Ουσιώδη Λόγια
του Παντοδύναμου Θεού,
του Χριστού των Εσχάτων Ημερών

Απόσπασμα από το βιβλίο
«Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου έχει μεταφραστεί εξ ολοκλήρου από επαγγελματίες μεταφραστές. Ωστόσο, λόγω γλωσσικών διαφορών ή άλλων παραγόντων, ένας μικρός αριθμός ανακριβειών είναι αναπόφευκτος. Αν ανακαλύψετε μια τέτοια ανακρίβεια, παρακαλείσθε να ανατρέξετε στο πρωτότυπο κινέζικο κείμενο. Παρακαλείσθε επίσης να επικοινωνήσετε μαζί μας, ώστε να επικαιροποιήσουμε αυτό το βιβλίο όταν αναδημοσιευθεί.

Πίνακας περιεχομένων

Εισαγωγή

Α) Λόγια σχετικά με τα τρία στάδια του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας

Α) Λόγια σχετικά με τα τρία στάδια του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας

(Α) Σχετικά με την αποκάλυψη του έργου Του την Εποχή του Νόμου

(Β) Σχετικά με την αποκάλυψη του έργου Του την Εποχή της Χάριτος

(Γ) Σχετικά με την Εποχή της Βασιλείας — την τελική εποχή

Β) Λόγια σχετικά με το έργο του Θεού για την κρίση κατά τις έσχατες ημέρες

Β) Λόγια σχετικά με το έργο του Θεού για την κρίση κατά τις έσχατες ημέρες

(Α) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη του πώς ο Σατανάς διαφθείρει την ανθρωπότητα

(Β) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη της σατανικής διάθεσης της διεφθαρμένης ανθρωπότητας και της φύσης ουσίας των ανθρώπων

(Γ) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη των θρησκευτικών αντιλήψεων, των παρεκκλίσεων και των παρανοήσεων της διεφθαρμένης ανθρωπότητας

(Δ) Λόγια σχετικά με το αποκαλύπτοντας τι είναι η αλήθεια

Γ) Λόγια σχετικά με τη μαρτυρία της εμφάνισης και του έργου του Θεού

Δ) Λόγια σχετικά με το ανακαλύπτοντας τα μυστήρια της ενσάρκωσης

Ε) Λόγια για τη σχέση μεταξύ κάθε σταδίου του έργου του Θεού και του ονόματος του Θεού

ΣΤ) Λόγια σχετικά με τη Βίβλο

Ζ) Λόγια σχετικά με τη διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός

Η) Λόγια σχετικά με τη γνώση του έργου του Θεού

Θ) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη της διαφοράς μεταξύ του έργου του Θεού και του έργου του ανθρώπου

Ι) Λόγια σχετικά με το πώς να εισέλθει κανείς στην αλήθεια πραγματικότητα στην πίστη στον Θεό

(Α) Σχετικά με το ανακαλύπτοντας τι είναι η πίστη στον Θεό

(Β) Σχετικά με το πώς να κάνει πράξη κανείς την αλήθεια, να κατανοήσει την αλήθεια και να εισέλθει στην πραγματικότητα

(Γ) Σχετικά με το πώς να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του και να επιτύχει την πραγματική μετάνοια

(Δ) Σχετικά με το πώς να υποστεί κανείς την κρίση και την παίδευση, τις δοκιμασίες και τον εξευγενισμό

(Ε) Σχετικά με το πώς να είναι κανείς έντιμος άνθρωπος

(ΣΤ) Σχετικά με το πώς να κάνει πράξη κανείς την υπακοή στον Θεό

(Ζ) Σχετικά με το πώς να εκπληρώσει κανείς το καθήκον επαρκώς

(Η) Σχετικά με το πώς να επιτύχει κανείς τον σεβασμό στον Θεό και την αποφυγή του κακού

(Θ) Σχετικά με το πώς να επιλέξει κανείς το μονοπάτι στην πίστη

(Ι) Σχετικά με την επιδίωξη της αγάπης για τον Θεό

(ΙΑ) Σχετικά με το πώς να επιτύχει κανείς τη γνώση για τον Θεό

(ΙΒ) Σχετικά με το πώς να υπηρετεί κανείς τον Θεό και να καταθέτει μαρτυρία για Αυτόν

(ΙΓ) Σχετικά με το πώς να απαλλαγεί κανείς από την επιρροή του Σατανά και να επιτύχει τη σωτηρία

(ΙΔ) Σχετικά με το πώς να επιδιώκει κανείς την αλλαγή διάθεσης και την τελείωση από τον Θεό

ΙΑ) Λόγια σχετικά με τη γνώση για τον Θεό

(Α) Σχετικά με την εξουσία του Θεού

(Β) Σχετικά με τη δίκαιη διάθεση του Θεού

(Γ) Σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού

(Δ) Σχετικά με τον Θεό ως πηγή ζωής για τα πάντα

ΙΒ) Λόγια σχετικά με το σύνταγμα, τα διοικητικά διατάγματα και τις εντολές της Εποχής της Βασιλείας

ΙΓ) Λόγια σχετικά με τις απαιτήσεις, τις προτροπές, την παρηγορία και τις προειδοποιήσεις του Θεού

(Α) Οι απαιτήσεις του Θεού από τον άνθρωπο

(Β) Οι προτροπές και η παρηγοριά του Θεού προς τον άνθρωπο

(Γ) Οι προειδοποιήσεις του Θεού προς τον άνθρωπο

ΙΔ) Λόγια σχετικά με τα πρότυπα του Θεού για τον καθορισμό της έκβασης του ανθρώπου και σχετικά με την κατάληξη κάθε είδους ατόμου

ΙΕ) Λόγια σχετικά με την προφητεία για το κάλλος της βασιλείας και τον προορισμό της ανθρωπότητας, καθώς και για τις υποσχέσεις και τις ευλογίες του Θεού

Επεξήγηση σχετικά με τις υποσημειώσεις:

Το συγκεκριμένο βιβλίο περιέχει δύο είδη υποσημειώσεων. Όσες έχουν την ένδειξη αριθμών (ως εξής[1]) συνιστούν υποσημειώσεις από το αρχικό κείμενο, ενώ όσες έχουν την ένδειξη γραμμάτων (ως εξής[α]) συνιστούν σημειώσεις όσον αφορά τη μετάφραση.

Εισαγωγή

Στην Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να αναγγείλει μια νέα εποχή, να αλλάξει τα μέσα του έργου Του και να επιτελέσει το έργο όλης της εποχής. Αυτή είναι η θεμελιώδης αρχή, σύμφωνα με την οποία ο Θεός εργάζεται στην Εποχή του Λόγου. Ενσαρκώθηκε για να μιλήσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες, επιτρέποντας στον άνθρωπο να δει αληθινά τον Θεό, ο οποίος είναι ο Λόγος που εμφανίζεται στη σάρκα, και η σοφία και το θαύμα Του. Αυτό το έργο επιτελείται ώστε να επιτύχει πιο καλύτερα τους στόχους της κατάκτησης του ανθρώπου, της τελείωσης του ανθρώπου και της εξόντωσης του ανθρώπου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της χρήσης του λόγου για την επιτέλεση του έργου στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει το έργο του Θεού, τη διάθεση του Θεού, την ουσία του ανθρώπου και σε τι οφείλει να εισέλθει ο άνθρωπος. Μέσω του λόγου, ολοκληρώνεται το σύνολο του έργου που ο Θεός επιθυμεί να επιτελέσει στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος αποκαλύπτεται, αποκλείεται και δοκιμάζεται. Ο άνθρωπος έχει δει τον λόγο, έχει ακούσει τον λόγο και έχει επίγνωση της ύπαρξης του λόγου. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Ο άνθρωπος πιστεύει στην παντοδυναμία και τη σοφία του Θεού, καθώς και στην καρδιά του Θεού που είναι γεμάτη αγάπη για τον άνθρωπο, και στην επιθυμία Του να σώσει τον άνθρωπο. Μολονότι η λέξη «λόγος» είναι απλή και συνηθισμένη, ο λόγος που προέρχεται από το στόμα του ενσαρκωμένου Θεού συγκλονίζει ολόκληρο το σύμπαν. Ο λόγος Του μεταμορφώνει την καρδιά του ανθρώπου, τις αντιλήψεις και την παλαιά διάθεση του ανθρώπου, καθώς και την παλαιά εμφάνιση ολόκληρου του κόσμου. Μέσα από τις διάφορες εποχές, μόνο ο Θεός της σημερινής εποχής εργάζεται κατ᾽ αυτόν τον τρόπο, και μόνο Αυτός μιλά και σώζει τον άνθρωπο κατ᾽ αυτόν τον τρόπο. Εφεξής, ο άνθρωπος ζει υπό την καθοδήγηση του λόγου, ποιμαίνεται και εφοδιάζεται από τον λόγο. Ζει στον κόσμο του λόγου, ζει μέσα στο ανάθεμα και τις ευλογίες του λόγου του Θεού και υπάρχουν ακόμα περισσότεροι άνθρωποι που ζουν υπό την κρίση και την παίδευση του λόγου. Αυτός ο λόγος και αυτό το έργο είναι όλα χάριν της σωτηρίας του ανθρώπου, την επίτευξη του θελήματος του Θεού και την αλλαγή της αρχικής εμφάνισης του κόσμου της παλαιάς δημιουργίας. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο με τον λόγο, οδηγεί τους ανθρώπους σε όλο το σύμπαν με τον λόγο,

κατακτά και τους σώζει με τον λόγο. Εν τέλει, θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να θέσει τέλος σε ολόκληρο τον παλαιό κόσμο. Μόνο τότε θα ολοκληρωθεί πλήρως το σχέδιο διαχείρισης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Τα λόγια Μου είναι η αιωνίως αναλλοίωτη αλήθεια. Είμαι η παροχή της ζωής για τον άνθρωπο και ο μοναδικός οδηγός του ανθρώπινου γένους. Η αξία και το νόημα των λόγων Μου δεν καθορίζονται από το κατά πόσον αναγνωρίζονται ή γίνονται αποδεκτά από το ανθρώπινο γένος, αλλά από την ουσία των ίδιων των λόγων. Ακόμη και αν ούτε ένας άνθρωπος σε αυτήν τη γη δεν μπορεί να δεχθεί τα λόγια Μου, η αξία των λόγων Μου και η βοήθειά τους προς το ανθρώπινο γένος είναι ανεκτίμητα για οποιονδήποτε άνθρωπο. Γι' αυτό, όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τους πολλούς που αποστατούν, αντικρούουν ή περιφρονούν εντελώς τα λόγια Μου, η στάση Μου είναι μόνο αυτή: ας γίνουν ο χρόνος και τα γεγονότα μάρτυρές Μου και ας δείξουν ότι τα λόγια Μου είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ας δείξουν ότι όλα όσα έχω πει είναι σωστά, ότι είναι εκείνα με τα οποία θα πρέπει να εξοπλιστεί ο άνθρωπος και, επιπλέον, εκείνα που θα πρέπει να αποδεχθεί. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι Με ακολουθούν να γνωρίσουν τούτο το γεγονός: όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν πλήρως τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να βρουν έναν σκοπό στα λόγια Μου, αλλά και όσοι δεν μπορούν να δεχθούν τη σωτηρία εξαιτίας των λόγων Μου, είναι εκείνοι που έχουν καταδικαστεί από τα λόγια Μου και, επιπλέον, έχουν απωλέσει τη σωτηρία Μου, και η ράβδος Μου ποτέ δεν θα λείψει από πάνω τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Ανεξάρτητα από το αν ο λόγος που εκφέρει ο Θεός είναι εξωτερικά απλός ή βαθυστόχαστος, αποτελεί, στο σύνολό του, αλήθειες απαραίτητες για τον άνθρωπο καθώς εισέρχεται στη ζωή· αποτελεί την πηγή των ζώντων υδάτων που δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επιβιώσει τόσο πνευματικά όσο και σωματικά. Παρέχει ό,τι χρειάζεται ο άνθρωπος για να παραμείνει ζωντανός, τις αρχές και τα πιστεύω για να διάγει την καθημερινή ζωή του, το μονοπάτι, τον στόχο και την κατεύθυνση από τα οποία πρέπει να περάσει για να λάβει τη σωτηρία, κάθε αλήθεια που θα πρέπει να κατέχει ως δημιουργημένο ον ενώπιον του Θεού και κάθε αλήθεια σχετικά με το πώς ο άνθρωπος υπακούει και λατρεύει

τον Θεό. Είναι η εγγύηση που διασφαλίζει την επιβίωση του ανθρώπου, είναι ο καθημερινός άρτος του ανθρώπου και είναι, επίσης, η στιβαρή υποστήριξη που επιτρέπει στον άνθρωπο να είναι δυνατός και να στέκεται όρθιος. Είναι πλούσιος στην πραγματικότητα της αλήθειας της κανονικής ανθρώπινης φύσης όπως βιώνεται από το δημιουργημένο ανθρώπινο είδος, πλούσιος στην αλήθεια δια της οποίας το ανθρώπινο είδος απελευθερώνεται από τη διαφθορά και αποφεύγει τις παγίδες του Σατανά, πλούσιος στην αδιάκοπη διδαχή, προτροπή, ενθάρρυνση και παρηγοριά που δίνει ο Δημιουργός στη δημιουργημένη ανθρωπότητα. Είναι ο φάρος που καθοδηγεί και διαφωτίζει τους ανθρώπους να καταλάβουν καθετί θετικό, η εγγύηση που διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι θα βιώσουν και θα αποκτήσουν καθετί δίκαιο και καλό, το κριτήριο με το οποίο μετρούνται όλοι οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα αντικείμενα, καθώς επίσης και ο δείκτης πλοήγησης που οδηγεί τους ανθρώπους προς τη σωτηρία και το μονοπάτι του φωτός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Στο Μέρος «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν», ο Θεός εκφράζει τα λόγια Του από την οπτική του Πνεύματος. Ο τρόπος με τον οποίο μιλά είναι ανέφικτος από τη δημιουργημένη ανθρωπότητα. Επιπλέον, το λεξιλόγιο και το ύφος των λόγων Του είναι όμορφα και συγκινητικά, και κανένα είδος ανθρώπινης λογοτεχνίας δεν θα μπορούσε να πάρει τη θέση τους. Τα λόγια με τα οποία εκθέτει τον άνθρωπο είναι ακριβή, είναι αδιάψευστα από οποιαδήποτε φιλοσοφία και φέρνουν όλους τους ανθρώπους σε υποταγή. Σαν κοφτερό σπαθί, τα λόγια με τα οποία ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο φτάνουν απευθείας στα βάθη της ψυχής του ανθρώπου, κόβοντάς τους τόσο βαθιά, που δεν έχουν μέρος να κρυφτούν. Τα λόγια με τα οποία παρηγορεί τους ανθρώπους φέρουν έλεος και στοργική καλοσύνη, είναι θερμά σαν την αγκαλιά μιας τρυφερής μητέρας και κάνουν τους ανθρώπους να νιώθουν ασφαλείς όσο ποτέ άλλοτε. Το σημαντικότερο χαρακτηριστικό αυτών των ομιλιών είναι ότι, κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, ο Θεός δεν μιλά χρησιμοποιώντας την ταυτότητα του Ιεχωβά ή του Ιησού Χριστού, ούτε του Χριστού των εσχάτων ημερών. Αντίθετα, μιλά και διδάσκει όλους όσοι Τον ακολουθούν και όλους όσοι δεν Τον ακολουθούν ακόμη, χρησιμοποιώντας την έμφυτη ταυτότητά Του —του Δημιουργού. Μπορεί κάλλιστα να ειπωθεί ότι αυτή είναι η πρώτη φορά από τη δημιουργία του κόσμου που ο Θεός έχει απευθυνθεί σε

ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ποτέ πριν δεν είχε μιλήσει ο Θεός στη δημιουργημένη ανθρωπότητα με τόση λεπτομέρεια και τόσο συστηματικά. Φυσικά, αυτή είναι επίσης η πρώτη φορά που έχει μιλήσει τόσο πολύ και για τόσο μεγάλο διάστημα σε όλη την ανθρωπότητα. Είναι τελείως άνευ προηγουμένου. Επιπλέον, οι ομιλίες αυτές αποτελούν το πρώτο κείμενο που εξέφρασε ο Θεός μεταξύ της ανθρωπότητας, στο οποίο εκθέτει τους ανθρώπους, τους καθοδηγεί, τους κρίνει και τους μιλά εγκάρδια, και είναι επίσης οι πρώτες ομιλίες στις οποίες ο Θεός πληροφορεί τους ανθρώπους για τα βήματά Του, το μέρος όπου βρίσκεται, τη διάθεση του Θεού, αυτό που έχει και είναι ο Θεός, τις σκέψεις του Θεού και την ανησυχία Του για την ανθρωπότητα. Μπορεί να ειπωθεί ότι είναι οι πρώτες ομιλίες που έχει εκφέρει ο Θεός στην ανθρωπότητα από τον τρίτο ουρανό από τον καιρό της δημιουργίας, καθώς και η πρώτη φορά που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει την έμφυτη ταυτότητά Του για να εμφανιστεί και να εκφράσει τη φωνή της καρδιάς Του στην ανθρωπότητα μέσα από λόγια.

Απόσπασμα από την Εισαγωγή του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Η οδός της ζωής δεν είναι κάτι που μπορεί να κατέχει ο οποιοσδήποτε, ούτε είναι κάτι που μπορεί να επιτύχει εύκολα ο οποιοσδήποτε. Αυτό συμβαίνει γιατί η ζωή προέρχεται αποκλειστικά από τον Θεό, που σημαίνει ότι μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει την ουσία της ζωής, δεν υφίσταται ζωή χωρίς τον ίδιο τον Θεό, και έτσι, μόνο ο Θεός είναι η πηγή της ζωής, και η ατέρμονη, ανεξάντλητη πηγή του νερού της ζωής. Απ' όταν Εκείνος δημιούργησε τον κόσμο, ο Θεός έχει κάνει πολύ δουλειά σε σχέση με τη ζωτικότητα της ζωής, έχει κάνει πολύ δουλειά που δίνει ζωή στον άνθρωπο, και έχει πληρώσει ακριβά για να αποκτήσει ζωή ο άνθρωπος, διότι ο ίδιος ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, και ο ίδιος ο Θεός αποτελεί την οδό μέσα από την οποία μπορεί να αναστηθεί ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν είναι ποτέ απών από την καρδιά του ανθρώπου και πάντα ζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Εκείνος είναι η κινητήρια δύναμη στη ζωή του ανθρώπου, το θεμέλιο της ύπαρξης του ανθρώπου και μια ισχυρή παρακαταθήκη για την ύπαρξη του ανθρώπου μετά τη γέννησή του. Εκείνος είναι η αιτία που ο άνθρωπος ξαναγεννιέται, και τον κάνει ικανό να ζει ακλόνητα τον κάθε του ρόλο. Χάρη στην ισχύ Του και στην ακατάσβεστη ζωτική Του δύναμη, ο άνθρωπος έχει κατορθώσει να επιβιώνει από γενιά σε γενιά, στην πορεία της οποίας η δύναμη της ζωής του Θεού είναι ο στυλοβάτης της ύπαρξης του ανθρώπου, και για την οποία ο Θεός έχει πληρώσει ένα τίμημα που δεν έχει ποτέ

πληρώσει κανένας συνηθισμένος άνθρωπος. Η ζωτική δύναμη του Θεού υπερνικά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Επιπλέον, ξεπερνά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Η ζωή Του είναι αιώνια, η δύναμή Του είναι εκπληκτική, και κανένα δημιουργημένο ον και καμία εχθρική δύναμη δεν μπορεί να υπερισχύσει της ζωτικής Του δύναμης. Η ζωτική δύναμη του Θεού υφίσταται και εκπέμπει την εκπληκτική της λάμψη, ανεξαρτήτως χρόνου ή χώρου. Ο ουρανός και η γη μπορεί να υποστούν μεγάλες αλλαγές, όμως η ζωή του Θεού είναι πάντοτε η ίδια. Όλα τα πράγματα κάποτε πεθαίνουν, αλλά η ζωή του Θεού παραμένει, γιατί ο Θεός είναι η πηγή ύπαρξης των πάντων και η ρίζα της ύπαρξής τους. Η ζωή του ανθρώπου προέρχεται από τον Θεό, η ύπαρξη του ουρανού οφείλεται στον Θεό και η ύπαρξη της γης πηγάζει από τη δύναμη της ζωής του Θεού. Κανένα αντικείμενο που έχει ζωτικότητα δεν μπορεί να υπερβεί την υπέρτατη κυριαρχία του Θεού, και κανένα έμβιο ον δεν μπορεί να ξεφύγει από τη σφαίρα εξουσίας του Θεού. Έτσι λοιπόν, ανεξάρτητα από το ποιος είναι ο καθένας, όλοι πρέπει να υποτάσσονται στο κράτος του Θεού, όλοι πρέπει να ζουν υπό τις εντολές του Θεού, και δεν μπορεί κανείς να ξεφύγει από τον έλεγχό Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Ο Χριστός των εσχάτων ημερών φέρνει τη ζωή, και φέρνει τη διαρκή και αέναη οδό για την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια είναι το μονοπάτι μέσα από το οποίο ο άνθρωπος θα αποκτήσει τη ζωή, και ο μόνος δρόμος για να γνωρίσει τον Θεό και να λάβει την έγκρισή Του. Εάν δεν αναζητήσεις την οδό της ζωής που προσφέρει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε δεν θα έχεις ποτέ την έγκριση του Ιησού, και δεν θα σου επιτραπεί ποτέ να διαβείς την πόρτα της βασιλείας των ουρανών, γιατί είσαι μια μαριονέτα και δεσμώτης της ιστορίας. Εκείνοι που εξουσιάζονται από κανονισμούς, λέξεις και είναι εγκλωβισμένοι στην ιστορία, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή, και δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν την αέναη οδό της ζωής. Κι αυτό γιατί το μόνο που έχουν είναι θολό νερό στο οποίο προσκολλούνται για χιλιάδες χρόνια, κι όχι το νερό της ζωής που αναβλύζει από τον θρόνο. Αυτοί που δεν είναι εφοδιασμένοι με το νερό της ζωής, θα παραμείνουν για πάντα πτώματα, παιχνιδάκια του Σατανά και γιοί της κόλασης. Πώς, λοιπόν, θα μπορέσουν να δουν τον Θεό; Εάν απλώς προσπαθείς να παραμείνεις προσκολλημένος στο παρελθόν, εάν απλώς προσπαθείς να διατηρήσεις τα πράγματα ως έχουν παραμένοντας ακίνητος, και δεν προσπαθείς να αλλάξεις

την τάξη των πραγμάτων και να απορρίψεις την ιστορία, μήπως τότε δεν θα είσαι πάντα ενάντια στον Θεό; Τα στάδια του έργου του Θεού είναι τεράστια και πανίσχυρα, σαν φουσκωμένα κύματα και βροντεροί κεραυνοί —κι εσύ, παρόλα αυτά, κάθεσαι και περιμένεις παθητικά την καταστροφή, προσκολλημένος στον παραλογισμό σου, και δεν κάνεις τίποτα. Μ' αυτόν τον τρόπο, πώς είναι δυνατόν να θεωρηθείς σαν ένας που ακολουθεί τα βήματα του Αμνού; Πώς μπορείς να τεκμηριώσεις ότι ο Θεός, στον οποίον είσαι προσκολλημένος, είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλιός; Και πώς μπορούν οι λέξεις από τα κιτρινισμένα σου βιβλία να σε περάσουν στη νέα εποχή; Πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στην αναζήτηση των σταδίων του έργου του Θεού; Και πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στον παράδεισο; Αυτό που κρατάς στα χέρια σου, είναι τα γράμματα που παρέχουν μόνο παροδική παρηγοριά, κι όχι οι αλήθειες που μπορούν να δώσουν τη ζωή. Τα γραπτά που διάβασες, σου εμπλουτίζουν μόνο τη γλώσσα, και δεν είναι λόγια σοφίας που θα σε βοηθήσουν να γνωρίσεις την ανθρώπινη ζωή, πόσο μάλλον τους δρόμους που μπορούν να σε οδηγήσουν στην τελείωση. Αυτή η διαφορά, δεν νομίζεις ότι είναι λόγος για περίσκεψη; Μήπως δεν σου επιτρέπει την κατανόηση του μυστηρίου που εμπεριέχεται; Έχεις την ικανότητα να οδηγήσεις μόνος σου τον εαυτό σου να συναντήσει τον Θεό στον παράδεισο; Χωρίς την έλευση του Θεού, μπορείς να πας μόνος σου στον παράδεισο και να απολαύσεις την οικογενειακή ευτυχία μαζί με τον Θεό; Εξακολουθείς ακόμα να ονειρεύεσαι; Σου προτείνω, λοιπόν, να πάψεις να ονειρεύεσαι και να δεις ποιος είναι αυτός που εργάζεται τώρα, ποιος είναι αυτός που επιτελεί το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών. Εάν δεν το κάνεις, δεν θα βρεις ποτέ την αλήθεια και δεν θα κερδίσεις ποτέ τη ζωή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Α) Λόγια σχετικά με τα τρία στάδια του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας

1. Ολόκληρο το σχέδιο της διαχείρισής Μου, το σχέδιο διαχείρισης διάρκειας έξι χιλιάδων ετών, αποτελείται από τρία στάδια ή τρεις εποχές: την αρχική Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος (που είναι επίσης και η Εποχή της Λύτρωσης) και την Εποχή της Βασιλείας τις έσχατες ημέρες. Το έργο Μου στις τρεις αυτές εποχές διαφέρει σε περιεχόμενο σύμφωνα με τη φύση της κάθε εποχής, αλλά σε κάθε στάδιο αυτό το έργο ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ανθρώπου —ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, γίνεται σύμφωνα με τα κόλπα που ο Σατανάς εφαρμόζει στον πόλεμο που διεξάγω εναντίον του. Ο σκοπός του έργου Μου είναι να νικήσω τον Σατανά, να εκδηλώσω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, να αποκαλύψω όλα τα κόλπα του Σατανά και, μ' αυτόν τον τρόπο, να σώσω ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, το οποίο ζει υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Γίνεται για να δείξω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, ενώ ταυτόχρονα να αποκαλύψω το αβάσταχτα αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά. Ακόμη περισσότερο, γίνεται για να δώσω τη δυνατότητα στα δημιουργημένα όντα να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού, να γνωρίζουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων, να δουν ξεκάθαρα ότι ο Σατανάς είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, φαύλος, ο πονηρός, και να τους δώσω τη δυνατότητα να διακρίνουν με απόλυτη βεβαιότητα τη διαφορά μεταξύ καλού και κακού, αλήθειας και ψεύδους, αγιοσύνης και ακαθαρσίας, και τι είναι μεγαλειώδες και τι ποταπό. Μ' αυτόν τον τρόπο, η αδαής ανθρωπότητα θα μπορεί να γίνει μάρτυράς Μου στο γεγονός ότι δεν διαφθείρω Εγώ την ανθρωπότητα, και μόνο Εγώ —ο Δημιουργός— μπορώ να σώσω την ανθρωπότητα, μπορώ να παρέχω στους ανθρώπους αυτά που μπορούν να απολαύσουν· και τελικά θα αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων και ο Σατανάς είναι απλώς ένα από τα όντα που δημιούργησα, το οποίο αργότερα στράφηκε εναντίον Μου. Το σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών διακρίνεται σε τρία στάδια, κι Εγώ εργάζομαι κατά τέτοιον τρόπο ώστε να επιτύχω το παρακάτω αποτέλεσμα: Να βοηθήσω τα δημιουργημένα όντα Μου να γίνουν μάρτυρές Μου, να κατανοήσουν το θέλημά Μου και να αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι η αλήθεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

2. Το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους διαιρείται σε τρία στάδια, που σημαίνει ότι και το έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους διαιρείται σε τρία στάδια. Τα τρία αυτά στάδια δεν περιλαμβάνουν το έργο της δημιουργίας του κόσμου, αλλά, αντιθέτως, είναι τα τρία στάδια του έργου της Εποχής του Νόμου, της Εποχής της Χάριτος και της Εποχής της Βασιλείας. Το έργο της δημιουργίας του κόσμου ήταν το έργο της γέννησης ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Δεν ήταν το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας και δεν έχει καμία σχέση με το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας, διότι όταν δημιουργήθηκε ο κόσμος, το ανθρώπινο γένος δεν είχε διαφθαρεί από τον Σατανά, και έτσι δεν υπήρχε ανάγκη να διεξαχθεί το έργο της σωτηρίας του. Το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας άρχισε μονάχα όταν η ανθρωπότητα είχε πλέον διαφθαρεί από τον Σατανά —έτσι, και το έργο για τη διαχείριση της ανθρωπότητας ξεκίνησε μονάχα μετά τη διαφθορά της. Με άλλα λόγια, η διαχείριση του ανθρώπου από τον Θεό ξεκίνησε ως αποτέλεσμα του έργου της σωτηρίας της ανθρωπότητας και δεν αναδύθηκε από το έργο της δημιουργίας του κόσμου. Το έργο της διαχείρισης γεννήθηκε μόνο μετά τη διαφθορά της διάθεσης του ανθρώπινου γένους· έτσι, το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας περιλαμβάνει τρία μέρη, αντί για τέσσερα στάδια ή τέσσερις εποχές. Μόνο αυτός είναι ο σωστός τρόπος αναφοράς στη διαχείριση της ανθρωπότητας από τον Θεό. Όταν η έσχατη εποχή φτάσει στο τέλος της, το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους θα έχει φτάσει, κι αυτό, στο απόλυτο τέλος του. Το πέρας του έργου της διαχείρισης σημαίνει ότι το έργο της σωτηρίας όλης της ανθρωπότητας έχει τελειώσει ολοκληρωτικά, και ότι η ανθρωπότητα έχει φτάσει στο τέρμα του ταξιδιού της. Χωρίς το έργο της σωτηρίας ολόκληρου του ανθρώπινου γένους, δεν θα υπήρχε το έργο της διαχείρισής του, ούτε και τα τρία στάδια του έργου. Ακριβώς λόγω της εξαχρείωσης της ανθρωπότητας και της επείγουσας ανάγκης της για σωτηρία, ο Ιεχωβά ολοκλήρωσε τη δημιουργία του κόσμου και άρχισε το έργο της Εποχής του Νόμου. Μόνο τότε ξεκίνησε το έργο της διαχείρισης του ανθρώπινου γένους, που σημαίνει ότι μόνο τότε ξεκίνησε το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας. «Διαχείριση του ανθρώπινου γένους» δε σημαίνει καθοδήγηση της ζωής τού νεοσύστατου, ανθρώπινου γένους πάνω στη γη (δηλαδή, ενός γένους που δεν είχε ακόμη διαφθαρεί). Είναι, μάλλον, η σωτηρία μιας ανθρωπότητας που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, δηλαδή, η μεταμόρφωση της διεφθαρμένης αυτής ανθρωπότητας. Τούτο είναι το νόημα της διαχείρισης της ανθρωπότητας. Το έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους δεν περιλαμβάνει το έργο της δημιουργίας του κόσμου· έτσι, το έργο της

διαχείρισης της ανθρωπότητας δεν περιλαμβάνει το έργο της δημιουργίας του κόσμου, αλλά μόνο τρία στάδια του έργου, που είναι ξέχωρα από τη δημιουργία του κόσμου. Για να κατανοήσουμε το έργο της διαχείρισης της ανθρωπότητας, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε την ιστορία των τριών σταδίων του έργου —τούτο πρέπει να το γνωρίζει ο καθένας από εμάς, προκειμένου να σωθεί. Ως πλάσματα του Θεού, πρέπει να αναγνωρίζετε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό, να αναγνωρίζετε την πηγή της διαφθοράς του ανθρώπινου γένους, και, ακόμα περισσότερο, τη διαδικασία της σωτηρίας του ανθρώπου. Εάν γνωρίζετε μονάχα να ενεργείτε σύμφωνα με το δόγμα προκειμένου να κερδίσετε την εύνοια του Θεού, αλλά δεν έχετε την παραμικρή ιδέα για το πώς ο Θεός σώζει την ανθρωπότητα ή για την πηγή της διαφθοράς της, τότε αυτό είναι που σας λείπει ως πλάσματα του Θεού. Δεν πρέπει να αρκείσαι μόνο στην κατανόηση εκείνων των αληθειών που μπορούν να γίνουν πράξη, ενώ παραμένεις αδαής σχετικά με το ευρύτερο πεδίο του έργου διαχείρισης του Θεού —αν συμβαίνει αυτό, τότε είσαι υπερβολικά δογματικός. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν την εμπιστευτική ιστορία της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό, την έλευση του Ευαγγελίου ολόκληρου του σύμπαντος, το μεγαλύτερο μυστήριο ολόκληρου του ανθρώπινου γένους, καθώς επίσης και το θεμέλιο της διάδοσης του Ευαγγελίου. Εάν εστιάζεις μόνο στην κατανόηση απλών αληθειών που σχετίζονται με τη ζωή σου και δεν γνωρίζεις τίποτα γι' αυτό, το μεγαλύτερο από όλα τα μυστήρια και οράματα, δε μοιάζει τότε η ζωή σου με ελαττωματικό προϊόν —εντελώς ανάξιο, παρεκτός για να το κοιτούν;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

3. Τα 6.000 χρόνια του έργου της διαχείρισης του Θεού χωρίζονται σε τρία στάδια: την Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας. Τα τρία αυτά στάδια του έργου αφορούν αποκλειστικά στη σωτηρία της ανθρωπότητας, δηλαδή αφορούν στη σωτηρία μιας ανθρωπότητας, η οποία έχει διαφθαρεί σοβαρά από τον Σατανά. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν και για να διευκολύνουν τον Θεό να πολεμήσει τον Σατανά. Έτσι, ακριβώς όπως το έργο της σωτηρίας χωρίζεται σε τρία στάδια, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται κι εκείνη σε τρία στάδια, και αυτές οι δύο όψεις του έργου του Θεού διεξάγονται ταυτόχρονα. Η μάχη με τον Σατανά γίνεται στην πραγματικότητα προς χάριν της σωτηρίας της ανθρωπότητας· επειδή το έργο για τη σωτηρία της δεν είναι κάτι που μπορεί να ολοκληρωθεί

επιτυχώς σε ένα και μόνο στάδιο, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται και εκείνη σε φάσεις και περιόδους, και ο πόλεμος διεξάγεται εναντίον του, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την έκταση της διαφθοράς του από τον Σατανά. Με τη φαντασία του, ίσως ο άνθρωπος να πιστεύει ότι, στην εν λόγω μάχη, ο Θεός θα πάρει τα όπλα εναντίον του Σατανά, με τον ίδιο τρόπο που δύο στρατοί πολεμούν ο ένας τον άλλον. Τούτο, μόνο το μυαλό του ανθρώπου είναι ικανό να το φανταστεί και πρόκειται για μια υπερβολικά αόριστη και μη πραγματοποιήσιμη σκέψη, όμως αυτό ακριβώς πιστεύει ο άνθρωπος. Και επειδή Εγώ λέγω εδώ ότι το μέσον για τη σωτηρία του ανθρώπου περνά μέσα από τη μάχη με τον Σατανά, ο άνθρωπος φαντάζεται ότι η μάχη διεξάγεται με τον συγκεκριμένο τρόπο. Στο έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου, έχουν έλθει εις πέρας ήδη τρία στάδια, πράγμα που σημαίνει ότι η μάχη με τον Σατανά έχει χωριστεί σε τρία στάδια, που προηγούνται της απόλυτης συντριβής του. Ωστόσο, η εσωτερική αλήθεια ολόκληρου του έργου για τη μάχη με τον Σατανά είναι ότι οι στόχοι του επιτυγχάνονται μέσω αρκετών σταδίων έργου: διά της χάρης προς στον άνθρωπο και της προσφοράς θυσίας για τις αμαρτίες του, διά της άφεσης των αμαρτιών του, διά της κατάκτησης και της τελείωσής του. Στην πραγματικότητα, η μάχη με τον Σατανά δεν είναι η ανάληψη των όπλων εναντίον του, αλλά η σωτηρία του ανθρώπου, η εργασία επί της ζωής του και η αλλαγή της διάθεσής του, ώστε να δύναται να γίνει μάρτυρας του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος συντριβής του Σατανά. Ο Σατανάς συντρίβεται διά της αλλαγής της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου. Μόνον μετά τη συντριβή του Σατανά, δηλαδή, μετά την ολοκληρωτική διάσωση του ανθρώπου, ο ντροπιασμένος Σατανάς θα δεθεί ολοκληρωτικά και ο άνθρωπος θα σωθεί τελειωτικά. Έτσι, η ουσία της σωτηρίας του ανθρώπου είναι η μάχη με τον Σατανά και ο πόλεμος με τον Σατανά αντανακλάται πρωτίστως στη σωτηρία του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

4. Στόχος των τριών σταδίων του έργου είναι η σωτηρία όλης της ανθρωπότητας — δηλαδή, η ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Αν και κάθε ένα από τα τρία στάδια του έργου έχει διαφορετικό στόχο και σημασία, το καθένα τους αποτελεί μέρος του έργου για τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους, και αποτελεί διαφορετικό έργο σωτηρίας, το οποίο πραγματοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ανθρωπότητας. Αφού γνωρίσεις τον σκοπό των τριών σταδίων του έργου, τότε θα γνωρίζεις και πώς να

εκτιμάς τη σημασία κάθε σταδίου του έργου και θα αναγνωρίζεις πώς να ενεργείς, προκειμένου να ικανοποιείς την επιθυμία του Θεού. Εάν καταφέρεις να φτάσεις στο σημείο αυτό, τότε το μεγαλύτερο όλων των οραμάτων θα καταστεί το θεμέλιο της πίστης σου στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

5. Ο πυρήνας αυτών των τριών σταδίων του έργου είναι η σωτηρία του ανθρώπου — δηλαδή, να κάνει όλη την πλάση να λατρεύει τον Δημιουργό. Επομένως, κάθε στάδιο αυτού του έργου έχει σπουδαίο νόημα· ο Θεός δεν κάνει τίποτα που να μην έχει νόημα ή αξία. Απ᾽ τη μια πλευρά, αυτό το στάδιο του έργου αναγγέλλει μια νέα εποχή και τερματίζει τις δυο προηγούμενες εποχές· απ᾽ την άλλη πλευρά, διαλύει όλες τις ανθρώπινες αντιλήψεις και όλες τις παλιές συνήθειες της ανθρώπινης πίστης και γνώσης. Το έργο των δυο προηγούμενων εποχών επιτελέστηκε σύμφωνα με διαφορετικές ανθρώπινες αντιλήψεις· αυτό το στάδιο, ωστόσο, εξαλείφει εντελώς τις ανθρώπινες αντιλήψεις, κατακτώντας έτσι πλήρως την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός είναι ο Κύριος όλης της πλάσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

6. Από το έργο του Ιεχωβά έως το έργο του Ιησού και από το έργο του Ιησού έως το έργο του σημερινού σταδίου, αυτά τα τρία στάδια καλύπτουν χωρίς διακοπή ολόκληρο το φάσμα της διαχείρισης του Θεού και όλα τους αποτελούν το έργο ενός Πνεύματος. Από τη δημιουργία του κόσμου, ο Θεός ανέκαθεν εργαζόταν για τη διαχείριση της ανθρωπότητας. Αυτός είναι η Αρχή και το Τέλος, Αυτός είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, και Αυτός ξεκινά μια εποχή και Αυτός φέρνει την εποχή στο τέλος της. Τα τρία στάδια του έργου, σε διαφορετικές εποχές και διαφορετικές τοποθεσίες, είναι αναμφίβολα το έργο ενός Πνεύματος. Όλοι όσοι διαχωρίζουν αυτά τα τρία στάδια αντιτάσσονται στον Θεό. Τώρα, επιβάλλεται να κατανοήσεις ότι όλο το έργο, από το πρώτο στάδιο μέχρι σήμερα, είναι το έργο ενός Θεού, το έργο ενός Πνεύματος. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

7. Τα τρία στάδια του έργου έγιναν από έναν μόνο Θεό· αυτό αποτελεί το μέγιστο όραμα, και είναι το μόνο μονοπάτι για να γνωρίσει κάποιος τον Θεό. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορούσε να πραγματοποιήσει τα τρία στάδια του έργου, και κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να επιτελέσει τέτοιο έργο για λογαριασμό Του —που σημαίνει ότι μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορούσε να επιτελέσει το δικό Του έργο, από την αρχή μέχρι σήμερα. Παρόλο που τα τρία στάδια του έργου του Θεού έχουν πραγματοποιηθεί σε διαφορετικές εποχές και τοποθεσίες, και παρόλο που το έργο του καθενός είναι διαφορετικό, όλα αποτελούν έργο που επιτέλεσε ένας μόνο Θεός. Από όλα τα οράματα, τούτο είναι το μέγιστο όραμα που πρέπει να γνωρίζει ο άνθρωπος, και αν αυτός μπορεί να κατανοήσει πλήρως, τότε θα είναι ικανός να ορθώσει το ανάστημά του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

8. Τα τρία στάδια του έργου βρίσκονται στην καρδιά ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, και σε αυτά εκφράζεται η διάθεση του Θεού και αυτό που είναι Εκείνος. Όσοι δεν γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου του Θεού, είναι ανίκανοι να συνειδητοποιήσουν πώς εκφράζει ο Θεός τη διάθεσή Του, ούτε γνωρίζουν τη σοφία του έργου Του και παραμένουν αδαείς των πολλών τρόπων με τους οποίους σώζει την ανθρωπότητα, και του θελήματός Του για το σύνολο της ανθρωπότητας. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν την πλήρη έκφραση του έργου της σωτηρίας της ανθρωπότητας. Όσοι δεν γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου, θα αγνοούν τις διάφορες μεθόδους και αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος· όσοι επιμένουν άκαμπτα στο δόγμα που παραμένει από άλλο στάδιο του έργου, είναι άνθρωποι που περιορίζουν τον Θεό στο δόγμα και των οποίων η πίστη στον Θεό είναι ασαφής και αβέβαιη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα λάβουν ποτέ τη σωτηρία του Θεού. Μόνο τα τρία στάδια του έργου του Θεού μπορούν να εκφράσουν πλήρως το σύνολο της διάθεσης του Θεού και να εκφράσουν απόλυτα την πρόθεσή Του να σώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα, καθώς και όλη τη διαδικασία της σωτηρίας της. Τούτο αποτελεί απόδειξη ότι έχει συντρίψει τον Σατανά και έχει κερδίσει την ανθρωπότητα, είναι απόδειξη της νίκης του Θεού και είναι η έκφραση ολόκληρης της διάθεσής Του. Όσοι κατανοούν μονάχα ένα από τα τρία στάδια του έργου του Θεού, γνωρίζουν μόνο μέρος της διάθεσής Του. Στο μυαλό του ανθρώπου είναι εύκολο το μεμονωμένο αυτό στάδιο του έργου να καταστεί δόγμα, και γίνεται πιθανό ο άνθρωπος να

θεσπίσει κανόνες σχετικά με τον Θεό, ενώ χρησιμοποιεί τούτο το μεμονωμένο κομμάτι της διάθεσης του Θεού ως αναπαράσταση ολόκληρης της διάθεσής Του. Επιπλέον, αναμειγνύεται και μεγάλο μέρος της φαντασίας του ανθρώπου, έτσι ώστε αυτός φυλακίζει άκαμπτα τη διάθεση, το Είναι και τη σοφία του Θεού, καθώς και τις αρχές του έργου Του, μέσα σε περιορισμένες παραμέτρους, πιστεύοντας ότι, αφού ο Θεός υπήρξε έτσι μια φορά, τότε θα παραμείνει για πάντα ίδιος και δεν θα αλλάξει ποτέ. Μόνο όσοι γνωρίζουν και εκτιμούν τα τρία στάδια του έργου μπορούν να γνωρίζουν πλήρως και με ακρίβεια τον Θεό. Τουλάχιστον, δεν θα ορίζουν τον Θεό ως τον Θεό των Ισραηλιτών ή των Εβραίων και δεν θα τον βλέπουν ως έναν Θεό ο οποίος θα παραμένει για πάντα καρφωμένος πάνω στον σταυρό προς χάριν του ανθρώπου. Εάν γνωρίζεις τον Θεό από ένα και μόνο στάδιο του έργου Του, τότε η γνώση σου είναι ελάχιστη. Η γνώση σου είναι μόνο μια σταγόνα στον ωκεανό. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, τότε γιατί πολλοί από τη θρησκευτική παλαιά φρουρά κάρφωσαν τον Θεό ζωντανό πάνω στον σταυρό; Μήπως επειδή ο άνθρωπος περιορίζει τον Θεό μέσα σε ορισμένες παραμέτρους;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

9. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν καταγραφή ολόκληρου του έργου του Θεού, μια καταγραφή της σωτηρίας της ανθρωπότητας από τον Θεό, και δεν είναι φανταστικά. Εάν πραγματικά θέλετε να αναζητήσετε τη γνώση για ολόκληρη τη διάθεση του Θεού, τότε πρέπει να γνωρίζετε τα τρία στάδια του έργου που επιτελεί Εκείνος και, κυρίως, δεν πρέπει να παραλείψετε κανένα στάδιο. Τούτο είναι το ελάχιστο που πρέπει να επιτευχθεί από εκείνους που προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανακαλύψει από μόνος του μια πραγματική γνώση του Θεού. Δεν είναι κάτι που ο άνθρωπος μπορεί να φανταστεί από μόνος του, ούτε αποτελεί συνέπεια της ιδιαίτερης εύνοιας του Αγίου Πνεύματος προς κάποιον. Αντίθετα, είναι μια γνώση που έρχεται αφού ο άνθρωπος έχει βιώσει το έργο του Θεού, και είναι μια γνώση του Θεού που έρχεται μόνο μετά τη βίωση των γεγονότων του έργου του Θεού. Μια τέτοια γνώση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί από ιδιοτροπία, ούτε είναι κάτι που μπορεί να διδαχθεί. Είναι απόλυτα συνδεδεμένη με την προσωπική εμπειρία. Η σωτηρία του ανθρώπου από τον Θεό βρίσκεται στον πυρήνα των τριών αυτών σταδίων του έργου· μέσα, όμως, στο έργο της σωτηρίας περιλαμβάνονται διάφορες μέθοδοι εργασίας και τρόποι, με τους οποίους εκφράζεται η διάθεση του Θεού. Τούτο είναι που βρίσκει εξαιρετικά

δύσκολο ο άνθρωπος να αναγνωρίσει και να κατανοήσει. Ο διαχωρισμός των εποχών, αλλαγές στο έργο του Θεού, αλλαγές στην τοποθεσία του έργου, στον αποδέκτη του έργου, και ούτω καθεξής —όλα τα παραπάνω περιλαμβάνονται στα τρία στάδια του έργου. Ειδικότερα, η διαφορά στον τρόπο εργασίας του Αγίου Πνεύματος, καθώς και μεταβολές στη διάθεση, την εικόνα, το όνομα, την ταυτότητα του Θεού, ή άλλες αλλαγές —όλα αποτελούν μέρος των τριών σταδίων του έργου. Κάθε στάδιο του έργου μπορεί να αντιπροσωπεύει μονάχα ένα μέρος του και περιορίζεται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο. Δεν περιλαμβάνει τον διαχωρισμό των εποχών ή αλλαγές στο έργο του Θεού και, πολύ λιγότερο, τις άλλες πτυχές. Είναι ξεκάθαρα προφανές. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν το σύνολο του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει το έργο και τη διάθεση του Θεού στο έργο της σωτηρίας· χωρίς αυτό το γεγονός, η γνώση σου για τον Θεό δεν είναι παρά κούφιες λέξεις, τίποτα περισσότερο από παροπλισμένες από καθέδρας ομιλίες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

10. Ολόκληρη η διάθεση του Θεού έχει αποκαλυφθεί κατά τη διάρκεια του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Δεν αποκαλύπτεται μόνο κατά την Εποχή της Χάριτος, ούτε μόνο κατά την Εποχή του Νόμου, πόσο μάλλον δε, μόνο κατά την παρούσα περίοδο των εσχάτων ημερών. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες αντιπροσωπεύει την κρίση, την οργή και την παίδευση. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο της Εποχής του Νόμου ή το έργο της Εποχής της Χάριτος. Ωστόσο, τα τρία στάδια είναι αλληλένδετα, σχηματίζουν μία οντότητα και αποτελούν όλα το έργο ενός Θεού. Φυσικά, η εκτέλεση αυτού του έργου χωρίζεται σε ξεχωριστές εποχές. Το έργο που επιτελείται κατά τις έσχατες ημέρες φέρνει τα πάντα στο τέλος τους, εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή του Νόμου ήταν το έργο της έναρξης και εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή της Χάριτος ήταν το έργο της λύτρωσης. Όσο για τα οράματα του έργου σε όλο αυτό το σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, κανείς δεν μπορεί να αποκτήσει γνώση ή κατανόησή τους, και αυτά τα οράματα παραμένουν γρίφοι. Κατά τις έσχατες ημέρες, μόνο το έργο του λόγου επιτελείται για να αναγγείλει την Εποχή της Βασιλείας, αλλά δεν αντιπροσωπεύει όλες τις εποχές. Οι έσχατες ημέρες δεν είναι τίποτα περισσότερο από τις έσχατες ημέρες, τίποτα περισσότερο από την Εποχή της Βασιλείας, και

δεν αντιπροσωπεύουν ούτε την Εποχή της Χάριτος ούτε την Εποχή του Νόμου. Το θέμα είναι απλώς ότι, κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, σας αποκαλύπτεται όλο το έργο στο σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Αυτή είναι η αποκάλυψη του μυστηρίου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

11. Το σχέδιο διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη χωρίζεται σε τρία στάδια έργου. Κανένα στάδιο από μόνο του δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει το έργο των τριών εποχών, κι αντιπροσωπεύει μόνο ένα μέρος του συνόλου. Το όνομα Ιεχωβά δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Το γεγονός ότι επιτέλεσε το έργο Του κατά την Εποχή του Νόμου δεν αποδεικνύει ότι ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός υπό τον νόμο. Ο Ιεχωβά θέσπισε νόμους για τον άνθρωπο και του μεταβίβασε εντολές, ζητώντας από τον άνθρωπο να χτίσει τον ναό και τα θυσιαστήρια. Το έργο που επιτέλεσε αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή του Νόμου. Αυτό το έργο που επιτέλεσε δεν αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι μόνο ένας Θεός που ζητά από τον άνθρωπο να τηρεί τον νόμο, ούτε ότι είναι ο Θεός στον ναό, ούτε ότι είναι ο Θεός ενώπιον του θυσιαστηρίου. Αυτό θα ήταν αναληθές. Το έργο που επιτελέστηκε υπό τον νόμο μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο μία εποχή. Επομένως, αν ο Θεός επιτελούσε μόνο το έργο της Εποχής του Νόμου, ο άνθρωπος θα περιόριζε τον Θεό στον εξής ορισμό: «Ο Θεός είναι ο Θεός στον ναό και, προκειμένου να υπηρετήσουμε τον Θεό, πρέπει να φορέσουμε άμφια και να εισέλθουμε στον ναό». Εάν το έργο της Εποχής της Χάριτος δεν είχε επιτελεστεί ποτέ και η Εποχή του Νόμου είχε συνεχιστεί μέχρι σήμερα, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε ότι ο Θεός είναι, επίσης, ελεήμων και στοργικός. Εάν δεν είχε επιτελεστεί το έργο της Εποχής του Νόμου και είχε επιτελεστεί μόνο το έργο της Εποχής της Χάριτος, τότε το μόνο που θα γνώριζε ο άνθρωπος θα ήταν ότι ο Θεός μπορεί απλώς να λυτρώσει τον άνθρωπο και να συγχωρήσει τις αμαρτίες του ανθρώπου. Ο άνθρωπος θα γνώριζε μόνο ότι Εκείνος είναι άγιος και αθώος, και ότι μπορεί να θυσιάσει τον εαυτό Του και να σταυρωθεί για χάρη του ανθρώπου. Ο άνθρωπος θα γνώριζε μόνο αυτά τα πράγματα και δεν θα κατανοούσε τίποτε άλλο. Έτσι, κάθε εποχή αντιπροσωπεύει ένα μέρος της διάθεσης του Θεού. Όσο για το ποιες πτυχές της διάθεσης του Θεού αντιπροσωπεύονται στην Εποχή του Νόμου, ποιες στην Εποχή της Χάριτος και ποιες στην παρούσα εποχή, μόνο όταν συγχωνευτούν και τα τρία στάδια σε μία ολότητα μπορούν να αποκαλύψουν ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Μόνο όταν ο άνθρωπος καταφέρει να γνωρίσει και τα τρία στάδια μπορεί να την κατανοήσει απόλυτα.

Κανένα από τα τρία στάδια δεν μπορεί να παραλειφθεί. Θα δεις ολόκληρη τη διάθεση του Θεού μόνο αφότου καταφέρεις να γνωρίσεις αυτά τα τρία στάδια του έργου. Το γεγονός ότι ο Θεός ολοκλήρωσε το έργο Του την Εποχή του Νόμου δεν αποδεικνύει ότι είναι μόνο ο Θεός υπό τον νόμο, και το γεγονός ότι ολοκλήρωσε το έργο της λύτρωσης δεν σημαίνει ότι ο Θεός θα λυτρώνει για πάντα την ανθρωπότητα. Όλα αυτά είναι συμπεράσματα που συνήγαγε ο άνθρωπος. Εφόσον η Εποχή της Χάριτος έχει τελειώσει, δεν μπορείς να πεις ότι ο Θεός ανήκει μόνο στον σταυρό και ότι ο σταυρός και μόνο αντιπροσωπεύει τη σωτηρία του Θεού. Εάν το έκανες αυτό, θα όριζες τον Θεό. Στο παρόν στάδιο, ο Θεός επιτελεί κυρίως το έργο του λόγου, αλλά δεν μπορείς να πεις ότι ο Θεός δεν υπήρξε ποτέ ελεήμων στον άνθρωπο και ότι το μόνο που έχει φέρει είναι παίδευση και κρίση. Το έργο κατά τις έσχατες ημέρες αποκαλύπτει το έργο του Ιεχωβά και του Ιησού και όλα τα μυστήρια που δεν κατανοεί ο άνθρωπος, προκειμένου να αποκαλύψει τον προορισμό και το τέλος της ανθρωπότητας και να φέρει στο τέλος του το συνολικό έργο της σωτηρίας μεταξύ των ανθρώπων. Αυτό το στάδιο του έργου κατά τις έσχατες ημέρες ολοκληρώνει τα πάντα. Όλα τα μυστήρια που δεν κατανοεί ο άνθρωπος πρέπει να ξεδιπλωθούν ώστε να μπορέσει ο άνθρωπος να τα εξετάσει εις βάθος και να τα κατανοήσει ξεκάθαρα μες στην καρδιά του. Τότε μόνο μπορεί να ταξινομηθεί η ανθρώπινη φυλή κατά είδος. Μόνο μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, θα κατορθώσει ο άνθρωπος να κατανοήσει τη διάθεση του Θεού στην ολότητά της, διότι η διαχείρισή Του θα έχει φτάσει τότε στο τέλος της.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

12. Το έργο που γίνεται σήμερα έχει προαγάγει το έργο της Εποχής της Χάριτος. Αυτό σημαίνει ότι το έργο που διεξαγόταν σύμφωνα με ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών, έχει εξελιχθεί. Παρόλο που η Εποχή της Χάριτος έχει λάβει τέλος, το έργο του Θεού έχει κάνει πρόοδο. Γιατί λέω και ξαναλέω ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω στην Εποχή της Χάριτος και στην Εποχή του Νόμου; Αυτό σημαίνει ότι το έργο της σήμερον ημέρας αποτελεί συνέχεια του έργου που έγινε κατά την Εποχή της Χάριτος και μια εξέλιξη του έργου που έγινε κατά την Εποχή του Νόμου. Τα τρία στάδια είναι αλληλένδετα μεταξύ τους και κάθε κρίκος της αλυσίδας είναι στενά συνδεδεμένος με τον επόμενο. Γιατί λέω, επίσης, ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω σ' εκείνο που πραγματοποίησε ο Ιησούς; Αν υποθέσουμε ότι αυτό το στάδιο δεν είχε οικοδομηθεί επάνω στο έργο που

πραγματοποίησε ο Ιησούς, τότε θα έπρεπε να λάβει χώρα άλλη μία σταύρωση σε αυτό το στάδιο, και το έργο της λύτρωσης που έγινε στο προηγούμενο στάδιο θα έπρεπε να γίνει ξανά από την αρχή. Αυτό δεν θα είχε κανένα νόημα. Έτσι, δεν είναι ότι δεν έχει ολοκληρωθεί πλήρως το έργο, αλλά ότι η εποχή έχει προχωρήσει και το επίπεδο του έργου έχει ανέβει ακόμα πιο υψηλά από πριν. Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτό το στάδιο του έργου οικοδομείται επάνω στα θεμέλια που έθεσε η Εποχή του Νόμου και επάνω στην πέτρα του έργου του Ιησού. Το έργο οικοδομείται στάδιο με στάδιο, και το παρόν στάδιο δεν αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα. Μόνο ο συνδυασμός και των τριών σταδίων του έργου μπορεί να θεωρηθεί ως το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι δύο ενσαρκώσεις ολοκληρώνουν τη σημασία της ενσάρκωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

13. Κανένα στάδιο από τα τρία δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνο του ως το μοναδικό όραμα που πρέπει να γνωρίζει ολόκληρη η ανθρωπότητα, διότι το σύνολο του έργου της σωτηρίας είναι και τα τρία στάδια του έργου μαζί, και όχι ένα από αυτά. Όσο δεν ολοκληρώνεται το έργο της σωτηρίας, η διαχείριση του Θεού θα είναι ανίκανη να φτάσει στο απόλυτο τέλος της. Το Είναι, η διάθεση και η σοφία του Θεού εκφράζονται μέσα στο σύνολο του έργου της σωτηρίας, και δεν αποκαλύφθηκαν στον άνθρωπο από την αρχή, αλλά εκφράστηκαν βαθμιαία μέσα από το έργο της σωτηρίας. Κάθε στάδιο του έργου της σωτηρίας εκφράζει μέρος της διάθεσης του Θεού και μέρος του Είναι Του· το κάθε στάδιο του έργου δεν μπορεί να εκφράσει άμεσα και πλήρως το σύνολο του Είναι του Θεού. Ως εκ τούτου, το έργο της σωτηρίας μπορεί να τελειώσει ολοκληρωτικά μόνο μετά την ολοκλήρωση και των τριών σταδίων του έργου· έτσι, η γνώση του ανθρώπου για την ολότητα του Θεού είναι αδιαχώριστη από τα τρία στάδια του έργου Του. Εκείνο που κερδίζει ο άνθρωπος από ένα μεμονωμένο στάδιο του έργου είναι απλώς η διάθεση του Θεού, η οποία εκφράζεται σε ένα μέρος του έργου Του. Δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει τη διάθεση και το Είναι που εκφράζονται στα στάδια πριν ή μετά. Τούτο συμβαίνει επειδή το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας δεν μπορεί να τελειώσει αμέσως κατά τη διάρκεια μίας μόνο περιόδου ή σε μία μόνο τοποθεσία, αλλά σταδιακά γίνεται βαθύτερο ανάλογα με το επίπεδο ανάπτυξης του ανθρώπου σε διαφορετικούς χρόνους και τόπους. Πρόκειται για έργο που διεξάγεται σε στάδια, και δεν ολοκληρώνεται σε ένα μόνο στάδιο. Έτσι λοιπόν, ολόκληρη η σοφία του Θεού

αποκρυσταλλώνεται στα τρία στάδια, αντί σε ένα μόνο. Ολόκληρο το Είναι και η σοφία Του αποκαλύπτονται στα τρία αυτά στάδια, και κάθε στάδιο περιέχει το Είναι Του και αποτελεί αρχείο της σοφίας του έργου Του. Ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού, η οποία εκφράζεται στα τρία αυτά στάδια. Όλα τα σχετικά με το Είναι του Θεού είναι υψίστης σημασίας για όλο το ανθρώπινο γένος, κι αν οι άνθρωποι δεν έχουν αυτή τη γνώση όταν λατρεύουν τον Θεό, τότε δεν διαφέρουν από εκείνους που λατρεύουν τον Βούδα. Το έργο του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους δεν είναι κρυφό από αυτούς και θα πρέπει να το γνωρίζουν όλοι όσοι λατρεύουν τον Θεό. Από τη στιγμή που ο Θεός έχει πραγματοποιήσει τα τρία στάδια του έργου της σωτηρίας μεταξύ των ανθρώπων, ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει την έκφραση αυτού που έχει και είναι Αυτός κατά τη διάρκεια των τριών αυτών σταδίων του έργου. Τούτο πρέπει να πραγματοποιήσει ο άνθρωπος. Εκείνο που ο Θεός κρύβει από τον άνθρωπο είναι αυτό που ο άνθρωπος είναι ανίκανος να επιτύχει και δεν θα πρέπει να γνωρίζει, ενώ αυτό που ο Θεός δείχνει στον άνθρωπο είναι αυτό που ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει και να κατέχει. Κάθε ένα από τα τρία στάδια του έργου πραγματοποιείται πάνω στα θεμέλια του προηγούμενου· δεν εκτελείται ανεξάρτητα, ξεχωριστά από το έργο της σωτηρίας. Αν και υπάρχουν μεγάλες διαφορές στην εποχή και τον τύπο του έργου που διεξάγεται, στον πυρήνα του βρίσκεται πάντα η σωτηρία της ανθρωπότητας, και κάθε στάδιο του έργου της σωτηρίας είναι βαθύτερο από το προηγούμενο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

14. Η όλη διαχείριση του Θεού χωρίζεται σε τρία στάδια, και σε κάθε στάδιο υπάρχουν αντίστοιχες δέουσες απαιτήσεις προς τον άνθρωπο. Επιπλέον, καθώς οι εποχές περνούν και προχωρούν, οι απαιτήσεις του Θεού για όλη την ανθρωπότητα γίνονται ολοένα και υψηλότερες. Έτσι, βήμα-βήμα, αυτό το έργο της διαχείρισης του Θεού φτάνει στο αποκορύφωμά του, μέχρι ο άνθρωπος να αντικρίσει το γεγονός της «εμφάνισης του ενσαρκωμένου Λόγου», και έτσι, οι απαιτήσεις του ανθρώπου γίνονται ακόμη υψηλότερες και οι απαιτήσεις προς τον άνθρωπο για να γίνει μάρτυρας γίνονται ακόμα πιο υψηλές. Όσο περισσότερο ο άνθρωπος είναι ικανός να συνεργαστεί πραγματικά με τον Θεό, τόσο περισσότερο δοξάζει τον Θεό. Η συνεργασία του ανθρώπου είναι η μαρτυρία που πρέπει να φέρει και η μαρτυρία που φέρει είναι η πράξη του ανθρώπου. Και έτσι, ανεξάρτητα από το αν

το έργο του Θεού μπορεί να έχει το κατάλληλο αποτέλεσμα και από το αν μπορεί να υπάρξει αληθινή μαρτυρία, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη συνεργασία και τη μαρτυρία του ανθρώπου. Όταν τελειώσει το έργο, δηλαδή όταν η όλη διαχείριση του Θεού έχει φτάσει στο τέλος της, ο άνθρωπος θα πρέπει να γίνει περισσότερο μάρτυρας και όταν το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, η πράξη και η είσοδος του ανθρώπου θα φτάσουν στο ζενίθ. Στο παρελθόν, ο άνθρωπος ήταν υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με τον νόμο και τις εντολές και έπρεπε να είναι υπομονετικός και ταπεινός. Σήμερα, ο άνθρωπος υποχρεούται να υπακούει σε ό,τι κανονίζει ο Θεός και να έχει υπέρτατη αγάπη για τον Θεό, και τελικά, υποχρεούται να αγαπά τον Θεό εν μέσω δοκιμασίας. Αυτά τα τρία στάδια είναι οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τον άνθρωπο, βήμα-βήμα, σε όλη τη διαχείρισή Του. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού πηγαίνει βαθύτερα από το τελευταίο, και σε κάθε στάδιο οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πιο βαθιές από το τελευταίο, και με αυτό τον τρόπο, όλη η διαχείριση του Θεού παίρνει σταδιακά μορφή. Ακριβώς επειδή οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πάντα υψηλότερες, η διάθεση του ανθρώπου πλησιάζει περισσότερο στα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός, και μόνο τότε ολόκληρη η ανθρωπότητα αποχωρεί σταδιακά από την επιρροή του Σατανά, έως ότου ολοκληρωθεί το έργο του Θεού οριστικά, και τότε όλη η ανθρωπότητα θα έχει σωθεί από την επιρροή του Σατανά. Όταν έρθει η ώρα αυτή, το έργο του Θεού θα έχει φτάσει στο τέλος του και η συνεργασία του ανθρώπου με τον Θεό για να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του δεν θα υφίσταται πια και ολόκληρη η ανθρωπότητα θα ζήσει υπό το φως του Θεού και από τότε και μετά, δεν θα υπάρχει παρακοή ή εναντίωση προς τον Θεό. Ο Θεός, επίσης, δεν θα απαιτήσει τίποτα άλλο από τον άνθρωπο και θα υπάρξει μια πιο αρμονική συνεργασία μεταξύ ανθρώπου και Θεού, που θα είναι η ζωή του ανθρώπου και του Θεού μαζί, η ζωή που έρχεται μετά από την ολοκλήρωση της διαχείρισης του Θεού και αφότου ο άνθρωπος έχει σωθεί πλήρως από τον Θεό, από τα χέρια του Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

15. Τέτοια είναι η διαχείριση του Θεού: να παραδίδει την ανθρωπότητα στον Σατανά — μια ανθρωπότητα που δεν ξέρει τι είναι Θεός, ποιος είναι ο Δημιουργός, πώς να λατρεύει τον Θεό ή γιατί είναι απαραίτητο να υποτάσσεται σ' Αυτόν— και να επιτρέπει στον Σατανά να τη διαφθείρει. Βήμα-βήμα, ο Θεός ανακτά έπειτα τον άνθρωπο από τα χέρια του Σατανά, έως

ότου να λατρέψει πλήρως τον Θεό και να απορρίψει τον Σατανά. Αυτή είναι η διαχείριση του Θεού. Μπορεί να ακούγεται σαν μύθος και να φαίνεται περίπλοκη. Οι άνθρωποι αισθάνονται ότι είναι μύθος επειδή δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για το πόσα έχουν συμβεί στον άνθρωπο τα τελευταία χιλιάδες χρόνια, και πολύ περισσότερο επειδή δεν γνωρίζουν πόσες ιστορίες έχουν συμβεί στο σύμπαν και το στερέωμα. Και επιπλέον, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν μπορούν να εκτιμήσουν τον πιο εκπληκτικό, τον πιο τρομακτικό κόσμο που υπάρχει πέρα από τον υλικό κόσμο, τον οποίο, όμως, τα θνητά τους μάτια τούς εμποδίζουν να δουν. Μοιάζει ακατανόητο για τον άνθρωπο, επειδή ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει καθόλου τη σημασία της σωτηρίας της ανθρωπότητας από τον Θεό ή τη σημασία του έργου της διαχείρισής Του και δεν κατανοεί πώς επιθυμεί τελικά ο Θεός να είναι η ανθρωπότητα. Να μην έχει διαφθαρεί καθόλου από τον Σατανά, όπως ο Αδάμ και η Εύα; Όχι! Σκοπός της διαχείρισης του Θεού είναι να κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων που Τον λατρεύουν και υποτάσσονται σε Αυτόν. Αν και οι άνθρωποι αυτοί έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά, δεν βλέπουν πλέον τον Σατανά ως πατέρα τους· αναγνωρίζουν το αποκρουστικό του πρόσωπο και τον απορρίπτουν και έρχονται ενώπιον του Θεού για να αποδεχτούν την κρίση και την παίδευσή Του. Μαθαίνουν τελικά τι είναι άσχημο και πώς έρχεται σε αντίθεση με αυτό που είναι άγιο, και αναγνωρίζουν το μεγαλείο του Θεού και τη μοχθηρία του Σατανά. Μια ανθρωπότητα όπως αυτή δεν θα εργάζεται πλέον για τον Σατανά, ούτε θα τον λατρεύει ή θα τον προσκυνά. Αυτό συμβαίνει επειδή είναι μια ομάδα ανθρώπων που τους κέρδισε πραγματικά ο Θεός. Αυτή είναι η σημασία του έργου του Θεού για τη διαχείριση της ανθρωπότητας. Κατά τη διάρκεια του έργου διαχείρισης του Θεού αυτής της εποχής, η ανθρωπότητα είναι το αντικείμενο τόσο της διαφθοράς του Σατανά όσο και της σωτηρίας του Θεού, και ο άνθρωπος είναι το προϊόν για το οποίο αντιπαλεύουν ο Θεός κι ο Σατανάς. Καθώς ο Θεός εκτελεί το έργο Του, ανακτά σταδιακά τον άνθρωπο από τα χέρια του Σατανά, κι έτσι ο άνθρωπος προσεγγίζει όλο και περισσότερο τον Θεό...

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

16. Όταν ολόκληρη η διαχείριση του Θεού πλησιάζει στο τέλος της, ο Θεός θα ταξινομήσει τα πάντα ανάλογα με το είδος τους. Ο άνθρωπος πλάστηκε από τα χέρια του Δημιουργού και, στο τέλος, Εκείνος πρέπει να επιστρέψει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο υπό το

κράτος Του· τούτο είναι το συμπέρασμα των τριών σταδίων του έργου. Το στάδιο του έργου των έσχατων ημερών, καθώς και τα δύο προηγούμενα, στον Ισραήλ και την Ιουδαία, αποτελούν το σχέδιο διαχείρισης του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό, και είναι το γεγονός του έργου του Θεού. Παρόλο που οι άνθρωποι δεν έχουν βιώσει ή παρακολουθήσει πολύ από αυτό το έργο, τα γεγονότα είναι πάντα γεγονότα, και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Όλοι οι άνθρωποι από κάθε χώρα του σύμπαντος που πιστεύουν στον Θεό, θα δεχθούν τα τρία στάδια του έργου. Εάν γνωρίζεις μόνο ένα συγκεκριμένο στάδιο του έργου και δεν κατανοείς τα άλλα δύο στάδια, ούτε το έργο του Θεού σε παρελθόντες καιρούς, τότε είσαι ανίκανος να ομολογήσεις ολόκληρη την αλήθεια του συνολικού σχεδίου διαχείρισης του Θεού και η γνώση σου για τον Θεό είναι μονόπλευρη, διότι μέσα στην πίστη σου στον Θεό δεν Τον γνωρίζεις ούτε Τον καταλαβαίνεις, οπότε δεν έχεις τα προσόντα να γίνεις μάρτυρας του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν η τρέχουσα γνώση σας σχετικά με αυτά τα πράγματα είναι βαθιά ή επιφανειακή, στο τέλος, πρέπει να έχετε γνώση και να είστε απόλυτα πεπεισμένοι, και όλοι οι άνθρωποι θα δουν ολόκληρο το έργο του Θεού και θα υποταχθούν υπό το κράτος Του. Στο τέλος αυτού του έργου, όλες οι θρησκείες θα γίνουν ένα, όλα τα πλάσματα θα επιστρέψουν υπό το κράτος του Δημιουργού, όλα τα πλάσματα θα λατρεύουν τον έναν και αληθινό Θεό, και όλες οι κακές θρησκείες θα αποτύχουν και δεν θα εμφανιστούν ποτέ ξανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

17. Γιατί αυτή η συνεχής αναφορά στα τρία στάδια του έργου; Η πάροδος των εποχών, η κοινωνική εξέλιξη, το μεταβαλλόμενο πρόσωπο της φύσης —όλα υφίστανται αλλαγές στα τρία στάδια του έργου. Η ανθρωπότητα αλλάζει έγκαιρα με το έργο του Θεού και δεν εξελίσσεται από μόνη της. Η αναφορά των τριών σταδίων του έργου του Θεού γίνεται για να φέρει όλα τα πλάσματα και τους ανθρώπους από κάθε θρησκεία και δόγμα, υπό το κράτος ενός Θεού. Ανεξάρτητα από τη θρησκεία στην οποία ανήκεις, τελικά θα υποταχθείς στο κράτος του Θεού. Μόνο ο Θεός ο ίδιος μπορεί να επιτελέσει τούτο το έργο· δεν μπορεί να εκτελεστεί από κανέναν θρησκευτικό αρχηγό. Υπάρχουν πολλές μεγάλες θρησκείες στον κόσμο και η καθεμιά έχει τον δικό της επικεφαλής ή ηγέτη, ενώ οι οπαδοί είναι διασκορπισμένοι σε διάφορες χώρες και περιοχές σε όλον τον κόσμο· κάθε χώρα, μεγάλη ή μικρή, φιλοξενεί διαφορετικές

θρησκείες στο εσωτερικό της. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το πόσες θρησκείες υπάρχουν σε όλον τον κόσμο, όλοι οι άνθρωποι στο σύμπαν τελικά υπάρχουν υπό την καθοδήγηση ενός μόνο Θεού, και την ύπαρξή τους δεν καθοδηγούν θρησκευτικοί αρχηγοί ή ηγέτες. Που σημαίνει ότι η ανθρωπότητα δεν καθοδηγείται από έναν συγκεκριμένο θρησκευτικό αρχηγό ή ηγέτη· αντίθετα, ολόκληρο το ανθρώπινο γένος καθοδηγείται από τον Δημιουργό, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα και, επίσης, δημιούργησε το ανθρώπινο γένος —και αυτό είναι γεγονός. Αν και ο κόσμος έχει πολλές μεγάλες θρησκείες, ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι, υπάρχουν όλες υπό το κράτος του Δημιουργού και καμιά τους δεν μπορεί να υπερβεί το πεδίο του κράτους αυτού. Η εξέλιξη της ανθρωπότητας, η κοινωνική πρόοδος, η εξέλιξη των φυσικών επιστημών —η κάθε μία είναι αδιαχώριστη από τις διευθετήσεις του Δημιουργού και το έργο αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να πραγματοποιήσει ένας συγκεκριμένος θρησκευτικός αρχηγός. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί είναι απλώς οι ηγέτες μιας συγκεκριμένης θρησκείας και δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν τον Θεό ή Εκείνον που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί μπορούν να καθοδηγούν όσους βρίσκονται μέσα στο σύνολο της θρησκείας, αλλά δεν μπορούν να διοικούν όλα τα πλάσματα υπό τον ουρανό —τούτο είναι παγκοσμίως αναγνωρισμένο γεγονός. Οι θρησκευτικοί αρχηγοί είναι απλώς ηγέτες και δεν γίνεται να είναι ισότιμοι με τον Θεό (τον Δημιουργό). Τα πάντα βρίσκονται στα χέρια του Δημιουργού και, τελικά, όλα θα επιστρέψουν στα χέρια του Δημιουργού. Το ανθρώπινο γένος πλάστηκε αρχικά από τον Θεό και, ανεξάρτητα από τη θρησκεία, κάθε άνθρωπος θα επιστρέψει υπό το κράτος του Θεού —τούτο είναι αναπόφευκτο. Μόνο ο Θεός είναι ο Ύψιστος μεταξύ όλων των πραγμάτων και ακόμα και ο πιο σπουδαίος κυβερνήτης μεταξύ όλων των πλασμάτων πρέπει να επιστρέψει υπό το κράτος Του. Ανεξάρτητα από το πόσο υψηλή είναι η θέση του ανθρώπου, δεν μπορεί να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε έναν κατάλληλο προορισμό και κανείς δεν είναι ικανός να ταξινομήσει όλα τα πράγματα ανάλογα με το είδος τους. Ο ίδιος ο Ιεχωβά δημιούργησε το ανθρώπινο γένος και ταξινόμησε τον καθένα ανάλογα με το είδος του και όταν έρθει η έσχατη ώρα, Εκείνος θα εξακολουθεί να επιτελεί το έργο Του ο ίδιος, κατατάσσοντας τα πάντα ανάλογα με το είδος τους —και αυτό δεν μπορεί να γίνει από κανέναν άλλον εκτός από τον Θεό. Τα τρία στάδια του έργου, που επιτελέστηκαν από την αρχή μέχρι σήμερα, πραγματοποιήθηκαν όλα από τον ίδιο τον Θεό και πραγματοποιήθηκαν από τον ένα Θεό. Το γεγονός των τριών σταδίων του έργου είναι το γεγονός της ηγεσίας του

Θεού σε όλη την ανθρωπότητα, ένα γεγονός, που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί. Στο τέλος των τριών σταδίων του έργου, τα πάντα θα ταξινομηθούν ανάλογα με το είδος τους και θα επιστρέψουν υπό το κράτος του Θεού, διότι σε ολόκληρο το σύμπαν υπάρχει μόνο αυτός ο ένας Θεός και δεν υπάρχουν άλλες θρησκείες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

18. Ίσως, όταν ο γρίφος των τριών σταδίων του έργου καταστεί πλέον γνωστός στο ανθρώπινο γένος, να εμφανιστεί αμέσως μετά μια ομάδα χαρισματικών ανθρώπων που θα γνωρίζουν τον Θεό. Φυσικά, ελπίζω να συμβεί αυτό, και, επιπλέον, βρίσκομαι στη διαδικασία της εκτέλεσης αυτού του έργου, και ελπίζω να δω την εμφάνιση περισσότερων χαρισματικών ανθρώπων στο εγγύς μέλλον. Εκείνοι θα γίνουν οι μάρτυρες του γεγονότος των τριών σταδίων του έργου και, φυσικά, θα είναι και οι πρώτοι που θα γίνουν μάρτυρες των τριών σταδίων του έργου. Εάν κατά την ημέρα που το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, δεν υπάρχουν τέτοιοι χαρισματικοί άνθρωποι ή υπάρχουν μόνον ένας ή δύο, έχοντας αποδεχθεί οι ίδιοι προσωπικά να οδηγηθούν στην τελείωση από τον ενσαρκωμένο Θεό, τότε τίποτα δεν είναι πιο θλιβερό και λυπηρό από αυτό —αν και πρόκειται απλώς για τη χειρότερη περίπτωση. Όπως και να ’χει, εξακολουθώ να ελπίζω ότι εκείνοι που το επιδιώκουν πραγματικά μπορούν να κερδίσουν αυτή την ευλογία. Από την αρχή του χρόνου, ποτέ δεν υπήρξε παρόμοιο έργο, ποτέ στην ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης, δεν συνέβη ένα τέτοιο εγχείρημα. Εάν μπορείς πραγματικά να καταστείς ένας από τους πρώτους που γνωρίζουν τον Θεό, τούτο δεν θα ήταν η υψηλότερη τιμή ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα; Θα μπορούσε οποιοδήποτε πλάσμα μεταξύ των ανθρώπων να επαινεθεί περισσότερο από τον Θεό; Ένα τέτοιο έργο δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί από κάποιον, αλλά τελικά θα δρέψει και πάλι την ανταμοιβή του. Ανεξάρτητα από το φύλο ή την εθνικότητά τους, όλοι όσοι είναι ικανοί να επιτύχουν τη γνώση του Θεού, θα λάβουν τελικά τη μεγαλύτερη τιμή από τον Θεό και θα είναι οι μόνοι που θα κατέχουν την εξουσία Του. Τούτο είναι το έργο του παρόντος, αλλά και το έργο του μέλλοντος· είναι το τελευταίο και υψηλότερο έργο που πρόκειται να επιτευχθεί μέσα στα 6.000 χρόνια έργου και αποτελεί έναν τρόπο εργασίας που αποκαλύπτει κάθε κατηγορία ανθρώπου. Μέσα από το έργο της ώθησης του ανθρώπου να γνωρίσει τον Θεό, αποκαλύπτονται οι διαφορετικές τάξεις του ανθρώπου: Όσοι γνωρίζουν τον Θεό, έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού

και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του, ενώ αυτοί που δεν Τον γνωρίζουν, δεν έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του. Όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι οι οικείοι του Θεού, και όσοι δεν Τον γνωρίζουν δεν μπορούν να ονομάζονται οικείοι Του· οι οικείοι του Θεού μπορούν να λαμβάνουν οποιαδήποτε από τις ευλογίες Του, αλλά αυτοί που δεν είναι οικείοι Του, δεν είναι άξιοι κανενός από τα έργα Του. Είτε πρόκειται για δοκιμασίες, εξευγενισμό ή κρίση, όλα γίνονται ώστε να επιτραπεί στον άνθρωπο να επιτύχει τελικά γνώση του Θεού και ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί στον Θεό. Τούτο είναι και το μόνο αποτέλεσμα που τελικά θα επιτευχθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

19. Όταν τα τρία στάδια του έργου φτάσουν στο τέλος τους, θα συσταθεί μια ομάδα από όσους είναι μάρτυρες του Θεού, μια ομάδα από εκείνους που γνωρίζουν τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί θα γνωρίζουν όλοι τον Θεό και θα είναι ικανοί να κάνουν την αλήθεια πράξη. Θα κατέχουν την ανθρώπινη φύση και τη λογική και όλοι θα γνωρίζουν τα τρία στάδια του έργου του Θεού για τη σωτηρία. Τούτο είναι το έργο που θα εκπληρωθεί στο τέλος και αυτοί οι άνθρωποι είναι η αποκρυστάλλωση του έργου των 6.000 χρόνων διαχείρισης και είναι η ισχυρότερη μαρτυρία για την τελική συντριβή του Σατανά. Όσοι μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού, θα είναι ικανοί να δεχθούν την υπόσχεση και την ευλογία Του και θα είναι η ομάδα που απομένει στο τέλος, που κατέχει την εξουσία του Θεού και είναι μάρτυρας του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

20. Αφού επιτέλεσε το έργο Του των έξι χιλιάδων ετών μέχρι σήμερα, ο Θεός έχει ήδη αποκαλύψει πολλές από τις πράξεις Του, με πρωταρχικό σκοπό να κατατροπώσει τον Σατανά και να φέρει σωτηρία σε όλη την ανθρωπότητα. Χρησιμοποιεί αυτή την ευκαιρία για να επιτρέψει στα πάντα στον ουρανό, στη γη, μέσα στις θάλασσες, αλλά και στο πιο ασήμαντο αντικείμενο της δημιουργίας του Θεού στη γη, να δει την παντοδυναμία του Θεού και όλες τις πράξεις Του. Αρπάζει την ευκαιρία να νικήσει τον Σατανά, για να αποκαλύψει όλες Του τις πράξεις στην ανθρωπότητα, και για να επιτρέψει στους ανθρώπους να καταστούν ικανοί να Τον δοξάζουν και να εξυμνήσουν τη σοφία Του που νίκησε τον Σατανά. Τα πάντα στη γη, στον

ουρανό, μέσα στις θάλασσες, Του αποδίδουν τιμή, δοξάζουν την παντοδυναμία Του, όλες Του τις πράξεις και φωνάζουν το άγιο όνομά Του. Αυτό είναι η απόδειξη ότι νίκησε τον Σατανά· είναι η απόδειξη ότι κατέκτησε τον Σατανά· και το σημαντικότερο, είναι η απόδειξη ότι έσωσε την ανθρωπότητα. Ολόκληρη η δημιουργία του Θεού, Του αποδίδει τιμή, Τον δοξάζει που νίκησε τον εχθρό Του και επέστρεψε νικητής και Τον δοξάζει ως τον μεγάλο νικηφόρο Βασιλιά. Σκοπός Του δεν ήταν μόνο να νικήσει τον Σατανά, κι έτσι, το έργο Του συνεχίστηκε για 6.000 χρόνια. Χρησιμοποιεί τη νίκη επί του Σατανά, για να σώσει την ανθρωπότητα. Χρησιμοποιεί τη νίκη επί του Σατανά, για να αποκαλύψει όλες τις πράξεις Του και όλη τη δόξα Του. Θα αποκτήσει δόξα, και όλες οι στρατιές των αγγέλων θα δουν όλη τη δόξα Του. Οι αγγελιοφόροι του ουρανού, οι άνθρωποι πάνω στη γη και όλα τα δημιουργήματα στη γη θα δουν τη δόξα του Δημιουργού. Αυτό είναι το έργο που επιτελεί. Η δημιουργία Του στον ουρανό και στη γη θα δουν επίσης την δόξα Του, και θα επιστρέψει θριαμβευτής αφού νικήσει ολοκληρωτικά τον Σατανά και επιτρέψει στην ανθρωπότητα να Τον δοξάσει. Έτσι, θα πραγματοποιήσει με επιτυχία και τις δύο αυτές πτυχές. Στο τέλος, όλη η ανθρωπότητα θα κατακτηθεί από Εκείνον, και θα αφανίσει όλους όσοι εναντιώνονται ή επαναστατούν, δηλαδή, θα αφανίσει όλους αυτούς που ανήκουν στον Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σήμερον ημέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Α) Σχετικά με την αποκάλυψη του έργου Του την Εποχή του Νόμου

21. Τον καιρό εκείνο, η σπουδαιότητα, ο σκοπός και τα στάδια του έργου του Ιεχωβά στο Ισραήλ ήταν για να αρχίσει το έργο Του σε ολόκληρη τη γη, το οποίο, με το Ισραήλ ως επίκεντρό του, διαδόθηκε σταδιακά στα έθνη των Εθνικών. Αυτή είναι η αρχή σύμφωνα με την οποία εργάζεται Εκείνος σ' ολόκληρο το σύμπαν —να εδραιώσει ένα πρότυπο και, στη συνέχεια, να το διευρύνει έως ότου όλοι οι άνθρωποι στο σύμπαν να έχουν δεχθεί το ευαγγέλιό Του. Οι πρώτοι Ισραηλίτες ήταν οι απόγονοι του Νώε. Οι άνθρωποι αυτοί ευλογήθηκαν μόνο με την πνοή του Ιεχωβά και κατανοούσαν αρκετά ώστε να φροντίζουν για τις βασικές ανάγκες της ζωής, αλλά δεν γνώριζαν τι είδους Θεός ήταν ο Ιεχωβά, ούτε ποιο ήταν το θέλημά Του για τον άνθρωπο, πόσο μάλλον δε, ότι έπρεπε να σέβονται τον Κύριο όλης της κτίσης. Όσο για το αν υπήρχαν κανόνες και νόμοι προς τήρηση[α] ή αν υπήρχε κάποιο

καθήκον που θα έπρεπε να εκτελούν τα δημιουργημένα όντα για τον Δημιουργό, οι απόγονοι του Αδάμ δεν γνώριζαν τίποτα σχετικά με αυτά τα πράγματα. Το μόνο που ήξεραν ήταν ότι ο άντρας έπρεπε να ιδρώνει και να εργάζεται σκληρά για να φροντίζει την οικογένειά του και ότι η γυναίκα έπρεπε να υποτάσσεται στον άντρα της και να διαιωνίζει την ανθρώπινη φυλή που είχε δημιουργήσει ο Ιεχωβά. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι αυτοί, που είχαν μόνο την πνοή του Ιεχωβά και τη ζωή Του, δεν ήξεραν τίποτα για το πώς να ακολουθούν τους νόμους του Θεού ή πώς να ικανοποιούν τον Κύριο όλης της κτίσης. Κατανοούσαν ελάχιστα. Οπότε, παρόλο που δεν υπήρχε τίποτα το διεφθαρμένο ή το απατηλό μες στην καρδιά τους, και παρόλο που σπανίως προέκυπταν ζήλειες και διαμάχες μεταξύ τους, δεν γνώριζαν ούτε κατανοούσαν καθόλου τον Ιεχωβά, τον Κύριο όλης της κτίσης. Αυτοί οι πρόγονοι του ανθρώπου ήξεραν μόνο να τρώνε και να απολαμβάνουν τα αγαθά του Ιεχωβά, αλλά δεν ήξεραν να σέβονται τον Ιεχωβά· δεν γνώριζαν ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Εκείνος που θα έπρεπε να λατρεύουν γονυπετείς. Οπότε, πώς θα μπορούσαν να ονομάζονται πλάσματά Του; Αν ήταν έτσι, δεν θα είχαν ειπωθεί μάταια τα λόγια: «Ο Ιεχωβά είναι ο Κύριος όλης της κτίσης» και «Εκείνος δημιούργησε τον άνθρωπο προκειμένου ο άνθρωπος να Τον εκδηλώνει, να Τον δοξάζει και να Τον αντιπροσωπεύει»; Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι που δεν είχαν σεβασμό για τον Ιεχωβά να γίνουν μαρτυρία για τη δόξα Του; Πώς θα μπορούσαν να γίνουν εκδηλώσεις της δόξας Του; Δεν θα γίνονταν τότε τα λόγια του Ιεχωβά: «Δημιούργησα τον άνθρωπο κατ' εικόνα Μου», όπλο στα χέρια του Σατανά, του πονηρού; Δεν θα γίνονταν τότε αυτά τα λόγια αυτά ένα σημάδι ταπείνωσης στη δημιουργία του ανθρώπου από τον Ιεχωβά; Προκειμένου να ολοκληρώσει εκείνο το στάδιο του έργου, ο Ιεχωβά, αφότου δημιούργησε τον άνθρωπο, μήτε τον δίδαξε μήτε τον καθοδήγησε από την εποχή του Αδάμ έως την εποχή του Νώε. Αντίθετα, μόνο μετά την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό, ξεκίνησε Εκείνος να καθοδηγεί επίσημα τους Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν οι απόγονοι του Νώε και, επίσης, του Αδάμ. Το έργο και οι ομιλίες Του στο Ισραήλ παρείχαν καθοδήγηση σε όλον τον λαό του Ισραήλ καθώς οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν τη ζωή τους σε όλη τη γη του Ισραήλ, δείχνοντας, μ' αυτόν τον τρόπο, στην ανθρωπότητα ότι ο Ιεχωβά δεν ήταν μόνο σε θέση να δώσει πνοή στον άνθρωπο, ώστε να έχει ζωή από Εκείνον και να σηκωθεί από το χώμα ως ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον, αλλά μπορούσε επίσης να κατακάψει την ανθρωπότητα και να καταραστεί την ανθρωπότητα, και με τη ράβδο Του να κυβερνήσει την ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι αυτοί είδαν, επίσης, ότι ο Ιεχωβά μπορούσε να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου

στη γη και να μιλά και να εργάζεται μεταξύ των ανθρώπων σύμφωνα με τις ώρες της ημέρας και της νύχτας. Το έργο που έκανε αποσκοπούσε μόνο στο να μάθουν τα πλάσματά Του ότι ο άνθρωπος προήλθε από χώμα που Εκείνος πήρε στα χέρια Του και, επιπλέον, ότι ο άνθρωπος είχε δημιουργηθεί από Εκείνον. Εκτός αυτού, επιτέλεσε αρχικά το έργο Του στο Ισραήλ ώστε άλλοι λαοί και άλλα έθνη (που, ουσιαστικά, δεν ήταν ξεχωριστά από το Ισραήλ, αλλά, αντ' αυτού, είχαν διαχωριστεί από τους Ισραηλίτες, ωστόσο παρέμεναν απόγονοι του Αδάμ και της Εύας) να λάβουν το ευαγγέλιο του Ιεχωβά από το Ισραήλ, ώστε όλα τα δημιουργημένα όντα στο σύμπαν να μπορέσουν να σέβονται τον Ιεχωβά και να Τον θεωρούν μέγα. Αν ο Ιεχωβά δεν είχε ξεκινήσει το έργο Του στο Ισραήλ, αλλά, αντίθετα, αφότου δημιούργησε τους ανθρώπους, τους άφηνε να ζουν μια ξένοιαστη ζωή στη γη, τότε, στην περίπτωση εκείνη, λόγω της υλικής φύσης του ανθρώπου (φύση σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί ποτέ να γνωρίζει τα πράγματα που δεν μπορεί να δει, που σημαίνει ότι δεν θα γνώριζε ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε την ανθρωπότητα, πόσο μάλλον δε, τον λόγο που το έκανε), δεν θα γνώριζε ποτέ ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε την ανθρωπότητα ή ότι Εκείνος είναι ο Κύριος όλης της κτίσης. Αν ο Ιεχωβά δημιουργούσε τον άνθρωπο και τον έβαζε στη γη, και απλώς τίναζε το χώμα από τα χέρια Του και έφευγε, αντί να παραμείνει ανάμεσα στους ανθρώπους για να τους δίνει καθοδήγηση για μια χρονική περίοδο, τότε όλη η ανθρωπότητα θα επέστρεφε στην ανυπαρξία. Ακόμη κι ο ουρανός και η γη, και όλα τα μυριάδες πράγματα που Εκείνος έφτιαξε, καθώς και όλη η ανθρωπότητα, θα είχαν επιστρέψει στην ανυπαρξία και, επιπλέον, θα είχαν ποδοπατηθεί από τον Σατανά. Μ' αυτόν τον τρόπο, η εξής επιθυμία του Ιεχωβά: «Στη γη, δηλαδή στο μέσο της δημιουργίας Του, να έχει ένα μέρος να σταθεί, ένα άγιο μέρος» θα είχε γκρεμιστεί. Κι έτσι, μετά τη δημιουργία των ανθρώπων, το γεγονός ότι ήταν σε θέση να παραμείνει ανάμεσά τους για να τους καθοδηγεί στη ζωή τους και να τους μιλά βρισκόμενος ανάμεσά τους, ήταν όλα για να πραγματοποιήσει την επιθυμία Του και να επιτύχει το σχέδιό Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο την Εποχή του Νόμου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

22. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, ο Ιεχωβά θέσπισε πολλές εντολές προκειμένου να τις παραδώσει ο Μωυσής στους Ισραηλίτες που τον ακολούθησαν έξω από την Αίγυπτο. Οι εντολές αυτές δόθηκαν από τον Ιεχωβά στους Ισραηλίτες και δεν είχαν καμία σχέση με τους Αιγυπτίους· είχαν σκοπό να συγκρατήσουν τους Ισραηλίτες, κι Εκείνος

χρησιμοποίησε τις εντολές για να θέσει απαιτήσεις από αυτούς. Αν τηρούσαν το Σάββατο, αν σέβονταν τους γονείς τους, αν προσκυνούσαν είδωλα και ούτω καθεξής —αυτές ήταν οι αρχές βάσει των οποίων κρινόταν αν ήταν αμαρτωλοί ή δίκαιοι. Μεταξύ αυτών, υπήρχαν κάποιοι που επλήγησαν από τη φωτιά του Ιεχωβά, κάποιοι που λιθοβολήθηκαν μέχρι θανάτου και κάποιοι που έλαβαν την ευλογία του Ιεχωβά, και αυτό καθοριζόταν με βάση το αν υπάκουαν σε αυτές τις εντολές ή όχι. Όσοι δεν τηρούσαν το Σάββατο, λιθοβολούνταν μέχρι θανάτου. Όσοι ιερείς δεν τηρούσαν το Σάββατο, πλήττονταν από τη φωτιά του Ιεχωβά. Όσοι δεν έδειχναν σεβασμό στους γονείς τους, λιθοβολούνταν κι εκείνοι μέχρι θανάτου. Όλα αυτά τα επιδοκίμαζε ο Ιεχωβά. Ο Ιεχωβά θέσπισε τις εντολές και τους νόμους Του ώστε, καθώς καθοδηγούσε τους ανθρώπους στη ζωή τους, εκείνοι θα άκουγαν τον λόγο Του, θα υπάκουαν σε αυτόν και δεν θα επαναστατούσαν εναντίον Του. Χρησιμοποίησε τους νόμους αυτούς για να διατηρήσει υπό έλεγχο τη νεογέννητη ανθρώπινη φυλή, ώστε να θέσει πιο γερά θεμέλια για το μελλοντικό Του έργο. Κι έτσι, βάσει του έργου που έκανε ο Ιεχωβά, η πρώτη εποχή ονομάστηκε η Εποχή του Νόμου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο την Εποχή του Νόμου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

23. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, το έργο της καθοδήγησης της ανθρωπότητας επιτελείτο υπό το όνομα του Ιεχωβά, και το πρώτο στάδιο του έργου ξεκίνησε επί γης. Σε αυτό το στάδιο, το έργο συνίστατο στην οικοδόμηση του ναού και του βωμού, και στο να χρησιμοποιήσει τον νόμο για να καθοδηγήσει τον λαό του Ισραήλ και να εργαστεί μεταξύ του. Καθοδηγώντας τον λαό του Ισραήλ, εγκαινίασε τη βάση για το έργο Του επί γης. Από τη βάση αυτή, επέκτεινε το έργο Του πέρα από το Ισραήλ, δηλαδή, ξεκινώντας από το Ισραήλ, επέκτεινε το έργο Του έξωθεν, κι έτσι οι μετέπειτα γενιές κατάφεραν σταδιακά να γνωρίσουν ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Θεός και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, καθώς και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε όλα τα πλάσματα. Διέδωσε το έργο Του μέσω του λαού του Ισραήλ έξωθεν και πέρα από αυτόν. Η γη του Ισραήλ ήταν ο πρώτος άγιος τόπος του έργου του Ιεχωβά επί γης και η γη του Ισραήλ ήταν ο τόπος όπου πήγε για πρώτη φορά ο Θεός να εργαστεί επί γης. Αυτό ήταν το έργο της Εποχής του Νόμου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

24. Όταν ο Θεός ξεκίνησε το επίσημο έργο της διαχείρισης του σχεδίου Του, έθεσε πολλούς κανονισμούς που έπρεπε να ακολουθήσει ο άνθρωπος. Αυτοί οι κανονισμοί υπήρχαν για να επιτρέψουν στον άνθρωπο να ζήσει την κανονική ζωή του ανθρώπου στη γη, την κανονική ζωή του ανθρώπου που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον Θεό και την καθοδήγησή Του. Ο Θεός είπε πρώτα στον άνθρωπο πώς να κατασκευάζει θυσιαστήρια και πώς να τα διαμορφώνει. Κατόπιν, είπε στον άνθρωπο πώς να κάνει προσφορές και καθόρισε πώς έπρεπε να ζει ο άνθρωπος —πού έπρεπε να δίνει προσοχή στη ζωή, ποιους κανόνες έπρεπε να τηρεί, τι έπρεπε και τι δεν έπρεπε να κάνει. Αυτό που ο Θεός σχεδίαζε για τον άνθρωπο ήταν ολοκληρωμένο και με αυτά τα έθιμα, τους κανονισμούς και τις αρχές τυποποίησε τη συμπεριφορά των ανθρώπων, καθοδήγησε τη ζωή τους, καθοδήγησε τη μύησή τους στους νόμους του Θεού, τους οδήγησε να έρθουν ενώπιον του θυσιαστηρίου του Θεού, τους καθοδήγησε να διάγουν μια ζωή μεταξύ όσων είχε δημιουργήσει ο Θεός για τον άνθρωπο όπου υπήρχε τάξη, κανονικότητα και μέτρο. Ο Θεός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά αυτούς τους απλούς κανονισμούς και τις αρχές για να θέσει όρια στον άνθρωπο, έτσι ώστε στη γη ο άνθρωπος να έχει μια κανονική ζωή λατρεύοντας τον Θεό, να έχει την κανονική ζωή του ανθρώπου. Αυτό είναι το συγκεκριμένο περιεχόμενο της έναρξης του σχεδίου διαχείρισής Του των έξι χιλιάδων ετών. Οι κανονισμοί και οι κανόνες περιλαμβάνουν ένα πολύ ευρύ περιεχόμενο, συνιστούν τις λεπτομέρειες της καθοδήγησης του Θεού για την ανθρωπότητα κατά την Εποχή του Νόμου, έπρεπε να τυγχάνουν της αποδοχής και της εκτίμησης των ανθρώπων που ήρθαν πριν από την Εποχή του Νόμου, συνιστούν καταγραφή του έργου που επιτέλεσε ο Θεός κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου και αποτελούν την πραγματική απόδειξη της ηγεσίας του Θεού και της καθοδήγησης του συνόλου της ανθρωπότητας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

25. Ο Ιεχωβά δημιούργησε την ανθρωπότητα, τουτέστιν δημιούργησε τους προγόνους της ανθρωπότητας, την Εύα και τον Αδάμ, αλλά δεν τους έδωσε περαιτέρω νοημοσύνη ή σοφία. Αν και ζούσαν ήδη στη γη, δεν κατανοούσαν σχεδόν τίποτα. Επομένως, το έργο του Ιεχωβά όσον αφορά τη δημιουργία της ανθρωπότητας είχε τελειώσει μόνο κατά το ήμισυ και απείχε πολύ από την ολοκλήρωσή του. Είχε σχηματίσει μόνο ένα πρότυπο ανθρώπου από πηλό και του είχε εμφυσήσει την πνοή Του, χωρίς όμως να χαρίσει στον άνθρωπο επαρκή

βούληση για να Τον σέβεται. Στην αρχή, ο άνθρωπος δεν προτίθετο να Τον σέβεται ούτε να έχει φόβο Θεού. Ο άνθρωπος ήξερε μόνο πώς να ακούει τα λόγια Του, αλλά αγνοούσε τη βασική γνώση για τη ζωή στη γη και τους κανονικούς κανόνες της ανθρώπινης ζωής. Επομένως, παρόλο που ο Ιεχωβά δημιούργησε τον άντρα και τη γυναίκα και ολοκλήρωσε το έργο των επτά ημερών, δεν ολοκλήρωσε επ' ουδενί τη δημιουργία του ανθρώπου, διότι ο άνθρωπος δεν ήταν παρά μόνο ένα περίβλημα και δεν είχε την πραγματικότητα του να είναι άνθρωπος. Ο άνθρωπος γνώριζε μόνο ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που είχε δημιουργήσει την ανθρωπότητα, αλλά δεν είχε την παραμικρή ιδέα για το πώς να συμμορφώνεται με τα λόγια ή τους νόμους του Ιεχωβά. Συνεπώς, μετά τη δημιουργία της ανθρωπότητας, το έργο του Ιεχωβά απείχε πολύ από την ολοκλήρωσή του. Εκείνος έπρεπε ακόμα να καθοδηγήσει πλήρως τους ανθρώπους να έρθουν ενώπιόν Του, έτσι ώστε να μπορούσαν να ζήσουν μαζί στη γη και να Τον σέβονται, και έτσι ώστε να μπορούσαν, με την καθοδήγησή Του, να εισέλθουν στον σωστό δρόμο μιας κανονικής ανθρώπινης ζωής στη γη. Μόνο μ' αυτόν τον τρόπο ολοκληρώθηκε πλήρως το έργο που διεξήχθη κυρίως υπό το όνομα του Ιεχωβά. Δηλαδή, μόνο μ' αυτόν τον τρόπο ήλθε εις πέρας το έργο της δημιουργίας του κόσμου από τον Ιεχωβά. Έτσι λοιπόν, έχοντας δημιουργήσει την ανθρωπότητα, έπρεπε να καθοδηγήσει τη ζωή των ανθρώπων στη γη για αρκετές χιλιάδες χρόνια, ώστε να μπορούσαν οι άνθρωποι να τηρούν τα διατάγματα και τους νόμους Του και να συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες μιας κανονικής ανθρώπινης ζωής στη γη. Τότε μόνο ολοκληρώθηκε πλήρως το έργο του Ιεχωβά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

26. Πριν από τα δύο χιλιάδες χρόνια κατά τα οποία ο Ιεχωβά έκανε το έργο Του, ο άνθρωπος δεν γνώριζε τίποτα και σχεδόν ολόκληρη η ανθρωπότητα είχε βυθιστεί στην εξαχρείωση, έως ότου, πριν την καταστροφή του κόσμου από τον κατακλυσμό, αυτοί οι άνθρωποι είχαν φτάσει σε τέτοιο βαθμό ανηθικότητας και διαφθοράς, που στην καρδιά τους δεν υπήρχε καθόλου ο Ιεχωβά, και ακόμη λιγότερο υπήρχε η οδός Του. Δεν κατανόησαν ποτέ το έργο που θα επιτελούσε ο Ιεχωβά· υστερούσαν σε λογική, ακόμα περισσότερο σε γνώση και, σαν μηχανές που ανέπνεαν, είχαν πλήρη άγνοια για τον άνθρωπο, τον Θεό, τον κόσμο, τη ζωή και ούτω καθεξής. Στη γη, έμπλεκαν με πολλούς πειρασμούς, όπως το φίδι, και έλεγαν πολλά πράγματα που ήταν προσβλητικά για τον Ιεχωβά, αλλά επειδή ήταν αδαείς, ο Ιεχωβά ούτε τους παίδευσε ούτε τους πειθάρχησε. Μόνο μετά τον κατακλυσμό, όταν ο Νώε ήταν 601

ετών, εμφανίστηκε επίσημα ο Ιεχωβά στον Νώε και καθοδήγησε εκείνον και την οικογένειά του, οδηγώντας τα πουλιά και τα ζώα που είχαν επιβιώσει από τον κατακλυσμό μαζί με τον Νώε και τους απογόνους του, μέχρι το τέλος της Εποχής του Νόμου, που διήρκησε συνολικά 2.500 χρόνια. Έκανε έργο στο Ισραήλ —δηλαδή, επίσημο έργο— επί 2.000 χρόνια συνολικά, και έργο ταυτόχρονα εντός του Ισραήλ και έξω από αυτό επί 500 χρόνια, που μας κάνουν μαζί 2.500 χρόνια. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δίδαξε τους Ισραηλίτες ότι για να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά, θα έπρεπε να χτίσουν έναν ναό, να βάλουν ιερατικά άμφια και να περπατούν ξυπόλυτοι στον ναό την αυγή, μην τυχόν και τα παπούτσια τους σπιλώσουν τον ναό και σταλεί πάνω τους φωτιά από την κορυφή του ναού και τους κάψει μέχρι θανάτου. Επιτέλεσαν τα καθήκοντά τους και υποτάχθηκαν στα σχέδια του Ιεχωβά. Προσεύχονταν στον Ιεχωβά στον ναό και, αφότου έλαβαν την αποκάλυψη του Ιεχωβά, αφότου, δηλαδή, είχε μιλήσει ο Ιεχωβά, καθοδήγησαν τα πλήθη και τους δίδαξαν ότι έπρεπε να δείχνουν σεβασμό στον Ιεχωβά —στον Θεό τους. Και ο Ιεχωβά τούς είπε ότι θα έπρεπε να χτίσουν έναν ναό και ένα θυσιαστήριο και, τη στιγμή που όρισε ο Ιεχωβά, δηλαδή το εβραϊκό Πάσχα, θα έπρεπε να ετοιμάσουν νεογέννητα μοσχάρια και αρνιά για να τα βάλουν στο θυσιαστήριο ως θυσίες για να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά, έτσι ώστε να τους συγκρατήσει και να βάλει στην καρδιά τους σεβασμό για τον Ιεχωβά. Η υπακοή σ' αυτόν τον νόμο έγινε το μέτρο της αφοσίωσής τους στον Ιεχωβά. Ο Ιεχωβά όρισε, επίσης, γι' αυτούς την ημέρα του Σαββάτου, την έβδομη ημέρα της δημιουργίας Του. Όρισε ως πρώτη ημέρα την ημέρα μετά το Σάββατο, μία ημέρα για να δοξάζουν τον Ιεχωβά, να Του προσφέρουν θυσίες και να συνθέτουν μουσική γι' Αυτόν. Την ημέρα εκείνη, ο Ιεχωβά συγκάλεσε όλους τους ιερείς για να χωρίσουν τις θυσίες στο θυσιαστήριο προκειμένου να φάνε οι άνθρωποι, ώστε να απολαύσουν τις θυσίες στο θυσιαστήριο του Ιεχωβά. Και ο Ιεχωβά είπε ότι ήταν ευλογημένοι, ότι μοιράζονταν μία μερίδα μαζί Του και ότι ήταν ο εκλεκτός λαός Του (αυτή ήταν η διαθήκη του Ιεχωβά με τους Ισραηλίτες). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, μέχρι και σήμερα, ο λαός του Ισραήλ εξακολουθεί να λέει ότι ο Ιεχωβά είναι μόνο δικός του Θεός, και όχι ο Θεός των Εθνικών.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο την Εποχή του Νόμου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

27. Παρόλο που ο Ιεχωβά εξέφρασε πολλές ομιλίες και επιτέλεσε μεγάλο έργο, καθοδήγησε τους ανθρώπους μόνο με θετικό τρόπο, διδάσκοντας στους αδαείς αυτούς ανθρώπους πώς να είναι άνθρωποι, πώς να ζουν, πώς να κατανοούν την οδό του Ιεχωβά. Ως

επί το πλείστον, το έργο που επιτέλεσε είχε στόχο να τηρήσουν οι άνθρωποι την οδό Του και να ακολουθήσουν τους νόμους Του. Το έργο επιτελέστηκε σε ανθρώπους που ήταν ελαφρώς διεφθαρμένοι· δεν επεκτάθηκε τόσο ώστε να μεταμορφώσει τη διάθεσή τους ή την πρόοδό τους στη ζωή. Τον ενδιέφερε μόνο να χρησιμοποιεί νόμους για να συγκρατεί και να ελέγχει τους ανθρώπους. Για τους Ισραηλίτες της εποχής εκείνης, ο Ιεχωβά ήταν απλώς ένας Θεός στον ναό, ένας Θεός στους ουρανούς. Ήταν μία στήλη νεφέλης, μία στήλη φωτιάς. Το μόνο που ζητούσε από εκείνους ο Ιεχωβά ήταν να υπακούν σε αυτά που είναι σήμερα γνωστά ως οι νόμοι και οι εντολές Του —θα μπορούσε, μάλιστα, να πει κανείς και κανόνες— διότι όσα έκανε ο Ιεχωβά δεν είχαν σκοπό να τους μεταμορφώσουν, αλλά να τους δώσουν περισσότερα από τα πράγματα που οφείλει να έχει ο άνθρωπος και να τους διδάξει από το ίδιο Του το στόμα, γιατί, μετά τη δημιουργία του, ο άνθρωπος δεν είχε τίποτα από όσα όφειλε να κατέχει. Κι έτσι, ο Ιεχωβά έδωσε στους ανθρώπους όσα όφειλαν να κατέχουν για τη ζωή τους στη γη, κάνοντας τους ανθρώπους που είχε καθοδηγήσει να ξεπεράσουν τους προγόνους τους, τον Αδάμ και την Εύα, γιατί αυτά που τους έδωσε ο Ιεχωβά ξεπερνούσαν αυτά που είχε δώσει στον Αδάμ και την Εύα στην αρχή. Όπως και να ’χει, το έργο που έκανε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ ήταν μόνο να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα και να κάνει την ανθρωπότητα να αναγνωρίσει τον Δημιουργό της. Δεν κατέκτησε τους ανθρώπους αυτούς, ούτε τους μεταμόρφωσε· απλώς τους καθοδήγησε. Αυτό είναι το σύνολο του έργου του Ιεχωβά κατά την Εποχή του Νόμου. Είναι το υπόβαθρο, η πραγματική ιστορία, η ουσία του έργου Του σε όλη τη γη του Ισραήλ, καθώς και η αρχή του έργου Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη —να κρατήσει την ανθρωπότητα υπό τον έλεγχο του Ιεχωβά. Απ’ αυτό δημιουργήθηκε περισσότερο έργο στο σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο την Εποχή του Νόμου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «προς τήρηση».

(Β) Σχετικά με την αποκάλυψη του έργου Του την Εποχή της Χάριτος

28. Ο Ιησούς αντιπροσωπεύει ολόκληρο το έργο της Εποχής της Χάριτος. Ενσαρκώθηκε και καρφώθηκε στον σταυρό, κι επίσης εγκαινίασε την Εποχή της Χάριτος. Σταυρώθηκε προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης, να περατώσει την Εποχή του Νόμου και να ξεκινήσει την Εποχή της Χάριτος, οπότε ονομάστηκε «Υπέρτατος Αρχηγός», «Προσφορά περί αμαρτίας» και «Λυτρωτής». Ως εκ τούτου, το έργο του Ιησού διέφερε σε περιεχόμενο από το έργο του Ιεχωβά, παρόλο που, ως προς την αρχή, ήταν ίδια. Ο Ιεχωβά ξεκίνησε την Εποχή του Νόμου, εδραιώνοντας τη βάση —το σημείο εκκίνησης— για το έργο του Θεού επί της γης, και εκδίδοντας τους νόμους και τις εντολές. Αυτά είναι τα δύο έργα που επιτέλεσε, και αντιπροσωπεύουν την Εποχή του Νόμου. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς την Εποχή της Χάριτος δεν ήταν να εκδώσει νόμους, αλλά να τους εκπληρώσει, και μ' αυτόν τον τρόπο να εγκαινιάσει την Εποχή της Χάριτος και να ολοκληρώσει την Εποχή του Νόμου που είχε διαρκέσει δύο χιλιάδες χρόνια. Ήταν ο πρωτεργάτης που ήρθε για να ξεκινήσει την Εποχή της Χάριτος, ωστόσο το κύριο μέρος του έργου Του ήταν η λύτρωση. Συνεπώς, και το δικό Του έργο ήταν δίπτυχο: Εγκαινίασε μια νέα εποχή και ολοκλήρωσε το έργο της λύτρωσης μέσω της σταύρωσής Του, ενώ στη συνέχεια αναχώρησε. Και τότε έφτασε η Εποχή του Νόμου στο τέλος της και ξεκίνησε η Εποχή της Χάριτος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

29. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Ιησούς ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο. Αυτό που Εκείνος είχε και ήταν, ήταν χάρη, αγάπη, ευσπλαχνία, μακροθυμία, υπομονή, ταπεινοφροσύνη, φροντίδα και ανοχή, κι έτσι μεγάλο μέρος του έργου που επιτέλεσε ήταν προς χάριν της λύτρωσης του ανθρώπου. Η διάθεσή Του ήταν μια διάθεση ευσπλαχνίας και αγάπης, και επειδή ήταν συμπονετικός και στοργικός, έπρεπε να καρφωθεί στον σταυρό για τον άνθρωπο προκειμένου να δείξει ότι ο Θεός αγαπούσε τον άνθρωπο όπως τον εαυτό Του, σε τέτοιο βαθμό που προσφέρθηκε ο ίδιος στην ολότητά Του. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς, δηλαδή ο Θεός ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο και ήταν ένας συμπονετικός και στοργικός Θεός. Ο Θεός ήταν μαζί με τον άνθρωπο. Η αγάπη Του, η ευσπλαχνία Του και η σωτηρία Του συνόδευαν κάθε

άνθρωπο ανεξαιρέτως. Μόνο με την αποδοχή του ονόματος του Ιησού και της παρουσίας Του ήταν ο άνθρωπος σε θέση να κερδίσει γαλήνη και χαρά, να λάβει την ευλογία Του, τις τεράστιες και πολυάριθμες χάρες Του και τη σωτηρία Του. Μέσω της σταύρωσης του Ιησού, όλοι όσοι τον ακολουθούσαν έλαβαν σωτηρία και συγχώρεση αμαρτιών. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς. Με άλλα λόγια, το έργο της Εποχής της Χάριτος επιτελείτο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Θεός αποκαλείτο Ιησούς. Ανέλαβε ένα στάδιο νέου έργου πέραν της Παλαιάς Διαθήκης, και το έργο Του έληξε με τη σταύρωση. Αυτό ήταν ολόκληρο το έργο Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

30. Το έργο που έκανε ο Ιησούς ανταποκρινόταν στις ανάγκες του ανθρώπου την εποχή εκείνη. Το έργο Του ήταν να λυτρώσει τους ανθρώπους, να συγχωρήσει τις αμαρτίες τους, οπότε η διάθεσή Του ήταν εξολοκλήρου μια διάθεση ταπεινοφροσύνης, υπομονής, αγάπης, ευσέβειας, μακροθυμίας, ελέους και στοργικότητας. Έφερε στην ανθρωπότητα άφθονη χάρι και ευλογίες, και όλα όσα θα μπορούσαν ποτέ οι άνθρωποι να απολαύσουν, τους τα έδωσε προς τέρψη τους: ειρήνη και ευτυχία, την ανεκτικότητα και την αγάπη Του, το έλεος και τη στοργικότητά Του. Την εποχή εκείνη, η αφθονία των πραγμάτων προς τέρψη με την οποία ήρθαν αντιμέτωποι οι άνθρωποι —η αίσθηση γαλήνης και ασφάλειας μέσα στην καρδιά τους, το αίσθημα του καθησυχασμού μέσα στο πνεύμα τους και το ότι στηρίζονταν στον Σωτήρα Ιησού— οφειλόταν στην εποχή στην οποία ζούσαν. Την Εποχή της Χάριτος, ο άνθρωπος είχε ήδη διαφθαρεί από τον Σατανά, οπότε για να καρποφορήσει η επίτευξη του έργου της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας απαιτούσε άφθονη χάρι, άπειρη μακροθυμία και υπομονή και, ακόμη περισσότερο, μια προσφορά ικανή να εξιλεώσει τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Όσα είδαν οι άνθρωποι την Εποχή της Χάριτος ήταν απλώς η προσφορά Μου για την εξιλέωση των αμαρτιών της ανθρωπότητας: ο Ιησούς. Το μόνο που γνώριζαν ήταν ότι ο Θεός μπορούσε να είναι ελεήμων και μακρόθυμος, και το μόνο που έβλεπαν ήταν το έλεος και η στοργικότητα του Ιησού. Αυτό οφειλόταν εξολοκλήρου στο ότι γεννήθηκαν την Εποχή της Χάριτος. Επομένως, πριν μπορέσουν να λυτρωθούν, έπρεπε να απολαύσουν τα πολλά είδη χάριτος που τους παρείχε ο Ιησούς προκειμένου να ωφεληθούν. Μ’ αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσαν να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους απολαμβάνοντας τη χάρι, κι επίσης θα είχαν την ευκαιρία να λυτρωθούν απολαμβάνοντας τη μακροθυμία και την υπομονή του Ιησού.

Μόνο μέσω της μακροθυμίας και της υπομονής του Ιησού κέρδισαν το δικαίωμα να λάβουν συγχώρεση και να απολαύσουν την άφθονη χάρι που τους παρείχε ο Ιησούς. Όπως ο ίδιος ο Ιησούς είπε: Δεν ήλθα για να λυτρώσω τους δίκαιους, αλλά τους αμαρτωλούς, για να δώσω τη δυνατότητα στους αμαρτωλούς να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους. Αν, όταν ενσαρκώθηκε, ο Ιησούς είχε φέρει τη διάθεση της κρίσης, της κατάρας και της έλλειψης ανεκτικότητας προς τις προσβολές του ανθρώπου, τότε ο άνθρωπος δεν θα είχε ποτέ την ευκαιρία να λυτρωθεί και θα παρέμενε για πάντα αμαρτωλός. Αν συνέβαινε αυτό, το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών θα είχε σταματήσει την Εποχή του Νόμου, και η Εποχή του Νόμου θα παρατεινόταν για έξι χιλιάδες χρόνια. Οι αμαρτίες του ανθρώπου θα γίνονταν όλο και περισσότερες και πιο σοβαρές, και η δημιουργία της ανθρωπότητας θα είχε γίνει μάταια. Οι άνθρωποι θα ήταν μόνο σε θέση να υπηρετούν τον Ιεχωβά σύμφωνα με τον νόμο, αλλά οι αμαρτίες τους θα ξεπερνούσαν τις αμαρτίες των πρώτων δημιουργημένων ανθρώπων. Όσο περισσότερο αγαπούσε ο Ιησούς τους ανθρώπους, συγχωρώντας τις αμαρτίες τους και παρέχοντάς τους αρκετό έλεος και στοργικότητα, τόσο περισσότερο δικαιούνταν οι άνθρωποι να σωθούν από τον Ιησού, να ονομαστούν απολωλότα πρόβατα τα οποία ο Ιησούς έφερε πίσω με μεγάλο τίμημα. Ο Σατανάς δεν μπορούσε να ανακατευτεί στο έργο αυτό, διότι ο Ιησούς συμπεριφερόταν στους ακόλουθούς Του όπως μια τρυφερή μητέρα συμπεριφέρεται στο βρέφος στην αγκαλιά της. Δεν θύμωνε μαζί τους ούτε τους περιφρονούσε, αλλά ήταν γεμάτος παρηγοριά. Ποτέ δεν εξοργιζόταν ανάμεσά τους, αλλά ανεχόταν τις αμαρτίες τους και παράβλεπε την ανοησία και την άγνοιά τους, σε σημείο που είπε: «Συγχωρήστε τους άλλους εβδομήντα φορές το επτά». Συνεπώς, η καρδιά Του μεταμόρφωνε τις καρδιές των άλλων, και μόνο μ' αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι λάμβαναν συγχώρεση για τις αμαρτίες τους μέσω της μακροθυμίας Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

31. Παρόλο που ο ενσαρκωμένος Ιησούς δεν διέθετε καθόλου συναίσθημα, πάντοτε παρηγορούσε τους μαθητές Του, τους συντηρούσε, τους βοηθούσε και τους στήριζε. Όσο έργο κι αν έκανε ή όσα δεινά κι αν υπέστη, ποτέ δεν είχε υπερβολικές απαιτήσεις από τους ανθρώπους, αλλά ήταν πάντοτε υπομονετικός και ανεχόταν τις αμαρτίες τους, τόσο που οι άνθρωποι την Εποχή της Χάριτος Τον αποκαλούσαν τρυφερά «αξιολάτρευτο Σωτήρα Ιησού».

Για τους ανθρώπους εκείνης της εποχής —για όλους τους ανθρώπους— αυτό που είχε και ήταν ο Ιησούς ήταν έλεος και στοργικότητα. Ποτέ δεν θυμόταν τις παραβάσεις των ανθρώπων και η συμπεριφορά Του προς αυτούς δεν βασιζόταν ποτέ στις παραβάσεις τους. Επειδή εκείνη ήταν διαφορετική εποχή, συχνά παρείχε άφθονη τροφή στους ανθρώπους για να χορτάσουν. Συμπεριφερόταν σε όλους όσοι Τον ακολουθούσαν με χάρι, θεραπεύοντας τους αρρώστους, εκβάλλοντας δαιμόνια, ανασταίνοντας νεκρούς. Για να πιστέψουν σ' Αυτόν οι άνθρωποι και να δουν ότι όλα όσα έκανε τα έκανε με ειλικρίνεια και σοβαρότητα, έφτασε στο σημείο να αναστήσει ένα πτώμα σε αποσύνθεση, δείχνοντάς τους ότι στα χέρια Του ακόμη και οι νεκροί μπορούσαν να επιστρέψουν στη ζωή. Μ' αυτόν τον τρόπο, υπέμενε σιωπηλά και έκανε το έργο της λύτρωσης ανάμεσά τους. Ακόμη και πριν καρφωθεί στον σταυρό, ο Ιησούς είχε ήδη πάρει επάνω Του τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και είχε γίνει προσφορά περί αμαρτίας για την ανθρωπότητα. Ακόμη και πριν σταυρωθεί, είχε ήδη ανοίξει τον δρόμο για τον σταυρό προκειμένου να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Τελικά, καρφώθηκε στον σταυρό, θυσιάζοντας τον εαυτό Του για χάρη του σταυρού, και πρόσφερε όλο το έλεος, τη στοργικότητα και την αγιοσύνη Του στην ανθρωπότητα. Ήταν πάντα ανεκτικός προς τους ανθρώπους, ποτέ εκδικητικός, συγχωρούσε τις αμαρτίες τους, τους παρότρυνε να μετανοήσουν και τους δίδασκε να έχουν υπομονή, μακροθυμία και αγάπη, να ακολουθούν τα βήματά Του και να θυσιάζονται για χάρη του σταυρού. Η αγάπη Του για τους αδελφούς και τις αδελφές ξεπερνούσε την αγάπη Του για την Παναγία. Το έργο που έκανε είχε ως αρχή τη θεραπεία των αρρώστων και την εκβολή των δαιμονίων, όλα για χάρη της λύτρωσης των ανθρώπων. Όπου κι αν πήγαινε, φερόταν σε όλους όσοι Τον ακολουθούσαν με χάρι. Έκανε τους φτωχούς πλούσιους, τους χωλούς να περπατούν, τους τυφλούς να βλέπουν και τους κωφούς να ακούν. Προσκαλούσε ακόμη και τους πιο ποταπούς, τους πένητες, τους αμαρτωλούς, να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι μαζί Του· ποτέ δεν τους απέφευγε αλλά ήταν πάντοτε υπομονετικός, λέγοντας μάλιστα: Όταν ένας βοσκός χάσει ένα πρόβατο από τα εκατό, θα αφήσει πίσω τα ενενήντα εννέα για να ψάξει το απολωλός πρόβατο, και όταν το βρει, θα χαρεί πολύ. Αγαπούσε τους ακόλουθούς Του όπως μία προβατίνα αγαπά τα αρνάκια της. Παρόλο που ήταν ανόητοι και αδαείς, και ήταν αμαρτωλοί στα μάτια Του και, επιπλέον, ήταν τα πιο ταπεινά μέλη της κοινωνίας, θεωρούσε εκείνους τους αμαρτωλούς —ανθρώπους τους οποίους οι άλλοι απεχθάνονταν— ως την κόρη των οφθαλμών Του. Εφόσον τους έδειχνε εύνοια, έδωσε τη ζωή Του για εκείνους, όπως ένα αρνί που προσφερόταν ως θυσία στον βωμό.

Περιφερόταν ανάμεσά τους σαν να ήταν υπηρέτης τους, αφήνοντάς τους να Τον εκμεταλλευτούν και να Τον σκοτώσουν, υποτασσόμενος σ' αυτούς άνευ όρων. Για τους ακόλουθούς Του ήταν ο αξιολάτρευτος Σωτήρας Ιησούς, αλλά στους Φαρισαίους, που έκαναν κήρυγμα στους ανθρώπους από ένα ψηλό βάθρο, δεν έδειξε έλεος και στοργικότητα, αλλά απέχθεια και μίσος. Δεν έκανε μεγάλο έργο μεταξύ των Φαρισαίων, μόνο περιστασιακά τους έκανε κήρυγμα και τους επέπληττε. Δεν περιφερόταν ανάμεσά τους επιτελώντας το έργο της λύτρωσης ούτε έπραξε σημεία και τέρατα. Πρόσφερε όλο το έλεος και τη στοργικότητά Του στους ακόλουθούς Του, υπομένοντας για χάρη των αμαρτωλών αυτών μέχρι τέλους, όταν καρφώθηκε στον σταυρό, και υποφέροντας κάθε ταπείνωση έως ότου λυτρώσει πλήρως όλη την ανθρωπότητα. Αυτό ήταν το σύνολο του έργου Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

32. Χωρίς τη λύτρωση του Ιησού, οι άνθρωποι θα ζούσαν για πάντα στην αμαρτία και θα αποτελούσαν τα τέκνα της αμαρτίας, τους απόγονους των δαιμόνων. Αν συνεχιζόταν αυτή η κατάσταση, ολόκληρος ο κόσμος θα είχε γίνει τόπος διαμονής του Σατανά, το μέρος της κατοικίας του. Εντούτοις, το έργο της λύτρωσης απαιτούσε την επίδειξη ελέους και στοργικότητας προς την ανθρωπότητα. Μόνο μ' αυτά τα μέσα θα μπορούσε η ανθρωπότητα να λάβει συγχώρεση και τελικά να κερδίσει το δικαίωμα να ολοκληρωθεί και να κερδηθεί πλήρως από τον Θεό. Χωρίς αυτό το στάδιο του έργου, το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων ετών δεν θα μπορούσε να προχωρήσει. Αν ο Ιησούς δεν είχε σταυρωθεί, αν είχε απλώς θεραπεύσει τους αρρώστους και εξορκίσει δαιμόνια, τότε οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να συγχωρεθούν πλήρως για τις αμαρτίες τους. Στα τριάμισι χρόνια που ο Ιησούς αφιέρωσε στο έργο Του στη γη, ολοκλήρωσε μόνο το ήμισυ του έργου Του όσον αφορά τη λύτρωση. Στη συνέχεια, μέσω της σταύρωσης και αφού έγινε η ομοιότητα της αμαρτωλής σάρκας παραδιδόμενος στον πονηρό, ολοκλήρωσε το έργο της σταύρωσης και εξουσίασε τη μοίρα της ανθρωπότητας. Μόνο αφού παραδόθηκε στα χέρια του Σατανά λύτρωσε την ανθρωπότητα. Επί τριάντα τρία και μισό χρόνια υπέφερε στη γη, υπέστη εξευτελισμούς, συκοφαντίες, εγκατάλειψη, ακόμα και σε σημείο που δεν είχε πού την κεφαλήν κλίναι, πού να αναπαυθεί, και αργότερα σταυρώθηκε, με όλο Του το Είναι —ένα άγιο και αθώο σώμα— καρφωμένο στον σταυρό. Υπέμεινε κάθε είδους δυνατό μαρτύριο. Εκείνοι που ήταν στην εξουσία Τον

περιγελούσαν και Τον μαστίγωσαν, και οι στρατιώτες μάλιστα Τον έφτυσαν κατά πρόσωπο. Ωστόσο, Αυτός παρέμεινε σιωπηλός και άντεξε μέχρι τέλους, υποτασσόμενος άνευ όρων μέχρι θανάτου, λυτρώνοντας έτσι ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μόνο τότε Του επετράπη να αναπαυθεί. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή της Χάριτος· δεν αντιπροσωπεύει την Εποχή του Νόμου ούτε υποκαθιστά το έργο των εσχάτων ημερών. Αυτή είναι η ουσία του έργου του Ιησού την Εποχή της Χάριτος, τη δεύτερη εποχή που διένυσε η ανθρωπότητα —την Εποχή της Λύτρωσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η αληθινή ιστορία πίσω από το έργο της Εποχής της Λύτρωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Γ) Σχετικά με την Εποχή της Βασιλείας — την τελική εποχή

33. Όταν ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο του ανθρώπου, έφερε την Εποχή της Χάριτος και έληξε την Εποχή του Νόμου. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός ενσαρκώθηκε και πάλι. Αυτήν τη φορά, με την ενσάρκωσή Του έληξε την Εποχή της Χάριτος και έφερε την Εποχή της Βασιλείας. Όλοι όσοι αποδέχονται τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού θα οδηγηθούν στην Εποχή της Βασιλείας και θα μπορούν να αποδεχθούν προσωπικά την καθοδήγηση του Θεού. Παρόλο που ο Ιησούς έκανε μεγάλο έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, ολοκλήρωσε μόνο τη λύτρωση όλης της ανθρωπότητας και έγινε η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου, αλλά δεν απάλλαξε τον άνθρωπο από όλη τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Για να σωθεί ολοκληρωτικά ο άνθρωπος από την επιρροή του Σατανά, δεν αρκούσε μόνο να σηκώσει ο Ιησούς στους ώμους Του τις αμαρτίες του ανθρώπου ως η προσφορά περί αμαρτίας, αλλά έπρεπε, επίσης, ο Θεός να επιτελέσει ακόμα μεγαλύτερο έργο για να απαλλάξει πλήρως τον άνθρωπο από τη διάθεσή του, η οποία έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Συνεπώς, αφότου ο άνθρωπος συγχωρέθηκε για τις αμαρτίες του, ο Θεός επέστρεψε ενσαρκωμένος για να οδηγήσει τον άνθρωπο στη νέα εποχή και ξεκίνησε το έργο του παιδέματος και της κρίσης. Αυτό το έργο ανέβασε τον άνθρωπο σε ένα υψηλότερο βασίλειο. Όλοι όσοι υποτάσσονται στο

κράτος Του θα απολαμβάνουν ανώτερη αλήθεια και θα λαμβάνουν μεγαλύτερες ευλογίες. Θα ζούνε πραγματικά στο φως και θα κερδίσουν την αλήθεια, την οδό και τη ζωή.

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

34. Προτού λυτρωθεί ο άνθρωπος, πολλά από τα δηλητήρια του Σατανά είχαν ήδη φυτευτεί μέσα του και, μετά από χιλιάδες έτη διαφθοράς από τον Σατανά, έχει μέσα του μια καθιερωμένη φύση που αντιστέκεται στον Θεό. Επομένως, όταν λυτρωθεί ο άνθρωπος, αυτό δεν είναι τίποτα περισσότερο από λύτρωση κατά την οποία ο άνθρωπος αγοράζεται έναντι υψηλού τιμήματος, αλλά η δηλητηριώδης φύση μέσα του δεν έχει εξαλειφθεί. Ο άνθρωπος, που είναι τόσο μιαρός, πρέπει να υποβληθεί σε αλλαγή προτού γίνει άξιος να υπηρετήσει τον Θεό. Μέσω αυτού του έργου της κρίσης και της παίδευσης, ο άνθρωπος θα καταφέρει να γνωρίσει πλήρως την ακάθαρτη και διεφθαρμένη ουσία μέσα του και θα μπορέσει να αλλάξει εντελώς και να γίνει καθαρός. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να αξιωθεί να επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελείται σήμερα έχει σκοπό να γίνει ο άνθρωπος καθαρός και να αλλάξει. Μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και μέσω του εξευγενισμού, ο άνθρωπος μπορεί να αποβάλει τη διαφθορά του και να γίνει αγνός. Αντί να θεωρηθεί πως αυτό το στάδιο του έργου είναι εκείνο της σωτηρίας, θα ήταν πιο κατάλληλο να ειπωθεί ότι είναι το έργο του εξαγνισμού. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το στάδιο της κατάκτησης, καθώς και το δεύτερο στάδιο του έργου της σωτηρίας. Ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να κερδηθεί από τον Θεό μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και όλες οι ακαθαρσίες, οι αντιλήψεις, τα κίνητρα και οι προσωπικές φιλοδοξίες μέσα στην καρδιά του ανθρώπου αποκαλύπτονται πλήρως μέσω της χρήσης του λόγου ο οποίος εξευγενίζει, κρίνει και αποκαλύπτει. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει λυτρωθεί και να έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, αυτό μπορεί να οφείλεται μόνο στο ότι ο Θεός δεν ενθυμείται τις παραβάσεις του ανθρώπου και δεν φέρεται στον άνθρωπο σύμφωνα με τις παραβάσεις του. Ωστόσο, όταν ο άνθρωπος, ο οποίος ζει σε ένα σώμα από σάρκα, δεν έχει απελευθερωθεί από την αμαρτία, μπορεί μόνο να συνεχίσει να αμαρτάνει, αποκαλύπτοντας ασταμάτητα τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του. Αυτή είναι η ζωή που διάγει ο άνθρωπος —ένας ατελείωτος κύκλος αμαρτίας και συγχώρεσης. Η πλειονότητα των ανθρώπων αμαρτάνει την ημέρα, κι απλώς εξομολογείται το βράδυ. Έτσι, παρόλο που η προσφορά περί αμαρτίας είναι αενάως αποτελεσματική για τον άνθρωπο, δεν θα μπορέσει να σώσει τον

άνθρωπο από την αμαρτία. Έχει ολοκληρωθεί μόνο το ήμισυ του έργου της σωτηρίας, γιατί ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει διεφθαρμένη διάθεση. Για παράδειγμα, όταν οι άνθρωποι αντιλήφθηκαν ότι ήταν απόγονοι του Μωάβ, εξέφρασαν παράπονα, έπαψαν να επιδιώκουν τη ζωή και έγιναν τελείως αρνητικοί. Αυτό δεν καταδεικνύει ότι η ανθρωπότητα δεν είναι ακόμα σε θέση να υποταχθεί ολοκληρωτικά στο κράτος του Θεού; Αυτή δεν είναι επακριβώς η διεφθαρμένη σατανική διάθεσή της; Όταν δεν υποβαλλόσουν σε παίδευση, ύψωνες τα χέρια σου πιο ψηλά από όλους τους άλλους, πιο ψηλά ακόμα κι από του Ιησού. Και φώναζες με δυνατή φωνή: «Να γίνω αγαπητός υιός του Θεού! Να γίνω οικείος του Θεού! Θα προτιμούσαμε να πεθάνουμε παρά να προσκυνήσουμε τον Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του παλαιού Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του μεγάλου κόκκινου δράκοντα! Είθε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να χάσει τελείως την εξουσία! Είθε ο Θεός να μας καταστήσει ολοκληρωμένους!» Οι κραυγές σου ήταν πιο δυνατές από όλων των άλλων. Αλλά τότε ήρθε ο καιρός της παίδευσης και, για άλλη μια φορά, αποκαλύφθηκε η διεφθαρμένη διάθεση των ανθρώπων. Τότε οι κραυγές τους έσβησαν και η αποφασιστικότητά τους χάθηκε. Αυτή είναι η διαφθορά του ανθρώπου· είναι πιο βαθιά εδραιωμένη από την αμαρτία, είναι κάτι που φύτεψε ο Σατανάς και είναι βαθιά ριζωμένη μέσα στον άνθρωπο. Δεν είναι εύκολο να αντιληφθεί ο άνθρωπος τις αμαρτίες του· δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσει τη βαθιά ριζωμένη φύση του και πρέπει να στηριχθεί στην κρίση του λόγου για να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να αλλάξει σταδιακά από εκείνο το σημείο κι έπειτα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

35. Το έργο των εσχάτων ημερών είναι η εκφορά λόγων. Στον άνθρωπο μπορούν να λάβουν χώρα μεγάλες αλλαγές μέσω των λόγων. Οι αλλαγές που συμβαίνουν τώρα στους ανθρώπους που αποδέχθηκαν αυτά τα λόγια είναι πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που έλαβαν χώρα στους ανθρώπους που αποδέχθηκαν τα σημεία και τέρατα της Εποχής της Χάριτος. Διότι, την Εποχή της Χάριτος, τα δαιμόνια εκβάλλονταν από τον άνθρωπο μέσω της χειροθεσίας και της προσευχής, αλλά οι διεφθαρμένες διαθέσεις παρέμεναν ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος θεραπευόταν από την ασθένειά του και οι αμαρτίες του συγχωρούνταν, αλλά όσο για το πώς θα αποβάλλονταν οι διεφθαρμένες σατανικές διαθέσεις μέσα από τον άνθρωπο, αυτό το έργο δεν είχε επιτελεστεί ακόμα. Ο άνθρωπος σώθηκε και

έλαβε συγχώρεση για τις αμαρτίες του μόνο λόγω της πίστης του, αλλά η αμαρτωλή φύση του ανθρώπου δεν εξαλείφθηκε και παρέμενε μέσα του. Οι αμαρτίες του ανθρώπου συγχωρέθηκαν μέσω του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά αυτό δεν σήμαινε ότι ο άνθρωπος δεν είχε πλέον την αμαρτία μέσα του. Οι αμαρτίες του ανθρώπου μπορούσαν να συγχωρεθούν μέσω της προσφοράς περί αμαρτίας, αλλά όσο για το πώς ακριβώς μπορεί να μην αμαρτάνει πλέον ο άνθρωπος και πώς μπορεί να εξαλειφθεί ολοκληρωτικά και να μεταμορφωθεί η αμαρτωλή του φύση, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να λύσει αυτό το πρόβλημα. Οι αμαρτίες του ανθρώπου συγχωρέθηκαν, κι αυτό οφείλεται στο έργο της σταύρωσης του Θεού, αλλά ο άνθρωπος συνέχισε να ζει μέσα στη διεφθαρμένη σατανική διάθεση του παρελθόντος. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος πρέπει να σωθεί πλήρως από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του, ώστε η αμαρτωλή του φύση να αποβληθεί ολοκληρωτικά και να μην αναπτυχθεί ποτέ ξανά, καθιστώντας, έτσι, δυνατή τη μεταμόρφωση της διάθεσης του ανθρώπου. Αυτό θα προϋπέθετε ο άνθρωπος να κατανοεί το μονοπάτι της ανάπτυξης στη ζωή, να κατανοεί την οδό της ζωής, καθώς και τον τρόπο να αλλάξει τη διάθεσή του. Επιπλέον, θα προϋπέθετε ο άνθρωπος να ενεργεί σύμφωνα με αυτό το μονοπάτι, έτσι ώστε η διάθεσή του να μπορεί σταδιακά να αλλάξει κι εκείνος να μπορεί να ζήσει υπό τη λάμψη του φωτός, ώστε όλα όσα κάνει να είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να μπορέσει να αποβάλει τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του και ώστε να απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους του Σατανά, κι έτσι να αναδυθεί τελείως από την αμαρτία. Τότε μόνο θα λάβει ο άνθρωπος πλήρη σωτηρία. Τον καιρό που επιτελούσε ο Ιησούς το έργο Του, η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν ήταν ακόμα ασαφής και αόριστη. Ο άνθρωπος πίστευε ανέκαθεν ότι ήταν ο υιός του Δαβίδ και διακήρυττε πως ήταν μεγάλος προφήτης και ο φιλάνθρωπος Κύριος που λύτρωσε τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του. Ορισμένοι, με βάση την πίστη τους, θεραπεύτηκαν αγγίζοντας μόνο την άκρη του ενδύματός Του. Οι τυφλοί βρήκαν το φως τους και ακόμη και οι νεκροί επανήλθαν στη ζωή. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν μπορούσε να ανακαλύψει τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση που ήταν βαθιά ριζωμένη μέσα του, ούτε ήξερε πώς να την αποβάλει. Ο άνθρωπος έλαβε πολλή χάρη, όπως τη γαλήνη και την ευτυχία της σάρκας, την ευλογία ολόκληρης της οικογένειας μέσω της πίστης ενός μέλους της, τη θεραπεία ασθενειών και ούτω καθεξής. Τα υπόλοιπα ήταν οι καλές πράξεις του ανθρώπου και η ευσεβής εμφάνισή του. Εάν κάποιος μπορούσε να ζήσει βάσει αυτών, τότε θεωρείτο αποδεκτός πιστός. Μόνο τέτοιου είδους πιστοί μπορούσαν να εισέλθουν στον ουρανό μετά θάνατον, πράγμα που

σήμαινε ότι είχαν σωθεί. Εντούτοις, κατά τη διάρκεια της ζωής τους, αυτοί οι άνθρωποι δεν κατανοούσαν διόλου την οδό της ζωής. Το μόνο που έκαναν ήταν να διαπράττουν αμαρτίες κι έπειτα να εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, σε έναν συνεχή κύκλο, χωρίς να έχουν κάποιο μονοπάτι για να αλλάξουν τη διάθεσή τους: Αυτή ήταν η κατάσταση του ανθρώπου την Εποχή της Χάριτος. Έχει λάβει ο άνθρωπος πλήρη σωτηρία; Όχι! Επομένως, αφότου τελείωσε εκείνο το στάδιο του έργου, παρέμενε ακόμα το έργο της κρίσης και της παίδευσης. Αυτό το στάδιο έχει σκοπό να κάνει τον άνθρωπο αγνό μέσω του λόγου, δίνοντάς του, έτσι, ένα μονοπάτι να ακολουθήσει. Αυτό το στάδιο δεν θα ήταν αποδοτικό ή ουσιαστικό εάν συνέχιζε την εκβολή των δαιμονίων, διότι δεν θα κατόρθωνε να εξαλείψει την αμαρτωλή φύση του ανθρώπου και ο άνθρωπος θα έμενε στάσιμος στη συγχώρεση των αμαρτιών του. Μέσα από την προσφορά περί αμαρτίας, ο άνθρωπος έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, διότι το έργο της σταύρωσης έχει ήδη φτάσει στο τέλος του και ο Θεός έχει επικρατήσει του Σατανά. Ωστόσο, εφόσον η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου παραμένει μέσα του, ο άνθρωπος μπορεί ακόμη να αμαρτάνει και να αντιστέκεται στον Θεό, και ο Θεός δεν έχει κερδίσει την ανθρωπότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, σε αυτό το στάδιο του έργου, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να εκθέσει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, κάνοντάς τον να ασκείται σύμφωνα με το σωστό μονοπάτι. Αυτό το στάδιο είναι πιο ουσιαστικό από το προηγούμενο, καθώς και πιο αποδοτικό, διότι τώρα ο λόγος προμηθεύει άμεσα τη ζωή του ανθρώπου και καθιστά δυνατή την πλήρη ανανέωση της διάθεσης του ανθρώπου. Πρόκειται για ένα πολύ πιο εμπεριστατωμένο στάδιο του έργου. Επομένως, η ενσάρκωση κατά τις έσχατες ημέρες έχει ολοκληρώσει τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού και έχει περατώσει πλήρως το σχέδιο διαχείρισης του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

36. Το έργο των εσχάτων ημερών είναι να γίνει διαχωρισμός των πάντων ανάλογα με το είδος τους, να ολοκληρωθεί το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, διότι ο καιρός πλησιάζει και η ημέρα του Θεού έχει έρθει. Ο Θεός φέρνει όλους όσοι έχουν εισέλθει στη βασιλεία Του, δηλαδή όλους όσοι ήταν πιστοί σε Εκείνον μέχρι τέλους, στην εποχή του Θεού του ίδιου. Ωστόσο, μέχρι την έλευση της εποχής του Θεού του ίδιου, το έργο που θα επιτελέσει Εκείνος δεν θα είναι να παρατηρήσει τις πράξεις του ανθρώπου ή να διερευνήσει τη ζωή του, αλλά να κρίνει την παρακοή του, διότι ο Θεός θα εξαγνίσει όλους όσοι έρθουν ενώπιον του θρόνου

Του. Όλοι όσοι έχουν ακολουθήσει τα βήματα Του μέχρι και σήμερα, είναι εκείνοι που στέκονται ενώπιον του θρόνου Του, και, κατά συνέπεια, κάθε άτομο που αποδέχεται το έργο του Θεού στην τελική του φάση, αποτελεί αντικείμενο του εξαγνισμού του Θεού. Με άλλα λόγια, ο καθένας που αποδέχεται το έργο Του στην τελική του φάση, αποτελεί αντικείμενο της κρίσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

37. Τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός χρησιμοποιεί μια ποικιλία από αλήθειες για να διδάξει τον άνθρωπο, να εκθέσει την ουσία του ανθρώπου και να αναλύσει τα λόγια και τις πράξεις του. Αυτά τα λόγια εμπεριέχουν διάφορες αλήθειες, όπως το καθήκον του ανθρώπου, πώς θα πρέπει να υπακούει τον Θεό, πώς θα πρέπει να είναι πιστός σ' Εκείνον, πώς οφείλει να βιώνει την κανονική ανθρώπινη φύση, καθώς και τη σοφία και τη διάθεση του Θεού, και ούτω καθεξής. Όλα αυτά τα λόγια απευθύνονται στην ουσία του ανθρώπου και στη διεφθαρμένη διάθεσή του. Συγκεκριμένα, αυτά τα λόγια που εκθέτουν το πώς ο άνθρωπος αποστρέφεται τον Θεό, λέγονται σε σχέση με το πώς ο άνθρωπος αποτελεί ενσάρκωση του Σατανά και μια εχθρική δύναμη απέναντι στον Θεό. Αναλαμβάνοντας το έργο της κρίσης Του, ο Θεός δεν καθιστά απλώς σαφή τη φύση του ανθρώπου με λίγα μόνο λόγια· εκθέτει, αντιμετωπίζει και κλαδεύει μακροπρόθεσμα. Αυτές οι μέθοδοι έκθεσης, αντιμετώπισης και κλαδέματος δεν μπορούν να αντικατασταθούν με συνηθισμένα λόγια, αλλά με την αλήθεια, την οποία ο άνθρωπος δεν κατέχει καθόλου. Μονάχα τέτοιου είδους μέθοδοι θεωρούνται ως κρίση· μόνο μέσω μιας τέτοιας κρίσης μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί και να πειστεί πλήρως να είναι υποταγμένος στον Θεό και, επιπλέον, να αποκτήσει αληθινή γνώση του Θεού. Αυτό που αποφέρει το έργο της κρίσης είναι η κατανόηση του ανθρώπου για το αληθινό πρόσωπο του Θεού και για την αλήθεια σχετικά με τη δική του παρακοή. Το έργο της κρίσης δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να κατανοήσει μεγάλο μέρος από το θέλημα του Θεού, τον σκοπό του έργου του Θεού, και τα μυστήρια που παραμένουν ακατανόητα γι' αυτόν. Επίσης, δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να αναγνωρίσει και να μάθει τη διεφθαρμένη ουσία του και τις ρίζες της διαφθοράς του, καθώς επίσης και να ανακαλύψει την ασχήμια του. Αυτές οι επιδράσεις προκαλούνται από το έργο της κρίσης, διότι η ουσία αυτού του έργου είναι στην

πραγματικότητα το έργο του ανοίγματος της αλήθειας, της οδού και της ζωής του Θεού σε όλους όσοι πιστεύουν σ' Εκείνον. Αυτό το έργο είναι το έργο της κρίσης που επιτελεί ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

38. Η ανθρωπότητα, η οποία είναι τόσο βαθιά διεφθαρμένη από τον Σατανά, δεν γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και έχει σταματήσει να Τον λατρεύει. Στην αρχή, όταν δημιουργήθηκαν ο Αδάμ και η Εύα, η δόξα και η μαρτυρία του Ιεχωβά ήταν πανταχού παρούσες. Όμως, αφότου διεφθάρη ο άνθρωπος, έχασε τη δόξα και τη μαρτυρία, επειδή οι πάντες επαναστατούσαν εναντίον του Θεού και έπαψαν εντελώς να Τον σέβονται. Το σημερινό έργο της κατάκτησης αποσκοπεί να ανακτήσει όλη τη μαρτυρία και όλη τη δόξα, και να κάνει όλους τους ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό, έτσι ώστε να υπάρχει μαρτυρία ανάμεσα στους δημιουργημένους. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να γίνει κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου. Πώς ακριβώς πρόκειται να κατακτηθεί η ανθρωπότητα; Χρησιμοποιώντας το έργο των λόγων αυτού του σταδίου ώστε να πειστεί απόλυτα ο άνθρωπος· χρησιμοποιώντας αποκάλυψη, κρίση, παίδευση και ανηλεή κατάρα προκειμένου να υποταχθεί εντελώς· αποκαλύπτοντας την ανυπακοή του ανθρώπου και κρίνοντας την αντίστασή του ώστε να μπορέσει να γνωρίσει την αδικία και τη βρομιά της ανθρωπότητας και, συνεπώς, να χρησιμοποιήσει τα πράγματα αυτά ως αντιθετικό στοιχείο στη δίκαιη διάθεση του Θεού. Ο άνθρωπος κατακτάται και πείθεται απόλυτα κυρίως μέσω αυτών των λόγων. Τα λόγια είναι το μέσο για την απόλυτη κατάκτηση της ανθρωπότητας, και όλοι όσοι αποδεχθούν την κατάκτηση από τον Θεό πρέπει να αποδεχθούν την πάταξη και την κρίση των λόγων Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

39. Στην Εποχή της Βασιλείας, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να αναγγείλει μια νέα εποχή, να αλλάξει τα μέσα του έργου Του και να επιτελέσει το έργο όλης της εποχής. Αυτή είναι η θεμελιώδης αρχή, σύμφωνα με την οποία ο Θεός εργάζεται στην Εποχή του Λόγου. Ενσαρκώθηκε για να μιλήσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες, επιτρέποντας στον άνθρωπο να δει αληθινά τον Θεό, ο οποίος είναι ο Λόγος που εμφανίζεται στη σάρκα, και η σοφία και

το θαύμα Του. Αυτό το έργο επιτελείται ώστε να επιτύχει πιο καλύτερα τους στόχους της κατάκτησης του ανθρώπου, της τελείωσης του ανθρώπου και της εξόντωσης του ανθρώπου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της χρήσης του λόγου για την επιτέλεση του έργου στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει το έργο του Θεού, τη διάθεση του Θεού, την ουσία του ανθρώπου και σε τι οφείλει να εισέλθει ο άνθρωπος. Μέσω του λόγου, ολοκληρώνεται το σύνολο του έργου που ο Θεός επιθυμεί να επιτελέσει στην Εποχή του Λόγου. Μέσω του λόγου, ο άνθρωπος αποκαλύπτεται, αποκλείεται και δοκιμάζεται. Ο άνθρωπος έχει δει τον λόγο, έχει ακούσει τον λόγο και έχει επίγνωση της ύπαρξης του λόγου. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος πιστεύει στην ύπαρξη του Θεού. Ο άνθρωπος πιστεύει στην παντοδυναμία και τη σοφία του Θεού, καθώς και στην καρδιά του Θεού που είναι γεμάτη αγάπη για τον άνθρωπο, και στην επιθυμία Του να σώσει τον άνθρωπο. Μολονότι η λέξη «λόγος» είναι απλή και συνηθισμένη, ο λόγος που προέρχεται από το στόμα του ενσαρκωμένου Θεού συγκλονίζει ολόκληρο το σύμπαν. Ο λόγος Του μεταμορφώνει την καρδιά του ανθρώπου, τις αντιλήψεις και την παλαιά διάθεση του ανθρώπου, καθώς και την παλαιά εμφάνιση ολόκληρου του κόσμου. Μέσα από τις διάφορες εποχές, μόνο ο Θεός της σημερινής εποχής εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, και μόνο Αυτός μιλά και σώζει τον άνθρωπο κατ' αυτόν τον τρόπο. Εφεξής, ο άνθρωπος ζει υπό την καθοδήγηση του λόγου, ποιμαίνεται και εφοδιάζεται από τον λόγο. Ζει στον κόσμο του λόγου, ζει μέσα στο ανάθεμα και τις ευλογίες του λόγου του Θεού και υπάρχουν ακόμα περισσότεροι άνθρωποι που ζουν υπό την κρίση και την παίδευση του λόγου. Αυτός ο λόγος και αυτό το έργο είναι όλα χάριν της σωτηρίας του ανθρώπου, την επίτευξη του θελήματος του Θεού και την αλλαγή της αρχικής εμφάνισης του κόσμου της παλαιάς δημιουργίας. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο με τον λόγο, οδηγεί τους ανθρώπους σε όλο το σύμπαν με τον λόγο, κατακτά και τους σώζει με τον λόγο. Εν τέλει, θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να θέσει τέλος σε ολόκληρο τον παλαιό κόσμο. Μόνο τότε θα ολοκληρωθεί πλήρως το σχέδιο διαχείρισης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

40. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Βασιλείας, ο ενσαρκωμένος Θεός εκφέρει λόγια για να κατακτήσει όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν. Αυτός είναι ο «Λόγος που ενσαρκώνεται». Ο Θεός έχει έρθει κατά τις έσχατες ημέρες για να επιτελέσει αυτό το έργο,

που σημαίνει ότι έχει έρθει για να επιτύχει την πραγματική σημασία του Λόγου που ενσαρκώνεται. Εκφέρει μόνο λόγια και σπάνια υπάρχει η έλευση των γεγονότων. Αυτή είναι η πεμπτουσία του Λόγου που ενσαρκώνεται, και όταν ο ενσαρκωμένος Θεός εκφέρει τα λόγια Του, πρόκειται για την ενσάρκωση του Λόγου και τον Λόγο που εισέρχεται στη σάρκα. «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Και ο Λόγος έγινε σαρξ». Αυτό (το έργο της ενσάρκωσης του Λόγου) είναι το έργο που θα πραγματοποιήσει ο Θεός κατά τις έσχατες ημέρες και αποτελεί το τελικό κεφάλαιο ολόκληρου του σχεδίου διαχείρισής Του, κι έτσι ο Θεός πρέπει να έρθει στη γη και να εκδηλώσει τα λόγια Του στη σάρκα. Αυτό που γίνεται σήμερα, αυτό που θα γίνει στο μέλλον, αυτό που θα πραγματοποιηθεί από τον Θεό, ο τελικός προορισμός του ανθρώπου, εκείνοι που θα σωθούν, εκείνοι που θα καταστραφούν και ούτω καθεξής —όλο αυτό το έργο που θα πρέπει να επιτευχθεί στο τέλος έχει διατυπωθεί στο σύνολό του με σαφήνεια και όλο αποσκοπεί στην επίτευξη της πραγματικής σημασίας του Λόγου που ενσαρκώνεται. Τα διοικητικά διατάγματα και το σύνταγμα που είχαν εκδοθεί προηγουμένως, όσοι θα καταστραφούν, όσοι θα εισέλθουν στην ανάπαυση —όλα αυτά τα λόγια πρέπει να εκπληρωθούν. Αυτό είναι το έργο που πραγματοποιεί κατά κύριο λόγο ο ενσαρκωμένος Θεός κατά τις έσχατες μέρες. Κάνει τους ανθρώπους να καταλάβουν πού ανήκουν εκείνοι που έχουν προκαθοριστεί από τον Θεό και πού ανήκουν εκείνοι που δεν έχουν προκαθοριστεί από τον Θεό, πώς θα ταξινομηθούν ο λαός και οι υιοί Του, τι θα γίνει με το Ισραήλ, τι θα γίνει με την Αίγυπτο —στο μέλλον, θα πραγματοποιηθεί κάθε ένα από αυτά τα λόγια. Ο ρυθμός του έργου του Θεού επιταχύνεται. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο ως μέσο για να αποκαλύψει στον άνθρωπο τι πρόκειται να γίνει σε κάθε εποχή, τι πρόκειται να γίνει από τον ενσαρκωμένο Θεό κατά τις έσχατες ημέρες, καθώς και τη διακονία Του που πρόκειται να εκτελεστεί, και όλα αυτά τα λόγια αποσκοπούν στην επίτευξη της πραγματικής σημασίας του Λόγου που ενσαρκώνεται.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

41. Σήμερα, ο κύριος λόγος για τον οποίο έχει ενσαρκωθεί ο Θεός είναι να ολοκληρώσει το έργο του «Λόγου που ενσαρκώνεται», να χρησιμοποιήσει τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να κάνει τον άνθρωπο να δεχτεί την αντιμετώπιση του λόγου και τον εξευγενισμό του λόγου. Μέσω των λόγων Του, σε κάνει να κερδίσεις παροχή, να κερδίσεις

ζωή· στα λόγια Του, βλέπεις το έργο και τις πράξεις Του. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να σε παιδεύσει και να σε εξευγενίσει, κι έτσι, εάν υποστείς κακουχίες, οφείλεται κι αυτό στον λόγο του Θεού. Σήμερα, ο Θεός δεν εργάζεται χρησιμοποιώντας γεγονότα, αλλά λόγια. Μόνο αφότου έρθει πάνω σου ο λόγος Του μπορεί το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί μέσα σου και να σε κάνει να βιώσεις πόνο ή να αισθανθείς γλυκύτητα. Μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να σε φέρει στην πραγματικότητα και μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να σε οδηγήσει στην τελείωση. Επομένως, πρέπει τουλάχιστον να καταλάβεις το εξής: Το έργο που κάνει ο Θεός κατά τις έσχατες ημέρες είναι κατά κύριο λόγο να χρησιμοποιεί τον λόγο Του για να οδηγήσει κάθε άνθρωπο στην τελείωση και να καθοδηγήσει τον άνθρωπο. Όλο το έργο που κάνει είναι μέσω του λόγου· δεν χρησιμοποιεί γεγονότα για να σε παιδεύσει. Υπάρχουν φορές που κάποιοι άνθρωποι αντιστέκονται στον Θεό. Ο Θεός δεν σου προκαλεί μεγάλη δυσφορία, η σάρκα σου δεν παιδεύεται, κι εσύ δεν υφίστασαι κακουχίες —αλλά μόλις έρχεται πάνω σου και σε εξευγενίζει ο λόγος Του, σου είναι αβάσταχτο. Έτσι δεν είναι; Κατά τη διάρκεια του καιρού των παρόχων υπηρεσιών, ο Θεός είπε να ριχτεί ο άνθρωπος στο πηγάδι της αβύσσου. Έφτασε στ' αλήθεια ο άνθρωπος στο πηγάδι της αβύσσου; Απλώς και μόνο μέσω της χρήσης λόγων προκειμένου να εξευγενιστεί ο άνθρωπος, εκείνος εισήλθε στο πηγάδι της αβύσσου. Κι έτσι, κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, χρησιμοποιεί κυρίως τον λόγο για να πραγματοποιήσει τα πάντα και να αποσαφηνίσει τα πάντα. Μόνο στα λόγια Του μπορείς να δεις αυτό που Αυτός είναι· μόνο στα λόγια Του μπορείς να δεις ότι είναι ο ίδιος ο Θεός. Όταν έρχεται στη γη ο ενσαρκωμένος Θεός, δεν κάνει άλλο έργο πέρα από την εκφορά λόγων —συνεπώς, δεν υπάρχει ανάγκη για γεγονότα. Τα λόγια αρκούν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έχει έρθει κυρίως για να κάνει αυτό το έργο, να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να δει, μέσα από τα λόγια Του, τη δύναμη και την υπεροχή Του, να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να δει, μέσα από τα λόγια Του, πόσο ταπεινά κρύβεται, καθώς και να δώσει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να γνωρίσει, μέσα από τα λόγια Του, την ολότητά Του. Όλα όσα έχει και όλα όσα είναι βρίσκονται στα λόγια Του. Η σοφία και η θαυμασιότητά Του βρίσκονται στα λόγια Του. Μέσω αυτού, μπορείς να δεις τις πολλές μεθόδους με τις οποίες εκφέρει ο Θεός τα λόγια Του. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου του Θεού όλο αυτό το διάστημα ήταν η παροχή, η αποκάλυψη και η αντιμετώπιση προς τον άνθρωπο. Δεν καταριέται τον άνθρωπο ελαφρά τη καρδία, και ακόμα κι όταν το κάνει, τον καταριέται μέσω του λόγου. Κι έτσι, σε αυτήν την εποχή της ενσάρκωσης του Θεού, μην προσπαθείς να δεις τον Θεό να

θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει ξανά τα δαιμόνια, και σταμάτα να ψάχνεις συνεχώς σημεία —δεν έχει νόημα! Αυτά τα σημεία δεν μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση! Για να μιλήσουμε ξεκάθαρα: Σήμερα, ο πραγματικός ενσαρκωμένος Θεός δεν προβαίνει σε ενέργειες· μονάχα μιλά. Αυτή είναι η αλήθεια! Χρησιμοποιεί λόγια για να σε οδηγήσει στην τελείωση και χρησιμοποιεί λόγια για να σε θρέψει και να σε ποτίσει. Χρησιμοποιεί, επίσης, λόγια για να εργαστεί και χρησιμοποιεί λόγια αντί για γεγονότα για να σε κάνει να γνωρίσεις την πραγματικότητά Του. Εάν είσαι ικανός να αντιληφθείς αυτόν τον τρόπο εργασίας του Θεού, τότε είναι δύσκολο να είσαι αρνητικός. Αντί να επικεντρώνεστε σε αρνητικά πράγματα, θα πρέπει να επικεντρώνεστε μόνο στα θετικά —δηλαδή, ανεξάρτητα από το εάν εκπληρωθούν ή όχι τα λόγια του Θεού ή από το αν υπάρξει ή όχι η έλευση των γεγονότων, ο Θεός ωθεί τον άνθρωπο να κερδίσει ζωή από τα λόγια Του, και αυτό είναι το μεγαλύτερο από όλα τα σημεία· ακόμη περισσότερο, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Αυτή είναι η καλύτερη απόδειξη μέσω της οποίας να γνωρίσει κανείς τον Θεό και είναι ένα σημείο μεγαλύτερο από τα σημεία. Μόνο αυτά τα λόγια μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

42. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί κυρίως τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Δεν χρησιμοποιεί σημεία και τέρατα για να καταπιέσει τον άνθρωπο ή να πείσει τον άνθρωπο. Αυτό δεν μπορεί να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού. Αν ο Θεός αποκάλυπτε μόνο σημεία και τέρατα, τότε θα ήταν αδύνατο να γίνει σαφής η πραγματικότητα του Θεού, κι έτσι θα ήταν αδύνατο να οδηγηθεί ο άνθρωπος στην τελείωση. Ο Θεός δεν οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση μέσω σημείων και τεράτων, αλλά χρησιμοποιεί τον λόγο για να ποτίσει και να ποιμάνει τον άνθρωπο, κατόπιν του οποίου επιτυγχάνεται η απόλυτη υπακοή του ανθρώπου και η γνώση του ανθρώπου για τον Θεό. Αυτός είναι ο στόχος του έργου που κάνει και των λόγων που εκφέρει. Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί τη μέθοδο της επίδειξης σημείων και τεράτων για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση —χρησιμοποιεί λόγια και χρησιμοποιεί πολλές διαφορετικές μεθόδους εργασίας για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Είτε πρόκειται για τον εξευγενισμό, την αντιμετώπιση, το κλάδεμα ή την παροχή λόγων, ο Θεός μιλά από πολλές διαφορετικές

οπτικές γωνίες για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να δώσει στον άνθρωπο μεγαλύτερη γνώση του έργου, της σοφίας και της θαυμασιότητας του Θεού. [...] Έχω πει προηγουμένως ότι μια ομάδα νικητών αποκτάται από την Ανατολή —νικητές που προέρχονται μέσα από τα μεγάλα δεινά. Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια; Σημαίνουν ότι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν αποκτηθεί, υπάκουσαν αληθινά μόνο αφότου υποβλήθηκαν σε κρίση και παίδευση, σε αντιμετώπιση και κλάδεμα, και σε κάθε είδους εξευγενισμό. Η πίστη αυτών των ανθρώπων δεν είναι αόριστη και αφηρημένη, αλλά πραγματική. Δεν έχουν δει σημεία και τέρατα, ούτε θαύματα· δεν μιλάνε για δυσνόητα γράμματα και δόγματα, ούτε για βαθιά γνώση· αντιθέτως, έχουν την πραγματικότητα, έχουν τα λόγια του Θεού, καθώς και αληθινή γνώση της πραγματικότητας του Θεού. Μια τέτοια ομάδα δεν είναι πιο ικανή να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

43. Κατά τις έσχατες μέρες, ο ενσαρκωμένος Θεός ήρθε στη γη κυρίως για να κηρύξει. Όταν ήρθε ο Ιησούς, διέδωσε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών και εκπλήρωσε το έργο της λύτρωσης μέσα από τη σταύρωση. Έφερε τέλος στην Εποχή του Νόμου, καταργώντας όλα τα παλιά πράγματα. Η άφιξη του Ιησού τερμάτισε την Εποχή του Νόμου και εισήγαγε την Εποχή της Χάριτος. Η άφιξη του ενσαρκωμένου Θεού των έσχατων ημερών έχει φέρει το τέλος της Εποχής της Χάριτος. Έχει έρθει κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του, να χρησιμοποιήσει λόγια προκειμένου να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, να του χαρίσει φώτιση και να τον διαφωτίσει, καθώς και για να απομακρύνει τη θέση του ασαφή Θεού από την καρδιά του. Αυτό δεν είναι το στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς όταν ήρθε. Όταν ήρθε ο Ιησούς, έκανε πολλά θαύματα, θεράπευσε τους αρρώστους, εξέβαλε δαίμονες και επιτέλεσε το έργο της λύτρωσης μέσω της σταύρωσης. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος έχει την αντίληψη ότι έτσι πρέπει να είναι ο Θεός. Διότι όταν ήρθε ο Ιησούς, δεν επιτέλεσε το έργο της εξάλειψης της εικόνας του ασαφή Θεού από την καρδιά του ανθρώπου· όταν ήρθε, σταυρώθηκε, θεράπευσε τους αρρώστους, εξέβαλε δαίμονες και διέδωσε το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών. Από μία άποψη, η ενσάρκωση του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες απομακρύνει τη θέση που κατείχε ο ασαφής Θεός στην αντίληψη του ανθρώπου, έτσι ώστε να μην υπάρχει πλέον η εικόνα του ασαφή Θεού στην καρδιά του. Μέσα

από τον λόγο και το έργο Του, τη μετακίνησή Του από χώρα σε χώρα, καθώς και το εξαιρετικά αληθινό και κανονικό έργο που επιτελεί ανάμεσα στους ανθρώπους, ωθεί τον άνθρωπο να γνωρίσει την πραγματικότητα του Θεού, απομακρύνοντας τη θέση του ασαφή Θεού από την καρδιά του. Από άλλη άποψη, ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο που κήρυξε ενσαρκωμένος, για να καταστήσει τον άνθρωπο ολοκληρωμένο και να εκπληρώσει όλα τα πράγματα. Τούτο είναι το έργο που πρόκειται να εκπληρώσει ο Θεός κατά τη διάρκεια των έσχατων ημερών.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζοντας το έργο του Θεού σήμερα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

44. Κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός έρχεται κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του. Μιλά από την οπτική γωνία του Πνεύματος, την οπτική γωνία του ανθρώπου και την οπτική γωνία του τρίτου προσώπου· μιλά με διαφορετικούς τρόπους, χρησιμοποιώντας έναν τρόπο για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, και χρησιμοποιεί τους τρόπους έκφρασης, προκειμένου να αλλάξει τις αντιλήψεις του ανθρώπου και να απομακρύνει την εικόνα του ασαφή Θεού από την καρδιά του ανθρώπου. Αυτό είναι το κύριο έργο του Θεού. Επειδή ο άνθρωπος πιστεύει ότι ο Θεός ήρθε για να θεραπεύσει τους αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες, να εκτελέσει θαύματα και να δώσει υλικές ευλογίες στον άνθρωπο, ο Θεός επιτελεί αυτό το στάδιο του έργου —του έργου της παίδευσης και της κρίσης— προκειμένου να απομακρύνει αυτά τα πράγματα από τις αντιλήψεις του ανθρώπου, ώστε ο άνθρωπος να γνωρίσει την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού, και ώστε η εικόνα του Ιησού να απομακρυνθεί από την καρδιά του και να αντικατασταθεί από μια νέα εικόνα του Θεού. Μόλις η εικόνα του Θεού παλιώσει μέσα στον άνθρωπο, τότε γίνεται είδωλο. Όταν ο Ιησούς ήρθε και υλοποίησε εκείνο το στάδιο του έργου, δεν εκπροσωπούσε την ολότητα του Θεού. Εκτέλεσε κάποια σημεία και θαύματα, κήρυξε εν μέρει τον λόγο και, τέλος, σταυρώθηκε, εκπροσωπώντας μονάχα ένα μέρος του Θεού. Δεν ήταν δυνατόν να εκπροσωπεί όλα όσα είναι ο Θεός, αλλά εκπροσωπούσε τον Θεό, υλοποιώντας ένα μέρος του έργου του Θεού. Και τούτο, επειδή ο Θεός είναι τόσο μέγας, τόσο θαυμαστός και ανεξιχνίαστος, αλλά και επειδή επιτελεί μόνο ένα μέρος του έργου Του σε κάθε εποχή. Το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια τούτης της εποχής είναι κυρίως η παροχή των λόγων σχετικά με τη ζωή του ανθρώπου, η έκθεση της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου και της ουσίας της φύσης του ανθρώπου, και η εξάλειψη θρησκευτικών αντιλήψεων, φεουδαρχικού και ξεπερασμένου τρόπου σκέψης,

καθώς και η γνώση και ο πολιτισμός του ανθρώπου. Όλα αυτά πρέπει να απογυμνωθούν και να εξαγνιστούν μέσω των λόγων του Θεού. Κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί λόγια, και όχι σημεία και θαύματα, για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Χρησιμοποιεί τα λόγια Του για να εκθέσει τον άνθρωπο, να τον κρίνει, να τον παιδεύσει και να τον οδηγήσει στην τελείωση, έτσι ώστε μέσα στα λόγια του Θεού, ο άνθρωπος να καταφέρει να διακρίνει τη σοφία και την ομορφιά Του και να κατανοήσει τη διάθεσή Του, ώστε, μέσω των λόγων Του, ο άνθρωπος να δει τις πράξεις του Θεού. Κατά την Εποχή του Νόμου, ο Ιεχωβά, με λόγια Του, οδήγησε τον Μωυσή έξω από την Αίγυπτο και κήρυξε εν μέρει τον λόγο στους Ισραηλίτες· τον καιρό εκείνο, μέρος των πράξεων του Θεού κατέστη σαφές, αλλά επειδή ο άνθρωπος ήταν φτωχός στο πνεύμα και τίποτα δεν μπορούσε να καταστήσει τη γνώση του πλήρη, ο Θεός συνέχισε να κηρύττει και να εργάζεται. Την Εποχή της Χάριτος, ο άνθρωπος είδε, για άλλη μια φορά, μέρος των πράξεων του Θεού. Ο Ιησούς ήταν ικανός να δείξει σημεία και θαύματα, να θεραπεύσει τους αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες και να υποστεί τη σταύρωση, τρεις ημέρες μετά την οποία αναστήθηκε και εμφανίστηκε με σάρκα και οστά μπροστά στον άνθρωπο. Και ήταν και το μοναδικό πράγμα που γνώριζε ο άνθρωπος για τον Θεό. Ο άνθρωπος γνωρίζει μονάχα όσα του έχει δείξει ο Θεός, και αν ο Θεός δεν του έδειχνε τίποτα περισσότερο, τότε αυτή θα ήταν και η έκταση της οριοθέτησής του για τον Θεό. Έτσι, ο Θεός συνεχίζει να εργάζεται, ώστε η γνώση του ανθρώπου για Εκείνον να γίνει βαθύτερη, και ο άνθρωπος να καταφέρει να γνωρίσει σταδιακά την ουσία του Θεού. Τις έσχατες ημέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί τα λόγια Του για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Η διεφθαρμένη διάθεσή σου αποκαλύπτεται χάρη στα λόγια του Θεού, και οι θρησκευτικές σου αντιλήψεις αντικαθίστανται από την πραγματικότητα του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός των εσχάτων ημερών ήρθε, κυρίως, προκειμένου να εκπληρώσει τα λόγια «ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Λόγος έρχεται μέσα στη σάρκα και ο Λόγος εμφανίζεται με σάρκα» και αν δεν έχεις ενδελεχή γνώση τούτου τότε θα εξακολουθήσεις να είσαι ανίκανος να παραμείνεις σταθερός. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός σκοπεύει πρωτίστως να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου, στο οποίο ο Λόγος εμφανίζεται με σάρκα, και αυτό αποτελεί ένα μέρος του σχεδίου διαχείρισής του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζοντας το έργο του Θεού σήμερα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

45. Στο έργο των εσχάτων ημερών, ο λόγος είναι ισχυρότερος από την εκδήλωση σημείων και τεράτων, και η εξουσία του λόγου υπερβαίνει εκείνη των σημείων και των τεράτων. Ο λόγος εκθέτει όλες τις διεφθαρμένες διαθέσεις που κρύβονται βαθιά μες στην καρδιά του ανθρώπου. Δεν είσαι σε θέση να τις αναγνωρίσεις μόνος σου. Όταν σου αποκαλυφθούν μέσω του λόγου, θα φτάσεις φυσικά στο σημείο να τις ανακαλύψεις· δεν θα μπορείς να τις αρνηθείς και θα πειστείς απόλυτα. Αυτή δεν είναι η εξουσία του λόγου; Αυτό είναι το αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται από το έργο του λόγου σήμερα. Επομένως, ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί πλήρως από τις αμαρτίες του μέσω της θεραπείας ασθενειών και της εκβολής των δαιμονίων, ούτε μπορεί να ολοκληρωθεί πλήρως μέσω της εκδήλωσης σημείων και τεράτων. Η εξουσία της θεραπείας των ασθενειών και της εκβολής των δαιμονίων δίνει μονάχα χάρη στον άνθρωπο, αλλά η σάρκα του ανθρώπου εξακολουθεί να ανήκει στον Σατανά και η διεφθαρμένη σατανική διάθεση παραμένει ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, ό,τι δεν έχει καθαριστεί, εξακολουθεί να ανήκει στην αμαρτία και την ακαθαρσία. Μόνο αφότου ο άνθρωπος γίνει καθαρός μέσω του λόγου, μπορεί να κερδηθεί από τον Θεό και να καθαγιαστεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

46. Αυτό το στάδιο του έργου θα σου αποσαφηνίσει τον νόμο του Ιεχωβά και τη λύτρωση του Ιησού, και γίνεται, κατά κύριο λόγο, ώστε να μπορέσεις να κατανοήσεις ολόκληρο το έργο του σχεδίου διαχείρισης του Θεού που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη και να εκτιμήσεις όλη τη σημασία και την ουσία αυτού του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη, όπως επίσης και να κατανοήσεις τον σκοπό όλου του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς και των λόγων που εξέφερε, ακόμα και την τυφλή σου πίστη στη Βίβλο και την τυφλή λατρεία της. Θα σου δώσει τη δυνατότητα να τα κατανοήσεις όλα αυτά λεπτομερώς. Θα φτάσεις στο σημείο να κατανοήσεις τόσο το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς όσο και το έργο του Θεού σήμερα· θα κατανοήσεις και θα δεις όλη την αλήθεια, τη ζωή και την οδό. Στο στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς, γιατί έφυγε ο Ιησούς χωρίς να κάνει το έργο της ολοκλήρωσης; Επειδή το στάδιο του έργου του Ιησού δεν ήταν το έργο της ολοκλήρωσης. Όταν σταυρώθηκε, τα λόγια Του έφτασαν κι αυτά στο τέλος τους. Μετά τη σταύρωσή Του, το έργο Του τελείωσε οριστικά. Το τρέχον στάδιο είναι διαφορετικό: το έργο του Θεού θα τελειώσει μόνο όταν ειπωθούν τα λόγια μέχρι τέλους και ολοκληρωθεί ολόκληρο το έργο Του. Κατά τη διάρκεια του σταδίου του

έργου του Ιησού, υπήρχαν πολλά λόγια που δεν ειπώθηκαν ή δεν διατυπώθηκαν πλήρως. Τον Ιησού, όμως, δεν Τον απασχολούσε τι έλεγε ή τι δεν έλεγε, διότι η διακονία Του δεν ήταν διακονία λόγων, κι έτσι, αφού καρφώθηκε στον σταυρό, έφυγε. Εκείνο το στάδιο του έργου έγινε κυρίως χάριν της σταύρωσης και διαφέρει από το τρέχον στάδιο. Αυτό το στάδιο του έργου γίνεται κυρίως χάριν της ολοκλήρωσης, του ξεκαθαρίσματος και της περάτωσης όλου του έργου. Αν τα λόγια δεν ειπωθούν μέχρι να τελειώσουν, δεν θα υπάρξει τρόπος να ολοκληρωθεί αυτό το έργο, διότι σε αυτό το στάδιο του έργου, όλο το έργο φτάνει στο τέλος του και πραγματοποιείται με τη χρήση λόγων. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς επιτέλεσε πολύ έργο που ήταν ακατανόητο στον άνθρωπο. Έφυγε ήσυχα, και σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί οι οποίοι δεν κατανοούν τα λόγια Του, η κατανόηση των οποίων είναι εσφαλμένη αλλά αυτοί ακόμα πιστεύουν ότι είναι σωστή, και οι οποίοι δεν ξέρουν ότι σφάλλουν. Τελικά, αυτό το τρέχον στάδιο θα θέσει οριστικό τέλος στο έργο του Θεού και θα παράσχει την ολοκλήρωσή του. Όλοι θα μπορέσουν να κατανοήσουν και να γνωρίσουν το σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Θα διορθωθούν οι αντιλήψεις του ανθρώπου, οι προθέσεις του, η εσφαλμένη κατανόησή του, οι αντιλήψεις του σχετικά με το έργο του Ιεχωβά και του Ιησού, οι απόψεις του σχετικά με τους Εθνικούς και οι άλλες αποκλίσεις και τα λάθη του. Και ο άνθρωπος θα κατανοήσει όλα τα σωστά μονοπάτια της ζωής, όλο το έργο που επιτελεί ο Θεός και ολόκληρη την αλήθεια. Όταν συμβεί αυτό, αυτό το στάδιο του έργου θα φτάσει στο τέλος του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

47. Αν οι άνθρωποι παραμείνουν στην Εποχή της Χάριτος, δεν θα απελευθερωθούν ποτέ από τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, ούτε θα γνωρίσουν την εγγενή διάθεση του Θεού. Αν οι άνθρωποι ζούνε συνεχώς μέσα σε αφθονία χάρης, αλλά χωρίς την οδό ζωής που θα τους δώσει τη δυνατότητα να γνωρίσουν τον Θεό και να ικανοποιήσουν τον Θεό, τότε δεν θα καταφέρουν ποτέ να Τον έχουν πραγματικά μέσα τους, παρόλο που πιστεύουν σ' Αυτόν. Τι αξιοθρήνητο είδος πίστης που είναι αυτό. Όταν τελειώσεις την ανάγνωση αυτού του βιβλίου, όταν βιώσεις κάθε στάδιο από το έργο του ενσαρκωμένου Θεού στην Εποχή της Βασιλείας, θα νιώσεις ότι οι ελπίδες τόσων ετών έχουν επιτέλους πραγματωθεί. Θα νιώσεις ότι μόνο τώρα μπόρεσες να δεις πραγματικά τον Θεό κατά πρόσωπο. Μόνο τώρα αντίκρισες το πρόσωπο του Θεού, άκουσες τον προσωπικό λόγο του Θεού, εκτίμησες τη σοφία που εμπεριέχεται στο έργο του

Θεού κι ένιωσες πραγματικά πόσο αληθινός και παντοδύναμος είναι ο Θεός. Θα νιώσεις ότι κέρδισες τόσα πράγματα, τα οποία άνθρωποι άλλων εποχών δεν είχαν δει ή αποκτήσει ποτέ τους. Αυτήν τη χρονική στιγμή θα ξέρεις με σαφήνεια τι σημαίνει να πιστεύεις στον Θεό και τι σημαίνει να σε επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Φυσικά, αν είσαι προσκολλημένος στις απόψεις του παρελθόντος και απορρίπτεις ή αρνείσαι το γεγονός της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, τότε θα παραμείνεις με άδεια τα χέρια, δεν θα αποκτήσεις τίποτα και, τελικά, θα είσαι ένοχος που εναντιώθηκες στον Θεό. Όσοι υπακούουν στην αλήθεια και υποτάσσονται στο έργο του Θεού θα βρεθούν υπό τη σκέπη του ονόματος της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, του Παντοδύναμου. Θα έχουν τη δυνατότητα να αποδεχτούν την προσωπική καθοδήγηση του Θεού, θα κερδίσουν περισσότερη και μεγαλύτερη αλήθεια και θα λάβουν την πραγματική ανθρώπινη ζωή. Θα δουν το όραμα που δεν έχουν δει ποτέ στο παρελθόν οι άνθρωποι: «Και εστράφην να ίδω την φωνήν, ήτις ελάλησε μετ᾽ εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας χρυσάς, και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, και είχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού» (Αποκάλυψη 1:12-16). Αυτό το όραμα είναι η έκφραση ολόκληρης της διάθεσης του Θεού. Αυτή η έκφραση ολόκληρης της διάθεσής Του είναι, επίσης, η έκφραση του έργου του Θεού, όταν Αυτός ενσαρκωθεί αυτήν τη φορά. Μέσα στους χείμαρρους των παιδεμάτων και των κρίσεων, ο Υιός του ανθρώπου εκφράζει την εγγενή του διάθεση μέσα από λόγια, δίνοντας τη δυνατότητα σε όλους όσοι αποδέχονται την παίδευση και την κρίση Του να δούν το πραγματικό πρόσωπο του Υιού του ανθρώπου, ένα πρόσωπο που αποτελεί πιστή απεικόνιση του προσώπου του Υιού του ανθρώπου που είδε ο Ιωάννης. (Φυσικά, όλα αυτά θα είναι αόρατα σε εκείνους που δεν αποδέχονται το έργο του Θεού στην Εποχή της Βασιλείας.) Το πραγματικό πρόσωπο του Θεού δεν είναι δυνατόν να διατυπωθεί πλήρως χρησιμοποιώντας τον λόγο του ανθρώπου, οπότε ο Θεός χρησιμοποιεί την έκφραση της εγγενούς διάθεσής Του για να δείξει το πραγματικό πρόσωπό Του στον άνθρωπο. Αυτό σημαίνει ότι, όλοι όσοι έχουν βιώσει την εγγενή διάθεση του Υιού του ανθρώπου, έχουν δει το πραγματικό πρόσωπο του Υιού του ανθρώπου, καθώς ο Θεός είναι τόσο μεγάλος που είναι

αδύνατον να διατυπωθεί πλήρως με τον λόγο του ανθρώπου. Όταν ο άνθρωπος θα έχει βιώσει όλα τα στάδια του έργου του Θεού στην Εποχή της Βασιλείας, τότε θα γνωρίζει το πραγματικό νόημα των λόγων του Ιωάννη, όταν μιλούσε για τον Υιό του ανθρώπου ανάμεσα στις λυχνίες: «Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, και είχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού».

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

48. Γιατί το έργο της κατάκτησης είναι το τελικό στάδιο; Δεν είναι επακριβώς για να φανερώσει ποια θα είναι η κατάληξη κάθε τάξης ανθρώπων; Δεν είναι για να δώσει στον καθένα τη δυνατότητα, κατά την εξέλιξη του έργου της κατάκτησης μέσω της παίδευσης και της κρίσης, να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο και, στη συνέχεια, να ταξινομηθεί σύμφωνα με το είδος του; Αντί να ειπωθεί ότι πρόκειται για την κατάκτηση της ανθρωπότητας, ίσως είναι καλύτερο να λεχθεί ότι δείχνει ποιο είδος κατάληξης θα έχει η κάθε τάξη ανθρώπων. Έχει να κάνει με την κρίση των αμαρτιών των ανθρώπων και τη μετέπειτα αποκάλυψη των διαφορετικών τάξεων ανθρώπων, βάσει του οποίου αποφασίζεται αν είναι μοχθηροί ή δίκαιοι. Μετά το έργο της κατάκτησης ακολουθεί το έργο της επιβράβευσης των καλών και της τιμωρίας των μοχθηρών. Οι άνθρωποι που υπακούν απόλυτα —εκείνοι, δηλαδή, που έχουν κατακτηθεί εντελώς— θα τοποθετηθούν στο επόμενο στάδιο της διάδοσης του έργου του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν. Όσοι δεν έχουν κατακτηθεί θα ριχτούν στο σκοτάδι και θα βρεθούν αντιμέτωποι με συμφορές. Έτσι θα ταξινομηθούν οι άνθρωποι σύμφωνα με το είδος τους· όσοι πράττουν το κακό θα ταξινομηθούν με τους μοχθηρούς, για να μην ξαναδούν ποτέ το φως του ήλιου, και οι δίκαιοι θα ταξινομηθούν με τους καλούς, για να λάβουν φως και να ζήσουν αιωνίως μέσα στο φως. Το τέλος των πάντων πλησιάζει· το τέλος του ανθρώπου έχει παρουσιαστεί με σαφήνεια μπροστά στα μάτια του, και τα πάντα θα ταξινομηθούν σύμφωνα με το είδος τους. Πώς μπορούν οι άνθρωποι, λοιπόν, να ξεφύγουν από την οδύνη της ταξινόμησης του καθενός σύμφωνα με το είδος του; Το διαφορετικό τέλος της κάθε τάξης ανθρώπων αποκαλύπτεται όταν πλησιάζει το τέλος των πάντων, κι αυτό γίνεται κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης ολόκληρου του σύμπαντος (συμπεριλαμβανομένου όλου

του έργου της κατάκτησης, ξεκινώντας με το τωρινό έργο). Η αποκάλυψη του τέλους όλης της ανθρωπότητας γίνεται ενώπιον του βήματος της κρίσεως, κατά τη διάρκεια της παίδευσης και κατά τη διάρκεια του έργου της κατάκτησης τις έσχατες ημέρες. [...]

Τις έσχατες ημέρες, τα πάντα θα ταξινομηθούν κατά είδος μέσω της κατάκτησης. Η κατάκτηση είναι το έργο των εσχάτων ημερών· με άλλα λόγια, η κρίση των αμαρτιών του κάθε ανθρώπου είναι το έργο των εσχάτων ημερών. Διαφορετικά, πώς θα μπορούσαν να ταξινομηθούν οι άνθρωποι; Το έργο της ταξινόμησης που γίνεται ανάμεσά σας αποτελεί την έναρξη αυτού του έργου σε ολόκληρο το σύμπαν. Μετά από αυτό, οι άνθρωποι όλων των τόπων και όλων των λαών θα υποβληθούν κι αυτοί στο έργο της κατάκτησης. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος στην κτίση θα ταξινομηθεί σύμφωνα με το είδος του, καθώς θα προσέλθει ενώπιον του βήματος της κρίσης για να κριθεί. Κανένας και τίποτα δεν μπορεί να διαφύγει την υποβολή σε αυτήν την παίδευση και την κρίση, και οι πάντες και τα πάντα θα ταξινομηθούν κατά είδος. Κάθε άνθρωπος θα κατηγοριοποιηθεί, διότι πλησιάζει το τέλος των πάντων και ό,τι υπάρχει στους ουρανούς και στη γη έχει φτάσει στον επίλογό του. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να διαφύγει τις τελευταίες ημέρες της ανθρώπινης ύπαρξης;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

49. Η φάση των εσχάτων ημερών, κατά την οποία επίκειται η κατάκτηση του ανθρώπου, αποτελεί το ύστατο στάδιο στη μάχη με τον Σατανά, καθώς και το έργο για την ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου από την κυριαρχία του Σατανά. Η εσωτερική έννοια της κατάκτησης του ανθρώπου είναι η επιστροφή της ενσωμάτωσης του Σατανά, του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από αυτόν, στον Δημιουργό μετά την κατάκτησή του, διά του οποίου θα εγκαταλείψει τον Σατανά και θα επιστρέψει εντελώς στον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος θα έχει σωθεί ολοκληρωτικά. Και έτσι, το έργο της κατάκτησης είναι το ύστατο έργο στη μάχη εναντίον του Σατανά, αλλά και το τελικό στάδιο στη διαχείριση του Θεού προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Χωρίς το έργο αυτό, η ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου θα ήταν τελικά αδύνατη, όπως και η απόλυτη συντριβή του Σατανά, και το ανθρώπινο γένος ποτέ δεν θα μπορούσε να εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό ή να απαλλαγεί από την επιρροή του Σατανά. Κατά συνέπεια, το έργο για τη σωτηρία του

ανθρώπου είναι αδύνατον να ολοκληρωθεί προτού ολοκληρωθεί η μάχη με τον Σατανά, επειδή ο πυρήνας του έργου της διαχείρισης του Θεού είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας. Το πρώιμο ανθρώπινο είδος βρισκόταν στα χέρια του Θεού, αλλά εξαιτίας του πειρασμού και της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος έγινε σκλάβος του και περιέπεσε στα δικά του χέρια. Έτσι, στο έργο της διαχείρισης του Θεού, ο Σατανάς κατέστη αντικείμενο προς συντριβή. Επειδή ο Σατανάς κατέλαβε τον άνθρωπο, ο οποίος αποτελεί την παρακαταθήκη ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, αν πρόκειται να σωθεί ο άνθρωπος, τότε πρέπει να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ανακτηθεί μετά την αιχμαλωσία του από αυτόν. Συνεπώς, ο Σατανάς πρέπει να ηττηθεί διά των αλλαγών στην παλιά διάθεση του ανθρώπου, των αλλαγών που αποκαθιστούν την πρωταρχική λογική του και, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος που κρατείται αιχμάλωτος, είναι δυνατόν να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά. Με την απελευθέρωση του ανθρώπου από την επιρροή και τα δεσμά του Σατανά, θα επέλθει και η ανάκτησή του· ο Σατανάς θα εξευτελιστεί και, τέλος, θα συντριβεί. Και επειδή ο άνθρωπος ελευθερώθηκε από τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά, θα καταστεί λάφυρο μάχης, ενώ ο Σατανάς θα γίνει το αντικείμενο προς τιμωρία μετά το πέρας της μάχης αυτής, έπειτα από την οποία, το έργο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας θα έχει ολοκληρωθεί εν τω συνόλω του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

50. Όσοι είναι σε θέση να παραμείνουν σταθεροί κατά τη διάρκεια του έργου της κρίσης και της παίδευσης του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες —δηλαδή, κατά τη διάρκεια του τελικού έργου του εξαγνισμού— θα είναι εκείνοι που θα εισέλθουν στην τελική ανάπαυση με τον Θεό· λοιπόν, αυτοί που θα εισέλθουν στην ανάπαυση, θα έχουν απελευθερωθεί από την επιρροή του Σατανά και θα έχουν αποκτηθεί από τον Θεό μόνον αφού έχουν υποβληθεί στο τελικό έργο Του, του εξαγνισμού. Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν τελικά αποκτηθεί από τον Θεό θα εισέλθουν στην τελική ανάπαυση. Η ουσία του έργου της παίδευσης και της κρίσης είναι να εξαγνίσει την ανθρωπότητα για την ημέρα της τελικής ανάπαυσης. Διαφορετικά, ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα μπορέσει να ακολουθήσει το δικό της είδος ή να εισέλθει στην ανάπαυση. Αυτό το έργο είναι το μοναδικό μονοπάτι της ανθρωπότητας για να εισέλθει στην ανάπαυση. Μόνο το έργο του εξαγνισμού του Θεού θα εξαγνίσει την ανθρωπότητα από την

αδικία της, και μόνο το έργο της παίδευσης και της κρίσης Του θα αναδείξει αυτά τα ανυπάκουα πράγματα μεταξύ της ανθρωπότητας, διαχωρίζοντας έτσι εκείνους που μπορούν να σωθούν από αυτούς που δεν μπορούν, και εκείνους που θα παραμείνουν από εκείνους που δεν θα το κάνουν. Όταν τελειώσει αυτό το έργο, όλοι εκείνοι στους οποίους επιτραπεί να παραμείνουν, θα εξαγνιστούν και θα εισέλθουν σε μια υψηλότερη κατάσταση της ανθρωπότητας, στην οποία θα απολαύσουν μια πιο θαυμάσια δεύτερη ανθρώπινη ζωή πάνω στη γη· με άλλα λόγια, θα εισέλθουν στην ημέρα ανάπαυσης της ανθρωπότητας και θα ζήσουν μαζί με τον Θεό. Όταν αυτοί που δεν μπορούν να παραμείνουν, υποστούν παίδευση και κρίση, οι αρχικές τους μορφές θα αποκαλυφθούν πλήρως· μετά από αυτό, θα καταστραφούν όλοι και, όπως ο Σατανάς, δεν θα τους επιτραπεί πλέον να επιβιώσουν πάνω στη γη. Η ανθρωπότητα του μέλλοντος δεν θα περιέχει πλέον κανένα από αυτά τα είδη ανθρώπων· αυτοί οι άνθρωποι δεν θα είναι κατάλληλοι να εισέλθουν στη χώρα της τελικής ανάπαυσης, ούτε να εισέλθουν στην ημέρα ανάπαυσης που ο Θεός και ο άνθρωπος θα μοιραστούν, γιατί είναι στόχοι της τιμωρίας, είναι οι ασεβείς και δεν είναι δίκαιοι άνθρωποι. Είχαν λυτρωθεί κάποτε και είχαν επίσης κριθεί και παιδευτεί· είχαν επίσης υπηρετήσει κάποτε τον Θεό, αλλά όταν έρθει η τελευταία μέρα, θα εξαλειφθούν και θα καταστραφούν εξαιτίας της δικής τους κακίας και λόγω της ανυπακοής και της μη αναστρέψιμης κατάστασής τους. Δεν θα υπάρχουν πλέον στον κόσμο του μέλλοντος και δεν θα υπάρχουν πλέον ανάμεσα στην ανθρώπινη φυλή του μέλλοντος. Όλοι ανεξαιρέτως οι κακοποιοί κι όλοι όσοι δεν έχουν σωθεί θα καταστραφούν όταν οι άγιοι ανάμεσα από την ανθρωπότητα εισέλθουν στην ανάπαυση, ανεξάρτητα από το αν είναι τα πνεύματα των νεκρών ή εκείνοι που εξακολουθούν να ζουν με σάρκα και οστά. Ανεξάρτητα από ποια εποχή είναι αυτή στην οποία ανήκουν αυτά τα κακοποιά πνεύματα και οι κακοποιοί άνθρωποι ή τα πνεύματα των δίκαιων ανθρώπων και εκείνων που εφαρμόζουν τη δικαιοσύνη, όλοι οι κακοποιοί θα καταστραφούν κι όλοι οι δίκαιοι θα επιβιώσουν. Το αν ένα άτομο ή πνεύμα λαμβάνει σωτηρία δεν αποφασίζεται εξ ολοκλήρου βάσει του έργου της τελικής εποχής, αλλά καθορίζεται μάλλον με βάση το αν έχει αντισταθεί ή ήταν ανυπάκουο στον Θεό. Εάν οι άνθρωποι της προηγούμενης εποχής έπρατταν το κακό και δεν μπορούσαν να σωθούν, θα ήταν αναμφισβήτητα στόχοι για τιμωρία. Αν οι άνθρωποι σε αυτή την εποχή πράττουν το κακό και δεν μπορούν να σωθούν, είναι επίσης σίγουρα στόχοι για τιμωρία. Οι άνθρωποι χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, όχι με βάση την εποχή. Μόλις χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, οι άνθρωποι δεν

τιμωρούνται ούτε ανταμείβονται αμέσως· αντίθετα, ο Θεός θα επιτελέσει το έργο της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού, μόνον αφού έχει ολοκληρώσει την επιτέλεση του έργου της κατάκτησης τις έσχατες ημέρες. Στην πραγματικότητα, χρησιμοποιεί το καλό και το κακό για να διαχωρίσει την ανθρωπότητα από τότε που πραγματοποίησε το έργο Του ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Απλώς θα επιβραβεύσει τους δίκαιους και θα τιμωρήσει τους ασεβείς μετά την ολοκλήρωση του έργου Του, αντί να χωρίσει τους πονηρούς και τους δίκαιους, μετά την ολοκλήρωση του έργου Του στο τέλος και αμέσως μετά να ξεκινήσει το έργο Του να τιμωρήσει το κακό και να επιβραβεύσει το καλό. Το τελικό έργο Του της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού γίνεται εξ ολοκλήρου για να εξαγνίσει τελείως όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μπορεί να φέρει σε αιώνια ανάπαυση μια εντελώς αγία ανθρωπότητα. Αυτό το στάδιο του έργου Του είναι το πιο κρίσιμο έργο Του. Είναι το τελικό στάδιο του συνολικού έργου διαχείρισής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Β) Λόγια σχετικά με το έργο του Θεού για την κρίση κατά τις έσχατες ημέρες

51. Στο τελικό έργο Του που αφορά την ολοκλήρωση της εποχής, η διάθεση του Θεού χαρακτηρίζεται από παίδευση και κρίση, κατά την οποία αποκαλύπτει όλα όσα είναι άδικα προκειμένου να κρίνει δημοσίως όλους τους λαούς και να οδηγήσει στην τελείωση όσους Τον αγαπούν με ειλικρινή καρδιά. Μόνο μια τέτοια διάθεση μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη καταφτάσει. Τα πάντα στην κτίση θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους και θα χωριστούν σε διαφορετικές κατηγορίες με βάση τη φύση τους. Αυτή είναι η στιγμή που ο Θεός αποκαλύπτει την έκβαση και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Εάν οι άνθρωποι δεν υποβληθούν σε παίδευση και κρίση, τότε δεν θα υπάρχει τρόπος να εκτεθεί η ανυπακοή και η αδικία τους. Μόνο μέσω παίδευσης και κρίσης μπορεί να αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης. Ο άνθρωπος δείχνει το αληθινό του πρόσωπο μόνο

όταν παιδεύεται και κρίνεται. Το κακό θα ταξινομηθεί με το κακό, το καλό με το καλό και όλοι οι άνθρωποι θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους. Μέσω της παίδευσης και της κρίσης θα αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης, έτσι ώστε να τιμωρηθούν οι κακοί και να ανταμειφθούν οι καλοί, και όλοι οι άνθρωποι να υπαχθούν στο κράτος του Θεού. Όλο αυτό το έργο πρέπει να επιτευχθεί μέσω της δίκαιης παίδευσης και κρίσης. Επειδή η διαφθορά του ανθρώπου έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και η ανυπακοή του γίνεται όλο και πιο έντονη, μόνο η δίκαιη διάθεση του Θεού —μια διάθεση η οποία συνίσταται κυρίως από παίδευση και κρίση και αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών— μπορεί να μεταμορφώσει και να ολοκληρώσει πλήρως τον άνθρωπο. Μόνο αυτή η διάθεση μπορεί να εκθέσει το κακό και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να τιμωρήσει αυστηρά όλους τους άδικους. Επομένως, μια τέτοια διάθεση έχει εποχική σημασία, και η αποκάλυψη και η έκθεση της διάθεσής Του εκδηλώνονται χάριν του έργου κάθε νέας εποχής. Δεν ισχύει ότι ο Θεός αποκαλύπτει τη διάθεσή Του αυθαίρετα και άνευ σημασίας. Αν υποτεθεί ότι, αποκαλύπτοντας την έκβαση του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, ο Θεός παραχωρούσε και πάλι στον άνθρωπο απεριόριστη ευσπλαχνία και αγάπη και συνέχιζε να είναι στοργικός απέναντί του, χωρίς να υποβάλλει τον άνθρωπο σε δίκαιη κρίση, αλλά, αντιθέτως, δείχνοντάς του ανοχή, υπομονή και συγχώρεση, και δίνοντάς του άφεση αμαρτιών όσο σοβαρές κι αν ήταν οι αμαρτίες του, χωρίς ίχνος δίκαιης κρίσης, τότε πότε θα ολοκληρωνόταν όλη η διαχείριση του Θεού; Πότε θα μπορούσε μια τέτοια διάθεση να οδηγήσει τους ανθρώπους στον κατάλληλο προορισμό της ανθρωπότητας; Πάρε για παράδειγμα έναν δικαστή που είναι μονίμως στοργικός, έναν δικαστή με καλοσυνάτο πρόσωπο και τρυφερή καρδιά. Αγαπά τους ανθρώπους ανεξάρτητα από τα εγκλήματα που μπορεί να έχουν διαπράξει και είναι στοργικός και επιεικής μαζί τους, όποιοι κι αν είναι. Σε αυτήν την περίπτωση, πότε θα μπορέσει να καταλήξει σε μια δίκαιη ετυμηγορία; Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, μόνο η δίκαιη κρίση μπορεί να διαχωρίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με το είδος τους και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα σφαίρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ολόκληρη η εποχή φτάνει στο τέλος της μέσω της δίκαιης διάθεσης της κρίσης και της παίδευσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

52. Προτού λυτρωθεί ο άνθρωπος, πολλά από τα δηλητήρια του Σατανά είχαν ήδη φυτευτεί μέσα του και, μετά από χιλιάδες έτη διαφθοράς από τον Σατανά, έχει μέσα του μια

καθιερωμένη φύση που αντιστέκεται στον Θεό. Επομένως, όταν λυτρωθεί ο άνθρωπος, αυτό δεν είναι τίποτα περισσότερο από λύτρωση κατά την οποία ο άνθρωπος αγοράζεται έναντι υψηλού τιμήματος, αλλά η δηλητηριώδης φύση μέσα του δεν έχει εξαλειφθεί. Ο άνθρωπος, που είναι τόσο μιαρός, πρέπει να υποβληθεί σε αλλαγή προτού γίνει άξιος να υπηρετήσει τον Θεό. Μέσω αυτού του έργου της κρίσης και της παίδευσης, ο άνθρωπος θα καταφέρει να γνωρίσει πλήρως την ακάθαρτη και διεφθαρμένη ουσία μέσα του και θα μπορέσει να αλλάξει εντελώς και να γίνει καθαρός. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να αξιωθεί να επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελείται σήμερα έχει σκοπό να γίνει ο άνθρωπος καθαρός και να αλλάξει. Μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και μέσω του εξευγενισμού, ο άνθρωπος μπορεί να αποβάλει τη διαφθορά του και να γίνει αγνός. Αντί να θεωρηθεί πως αυτό το στάδιο του έργου είναι εκείνο της σωτηρίας, θα ήταν πιο κατάλληλο να ειπωθεί ότι είναι το έργο του εξαγνισμού. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το στάδιο της κατάκτησης, καθώς και το δεύτερο στάδιο του έργου της σωτηρίας. Ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να κερδηθεί από τον Θεό μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και όλες οι ακαθαρσίες, οι αντιλήψεις, τα κίνητρα και οι προσωπικές φιλοδοξίες μέσα στην καρδιά του ανθρώπου αποκαλύπτονται πλήρως μέσω της χρήσης του λόγου ο οποίος εξευγενίζει, κρίνει και αποκαλύπτει. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει λυτρωθεί και να έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, αυτό μπορεί να οφείλεται μόνο στο ότι ο Θεός δεν ενθυμείται τις παραβάσεις του ανθρώπου και δεν φέρεται στον άνθρωπο σύμφωνα με τις παραβάσεις του. Ωστόσο, όταν ο άνθρωπος, ο οποίος ζει σε ένα σώμα από σάρκα, δεν έχει απελευθερωθεί από την αμαρτία, μπορεί μόνο να συνεχίσει να αμαρτάνει, αποκαλύπτοντας ασταμάτητα τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του. Αυτή είναι η ζωή που διάγει ο άνθρωπος —ένας ατελείωτος κύκλος αμαρτίας και συγχώρεσης. Η πλειονότητα των ανθρώπων αμαρτάνει την ημέρα, κι απλώς εξομολογείται το βράδυ. Έτσι, παρόλο που η προσφορά περί αμαρτίας είναι αενάως αποτελεσματική για τον άνθρωπο, δεν θα μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Έχει ολοκληρωθεί μόνο το ήμισυ του έργου της σωτηρίας, γιατί ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει διεφθαρμένη διάθεση. Για παράδειγμα, όταν οι άνθρωποι αντιλήφθηκαν ότι ήταν απόγονοι του Μωάβ, εξέφρασαν παράπονα, έπαψαν να επιδιώκουν τη ζωή και έγιναν τελείως αρνητικοί. Αυτό δεν καταδεικνύει ότι η ανθρωπότητα δεν είναι ακόμα σε θέση να υποταχθεί ολοκληρωτικά στο κράτος του Θεού; Αυτή δεν είναι επακριβώς η διεφθαρμένη σατανική διάθεσή της; Όταν δεν υποβαλλόσουν σε παίδευση, ύψωνες τα χέρια

σου πιο ψηλά από όλους τους άλλους, πιο ψηλά ακόμα κι από του Ιησού. Και φώναζες με δυνατή φωνή: «Να γίνω αγαπητός υιός του Θεού! Να γίνω οικείος του Θεού! Θα προτιμούσαμε να πεθάνουμε παρά να προσκυνήσουμε τον Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του παλαιού Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του μεγάλου κόκκινου δράκοντα! Είθε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να χάσει τελείως την εξουσία! Είθε ο Θεός να μας καταστήσει ολοκληρωμένους!» Οι κραυγές σου ήταν πιο δυνατές από όλων των άλλων. Αλλά τότε ήρθε ο καιρός της παίδευσης και, για άλλη μια φορά, αποκαλύφθηκε η διεφθαρμένη διάθεση των ανθρώπων. Τότε οι κραυγές τους έσβησαν και η αποφασιστικότητά τους χάθηκε. Αυτή είναι η διαφθορά του ανθρώπου· είναι πιο βαθιά εδραιωμένη από την αμαρτία, είναι κάτι που φύτεψε ο Σατανάς και είναι βαθιά ριζωμένη μέσα στον άνθρωπο. Δεν είναι εύκολο να αντιληφθεί ο άνθρωπος τις αμαρτίες του· δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσει τη βαθιά ριζωμένη φύση του και πρέπει να στηριχθεί στην κρίση του λόγου για να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να αλλάξει σταδιακά από εκείνο το σημείο κι έπειτα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

53. Σήμερα, ο Θεός σάς κρίνει, σας παιδεύει και σας καταδικάζει, αλλά πρέπει να ξέρεις ότι ο σκοπός της καταδίκης σου είναι να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Σε καταδικάζει, σε καταριέται, σε κρίνει και σε παιδεύει ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ώστε να μπορέσει να αλλάξει η διάθεσή σου και, επιπλέον, ώστε να μπορέσεις να μάθεις την αξία σου και να δεις ότι όλες οι ενέργειες του Θεού είναι δίκαιες και γίνονται σύμφωνα με τη διάθεσή Του και τις απαιτήσεις του έργου Του, ότι εργάζεται σύμφωνα με το σχέδιό Του για τη σωτηρία του ανθρώπου και ότι είναι ο δίκαιος Θεός που αγαπά, σώζει, κρίνει και παιδεύει τον άνθρωπο. Εάν γνωρίζεις μόνο ότι έχεις χαμηλό κύρος και ότι είσαι διεφθαρμένος και ανυπάκουος, αλλά δεν γνωρίζεις ότι ο Θεός επιθυμεί να διασαφηνίσει τη σωτηρία Του μέσω της κρίσης και της παίδευσης που επιτελεί μέσα σου σήμερα, τότε δεν έχεις κανέναν τρόπο να αποκτήσεις εμπειρία, πόσο μάλλον δε, είσαι ικανός να συνεχίσεις προς τα εμπρός. Ο Θεός δεν έχει έλθει για να σκοτώσει ή να καταστρέψει, αλλά για να κρίνει, να καταραστεί, να παιδέψει και να σώσει. Έως ότου φτάσει στο τέλος του το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί 6.000 έτη —προτού Εκείνος αποκαλύψει την έκβαση κάθε κατηγορίας ανθρώπου— το έργο του Θεού επί γης θα γίνεται για χάρη της σωτηρίας· ο αποκλειστικός σκοπός του είναι να

ολοκληρωθούν —διεξοδικά— όσοι Τον αγαπούν και να υποταχθούν στο κράτος Του. Όπως κι αν σώζει ο Θεός τους ανθρώπους, όλα γίνονται κάνοντάς τους να απελευθερωθούν από την παλιά σατανική τους φύση· δηλαδή, τους σώζει κάνοντάς τους να αναζητήσουν τη ζωή. Αν δεν το κάνουν, τότε δεν θα έχουν τρόπο να δεχτούν τη σωτηρία του Θεού. Η σωτηρία είναι το έργο του ίδιου του Θεού και η αναζήτηση της ζωής είναι κάτι που πρέπει να αναλάβει ο άνθρωπος προκειμένου να αποδεχτεί τη σωτηρία. Στα μάτια του ανθρώπου, η σωτηρία είναι η αγάπη του Θεού, και η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να είναι παίδευση, κρίση και κατάρες· η σωτηρία πρέπει να περιέχει αγάπη, συμπόνια και, επιπλέον, λόγια παρηγοριάς και απεριόριστες ευλογίες που παραχωρεί ο Θεός. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι όταν ο Θεός σώζει τον άνθρωπο, το κάνει συγκινώντας τον με τις ευλογίες και τη χάρη Του, έτσι ώστε να μπορέσει να δώσει την καρδιά του στον Θεό. Τουτέστιν, το γεγονός ότι συγκινεί τον άνθρωπο αποτελεί τη σωτηρία του από Εκείνον. Αυτού του είδους η σωτηρία επιτελείται μέσω του κλεισίματος μιας συμφωνίας. Μόνο όταν ο Θεός τούς προσφέρει τα εκατονταπλάσια, θα υποταχθούν οι άνθρωποι ενώπιον του ονόματος του Θεού και θα προσπαθούν να τα πηγαίνουν καλά για χάρη Του και να Του φέρνουν δόξα. Αυτή δεν είναι η πρόθεση του Θεού για την ανθρωπότητα. Ο Θεός έχει έλθει να εργαστεί στη γη για να σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα· δεν υπάρχει αναλήθεια σε αυτό. Αν υπήρχε, τότε σίγουρα δεν θα είχε έλθει να επιτελέσει το έργο Του αυτοπροσώπως. Στο παρελθόν, τα μέσα της σωτηρίας Του περιλάμβαναν την επίδειξη υπέρτατης αγάπης και συμπόνιας, σε βαθμό που Εκείνος έδωσε όλο Του το Είναι στον Σατανά σε αντάλλαγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Το παρόν δεν μοιάζει καθόλου με το παρελθόν: Η σωτηρία που σας παραχωρείται σήμερα λαμβάνει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες, κατά τη διάρκεια της ταξινόμησης του καθενός ανά είδος· τα μέσα της σωτηρίας σας δεν είναι η αγάπη ή η συμπόνια, αλλά η παίδευση και η κρίση, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί πιο επισταμένως. Έτσι, όλα όσα λαμβάνετε είναι παίδευση, κρίση και ανηλεή πάταξη, αλλά να γνωρίζετε το εξής: Σε αυτήν την άσπλαχνη πάταξη δεν υπάρχει η παραμικρή τιμωρία. Όσο σκληρά κι αν είναι τα λόγια Μου, αυτά που σας πλήττουν δεν είναι παρά μερικά λόγια που ίσως σας φαίνονται εντελώς άσπλαχνα και, όσο οργισμένος κι αν είμαι, αυτά που πέφτουν πάνω σας σαν βροχή είναι και πάλι λόγια διδασκαλίας, και δεν θέλω να σας βλάψω ούτε να σας θανατώσω. Δεν αποτελούν όλα αυτά γεγονός; Να ξέρετε ότι, τη σήμερον ημέρα, είτε πρόκειται για δίκαιη κρίση είτε για άσπλαχνο εξευγενισμό και παίδεμα, όλα γίνονται για χάρη της σωτηρίας. Σήμερα, είτε ταξινομηθεί ο καθένας ανά είδος

είτε αποκαλυφθούν οι κατηγορίες του ανθρώπου, ο σκοπός όλων των λόγων και όλου του έργου του Θεού είναι η σωτηρία εκείνων που αγαπούν αληθινά τον Θεό. Η δίκαιη κρίση γίνεται για τον εξαγνισμό του ανθρώπου και ο άσπλαχνος εξευγενισμός γίνεται για την κάθαρσή του· τα σκληρά λόγια ή η σκληρή συμμόρφωση γίνονται αμφότερα με σκοπό τον εξαγνισμό και για χάρη της σωτηρίας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

54. Ο Θεός επιτελεί το έργο της κρίσης και της παίδευσης, ώστε ο άνθρωπος να Τον γνωρίσει, και για χάρη της μαρτυρίας Του. Χωρίς την κρίση Του για τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε τη δίκαιη διάθεσή Του που δεν επιτρέπει κανένα παράπτωμα και δεν θα μπορούσε να μετατρέψει την παλαιά γνώση του Θεού σε νέα. Για χάρη της μαρτυρίας Του και για χάρη της διαχείρισής Του, δημοσιοποιεί την ολότητά Του, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να επιτύχει τη γνώση του Θεού και να αλλάξει τη διάθεσή του και να φέρει την ηχηρή μαρτυρία του Θεού μέσω της δημόσιας εμφάνισης του Θεού. Η αλλαγή επιτυγχάνεται στη διάθεση του ανθρώπου μέσω διαφόρων ειδών του έργου του Θεού. Χωρίς αυτές τις αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φέρει τη μαρτυρία του Θεού, και δεν θα μπορούσε να επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου σηματοδοτούν ότι ο άνθρωπος έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά, έχει απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους και έχει μετατραπεί αληθινά σε ένα πρότυπο και δείγμα του έργου του Θεού, έχει γίνει πραγματικά μάρτυρας του Θεού και επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Την σήμερον ημέρα, ο ενσαρκωμένος Θεός έχει έλθει να επιτελέσει το έργο Του στη γη και απαιτεί από τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει, να Τον υπακούσει, να φέρει τη μαρτυρία Του —να γνωρίζει το πρακτικό και φυσιολογικό του έργο, να υπακούει στο σύνολο του λόγου και του έργου Του που αντίκειται τις αντιλήψεις του ανθρώπου, και να φέρει μαρτυρία για το σύνολο του έργου Του που αφορά τη σωτηρία του ανθρώπου και για το σύνολο των πράξεών Του που κατακτούν τον άνθρωπο. Όσοι φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, πρέπει να έχουν γνώση του Θεού. Μόνο αυτού του είδους η μαρτυρία είναι ακριβής και αληθινή, και μόνο αυτό το είδος μαρτυρίας μπορεί να ταπεινώσει τον Σατανά. Ο Θεός χρησιμοποιεί εκείνους που κατάφεραν να Τον γνωρίσουν, έχοντας υποστεί

την κρίση και την παίδευσή Του, την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Χρησιμοποιεί εκείνους που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά για να φέρουν τη μαρτυρία Του, και χρησιμοποιεί επίσης εκείνους των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει, και οι οποίοι έχουν αποκτήσει τις ευλογίες Του κατ' αυτόν τον τρόπο, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Ο Θεός δεν θέλει ο άνθρωπος να Τον εξυμνεί μόνο με λόγια, ούτε χρειάζεται τη δοξολογία και τη μαρτυρία των ανθρώπων του Σατανά που δεν έχουν σωθεί από Αυτόν. Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και μόνο εκείνοι των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και ο Θεός δεν θα επιτρέψει στον άνθρωπο να ατιμάσει σκόπιμα το όνομά Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

55. Τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός χρησιμοποιεί μια ποικιλία από αλήθειες για να διδάξει τον άνθρωπο, να εκθέσει την ουσία του ανθρώπου και να αναλύσει τα λόγια και τις πράξεις του. Αυτά τα λόγια εμπεριέχουν διάφορες αλήθειες, όπως το καθήκον του ανθρώπου, πώς θα πρέπει να υπακούει τον Θεό, πώς θα πρέπει να είναι πιστός σ' Εκείνον, πώς οφείλει να βιώνει την κανονική ανθρώπινη φύση, καθώς και τη σοφία και τη διάθεση του Θεού, και ούτω καθεξής. Όλα αυτά τα λόγια απευθύνονται στην ουσία του ανθρώπου και στη διεφθαρμένη διάθεσή του. Συγκεκριμένα, αυτά τα λόγια που εκθέτουν το πώς ο άνθρωπος αποστρέφεται τον Θεό, λέγονται σε σχέση με το πώς ο άνθρωπος αποτελεί ενσάρκωση του Σατανά και μια εχθρική δύναμη απέναντι στον Θεό. Αναλαμβάνοντας το έργο της κρίσης Του, ο Θεός δεν καθιστά απλώς σαφή τη φύση του ανθρώπου με λίγα μόνο λόγια· εκθέτει, αντιμετωπίζει και κλαδεύει μακροπρόθεσμα. Αυτές οι μέθοδοι έκθεσης, αντιμετώπισης και κλαδέματος δεν μπορούν να αντικατασταθούν με συνηθισμένα λόγια, αλλά με την αλήθεια, την οποία ο άνθρωπος δεν κατέχει καθόλου. Μονάχα τέτοιου είδους μέθοδοι θεωρούνται ως κρίση· μόνο μέσω μιας τέτοιας κρίσης μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί και να πειστεί πλήρως να είναι υποταγμένος στον Θεό και, επιπλέον, να αποκτήσει αληθινή γνώση του Θεού. Αυτό που αποφέρει το έργο της κρίσης είναι η κατανόηση του ανθρώπου για το αληθινό πρόσωπο του Θεού και για την αλήθεια σχετικά με τη δική του παρακοή. Το έργο της κρίσης δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να κατανοήσει μεγάλο μέρος από το θέλημα του Θεού, τον σκοπό του έργου του Θεού, και τα μυστήρια που παραμένουν ακατανόητα γι' αυτόν. Επίσης, δίνει τη

δυνατότητα στον άνθρωπο να αναγνωρίσει και να μάθει τη διεφθαρμένη ουσία του και τις ρίζες της διαφθοράς του, καθώς επίσης και να ανακαλύψει την ασχήμια του. Αυτές οι επιδράσεις προκαλούνται από το έργο της κρίσης, διότι η ουσία αυτού του έργου είναι στην πραγματικότητα το έργο του ανοίγματος της αλήθειας, της οδού και της ζωής του Θεού σε όλους όσοι πιστεύουν σ' Εκείνον. Αυτό το έργο είναι το έργο της κρίσης που επιτελεί ο Θεός. Εάν δεν δίνεις την πρέπουσα σημασία σε αυτές τις αλήθειες και συνεχώς σκέφτεσαι να τις αποφύγεις ή προσπαθείς να βρεις έναν νέο τρόπο να ξεφύγεις από αυτές, τότε λέω πως είσαι ένας αμαρτωλός που έχει διαπράξει βαριά αδικήματα. Εάν έχεις πίστη στον Θεό, όμως δεν αναζητάς την αλήθεια ή το θέλημά Του, ούτε αγαπάς την οδό που σε φέρνει πιο κοντά σ' Εκείνον, τότε λέω πως είσαι κάποιος που προσπαθεί να ξεφύγει από την κρίση, και πως είσαι μια μαριονέτα και ένας προδότης που προσπαθεί να δραπετεύσει μακριά από τον μεγάλο λευκό θρόνο. Ο Θεός δεν θα χαριστεί σε κανέναν από αυτούς τους επαναστάτες που διαφεύγουν από το βλέμμα Του. Τέτοιοι άνθρωποι θα λάβουν ακόμα πιο αυστηρή τιμωρία. Εκείνοι που έρχονται ενώπιον του Θεού ώστε να κριθούν, και επιπλέον έχουν εξαγνιστεί, θα ζήσουν για πάντα στη βασιλεία Του. Φυσικά, αυτό είναι κάτι μελλοντικό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

56. Το έργο της κρίσης είναι το έργο του Θεού, και έτσι είναι φυσικό να γίνει από τον ίδιο τον Θεό· δεν γίνεται αντί Αυτού να το κάνει ο άνθρωπος. Επειδή η κρίση είναι η κατάκτηση της ανθρώπινης φυλής μέσω της αλήθειας, είναι αναμφισβήτητο πως ο Θεός εξακολουθεί να εμφανίζεται ως ενσαρκωμένη εικόνα, ώστε να επιτελέσει αυτό το έργο ανάμεσα στους ανθρώπους. Δηλαδή, τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός θα χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να διδάξει τους ανθρώπους σε όλη τη γη και να τους γνωστοποιήσει όλες τις αλήθειες. Αυτό είναι το έργο της κρίσης του Θεού. Πολλοί έχουν κακό προαίσθημα για τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού, διότι ο άνθρωπος δυσκολεύεται να πιστέψει πως ο Θεός θα ενσαρκωνόταν, ώστε να επιτελέσει το έργο της κρίσης. Εντούτοις, πρέπει να πω πως συχνά, το έργο του Θεού υπερβαίνει κατά πολύ τις ανθρώπινες προσδοκίες και είναι δύσκολο να το συλλάβει ο νους του ανθρώπου. Διότι οι άνθρωποι είναι απλώς σκουλήκια πάνω στη γη, ενώ ο Θεός είναι το υπέρτατο Ων που γεμίζει το σύμπαν· το μυαλό του ανθρώπου μοιάζει με λάκκο από βρομόνερα, ένα έδαφος πρόσφορο μόνο για σκουλήκια, ενώ κάθε στάδιο του έργου που

κατευθύνεται από τις σκέψεις του Θεού, είναι το απόσταγμα της σοφίας Του. Ο άνθρωπος συνεχώς επιθυμεί να εναντιώνεται στον Θεό, για το οποίο λέω πως είναι αυτονόητο ποιος θα υποστεί απώλειες στο τέλος. Σας παροτρύνω όλους να μη θεωρείτε τους εαυτούς σας σημαντικότερους από τον χρυσό. Εάν άλλοι μπορούν να δεχτούν την κρίση του Θεού, τότε γιατί να μην μπορείς κι εσύ; Πόσο ανώτερος είσαι από τους άλλους; Εάν άλλοι μπορούν να σκύβουν το κεφάλι μπροστά στην αλήθεια, γιατί δεν μπορείς να το κάνεις κι εσύ; Το έργο του Θεού έχει μια ασταμάτητη δυναμική. Δεν θα επαναλάβει το έργο της κρίσης απλά και μόνο λόγω αυτών που έχετε «συνεισφέρει», και θα μετανιώσετε οικτρά που αφήσατε μια τόσο μεγάλη ευκαιρία να σας διαφύγει. Εάν δεν πιστεύεις τα λόγια Μου, τότε περίμενε απλά εκείνον τον μεγάλο λευκό θρόνο στον ουρανό να σε κρίνει! Πρέπει να γνωρίζεις πως όλοι οι Ισραηλίτες απέρριψαν και απαρνήθηκαν τον Ιησού, κι όμως το γεγονός της λύτρωσης της ανθρωπότητας από τον Ιησού επεκτάθηκε και πάλι σε όλο το σύμπαν και στα πέρατα της γης. Δεν είναι αυτή μια πραγματικότητα που δημιούργησε ο Θεός καιρό πριν; Αν περιμένεις ακόμα τον Ιησού να σε ανεβάσει στους ουρανούς, τότε έχω να πω πως είσαι ισχυρογνώμων και ένα κομμάτι νεκρού ξύλου[α]. Ο Ιησούς δεν πρόκειται να αναγνωρίσει έναν ψεύτικο πιστό σαν εσένα, που δεν πιστεύει στην αλήθεια και αναζητά μόνο ευλογίες. Αντιθέτως, δεν θα δείξει κανένα έλεος και θα σε ρίξει στη λίμνη της φωτιάς, όπου θα καίγεσαι για δεκάδες χιλιάδες χρόνια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

57. Ο Θεός δεν κρίνει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά και δεν δοκιμάζει τον καθένα ξεχωριστά. Αν έπραττε έτσι, δεν θα ήταν το έργο της κρίσης. Μήπως η διαφθορά σε ολόκληρη την ανθρωπότητα δεν είναι η ίδια; Δεν είναι η ουσία του ανθρώπου η ίδια; Αυτό που κρίνεται είναι η διεφθαρμένη ουσία της ανθρωπότητας, η ουσία του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά κι όλες οι αμαρτίες του ανθρώπου. Ο Θεός δεν κρίνει τα μηδαμινά και ασήμαντα λάθη του ανθρώπου. Το έργο της κρίσης είναι αντιπροσωπευτικό και δεν εκτελείται ειδικά για ένα συγκεκριμένο άτομο. Αντίθετα, είναι έργο στο οποίο μια ομάδα ανθρώπων κρίνεται, προκειμένου να εκπροσωπήσει την κρίση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Με την προσωπική εκτέλεση του έργου Του σε μια ομάδα ανθρώπων, ο ενσαρκωμένος Θεός χρησιμοποιεί το έργο Του για να αντιπροσωπεύσει το έργο ολόκληρης της ανθρωπότητας, το

οποίο μετά σταδιακά εξαπλώνεται. Το έργο της κρίσης είναι επίσης έτσι. Ο Θεός δεν κρίνει ένα συγκεκριμένο είδος ατόμου ή μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, αλλά κρίνει την αδικία ολόκληρης της ανθρωπότητας —η εναντίωση του ανθρώπου προς τον Θεό, για παράδειγμα, ή η έλλειψη φόβου Θεού από πλευράς του ανθρώπου ή η διατάραξη του έργου του Θεού και ούτω καθεξής. Αυτό που κρίνεται είναι η ουσία της εναντίωσης της ανθρωπότητας στον Θεό κι αυτό το έργο είναι το έργο της κατάκτησης των εσχάτων ημερών. Το έργο και ο λόγος του ενσαρκωμένου Θεού που μαρτυρείται από τον άνθρωπο είναι το έργο της κρίσης ενώπιον του μεγάλου λευκού θρόνου κατά τις έσχατες ημέρες, που συνέλαβε ο άνθρωπος στο παρελθόν. Το έργο που γίνεται σήμερα από τον ενσαρκωμένο Θεό είναι ακριβώς η κρίση μπροστά στον μεγάλο λευκό θρόνο. Ο ενσαρκωμένος Θεός του σήμερα είναι ο Θεός που κρίνει το σύνολο της ανθρωπότητας κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτή η ενσάρκωση και το έργο Του, ο λόγος και όλη η διάθεσή Του είναι η ολότητά Του. Αν και το εύρος του έργου Του είναι περιορισμένο και δεν αφορά άμεσα ολόκληρο το σύμπαν, η ουσία του έργου της κρίσης είναι η άμεση κρίση ολόκληρης της ανθρωπότητας —όχι μόνο για χάρη του εκλεκτού λαού της Κίνας, ούτε για χάρη ενός μικρού αριθμού ανθρώπων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

58. Εκφράζω αυτά τα λόγια σήμερα για να κρίνω τις αμαρτίες του ανθρώπου, να κρίνω την αδικία του ανθρώπου, να καταραστώ την ανυπακοή του ανθρώπου. Η ατιμία και η δολιότητα του ανθρώπου, τα λόγια και οι πράξεις του ανθρώπου —όλα όσα έρχονται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού, πρέπει να υποβάλλονται σε κρίση, και η ανυπακοή του ανθρώπου πρέπει να καταδικάζεται ως αμαρτία. Τα λόγια Του περιστρέφονται γύρω από τις αρχές της κρίσης. Χρησιμοποιεί την κρίση της αδικίας του ανθρώπου, την κατάρα της ανυπακοής του ανθρώπου και την αποκάλυψη των άσχημων προσώπων του ανθρώπου για να εκδηλώσει τη δική Του δίκαιη διάθεση. Η αγιοσύνη αντιπροσωπεύει τη δίκαιη διάθεσή Του, και όντως η αγιοσύνη του Θεού είναι στην πραγματικότητα η δίκαιη διάθεσή Του. Οι διεφθαρμένες διαθέσεις σας είναι το πλαίσιο των σημερινών λόγων —τις χρησιμοποιώ για να μιλήσω και να κρίνω, και να πραγματοποιήσω το έργο της κατάκτησης. Μόνο αυτό είναι το αληθινό έργο και μόνο αυτό κάνει την αγιοσύνη του Θεού να ακτινοβολεί. Εάν δεν υπάρχει κανένα ίχνος διεφθαρμένης διάθεσης μέσα σου, τότε ο Θεός δεν θα σε κρίνει, ούτε θα σου δείξει τη δίκαιη διάθεσή Του. Εφόσον έχεις διεφθαρμένη διάθεση, ο Θεός δεν θα σε αφήσει

να ξεφύγεις, και μέσω αυτού θα φανεί η αγιοσύνη Του. Αν ο Θεός έβλεπε ότι η ακαθαρσία και η ανυπακοή του ανθρώπου ήταν υπερβολικά μεγάλες, αλλά δεν σου μιλούσε, ούτε σε έκρινε, ούτε σε παίδευε για την αδικία σου, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι δεν είναι ο Θεός, διότι δεν θα μισούσε καθόλου την αμαρτία· θα ήταν εξίσου ακάθαρτος με τον άνθρωπο. Σήμερα, σε κρίνω ακριβώς εξαιτίας της ακαθαρσίας σου, και σε παιδεύω ακριβώς εξαιτίας της διαφθοράς και της ανυπακοής σου. Δεν επιδεικνύω τη δύναμή Μου σε εσάς ούτε σας καταπιέζω σκόπιμα· τα κάνω αυτά επειδή εσείς, που έχετε γεννηθεί σε αυτήν τη χώρα της ακαθαρσίας, έχετε μολυνθεί σε ακραίο σημείο από την ακαθαρσία. Απλώς έχετε χάσει την ακεραιότητα και την ανθρώπινη φύση σας και έχετε γίνει σαν τους χοίρους που γεννήθηκαν στις πιο ακάθαρτες γωνιές του κόσμου, οπότε γι' αυτόν τον λόγο κρίνεστε και γι' αυτό εξαπολύω την οργή Μου πάνω σας. Ακριβώς εξαιτίας αυτής της κρίσης, είστε σε θέση να δείτε ότι ο Θεός είναι ο δίκαιος Θεός και ότι ο Θεός είναι ο άγιος Θεός· ακριβώς εξαιτίας της αγιοσύνης Του και της δικαιοσύνης Του σας κρίνει και εξαπολύει την οργή Του επάνω σας. Επειδή μπορεί να αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Του όταν βλέπει την ανυπακοή του ανθρώπου, και επειδή μπορεί να αποκαλύψει την αγιοσύνη Του όταν βλέπει την ακαθαρσία του ανθρώπου, αυτό αρκεί για να αποδείξει ότι είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι άγιος και άσπιλος, και παρ' όλα αυτά ζει στη χώρα της ακαθαρσίας. Αν ένας άνθρωπος κυλιέται στον βούρκο με άλλους και δεν υπάρχει τίποτε το άγιο σε αυτόν και δεν έχει δίκαιη διάθεση, τότε δεν έχει τα προσόντα να κρίνει την αδικία του ανθρώπου ούτε είναι κατάλληλος να προβεί στην κρίση του ανθρώπου. Αν κάποιος έκρινε κάποιον άλλο, δεν θα ήταν σαν να χαστούκιζε τον εαυτό του στο πρόσωπο; Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι που είναι εξίσου ακάθαρτοι ο ένας με τον άλλον να έχουν τα προσόντα να κρίνουν τους ομοίους τους; Μόνο ο ίδιος ο άγιος Θεός είναι σε θέση να κρίνει ολόκληρη την ακάθαρτη ανθρωπότητα. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να κρίνει τις αμαρτίες του ανθρώπου; Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να δει τις αμαρτίες του ανθρώπου και πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να έχει τα προσόντα να καταδικάσει αυτές τις αμαρτίες; Εάν ο Θεός δεν είχε τα προσόντα να κρίνει τις αμαρτίες του ανθρώπου, τότε πώς θα μπορούσε να είναι ο ίδιος ο δίκαιος Θεός; Όταν αποκαλύπτονται οι διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων, ο Θεός μιλάει για να κρίνει τους ανθρώπους, και τότε μόνο οι άνθρωποι βλέπουν ότι Αυτός είναι άγιος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς επιτυγχάνονται τα αποτελέσματα του δεύτερου σταδίου του έργου της κατάκτησης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

59. Πώς επιτυγχάνεται η τελείωση του ανθρώπου από τον Θεό; Μέσα από τη δίκαιη διάθεσή Του. Η διάθεση του Θεού αποτελείται κυρίως από τη δικαιοσύνη, την οργή, τη μεγαλοπρέπεια, την κρίση και την κατάρα, και η τελείωση του ανθρώπου από Εκείνον γίνεται πρωτίστως μέσω της κρίσης. Μερικοί άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν και ερωτούν γιατί ο Θεός μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση μόνο μέσω της κρίσης και της κατάρας. Λένε: «Αν ο Θεός καταριόταν τον άνθρωπο, δεν θα πέθαινε ο άνθρωπος; Αν ο Θεός έκρινε τον άνθρωπο, αυτός δεν θα καταδικαζόταν; Τότε, πώς μπορεί ακόμα να οδηγηθεί στην τελείωση;» Αυτά είναι λόγια ανθρώπων που δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού. Αυτό που καταριέται ο Θεός είναι η ανυπακοή του ανθρώπου, κι αυτό που κρίνει είναι οι αμαρτίες του ανθρώπου. Παρόλο που μιλά σκληρά και χωρίς την παραμικρή ευαισθησία, αποκαλύπτει όλα όσα έχει μέσα του ο άνθρωπος, και μέσα από τις αυστηρές αυτές λέξεις, αποκαλύπτει αυτό που είναι στοιχειώδες μέσα στον άνθρωπο, ενώ μέσα από μια τέτοια κρίση, δίνει στον άνθρωπο μια βαθιά γνώση της ουσίας της σάρκας και, έτσι, ο άνθρωπος παραδίνεται στην υπακοή ενώπιον του Θεού. Η σάρκα του ανθρώπου είναι αμαρτωλή, είναι του Σατανά, είναι ανυπάκουη και το αντικείμενο του παιδέματος του Θεού —και έτσι, για να μπορέσει ο άνθρωπος να γνωρίσει τον εαυτό του, τα λόγια της κρίσης του Θεού πρέπει να τον πλήξουν και πρέπει να χρησιμοποιηθεί κάθε είδους ραφινάρισμα. Μόνο τότε μπορεί το έργο του Θεού να έχει αποτέλεσμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

60. Ο Θεός χρησιμοποιεί την κρίση Του για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, αγαπά τον άνθρωπο και σώζει τον άνθρωπο —πόσα, όμως, εμπεριέχονται στην αγάπη Του; Η κρίση, η μεγαλοπρέπεια, η οργή και η κατάρα. Παρόλο που ο Θεός καταράστηκε τον άνθρωπο στο παρελθόν, δεν έριξε ολοκληρωτικά τον άνθρωπο στο πηγάδι της αβύσσου, αλλά χρησιμοποίησε αυτό το μέσον για να ραφινάρει την πίστη του ανθρώπου. Δεν σκότωσε τον άνθρωπο, αλλά ενήργησε για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Η ουσία της σάρκας είναι αυτή που ανήκει στον Σατανά —ο Θεός το είπε πολύ σωστά— αλλά τα γεγονότα που επιτέλεσε ο Θεός δεν ολοκληρώνονται σύμφωνα με τα λόγια Του. Σε καταριέται, για να μπορέσεις να Τον αγαπήσεις και για να μπορέσεις να γνωρίσεις την ουσία της σάρκας. Σε παιδεύει, για να μπορέσεις να ξυπνήσεις, για να σου επιτρέψει να γνωρίσεις τις ελλείψεις

μέσα σου και για να γνωρίσεις την απόλυτη αναξιότητα του ανθρώπου. Έτσι, οι κατάρες του Θεού, η κρίση Του, η μεγαλοπρέπειά Του και η οργή Του —είναι όλα για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση. Όλα όσα κάνει ο Θεός σήμερα, και η δίκαιη διάθεση που κάνει σαφή μέσα σας —είναι όλα για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην τελείωση, και αυτή είναι η αγάπη του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

61. Είτε ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο είτε τον καταριέται, και τα δύο οδηγούν τον άνθρωπο στην τελείωση: και τα δύο έχουν σκοπό να οδηγήσουν στην τελείωση αυτό που είναι ακάθαρτο μέσα στον άνθρωπο. Με τον τρόπο αυτόν, ο άνθρωπος ραφιναρίζεται και αυτό που λείπει από μέσα του οδηγείται στην τελείωση μέσα από τον λόγο και το έργο Του. Κάθε βήμα του έργου του Θεού —είτε είναι σκληρά λόγια, είτε κρίση, είτε παίδεμα— οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση, και είναι εντελώς κατάλληλο. Ποτέ στους αιώνες δεν έκανε ο Θεός ένα τέτοιο έργο. Σήμερα, εργάζεται μέσα σας, έτσι ώστε να εκτιμήσετε τη σοφία Του. Παρόλο που έχετε υποστεί κάποιο πόνο μέσα σας, η καρδιά σας νιώθει ακλόνητη και ήρεμη. Είναι ευλογία για σας να μπορείτε να απολαμβάνετε το στάδιο αυτό του έργου του Θεού. Ανεξάρτητα από το τι θα μπορέσετε να κερδίσετε στο μέλλον, όλα όσα βλέπετε στο έργο του Θεού σ' εσάς σήμερα είναι αγάπη. Εάν ο άνθρωπος δεν βιώσει την κρίση και το ραφινάρισμα του Θεού, οι πράξεις και ο ζήλος του θα είναι πάντα εξωτερικά, και η διάθεσή του δεν θα αλλάξει ποτέ. Αυτό μετράει σαν να σε κέρδισε ο Θεός; Σήμερα, παρόλο που μεγάλο μέρος μέσα στον άνθρωπο είναι ακόμα αλαζονικό και επηρμένο, η διάθεση του ανθρώπου είναι πολύ πιο σταθερή από πριν. Η αντιμετώπισή σου από τον Θεό έχει σκοπό τη σωτηρία σου, και παρόλο που εκείνη τη στιγμή μπορεί να νιώθεις κάποιο πόνο, θα έρθει η μέρα που θα επέλθει μια αλλαγή στη διάθεσή σου. Τότε, θα κοιτάξεις πίσω και θα δεις πόσο σοφό είναι το έργο του Θεού, και τότε θα είσαι ικανός να καταλάβεις στ' αλήθεια το θέλημα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

62. Το έργο που γίνεται τώρα είναι οι άνθρωποι να απαρνηθούν τον Σατανά, να απαρνηθούν τον παλιό τους πρόγονο. Όλες οι κρίσεις από τον λόγο στοχεύουν στο να εκθέσουν τη διεφθαρμένη διάθεση της ανθρώπινης φύσης και να επιτρέψουν στον άνθρωπο

να κατανοήσει την ουσία της ζωής. Όλες αυτές οι επαναλαμβανόμενες κρίσεις διαπερνούν τις καρδιές των ανθρώπων. Κάθε κρίση επηρεάζει άμεσα την τύχη τους και έχει σκοπό να πληγώσει τις καρδιές τους, ώστε να μπορούν να εγκαταλείψουν όλα αυτά τα πράγματα και, μ' αυτόν τον τρόπο, να γνωρίσουν τη ζωή, να γνωρίσουν αυτόν τον αισχρό κόσμο, κι επίσης, να γνωρίσουν τη σοφία του Θεού και την παντοδυναμία Του και να γνωρίσουν αυτό το ανθρώπινο γένος, το διεφθαρμένο από τον Σατανά. Όσο περισσότερη αυτή η παίδευση και η κρίση, τόσο περισσότερο η καρδιά του ανθρώπου μπορεί να πληγωθεί και τόσο περισσότερο το πνεύμα του μπορεί να αφυπνιστεί. Η αφύπνιση του πνεύματος αυτών των εξαιρετικά διεφθαρμένων και βαθύτατα εξαπατημένων ανθρώπων, είναι ο στόχος αυτής της κρίσης. Ο άνθρωπος δεν έχει πνεύμα, δηλαδή το πνεύμα του έχει πεθάνει εδώ και πολύ καιρό και δεν γνωρίζει ότι υπάρχουν τα Ουράνια, δεν γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός, και σίγουρα δεν γνωρίζει ότι παλεύει μέσα στην άβυσσο του θανάτου. Πώς θα μπορούσε ενδεχομένως να γνωρίζει ότι ζει σ' αυτήν την αμαρτωλή επίγεια κόλαση; Πώς θα μπορούσε ενδεχομένως να γνωρίζει ότι αυτό το σαθρό πτώμα του έχει πέσει, μέσω της διαφθοράς του Σατανά, στον Άδη του θανάτου; Πώς θα μπορούσε ενδεχομένως να γνωρίζει ότι τα πάντα στη γη έχουν από καιρό καταστραφεί ανεπανόρθωτα από το ανθρώπινο γένος; Και πώς θα μπορούσε ενδεχομένως να γνωρίζει ότι ο Δημιουργός έχει έρθει σήμερα στη γη και ψάχνει για μια ομάδα από διεφθαρμένους ανθρώπους, τους οποίους Εκείνος μπορεί να σώσει; Ακόμα κι αφότου ο άνθρωπος βιώσει κάθε δυνατό ραφινάρισμα και κρίση, η αμβλυμμένη συνείδησή του εξακολουθεί να διεγείρεται με δυσκολία και, ουσιαστικά, δεν ανταποκρίνεται. Η ανθρώπινη φύση είναι τόσο έκφυλη! Παρόλο που αυτή η κρίση είναι όπως το άγριο χαλάζι που πέφτει απ' τον ουρανό, ωφελεί σημαντικά τον άνθρωπο. Αν οι άνθρωποι δεν κρίνονταν κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν θα υπήρχε κανένα αποτέλεσμα και θα ήταν απολύτως αδύνατο να σωθεί ο άνθρωπος από την άβυσσο της δυστυχίας. Αν δεν ήταν αυτό το έργο, θα ήταν πολύ δύσκολο για τον άνθρωπο να βγει από τον Άδη, επειδή η καρδιά του έχει πεθάνει εδώ και καιρό και το πνεύμα του έχει συντριβεί εδώ και καιρό από τον Σατανά. Για να σωθείτε εσείς που έχετε βυθιστεί στα τρίσβαθα της κατάπτωσης, χρειάζεται να καλείστε εντατικά, να κρίνεστε δριμύτατα και μόνο τότε η παγωμένη σας καρδιά θα αφυπνιστεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι οδηγηθούν στην τελείωση μπορούν να ζήσουν μια ουσιαστική ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

63. Θα πρέπει να γνωρίζεις πως η τελείωση, η ολοκλήρωση και η απόκτηση των ανθρώπων από τον Θεό δεν φέρνουν παρά ξίφη και πλήγματα στη σάρκα τους, καθώς και ατελείωτα βάσανα, φωτιά, ανηλεή κρίση, παίδευση και κατάρες, καθώς και απεριόριστες δοκιμασίες. Αυτή είναι η πραγματική ιστορία και αλήθεια του έργου της διαχείρισης του ανθρώπου. Ωστόσο, όλα αυτά τα πράγματα απευθύνονται στη σάρκα του ανθρώπου και όλα τα βέλη εχθρότητας στοχεύουν ανελέητα στη σάρκα του ανθρώπου (διότι ο άνθρωπος είναι αθώος). Όλα αυτά γίνονται για χάρη της δόξας και της μαρτυρίας Του, καθώς και για χάρη της διαχείρισής Του. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο Του δεν επιτελείται αποκλειστικά για χάρη της ανθρωπότητας, αλλά και για ολόκληρο το σχέδιο, καθώς και για να εκπληρώσει το αρχικό Του θέλημα όταν δημιούργησε την ανθρωπότητα. Συνεπώς, ίσως το ενενήντα τοις εκατό αυτών που βιώνει ο άνθρωπος να περιλαμβάνει βάσανα και δοκιμασίες του πυρός, και υπάρχουν μόνο ελάχιστες ή ακόμη και καθόλου γλυκές και ευτυχισμένες ημέρες τις οποίες λαχταρά η σάρκα του ανθρώπου. Σε πολύ μικρότερο βαθμό είναι ο άνθρωπος σε θέση να απολαύσει ευτυχισμένες στιγμές στη σάρκα, περνώντας όμορφες στιγμές με τον Θεό. Η σάρκα είναι βρόμικη, άρα αυτό που βλέπει ή απολαμβάνει η σάρκα του ανθρώπου δεν είναι τίποτε άλλο παρά η παίδευση του Θεού, την οποία ο άνθρωπος βρίσκει δυσμενή, θαρρείς και στερείται κοινής λογικής. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός θα εκδηλώσει ότι η δίκαιη διάθεσή Του, την οποία ο άνθρωπος δεν βλέπει ευμενώς, δεν ανέχεται τις προσβολές του ανθρώπου και αποστρέφεται τους εχθρούς. Ο Θεός αποκαλύπτει ανοιχτά όλη Του τη διάθεση με όποιο μέσο είναι απαραίτητο, ολοκληρώνοντας, έτσι, το έργο της μάχης Του με τον Σατανά που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη —το έργο της σωτηρίας ολόκληρης της ανθρωπότητας και της καταστροφής του παλαιού Σατανά!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο σκοπός της διαχείρισης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

64. Αντιλαμβάνεσαι τώρα τι είναι κρίση και τι είναι αλήθεια; Εάν έχεις καταλάβει, τότε σε προτρέπω να υποταχθείς υπάκουα στην κρίση, αλλιώς δεν θα έχεις ποτέ την ευκαιρία να λάβεις την επιδοκιμασία του Θεού ή να σε οδηγήσει στη βασιλεία Του. Εκείνοι που απλώς αποδέχονται την κρίση, μα δεν μπορούν να εξαγνιστούν ποτέ, δηλαδή, εκείνοι που διαφεύγουν εν μέσω του έργου της κρίσης, ο Θεός θα τους απεχθάνεται και θα τους απορρίπτει για πάντα. Οι αμαρτίες τους είναι πιο πολλές και πιο βαριές από εκείνες των

Φαρισαίων, διότι έχουν προδώσει τον Θεό και επαναστατούν εναντίον Του. Τέτοιοι άνθρωποι που δεν είναι άξιοι ούτε καν να υπηρετούν, θα λάβουν ακόμα μεγαλύτερη τιμωρία, μια τιμωρία που θα είναι επιπλέον αιώνια. Ο Θεός δεν θα δείξει έλεος σε κανέναν προδότη που κάποτε επέδειξε αφοσίωση σ' Εκείνον μονάχα στα λόγια και στη συνέχεια Τον πρόδωσε. Τέτοιοι άνθρωποι θα υποστούν αντίποινα μέσω τιμωρίας του πνεύματος, της ψυχής και του σώματος. Δεν είναι αυτή μια ακριβής αποκάλυψη της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Δεν είναι αυτός ο σκοπός του Θεού για την κρίση και την αποκάλυψη του ανθρώπου; Ο Θεός ξαποστέλνει όλους εκείνους που κάνουν κάθε είδους κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της κρίσης, σε ένα μέρος μολυσμένο από μοχθηρά πνεύματα, επιτρέποντας σε αυτά τα κακά πνεύματα να καταστρέψουν τη σάρκα αυτών των ανθρώπων κατά βούληση. Τα σώματα τους αναδίδουν δυσωδία πτωμάτων και τέτοια είναι η τιμωρία που τους αρμόζει. Ο Θεός καταγράφει στο αρχείο τους όλες τις αμαρτίες αυτών των άπιστων ψευδών ακολούθων, των ψευδών αποστόλων, και των ψευδών εργατών· έπειτα, όταν είναι η κατάλληλη στιγμή, τους πετά ανάμεσα στα ακάθαρτα πνεύματα, επιτρέποντας σε τούτα τα πνεύματα να βεβηλώσουν κατά βούληση τα σώματα τους, ώστε να μη μπορέσουν ποτέ ξανά να ενσαρκωθούν και να μη δουν ποτέ ξανά το φως. Αυτοί οι υποκριτές που υπηρετούσαν μέχρι κάποια στιγμή, μα τώρα δεν είναι ικανοί να παραμείνουν πιστοί μέχρι το τέλος, ο Θεός τους προσμετρά ανάμεσα στους αχρείους, έτσι ώστε να περάσουν στο συμβούλιο των αχρείων και να γίνουν κομμάτι του απείθαρχου αυτού όχλου· στο τέλος, ο Θεός θα τους αφανίσει. Ο Θεός απορρίπτει και δεν λαμβάνει υπόψη αυτούς που ποτέ δεν υπήρξαν πιστοί στον Χριστό ή που δεν αφιέρωσαν καμία προσπάθεια, και θα τους εξολοθρεύσει όλους με την αλλαγή των εποχών. Δεν θα υπάρχουν πλέον στη γη, πόσο μάλλον θα αποκτήσουν πρόσβαση στη βασιλεία του Θεού. Εκείνοι που ποτέ δεν υπήρξαν ειλικρινείς απέναντι στον Θεό, αλλά αναγκάστηκαν από τις περιστάσεις να ασχοληθούν επιπόλαια μ' Αυτόν, προσμετρούνται ανάμεσα σε αυτούς που υπηρετούν τον λαό Του. Μονάχα ένας μικρός αριθμός αυτών των ανθρώπων μπορεί να επιβιώσει, ενώ η πλειοψηφία θα χαθεί μαζί μ' εκείνους που δεν είναι ικανοί ούτε καν να υπηρετήσουν. Τελικά, ο Θεός θα φέρει στη βασιλεία Του όλους εκείνους που σκέφτονται όπως ο ίδιος, τον λαό και τους υιούς του Θεού, όπως επίσης κι εκείνους που προορίζονται από τον Θεό να γίνουν ιερείς. Αυτό είναι το απόσταγμα που λαμβάνει ο Θεός από το έργο Του. Όσο για εκείνους που δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες που έχει ορίσει ο Θεός, θα προσμετρηθούν μαζί με τους άπιστους. Και σίγουρα μπορείτε να φανταστείτε ποια θα είναι η

κατάληξή τους. Ήδη σας έχω πει όλα όσα έπρεπε να πω· εσείς θα αποφασίσετε ποιον δρόμο θα επιλέξετε. Αυτό που πρέπει να καταλάβετε είναι το εξής: Το έργο του Θεού δεν περιμένει ποτέ κάποιον που δεν μπορεί να συμβαδίσει μαζί Του, και η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν δείχνει έλεος σε κανέναν άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Ένα κομμάτι νεκρού ξύλου: κινέζικη έκφραση, που σημαίνει «χωρίς καμιά ελπίδα».

(Α) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη του πώς ο Σατανάς διαφθείρει την ανθρωπότητα

65. Ο Αδάμ και η Εύα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό στην αρχή, ήταν άγιοι άνθρωποι, δηλαδή, όσο ήταν στον Κήπο της Εδέμ, ήταν άγιοι, αμόλυντοι από τη βρομιά. Ήταν επίσης πιστοί στον Ιεχωβά και δεν γνώριζαν τίποτα για την προδοσία προς τον Ιεχωβά. Αυτό συμβαίνει επειδή ζούσαν χωρίς τη διατάραξη της επιρροής του Σατανά, ζούσαν χωρίς το δηλητήριο του Σατανά και ήταν ό,τι πιο αγνό σε όλη την ανθρωπότητα. Ζούσαν στον Κήπο της Εδέμ, που ήταν αμόλυντος από οποιαδήποτε βρομιά, που δεν είχε επηρεαστεί από τη σάρκα και με σεβασμό προς τον Ιεχωβά. Αργότερα, όταν μπήκαν σε πειρασμό από τον Σατανά, είχαν το δηλητήριο του φιδιού και την επιθυμία να προδώσουν τον Ιεχωβά και ζούσαν κάτω από την επιρροή του Σατανά. Στην αρχή, ήταν άγιοι και είχαν φόβο για τον Ιεχωβά· μόνο έτσι ήταν άνθρωποι. Αργότερα, αφού μπήκαν σε πειρασμό από τον Σατανά, έφαγαν τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού και έζησαν υπό την επιρροή του Σατανά. Διεφθάρησαν βαθμιαία από τον Σατανά και έχασαν την αρχική εικόνα του ανθρώπου. Στην αρχή, ο άνθρωπος είχε την πνοή του Ιεχωβά μέσα του, και δεν ήταν ούτε στο ελάχιστο ανυπάκουος και δεν είχε κανένα κακό στην καρδιά του. Εκείνη την εποχή, ο άνθρωπος ήταν πραγματικά ανθρώπινος. Αφού διεφθάρη από τον Σατανά, ο άνθρωπος έγινε

κτήνος. Οι σκέψεις του γέμισαν με κακό και βρομιά, χωρίς καλό ή αγιότητα. Δεν είναι αυτός ο Σατανάς;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

66. Από τότε που ο άνθρωπος είχε τις κοινωνικές επιστήμες, ο νους του ήταν κατειλημμένος από την επιστήμη και την γνώση. Η επιστήμη κι η γνώση έγιναν εργαλεία για την διακυβέρνηση της ανθρωπότητας, και δεν υπήρχε επαρκής χώρος στον άνθρωπο να λατρέψει τον Θεό, αλλά ούτε κι ευνοϊκές συνθήκες για την λατρεία του Θεού. Η θέση του Θεού βυθίστηκε ακόμα πιο κάτω στην καρδιά του ανθρώπου. Ένας κόσμος στην καρδιά του ανθρώπου χωρίς καμιά θέση για τον Θεό είναι σκοτεινός, κενός, χωρίς ελπίδα. Κι έτσι προέκυψαν τόσοι πολλοί κοινωνικοί επιστήμονες, ιστορικοί και πολιτικοί που εκφράζουν θεωρίες κοινωνικής επιστήμης, την θεωρία της ανθρώπινης εξέλιξης, κι άλλες θεωρίες που έρχονται σε σύγκρουση με την αλήθεια ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, για να γεμίζουν την καρδιά και τον νου του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο, αυτοί που πιστεύουν ότι όλα τα δημιούργησε ο Θεός, όλο και λιγοστεύουν, κι αυτοί που πιστεύουν στην θεωρία της εξέλιξης, όλο και αυξάνονται. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τις καταγραφές του έργου του Θεού και των λόγων Του κατά την διάρκεια της ιστορικής εποχής της Παλαιάς Διαθήκης ως μύθους και θρύλους. Στην καρδιά τους, οι άνθρωποι γίνονται αδιάφοροι ως προς την αξιοπρέπεια και το μεγαλείο του Θεού, στην αρχή ότι ο Θεός υπάρχει και κυριαρχεί έναντι όλων. Η επιβίωση της ανθρωπότητας κι η μοίρα των χωρών και των εθνών δεν είναι πια σημαντική γι' αυτούς. Ο άνθρωπος ζει σε έναν κενό κόσμο, στον οποίο απασχολείται μόνο με την βρώση, την πόση και το κυνήγι της ευχαρίστησης... Λίγοι άνθρωποι αναλαμβάνουν να αναζητήσουν πού κάνει ο Θεός το έργο Του σήμερα, ή να αναζητήσουν το πώς προϊσταται και διευθετεί τον προορισμό του ανθρώπου. Και με αυτόν τον τρόπο, εν αγνοία του ανθρώπου, ο ανθρώπινος πολιτισμός είναι όλο και λιγότερο ικανός να προχωρήσει σύμφωνα με τις επιθυμίες του ανθρώπου, και υπάρχουν ακόμη πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι, ζώντας σ' ένα τέτοιο κόσμο, νιώθουν λιγότερο χαρούμενοι από ανθρώπους που έχουν φύγει. Ακόμη και άτομα σε χώρες που κάποτε ήταν πολύ πολιτισμένες, εκφράζουν τέτοιου είδους παράπονα. Διότι χωρίς την καθοδήγηση του Θεού, ανεξάρτητα από το πόσο οι κυβερνώντες και οι κοινωνιολόγοι στύβουν το μυαλό τους για να διατηρήσουν τον ανθρώπινο πολιτισμό, δεν έχει

κανένα νόημα. Κανένας δεν μπορεί να γεμίσει το κενό στην καρδιά του ανθρώπου, γιατί κανένας δεν μπορεί να είναι η ζωή του ανθρώπου, και καμία κοινωνική θεωρία δεν μπορεί να απελευθερώσει τον άνθρωπο από το κενό από το οποίο πλήττεται. Η επιστήμη, η γνώση, η ελευθερία, η δημοκρατία, η διασκέδαση, η άνεση, όλα αυτά δεν είναι παρά μόνο προσωρινή ανακούφιση. Ακόμη και με αυτά τα πράγματα, ο άνθρωπος αναπόφευκτα θα αμαρτήσει και θα παραπονιέται για τις αδικίες της κοινωνίας. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να περιορίσουν την πείνα και την επιθυμία του ανθρώπου για εξερεύνηση. Γιατί ο άνθρωπος φτιάχτηκε από τον Θεό, και οι ανούσιες θυσίες και εξερευνήσεις του ανθρώπου δεν μπορούν παρά να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη δυστυχία. Ο άνθρωπος θα ζει σε μια συνεχή κατάσταση φόβου, δεν θα ξέρει πώς να αντιμετωπίζει το μέλλον της ανθρωπότητας ή πώς να αντιμετωπίζει το μονοπάτι μπροστά του. Ο άνθρωπος θα καταλήξει ακόμα να φοβάται την επιστήμη και τη γνώση, και να φοβάται ακόμη περισσότερο το αίσθημα κενού μέσα του. Σε αυτόν τον κόσμο, ανεξάρτητα από το αν ζεις σε μια ελεύθερη χώρα ή σε μία χώρα χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα, είσαι εντελώς ανίκανος να ξεφύγεις από την μοίρα της ανθρωπότητας. Είτε είσαι ο κυβερνών ή ο κυβερνώμενος, είσαι απολύτως ανίκανος να ξεφύγεις από την επιθυμία να εξερευνήσεις την μοίρα, τα μυστήρια, και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Είσαι ακόμη λιγότερο ικανός να ξεφύγεις από την χαοτική αίσθηση του κενού. Τέτοιου είδους φαινόμενα, που είναι κοινά σε όλη την ανθρωπότητα, ονομάζονται κοινωνικά φαινόμενα από τους κοινωνιολόγους, αλλά ακόμη δεν εμφανίστηκε κανένας σπουδαίος άνθρωπος να λύσει τέτοιου είδους προβλήματα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

67. Επί χιλιάδες έτη, αυτή η χώρα είναι η γη του αίσχους. Είναι αφόρητα βρομερή, η μιζέρια βρίθει παντού, φαντάσματα τρέχουν παντού ανεξέλεγκτα, ξεγελούν και εξαπατούν, εγείρουν ανυπόστατες κατηγορίες[1], αδίστακτα και μοχθηρά ποδοπατούν αυτόν τον στοιχειωμένο τόπο και τον αφήνουν γεμάτο πτώματα. Η δυσωδία από την αποσύνθεση καλύπτει τη γη και διαποτίζει τον αέρα, και φρουρείται αυστηρά[2]. Ποιος μπορεί να δει τον κόσμο πέρα από τους ουρανούς; Ο διάβολος κρατά σφιχτά δεμένο ολόκληρο το κορμί του ανθρώπου, του βγάζει και τα δύο μάτια και του σφαλίζει καλά το στόμα. Ο βασιλιάς των δαιμόνων προβαίνει σε βιαιοπραγίες εδώ και πολλές χιλιάδες χρόνια, μέχρι σήμερα, καθώς

εξακολουθεί να παρακολουθεί στενά την πόλη-φάντασμα, σαν να ήταν ένα απόρθητο παλάτι δαιμόνων. Εν τω μεταξύ, αυτή η αγέλη από μαντρόσκυλα κοιτάει με αγριωπό βλέμμα, καθώς τρέμει μήπως ο Θεός την πιάσει στον ύπνο και την εξαφανίσει παντελώς, στερώντας της κάθε τόπο ειρήνης και ευτυχίας. Πώς θα μπορούσαν οι κάτοικοι μιας πόλης-φαντάσματος σαν κι αυτήν να έχουν δει ποτέ τους τον Θεό; Έχουν απολαύσει ποτέ τη στοργή και την ομορφιά του Θεού; Ποια είναι η εκτίμηση που έχουν για τα ζητήματα του κόσμου των ανθρώπων; Ποιος από αυτούς μπορεί να κατανοήσει το διακαές θέλημα του Θεού; Δεν προκαλεί έκπληξη, λοιπόν, το γεγονός ότι η ενσάρκωση του Θεού παραμένει εντελώς κρυμμένη: σε μια σκοτεινή κοινωνία σαν κι αυτήν, όπου οι δαίμονες είναι ανελέητοι και απάνθρωποι, πώς θα μπορούσε ο βασιλιάς των δαιμόνων, ο οποίος σκοτώνει ανθρώπους ανενδοίαστα, να ανεχτεί την ύπαρξη ενός Θεού που είναι αξιαγάπητος, ευγενικός, αλλά και άγιος; Πώς θα μπορούσε να χειροκροτεί και να ζητωκραυγάζει για την άφιξη του Θεού; Αυτοί οι λακέδες! Ανταποδίδουν την καλοσύνη με μίσος, εδώ και καιρό έχουν απαξιώσει τον Θεό, Τον κακομεταχειρίζονται, είναι σε ακραίο βαθμό βάναυσοι, δεν έχουν την παραμικρή εκτίμηση για τον Θεό, λεηλατούν και πλιατσικολογούν, έχουν χάσει κάθε ευσυνειδησία και δρουν αντίθετα με τη συνείδηση, ενώ παρασύρουν τους αθώους στην ανοησία. Προπάτορες των αρχαίων; Πολυαγαπημένοι ηγέτες; Όλοι τους αντιτίθενται στον Θεό! Η ανάμειξή τους έχει αφήσει τα πάντα κάτω από τους ουρανούς σε μια κατάσταση σκότους και χάους! Θρησκευτική ελευθερία; Τα νόμιμα δικαιώματα και συμφέροντα των πολιτών; Όλα είναι κόλπα συγκάλυψης της αμαρτίας! Ποιος έχει αγκαλιάσει το έργο του Θεού; Ποιος έχει δώσει τη ζωή του ή έχει χύσει αίμα για το έργο του Θεού; Από τη μία γενιά στην άλλη, από γονιό σε παιδί, ο υπόδουλος άνθρωπος έχει απότομα υποδουλώσει τον Θεό. Πώς θα μπορούσε αυτό να μην προκαλέσει οργή; Χιλιάδες χρόνια μίσους έχουν συγκεντρωθεί μέσα στην καρδιά, χιλιετίες αμαρτιών έχουν χαραχτεί στην καρδιά. Πώς θα μπορούσε αυτό να μην προκαλεί την απέχθεια; Εκδικηθείτε για τον Θεό, αποτελειώστε τον εχθρό Του, μην τον αφήνετε να δρα πλέον ανεξέλεγκτος και μην του επιτρέπετε να δημιουργεί πλέον τόσα προβλήματα όσα αυτός επιθυμεί! Τώρα είναι η ώρα: ο άνθρωπος έχει από καιρό συγκεντρώσει όλες τις δυνάμεις του, έχει αφιερώσει όλες του τις προσπάθειες και έχει πληρώσει κάθε τίμημα για έναν λόγο, για να ξεσκίσει το φρικτό πρόσωπο αυτού του δαίμονα και να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους, που έχουν τυφλωθεί και έχουν υποστεί κάθε είδους δυστυχία και δυσκολίες, να ξεσηκωθούν από τον πόνο τους και να γυρίσουν την πλάτη σε αυτόν τον σατανικό διάβολο. Γιατί να μπαίνει ένα

τόσο αδιαπέραστο εμπόδιο στο έργο του Θεού; Γιατί να επιστρατεύονται διάφορα κόλπα για την παραπλάνηση του λαού του Θεού; Πού είναι η πραγματική ελευθερία και τα νόμιμα δικαιώματα και συμφέροντα; Πού είναι η αμεροληψία; Πού είναι η παρηγοριά; Πού είναι η θαλπωρή; Γιατί χρησιμοποιούνται απατηλά σχέδια για να ξεγελιέται ο λαός του Θεού; Γιατί χρησιμοποιούνται δυνάμεις για να παρεμποδίζεται ο ερχομός του Θεού; Γιατί να μην επιτρέπεται στον Θεό να περιφέρεται ελεύθερα επάνω στη γη που Αυτός δημιούργησε; Γιατί ο Θεός καταδιώκεται σε βαθμό που να μην έχει πού την κεφαλήν κλίναι; Πού είναι η θαλπωρή ανάμεσα στους ανθρώπους; Πού είναι το καλωσόρισμα ανάμεσα στους ανθρώπους; Γιατί να προκαλείται μια τόσο απεγνωσμένη λαχτάρα στον Θεό; Γιατί να πρέπει ο Θεός να καλεί ξανά και ξανά; Γιατί να αναγκάζεται ο Θεός να ανησυχεί για τον πολυαγαπημένο Υιό Του; Γιατί, σ' αυτή τη σκοτεινή κοινωνία, τα θλιβερά μαντρόσκυλά της δεν επιτρέπουν στον Θεό να πηγαινοέρχεται ελεύθερα στον κόσμο που Αυτός δημιούργησε; Γιατί δεν καταλαβαίνει ο άνθρωπος, ο οποίος ζει μέσα στον πόνο και τη δυστυχία; Ο Θεός έχει περάσει μεγάλα βάσανα για χάρη σας, με αφόρητο πόνο έστειλε τον πολυαγαπημένο Υιό Του, το ίδιο Του το αίμα, σ' εσάς. Γιατί, λοιπόν, εσείς εξακολουθείτε να κάνετε τα στραβά μάτια; Μπροστά σε όλους αρνείστε την άφιξη του Θεού και απορρίπτετε τη φιλία Του. Γιατί είστε τόσο ασυνείδητοι; Είστε σίγουροι ότι θέλετε να υπομένετε τις αδικίες σε μια σκοτεινή κοινωνία σαν κι αυτήν; Γιατί, αντί να γεμίζετε τις κοιλιές σας με χιλιετίες εχθρότητας, μπουκώνεστε με τα «σκατά» του βασιλιά των διαβόλων;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (8)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

68. Από πάνω έως κάτω και από την αρχή έως το τέλος, ο Σατανάς διαταράσσει το έργο του Θεού και ενεργεί ενάντια σ' Εκείνον. Όλη αυτή η κουβέντα περί «αρχαίας πολιτιστικής κληρονομιάς», πολύτιμης «γνώσης για την αρχαία κουλτούρα», «διδασκαλιών του ταοϊσμού και του κομφουκιανισμού» και «κομφουκιανικών κλασικών και φεουδαρχικών τελετών» έχει οδηγήσει τον άνθρωπο στην κόλαση. Η προηγμένη επιστήμη και τεχνολογία της σύγχρονης εποχής, καθώς και οι ιδιαίτερα ανεπτυγμένοι τομείς της βιομηχανίας, της γεωργίας και των επιχειρήσεων είναι άφαντοι. Αντίθετα, το μόνο που κάνει είναι να τονίζει τις φεουδαρχικές τελετές που διαδίδονται από τους «πιθήκους» των αρχαίων χρόνων προκειμένου να διαταράξει και να αποδομήσει σκοπίμως το έργο του Θεού, καθώς και να εναντιωθεί σε αυτό. Δεν έχει συνεχίσει απλώς να πλήττει τον άνθρωπο μέχρι και σήμερα, μα θέλει, μάλιστα, να

τον καταπιεί[3] ολόκληρο. Η μετάδοση των ηθικών και δεοντολογικών διδασκαλιών του φεουδαρχισμού και η μεταλαμπάδευση της γνώσης περί αρχαίας κουλτούρας έχουν μολύνει από καιρό τους ανθρώπους, μετατρέποντάς τους σε μεγάλους και μικρούς διαβόλους. Λίγοι είναι εκείνοι που θα λάμβαναν μετά χαράς τον Θεό· λίγοι θα υποδέχονταν τον ερχομό Του με ευφροσύνη. Στα πρόσωπα όλων των ανθρώπων διαγράφονται δολοφονικές προθέσεις και σε κάθε τόπο διαχέεται στον αέρα η πνοή του θανάτου. Επιζητούν να αποκλείσουν τον Θεό απ' αυτόν τον τόπο· κραδαίνοντας μαχαίρια και ξίφη, παρατάσσονται σε σχηματισμό μάχης απέναντι στον Θεό για να Τον «εξοντώσουν». Απ' άκρη σ' άκρη σε αυτόν τον τόπο του διαβόλου, όπου ο άνθρωπος διδάσκεται συνεχώς πως δεν υπάρχει Θεός, διαδίδονται είδωλα και ο αέρας άνωθεν είναι διαποτισμένος με μια εμετική οσμή χαρτιού και θυμιάματος που καίγονται —τόσο έντονη που γίνεται αποπνικτική. Είναι σαν τη δυσωδία της ιλύος που αναδίδεται καθώς σπαρταρά το δηλητηριώδες ερπετό —τόσο έντονη που προκαλεί εμετό. Πέραν τούτου, ακούγεται αμυδρά ο ήχος κακών δαιμόνων που ψάλλουν τις γραφές —ένας ήχος που μοιάζει να προέρχεται από τη μακρινή κόλαση— σε τέτοιο βαθμό, που προκαλεί ακούσια ρίγος. Απ' άκρη σ' άκρη σε αυτόν τον τόπο, τοποθετούνται είδωλα σε κάθε χρώμα του ουράνιου τόξου, μετατρέποντας τον τόπο σε έναν κόσμο αισθησιακών απολαύσεων, ενώ ο βασιλιάς των διαβόλων γελά συνεχώς πονηρά, θαρρείς και η κακεντρεχής σκευωρία του έχει στεφθεί με επιτυχία. Στο μεταξύ, ο άνθρωπος παραμένει παντελώς ανυποψίαστος, ούτε έχει την παραμικρή ιδέα ότι ο διάβολος τον έχει ήδη διαφθείρει σε σημείο που έχει γίνει ανόητος και σκύβει το κεφάλι ηττημένος. Ελπίζει να εξαλείψει μονομιάς ό,τι αφορά τον Θεό και να Τον ατιμάσει και να Τον δολοφονήσει για άλλη μια φορά· είναι αποφασισμένος να καταστρέψει και να διαταράξει το έργο Του. Πώς μπορεί να επιτρέψει στον Θεό να είναι ισότιμός του; Πώς μπορεί να ανεχτεί τον Θεό να «παρεμβαίνει» στο έργο που κάνει επί γης μεταξύ των ανθρώπων; Πώς μπορεί να επιτρέψει στον Θεό να ξεσκεπάσει το αποκρουστικό του πρόσωπο; Πώς μπορεί να επιτρέψει στον Θεό να αποδιοργανώσει το έργο του; Πώς μπορεί αυτός ο διάβολος, ο οποίος είναι έξω φρενών, να επιτρέψει στον Θεό να έχει υπό τον έλεγχό Του την αυτοκρατορική του αυλή στη γη; Πώς μπορεί να υποκλιθεί με προθυμία μπροστά στην ανώτερη δύναμή Του; Η αποκρουστική του όψη έχει αποκαλυφθεί, ούτως ώστε ο άνθρωπος δεν ξέρει αν πρέπει να γελάσει ή να κλάψει, ενώ είναι πολύ δύσκολο να γίνει λόγος γι' αυτήν. Αυτή δεν είναι η ουσία του; Η ψυχή του είναι άσχημη, κι όμως αυτός εξακολουθεί να πιστεύει πως είναι απίστευτα όμορφος. Αυτή η συμμορία συνεργών στο έγκλημα![4]

Κατέρχονται στο θνητό βασίλειο για να ενδώσουν σε απολαύσεις και να προκαλέσουν αναστάτωση, δημιουργώντας τέτοια αναταραχή που ο κόσμος γίνεται ένας άστατος και ασταθής τόπος και η καρδιά του ανθρώπου καταλαμβάνεται από πανικό και ανησυχία, και έχουν παίξει τόσο πολύ με τον άνθρωπο, που μοιάζει με ένα μη ανθρώπινο ζώο του αγρού, υπέρμετρα άσχημος, έχοντας χάσει και το τελευταίο ίχνος του αρχικού άγιου ανθρώπου. Επιπλέον, επιθυμούν, μάλιστα, να είναι η κυρίαρχη δύναμη πάνω στη γη. Παρεμποδίζουν το έργο του Θεού τόσο πολύ που μετά βίας μπορεί να σημειώσει πρόοδο, και περικλείουν τον άνθρωπο πολύ ερμητικά, σαν τοίχοι από χαλκό και ατσάλι. Έχοντας διαπράξει τόσο πολλές σοβαρές αμαρτίες και έχοντας προξενήσει τόσο πολλές καταστροφές, εξακολουθούν να προσμένουν σε κάτι άλλο πέραν της παίδευσης; Οι δαίμονες και τα κακά πνεύματα βρίσκονται εκτός ελέγχου στη γη εδώ και καιρό, και έχουν σφραγίσει το θέλημα και την επίπονη προσπάθεια του Θεού τόσο ερμητικά, που είναι αδιαπέραστα. Πρόκειται, πραγματικά, για θανάσιμο αμάρτημα! Πώς μπορεί ο Θεός να μη νιώθει ανησυχία; Πώς μπορεί ο Θεός να μη νιώθει εξοργισμένος; Έχουν παρακωλύσει σοβαρά το έργο του Θεού, κι έχουν εναντιωθεί σοβαρά σε αυτό: Μα πόσο στασιαστικοί είναι!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

69. Η γνώση σχετικά με την αρχαία κουλτούρα και ιστορία, που εκτείνονται σε χρονική περίοδο αρκετών χιλιάδων ετών, έχει σφραγίσει τόσο ερμητικά το σκεπτικό, τις αντιλήψεις και τη διανοητική στάση του ανθρώπου, που τα κατέστησε αδιαπέραστα και μη βιοδιασπώμενα.[5] Οι άνθρωποι ζουν στον δέκατο όγδοο κύκλο της κόλασης, όπου, σαν να έχουν εξοριστεί στα μπουντρούμια από τον Θεό, το φως δεν είναι ποτέ ορατό. Το φεουδαρχικό σκεπτικό έχει καταπιέσει τους ανθρώπους σε τέτοιο βαθμό, που μετά βίας μπορούν να αναπνεύσουν και ασφυκτιούν. Δεν έχουν το παραμικρό ίχνος δύναμης για να αντισταθούν· το μόνο που κάνουν είναι να υπομένουν αδιάκοπα μες στη σιωπή... Κανείς δεν έχει τολμήσει ποτέ να αγωνιστεί ή να υπερασπιστεί τη δικαιοσύνη και το δίκαιο· οι άνθρωποι απλώς διάγουν μια ζωή χειρότερη των ζώων, υπό τα πλήγματα και την κακοποίηση της φεουδαρχικής ηθικής, μέρα με τη μέρα, χρόνο με τον χρόνο. Δεν έχουν σκεφτεί ποτέ τους να αναζητήσουν τον Θεό ώστε να απολαύσουν την ευτυχία στον κόσμο των ανθρώπων. Είναι θαρρείς και οι άνθρωποι είναι τόσο χτυπημένοι που είναι σαν τα πεσμένα φύλλα του φθινοπώρου —μαραμένα, ξερά και καστανοκίτρινα. Πάει καιρός που οι άνθρωποι έχουν

χάσει τη μνήμη τους· ζουν αβοήθητοι στην κόλαση που ονομάζεται «κόσμος των ανθρώπων», περιμένοντας την έλευση της έσχατης ημέρας ώστε να μπορέσουν να χαθούν μαζί μ' αυτήν την κόλαση, θαρρείς και η έσχατη ημέρα την οποία λαχταρούν είναι η μέρα που ο άνθρωπος θα απολαύσει τη γαλήνη της ανάπαυσης. Η φεουδαρχική ηθική έχει οδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου στον «Άδη», εξασθενίζοντας κι άλλο τη δύναμη του ανθρώπου να αντισταθεί. Κάθε λογής καταπίεση ωθεί τον άνθρωπο, βήμα προς βήμα, να πέσει πιο βαθιά στον Άδη, όλο και πιο μακριά από τον Θεό, στο σημείο που σήμερα έχει γίνει παντελώς άγνωστος στον Θεό και σπεύδει να Τον αποφύγει όταν συναντιούνται. Ο άνθρωπος δεν Του δίνει προσοχή και Τον αφήνει να στέκεται μόνος Του παράμερα, θαρρείς κι ο άνθρωπος δεν Τον έχει γνωρίσει ποτέ, δεν Τον έχει ξαναδεί ποτέ. Ο Θεός, ωστόσο, περιμένει τον άνθρωπο καθ' όλο το μακρύ ταξίδι της ανθρώπινης ζωής, χωρίς να εξαπολύει ποτέ την ασυγκράτητη οργή Του προς αυτόν, περιμένοντας απλώς ήσυχα και δίχως να λέει κουβέντα να μετανοήσει ο άνθρωπος και να κάνει ένα νέο ξεκίνημα. Ο Θεός ήλθε στον κόσμο των ανθρώπων πριν από πολύ καιρό για να μοιραστεί τα βάσανα του κόσμου αυτού με τον άνθρωπο. Καθ' όλη τη διάρκεια των ετών που ζει με τον άνθρωπο, κανείς δεν έχει ανακαλύψει την ύπαρξή Του. Ο Θεός υπομένει απλώς σιωπηλά τη δυστυχία της αθλιότητας στον κόσμο των ανθρώπων, καθώς επιτελεί το έργο που έφερε αυτοπροσώπως. Συνεχίζει να υπομένει για χάρη του θελήματος του Θεού Πατέρα και για χάρη των αναγκών της ανθρωπότητας, υποβαλλόμενος σε βάσανα που δεν είχε βιώσει ποτέ άλλοτε ο άνθρωπος. Υπηρετεί τον άνθρωπο ήσυχα υπό την παρουσία του και έχει ταπεινώσει τον εαυτό Του υπό την παρουσία του ανθρώπου, για χάρη του θελήματος του Θεού Πατέρα και για χάρη των αναγκών της ανθρωπότητας. Η γνώση περί αρχαίας κουλτούρας έχει κλέψει στα κρυφά τον άνθρωπο από την παρουσία του Θεού και τον έχει παραδώσει στον βασιλιά των διαβόλων και στους απογόνους του. Τα Τέσσερα Βιβλία και τα Πέντε Κλασικά[α] έχουν μεταφέρει το σκεπτικό και τις αντιλήψεις του ανθρώπου σε μια άλλη εποχή παρακοής, κάνοντάς τον να λατρεύει ακόμη περισσότερο από πριν εκείνους που συνέταξαν το Βιβλίο των Πηγών και επιδεινώνοντας, ως εκ τούτου, περαιτέρω τις αντιλήψεις του για τον Θεό. Εν αγνοία του ανθρώπου, ο βασιλιάς των διαβόλων απέκλεισε άσπλαχνα τον Θεό από την καρδιά του κι έπειτα την κατέλαβε ο ίδιος, με θριαμβευτική χαρά. Από τότε, ο άνθρωπος απέκτησε μια άσχημη και μοχθηρή ψυχή, καθώς και την όψη του βασιλιά των διαβόλων. Μίσος για τον Θεό γέμισε το στήθος του, και η κακεντρέχεια του βασιλιά των διαβόλων εξαπλωνόταν μέρα με τη μέρα μες στον άνθρωπο, έως ότου τον κυρίευσε ολότελα.

Ο άνθρωπος δεν είχε πια ούτε την παραμικρή ελευθερία και δεν είχε τον τρόπο να ξεφύγει από τα δίχτυα του βασιλιά των διαβόλων. Δεν είχε άλλη επιλογή παρά να πιαστεί επιτόπου αιχμάλωτος, να παραδοθεί και να πέσει κάτω υποταγμένος ενώπιόν του. Πριν από πολύ καιρό, όταν η καρδιά και η ψυχή του ανθρώπου ήταν ακόμη στο πρώιμο στάδιό τους, ο βασιλιάς των διαβόλων φύτεψε μέσα τους τον σπόρο του καρκινώματος του αθεϊσμού, διδάσκοντάς του πλάνες όπως «μελέτησε τις επιστήμες και την τεχνολογία· υλοποίησε τους Τέσσερις Εκσυγχρονισμούς· στον κόσμο Θεός δεν υπάρχει». Και πέραν τούτων, δεν χάνει ευκαιρία να φωνάξει: «Ας βασιστούμε στον σκληρό μας μόχθο για να χτίσουμε μια όμορφη πατρίδα», ζητώντας από τον καθένα να είναι προετοιμασμένος από την παιδική του ηλικία να υπηρετήσει πιστά την πατρίδα του. Ο άνθρωπος, όντας ανυποψίαστος, ήρθε στην παρουσία του, όπου εκείνος σφετερίστηκε δίχως δισταγμό όλα τα εύσημα (τα εύσημα, δηλαδή, που ανήκουν στον Θεό για το γεγονός πως κρατά όλη την ανθρωπότητα στα χέρια Του). Ποτέ του δεν ένιωσε καμία ντροπή. Επιπλέον, άρπαξε αναίσχυντα τον λαό του Θεού και έσυρε τους ανθρώπους αυτούς στο σπίτι του, όπου πήδησε σαν ποντικός πάνω στο τραπέζι κι έβαλε τον άνθρωπο να τον λατρεύει ως Θεό. Τέτοιος κακοποιός είναι! Αναφωνεί σκανδαλώδη, σοκαριστικά πράγματα, όπως: «Στον κόσμο Θεός δεν υπάρχει. Ο άνεμος προέρχεται από μετασχηματισμούς σύμφωνα με φυσικούς νόμους· η βροχή προκαλείται όταν οι υδρατμοί, αφού έρθουν σε επαφή με κρύες θερμοκρασίες, συμπυκνώνονται σε σταγόνες και πέφτουν στη γη· ο σεισμός είναι η δόνηση της επιφάνειας της γης λόγω γεωλογικών αλλαγών· η ξηρασία οφείλεται στην ξηρότητα του αέρα που προκαλείται από νουκλεονικές διαταραχές στην επιφάνεια του ήλιου. Πρόκειται για φυσικά φαινόμενα. Πού βρίσκεται, σε όλα αυτά, κάποια πράξη του Θεού;» Υπάρχουν, μάλιστα, εκείνοι που φωνάζουν δηλώσεις που δεν θα έπρεπε να εκφράζονται, όπως οι ακόλουθες: «Ο άνθρωπος εξελίχθηκε από τον πίθηκο κατά την αρχαιότητα, και ο σημερινός κόσμος προέρχεται από μια διαδοχή πρωτόγονων κοινωνιών που ξεκίνησαν πριν από περίπου ένα δισεκατομμύριο χρόνια. Το αν μια χώρα θα ακμάσει ή θα παρακμάσει εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τον λαό της». Στο παρασκήνιο, κάνει τον άνθρωπο να τον κρεμάσει στον τοίχο ή να τον τοποθετήσει πάνω στο τραπέζι προκειμένου να του αποτίνει φόρο τιμής και να του κάνει προσφορές. Ενώ αναφωνεί «δεν υπάρχει Θεός», ταυτόχρονα πλασάρει τον εαυτό του ως Θεό, διώχνοντας τον Θεό από τα όρια της γης με συνοπτική βαναυσότητα, καθώς στέκεται στη θέση του Θεού και αναλαμβάνει τον ρόλο του βασιλιά των διαβόλων. Είναι πέρα για πέρα παράλογος! Κάνει τον άνθρωπο να τον μισεί ως

το μεδούλι. Φαίνεται πως ο Θεός κι αυτός είναι ορκισμένοι εχθροί, και οι δυο τους δεν μπορούν να συνυπάρξουν. Μηχανορραφεί για να ξεφορτωθεί τον Θεό ενώ ο ίδιος κυκλοφορεί ελεύθερος, πέρα από την εμβέλεια του νόμου.[6] Τέτοιος βασιλιάς διαβόλων είναι! Πώς μπορεί να γίνει ανεκτή η ύπαρξή του; Δεν θα ησυχάσει έως ότου κάνει άνω-κάτω το έργο του Θεού και το ρημάξει τελείως,[7] θαρρείς και θέλει να εναντιώνεται στον Θεό μέχρις εσχάτων, μέχρις ότου είτε πεθάνει το ψάρι είτε κοπεί το δίχτυ, πηγαίνοντας σκόπιμα κόντρα στον Θεό και ασκώντας όλο και μεγαλύτερη πίεση. Το αποκρουστικό πρόσωπό του, έχοντας αποκαλυφθεί τελείως από καιρό, είναι τώρα μελανιασμένο, δαρμένο[8] και σε άσχημη κατάσταση, κι όμως το μίσος του για τον Θεό παραμένει ανυποχώρητο, θαρρείς και μόνο αν καταβροχθίσει τον Θεό με μια χαψιά θα μπορέσει να απαλλαγεί από το μίσος που είναι συσσωρευμένο μες στην καρδιά του. Πώς είναι δυνατόν να τον ανεχτούμε, αυτόν τον εχθρό του Θεού! Μονάχα η εξάλειψη και η πλήρης εξόντωσή του θα εκπληρώσουν την επιθυμία της ζωής μας. Πώς είναι δυνατόν να του επιτραπεί να συνεχίσει να δρα ανεξέλεγκτος; Έχει διαφθείρει τον άνθρωπο σε τέτοιο βαθμό, που ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον ουρανοήλιο, έχει νεκρωθεί και δεν νιώθει τίποτα. Ο άνθρωπος έχει χάσει την κανονική ανθρώπινη σύνεσή του. Γιατί να μην προσφέρουμε όλο μας το είναι για να τον καταστρέψουμε και να τον κατακάψουμε, ώστε να εξαλείψουμε κάθε ανησυχία για το μέλλον και να δώσουμε τη δυνατότητα στο έργο του Θεού να φτάσει συντομότερα σε άνευ προηγουμένου μεγαλείο; Αυτή η συμμορία αχρείων έχει έλθει στον κόσμο των ανθρώπων και τον έχει βυθίσει στο χάος. Οι αχρείοι αυτοί έχουν φέρει όλους τους ανθρώπους στην άκρη ενός γκρεμού, σχεδιάζοντας στα κρυφά να τους σπρώξουν απ' το χείλος για να γίνουν κομμάτια, ώστε τότε να καταβροχθίσουν τα πτώματά τους. Τρέφουν τη μάταιη ελπίδα να καταστρέψουν το σχέδιο του Θεού και να αναμετρηθούν μαζί Του, ποντάροντας τα πάντα σε μια ζαριά[9]. Αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο! Ο σταυρός, εξάλλου, έχει ετοιμαστεί για τον βασιλιά των διαβόλων, ο οποίος είναι ένοχος για τα πιο ειδεχθή εγκλήματα. Ο Θεός δεν ανήκει στον σταυρό. Τον έχει ήδη παραμερίσει για τον διάβολο. Πάει πολύς καιρός που ο Θεός έχει βγει νικητής και δεν νιώθει πια λύπη για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας, μα θα φέρει τη σωτηρία σε όλη την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

70. Ο Σατανάς έχει εμποτίσει αρκετά την υποτιθέμενη γνώση του ανθρώπου με τη φιλοσοφία του για τη ζωή και με τον τρόπο σκέψης του. Και καθώς το κάνει αυτό ο Σατανάς,

δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να υιοθετήσει τον τρόπο σκέψης του, τη φιλοσοφία του και τη δική του οπτική γωνία, ώστε ο άνθρωπος να αρνείται την ύπαρξη του Θεού, να αρνείται ότι τα πάντα βρίσκονται υπό το κράτος του Θεού, όπως και η μοίρα του. Έτσι, καθώς ο άνθρωπος μελετά την πρόοδο και κατανοεί περισσότερη γνώση, νιώθει την ύπαρξη του Θεού να γίνεται πιο αόριστη, και μπορεί ακόμα και να νιώθει ότι ο Θεός δεν υπάρχει. Καθώς ο Σατανάς έχει προσθέσει απόψεις, αντιλήψεις και σκέψεις στο μυαλό του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν διαφθείρεται από αυτά όταν ο Σατανάς του βάζει τέτοιες σκέψεις στο μυαλό; (Ναι.) Σε τι βασίζει ο άνθρωπος τη ζωή του σήμερα; Εξαρτάται πραγματικά από αυτήν τη γνώση; Όχι. Ο άνθρωπος βασίζει τη ζωή του στις σκέψεις, στις απόψεις και στις φιλοσοφίες του Σατανά, οι οποίες είναι κρυμμένες μέσα σ' αυτήν τη γνώση. Εκεί είναι που συμβαίνει η κύρια διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά, αυτός είναι ο στόχος του Σατανά και η μέθοδος του για να διαφθείρει τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ε'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

71. Κατά τη διαδικασία απόκτησης της γνώσης από τον άνθρωπο, ο Σατανάς θα επιστρατεύσει οποιαδήποτε μέθοδο, είτε εξηγώντας ιστορίες, δίνοντάς τους απλώς ένα κομμάτι γνώσης ή δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους ή να εκπληρώσουν τα ιδανικά τους. Σε ποιον δρόμο ακριβώς θέλει να σας οδηγήσει ο Σατανάς; Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει τίποτα το κακό με την απόκτηση γνώσης, αυτή είναι η φυσιολογική ροή των πραγμάτων. Για να το θέσω ήπια, το να υιοθετούν ανώτερα ιδανικά ή να έχουν φιλοδοξίες σημαίνει να έχουν προσδοκίες, και πως αυτό θα πρέπει να είναι το σωστό μονοπάτι στη ζωή. Αν οι άνθρωποι μπορούν να εκπληρώνουν τα ιδανικά τους ή να χαράσσουν μια επαγγελματική σταδιοδρομία στη ζωή τους, δεν είναι πιο ένδοξο να ζει κανείς κατ' αυτόν τον τρόπο; Όχι μόνο να τιμά τους προγόνους του μ' αυτόν τον τρόπο, αλλά και πιθανότατα να αφήνει και το δικό του στίγμα στην ιστορία, δεν είναι κάτι καλό; Αυτό είναι καλό στα μάτια των κοσμικών ανθρώπων και γι' αυτούς θα πρέπει να είναι σωστό και θετικό. Ο Σατανάς, ωστόσο, με τα μοχθηρά του κίνητρα, απλώς στρέφει τους ανθρώπους σε αυτού του είδους τον δρόμο και μετά αποφασίζει ότι αυτό ήταν; Και βέβαια όχι. Στην πραγματικότητα, όσο ανώτερα κι αν είναι τα ιδανικά του ανθρώπου, όσο ρεαλιστικές ή σωστές κι αν είναι οι επιθυμίες του, το μόνο που θέλει να επιτύχει ο άνθρωπος, το μόνο που επιζητά, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με δύο λέξεις. Αυτές οι δύο λέξεις είναι ζωτικής σημασίας για τη ζωή κάθε

ανθρώπου και αυτές είναι που σκοπεύει να ενσταλάξει ο Σατανάς στον άνθρωπο. Ποιες είναι αυτές οι δύο λέξεις; Είναι η «φήμη» και το «κέρδος». Ο Σατανάς χρησιμοποιεί έναν πολύ διακριτικό τρόπο, έναν τρόπο που συμβαδίζει με τις αντιλήψεις των ανθρώπων, δεν είναι σε καμιά περίπτωση ένας ριζοσπαστικός τρόπος. Εν μέσω της άγνοιάς τους, οι άνθρωποι αποδέχονται τον τρόπο ζωής του Σατανά, τους κανόνες του για τη ζωή, θέτουν στόχους και τη δική τους κατεύθυνση στη ζωή, και το κάνουν χωρίς να καταλαβαίνουν ότι αρχίζουν να αποκτούν ιδανικά στη ζωή τους. Όσο υψηλά και ηχηρά κι αν φαίνονται να είναι αυτά τα ιδανικά, αποτελούν απλώς το πρόσχημα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη φήμη και το κέρδος. Όλοι οι σπουδαίοι ή διάσημοι άνθρωποι, στην πραγματικότητα όλοι οι άνθρωποι, οτιδήποτε κι αν κάνουν στη ζωή τους έχει σχέση μόνο με αυτές τις δύο λέξεις: «φήμη» και «κέρδος». Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μόλις αποκτήσουν φήμη και κέρδος, θα μπορέσουν να τα αξιοποιήσουν για να απολαμβάνουν μεγαλύτερο κύρος και πλούτο, και να απολαμβάνουν τη ζωή. Μόλις αποκτήσουν φήμη και κέρδος, θα μπορούν να τα αξιοποιήσουν για την αναζήτηση της ηδονής και κάθε ανήθικης απόλαυσης της σάρκας. Οι άνθρωποι πρόθυμα, αλλά και ταυτόχρονα εν αγνοία τους, παίρνουν το σώμα, το μυαλό και ό,τι άλλο έχουν, το μέλλον και τη μοίρα τους, και τα παραδίδουν στον Σατανά, προκειμένου να έχουν τη φήμη και το κέρδος που επιθυμούν. Οι άνθρωποι το κάνουν στην πραγματικότητα χωρίς να διστάσουν ούτε στιγμή, αγνοώντας πάντοτε μήπως χρειαστεί κάποια στιγμή να τα πάρουν όλα αυτά πίσω. Μπορούν οι άνθρωποι να εξακολουθήσουν να έχουν οποιονδήποτε έλεγχο του εαυτού τους από τη στιγμή που θα αναζητήσουν καταφύγιο στον Σατανά και θα του είναι αφοσιωμένοι με αυτόν τον τρόπο; Και βέβαια όχι. Βρίσκονται πλήρως και απολύτως υπό τον έλεγχο του Σατανά. Έχουν, επίσης, πλήρως και ολότελα βυθιστεί σ' έναν βούρκο και είναι ανίκανοι να ξεφύγουν. Όταν κάποιος έχει πέσει στον βούρκο της φήμης και του κέρδους, δεν μπορεί να αναζητά πλέον οτιδήποτε φωτεινό, οτιδήποτε είναι δίκαιο ή όλα εκείνα τα όμορφα και αγαθά πράγματα. Αυτό συμβαίνει επειδή η φήμη και το κέρδος ασκούν τρομερή γοητεία στους ανθρώπους, και γίνονται το αντικείμενο της επιδίωξης καθ' όλη τη ζωή των ανθρώπου, ακόμα και καθ' όλη την ατέρμονη αιωνιότητα. Δεν είναι αλήθεια αυτό; Κάποιοι θα πούνε ότι η απόκτηση γνώσης δεν είναι τίποτα περισσότερο από το να διαβάζουν βιβλία ή να μαθαίνουν μερικά πράγματα που δεν γνωρίζουν ήδη, ώστε να μη μένουν πίσω από την εποχή τους ή για να μην τους προσπεράσει ο κόσμος. Η γνώση αποκτάται μόνο για να μπορούν να έχουν φαγητό στο τραπέζι, για να εξασφαλίσουν το μέλλον τους ή τα προς το ζην. Υπάρχει κάποιος

που θα υποστεί μια δεκαετία επίπονων σπουδών, απλώς και μόνο για να εξασφαλίσει τα προς το ζην, απλώς και μόνο για να επιλύσει το πρόβλημα του φαγητού; Δεν υπάρχουν τέτοιου είδους άνθρωποι! Οπότε, για ποιον λόγο υπόκειται ο άνθρωπος σε τέτοιες δυσκολίες και βάσανα όλα αυτά τα χρόνια; Το κάνει για τη φήμη και το κέρδος: Τον περιμένουν η φήμη και το κέρδος, τον καλούν, και αυτός πιστεύει ότι μόνο μέσα από δική του συνέπεια, μέσα από δυσκολίες και αγώνα θα μπορέσει να ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο, ώστε να επιτύχει τη φήμη και το κέρδος. Πρέπει να περάσει αυτές τις δυσκολίες για να χαράξει το δικό του μονοπάτι προς το μέλλον, για τη μελλοντική απόλαυση και μια καλύτερη ζωή. Τι στο καλό είναι αυτή η γνώση, μπορείτε να Μου πείτε; Δεν είναι κανόνες για τη ζωή που έχει ενσταλάξει στους ανθρώπους ο Σατανάς, που τους έχει διδάξει ο Σατανάς μέσα από την πορεία απόκτησης της γνώσης; Δεν είναι ο Σατανάς που έχει ενσταλάξει τα μεγαλόπνοα ιδανικά στη ζωή των ανθρώπων; Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τις ιδέες των σπουδαίων ανθρώπων, την ακεραιότητα των διάσημων και το γενναίο πνεύμα των ηρωικών χαρακτήρων, ή ας πάρουμε τον ιπποτισμό και την ευγένεια των πρωταγωνιστών και των ξιφομάχων στα μυθιστορήματα πολεμικών τεχνών. (Ναι, είναι.) Αυτές οι ιδέες επηρεάζουν τη μία γενιά μετά την άλλη, και οι άνθρωποι κάθε γενιάς πείθονται να αποδεχτούν αυτές τις ιδέες, να ζουν γι' αυτές τις ιδέες και να τις επιδιώκουν επ' άπειρον. Αυτός είναι ο τρόπος, το κανάλι μέσα από το οποίο ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη γνώση για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Έτσι, αφότου ο Σατανάς παρασύρει τους ανθρώπους σ' αυτόν τον δρόμο, είναι δυνατόν να εξακολουθούν οι άνθρωποι να λατρεύουν τον Θεό; Η γνώση και η σκέψη που ενσταλάζει ο Σατανάς στους ανθρώπους, περιέχουν οτιδήποτε σχετικά με τη λατρεία του Θεού; Περιέχουν οτιδήποτε που να πρόσκειται στην αλήθεια; Περιέχουν οτιδήποτε σχετικά με τον σεβασμό προς τον Θεό και την αποφυγή του κακού; (Όχι, δεν περιέχουν.)

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

72. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τη φήμη και το κέρδος για να ελέγχει τις σκέψεις των ανθρώπων, σε σημείο που να μη σκέφτονται τίποτε άλλο από τη φήμη και το κέρδος. Πασχίζουν για φήμη και κέρδος, ταλαιπωρούνται για τη φήμη και το κέρδος, υπόκεινται σε εξευτελισμό για τη φήμη και το κέρδος, θυσιάζουν ό,τι έχουν και δεν έχουν και προβαίνουν σε κάθε είδους κρίσεις και αποφάσεις για τη φήμη και το κέρδος. Με αυτόν τον τρόπο, ο Σατανάς κρατά τους ανθρώπους δέσμιους με αόρατες αλυσίδες. Αυτές οι αλυσίδες είναι

τυλιγμένες επάνω στους ανθρώπους, οι οποίοι δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε το κουράγιο να τις αποτινάξουν. Έτσι, χωρίς να το καταλάβουν, οι άνθρωποι κουβαλάνε αυτές τις αλυσίδες και σέρνονται συνεχώς με μεγάλη δυσκολία. Χάριν της φήμης και του κέρδους, η ανθρωπότητα αποφεύγει τον Θεό και Τον προδίδει, καθίσταται ολοένα πιο φαύλη. Επομένως, η μία γενιά μετά την άλλη καταστρέφεται μέσα στη φήμη και το κέρδος του Σατανά. Αν εξετάσουμε, τώρα, τις ενέργειες του Σατανά, δεν είναι τα μοχθηρά κίνητρά του απεχθή; Ίσως να μην μπορείτε σήμερα να διακρίνετε ακόμα τα μοχθηρά κίνητρα του Σατανά, επειδή πιστεύετε ότι δεν υπάρχει ζωή χωρίς φήμη και κέρδος. Πιστεύετε ότι, αν οι άνθρωποι εγκαταλείψουν τη φήμη και το κέρδος, δεν θα μπορούν πλέον να δουν τον δρόμο μπροστά τους, δεν θα μπορούν να διακρίνουν τους στόχους τους, το μέλλον τους θα προδιαγράφεται σκοτεινό, θολό και ζοφερό. Όμως, σιγά-σιγά, μια μέρα, θα αναγνωρίσετε όλοι σας ότι η φήμη και το κέρδος είναι αποκρουστικές αλυσίδες, τις οποίες χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να κρατάει δέσμιους τους ανθρώπους. Μέχρι να το αναγνωρίσετε αυτό, θα αντιστέκεστε σθεναρά στον έλεγχο του Σατανά και θα αντιστέκεστε σθεναρά στις αλυσίδες που θέλει να σας φορέσει ο Σατανάς. Όταν θα έρθει η στιγμή που θα επιθυμήσετε να αποτινάξετε όλα όσα σας έχει ενσταλάξει ο Σατανάς, θα αποχωριστείτε πλήρως όλα όσα σας συνδέουν με τον Σατανά κι επίσης, θα σιχαθείτε πραγματικά όλα εκείνα που σας έχει επιφέρει. Μόνο τότε θα έχετε πραγματική αγάπη και λαχτάρα για τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

73. Αυτό που κάνει η επιστήμη είναι ότι δίνει μόνο τη δυνατότητα στους ανθρώπους να βλέπουν τα αντικείμενα στον υλικό κόσμο και απλώς ικανοποιεί την περιέργεια του ανθρώπου. Δεν δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να δει τους νόμους βάσει των οποίων τα πάντα βρίσκονται υπό το κράτος του Θεού. Ο άνθρωπος φαίνεται να βρίσκει απαντήσεις στην επιστήμη, όμως αυτές οι απαντήσεις είναι αινιγματικές και προσφέρουν μόνο προσωρινή ικανοποίηση, μια ικανοποίηση που εξυπηρετεί μόνο για να φυλακίσει την καρδιά του ανθρώπου στον υλικό κόσμο. Οι άνθρωποι νιώθουν ότι έχουν λάβει τις απαντήσεις από την επιστήμη, οπότε όποιο πρόβλημα κι αν ανακύπτει, προσπαθούν να το αποδείξουν ή να το αποδεχτούν με βάση τις επιστημονικές τους απόψεις. Η καρδιά του ανθρώπου κυριεύεται και σαγηνεύεται από την επιστήμη, σε βαθμό που ο άνθρωπος δεν έχει πλέον το μυαλό για να γνωρίσει τον Θεό, να λατρέψει τον Θεό και να πιστέψει ότι τα πάντα προέρχονται από τον

Θεό και ότι θα έπρεπε να αναζητά σ' Εκείνον τις απαντήσεις. Δεν είναι αυτό αλήθεια; Όσο περισσότερο πιστεύει κάποιος στην επιστήμη, τόσο πιο παράλογος γίνεται, πιστεύει ότι για τα πάντα υπάρχει μια επιστημονική εξήγηση, ότι η έρευνα μπορεί να λύσει οτιδήποτε. Δεν αναζητούν τον Θεό και δεν πιστεύουν ότι υπάρχει. Υπάρχουν ακόμα και ορισμένοι που έχουν ακολουθήσει τον Θεό επί πολλά χρόνια, αλλά θα πάνε να ερευνήσουν βακτήρια από καπρίτσιο ή θα αναζητήσουν κάποιες πληροφορίες σχετικά με την απάντηση σ' ένα πρόβλημα. Αυτού του είδους τα άτομα δεν εξετάζουν τα προβλήματα από την πλευρά της αλήθειας και, στις περισσότερες περιπτώσεις, θέλουν να βασίζονται στις επιστημονικές απόψεις και γνώσεις ή στις επιστημονικές απαντήσεις για την επίλυση των προβλημάτων. Όμως, δεν βασίζονται στον Θεό και δεν αναζητούν τον Θεό. Αυτού τους είδους τα άτομα έχουν τον Θεό στην καρδιά τους; (Όχι.) Υπάρχουν ακόμα και ορισμένοι που θέλουν να ερευνήσουν τον Θεό με τον ίδιο τρόπο που μελετάνε την επιστήμη. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλοί ειδικοί στη θρησκεία οι οποίοι πήγαν στο όρος όπου προσάραξε η κιβωτός, κι έτσι απέδειξαν την ύπαρξη της κιβωτού. Όμως, στην εμφάνιση της κιβωτού δεν βλέπουν την ύπαρξη του Θεού. Πιστεύουν μόνο σε ιστορίες και στην ιστορία, κι αυτό είναι το αποτέλεσμα της επιστημονικής έρευνάς τους και της μελέτης του φυσικού κόσμου. Αν αναζητάς υλικά πράγματα, είτε πρόκειται για μικροβιολογία, για αστρονομία ή γεωγραφία, δεν θα έχεις ποτέ ένα αποτέλεσμα που να λέει ότι ο Θεός υπάρχει ή ότι τα πάντα βρίσκονται στο κράτος Του. Οπότε, τι κάνει η επιστήμη για τον άνθρωπο; Δεν απομακρύνει τον άνθρωπο από τον Θεό; Δεν δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να μελετήσουν τον Θεό; Δεν κάνει τους ανθρώπους να αμφιβάλουν ακόμα περισσότερο σχετικά με την ύπαρξη του Θεού; (Ναι.) Οπότε, πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την επιστήμη για να διαφθείρει τον άνθρωπο; Δεν θέλει ο Σατανάς να χρησιμοποιεί επιστημονικά συμπεράσματα για να εξαπατά και να αποχαυνώνει τους ανθρώπους και χρησιμοποιεί τις αμφίσημες απαντήσεις για να κατέχει τις καρδιές των ανθρώπων, ώστε να μην αναζητούν ή πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού; (Ναι.) Γι' αυτό λέμε ότι είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους διαφθείρει τους ανθρώπους ο Σατανάς.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ε'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

74. Ο Σατανάς έχει κατασκευάσει και εφεύρει πολλούς λαϊκούς μύθους ή ιστορίες σε βιβλία ιστορίας, αφήνοντας τους ανθρώπους με μια βαθιά χαραγμένη εικόνα για την παράδοση ή για δεισιδαιμονικούς χαρακτήρες. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, στην Κίνα Τους

Οχτώ Αθάνατους που διασχίζουν τη Θάλασσα, Το ταξίδι προς τη Δύση, τον Αυτοκράτορα Νεφρίτη, τον Νετζά που κατακτά τον Βασιλιά Δράκοντα και την Ανακήρυξη των Θεών. Δεν έχουν όλα αυτά ριζώσει βαθιά στα μυαλά των ανθρώπων; Ακόμα και αν κάποιοι από εσάς δεν γνωρίζετε όλες τις λεπτομέρειες, γνωρίζετε παρ' όλα αυτά τις γενικές ιστορίες, και είναι αυτό το γενικό περιεχόμενο που μένει στην καρδιά και μένει στο μυαλό και δεν μπορείτε να τα ξεχάσετε. Αυτές είναι διάφορες ιδέες ή διάφοροι μύθοι που ετοίμασε ο Σατανάς για τον άνθρωπο πριν από πολύ καιρό, και τα οποία έχουν διαδοθεί σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Αυτά τα πράγματα βλάπτουν και διαβρώνουν απευθείας τις ψυχές των ανθρώπων και τους κάνουν μάγια επανειλημμένα. Αυτό σημαίνει ότι μόλις αποδεχθείς αυτήν την παραδοσιακή κουλτούρα, τις ιστορίες ή τα δεισιδαιμονικά πράγματα, μόλις ριζώσουν μέσα στο μυαλό σου και μπουν και μείνουν στην καρδιά σου, τότε είσαι σαν μαγεμένος —αρχίζεις να μπερδεύεσαι και να επηρεάζεσαι από αυτές τις πολιτιστικές παγίδες, αυτές τις ιδέες και ιστορίες της παράδοσης. Επηρεάζουν τη ζωή σου, τη στάση σου στη ζωή, καθώς και την κρίση σου για τα πράγματα. Ακόμη περισσότερο, επηρεάζουν την αναζήτησή σου για το αληθινό μονοπάτι στη ζωή: Πρόκειται πραγματικά για μάγια! Προσπαθείς, αλλά δεν μπορείς να τα λύσεις. Τα χτυπάς, αλλά δεν μπορείς να τα σπάσεις, τα πολεμάς, αλλά δεν μπορείς να τα νικήσεις. Επιπλέον, εφόσον ο άνθρωπος βρίσκεται υπό αυτά τα μάγια, χωρίς να το γνωρίζει, αρχίζει εν αγνοία του να λατρεύει τον Σατανά, καλλιεργώντας την εικόνα του Σατανά στην καρδιά του. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι θεωρούν τον Σατανά ως το είδωλό τους, ένα αντικείμενο λατρείας και θαυμασμού, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να τον θεωρούν Θεό. Χωρίς να το γνωρίζουν, αυτά τα πράγματα βρίσκονται στις καρδιές των ανθρώπων και ελέγχουν τα λόγια και τις πράξεις τους. Επιπλέον, θεωρείς ότι αυτές οι ιστορίες και οι μύθοι δεν είναι αληθείς, αλλά μετά, εν αγνοία σου, αναγνωρίζεις την ύπαρξη αυτών των ιστοριών, δημιουργείς αληθινούς χαρακτήρες από αυτές και τις μετατρέπεις σε πράγματα που υπάρχουν στ' αλήθεια. Εν αγνοία σου, υποσυνείδητα γίνεσαι αποδέκτης αυτών των ιδεών και της ύπαρξης αυτών των πραγμάτων. Επίσης, υποσυνείδητα βάζεις δαίμονες, τον Σατανά και είδωλα μέσα στο ίδιο σου το σπίτι και μέσα στην καρδιά σου —πρόκειται πραγματικά για μάγια!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

75. Οι δεισιδαιμονικές δραστηριότητες στις οποίες επιδίδονται οι άνθρωποι είναι αυτό που μισεί ο Θεός πάνω απ᾽ όλα, όμως πολλοί άνθρωποι είναι ακόμα ανίκανοι να απαλλαχτούν απ᾽ αυτές, καθώς πιστεύουν ότι αυτές οι δεισιδαιμονικές δραστηριότητες έχουν θεσπιστεί από τον Θεό, και μέχρι σήμερα δεν έχουν ακόμα καταφέρει να τις αποβάλλουν πλήρως. Τέτοιου είδους στοιχεία είναι οι διευθετήσεις που κάνουν οι νέοι για τις γαμήλιες δεξιώσεις και τα προικιά· τα χρηματικά δώρα, τα γεύματα και άλλοι παρόμοιοι τρόποι με τους οποίους γιορτάζονται χαρμόσυνες περιστάσεις· τα αρχαία τελετουργικά που έχουν περάσει από γενιά σε γενιά· όλες οι ανούσιες δεισιδαιμονικές δραστηριότητες που πραγματοποιούνται για τους νεκρούς και την κηδεία τους: αυτά τα απεχθάνεται ακόμα περισσότερο ο Θεός. Ακόμα και η ημέρα λατρείας (συμπεριλαμβανομένου του Σαββάτου, όπως το τηρεί ο θρησκευτικός κόσμος) είναι απεχθής σ᾽ Εκείνον. Ο Θεός, επίσης, περιφρονεί και απορρίπτει, ακόμα περισσότερο, τις κοινωνικές σχέσεις και τις εγκόσμιες αλληλεπιδράσεις μεταξύ των ανθρώπων. Ακόμα και η Γιορτή της Άνοιξης και τα Χριστούγεννα, τα οποία τα γνωρίζουν όλοι, δεν έχουν θεσπιστεί από τον Θεό, πόσο μάλλον τα παιχνίδια και οι στολισμοί (δίστιχα, κροτίδες, φαναράκια, Θεία Κοινωνία, χριστουγεννιάτικα δώρα και χριστουγεννιάτικοι εορτασμοί) αφού όλα τα προαναφερθέντα δεν αποτελούν είδωλα στο μυαλό των ανθρώπων; Η Θεία Ευχαριστία την Κυριακή, το κρασί και το καθαρό λινό είναι ακόμα πιο εμφατικά. Όλες οι παραδοσιακές γιορτές που είναι δημοφιλείς στην Κίνα, όπως η ημέρα Ανύψωσης του Κεφαλιού του Δράκου, η Γιορτή της Βάρκας του Δράκου, η Γιορτή του Μεσοφθινοπώρου, η Γιορτή του Χυλού Λάμπα και η Πρωτοχρονιά, καθώς και οι γιορτές στον θρησκευόμενο κόσμο, όπως το Πάσχα, τα Θεοφάνεια και τα Χριστούγεννα, όλες αυτές οι αβάσιμες γιορτές έχουν θεσπιστεί και περάσει από γενιά σε γενιά, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, μέσω πολλών ανθρώπων. Είναι η αχαλίνωτη φαντασία και οι εφευρετικές αντιλήψεις των ανθρώπων που έχουν δώσει τη δυνατότητα σ᾽ αυτές τις παραδόσεις να επιβιώσουν μέχρι σήμερα. Δείχνουν να μην έχουν ψεγάδια, αλλά είναι στην ουσία παιχνίδια που παίζει ο Σατανάς στους ανθρώπους. Όσο μεγαλύτερος συνωστισμός από Σατανάδες επικρατεί σ᾽ ένα μέρος και όσο πιο παρωχημένο και οπισθοδρομικό είναι αυτό το μέρος, τόσο πιο παγιωμένα είναι τα φεουδαρχικά του έθιμα. Αυτά τα στοιχεία κρατούν σφιχτά δεμένους τους ανθρώπους, και δεν αφήνουν κανένα απολύτως περιθώριο για κίνηση. Πολλές από τις γιορτές στον θρησκευόμενο κόσμο δείχνουν ότι έχουν μεγάλη αυθεντικότητα και ότι λειτουργούν ως γέφυρα για το έργο του Θεού, αλλά στην πραγματικότητα είναι τα αόρατα δεσμά με τα οποία ο Σατανάς δεσμεύει τους ανθρώπους και τους αποτρέπει από το να γνωρίσουν τον Θεό· είναι

όλα πονηρά τεχνάσματα του Σατανά. Στην πραγματικότητα, όταν ολοκληρώνεται ένα στάδιο από το έργο του Θεού, Εκείνος έχει ήδη καταστρέψει τα εργαλεία και το ύφος εκείνου του χρονικού διαστήματος, χωρίς να αφήσει κανένα ίχνος. Οι «ευσεβείς πιστοί», ωστόσο, εξακολουθούν να λατρεύουν αυτά τα απτά υλικά αντικείμενα· ταυτόχρονα, εμπιστεύονται με το πίσω μέρος του μυαλού τους τα όσα έχει ο Θεός, χωρίς να τα μελετάνε περαιτέρω, δείχνοντας ότι είναι γεμάτοι από αγάπη για τον Θεό, ενώ στην πραγματικότητα Τον έχουν εδώ και πολύ καιρό πετάξει έξω από τον οίκο και έχουν βάλει επάνω στο τραπέζι τον Σατανά για να τον λατρεύουν. Εικονίσματα με τον Ιησού, τη σταύρωση, την Παναγία, τη Βάφτιση του Ιησού και τον Μυστικό δείπνο· οι άνθρωποι τα λατρεύουν σαν τον Κύριο των Ουρανών, ενώ επανειλημμένως αναφωνούν «ο Κύριος, ο Ουράνιος Πατέρας». Δεν είναι όλα αυτά αστεία; Μέχρι σήμερα, πολλά παρόμοια ρητά και πρακτικές που έχουν περάσει από γενιά σε γενιά είναι μισητά στον Θεό. Αποτελούν ένα σοβαρό εμπόδιο στο μονοπάτι του Θεού και, επιπλέον, επιφέρουν τρομερές αναποδιές κατά την είσοδο των ανθρώπων. Αν αφήσουμε κατά μέρους τον βαθμό στον οποίον έχει διαφθείρει τους ανθρώπους ο Σατανάς, μέσα τους είναι γεμάτοι μέχρι πάνω με στοιχεία όπως τον νόμο του Γουίντνες Λι, τις εμπειρίες του Λόρενς, τις έρευνες του Γουότσμαν Νι και το έργο του Παύλου. Απλώς δεν υπάρχει κανένας τρόπος με τον οποίον να μπορεί ο Θεός να εργαστεί επάνω στους ανθρώπους, επειδή μέσα τους έχουν πάρα πολύ ατομικισμό, νόμους, κανόνες, κανονισμούς, συστήματα και άλλα τέτοια. Αυτά τα στοιχεία, μαζί με τις φεουδαρχικές δεισιδαιμονικές τάσεις των ανθρώπων, έχουν αιχμαλωτίσει και κατασπαράξει την ανθρωπότητα. Είναι λες και οι σκέψεις των ανθρώπων είναι μια ενδιαφέρουσα έγχρωμη ταινία, η οποία αφηγείται ένα παραμύθι με φανταστικά όντα που καβαλάνε τα σύννεφα, τόσο ευφάνταστες που συναρπάζουν τους ανθρώπους, αφήνοντάς τους σαστισμένους κι άφωνους. Για να πούμε την αλήθεια, το έργο που έχει έρθει για να επιτελέσει ο Θεός σήμερα αποσκοπεί κυρίως στο να αντιμετωπίσει και να διαλύσει τα δεισιδαιμονικά χαρακτηριστικά των ανθρώπινων όντων και να μεταμορφώσει ολοσχερώς την πνευματική κατάστασή τους. Το έργο του Θεού δεν έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα λόγω της κληρονομιάς που έχει παραδοθεί από γενιά σε γενιά από τους ανθρώπους. Είναι ένα έργο που έχει ξεκινήσει ο ίδιος ο Θεός και ολοκληρώνεται από Εκείνον, χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε ανάγκη για να λειτουργήσει ως κληροδότημα κάποιου σπουδαίου πνευματικού ανθρώπου ή ως κληρονομιά οποιουδήποτε έργου αντιπροσωπευτικής φύσης, το οποίο πραγματοποίησε ο Θεός σε κάποια άλλη εποχή. Τα ανθρώπινα όντα δεν χρειάζεται να ασχολούνται με κανένα από αυτά τα πράγματα. Ο Θεός σήμερα έχει ένα διαφορετικό ύφος ομιλίας και έργου, οπότε

γιατί θα πρέπει τα ανθρώπινα όντα να προβληματίζονται; Αν οι άνθρωποι βαδίζουν το σημερινό μονοπάτι μέσα στο υφιστάμενο ρεύμα, ενώ συνεχίζουν την κληρονομιά των «προγόνων» τους, δεν θα φτάσουν ποτέ στον προορισμό τους. Ο Θεός νιώθει βαθιά αποστροφή γι' αυτόν τον συγκεκριμένο τρόπο ανθρώπινης συμπεριφοράς, ακριβώς όπως απεχθάνεται τα έτη, τους μήνες και τις ημέρες του κόσμου των ανθρώπων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

76. Ο Σατανάς εκμεταλλεύεται τις κοινωνικές τάσεις για να διαφθείρει τον άνθρωπο. Αυτές οι κοινωνικές τάσεις περιλαμβάνουν πολλά στοιχεία. Κάποιοι λένε: «Αυτό σημαίνει την τελευταία λέξη της μόδας, τα καλλυντικά, τα χτενίσματα και τις εκλεκτές γεύσεις;» Έχουν να κάνουν με αυτά τα πράγματα; Όλα αυτά αποτελούν μέρος των τάσεων, αλλά δεν θέλουμε να αναφερθούμε εδώ σ' αυτά. Θέλουμε μόνο να μιλήσουμε για τις ιδέες που μεταφέρουν οι κοινωνικές τάσεις στους ανθρώπους, για τον τρόπο με τον οποίον καθορίζουν τη συμπεριφορά των ανθρώπων στον κόσμο, τους στόχους που θέτουν στη ζωή και τη γενικότερη στάση των ανθρώπων. Αυτά είναι πολύ σημαντικά στοιχεία, καθώς μπορούν να ελέγχουν και να επηρεάζουν την πνευματική κατάσταση του ανθρώπου. Η μία μετά την άλλη, όλες αυτές οι τάσεις επιφέρουν μια σατανική επίδραση, η οποία συνεχώς εκφυλίζει τον άνθρωπο, τον κάνει να χάνει συνεχώς τη συνείδηση, την ανθρώπινη φύση και τη λογική του, και υποβαθμίζει ολοένα περισσότερο την ηθική του και την ποιότητα του χαρακτήρα του, σε βαθμό που να μπορούμε να πούμε ότι οι άνθρωποι σήμερα, στην πλειονότητά τους, δεν έχουν καμία ακεραιότητα, καθόλου ανθρώπινη φύση, αλλά ούτε και συνείδηση, πόσο μάλλον λογική. Ποιες είναι, λοιπόν, αυτές οι τάσεις; Δεν είναι δυνατόν να διακρίνεις αυτές τις τάσεις με γυμνό οφθαλμό. Όταν φυσάει ο άνεμος των τάσεων, ίσως μόνο ένας μικρός αριθμός ανθρώπων να είναι αυτός που ορίζει τις τάσεις. Αυτοί οι άνθρωποι ξεκινούν να κάνουν κάτι, αποδέχονται ένα είδος ιδέας ή ένα είδος προοπτικής. Ωστόσο, οι άνθρωποι, στην πλειονότητά τους, και λόγω της άγνοιάς τους, θα εξακολουθούν να μολύνονται συνεχώς, να αφομοιώνονται και να έλκονται από αυτού του είδους την τάση, μέχρι όλοι τους, χωρίς να το γνωρίζουν, να την αποδέχονται ακούσια, να βυθίζονται σ' αυτήν και να ελέγχονται από αυτήν. Η μία μετά την άλλη, αυτές οι τάσεις κάνουν τους ανθρώπους που δεν είναι υγιείς σε σώμα και νου, που δεν γνωρίζουν ποια είναι η αλήθεια και που δεν μπορούν να διακρίνουν μεταξύ θετικών και αρνητικών πραγμάτων, να τις αποδέχονται με χαρά, όπως και να δέχονται τις απόψεις για τη ζωή και τις αξίες που προέρχονται από τον Σατανά. Αποδέχονται ό,τι τους λέει

ο Σατανάς σχετικά με το πώς να προσεγγίζουν τη ζωή και τον τρόπο ζωής που τους «χαρίζει» ο Σατανάς, και δεν έχουν μήτε τη δύναμη μήτε την ικανότητα, πόσο μάλλον την επίγνωση, να αντισταθούν. [...]

[...] Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αυτές τις κοινωνικές τάσεις για να δελεάζει λίγο-λίγο τους ανθρώπους και να τους παρασέρνει σε μια φωλιά δαιμόνων, ώστε όταν πέσουν στην παγίδα των κοινωνικών τάσεων να υποστηρίζουν εν αγνοία τους, τα χρήματα και τις υλικές επιθυμίες, να υποστηρίζουν την αχρειότητα και τη βία. Όταν αυτά τα στοιχεία εισέλθουν στην καρδιά του ανθρώπου, τότε τι γίνεται ο άνθρωπος; Γίνεται ο διαβολικός Σατανάς! Εξαιτίας ποιας ψυχολογικής κλίσης στην καρδιά του ανθρώπου συμβαίνει αυτό; Τι πρεσβεύει ο άνθρωπος; Στον άνθρωπο αρχίζουν να αρέσουν η αχρειότητα και η βία. Δεν του αρέσουν η ομορφιά ή η καλοσύνη, πόσο μάλλον η ειρήνη. Οι άνθρωποι δεν είναι πρόθυμοι να ζουν την απλή ζωή της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αντιθέτως, επιθυμούν να απολαμβάνουν υψηλό γόητρο και μεγάλο πλούτο, να γλεντάνε με σαρκικές απολαύσεις, να κάνουν τα πάντα για να ικανοποιήσουν τη σάρκα τους, χωρίς περιορισμούς, χωρίς τίποτα να τους δεσμεύει, με άλλα λόγια, να κάνουν ό,τι θέλουν. Όταν, λοιπόν, ο άνθρωπος βρεθεί βυθισμένος σε αυτού του είδους τις κοινωνικές τάσεις, μπορεί η γνώση που έχεις αποκτήσει να σε βοηθήσει να απελευθερωθείς; Μπορεί η παράδοση και οι δεισιδαιμονίες που ξέρεις να σε βοηθήσουν να ξεφύγεις από αυτήν την τρομερή δυσχέρεια; Μπορούν τα παραδοσιακά ήθη και οι παραδοσιακές τελετές που αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος, να τον βοηθήσουν να βάλει όρια; Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τους Τρεις Κλασικούς Χαρακτήρες. Μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να βγουν από τον βούρκο αυτών των τάσεων; (Όχι, δεν μπορούν.) Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος γίνεται όλο και πιο σατανικός, υπερόπτης, αλαζόνας, εγωιστής και κακοήθης. Δεν υπάρχει πλέον καμία στοργικότητα ανάμεσα στους ανθρώπους, κανένα αίσθημα αγάπης ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, καμία κατανόηση μεταξύ των συγγενών και των φίλων· οι ανθρώπινες σχέσεις χαρακτηρίζονται πλέον από τη βία. Κάθε άνθρωπος ξεχωριστά θέλει να χρησιμοποιεί βίαιες μεθόδους για να ζει ανάμεσα στους συνανθρώπους του· αποκτούν τα προς το ζην τους χρησιμοποιώντας βία, κερδίζουν τα υπάρχοντά τους και αποκομίζουν οφέλη χρησιμοποιώντας βία, κάνουν ό,τι θέλουν χρησιμοποιώντας βίαιους και σατανικούς τρόπους. Δεν είναι τρομακτική αυτή η ανθρωπότητα; (Ναι.)

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

77. Το ρητό «Το χρήμα κινεί τον κόσμο» είναι μια φιλοσοφία του Σατανά, και επικρατεί σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα, σε κάθε ανθρώπινη κοινωνία. Θα μπορούσατε να πείτε ότι είναι μια τάση επειδή έχει ενσταλαχτεί στην καρδιά του καθενός. Εξαρχής, οι άνθρωποι δεν αποδέχονταν αυτό το ρητό, όμως στη συνέχεια το αποδέχτηκαν σιωπηρά όταν ήρθαν σε επαφή με την πραγματική ζωή, και άρχισαν να πιστεύουν πως τα λόγια αυτά ήταν, στην πραγματικότητα, αληθινά. Δεν πρόκειται για μια διαδικασία με την οποία διαφθείρει ο Σατανάς τους ανθρώπους; Ίσως οι άνθρωποι να μην κατανοούν αυτό το ρητό στον ίδιο βαθμό, αλλά ο καθένας έχει έναν διαφορετικό βαθμό ερμηνείας και αναγνώρισής του, με βάση τα όσα έχουν συμβεί γύρω του και με βάση τις προσωπικές εμπειρίες του, σωστά; Ανεξαρτήτως του πόση εμπειρία έχει κάποιος από αυτό το ρητό, ποια είναι η αρνητική επίδραση που μπορεί να έχει στην καρδιά κάποιου; Κάτι αποκαλύπτεται μέσα από τη διάθεση των ανθρώπων αυτού του κόσμου, συμπεριλαμβανομένου του κάθε έναν από εσάς. Πώς ερμηνεύεται αυτό; Είναι η λατρεία του χρήματος. Είναι δύσκολο να βγει αυτό από την καρδιά κάποιου; Είναι πολύ δύσκολο! Φαίνεται ότι η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά είναι όντως εκτενής! Οπότε, αφότου ο Σατανάς χρησιμοποιήσει αυτήν την τάση για να διαφθείρει τους ανθρώπους, πώς εκδηλώνεται αυτή μέσα τους; Δεν νιώθετε ότι δεν θα μπορούσατε να επιβιώσετε σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς καθόλου χρήματα, ότι θα ήταν αδύνατον ακόμα και για μία ημέρα; Το κύρος των ανθρώπων βασίζεται στο πόσα χρήματα έχουν, καθώς τους καθιστούν άξιους σεβασμού. Οι φτωχοί σκύβουν από ντροπή, ενώ οι πλούσιοι απολαμβάνουν μεγάλο κύρος. Στέκονται με το κεφάλι ψηλά και περήφανα, μιλάνε δυνατά και ζουν αλαζονικά. Τι αποφέρουν στους ανθρώπους αυτό το ρητό και αυτή η τάση; Δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν ότι η απόκτηση χρημάτων αξίζει κάθε θυσία; Δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θυσιάζουν την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητά τους, κατά την επιδίωξη να αποκτήσουν περισσότερα χρήματα; Δεν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που χάνουν την ευκαιρία να εκτελέσουν το καθήκον τους και να ακολουθήσουν τον Θεό για χάρη του χρήματος; Αυτό δεν αποτελεί ζημιά για τους ανθρώπους; (Ναι.) Δεν αποτελεί καταχθόνιο σχέδιο του Σατανά να χρησιμοποιήσει αυτήν τη μέθοδο και αυτό το ρητό για να διαφθείρει τον άνθρωπο σ' αυτόν τον βαθμό; Δεν πρόκειται για ένα κακόβουλο τέχνασμα; Καθώς πηγαίνεις από το να απορρίπτεις αυτό το δημοφιλές ρητό, στο να το αποδέχεσαι τελικά ως αλήθεια, η καρδιά σου πέφτει εντελώς στα χέρια του Σατανά και, συνεπώς, ασυναίσθητα αρχίζεις να ζεις απ' αυτόν. Σε ποιον βαθμό σ' έχει επηρεάσει αυτό το ρητό; Μπορεί να

γνωρίζεις την αληθινή οδό και μπορεί να γνωρίζεις την αλήθεια, αλλά είσαι αδύναμος να την επιδιώξεις. Μπορεί να γνωρίζεις ξεκάθαρα ότι τα λόγια του Θεού είναι η αλήθεια, αλλά είσαι απρόθυμος να πληρώσεις το τίμημα ή να υποφέρεις προκειμένου να αποκτήσεις την αλήθεια. Αντιθέτως, θα προτιμούσες να θυσιάσεις το μέλλον και τη μοίρα σου για να πας ενάντια στον Θεό μέχρι τέλους. Ασχέτως του τι λέει ο Θεός, ασχέτως του τι κάνει ο Θεός, ασχέτως του πόσο συνειδητοποιείς ότι η αγάπη του Θεού για σένα είναι βαθιά και μεγάλη, εσύ εξακολουθείς πεισματικά να παραμένεις προσηλωμένος στον στόχο σου και να πληρώνεις το τίμημα για αυτό το ρητό. Με άλλα λόγια, αυτό το ρητό ελέγχει ήδη τη συμπεριφορά σου και τις σκέψεις σου, και θα προτιμούσες να αφήσεις τη μοίρα σου να ελέγχεται απ' αυτό το ρητό, παρά να τα παρατήσεις όλα. Οι άνθρωποι το κάνουν αυτό, ελέγχονται και χειραγωγούνται απ' αυτό το ρητό. Αυτό δεν είναι το αποτέλεσμα της διαφθοράς των ανθρώπων από τον Σατανά; Αυτή δεν είναι η φιλοσοφία και η διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά που ριζώνει στην καρδιά σου; Αν το κάνεις αυτό, δεν θα έχει πετύχει τον στόχο του ο Σατανάς; (Ναι.) Βλέπεις πώς έχει διαφθείρει ο Σατανάς τον άνθρωπο μ' αυτόν τον τρόπο; Μπορείς να το νιώσεις; (Όχι.) Δεν το είδες ούτε το ένιωσες. Βλέπεις εδώ τη μοχθηρία του Σατανά; Ο Σατανάς διαφθείρει τον άνθρωπο ανά πάσα στιγμή και τόπο. Ο Σατανάς καθιστά αδύνατον για τον άνθρωπο να αμυνθεί απέναντι σ' αυτήν τη διαφθορά και τον καθιστά ανήμπορο απέναντί της. Ο Σατανάς σε κάνει να αποδεχθείς τις σκέψεις του, τις απόψεις του και τα μοχθηρά πράγματα που προέρχονται από αυτόν, σε περιστάσεις όπου αγνοείς και δεν αναγνωρίζεις καθόλου αυτό που σου συμβαίνει. Οι άνθρωποι αποδέχονται πλήρως αυτά τα πράγματα και δεν εξαιρούν κανένα από αυτά. Εκτιμούν και διαφυλάττουν αυτά τα πράγματα σαν θησαυρό, τα αφήνουν να τους χειραγωγούν και να παίζουν μαζί τους, κι έτσι η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά γίνεται ολοένα και πιο βαθιά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ε'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

78. Υπάρχουν έξι κύρια μέσα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο.

Το πρώτο είναι ο έλεγχος και ο εξαναγκασμός. Αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς θα κάνει τα πάντα να πάρει τον έλεγχο της καρδιάς σας. Τι σημαίνει «εξαναγκασμός»; Σημαίνει να χρησιμοποιεί απειλή και τακτικές εξαναγκασμού, προκειμένου να σε αναγκάσει να τον

ακούσεις και να σε κάνει να σκεφτείς τις συνέπειες αν δεν υπακούσεις. Φοβάσαι και δεν τολμάς να τον αψηφήσεις, οπότε του υποτάσσεσαι.

Το δεύτερο είναι ο δόλος και η παραπλάνηση. Τι εμπεριέχουν «ο δόλος και η παραπλάνηση»; Ο Σατανάς κατασκευάζει ορισμένες ιστορίες και ψέματα, και σε παραπλανά να τα πιστέψεις. Δεν σου λέει ποτέ ότι ο άνθρωπος είναι δημιούργημα του Θεού, αλλά ούτε και σου λέει ποτέ απευθείας ότι δεν είσαι δημιούργημα του Θεού. Δεν χρησιμοποιεί καθόλου τη λέξη «Θεός», παρά χρησιμοποιεί κάτι άλλο ως υποκατάστατο. Χρησιμοποιεί αυτό το υποκατάστατο ώστε να σε εξαπατήσει και να μην έχεις βασικά καμία ιδέα σχετικά με την ύπαρξη του Θεού. Αυτή η παραπλάνηση περιλαμβάνει, φυσικά, πολλές πτυχές, όχι μόνο αυτήν.

Το τρίτο είναι η εξαναγκασμένη κατήχηση. Εξαναγκασμένη κατήχηση για ποιο πράγμα; Η εξαναγκασμένη κατήχηση αποτελεί επιλογή του ίδιου του ανθρώπου; Είναι κάτι που γίνεται με τη συγκατάθεση του ανθρώπου; (Όχι.) Δεν έχει σημασία αν δεν δίνεις τη συγκατάθεσή σου. Εν αγνοία σου, διεισδύει μέσα σου, σου ενσταλάζει τον τρόπο σκέψης του Σατανά, τους κανόνες του για τη ζωή και την ουσία του.

Το τέταρτο είναι απειλές και δέλεαρ. Αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς επιστρατεύει διάφορα μέσα για να τον αποδεχθείτε, να τον ακολουθήσετε και να μπείτε στην υπηρεσία του. Προσπαθεί να πετύχει τους στόχους του με οποιοδήποτε απαραίτητο μέσο. Μερικές φορές, σου κάνει μικρές χάρες, αλλά εξακολουθεί να σε δελεάζει ώστε να αμαρτήσεις. Αν δεν τον ακολουθήσεις, θα σε κάνει να υποφέρεις και θα σε τιμωρήσει, θα χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους για να σου επιτεθεί και να σε παγιδέψει.

Το πέμπτο είναι η εξαπάτηση και η παράλυση. «Εξαπάτηση και παράλυση» σημαίνει ότι ο Σατανάς επινοεί ορισμένες δηλώσεις και ιδέες που ακούγονται ωραίες, οι οποίες συμβαδίζουν με τις αντιλήψεις των ανθρώπων, ώστε να δίνει την εντύπωση ότι λαμβάνει υπόψη του τη σάρκα των ανθρώπων ή ότι σκέφτεται τις ζωές και το μέλλον τους, ενώ αυτό που κάνει στην πραγματικότητα είναι απλώς να σε κοροϊδεύει. Στη συνέχεια σε παραλύει, ώστε να μην ξέρεις ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος, προκειμένου να ξεγελαστείς εν αγνοία σου και να τεθείς υπό τον έλεγχό του.

Το έκτο είναι η καταστροφή του μυαλού και του σώματος. Τι καταστρέφει ο Σατανάς στον άνθρωπο; (Το μυαλό του, όλο του το είναι.) Ο Σατανάς καταστρέφει το μυαλό σου, σε καθιστά ανίσχυρο να αντισταθείς, που σημαίνει ότι η καρδιά σου στρέφεται σταδιακά προς τον Σατανά, παρά προς τον εαυτό σου. Σου ενσταλάζει αυτά τα στοιχεία καθημερινά, χρησιμοποιεί κάθε μέρα αυτές τις ιδέες και τις πεποιθήσεις, προκειμένου να σε επηρεάσει και να σε θρέψει, εξαλείφει σταδιακά τη βούλησή σου, σε κάνει να μη θέλεις να είσαι πλέον ένας καλός άνθρωπος, να μην επιθυμείς πλέον να στηρίζεις αυτό που αποκαλείς δικαιοσύνη. Χωρίς να το καταλαβαίνεις, δεν έχεις πλέον τη δύναμη της θέλησης να πας ενάντια στο ρεύμα, αλλά αντιθέτως το αφήνεις να σε παρασύρει. «Καταστροφή» σημαίνει ότι ο Σατανάς βασανίζει τους ανθρώπους σε τέτοιον βαθμό, που γίνονται σκιές του εαυτού τους και δεν είναι πια άνθρωποι. Αυτή είναι η στιγμή που χτυπά ο Σατανάς, αρπάζοντας και κατασπαράζοντάς τους.

Κάθε ένα από αυτά τα μέσα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο καθιστά τον άνθρωπο ανίσχυρο να αντισταθεί. Κάθε ένα από αυτά τα μέσα μπορεί να αποβεί μοιραίο για τους ανθρώπους. Με άλλα λόγια, οτιδήποτε κάνει ο Σατανάς και οποιοδήποτε μέσο επιστρατεύει μπορεί να προκαλέσει τον εκφυλισμό σου, μπορεί να σε θέσει υπό τον έλεγχο του Σατανά και μπορεί να σε παρασύρει σε ένα βούρκο του κακού. Αυτά είναι τα κύρια μέσα που επιστρατεύει ο Σατανάς για να διαφθείρει τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

79. Έχοντας γεννηθεί σε τόσο βρόμικη γη, ο άνθρωπος έχει σημαδευτεί σοβαρά από την κοινωνία, έχει επηρεαστεί από φεουδαρχική δεοντολογία και έχει διδαχτεί σε «ιδρύματα υψηλής μόρφωσης». Ο οπισθοδρομικός τρόπος σκέψης, η διεφθαρμένη ηθική, η μοχθηρή άποψη ζωής, η ελεεινή φιλοσοφία για τη ζωή, η απολύτως ανάξια ύπαρξη κι ο διεφθαρμένος τρόπος ζωής και τα έθιμα, όλα έχουν εισβάλει βαθιά στην καρδιά του ανθρώπου και επιτίθενται άγρια και υπονομεύουν τη συνείδησή του. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος έχει απομακρυνθεί περισσότερο από τον Θεό και Του εναντιώνεται ακόμη περισσότερο. Ημέρα με την ημέρα, η διάθεση του ανθρώπου γίνεται όλο και πιο μοχθηρή και δεν υπάρχει ούτε ένας που πρόθυμα θα εγκαταλείψει τα πάντα για τον Θεό, ούτε ένας που πρόθυμα θα υπακούσει Εκείνον και, επιπλέον, ούτε ένας που θα αναζητήσει πρόθυμα την εμφάνιση Του. Αντίθετα, υπό την σφαίρα επιρροής του Σατανά, ο άνθρωπος δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιδιώκει

την απόλαυση, παραδίδοντας τον εαυτό του στη διαφθορά της σάρκας στη γη της λάσπης. Ακόμη κι όταν ακούν την αλήθεια, εκείνοι που ζουν στο σκότος δεν σκέφτονται να την εφαρμόσουν στην πράξη, και ούτε τείνουν να αναζητήσουν τον Θεό, ακόμη και αν έχουν αντικρίσει την εμφάνιση Του. Πώς θα μπορούσε μια τόσο διεφθαρμένη ανθρωπότητα να έχει οποιαδήποτε ευκαιρία για σωτηρία; Πώς θα μπορούσε μια τόσο παρηκμασμένη ανθρωπότητα να ζήσει στο φως;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

80. Ο Σατανάς κερδίζει τη φήμη του, εξαπατώντας τους ανθρώπους. Συχνά εδραιώνει εαυτόν ως πρωτοπόρο και πρότυπο δικαιοσύνης. Υπό το λάβαρο της διαφύλαξης της δικαιοσύνης, βλάπτει τον άνθρωπο, καταβροχθίζει την ψυχή του και χρησιμοποιεί όλα τα μέσα για να τον ναρκώσει, να τον εξαπατήσει και να τον υποκινήσει. Σκοπός του είναι να κάνει τον άνθρωπο να εγκρίνει και να ακολουθήσει την κακή συμπεριφορά του, να τον κάνει να συνταχθεί με αυτόν στην εναντίωση της εξουσίας και της κυριαρχίας του Θεού. Ωστόσο, όταν κάποιος έχει μάθει πλέον να αντιλαμβάνεται τις σκευωρίες, τις συνωμοσίες και τα φαύλα χαρακτηριστικά του, και δεν επιθυμεί να συνεχίσει να τον τσαλαπατά και να τον ξεγελά ο Σατανάς ή να συνεχίσει να είναι σκλάβος του ή να τιμωρηθεί και να καταστραφεί μαζί του, τότε ο Σατανάς αλλάζει τα προηγούμενα άγια χαρακτηριστικά του, ξεσχίζοντας την ψεύτικη μάσκα του, για να αποκαλύψει το αληθινό κακό, φαύλο, άσχημο και άγριο πρόσωπό του. Δεν θα ήθελε τίποτα περισσότερο από το να εξοντώσει όλους όσους αρνούνται να τον ακολουθήσουν και όσους εναντιώνονται στις κακές δυνάμεις του. Στο σημείο αυτό, ο Σατανάς δεν μπορεί πλέον να προσλάβει μια αξιόπιστη, ευγενή εμφάνιση· αντίθετα, κάτω από την προβιά του αρνιού, αποκαλύπτονται τα πραγματικά άσχημα και διαβολικά χαρακτηριστικά του. Μόλις έρθουν στο φως οι σκευωρίες του Σατανά και εκτεθούν τα αληθινά χαρακτηριστικά του, αυτός θα εξοργιστεί και θα εκθέσει τη βαρβαρότητά του· η επιθυμία του να βλάψει και να καταβροχθίσει τους ανθρώπους απλώς θα ενταθεί. Τούτο οφείλεται στην οργή του εξαιτίας της αφύπνισης του ανθρώπου· αναπτύσσει μια ισχυρή εκδικητικότητα προς στον άνθρωπο, επειδή λαχταρά την ελευθερία και το φως και τη δραπέτευση από τη φυλακή του Σατανά. Η οργή του έχει στόχο την υπεράσπιση της κακίας του, και αποτελεί επίσης πραγματική αποκάλυψη της άγριας φύσης του.

Σε κάθε ζήτημα, η συμπεριφορά του Σατανά εκδηλώνει την κακή του φύση. Από όλες τις κακές πράξεις που έχει επιτελέσει ο Σατανάς στον άνθρωπο —από τις αρχικές του προσπάθειες να παραπλανήσει τον άνθρωπο για να τον ακολουθήσει, μέχρι την εκμετάλλευση του ανθρώπου, κατά την οποία σέρνει τον άνθρωπο στις κακές πράξεις του, και την εκδικητικότητα του Σατανά προς τον άνθρωπο αφότου έχουν εκτεθεί τα πραγματικά χαρακτηριστικά του και ο άνθρωπος τον έχει αναγνωρίσει και απορρίψει —καμία δεν αδυνατεί να εκθέσει την κακή ουσία του Σατανά· καμία δεν αδυνατεί να αποδείξει το γεγονός ότι ο Σατανάς δεν έχει ουδεμία σχέση με τα θετικά πράγματα· καμία δεν αδυνατεί να αποδείξει ότι ο Σατανάς είναι η πηγή όλων των κακών πραγμάτων. Κάθε μία από τις ενέργειές του διαφυλάσσει την κακία του, εξασφαλίζει τη συνέχιση των κακών πράξεών του, στρέφεται εναντίον δίκαιων και θετικών πραγμάτων, ενώ καταστρέφει τους νόμους και την τάξη της κανονικής ύπαρξης της ανθρωπότητας. Είναι εχθρικές προς τον Θεό, και αυτές πρόκειται να καταστρέψει η οργή του Θεού. Αν και ο Σατανάς έχει τη δική του οργή, η οργή του αποτελεί μέσο διεξόδου της κακής φύσης του. Ο λόγος, για τον οποίο ο Σατανάς είναι εξοργισμένος και έξαλλος είναι ο εξής: Οι αδιανόητες σκευωρίες του έχουν φανερωθεί· οι πλεκτάνες του δεν διαφεύγουν εύκολα την τιμωρία· η παράλογη φιλοδοξία και επιθυμία του να αντικαταστήσει τον Θεό και να ενεργεί ως Θεός, έχουν πληγεί και εμποδιστεί· ο στόχος του για τον έλεγχο ολόκληρης της ανθρωπότητας έχει πλέον καταλήξει στο μηδέν και δεν πρόκειται να επιτευχθεί ποτέ. Η επανειλημμένη σύγκληση της οργής του Θεού είναι εκείνη που εμπόδισε τις πλεκτάνες του Σατανά από το να καρποφορήσουν και σταμάτησε τη διάδοση και την αποχαλίνωση του κακού του Σατανά· επομένως, ο Σατανάς μισεί και φοβάται την οργή του Θεού. Κάθε χρήση της οργής του Θεού δεν αποκαλύπτει απλώς την αληθινή φαύλη εμφάνιση του Σατανά· εκθέτει επίσης τις κακές επιθυμίες του Σατανά στο φως. Ταυτόχρονα, οι λόγοι για την οργή του Σατανά κατά της ανθρωπότητας απομένουν πλήρως εκτεθειμένοι. Η έκρηξη της οργής του Σατανά αποτελεί πραγματική αποκάλυψη της κακής του φύσης, μια έκθεση των σκευωριών του. Φυσικά, κάθε φορά που εξοργίζεται ο Σατανάς, αναγγέλλει την καταστροφή κακών πραγμάτων· αναγγέλλει την προστασία και συνέχιση των θετικών πραγμάτων και αναγγέλλει τη φύση της οργής του Θεού —μιας οργής που είναι αδύνατον να υβρισθεί!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

1. Η φράση «εγείρουν ανυπόστατες κατηγορίες» αναφέρεται στις μεθόδους με τις οποίες ο διάβολος βλάπτει τους ανθρώπους.

2. «Φρουρείται αυστηρά» σημαίνει ότι οι μέθοδοι με τις οποίες ο διάβολος πλήττει τους ανθρώπους είναι εξαιρετικά υποχθόνιες και ελέγχουν τους ανθρώπους σε τέτοιον βαθμό που δεν έχουν χώρο να κινηθούν.

3. Ο όρος «καταπιεί» αναφέρεται στη μοχθηρή συμπεριφορά του βασιλιά των διαβόλων, ο οποίος ατιμάζει τους ανθρώπους στην ολότητά τους.

4. Οι «συνεργοί στο έγκλημα» ανήκουν στην ίδια φάρα με «μια συμμορία αλητών».

5. Ο όρος «μη βιοδιασπώμενα» νοείται ως σάτιρα σε αυτό το σημείο, και σημαίνει πως οι άνθρωποι είναι άκαμπτοι στη γνώση, την κουλτούρα και την πνευματική στάση τους.

6. Η φράση «κυκλοφορεί ελεύθερος, πέρα από την εμβέλεια του νόμου» υποδεικνύει πως ο διάβολος τρελαίνεται και τον πιάνει αμόκ.

7. Η φράση «ρημάξει τελείως» αναφέρεται στο γεγονός ότι η βίαια συμπεριφορά του διαβόλου είναι αβάσταχτο θέαμα.

8. Η φράση «μελανιασμένο, δαρμένο» αναφέρεται στο άσχημο πρόσωπο του βασιλιά των διαβόλων.

9. Η φράση «ποντάροντας τα πάντα σε μια ζαριά» σημαίνει να ποντάρει κανείς όλα του τα χρήματα σε ένα μόνο στοίχημα, με την ελπίδα στο τέλος να κερδίσει. Αποτελεί μεταφορά για τις δόλιες και ειδεχθείς μηχανορραφίες του διαβόλου. Η έκφραση χρησιμοποιείται ειρωνικά.

α. Τα Τέσσερα Βιβλία και τα Πέντε Κλασικά είναι τα επίσημα βιβλία του κομφουκιανισμού στην Κίνα.

(Β) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη της σατανικής διάθεσης της διεφθαρμένης ανθρωπότητας και της φύσης ουσίας των ανθρώπων

81. Η πηγή της αντίθεσης και της παρακοής ενάντια στον Θεό είναι η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά. Επειδή έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, η συνείδηση του ανθρώπου έχει αναισθητοποιηθεί, έχει γίνει ανήθικος, οι σκέψεις του έχουν εκφυλιστεί κι έχει αποκτήσει μια οπισθοδρομική διανοητική στάση. Πριν τον διαφθείρει ο Σατανάς, ο άνθρωπος ακολουθούσε τον Θεό και υπάκουε στα λόγια Του με φυσικό τρόπο, αφού τα είχε ακούσει. Είχε σωστή λογική και συνείδηση και κανονική ανθρώπινη φύση. Αφού τον διέφθειρε ο Σατανάς, η αρχική του λογική, συνείδηση και η ανθρώπινη φύση του θόλωσαν και καταστράφηκαν από τον Σατανά. Επομένως, έχασε την υπακοή του και την αγάπη του προς τον Θεό. Η λογική του ανθρώπου άρχισε να αποκλίνει, η διάθεσή του έγινε σαν αυτή των ζώων και η παρακοή του προς τον Θεό έγινε συχνότερη και πιο σοβαρή. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν το ξέρει και ούτε το αναγνωρίζει αυτό, απλώς εναντιώνεται και επαναστατεί τυφλά. Η αποκάλυψη της διάθεσης του ανθρώπου είναι η έκφραση της λογικής, της αντίληψης και της συνείδησής του, και επειδή η σύνεση και η αντίληψή του έχουν ασθενήσει και η συνείδησή του έχει θολώσει υπερβολικά, η διάθεσή του εναντιώνεται στον Θεό. Αν η λογική και η αντίληψη του ανθρώπου δεν μπορούν να αλλάξουν, τότε δεν τίθεται θέμα για αλλαγές στη διάθεσή του, όσο και το αν τον επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Εάν η λογική του ανθρώπου είναι αδύναμη, τότε δεν μπορεί να υπηρετήσει τον Θεό και δεν είναι κατάλληλος για χρήση από τον Θεό. Η «κανονική λογική» αναφέρεται στην υπακοή και στην πίστη στον Θεό, στη λαχτάρα για τον Θεό, στο να είσαι απόλυτος προς τον Θεό και στο να έχεις συνείδηση απέναντί Του. Αναφέρεται στο να είσαι ψυχή τε και σώματι δοσμένος στον Θεό και να μην Του εναντιώνεσαι σκόπιμα. Εκείνοι που η σύνεσή τους αποκλίνει, δεν είναι έτσι. Από τότε που ο άνθρωπος διαφθάρηκε από τον Σατανά, έχει δημιουργήσει αντιλήψεις για τον Θεό και δεν έχει καμία πίστη ή λαχτάρα για Εκείνον, όπως και καθόλου συνείδηση προς τον Θεό. Σκόπιμα εναντιώνεται και κατακρίνει τον Θεό και, επιπλέον, εκτοξεύει ύβρεις κατ' Αυτού πίσω από την πλάτη Του. Σαφώς γνωρίζει ότι είναι ο Θεός κι όμως εξακολουθεί να Τον κατακρίνει πίσω από την πλάτη Του, δεν έχει καμία πρόθεση να Τον υπακούει και απλώς απαιτεί και ζητά τυφλά. Τέτοιοι άνθρωποι —άνθρωποι που η λογική τους αποκλίνει— δεν είναι ικανοί να γνωρίζουν

την ίδια τους την ανήκουστη συμπεριφορά ή να μετανιώνουν για την αντιδραστικότητα τους. Εάν οι άνθρωποι είναι ικανοί να γνωρίσουν τον εαυτό τους, τότε έχουν αποκτήσει και πάλι κάποια από τη λογική τους· όσο περισσότερο επαναστατούν ενάντια στον Θεό αλλά δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους, τόσο πιο επιβαρυμένη είναι η λογική τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

82. Έπειτα από χιλιάδες χρόνια διαφθοράς, ο άνθρωπος έχει γίνει αναίσθητος και αργόστροφος, ένας δαίμονας που εναντιώνεται στον Θεό, σε σημείο που η επαναστατικότητα του ανθρώπου ενάντια στον Θεό έχει καταγραφεί σε ιστορικά βιβλία, και ακόμα κι ο ίδιος ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να δώσει μια πλήρη εικόνα της αντιδραστικής συμπεριφοράς του —διότι τον άνθρωπο τον έχει διαφθείρει βαθιά ο Σατανάς, τον έχει παρασύρει και ο άνθρωπος δεν ξέρει πού να στραφεί. Ακόμα και σήμερα, ο άνθρωπος εξακολουθεί να προδίδει τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος βλέπει τον Θεό Τον προδίδει, και όταν δεν Τον βλέπει κάνει το ίδιο. Ακόμη, υπάρχουν κι εκείνοι που έχοντας γίνει μάρτυρες των καταρών του Θεού και της οργής Του, συνεχίζουν και Τον προδίδουν. Και έτσι λέω πως η σύνεση του ανθρώπου έχει χάσει την αρχική της λειτουργία και πως το ίδιο συνέβη και στη συνείδηση του. Ο άνθρωπος που αντικρίζω είναι ένα κτήνος σε ανθρώπινη μορφή, είναι ένα δηλητηριώδες φίδι και όσο αξιοθρήνητος κι αν προσπαθεί να εμφανίζεται μπροστά στα μάτια Μου, ποτέ δεν θα είμαι ελεήμων προς αυτόν διότι ο άνθρωπος δεν έχει αντιληφθεί τη διαφορά μεταξύ του μαύρου και του άσπρου, την διαφορά μεταξύ αλήθειας και μη αλήθειας. Η λογική του ανθρώπου είναι τόσο μουδιασμένη, κι όμως προσπαθεί ακόμη να κερδίσει ευλογίες· η ανθρώπινη φύση του είναι τόσο ποταπή, κι όμως ακόμα επιθυμεί να αποκτήσει την κυριαρχία ενός βασιλιά. Με τέτοια λογική, ποιανού βασιλιάς θα μπορούσε να είναι; Πώς θα μπορούσε με τέτοια ανθρώπινη φύση να καθίσει σε θρόνο; Ο άνθρωπος πραγματικά δεν έχει καμία ντροπή! Είναι ένας αλαζονικός αχρείος! Σε όσους από εσάς επιθυμείτε να κερδίσετε ευλογίες, προτείνω πρώτα να κοιτάξετε σε έναν καθρέφτη τη δική σας άσχημη αντανάκλαση —εσύ έχεις ό, τι χρειάζεται για να γίνεις βασιλιάς; Έχεις το πρόσωπο κάποιου που μπορεί να κερδίσει ευλογίες; Δεν έχει σημειωθεί η παραμικρή αλλαγή στη διάθεσή σου και δεν έχεις εφαρμόσει καμία από τις αλήθειες στην πράξη, κι όμως συνεχίζεις να ελπίζεις για ένα υπέροχο αύριο. Πλανάσαι! Έχοντας γεννηθεί σε τόσο βρόμικη γη, ο άνθρωπος έχει σημαδευτεί σοβαρά από

την κοινωνία, έχει επηρεαστεί από φεουδαρχική δεοντολογία και έχει διδαχτεί σε «ιδρύματα υψηλής μόρφωσης». Ο οπισθοδρομικός τρόπος σκέψης, η διεφθαρμένη ηθική, η μοχθηρή άποψη ζωής, η ελεεινή φιλοσοφία για τη ζωή, η απολύτως ανάξια ύπαρξη κι ο διεφθαρμένος τρόπος ζωής και τα έθιμα, όλα έχουν εισβάλει βαθιά στην καρδιά του ανθρώπου και επιτίθενται άγρια και υπονομεύουν τη συνείδησή του. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος έχει απομακρυνθεί περισσότερο από τον Θεό και Του εναντιώνεται ακόμη περισσότερο. Ημέρα με την ημέρα, η διάθεση του ανθρώπου γίνεται όλο και πιο μοχθηρή και δεν υπάρχει ούτε ένας που πρόθυμα θα εγκαταλείψει τα πάντα για τον Θεό, ούτε ένας που πρόθυμα θα υπακούσει Εκείνον και, επιπλέον, ούτε ένας που θα αναζητήσει πρόθυμα την εμφάνιση Του. Αντίθετα, υπό την σφαίρα επιρροής του Σατανά, ο άνθρωπος δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιδιώκει την απόλαυση, παραδίδοντας τον εαυτό του στη διαφθορά της σάρκας στη γη της λάσπης. Ακόμη κι όταν ακούν την αλήθεια, εκείνοι που ζουν στο σκότος δεν σκέφτονται να την εφαρμόσουν στην πράξη, και ούτε τείνουν να αναζητήσουν τον Θεό, ακόμη και αν έχουν αντικρίσει την εμφάνιση Του. Πώς θα μπορούσε μια τόσο διεφθαρμένη ανθρωπότητα να έχει οποιαδήποτε ευκαιρία για σωτηρία; Πώς θα μπορούσε μια τόσο παρηκμασμένη ανθρωπότητα να ζήσει στο φως;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

83. Η πηγή της αποκάλυψης της διεφθαρμένης υπόστασης του ανθρώπου δεν είναι τίποτε παραπάνω από τη θολωμένη του συνείδηση, την κακόβουλη φύση του και την αδύναμη λογική του· εάν η συνείδηση κι η λογική του μπορούν να ξαναγίνουν φυσιολογικές, τότε θα γίνει κατάλληλος για χρήση από τον Θεό. Απλά και μόνο επειδή η συνείδηση του ανθρώπου ήταν πάντοτε αναισθητοποιημένη, η λογική του ποτέ δεν υπήρξε σωστή και θολώνει ολοένα και περισσότερο, ο άνθρωπος επαναστατεί ολοένα και περισσότερο εναντίον του Θεού, σε σημείο που σταύρωσε τον Ιησού, αρνήθηκε στον ενσαρκωμένο Θεό των εσχάτων ημερών την είσοδο στο σπίτι του και καταδικάζει τη σάρκα του Θεού, την οποία θεωρεί ασήμαντη. Εάν ο άνθρωπος είχε έστω και λίγη ανθρωπιά, δεν θα ήταν τόσο σκληρός απέναντι στον ενσαρκωμένο Θεό· εάν είχε έστω και λίγη λογική, δεν θα ήταν τόσο μοχθηρός αντιμετωπίζοντας τη σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού· αν είχε λίγη συνείδηση, δεν θα ήταν τόσο «ευγνώμων» προς τον ενσαρκωμένο Θεό με αυτόν τον τρόπο. Ο άνθρωπος ζει στην

εποχή που ο Θεός έχει αποκτήσει σάρκα και οστά, ωστόσο είναι ανίκανος να ευχαριστήσει τον Θεό για την τόσο καλή ευκαιρία που του παρέχει, και αντ' αυτού, καταριέται τον ερχομό Του ή αγνοεί τελείως το γεγονός της ενσάρκωσης του Θεού και φαινομενικά είναι εναντίον του γεγονότος αυτού και το έχει βαρεθεί. Ασχέτως με τον τρόπο που ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τον ερχομό Του, ο Θεός, εν συντομία, συνεχίζει πάντοτε το έργο Του υπομονετικά —παρόλο που ο άνθρωπος δεν Τον καλοδέχθηκε και έχει τυφλές απαιτήσεις από Εκείνον. Η διάθεση του ανθρώπου έχει γίνει εξαιρετικά μοχθηρή, η λογική του έχει αναισθητοποιηθεί φοβερά και η συνείδησή του έχει ποδοπατηθεί από τον Σατανά κι εδώ και πολύ καιρό έπαψε να είναι η αρχική ανθρώπινη συνείδηση. Ο άνθρωπος δεν είναι απλά αγνώμων απέναντι στον ενσαρκωμένο Θεό που πρόσφερε τόση πολλή ζωή και χάρη στην ανθρωπότητα, αλλά έχει γίνει ακόμα και πικρόχολος απέναντι Του επειδή του προσέφερε την αλήθεια· είναι που ο άνθρωπος δεν τρέφει το παραμικρό ενδιαφέρον για την αλήθεια και έτσι είναι πικρόχολος προς τον Θεό. Όχι μόνο ο άνθρωπος είναι ανίκανος να καταθέσει τη ζωή του για τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά προσπαθεί επίσης να Του αποσπάσει ευλογίες και προσποιείται πως τρέφει ένα ενδιαφέρον πολύ μεγαλύτερο από αυτό που Του έχει προσφέρει. Άνθρωποι με τέτοια λογική και συνείδηση θεωρούν πως αυτό δεν είναι μεγάλο θέμα και εξακολουθούν να πιστεύουν πως έχουν δαπανήσει πάρα πολλά για τον Θεό και πως Εκείνος τους έχει δώσει πολύ λίγα. Υπάρχουν άνθρωποι που ενώ Μου έδωσαν μια κούπα νερό, απλώνουν το χέρι και απαιτούν να τους πληρώσω για δύο κούπες γάλα, ή που ενώ Μου παρείχαν δωμάτιο για να περάσω μια νύχτα, απατούν να πληρώσω ενοίκιο για πολλές. Με τέτοια ανθρώπινη φύση, με τέτοια συνείδηση, πώς μπορείτε ακόμα να εύχεστε να κερδίσετε ζωή; Πόσο άξιοι περιφρόνησης και αχρείοι είστε!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

84. Εάν δεν αποκαλύψω την ασχήμια βαθιά μέσα στις καρδιές σας, τότε ο καθένας σας θα τοποθετήσει ένα στέμμα στο κεφάλι του και θα δώσετε όλη τη δόξα στον εαυτό σας. Η υπεροπτική κι αλαζονική φύση σας σας οδηγεί να προδώσετε την ίδια τη συνείδησή σας, να επαναστατήσετε και να αντισταθείτε στον Χριστό και να αποκαλύψετε την ασχήμια σας, εκθέτοντας έτσι στο φως τις προθέσεις σας, τις αντιλήψεις, τις υπερβολικές επιθυμίες και τα μάτια γεμάτα απληστία. Κι όμως, συνεχίζετε να δηλώνετε ότι θα αφιερώσετε τη ζωή σας στο

έργο του Χριστού και επαναλαμβάνετε ξανά και ξανά τις αλήθειες για τις οποίες μίλησε ο Χριστός εδώ και πολύ καιρό. Αυτή είναι η «πίστη» σας. Αυτή είναι η «πίστη σας χωρίς ακαθαρσίες». Ανέκαθεν έθετα στον άνθρωπο πολύ αυστηρά πρότυπα. Εάν η πίστη σου προσφέρεται υπό όρους και με προθέσεις, τότε θα προτιμούσα να μην έχω καθόλου τη φερόμενη πίστη σου, γιατί απεχθάνομαι αυτούς που Με εξαπατούν με τις προθέσεις τους και Με εκβιάζουν με όρους. Επιθυμώ μονάχα ο άνθρωπος να είναι απόλυτα πιστός σ' Εμένα και να ενεργεί για χάρη —και προκειμένου να αποδείξει— αυτή τη μία λέξη: την πίστη. Απεχθάνομαι τη χρήση των γλυκόλογών σας για να Με κάνουν να χαρώ. Διότι πάντοτε σας αντιμετωπίζω με απόλυτη ειλικρίνεια και γι' αυτό θα ήθελα να ενεργείτε προς Εμένα με μια επίσης αληθινή πίστη. Όσον αφορά την πίστη, πολλοί μπορεί να πιστεύουν ότι ακολουθούν τον Θεό επειδή έχουν πίστη, αλλιώς δεν θα άντεχαν τέτοιο πόνο. Σε ρωτώ, λοιπόν το εξής: Γιατί, λοιπόν, ποτέ δεν σέβεσαι παρόλο που πιστεύεις στην ύπαρξη Του; Γιατί, λοιπόν, δεν έχεις κανένα φόβο για τον Θεό στην καρδιά σου εάν πιστεύεις στην ύπαρξή Του; Αποδέχεσαι ότι ο Χριστός είναι η ενσάρκωση του Θεού, γιατί λοιπόν τρέφεις τόση περιφρόνηση προς Αυτόν; Γιατί συμπεριφέρεσαι με τόση ασέβεια προς Αυτόν; Γιατί Τον κρίνεις ανοιχτά; Γιατί κατασκοπεύεις πάντα τις κινήσεις Του; Γιατί δεν υποτάσσεσαι στις διευθετήσεις Του; Γιατί δεν ενεργείς σύμφωνα με τον λόγο Του; Γιατί Τον εκβιάζεις και κλέβεις τις προσφορές Του; Γιατί μιλάς εκ μέρους του Χριστού; Γιατί κρίνεις το κατά πόσον το έργο και ο λόγος Του είναι σωστά; Γιατί τολμάς να Τον βλασφημείς πίσω από την πλάτη Του; Αυτά κι άλλα πολλά στοιχειοθετούν την πίστη σας;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πιστεύεις αληθινά στον Θεό;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

85. Αν χρησιμοποιείτε έννοιες για να μετρήσετε και να σκιαγραφήσετε τον Θεό, σαν ο Θεός να ήταν ένα άγαλμα από πηλό που δεν μεταβάλλεται, κι αν οριοθετείτε τον Θεό μέσα στη Γραφή και Τον περιορίζετε με περιορισμένο εύρος έργου, τότε αυτό αποδεικνύει ότι έχετε καταδικάσει τον Θεό. Διότι, στις καρδιές τους, οι Ιουδαίοι την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης μετατρέπουν τον Θεό σε μια μορφή ειδώλου, σαν ο Θεός να μπορούσε να αποκληθεί μόνο Μεσσίας και μόνο Εκείνος που αποκαλούνταν Μεσσίας ήταν ο Θεός· και επειδή υπηρετούσαν και λάτρευαν τον Θεό σαν να ήταν ένα άγαλμα από πηλό, χωρίς πνοή, κάρφωσαν τον Ιησού εκείνης της εποχής στον σταυρό, καταδικάζοντάς Τον σε θάνατο —καταδικάζοντας τον αθώο Ιησού σε θάνατο. Ο Θεός δεν είχε διαπράξει κανένα έγκλημα, ωστόσο ο άνθρωπος δεν χάρισε

τη ζωή στον Θεό και ανένδοτα Τον καταδίκασε σε θάνατο. Έτσι, ο Ιησούς σταυρώθηκε. Ο άνθρωπος πάντοτε πιστεύει ότι ο Θεός είναι αμετάβλητος και Τον ορίζει σύμφωνα με την Γραφή, σαν να έχει δει ο άνθρωπος μέσα από τη διαχείριση του Θεού, σαν όλα όσα κάνει ο Θεός να είναι στα χέρια του ανθρώπου. Οι άνθρωποι είναι γελοίοι στο έπακρο, είναι κυριευμένοι από μέγιστη έπαρση και έχουν όλοι ταλέντο για πομπώδη ευγλωττία. Ασχέτως πόσο καλή είναι η γνώση σου για τον Θεό, και πάλι σου λέω ότι δεν γνωρίζεις τον Θεό, ότι δεν υπάρχει κανείς που να αντιστέκεται περισσότερο στον Θεό και ότι καταδικάζεις τον Θεό γιατί είσαι εντελώς ανίκανος να υπακούς στο έργο του Θεού και να περπατάς στον δρόμο της τελειοποίησης από τον Θεό. Γιατί ο Θεός δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος από τις πράξεις του ανθρώπου; Γιατί ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Θεό, γιατί έχει τόσο πολλές αντιλήψεις και γιατί κανένα ψήγμα της γνώσης του για τον Θεό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αλλά, αντιθέτως, επαναλαμβάνει μονότονα το ίδιο μοτίβο δίχως διακύμανση και χρησιμοποιεί την ίδια προσέγγιση για κάθε κατάσταση. Κι έτσι, έχοντας έρθει στη γη σήμερα, ο Θεός καρφώθηκε για ακόμη μία φορά στον σταυρό. Σκληρή, βάναυση ανθρωπότητα! Η πονηριά και η μηχανορραφία, το σπρωξίδι μεταξύ των ανθρώπων, το κυνήγι για φήμη και περιουσία, η κοινή σφαγή —πότε επιτέλους θα σταματήσουν όλα αυτά; Ο Θεός έχει πει εκατοντάδες χιλιάδες λόγια, ωστόσο κανείς δεν λογικεύτηκε. Δρουν για χάρη των οικογενειών τους, για τους γιους και τις κόρες τους, για την καριέρα τους, τις προοπτικές τους, το κύρος τους, τη ματαιοδοξία, τα χρήματα, για χάρη των ρούχων, του φαγητού και της σάρκας —ποιανού οι πράξεις είναι για χάρη του Θεού; Ακόμη και μεταξύ αυτών που οι πράξεις τους είναι για χάρη του Θεού, υπάρχουν μόνο λίγοι που γνωρίζουν τον Θεό. Πόσοι δεν δρουν για χάρη των δικών τους συμφερόντων; Πόσοι δεν καταπιέζουν και δεν κάνουν διακρίσεις κατά άλλων για να διατηρήσουν το κύρος τους; Έτσι, ο Θεός έχει καταδικαστεί βίαια σε θάνατο αμέτρητες φορές, αναρίθμητοι βάρβαροι κριτές καταδίκασαν τον Θεό και Τον σταύρωσαν για μία ακόμη φορά. Πόσοι μπορούν να αποκαλεστούν δίκαιοι διότι δρουν πραγματικά για χάρη του Θεού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι πονηροί θα τιμωρηθούν σίγουρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

86. Δεν είναι πολλοί εκείνοι που αντιτίθενται στον Θεό και εμποδίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος επειδή δεν γνωρίζουν το ποικίλο και διαφορετικό έργο του Θεού και, επιπλέον, επειδή διαθέτουν μόνο ένα ψήγμα γνώσης και δόγματος, με το οποίο συγκρίνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος; Παρόλο που οι εμπειρίες τέτοιων ανθρώπων είναι επιφανειακές, αυτοί

είναι αλαζόνες και επιεικείς από τη φύση τους και κοιτούν το έργο του Αγίου Πνεύματος με περιφρόνηση, αγνοούν τις πειθαρχίες του Αγίου Πνεύματος και, επιπλέον, χρησιμοποιούν τα τετριμμένα και παλιά επιχειρήματά τους για να επιβεβαιώσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Επίσης προσποιούνται, όντες απόλυτα πεπεισμένοι για τη σοφία και πολυμάθειά τους, καθώς και για το ότι είναι ικανοί να ταξιδέψουν σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι τέτοιοι άνθρωποι περιφρονητέοι και απορριπτέοι από το Άγιο Πνεύμα, και δεν θα εξαλειφθούν από τη νέα εποχή; Αυτοί που έρχονται ενώπιον του Θεού και Του αντιτάσσονται ανοιχτά, δεν είναι αδαή και ανενημέρωτα ανθρωπάκια που απλώς προσπαθούν να δείξουν πόσο λαμπρά είναι; Με μια πενιχρή μόνο γνώση της Βίβλου, προσπαθούν να δρασκελίσουν την «ακαδημαϊκή κοινότητα» του κόσμου με μόνο ένα επιφανειακό δόγμα για να διδάξουν στους ανθρώπους, επιχειρούν να αναστρέψουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και προσπαθούν να το κάνουν να περιστρέφεται γύρω από τη δική τους διαδικασία σκέψης ενώ, ως κοντόφθαλμοι που είναι, προσπαθούν να δουν με μια ματιά το 6.000 χρόνων έργο του Θεού. Αυτά τα άτομα δεν έχουν κανέναν λόγο να μιλούν! Στην πραγματικότητα, όσο μεγαλύτερη γνώση του Θεού έχουν οι άνθρωποι, τόσο πιο αργοί γίνονται στην κρίση για το έργο Του. Επιπλέον, μιλούν ελάχιστα για τη γνώση τους για το έργο του Θεού σήμερα, αλλά δεν είναι βιαστικοί στις κρίσεις τους. Όσο λιγότερα ξέρουν οι άνθρωποι για τον Θεό, τόσο πιο αλαζόνες και υπερβολικά σίγουροι για τον εαυτό τους είναι, και τόσο πιο ανήθικα διακηρύσσουν την ύπαρξη του Θεού —μιλούν, όμως, μόνο θεωρητικά, χωρίς να προσφέρουν πραγματικές αποδείξεις. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία απολύτως αξία. Όσοι βλέπουν το έργο του Αγίου Πνεύματος ως παιχνίδι, είναι επιπόλαιοι! Όσοι δεν είναι προσεκτικοί όταν συναντούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, που δεν συγκρατούν το στόμα τους, βιάζονται να κρίνουν, που δίνουν το ελεύθερο στο φυσικό τους ένστικτο να αρνείται την ορθότητα του έργου του Αγίου Πνεύματος, προσβάλλοντας και βλασφημώντας το —αυτοί οι τόσο ασεβείς άνθρωποι δεν είναι αδαείς ως προς το έργο του Αγίου Πνεύματος; Οι αλαζόνες δεν είναι, επιπλέον, υπερόπτες από τη φύση τους και ανεξέλεγκτοι; Ακόμη κι αν έρθει μια μέρα κατά την οποία τέτοιοι άνθρωποι θα αποδεχθούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, ο Θεός και πάλι δεν πρόκειται να τους ανεχθεί. Όχι μόνο κοιτούν απαξιωτικά όσους εργάζονται για τον Θεό, αλλά και βλασφημούν εναντίον του ίδιου του Θεού. Τέτοιοι απερίσκεπτοι άνθρωποι δεν πρόκειται να συγχωρεθούν, ούτε σε τούτην την εποχή ούτε και στην ερχόμενη, και θα χαθούν για πάντα στην κόλαση! Τέτοιοι ασεβείς, επιεικείς άνθρωποι προσποιούνται ότι πιστεύουν στον Θεό και όσο περισσότερο το κάνουν, τόσο πιο πιθανό είναι

να προσβάλλουν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Όλοι αυτοί οι αλαζόνες, που είναι έμφυτα αχαλίνωτοι και δεν έχουν υπακούσει ποτέ σε κανέναν, δεν περπατούν όλοι τους σε αυτό το μονοπάτι; Δεν αντιτίθενται καθημερινά στον Θεό, σ' Εκείνον που είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

87. Μάθετε ότι εναντιώνεστε στο έργο του Θεού ή χρησιμοποιείτε τις προσωπικές σας αντιλήψεις για να υπολογίσετε το σημερινό έργο, επειδή δεν γνωρίζετε τις αρχές του έργου του Θεού και επειδή δεν παίρνετε αρκετά στα σοβαρά το έργο του Αγίου Πνεύματος. Η εναντίωσή σας στον Θεό και η παρεμπόδιση του έργου του Αγίου Πνεύματος οφείλεται στις αντιλήψεις και την έμφυτη αλαζονεία σας. Δεν οφείλεται στο ότι το έργο του Θεού είναι λανθασμένο, αλλά στο ότι είστε υπερβολικά ανυπάκουοι από τη φύση σας. Αφού βρήκαν την πίστη τους στον Θεό, μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν καν να πουν με βεβαιότητα από πού προήλθε ο άνθρωπος, τολμούν, όμως, να δίνουν δημόσιες ομιλίες αξιολογώντας τα σωστά και τα λανθασμένα σημεία του έργου του Αγίου Πνεύματος. Επιπλήττουν, μάλιστα, τους αποστόλους, οι οποίοι έχουν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, υποβάλλοντας σχόλια και μιλώντας αγενώς και αυθαδώς· η ανθρώπινη φύση τους είναι ευτελέστατη και δεν έχουν την παραμικρή σύνεση. Δεν θα έρθει η ημέρα που τέτοιοι άνθρωποι θα απορριφθούν από το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα καούν στις φλόγες της κόλασης; Δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού, κι όμως επικρίνουν το έργο Του και προσπαθούν να διδάξουν τον Θεό πώς να εργάζεται. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι παράλογοι άνθρωποι να γνωρίζουν τον Θεό; Ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει τον Θεό μέσα από τη διαδικασία της αναζήτησης και της βίωσής Του· και καταφέρνει να Τον γνωρίσει, όχι επικρίνοντάς Τον από ιδιοτροπία, αλλά μέσα από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Όσο πιο ακριβής είναι η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό, τόσο λιγότερο εναντιώνονται σε Αυτόν. Αντίθετα, όσο λιγότερο γνωρίζουν οι άνθρωποι τον Θεό, τόσο πιο πιθανό είναι να Του εναντιωθούν. Οι αντιλήψεις σου, η παλιά φύση και η ανθρώπινη φύση σου, ο χαρακτήρας και η ηθική σου στάση αποτελούν το «κεφάλαιο» με το οποίο αντιστέκεσαι στον Θεό, και όσο πιο διεφθαρμένος, ξεπεσμένος και ευτελής είσαι, τόσο περισσότερο είσαι εχθρός του Θεού. Εκείνοι που διακατέχονται από κακές αντιλήψεις και έχουν αυτάρεσκη διάθεση βρίσκονται σε ακόμα μεγαλύτερη έχθρα με

τον ενσαρκωμένο Θεό, και τέτοιοι άνθρωποι είναι οι αντίχριστοι. Εάν οι αντιλήψεις σου δεν διορθωθούν, τότε θα είναι πάντοτε εναντίον του Θεού· ποτέ δεν θα είσαι συμβατός με τον Θεό και πάντα θα είσαι χώρια Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

88. Εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται τον σκοπό του έργου του Θεού είναι εκείνοι που είναι ενάντια στον Θεό, και ακόμα περισσότερο είναι εκείνοι που ενώ αντιλαμβάνονται τον σκοπό του έργου του Θεού, παρόλα αυτά δεν αναζητούν να ικανοποιήσουν τον Θεό. Εκείνοι που διαβάζουν τη Βίβλο σε μεγαλόσχημες εκκλησίες και απαγγέλουν τη Βίβλο κάθε μέρα, και εντούτοις κανένας τους δεν αντιλαμβάνεται τον σκοπό του έργου του Θεού. Κανένας τους δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό˙ επιπλέον, κανένας δεν είναι κοντά στην καρδιά του Θεού. Είναι όλοι άχρηστοι, ποταποί άνθρωποι, ο καθείς στεκούμενος ψηλά για να διδάξει τον Θεό. Παρότι κραδαίνουν το όνομα του Θεού, εκουσίως Τον καταπολεμούν. Παρότι φορούν την ετικέτα των πιστών του Θεού, είναι εκείνοι που τρώγουν τη σάρκα και πίνουν το αίμα του ανθρώπου. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι διάβολοι που καταβροχθίζουν την ψυχή του ανθρώπου, αρχιδαίμονες που παρεμποδίζουν σκόπιμα εκείνους που προσπαθούν να πάρουν το σωστό μονοπάτι και προσκόμματα που παρακωλύουν εκείνους που αναζητούν τον Θεό. Παρότι έχουν «ρωμαλέα» εμφάνιση, πώς οι ακόλουθοί τους μπορούν να καταλάβουν ότι αυτοί είναι αντίχριστοι που οδηγούν τους ανθρώπους στην αντίθεση με τον Θεό; Πώς να ξέρουν ότι είναι ζωντανοί διάβολοι που ιδιαιτέρως αναζητούν ψυχές για να τις καταβροχθίσουν; Εκείνοι που τιμούν τον εαυτό τους μπροστά στον Θεό είναι οι κατώτεροι απ᾽ όλους τους ανθρώπους, ενώ αυτοί που εμφανίζονται ως οι πιο ταπεινοί είναι και οι πιο έντιμοι. Και εκείνοι που θεωρούν ότι γνωρίζουν το έργο του Θεού και διακηρύσσουν το έργο του Θεού στους άλλους με μεγάλες φανφάρες ενώ τα μάτια τους είναι κατά πάνω Του —αυτοί είναι και οι πιο αμαθείς άνθρωποι. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τη μαρτυρία του Θεού και είναι αλαζονικοί και επηρμένοι. Εκείνοι που πιστεύουν ότι έχουν πολύ λίγη γνώση για τον Θεό παρόλη την εμπειρία και την πρακτική τους γνώση για τον Θεό είναι οι πιο αγαπητοί Του. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν πραγματική μαρτυρία και είναι πράγματι δυνατό να τελειοποιηθούν από τον Θεό. Αυτοί που δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού είναι αντίπαλοι του Θεού˙ αυτοί που παρότι κατανοούν το θέλημα του Θεού, δεν ασκούν την αλήθεια, είναι αντίπαλοι του Θεού˙ εκείνοι

που τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού αλλά πηγαίνουν ενάντια στην ουσία του λόγου του Θεού είναι αντίπαλοι του Θεού˙ αυτοί που έχουν αντιλήψεις για τον ενσαρκωμένο Θεό και επίτηδες επαναστατούν είναι αντίπαλοι του Θεού˙ αυτοί που κρίνουν τον Θεό είναι αντίπαλοι του Θεού˙ και όποιος δεν δύναται να γνωρίσει τον Θεό και να γίνει μάρτυράς Του είναι αντίπαλος του Θεού. Ακούστε λοιπόν την προτροπή Μου: Εάν αληθινά έχετε την πίστη να πορευθείτε σ' αυτό το μονοπάτι, τότε συνεχίστε να το ακολουθείτε. Εάν δεν έχετε τη δυνατότητα να μην εναντιωθείτε στον Θεό, τότε καλύτερα να φύγετε πριν να είναι πολύ αργά. Αλλιώς οι οιωνοί δεν είναι καλοί, γιατί η φύση σας είναι πολύ διεφθαρμένη. Δεν έχετε την παραμικρή αφοσίωση ή υπακοή, ή μια καρδιά που διψά για το δίκαιο και την αλήθεια. Και δεν έχετε ούτε την ελάχιστη αγάπη για τον Θεό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κατάστασή σας όσον αφορά στον Θεό είναι σε κακό χάλι. Δεν είστε ικανοί να τηρήσετε τις υποχρεώσεις σας ούτε να πείτε αυτά που πρέπει να πείτε. Δεν είστε ικανοί να βάλετε σε εφαρμογή αυτά που έχετε υποχρέωση, και δεν είστε ικανοί να κάνετε αυτό που οφείλετε. Δεν έχετε την αφοσίωση, τη συνείδηση, την υπακοή, ή την αποφασιστικότητα που οφείλετε να έχετε. Δεν έχετε υποφέρει όπως θα έπρεπε, και δεν έχετε την πίστη που θα έπρεπε να έχετε. Δεν έχετε απολύτως καμία αξία˙ έχετε την αυτοεκτίμηση για να συνεχίσετε να ζείτε; Σας το λέω έντονα, είναι καλύτερα να κλείσετε τα μάτια σας για την αιώνια ανάπαυση, και έτσι να γλιτώσετε τον Θεό από την έννοια σας και να μη χρειάζεται Εκείνος να υποφέρει για χάρη σας. Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις δεν γνωρίζετε το θέλημά Του. Τρέφεστε και πίνετε από τα λόγια του Θεού και εν τούτοις είστε ανίκανοι να κάνετε αυτά που επιτάσσει ο Θεός. Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις δεν Τον γνωρίζετε, και ζείτε παρότι δεν έχετε καμία πρόθεση να αγωνιστείτε για κάποιον σκοπό. Δεν έχετε ούτε αξίες ούτε σκοπό. Ζείτε σαν άνθρωπος αλλά δεν έχετε ούτε συνείδηση, ούτε ακεραιότητα, ούτε την ελάχιστη αξιοπιστία. Πώς μπορεί να θεωρηθείτε άνθρωπος; Πιστεύετε στον Θεό και εν τούτοις Τον εξαπατάτε. Επιπλέον, παίρνετε τα χρήματα του Θεού και τρέφεστε από τις προσφορές Του, και εν τούτοις στο τέλος δεν ενδιαφέρεστε καθόλου για τα συναισθήματα του Θεού ούτε έχετε συνείδηση απέναντι στον Θεό. Δεν μπορείτε να ανταποκριθείτε ούτε στις πιο απλές απαιτήσεις του Θεού. Πώς λοιπόν μπορεί να θεωρηθείτε άνθρωπος; Η τροφή που καταναλώνετε και ο αέρας που αναπνέετε προέρχονται από τον Θεό, απολαμβάνετε τη χάρη Του, και εν τέλει δεν έχετε την παραμικρή γνώση του Θεού. Αντιθέτως, έχετε γίνει οι άχρηστοι που είναι ενάντια στον Θεό. Δεν είστε

λοιπόν ένα κτήνος που δεν είναι καλύτερο ούτε από ένα σκυλί; Υπάρχουν άλλα ζώα πιο μοχθηρά από σας;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλοι οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι άνθρωποι που αντιμάχονται τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

89. Το μεγαλύτερο πρόβλημα με τον άνθρωπο είναι ότι αγαπά μόνο πράγματα που δεν μπορεί να δει και να αγγίξει, πράγματα που είναι εξαιρετικά μυστηριώδη και θαυμαστά, και που είναι αδιανόητα στον άνθρωπο και απρόσιτα στους απλούς θνητούς. Όσο πιο ουτοπικά είναι αυτά τα πράγματα, τόσο περισσότερο τα αναλύουν οι άνθρωποι, και τα επιδιώκουν, μάλιστα, αγνοώντας οτιδήποτε άλλο και επιχειρούν να τα αποκτήσουν. Όσο πιο ουτοπικά είναι, τόσο πιο προσεκτικά τα εξετάζουν και τα αναλύουν οι άνθρωποι, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να σχηματίζουν τις δικές τους εξαντλητικές ιδέες γι' αυτά. Αντίθετα, όσο πιο ρεαλιστικά είναι τα πράγματα, τόσο πιο εύκολα τα απορρίπτουν οι άνθρωποι· απλώς τα κοιτάζουν υποτιμητικά και, μάλιστα, τα περιφρονούν. Αυτή ακριβώς δεν είναι η στάση σας προς το ρεαλιστικό έργο που επιτελώ σήμερα; Όσο πιο ρεαλιστικά είναι αυτά τα πράγματα, τόσο πιο προκατειλημμένοι είστε εναντίον τους. Δεν αφιερώνετε χρόνο στην εξέτασή τους, κι απλώς τα αγνοείτε. Κοιτάζετε υποτιμητικά αυτές τις ρεαλιστικές, χαμηλών προδιαγραφών απαιτήσεις, τρέφετε, μάλιστα, πολυάριθμες αντιλήψεις γι' αυτόν τον Θεό που είναι ιδιαίτερα πραγματικός, και είστε απλώς ανίκανοι να δεχτείτε την πραγματικότητα και την κανονικότητά Του. Με αυτόν τον τρόπο, δεν εμμένετε σε μια ασαφή πίστη; Έχετε ακλόνητη πίστη στον αόριστο Θεό του παρελθόντος και κανένα ενδιαφέρον για τον πραγματικό Θεό του σήμερα. Αυτό δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός του χθες και ο Θεός του σήμερα είναι από δύο διαφορετικές εποχές; Δεν οφείλεται, επίσης, στο γεγονός ότι ο Θεός του χθες είναι ο δοξασμένος Θεός των ουρανών, ενώ ο Θεός του σήμερα είναι ένα μικροσκοπικό ανθρώπινο ον στη γη; Επιπλέον, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός που λατρεύεται από τον άνθρωπο είναι αυτός που προκύπτει από τις αντιλήψεις του, ενώ ο Θεός του σήμερα είναι μια πραγματική σάρκα που δημιουργήθηκε στη γη; Στο κάτω κάτω, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός του σήμερα είναι πολύ πραγματικός, σε σημείο που ο άνθρωπος δεν Τον επιδιώκει; Διότι αυτά που ζητάει από τους ανθρώπους ο σημερινός Θεός είναι ακριβώς αυτά που οι άνθρωποι είναι πιο απρόθυμοι να κάνουν και που τους κάνουν να αισθάνονται ντροπή. Αυτό δεν δυσκολεύει τα πράγματα για τους ανθρώπους; Δεν αποκαλύπτει τις ουλές τους; Με αυτόν

τον τρόπο, πολλοί από εκείνους που δεν επιδιώκουν την πραγματικότητα γίνονται εχθροί του ενσαρκωμένου Θεού, γίνονται αντίχριστοι. Δεν είναι προφανές γεγονός; Στο παρελθόν, όταν ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί ακόμη, μπορεί να ήσουν μια θρησκευτική προσωπικότητα ή ένας αφοσιωμένος πιστός. Αφότου ενσαρκώθηκε ο Θεός, πολλοί τέτοιοι αφοσιωμένοι πιστοί έγιναν, άθελά τους, οι αντίχριστοι. Ξέρεις τι συμβαίνει εδώ; Κατά την πίστη σου στον Θεό, δεν επικεντρώνεσαι στην πραγματικότητα ούτε επιδιώκεις την αλήθεια, αλλά, αντιθέτως, σου γίνονται εμμονή τα ψεύδη —αυτή δεν είναι η πιο ξεκάθαρη πηγή της εχθρότητάς σου προς τον ενσαρκωμένο Θεό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό και το έργο Του μπορούν να Τον ικανοποιήσουν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

90. Πριν από την επαφή με τον Χριστό, μπορεί να πιστεύεις ότι η διάθεσή σου έχει εντελώς αλλάξει, ότι είσαι ένας πιστός ακόλουθος του Χριστού και ότι είσαι πολύ άξιος να λάβεις τις ευλογίες του Χριστού. Επιπλέον, καθώς έχεις διανύσει πολλούς δρόμους, έχεις κάνει μεγάλο έργο κι έχεις αποφέρει πολλούς καρπούς, πιστεύεις ότι πρέπει να είσαι αυτός που θα λάβει το στεφάνι στο τέλος. Ωστόσο, υπάρχει μια αλήθεια που μπορεί να μη γνωρίζεις: Η διεφθαρμένη διάθεση κι η παρακοή κι η αντίσταση του ανθρώπου εκτίθενται όταν βλέπει τον Χριστό, κι η παρακοή κι η αντίσταση που εκτίθενται εκείνη τη στιγμή, εκτίθενται πιο απόλυτα και πληρέστερα απ' ό,τι σε κάθε άλλη. Ο Χριστός είναι ο Υιός του ανθρώπου —ο Υιός του ανθρώπου που κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση— γι' αυτό ο άνθρωπος ούτε Τον τιμά ούτε Τον σέβεται. Ο Θεός ζει στη σάρκα, γι' αυτό η παρακοή του ανθρώπου έρχεται στο φως λεπτομερώς και έντονα. Λέω, λοιπόν, ότι η έλευση του Χριστού έχει φέρει στο φως όλη την παρακοή της ανθρωπότητας και έχει φανερώσει εντελώς τη φύση του ανθρώπινου γένους. Αυτό ονομάζεται «δελεάζοντας μια τίγρη να κατεβεί απ' το βουνό» και «δελεάζοντας έναν λύκο να βγει έξω από τη σπηλιά». Τολμάς να πεις ότι είσαι πιστός στον Θεό; Τολμάς να πεις ότι δείχνεις απόλυτη υπακοή στον Θεό; Τολμάς να πεις ότι δεν είσαι επαναστάτης; Κάποιοι θα πουν: Κάθε φορά που ο Θεός δημιουργεί ένα νέο περιβάλλον για μένα, πάντα υποτάσσομαι χωρίς να παραπονιέμαι. Επιπλέον, δεν κατέχω καμιά αντίληψη για τον Θεό. Κάποιοι θα πουν: Οτιδήποτε μου αναθέτει ο Θεός, το εκτελώ κατά το καλύτερο δυνατό και δεν είμαι ποτέ αμελής. Τότε, σας ρωτώ αυτό: Μπορείτε να είστε συμβατοί με τον Χριστό όταν ζείτε μαζί μ' Εκείνον; Και για πόσο καιρό θα είστε συμβατοί μαζί Του; Μια μέρα; Δύο ημέρες;

Μία ώρα; Δύο ώρες; Η πίστη σας μπορεί να είναι πράγματι αξιέπαινη, αλλά δεν έχετε μεγάλη σταθερότητα. Όταν ζεις αληθινά με τον Χριστό, η αυταρέσκειά σου κι υπεροψία σου θα εκτεθούν σταδιακά μέσα από τα λόγια και τις πράξεις σου, όπως κι οι υπερβολικές σου επιθυμίες, η νοοτροπία ανυπακοής που έχεις και η δυσαρέσκειά σου φυσικά θα αποκαλυφθούν. Τέλος, η αλαζονεία σου θα γίνεται όλο και μεγαλύτερη, κι όταν γίνεις τόσο ασύμβατος με τον Χριστό όσο το νερό με τη φωτιά, τότε η φύση σου θα αποκαλυφθεί ολοκληρωτικά. Εκείνη την ώρα, οι αντιλήψεις σου δεν μπορούν πλέον να κρύβονται. Επίσης, οι διαμαρτυρίες σου θα εκφραστούν αυθόρμητα κι η ευτελής ανθρώπινη φύση σου θα εκτεθεί πλήρως. Ωστόσο, ακόμα και τότε, συνεχίζεις να αποκηρύσσεις τη δική σου επαναστατικότητα, ενώ πιστεύεις ότι ένας τέτοιος Χριστός δεν είναι εύκολο να γίνει αποδεκτός κι ότι είναι υπερβολικά αυστηρός με τον άνθρωπο κι ότι θα υποτασσόσουν εξ ολοκλήρου αν ήταν ένας ευγενικότερος Χριστός. Πιστεύετε ότι υπάρχει πάντα ένας δίκαιος λόγος για την εξέγερσή σας, και ότι επαναστατείτε εναντίον Του μόνον όταν ο Χριστός σάς έχει οδηγήσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο. Ποτέ δεν έχετε αναλογιστεί ότι έχετε αποτύχει στο να θεωρείτε τον Χριστό Θεό και στην πρόθεση σας να Τον υπακούσετε. Αντίθετα, πεισματικά επιμένεις ο Χριστός να ενεργεί σύμφωνα με την επιθυμία σου και από τη στιγμή που δεν υπάρχει ούτε ένα πράγμα που να έχει γίνει έτσι, πιστεύεις ότι Εκείνος δεν είναι Θεός, αλλά άνθρωπος. Δεν υπάρχουν πολλοί από εσάς που Τον αντιμετωπίζουν κατ' αυτόν τον τρόπο; Σε ποιον πιστεύετε εν τέλει; Και πώς κάνετε την αναζήτηση;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι είναι ασύμβατοι με τον Χριστό, είναι σίγουρα πολέμιοι του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

91. Πάντα επιθυμείτε να δείτε τον Χριστό, αλλά σας προτρέπω να μην έχετε τόση μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σας· ο καθένας μπορεί να δει τον Χριστό, αλλά λέω ότι κανένας δεν είναι κατάλληλος να δει τον Χριστό. Επειδή η φύση του ανθρώπου είναι γεμάτη από το κακό, την αλαζονεία και την επανάσταση, τη στιγμή που θα δεις τον Χριστό, η φύση σου θα σε καταστρέψει και θα σε καταδικάσει σε θάνατο. Η συσχέτισή σου με έναν αδελφό (ή μια αδελφή) μπορεί να μην δείχνει πολλά για σένα, αλλά δεν είναι τόσο απλό όταν συσχετίζεσαι με τον Χριστό. Οποιαδήποτε στιγμή, οι αντιλήψεις σου μπορεί να ριζωθούν, η αλαζονεία σου να αρχίσει να ανθίζει κι η επανάστασή σου να φέρει σύκα. Πώς μπορείς εσύ με τέτοια ανθρώπινη φύση να είσαι κατάλληλος να συσχετιστείς με τον Χριστό; Είσαι πράγματι ικανός

να Τον αντιμετωπίζεις ως Θεό κάθε στιγμή της κάθε μέρας; Θα έχεις αληθινά την πραγματικότητα της υποταγής στον Θεό; Λατρεύετε τον μεγαλειώδη Θεό μέσα στις καρδιές σας ως Ιεχωβά, ενώ θεωρείτε τον ορατό Χριστό άνθρωπο. Η λογική σας είναι κατωτάτου επιπέδου κι η ανθρώπινη φύση σας υπερβολικά ευτελής! Είστε ανίκανοι να θεωρείτε για πάντα τον Χριστό Θεό. Απλώς Τον κρατάτε γερά και Τον λατρεύετε ως Θεό περιστασιακά, όταν εσείς θέλετε. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο λέω ότι δεν είστε πιστοί του Θεού, αλλά συνεργοί αυτών οι οποίοι πολεμούν τον Χριστό. Ακόμα κι οι άνθρωποι που δείχνουν καλοσύνη σε άλλους ανταμείβονται, όμως ο Χριστός, που έχει επιτελέσει τέτοιο έργο ανάμεσά σας, δεν έχει δεχτεί ούτε την αγάπη ούτε την ανταμοιβή και υποταγή από τον άνθρωπο. Δεν είναι κάτι το λυπηρό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι είναι ασύμβατοι με τον Χριστό, είναι σίγουρα πολέμιοι του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

92. Μπορεί όλα τα χρόνια της πίστης σου στον Θεό, να μην έχεις καταραστεί κανέναν ούτε και να έχεις διαπράξει κάτι κακό, ωστόσο στη συσχέτισή σου με τον Χριστό δεν μπορείς να λες την αλήθεια, να ενεργείς ειλικρινά ή να υπακούς στον λόγο του Χριστού· τότε λέω ότι είσαι ο πιο μοχθηρός και κακός άνθρωπος στον κόσμο. Μπορεί να είσαι ιδιαίτερα εγκάρδιος και πιστός στους συγγενείς, τους φίλους, τη σύζυγο (ή τον σύζυγό σου), τους γιους και τις κόρες σου και τους γονείς σου και ποτέ δεν επωφελείσαι από τους άλλους, όμως αν δεν μπορείς να είσαι σε σύμπνοια και συμφιλιωμένος με τον Χριστό, τότε ακόμη κι αν δαπανήσεις όλο σου το είναι για να ανακουφίσεις τους γείτονές σου ή έχεις φροντίσει καλά τον πατέρα, τη μητέρα και τα μέλη του νοικοκυριού σου, λέω ότι εξακολουθείς να είσαι κακός και επιπλέον γεμάτος πονηρά κόλπα. Μη νομίζεις ότι είσαι συμβατός με τον Χριστό απλά και μόνο επειδή τα πηγαίνεις καλά με τους άλλους ή κάνεις κάποιες καλές πράξεις. Πιστεύεις ότι η φιλανθρωπική σου πρόθεση μπορεί να υφαρπάξει μια ευλογία από τον Ουρανό; Πιστεύεις ότι κάποιες καλές πράξεις που κάνεις μπορούν να υποκαταστήσουν την υπακοή σου; Κανείς σας δεν μπορεί να δεχτεί την αντιμετώπιση και το κλάδεμα κι όλοι σας δυσκολεύεστε να αποδεχθείτε την κανονική ανθρώπινη φύση του Χριστού. Ωστόσο, συνεχώς διατυμπανίζετε την υπακοή σας στον Θεό. Μια τέτοια πίστη σαν τη δική σας θα επιφέρει μια κατάλληλη ανταπόδοση. Σταματήστε να βαυκαλίζεστε με φανταχτερές ψευδαισθήσεις και να επιθυμείτε να δείτε τον Χριστό, γιατί είστε πολύ μικροί στο ανάστημα, τόσο που δεν είστε καν αντάξιοι

να Τον δείτε. Όταν αποβάλεις πλήρως την επαναστατικότητά σου και μπορέσεις να είσαι συμφιλιωμένος με τον Χριστό, τότε ο Θεός με φυσικό τρόπο θα σου εμφανιστεί. Αν πας να δεις τον Θεό χωρίς να υποστείς κλάδεμα ή κρίση, τότε σίγουρα θα γίνεις πολέμιος του Θεού προορισμένος για την καταστροφή. Η φύση του ανθρώπου είναι εγγενώς εχθρική προς τον Θεό, επειδή όλοι οι άνθρωποι έχουν υποβληθεί στην πιο βαθιά διαφθορά από τον Σατανά. Αν ο άνθρωπος προσπαθήσει να συσχετιστεί με τον Θεό ενόσω βρίσκεται στη δική του διαφθορά, είναι σίγουρο ότι τίποτα καλό δεν μπορεί να προέλθει απ' αυτό. Όλες οι πράξεις και τα λόγια του ανθρώπου σίγουρα θα εκθέτουν συνεχώς τη διαφθορά του και κατά τη συσχέτισή του με τον Θεό, η επαναστατικότητά του θα αποκαλυφθεί από κάθε άποψη. Ο άνθρωπος επομένως, εν αγνοία του, αντιτίθεται στον Χριστό, εξαπατά τον Χριστό και απορρίπτει τον Χριστό· όταν συμβεί αυτό, ο άνθρωπος θα είναι σε ακόμη πιο επισφαλή κατάσταση και αν συνεχιστεί αυτό, θα υποβληθεί σε τιμωρία.

Κάποιοι μπορεί να πιστεύουν ότι εάν η συσχέτιση με τον Θεό είναι τόσο επικίνδυνη, τότε θα ήταν σοφό να κρατηθούμε σε απόσταση από τον Θεό. Τι μπορούν να λάβουν τέτοιοι άνθρωποι τότε; Μπορούν να είναι πιστοί στον Θεό; Πράγματι, η συσχέτιση με τον Θεό είναι πολύ δύσκολη, αλλά αυτό συμβαίνει εξ ολοκλήρου επειδή ο άνθρωπος είναι διεφθαρμένος, κι όχι επειδή ο Θεός δεν μπορεί να συσχετιστεί με τον άνθρωπο. Θα ήταν καλύτερο για σας να αφιερώσετε περισσότερη προσπάθεια στην αλήθεια του γνώθι σαυτόν. Γιατί δεν κερδίσατε την εύνοια του Θεού; Γιατί η διάθεσή σας είναι απεχθής για Εκείνον; Γιατί τα λόγια σας Του φαίνονται αηδιαστικά; Μόλις δείξετε λίγη πίστη, παινεύετε τους εαυτούς σας και απαιτείτε ανταμοιβή για τη μικρή σας συνεισφορά· περιφρονείτε τους άλλους μόλις δείξετε αφοσίωση και αψηφάτε τον Θεό αφού επιτελέσετε μια μικρή εργασία. Επιθυμείτε πλούτη και δώρα και συγχαρητήρια γιατί δεχθήκατε τον Θεό. Πονάει η καρδιά σας όταν δίνετε ένα-δυο κέρματα. Όταν δίνετε δέκα, επιθυμείτε ευλογίες και να σας ξεχωρίσουν από τους άλλους. Για ανθρώπινη φύση σαν τη δική σας είναι πραγματικά προσβλητικό να μιλά ή να ακούει κανείς. Υπάρχει κάτι αξιέπαινο στα λόγια και τις πράξεις σας; Όσοι εκτελούν το καθήκον τους κι όσοι δεν το εκτελούν· όσοι οδηγούν και όσοι ακολουθούν· όσοι δέχονται τον Θεό κι όσοι δεν το κάνουν· όσοι δίνουν και όσοι δεν δίνουν· όσοι κηρύττουν και όσοι λαμβάνουν το κήρυγμα, και ούτω καθεξής· όλοι αυτοί οι άνθρωποι παινεύονται. Δεν το βρίσκετε αυτό γελοίο; Βεβαίως γνωρίζετε ότι πιστεύετε στον Θεό, ωστόσο δεν μπορείτε να είστε σε σύμπνοια με τον Θεό.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι δεν έχετε καμία απολύτως αξία, ωστόσο συνεχίζετε να καυχιέστε το ίδιο. Δεν αισθάνεστε ότι η λογική σας έχει καταντήσει τέτοια ώστε δεν έχετε πλέον αυτοέλεγχο; Πώς μπορείτε με τέτοια λογική να είστε κατάλληλοι για συσχετιστείτε με τον Θεό; Τώρα δεν φοβάστε για τον εαυτό σας; Η διάθεσή σας έχει ήδη γίνει τέτοια που δεν μπορείτε να είστε σε σύμπνοια με τον Θεό. Έτσι, δεν είναι γελοία η πίστη σας; Δεν είναι παράλογη η πίστη σας; Πώς θα αντιμετωπίσεις το μέλλον σου; Πώς θα επιλέξεις το μονοπάτι που θα ακολουθήσεις;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι είναι ασύμβατοι με τον Χριστό, είναι σίγουρα πολέμιοι του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

93. Μερικοί άνθρωποι δεν χαίρονται με την αλήθεια, πολύ λιγότερο, με την κρίση. Αντίθετα, χαίρονται με τη δύναμη και τον πλούτο. Αυτά τα άτομα κυνηγούν την εξουσία. Αναζητούν αποκλειστικά εκείνα τα θρησκεύματα στον κόσμο που έχουν επιρροή κι εκείνους τους πάστορες και τους δασκάλους που προέρχονται από τις ιερατικές σχολές. Παρά το γεγονός ότι δέχτηκαν την οδό της αλήθειας, παραμένουν επιφυλακτικοί και δεν είναι σε θέση να αφοσιωθούν πλήρως. Μιλούν για θυσίες προς τον Θεό, αλλά τα μάτια τους επικεντρώνονται σε μεγάλους πάστορες και δασκάλους κι ο Χριστός παραμερίζεται. Οι καρδιές τους είναι γεμάτες με φήμη, πλούτη και δόξα. Δεν πιστεύουν καθόλου ότι ένας τέτοιος ασήμαντος άνθρωπος είναι ικανός να κατακτήσει τόσους πολλούς, ότι ένας τόσο ασήμαντος είναι ικανός να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση. Δεν πιστεύουν καθόλου ότι όλα αυτά τα μηδενικά μέσα στη σκόνη και σωρούς κοπριάς είναι τα άτομα που επιλέγονται από τον Θεό. Πιστεύουν ότι, αν αυτοί οι άνθρωποι ήταν τα αντικείμενα της σωτηρίας του Θεού, τότε ο ουρανός και η γη θα γύριζαν ανάποδα κι όλοι οι άνθρωποι θα ξεκαρδίζονταν στο γέλιο. Πιστεύουν ότι, αν ο Θεός επέλεξε κάποιους τόσο τιποτένιους για να τελειωθούν, τότε αυτοί οι μεγάλοι άντρες θα γίνονταν ο ίδιος ο Θεός. Οι αντιλήψεις τους είναι μολυσμένες με την απιστία. Πράγματι, πιο πολύ κι από την απιστία, είναι εξωφρενικά θηρία. Γιατί εκτιμούν μόνο τη θέση, το κύρος και τη δύναμη· αυτό που έχουν σε μεγάλη εκτίμηση είναι μεγάλες ομάδες και θρησκεύματα. Δεν έχουν κανένα σεβασμό για όλους εκείνους που οδηγούνται από τον Χριστό· είναι απλά προδότες που γύρισαν την πλάτη τους στον Χριστό, στην αλήθεια και στη ζωή.

Αυτό που θαυμάζεις δεν είναι η ταπεινοφροσύνη του Χριστού, αλλά εκείνοι οι ψεύτικοι διακεκριμένοι ποιμένες. Δεν αγαπάς το κάλλος ή τη σοφία του Χριστού, αλλά εκείνους τους φαύλους που συνδέονται με τον άθλιο κόσμο. Γελάς με τον πόνο του Χριστού, που δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι Του, αλλά θαυμάζεις αυτά τα πτώματα που αρπάζουν προσφορές και ζουν στην ακολασία. Δεν είσαι πρόθυμος να υποφέρεις μαζί με τον Χριστό, αλλά ευχαρίστως πέφτεις στην αγκαλιά εκείνων των απερίσκεπτων αντίχριστων, παρόλο που σου παρέχουν μόνο σάρκα, μόνο γράμματα και μόνο έλεγχο. Ακόμα και τώρα, η καρδιά σου εξακολουθεί να στρέφεται προς εκείνους, προς τη φήμη τους, προς το κύρος τους και προς την επιρροή τους. Κι όμως συνεχίζεις να διατηρείς μια στάση, κατά την οποία σου είναι δύσκολο να χωνέψεις το έργο του Χριστού και είσαι απρόθυμος να το αποδεχθείς. Γι' αυτό λέω ότι δεν έχεις την πίστη που απαιτείται για να αναγνωρίσεις τον Χριστό. Ο λόγος που Τον ακολουθείς ως σήμερα είναι απλώς επειδή δεν είχες άλλη επιλογή. Στην καρδιά σου για πάντα δεσπόζουν υπεροπτικές εικόνες· δεν μπορείς να ξεχάσεις κάθε τους λέξη και πράξη, ούτε τις γεμάτες επιρροή λέξεις και τα χέρια τους. Είναι, στην καρδιά σας, για πάντα υπέρτατοι και για πάντα ήρωες. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει για τον σύγχρονο Χριστό. Είναι για πάντα ασήμαντος στην καρδιά σου και για πάντα ανάξιος σεβασμού. Γιατί Αυτός είναι πάρα πολύ συνηθισμένος, έχει πολύ μικρή επιρροή και απέχει πολύ από την υπεροψία.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να πω ότι όλοι όσοι δεν εκτιμούν την αλήθεια είναι άπιστοι και προδότες της αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θα λάβουν ποτέ την έγκριση του Χριστού. Έχεις διαπιστώσει τώρα πόση απιστία βρίσκεται μέσα σου; Και πόση προδοσία του Χριστού; Σε προτρέπω λοιπόν ώστε: Αφού έχεις επιλέξει την οδό της αλήθειας, τότε θα πρέπει να αφοσιωθείς ολόψυχα, μην αμφιταλαντεύεσαι ούτε να το κάνεις με μισή καρδιά. Θα πρέπει να καταλάβεις ότι ο Θεός δεν ανήκει στον κόσμο ή σε οποιοδήποτε άτομο, αλλά σ' όλους εκείνους που πραγματικά πιστεύουν σε Αυτόν, σ' όλους εκείνους που Τον λατρεύουν και σ' όλους εκείνους που είναι αφοσιωμένοι και πιστοί σ' Αυτόν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πιστεύεις αληθινά στον Θεό;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

94. Πολλοί από όσους ακολουθούν τον Θεό ενδιαφέρονται μόνο για το πώς θα κερδίσουν ευλογίες ή θα αποτρέψουν την καταστροφή. Μόλις γίνεται μνεία για το έργο και τη διαχείριση του Θεού, σιωπούν και χάνουν κάθε ενδιαφέρον. Νομίζουν ότι η κατανόηση

τέτοιων κουραστικών ζητημάτων δεν θα βοηθήσει τη ζωή τους να αναπτυχθεί, ούτε θα προσφέρει κάποιο όφελος. Κατά συνέπεια, μολονότι έχουν ακούσει για τη διαχείριση του Θεού, δεν της δίνουν και πολλή προσοχή. Δεν τη βλέπουν ως κάτι πολύτιμο που πρέπει να γίνει αποδεκτό, και πολύ περισσότερο δεν τη λαμβάνουν ως μέρος της ζωής τους. Οι άνθρωποι αυτού του είδους έχουν έναν μόνο απλό στόχο ακολουθώντας τον Θεό, και αυτός είναι να λαμβάνουν ευλογίες. Οι άνθρωποι αυτοί δεν μπαίνουν στον κόπο να προσέξουν οτιδήποτε άλλο δεν αφορά άμεσα αυτόν τον στόχο. Δεν υπάρχει για αυτούς κανένας πιο θεμιτός στόχος από το να πιστεύουν στον Θεό για να λαμβάνουν ευλογίες —αυτή είναι η αξία της πίστης τους. Εάν κάτι δεν συμβάλλει σε αυτόν τον στόχο, παραμένουν εντελώς ασυγκίνητοι. Αυτό ισχύει για τους περισσότερους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό σήμερα. Ο στόχος και η πρόθεσή τους φαίνονται θεμιτά επειδή, πιστεύοντας στον Θεό, δαπανούν επίσης για τον Θεό, αφιερώνονται σε Αυτόν και εκτελούν το καθήκον τους. Εγκαταλείπουν τα νιάτα τους, απαρνούνται την οικογένεια και τη σταδιοδρομία τους, περνούν και χρόνια ακόμη μακριά από το σπίτι τους απασχολημένοι. Για χάρη του απώτερου στόχου τους, αλλάζουν τα ενδιαφέροντά τους, τη στάση τους για τη ζωή, ακόμη και την κατεύθυνση που αναζητούν· κι όμως δεν μπορούν να αλλάξουν τον στόχο της πίστης τους στον Θεό. Τρέχουν παντού για τη διαχείριση των δικών τους ιδανικών· ανεξάρτητα από το πόσο μακρύς είναι ο δρόμος και από το πόσες δυσκολίες και εμπόδια υπάρχουν στην πορεία, παραμένουν ανυποχώρητοι και δεν φοβούνται τον θάνατο. Ποια δύναμη τούς αναγκάζει να συνεχίζουν να αφιερώνονται κατ᾽ αυτόν τον τρόπο; Μήπως η συνείδησή τους; Ο σπουδαίος και ευγενής χαρακτήρας τους; Η αποφασιστικότητά τους να πολεμήσουν τις δυνάμεις του κακού μέχρι τέλους; Η πίστη τους να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό χωρίς να ζητούν ανταμοιβή; Η αφοσίωσή τους, όντας πρόθυμοι να εγκαταλείψουν τα πάντα για να επιτύχουν το θέλημα του Θεού; Ή μήπως το πνεύμα αφοσίωσής τους, ώστε να απαρνούνται διαρκώς τις υπερβολικές προσωπικές απαιτήσεις; Να εξακολουθεί να δίνει τόσο πολλά κάποιος που δεν έχει καταλάβει ποτέ το έργο της διαχείρισης του Θεού, αυτό κι αν είναι θαύμα! Προς το παρόν, ας μη συζητήσουμε το πόσα έχουν προσφέρει αυτά τα άτομα. Η συμπεριφορά τους, ωστόσο, αξίζει κατά πολύ την ανάλυσή μας. Εκτός από τα οφέλη που συνδέονται τόσο στενά με αυτούς, θα μπορούσαν να υπάρχουν και άλλοι λόγοι για τους οποίους άνθρωποι που δεν καταλαβαίνουν ποτέ τον Θεό, θα πρόσφεραν τόσο πολλά για Εκείνον; Ως προς αυτό, ανακαλύπτουμε ένα άγνωστο ως τώρα πρόβλημα: Η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό είναι

απλά και μόνο σχέση συμφέροντος. Είναι σχέση μεταξύ κάποιου που δέχεται και κάποιου που δωρίζει ευλογίες. Για να το πούμε απλά, είναι παρόμοια με τη σχέση μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη. Ο εργαζόμενος δουλεύει μόνο για να λαμβάνει τις ανταμοιβές που παρέχει ο εργοδότης. Δεν υπάρχει στοργή σε μια τέτοια σχέση, μόνο συναλλαγή. Δεν αγαπάει ούτε αγαπιέται κανείς, υπάρχει μόνο φιλανθρωπία και έλεος. Δεν υπάρχει κατανόηση, μόνο καταπιεσμένη αγανάκτηση και εξαπάτηση. Δεν υπάρχει οικειότητα, μόνο ένα αδιαπέραστο χάσμα. Τώρα που τα πράγματα έχουν φτάσει σε αυτό το σημείο, ποιος μπορεί να αντιστρέψει μια τέτοια πορεία; Και πόσοι άνθρωποι είναι ικανοί να καταλάβουν πραγματικά πόσο φρικτή πραγματικά έχει γίνει αυτή η σχέση; Πιστεύω ότι όταν οι άνθρωποι πλέουν στην αγαλλίαση τού να ευλογούνται, κανείς δεν μπορεί να φανταστεί πόσο εξευτελιστική και απεχθής είναι μια τέτοια σχέση με τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

95. Το πλέον λυπηρό όσον αφορά την πίστη της ανθρωπότητας στον Θεό είναι ότι ο άνθρωπος επιτελεί τη δική του διαχείριση εν μέσω του έργου του Θεού, κι όμως δεν δίνει καμία σημασία στη διαχείριση του Θεού. Η μεγαλύτερη αποτυχία του ανθρώπου έγκειται στο ότι ο άνθρωπος κατασκευάζει τον δικό του ιδανικό προορισμό και σχεδιάζει πώς να λάβει τη μεγαλύτερη ευλογία και τον καλύτερο προορισμό, ταυτόχρονα με την προσπάθειά του να υποτάσσεται στον Θεό και να Τον λατρεύει. Ακόμη και αν κάποιος κατανοεί πόσο αξιολύπητος, απαίσιος και θλιβερός είναι, πόσοι μπορούν πρόθυμα να εγκαταλείψουν τα ιδανικά και τις ελπίδες τους; Και ποιοι μπορούν να σταματήσουν τα βήματά τους και να μη σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους; Ο Θεός χρειάζεται όσους θα συνεργαστούν στενά μαζί Του για να ολοκληρώσει τη διαχείρισή Του. Χρειάζεται όσους θα υποταχθούν σε Αυτόν, αφιερώνοντας ολόκληρο το μυαλό και το σώμα τους στο έργο της διαχείρισής Του. Δεν χρειάζεται ανθρώπους που απλώνουν το χέρι ικετεύοντάς Τον κάθε μέρα, πόσω μάλλον όσους δίνουν λίγα και στη συνέχεια περιμένουν να ανταμειφθούν. Ο Θεός σιχαίνεται εκείνους που συνεισφέρουν πενιχρά και στη συνέχεια αναπαύονται στις δάφνες τους. Μισεί εκείνους τους ψυχρούς ανθρώπους που φθονούν το έργο της διαχείρισής Του και θέλουν μόνο να μιλούν για το πώς θα πάνε στον παράδεισο και θα κερδίσουν ευλογίες. Ακόμη μεγαλύτερη αποστροφή τρέφει για όσους εκμεταλλεύονται την ευκαιρία που παρουσιάζεται από το έργο, το οποίο

κάνει για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Αυτό συμβαίνει επειδή οι άνθρωποι ετούτοι δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ για το τι θέλει να επιτύχει και να αποκτήσει ο Θεός μέσω του έργου της διαχείρισής Του. Ενδιαφέρονται μόνο για το πώς μπορούν να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που παρέχει το έργο του Θεού για να κερδίσουν ευλογίες. Δεν ενδιαφέρονται για την καρδιά του Θεού, όντας πλήρως απασχολημένοι με τις δικές τους προοπτικές και τη δική τους μοίρα. Όσοι φθονούν το έργο διαχείρισης του Θεού και δεν έχουν το παραμικρό ενδιαφέρον για το πώς ο Θεός σώζει την ανθρωπότητα και για το θέλημά Του, κάνουν μόνο ό,τι ευχαριστεί τους ίδιους κατά τρόπο αποστασιοποιημένο από το έργο διαχείρισης του Θεού. Τη συμπεριφορά τους ούτε τη θυμάται ούτε την εγκρίνει ο Θεός —και πολύ περισσότερο δεν τη βλέπει με θετικό μάτι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

96. Τα έργα Μου είναι περισσότερα σε αριθμό από τους κόκκους της άμμου στις παραλίες και η σοφία Μου ξεπερνά αυτήν όλων των γιων του Σολομώντα. Ωστόσο, οι άνθρωποι Με θεωρούν απλώς έναν ασήμαντο γιατρό και έναν άγνωστο δάσκαλο των ανθρώπων! Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να τους θεραπεύσω. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να χρησιμοποιήσω τις δυνάμεις Μου και να βγάλω τα ακάθαρτα πνεύματα από το σώμα τους και τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα απλώς και μόνο για να λάβουν ειρήνη και χαρά από Εμένα. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για να απαιτήσουν από Εμένα μεγαλύτερο υλικό πλούτο. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο και μόνο για να περάσουν τη ζωή αυτή με ειρήνη και να είναι σώοι και αβλαβείς στον κόσμο που έρχεται. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για να αποφύγουν τα δεινά της κόλασης και να λάβουν τις ευλογίες του ουρανού. Τόσο πολλοί πιστεύουν σ' Εμένα μόνο για προσωρινή άνεση, αλλά δεν αποζητούν να κερδίσουν τίποτα από τον κόσμο που έρχεται. Όταν έστρεψα το μένος Μου στον άνθρωπο και απομάκρυνα όλη τη χαρά και την ειρήνη που είχε κάποτε, ο άνθρωπος άρχισε να αμφιβάλει. Όταν έδωσα στον άνθρωπο τα δεινά της κόλασης και πήρα πίσω τις ευλογίες του ουρανού, η ντροπή του ανθρώπου μετατράπηκε σε θυμό. Όταν ο άνθρωπος Μού ζήτησε να τον θεραπεύσω, αλλά Εγώ δεν του έδωσα σημασία και, επιπλέον, τον αποστράφηκα, ο άνθρωπος αναχώρησε από Εμένα για να αναζητήσει, αντ' αυτού, την οδό της κακής ιατρικής και της μαγείας. Όταν πήρα όλα όσα ο άνθρωπος είχε απαιτήσει από

Εμένα, τότε ο άνθρωπος εξαφανίστηκε χωρίς ίχνος. Γι' αυτό λέω ότι ο άνθρωπος πιστεύει σ' Εμένα, γιατί δίνω μεγάλη χάρη και γιατί έχει πάρα πολλά να κερδίσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι γνωρίζεις περί πίστης;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

97. Ελπίζεις ότι η πίστη σου στον Θεό δεν θα προκαλέσει καμία πρόκληση ή δοκιμασία ούτε την παραμικρή δυσκολία. Πάντα επιδιώκεις εκείνα τα πράγματα που είναι άχρηστα και δεν αποδίδεις αξία στη ζωή, αλλά βάζεις τις δικές σου εξωφρενικές σκέψεις πάνω από την αλήθεια. Είσαι τόσο άχρηστος! Ζεις σαν χοίρος —ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σ' εσένα και τους χοίρους και τα σκυλιά; Δεν είναι όλοι εκείνοι που δεν ακολουθούν την αλήθεια ενώ αγαπούν την σάρκα σαν θηρία; Δεν είναι όλοι αυτοί οι νεκροί χωρίς πνεύμα σαν όρθια πτώματα; Πόσα λόγια έχουν ειπωθεί ανάμεσά σας; Έχει γίνει μόνο λίγο έργο ανάμεσά σας; Πόσα σας έδωσα; Και γιατί δεν τα κέρδισες; Τι παράπονο έχεις; Μήπως δεν έχεις κερδίσει τίποτα επειδή είσαι πολύ ερωτευμένος με τη σάρκα; Και μήπως αυτό συμβαίνει επειδή οι σκέψεις σου είναι υπερβολικές; Δεν είναι επειδή είσαι πολύ ηλίθιος; Εάν δεν είσαι σε θέση να κερδίσεις αυτές τις ευλογίες, μπορείς να κατηγορήσεις τον Θεό που δεν σε έσωσε; Αυτό που επιδιώκεις είναι να είσαι σε θέση να κερδίσεις την ειρήνη αφού πιστέψεις στον Θεό —για να είναι τα παιδιά σου απαλλαγμένα από ασθένειες, για να έχει ο σύζυγός σου μια καλή δουλειά, για να βρει ο γιος σου μια καλή σύζυγο, για να βρει η κόρη σου έναν αξιοπρεπή σύζυγο, για να οργώνουν τα βοοειδή και τα άλογά σου καλά τη γη, για μια χρονιά καλού καιρού για τις καλλιέργειές σου. Αυτό επιδιώκεις. Η επιδίωξή σου είναι μόνο να ζεις με άνεση, για να μην συμβούν ατυχήματα στην οικογένειά σου, για να σε προσπεράσουν οι άνεμοι, για να μην αγγίξουν τα χαλίκια το πρόσωπό σου, για να μην πλημμυρίσει η σοδειά της οικογένειάς σου, για να μην επηρεαστείς από οποιαδήποτε καταστροφή, για να ζήσεις στην αγκαλιά του Θεού, να ζήσεις σε μια άνετη φωλιά. Ένας δειλός όπως εσύ, ο οποίος πάντα επιδιώκει τα σαρκικά, έχει καρδιά, έχει πνεύμα; Δεν είσαι απλώς ένα θηρίο; Σου δίνω την αληθινή οδό, χωρίς να ζητήσω τίποτα σε αντάλλαγμα, όμως δεν την επιδιώκεις. Είσαι ένας από εκείνους που πιστεύουν στον Θεό; Σου παρέχω την πραγματική ανθρώπινη ζωή, όμως δεν την επιδιώκεις. Είσαι λοιπόν διαφορετικός από έναν χοίρο ή έναν σκύλο; Οι χοίροι δεν επιδιώκουν τη ζωή του ανθρώπου, δεν επιδιώκουν να εξαγνίζονται και δεν καταλαβαίνουν τι είναι η ζωή. Κάθε μέρα, μετά το φαγητό τους, απλώς κοιμούνται. Σου έδωσα την αληθινή οδό, όμως δεν την έχεις κερδίσει: Είσαι με άδεια χέρια. Είσαι πρόθυμος να συνεχίσεις με αυτή τη ζωή, τη ζωή ενός

χοίρου; Τι σημασία έχει να μένουν ζωντανοί αυτοί οι άνθρωποι; Η ζωή σου είναι αξιοπεριφρόνητη και ποταπή, ζεις μέσα στη βρομιά και στην ανηθικότητα, και δεν έχεις κανέναν στόχο. Η ζωή σου δεν είναι η πλέον ποταπή; Έχεις το θράσος να κοιτάξεις τον Θεό; Εάν συνεχίζεις να έχεις τέτοιες εμπειρίες, θα αποκτήσεις τίποτα; Η αληθινή οδός σού έχει δοθεί, αλλά κατά πόσο μπορείς να την κερδίσεις τελικά εξαρτάται από την προσωπική σου επιδίωξη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

98. Στις εμπειρίες της ζωής των ανθρώπων, συχνά αναλογίζονται: «Έχω εγκαταλείψει την οικογένεια και την καριέρα μου για τον Θεό, και τι μου έχει δώσει Αυτός; Πρέπει να τα προσθέσω και να τα επιβεβαιώσω —έλαβα πρόσφατα οποιεσδήποτε ευλογίες; Έχω δώσει πολλά όλο αυτό το διάστημα, έχω τρέξει και τρέχω, και έχω υποφέρει πολύ —μου έχει δώσει ο Θεός οποιεσδήποτε υποσχέσεις σε αντάλλαγμα; Θυμάται τις καλές πράξεις μου; Ποιο θα είναι το τέλος μου; Μπορώ να λάβω τις ευλογίες του Θεού;»... Κάθε άνθρωπος κάνει τέτοιους υπολογισμούς μέσα στην καρδιά του συνέχεια, και θέτει απαιτήσεις στον Θεό που περιλαμβάνουν τα κίνητρα, τις φιλοδοξίες και τις συμφωνίες τους. Τουτέστιν, στην καρδιά του ο άνθρωπος θέτει διαρκώς τον Θεό σε δοκιμασία, σκαρφίζεται συνεχώς σχέδια για τον Θεό και συνεχώς επιχειρηματολογεί υπέρ της κατάληξής του με τον Θεό και προσπαθεί να αντλήσει μια δήλωση από τον Θεό, κοιτώντας μήπως ο Θεός μπορεί να του δώσει ό,τι επιθυμεί. Την ίδια στιγμή που ακολουθεί τον Θεό, ο άνθρωπος δεν αντιμετωπίζει τον Θεό ως Θεό. Ανέκαθεν προσπαθούσε να κάνει συμφωνίες με τον Θεό, θέτοντας διαρκώς απαιτήσεις σ' Αυτόν, και μάλιστα ασκώντας Του πίεση σε κάθε βήμα, προσπαθώντας να βγάλει από τη μύγα ξύγκι. Ενώ παράλληλα προσπαθεί να κάνει συμφωνίες με τον Θεό, ο άνθρωπος συζητάει επίσης μαζί Του και υπάρχουν ακόμη και άνθρωποι που, όταν υποβάλλονται σε δοκιμασίες ή βρίσκονται σε συγκεκριμένες καταστάσεις, συχνά γίνονται αδύναμοι, παθητικοί και αμελείς στο έργο τους, και έχουν πολλά παράπονα από τον Θεό. Από την πρώτη στιγμή που άρχισε να πιστεύει στον Θεό, ο άνθρωπος θεωρούσε τον Θεό ως το κέρας της Αμάλθειας, έναν ελβετικό σουγιά, και θεωρεί τον εαυτό του ως τον μεγαλύτερο πιστωτή του Θεού, λες και είναι έμφυτο δικαίωμα και υποχρέωσή του να προσπαθεί να πάρει ευλογίες και υποσχέσεις από τον Θεό, ενώ η ευθύνη του Θεού είναι να προστατεύει και να φροντίζει τον άνθρωπο και να τον

στηρίζει. Αυτή είναι η βασική κατανόηση της «πίστης στον Θεό» όλων όσοι πιστεύουν στον Θεό, και της βαθύτερης κατανόησης της έννοιας της πίστης στον Θεό. Από το περιεχόμενο της φύσης του ανθρώπου ως την υποκειμενική του επιδίωξη, δεν υπάρχει τίποτα που να σχετίζεται με τον σεβασμό του Θεού. Ο σκοπός που ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό δεν θα μπορούσε να έχει καμία σχέση με τη λατρεία του Θεού. Τουτέστιν, ο άνθρωπος δεν έχει ποτέ θεωρήσει ούτε κατανοήσει ότι η πίστη στον Θεό έχει ως προϋπόθεση τον σεβασμό για τον Θεό και τη λατρεία του Θεού. Υπό το πρίσμα αυτών των συνθηκών, η ουσία του ανθρώπου είναι προφανής. Και ποια είναι αυτή η ουσία; Είναι ότι η καρδιά του ανθρώπου είναι μοχθηρή, κρύβει προδοσία και απάτη, δεν αγαπάει τη δικαιοσύνη και την εντιμότητα, ή ό,τι είναι θετικό, και είναι τιποτένια και άπληστη. Η καρδιά του ανθρώπου δεν θα μπορούσε να είναι πιο κλειστή στον Θεό. Ο άνθρωπος δεν την έχει δώσει επ᾽ ουδενί στον Θεό. Ο Θεός δεν έχει δει ποτέ την αληθινή καρδιά του ανθρώπου, ούτε έχει γνωρίσει ποτέ την λατρεία του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο τίμημα πληρώνει ο Θεός, ή πόσο έργο κάνει ή το πόσα παρέχει στον άνθρωπο, ο άνθρωπος παραμένει τυφλός σε αυτά και παντελώς αδιάφορος. Ο άνθρωπος δεν έδωσε ποτέ την καρδιά του στον Θεό, θέλει απλώς να την φροντίζει ο ίδιος, να παίρνει τις δικές του αποφάσεις —κάτι που υποδηλώνει ότι ο άνθρωπος δεν θέλει να ακολουθήσει την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού ούτε θέλει να υπακούσει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού, κι ούτε θέλει να λατρεύει τον Θεό ως Θεό. Αυτή είναι η κατάσταση του ανθρώπου σήμερα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

99. Όποτε αναφέρεται ο προορισμός, τον αντιμετωπίζετε με ιδιαίτερη σοβαρότητα· όλοι είστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι ως προς αυτό το θέμα. Μερικοί άνθρωποι ανυπομονούν να υποταχθούν στον Θεό προκειμένου να καταλήξουν σε έναν καλό προορισμό. Μπορώ να συμμεριστώ την προθυμία σας, η οποία δε χρειάζεται να εκφραστεί με λόγια. Με τίποτε δεν επιθυμείτε να περιπέσει η σάρκα σας σε καταστροφή και, ακόμα περισσότερο, δεν επιθυμείτε να καταλήξετε σε μακροχρόνια τιμωρία στο μέλλον. Ελπίζετε μόνο να δώσετε στον εαυτό σας τη δυνατότητα να ζήσει λίγο πιο ελεύθερα, λίγο πιο εύκολα. Κι έτσι, αισθάνεστε ιδιαίτερα ταραγμένοι όποτε αναφέρεται ο προορισμός, καθώς τρέμετε ότι, αν δεν είστε επαρκώς προσεκτικοί, μπορεί να προσβάλετε τον Θεό και συνεπώς να υποστείτε την τιμωρία που σας

αξίζει. Προς χάριν του προορισμού σας, δεν διστάσατε να κάνετε συμβιβασμούς και, μάλιστα, πολλοί από εσάς, οι οποίοι ήταν κάποτε κακοί και επιπόλαιοι, έγιναν ξαφνικά ιδιαιτέρως ευγενείς και ειλικρινείς· η ειλικρίνειά σας φθάνει μέχρι και την ψυχρότητα. Ανεξαρτήτως αυτού, οι καρδιές όλων σας είναι «ειλικρινείς», ενώ από την αρχή ως και το τέλος ανοιχτήκατε σε Μένα χωρίς να κρύψετε κανένα από τα μυστικά της καρδιάς σας, είτε πρόκειται για ενοχή, εξαπάτηση ή αφοσίωση. Γενικά, έχετε «ομολογήσει» σε Μένα με μεγάλη ειλικρίνεια τα ουσιαστικά πράγματα που βρίσκονται στα μύχια της ύπαρξής σας. Φυσικά, ποτέ δεν απέφυγα τέτοιου είδους πράγματα, καθώς έχουν καταστεί σύνηθες φαινόμενο σε Μένα. Θα προτιμούσατε να εισέλθετε στην πύρινη θάλασσα για τον τελικό προορισμό σας, παρά να χάσετε έστω και μια τούφα από τα μαλλιά σας, προκειμένου να κερδίσετε την επιδοκιμασία του Θεού. Όχι, δε γίνομαι υπερβολικά δογματικός μαζί σας· απλώς, η καρδιά της αφοσίωσής σας είναι εξαιρετικά ανεπαρκής για να αντιμετωπίσει όσα Εγώ πράττω. Μπορεί να μην καταλαβαίνετε τι εννοώ, οπότε επιτρέψτε Μου να σας παράσχω μια απλή εξήγηση: Αυτό που χρειάζεστε, δεν είναι η αλήθεια και η ζωή· δεν είναι οι αρχές σχετικά με τη συμπεριφορά σας, ακόμα δε λιγότερο, το επίπονο έργο Μου. Αυτό που χρειάζεστε είναι ό,τι κατέχετε στην υλική σας υπόσταση —πλούτο, κοινωνική θέση, οικογένεια, γάμο, κλπ. Απορρίπτετε τόσο απόλυτα τα λόγια και το έργο Μου, ώστε μπορώ να συνοψίσω την πίστη σας σε μία λέξη: χλιαρή. Θα κάνετε τα πάντα προκειμένου να επιτύχετε τα πράγματα στα οποία είστε απολύτως αφοσιωμένοι, ωστόσο, ανακάλυψα ότι δεν είστε διατεθειμένοι να αγνοήσετε τα πάντα προς χάριν των ζητημάτων που αφορούν στην πίστη σας στον Θεό. Αντίθετα, είστε σχετικά αφοσιωμένοι και σχετικά σοβαροί. Αυτός είναι και ο λόγος που λέγω ότι εκείνοι που δεν διαθέτουν απόλυτα ειλικρινή καρδιά, είναι αποτυχημένοι στην πίστη τους στον Θεό. Σκεφτείτε προσεκτικά —υπάρχουν πολλοί αποτυχημένοι ανάμεσά σας;

Οφείλετε να γνωρίζετε ότι η επιτυχία της πίστης στον Θεό πραγματώνεται χάρη στις ίδιες τις πράξεις των ανθρώπων· όταν οι άνθρωποι, αντί να επιτύχουν, αποτυγχάνουν, τούτο οφείλεται και πάλι στις δικές τους ενέργειες, και όχι στην επίδραση άλλων παραγόντων. Πιστεύω ότι θα κάνατε τα πάντα, προκειμένου να φέρετε εις πέρας κάτι που είναι πιο δύσκολο και συνεπάγεται μεγαλύτερη ταλαιπωρία από το να πιστέψετε στον Θεό, και ότι θα το αντιμετωπίζατε πολύ σοβαρά. Θα ήσαστε απρόθυμοι να κάνετε έστω και το παραμικρό λάθος· τούτα είναι τα είδη των αδιάκοπων προσπαθειών που έχετε βάλει στις ίδιες σας τις

ζωές. Είστε ικανοί ακόμη και να εξαπατήσετε Εμένα τον ίδιο κάτω από συνθήκες, κατά τις οποίες δεν θα εξαπατούσατε κανέναν από τη δική σας οικογένεια. Τούτη είναι η σταθερή συμπεριφορά σας και η αρχή που εφαρμόζετε στη ζωή σας. Μήπως δεν συνεχίζετε να καλλιεργείτε μια ψευδή εικόνα για να εξαπατήσετε Εμένα, προς χάριν του προορισμού σας, αλλά και για να έχετε έναν ωραίο και ευτυχή προορισμό; Γνωρίζω ότι η αφοσίωση και η ειλικρίνειά σας είναι μονάχα προσωρινές· δεν είναι οι φιλοδοξίες σας και το τίμημα που πληρώνετε μόνο για το σήμερα και όχι και για το αύριο; Το μόνο που θέλετε, είναι να καταβάλετε μια τελική προσπάθεια, προκειμένου να εξασφαλίσετε έναν ωραίο προορισμό. Μοναδικός σας σκοπός είναι να κάνετε μια ανταλλαγή· δεν το κάνετε προκειμένου να μην είστε υποχρεωμένοι στην αλήθεια, και ούτε φυσικά για να ξεπληρώσετε Εμένα για το τίμημα που πλήρωσα. Εν ολίγοις, η προθυμία σας έγκειται μονάχα στο να χρησιμοποιείτε την ευφυΐα σας, αλλά όχι και στο να αγωνίζεστε γι' αυτήν. Αυτή δεν είναι η ειλικρινής σας επιθυμία; Δεν πρέπει να συγκαλύπτετε τους εαυτούς σας και, ακόμα περισσότερο, δεν πρέπει ο προορισμός σας να σας γίνει εμμονή, σε σημείο που να καθίσταστε ανίκανοι να φάτε ή να κοιμηθείτε. Δεν αληθεύει ότι η έκβασή σας θα έχει ήδη καθοριστεί στο τέλος;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προς τον προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

100. Με ακολουθούσατε όλα αυτά τα χρόνια, ωστόσο δεν Μου δώσατε ποτέ την παραμικρή πιστότητα. Αντίθετα, περιστρεφόσασταν γύρω από τα άτομα που αγαπάτε και τα πράγματα που σας ευχαριστούν, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να τα κρατάτε κοντά στην καρδιά σας και να μην τα απαρνείστε ποτέ και πουθενά. Όταν είστε ανυπόμονοι ή παθιασμένοι με κάτι που αγαπάτε, είναι πάντοτε κατά τη διάρκεια εκείνης της στιγμής που Με ακολουθείτε ή ακόμη, όταν ακούτε τα λόγια Μου. Επομένως λέω ότι χρησιμοποιείτε την πιστότητα που σας ζητάω, για να είστε πιστοί και να εκτιμάτε τα «κατοικίδιά» σας. Παρόλο που μπορεί να θυσιάσετε ένα ή δύο πράγματα για Εμένα, αυτό δεν αντιπροσωπεύει τον καλύτερό σας εαυτό, και δεν Μου δείχνει ότι είμαι Εγώ εκείνος, στον οποίο είστε πραγματικά πιστοί. Παίρνετε μέρος σε εγχειρήματα που σας ενθουσιάζουν: Κάποιοι είναι πιστοί στους γιους και τις κόρες τους, άλλοι στους συζύγους και στις συζύγους τους, σε πλούτη, εργασία, ανωτέρους, σε κύρος ή στις γυναίκες. Για εκείνο στο οποίο είστε πιστοί, δεν νιώσατε ποτέ κουρασμένοι ή ενοχλημένοι. Αντίθετα, θέλετε να κατέχετε ολοένα και μεγαλύτερη ποσότητα και ποιότητα από τα πράγματα στα οποία είστε πιστοί, και δεν χάνετε ποτέ την ελπίδα σας. Εγώ και τα

λόγια Μου είναι πάντοτε στριμωγμένα στην τελευταία θέση όσον αφορά τα πράγματα με τα οποία ενθουσιάζεστε. Και δεν έχετε άλλη επιλογή, από το να τα βάλετε στην τελευταία θέση. Κάποιοι, μάλιστα, αφήνουν την τελευταία θέση για κάτι στο οποίο θα είναι πιστοί, κάτι το οποίο δεν έχουν ανακαλύψει ακόμη. Δεν κράτησαν ποτέ τίποτα από Εμένα στις καρδιές τους. Ίσως σκεφτείτε ότι ζητώ πολλά από εσάς ή σας κατηγορώ άδικα, αλλά σκεφτήκατε ποτέ το γεγονός ότι, ενώ περνάτε χαρούμενα χρόνο με την οικογένειά σας, δεν έχετε υπάρξει ποτέ πιστοί σ' Εμένα; Σε στιγμές όπως αυτές, δεν σας πονάει; Όταν οι καρδιές σας είναι γεμάτες με χαρά που ανταμείβεστε για τους κόπους σας, δεν νιώθετε αποκαρδιωμένοι που δεν έχετε εξοπλιστεί με επαρκή αλήθεια; Πότε κλάψατε επειδή δεν λάβατε την έγκρισή Μου; Ταλαιπωρείτε το μυαλό σας και μοχθείτε για τους γιους και τις κόρες σας, ωστόσο και πάλι δεν είστε ικανοποιημένοι, πάλι πιστεύετε ότι δεν υπήρξατε φιλόπονοι προς αυτούς, ότι δεν αφιερώσατε όλη σας την προσπάθεια. Αλλά σ' Εμένα, ήσασταν πάντοτε αμελείς και ανεύθυνοι, κρατώντας Με μόνο στις αναμνήσεις σας και όχι μακροχρόνια στις καρδιές σας. Ποτέ δεν νιώθετε την αφοσίωση και τις προσπάθειές Μου, και δεν προσπαθήσατε ποτέ να καταλάβετε. Στοχάζεστε μόνο για λίγο και πιστεύετε ότι αυτό είναι αρκετό. Αυτός ο τρόπος «αφοσίωσης» δεν είναι αυτό που Εγώ από καιρό επιθυμώ, αλλά αυτό που για Ἐμένα καιρό τώρα αποτελεί βδέλυγμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σε ποιον είσαι αφοσιωμένος;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

101. Αν έβαζα πλούτη μπροστά σας και σας ζητούσα να διαλέξετε ελεύθερα, γνωρίζοντας ότι[α] δεν θα σας καταδικάσω, τότε οι περισσότεροι θα διάλεγαν τα πλούτη και θα απαρνούνταν την αλήθεια. Οι καλύτεροι από εσάς θα παρατούσαν τα πλούτη και διστακτικά θα διάλεγαν την αλήθεια, ενώ εκείνοι που βρίσκονται στο μεταίχμιο, θα άρπαζαν τα πλούτη στο ένα χέρι και την αλήθεια στο άλλο. Μ' αυτό τον τρόπο, δεν θα φαινόταν ο πραγματικός σας εαυτός; Όταν πρόκειται για την επιλογή μεταξύ της αλήθειας και εκείνου στο οποίο είστε πιστοί, τότε όλοι θα πάρετε μια τέτοια απόφαση, και η στάση σας θα παραμείνει ίδια. Δεν είναι έτσι; Δεν είναι πολλοί ανάμεσά σας που κυμαίνονται μεταξύ σωστού και λάθους; Στις αναμετρήσεις μεταξύ θετικού και αρνητικού, μαύρου και άσπρου, σίγουρα γνωρίζετε τις επιλογές που κάνατε μεταξύ της οικογένειας και του Θεού, των παιδιών και του Θεού, της ειρήνης και της διάρρηξης, του πλούτου και της φτώχειας, του κύρους και του κοινότοπου, της υποστήριξης και του παραγκωνισμού, και τα συναφή. Μεταξύ μιας ειρηνικής οικογένειας

και μιας διασπασμένης, διαλέγετε την πρώτη και χωρίς δισταγμό. Μεταξύ του πλούτου και του καθήκοντος, διαλέγετε επίσης το πρώτο, μην έχοντας καν την θέληση να επιστρέψετε στην ακτή[β]. Μεταξύ πολυτέλειας και φτώχειας, διαλέγετε το πρώτο. Μεταξύ των γιων, κορών, συζύγων κι Εμένα, διαλέγετε τα πρώτα. Και μεταξύ της σύλληψης και της αλήθειας, διαλέγετε πάλι το πρώτο. Ερχόμενος αντιμέτωπος με κάθε είδους σατανικές πράξεις σας, έχω χάσει κυριολεκτικά την πίστη Μου σ' εσάς. Εκπλήσσομαι εντελώς που οι καρδιές σας αντιστέκονται τόσο στο να μαλακώσουν. Τόσα χρόνια αφοσίωσης και προσπάθειας επέφεραν προφανώς μόνο παραίτηση και απελπισία σ' Εμένα. Ωστόσο, οι ελπίδες Μου για εσάς αυξάνονται κάθε ημέρα που περνάει, διότι η μέρα Μου έχει ήδη ξεδιπλωθεί πλήρως ενώπιον όλων. Παρόλα αυτά, συνεχίζετε να αναζητάτε εκείνα που ανήκουν στο σκότος και στο κακό, και αρνείστε να απελευθερωθείτε. Έτσι, ποια θα είναι η κατάληξή σας; Το σκεφτήκατε ποτέ αυτό προσεκτικά; Αν σας ζητούταν να διαλέξετε ξανά, ποια θα ήταν η θέση σας τότε; Θα ήταν ακόμη όπως η προηγούμενη; Εκείνο που θα Μου δίνατε θα ήταν και πάλι απογοήτευση και άθλια θλίψη; Οι καρδιές σας θα εξακολουθούσαν να έχουν ελάχιστη ζεστασιά; Ακόμη δεν θα γνωρίζατε τι να κάνετε για να καθησυχάσετε την καρδιά Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σε ποιον είσαι αφοσιωμένος;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

102. Κάθε μέρα ανεξαιρέτως, Αυτός παρατηρεί τις πράξεις και τις σκέψεις του καθενός, και την ίδια στιγμή προετοιμάζει το ίδιο τους το αύριο. Είναι το μονοπάτι που πρέπει να βαδίσουν όλοι οι ζωντανοί και το οποίο έχω προορίσει για όλους. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό κι εξαιρέσεις δεν γίνονται για κανέναν. Τα λόγια που έχω πει είναι αναρίθμητα και, επιπλέον, τα έργα που έχω επιτελέσει είναι πολυάριθμα. Κάθε μέρα, παρατηρώ πώς ο κάθε άνθρωπος φέρνει φυσικά εις πέρας όλα όσα έχει να κάνει σε συμφωνία με την έμφυτη φύση του και τα όσα της συμβαίνουν. Εν αγνοία τους, πολλοί έχουν ήδη ριχτεί στον «σωστό δρόμο» που όρισα για να ξεκαθαρίσουν τα διάφορα είδη ανθρώπων. Τα τοποθέτησα ήδη αυτά σε διαφορετικά περιβάλλοντα, και από τη θέση του ο καθένας εκφράζει τα έμφυτα γνωρίσματά του. Δεν υπάρχει κανένας να τους δεσμεύει, κανείς να τους δελεάζει. Είναι ελεύθεροι στην ολότητά τους και αυτό το οποίο εκφράζουν έρχεται φυσικά. Μόνο ένα πράγμα τους περιορίζει, και αυτό είναι τα λόγια Μου. Ως εκ τούτου, κάποιοι άνθρωποι διαβάζουν απρόθυμα τα λόγια Μου, δεν τα κάνουν ποτέ πράξη, κι αυτό το κάνουν μόνο και μόνο για να αποφύγουν τον θάνατο. Από την άλλη, κάποιοι άνθρωποι βρίσκουν δύσκολο να

αντέξουν τις ημέρες τους δίχως τα λόγια Μου να τους καθοδηγούν και να τους τροφοδοτούν, κι έτσι ανά πάσα στιγμή κρατάνε φυσικά τα λόγια Μου. Με το πέρασμα του χρόνου, ανακαλύπτουν το μυστικό της ανθρώπινης ζωής, τον προορισμό του ανθρώπινου γένους και την αξία τού να είναι κανείς άνθρωπος. Έτσι, απλά, είναι το ανθρώπινο γένος μπροστά στον λόγο Μου, και απλώς αφήνω τα πράγματα να ακολουθούν την πορεία τους. Δεν κάνω τίποτα που να εξαναγκάζει τον άνθρωπο να ζήσει με τον λόγο Μου ως θεμέλιο της ύπαρξής του. Κι έτσι, εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν ποτέ συνείδηση ή αξία στην ύπαρξή τους, βλέπουν αμέριμνα πώς κυλάνε τα πράγματα και, εν συνεχεία, με τόλμη απορρίπτουν τα λόγια Μου και πράττουν όπως επιθυμούν. Αρχίζει να τους κουράζει η αλήθεια και όλα όσα προέρχονται από Μένα. Ακόμα, τους κουράζει να διαμένουν στον οίκο Μου. Οι άνθρωποι αυτοί καταλύουν προσωρινά στον οίκο Μου χάριν του προορισμού τους και προκειμένου ν' αποφύγουν την τιμωρία, έστω κι αν παρέχουν υπηρεσία. Όμως οι προθέσεις τους ποτέ δεν αλλάζουν, ούτε οι πράξεις τους. Αυτό ενισχύει ακόμη περισσότερο την επιθυμία τους για ευλογίες, την επιθυμία τους να εισέλθουν μία και μόνο φορά στη βασιλεία όπου μπορούν να παραμείνουν αιωνίως, ακόμη και να εισέλθουν στον αιώνιο παράδεισο. Όσο περισσότερο λαχταρούν να έρθει η ημέρα Μου μια ώρα αρχύτερα, τόσο περισσότερο νιώθουν ότι η αλήθεια έχει γίνει εμπόδιο, ένα πρόσκομμα στον δρόμο τους. Με δυσκολία μπορούν να περιμένουν την ώρα που θα πατήσουν πόδι στη βασιλεία για ν' απολαύσουν παντοτινά τις ευλογίες της βασιλείας των ουρανών, χωρίς να χρειάζεται να επιδιώκουν την αλήθεια ή να αποδέχονται την κρίση και το παίδεμα και, πάνω απ' όλα, χωρίς να χρειάζεται να καταλύουν με δουλοπρέπεια στον οίκο Μου και να πράττουν όπως Εγώ προστάζω. Οι άνθρωποι αυτοί δεν εισέρχονται στον οίκο Μου για να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους να αναζητήσουν την αλήθεια, ούτε για να συνεργαστούν στη διαχείρισή Μου. Επιδιώκουν απλώς να συμπεριληφθούν σε όσους δεν θα αφανιστούν στην επόμενη εποχή. Γι' αυτό και οι καρδιές τους δεν έχουν ποτέ γνωρίσει τι είναι η αλήθεια ή πώς να δεχθούν την αλήθεια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν ποτέ κάνει πράξη την αλήθεια, ούτε έχουν συνειδητοποιήσει το βάθος της διαφθοράς τους και, παρ' όλα αυτά, έχουν καταλύσει μόνιμα στον οίκο Μου ως «υπηρέτες». Περιμένουν «υπομονετικά» την έλευση της ημέρας Μου και, ενώ παραδέρνουν από τον τρόπο του έργου Μου, παραμένουν ακούραστοι. Όσο μεγάλη κι αν είναι η προσπάθειά τους, όμως, και όποιο κι αν είναι το τίμημα που καταβάλλουν, κανείς δεν τους έχει δει ποτέ να υποφέρουν για την αλήθεια ή να προσφέρουν οτιδήποτε για χάρη μου. Μέσα στην καρδιά τους, ανυπομονούν να

δουν την ημέρα που θα βάλω τέλος στην παλαιά εποχή, κι επιπλέον, με αδημονία επιθυμούν να μάθουν πόσο μεγάλη είναι η δύναμη και η εξουσία Μου. Εκείνο που ποτέ δεν έσπευσαν να κάνουν είναι να αλλάξουν οι ίδιοι και να επιδιώξουν την αλήθεια. Αγαπούν εκείνο το οποίο Με κουράζει και τους κουράζει εκείνο που Εγώ αγαπώ. Ποθούν αυτό το οποίο Εγώ μισώ, αλλά φοβούνται να χάσουν αυτό που Εγώ αποστρέφομαι. Ζουν σε αυτόν τον μοχθηρό κόσμο, αλλά ποτέ δεν τον μίσησαν και φοβούνται βαθιά ότι θα τον αφανίσω. Οι επιδιώξεις τους είναι αντικρουόμενες: τους αρέσει ο κόσμος αυτός που Εγώ αποστρέφομαι, αλλά την ίδια στιγμή λαχταρούν να τον αφανίσω άμεσα ώστε να γλυτώσουν αυτοί τα δεινά του αφανισμού και να μεταμορφωθούν σε κυρίους της επόμενης εποχής προτού παρεκκλίνουν από την αληθινή οδό. Και αυτό επειδή δεν αγαπούν την αλήθεια και τους κουράζουν όλα όσα προέρχονται από Μένα. Ίσως γίνουν «υπάκουοι άνθρωποι» για ένα μικρό διάστημα προκειμένου να μη στερηθούν τις ευλογίες, αλλά η διψασμένη για ευλογίες νοοτροπία τους και ο φόβος του αφανισμού και της καταδίκης στην πύρινη λίμνη που τους διακατέχει δεν θα μπορέσουν ποτέ να κρυφτούν. Καθώς η ημέρα Μου ζυγώνει, η επιθυμία τους γίνεται σταθερά όλο και πιο έντονη. Και όσο μεγαλύτερη η καταστροφή, τόσο περισσότερο νιώθουν αβοήθητοι, μην ξέροντας από πού ν' αρχίσουν ώστε να Με κάνουν να ευφρανθώ και να μη χάσουν τις ευλογίες που από καιρό επιθυμούσαν. Μόλις το χέρι Μου αρχίσει το έργο του, οι άνθρωποι αυτοί είναι πρόθυμοι ν' αναλάβουν δράση για να υπηρετήσουν ως εμπροσθοφυλακή. Σκέφτονται μόνο να ορμήσουν στην πρώτη γραμμή των στρατευμάτων, φοβούμενοι βαθιά μήπως δεν τους δω. Πράττουν και λένε εκείνο που πιστεύουν πως είναι σωστό, χωρίς να γνωρίζουν ποτέ ότι οι πράξεις και οι ενέργειές τους δεν είχαν ποτέ την παραμικρή σχέση με την αλήθεια, και απλώς διαταράσσουν και επεμβαίνουν στο σχέδιό Μου. Παρ' όλο που μπορεί να κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια και να είναι ειλικρινείς στη θέληση και την πρόθεσή τους να αντέξουν στις δοκιμασίες, τίποτε από όσα κάνουν δεν έχει να κάνει με Μένα, γιατί ποτέ δεν διαπίστωσα οι πράξεις τους να πηγάζουν από καλές προθέσεις, πόσω μάλλον να τοποθετούν οτιδήποτε στον βωμό Μου. Τέτοιες είναι οι πράξεις τους ενώπιόν Μου όλα αυτά τα χρόνια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

103. Πολλοί άνθρωποι κρατούν τα λόγια του Θεού για να τα διαβάζουν καθημερινά, ακόμα και σε σημείο να αποστηθίζουν προσεκτικά όλα τα κλασικά χωρία τους ως το πιο

πολύτιμο απόκτημά τους και, επιπλέον, κηρύττουν τον λόγο του Θεού παντού, εφοδιάζοντας και βοηθώντας τους άλλους μέσω των λόγων Του. Πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, γίνονται μάρτυρες για τον Θεό, γίνονται μάρτυρες των λόγων Του, και ότι ενεργώντας έτσι, ακολουθούν την οδό του Θεού· πιστεύουν ότι ενεργώντας έτσι, ζουν σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, ότι ενεργώντας έτσι, φέρνουν τα λόγια Του στην πραγματική ζωή τους, ότι ενεργώντας έτσι, θα μπορέσουν να λάβουν τον έπαινο του Θεού, να σωθούν και να οδηγηθούν στην τελείωση. Αλλά, ακόμα και καθώς κηρύσσουν τα λόγια του Θεού, δεν συμμορφώνονται ποτέ με τα λόγια του Θεού στην πράξη, ούτε προσπαθούν να συμβαδίσουν με αυτά που αποκαλύπτονται στα λόγια του Θεού. Αντίθετα, χρησιμοποιούν τα λόγια του Θεού για να κερδίσουν τη λατρεία και την εμπιστοσύνη των άλλων με δόλο, να εισέλθουν στη διαχείριση μόνοι τους και να καταχραστούν και να κλέψουν τη δόξα του Θεού. Ελπίζουν, μάταια, να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που παρέχει η διάδοση του λόγου του Θεού για να τους απονεμηθεί η εργασία και ο έπαινος του Θεού. Έχουν περάσει τόσα χρόνια, αλλά αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να κερδίσουν τον έπαινο του Θεού ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να ανακαλύψουν την οδό που θα πρέπει να ακολουθούν ενώ γίνονται μάρτυρες του λόγου του Θεού, όχι μόνο δεν έχουν βοηθήσει ή εφοδιάσει τον εαυτό τους ενώ βοηθούν και εφοδιάζουν τους άλλους με τον λόγο του Θεού και όχι μόνο δεν έχουν καταφέρει να γνωρίσουν τον Θεό ή να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματικό σεβασμό για τον Θεό ενώ κάνουν όλα αυτά τα πράγματα, αλλά, αντίθετα, οι παρανοήσεις τους σχετικά με τον Θεό γίνονται όλο και βαθύτερες, η έλλειψη εμπιστοσύνης τους προς τον Θεό όλο και σοβαρότερη και οι φαντασιοκοπίες τους σχετικά με Αυτόν όλο και πιο υπερβολικές. Εφοδιασμένοι και καθοδηγούμενοι από τις θεωρίες τους για τα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι είναι τελείως στο στοιχείο τους, ότι χρησιμοποιούν τις ικανότητές τους χωρίς μεγάλη προσπάθεια, ότι έχουν βρει τον σκοπό τους στη ζωή, την αποστολή τους, και ότι έχουν κερδίσει νέα ζωή και έχουν σωθεί, ότι, με τα λόγια του Θεού να βγαίνουν με τόση ευκολία από το στόμα τους, έχουν κερδίσει την αλήθεια, έχουν καταλάβει τις προθέσεις του Θεού και έχουν ανακαλύψει το μονοπάτι προς τη γνώση του Θεού, ότι, ενώ κηρύττουν τον λόγο του Θεού, έρχονται συχνά πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό. Επίσης, συχνά «συγκινούνται» σε σημείο που ξεσπούν σε λυγμούς και, καθοδηγούμενοι συχνά από τον «Θεό» στα λόγια του Θεού, δίνουν την εντύπωση ότι αρπάζονται αδιάκοπα από την ειλικρινή φροντίδα και την καλή Του πρόθεση και, ταυτόχρονα, ότι έχουν κατανοήσει τη σωτηρία του

ανθρώπου από τον Θεό και τη διαχείρισή Του, ότι έχουν γνωρίσει την ουσία Του και ότι έχουν καταλάβει τη δίκαιη διάθεσή Του. Πάνω σε αυτήν τη βάση, φαίνεται να πιστεύουν ακόμα πιο ακράδαντα στην ύπαρξη του Θεού, να έχουν μεγαλύτερη επίγνωση της εξυψωμένης κατάστασής Του και να νιώθουν ακόμα πιο βαθιά το μεγαλείο και την υπεροχή Του. Βυθισμένοι στην επιφανειακή γνώση του λόγου του Θεού, φαίνεται ότι η πίστη τους έχει αυξηθεί, η αποφασιστικότητά τους να υπομείνουν δεινά έχει ενισχυθεί και η γνώση τους για τον Θεό έχει γίνει βαθύτερη. Αγνοούν πως, μέχρι να βιώσουν αληθινά τον λόγο του Θεού, όλη τους η γνώση για τον Θεό και οι ιδέες τους σχετικά με Αυτόν προέρχονται από την ίδια τη διάπυρη φαντασία και τις εικασίες τους. Η πίστη τους δεν θα άντεχε σε καμία δοκιμασία από τον Θεό, η υποτιθέμενη πνευματικότητα και το υποτιθέμενο ανάστημά τους απλώς δεν θα άντεχαν στη δοκιμασία ή την επιθεώρηση του Θεού, η αποφασιστικότητά τους δεν είναι παρά ένα κάστρο χτισμένο στην άμμο και η υποτιθέμενη γνώση τους για τον Θεό δεν είναι παρά αποκύημα της φαντασίας τους. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν καταβάλει, τρόπον τινά, πολλή προσπάθεια στον λόγο του Θεού, δεν έχουν καταλάβει ποτέ μα ποτέ τι εστί πραγματική πίστη, τι εστί πραγματική υπακοή, τι εστί πραγματική φροντίδα ή τι εστί πραγματική γνώση του Θεού. Παίρνουν τη θεωρία, τη φαντασία, τη γνώση, το χάρισμα, την παράδοση, τη δεισιδαιμονία, ακόμα και τις ηθικές αξίες της ανθρωπότητας, και τα μετατρέπουν σε «κεφάλαιο» και «οπλισμό» για την πίστη στον Θεό και την επιδίωξή Του, τα μετατρέπουν, μάλιστα, στα θεμέλια της πίστης τους στον Θεό και της επιδίωξής Του. Ταυτόχρονα, παίρνουν επίσης αυτό το κεφάλαιο και τον οπλισμό, και τα μετατρέπουν σε μαγικά φυλαχτά μέσω των οποίων γνωρίζουν τον Θεό, για να αντιμετωπίσουν και να χειριστούν τις επιθεωρήσεις, τις δοκιμασίες, την παίδευση και την κρίση του Θεού. Στο τέλος, αυτό που αποκομίζουν εξακολουθεί να μην αποτελείται από τίποτε άλλο παρά συμπεράσματα σχετικά με τον Θεό βουτηγμένα σε θρησκευτική χροιά, σε φεουδαρχική δεισιδαιμονία και σε καθετί ρομαντικό, αλλόκοτο και αινιγματικό. Ο τρόπος με τον οποίο γνωρίζουν και ορίζουν τον Θεό είναι φτιαγμένος από το ίδιο καλούπι με αυτόν των ανθρώπων που πιστεύουν μόνο σε μια ανώτερη δύναμη ή στον Γέροντα στον ουρανό, ενώ η πραγματικότητα του Θεού, η ουσία, η διάθεση, τα υπάρχοντα, το Είναι Του και ούτω καθεξής —όλα αυτά που έχουν σχέση με τον ίδιο τον αληθινό Θεό— είναι πράγματα που η αντίληψή τους δεν έχει καταφέρει να κατανοήσει, από τα οποία η αντίληψή τους είναι τελείως αποκομμένη, ακόμη και εκ διαμέτρου αντίθετη. Με αυτόν τον τρόπο, παρόλο που οι άνθρωποι αυτοί ζουν υπό την

παροχή και τη θρέψη του λόγου του Θεού, είναι ανίκανοι να πορευτούν αληθινά στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο αληθινός λόγος γι' αυτό είναι ότι δεν έχουν εξοικειωθεί ποτέ με τον Θεό, ούτε είχαν ποτέ πραγματική επαφή ή επικοινωνία με Αυτόν, κι έτσι είναι αδύνατο να επιτύχουν αμοιβαία κατανόηση με τον Θεό ή να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική πίστη στον Θεό, επιδίωξή Του ή λατρεία γι' Αυτόν. Το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον λόγο του Θεού, το γεγονός ότι βλέπουν έτσι τον Θεό —αυτή η οπτική και στάση τούς έχει καταδικάσει να γυρνούν με άδεια χέρια από τα εγχειρήματά τους, τους έχει καταδικάσει να μην μπορούν, σε όλη την αιωνιότητα, να πορευτούν στο μονοπάτι του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Ο στόχος στον οποίον αποβλέπουν και η κατεύθυνση προς την οποία πηγαίνουν δηλώνουν πως είναι εχθροί του Θεού στην αιωνιότητα και πως σ' όλη την αιωνιότητα δεν θα είναι ποτέ σε θέση να λάβουν τη σωτηρία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

104. Κατά τη διάρκεια των πολλών ετών του έργου Μου, ο άνθρωπος έχει λάβει πολλά και έχει εγκαταλείψει πολλά, ωστόσο ακόμα λέω ότι ο άνθρωπος δεν πιστεύει αληθινά σε Εμένα. Και αυτό επειδή οι άνθρωποι απλώς αναγνωρίζουν πως είμαι ο Θεός με τα χείλη τους, ενώ διαφωνούν με την αλήθεια που εκφράζω και, ακόμα λιγότερο, εφαρμόζουν την αλήθεια που ζητώ από αυτούς. Πράγμα που σημαίνει ότι ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο την ύπαρξη του Θεού, όχι όμως και την ύπαρξη της αλήθειας· ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο την ύπαρξη του Θεού, όχι όμως και την ύπαρξη της ζωής· ο άνθρωπος αναγνωρίζει μόνο το όνομα του Θεού, όχι όμως και την ουσία Του. Εξαιτίας του ζήλου του, ο άνθρωπος Μου έχει γίνει αποκρουστικός. Γιατί ο άνθρωπος απλώς χρησιμοποιεί λέξεις που χαϊδεύουν τα αυτιά, προκειμένου να Με εξαπατήσει, και κανένας δεν Με λατρεύει ειλικρινά με την καρδιά του. Η λαλιά σας περιέχει τον πειρασμό του φιδιού· επιπλέον, είναι στο έπακρον αλαζονική, μια αληθινή διακήρυξη του αρχαγγέλου. Και το χειρότερο, οι πράξεις σας είναι καταρρακωμένα και κουρελιασμένα σε επονείδιστο βαθμό· οι άμετρες επιθυμίες σας και οι φθονερές σας προθέσεις αποτελούν προσβολή για τ' αυτιά. Έχετε γίνει σκόροι στον οίκο Μου, αντικείμενα που πρέπει ν' αποβληθούν με αποστροφή. Γιατί κανένας από εσάς δεν είναι εραστής της αλήθειας, αντιθέτως διψάτε για ευλογίες, για άνοδο στους ουρανούς, για να δείτε το μεγαλειώδες όραμα του Χριστού να ασκεί την εξουσία Του επί γης. Έχετε όμως ποτέ σκεφτεί

πώς κάποιος από εσάς, τους τόσο βαθιά διεφθαρμένους που δεν έχουν καμία απολύτως ιδέα τι είναι ο Θεός, θα μπορούσε να είναι άξιος ν' ακολουθεί τον Θεό; Πώς θα μπορούσατε να ανέλθετε στους ουρανούς; Πώς θα μπορούσατε να είστε άξιοι ν' αντικρύσετε το μεγαλείο, που είναι άνευ προηγουμένου στη λαμπρότητά του; Τα στόματά σας είναι γεμάτα με λόγια απάτης και ανηθικότητας, προδοσίας και έπαρσης. Ποτέ δεν έχετε εκφέρει λόγια ειλικρίνειας σε Εμένα, ούτε άγια λόγια, ούτε λόγια υποταγής σε Εμένα καθώς βιώνετε τον λόγο Μου. Πώς είναι, τελικά, η πίστη σας; Οι καρδιές σας είναι γεμάτες με επιθυμίες και πλούτη, τα μυαλά σας με υλικά πράγματα. Κάθε μέρα υπολογίζετε πώς θα πάρετε κάτι από Εμένα, πόσα πλούτη και πόσα υλικά πράγματα έχετε κερδίσει από Εμένα. Κάθε μέρα περιμένετε να λάβετε όλο και περισσότερες ευλογίες, ώστε να μπορείτε να απολαύσετε, ακόμη περισσότερο και ακόμη καλύτερα, τα πράγματα που μπορεί κάποιος ν' απολαύσει. Δεν είμαι Εγώ, ούτε η αλήθεια που πηγάζει από Εμένα, αυτά που σκέφτεστε συνεχώς, αλλά αντιθέτως είναι ο (η) σύζυγός σας, οι γιοι, οι θυγατέρες, ή το τι θα φάτε και τι θα φορέσετε, και πώς η απόλαυσή σας θα γίνει μεγαλύτερη και καλύτερη. Ακόμη και όταν γεμίζετε μέχρι σκασμού τα στομάχια σας, μήπως δεν είσαστε απλώς κάτι ελαχίστως περισσότερο από ένα πτώμα; Ακόμη και όταν, εξωτερικά, στολίζεστε με τόσο όμορφα ενδύματα, δεν παραμένετε ένας ζωντανός νεκρός, ο οποίος στερείται ζωής; Μοχθείτε χάριν του στομαχιού σας μέχρι τη στιγμή που ασπρίζουν τα μαλλιά σας, αλλά κανένας σας δεν θυσιάζει ούτε μια τρίχα για το έργο Μου. Είσαστε σε συνεχή κίνηση, εξαντλώντας το σώμα σας και καταρρακώνοντας το μυαλό σας, χάριν της σάρκας σας και χάριν των γιων και των θυγατέρων σας, αλλά κανένας από εσάς δεν δείχνει την παραμικρή ανησυχία ή ενδιαφέρον για το θέλημά Μου. Τι είναι αυτό που ελπίζετε πια να κερδίσετε από Εμένα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

105. Έχω εκφράσει τόσα πολλά λόγια κι επίσης, έχω εκφράσει το θέλημά Μου και τη διάθεσή Μου κι ακόμα κι έτσι, οι άνθρωποι εξακολουθούν να είναι ανίκανοι να Με γνωρίσουν και να πιστέψουν σ' Εμένα. Ή, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι είναι ακόμα ανίκανοι να Με υπακούσουν. Όσοι ζουν στη Βίβλο, όσοι ζουν εν μέσω του νόμου, αυτοί που ζουν στον σταυρό, αυτοί που ζουν σύμφωνα με το δόγμα, αυτοί που ζουν ανάμεσα στο έργο που κάνω σήμερα· ποιοι από αυτούς συμβαδίζουν μαζί Μου; Σκέφτεστε μόνο να λαμβάνετε ευλογίες και

ανταμοιβές και ποτέ δεν έχετε σπαταλήσει ούτε μια σκέψη για το πώς να συμβαδίζετε μαζί Μου ή για το πώς να αποφύγετε να είστε εχθρικοί απέναντί Μου. Είμαι τόσο απογοητευμένος από εσάς, γιατί σας έδωσα τόσα πολλά, όμως πήρα τόσα λίγα από σας. Την εξαπάτησή σας, την αλαζονεία σας, την απληστία σας, τις υπερβολικές επιθυμίες σας, την προδοσία σας, την ανυπακοή σας· ποιο από αυτά θα μπορούσε να ξεφύγει της προσοχής Μου; Είστε επιπόλαιοι απέναντί Μου, Με κοροϊδεύετε, Με προσβάλλετε, Με καλοπιάνετε, έχετε απαιτήσεις από Εμένα και Με εκβιάζετε για θυσίες· πώς θα μπορούσε αυτή η κακομεταχείριση να ξεφύγει από την τιμωρία Μου; Η διάπραξη του κακού από εσάς αποτελεί απόδειξη της εχθρότητάς σας εναντίον Μου και αποδεικνύει την ασυμβατότητά σας μ' Εμένα. Καθένας από εσάς πιστεύει για λογαριασμό του ότι συμβαδίζει απόλυτα μαζί Μου, αλλά αν συμβαίνει αυτό, τότε σε ποιον απευθύνονται τέτοιες αδιάσειστες αποδείξεις; Πιστεύετε για τον εαυτό σας ότι κατέχετε την απόλυτη ειλικρίνεια και αφοσίωση σ' Εμένα. Νομίζετε ότι είστε τόσο ευγενικοί, τόσο συμπονετικοί κι έχετε αφιερώσει τόσα πολλά σ' Εμένα. Πιστεύετε ότι έχετε κάνει αρκετά για Εμένα. Αλλά έχετε συγκρίνει ποτέ αυτές τις πεποιθήσεις με τη δική σας συμπεριφορά; Λέω ότι είστε πολύ αλαζονικοί, πολύ άπληστοι, πολύ επιπόλαιοι· τα κόλπα με τα οποία Με ξεγελάτε είναι πολύ έξυπνα και έχετε πολλές αξιοκαταφρόνητες προθέσεις και αξιοκαταφρόνητες μεθόδους. Η αφοσίωσή σας είναι υπερβολικά πενιχρή, η τιμιότητά σας είναι πάρα πολύ ασήμαντη και η συνείδηση σας είναι ακόμη περισσότερο ελλιπής. Υπάρχει πάρα πολύ μοχθηρία στις καρδιές σας και κανείς δεν γλιτώνει από τη μοχθηρία σας, ούτε καν Εγώ. Με κλείνετε έξω για χάρη των παιδιών σας ή του συζύγου σας ή της δικής σας αυτοσυντήρησης. Αντί να φροντίζετε για Εμένα, νοιάζεστε για την οικογένειά σας, τα παιδιά σας, την κοινωνική σας θέση, το μέλλον σας και τη δική σας ικανοποίηση. Πότε σκεφτήκατε για Εμένα όταν μιλούσατε ή ενεργούσατε; Όταν ο καιρός είναι κρύος, οι σκέψεις σας στρέφονται στα παιδιά σας, στον σύζυγό σας, στη σύζυγό σας ή στους γονείς σας. Ούτε όταν ο καιρός είναι ζεστός δεν έχω θέση στις σκέψεις σας. Όταν εκτελείς το καθήκον σου, σκέφτεσαι τα δικά σου συμφέροντα, την προσωπική σου ασφάλεια, τα μέλη της οικογένειάς σου. Τι έκανες ποτέ που να ήταν για Εμένα; Πότε σκέφτηκες Εμένα; Πότε αφιέρωσες τον εαυτό σου, με όποιο κόστος, σ' Εμένα και στο έργο Μου; Πού είναι η απόδειξη της συμβατότητάς σου μ' Εμένα; Πού είναι η πραγματικότητα της πίστης σου σ' Εμένα; Πού είναι η πραγματικότητα της υπακοής σου σ' Εμένα; Πότε οι προθέσεις σου δεν έγιναν για χάρη της απόκτησης των ευλογιών Μου; Με κοροϊδεύετε και Με εξαπατάτε, παίζετε με την αλήθεια και αποκρύπτετε

την ύπαρξη της αλήθειας και προδίδετε την ουσία της αλήθειας. Βάζετε τον εαυτό σας σε τέτοια έχθρα μ' Εμένα, έτσι τι σας περιμένει στο μέλλον; Απλώς επιδιώκετε τη συμβατότητα μ' έναν ασαφή Θεό και απλώς επιδιώκετε μια ασαφή πίστη, όμως δεν συμβαδίζετε με τον Χριστό. Άραγε, μήπως η δική σας μοχθηρία δεν θα λάβει την ίδια ανταπόδοση όπως αυτή που αξίζει στους πονηρούς; Εκείνη την ώρα, θα συνειδητοποιήσετε ότι κανένας απ' όσους δεν συμβαδίζουν με τον Χριστό δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής και θα ανακαλύψετε τι είδους ανταπόδοση θα επέλθει σε όσους βρίσκονται σε εχθρότητα με τον Χριστό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αναζητήσεις την οδό της σύμπνοιας με τον Χριστό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

106. Κατά την αναζήτησή σας, έχετε πάρα πολλές προσωπικές αντιλήψεις και ελπίδες και πάρα πολλά μέλλοντα. Το παρόν έργο γίνεται για να αντιμετωπίσει την επιθυμία σας για κύρος και τις εξωφρενικές επιθυμίες σας. Οι ελπίδες, το κύρος και οι αντιλήψεις αποτελούν όλα κλασικές αναπαραστάσεις σατανικής διάθεσης. Ο λόγος που υπάρχουν τέτοια πράγματα στις καρδιές των ανθρώπων είναι εξ ολοκλήρου επειδή το δηλητήριο του Σατανά πάντοτε διαβρώνει τις σκέψεις των ανθρώπων, και οι άνθρωποι είναι πάντοτε ανίκανοι να αποτινάξουν αυτούς τους πειρασμούς του Σατανά. Ζουν μέσα στην αμαρτία, ωστόσο δεν πιστεύουν ότι πρόκειται για αμαρτία και εξακολουθούν να σκέφτονται: «Πιστεύουμε στον Θεό, επομένως πρέπει να μας δώσει ευλογίες και να κανονίσει καταλλήλως τα πάντα για εμάς. Πιστεύουμε στον Θεό, οπότε πρέπει να είμαστε ανώτεροι από τους άλλους και πρέπει να έχουμε περισσότερο κύρος και καλύτερο μέλλον από οποιονδήποτε άλλο. Εφόσον πιστεύουμε στον Θεό, Εκείνος πρέπει να μας δίνει απεριόριστες ευλογίες. Διαφορετικά, δεν θα αποκαλείτο πίστη στον Θεό». Για πολλά χρόνια, οι σκέψεις στις οποίες βασίζονται οι άνθρωποι για την επιβίωσή τους, διαβρώνουν τις καρδιές τους σε τέτοιον βαθμό που έχουν γίνει ύπουλοι, δειλοί και ποταποί. Όχι μόνο τους λείπει η δύναμη της θέλησης και η αποφασιστικότητα, αλλά έχουν γίνει και άπληστοι, αλαζόνες και ισχυρογνώμονες. Τους λείπει παντελώς κάθε αποφασιστικότητα που υπερβαίνει εαυτόν και, ακόμη περισσότερο, δεν έχουν το παραμικρό θάρρος να αποτινάξουν τους περιορισμούς αυτών των σκοτεινών επιρροών. Οι σκέψεις και η ζωή των ανθρώπων είναι τόσο σάπιες, που οι αντιλήψεις τους σχετικά με την πίστη στον Θεό παραμένουν αφόρητα φρικτές, και ακόμη κι όταν οι άνθρωποι μιλούν για τις

απόψεις τους περί πίστης στον Θεό, είναι απλώς αφόρητο να το ακούει κανείς. Όλοι οι άνθρωποι είναι δειλοί, ανίκανοι, ποταποί και ευάλωτοι. Δεν νιώθουν απέχθεια για τις δυνάμεις του σκότους και δεν νιώθουν αγάπη για το φως και την αλήθεια. Αντίθετα, κάνουν ό,τι μπορούν για να τα αποβάλουν. Οι σκέψεις και οι αντιλήψεις που έχετε τώρα δεν είναι ακριβώς έτσι; «Εφόσον πιστεύω στον Θεό, θα πρέπει να κατακλύζομαι με ευλογίες και θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι το κύρος μου δεν θα υποβαθμιστεί ποτέ και ότι θα παραμείνει υψηλότερο από εκείνο των μη πιστών». Δεν τρέφετε αυτού του είδους την αντίληψη μέσα σας για μόνο ένα ή δύο χρόνια, αλλά για πολλά χρόνια. Το συναλλακτικό σκεπτικό σας είναι υπερβολικά αναπτυγμένο. Παρόλο που έχετε φτάσει σε αυτό το στάδιο σήμερα, ακόμη δεν έχετε εγκαταλείψει το κύρος, απεναντίας πασχίζετε μονίμως να ρωτάτε σχετικά με αυτό, και το παρατηρείτε καθημερινά, τρομοκρατημένοι ότι μια μέρα το κύρος σας θα χαθεί και το όνομά σας θα καταστραφεί. Οι άνθρωποι δεν έχουν παραμερίσει ποτέ την επιθυμία τους για άνεση. [...] Όσο περισσότερο αναζητάς κατ' αυτόν τον τρόπο, τόσο λιγότερα θα θερίσεις. Όσο μεγαλύτερη είναι η επιθυμία ενός ανθρώπου για κύρος, τόσο πιο σοβαρά θα πρέπει να αντιμετωπιστεί και τόσο περισσότερο θα πρέπει να υποβληθεί σε μεγάλο εξευγενισμό. Τέτοιοι άνθρωποι είναι ανάξιοι! Πρέπει να αντιμετωπιστούν και να κριθούν επαρκώς για να μπορέσουν να εγκαταλείψουν εντελώς αυτά τα πράγματα. Αν επιδιώκετε αυτήν την οδό ως το τέλος, δεν θα θερίσετε τίποτα. Όσοι δεν επιδιώκουν τη ζωή, δεν μπορούν να μεταμορφωθούν και όσοι δεν διψούν για την αλήθεια, δεν μπορούν να κερδίσουν την αλήθεια. Δεν επικεντρώνεσαι στην επιδίωξη της προσωπικής μεταμόρφωσης και της εισόδου, αντιθέτως επικεντρώνεσαι σε εξωφρενικές επιθυμίες και σε πράγματα που περιορίζουν την αγάπη σου για τον Θεό και σε εμποδίζουν να Τον πλησιάσεις. Μπορούν τα πράγματα αυτά να σε μεταμορφώσουν; Μπορούν να σε φέρουν στη βασιλεία;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γιατί είσαι απρόθυμος να είσαι αντιθετικό στοιχείο;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

107. Ο άνθρωπος ζει μέσα στο φως, όμως αγνοεί την πολυτιμότητα του φωτός. Δεν έχει ιδέα για την ουσία του φωτός και την πηγή του φωτός και, επιπλέον, σε ποιον ανήκει. Όταν παρέχω το φως στους ανθρώπους, αμέσως εξετάζω τις συνθήκες που επικρατούν σ' αυτούς: λόγω του φωτός, όλοι οι άνθρωποι αλλάζουν, αναπτύσσονται και έχουν βγει από το σκοτάδι. Κοιτάζω σε κάθε γωνιά του σύμπαντος και βλέπω τα βουνά να περιβάλλονται από ομίχλη, τα νερά παγωμένα από το κρύο και ότι, λόγω της έλευσης του φωτός, οι άνθρωποι κοιτάζουν

προς την Ανατολή, μήπως και ανακαλύψουν κάτι πιο πολύτιμο. Ωστόσο, παραμένουν ανίκανοι να διακρίνουν μια ξεκάθαρη κατεύθυνση μέσα στην καταχνιά. Καθώς όλος ο κόσμος είναι σκεπασμένος από ομίχλη, όταν κοιτάω μέσα από τα σύννεφα, η ύπαρξή Μου δεν μπορεί ποτέ να ανακαλυφθεί από τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος αναζητά κάτι στη γη, μοιάζει να ψάχνει για τροφή, φαίνεται πως προτίθεται να περιμένει την άφιξή Μου. Ωστόσο, δεν γνωρίζει την ημέρα Μου και μπορεί μόνο να κοιτάζει συχνά προς την αχτίδα φωτός από την Ανατολή. Από όλους τους ανθρώπους, αναζητώ εκείνους που πραγματικά επιθυμούν ότι και η δική Μου καρδιά. Βαδίζω ανάμεσα στους ανθρώπους και ζω ανάμεσά τους, όμως οι άνθρωποι είναι σώοι και ασφαλείς στη γη, οπότε δεν υπάρχει κανένας που να επιθυμεί πραγματικά ό,τι και η δική Μου καρδιά. Οι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς να φροντίσουν για το θέλημά Μου, δεν μπορούν να δουν τις ενέργειές Μου και δεν μπορούν να ζήσουν μέσα στο φως και να φωτιστούν από αυτό. Παρόλο που ο άνθρωπος εκτιμά πάντοτε τα λόγια Μου, δεν είναι ικανός να διακρίνει τις μηχανορραφίες του Σατανά. Επειδή το ανάστημα του ανθρώπου είναι πολύ μικρό, δεν μπορεί να κάνει αυτό που επιθυμεί η καρδιά του. Ο άνθρωπος ποτέ του δεν Με αγάπησε ειλικρινά. Όταν τον επαινώ, εκείνος νιώθει ανάξιος, αλλά αυτό δεν τον κάνει να προσπαθήσει να Με ικανοποιήσει. Κρατάει απλώς την «θέση» που του έχω δώσει και τη μελετάει προσεκτικά. Απαθής στην ομορφιά Μου, επιμένει να παραφουσκώνει τον εαυτό του με τις ευλογίες της θέσης του. Δεν είναι αυτή η ανεπάρκεια του ανθρώπου; Όταν τα βουνά κινούνται, μπορούν να κάνουν αναστροφή για χάρη της θέσης σου; Όταν τα νερά κυλάνε, θα μπορούσαν να σταματήσουν ενώπιον της θέσης του ανθρώπου; Θα μπορούσαν οι ουρανοί και η γη να αντιστραφούν από την θέση του ανθρώπου; Κάποτε ήμουν ελεήμων απέναντι στους ανθρώπους, ξανά και ξανά. Ωστόσο, κανένας τους δεν το απόλαυσε ή το εκτίμησε και απλώς το άκουγαν σαν μια ιστορία ή το διάβαζαν σαν μυθιστόρημα. Πραγματικά τα λόγια Μου δεν αγγίζουν την καρδιά του ανθρώπου; Οι ομιλίες Μου δεν έχουν καμία επίδραση; Μήπως δεν πιστεύει κανείς στην ύπαρξή Μου; Ο άνθρωπος δεν αγαπά τον εαυτό του. Αντιθέτως, ενώνει τις δυνάμεις του με τον Σατανά για να Μου επιτεθεί και χρησιμοποιεί τον Σατανά ως «περιουσιακό στοιχείο» με το οποίο Με υπηρετεί. Θα διεισδύσω σε όλες τις μηχανορραφίες του Σατανά και θα σταματήσω τους ανθρώπους στη γη από το να δέχονται τις απάτες του Σατανά, ώστε να μη Μου αντιτίθενται, λόγω της ύπαρξης του Σατανά.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 22» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

108. Πολλοί άνθρωποι που πίσω Μου εποφθαλμιούν την ευλογία του κύρους, παραδίδονται χωρίς όρια στο φαγητό, τους αρέσει ο ύπνος και φροντίζουν με κάθε τρόπο τη σάρκα, και πάντα φοβούνται πως δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής για τη σάρκα. Δεν εκτελούν την ορθή λειτουργία τους στην εκκλησία, αλλά παρασιτούν σε βάρος της εκκλησίας ή αλλιώς επιπλήττουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους με τον λόγο Μου, διαφεντεύοντας τους άλλους από θέσεις εξουσίας. Αυτοί οι άνθρωποι επιμένουν να λένε ότι κάνουν το θέλημα του Θεού, πάντα λένε πως είναι οι οικείοι του Θεού, δεν είναι παράλογο; Αν έχεις τα σωστά κίνητρα, αλλά δεν έχεις την ικανότητα να υπηρετήσεις σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε είσαι ανόητος· αλλά αν τα κίνητρά σου δεν είναι σωστά, κι επιμένεις να λες πως υπηρετείς τον Θεό, τότε είσαι κάποιος που αντιτίθεται στον Θεό και θα πρέπει να τιμωρηθείς από τον Θεό! Δεν έχω καμία συμπόνια για τέτοιους ανθρώπους! Στον οίκο του Θεού παρασιτούν, πάντα εποφθαλμιούν τις ανέσεις της σάρκας και δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τα συμφέροντα του Θεού. Επιζητούν πάντοτε το δικό τους καλό και δεν δίνουν καθόλου προσοχή στο θέλημα του Θεού. Σε οτιδήποτε κάνουν, δεν δέχονται τον εξονυχιστικό έλεγχο του Πνεύματος του Θεού. Πάντα μηχανορραφούν και εξαπατούν τους αδελφούς και τις αδελφές τους, είναι διπρόσωποι, όπως μια αλεπού σε αμπελώνα, που πάντα κλέβει τα σταφύλια και ποδοπατεί τον αμπελώνα. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να είναι οικείοι με τον Θεό; Είσαι κατάλληλος για να δεχθείς τις ευλογίες του Θεού; Δεν αναλαμβάνεις καμία ευθύνη για τη ζωή σου και την εκκλησία, είσαι κατάλληλος για να δεχθείς την αποστολή του Θεού; Ποιος θα τολμούσε να εμπιστευτεί κάποιον σαν εσένα; Όταν υπηρετείς μ' αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσει ο Θεός να τολμήσει να σ' εμπιστευτεί για ένα μεγαλύτερο καθήκον; Δεν καθυστερείς έτσι τα πράγματα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να υπηρετήσεις σε αρμονία με το θέλημα του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

109. Μάλιστα, οι περισσότεροι άνθρωποι μιλούν για όρους για να υπηρετούν τον Θεό: Δεν τους νοιάζει αν είναι Θεός ή άνθρωπος, και μιλούν μονάχα για τους δικούς τους όρους, και επιδιώκουν μονάχα να ικανοποιήσουν τις δικές τους επιθυμίες. Όταν μαγειρεύετε για Μένα, απαιτείτε αμοιβή για τις υπηρεσίες σας, όταν τρέχετε για Μένα ζητάτε αντίστοιχη αμοιβή, όταν εργάζεστε για Εμένα απαιτείτε μισθό, όταν πλένετε τα ρούχα Μου απαιτείτε αμοιβή, όταν φροντίζετε για την εκκλησία τα απαιτείτε πίσω, όταν μιλάτε ζητάτε συνδρομή

για τον ομιλητή, όταν δίνετε βιβλία ζητάτε τέλη διανομής και όταν γράφετε απαιτείτε τέλη συγγραφής. Αυτοί που έχω αντιμετωπίσει απαιτούν ακόμα και επιβράβευση από Εμένα, ενώ εκείνοι που έχουν σταλεί σπίτι απαιτούν αποζημίωση για τη ζημιά στο όνομά τους· οι ανύπαντροι απαιτούν προίκα ή αποζημίωση για τη χαμένη νιότη τους, αυτοί που σκοτώνουν ένα κοτόπουλο απαιτούν την αμοιβή του χασάπη, εκείνοι που τηγανίζουν φαγητό ζητούν τον τέλη τηγανίσματος και αυτοί που φτιάχνουν σούπα επίσης απαιτούν να πληρωθούν... Αυτή είναι η υψηλή και επιβλητική σας ανθρώπινη φύση και αυτές είναι οι πράξεις που σας υπαγορεύει η ζεστή συνείδησή σας. Πού είναι η λογική σας; Πού είναι η ανθρωπιά σας; Εγώ θα σας πω! Εάν συνεχίσετε έτσι, θα πάψω να εργάζομαι ανάμεσά σας. Δεν θα εργάζομαι ανάμεσα σε μια αγέλη θηρίων με ανθρώπινη μορφή, δεν θα υποφέρω τόσο για μια τέτοια ομάδα ανθρώπων που η ωραία τους όψη κρύβει μια άγρια καρδιά, δεν θα υπομείνω τόσα πολλά για μια τέτοια αγέλη ζώων που δεν έχει την παραμικρή πιθανότητα σωτηρίας. Η ημέρα που θα σας γυρίσω την πλάτη θα είναι η ημέρα που θα πεθάνετε, είναι η ημέρα που το σκότος θα πέσει πάνω σας και η ημέρα που το φως θα σας εγκαταλείψει. Επιτρέψετε μου να σας πω Εγώ! Ποτέ δεν θα είμαι καλοσυνάτος σε μια ομάδα όπως η δική σας, μια ομάδα κατώτερη και από ζώα! Υπάρχουν όρια στα λόγια και στις πράξεις Μου κι έτσι όπως είναι η συνείδηση και η ανθρώπινη φύση σας, δεν πρόκειται να εργαστώ περισσότερο, διότι έχετε έλλειψη συνείδησης, Μου έχετε προξενήσει πολύ πόνο και η απαράδεκτη συμπεριφορά σας Με αηδιάζει τόσο πολύ. Άνθρωποι με τόση μεγάλη έλλειψη ανθρωπιάς και συνείδησης δεν θα έχουν ποτέ την ευκαιρία της λύτρωσης· δεν πρόκειται ποτέ να σώσω τόσο άκαρδους και αγνώμονες ανθρώπους. Όταν φτάσει η ημέρα Μου, θα ρίχνω τις καυτές φλόγες Μου στους αιώνες των αιώνων πάνω στα τέκνα της ανυπακοής που κάποτε προκάλεσαν την άγρια οργή Μου, θα επιβάλω την αιώνια τιμωρία Μου σε εκείνα τα ζώα που κάποτε εξαπέλυσαν ύβρεις εναντίον Μου και Με εγκατέλειψαν, θα καίω αιώνια με τις φωτιές του θυμού Μου τους γιους της ανυπακοής που κάποτε έζησαν και έφαγαν μαζί Μου μα δεν πίστευαν σε Εμένα και Με προσέβαλαν και Με πρόδωσαν. Θα υποβάλλω στην τιμωρία Μου όλους εκείνους που προκάλεσαν την οργή Μου, θα ρίξω το σύνολο της οργής Μου πάνω σε αυτά τα κτήνη που κάποτε ήθελαν να σταθούν στο πλάι Μου ως όμοιοί Μου, κι όμως δεν Με υπάκουσαν ούτε Με λάτρεψαν, η ράβδος με την οποία χτυπώ τον άνθρωπο θα πέσει πάνω σε αυτά τα ζώα που κάποτε απόλαυσαν την φροντίδα Μου και τα μυστήρια που αποκάλυψα και που προσπάθησαν να κερδίσουν υλικές απολαύσεις από Εμένα. Δεν θα συγχωρήσω κανέναν που

θα προσπαθήσει να πάρει την θέση Μου· δεν θα δείξω έλεος σε κανέναν που θα προσπαθήσει να αποσπάσει τροφή και ρουχισμό από Εμένα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

110. Αυτό που βλέπετε σήμερα είναι μόνο το αιχμηρό σπαθί του στόματός Μου. Δεν είδατε τη ράβδο στο χέρι Μου ούτε τη φλόγα με την οποία καίω τον άνθρωπο, και αυτός είναι ο λόγος που εξακολουθείτε να είστε περιφρονητικοί και να συμπεριφέρεστε αλόγιστα κατά την παρουσία Μου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εξακολουθείτε να έρχεστε σε διένεξη μαζί Μου μέσα στον οίκο Μου, αμφισβητώντας με την ανθρώπινη γλώσσα αυτά για τα οποία μίλησα με το στόμα Μου. Ο άνθρωπος δεν Με σέβεται, και αν και εξακολουθεί να βρίσκεται σε εχθρότητα μαζί Μου μέχρι σήμερα, ακόμα δεν έχει κανένα σεβασμό. Έχετε τη γλώσσα και τα δόντια των αδίκων στο στόμα σας. Τα λόγια και οι πράξεις σας είναι σαν αυτά του φιδιού που παρέσυρε την Εύα στην αμαρτία. Απαιτείτε ο ένας από τον άλλο οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος και αγωνίζεστε μπροστά Μου να αποκτήσετε θέση, φήμη και κέρδος για τον εαυτό σας, αλλά δεν ξέρετε ότι παρακολουθώ κρυφά τα λόγια και τις πράξεις σας. Πριν έρθετε καν μπροστά Μου, έχω μετρήσει τα ίδια τα βάθη της καρδιάς σας. Ο άνθρωπος πάντα θέλει να ξεφύγει από το χέρι Μου και να αποφύγει την παρατήρηση των ματιών Μου, αλλά ποτέ δεν απέφυγα τα λόγια ή τις πράξεις του. Αντίθετα, αφήνω σκόπιμα αυτά τα λόγια και τις πράξεις να εισέλθουν στα μάτια Μου, για να μπορώ να παιδεύσω την αδικία του ανθρώπου και να κρίνω την παρακοή του. Έτσι, τα λόγια και οι πράξεις του ανθρώπου, που είναι κρυφά, παραμένουν πάντα μπροστά στο βήμα της κρίσης Μου, και η κρίση Μου δεν άφησε ποτέ τον άνθρωπο, επειδή η παρακοή του είναι πολύ μεγάλη. Έργο Μου είναι η καύση και ο εξαγνισμός όλων των λόγων και των πράξεων του ανθρώπου που ειπώθηκαν και έγιναν παρουσία του Πνεύματός Μου. Με αυτόν τον τρόπο[v], όταν εγκαταλείψω τη γη, οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να είναι σε θέση να διατηρήσουν την πίστη τους σ' Εμένα και να Με υπηρετήσουν όπως Με υπηρετούν οι άγιοι υπηρέτες Μου στο έργο Μου, επιτρέποντας στο έργο Μου στη γη να συνεχιστεί μέχρι την ημέρα που θα ολοκληρωθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι επίσης το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

111. Πολύ εκτιμώ όσους δεν τρέφουν υποψίες για τους άλλους, και επίσης συμπαθώ πολύ αυτούς που δέχονται εύκολα την αλήθεια· δείχνω μεγάλη στοργή σε αυτά τα δύο είδη ανθρώπων, διότι στα μάτια Μου είναι έντιμοι άνθρωποι. Εάν είστε πολύ ανειλικρινείς, τότε έχετε μια κλειστή καρδιά και καχύποπτες σκέψεις σχετικά με όλα τα θέματα και όλους τους ανθρώπους. Για τον λόγο αυτό, η πίστη σας προς Εμένα βασίζεται σε θεμέλια καχυποψίας. Αυτόν τον τρόπο πίστης δεν θα τον αναγνωρίσω ποτέ. Αν υπολείπεστε γνήσιας πίστης, θα απομακρυνθείτε ακόμα περισσότερο από την αληθινή αγάπη. Και αν είστε ικανοί να αμφισβητείτε τον Θεό και να κάνετε εικασίες για Αυτόν ηθελημένα, τότε χωρίς αμφιβολία είστε οι πιο δόλιοι άνθρωποι. Κάνεις εικασίες για το αν ο Θεός μπορεί να είναι σαν τον άνθρωπο: ασυγχώρητα αμαρτωλός, μικροπρεπής, στερούμενος αμεροληψίας και λογικής, χωρίς αίσθηση της δικαιοσύνης, παραδομένος σε φαύλες τακτικές, ύπουλος και πονηρός, απολαμβάνοντας το κακό και το σκοτάδι, και ούτω καθεξής. Δεν είναι η αιτία που ο άνθρωπος σκέφτεται έτσι για τον Θεό, επειδή δεν έχει την παραμικρή γνώση για Αυτόν; Αυτός ο τρόπος πίστης δεν είναι τίποτα λιγότερο από αμαρτία! Επιπλέον, υπάρχουν ακόμη κάποιοι που πιστεύουν ότι αυτοί που Με ικανοποιούν δεν είναι παρά κόλακες και συκοφάντες, και ότι όσοι δεν έχουν τέτοιες ιδιότητες δεν θα είναι ευπρόσδεκτοι και θα χάσουν τη θέση τους στον οίκο του Θεού. Αυτή είναι όλη κι όλη η γνώση που αλιεύσατε τόσα χρόνια; Αυτό είναι ό,τι αποκτήσατε; Και η γνώση σας για Εμένα δεν σταματά σε αυτές τις παρανοήσεις· ακόμα χειρότερη είναι η βλασφημία σας ενάντια στο Πνεύμα του Θεού και η εξύβριση των ουρανών. Για αυτό και μπορώ να πω ότι ένας τέτοιος τρόπος πίστης, όπως ο δικός σας, θα σας κάνει μόνο να απομακρυνθείτε περισσότερο από Εμένα και να βρεθείτε σε ακόμα μεγαλύτερη αντίθεση απέναντι σε Εμένα. Μέσα σε πολλά χρόνια έργου, έχετε δει πολλές αλήθειες, αλλά ξέρετε τι έχουν ακούσει τα αφτιά Μου; Πόσοι από εσάς είστε πρόθυμοι να αποδεχτείτε την αλήθεια; Όλοι σας πιστεύετε πως είστε πρόθυμοι να πληρώσετε το τίμημα της αλήθειας, αλλά πόσοι από εσάς έχετε υποφέρει πραγματικά για την αλήθεια; Στην καρδιά σας υπάρχει μόνο η αδικία και, ως εκ τούτου, πιστεύετε πως οποιοσδήποτε, δεν έχει σημασία ποιος μπορεί να είναι, είναι δόλιος και διεφθαρμένος. Πιστεύετε ακόμη ότι ο ενσαρκωμένος Θεός, όπως ακριβώς ένας κανονικός άνθρωπος, θα μπορούσε να υπάρχει χωρίς μια ευγενική καρδιά ή καλοκάγαθη αγάπη. Ακόμη περισσότερο, πιστεύετε πως ένας ευγενής χαρακτήρας και μια φιλεύσπλαχνη, καλοπροαίρετη φύση υπάρχει μόνο εντός του Θεού στους ουρανούς. Και πιστεύετε ότι ένας τέτοιος άγιος δεν υπάρχει, και ότι μόνο το σκοτάδι και το κακό βασιλεύουν

στη γη, ενώ ο Θεός είναι κάτι στο οποίο ο άνθρωπος εναποθέτει τη λαχτάρα του για το καλό και το ωραίο, μια θρυλική φιγούρα κατασκευασμένη από τον άνθρωπο. Στο μυαλό σας, ο Θεός στους ουρανούς είναι πολύ αξιόλογος, δίκαιος και μεγάλος, άξιος να Τον λατρεύουν και να Τον θαυμάζουν, αλλά αυτός ο Θεός στη γη είναι απλώς ένα υποκατάστατο και ένα όργανο του Θεού που είναι στον ουρανό. Πιστεύετε ότι αυτός ο Θεός δεν μπορεί να είναι ισοδύναμος με τον Θεό στον ουρανό, πόσο μάλλον να εξισώνεται με Αυτόν. Όταν πρόκειται για το μεγαλείο και την τιμή του Θεού, ανήκουν στη δόξα του Θεού στους ουρανούς, μα όταν πρόκειται για τη φύση και τη διαφθορά του ανθρώπου, είναι χαρακτηριστικά στα οποία ο Θεός στη γη παίζει κάποιο ρόλο. Ο Θεός στους ουρανούς είναι αιώνια ευγενής, ενώ ο Θεός στη γη είναι αιώνια ασήμαντος, αδύναμος και ανίκανος. Ο Θεός στους ουρανούς δεν υποκύπτει στο συναίσθημα, μόνο στη δικαιοσύνη, ενώ ο Θεός στη γη έχει κίνητρα μόνο εγωιστικά και χωρίς δικαιοσύνη ή λογική. Ο Θεός στους ουρανούς δεν έχει την παραμικρή ατιμία και είναι αιώνια πιστός, ενώ ο Θεός στη γη έχει πάντα μια ανέντιμη πλευρά. Ο Θεός στους ουρανούς αγαπά βαθιά τον άνθρωπο, ενώ ο Θεός στη γη του δείχνει ανεπαρκή φροντίδα, μέχρι που τον παραμελεί τελείως. Αυτή η εσφαλμένη γνώση έχει διατηρηθεί πολύ καιρό μέσα στις καρδιές σας και, επίσης, μπορεί να διαιωνιστεί και μελλοντικά. Κοιτάζετε όλες τις πράξεις του Χριστού από τη σκοπιά των αδίκων και αξιολογείτε όλο Του το έργο, όπως και την ταυτότητα και την ουσία Του, από τη σκοπιά των ασεβών. Έχετε κάνει ένα σοβαρό λάθος, κάτι που δεν έκαναν ποτέ όσοι υπήρξαν πριν από σας. Δηλαδή, υπηρετείτε μόνο τον υψηλό Θεό των ουρανών, που έχει μια κορώνα στο κεφάλι Του, και ποτέ δεν δίνετε προσοχή στον Θεό που θεωρείτε τόσο ασήμαντο, ώστε να είναι αόρατος για εσάς. Αυτή δεν είναι η αμαρτία σας; Δεν είναι αυτό ένα κλασικό παράδειγμα της προσβολής σας έναντι της διάθεσης του Θεού; Λατρεύετε τον Θεό των ουρανών. Λατρεύεις ευγενείς εικόνες και εκτιμάς όσους διακρίνονται για την ευφράδεια τους. Δέχεσαι πρόθυμα διαταγές από τον Θεό που γεμίζει τα χέρια σου με πλούτη, και λαχταράς τον Θεό που μπορεί να εκπληρώσει κάθε σου επιθυμία. Ο μόνος που δεν λατρεύεις είναι ο Θεός που δεν είναι μεγαλόπνοος· το μοναδικό πράγμα που μισείς είναι η συσχέτιση με τον Θεό που κανένας άνθρωπος δεν έχει σε εκτίμηση. Το μόνο πράγμα που είσαι απρόθυμος να κάνεις είναι να υπηρετήσεις αυτόν τον Θεό που ποτέ δεν σου έδωσε τίποτα, και ο μόνος που αδυνατεί να σε κάνει να Τον λαχταράς είναι αυτός ο δυσάρεστος Θεός. Αυτό το είδος Θεού δεν μπορεί να σου επιτρέψει να διευρύνεις τους ορίζοντες σου, να νιώσεις σαν να ανακάλυψες έναν θησαυρό, πόσο μάλλον να

εκπληρώσει ό,τι εύχεσαι. Γιατί, λοιπόν, Τον ακολουθείς; Σε απασχόλησαν τέτοιου είδους ερωτήματα; Αυτό που κάνεις δεν προσβάλλει απλώς αυτόν τον Χριστό· πάνω απ' όλα, προσβάλλει τον Θεό στους ουρανούς. Δεν είναι αυτός, νομίζω, ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

112. Πολλοί θα προτιμούσαν να καταδικαστούν στην κόλαση από το να μιλήσουν και να πράξουν με ειλικρίνεια. Δεν προκαλεί απορία ότι έχω άλλη μεταχείριση φυλαγμένη για όσους είναι ανειλικρινείς. Φυσικά, κατανοώ πλήρως τη μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζετε προσπαθώντας να είστε ειλικρινείς. Είστε όλοι τρομερά έξυπνοι και επιδέξιοι στο να αξιολογείτε σύμφωνα με τα δικά σας μικροπρεπή μέτρα και σταθμά. Έτσι, το έργο Μου γίνεται ακόμη πιο εύκολο. Κι εφόσον ο καθένας από εσάς κρύβει τα μυστικά του στον κόρφο του, τότε, θα σας στείλω έναν-έναν στην καταστροφή για να «διαπαιδαγωγηθείτε» με φωτιά, ούτως ώστε μετά απ' αυτό να είστε απόλυτα αποφασισμένοι να πιστεύετε τα λόγια Μου. Τέλος, θα πάρω με τη βία από το στόμα σας τα λόγια «Ο Θεός είναι Θεός της πίστης», μετά θα χτυπάτε το στήθος σας και θα θρηνείτε λέγοντας «Δόλια είναι η καρδιά του ανθρώπου!» Ποια θα είναι η ψυχική κατάστασή σας σ' αυτήν τη συγκυρία; Φαντάζομαι ότι δεν θα είστε τόσο παρασυρμένοι από την υπεροψία σας όσο είστε τώρα. Και, πολύ περισσότερο, δεν θα είστε τόσο «υπερβολικά βαθυστόχαστοι για να σας καταλάβουν» όσο είστε τώρα. Ορισμένοι συμπεριφέρονται με τυπικό και σωστό τρόπο και φαίνονται ιδιαίτερα «καλότροποι» στην παρουσία του Θεού, ωστόσο γίνονται περιφρονητικοί και χάνουν κάθε αυτοσυγκράτηση στην παρουσία του Πνεύματος. Θα λογαριάζατε έναν τέτοιον άνθρωπο στην τάξη των ειλικρινών; Αν είσαι υποκριτής και επιδέξιος στην κοινωνικοποίηση, τότε Εγώ λέω ότι είσαι σίγουρα άνθρωπος που παίζει με τον Θεό. Αν τα λόγια σου είναι γεμάτα δικαιολογίες και αιτιολογίες χωρίς αξία, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος εντελώς απρόθυμος να κάνει την αλήθεια πράξη. Αν έχεις πολλές εκμυστηρεύσεις που είσαι απρόθυμος να μοιραστείς και αν είσαι εντελώς απρόθυμος να αποκαλύψεις τα μυστικά σου —δηλαδή, τις δυσκολίες σου— μπροστά σε άλλους, ώστε να αναζητήσεις την οδό του φωτός, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος που δεν θα λάβει εύκολα σωτηρία και δεν θα αναδυθεί εύκολα απ' το σκοτάδι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

113. Καταλαβαίνω βαθύτατα τη δολιότητα που υπάρχει μέσα στην καρδιά σας· οι περισσότεροι από εσάς Με ακολουθείτε από περιέργεια και έχετε έρθει να Με αναζητήσετε εξαιτίας της κενότητας. Όταν γκρεμίζεται η τρίτη σας επιθυμία —η επιθυμία σας για μια ειρηνική κι ευτυχισμένη ζωή— τότε χάνεται και η περιέργειά σας. Η δολιότητα που υπάρχει μέσα στην καρδιά του καθενός σας εκτίθεται μέσα από τα λόγια και τις πράξεις σας. Για να μιλήσω ειλικρινά, είστε απλώς περίεργοι για Μένα, αλλά δεν Με φοβάστε· δεν προσέχετε τη γλώσσα σας, πόσο μάλλον δε, ασκείτε αυτοσυγκράτηση στη συμπεριφορά σας. Τότε, τι είδους πίστη έχετε στην πραγματικότητα; Είναι αληθινή; Απλώς χρησιμοποιείτε τα λόγια Μου για να διώξετε τις ανησυχίες σας και να μειώσετε την πλήξη σας, για να γεμίσεις τους εναπομένοντες άδειους χώρους στη ζωή σου. Ποιος ανάμεσά σας έχει κάνει πράξη τα λόγια Μου; Ποιος έχει αληθινή πίστη; Φωνάζετε συνεχώς ότι ο Θεός είναι ένας Θεός που βλέπει βαθιά μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, αλλά πώς είναι συμβατός μ' Εμένα ο Θεός για τον οποίο φωνάζετε μέσα στις καρδιές σας; Εφόσον φωνάζετε έτσι, τότε γιατί ενεργείτε αλλιώς; Μήπως αυτή είναι η αγάπη με την οποία θέλετε να Με ξεπληρώσετε; Η αφοσίωση στα χείλη σας δεν είναι διόλου ευκαταφρόνητη, αλλά πού είναι οι θυσίες σας και οι καλές σας πράξεις; Αν δεν έφταναν τα λόγια σας στα αυτιά Μου, πώς θα μπορούσα να σας μισώ τόσο πολύ; Αν πιστεύατε πραγματικά σ' Εμένα, πώς θα μπορούσατε να περιέλθετε σε μια τέτοια κατάσταση δυστυχίας; Η έκφραση στο πρόσωπό σας είναι θλιμμένη, θαρρείς και βρίσκεστε στον Άδη και περνάτε από δίκη. Δεν έχετε ούτε ίχνος ζωτικότητας και μιλάτε αδύναμα για την εσωτερική σας φωνή· είστε, μάλιστα, γεμάτοι παράπονα και κατάρες. Πάει καιρός που χάσατε την πίστη σας σε αυτό που κάνω, κι έχει εξαφανιστεί ακόμη και η αρχική σας πίστη, επομένως πώς είναι ποτέ δυνατόν να ακολουθήσετε μέχρι τέλους; Εφόσον ισχύει αυτό, τότε πώς μπορείτε να σωθείτε;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Λόγια για τους νέους αλλά και τους μεγαλύτερους» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

114. Παρόλο που ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, η καρδιά του ανθρώπου δεν περιέχει τον Θεό και δεν γνωρίζει πώς να αγαπάει τον Θεό ούτε θέλει να αγαπάει τον Θεό, γιατί η καρδιά του δεν πλησιάζει ποτέ κοντά στον Θεό και πάντα αποφεύγει τον Θεό. Ως εκ τούτου, η καρδιά του ανθρώπου είναι μακριά από τον Θεό. Άρα πού είναι η καρδιά του; Στην πραγματικότητα, η καρδιά του ανθρώπου δεν έχει πάει πουθενά: αντί να τη δώσει στον Θεό ή να την αποκαλύψει στον Θεό για να τη δει, την κράτησε για τον εαυτό του. Αυτό συμβαίνει

παρά το γεγονός ότι κάποιοι προσεύχονται συχνά στον Θεό και λένε: «Θεέ μου, κοίταξε την καρδιά μου —Εσύ ξέρεις όλα όσα σκέφτομαι», και κάποιοι ορκίζονται μάλιστα ότι θα αφήσουν τον Θεό να τους κοιτάξει, και να τιμωρηθούν αν αθετήσουν τον όρκο τους. Παρόλο που ο άνθρωπος επιτρέπει στον Θεό να κοιτάζει μέσα στην καρδιά του, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι ικανός να υπακούει στις ενορχηστρώσεις και τις ρυθμίσεις του Θεού, ούτε ότι έχει αφήσει τη μοίρα και τις προοπτικές του και όσα τον αφορούν υπό τον έλεγχο του Θεού. Έτσι, ανεξάρτητα από τους όρκους που κάνεις στον Θεό ή το τι δηλώνεις σ' Αυτόν, στα μάτια του Θεού η καρδιά σου είναι ακόμα κλειστή σ' Αυτόν, διότι επιτρέπεις στον Θεό να κοιτάζει μέσα στην καρδιά σου, αλλά δεν Του επιτρέπεις να την ελέγχει. Με άλλα λόγια, δεν έχεις δώσει επ' ουδενί την καρδιά σου στον Θεό και λες μόνο ωραία λόγια για να τα ακούσει ο Θεός. Κρύβεις, εντωμεταξύ, τις διάφορες δόλιες προθέσεις σου από τον Θεό, μαζί με τις πλεκτάνες σου, τις συνωμοσίες και τα σχέδιά σου, ενώ κρατάς σφικτά τις προοπτικές και τη μοίρα σου στα χέρια σου, τρέμοντας μήπως σου τις πάρει ο Θεός. Επομένως, ο Θεός δεν βλέπει ποτέ την ειλικρίνεια του ανθρώπου απέναντί Του. Παρόλο που ο Θεός παρατηρεί τα βάθη της καρδιάς του ανθρώπου και μπορεί να δει τι σκέφτεται και θέλει να κάνει ο άνθρωπος στην καρδιά του και μπορεί να δει τι κρατάει μέσα στην καρδιά του, η καρδιά του ανθρώπου δεν ανήκει στον Θεό, δεν έχει παραχωρήσει τον έλεγχό της στον Θεό. Τουτέστιν, ο Θεός έχει το δικαίωμα να παρατηρεί, αλλά δεν έχει το δικαίωμα να ελέγχει. Στην υποκειμενική συνείδηση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θέλει ή δεν προτίθεται να εγκαταλείψει τον εαυτό του στο έλεος του Θεού. Ο άνθρωπος δεν έχει μόνο απομονωθεί από τον Θεό, αλλά υπάρχουν ακόμη και άνθρωποι που σκέφτονται τρόπους να κλείσουν τις καρδιές τους, χρησιμοποιώντας ωραία λόγια και κολακεία για να δημιουργήσουν μια ψευδή εντύπωση και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του Θεού και να αποκρύψουν το αληθινό τους πρόσωπο από το βλέμμα του Θεού. Ο στόχος τους είναι να μην επιτρέψουν στον Θεό να δει, να μην επιτρέψουν στον Θεό να αντιληφθεί πώς είναι στην πραγματικότητα. Δεν θέλουν να δώσουν την καρδιά τους στον Θεό, αλλά να την κρατήσουν για τον εαυτό τους. Το κρυφό νόημα είναι ότι όσα κάνει ο άνθρωπος και όσα θέλει, τα σχεδιάζει, τα υπολογίζει και τα αποφασίζει ο ίδιος. Δεν ζητά τη συμμετοχή ή την παρέμβαση του Θεού, πολύ λιγότερο δε, χρειάζεται τις ενορχηστρώσεις και τις ρυθμίσεις του Θεού. Έτσι, είτε σε σχέση με τις εντολές του Θεού, την αποστολή από τον Θεό είτε τις απαιτήσεις που ο Θεός θέτει στον άνθρωπο, οι αποφάσεις του ανθρώπου βασίζονται στις δικές του προθέσεις και συμφέροντα, στη δική του κατάσταση και

περιστάσεις εκείνη τη στιγμή. Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί πάντα τις γνώσεις και τις ιδέες που του είναι οικείες, και τη δική του διάνοια για να κρίνει και να επιλέξει το μονοπάτι που θα πρέπει να πάρει και δεν επιτρέπει την παρέμβαση ή τον έλεγχο του Θεού. Αυτή είναι η καρδιά του ανθρώπου, την οποία βλέπει ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

115. Πολλοί άνθρωποι επιθυμούν να Με αγαπήσουν αληθινά, αλλά επειδή οι καρδιές τους δεν τους ανήκουν, δεν μπορούν να ελέγχουν τον εαυτό τους. Πολλοί άνθρωποι Με αγαπούν αληθινά μέσα από τις δοκιμασίες που τους υποβάλλω, παρόλα αυτά όμως δεν είναι ικανοί να καταλάβουν ότι πραγματικά Εγώ υπάρχω και απλώς Με αγαπούν στο κενό, και όχι για την πραγματική Μου ύπαρξη. Πολλοί άνθρωποι, αφού έχουν εναποθέσει την καρδιά τους μπροστά Μου, δεν προσέχουν και όταν ο Σατανάς βρει την ευκαιρία τους την αρπάζει και μετά Με εγκαταλείπουν. Πολλοί άνθρωποι πράγματι Με αγαπάνε όταν παρέχω τον λόγο Μου, αλλά δεν τον φυλάνε στο πνεύμα τους, ενώ αντίθετα τον χρησιμοποιούν αδιάφορα σαν να ήταν κοινόχρηστη περιουσία και τον πετάνε πίσω από κει που ήρθε όποτε τους βολεύει. Ο άνθρωπος Με αναζητά μέσα από τον πόνο του και στρέφει το βλέμμα του σ' Εμένα ενώ δοκιμάζεται. Σε περιόδους ειρήνης Με απολαμβάνει, όταν είναι σε κίνδυνο Με απαρνείται, όταν είναι απασχολημένος Με ξεχνά, και όταν κάθεται άπραγος κάνει ότι ασχολείται μαζί Μου —παρόλα αυτά, κανένας δεν Με έχει αγαπήσει ποτέ σε όλη του τη ζωή. Θέλω ο άνθρωπος να είναι σοβαρός μπροστά Μου: Δεν ζητώ να Μου δώσει τίποτα, παρά μόνο όλοι οι άνθρωποι να Με πάρουν στα σοβαρά, δηλαδή αντί να Με καλοπιάνουν, να Με αφήσουν να επαναφέρω την ειλικρίνεια στον άνθρωπο. Η διαφώτισή Μου, η φώτισή Μου και το κόστος των προσπαθειών Μου διαπερνούν όλους τους ανθρώπους, όμως το ίδιο συμβαίνει και με το πραγματικό γεγονός της κάθε πράξης του ανθρώπου που διαπερνά όλους τους ανθρώπους, όπως τους διαπερνά το γεγονός ότι Με εξαπατούν. Είναι σαν τα στοιχεία της εξαπάτησης να υπάρχουν στον άνθρωπο από την κοιλιά της μητέρας του, σαν να είχε αυτή την ειδική δεξιότητα εξαπάτησης από γεννησιμιού του. Επιπλέον, ποτέ δεν άφησε να τον πάρουν χαμπάρι, κανένας δεν είδε πού έχουν τις ρίζες τους αυτές οι δόλιες δεξιότητες. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο άνθρωπος χωρίς να το καταλαβαίνει ζει μέσα στη δολιότητα και είναι σαν να συγχωρεί τον εαυτό του, σαν να είναι οργανωμένο αυτό από τον Θεό και όχι επειδή είναι η

εκούσια εξαπάτησή του προς το πρόσωπό Μου. Αυτή δεν είναι ακριβώς η πηγή της εξαπάτησης του ανθρώπου προς το πρόσωπό Μου; Αυτή δεν είναι η πονηρή του δολοπλοκία; Δεν έχω ζαλιστεί ποτέ από τις κολακείες και τις κομπίνες του ανθρώπου, διότι έχω καταλάβει την ουσία του εδώ και πολύ καιρό. Ποιος ξέρει πόση βρομιά έχει στο αίμα του, πόσο από το δηλητήριο του Σατανά κυλάει στις φλέβες του; Ο άνθρωπος το συνηθίζει όλο και περισσότερο κάθε μέρα που περνά, με τέτοιον τρόπο που γίνεται αναίσθητος στις δοκιμασίες του Σατανά κι έτσι δεν ενδιαφέρεται να βρει την «τέχνη της υγιούς ύπαρξης».

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 21» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

116. Όλοι οι άνθρωποι είναι πλάσματα που στερούνται αυτογνωσίας και δεν είναι σε θέση να γνωρίσουν τον εαυτό τους. Ωστόσο, γνωρίζουν όλους τους άλλους σαν την παλάμη του χεριού τους, θαρρείς και όλα όσα έχουν κάνει και πει οι άλλοι έχουν «επιθεωρηθεί» πρώτα από τους ίδιους, ακριβώς μπροστά τους, κι έχουν λάβει την έγκρισή τους προτού λάβουν χώρα. Ως εκ τούτου, είναι θαρρείς κι έχουν πάρει, μάλιστα, τα πλήρη μέτρα όλων των άλλων, έως την ψυχολογική τους κατάσταση. Έτσι είναι όλα τα ανθρώπινα όντα. Παρόλο που σήμερα έχουν εισέλθει στην Εποχή της Βασιλείας, η φύση τους παραμένει αμετάβλητη. Ενώπιόν Μου, εξακολουθούν να κάνουν ό,τι κάνω κι Εγώ, αλλά πίσω από την πλάτη Μου αρχίζουν να σκαρώνουν τη δική τους ξεχωριστή «δουλειά». Στη συνέχεια, ωστόσο, όταν έρχονται και πάλι ενώπιόν Μου είναι σαν εντελώς διαφορετικά άτομα, φαινομενικά ήρεμοι και ατρόμητοι, με συγκροτημένη όψη και σταθερό σφυγμό. Αυτό ακριβώς δεν κάνει τους ανθρώπους τόσο αξιοκαταφρόνητους; Τόσο πολλοί άνθρωποι έχουν δύο τελείως διαφορετικά πρόσωπα —έχουν ένα πρόσωπο όταν βρίσκονται ενώπιόν Μου και ένα άλλο όταν κινούνται πίσω από την πλάτη Μου. Τόσο πολλοί απ' αυτούς συμπεριφέρονται σαν νεογέννητα αρνάκια όταν βρίσκονται ενώπιόν Μου, αλλά πίσω από την πλάτη Μου μετατρέπονται σε άγριες τίγρεις και αργότερα συμπεριφέρονται σαν πουλάκια που φτερουγίζουν χαρούμενα στους λόφους. Τόσο πολλοί δείχνουν ότι έχουν σκοπό και αποφασιστικότητα ενώπιόν Μου. Τόσο πολλοί έρχονται ενώπιόν Μου αναζητώντας τα λόγια Μου με δίψα και λαχτάρα, αλλά, πίσω από την πλάτη Μου, τα βαριούνται και τα αποκηρύσσουν, λες και οι ομιλίες Μου είναι βάρος. Τόσο πολλές φορές, βλέποντας την ανθρώπινη φυλή να διαφθείρεται από τον εχθρό Μου, έχω σταματήσει να εναποθέτω τις ελπίδες Μου στους ανθρώπους. Τόσο πολλές φορές, βλέποντάς

τους να έρχονται ενώπιόν Μου ζητώντας συγχώρηση με δάκρυα στα μάτια, Εγώ, λόγω της έλλειψης αυτοσεβασμού τους και του γεγονότος ότι είναι πεισματικά αδιόρθωτοι, έχω κλείσει, μολαταύτα, θυμωμένος τα μάτια Μου στις ενέργειές τους, ακόμα κι όταν η καρδιά τους είναι γνήσια και οι προθέσεις τους ειλικρινείς. Τόσο πολλές φορές έχω δει ανθρώπους που έχουν αρκετή σιγουριά ώστε να συνεργαστούν μαζί Μου, οι οποίοι, όταν βρίσκονται ενώπιόν Μου, φαίνεται πως βρίσκονται στην αγκαλιά Μου, απολαμβάνοντας τη ζεστασιά της. Έχοντας δει, τόσο πολλές φορές, την αθωότητα, τη ζωντάνια και τη χαριτωμένη όψη του εκλεκτού λαού Μου, πώς θα μπορούσα να μην αντλώ μεγάλη ευχαρίστηση από αυτά τα πράγματα; Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν πώς να απολαμβάνουν τις προορισμένες γι' αυτούς ευλογίες μες στα χέρια Μου, διότι δεν κατανοούν τι νοείται ακριβώς τόσο ως «ευλογίες» όσο και ως «βάσανα». Για τον λόγο αυτό, οι άνθρωποι είναι κάθε άλλο παρά ειλικρινείς στην αναζήτησή τους για Μένα. Εάν δεν υπήρχε αύριο, τότε ποιοι από εσάς που στέκεστε ενώπιόν Μου θα ήσασταν αγνοί σαν το απάτητο χιόνι και άσπιλοι σαν τον νεφρίτη; Μήπως η αγάπη σας για Μένα είναι κάτι που μπορεί να ανταλλαχθεί με ένα γευστικότατο γεύμα, με σικάτα ρούχα ή μ' ένα υψηλό αξίωμα που συνοδεύεται από ελκυστικές απολαβές; Μπορεί να ανταλλαχθεί με την αγάπη που νιώθουν οι άλλοι για σένα; Θα μπορούσε πράγματι η υποβολή σε δοκιμασίες να ωθήσει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την αγάπη τους για Μένα; Άραγε τα βάσανα και τα δεινά θα γίνουν η αιτία να διαμαρτυρηθούν εκείνοι για τις διευθετήσεις Μου; Κανένας δεν έχει εκτιμήσει ποτέ πραγματικά την κοφτερή ρομφαία που βρίσκεται στο στόμα Μου: Γνωρίζουν μόνο την επιφανειακή της σημασία, χωρίς να αντιλαμβάνονται πραγματικά αυτό που περιλαμβάνει. Εάν τα ανθρώπινα όντα ήταν πραγματικά σε θέση να δουν πόσο κοφτερή είναι η ρομφαία Μου, θα έφευγαν τρέχοντας σαν τα ποντίκια για την τρύπα τους. Λόγω της απάθειάς τους, οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τίποτα από το αληθινό νόημα των λόγων Μου, κι έτσι δεν έχουν καμία ένδειξη ως προς το πόσο δριμείες είναι οι ομιλίες Μου, ούτε από το πόσα στοιχεία της φύσης τους αποκαλύπτουν ακριβώς και από το πόση από τη διαφθορά τους έχει κριθεί μέσα από τα λόγια αυτά. Για τον λόγο αυτό, ως αποτέλεσμα των ατελών ιδεών που έχουν σχηματίσει σχετικά με τα όσα λέω, οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν υιοθετήσει μια χλιαρή στάση.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 15» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

117. Ανά τους αιώνες, πολλοί αναχώρησαν από αυτόν τον κόσμο γεμάτοι απογοήτευση και απροθυμία, ενώ πολλοί έχουν έρθει σ' αυτόν γεμάτοι ελπίδα και πίστη. Διευθέτησα τον ερχομό πολλών ανθρώπων, και έδιωξα και πολλούς. Αμέτρητοι άνθρωποι πέρασαν από τα χέρια Μου. Πολλά πνεύματα ρίχτηκαν στον Άδη, πολλοί έζησαν μέσα στη σάρκα και πολλοί πέθαναν και ξαναγεννήθηκαν στη γη. Παρόλα αυτά, κανένας από αυτούς δεν είχε την ευκαιρία να απολαύσει τις ευλογίες της βασιλείας σήμερα. Έδωσα τόσα πολλά στον άνθρωπο, όμως αυτός κέρδισε τόσα λίγα, επειδή η επέλαση των δυνάμεων του Σατανά τον κατέστησε ανίκανο να απολαύσει όλα Μου τα πλούτη. Είχε μόνο την καλή τύχη να τα κοιτάξει, αλλά ποτέ του δεν μπόρεσε να τα απολαύσει πλήρως. Ο άνθρωπος δεν ανακάλυψε ποτέ το θησαυροφυλάκιο που είχε μέσα του για να λάβει τα πλούτη του ουρανού, κι έτσι έχασε τις ευλογίες που του έδωσα. Δεν είναι το πνεύμα του ανθρώπου αυτό το χάρισμα που τον συνδέει με το δικό Μου Πνεύμα; Γιατί ο άνθρωπος δεν Με συνέδεσε ποτέ με το πνεύμα του; Γιατί Με πλησιάζει με τη σάρκα, αλλά είναι ανίκανος να το κάνει με το πνεύμα; Είναι η πραγματική Μου όψη αυτή της σάρκας; Γιατί ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την ουσία Μου; Έχει υπάρξει ποτέ πραγματικά οποιοδήποτε ίχνος από Εμένα στο πνεύμα του ανθρώπου; Έχω εξαφανιστεί πλήρως από το πνεύμα του ανθρώπου; Αν ο άνθρωπος δεν εισέλθει στη σφαίρα του πνευματικού κόσμου, πώς θα μπορέσει να αντιληφθεί τις προθέσεις Μου; Υπάρχει αυτό το στοιχείο στα μάτια των ανθρώπων που θα μπορούσε να διαπεράσει απευθείας τη σφαίρα του πνευματικού κόσμου; Υπήρξαν πολλές φορές που κάλεσα τον άνθρωπο μέσω του Πνεύματός Μου, όμως ο άνθρωπος αντιδρά σαν να τον έχω μαχαιρώσει, Με παρατηρεί από απόσταση, τρέμοντας ότι θα τον οδηγήσω σε κάποιον άλλον κόσμο. Υπήρξαν πολλές φορές που διερεύνησα το πνεύμα του ανθρώπου, όμως αυτός παραμένει εντελώς επιλήσμων, τρέμει το φυλλοκάρδι του μήπως μπω στο σπίτι του και αδράξω την ευκαιρία για να του πάρω όλα του τα υπάρχοντα. Επομένως, με κλείνει απ' έξω και δεν Με αφήνει να κοιτάζω τίποτα άλλο, παρά μια κρύα, ερμητικά κλειστή πόρτα. Υπήρξαν πολλές φορές που ο άνθρωπος έπεσε και εγώ τον έσωσα, ωστόσο, μόλις αφυπνίζεται, αμέσως Με εγκαταλείπει και, χωρίς καν να τον αγγίξει η αγάπη Μου, Μου ρίχνει ένα βλέμμα γεμάτο επιφυλακτικότητα· ποτέ δεν ζέστανα την καρδιά του ανθρώπου. Ο άνθρωπος είναι ένα απαθές, ψυχρόαιμο ζώο. Παρόλο που έχει νιώσει τη θέρμη του εναγκαλισμού Μου, ποτέ δεν συγκινήθηκε βαθιά από αυτόν. Ο άνθρωπος είναι σαν ένας άγριος που ζει στα βουνά. Ποτέ δεν εκτίμησε την αγάπη Μου για την ανθρωπότητα. Είναι απρόθυμος να Με προσεγγίσει· προτιμά να ζει στα βουνά, όπου έρχεται αντιμέτωπος με

την απειλή των άγριων θηρίων. Παρόλα αυτά, εξακολουθεί να είναι απρόθυμος να βρει καταφύγιο σ' Εμένα. Δεν υποχρεώνω κανέναν άνθρωπο: Απλώς πραγματοποιώ το έργο Μου. Θα έρθει η ημέρα που ο άνθρωπος θα κολυμπά δίπλα Μου εν μέσω του απέραντου ωκεανού, ώστε να μπορεί να απολαμβάνει όλα τα πλούτη επί της γης και να μην κινδυνεύει μήπως τον καταπιεί η θάλασσα.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 20» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

118. Η πίστη σας είναι πανέμορφη· λέτε πως είστε πρόθυμοι να δαπανήσετε ολόκληρη τη ζωή σας για λογαριασμό του έργου Μου και ότι είστε πρόθυμοι να θυσιάσετε τη ζωή σας γι' αυτό, μα οι διαθέσεις σας δεν έχουν αλλάξει πολύ. Απλώς μιλάτε αλαζονικά, παρά το γεγονός ότι η πραγματική σας συμπεριφορά είναι πανάθλια. Λες και η γλώσσα και τα χείλη των ανθρώπων είναι στους ουρανούς, αλλά τα πόδια τους βρίσκονται κάτω στη γη, κι ως εκ τούτου, τα λόγια και οι πράξεις, καθώς και η φήμη τους βρίσκονται ακόμη σε τραγική κατάσταση. Η φήμη σας έχει καταστραφεί, η συμπεριφορά σας είναι έκφυλη, ο τρόπος ομιλίας σας είναι ποταπός, και η ζωή σας είναι άθλια· μάλιστα, ολόκληρη η ανθρώπινη φύση σας έχει βουλιάξει στην αθλιότητα. Είστε στενόμυαλοι προς τους άλλους και κάνετε παζάρια για το παραμικρό. Τσακώνεστε για τη φήμη και το κύρος σας σε σημείο, μάλιστα, που είστε διατεθειμένοι να κατέλθετε στην κόλαση και στη λίμνη του πυρός. Τα τρέχοντα λόγια και οι πράξεις σας Μου αρκούν για να αποφασίσω πως είστε αμαρτωλοί. Η στάση σας προς το έργο Μου, Μου αρκεί για να αποφασίσω πως είστε άδικοι, και ολόκληρη η διάθεσή σας Μου αρκεί για να επισημάνω πως είστε βρόμικες ψυχές γεμάτες βδελύγματα. Οι εκδηλώσεις σας και όσα αποκαλύπτετε αρκούν για να πω πως είστε άνθρωποι που έχετε χορτάσει με το αίμα των ακάθαρτων πνευμάτων. Όταν αναφέρεται η είσοδος στη βασιλεία, δεν αποκαλύπτετε τα αισθήματά σας. Πιστεύετε ότι το πώς είστε τώρα αρκεί για να διαβείτε την πύλη της βασιλείας Μου των ουρανών; Πιστεύετε πως μπορείτε να εισέλθετε στην ιερή γη του έργου και λόγου Μου, χωρίς τα δικά σας λόγια και πράξεις να υποβληθούν πρώτα στις δοκιμασίες Μου; Ποιος μπορεί να Με ξεγελάσει; Πώς θα μπορούσαν οι άθλιες, ποταπές συμπεριφορές και συζητήσεις σας να ξεφύγουν από το βλέμμα Μου; Έχω αποφασίσει ότι η ζωή σας είναι μια ζωή που πίνει το αίμα και τρώει τη σάρκα εκείνων των ακάθαρτων πνευμάτων, επειδή τα μιμείστε ενώπιόν Μου καθημερινά. Η συμπεριφορά σας είναι ιδιαίτερα άσχημη ενώπιόν Μου,

άρα πώς θα μπορούσα να μη σας θεωρώ αηδιαστικούς; Τα λόγια σας περιέχουν τις ακαθαρσίες των ακάθαρτων πνευμάτων: Καλοπιάνετε, αποκρύπτετε και κολακεύετε ακριβώς όπως αυτοί που επιδίδονται στη μαγεία και όπως αυτοί που είναι ύπουλοι και πίνουν το αίμα των αδίκων. Όλες οι ανθρώπινες εκφράσεις είναι άκρως άδικες, άρα πώς γίνεται όλοι οι άνθρωποι να τοποθετηθούν στην ιερή γη, όπου βρίσκονται οι δίκαιοι; Νομίζεις πως αυτή σου η άθλια συμπεριφορά μπορεί να σε κάνει να ξεχωρίσεις ως άγιος σε σύγκριση με τους αδίκους; Η γλώσσα σου που μοιάζει με δηλητηριώδους φιδιού θα καταστρέψει τελικά τη σάρκα σου που σπέρνει τον όλεθρο και δημιουργεί βδελύγματα, και αυτά σου τα χέρια που είναι καλυμμένα με το αίμα ακάθαρτων πνευμάτων, επίσης θα παρασύρουν τελικά την ψυχή σου στην κόλαση. Γιατί, άραγε, δεν αρπάζεις αυτήν την ευκαιρία να καθάρεις τα χέρια σου που είναι καλυμμένα με βρόμα; Και γιατί δεν εκμεταλλεύεσαι αυτήν την ευκαιρία να κόψεις αυτή σου τη γλώσσα που λέει άδικα λόγια; Μήπως γιατί είσαι διατεθειμένος να υποφέρεις στις φλόγες της κόλασης για χάρη των δύο σου χεριών, της γλώσσας και των χειλιών σου; Επαγρυπνώ παρακολουθώντας τις καρδιές όλων με τα δυο Μου μάτια, επειδή πολύ καιρό πριν δημιουργήσω τους ανθρώπους, είχα κρατήσει γερά τις καρδιές τους μες στα δυο Μου χέρια. Πολύ καιρό πριν είχα κοιτάξει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, άρα πώς θα μπορούσαν οι σκέψεις τους να ξεφύγουν από το βλέμμα Μου; Και πώς θα μπορούσαν να προλάβουν να ξεφύγουν και να μην καούν από το Πνεύμα Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο χαρακτήρας όλων σας είναι τόσο ποταπός!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

119. Τα χείλη σου είναι πιο καλοσυνάτα κι από περιστέρια, αλλά η καρδιά σου είναι πιο δόλια κι από τον όφι τον αρχαίο. Τα χείλη σου μάλιστα είναι τόσο όμορφα όσο μιας Λιβανέζας, μα η καρδιά σου δεν είναι πιο καλοσυνάτη από τη δική της, και σίγουρα δεν μπορεί να συγκριθεί με την ομορφιά των Χαναναίων. Η καρδιά σου είναι τόσο ύπουλη! Αυτό που απεχθάνομαι είναι μόνο τα χείλη των αδίκων και οι καρδιές τους, και οι απαιτήσεις Μου από τους ανθρώπους δεν είναι καθόλου υψηλότερες από τις προσδοκίες Μου από τους αγίους· απλώς νιώθω απέχθεια για τις κακές πράξεις των αδίκων, κι ελπίζω να είναι σε θέση να απαλλαχθούν από την ακαθαρσία τους και να ξεφύγουν από την τρέχουσα δύσκολη θέση τους, ώστε να μπορέσουν να ξεχωρίσουν από εκείνους τους αδίκους και να ζήσουν με τους δίκαιους και να είναι άγιοι μαζί τους. Βρίσκεστε στις ίδιες συνθήκες μ' Εμένα, κι όμως είστε

καλυμμένοι με βρόμα· δεν έχετε μέσα σας ούτε την παραμικρή αρχική ομοιότητα των ανθρώπων που δημιουργήθηκαν στις απαρχές. Επιπλέον, επειδή καθημερινά μιμείστε την ομοιότητα εκείνων των ακάθαρτων πνευμάτων και κάνετε ό,τι κάνουν και λέτε ό,τι λένε εκείνα, κάθε μέλος σας —ακόμη και η γλώσσα και τα χείλη σας— μουσκεύουν στο ακάθαρτο νερό τους, σε σημείο που καλύπτεστε ολόκληροι με αυτούς τους λεκέδες και δεν υπάρχει ούτε ένα μέλος σας που να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το έργο Μου. Είναι τόσο θλιβερό! Ζείτε σε έναν τέτοιο κόσμο αλόγων και βοοειδών, κι όμως δεν νιώθετε ανησυχία· είστε γεμάτοι χαρά και ζείτε ελεύθερα και άνετα. Κολυμπάτε μέσα σ' αυτό το μολυσμένο νερό, κι όμως, στην πραγματικότητα, δεν συνειδητοποιείτε πως έχετε περιέλθει σε τόσο δύσκολη θέση. Καθημερινά, έρχεσαι σε επαφή με ακάθαρτα πνεύματα κι αλληλεπιδράς με «περιττώματα». Η ζωή σου είναι πολύ χυδαία, κι όμως δεν γνωρίζεις στην ουσία πως σε καμία περίπτωση δεν υπάρχεις στον ανθρώπινο κόσμο και πως δεν έχεις τον έλεγχο του εαυτού σου. Δεν γνωρίζεις πως η ζωή σου ποδοπατήθηκε εδώ και καιρό από εκείνα τα ακάθαρτα πνεύματα, ή πως ο χαρακτήρας σου κηλιδώθηκε εδώ και καιρό από το μολυσμένο νερό; Νομίζεις πως ζεις σε έναν επίγειο παράδεισο, και πως βρίσκεσαι εν μέσω ευτυχίας; Δεν γνωρίζεις πως έχεις ζήσει μια ζωή δίπλα σε ακάθαρτα πνεύματα, και πως έχεις συνυπάρξει με όλα όσα αυτά ετοίμασαν για σένα; Πώς θα μπορούσε ο τρόπος που ζεις να έχει κάποιο νόημα; Πώς θα μπορούσε η ζωή σου να έχει κάποια αξία; Τρέχεις από δω κι από κει για τους γονείς σου, τους γονείς ακάθαρτων πνευμάτων, κι όμως, στην πραγματικότητα, δεν έχεις ιδέα πως αυτοί που σε παγιδεύουν είναι εκείνοι οι γονείς με το ακάθαρτο πνεύμα που σε γέννησαν και σε ανέθρεψαν. Επιπλέον, δεν γνωρίζεις πως αυτοί, ουσιαστικά, σου έδωσαν όλη σου τη βρόμα· το μόνο που γνωρίζεις είναι πως μπορούν να σου προσφέρουν «απολαύσεις», δεν σε παιδεύουν ούτε σε κρίνουν, και κυρίως δεν σε καταριούνται. Δεν έχουν ξεσπάσει ποτέ σ' εσένα με οργή, μα σου συμπεριφέρονται με στοργή και καλοσύνη. Τα λόγια τους τρέφουν την καρδιά σου και σε σαγηνεύουν, έτσι ώστε να αποπροσανατολιστείς και, χωρίς να το καταλάβεις, σε απορροφούν και είσαι πρόθυμος να τους υπηρετήσεις, να γίνεις η διέξοδος και ο υπηρέτης τους. Δεν έχεις κανένα απολύτως παράπονο, μα είσαι πρόθυμος να δουλεύεις για αυτούς σαν σκύλος, σαν άλογο· εξαπατάσαι από αυτούς. Για τον λόγο αυτόν, δεν έχεις καμία απολύτως αντίδραση στο έργο που κάνω. Δεν προκαλεί έκπληξη το ότι θες συνεχώς να ξεγλιστράς κρυφά από τα χέρια Μου και δεν προκαλεί έκπληξη το ότι θες διαρκώς να χρησιμοποιείς γλυκά λόγια για να αποσπάσεις την εύνοιά Μου με δόλιο τρόπο. Αποδεικνύεται

πως τελικά είχες ήδη άλλα σχέδια, άλλα πλάνα. Μπορείς να δεις ένα μικρό μέρος των πράξεων Μου ως Παντοδύναμος, μα δεν γνωρίζεις το παραμικρό για την κρίση και την παίδευσή Μου. Δεν έχεις ιδέα πότε ξεκίνησε η παίδευσή Μου· γνωρίζεις μόνο πώς να Με εξαπατάς —κι όμως δεν γνωρίζεις πως δεν θα ανεχτώ καμία παράβαση από τον άνθρωπο. Εφόσον έχεις ήδη αποφασίσει να Με υπηρετήσεις, δεν θα σε αφήσω να φύγεις. Είμαι ένας Θεός που μισεί το κακό, και είμαι ένας Θεός που ζηλεύει τον άνθρωπο. Εφόσον εναπόθεσες ήδη τα λόγια σου πάνω στον βωμό Μου, δεν θα ανεχθώ να το σκάσεις μπροστά στα ίδια Μου τα μάτια, ούτε θα ανεχτώ να υπηρετείς δύο αφέντες. Νόμιζες πως θα μπορούσες να έχεις κι άλλη αγάπη αφού εναπόθεσες τα λόγια σου πάνω στον βωμό Μου και μπροστά στα μάτια Μου; Πώς θα μπορούσα να επιτρέψω στους ανθρώπους να Με γελοιοποιήσουν έτσι; Νόμιζες πως θα μπορούσε η γλώσσα σου να δίνει υποσχέσεις και να παίρνει όρκους σ' Εμένα ανέμελα; Πώς θα μπορούσες να ορκιστείς στον δικό Μου θρόνο, τον θρόνο του Υψίστου; Νόμιζες πως οι όρκοι σου είχαν ήδη λήξει; Θα σας πω το εξής: Ακόμη κι αν η σάρκα σας πεθάνει, οι όρκοι σας δεν μπορούν να λήξουν. Στο τέλος, θα σας καταδικάσω βάσει των όρκων σας. Εντούτοις, πιστεύετε πως μπορείτε να Με χειρίζεστε, βάζοντας τα λόγια σας ενώπιόν Μου, και πως οι καρδιές σας μπορούν να υπηρετούν ακάθαρτα και μοχθηρά πνεύματα. Πώς θα μπορούσε η οργή Μου να ανεχθεί αυτούς τους ανθρώπους που είναι σαν σκυλιά και σαν γουρούνια και Με εξαπατούν; Πρέπει να εκτελέσω τα διοικητικά διατάγματά Μου και να αρπάξω από τα χέρια των ακάθαρτων πνευμάτων όλους αυτούς τους κολλημένους «ευσεβείς» που πιστεύουν σ' Εμένα, έτσι ώστε να μπορούν να Με «εξυπηρετούν» με πειθαρχημένο τρόπο, να είναι τα βόδια Μου, τα άλογά Μου και να υπόκεινται στην ενορχήστρωση της σφαγής Μου. Θα σε κάνω να ενισχύσεις την παλιά σου αποφασιστικότητα και να Με υπηρετήσεις και πάλι. Δεν θα ανεχτώ κανένα δημιούργημα που Με εξαπατά. Νόμιζες πως θα μπορούσες απλώς να προβάλεις απαιτήσεις και να ψεύδεσαι αναίσχυντα ενώπιόν Μου; Νόμιζες πως δεν είχα ακούσει ούτε είχα δει τα λόγια και τις πράξεις σου; Πώς θα μπορούσαν τα λόγια και οι πράξεις σου να μην είναι στο οπτικό Μου πεδίο; Πώς θα μπορούσα ποτέ να επιτρέψω στους ανθρώπους να Με εξαπατήσουν με αυτόν τον τρόπο;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο χαρακτήρας όλων σας είναι τόσο ποταπός!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

120. Έχω βρεθεί ανάμεσά σας, συσχετίστηκα μαζί σας για πολλές ανοίξεις και φθινόπωρα· έχω ζήσει ανάμεσά σας για πολύ καιρό, και έχω ζήσει μαζί σας. Πόση από την άθλια συμπεριφορά σας έχει περάσει απαρατήρητη μπροστά ακριβώς από τα μάτια Μου; Αυτά τα εγκάρδια λόγια σας αντηχούν διαρκώς στα αυτιά Μου· πόσα εκατομμύρια φιλοδοξίες σας έχουν εναποτεθεί στον βωμό Μου —τόσες που δεν μπορούν καν να μετρηθούν. Εντούτοις, όσον αφορά την αφοσίωσή σας και όσα δαπανάτε, δεν δίνετε ούτε το ελάχιστο. Δεν εναποθέτετε ούτε μία σταγονίτσα ειλικρίνειας πάνω στον βωμό Μου. Πού είναι οι καρποί της πίστης σας σ' Εμένα; Έχετε λάβει απεριόριστη χάρη από Μένα κι έχετε δει απεριόριστα μυστήρια από τον ουρανό· σας έχω μάλιστα δείξει τις φλόγες του ουρανού, μα δεν αντέχω να σας κάψω. Παρ' όλ' αυτά, πόσα Μου έχετε δώσει ως αντάλλαγμα; Πόσα είστε πρόθυμοι να Μου δώσετε; Κρατώντας το φαγητό που σου έδωσα, γυρνάς και το προσφέρεις σ' Εμένα, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να πεις πως ήταν κάτι που έλαβες ως αντάλλαγμα για τον ιδρώτα της δικής σου σκληρής δουλειάς και πως Μου προσφέρεις όλα τα υπάρχοντά σου. Πώς γίνεται να μη γνωρίζεις πως όλες οι «συνεισφορές» σου σ' Εμένα είναι απλώς πράγματα που έχουν κλαπεί από τον βωμό Μου; Άραγε, τώρα που τα προσφέρεις σ' Εμένα, δεν Με εξαπατάς; Πώς γίνεται να μη γνωρίζεις πως αυτό που απολαμβάνω σήμερα είναι όλες οι προσφορές στον βωμό Μου, και όχι αυτό που έχεις κερδίσει για τη σκληρή δουλειά σου και στη συνέχεια το πρόσφερες σ' Εμένα; Τολμάτε πράγματι να Με εξαπατάτε με αυτόν τον τρόπο, άρα πώς μπορώ να σας συγχωρήσω; Πώς μπορείτε να προσδοκάτε από Μένα να το ανεχτώ αυτό κι άλλο; Σας έχω δώσει τα πάντα. Σας έχω φανερώσει τα πάντα, έχω φροντίσει για τις ανάγκες σας, και έχω ανοίξει τα μάτια σας, κι όμως Με εξαπατάτε με αυτόν τον τρόπο, αγνοώντας τη συνείδησή σας. Σας έχω παραχωρήσει τα πάντα ανιδιοτελώς, έτσι ώστε παρόλο που υποφέρετε, εξακολουθείτε να έχετε κερδίσει από Μένα όλα όσα έχω φέρει από τον ουρανό. Παρ' όλ' αυτά, δεν έχετε καμία απολύτως αφοσίωση, κι ακόμη κι αν κάνετε μια μικρή συνεισφορά, κατόπιν προσπαθείτε να «τακτοποιήσετε τις οφειλές» σας προς Εμένα. Δεν ισοδυναμεί η συνεισφορά σου με το μηδέν; Αυτό που Μου έχεις δώσει δεν είναι παρά ένας μόνο κόκκος άμμου, ενώ αυτό που Μου έχεις ζητήσει είναι ένας τόνος χρυσού. Δεν είσαι άραγε παράλογος; Εργάζομαι ανάμεσά σας. Δεν υπάρχει κανένα απολύτως ίχνος του δέκα τοις εκατό που θα έπρεπε να μου προσφερθεί, πόσο μάλλον κάποιες επιπλέον θυσίες. Επίσης, αυτό το δέκα τοις εκατό που συνεισφέρουν όσοι είναι ευσεβείς, το αρπάζουν οι μοχθηροί. Δεν διασκορπίζεστε όλοι μακριά Μου; Δεν είστε όλοι ανταγωνιστικοί προς Εμένα; Δεν διαλύετε

όλοι τον βωμό Μου; Πώς θα μπορούσαν τα μάτια Μου να βλέπουν αυτούς τους ανθρώπους ως θησαυρό; Δεν είναι τα γουρούνια και τα σκυλιά που αποστρέφομαι; Πώς θα μπορούσα να χαρακτηρίσω τις αμαρτίες σας θησαυρό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο χαρακτήρας όλων σας είναι τόσο ποταπός!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

121. Υπάρχουν πολλές οδοί που αδυνατείτε να κατανοήσετε, πολλά θέματα που δεν καταλαβαίνετε. Είστε τόσο αδαείς. Γνωρίζω το ανάστημα και τα ελαττώματά σας πολύ καλά. Γι' αυτό, παρόλο που υπάρχουν πολλά λόγια που δεν θα μπορέσετε να ενστερνιστείτε, θέλω να σας πω όλες αυτές τις αλήθειες που ποτέ πριν δεν καταλάβατε —επειδή συνεχώς ανησυχώ για το αν, με το παρόν ανάστημά σας, θα καταφέρετε να καταθέσετε μαρτυρία για Εμένα. Δεν είναι ότι σας μειώνω. Είσαστε όλοι θηρία που δεν έχουν περάσει την πραγματική εκπαίδευσή Μου, κι είναι πραγματικά αμφισβητήσιμο το πόση δόξα υπάρχει μέσα σας. Παρόλο που έχω δαπανήσει τεράστια ενέργεια να εργάζομαι πάνω σας, φαίνεται ότι τα θετικά στοιχεία μέσα σας σχεδόν δεν υπάρχουν, ενώ τα αρνητικά στοιχεία μετρούνται στα δάχτυλα και χρησιμεύουν μόνο ως μαρτυρίες που φέρνουν ντροπή στον Σατανά. Σχεδόν όλα τα υπόλοιπα μέσα σας είναι το δηλητήριο του Σατανά. Μου φαίνεστε σαν να μην υπάρχει σωτηρία για σας. Έτσι όπως έχουν τα πράγματα, κοιτάζω τις διάφορες εκφράσεις και συμπεριφορές σας, και τελικά, γνωρίζω το αληθινό σας ανάστημα. Γι' αυτό συνεχώς ανησυχώ για σας: Αν ο άνθρωπος αφεθεί να ζήσει τη ζωή του μόνος του, θα είναι πραγματικά καλύτερα ή σε σύγκριση με το πώς είναι σήμερα; Δεν αγχώνεστε με το παιδιάστικο ανάστημά σας; Μπορείτε πραγματικά να είστε σαν τον εκλεκτό λαό του Ισραήλ, πιστοί σ' Εμένα και μόνο Εμένα σε οποιαδήποτε περίπτωση; Αυτό που αποκαλύπτεται μέσα σας δεν είναι η αταξία των παιδιών που έχουν απομακρυνθεί από τους γονείς τους, αλλά η θηριωδία που ξεχύνεται από τα ζώα τα οποία δεν τα φτάνει το μαστίγιο των αφεντικών τους. Θα πρέπει να γνωρίζετε τη φύση σας, που είναι κι η αδυναμία που μοιράζεστε όλοι σας, η κοινή σας αρρώστια. Έτσι, η μόνη Μου προτροπή σ' εσάς σήμερα είναι να καταθέσετε μαρτυρία για Εμένα. Μην αφήσετε σε καμία περίπτωση την παλιά αρρώστια να ξαναφουντώσει. Το πιο σημαντικό πράγμα είναι να γίνετε μάρτυρες. Αυτή είναι η ψυχή του έργου Μου. Θα πρέπει να δεχτείτε τα λόγια Μου όπως η Μαρία δέχτηκε την αποκάλυψη του Ιεχωβά που ήρθε στο όνειρό της, πιστεύοντας και μετά υπακούοντας. Μόνο αυτό αναγνωρίζεται ως αγνότητα. Γιατί εσείς είστε αυτοί που

ακούτε περισσότερο τα λόγια Μου, αυτοί που είστε πιο ευλογημένοι από Εμένα. Σας δίνω όλα τα πολύτιμα αγαθά Μου, παραδίδοντας τα πάντα σ' εσάς. Παρόλα αυτά, η δική σας η θέση κι αυτή του λαού του Ισραήλ, είναι τόσο διαφορετικές, με ένα τεράστιο χάσμα ανάμεσά τους. Ωστόσο, σε σύγκριση μ' αυτούς, εσείς λαμβάνετε πολλά παραπάνω. Ενώ αυτοί περιμένουν απεγνωσμένα την εμφάνισή Μου, εσείς περνάτε ευχάριστες μέρες μαζί Μου, μοιραζόμενοι τα πλούτη Μου. Αν τα συγκρίνει κανείς, τι σας δίνει το δικαίωμα να στριγκλίζετε και να μαλώνετε μαζί Μου και να απαιτείτε μερίδια των αγαθών Μου; Δεν λαμβάνετε αρκετά; Σας δίνω τόσα πολλά, αλλά αυτό που Μου δίνετε εσείς ως αντάλλαγμα είναι θλίψη που Μου σπαράζει την καρδιά κι αγωνία κι ανεξέλεγκτη πικρία και δυσαρέσκεια. Είστε τόσο αποκρουστικοί, όμως είστε και αξιολύπητοι, γι' αυτό δεν έχω άλλη επιλογή παρά να καταπιώ όλη την πικρία Μου και να σας εκφράσω τις αντιρρήσεις Μου ξανά και ξανά. Όλα αυτά τα χιλιάδες χρόνια του έργου, δεν είχα φέρει ποτέ ξανά αντιρρήσεις στην ανθρωπότητα γιατί έχω ανακαλύψει ότι στην ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης, μόνο οι δόλιοι ανάμεσά σας είναι οι πιο καταξιωμένοι. Είναι σαν πολύτιμες κληρονομιές που σας άφησε ο διάσημος πρόγονος της αρχαιότητας. Πόσο μισώ αυτά τα υπάνθρωπα γουρούνια και σκυλιά. Είσαστε τόσο ασυνείδητοι! Ο χαρακτήρας σας είναι πολύ μικροπρεπής! Οι καρδιές σας τόσο σκληρές! Αν πήγαινα τα λόγια Μου και το έργο Μου στους Ισραηλίτες, θα είχα δοξαστεί πολύ καιρό πριν. Αλλά όχι από εσάς. Σ' εσάς υπάρχει μόνο ψυχρή εγκατάλειψη, η αδιαφορία κι οι δικαιολογίες σας. Είσαστε τόσο ψυχροί και τόσο ανάξιοι!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς κατανοείς εσύ τον Θεό;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

122. Αναλογιστείτε το παρελθόν: Πότε η ματιά Μου ήταν θυμωμένη και η φωνή Μου αυστηρή προς εσάς; Πότε έχω διυλίσει τον κώνωπα μαζί σας; Πότε σας επέπληξα παράλογα; Πότε σας επέπληξα κατά πρόσωπο; Μήπως δεν είναι για χάρη του έργου Μου που ζητώ απ' τον Πατέρα Μου να σας φυλάξει από κάθε πειρασμό; Γιατί Μου συμπεριφέρεστε έτσι; Έχω χρησιμοποιήσει ποτέ την εξουσία Μου για να τσακίσω τη σάρκα σας; Γιατί Με ξεπληρώνετε έτσι; Αφού αμφιταλαντευτήκατε απέναντί Μου, δεν κρατήσατε μια σταθερή στάση· προσπαθείτε να Με καλοπιάσετε, Μου αποκρύπτετε πράγματα, και τα στόματά σας είναι γεμάτα από το σάλιο των ασεβών. Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να εξαπατήσουν το Πνεύμα Μου; Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να διαφύγουν της οργής Μου; Πιστεύετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να κρίνουν τις πράξεις Μου, του Ιεχωβά, όπως επιθυμούν; Είμαι

Εγώ ο Θεός τον οποίο ο άνθρωπος κρίνει; Μπορώ να επιτρέψω σε ένα μικρό σκουλήκι να Με βλασφημήσει έτσι; Πώς μπορώ να συμπεριλάβω τέτοιους υιούς ανυπακοής στις αιώνιες ευλογίες Μου; Τα λόγια και οι πράξεις σας έχουν εδώ και καιρό εκτεθεί και σας καταδίκασαν. Όταν άπλωσα τους ουρανούς και δημιούργησα το καθετί, δεν επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να συμμετέχει όπως το ευχαριστεί, ούτε επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να διακόψει το έργο Μου και τη διαχείρισή Μου όπως επιθυμούσε. Δεν ανεχόμουν κανέναν άνθρωπο ή αντικείμενο. Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι σκληροί και απάνθρωποι προς Εμένα; Πώς θα μπορούσα να συγχωρήσω όσους επαναστατούν ενάντια στα λόγια Μου; Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι ανυπάκουοι προς Εμένα; Μήπως δεν είναι η μοίρα των ανθρώπων στα χέρια μου, του Παντοδύναμου; Πώς μπορώ να θεωρήσω την αδικία και την ανυπακοή σου άγια; Πώς μπορούν οι αμαρτίες σου να βεβηλώνουν την αγιότητά Μου; Δεν βεβηλώνομαι από την ανηθικότητα των άδικων ούτε απολαμβάνω τις προσφορές των άδικων. Αν ήσουν αφοσιωμένος σ' Εμένα, τον Ιεχωβά, θα μπορούσες να πάρεις για τον εαυτό σου τις θυσίες στον βωμό Μου; Θα χρησιμοποιούσες τη δηλητηριώδη γλώσσα σου για να βλασφημήσεις το άγιο όνομά Μου; Θα επαναστατούσες εναντίον των λόγων Μου κατ' αυτόν τον τρόπο; Θα μεταχειριζόσουν τη δόξα Μου και το άγιο όνομά Μου ως εργαλείο με το οποίο θα υπηρετούσες τον Σατανά, τον κακόβουλο; Η ζωή Μου παρέχεται προς απόλαυση των αγίων. Πώς θα μπορούσα να σου επιτρέψω να παίξεις με τη ζωή Μου όπως επιθυμείς και να τη χρησιμοποιείτε ως εργαλείο διαμάχης μεταξύ σας; Σχετικά με τη στάση σας απέναντί Μου, πώς μπορείτε να είστε τόσο άκαρδοι και να στερείστε της οδού του καλού; Δεν γνωρίζετε ότι έχω ήδη γράψει τις κακές σας πράξεις στα λόγια αυτά της ζωής; Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής όταν θα παιδεύσω την Αίγυπτο; Πώς θα μπορούσα να σας επιτρέψω να Μου εναντιώνεστε και να Με αψηφάτε με τέτοιο τρόπο ξανά και ξανά; Σας το λέω απλά, όταν έρθει η ημέρα, η παίδευσή σας θα είναι πιο αφόρητη και από εκείνη της Αιγύπτου! Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

123. Ο άνθρωπος αποτυγχάνει να κερδίσει τον Θεό, όχι γιατί ο Θεός τρέφει αισθήματα ή γιατί ο Θεός είναι απρόθυμος να Τον κερδίσει ο άνθρωπος, αλλά γιατί ο άνθρωπος δεν θέλει να Τον κερδίσει και γιατί δεν Τον αναζητά εντατικά. Πώς θα μπορούσε κάποιος που πραγματικά αναζητά τον Θεό να τον καταραστεί Εκείνος; Πώς θα μπορούσε να καταραστεί ο

Θεός κάποιον με υγιή λογική και ευαίσθητη συνείδηση; Πώς θα μπορούσε η φωτιά της οργής του Θεού να καταπιεί κάποιον που λατρεύει αληθινά και υπηρετεί τον Θεό; Πώς θα μπορούσε κάποιος που υπακούει με ευχαρίστηση τον Θεό να εκδιωχθεί από τον οίκο Του; Πώς θα μπορούσε κάποιος που δεν αγαπά αρκετά τον Θεό να ζει υπό την τιμωρία του; Πώς θα μπορούσε κάποιος που με ευχαρίστηση θα εγκατέλειπε τα πάντα για τον Θεό να μην έχει τίποτα; Ο άνθρωπος είναι απρόθυμος να αναζητήσει τον Θεό, απρόθυμος να ξοδέψει τα υπάρχοντά του για Εκείνον και απρόθυμος να αφιερώσει προσπάθειες μια ζωής στον Θεό και, αντιθέτως, λέει πως ο Θεός το έχει παρατραβήξει, πως πάρα πολλά σχετικά με τον Θεό έρχονται σε αντίθεση με τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Με μια τέτοια ανθρώπινη φύση, ακόμη κι αν ήσασταν γενναιόδωροι προς τις προσπάθειές σας, θα εξακολουθούσατε να είστε ανίκανοι να κερδίσετε την έγκριση του Θεού, για να μη μιλήσουμε για το γεγονός του ότι δεν αναζητάτε τον Θεό. Δεν γνωρίζετε πώς είστε τα ελαττωματικά αγαθά του ανθρώπινου είδους; Δεν ξέρετε ότι καμιά ανθρώπινη φύση δεν είναι πιο άθλια από τη δική σας; Δεν ξέρετε ποιος είναι ο «τιμητικός σας τίτλος»; Εκείνοι που πραγματικά αγαπούν τον Θεό σάς αποκαλούν τον πατέρα του λύκου, τη μητέρα του λύκου, τον γιο του λύκου και τον εγγονό του λύκου· είστε οι απόγονοι του λύκου, ο λαός του λύκου και θα πρέπει να γνωρίζετε την ταυτότητα σας και να μην τη ξεχάσετε ποτέ. Μην πιστεύετε πως είστε κάποια ανώτερη μορφή. Είστε η μοχθηρότερη ομάδα μη ανθρώπων ανάμεσα στο ανθρώπινο είδος. Δεν ξέρετε τίποτε από αυτά; Γνωρίζετε πόσο έχω ριψοκινδυνεύσει κάνοντας έργο ανάμεσά σας; Αν η σύνεσή σας δεν ξαναγίνει φυσιολογική, και η συνείδησή σας δεν δουλέψει ξανά κανονικά, τότε ποτέ δεν θα είστε ελεύθεροι από την επονομασία «λύκος», δεν θα ξεφύγετε ποτέ από την ημέρα της καταδίκης, από την ημέρα της τιμωρίας σας. Γεννηθήκατε κατώτεροι, χωρίς καθόλου αξία. Είστε εγγενώς μια πεινασμένη αγέλη λύκων, ένας σωρός από συντρίμμια και σκουπίδια, και σε αντίθεση με εσάς, Εγώ δεν εργάζομαι με εσάς ώστε να ωφεληθώ, αλλά λόγω της ανάγκης για έργο. Αν εξακολουθήσετε να αντιδράτε κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε θα σταματήσω το έργο Μου και δεν θα εργαστώ ξανά για εσάς· αντιθέτως, θα μεταφέρω το έργο Μου σε μια ομάδα που θα Με ευχαριστεί κι έτσι θα σας αφήσω για πάντα, διότι δεν προτίθεμαι να φροντίζω αυτούς που Με εχθρεύονται. Έτσι λοιπόν, επιθυμείτε να είστε συμβατοί με Εμένα ή να Μου φέρεστε εχθρικά;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

124. Ποιο είναι το πιο κατάλληλο είδος επιδίωξης, καθώς βαδίζεις στο σημερινό μονοπάτι; Στην επιδίωξή σου, ως τι είδους άνθρωπο θα πρέπει να θεωρείς τον εαυτό σου; Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς να προσεγγίζεις το καθετί που σου συμβαίνει σήμερα, είτε πρόκειται για δοκιμασίες και κακουχίες είτε για ανηλεή παίδευση και κατάρες. Θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να το σκέφτεσαι προσεκτικά. Γιατί το λέω αυτό; Επειδή αυτά που σου συμβαίνουν σήμερα είναι, εν τέλει, σύντομες δοκιμασίες που λαμβάνουν χώρα κατ' επανάληψιν· ίσως να μην τις θεωρείς ιδιαίτερα απαιτητικές από ψυχική άποψη, κι έτσι να αφήνεις τα πράγματα να κυλούν, δίχως να τις θεωρείς ως πολύτιμο απόκτημα στην επιδίωξη της προόδου. Μα πόσο απερίσκεπτος είσαι! Τόσο μάλιστα που βλέπεις αυτό το πολύτιμο απόκτημα λες και είναι ένα σύννεφο που κυλάει μπρος στα μάτια σου, και δεν εκτιμάς σαν θησαυρό αυτά τα σκληρά πλήγματα που πέφτουν επανειλημμένα σαν βροχή —πλήγματα που είναι μικρής διάρκειας και τα οποία σου φαίνονται ασήμαντα— αλλά, αντιθέτως, τα κοιτάζεις με ψυχρή αδιαφορία, δίχως να τα παίρνεις στα σοβαρά, και τα αντιμετωπίζεις απλώς ως τυχαίο πλήγμα. Είσαι τόσο αλαζονικός! Το μόνο που επιδεικνύεις απέναντι σε αυτές τις σφοδρές επιθέσεις, επιθέσεις που μοιάζουν με καταιγίδες, οι οποίες σημειώνονται ξανά και ξανά, είναι επιπόλαιη αδιαφορία· ενίοτε, μάλιστα, φτάνεις και μέχρι το σημείο να χαμογελάς ψυχρά, αποκαλύπτοντας μια έκφραση παντελούς αδιαφορίας —διότι ποτέ σου δεν αναρωτήθηκες ούτε μία φορά τον λόγο για τον οποίο βιώνεις συνεχώς τέτοιες «ατυχίες». Είμαι πολύ άδικος με τον άνθρωπο; Σε κατακρίνω; Παρόλο που τα προβλήματα που αφορούν τη νοοτροπία σου μπορεί να μην είναι τόσο σοβαρά όσο τα έχω περιγράψει, πάει καιρός που, μέσω της ψυχραιμίας που εκδηλώνεις προς τα έξω, έχεις δημιουργήσει μια τέλεια εικόνα του εσωτερικού σου κόσμου. Δεν χρειάζεται να σου πω Εγώ πως το μόνο που κρύβεται στα βάθη της καρδιάς σου είναι χοντροκομμένες προσβολές και αμυδρά ίχνη θλίψης που μόλις και μετά βίας τα διακρίνουν οι άλλοι. Βρίζεις επειδή θεωρείς εξαιρετικά άδικο το γεγονός ότι βίωσες τέτοιες δοκιμασίες· οι δοκιμασίες σε κάνουν να νιώσεις την απόγνωση του κόσμου και, γι' αυτόν τον λόγο, είσαι μες στη μελαγχολία. Αντί να θεωρείς αυτά τα επαναλαμβανόμενα πλήγματα και την πειθαρχία ως την καλύτερη δυνατή προστασία, εσύ τα βλέπεις ως τους ανούσιους μπελάδες που προκαλεί ο Ουρανός ή, διαφορετικά, ως την κατάλληλη τιμωρία για σένα. Είσαι τόσο αδαής! Περιορίζεις ανηλεώς τις καλές στιγμές στο σκότος· θεωρείς, ξανά και ξανά, τις υπέροχες δοκιμασίες και την πειθαρχία ως επιθέσεις από τους εχθρούς σου. Είσαι ανίκανος να προσαρμοστείς στο περιβάλλον σου, πόσο μάλλον δε, είσαι πρόθυμος να το

κάνεις, διότι είσαι απρόθυμος να κερδίσεις οτιδήποτε από αυτήν την επαναλαμβανόμενη —και, κατά τη γνώμη σου, σκληρή— παίδευση. Δεν κάνεις καμία προσπάθεια είτε να ψάξεις είτε να εξερευνήσεις, και αφήνεσαι απλώς στη μοίρα σου, πηγαίνοντας όπου σε πάει. Αυτά που στα μάτια σου φαντάζουν σαν βάναυσες συμμορφώσεις, δεν έχουν αλλάξει την καρδιά σου, ούτε την έχουν κυριεύσει· αντιθέτως, σε μαχαιρώνουν στην καρδιά. Θεωρείς αυτήν την «άσπλαχνη παίδευση» ως τίποτα περισσότερο από τον εχθρό σου σε αυτήν τη ζωή, και δεν έχεις κερδίσει τίποτε. Είσαι τόσο αυτάρεσκος! Σπάνια πιστεύεις πως βιώνεις τέτοιες δοκιμασίες επειδή είσαι πολύ αξιοκαταφρόνητος· απεναντίας, θεωρείς πως είσαι πολύ άτυχος και λες πως σε κατακρίνω συνεχώς. Επί του παρόντος, πόση γνώση έχεις πραγματικά σχετικά με τα όσα λέω και κάνω; Μη νομίζεις πως είσαι κάποιο φυσικό ταλέντο —ελάχιστα κατώτερος από τους ουρανούς αλλά εξαιρετικά ανώτερος από τη γη. Δεν είσαι εξυπνότερος από κανέναν άλλον· και θα μπορούσε, μάλιστα, να ειπωθεί πως είσαι αξιολάτρευτα πιο ανόητος από κάθε λογικό άνθρωπο στη γη, διότι έχεις πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό σου και δεν ένιωσες ποτέ σου ένα αίσθημα κατωτερότητας· απ' ό,τι φαίνεται, αντιλαμβάνεσαι τις ενέργειές Μου μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας. Στην πραγματικότητα, είσαι κάποιος που στερείται πάσας λογικής, διότι δεν έχεις ιδέα τι θα κάνω, πόσο μάλλον δε, γνωρίζεις τι κάνω επί του παρόντος. Γι' αυτό και λέω πως δεν είσαι ισάξιος ούτε καν με έναν γερο-αγρότη που δουλεύει σκληρά τη γη, έναν αγρότη που δεν έχει ούτε την παραμικρή αντίληψη περί ανθρώπινης ζωής, κι όμως βασίζεται στις ευλογίες από τον Ουρανό καθώς καλλιεργεί τη γη. Δεν αφιερώνεις ούτε ένα δευτερόλεπτο για να σκεφτείς τη ζωή σου, δεν γνωρίζεις τίποτα το δοξασμένο, πόσο μάλλον δε, έχεις αυτογνωσία. Είσαι τόσο «ανώτερος»!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Δεν είναι θηρία όσοι δεν μαθαίνουν και παραμένουν αδαείς;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

125. Κάποιοι στολίζονται μεν όμορφα, αλλά επιφανειακά: Οι αδελφές στολίζονται και γίνονται όμορφες σαν λουλούδια, ενώ οι αδελφοί ντύνονται σαν πρίγκιπες ή σαν πλούσιοι νεαροί δανδήδες. Νοιάζονται μόνο για εξωτερικά πράγματα, όπως αυτά που τρώνε και φορούν· μέσα τους είναι φτωχοί και δεν έχουν την παραμικρή γνώση για τον Θεό. Ποιο νόημα μπορεί να έχει αυτό; Άλλοι πάλι είναι ντυμένοι σαν φτωχοί ζητιάνοι —μοιάζουν πραγματικά σαν σκλάβοι από την Ανατολική Ασία! Στ' αλήθεια δεν καταλαβαίνετε τι ζητώ από εσάς; Επικοινωνήστε μεταξύ σας σχετικά με το εξής: Τι έχετε κερδίσει πραγματικά; Όλα αυτά τα

χρόνια πιστεύετε στον Θεό, κι όμως αυτό είναι το μόνο που έχετε αποκομίσει. Δεν νιώθετε αμήχανα; Δεν ντρέπεστε; Όλα αυτά τα χρόνια, η επιδίωξή σας βασίζεται μεν στην αληθινή οδό, κι όμως το σημερινό ανάστημά σας εξακολουθεί να είναι μικρότερο κι από αυτό ενός σπουργιτιού! Κοιτάξτε τις κοπέλες ανάμεσά σας· είστε κούκλες ζωγραφιστές με τα ρουχαλάκια και το μακιγιάζ σας, και συγκρίνεστε η μία με την άλλη —και τι συγκρίνετε; Την ευχαρίστησή σας; Τις απαιτήσεις σας; Νομίζετε ότι έχω έρθει για να βρω μοντέλα; Δεν αισχύνεστε καθόλου! Πού είναι η ζωή σας; Δεν επιδιώκετε μονάχα τη δική σας εξωφρενική επιθυμία; Νομίζεις ότι είσαι εξαιρετικά όμορφη, αλλά παρόλο που μπορεί να είσαι ντυμένη στην τρίχα, δεν είσαι, στην πραγματικότητα, ένα σπαρταριστό σκουλήκι που γεννήθηκε μέσα στην κοπριά; Σήμερα, έχεις την τύχη να απολαμβάνεις αυτές τις ουράνιες ευλογίες, όχι λόγω του όμορφου προσώπου σου, αλλά επειδή ο Θεός κάνει μια εξαίρεση και σε εξυψώνει. Εξακολουθεί να μη σου είναι σαφές από πού προέρχεσαι; Μόλις γίνεται κάποια αναφορά στη ζωή, εσύ το βουλώνεις και δεν λες τίποτα, χαζή σαν το στουρνάρι, κι όμως έχεις ακόμα το θράσος να στολίζεσαι! Εξακολουθεί να σε ενδιαφέρει να βάλεις ρουζ και να πουδράρεις τη μύτη σου! Κοιτάξτε και τους δανδήδες ανάμεσά σας, ξεροκέφαλοι άντρες που περνούν όλη τη μέρα σεργιανίζοντας εδώ κι εκεί, απείθαρχοι και με ανέμελη έκφραση στο πρόσωπό τους. Έτσι θα πρέπει να συμπεριφέρεται ο άνθρωπος; Σε τι αφιερώνει ολημερίς την προσοχή του ο καθένας από εσάς, είτε άντρας είτε γυναίκα; Γνωρίζετε σε ποιον βασίζεστε για να τραφείτε; Κοίταξε τα ρούχα σου, κοίταξε τι έχεις αποκομίσει, τρίψε την κοιλιά σου —τι έχεις κερδίσει από το τίμημα του αίματος και του ιδρώτα που έχεις πληρώσει κατά τη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων πίστης; Ακόμα σκέφτεσαι να πας να δεις τα αξιοθέατα, ακόμα σκέφτεσαι να στολίσεις τη σιχαμένη σου σάρκα. Ανώφελες επιδιώξεις! Σου ζητείται να είσαι ένας άνθρωπος με κανονικότητα· σήμερα, όμως, δεν είσαι απλώς μη κανονικός, αλλά είσαι, μάλιστα, αποκλίνων. Πώς μπορεί ένα τέτοιο άτομο να έχει την αυθάδεια να έρχεται ενώπιόν Μου; Με μια τέτοια ανθρώπινη φύση, προβάλλοντας τα κάλλη σου και επιδεικνύοντας τη σάρκα σου, ζώντας πάντοτε μέσα στους σαρκικούς πόθους, δεν είσαι απόγονος βρομερών δαιμόνων και μοχθηρών πνευμάτων; Δεν θα επιτρέψω σ’ έναν τέτοιο βρομερό δαίμονα να συνεχίσει να υπάρχει για πολύ! Και μην υποθέτεις ότι δεν ξέρω τι σκέφτεσαι μέσα στην καρδιά σου. Μπορεί να ελέγχεις στενά τη λαγνεία και τη σάρκα σου, όμως πώς θα μπορούσα να μη γνωρίζω τις σκέψεις που καλλιεργείς μέσα στην καρδιά σου; Πώς θα μπορούσα να μη γνωρίζω όλα αυτά που επιθυμούν τα μάτια σου; Εσείς, οι νεαρές κοπέλες, δεν στολίζεστε τόσο πολύ για να επιδείξετε τη σάρκα σας; Σε τι σας ωφελούν οι άντρες; Μπορούν να σας σώσουν

πραγματικά από τον ωκεανό των δεινών; Όσο για τους δανδήδες ανάμεσά σας, όλοι σας ντύνεστε για να περνιέστε για κύριοι και επιφανείς —δεν πρόκειται, όμως, για ένα τέχνασμα που αποσκοπεί να επιστήσει την προσοχή στην εντυπωσιακή εμφάνισή σας; Για ποιον το κάνετε αυτό; Σε τι σας ωφελούν οι γυναίκες; Δεν είναι η πηγή της αμαρτίας σας; Έχω πει πολλά λόγια σ' εσάς, άντρες και γυναίκες, όμως εσείς δεν έχετε συμμορφωθεί παρά σε λίγα. Έχετε πρόβλημα ακοής, η όρασή σας έχει ατονήσει και η καρδιά σας είναι σκληρή, σε σημείο που δεν υπάρχει τίποτα στο σώμα σας παρά λαγνεία —τόση που παγιδεύεστε μέσα σ' αυτήν και δεν μπορείτε να ξεφύγετε. Ποιος θέλει να έρθει κοντά σε εσάς, τα σκουλήκια που σέρνονται στη βρομιά και στις ακαθαρσίες; Μην ξεχνάτε ότι δεν είστε τίποτα περισσότερο από εκείνους που έχω ανασύρει από την κοπριά και ότι δεν κατείχατε αρχικά κανονική ανθρώπινη φύση. Αυτό που ζητώ από εσάς είναι η κανονική ανθρώπινη φύση που δεν κατείχατε αρχικά· δεν σας ζητώ να επιδεικνύετε τη λαγνεία σας ούτε να αφήνετε αχαλίνωτη τη σάπια σάρκα σας, η οποία έχει εκπαιδευτεί από τον διάβολο επί τόσο πολλά χρόνια. Όταν ντύνεστε έτσι, δεν φοβάστε ότι θα πέσετε πιο βαθιά στην παγίδα; Δεν γνωρίζετε ότι ήσασταν αρχικά αμαρτωλοί; Δεν γνωρίζετε ότι το σώμα σας είναι γεμάτο λαγνεία, σε τέτοιο βαθμό που τρέχει από τα μπατζάκια σας και αποκαλύπτει τις καταστάσεις σας ως αφόρητα άσχημους, σιχαμένους δαίμονες; Δεν αληθεύει πως το γνωρίζετε αυτό πιο ξεκάθαρα από οποιονδήποτε; Η καρδιά σας, τα μάτια σας, τα χείλη σας, δεν έχουν όλα ατιμαστεί από σιχαμένους δαίμονες; Δεν είναι σιχαμένα όλα αυτά τα σημεία σας; Νομίζεις ότι εφόσον δεν ενεργείς είσαι αγιότατος; Νομίζεις ότι το όμορφο ντύσιμο μπορεί να καλύψει την πρόστυχη ψυχή σας; Δεν πρόκειται να γίνει αυτό! Σας συμβουλεύω να είστε πιο ρεαλιστές: Μην είστε δόλιοι και ψεύτικοι, και μην επιδεικνύετε τον εαυτό σας. Επιδεικνύετε τη λαγνεία σας ο ένας στον άλλον, αλλά το μόνο που θα λάβετε ως αντάλλαγμα είναι αιώνιος πόνος και ανελέητη συμμόρφωση! Τι ανάγκη έχετε να κάνετε τα γλυκά μάτια ο ένας στον άλλον και να μπλέκεστε σε ειδύλλια; Αυτό είναι το μέτρο της ακεραιότητάς σας και η έκταση της εντιμότητάς σας; Απεχθάνομαι όσους από εσάς επιδίδονται σε κακή ιατρική και μαγεία· απεχθάνομαι τους νεαρούς άντρες και τις νεαρές γυναίκες ανάμεσά σας που αγαπούν τη σάρκα τους. Καλά θα κάνατε να συγκρατήσετε τον εαυτό σας, γιατί τώρα απαιτείται να έχετε κανονική ανθρώπινη φύση και δεν επιτρέπεται να επιδεικνύετε τη λαγνεία σας —κι όμως εσείς εκμεταλλεύεστε κάθε ευκαιρία, διότι η σάρκα σας είναι υπερβολικά πλούσια και η λαγνεία σας υπερβολικά μεγάλη!

126. Εκείνοι που σκέφτονται μόνο τη σάρκα τους και απολαμβάνουν τις ανέσεις, εκείνοι που δίνουν την εντύπωση πως πιστεύουν, αλλά δεν πιστεύουν στ' αλήθεια, εκείνοι που εμπλέκονται σε κακή ιατρική και μαγεία, εκείνοι που είναι έκφυλοι, κουρελήδες και ρακένδυτοι, εκείνοι που κλέβουν τις θυσίες για τον Ιεχωβά και τα υπάρχοντά Του, εκείνοι που αγαπούν τη δωροδοκία, εκείνοι που ονειρεύονται παθητικά να ανέλθουν στον ουρανό, εκείνοι που είναι αλαζονικοί και επηρμένοι, που πασχίζουν μόνο για προσωπική φήμη και πλούτη, εκείνοι που διαδίδουν απρέπειες, εκείνοι που βλασφημούν τον ίδιο τον Θεό, εκείνοι που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να επικρίνουν και να συκοφαντούν τον ίδιο τον Θεό, εκείνοι που σχηματίζουν κλίκες και επιζητούν την ανεξαρτησία, εκείνοι που εξυψώνουν τους εαυτούς τους πάνω από τον Θεό, εκείνοι οι επιπόλαιοι άντρες και γυναίκες, νεαρής, μέσης και μεγαλύτερης ηλικίας, που είναι δέσμιοι της ανηθικότητας, εκείνοι οι άντρες και οι γυναίκες που απολαμβάνουν προσωπική φήμη και πλούτη και επιδιώκουν το προσωπικό κύρος ανάμεσα σε άλλους, εκείνοι οι αμετανόητοι άνθρωποι που είναι παγιδευμένοι στην αμαρτία —δεν είναι όλοι τους πέραν πάσης σωτηρίας; Η ανηθικότητα, η αμαρτία, η κακή ιατρική, η μαγεία, η βωμολοχία και οι απρέπειες είναι όλα ανεξέλεγκτα στις τάξεις σας, ενώ ποδοπατάτε την αλήθεια και τα λόγια της ζωής, και βεβηλώνετε την ιερή γλώσσα. Εσείς, οι Εθνικοί, πρησμένοι από τη βρομιά και την ανυπακοή! Ποια θα είναι η τελική κατάληξή σας; Μα πώς είναι δυνατόν εκείνοι που αγαπούν τη σάρκα, που διαπράττουν μαγεία της σάρκας και είναι παγιδευμένοι μέσα στην έκφυλη αμαρτία να έχουν το θράσος να συνεχίζουν να ζουν! Δεν γνωρίζεις ότι οι άνθρωποι σαν κι εσάς είναι σκουλήκια πέραν σωτηρίας; Τι σας δίνει το δικαίωμα να απαιτείτε το ένα και το άλλο; Μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει η παραμικρή αλλαγή σ' εκείνους που δεν αγαπούν την αλήθεια κι αγαπούν μόνο τη σάρκα. Πώς είναι δυνατόν να σωθούν αυτοί οι άνθρωποι; Εκείνοι που δεν αγαπούν την οδό της ζωής, που δεν εξυμνούν τον Θεό και δεν γίνονται μάρτυρες για Εκείνον, που μηχανορραφούν για χάρη του κύρους τους, που εκθειάζουν τους εαυτούς τους, δεν εξακολουθούν να είναι ίδιοι, ακόμη και σήμερα; Τι αξία έχει η σωτηρία τους; Το αν μπορείς να σωθείς δεν εξαρτάται από το πόση αρχαιότητα έχεις ή από το πόσα χρόνια εργάζεσαι, πόσο μάλλον δε, από το πόσα διαπιστευτήρια έχεις συγκεντρώσει. Αντίθετα, εξαρτάται από το αν έχει αποδώσει καρπούς η επιδίωξή σου. Οφείλεις να γνωρίζεις ότι εκείνοι που σώζονται είναι τα «δέντρα» που

αποδίδουν καρπούς, όχι τα δέντρα που έχουν μεν πλούσιο φύλλωμα και άφθονα άνθη, αλλά δεν αποδίδουν καρπούς. Ακόμα κι αν έχεις περάσει πολλά χρόνια περιπλανώμενος στους δρόμους, τι σημασία έχει; Πού είναι η μαρτυρία σου; Ο σεβασμός σου για τον Θεό είναι πολύ μικρότερος από την αγάπη που νιώθεις για τον εαυτό σου και από τις λάγνες επιθυμίες σου — δεν είναι έκφυλος ένας τέτοιος άνθρωπος; Πώς θα μπορούσε να αποτελέσει δείγμα και πρότυπο για σωτηρία; Η φύση σου είναι αδιόρθωτη, εσύ είσαι εξαιρετικά ανυπότακτος και πέραν πάσης σωτηρίας! Δεν θα εξοντωθούν αυτού του είδους οι άνθρωποι; Η ώρα που θα τελειώσει το έργο Μου δεν θα είναι η ώρα της έλευσης της έσχατης ημέρας σου; Έχω κάνει τόσο πολύ έργο και σας έχω πει τόσο πολλά λόγια —πόσα από αυτά έχετε εμπεδώσει πραγματικά; Σε πόσα από αυτά έχετε υπακούσει ποτέ; Όταν τελειώσει το έργο Μου, θα έρθει ο καιρός που θα σταματήσεις να Μου εναντιώνεσαι και να Μου αντιτάσσεσαι. Ενόσω εργάζομαι, εσείς ενεργείτε συνεχώς εναντίον Μου· δεν συμμορφώνεστε ποτέ με τα λόγια Μου. Εγώ κάνω το έργο Μου κι εσύ κάνεις το δικό σου «έργο», οικοδομώντας το δικό σου μικρό βασίλειο. Δεν είστε τίποτε άλλο παρά μια αγέλη αλεπούδων και σκύλων, που κάνει τα πάντα εναντίον Μου! Προσπαθείτε μονίμως να φέρετε στην αγκάλη σας εκείνους που σας προσφέρουν την αμέριστη αγάπη τους —πού είναι ο σεβασμός σας; Ό,τι κάνετε είναι δόλιο! Δεν δείχνετε καμία υπακοή και κανένα σεβασμό, και ό,τι κάνετε είναι δόλιο και βλάσφημο! Είναι δυνατόν να σωθούν τέτοιου είδους άνθρωποι; Οι σεξουαλικά ανήθικοι και λάγνοι άντρες θέλουν πάντοτε να προσελκύουν εκείνες τις προκλητικές πόρνες προς δική τους ευχαρίστηση. Σε καμία περίπτωση δεν θα σώσω τέτοιου είδους σεξουαλικά ανήθικους δαίμονες. Σιχαμένοι δαίμονες, σας μισώ, και η λαγνεία και η προκλητικότητά σας θα σας ρίξουν στην κόλαση. Τι έχετε να πείτε προς υπεράσπισή σας; Εσείς, οι σιχαμεροί δαίμονες και τα μοχθηρά πνεύματα, είστε τόσο απεχθείς! Είστε αηδιαστικοί! Πώς θα μπορούσαν να σωθούν τέτοια αποβράσματα; Είναι ακόμα δυνατόν να σωθούν εκείνοι που είναι δέσμιοι της αμαρτίας; Σήμερα, αυτή η αλήθεια, αυτή η οδός και αυτή η ζωή δεν σας ελκύουν· αντιθέτως, εσείς ελκύεστε από την αμαρτία, το χρήμα, το κύρος, τη φήμη και το κέρδος, τις απολαύσεις της σάρκας, την ομορφιά των αντρών και τα κάλλη των γυναικών. Με τι προσόντα θα εισέλθετε στη βασιλεία Μου; Η εικόνα σας είναι σπουδαιότερη ακόμη κι από εκείνη του Θεού, το κύρος σας είναι ανώτερο ακόμη κι από του Θεού, για να μην αναφερθώ στην αίγλη σας ανάμεσα στους ανθρώπους —έχετε γίνει ένα είδωλο που λατρεύουν οι υπόλοιποι. Δεν έχεις

γίνει ο αρχάγγελος; Όταν αποκαλυφθεί η κατάληξη των ανθρώπων, το οποίο θα σημαίνει πως το έργο της σωτηρίας πλησιάζει στο τέλος του, πολλοί ανάμεσά σας θα είστε πτώματα πέραν πάσης σωτηρίας και θα πρέπει να εξοντωθείτε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

127. Οι άνθρωποι είναι άχρηστα αποβράσματα, διότι δεν εκτιμούν τον εαυτό τους σαν θησαυρό. Εφόσον δεν αγαπούν ούτε τον εαυτό τους και, αντ' αυτού, ποδοπατούν τον εαυτό τους, δεν καταδεικνύει αυτό ότι είναι άχρηστοι; Η ανθρωπότητα είναι σαν μια ανήθικη γυναίκα που παίζει παιχνίδια με τον εαυτό της και δίνεται πρόθυμα σε άλλους για να την ατιμάσουν. Ακόμη κι έτσι, οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην αντιλαμβάνονται πόσο κατώτεροι είναι. Ευαρεστούνται να εργάζονται για άλλους ή να μιλάνε με άλλους, θέτοντας τους εαυτούς τους υπό τον έλεγχο των άλλων· αυτή ακριβώς δεν είναι η ακαθαρσία της ανθρωπότητας; Παρόλο που δεν έχω βιώσει μια ζωή ανάμεσα στους ανθρώπους και δεν έχω βιώσει πραγματικά την ανθρώπινη ζωή, έχω κατανοήσει σαφέστατα κάθε κίνηση, κάθε ενέργεια, κάθε λέξη και κάθε πράξη των ανθρώπων. Μπορώ μάλιστα να εκθέσω τη βαθύτατη ντροπή των ανθρώπων, σε βαθμό που να μην τολμούν πια να αποκαλύπτουν τις σκευωρίες τους ούτε να τολμούν να ενδίδουν πια στη λαγνεία τους. Σαν σαλιγκάρια που οπισθοχωρούν στα κελύφη τους, δεν τολμούν πλέον να εκθέτουν τη δική τους άσχημη κατάσταση. Επειδή οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους, το μεγαλύτερο ελάττωμά τους είναι η προθυμία τους να επιδεικνύουν τα κάλλη τους ενώπιον των άλλων, προβάλλοντας την άσχημη όψη τους· αυτό είναι κάτι που ο Θεός απεχθάνεται στον μέγιστο βαθμό. Αυτό συμβαίνει επειδή οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων δεν είναι φυσιολογικές, και υπάρχει έλλειψη κανονικών διαπροσωπικών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, πόσο μάλλον δε, κανονικών σχέσεων μεταξύ εκείνων και του Θεού.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 14» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

128. Μέχρι να βιώσουν οι άνθρωποι το έργο του Θεού και να αποκτήσουν την αλήθεια, η φύση του Σατανά είναι αυτή που αναλαμβάνει τον έλεγχο και τους εξουσιάζει εκ των έσω. Τι περιλαμβάνει ακριβώς αυτή η φύση; Για παράδειγμα, γιατί είσαι εγωιστής; Γιατί προστατεύεις τη θέση σου; Γιατί είναι τόσο ισχυρά τα συναισθήματά σου; Γιατί σου αρέσουν

εκείνα τα άδικα πράγματα; Γιατί σου αρέσουν εκείνα τα απεχθή πράγματα; Πού βασίζεται η αρέσκειά σου για αυτά τα πράγματα; Από πού προέρχονται αυτά τα πράγματα; Γιατί αποδέχεσαι αυτά τα πράγματα με τόση χαρά; Τώρα πια έχετε όλοι σας φτάσει στο σημείο να καταλάβετε ότι ο κύριος λόγος πίσω από όλα αυτά τα πράγματα είναι ότι περιέχουν το δηλητήριο του Σατανά. Όσο για το ποιο είναι το δηλητήριο του Σατανά, αυτό μπορεί να εκφραστεί πλήρως με λέξεις. Για παράδειγμα, αν ρωτήσεις κάποιους που πράττουν κακό γιατί ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτοί θα απαντήσουν: «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Αυτή η μία φράση εκφράζει την ίδια τη ρίζα του προβλήματος. Η λογική του Σατανά έχει γίνει η ζωή των ανθρώπων. Μπορεί να ενεργούν για τον έναν ή τον άλλο σκοπό, μα το κάνουν μόνο για τον εαυτό τους. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν ότι εφόσον καθένας ενεργεί βάσει της ρήσης «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», θα πρέπει να ζουν μόνο για λογαριασμό τους, κάνοντας ό,τι μπορούν προκειμένου να εξασφαλίσουν μια καλή θέση και όση τροφή και ρουχισμό χρειάζονται. «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω» —αυτή είναι η ζωή και η φιλοσοφία του ανθρώπου, κι αυτό αντιπροσωπεύει και την ανθρώπινη φύση. Αυτή ακριβώς η δήλωση αποτελεί το δηλητήριο του Σατανά, και όταν οι άνθρωποι τη δεχτούν μέσα τους, τότε αυτή γίνεται η φύση τους. Η φύση του Σατανά αποκαλύπτεται μέσα απ' αυτά τα λόγια και αντιπροσωπεύεται πλήρως απ' αυτά. Αυτό το δηλητήριο γίνεται η ζωή των ανθρώπων και το θεμέλιο της ύπαρξής τους, και η διεφθαρμένη ανθρωπότητα κυριαρχείται μονίμως απ' αυτό το δηλητήριο εδώ και χιλιάδες χρόνια. Καθετί που κάνει ο Σατανάς το κάνει για τον εαυτό του. Επιθυμεί να ξεπεράσει τον Θεό, να απελευθερωθεί από Αυτόν και να αδράξει την εξουσία ο ίδιος, και να πάρει στην κατοχή του όλα τα πράγματα που έχει δημιουργήσει ο Θεός. Επομένως, η φύση του ανθρώπου είναι η φύση του Σατανά. Στην ουσία, τα συνθήματα πολλών ανθρώπων είναι δυνατόν να αντιπροσωπεύουν και να αντικατοπτρίζουν τη φύση τους. Ανεξάρτητα από το πώς οι άνθρωποι προσπαθούν να συγκαλυφθούν, δεν μπορούν να κρύψουν τη φύση τους σε ό,τι κάνουν και σε ό,τι λένε. Υπάρχουν κάποιοι που δεν λένε ποτέ την αλήθεια και είναι καλοί στο να προσποιούνται, αλλά μόλις οι άλλοι αλληλεπιδρούν μαζί τους για λίγο, η δόλια φύση τους και η πλήρης ανειλικρίνειά τους θα αποκαλυφθεί. Τελικά, οι άλλοι θα καταλήξουν στο εξής βέβαιο συμπέρασμα: Αυτοί οι άνθρωποι δεν λένε ποτέ την παραμικρή αλήθεια και είναι δόλιοι άνθρωποι. Αυτή η δήλωση αφορά τη φύση τους· αποτελεί την καλύτερη δυνατή απεικόνιση και απόδειξη της φύσης και της ουσίας τους. Η φιλοσοφία τους για τη ζωή είναι να μη λένε σε κανέναν την αλήθεια, αλλά και να μην πιστεύουν κανέναν. Η σατανική φύση

του ανθρώπου περιέχει πολλή φιλοσοφία. Μερικές φορές, εσύ ο ίδιος δεν το αντιλαμβάνεσαι καν και δεν το καταλαβαίνεις, όμως κάθε στιγμή της ζωής σου στηρίζεται σ' αυτήν. Επιπλέον, νομίζεις ότι η φιλοσοφία αυτή είναι απολύτως σωστή, λογική και αλάνθαστη. Αυτό αρκεί για να δείξει ότι η φιλοσοφία του Σατανά έχει γίνει η φύση των ανθρώπων, κι εκείνοι ζουν σε πλήρη συμφωνία με τη φιλοσοφία του Σατανά, και δεν επαναστατούν εναντίον της ούτε στο ελάχιστο. Επομένως, μονίμως αποκαλύπτουν μια σατανική φύση και, από κάθε άποψη, ζουν διαρκώς σύμφωνα με τη σατανική φιλοσοφία. Η φύση του Σατανά είναι η ζωή του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να περπατήσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

129. Η φύση του ανθρώπου είναι πολύ διαφορετική από την ουσία Μου, διότι η διεφθαρμένη φύση του ανθρώπου προέρχεται εξ ολοκλήρου από τον Σατανά· η φύση του ανθρώπου έχει υποστεί κατεργασία και έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος ζει υπό την επήρεια του κακού και της ασχήμιας του Σατανά. Ο άνθρωπος δεν μεγαλώνει σε έναν κόσμο αλήθειας ούτε σε ένα άγιο περιβάλλον, πόσο μάλλον δε, ζει στο φως. Επομένως, κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να κατέχει την αλήθεια στη φύση του από τη στιγμή της γέννησης, πόσο μάλλον δε, μπορεί κανείς να γεννηθεί με μια θεοσεβή, υπάκουη στον Θεό ουσία. Αντιθέτως, οι άνθρωποι κατέχουν μια φύση που αντιστέκεται στον Θεό, παρακούει τον Θεό και δεν αγαπά την αλήθεια. Αυτή η φύση είναι το πρόβλημα για το οποίο θέλω να συζητήσουμε —η προδοσία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

130. Η συμπεριφορά κατά την οποία κάποιος δεν μπορεί να Με υπακούσει πλήρως συνιστά προδοσία. Η συμπεριφορά κατά την οποία κάποιος δεν μπορεί να είναι πιστός σε Εμένα συνιστά προδοσία. Το να με εξαπατά κανείς και να χρησιμοποιεί ψέματα για να Με ξεγελάσει συνιστά προδοσία. Το να τρέφει κανείς πολλές αντιλήψεις και να τις διαδίδει δεξιά και αριστερά συνιστά προδοσία. Το να μην μπορεί κανείς να στηρίξει τις μαρτυρίες και τα συμφέροντά Μου συνιστά προδοσία. Το να χαμογελάει κανείς ψεύτικα όταν βρίσκεται μακριά από Εμένα μέσα στην καρδιά του συνιστά προδοσία. Όλα αυτά συνιστούν πράξεις προδοσίας για τις οποίες ήσασταν ανέκαθεν ικανοί και είναι κάτι το συνηθισμένο ανάμεσά

σας. Ενδεχομένως κανείς από εσάς να μη σκέφτεται ότι αυτό αποτελεί πρόβλημα, αλλά Εγώ δεν το βλέπω έτσι. Δεν μπορώ να αντιμετωπίσω την προδοσία κάποιου εις βάρος Μου ως ασήμαντο ζήτημα και σίγουρα δεν μπορώ να την αγνοήσω. Τώρα, όταν εργάζομαι ανάμεσά σας, εσείς συμπεριφέρεστε έτσι —αν έρθει η μέρα που δεν θα υπάρχει κανείς να σας προσέχει, δεν θα είστε σαν ληστές που έχουν αυτοανακηρυχθεί βασιλιάδες; Όταν συμβεί αυτό και προκαλέσετε κάποια καταστροφή, ποιος θα είναι εκεί για να καθαρίσει το χάλι σας; Νομίζετε ότι κάποιες πράξεις προδοσίας είναι απλώς περιστασιακά περιστατικά και όχι η μόνιμη συμπεριφορά σας, και ότι δεν σας αξίζει να συζητιέστε με τέτοια αυστηρότητα, με τρόπο που πληγώνει την υπερηφάνεια σας. Αν στ' αλήθεια το πιστεύετε αυτό, τότε δεν έχετε σύνεση. Το να το σκέφτεται κανείς αυτό σημαίνει πως είναι δείγμα και αρχέτυπο παρακοής. Η φύση του ανθρώπου είναι η ζωή του· είναι μια αρχή στην οποία βασίζεται για να επιζήσει και δεν μπορεί να την αλλάξει. Το ίδιο είναι και η φύση της προδοσίας —αν μπορείς να κάνεις κάτι που θα προδώσει έναν συγγενή ή φίλο, αυτό αποδεικνύει ότι αποτελεί μέρος της ζωής σου και μια φύση με την οποία γεννήθηκες. Αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

131. Οποιοσδήποτε μπορεί να χρησιμοποιήσει τα λόγια και τις πράξεις του για να απεικονίσει το αληθινό του πρόσωπο. Αυτό το αληθινό πρόσωπο είναι, βεβαίως, η φύση του. Αν είσαι κάποιος που μιλά με περιστροφές, τότε έχεις μια φύση που χαρακτηρίζεται από περιστροφές. Αν η φύση σου είναι πονηρή, τότε ενεργείς ύπουλα και είναι πολύ εύκολο να ξεγελάσεις τους άλλους. Αν η φύση σου είναι μοχθηρή, τα λόγια σου μπορεί να είναι ευχάριστα στο άκουσμα, αλλά οι πράξεις σου δεν μπορούν να κρύψουν τα μοχθηρά τεχνάσματά σου. Αν η φύση σου είναι τεμπέλικη, τότε ό,τι λες αποσκοπεί στο να αποφύγεις την ευθύνη για την επιπολαιότητα και την τεμπελιά σου, και οι πράξεις σου θα είναι αργές και επιπόλαιες, και θα αποκρύπτουν καλά την αλήθεια. Αν η φύση σου είναι συμπονετική, τότε τα λόγια σου θα είναι λογικά και οι πράξεις σου θα συνάδουν πολύ με την αλήθεια. Αν η φύση σου είναι πιστή, τότε τα λόγια σου είναι σίγουρα ειλικρινή και ο τρόπος με τον οποίο ενεργείς είναι προσγειωμένος, απαλλαγμένος από οτιδήποτε μπορεί να ανησυχήσει τον κύριό σου. Αν η φύση σου είναι λάγνα ή φιλάργυρη, τότε η καρδιά σου θα είναι συχνά γεμάτη από αυτά τα πράγματα και άθελά σου θα διαπράττεις ανάρμοστες, ανήθικες πράξεις, τις οποίες δύσκολα

θα ξεχνούν οι άνθρωποι και οι οποίες θα τους προκαλούν αηδία. Ακριβώς όπως έχω πει, αν η προδοσία είναι στη φύση σου, τότε είναι δύσκολο να απελευθερωθείς από αυτήν. Μην πιθανολογείς ότι αν δεν έχεις αδικήσει τους άλλους, τότε η προδοσία δεν είναι στη φύση σου. Αν σκέφτεσαι έτσι, τότε είσαι πραγματικά αηδιαστικός. Όλα τα λόγια Μου, κάθε φορά που μιλώ, απευθύνονται σε όλους τους ανθρώπους, όχι μόνο σε έναν άνθρωπο ή σε ένα είδος ανθρώπου. Το γεγονός ότι απλώς δεν Με έχεις προδώσει σε κάποιο ζήτημα, δεν αποδεικνύει ότι δεν μπορείς να Με προδώσεις σε ένα άλλο. Όταν αναζητούν την αλήθεια, κάποιοι άνθρωποι χάνουν την εμπιστοσύνη τους όταν αντιμετωπίζουν αναποδιές στον γάμο τους. Κάποιοι αμελούν την υποχρέωσή τους να Μου είναι πιστοί όταν διαλύεται η οικογένειά τους. Κάποιοι Με εγκαταλείπουν για να κυνηγήσουν μια στιγμή χαράς και ενθουσιασμού. Κάποιοι θα προτιμούσαν να πέσουν σε ένα σκοτεινό φαράγγι παρά να ζήσουν στο φως και να αποκτήσουν την απόλαυση του έργου του Αγίου Πνεύματος. Μερικοί άνθρωποι αγνοούν τις συμβουλές των φίλων προκειμένου να ικανοποιήσουν τη λαχτάρα τους για πλούτο, και ακόμα και τώρα δεν μπορούν να αναγνωρίσουν το λάθος τους και να αλλάξουν πορεία. Κάποιοι ζουν μόνο προσωρινά υπό το όνομά Μου για να αποκτήσουν την προστασία Μου, ενώ άλλοι Μου αφιερώνουν μόνο λίγα και κατόπιν εξαναγκασμού, διότι προσκολλώνται στη ζωή και φοβούνται τον θάνατο. Δεν είναι αυτές και άλλες ανήθικες και, επιπλέον αναξιοπρεπείς πράξεις, μονάχα συμπεριφορές με τις οποίες οι άνθρωποι Με προδίδουν από καιρό βαθιά μέσα στην καρδιά τους; Φυσικά, γνωρίζω ότι η προδοσία των ανθρώπων δεν είναι προμελετημένη· η προδοσία τους είναι μια φυσική αποκάλυψη της φύσης τους. Κανείς δεν θέλει να Με προδώσει και κανείς δεν είναι ευτυχής όταν έχει κάνει κάτι που Με προδίδει. Αντιθέτως, τρέμει από φόβο, σωστά; Επομένως, σκέπτεστε πώς να επανορθώσετε γι' αυτές τις προδοσίες και πώς να αλλάξετε την υπάρχουσα κατάσταση;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

132. Διαχωριστήκατε από τη λάσπη και, ούτως ή άλλως, επιλεχθήκατε από τα κατακάθια, βρόμικοι και μισητοί στον Θεό. Ανήκατε στον Σατανά και κάποτε σας ποδοπατούσε και σας κηλίδωνε. Γι' αυτό λέγεται πως διαχωριστήκατε από τη λάσπη και δεν είστε άγιοι, αλλά μη ανθρώπινα αντικείμενα, τα οποία από καιρό γελοιοποιεί ο Σατανάς. Αυτή είναι η πιο ταιριαστή περιγραφή για σας. Πρέπει να καταλάβετε πως είστε ακαθαρσίες που συναντώνται

σε λιμνάζοντα νερά και λάσπη, σε αντιδιαστολή με τις επιθυμητές ψαριές, όπως τα ψάρια και οι γαρίδες, γιατί καμία απόλαυση δεν μπορεί να πηγάζει από σας. Για να το θέσουμε ωμά, είστε τα πλέον ευτελή ζώα της χαμηλής κοινωνίας, χειρότερα των χοίρων και των σκύλων. Μιλώντας ειλικρινά, το να σας απευθύνομαι μ' αυτούς τους όρους δεν είναι μεγαλοποίηση ή υπερβολή, αλλά ένας τρόπος για να απλοποιηθεί το ζήτημα. Το να σας απευθύνομαι με τέτοιους όρους είναι στην πραγματικότητα ένας τρόπος για να σας υποβάλω τα σέβη μου. Η ενόρασή σας, η ομιλία σας, η συμπεριφορά σας σαν άνθρωποι και τα πάντα στη ζωή σας — συμπεριλαμβανομένου του κύρους σας στη λάσπη— επαρκούν για ν' αποδείξουν πως η ταυτότητά σας είναι «ιδιαίτερη».

από το κεφάλαιο «Ποια είναι η έμφυτη ταυτότητα του ανθρώπου και η αξία του;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

133. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τον εχθρό Μου. Το ανθρώπινο γένος είναι ο πονηρός που Μου εναντιώνεται και Με παρακούει. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τη γέννα του πονηρού που έχω καταραστεί. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από τους απογόνους του αρχαγγέλου που Με πρόδωσε. Το ανθρώπινο γένος δεν είναι άλλος από την κληρονομιά του διαβόλου ο οποίος, όταν τον απέρριψα προ αμνημονεύτων χρόνων, έγινε από τότε ο αδιάλλακτος πολέμιός Μου. Πάνω από το ανθρώπινο γένος, ο ουρανός χαμηλώνει, σκοτεινιασμένος και ζοφερός, χωρίς την παραμικρή ακτίνα φωτός, και ο ανθρώπινος κόσμος βυθίζεται σε πισσώδες έρεβος, τόσο που όποιος ζει εκεί, δεν μπορεί να δει ούτε το τεντωμένο του χέρι μπροστά στο πρόσωπό του ούτε τον ήλιο όταν σηκώνει το κεφάλι του. Ο δρόμος κάτω από τα πόδια του, λασπωμένος και γεμάτος λακκούβες, ελίσσεται βασανιστικά· όλος ο τόπος είναι γεμάτος πτώματα. Οι σκοτεινές του άκρες είναι γεμάτες με υπολείμματα νεκρών και στις κρύες και σκιερές γωνίες κατοικούν πλήθη δαιμόνων. Και παντού μες στον κόσμο των ανθρώπων ορδές δαιμόνων πηγαίνουν κι έρχονται. Η γέννα κάθε είδους θηρίου, καλυμμένη με βρομιά, βρίσκεται πιασμένη σε ατέρμονη σύγκρουση, της οποίας ο ήχος εμπνέει τρόμο στην καρδιά. Σε τέτοιους καιρούς, σ' έναν τέτοιον κόσμο, σ' έναν τέτοιο «επίγειο παράδεισο», πού να στραφεί κάποιος για να γυρέψει ευτυχία στη ζωή; Πού να στραφεί για να βρει τον προορισμό της ζωής του; Το ανθρώπινο γένος, συντετριμμένο κάτω από το πόδι του Σατανά προ αμνημονεύτων χρόνων, ενεργεί εξαρχής έχοντας υιοθετήσει την εικόνα του Σατανά, και ακόμη περισσότερο, την ενσάρκωση του Σατανά, λειτουργώντας σαν σημάδι που γίνεται

μάρτυρας του Σατανά, ηχηρός και απροκάλυπτος. Πώς μπορεί ένα τέτοιο ανθρώπινο γένος, ένας τέτοιος σωρός εκφυλισμένου αποβράσματος και τέτοιος γόνος αυτής της διαφθαρμένης ανθρώπινης οικογένειας να γίνει μάρτυρας του Θεού; Από πού θα προέλθει η δόξα Μου; Πού μπορεί ν' αρχίσει κανείς να μιλάει για τη μαρτυρία Μου; Γιατί ο εχθρός που, έχοντας διαφθείρει το ανθρώπινο γένος, ορθώνεται εναντίον Μου, έχει ήδη κερδίσει το ανθρώπινο γένος —το ανθρώπινο γένος που δημιούργησα προ αμνημονεύτων χρόνων και που πλημμύρισε από τη δόξα Μου και τη δική Μου ζωή— και το κηλίδωσε. Έχει διαρπάξει τη δόξα Μου, και όλο αυτό με το οποίο διαπότισε τον άνθρωπο είναι δηλητήριο καρυκευμένο βαριά με την ασχήμια του Σατανά, και χυμός από τον καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλού και του κακού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι σημαίνει να είσαι αληθινός άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

134. Η συμπεριφορά σας απέναντί Μου εδώ και πολλά χρόνια Μού έχει δώσει μια απάντηση άνευ προηγουμένου. Και το ερώτημα σε αυτήν την απάντηση είναι: «Ποια είναι η στάση του ανθρώπου απέναντι στην αλήθεια και τον αληθινό Θεό;» Οι προσπάθειες που έχω αφιερώσει στον άνθρωπο αποδεικνύουν την ουσία της αγάπης Μου για αυτόν, ενώ η κάθε ενέργεια του ανθρώπου απέναντί Μου αποδεικνύει την ουσία της αποστροφής του για την αλήθεια και της εναντίωσής του σε Μένα. Φροντίζω ανά πάσα στιγμή για όλους εκείνους οι οποίοι Με ακολουθούν, όμως ποτέ αυτοί οι οποίοι Με ακολουθούν δεν είναι ικανοί να δεχθούν τον λόγο Μου· δεν είναι καν ικανοί ν' αποδεχθούν τις προτάσεις Μου. Αυτό είναι που Με λυπεί πάνω απ' όλα. Κανένας δεν ήταν ποτέ ικανός να Με καταλάβει, κι επιπλέον, κανένας δεν ήταν ποτέ ικανός να Με αποδεχθεί, ακόμη και αν η στάση Μου είναι ειλικρινής και τα λόγια Μου ήπια. Όλοι προσπαθούν να διεκπεραιώσουν το έργο που τους εμπιστεύτηκα σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες· δεν αναζητούν τις προθέσεις Μου, πόσω μάλλον Με ρωτούν τι ζητώ από εκείνους. Εξακολουθούν να ισχυρίζονται ότι Με υπηρετούν πιστά, ενώ στην πραγματικότητα αποστατούν εναντίον Μου. Πολλοί πιστεύουν πως οι αλήθειες οι οποίες είναι γι' αυτούς απαράδεκτες ή τις οποίες δεν μπορούν να κάνουν πράξη δεν είναι αλήθειες. Για τέτοιους ανθρώπους, οι αλήθειες Μου γίνονται αντικείμενο άρνησης και παραμερισμού. Την ίδια στιγμή, με αναγνωρίζουν στα λόγια ως Θεό, με αντιμετωπίζουν όμως και σαν παρείσακτο που δεν είναι η αλήθεια, η οδός ή η ζωή. Κανείς δεν γνωρίζει αυτήν την αλήθεια:

τα λόγια Μου είναι η αιωνίως αναλλοίωτη αλήθεια. Είμαι η παροχή της ζωής για τον άνθρωπο και ο μοναδικός οδηγός του ανθρώπινου γένους. Η αξία και το νόημα των λόγων Μου δεν καθορίζονται από το κατά πόσον αναγνωρίζονται ή γίνονται αποδεκτά από το ανθρώπινο γένος, αλλά από την ουσία των ίδιων των λόγων. Ακόμη και αν ούτε ένας άνθρωπος σε αυτήν τη γη δεν μπορεί να δεχθεί τα λόγια Μου, η αξία των λόγων Μου και η βοήθειά τους προς το ανθρώπινο γένος είναι ανεκτίμητα για οποιονδήποτε άνθρωπο. Γι' αυτό, όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τους πολλούς που αποστατούν, αντικρούουν ή περιφρονούν εντελώς τα λόγια Μου, η στάση Μου είναι μόνο αυτή: ας γίνουν ο χρόνος και τα γεγονότα μάρτυρές Μου και ας δείξουν ότι τα λόγια Μου είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ας δείξουν ότι όλα όσα έχω πει είναι σωστά, ότι είναι εκείνα με τα οποία θα πρέπει να εξοπλιστεί ο άνθρωπος και, επιπλέον, εκείνα που θα πρέπει να αποδεχθεί. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι Με ακολουθούν να γνωρίσουν τούτο το γεγονός: όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν πλήρως τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να βρουν έναν σκοπό στα λόγια Μου, αλλά και όσοι δεν μπορούν να δεχθούν τη σωτηρία εξαιτίας των λόγων Μου, είναι εκείνοι που έχουν καταδικαστεί από τα λόγια Μου και, επιπλέον, έχουν απωλέσει τη σωτηρία Μου, και η ράβδος Μου ποτέ δεν θα λείψει από πάνω τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «γνωρίζοντας ότι».

β. Επιστρέφω στην ακτή: κινεζικός ιδιωματισμός που σημαίνει «αποστρέφομαι τους σατανικούς μου τρόπους».

γ. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «Με αυτόν τον τρόπο».

(Γ) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη των θρησκευτικών αντιλήψεων, των παρεκκλίσεων και των παρανοήσεων της διεφθαρμένης ανθρωπότητας

135. Μέσα στην πίστη σου στον Θεό, πώς θα πρέπει να γνωρίσεις τον Θεό; Θα πρέπει να γνωρίσεις τον Θεό βασισμένος στον λόγο και το έργο του Θεού σήμερα, χωρίς παρέκκλιση ή πλάνη, και, προ πάντων, θα πρέπει να γνωρίσεις το έργο του Θεού. Αυτό είναι το θεμέλιο της γνώσης του Θεού. Όλες αυτές οι διάφορες πλάνες που στερούνται μια καθαρή αποδοχή του λόγου του Θεού, είναι θρησκευτικές αντιλήψεις, και η αποδοχή τους αποτελεί παρέκκλιση και είναι εσφαλμένη. Η μεγαλύτερη δεξιότητα των θρησκευτικών προσωπικοτήτων είναι να παίρνουν τον λόγο του Θεού που έγινε αποδεκτός στο παρελθόν και να τον αντιπαραβάλουν με τον λόγο του Θεού σήμερα. Αν, όταν υπηρετείς τον Θεό του σήμερα, προσκολλείσαι στα πράγματα που διαφωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα στο παρελθόν, τότε η υπηρεσία σου θα προκαλέσει διακοπή και η πράξη σου θα είναι ξεπερασμένη και τίποτα περισσότερο από μια θρησκευτική τελετή. Αν πιστεύεις ότι αυτοί που υπηρετούν τον Θεό πρέπει να είναι εξωτερικά ταπεινοί και υπομονετικοί... κι αν κάνεις πράξη μια τέτοιου είδους γνώση σήμερα, τότε μια τέτοια γνώση είναι θρησκευτική αντίληψη, και μια τέτοια πράξη έχει γίνει υποκριτική παράσταση. Οι «θρησκευτικές αντιλήψεις» αναφέρονται σε πράγματα που είναι απαρχαιωμένα και ξεπερασμένα (συμπεριλαμβανομένης της αποδοχής του λόγου που ειπώθηκε στο παρελθόν από τον Θεό και του φωτός που αποκαλύφθηκε απευθείας από το Άγιο Πνεύμα), κι αν γίνουν πράξη σήμερα, τότε διακόπτουν το έργο του Θεού και δεν ωφελούν τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος δεν μπορεί να διώξει από μέσα του αυτά τα πράγματα που ανήκουν στις θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε αυτά θα γίνουν μεγάλο εμπόδιο στην υπηρεσία του ανθρώπου προς τον Θεό. Οι άνθρωποι με θρησκευτικές αντιλήψεις δεν έχουν κανένα τρόπο να ακολουθήσουν τα βήματα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Μένουν ένα βήμα πίσω, κι έπειτα δύο, διότι αυτές οι θρησκευτικές αντιλήψεις κάνουν τον άνθρωπο να γίνει εξαιρετικά αυτάρεσκος και αλαζονικός. Ο Θεός δε νιώθει καμιά νοσταλγία για ό,τι είπε και έκανε στο παρελθόν. Αν είναι ξεπερασμένο, τότε το εξαλείφει. Είσαι σίγουρα σε θέση να αφήσεις τις αντιλήψεις σου; Αν είσαι προσκολλημένος στο λόγο του Θεού που ειπώθηκε στο παρελθόν, αυτό αποδεικνύει πως γνωρίζεις το έργο του Θεού; Αν δεν μπορείς να δεχτείς το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα, και, αντ' αυτού, προσκολλείσαι στο φως του παρελθόντος,

μπορεί αυτό να αποδείξει ότι ακολουθείς τα βήματα του Θεού; Ακόμα δεν μπορείς να αφήσεις τις θρησκευτικές αντιλήψεις; Αν ισχύει αυτό, τότε θα γίνεις κάποιος που αντιτάσσεται στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

136. Επειδή υπάρχουν πάντοτε νέες εξελίξεις στο έργο του Θεού, υπάρχει έργο που παλιώνει και απαρχαιώνεται καθώς δημιουργείται νέο έργο. Αυτοί οι διαφορετικοί τύποι έργου, το παλιό και το νέο, δεν είναι αντικρουόμενοι, αλλά συμπληρωματικοί· κάθε βήμα ακολουθεί το προηγούμενο. Επειδή, όμως, υπάρχει καινούριο έργο, τα προηγούμενα έργα πρέπει, φυσικά, να μπουν στην άκρη. Για παράδειγμα, μερικές από τις πατροπαράδοτες πρακτικές και τα συνηθισμένα γνωμικά του ανθρώπου, σε συνδυασμό με την πολυετή εμπειρία και τις διδαχές του ανθρώπου, έχουν διαμορφώσει κάθε είδους αντιλήψεις στο μυαλό του ανθρώπου. Το γεγονός ότι ο Θεός δεν έχει ακόμα αποκαλύψει πλήρως το πραγματικό Του πρόσωπο και την έμφυτη διάθεσή Του στον άνθρωπο, και παράλληλα, η διάδοση, για πολλά χρόνια, παραδοσιακών θεωριών από την αρχαιότητα, ευνοεί ακόμα περισσότερο τη διαμόρφωση τέτοιων αντιλήψεων από τον άνθρωπο. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι κατά την πορεία της πίστης του ανθρώπου στον Θεό, η επιρροή διαφόρων αντιλήψεων έχει οδηγήσει στη συνεχή διαμόρφωση και εξέλιξη κάθε λογής κατανόησης για τον Θεό μέσα από τις αντιλήψεις που έχουν οι άνθρωποι, γεγονός το οποίο έχει κάνει πολλούς θρησκευόμενους ανθρώπους που υπηρετούν τον Θεό να γίνουν εχθροί Του. Κι έτσι, όσο πιο δυνατές οι θρησκευτικές αντιλήψεις του ανθρώπου, τόσο περισσότερο αντιτάσσονται στον Θεό, και τόσο περισσότερο γίνονται εχθροί του Θεού. Το έργο του Θεού είναι πάντοτε καινούριο και ποτέ παλιό, ενώ ποτέ δεν αποτελεί δόγμα. Αντιθέτως, συνεχώς αλλάζει και ανανεώνεται, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Αυτό το έργο αποτελεί έκφραση της έμφυτης διάθεσης του ίδιου του Θεού. Επίσης, αποτελεί εγγενή αρχή του έργου του Θεού κι ένα από τα μέσα με τα οποία ο Θεός ολοκληρώνει τη διαχείρισή Του. Αν ο Θεός δεν λειτουργούσε μ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος δεν θα άλλαζε, ούτε θα μπορούσε να γνωρίσει τον Θεό, ενώ ο Σατανάς δεν θα μπορούσε να συντριβεί. Έτσι, στο έργο Του συνεχώς συμβαίνουν αλλαγές που φαίνονται αλλοπρόσαλλες, αλλά που στην πραγματικότητα είναι περιοδικές. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό είναι αρκετά

διαφορετικός. Αυτός προσκολλάται στα παλιά, οικεία δόγματα και συστήματα και, όσο πιο παλιά είναι, τόσο πιο ευπρόσδεκτα γι' αυτόν. Πώς θα μπορούσε ο ανόητος νους του ανθρώπου, ένας νους αδιάλλακτος σαν την πέτρα, να δεχτεί ένα τόσο ακατάληπτο νέο έργο και λόγο του Θεού; Ο άνθρωπος απεχθάνεται τον Θεό που είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός· του αρέσει μόνον ο παλιός Θεός που είναι γερασμένος, έχει άσπρα μαλλιά και είναι στάσιμος. Έτσι, επειδή Θεός και άνθρωπος έχουν τις δικές τους προτιμήσεις, ο άνθρωπος έχει γίνει εχθρός του Θεού. Πολλές απ' αυτές τις αντιφάσεις εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη και σήμερα, σε μια εποχή που ο Θεός συνεχίζει να κάνει νέο έργο για σχεδόν έξι χιλιάδες χρόνια. Η κατάσταση, λοιπόν, για τον άνθρωπο είναι απελπιστική. Ίσως εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης του ανθρώπου, ή εξαιτίας του απαραβίαστου των διαχειριστικών διαταγμάτων του Θεού από κάθε άνθρωπο. Όμως, εκείνοι οι κληρικοί, άνδρες και γυναίκες, εξακολουθούν να προσκολλώνται σε μουχλιασμένα, παλιά βιβλία και χαρτιά, ενώ ο Θεός συνεχίζει με το ανολοκλήρωτο έργο Του της διαχείρισης σαν να μην έχει κανέναν στο πλευρό Του. Αν και αυτές οι αντιφάσεις προκαλούν εχθρότητα μεταξύ Θεού κι ανθρώπου, και μάλιστα είναι ασυμβίβαστες, ο Θεός δεν τους δίνει καμιά προσοχή, σαν να μην υπάρχουν ακόμη κι αν είναι εκεί. Ο άνθρωπος, όμως, συνεχίζει να εμμένει στα πιστεύω και τις αντιλήψεις του και δεν τα αφήνει ποτέ. Ωστόσο, ένα πράγμα είναι αυτονόητο: Παρόλο που ο άνθρωπος δεν παρεκκλίνει απ' τη θέση του, τα πόδια του Θεού κινούνται συνεχώς κι Αυτός αλλάζει θέση σύμφωνα με το περιβάλλον. Κι έτσι, στο τέλος, ο άνθρωπος είναι αυτός που θα νικηθεί χωρίς να δώσει μάχη. Ο Θεός, εν τω μεταξύ, είναι ο μεγαλύτερος πολέμιος όλων των εχθρών Του που έχουν νικηθεί κι επίσης ο πρωταθλητής ανάμεσα σ' αυτούς από το ανθρώπινο είδος που έχουν νικηθεί και σ' αυτούς που δεν έχουν ακόμη νικηθεί. Ποιος μπορεί να αναμετρηθεί με τον Θεό και να νικήσει; Οι αντιλήψεις του ανθρώπου μοιάζουν να προέρχονται απ' τον Θεό, διότι πολλές απ' αυτές γεννήθηκαν μετά το έργο του Θεού. Εντούτοις, εξαιτίας αυτού, ο Θεός δεν συγχωρεί τον άνθρωπο, ούτε προσφέρει πλουσιοπάροχα επαίνους στον άνθρωπο που παράγει προϊόντα «για τον Θεό», στον απόηχο του έργου Του, τα οποία βρίσκονται εκτός του έργου Του. Αντιθέτως, είναι τρομερά αηδιασμένος από τις αντιλήψεις και τις παλιές, θρησκοληπτικές δοξασίες του ανθρώπου, ενώ δεν σκοπεύει μάλιστα ούτε να παραδεχτεί την ημερομηνία που αυτές οι αντιλήψεις πρωτοεμφανίστηκαν. Δεν δέχεται καθόλου ότι αυτές οι αντιλήψεις προκλήθηκαν απ' το έργο Του, καθώς οι αντιλήψεις του ανθρώπου διαδίδονται από τον άνθρωπο. Πηγή τους είναι οι

σκέψεις και ο νους του ανθρώπου και δεν προέρχονται απ' τον Θεό, αλλά απ' τον Σατανά. Πρόθεση του Θεού για το έργο Του ήταν πάντα να είναι νέο και ζωντανό, όχι παλιό και νεκρό, κι αυτό στο οποίο Αυτός κάνει τον άνθρωπο να παραμένει σταθερός, ποικίλει ανάλογα με τις εποχές και περιόδους και δεν είναι αιώνιο και αμετάβλητο. Αυτό συμβαίνει, διότι Αυτός είναι ένας Θεός που κάνει τον άνθρωπο να ζει και να είναι καινούριος, σε αντίθεση μ' ένα διάβολο που κάνει τον άνθρωπο να πεθαίνει και να είναι παλιός. Ακόμα δεν το καταλαβαίνετε; Έχεις αντιλήψεις για τον Θεό και αδυνατείς να τις αφήσεις, γιατί είσαι στενόμυαλος. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή το έργο του Θεού περιέχει ελάχιστη λογική, ή επειδή το έργο του Θεού αποκλίνει από τις ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά κι ούτε επειδή ο Θεός είναι πάντα αμελής στα καθήκοντά Του. Το ότι δεν μπορείς να αφήσεις τις αντιλήψεις σου, είναι εξαιτίας της μεγάλης έλλειψης υπακοής σ' εσένα κι επειδή δεν έχεις την παραμικρή ομοιότητα με πλάσμα του Θεού, κι όχι επειδή ο Θεός κάνει τα πράγματα δύσκολα για σένα. Όλη αυτή η κατάσταση έχει προκληθεί από εσένα και δεν έχει καμιά σχέση με τον Θεό. Κάθε ταλαιπωρία και κακοτυχία προκαλείται απ' τον άνθρωπο. Οι προθέσεις του Θεού είναι πάντα καλές. Δεν θέλει να σε κάνει να δημιουργείς αντιλήψεις, αλλά θέλει για σένα, με τα χρόνια, να αλλάζεις και να ανανεώνεσαι. Ωστόσο, δεν μπορείς να ξεχωρίσεις τη μέρα από τη νύχτα και πάντα ελέγχεις εξονυχιστικά ή αναλύεις. Δεν είναι ότι ο Θεός κάνει τα πράγματα δύσκολα για σένα, αλλά εσύ δεν σέβεσαι τον Θεό και η ανυπακοή σου είναι πάρα πολύ μεγάλη. Ένα μικροσκοπικό δημιουργημένο ον που τολμά να πάρει ένα ασήμαντο μέρος απ' αυτό που προηγουμένως είχε δοθεί απ' τον Θεό, και στη συνέχεια, το μεταστρέφει και το χρησιμοποιεί προκειμένου να επιτεθεί στον Θεό —αυτή δεν είναι άραγε η ανυπακοή του ανθρώπου; Οι άνθρωποι, είναι εύλογο να πει κανείς, στερούνται παντελώς τα προσόντα να εκφράσουν τις απόψεις τους ενώπιον του Θεού, πόσο δε μάλλον, διαθέτουν τα προσόντα να περιφέρονται επιδεικνύοντας την άχρηστη, βρομερή, σάπια, γλαφυρή γλωσσική τους έκφρασή τους κατά βούληση —για να μην πούμε τίποτα γι' αυτές τις μουχλιασμένες αντιλήψεις. Μήπως αυτές δεν είναι ακόμη πιο άχρηστες;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

137. Το έργο του Θεού συνεχίζει να εξελίσσεται και, παρόλο που ο σκοπός του έργου Του παραμένει αμετάβλητος, τα μέσα με τα οποία εργάζεται αλλάζουν συνεχώς, άρα και όσοι Τον

ακολουθούν. Όσο περισσότερο έργο παράγει ο Θεός, τόσο πιο ενδελεχώς Τον γνωρίζει ο άνθρωπος, και η διάθεση του ανθρώπου αλλάζει αντιστοίχως μαζί με το έργο Του. Ωστόσο, επειδή το έργο του Θεού μεταβάλλεται διαρκώς, εκείνοι που δεν γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και εκείνοι οι παράλογοι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν την αλήθεια, μετατρέπονται σε αντιπάλους του Θεού. Ποτέ δεν συνάδει το έργο του Θεού με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, επειδή το έργο Του είναι πάντοτε νέο και ποτέ παλιό. Ποτέ δεν επαναλαμβάνει το παλιό έργο, αντιθέτως, προχωράει πάντοτε προς τα εμπρός με έργο που δεν έχει γίνει ποτέ στο παρελθόν. Από τη στιγμή που ο Θεός δεν επαναλαμβάνει ποτέ το έργο Του, και ο άνθρωπος κατ' εξακολούθηση κρίνει το έργο του Θεού σήμερα με βάση το έργο Του στο παρελθόν, γίνεται υπερβολικά δύσκολο για τον Θεό να φέρει εις πέρας κάθε στάδιο του έργου της νέας εποχής. Ο άνθρωπος θέτει υπερβολικά πολλά εμπόδια! Ο άνθρωπος είναι εξαιρετικά στενόμυαλος στον τρόπο που σκέφτεται! Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει το έργο του Θεού, ωστόσο όλοι προσδιορίζουν το έργο Του. Μακριά από τον Θεό, ο άνθρωπος χάνει τη ζωή, την αλήθεια και τις ευλογίες του Θεού. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν αποδέχεται ούτε τη ζωή ούτε την αλήθεια, πόσο μάλλον τις μεγαλύτερες ευλογίες που ο Θεός δίνει στην ανθρωπότητα. Όλοι οι άνθρωποι επιθυμούν να κερδίσουν τον Θεό, όμως είναι ανίκανοι να ανεχθούν τυχόν αλλαγές στο έργο του Θεού. Εκείνοι που δεν αποδέχονται το νέο έργο του Θεού πιστεύουν ότι το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο και ότι το έργο του Θεού παραμένει για πάντα στάσιμο. Πιστεύουν πως το μόνο που χρειάζεται για να κερδίσουν την αιώνια σωτηρία από τον Θεό είναι να τηρούν τον νόμο και, εφόσον μετανοούν κι εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, το θέλημα του Θεού θα ικανοποιείται πάντα. Είναι της άποψης ότι ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός της τήρησης του νόμου και ο Θεός που σταυρώθηκε για τον άνθρωπο. Είναι επίσης άποψή τους ότι ο Θεός δεν πρέπει και δεν μπορεί να υπερβεί τη Βίβλο. Είναι ακριβώς αυτές οι απόψεις που τους έχουν αλυσοδέσει σφιχτά στον παλιό νόμο και τους κρατούν δέσμιους άκαμπτων κανονισμών. Ακόμα περισσότερο πιστεύουν ότι, όποιο κι αν είναι το νέο έργο του Θεού, θα πρέπει να επαληθεύεται μέσα από προφητείες, καθώς και ότι σε κάθε στάδιο ενός τέτοιου έργου πρέπει να προβάλλονται αποκαλύψεις, σε όσους Τον ακολουθούν με ειλικρινή καρδιά, διαφορετικά το εν λόγω έργο δεν μπορεί να είναι του Θεού. Ήδη δεν είναι εύκολο για τον άνθρωπο να καταφέρει να γνωρίσει τον Θεό. Αν σ' αυτό προσθέσουμε την παράλογη καρδιά του ανθρώπου και την επαναστατική φύση του, τη γεμάτη υπεροψία και έπαρση, τότε γίνεται ακόμα πιο δύσκολο για τον άνθρωπο να αποδεχτεί

το νέο έργο του Θεού. Ο άνθρωπος ούτε μελετά προσεκτικά το νέο έργο του Θεού ούτε το αποδέχεται με ταπεινότητα. Αντιθέτως, ο άνθρωπος υιοθετεί μια περιφρονητική στάση, αναμένοντας τις αποκαλύψεις και την καθοδήγηση του Θεού. Δεν είναι αυτή συμπεριφορά ανθρώπου που επαναστατεί και αντιτίθεται στον Θεό; Πώς είναι δυνατόν τέτοιου είδους άνθρωποι να λάβουν την έγκριση του Θεού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς μπορεί ο άνθρωπος που έχει οριοθετήσει τον Θεό σύμφωνα με τις αντιλήψεις του να λάβει τις αποκαλύψεις του Θεού;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

138. Δεδομένου ότι ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, πρέπει να ακολουθήσει από κοντά τα βήματα του Θεού, βήμα-βήμα. Πρέπει να «ακολουθήσει τον Αμνό, όπου και εάν πηγαίνει». Μόνο αυτοί είναι οι άνθρωποι που αναζητούν την αληθινή οδό, μόνο αυτοί είναι εκείνοι γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι που δουλοπρεπώς ακολουθούν επιστολές και δόγματα είναι εκείνοι που έχουν εξαλειφθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σε κάθε χρονική περίοδο, ο Θεός θα ξεκινήσει νέο έργο, και σε κάθε περίοδο, θα υπάρξει μια νέα αρχή μεταξύ των ανθρώπων. Εάν ο άνθρωπος ακολουθεί μόνο τις εξής αλήθειες: ότι ο «Ιεχωβά είναι ο Θεός» και ο «Ιησούς είναι ο Χριστός», οι οποίες ισχύουν μόνο για μια εποχή, τότε ο άνθρωπος δεν θα συνεχίσει να συμβαδίζει με το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα είναι για πάντα ανίκανος να αποκτήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται ο Θεός, ο άνθρωπος ακολουθεί χωρίς την παραμικρή αμφιβολία και ακολουθεί στενά από πίσω. Με τον τρόπο αυτό, πώς θα μπορούσε να εξαλειφθεί ο άνθρωπος από το Άγιο Πνεύμα; Ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός, όσο ο άνθρωπος είναι βέβαιος ότι αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος και συνεργάζεται στο έργο του Αγίου Πνεύματος χωρίς καμία αμφιβολία και προσπαθεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Θεού, τότε πώς θα μπορούσε να τιμωρηθεί; Το έργο του Θεού δεν σταμάτησε ποτέ, τα βήματά Του δεν σταμάτησαν ποτέ, και πριν τελειώσει το έργο της διαχείρισής Του, ήταν πάντοτε απασχολημένος και ποτέ δεν σταματά. Αλλά ο άνθρωπος είναι διαφορετικός: Έχοντας κερδίσει ένα μόνο ίχνος από το έργο του Αγίου Πνεύματος, το αντιμετωπίζει σαν να μην έχει αλλάξει ποτέ· κι έχοντας αποκτήσει λίγη γνώση, δεν πηγαίνει να ακολουθήσει τα βήματα του νεότερου έργου του Θεού, ενώ έχοντας δει μόνο ένα κομμάτι του έργου του Θεού, ο Θεός σχηματίζεται στο μυαλό του αμέσως ως μια ιδιαίτερη ξύλινη φιγούρα και πιστεύει ότι ο Θεός θα παραμείνει πάντα σε αυτή τη μορφή που βλέπει μπροστά του, ότι έτσι ήταν στο παρελθόν

και θα είναι πάντα και στο μέλλον. Έχοντας αποκτήσει μόνο επιφανειακή γνώση, ο άνθρωπος είναι τόσο υπερήφανος που ξεχνιέται και αρχίζει να διακηρύσσει αναπόφευκτα τη διάθεση και την ύπαρξη του Θεού που απλά δεν υφίστανται. Έχοντας βεβαιωθεί για ένα στάδιο του έργου του Αγίου Πνεύματος, ανεξάρτητα από το τι είδους άνθρωπος είναι αυτός που διακηρύσσει το νέο έργο του Θεού, ο άνθρωπος δεν το δέχεται. Αυτοί είναι άνθρωποι που δεν μπορούν να δεχτούν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, διότι είναι πολύ συντηρητικοί και ανίκανοι να δεχτούν νέα πράγματα. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, αλλά και απορρίπτουν τον Θεό. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι οι Ισραηλίτες έσφαλαν επειδή «πίστευαν μόνο στον Ιεχωβά και δεν πίστευαν στον Ιησού», όμως η πλειονότητα των ανθρώπων παίζει έναν ρόλο στον οποίο «πιστεύουν μόνο στον Ιεχωβά και απορρίπτουν τον Ιησού» και «επιζητούν την επιστροφή του Μεσσία, αλλά αντιτάσσονται στον Μεσσία ο οποίος ονομάζεται Ιησούς». Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι οι άνθρωποι εξακολουθούν να ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά μετά την αποδοχή ενός σταδίου του έργου του Αγίου Πνεύματος και ακόμα δεν λαμβάνουν τις ευλογίες του Θεού. Δεν είναι αυτό αποτέλεσμα της παρακοής του ανθρώπου; Οι χριστιανοί σε ολόκληρο τον κόσμο που δεν είναι ενήμεροι ως προς το νέο έργο του σήμερα, προσκολλώνται όλοι στην ελπίδα ότι θα σταθούν τυχεροί, υποθέτοντας ότι ο Θεός θα εκπληρώσει καθεμία από τις επιθυμίες τους. Ωστόσο, δεν μπορούν να πούνε με βεβαιότητα για ποιο λόγο ο Θεός θα τους οδηγήσει στον τρίτο ουρανό, ούτε είναι βέβαιοι για το πώς θα έρθει ο Ιησούς να τους πάρει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, πολύ λιγότερο δε μπορούν να πουν με απόλυτη βεβαιότητα εάν ο Ιησούς θα φτάσει όντως πάνω σε ένα λευκό σύννεφο την ημέρα που φαντάζονται. Είναι όλοι ανήσυχοι και σαστισμένοι. Οι ίδιοι δεν γνωρίζουν καν αν ο Θεός θα αναλάβει τον κάθε έναν από αυτούς, τις ποικίλες μικρές ομάδες ανθρώπων από κάθε δόγμα. Το έργο που επιτελεί ο Θεός τώρα, η σημερινή εποχή, το θέλημα του Θεού —δεν έχουν κατανοήσει κανένα από αυτά και δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, αλλά μετράνε τις μέρες στα δάχτυλά τους. Μόνο αυτοί που ακολουθούν τα βήματα του Αμνού μέχρι τέλους μπορούν να κερδίσουν την τελική ευλογία, ενώ εκείνοι οι «έξυπνοι άνθρωποι», που αδυνατούν να ακολουθήσουν μέχρι το τέλος, και πιστεύουν ότι έχουν κερδίσει τα πάντα, είναι ανίκανοι να γίνουν μάρτυρες της εμφάνισης του Θεού. Όλοι πιστεύουν ότι είναι οι πιο έξυπνοι στη γη και διακόπτουν τη συνεχιζόμενη εξέλιξη του έργου του Θεού χωρίς κανέναν λόγο και φαίνεται να πιστεύουν με απόλυτη σιγουριά ότι ο Θεός θα τους μεταφέρει στον ουρανό, αυτούς που «έχουν τη μέγιστη πίστη στον Θεό, ακολουθούν τον

Θεό και υπακούουν στα λόγια του Θεού». Παρόλο που έχουν την «άκρα πίστη» προς τα λόγια του Θεού, τα λόγια και οι ενέργειές τους εξακολουθούν να μοιάζουν τόσο αηδιαστικά επειδή αντιτίθενται στο έργο του Αγίου Πνεύματος και εξαπατούν και κάνουν κακό. Εκείνοι που δεν ακολουθούν μέχρι τέλους, όσοι δεν συμβαδίζουν με το έργο του Αγίου Πνεύματος και οι οποίοι μόνο εμμένουν στο παλιό έργο, όχι μόνο απέτυχαν να αφοσιωθούν στον Θεό αλλά, αντίθετα, έγιναν εκείνοι που αντιτάσσονται στον Θεό, έχουν γίνει εκείνοι που απορρίπτονται από τη νέα εποχή, και που θα τιμωρηθούν. Υπάρχουν άνθρωποι πιο αξιολύπητοι από αυτούς; Πολλοί πιστεύουν, ακόμη, ότι όλοι όσοι απορρίπτουν τον παλαιό νόμο και δέχονται το νέο έργο, δεν διαθέτουν συνείδηση. Αυτοί οι άνθρωποι, που μιλάνε μόνο για «συνείδηση» και δεν ξέρουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, θα δουν τελικά τις προοπτικές τους να περικόπτονται λόγω της συνείδησή τους. Το έργο του Θεού δεν συμμορφώνεται με το δόγμα, και παρόλο που είναι δικό Του έργο, ακόμα ο Θεός δεν προσκολλάται σε αυτό. Αυτό που πρέπει να απορριφθεί απορρίπτεται, αυτό που πρέπει να εξαλειφθεί εξαλείφεται. Ωστόσο, ο άνθρωπος παίρνει εχθρική στάση απέναντι στον Θεό κρατώντας μόνο ένα μικρό κομμάτι του έργου της διαχείρισης του Θεού. Δεν είναι αυτό ένας παραλογισμός του ανθρώπου; Δεν είναι η άγνοια του ανθρώπου; Όσο περισσότερο είναι οι άνθρωποι δειλοί και υπερβολικά επιφυλακτικοί επειδή φοβούνται ότι δεν θα κερδίσουν τις ευλογίες του Θεού, τόσο περισσότερο δεν είναι σε θέση να κερδίσουν μεγαλύτερες ευλογίες και να λάβουν την τελική ευλογία. Αυτοί οι άνθρωποι που τηρούν δουλικά τον νόμο, επιδεικνύουν όλοι την απόλυτη αφοσίωση προς τον νόμο και όσο περισσότερο εμφανίζουν τέτοια αφοσίωση προς τον νόμο, τόσο περισσότερο είναι επαναστάτες που αντιτίθενται στον Θεό. Γιατί τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας και όχι η Εποχή του Νόμου, και το έργο του σήμερα δεν μπορεί να εξισωθεί με το έργο του παρελθόντος, ούτε μπορεί το έργο του παρελθόντος να συγκριθεί με το έργο του σήμερα. Το έργο του Θεού έχει αλλάξει και οι πράξεις του ανθρώπου έχουν επίσης αλλάξει· δεν φτάνει μόνο να τηρεί κανείς τον νόμο ή να φέρει τον σταυρό. Έτσι, η πίστη των ανθρώπων προς τον νόμο και τον σταυρό δεν θα κερδίσει την έγκριση του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

139. Οι άνθρωποι που έχουν διαφθαρεί, όλοι ζουν στην παγίδα του Σατανά, ζουν στη σάρκα, ζουν με εγωιστικές επιθυμίες και δεν υπάρχει ούτε ένας από αυτούς που να

συμβαδίζει μαζί Μου. Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι συμβαδίζουν μαζί Μου, όμως όλοι τους λατρεύουν ασαφή είδωλα. Αν και αναγνωρίζουν το όνομά Μου ως άγιο, βαδίζουν σε ένα μονοπάτι που οδηγεί αντίθετα σ' Εμένα, και τα λόγια τους είναι γεμάτα αλαζονεία και αυτοπεποίθηση, επειδή, ουσιαστικά, είναι όλοι εναντίον Μου και ασύμβατοι μ' Εμένα. Κάθε μέρα, αναζητούν ίχνη Μου στη Βίβλο και βρίσκουν «κατάλληλα» χωρία στην τύχη, τα οποία διαβάζουν ασταμάτητα και απαγγέλλουν ως γραφές. Δεν ξέρουν πώς να συμβαδίζουν μαζί Μου, δεν ξέρουν τι σημαίνει να είναι σε έχθρα μ' Εμένα και απλώς διαβάζουν τις γραφές τυφλά. Περιορίζουν μέσα στη Βίβλο έναν ασαφή Θεό που δεν έχουν δει ποτέ και είναι ανίκανοι να δουν και τον βγάζουν έξω να τον δουν κατά τον ελεύθερο χρόνο τους. Πιστεύουν στην ύπαρξή Μου μόνο μέσα στο πλαίσιο της Βίβλου. Γι' αυτούς, είμαι το ίδιο με τη Βίβλο. Χωρίς τη Βίβλο δεν υπάρχω Εγώ και χωρίς Εμένα δεν υπάρχει η Βίβλος. Δεν δίνουν βάση στην ύπαρξη ή τις πράξεις Μου, αλλά αντιθέτως, αφιερώνουν υπερβολική και ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε λέξη της Γραφής και πολλοί από αυτούς πιστεύουν ακόμη ότι δεν πρέπει να κάνω τίποτα απ' όσα θέλω να κάνω, εκτός αν προφητεύεται από τη Γραφή. Δίνουν μεγάλη σημασία στη Γραφή. Μπορεί να πει κανείς ότι αντιλαμβάνονται ως πολύ σημαντικές λέξεις και εκφράσεις, στον βαθμό που χρησιμοποιούν στίχους από τη Βίβλο για να μετρήσουν κάθε λέξη που λέω και να Με καταδικάσουν. Αυτό που αναζητούν δεν είναι η οδός της σύμπνοιας μ' Εμένα ή η οδός να συμβαδίζουν με την αλήθεια, αλλά η οδός της σύμπνοιας με τα λόγια της Βίβλου και πιστεύουν ότι οτιδήποτε δεν συμμορφώνεται με τη Βίβλο, χωρίς εξαίρεση, δεν ανήκει στο έργο Μου. Δεν είναι, άραγε, οι άνθρωποι αυτοί οι ευσεβείς απόγονοι των Φαρισαίων; Οι Ιουδαίοι Φαρισαίοι χρησιμοποίησαν τον νόμο του Μωυσή για να καταδικάσουν τον Ιησού. Δεν αναζητούσαν τη σύμπνοια με τον Ιησού εκείνης της εποχής, αλλά ακολούθησαν επιμελώς το γράμμα του νόμου, στον βαθμό που τελικά κάρφωσαν τον αθώο Ιησού στον σταυρό, αφού Τον είχαν κατηγορήσει ότι δεν ακολουθούσε τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και δεν ήταν ο Μεσσίας. Ποια ήταν η ουσία τους; Δεν ήταν, άραγε, ότι δεν αναζητούσαν την οδό της σύμπνοιας με την αλήθεια; Είχαν εμμονή με κάθε μία λέξη της Γραφής, χωρίς να δίνουν βάση στο θέλημά Μου και τα βήματα και τις μεθόδους του έργου Μου. Δεν ήταν άνθρωποι που αναζητούσαν την αλήθεια, αλλά άνθρωποι που προσκολλούνταν αυστηρά σε λόγια· δεν ήταν άνθρωποι που πίστευαν στον Θεό, αλλά άνθρωποι που πίστευαν στη Βίβλο. Ουσιαστικά, ήταν φύλακες της Βίβλου. Προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου και να υποστηρίξουν την ακεραιότητα της Βίβλου και να προστατεύσουν τη φήμη της Βίβλου, έφτασαν στο σημείο να καρφώσουν τον ελεήμονα

Ιησού στον σταυρό. Αυτό το έκαναν κυρίως για χάρη της υπεράσπισης της Βίβλου και για χάρη της διατήρησης του κύρους κάθε μίας λέξης της Βίβλου στις καρδιές των ανθρώπων. Έτσι, προτιμούσαν να απαρνηθούν το μέλλον τους και την προσφορά περί αμαρτίας, με το να καταδικάσουν τον Ιησού, ο οποίος δεν συμμορφώθηκε με το δόγμα της Γραφής, σε θάνατο. Δεν ήταν λακέδες της κάθε μίας λέξης της Γραφής;

Και τι συμβαίνει με τους ανθρώπους σήμερα; Ο Χριστός έχει έρθει για να απελευθερώσει την αλήθεια, αλλά θα Τον απομάκρυναν μάλλον οι άνθρωποι από ανάμεσά τους, για να κερδίσουν την είσοδό τους στον ουρανό και να λάβουν χάρη. Θα προτιμούσαν να απαρνηθούν εντελώς την έλευση της αλήθειας για να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου, και θα προτιμούσαν να καρφώσουν ξανά τον Χριστό, που επέστρεψε στη σάρκα, στον σταυρό, ώστε να εξασφαλίσουν την αιώνια ύπαρξη της Βίβλου. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να λάβει τη σωτηρία Μου, όταν η καρδιά του είναι τόσο μοχθηρή κι η φύση του τόσο ανταγωνιστική απέναντί Μου; Ζω ανάμεσα στους ανθρώπους, όμως οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν την ύπαρξή Μου. Όταν το φως Μου λάμπει πάνω στον άνθρωπο, αυτός εξακολουθεί να έχει άγνοια της ύπαρξής Μου. Όταν εξαπολύω την οργή Μου πάνω στον άνθρωπο, αυτός αρνείται την ύπαρξή Μου με ακόμα μεγαλύτερο σθένος. Ο άνθρωπος επιδιώκει τη σύμπνοια με τις λέξεις, με τη Βίβλο, κι όμως δεν έρχεται ούτε ένα άτομο ενώπιόν Μου για να αναζητήσει την οδό της σύμπνοιας με την αλήθεια. Ο άνθρωπος Με κοιτάζει στον ουρανό και προβληματίζεται ιδιαίτερα για την ύπαρξή Μου στον ουρανό, κι όμως κανείς δεν νοιάζεται για Εμένα στη σάρκα, γιατί Εγώ που ζω μεταξύ των ανθρώπων είμαι απλώς πάρα πολύ ασήμαντος. Όσοι αναζητούν μόνο τη συμβατότητα με τα λόγια της Βίβλου και που επιδιώκουν μόνο τη σύμπνοια με έναν ασαφή Θεό, είναι ένα άθλιο θέαμα για Εμένα. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτό που λατρεύουν είναι νεκρά λόγια κι ένας θεός που είναι σε θέση να τους δώσει ανείπωτους θησαυρούς. Αυτό που λατρεύουν είναι ένας θεός που βάζει τον εαυτό του στο έλεος του ανθρώπου και το οποίο δεν υπάρχει. Τι, λοιπόν, μπορούν να κερδίσουν τέτοιοι άνθρωποι από Εμένα; Ο άνθρωπος είναι απλώς πάρα πολύ ταπεινός για τις λέξεις. Εκείνοι που είναι εναντίον Μου, που έχουν απεριόριστες απαιτήσεις από Εμένα, που δεν έχουν αγάπη για την αλήθεια, οι οποίοι είναι ανυπότακτοι απέναντί Μου —πώς θα μπορούσαν να συμβαδίζουν μαζί Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αναζητήσεις την οδό της σύμπνοιας με τον Χριστό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

140. Αν χρησιμοποιείτε έννοιες για να μετρήσετε και να σκιαγραφήσετε τον Θεό, σαν ο Θεός να ήταν ένα άγαλμα από πηλό που δεν μεταβάλλεται, κι αν οριοθετείτε τον Θεό μέσα στη Γραφή και Τον περιορίζετε με περιορισμένο εύρος έργου, τότε αυτό αποδεικνύει ότι έχετε καταδικάσει τον Θεό. Διότι, στις καρδιές τους, οι Ιουδαίοι την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης μετατρέπουν τον Θεό σε μια μορφή ειδώλου, σαν ο Θεός να μπορούσε να αποκληθεί μόνο Μεσσίας και μόνο Εκείνος που αποκαλούνταν Μεσσίας ήταν ο Θεός· και επειδή υπηρετούσαν και λάτρευαν τον Θεό σαν να ήταν ένα άγαλμα από πηλό, χωρίς πνοή, κάρφωσαν τον Ιησού εκείνης της εποχής στον σταυρό, καταδικάζοντάς Τον σε θάνατο —καταδικάζοντας τον αθώο Ιησού σε θάνατο. Ο Θεός δεν είχε διαπράξει κανένα έγκλημα, ωστόσο ο άνθρωπος δεν χάρισε τη ζωή στον Θεό και ανένδοτα Τον καταδίκασε σε θάνατο. Έτσι, ο Ιησούς σταυρώθηκε. Ο άνθρωπος πάντοτε πιστεύει ότι ο Θεός είναι αμετάβλητος και Τον ορίζει σύμφωνα με την Γραφή, σαν να έχει δει ο άνθρωπος μέσα από τη διαχείριση του Θεού, σαν όλα όσα κάνει ο Θεός να είναι στα χέρια του ανθρώπου. Οι άνθρωποι είναι γελοίοι στο έπακρο, είναι κυριευμένοι από μέγιστη έπαρση και έχουν όλοι ταλέντο για πομπώδη ευγλωττία. Ασχέτως πόσο καλή είναι η γνώση σου για τον Θεό, και πάλι σου λέω ότι δεν γνωρίζεις τον Θεό, ότι δεν υπάρχει κανείς που να αντιστέκεται περισσότερο στον Θεό και ότι καταδικάζεις τον Θεό γιατί είσαι εντελώς ανίκανος να υπακούς στο έργο του Θεού και να περπατάς στον δρόμο της τελειοποίησης από τον Θεό. Γιατί ο Θεός δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος από τις πράξεις του ανθρώπου; Γιατί ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Θεό, γιατί έχει τόσο πολλές αντιλήψεις και γιατί κανένα ψήγμα της γνώσης του για τον Θεό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αλλά, αντιθέτως, επαναλαμβάνει μονότονα το ίδιο μοτίβο δίχως διακύμανση και χρησιμοποιεί την ίδια προσέγγιση για κάθε κατάσταση. Κι έτσι, έχοντας έρθει στη γη σήμερα, ο Θεός καρφώθηκε για ακόμη μία φορά στον σταυρό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι πονηροί θα τιμωρηθούν σίγουρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

141. Για αρκετές χιλιάδες χρόνια, ο άνθρωπος λαχταρούσε να μπορέσει να δει τον ερχομό του Σωτήρα. Ο άνθρωπος λαχταρούσε να δει τον Σωτήρα Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο καθώς Εκείνος κατέρχεται, αυτοπροσώπως, ανάμεσα σ' εκείνους που Τον νοσταλγούν και λαχταρούν τον ερχομό Του εδώ και χιλιάδες χρόνια. Ο άνθρωπος λαχταρά να επιστρέψει ο Σωτήρας και να επανενωθεί με τους ανθρώπους, δηλαδή, επιθυμεί να επιστρέψει ο Ιησούς ο Σωτήρας στους ανθρώπους από τους οποίους Εκείνος έχει χωριστεί για χιλιάδες χρόνια. Κι ο

άνθρωπος ελπίζει ότι Εκείνος θα εκτελέσει για μια ακόμη φορά το έργο της λύτρωσης που πραγματοποίησε στους Ιουδαίους, θα είναι συμπονετικός και στοργικός προς τον άνθρωπο, θα συγχωρέσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, θα σηκώσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, και θα σηκώσει ακόμη όλες τις παραβάσεις του ανθρώπου και θα απελευθερώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Λαχταρούν ο Ιησούς ο Σωτήρας να είναι ο ίδιος όπως πριν —ένας Σωτήρας στοργικός, φιλικός και σεβαστός, ο οποίος δεν οργίζεται ποτέ προς τον άνθρωπο και ο οποίος ποτέ δεν τον αποδοκιμάζει. Αυτός ο Σωτήρας συγχωρεί και σηκώνει όλες τις αμαρτίες του ανθρώπου, και μάλιστα πεθαίνει πάνω στο σταυρό για τον άνθρωπο ξανά. Μετά την αναχώρηση του Ιησού, οι μαθητές που Τον ακολούθησαν κι όλοι οι Άγιοι που σώθηκαν χάρη στο όνομά Του, Τον νοσταλγούσαν απεγνωσμένα και Τον περίμεναν. Όλοι εκείνοι που σώθηκαν από τη χάρη του Ιησού Χριστού κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος λαχταρούν να έρθει αυτή η χαρμόσυνη μέρα κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών, όταν ο Ιησούς ο Σωτήρας θα φτάνει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο και θα εμφανιστεί ανάμεσα στους ανθρώπους. Φυσικά, αυτή είναι και η συλλογική επιθυμία όλων εκείνων που αποδέχονται σήμερα το όνομα του Ιησού του Σωτήρα. Ανά το σύμπαν, όλοι εκείνοι που γνωρίζουν τη σωτηρία του Ιησού του Σωτήρα λαχταρούν απελπισμένα τον ξαφνικό ερχομό του Ιησού Χριστού, για να εκπληρώσει τα λόγια του Ιησού όταν βρισκόταν στη γη: «Θα έρθω όπως ακριβώς αναχώρησα». Ο άνθρωπος πιστεύει ότι, μετά τη Σταύρωση και την Ανάσταση, ο Ιησούς επέστρεψε στον ουρανό πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, και πήρε τη θέση Του στα δεξιά του Υψίστου. Ο άνθρωπος σκέφτεται ότι, ομοίως, ο Ιησούς θα κατέβει, πάλι πάνω σε ένα λευκό σύννεφο (το σύννεφο αυτό αναφέρεται στο σύννεφο πάνω στο οποίο Εκείνος επέστρεψε στον ουρανό), ανάμεσα σ' εκείνους που Τον λαχταρούσαν απελπισμένα για χιλιάδες χρόνια, και ότι Εκείνος θα φορά ρούχα εβραϊκά και θα έχει την όψη τους. Αφού εμφανιστεί στον άνθρωπο, θα τους προσφέρει φαγητό, και θα κάνει ν' αναβλύσει το νερό της ζωής γι' αυτούς, και θα ζήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, γεμάτος χάρη κι αγάπη, ζωντανός και πραγματικός. Και ούτω καθεξής. Όμως ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν το έκανε αυτό. Έκανε το αντίθετο από αυτό που σκέφτηκε ο άνθρωπος. Δεν ήρθε ανάμεσα σε εκείνους που λαχταρούσαν την επιστροφή Του, και δεν εμφανίστηκε σε όλους τους ανθρώπους ενώ ήταν πάνω στο λευκό σύννεφο. Εκείνος έχει ήδη φτάσει, αλλά ο άνθρωπος δεν Τον γνωρίζει και εξακολουθεί να αγνοεί την υπαρξή Του. Ο άνθρωπος απλά Τον περιμένει άσκοπα, αγνοώντας ότι Εκείνος έχει ήδη κατέβει πάνω σε ένα «λευκό σύννεφο» (το σύννεφο το οποίο είναι το

Πνεύμα Του, τα λόγια Του κι όλη Του η διάθεση κι όλα αυτά που είναι Εκείνος), και τώρα βρίσκεται ανάμεσα σε μια ομάδα νικητών που Εκείνος θα φτιάξει κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών. Ο άνθρωπος δεν το γνωρίζει αυτό: Αν και ο άγιος Σωτήρας Ιησούς είναι γεμάτος στοργή και αγάπη προς τον άνθρωπο, πώς θα μπορούσε να δουλέψει σε «ναούς» που κατοικούνται από βρομιά κι ακάθαρτα πνεύματα; Αν κι ο άνθρωπος πάντα περίμενε την άφιξή Του, πώς θα μπορούσε Εκείνος να εμφανιστεί σε αυτούς που τρώνε την σάρκα των αδίκων, που πίνουν το αίμα των αδίκων, που φοράνε τα ρούχα των αδίκων, που πιστεύουν σ' Εκείνον αλλά δεν Τον ξέρουν, κι οι οποίοι συνεχώς Τον εκβιάζουν; Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο ότι ο Ιησούς ο Σωτήρας είναι γεμάτος αγάπη και συμπόνια, και είναι προσφορά περί αμαρτίας γεμάτη λύτρωση. Αλλά ο άνθρωπος δεν έχει ιδέα ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός, που ξεχειλίζει από δικαιοσύνη, μεγαλοσύνη, οργή και κρίση, και κατέχει εξουσία κι είναι γεμάτος αξιοπρέπεια. Έτσι, αν και ο άνθρωπος λαχταρά με ανυπομονησία και ποθεί την επιστροφή του Λυτρωτή, ακόμα κι ο Παράδεισος συγκινείται από τις προσευχές του ανθρώπου, ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν εμφανίζεται σε εκείνους που πιστεύουν σε Εκείνον αλλά δεν Τον γνωρίζουν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

142. Εάν, όπως φαντάζεται ο άνθρωπος, ο Ιησούς έλθει ξανά και, κατά τις έσχατες ημέρες, εξακολουθεί να αποκαλείται Ιησούς και έλθει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, κατερχόμενος μεταξύ των ανθρώπων έχοντας την εμφάνιση του Ιησού, δεν θα συνιστά αυτό επανάληψη του έργου Του; Είναι το Άγιο Πνεύμα ικανό να προσκολλάται στα παλιά; Όλα όσα πιστεύει ο άνθρωπος είναι αντιλήψεις και όλα όσα κατανοεί ο άνθρωπος είναι σύμφωνα με το κυριολεκτικό νόημα και είναι σύμφωνα με τη φαντασία του. Βρίσκονται σε αντίθεση με τις αρχές του έργου του Αγίου Πνεύματος και δεν συνάδουν με τις προθέσεις του Θεού. Ο Θεός δεν θα εργαζόταν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο Θεός δεν είναι τόσο ανόητος και μωρός, και το έργο Του δεν είναι τόσο απλό όσο φαντάζεσαι. Με βάση τα όλα όσα φαντάζεται ο άνθρωπος, ο Ιησούς θα έλθει πάνω σε ένα σύννεφο και θα κατέλθει μεταξύ σας. Εσείς θα δείτε Εκείνον που, πάνω σε ένα σύννεφο, θα σας πει ότι είναι ο Ιησούς. Θα δείτε, επίσης, τα σημάδια από τα καρφιά στα χέρια Του και θα Τον αναγνωρίσετε ως τον Ιησού. Κι Εκείνος θα σας σώσει και πάλι και θα είναι ο ισχυρός Θεός σας. Θα σας σώσει, θα σας δώσει ένα νέο όνομα και θα

δώσει στον καθένα σας μια λευκή πέτρα, και κατόπιν θα σας επιτραπεί να εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών και να γίνετε δεκτοί στον παράδεισο. Αυτές οι πεποιθήσεις δεν συνιστούν τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Ο Θεός εργάζεται σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου ή εργάζεται αντίθετα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Δεν προέρχονται όλες οι αντιλήψεις του ανθρώπου από τον Σατανά; Δεν έχει διαφθαρεί όλο το είναι του ανθρώπου από τον Σατανά; Αν ο Θεός επιτελούσε το έργο Του σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, δεν θα γινόταν τότε Σατανάς; Δεν θα ανήκε στο ίδιο είδος με τα δικά Του πλάσματα; Δεδομένου ότι τα δημιουργήματά Του έχουν πλέον διαφθαρεί σε τέτοιο βαθμό από τον Σατανά, ώστε ο άνθρωπος να έχει γίνει η ενσάρκωση του Σατανά, αν ο Θεός εργαζόταν σύμφωνα με τα πράγματα του Σατανά, τότε δεν θα συμμαχούσε με τον Σατανά; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να συλλάβει το έργο του Θεού; Επομένως, ο Θεός δεν θα εργαζόταν ποτέ σύμφωνα με τις αντιλήψεις του ανθρώπου και δεν θα εργαζόταν ποτέ με τους τρόπους που φαντάζεσαι. Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι ο ίδιος ο Θεός είπε ότι θα καταφθάσει πάνω σε ένα σύννεφο. Είναι αλήθεια ότι το είπε ο ίδιος ο Θεός, αλλά δεν γνωρίζεις ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να συλλάβει τα μυστήρια του Θεού; Δεν γνωρίζεις ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να εξηγήσει τα λόγια του Θεού; Είσαι σίγουρος, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι διαφωτίστηκες και φωτίστηκες από το Άγιο Πνεύμα; Δεν μπορεί να σου το έδειξε το Άγιο Πνεύμα με τόσο άμεσο τρόπο, σωστά; Το Άγιο Πνεύμα ήταν Αυτό που σου έδωσε οδηγίες ή το σκέφτηκες οδηγούμενος από τις δικές σου αντιλήψεις; Είπες: «Αυτό ειπώθηκε από τον ίδιο τον Θεό». Εντούτοις, δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις αντιλήψεις μας και τον νου μας για να μετρήσουμε τα λόγια του Θεού. Όσο για τα λόγια που εξέφρασε ο Ησαΐας, μπορείς να επεξηγήσεις τα λόγια του με απόλυτη βεβαιότητα; Τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του; Εφόσον δεν τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του Ησαΐα, γιατί τολμάς να εξηγήσεις τα λόγια του Ιησού; Ποιος είναι πιο δοξασμένος, ο Ιησούς ή ο Ησαΐας; Εφόσον η απάντηση είναι ο Ιησούς, γιατί εξηγείς τα λόγια που εξέφερε ο Ιησούς; Θα σου έλεγε ο Θεός εκ των προτέρων για το έργο Του; Δεν μπορεί να το γνωρίζει ούτε ένα πλάσμα, ούτε καν οι αγγελιοφόροι στον ουρανό, ούτε ο Υιός του ανθρώπου, άρα πώς θα μπορούσες να το γνωρίζεις εσύ;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

143. Θέλετε να μάθετε τον λόγο για τον οποίο οι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν στον Ιησού; Επιθυμείτε να μάθετε την υπόσταση των Φαρισαίων; Φαντάζονταν πολλά πράγματα σχετικά με τον Μεσσία. Επιπλέον, πίστευαν μονάχα στον ερχομό του Μεσσία, αλλά δεν αναζητούσαν την αλήθεια της ζωής. Κι έτσι, ακόμη και σήμερα περιμένουν τον Μεσσία επειδή δεν γνωρίζουν την οδό της ζωής και δεν ξέρουν ποιος είναι ο δρόμος της αλήθειας. Πώς, πιστεύετε εσείς, τέτοιοι ανόητοι, ισχυρογνώμονες και αδαείς άνθρωποι μπορούν να κερδίσουν την ευλογία του Θεού; Πώς θα μπορούσαν να αντικρύσουν τον Μεσσία; Αντιτάχθηκαν στον Ιησού γιατί δεν γνώριζαν την κατεύθυνση του έργου του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν ήξεραν την αλήθεια που είπε ο Ιησούς, κι επιπλέον, διότι δεν καταλάβαιναν τον Μεσσία. Και δεδομένου ότι δεν είχαν δει ποτέ τον Μεσσία και δεν ανήκαν ποτέ στη συντροφιά Του, έκαναν το λάθος να προσκολληθούν μάταια στο όνομα του Μεσσία, ενώ αντιτίθονταν στην υπόσταση του Μεσσία με κάθε τρόπο. Αυτοί οι Φαρισαίοι ουσιαστικά ήταν ισχυρογνώμονες, αλαζόνες και δεν υπάκουαν στην αλήθεια. Η αρχή της πίστης τους στον Θεό είναι: Ανεξαρτήτως από το πόσο βαθυστόχαστο είναι το κήρυγμά Σου, από το πόσο μεγάλη είναι η εξουσία Σου, Εσύ δεν είσαι ο Χριστός, εκτός κι αν Σε αποκαλούν Μεσσία. Δεν είναι παράλογες και γελοίες αυτές οι απόψεις; Θα σας ρωτήσω και το εξής: Δεν είναι εξαιρετικά εύκολο για εσάς να διαπράξετε τα λάθη των προγενέστερων Φαρισαίων, δεδομένου ότι δεν έχετε κατανοήσει καθόλου τον Ιησού; Είσαι σε θέση να διακρίνεις την οδό της αλήθειας; Μπορείς πραγματικά να εγγυηθείς πως δεν θα αντιταχθείς στον Χριστό; Είσαι ικανός να ακολουθήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εάν δεν γνωρίζεις αν θα εναντιωθείς στον Χριστό, τότε λέω πως ήδη ζεις στο χείλος του θανάτου. Όσοι δεν γνώριζαν τον Μεσσία ήταν όλοι ικανοί να εναντιωθούν στον Ιησού, να Τον απορρίψουν και να Τον συκοφαντήσουν. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν τον Ιησού είναι όλοι ικανοί να Τον απαρνηθούν και να Τον διασύρουν. Επιπλέον, είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν την επιστροφή του Ιησού ως δόλο του Σατανά και περισσότεροι άνθρωποι θα καταδικάσουν τον Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος. Όλα αυτά δε σας κάνουν να φοβάστε; Αυτό που αντιμετωπίζετε είναι βλασφημία απέναντι στο Άγιο Πνεύμα, η καταστροφή των λόγων του Αγίου Πνεύματος στις εκκλησίες κι η απόρριψη όλων όσων εκφράζει ο Ιησούς. Τι μπορείτε να κερδίσετε από τον Ιησού αν βρίσκεστε σε κατάσταση τέτοιας σύγχυσης; Πώς μπορείτε να κατανοήσετε το έργο του Ιησού όταν επιστρέψει ενσαρκωμένος επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, εάν αρνείστε πεισματικά να συνειδητοποιήσετε τα σφάλματά σας; Σας λέω αυτό: Άνθρωποι που δεν αποδέχονται την αλήθεια, αλλά

περιμένουν τυφλά την επιστροφή του Ιησού πάνω σε λευκά σύννεφα, σίγουρα βλασφημούν απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και είναι η κατηγορία που θα καταστραφεί. Απλά επιθυμείτε τη χάρη του Ιησού και απλώς θέλετε να απολαύσετε το γαλήνιο βασίλειο των ουρανών, κι όμως, ποτέ δεν έχετε υπακούσει στα λόγια του Ιησού και ποτέ δεν έχετε αποδεχτεί την αλήθεια που εκφράζει ο Ιησούς καθώς επιστρέφει ενσαρκωμένος. Τι θα προσφέρετε ως αντάλλαγμα για το γεγονός της επιστροφής του Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο; Είναι η ειλικρίνεια με την οποία επανειλημμένως αμαρτάνετε και μετά εξομολογείστε, ξανά και ξανά; Τι θα θυσιάσετε για τον Ιησού που επιστρέφει πάνω σ' ένα λευκό σύννεφο; Είναι τα χρόνια δουλειάς με τα οποία κολακεύετε τον εαυτό σας; Τι θα προσφέρετε ώστε να σας εμπιστευτεί ο Ιησούς που έχει επιστρέψει; Είναι η αλαζονική σας φύση που δεν υπακούει σε καμία αλήθεια;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

144. Η αφοσίωσή σας είναι μόνο στα λόγια, η γνώση σας είναι απλώς διανοητική και εννοιολογική, οι μόχθοι σας είναι για να κερδίσετε τις ευλογίες του ουρανού, κι έτσι, πώς πρέπει να είναι η πίστη σας; Ακόμη και σήμερα κωφεύετε σε κάθε λέξη της αλήθειας. Δεν ξέρετε τι είναι ο Θεός, δεν ξέρετε τι είναι ο Χριστός, δεν ξέρετε πώς να σέβεστε τον Ιεχωβά, δεν ξέρετε πώς να εισέλθετε στο έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν γνωρίζετε πώς να διακρίνετε το έργο του ίδιου του Θεού από τις απάτες του ανθρώπου. Ξέρεις μόνο να καταδικάζεις οποιαδήποτε λέξη αλήθειας που εκφράζει ο Θεός και η οποία δε συμβαδίζει με τη γνώμη σου. Πού είναι η ταπεινοφροσύνη σου; Πού είναι η υπακοή σου; Πού είναι η αφοσίωση σου; Πού είναι η επιθυμία σου για την αναζήτηση της αλήθειας; Πού είναι ο σεβασμός σου για τον Θεό; Σας λέω, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό λόγω των σημείων, ανήκουν σίγουρα στην κατηγορία που θα υποστεί καταστροφή. Αυτοί που δεν είναι ικανοί να αποδεχτούν τα λόγια του Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος είναι σίγουρα τα τέκνα της κολάσεως, οι απόγονοι του αρχαγγέλου, η κατηγορία που θα υποβληθεί σε αιώνια καταστροφή. Πολλοί μπορεί να μην ενδιαφέρονται γι' αυτά που λέω, μα εξακολουθώ να θέλω να πω σε κάθε αυτοαποκαλούμενο άγιο που ακολουθεί τον Ιησού πως, όταν δείτε τον Ιησού με τα ίδια σας τα μάτια να κατεβαίνει από τον ουρανό επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο, αυτή θα είναι η δημόσια εμφάνιση του Ηλίου της δικαιοσύνης. Αυτή ίσως να είναι μια στιγμή μεγάλου ενθουσιασμού για εσένα, όμως θα πρέπει να γνωρίζεις πως η στιγμή που θα γίνεις μάρτυρας

της καθόδου του Ιησού από τον ουρανό, θα είναι επίσης η στιγμή που θα πας στην κόλαση για να τιμωρηθείς. Θα είναι ο καιρός του τέλους του σχεδίου διαχείρισης του Θεού και θα είναι η στιγμή που ο Θεός θα επιβραβεύσει τον καλό και θα τιμωρήσει τον πονηρό. Διότι η κρίση του Θεού θα έχει ολοκληρωθεί πριν ο άνθρωπος διακρίνει τα σημεία, όταν θα υπάρχει μόνο η έκφραση της αλήθειας. Αυτοί που αποδέχονται την αλήθεια και δεν αναζητούν σημεία και, συνεπώς, έχουν εξαγνιστεί, θα έχουν επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού και θα έχουν μπει στην αγκάλη του Δημιουργού. Μονάχα αυτοί που εμμένουν στην πεποίθηση πως «ο Ιησούς που δεν επιβαίνει ένα λευκό σύννεφο, είναι ένας ψευδόχριστος», θα υποβληθούν σε αιώνια τιμωρία, επειδή πιστεύουν μονάχα στον Ιησού που επιδεικνύει σημεία, αλλά δεν αναγνωρίζουν τον Ιησού που διακηρύσσει αυστηρή κρίση και απελευθερώνει την αληθινή οδό της ζωής. Κι έτσι, ο Ιησούς θα ασχοληθεί μαζί τους μονάχα όταν θα επιστρέψει φανερά επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο. Είναι πολύ ισχυρογνώμονες, με υπέρμετρη αυτοπεποίθηση και αλαζονεία. Πώς μπορεί ο Ιησούς να επιβραβεύσει τέτοιους αχρείους; Η επιστροφή του Ιησού αποτελεί μεγάλη σωτηρία για εκείνους που είναι σε θέση να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά γι' αυτούς που αδυνατούν να την αποδεχτούν αποτελεί οιωνό καταδίκης. Θα πρέπει να επιλέξετε το δικό σας μονοπάτι και να μη βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και να μην απορρίπτετε την αλήθεια. Θα πρέπει να μην είστε ένα άτομο αδαές και αλαζονικό, μα κάποιος που υπακούει στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και ποθεί και αναζητά την αλήθεια· μόνο έτσι θα επωφεληθείτε. Σας συμβουλεύω να βαδίσετε προσεχτικά το μονοπάτι της πίστης στον Θεό. Μη βγάζετε εύκολα συμπεράσματα· επιπροσθέτως, μην είστε χαλαροί και απερίσκεπτοι στην πίστη σας στον Θεό. Θα πρέπει να γνωρίζετε πως, τουλάχιστον, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να είναι ταπεινοί κι ευλαβείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά την απορρίπτουν περιφρονητικά, είναι ανόητοι και αδαείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά βγάζουν εύκολα συμπεράσματα ή την καταδικάζουν, είναι κυριευμένοι από έπαρση. Κανείς που πιστεύει στον Ιησού δεν είναι σε θέση να καταριέται ή να καταδικάζει άλλους. Θα πρέπει όλοι να είστε ορθολογιστές και να αποδέχεστε την αλήθεια. Μπορεί, έχοντας ακούσει την οδό της αλήθειας και έχοντας διαβάσει τα λόγια της ζωής να πιστεύεις πως μόνο μία λέξη στις 10.000 συμφωνεί με τις δικές σου πεποιθήσεις και τη Βίβλο, και τότε θα πρέπει να συνεχίσεις να ψάχνεις σε αυτή τη δεκαχιλιοστή από αυτές τις λέξεις. Ακόμα σε συμβουλεύω να είσαι ταπεινός, να μην έχεις υπερβολική αυτοπεποίθηση και να μην επαινείς τόσο τον εαυτό σου. Αν η καρδιά σου τρέφει τέτοιο πενιχρό φόβο Θεού, θα κερδίσεις

περισσότερο φως. Εάν εξετάσεις προσεχτικά και μελετήσεις επανειλημμένα αυτά τα λόγια, θα καταλάβεις κατά πόσο πρόκειται για την αλήθεια και κατά πόσο πρόκειται για τη ζωή. Ίσως, έχοντας διαβάσει μονάχα μερικές προτάσεις, κάποιοι θα καταδικάσουν τυφλά αυτά τα λόγια, λέγοντας «Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία φώτιση του Αγίου Πνεύματος» ή «Αυτός είναι ένας ψευδόχριστος που ήρθε για να εξαπατήσει τον κόσμο». Αυτοί που λένε τέτοια πράγματα έχουν τυφλωθεί από την αλαζονεία! Καταλαβαίνεις ελάχιστα το έργο και τη σοφία του Θεού και σε συμβουλεύω ν' αρχίσεις ξανά από το μηδέν! Δεν πρέπει να καταδικάζετε τυφλά τα λόγια του Θεού λόγω της εμφάνισης ψευδόχριστων κατά τις έσχατες ημέρες και δεν πρέπει να βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα επειδή φοβάστε την απάτη. Δεν θα ήταν πολύ κρίμα; Εάν, έπειτα από τέτοια διεξοδική εξέταση, πιστεύεις ακόμα πως αυτά τα λόγια δεν είναι η αλήθεια, δεν είναι η οδός και δεν είναι η έκφραση του Θεού, τότε στο τέλος θα τιμωρηθείς και δεν θα ευλογηθείς.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

145. Δεν πιστεύεις στον Θεό εδώ και πολύ καιρό, όμως έχεις πολλές αντιλήψεις για Εκείνον, σε βαθμό που δεν τολμάς ούτε για ένα λεπτό να σκεφτείς ότι ο Θεός των Ισραηλιτών θα καταδεχόταν να σας τιμήσει με την παρουσία Του. Ακόμα λιγότερο τολμάτε να σκεφτείτε το πώς θα μπορούσατε να δείτε τον Θεό να παρουσιάζεται αυτοπροσώπως, δεδομένου του πόσο αφόρητα διεφθαρμένοι είστε. Επίσης, ποτέ σας δεν σκεφτήκατε πώς θα μπορούσε να κατέλθει ο ίδιος ο Θεός σ' έναν τόπο εθνικών. Οφείλει να κατέλθει στο Όρος Σινά ή στο Όρος των Ελαιών και να εμφανιστεί στους Ισραηλίτες. Οι εθνικοί (δηλαδή, οι λαοί εκτός του Ισραήλ) δεν είναι όλοι τα αντικείμενα της απέχθειας Του; Πώς θα μπορούσε Εκείνος να εργαστεί προσωπικά ανάμεσά τους; Όλα αυτά είναι βαθιά ριζωμένες αντιλήψεις, τις οποίες έχετε αναπτύξει με την πάροδο πολλών ετών. Ο σκοπός της κατάκτησής σας σήμερα, είναι να διαλυθούν αυτές οι αντιλήψεις σας. Ως εκ τούτου, έχετε δει τον Θεό να εμφανίζεται ο ίδιος ανάμεσά σας, όχι στο Όρος Σινά ή στο Όρος των Ελαιών, αλλά ανάμεσα σε ανθρώπους που δεν είχε ποτέ καθοδηγήσει στο παρελθόν. Αφότου ο Θεός πραγματοποίησε δύο στάδια του έργου Του στο Ισραήλ, οι Ισραηλίτες, καθώς και όλοι οι εθνικοί, υιοθέτησαν την εξής αντίληψη: Παρόλο που είναι αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο δημιουργός των πάντων, είναι πρόθυμος να είναι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, όχι ο Θεός των εθνικών. Οι Ισραηλίτες

πιστεύουν το εξής: Ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Θεός μας, όχι ο Θεός εσάς των εθνικών, κι επειδή δεν έχετε φόβο του Ιεχωβά, ο Ιεχωβά —ο Θεός μας— σας απεχθάνεται. Οι Ιουδαίοι πιστεύουν, περαιτέρω, το εξής: Ο Κύριος Ιησούς πήρε τη δική μας μορφή, τη μορφή των Ιουδαίων, και είναι ένας Θεός που φέρει το σημάδι των Ιουδαίων. Ο Θεός εργάζεται ανάμεσά μας. Η εικόνα του Θεού και η δική μας είναι παρόμοιες, η εικόνα μας είναι κοντά μ' εκείνη του Θεού. Ο Κύριος Ιησούς είναι ο Βασιλέας μας, ο Βασιλέας των Ιουδαίων, δεν αξίζει στους εθνικούς να λάβουν μια τόσο μεγάλη σωτηρία. Ο Κύριος Ιησούς είναι η προσφορά περί αμαρτίας για εμάς, τους Ιουδαίους. Απλώς και μόνο βάσει αυτών των δύο σταδίων του έργου, οι Ισραηλίτες και οι Ιουδαίοι διαμόρφωσαν τόσες πολλές αντιλήψεις. Με αυταρχικό τρόπο διεκδικούν τον Θεό για τον εαυτό τους, και δεν επιτρέπουν ο Θεός να είναι επίσης ο Θεός των εθνικών. Εξ αυτού, ο Θεός έγινε ένα κενό στην καρδιά των εθνικών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όλοι έμαθαν να πιστεύουν ότι ο Θεός δεν θέλει να είναι ο Θεός των εθνικών και ότι Του αρέσουν μόνο οι Ισραηλίτες —ο εκλεκτός λαός Του— και οι Ιουδαίοι, ειδικά οι μαθητές που Τον ακολούθησαν. Δεν γνωρίζεις ότι το έργο που έκαναν ο Ιεχωβά και ο Ιησούς ήταν για την επιβίωση όλης της ανθρωπότητας; Αναγνωρίζεις ότι ο Θεός είναι ο Θεός όλων εσάς που γεννηθήκατε εκτός του Ισραήλ; Δεν είναι ο Θεός εδώ, ανάμεσά σας, σήμερα; Δεν μπορεί να είναι όνειρο, σωστά; Δεν αποδέχεστε αυτήν την πραγματικότητα; Δεν τολμάτε να το πιστεύετε ή να το σκέφτεστε. Ανεξαρτήτως του πώς το βλέπετε, δεν είναι ο Θεός εδώ, ανάμεσά σας; Φοβάστε ακόμα να πιστέψετε αυτά τα λόγια; Από τώρα και στο εξής, δεν είναι όλοι οι κατακτημένοι και όλοι όσοι θέλουν να είναι ακόλουθοι του Θεού ο εκλεκτός Του λαός; Δεν είστε όλοι εσείς, οι ακόλουθοι του σήμερα, ο εκλεκτός λαός έξω από το Ισραήλ; Η θέση σας δεν είναι η ίδια με αυτή των Ισραηλιτών; Όλα αυτά δεν είναι τα όσα θα πρέπει να αναγνωρίσετε; Αυτός δεν είναι ο στόχος του έργου της κατάκτησής σας; Από τη στιγμή που μπορείτε να δείτε τον Θεό, Εκείνος θα είναι ο Θεός σας για πάντα, από την αρχή και στο μέλλον. Δεν θα σας εγκαταλείψει, εφόσον όλοι σας είστε διατεθειμένοι να Τον ακολουθήσετε και να Του είστε αφοσιωμένοι, υπάκουες δημιουργίες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

146. Μόνο παραμερίζοντας τις παλιές σου αντιλήψεις μπορείς να αποκτήσεις νέες γνώσεις· όμως, παλιά γνώση δεν σημαίνει απαραίτητα και παλιές αντιλήψεις. Η λέξη

«αντιλήψεις» αναφέρεται στα πράγματα που φαντάζεται ο άνθρωπος, τα οποία έρχονται σε αντίθεση με την πραγματικότητα. Εάν η παλιά γνώση ήταν ήδη ξεπερασμένη κατά την παλιά εποχή, εμποδίζοντας τον άνθρωπο να εισέλθει στο νέο έργο, τότε και η γνώση αυτή αποτελεί αντίληψη. Εάν ο άνθρωπος είναι ικανός να προσεγγίσει σωστά μια τέτοια γνώση, και μπορεί να φτάσει να γνωρίζει τον Θεό από πολλές διαφορετικές πλευρές, συνδυάζοντας το παλιό με το καινούριο, τότε η παλιά γνώση γίνεται βοήθεια στον άνθρωπο, και καθίσταται η βάση μέσω της οποίας ο άνθρωπος εισέρχεται στη νέα εποχή. Το μάθημα της γνωριμίας του Θεού απαιτεί από εσένα να γίνεις κάτοχος πολλών αρχών: πώς να εισέλθεις στο μονοπάτι της γνώσης του Θεού, ποιες αλήθειες πρέπει να κατανοήσεις προκειμένου να γνωρίσεις τον Θεό και πώς να απαλλαχθείς από τις αντιλήψεις και την παλιά φύση σου ώστε να μπορέσεις να υποταχθείς σε όλες τις διευθετήσεις του νέου έργου του Θεού. Εάν χρησιμοποιείς αυτές τις αρχές ως βάση για να εισέλθεις στο μάθημα της γνωριμίας του Θεού, τότε η γνώση σου θα γίνεται όλο και βαθύτερη. Εάν έχεις ξεκάθαρη γνώση των τριών σταδίων του έργου —δηλαδή, του συνολικού διαχειριστικού σχεδίου του Θεού— κι εάν μπορείς να συσχετίζεις απόλυτα τα δύο προηγούμενα στάδια του έργου του Θεού με το παρόν και να κατανοείς ότι πρόκειται για έργο που επιτελείται από έναν μόνο Θεό, τότε θα έχεις την πιο σταθερή βάση. [...] Εάν ο άνθρωπος μπορέσει να αντιληφθεί ότι τα τρία στάδια του έργου επιτελέστηκαν από τον ίδιο τον Θεό σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, σε διαφορετικά μέρη και σε διαφορετικούς ανθρώπους, εάν ο άνθρωπος μπορέσει να αντιληφθεί ότι, παρόλο που το έργο είναι διαφορετικό, επιτελείται όλο από έναν μόνο Θεό και ότι, εφόσον πρόκειται για έργο που επιτελείται από έναν μόνο Θεό, τότε πρέπει να είναι σωστό και χωρίς λάθη και ότι, παρόλο που έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι έργο ενός μόνο Θεού, αν ο άνθρωπος μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι είναι το έργο ενός μόνο Θεού, τότε οι αντιλήψεις του θα γίνουν απλά ψιλοπράγματα, ανάξια αναφοράς. Επειδή τα οράματα του ανθρώπου είναι ασαφή και ο άνθρωπος γνωρίζει τον Ιεχωβά ως Θεό και τον Ιησού ως τον Κύριο και είναι δίβουλος σχετικά με τον ενσαρκωμένο Θεό του σήμερα, πολλοί παραμένουν αφοσιωμένοι στο έργο του Ιεχωβά και του Ιησού· επίσης, επειδή περιβάλλονται από αντιλήψεις για το έργο του σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι πάντα αμφιβάλλουν και δεν παίρνουν στα σοβαρά το έργο αυτό. Ο άνθρωπος δεν έχει αντίληψη για τα δύο τελευταία στάδια του έργου, τα οποία ήταν αόρατα. Τούτο συμβαίνει, επειδή ο άνθρωπος δεν κατανοεί την πραγματικότητα των δύο τελευταίων σταδίων του έργου, και δεν τα είδε προσωπικά. Και

ακριβώς επειδή δεν είναι ορατά, ο άνθρωπος φαντάζεται ό,τι του αρέσει· ανεξάρτητα από το τι σκαρφίζεται, δεν υπάρχουν στοιχεία που να το αποδεικνύουν και κανείς για να το διορθώσει. Ο άνθρωπος δίνει το ελεύθερο στο φυσικό του ένστικτο, πετώντας τη σύνεση από το παράθυρο και αφήνοντας τη φαντασία του να καλπάσει, διότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να το επιβεβαιώνουν· έτσι, οι φαντασιώσεις του ανθρώπου καθίστανται «γεγονός», ανεξάρτητα από το αν υπάρχει κάποια απόδειξη γι' αυτές. Έτσι ο άνθρωπος πιστεύει στον δικό του Θεό, που έχει πλάσει στο μυαλό του, και δεν αναζητά τον Θεό της πραγματικότητας. Εάν ένα άτομο έχει μία πεποίθηση, τότε ανάμεσα σε εκατό άτομα υπάρχουν εκατό πεποιθήσεις. Ο άνθρωπος διακατέχεται από τέτοιες πεποιθήσεις, επειδή δεν έχει δει την πραγματικότητα του έργου του Θεού, επειδή μόνο το έχει ακούσει, χωρίς να το έχει δει. Ο άνθρωπος έχει ακούσει θρύλους και ιστορίες —αλλά σπάνια έχει ακούσει τη γνώση από τα γεγονότα του έργου του Θεού. Επομένως, δική του είναι η αντίληψη ότι άνθρωποι που είναι πιστοί μόνο για ένα χρόνο, και άνθρωποι που είναι πιστοί όλη τους τη ζωή, πιστεύουν εξίσου στον Θεό. Όσοι δεν μπορούν να δουν τα γεγονότα, δεν θα είναι ποτέ ικανοί να ξεφύγουν από μια πίστη στην οποία έχουν αντιλήψεις για τον Θεό. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά των παλιών του αντιλήψεων και έχει εισέλθει σε νέα εδάφη. Δεν ξέρει ο άνθρωπος ότι η γνώση όσων δεν μπορούν να δουν το αληθινό πρόσωπο του Θεού, δεν είναι τίποτα άλλο από αντιλήψεις και φήμες; Ο άνθρωπος πιστεύει ότι οι αντιλήψεις του είναι σωστές και χωρίς λάθη, και ότι προέρχονται από τον Θεό. Σήμερα, όταν ο άνθρωπος γίνεται μάρτυρας του έργου του Θεού, εγκαταλείπει αντιλήψεις που έχουν χτιστεί εδώ και πολλά χρόνια. Οι φαντασιώσεις και οι ιδέες του παρελθόντος κατέστησαν εμπόδιο στο έργο αυτού του σταδίου, και ο άνθρωπος δυσκολεύεται να εγκαταλείψει τέτοιες αντιλήψεις και να ανασκευάσει τέτοιες ιδέες. Οι αντιλήψεις σχετικά με αυτό το, βήμα προς βήμα, έργο πολλών από εκείνους που ακολούθησαν τον Θεό μέχρι σήμερα, έχουν καταστεί ακόμα πιο δυσάρεστες· οι άνθρωποι αυτοί έχουν σχηματίσει σταδιακά μια επίμονη εχθρότητα προς τον ενσαρκωμένο Θεό, και η πηγή του μίσους τους είναι οι αντιλήψεις και οι φαντασιώσεις του ανθρώπου. Ακριβώς επειδή τα γεγονότα δεν επιτρέπουν στον άνθρωπο να δώσει το ελεύθερο στη φαντασία του και, επιπλέον, δεν μπορούν να αντικρουστούν εύκολα από αυτόν, και οι αντιλήψεις και οι φαντασιώσεις του ανθρώπου δεν ανέχονται την ύπαρξη γεγονότων, και, επιπλέον, επειδή ο άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για την ορθότητα και φιλαλήθεια των γεγονότων, και με ελάχιστη προσήλωση εγκαταλείπει τις αντιλήψεις και χρησιμοποιεί τη

φαντασία του —εξαιτίας ακριβώς όλων των παραπάνω, οι αντιλήψεις και φαντασιώσεις του ανθρώπου έχουν γίνει ο εχθρός του έργου του σήμερα, το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Τούτο μπορεί να χρεωθεί μονάχα ως λάθος των αντιλήψεων του ανθρώπου, και όχι ως λάθος του έργου του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

147. Οι άνθρωποι λένε ότι ο Θεός είναι ένας δίκαιος Θεός και ότι όσο ο άνθρωπος Τον ακολουθεί μέχρι το τέλος, θα είναι σίγουρα αμερόληπτος απέναντι στον άνθρωπο, γιατί είναι και πολύ δίκαιος. Αν ο άνθρωπος Τον ακολουθήσει μέχρι το τέλος, θα μπορούσε να βάλει στην άκρη τον άνθρωπο; Είμαι αμερόληπτος απέναντι σε όλους τους ανθρώπους και κρίνω όλους τους ανθρώπους με τη δίκαιη διάθεσή Μου, όμως υπάρχουν κατάλληλες συνθήκες για τις απαιτήσεις που θέτω στον άνθρωπο και αυτό που απαιτώ πρέπει να επιτευχθεί από όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από το ποιοι είναι. Δεν Με νοιάζει πόσο εκτεταμένα ή αξιοσέβαστα είναι τα προσόντα σου. Το μόνο που Με ενδιαφέρει είναι το εάν περπατάς στην οδό Μου και αν αγαπάς και διψάς για την αλήθεια. Αν δεν έχεις την αλήθεια και, αντ' αυτού, ντροπιάζεις το όνομά Μου και δεν ενεργείς σύμφωνα με την οδό Μου, κι απλώς με ακολουθείς ανέμελα ή χωρίς να νοιάζεσαι, τότε, εκείνη τη στιγμή, θα σε χτυπήσω και θα σε τιμωρήσω για την κακία σου και τι θα έχεις να πεις τότε; Θα μπορέσεις να πεις ότι ο Θεός δεν είναι δίκαιος; Σήμερα, αν έχεις συμμορφωθεί με τους λόγους που είπα, τότε είσαι το είδος του ατόμου που εγκρίνω. Λες ότι πάντα υποφέρεις ακολουθώντας τον Θεό, ότι Τον ακολούθησες στα δύσκολα και στα εύκολα, και έχεις μοιραστεί μαζί Του τους καλούς και τους κακούς καιρούς, αλλά δεν έχεις βιώσει τα λόγια του Θεού. Εσύ επιθυμείς να τρέχεις μόνο για τον Θεό και να δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό κάθε μέρα και ποτέ δεν έχεις σκεφτεί να βιώσεις μια ζωή με νόημα. Λες, επίσης: «Όπως και να 'χει, πιστεύω ότι ο Θεός είναι δίκαιος. Έχω υποφέρει γι' Αυτόν, έχω τρέξει γι' Αυτόν, έχω αφιερώσει τον εαυτό μου σ' Αυτόν και έχω δουλέψει σκληρά παρά το γεγονός ότι δεν έχω λάβει καμία αναγνώριση. Σίγουρα θα με θυμηθεί». Είναι αλήθεια ότι ο Θεός είναι δίκαιος, όμως αυτή η δικαιοσύνη δεν έχει μολυνθεί από καμία ακαθαρσία: Δεν περιέχει ανθρώπινη βούληση και δεν είναι μολυσμένη από τη σάρκα ή τις ανθρώπινες συναλλαγές. Όλοι όσοι επαναστατούν και αντιτίθενται και δεν συμμορφώνονται με την οδό Του, θα τιμωρηθούν. Κανένας δεν συγχωρείται και κανένας δεν

θα απαλλαχθεί! Κάποιοι λένε: «Σήμερα τρέχω για Σένα, όταν έρθει το τέλος, μπορείς να μου δώσεις μια μικρή ευλογία;» Έτσι σε ρωτώ: «Έχεις συμμορφωθεί με τα λόγια Μου;» Η δικαιοσύνη για την οποία μιλάς βασίζεται σε μια συναλλαγή. Νομίζεις μόνο ότι είμαι δίκαιος και αμερόληπτος απέναντι σε όλους τους ανθρώπους και ότι όλοι εκείνοι που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος σίγουρα θα σωθούν και θα κερδίσουν τις ευλογίες Μου. Υπάρχει εσωτερική σημασία στα λόγια Μου ότι «όλοι εκείνοι που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος σίγουρα θα σωθούν»: Αυτοί που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος είναι εκείνοι που θα αποκτηθούν πλήρως από Μένα, είναι εκείνοι που αφού κατακτηθούν από Μένα, θα αναζητήσουν την αλήθεια για να οδηγηθούν στην τελείωση. Ποιες συνθήκες έχεις επιτύχει; Έχεις πετύχει μόνο να ακολουθείς Εμένα μέχρι το τέλος, αλλά τι άλλο; Έχεις συμμορφωθεί με τα λόγια Μου; Έχεις ολοκληρώσει μία από τις πέντε απαιτήσεις Μου, αλλά δεν έχεις καμία πρόθεση να ολοκληρώσεις τις υπόλοιπες τέσσερις. Απλώς βρήκες το απλούστερο, ευκολότερο μονοπάτι και το ακολούθησες ελπίζοντας απλώς να σταθείς τυχερός. Απέναντι σ' ένα άτομο όπως εσύ, η δίκαιη διάθεσή Μου είναι αυτή της παίδευσης και της κρίσης, είναι μια δίκαιη ανταπόδοση και είναι η δίκαιη τιμωρία όλων των αμαρτωλών· όλοι εκείνοι που δεν περπατούν στην οδό Μου θα τιμωρηθούν σίγουρα, ακόμα κι αν με ακολουθήσουν μέχρι το τέλος. Αυτή είναι η δικαιοσύνη του Θεού. Όταν αυτή η δίκαιη διάθεση εκφράζεται στην τιμωρία του ανθρώπου, ο άνθρωπος μένει άφωνος και θα μετανιώσει που, παρόλο που ακολουθούσε τον Θεό, δεν περπάτησε στην οδό Του. «Εκείνο τον καιρό, υπέφερα μόνο λίγο ενώ ακολουθούσα τον Θεό, αλλά δεν περπάτησα στην οδό του Θεού. Τι δικαιολογίες υπάρχουν γι' αυτό; Δεν υπάρχει άλλη επιλογή από το να παιδευτώ!» Όμως, στο μυαλό του σκέφτεται: «Τέλος πάντων, έχω ακολουθήσει μέχρι το τέλος, οπότε, ακόμα κι αν με παιδεύσεις, δεν μπορεί να είναι πολύ έντονη η παίδευση και μετά την επιβολή αυτής της παίδευσης, θα εξακολουθείς να με θέλεις. Ξέρω ότι είσαι δίκαιος και δεν θα με μεταχειρίζεσαι με αυτόν τον τρόπο για πάντα. Άλλωστε, δεν είμαι σαν εκείνους που θα αφανιστούν· όσοι θα αφανιστούν, θα λάβουν μια βαριά παίδευση, ενώ η δική μου παίδευση θα είναι ελαφρύτερη». Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν είναι όπως νομίζεις. Δεν προκύπτει ότι όσοι είναι καλοί και ομολογούν τις αμαρτίες τους αντιμετωπίζονται με επιείκεια. Η δικαιοσύνη είναι η αγιότητα και είναι μια διάθεση που δεν ανέχεται οποιαδήποτε ύβριν από τον άνθρωπο και ό,τι είναι βρόμικο και δεν έχει αλλάξει γίνεται ο στόχος της αηδίας του Θεού. Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν είναι νόμος, αλλά διοικητικό διάταγμα: Είναι διοικητικό διάταγμα εντός της βασιλείας Του και αυτό το

διοικητικό διάταγμα είναι η δίκαιη τιμωρία για όποιον δεν κατέχει την αλήθεια και δεν έχει αλλάξει και δεν υπάρχει περιθώριο για τη σωτηρία του. Διότι όταν κάθε άνθρωπος ταξινομείται ανάλογα με το είδος, οι καλοί θα ανταμειφθούν και οι κακοί θα τιμωρηθούν. Όταν ο προορισμός του ανθρώπου γίνει σαφής, τότε είναι καιρός να τελειώσει το έργο της σωτηρίας, κατόπιν του οποίου το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου δεν θα εκτελείται πλέον και θα υπάρξουν αντίποινα για κάθε έναν από εκείνους που διαπράττουν κακό. Κάποιοι λένε: «Ο Θεός θυμάται κάθε έναν από εκείνους που συχνά βρίσκονται δίπλα Του. Δεν θα ξεχάσει κανέναν μας. Εγγυημένα θα οδηγηθούμε στην τελείωση από τον Θεό. Δεν θα θυμηθεί κανέναν από εκείνους από κάτω, όσοι από αυτούς θα οδηγηθούν στην τελείωση είναι σίγουρο ότι θα είναι λιγότεροι από εμάς, που συχνά συναντούμε τον Θεό. Κανέναν από εμάς δεν έχει ξεχάσει ο Θεός, όλοι έχουμε εγκριθεί από τον Θεό και έχουμε τις εγγυήσεις ότι θα οδηγηθούμε στην τελείωση από τον Θεό». Όλοι εσείς έχετε τέτοιες αντιλήψεις. Είναι αυτή δικαιοσύνη; Έχεις κάνει την αλήθεια πράξη ή όχι; Εσύ έχεις διαδώσει τέτοιες φήμες· δεν ντρέπεσαι!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

148. Μάθετε ότι εναντιώνεστε στο έργο του Θεού ή χρησιμοποιείτε τις προσωπικές σας αντιλήψεις για να υπολογίσετε το σημερινό έργο, επειδή δεν γνωρίζετε τις αρχές του έργου του Θεού και επειδή δεν παίρνετε αρκετά στα σοβαρά το έργο του Αγίου Πνεύματος. Η εναντίωσή σας στον Θεό και η παρεμπόδιση του έργου του Αγίου Πνεύματος οφείλεται στις αντιλήψεις και την έμφυτη αλαζονεία σας. Δεν οφείλεται στο ότι το έργο του Θεού είναι λανθασμένο, αλλά στο ότι είστε υπερβολικά ανυπάκουοι από τη φύση σας. Αφού βρήκαν την πίστη τους στον Θεό, μερικοί άνθρωποι δεν μπορούν καν να πουν με βεβαιότητα από πού προήλθε ο άνθρωπος, τολμούν, όμως, να δίνουν δημόσιες ομιλίες αξιολογώντας τα σωστά και τα λανθασμένα σημεία του έργου του Αγίου Πνεύματος. Επιπλήττουν, μάλιστα, τους αποστόλους, οι οποίοι έχουν το νέο έργο του Αγίου Πνεύματος, υποβάλλοντας σχόλια και μιλώντας αγενώς και αυθαδώς· η ανθρώπινη φύση τους είναι ευτελέστατη και δεν έχουν την παραμικρή σύνεση. Δεν θα έρθει η ημέρα που τέτοιοι άνθρωποι θα απορριφθούν από το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα καούν στις φλόγες της κόλασης; Δεν γνωρίζουν το έργο του Θεού, κι όμως επικρίνουν το έργο Του και προσπαθούν να διδάξουν τον Θεό πώς να

εργάζεται. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι παράλογοι άνθρωποι να γνωρίζουν τον Θεό; Ο άνθρωπος καταφέρνει να γνωρίσει τον Θεό μέσα από τη διαδικασία της αναζήτησης και της βίωσής Του· και καταφέρνει να Τον γνωρίσει, όχι επικρίνοντάς Τον από ιδιοτροπία, αλλά μέσα από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Όσο πιο ακριβής είναι η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό, τόσο λιγότερο εναντιώνονται σε Αυτόν. Αντίθετα, όσο λιγότερο γνωρίζουν οι άνθρωποι τον Θεό, τόσο πιο πιθανό είναι να Του εναντιωθούν. Οι αντιλήψεις σου, η παλιά φύση και η ανθρώπινη φύση σου, ο χαρακτήρας και η ηθική σου στάση αποτελούν το «κεφάλαιο» με το οποίο αντιστέκεσαι στον Θεό, και όσο πιο διεφθαρμένος, ξεπεσμένος και ευτελής είσαι, τόσο περισσότερο είσαι εχθρός του Θεού. Εκείνοι που διακατέχονται από κακές αντιλήψεις και έχουν αυτάρεσκη διάθεση βρίσκονται σε ακόμα μεγαλύτερη έχθρα με τον ενσαρκωμένο Θεό, και τέτοιοι άνθρωποι είναι οι αντίχριστοι. Εάν οι αντιλήψεις σου δεν διορθωθούν, τότε θα είναι πάντοτε εναντίον του Θεού· ποτέ δεν θα είσαι συμβατός με τον Θεό και πάντα θα είσαι χώρια Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

149. Αφού έγινε πραγματικότητα η αλήθεια της ενσάρκωσης του Ιησού, ο άνθρωπος πίστεψε το εξής: δεν είναι μόνο ο Πατέρας στον ουρανό, αλλά και ο Υιός και, επίσης, το Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η συμβατική έννοια που διατηρεί ο άνθρωπος, ότι υπάρχει ένας τέτοιος Θεός στον ουρανό: μια Αγία Τριάδα που είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, όλα σε ένα. Ολόκληρη η ανθρωπότητα έχει αυτές τις αντιλήψεις: Ο Θεός είναι ένας Θεός, αλλά αποτελείται από τρία μέρη —αυτά που όλοι όσοι έχουν βαθιά ριζωμένες συμβατικές έννοιες θεωρούν ότι είναι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Μόνο αυτά τα τρία μέρη που έγιναν ένα αποτελούν το όλον του Θεού. Χωρίς τον Άγιο Πατέρα, ο Θεός δεν θα ήταν ολόκληρος. Ομοίως, ο Θεός δεν θα ήταν ολόκληρος ούτε χωρίς τον Υιό ή το Άγιο Πνεύμα. Στις αντιλήψεις τους, πιστεύουν ότι μόνο ο Πατέρας ή μόνο ο Υιός δεν μπορούν να θεωρηθούν Θεός. Μόνο ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα μαζί, σαν σύνολο, μπορούν να θεωρηθούν Θεός. Τώρα, όλοι οι θρησκευόμενοι πιστοί, ακόμα και κάθε ακόλουθος ανάμεσά σας, έχουν αυτήν την πεποίθηση. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει αν αυτή η πεποίθηση είναι σωστή, γιατί πάντα σας καλύπτει ένα πέπλο σύγχυσης για τα θέματα του ιδίου του Θεού. Αν και αυτές είναι έννοιες, δεν ξέρετε αν είναι σωστές ή λανθασμένες, γιατί έχετε μολυνθεί σοβαρά από

θρησκευτικές αντιλήψεις. Έχετε αποδεχθεί πολύ βαθιά αυτές τις συμβατικές έννοιες της θρησκείας, και αυτό το δηλητήριο έχει εισχωρήσει πολύ βαθιά μέσα σας. Επομένως, και σε αυτό το θέμα υποκύψατε σε αυτήν την ολέθρια επιρροή, γιατί η Τριάδα απλώς δεν υπάρχει. Δηλαδή, η Αγία Τριάδα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος απλώς δεν υπάρχει. Αυτές είναι όλες συμβατικές αντιλήψεις και απατηλές πεποιθήσεις του ανθρώπου. Κατά τη διάρκεια πολλών αιώνων, ο άνθρωπος έχει πιστέψει σε αυτήν την Αγία Τριάδα, που προκύπτει από κάποιες έννοιες στο μυαλό του ανθρώπου, που κατασκευάστηκε από τον άνθρωπο και που μέχρι τώρα ο άνθρωπος δεν έχει δει. Κατά τη διάρκεια αυτών των πολλών ετών, υπήρξαν πολλοί αναλυτές της Βίβλου που έχουν εξηγήσει την «πραγματική έννοια» της Αγίας Τριάδας, αλλά αυτές οι εξηγήσεις για τον τριαδικό Θεό ως τρία ξεχωριστά, ομοούσια πρόσωπα δεν είναι σαφείς και ξεκάθαρες, και η «δομή» του Θεού προκαλεί σύγχυση σε όλους τους ανθρώπους. Κανένας σπουδαίος άνθρωπος δεν ήταν ποτέ σε θέση να προσφέρει μια λεπτομερή εξήγηση· οι περισσότερες εξηγήσεις γίνονται αποδεκτές στη θεωρία και όσον αφορά τη συλλογιστική, αλλά ούτε ένας άνθρωπος δεν έχει απολύτως σαφή κατανόηση της σημασίας τους. Αυτό συμβαίνει επειδή η σπουδαία αυτή Τριάδα, στην οποία πιστεύει ο άνθρωπος, απλώς δεν υπάρχει. [...]

Εάν τα τρία στάδια του έργου αξιολογούνται σύμφωνα με αυτήν την έννοια της Αγίας Τριάδας, τότε πρέπει να υπάρχουν τρεις Θεοί, καθώς το έργο που εκτελείται από τον καθένα δεν είναι το ίδιο. Εάν κάποιος από εσάς λέει ότι η Τριάδα πράγματι υπάρχει, τότε εξηγήστε τι είναι ακριβώς αυτός ο Θεός σε τρία πρόσωπα. Τι είναι ο Άγιος Πατέρας; Τι είναι ο Υιός; Τι είναι το Άγιο Πνεύμα; Είναι ο Ιεχωβά ο Άγιος Πατέρας; Είναι ο Ιησούς ο Υιός; Τότε τι γίνεται με το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι ο Πατέρας Πνεύμα; Δεν είναι επίσης Πνεύμα η ουσία του Υιού; Δεν ήταν το έργο του Ιησού έργο του Αγίου Πνεύματος; Δεν επιτελέστηκε το έργο του Ιεχωβά τότε από ένα Πνεύμα το ίδιο με του Ιησού; Πόσα Πνεύματα μπορεί να έχει ο Θεός; Σύμφωνα με τη δική σου εξήγηση, τα τρία πρόσωπα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι ένα· αν ισχύει αυτό, υπάρχουν τρία Πνεύματα, αλλά για να υπάρχουν τρία Πνεύματα, σημαίνει ότι υπάρχουν επίσης τρεις Θεοί. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει ένας αληθινός Θεός· πώς μπορεί αυτό το είδος Θεού να έχει ακόμα την εγγενή ουσία του Θεού; Εάν αποδέχεσαι ότι υπάρχει μόνο ένας Θεός, τότε πώς μπορεί να έχει έναν υιό και να είναι πατέρας; Δεν είναι όλα αυτά απλώς οι αντιλήψεις σου; Υπάρχει μόνο ένας Θεός, μόνο ένα πρόσωπο σε αυτόν τον Θεό

και μόνο ένα Πνεύμα του Θεού, όπως γράφεται στη Βίβλο ότι «υπάρχει μόνο ένα Άγιο Πνεύμα και μόνο ένας Θεός». Ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ο Πατέρας και ο Υιός για τον οποίο μιλάς, υπάρχει τελικά μόνο ένας Θεός, και η ουσία του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος στην οποία πιστεύετε, είναι η ουσία του Αγίου Πνεύματος. Με άλλα λόγια, ο Θεός είναι Πνεύμα, αλλά είναι ικανός να ενσαρκώνεται και να ζει μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και να βρίσκεται πάνω από όλα. Το Πνεύμα Του περιλαμβάνει τα πάντα και είναι πανταχού παρόν. Εκείνος μπορεί ταυτόχρονα να είναι ενσαρκωμένος και να είναι εντός και υπεράνω όλου του σύμπαντος. Δεδομένου ότι όλοι οι άνθρωποι λένε ότι ο Θεός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, τότε υπάρχει ένας Θεός, ο οποίος δεν διαιρείται κατά βούληση από κανέναν! Ο Θεός είναι μόνο ένα Πνεύμα και μόνο ένα πρόσωπο· και αυτό είναι το Πνεύμα του Θεού. Αν είναι όπως εσύ ισχυρίζεσαι —ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα— τότε δεν είναι τρεις Θεοί; Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ζήτημα, ο Υιός άλλο και ο Πατέρας ακόμα ένα. Η υπόστασή Τους είναι διαφορετική και η ουσία Τους είναι διαφορετική, επομένως πώς μπορεί το καθένα να είναι μέρος ενός μόνο Θεού; Το Άγιο Πνεύμα είναι Πνεύμα. Αυτό είναι εύκολο για τον άνθρωπο να το καταλάβει. Αν ναι, τότε ο Πατέρας είναι ακόμα περισσότερο Πνεύμα. Ποτέ δεν κατέβηκε στη γη και ποτέ δεν ενσαρκώθηκε. Αυτός είναι ο Ιεχωβά Θεός στην καρδιά του ανθρώπου και είναι σίγουρα και Πνεύμα. Τότε ποια είναι η σχέση Του με το Άγιο Πνεύμα; Είναι η σχέση μεταξύ Πατέρα και Υιού; Ή μήπως είναι η σχέση μεταξύ του Αγίου Πνεύματος και του Πνεύματος του Πατέρα; Είναι ίδια η ουσία του κάθε Πνεύματος; Ή είναι το Άγιο Πνεύμα ένα όργανο του Πατέρα; Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό; Και τότε ποια είναι η σχέση μεταξύ του Υιού και του Αγίου Πνεύματος; Είναι μια σχέση ανάμεσα σε δύο Πνεύματα ή η σχέση μεταξύ ενός ανθρώπου και ενός Πνεύματος; Αυτά είναι όλα θέματα που δεν έχουν καμία εξήγηση! Αν είναι όλοι ένα Πνεύμα, τότε δεν μπορεί να γίνεται λόγος για τρία πρόσωπα, επειδή κατέχονται από ένα και μόνο Πνεύμα. Αν ήταν διακριτά πρόσωπα, τότε τα Πνεύματά Τους θα διέφεραν σε δύναμη και απλώς δεν θα μπορούσαν να είναι ένα μόνο Πνεύμα. Αυτή η έννοια του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι άκρως παράλογη! Αυτό τέμνει τον Θεό και Τον χωρίζει σε τρία πρόσωπα, καθένα με υπόσταση και Πνεύμα· τότε πώς μπορεί Εκείνος να εξακολουθήσει να είναι ένα μόνο Πνεύμα και ένας Θεός; Πείτε Μου, οι ουρανοί και η γη και όλα όσα υπάρχουν μέσα σε αυτά δημιουργήθηκαν από τον Πατέρα, τον Υιό ή το Άγιο Πνεύμα; Κάποιοι λένε ότι τα δημιούργησαν όλοι μαζί. Τότε ποιος λύτρωσε την ανθρωπότητα; Ήταν το Άγιο Πνεύμα, ο Υιός ή ο Πατέρας; Κάποιοι λένε ότι ήταν ο Υιός εκείνος ο οποίος

λύτρωσε την ανθρωπότητα. Τότε ποιος είναι ο Υιός στην ουσία; Δεν είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού; Η ενσάρκωση αποκαλεί τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, από την οπτική ενός δημιουργημένου ανθρώπου. Δεν γνωρίζεις ότι ο Ιησούς γεννήθηκε από τη σύλληψη μέσω του Αγίου Πνεύματος; Μέσα Του ενυπάρχει το Άγιο Πνεύμα· ό,τι κι αν λες, είναι ακόμα ένα με τον Θεό στον ουρανό, επειδή είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού. Αυτή η ιδέα του Υιού είναι απλά αναληθής. Μόνο ένα Πνεύμα εκτελεί όλο το έργο· μόνο ο ίδιος ο Θεός, δηλαδή το Πνεύμα του Θεού, εκτελεί το έργο Του. Ποιος είναι το Πνεύμα του Θεού; Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα που εργάζεται στον Ιησού; Εάν το έργο δεν είχε πραγματοποιηθεί από το Άγιο Πνεύμα (δηλαδή, από το Πνεύμα του Θεού), τότε θα μπορούσε το έργο Του να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό; Όταν ο Ιησούς αποκάλεσε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα καθώς προσευχόταν, αυτό έγινε μόνο διαμέσου της οπτικής ενός δημιουργημένου ανθρώπου, μόνο επειδή το Πνεύμα του Θεού είχε φορέσει μια συνηθισμένη και κανονική σάρκα και είχε το εξωτερικό κάλυμμα ενός δημιουργημένου όντος. Ακόμη κι αν μέσα Του υπήρχε το Πνεύμα του Θεού, η εξωτερική Του εμφάνιση εξακολουθούσε να είναι αυτή ενός κανονικού ανθρώπου· με άλλα λόγια, είχε γίνει ο «Υιός του ανθρώπου» για τον οποίο μιλούσαν όλοι οι άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Ιησού. Δεδομένου ότι ονομάζεται Υιός του ανθρώπου, είναι άνθρωπος (άνδρας ή γυναίκα, εν πάση περιπτώσει κάποιος με το εξωτερικό περίβλημα ενός ανθρώπου) που γεννιέται σε μια κανονική οικογένεια συνηθισμένων ανθρώπων. Επομένως, το ότι ο Ιησούς αποκάλεσε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, ήταν το ίδιο με το πώς κι εσείς αρχικά Τον αποκαλέσατε Πατέρα· το έκανε από την οπτική ενός δημιουργημένου ανθρώπου. Θυμάστε ακόμα την Προσευχή του Κυρίου που σας δίδαξε ο Ιησούς να απομνημονεύσετε; «Πάτερ ημών...» Ζήτησε από όλους τους ανθρώπους να αποκαλέσουν τον Θεό στον ουρανό Πατέρα. Και εφόσον Τον αποκάλεσε και ο ίδιος Πατέρα, το έπραξε από την οπτική ενός ατόμου που βρίσκεται σε ισότιμη βάση με όλους εσάς· δεδομένου ότι αποκαλέσατε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, αυτό δείχνει ότι ο Ιησούς θεωρούσε τον εαυτό Του ισότιμο με εσάς και έναν άνθρωπο επί της γης που επέλεξε ο Θεός (δηλαδή, ο Υιός του Θεού). Αν αποκαλείτε τον Θεό «Πατέρα», δεν είναι γιατί είστε ένα δημιουργημένο ον; Όσο μεγάλη κι αν είναι η εξουσία του Ιησού στη γη, πριν από τη σταύρωση ήταν απλώς Υιός του ανθρώπου, κυβερνούμενος από το Άγιο Πνεύμα (δηλαδή, από τον Θεό) και ένα από τα δημιουργημένα όντα της γης, γιατί δεν είχε ολοκληρώσει ακόμη το έργο Του. Επομένως, το ότι αποκαλούσε τον Θεό στον ουρανό Πατέρα, έδειχνε απλώς την

ταπεινοφροσύνη και την υπακοή Του. Ο τρόπος με τον οποίο απευθύνεται στον Θεό (δηλαδή, στο Πνεύμα στον ουρανό), όμως, δεν αποδεικνύει ότι είναι ο Υιός του Πνεύματος του Θεού στον ουρανό. Αντιθέτως, δείχνει απλώς ότι η άποψή Του είναι διαφορετική, όχι ότι είναι διαφορετικό πρόσωπο. Η ύπαρξη διακριτών προσώπων είναι μια πλάνη! Πριν από τη σταύρωσή Του, ο Ιησούς ήταν Υιός του ανθρώπου που δεσμευόταν από τους περιορισμούς της σάρκας και δεν κατείχε πλήρως την εξουσία του Πνεύματος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο μπορούσε να αναζητήσει το θέλημα του Θεού Πατέρα μόνο μέσα από την οπτική ενός δημιουργημένου όντος. Είναι όπως ο ίδιος προσευχήθηκε τρεις φορές στη Γεθσημανή: «Πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ». Πριν βρεθεί στον σταυρό, ήταν μόνο ο Βασιλιάς των Εβραίων. Ήταν ο Χριστός, ο Υιός του ανθρώπου, και όχι ένα σώμα δόξας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, από την άποψη ενός δημιουργημένου όντος, απεκάλεσε τον Θεό Πατέρα. Τώρα, δεν μπορείς βέβαια να ισχυριστείς ότι όλοι όσοι αποκαλούν τον Θεό Πατέρα είναι ο Υιός. Εάν συνέβαινε αυτό, τότε δεν θα είχατε γίνει όλοι ο Υιός όταν σας δίδαξε ο Ιησούς την Προσευχή του Κυρίου; Εάν δεν είστε ακόμα πεπεισμένοι, τότε πείτε Μου, ποιος είναι αυτός που αποκαλείτε Πατέρα; Αν μιλάτε για τον Ιησού, τότε ποιος είναι για εσάς ο Πατέρας του Ιησού; Αφού έφυγε ο Ιησούς, αυτή η ιδέα του Πατέρα και του Υιού δεν υπήρχε πλέον. Αυτή η ιδέα ήταν κατάλληλη μόνο για τα χρόνια που ενσαρκώθηκε ο Ιησούς· υπό οποιεσδήποτε άλλες συνθήκες, όταν αποκαλείτε τον Θεό Πατέρα, η σχέση είναι η σχέση μεταξύ του Κυρίου της δημιουργίας και ενός δημιουργημένου όντος. Δεν υπάρχει εποχή όπου να μπορεί να σταθεί αυτή η ιδέα της Αγίας Τριάδας του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος· είναι μια πλάνη που σπάνια βλέπεις στη διάρκεια των αιώνων, και δεν υπάρχει!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Υπάρχει η Αγία Τριάδα;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

150. Στην Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου, δεν υπάρχει καμία αναφορά στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα, παρά μόνο στον αληθινό Θεό, τον Ιεχωβά, που εκτελεί το έργο Του στο Ισραήλ. Στο πέρασμα των αιώνων αποκαλείται με διαφορετικά ονόματα, αλλά αυτό δεν μπορεί να αποδείξει ότι κάθε όνομα αναφέρεται σε διαφορετικό πρόσωπο. Αν συνέβαινε αυτό, τότε δεν θα υπήρχαν αμέτρητα πρόσωπα στον Θεό; Αυτό που γράφεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο του Ιεχωβά, ένα στάδιο του έργου του ιδίου του Θεού προς έναρξη στην Εποχή του Νόμου. Ήταν το έργο του Θεού, όπου, όπως μίλησε, έγινε, και όπως διέταξε, στάθηκε. Ουδέποτε είπε ο Ιεχωβά ότι ο ίδιος ήταν ο Πατέρας που ήρθε να επιτελέσει έργο,

ούτε και προφήτευσε ποτέ ότι έρχεται ο Υιός για να λυτρώσει την ανθρωπότητα. Όταν ήρθε ο καιρός του Ιησού, ειπώθηκε μόνο ότι ο Θεός είχε ενσαρκωθεί για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα, όχι ότι είχε έρθει ο Υιός. Επειδή οι εποχές δεν είναι ίδιες και το έργο του ίδιου του Θεού διαφέρει κι αυτό, πρέπει να εκτελέσει το έργο Του μέσα σε διαφορετικά βασίλεια. Με αυτόν τον τρόπο, η ταυτότητα που αντιπροσωπεύει επίσης διαφέρει. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι ο Ιεχωβά είναι ο Πατέρας του Ιησού, αλλά, στην πραγματικότητα, αυτό δεν αναγνωρίστηκε από τον Ιησού, ο οποίος είπε: «Ποτέ δεν διακριθήκαμε ξέχωρα ως Πατέρας και Υιός. Εγώ και ο Πατέρας στον ουρανό είμαστε ένα. Ο Πατέρας είναι μέσα Μου και Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα· όταν ο άνθρωπος βλέπει τον Υιό, βλέπει τον ουράνιο Πατέρα». Όταν όλα έχουν ειπωθεί, είτε είναι ο Πατέρας είτε ο Υιός, είναι ένα Πνεύμα, που δεν χωρίζεται σε ξεχωριστά πρόσωπα. Μόλις ο άνθρωπος επιχειρήσει να δώσει μια εξήγηση, τα πράγματα περιπλέκονται με την ιδέα των διακριτών προσώπων, καθώς και με τη σχέση μεταξύ Πατέρα, Υιού και Πνεύματος. Όταν ο άνθρωπος μιλάει για ξεχωριστά πρόσωπα, αυτό δεν υλοποιεί τον Θεό; Ο άνθρωπος κατατάσσει ακόμη και τα πρόσωπα ως πρώτο, δεύτερο και τρίτο· αυτά είναι όλα αντιλήψεις του ανθρώπου, ανάξια αναφοράς και τελείως μη ρεαλιστικά! Εάν τον ρωτούσες: «Πόσοι Θεοί υπάρχουν;» θα έλεγε ότι ο Θεός είναι η Αγία Τριάδα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος: ο ένας αληθινός Θεός. Εάν ρωτούσες ξανά: «Ποιος είναι ο Πατέρας;» θα έλεγε: «Ο Πατέρας είναι το Πνεύμα του Θεού στον ουρανό. Είναι υπεύθυνος για τα πάντα, και είναι ο Κυρίαρχος του ουρανού». «Τότε, είναι ο Ιεχωβά το Πνεύμα;» Θα έλεγε: «Ναι!» Αν, τότε, τον ρωτούσες: «Ποιος είναι ο Υιός;» θα απαντούσε ότι ο Ιησούς είναι, φυσικά, ο Υιός. «Τότε ποια είναι η ιστορία του Ιησού; Από πού προήλθε;» Θα έλεγε: «Ο Ιησούς γεννήθηκε από τη Μαρία μέσω της σύλληψης του Αγίου Πνεύματος». Δεν περιλαμβάνει λοιπόν η ουσία Του και το Πνεύμα; Δεν είναι το έργο Του επίσης αντιπροσωπευτικό του Αγίου Πνεύματος; Ο Ιεχωβά είναι το Πνεύμα και το ίδιο ισχύει και για την ουσία του Ιησού. Τώρα, στις έσχατες ημέρες, είναι περιττό να πούμε ότι εξακολουθεί να είναι το Πνεύμα επί το έργον· πώς θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά πρόσωπα; Δεν είναι απλώς το Πνεύμα του Θεού που εκτελεί το έργο του Πνεύματος από διαφορετικές οπτικές γωνίες; Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στα πρόσωπα. Ο Ιησούς συνελήφθη από το Άγιο Πνεύμα και, αναμφισβήτητα, το έργο Του ήταν ακριβώς αυτό του Αγίου Πνεύματος. Στο πρώτο στάδιο του έργου που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά, ούτε ενσαρκώθηκε, ούτε εμφανίστηκε στον άνθρωπο. Έτσι, ο άνθρωπος δεν είδε ποτέ την εμφάνισή Του. Ανεξάρτητα

από το πόσο μεγάλος και πόσο υψηλός ήταν, ήταν ακόμα το Πνεύμα, ο ίδιος ο Θεός που δημιούργησε για πρώτη φορά τον άνθρωπο. Δηλαδή, ήταν το Πνεύμα του Θεού. Όταν μίλησε στον άνθρωπο από τα σύννεφα, ήταν απλώς ένα Πνεύμα. Δεν υπήρξε κανένας μάρτυρας της εμφάνισής Του· μόνο στην Εποχή της Χάριτος, όταν το Πνεύμα του Θεού απέκτησε σάρκα και ενσαρκώθηκε στην Ιουδαία, ο άνθρωπος είδε για πρώτη φορά την εικόνα της ενσάρκωσής Του ως Εβραίο. Δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτή η αίσθηση του Ιεχωβά. Εντούτοις, συνελήφθη από το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή, από το Πνεύμα του ίδιου του Ιεχωβά, και ο Ιησούς και πάλι γεννήθηκε ως η ενσάρκωση του Πνεύματος του Θεού. Αυτό που είδε πρώτα ο άνθρωπος ήταν το Άγιο Πνεύμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι στον Ιησού· δεν ήταν το αποκλειστικό Πνεύμα του Ιησού, αλλά το Άγιο Πνεύμα. Τότε, μπορεί το Πνεύμα του Ιησού να διαχωριστεί από το Άγιο Πνεύμα; Εάν ο Ιησούς είναι ο Ιησούς, ο Υιός, και το Άγιο Πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα, τότε πώς θα μπορούσαν να είναι ένα; Το έργο δεν θα μπορούσε να επιτελεστεί αν ίσχυε αυτό. Το Πνεύμα μέσα στον Ιησού, το Πνεύμα στον ουρανό και το Πνεύμα του Ιεχωβά είναι όλα ένα. Μπορεί να λέγεται Άγιο Πνεύμα, το Πνεύμα του Θεού, το επτάκις ισχυρό Πνεύμα του Θεού και το Πνεύμα που περιλαμβάνει τα πάντα. Το Πνεύμα του Θεού μπορεί να επιτελέσει πολύ έργο. Είναι ικανό να δημιουργήσει τον κόσμο και να τον καταστρέψει πλημμυρίζοντας τη γη. Μπορεί να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα και, επιπλέον, να κατακτήσει και να καταστρέψει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Όλο αυτό το έργο εκτελείται από τον ίδιο τον Θεό και δεν θα μπορούσε να είχε γίνει από κανένα από τα άλλα πρόσωπα του Θεού στη θέση Του. Το Πνεύμα Του μπορεί να αποκαλείται Ιεχωβά και Ιησούς, καθώς και Παντοδύναμος. Είναι ο Κύριος και ο Χριστός. Μπορεί επίσης να γίνει ο Υιός του ανθρώπου. Είναι στον ουρανό και, επίσης, στη γη. Είναι ψηλά πάνω από τα σύμπαντα και ανάμεσα στο πλήθος. Είναι ο μόνος Κυρίαρχος των ουρανών και της γης! Από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, αυτό το έργο έχει πραγματωθεί από το ίδιο το Πνεύμα του Θεού. Είτε πρόκειται για το έργο στους ουρανούς είτε στη σάρκα, όλο διενεργείται μέσα από το δικό του Πνεύμα. Όλα τα πλάσματα, είτε στον ουρανό είτε στη γη, βρίσκονται στην παλάμη του παντοδύναμου χεριού Του· όλα αυτά είναι το έργο του ίδιου του Θεού και δεν μπορούν να γίνουν από κανέναν άλλο στη θέση Του. Στους ουρανούς, είναι το Πνεύμα, αλλά και ο ίδιος ο Θεός· ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι σάρκα, αλλά παραμένει ο ίδιος ο Θεός. Αν και μπορεί να αποκαλείται με εκατοντάδες χιλιάδες ονόματα, είναι ακόμα ο ίδιος, και όλο το έργο είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματός Του. Η λύτρωση όλης της ανθρωπότητας μέσω της

σταύρωσής Του ήταν το άμεσο έργο του Πνεύματός Του, και έτσι είναι και η διακήρυξη σε όλα τα έθνη και σε όλες τις χώρες κατά τις έσχατες ημέρες. Ο Θεός μπορεί αδιαλείπτως να ονομάζεται μόνο ο παντοδύναμος και ο ένας αληθινός Θεός, ο ίδιος ο Θεός που περιλαμβάνει τα πάντα. Δεν υπάρχουν ξεχωριστά πρόσωπα, πολύ λιγότερο δε, αυτή η ιδέα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Υπάρχει μόνο ένας Θεός στον ουρανό και στη γη!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Υπάρχει η Αγία Τριάδα;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

151. Κάποιοι, όμως, μπορεί ακόμα να πουν: «Ο Πατέρας είναι ο Πατέρας· ο Υιός είναι ο Υιός· το Άγιο Πνεύμα είναι το Άγιο Πνεύμα και, τελικά, θα γίνουν ένα». Τότε πώς θα μπορούσες να τους συνενώσεις σε ένα; Πώς μπορούν να γίνουν ένα ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα; Αν ήταν εγγενώς δύο, τότε ανεξάρτητα από το πώς θα συνενωθούν, δεν θα παραμείνουν δύο μέρη; Όταν λες να Τους κάνεις ένα, δεν σημαίνει απλώς να ενώσεις δύο ξεχωριστά μέρη για να φτιάξεις μια ολότητα; Αλλά δεν ήταν δύο μέρη πριν γίνουν ολότητα; Κάθε Πνεύμα έχει μια ξεχωριστή ουσία, και δύο Πνεύματα δεν μπορούν να ενωθούν σε ένα μόνο. Το Πνεύμα δεν είναι ένα υλικό αντικείμενο και δεν μοιάζει με τίποτε άλλο στον υλικό κόσμο. Όπως το βλέπουν οι άνθρωποι, ο Πατέρας είναι ένα Πνεύμα, ο Υιός άλλο και το Άγιο Πνεύμα άλλο ένα· τότε τα τρία Πνεύματα αναμιγνύονται σαν τρία ποτήρια νερό σε ένα ενιαίο σύνολο. Έτσι δεν γίνονται τότε τα τρία ένα; Αυτή είναι απλά μια λανθασμένη εξήγηση! Αυτό δεν αποτελεί διαίρεση του Θεού; Πώς μπορούν να γίνουν ένα ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα; Δεν είναι τρία μέρη, το καθένα από διαφορετική φύση; Υπάρχουν ακόμα εκείνοι που ισχυρίζονται: «Δεν είπε ο Θεός κατηγορηματικά ότι ο Ιησούς ήταν ο αγαπημένος του Υιός;» Ο Ιησούς είναι ο αγαπημένος Υιός του Θεού, με τον οποίο είναι πολύ ευχαριστημένος —αυτό σίγουρα ειπώθηκε από τον ίδιο τον Θεό. Αυτός ήταν ο Θεός που γινόταν μάρτυρας του εαυτού Του, απλώς από μια διαφορετική οπτική, εκείνη του Πνεύματος στον ουρανό που γίνεται μάρτυρας της δικής Του ενσάρκωσης. Ο Ιησούς είναι η ενσάρκωσή Του, και όχι ο Υιός Του στον ουρανό. Καταλαβαίνεις; Μήπως τα λόγια του Ιησού: «Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα Μου» δείχνουν ότι Αυτοί είναι ένα Πνεύμα; Και δεν είναι εξαιτίας της ενσάρκωσης ότι χωρίστηκαν μεταξύ του ουρανού και της γης; Στην πραγματικότητα, εξακολουθούν να είναι ένα· όπως και να ’χει, είναι απλώς ο Θεός που γίνεται μάρτυρας του εαυτού Του. Λόγω της αλλαγής των εποχών, των απαιτήσεων του έργου και των διαφορετικών σταδίων του σχεδίου διαχείρισής Του, το όνομα με το οποίο Τον αποκαλεί ο

άνθρωπος διαφέρει κι αυτό. Όταν ήρθε να φέρει εις πέρας το πρώτο στάδιο του έργου, μπορούσε μόνο να ονομάζεται Ιεχωβά, ο ποιμένας των Ισραηλιτών. Στο δεύτερο στάδιο, ο ενσαρκωμένος Θεός μπορούσε να ονομάζεται μόνο Κύριος και Χριστός. Αλλά εκείνη την εποχή, το Πνεύμα στον ουρανό δήλωσε μόνο ότι ήταν ο αγαπημένος Υιός του Θεού και δεν έκανε καμία αναφορά στο ότι ήταν ο μόνος Υιός του Θεού. Αυτό απλώς δεν συνέβη. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να έχει ένα μοναχοπαίδι; Τότε ο Θεός δεν θα γινόταν άνθρωπος; Επειδή ήταν η ενσάρκωση, ονομάστηκε ο αγαπημένος Υιός του Θεού και, από αυτό, προήλθε η σχέση μεταξύ Πατέρα και Υιού. Ήταν απλώς λόγω του διαχωρισμού μεταξύ ουρανού και γης. Ο Ιησούς προσευχήθηκε όντας ενσαρκωμένος. Δεδομένου ότι είχε ενδυθεί μια σάρκα τέτοιας κανονικής ανθρώπινης φύσης, από την οπτική της σάρκας είπε: «Το εξωτερικό Μου κέλυφος είναι αυτό ενός δημιουργημένου όντος. Αφού έβαλα μια σάρκα για να έρθω σε αυτήν τη γη, είμαι τώρα πολύ μακριά από τον ουρανό». Για τον λόγο αυτόν, μπορούσε να προσευχηθεί στον Θεό Πατέρα μόνο από την οπτική της σάρκας. Αυτό ήταν το καθήκον Του και αυτό με το οποίο έπρεπε να εξοπλιστεί το ενσαρκωμένο Πνεύμα του Θεού. Δεν μπορεί να ειπωθεί ότι δεν είναι ο Θεός απλώς επειδή προσεύχεται στον Πατέρα από την οπτική της σάρκας. Αν και ονομάζεται ο αγαπημένος Υιός του Θεού, είναι ακόμα ο ίδιος ο Θεός, γιατί δεν είναι παρά η ενσάρκωση του Πνεύματος, και η ουσία Του είναι ακόμα το Πνεύμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Υπάρχει η Αγία Τριάδα;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Δ) Λόγια σχετικά με το αποκαλύπτοντας τι είναι η αλήθεια

152. Ο Χριστός των εσχάτων ημερών φέρνει τη ζωή, και φέρνει τη διαρκή και αέναη οδό για την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια είναι το μονοπάτι μέσα από το οποίο ο άνθρωπος θα αποκτήσει τη ζωή, και ο μόνος δρόμος για να γνωρίσει τον Θεό και να λάβει την έγκρισή Του. Εάν δεν αναζητήσεις την οδό της ζωής που προσφέρει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε δεν θα έχεις ποτέ την έγκριση του Ιησού, και δεν θα σου επιτραπεί ποτέ να διαβείς την πόρτα της βασιλείας των ουρανών, γιατί είσαι μια μαριονέτα και δεσμώτης της ιστορίας. Εκείνοι που

εξουσιάζονται από κανονισμούς, λέξεις και είναι εγκλωβισμένοι στην ιστορία, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή, και δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν την αέναη οδό της ζωής. Κι αυτό γιατί το μόνο που έχουν είναι θολό νερό στο οποίο προσκολλούνται για χιλιάδες χρόνια, κι όχι το νερό της ζωής που αναβλύζει από τον θρόνο. Αυτοί που δεν είναι εφοδιασμένοι με το νερό της ζωής, θα παραμείνουν για πάντα πτώματα, παιχνιδάκια του Σατανά και γιοί της κόλασης. Πώς, λοιπόν, θα μπορέσουν να δουν τον Θεό; Εάν απλώς προσπαθείς να παραμείνεις προσκολλημένος στο παρελθόν, εάν απλώς προσπαθείς να διατηρήσεις τα πράγματα ως έχουν παραμένοντας ακίνητος, και δεν προσπαθείς να αλλάξεις την τάξη των πραγμάτων και να απορρίψεις την ιστορία, μήπως τότε δεν θα είσαι πάντα ενάντια στον Θεό; Τα στάδια του έργου του Θεού είναι τεράστια και πανίσχυρα, σαν φουσκωμένα κύματα και βροντεροί κεραυνοί —κι εσύ, παρόλα αυτά, κάθεσαι και περιμένεις παθητικά την καταστροφή, προσκολλημένος στον παραλογισμό σου, και δεν κάνεις τίποτα. Μ' αυτόν τον τρόπο, πώς είναι δυνατόν να θεωρηθείς σαν ένας που ακολουθεί τα βήματα του Αμνού; Πώς μπορείς να τεκμηριώσεις ότι ο Θεός, στον οποίον είσαι προσκολλημένος, είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλιός; Και πώς μπορούν οι λέξεις από τα κιτρινισμένα σου βιβλία να σε περάσουν στη νέα εποχή; Πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στην αναζήτηση των σταδίων του έργου του Θεού; Και πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στον παράδεισο; Αυτό που κρατάς στα χέρια σου, είναι τα γράμματα που παρέχουν μόνο παροδική παρηγοριά, κι όχι οι αλήθειες που μπορούν να δώσουν τη ζωή. Τα γραπτά που διάβασες, σου εμπλουτίζουν μόνο τη γλώσσα, και δεν είναι λόγια σοφίας που θα σε βοηθήσουν να γνωρίσεις την ανθρώπινη ζωή, πόσο μάλλον τους δρόμους που μπορούν να σε οδηγήσουν στην τελείωση. Αυτή η διαφορά, δεν νομίζεις ότι είναι λόγος για περίσκεψη; Μήπως δεν σου επιτρέπει την κατανόηση του μυστηρίου που εμπεριέχεται; Έχεις την ικανότητα να οδηγήσεις μόνος σου τον εαυτό σου να συναντήσει τον Θεό στον παράδεισο; Χωρίς την έλευση του Θεού, μπορείς να πας μόνος σου στον παράδεισο και να απολαύσεις την οικογενειακή ευτυχία μαζί με τον Θεό; Εξακολουθείς ακόμα να ονειρεύεσαι; Σου προτείνω, λοιπόν, να πάψεις να ονειρεύεσαι και να δεις ποιος είναι αυτός που εργάζεται τώρα, ποιος είναι αυτός που επιτελεί το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών. Εάν δεν το κάνεις, δεν θα βρεις ποτέ την αλήθεια και δεν θα κερδίσεις ποτέ τη ζωή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

153. Τα λόγια Μου είναι η αιωνίως αναλλοίωτη αλήθεια. Είμαι η παροχή της ζωής για τον άνθρωπο και ο μοναδικός οδηγός του ανθρώπινου γένους. Η αξία και το νόημα των λόγων Μου δεν καθορίζονται από το κατά πόσον αναγνωρίζονται ή γίνονται αποδεκτά από το ανθρώπινο γένος, αλλά από την ουσία των ίδιων των λόγων. Ακόμη και αν ούτε ένας άνθρωπος σε αυτήν τη γη δεν μπορεί να δεχθεί τα λόγια Μου, η αξία των λόγων Μου και η βοήθειά τους προς το ανθρώπινο γένος είναι ανεκτίμητα για οποιονδήποτε άνθρωπο. Γι' αυτό, όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τους πολλούς που αποστατούν, αντικρούουν ή περιφρονούν εντελώς τα λόγια Μου, η στάση Μου είναι μόνο αυτή: ας γίνουν ο χρόνος και τα γεγονότα μάρτυρές Μου και ας δείξουν ότι τα λόγια Μου είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ας δείξουν ότι όλα όσα έχω πει είναι σωστά, ότι είναι εκείνα με τα οποία θα πρέπει να εξοπλιστεί ο άνθρωπος και, επιπλέον, εκείνα που θα πρέπει να αποδεχθεί. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι Με ακολουθούν να γνωρίσουν τούτο το γεγονός: όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν πλήρως τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τα λόγια Μου, όσοι δεν μπορούν να βρουν έναν σκοπό στα λόγια Μου, αλλά και όσοι δεν μπορούν να δεχθούν τη σωτηρία εξαιτίας των λόγων Μου, είναι εκείνοι που έχουν καταδικαστεί από τα λόγια Μου και, επιπλέον, έχουν απωλέσει τη σωτηρία Μου, και η ράβδος Μου ποτέ δεν θα λείψει από πάνω τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να σκέφτεστε τις πράξεις σας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

154. Ο Θεός ο ίδιος είναι η ζωή και η αλήθεια, και η ζωή Του και η αλήθεια συνυπάρχουν. Εκείνοι που είναι ανίκανοι να κερδίσουν την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή. Χωρίς την καθοδήγηση, την υποστήριξη και την παροχή της αλήθειας, το μόνο που θα κερδίσεις είναι γράμματα, δόγματα και, επιπλέον, τον θάνατο. Η ζωή του Θεού είναι πανταχού παρούσα, και η αλήθεια Του και η ζωή συνυπάρχουν. Εάν δεν μπορέσεις να βρεις την πηγή της αλήθειας, τότε δεν θα κερδίσεις την τροφή της ζωής. Εάν δεν μπορέσεις να κερδίσεις την παροχή της ζωής, τότε σίγουρα δεν θα έχεις την αλήθεια, κι έτσι, εκτός από φαντασιώσεις και συλλήψεις, το σύνολο του σώματός σου δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά σάρκα, η βρωμερή σου σάρκα. Να ξέρεις ότι οι λέξεις στα βιβλία δεν συνιστούν ζωή, τα ντοκουμέντα της ιστορίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως η αλήθεια, και τα δόγματα του

παρελθόντος δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως περιγραφή των σημερινών λόγων του Θεού. Μόνο αυτά που εκφράζει ο Θεός όταν έρχεται στη γη και ζει ανάμεσα στους ανθρώπους είναι η αλήθεια, η ζωή, το θέλημά Του και ο τρόπος που Εκείνος δουλεύει σήμερα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

155. Η αλήθεια είναι ο πιο πραγματικός αφορισμός της ζωής και ο υψηλότερος των αφορισμών όλης της ανθρωπότητας. Ονομάζεται «αφορισμός της ζωής» επειδή είναι η απαίτηση του Θεού από τον άνθρωπο και το έργο που γίνεται προσωπικά από τον Θεό. Δεν είναι ένας αφορισμός που προέκυψε από κάτι, ούτε μια διάσημη ρήση από κάποια μεγάλη προσωπικότητα. Αντίθετα, είναι η ομιλία που απηύθυνε στην ανθρωπότητα ο Κύριος των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων· δεν πρόκειται για κάποια λόγια που συνόψισε ο άνθρωπος, αλλά για την έμφυτη ζωή του Θεού. Κι έτσι ονομάζεται «ο υψηλότερος από όλους τους αφορισμούς της ζωής».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό και το έργο Του μπορούν να Τον ικανοποιήσουν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

156. Η αλήθεια προέρχεται από τον κόσμο του ανθρώπου, όμως η αλήθεια στους ανθρώπους μεταφέρεται από τον Χριστό. Προέρχεται από τον Χριστό, δηλαδή από τον ίδιο τον Θεό, και αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Ωστόσο, ο Χριστός παρέχει μόνο την αλήθεια. Δεν έρχεται να αποφασίσει αν ο άνθρωπος θα είναι επιτυχής στην επιδίωξή του για την αλήθεια. Επομένως, η επιτυχία ή η αποτυχία στην αλήθεια εξαρτώνται από την επιδίωξη του ανθρώπου. Η επιτυχία ή η αποτυχία του ανθρώπου στην αλήθεια δεν είχε ποτέ σχέση με τον Χριστό, αλλά καθορίζεται από την επιδίωξή του. Ο προορισμός του ανθρώπου και η επιτυχία του ή η αποτυχία του δεν μπορούν να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι του Θεού, έτσι ώστε ο ίδιος ο Θεός να τα αναλάβει, επειδή αυτό δεν είναι θέμα Θεού, αλλά συνδέεται άμεσα με το καθήκον που πρέπει να επιτελούν τα πλάσματα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

157. Η αλήθεια δεν είναι τυποποιημένη, ούτε και είναι νόμος. Δεν είναι νεκρή —είναι ζωή, είναι κάτι ζωντανό και είναι ο κανόνας που πρέπει να ακολουθούν τα πλάσματα και ο κανόνας που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι στη ζωή τους. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβεις περισσότερο εμπειρικά. Σε όποιο στάδιο κι αν έχεις φτάσει στην εμπειρία σου, είσαι αναπόσπαστος από τον λόγο του Θεού ή από την αλήθεια, ενώ αυτό που κατανοείς για τη διάθεση του Θεού και αυτό που γνωρίζεις γι' αυτό που έχει και είναι ο Θεός, εκφράζονται όλα μέσα από τον λόγο του Θεού· είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την αλήθεια. Η διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός, είναι τα ίδια η αλήθεια· η αλήθεια είναι μια αυθεντική εκδήλωση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι. Κάνει απτό αυτό που έχει και είναι ο Θεός και το δηλώνει ρητά· σου λέει πιο ευθέως τι αρέσει στον Θεό, τι δεν Του αρέσει, τι θέλει Αυτός να κάνεις και τι δε σου επιτρέπει να κάνεις, ποιους ανθρώπους απεχθάνεται και σε ποιους ανθρώπους βρίσκει ευχαρίστηση. Πίσω από τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, οι άνθρωποι μπορούν να δουν την ευχαρίστηση, τον θυμό, τη λύπη και την ευτυχία Του, όπως και την ουσία Του —αυτή είναι η αποκάλυψη της διάθεσής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

158. Ανεξάρτητα από το αν ο λόγος που εκφέρει ο Θεός είναι εξωτερικά απλός ή βαθυστόχαστος, αποτελεί, στο σύνολό του, αλήθειες απαραίτητες για τον άνθρωπο καθώς εισέρχεται στη ζωή· αποτελεί την πηγή των ζώντων υδάτων που δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να επιβιώσει τόσο πνευματικά όσο και σωματικά. Παρέχει ό,τι χρειάζεται ο άνθρωπος για να παραμείνει ζωντανός, τις αρχές και τα πιστεύω για να διάγει την καθημερινή ζωή του, το μονοπάτι, τον στόχο και την κατεύθυνση από τα οποία πρέπει να περάσει για να λάβει τη σωτηρία, κάθε αλήθεια που θα πρέπει να κατέχει ως δημιουργημένο ον ενώπιον του Θεού και κάθε αλήθεια σχετικά με το πώς ο άνθρωπος υπακούει και λατρεύει τον Θεό. Είναι η εγγύηση που διασφαλίζει την επιβίωση του ανθρώπου, είναι ο καθημερινός άρτος του ανθρώπου και είναι, επίσης, η στιβαρή υποστήριξη που επιτρέπει στον άνθρωπο να είναι δυνατός και να στέκεται όρθιος. Είναι πλούσιος στην πραγματικότητα της αλήθειας της κανονικής ανθρώπινης φύσης όπως βιώνεται από το δημιουργημένο ανθρώπινο είδος, πλούσιος στην αλήθεια δια της οποίας το ανθρώπινο είδος απελευθερώνεται από τη διαφθορά και αποφεύγει τις παγίδες του Σατανά, πλούσιος στην αδιάκοπη διδαχή, προτροπή,

ενθάρρυνση και παρηγοριά που δίνει ο Δημιουργός στη δημιουργημένη ανθρωπότητα. Είναι ο φάρος που καθοδηγεί και διαφωτίζει τους ανθρώπους να καταλάβουν καθετί θετικό, η εγγύηση που διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι θα βιώσουν και θα αποκτήσουν καθετί δίκαιο και καλό, το κριτήριο με το οποίο μετρούνται όλοι οι άνθρωποι, τα γεγονότα και τα αντικείμενα, καθώς επίσης και ο δείκτης πλοήγησης που οδηγεί τους ανθρώπους προς τη σωτηρία και το μονοπάτι του φωτός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

159. Ο λόγος του Θεού δεν μπορεί να εκφέρεται όπως ο λόγος του ανθρώπου, πόσο μάλλον μπορεί ο λόγος του ανθρώπου να εκφέρεται όπως ο λόγος του Θεού. Ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός, και ο ενσαρκωμένος Θεός δεν είναι ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό. Υπάρχει μια ουσιώδης διαφορά. Ίσως, αφότου διαβάσεις αυτά τα λόγια, να μη δεχθείς ότι είναι λόγια του Θεού, παρά μόνο να τα δεχθείς ως λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε. Σε αυτήν την περίπτωση, έχεις τυφλωθεί από την άγνοια. Πώς είναι δυνατόν τα λόγια του Θεού να είναι το ίδιο πράγμα με τα λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε; Τα λόγια του ενσαρκωμένου Θεού εισάγουν μια νέα εποχή, καθοδηγούν ολόκληρη την ανθρωπότητα, αποκαλύπτουν μυστήρια και δείχνουν στον άνθρωπο την κατεύθυνση προς μια νέα εποχή. Η διαφώτιση που αποκτά ο άνθρωπος δεν είναι παρά μια απλή άσκηση ή γνώση. Δεν μπορεί να καθοδηγήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα προς μια νέα εποχή ούτε να αποκαλύψει το μυστήριο του ίδιου του Θεού. Ο Θεός, εν τέλει, είναι Θεός, ενώ ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Ο Θεός έχει την ουσία του Θεού, ενώ ο άνθρωπος έχει την ουσία του ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος θεωρεί τα λόγια που εκφέρει ο Θεός ως μια απλή διαφώτιση από το Άγιο Πνεύμα και εκλαμβάνει τα λόγια των αποστόλων και των προφητών ως λόγια που είπε ο ίδιος ο Θεός, τότε ο άνθρωπος κάνει λάθος.

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

160. Η αλήθεια είναι η ζωή του ίδιου του Θεού· αντιπροσωπεύει τη διάθεσή Του, την ουσία Του, και τα πάντα μέσα Του. Αν λες ότι το να έχεις μια σταλιά εμπειρία ισοδυναμεί με το να κατέχεις την αλήθεια, τότε μπορείς να αντιπροσωπεύεις τη διάθεση του Θεού; Ενδεχομένως να έχεις κάποια εμπειρία ή κάποιο φως όσον αφορά μια συγκεκριμένη πτυχή ή

πλευρά της αλήθειας, αλλά δεν μπορείς να την παρέχεις στους άλλους για πάντα, άρα αυτό το φως που έχεις κερδίσει δεν είναι η αλήθεια· είναι απλώς ένα συγκεκριμένο σημείο στο οποίο μπορούν να φτάσουν οι άνθρωποι. Είναι απλώς η δέουσα εμπειρία και η δέουσα κατανόηση που θα πρέπει να κατέχει κάποιος: κάποια πραγματική εμπειρία και γνώση της αλήθειας. Αυτό το φως, η διαφώτιση και η βιωματική κατανόηση δεν μπορούν ποτέ να υποκαταστήσουν την αλήθεια· ακόμα κι αν όλοι οι άνθρωποι είχαν βιώσει πλήρως αυτήν την αλήθεια και συγκέντρωναν όλη τη βιωματική κατανόησή τους, και πάλι αυτό δεν θα μπορούσε να αντικαταστήσει αυτήν τη μία αλήθεια. Όπως έχει ειπωθεί στο παρελθόν: «Συνοψίζω με μια ρήση για τον ανθρώπινο κόσμο: Δεν υπάρχει κανείς ανάμεσα στους ανθρώπους που να Με αγαπά». Αυτή είναι μια δήλωση αλήθειας· είναι η αληθινή ουσία της ζωής. Είναι το πιο βαθύ από όλα τα πράγματα· αυτή συνιστά έκφραση του ίδιου του Θεού. Μπορείς να συνεχίσεις να τη βιώνεις, και αν τη βιώσεις για τρία χρόνια, θα την κατανοήσεις επιφανειακά· αν τη βιώσεις για επτά ή οκτώ χρόνια, θα την κατανοήσεις ακόμα περισσότερο —αλλά ανεξάρτητα από το πόσο την κατανοείς, δεν θα είσαι ποτέ σε θέση να υποκαταστήσεις αυτήν τη μία δήλωση αλήθειας. Κάποιος άλλος, αφού τη βιώσει για ένα-δύο χρόνια, ίσως να την κατανοήσει λιγάκι, και κατόπιν λίγο πιο βαθιά αφού τη βιώσει για δέκα χρόνια, και κατόπιν να την κατανοήσει περισσότερο αφού τη βιώσει εφ' όρου ζωής —αλλά αν και οι δυο σας συνδυάσετε αυτά που έχετε κατανοήσει από κοινού, ακόμα και τότε —ανεξάρτητα από το πόση κατανόηση, πόση εμπειρία, πόσες γνώσεις, πόσο φως ή πόσα παραδείγματα κατέχετε και οι δύο— όλα αυτά και πάλι δεν μπορούν να υποκαταστήσουν αυτήν τη μία δήλωση αλήθειας. Τι εννοώ μ' αυτό; Εννοώ ότι η ζωή του ανθρώπου θα είναι πάντα η ζωή του ανθρώπου, και ανεξάρτητα από το πόσο ενδεχομένως συνάδει η κατανόησή σου με την αλήθεια, τις προθέσεις του Θεού και τις απαιτήσεις Του, δεν θα μπορέσει ποτέ να υποκαταστήσει την αλήθεια. Το να λέγεται ότι οι άνθρωποι έχουν αποκτήσει την αλήθεια σημαίνει ότι κατέχουν κάποια πραγματικότητα, ότι έχουν αποκτήσει κάποια κατανόηση της αλήθειας, ότι έχουν επιτύχει κάποια πραγματική είσοδο στα λόγια του Θεού, ότι έχουν κάποια πραγματική εμπειρία αυτών και ότι είναι στον σωστό δρόμο στην πίστη τους στον Θεό. Μόνο μία δήλωση από τον Θεό αρκεί για να τη βιώσει κάποιος εφ' όρου ζωής· ακόμα κι αν οι άνθρωποι επρόκειτο να τη βιώσουν για πολλές ζωές ή και για πολλές χιλιετίες, και πάλι δεν θα ήταν σε θέση να βιώσουν πλήρως και απολύτως έστω και μία αλήθεια. Αν οι άνθρωποι έχουν κατανοήσει μόνο κάποια ρηχά λόγια, αλλά ισχυρίζονται ότι έχουν αποκτήσει την αλήθεια, δεν θα ήταν αυτό σκέτη ανοησία;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέρεις ποια είναι πράγματι η αλήθεια;» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

161. Όταν οι άνθρωποι κατανοούν την αλήθεια και ζουν μαζί της σαν να είναι η ζωή τους, σε ποια ζωή αναφέρεται αυτό; Αναφέρεται στην ικανότητά τους να βασίζουν το πώς ζουν στα λόγια του Θεού· σημαίνει πως έχουν πραγματική γνώση των λόγων του Θεού και μια αληθινή κατανόηση της αλήθειας. Όταν οι άνθρωποι κατέχουν αυτήν τη νέα ζωή μέσα τους, ο τρόπος με τον οποίο ζουν εδραιώνεται πάνω σε ένα θεμέλιο του λόγου-αλήθειας του Θεού, και ζουν μέσα στη σφαίρα της αλήθειας. Η ζωή των ανθρώπων έχει να κάνει με το να φτάσουν στο σημείο να γνωρίσουν και να βιώσουν την αλήθεια και, έχοντας αυτό ως θεμέλιό της, να μην ξεπεράσει αυτό το πεδίο· σε αυτήν τη ζωή αναφερόμαστε όταν κάνουμε λόγο περί απόκτησης της αλήθειας-ζωής. Για να ζεις με την αλήθεια ως τη ζωή σου, δεν ισχύει ότι η ζωή της αλήθειας είναι μέσα σου, ούτε ισχύει ότι αν κατέχεις την αλήθεια ως τη ζωή σου γίνεσαι η αλήθεια και η εσωτερική σου ζωή γίνεται η ζωή της αλήθειας· ακόμη λιγότερο μπορεί να ειπωθεί πως είσαι η αλήθεια-ζωή. Εν τέλει, η ζωή σου παραμένει η ζωή ενός ανθρώπου. Απλώς ένας άνθρωπος μπορεί να ζει σύμφωνα με τα λόγια του Θεού, να κατέχει τη γνώση της αλήθειας και να την κατανοεί σε βάθος· αυτήν την κατανόηση δεν μπορούν να σου την αφαιρέσουν. Βιώνεις και κατανοείς πλήρως αυτά τα πράγματα, νιώθοντας πως είναι πολύ καλά και πολύτιμα, και φτάνεις στο σημείο να τα αποδεχθείς ως τη βάση για τη ζωή σου· επιπλέον, ζεις στηριζόμενος σε αυτά τα πράγματα, και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό: Αυτή είναι, λοιπόν, η ζωή σου. Η ζωή σου περιέχει μόνο αυτά τα πράγματα, περιέχει μόνο την κατανόηση, την εμπειρία και τις ιδέες της αλήθειας. Ό,τι και να κάνεις, θα πρέπει να ζεις εξαρτώμενος από αυτά τα πράγματα, και ό,τι και να κάνεις δεν θα υπερβείς αυτή τη δυνατότητα, δεν θα υπερβείς αυτά τα όρια. Αυτή θα είναι η ζωή σου, κι ο τελικός στόχος του έργου του Θεού είναι οι άνθρωποι να έχουν αυτό το είδος ζωής. Ανεξάρτητα από το πόσο καλά κατανοούν οι άνθρωποι την αλήθεια, η ουσία τους παραμένει η ουσία της ανθρωπότητας και δεν συγκρίνεται ουδόλως με την ουσία του Θεού. Επειδή η εμπειρία τους όσον αφορά την αλήθεια είναι ατέρμονη, είναι αδύνατο να βιώσουν πλήρως την αλήθεια. Οι άνθρωποι μπορούν μόνο να βιώσουν την άκρως περιορισμένη αλήθεια που μπορούν να αποκτήσουν οι άνθρωποι. Πώς θα μπορούσαν, λοιπόν, να γίνουν Θεοί; [...] Αν έχεις κάποια εμπειρία από τα λόγια του Θεού και ζεις σύμφωνα με το πώς κατανοείς εσύ την αλήθεια, τότε

τα λόγια του Θεού θα γίνουν η ζωή σου. Εντούτοις, και πάλι δεν μπορείς να λες ότι η αλήθεια είναι η ζωή σου ή ότι αυτό που εκφράζεις είναι η αλήθεια· αν αυτή είναι η άποψή σου, τότε κάνεις λάθος. Αν έχεις κάποια εμπειρία από μια πτυχή της αλήθειας, μπορεί αυτή και μόνο να αντιπροσωπεύει την αλήθεια; Σε καμία περίπτωση. Μπορείς να εξηγήσεις διεξοδικά την αλήθεια; Μπορείς να ανακαλύψεις τη διάθεση του Θεού και την ουσία Του από την αλήθεια; Δεν μπορείς. Όλοι έχουν απλώς βιώσει μία πτυχή και ένα πεδίο της αλήθειας. Με το να τη βιώνεις εντός του περιορισμένου σου πεδίου δεν μπορείς να θίξεις όλες τις πτυχές της αλήθειας. Μπορούν οι άνθρωποι να βιώσουν το αρχικό νόημα της αλήθειας; Πόση είναι η ελάχιστη εμπειρία σου; Ένας και μόνο κόκκος άμμου σε μια παραλία, μια σταγόνα στον ωκεανό. Συνεπώς, όσο πολύτιμα κι αν είναι η κατανόηση και τα συναισθήματα που έχεις αποκομίσει από τις εμπειρίες σου, και πάλι δεν μπορούν να λογίζονται ως η αλήθεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέρεις ποια είναι πράγματι η αλήθεια;» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

162. Ο ίδιος ο Θεός κατέχει την αλήθεια και είναι η πηγή της αλήθειας. Κάθε θετικό πράγμα και κάθε αλήθεια προέρχονται από τον Θεό. Εκείνος μπορεί να εκφέρει κρίση σχετικά με το πόσο ορθό ή εσφαλμένο είναι το κάθε πράγμα και το κάθε γεγονός· μπορεί να εκφέρει κρίση για πράγματα που έχουν γίνει, πράγματα που γίνονται τώρα και πράγματα που θα γίνουν στο μέλλον, τα οποία δεν γνωρίζει ακόμα ο άνθρωπος. Είναι ο μόνος κριτής ο οποίος μπορεί να εκφέρει κρίση σχετικά με το πόσο ορθό ή εσφαλμένο είναι το κάθε πράγμα, και αυτό σημαίνει ότι μόνο Αυτός μπορεί να κρίνει πόσο ορθό ή εσφαλμένο είναι το κάθε πράγμα. Γνωρίζει τους κανόνες για όλα τα πράγματα. Πρόκειται για την προσωποποίηση της αλήθειας, πράγμα που σημαίνει ότι ο ίδιος κατέχει την ουσία της αλήθειας. Εάν ο άνθρωπος κατανοούσε την αλήθεια και πετύχαινε την τελείωση, θα είχε τότε καμία σχέση με την προσωποποίηση της αλήθειας; Όταν ο άνθρωπος οδηγείται στην τελείωση, διαθέτει μια ακριβή κρίση όλων όσα κάνει ο Θεός τώρα, όπως επίσης και των πραγμάτων τα οποία Εκείνος απαιτεί, και διαθέτει έναν ακριβή τρόπο άσκησης· ο άνθρωπος κατανοεί, επίσης, το θέλημα του Θεού και ξεχωρίζει το σωστό από το λάθος. Κι όμως, υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία δεν μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος, πράγματα που μπορεί να μάθει μόνο όταν του τα πει ο Θεός —μπορεί ο άνθρωπος να γνωρίζει πράγματα που είναι ακόμη άγνωστα, πράγματα που ο Θεός δεν του έχει πει ακόμα; (Δεν μπορεί.) Ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει προβλέψεις.

Επιπλέον, ακόμα κι αν ο άνθρωπος αποκτούσε την αλήθεια από τον Θεό, κατείχε την πραγματικότητα της αλήθειας, γνώριζε την ουσία πολλών αληθειών, και είχε την ικανότητα να ξεχωρίσει το σωστό από το λάθος, θα είχε, μήπως, τότε την ικανότητα να ελέγχει και να κυβερνά τα πάντα; (Όχι.) Αυτή είναι η διαφορά. Σε κάθε περίπτωση, τα δημιουργημένα όντα μπορούν να αποκτήσουν την αλήθεια μόνο από την πηγή της αλήθειας. Μπορούν να αποκτήσουν την αλήθεια από τον άνθρωπο; Μπορεί ο άνθρωπος να την παράσχει; Μπορεί ο άνθρωπος να προσφέρει για τον άνθρωπο; Δεν μπορεί, και αυτή είναι η διαφορά. Εσύ μπορείς μόνο να λαμβάνεις, όχι να παρέχεις —μπορείς να αποκληθείς η προσωποποίηση της αλήθειας; Ποια είναι ακριβώς η ουσία της προσωποποίησης της αλήθειας; Είναι η πηγή που παρέχει την αλήθεια, η πηγή της διακυβέρνησης και της κυριαρχίας επί των πάντων, και είναι επίσης τα πρότυπα και οι κανόνες βάσει των οποίων κρίνονται όλα τα πράγματα και όλα τα γεγονότα. Αυτή είναι η προσωποποίηση της αλήθειας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Για τους επικεφαλής και για τους εργάτες, η επιλογή ενός μονοπατιού είναι υψίστης σημασίας Ι'» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

164. Στην έκφρασή Του όσον αφορά την αλήθεια, ο Θεός εκφράζει τη διάθεση και την υπόστασή Του: Η έκφραση της αλήθειας από Αυτόν δεν βασίζεται στις συνόψεις της ανθρωπότητας για τα διάφορα θετικά πράγματα και τις θετικές δηλώσεις που αναγνωρίζει η ανθρωπότητα. Ο λόγος του Θεού είναι ο λόγος του Θεού, είναι αλήθεια. Είναι το θεμέλιο και ο νόμος βάσει των οποίων πρέπει να υφίσταται η ανθρωπότητα, ενώ εκείνα τα αποκαλούμενα δόγματα που προέρχονται από την ανθρωπότητα καταδικάζονται από τον Θεό. Δεν πληρούν την έγκρισή Του και, πολύ περισσότερο, δεν είναι η προέλευση ή η βάση του λόγου Του. Ο Θεός εκφράζει τη διάθεση και την υπόστασή Του μέσω του λόγου Του. Όλα τα λόγια που προέρχονται από την έκφραση του Θεού είναι αλήθεια, γιατί Αυτός κατέχει την υπόσταση του Θεού και είναι η πραγματικότητα όλων των θετικών πραγμάτων. Το γεγονός ότι ο λόγος του Θεού είναι αλήθεια δεν αλλάζει ποτέ, ανεξάρτητα από το πώς τον τοποθετεί ή τον ορίζει η διεφθαρμένη αυτή ανθρωπότητα, ή από το πώς τον βλέπει ή τον κατανοεί. Ανεξάρτητα από το πόσα πολλά λόγια του Θεού έχουν ειπωθεί και από το πόσο πολύ τα καταδικάζει η διεφθαρμένη και αμαρτωλή αυτή ανθρωπότητα, και μάλιστα μη διαδίδοντάς τα, ή ακόμη και μέχρι του σημείου να αντιμετωπίζονται με περιφρόνηση από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα —ακόμη και υπό αυτές τις συνθήκες, παραμένει γεγονός που δεν μπορεί να αλλάξει: ο

αποκαλούμενος πολιτισμός και οι παραδόσεις που εκτιμά η ανθρωπότητα, ακόμη και λαμβάνοντας υπόψη τους παραπάνω λόγους, δεν μπορούν να καταστούν θετικά πράγματα, ούτε να καταστούν η αλήθεια. Αυτό είναι αμετάβλητο. Ο παραδοσιακός πολιτισμός και ο τρόπος ύπαρξης της ανθρωπότητας δεν θα καταστούν αλήθεια λόγω των αλλαγών ή της παρόδου του χρόνου, ούτε και τα λόγια του Θεού θα καταστούν λόγια του ανθρώπου λόγω της καταδίκης ή της λήθης της ανθρωπότητας. Αυτή η ουσία δεν θα αλλάξει ποτέ: η αλήθεια είναι πάντα αλήθεια. Ποιο γεγονός υπάρχει εδώ; όλα αυτά τα λεγόμενα που συνοψίζει η ανθρωπότητα προέρχονται από τον Σατανά —είναι ανθρώπινες φαντασιοκοπίες και αντιλήψεις, που προκύπτουν ακόμη και από την ανθρώπινη οξυθυμία, και δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με θετικά πράγματα. Τα λόγια του Θεού, από την άλλη πλευρά, αποτελούν εκφράσεις της υπόστασης και του κύρους Του. Για ποιο λόγο εκφράζει αυτά τα λόγια; Γιατί λέω ότι είναι αλήθεια; Ο λόγος είναι ότι ο Θεός κυβερνά όλους τους νόμους, τις αρχές, τις ρίζες, τις υποστάσεις, τις πραγματικότητες και τα μυστήρια όλων των πραγμάτων, και είναι κατανοητά στο χέρι Του, ενώ μόνο Αυτός γνωρίζει όλες τις αρχές, τις πραγματικότητες, τα γεγονότα και τα μυστήρια των πάντων. Γνωρίζει την προέλευσή τους και ποιες είναι πραγματικά οι ρίζες τους. Επομένως, μόνο οι ορισμοί όλων των πραγμάτων που μνημονεύονται στα λόγια του Θεού είναι ακριβέστατοι, ενώ οι απαιτήσεις για την ανθρωπότητα εντός του λόγου Του αποτελούν το μόνο πρότυπο για τον άνθρωπο —τα μόνα κριτήρια με βάση τα οποία θα πρέπει να υφίσταται η ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με το τι είναι η αλήθεια» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

Γ) Λόγια σχετικά με τη μαρτυρία της εμφάνισης και του έργου του Θεού

165. Έχουν έλθει αίνοι στη Σιών και έχει εμφανιστεί ο τόπος κατοικίας του Θεού. Το ένδοξο άγιο όνομα που όλοι οι λαοί αινούν διαδίδεται. Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Η Κεφαλή του σύμπαντος, ο Χριστός των εσχάτων ημερών —Αυτός είναι ο λαμπερός Ήλιος που έχει

ανατείλει πάνω από το Όρος Σιών, το οποίο υψώνεται με μεγαλοπρέπεια και επιβλητικότητα σ' ολόκληρο το σύμπαν...

Παντοδύναμε Θεέ! Σε επευφημούμε· χορεύουμε και ψάλλουμε. Είσαι πράγματι ο Λυτρωτής μας, ο μέγας Βασιλιάς του σύμπαντος! Έχεις φτιάξει μια ομάδα νικητών και έχεις εκπληρώσει το σχέδιο της διαχείρισης του Θεού. Όλοι οι λαοί θα συρρεύσουν σ' αυτό το όρος. Όλοι οι λαοί θα γονατίσουν μπροστά στον θρόνο! Είσαι ο ένας και ο μόνος αληθινός Θεός και Σου αξίζει δόξα και τιμή. Όλη η δόξα, ο αίνος και η εξουσία ανήκουν στον θρόνο! Η πηγή της ζωής ρέει από τον θρόνο, ποτίζοντας και τρέφοντας τα πλήθη του λαού του Θεού. Η ζωή αλλάζει καθημερινά· μας ακολουθούν νέο φως και αποκαλύψεις, παρέχοντας διαρκώς νέα ενόραση για τον Θεό. Οι εμπειρίες μας παρέχουν απόλυτη σιγουριά για τον Θεό. Ο λόγος Του εκδηλώνεται διαρκώς, εκδηλώνεται μέσα σ' όσους είναι σωστοί. Είμαστε πράγματι τόσο ευλογημένοι! Ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό καθημερινά, επικοινωνούμε με τον Θεό στα πάντα, και δίνουμε στον Θεό κυριαρχία επί των πάντων. Συλλογιζόμαστε προσεκτικά τον λόγο του Θεού, η καρδιά μας γαληνεύει στον Θεό και, έτσι, ερχόμαστε ενώπιον του Θεού, όπου λαμβάνουμε το φως Του. Καθημερινά, στη ζωή, τις ενέργειες, τα λόγια, τις σκέψεις και τις ιδέες μας, ζούμε μέσα στον λόγο του Θεού, έχουμε οξυδέρκεια ανά πάσα στιγμή. Ο λόγος του Θεού περνά την κλωστή στη βελόνα· τα πράγματα που βρίσκονται κρυμμένα μέσα μας, έρχονται στο φως αναπάντεχα το ένα μετά το άλλο. Η συναναστροφή με τον Θεό δεν επιδέχεται καθυστέρηση· οι σκέψεις και οι ιδέες μας ξεσκεπάζονται από τον Θεό. Κάθε στιγμή, ζούμε ενώπιον του βήματος του Χριστού, όπου υποβαλλόμαστε σε κρίση. Κάθε σημείο μέσα στο σώμα μας παραμένει υπό την κατοχή του Σατανά. Σήμερα, ο ναός του Θεού πρέπει να καθαρθεί, ώστε να ξανακερδίσει την κυριαρχία Του. Για να μας κατέχει εξ ολοκλήρου ο Θεός, πρέπει να συμμετάσχουμε σε έναν αγώνα ζωής και θανάτου. Μόνο όταν έχει σταυρωθεί ο παλιός εαυτός μας, μπορεί η αναστημένη ζωή του Χριστού να βασιλεύσει κυρίαρχη.

Τώρα, το Άγιο Πνεύμα εξαπολύει επίθεση σε κάθε γωνιά μας για να αγωνιστεί για την ανάκτησή μας! Εφόσον είμαστε έτοιμοι να απαρνηθούμε τον εαυτό μας και πρόθυμοι να συνεργαστούμε με τον Θεό, ο Θεός σίγουρα θα μας φωτίζει και θα μας εξαγνίζει από μέσα μας ανά πάσα στιγμή, και θα ανακτήσει εκ νέου ό,τι έχει καταλάβει ο Σατανάς, ώστε να μπορέσει ο Θεός να μας ολοκληρώσει το συντομότερο δυνατόν. Μη χάνεις χρόνο —ζήσε την κάθε

στιγμή μέσα στον λόγο του Θεού. Να οικοδομηθείς με τους αγίους, να μεταφερθείς στη βασιλεία και να εισέλθεις στη δόξα μαζί με τον Θεό.

από το «Κεφάλαιο 1» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

166. Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας έχει πάρει μορφή, και αυτό οφείλεται εξ ολοκλήρου στη χάρη και το έλεος του Θεού. Αγάπη για τον Θεό δημιουργείται στις καρδιές μυριάδων αγίων, οι οποίοι δεν παρεκκλίνουν από το πνευματικό μονοπάτι τους. Είναι σταθεροί στην πίστη τους πως ο ένας αληθινός Θεός έχει ενσαρκωθεί, πως Αυτός είναι η Κεφαλή του σύμπαντος που κυβερνά τα πάντα: Αυτό επαληθεύεται από το Άγιο Πνεύμα, είναι τόσο ακλόνητο όσο τα βουνά! Και δεν θα αλλάξει ποτέ!

Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Σήμερα, Εσύ έχεις ανοίξει τα πνευματικά μάτια μας, επιτρέποντας στους τυφλούς να δουν, στους χωλούς να περπατήσουν και στους λεπρούς να θεραπευτούν. Εσύ έχεις ανοίξει το παράθυρο στον ουρανό, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να αντιληφθούμε τα μυστήρια του πνευματικού βασιλείου. Ο άγιος λόγος Σου μας έχει διαποτίσει και Εσύ μας έχεις σώσει από την ανθρώπινη φύση μας, την οποία διέφθειρε ο Σατανάς —αυτό είναι το ανεκτίμητα μέγα έργο Σου και το ανεκτίμητα μέγα έλεός Σου. Είμαστε οι μάρτυρές Σου!

Έχεις παραμείνει κρυμμένος για πολύ καιρό, ταπεινά και σιωπηλά. Έχεις βιώσει την ανάσταση εκ νεκρών, το μαρτύριο της σταύρωσης, τις χαρές και τις λύπες της ανθρώπινης ζωής, καθώς και διωγμό και αντιξοότητες· έχεις δοκιμάσει και γευτεί τον πόνο του ανθρώπινου κόσμου, και η εποχή Σε έχει απαρνηθεί. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ο Θεός ο ίδιος. Μας έχεις σώσει από την κοπριά για χάρη του θελήματος του Θεού, κρατώντας μας ψηλά με τη δεξιά χείρα Σου και δίνοντάς μας απλόχερα τη χάρη Σου. Κάνεις ακατάπαυστες προσπάθειες, έχεις ενσταλάξει τη ζωή Σου μέσα μας· το τίμημα που έχεις πληρώσει με το αίμα, τον ιδρώτα και τα δάκρυά Σου, έχει αποκρυσταλλωθεί στους αγίους. Είμαστε το προϊόν των[α] επίμοχθων προσπαθειών Σου· είμαστε το τίμημα που έχεις πληρώσει.

Ω, Παντοδύναμε Θεέ! Λόγω της στοργής και του ελέους Σου, της δικαιοσύνης και της μεγαλοπρέπειάς Σου, της αγιοσύνης και της ταπεινοφροσύνης Σου, όλοι οι άνθρωποι θα γονατίσουν μπροστά Σου και θα Σε λατρεύουν για όλη την αιωνιότητα.

Σήμερα, έχεις ολοκληρώσει όλες τις εκκλησίες —την εκκλησία της Φιλαδέλφειας— και κατ᾽ αυτόν τον τρόπο έχεις εκπληρώσει το σχέδιο διαχείρισής Σου των 6.000 χρόνων. Οι άγιοι μπορούν να υποτάσσονται ταπεινά ενώπιόν Σου, να συνδέονται εν πνεύματι και να ακολουθούν εν αγάπη, συνδεδεμένοι με την πηγή της κρήνης. Το ζωντανό νερό της ζωής ρέει ακατάπαυστα και απομακρύνει και καθαρίζει όλη τη βρομιά και την ιλύ στην εκκλησία, εξαγνίζοντας, για ακόμα μία φορά, τον ναό Σου. Έχουμε κατορθώσει να γνωρίσουμε τον πρακτικό αληθινό Θεό, έχουμε βαδίσει μέσα στον λόγο Του, έχουμε αναγνωρίσει τις λειτουργίες και τα καθήκοντά μας, και έχουμε κάνει ό,τι μπορούμε για να δαπανήσουμε τον εαυτό μας για χάρη της εκκλησίας. Πάντα ήσυχοι ενώπιόν Σου, πρέπει να δίνουμε προσοχή στο έργο του Αγίου Πνεύματος, ώστε το θέλημά Σου να μην παρεμποδίζεται μέσα μας. Υπάρχει αμοιβαία αγάπη ανάμεσα στους αγίους, και τα προτερήματα κάποιων θα αντισταθμίσουν τα μειονεκτήματα των άλλων. Μπορούν να βαδίζουν στο πνεύμα ανά πάσα στιγμή και να αποκτούν τη διαφώτιση και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος. Κάνουν πράξη την αλήθεια αμέσως μόλις την κατανοήσουν. Συμβαδίζουν με το νέο φως και ακολουθούν τ᾽ αχνάρια του Θεού.

Συνεργάσου ενεργά με τον Θεό· το να Τον αφήνεις να πάρει τον έλεγχο σημαίνει να βαδίζεις μαζί Του. Όλες οι δικές μας ιδέες, έννοιες, απόψεις και κοσμικές εμπλοκές εξαφανίζονται σαν καπνός. Αφήνουμε τον Θεό να βασιλεύσει στο πνεύμα μας, βαδίζουμε μαζί Του και αποκτούμε υπερβατικότητα κατ᾽ αυτόν τον τρόπο, υπερνικούμε τα εγκόσμια και το πνεύμα μας πετάει ελεύθερο και απελευθερώνεται: Αυτά είναι τα αποτελέσματα όταν γίνει Βασιλιάς ο Παντοδύναμος Θεός. Πώς μπορούμε να μη χορεύουμε και να μη ψάλλουμε αίνους, να μην αναπέμπουμε αίνους και να μην αναπέμπουμε νέους ύμνους;

Υπάρχουν πράγματι πολλοί τρόποι για να αινεί κανείς τον Θεό: το να επικαλείται τ᾽ όνομά Του, να Τον πλησιάζει, να Τον σκέφτεται, να διαβάζει προσευχές, να συμμετέχει σε συναναστροφή, να στοχάζεται και να συλλογίζεται, να προσεύχεται, και να ψέλνει αίνους. Σ᾽ αυτά τα είδη αίνου, υπάρχει ευχαρίστηση, όπως και υπάρχει χρίσμα· υπάρχει δύναμη στον αίνο, όπως και φορτίο. Υπάρχει πίστη στον αίνο, όπως και νέα ενόραση.

Συνεργάσου ενεργά με τον Θεό, υπηρέτησε συντονισμένα και γίνε ένα, εκπλήρωσε τις προθέσεις του Παντοδύναμου Θεού, σπεύσε να γίνεις ένα άγιο πνευματικό σώμα,

ποδοπάτησε τον Σατανά και βάλε τέλος στη μοίρα του. Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας έχει αρπαγεί ενώπιον της παρουσίας του Θεού και εκδηλώνεται στη δόξα Του.

από το «Κεφάλαιο 2» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

167. Ο θριαμβευτής Βασιλιάς κάθεται στον ένδοξο θρόνο Του. Έχει επιτύχει τη λύτρωση και έχει οδηγήσει ολόκληρο τον λαό Του να εμφανιστεί με δόξα. Κρατά το σύμπαν στα χέρια Του και με τη θεϊκή σοφία και ισχύ Του έχει οικοδομήσει και εδραιώσει τη Σιών. Κρίνει τον αμαρτωλό κόσμο με τη μεγαλοπρέπειά Του. Έχει απονείμει κρίση σε όλα τα έθνη και σε όλους τους λαούς, στη γη και στις θάλασσες και σε καθετί ζωντανό μέσα τους, καθώς και σε όσους έχουν μεθύσει με το κρασί της ακολασίας. Σίγουρα ο Θεός θα τους κρίνει και σίγουρα θα οργιστεί μαζί τους. Έτσι θα αποκαλυφθεί η μεγαλοπρέπεια του Θεού, η κρίση του οποίου θα είναι ακαριαία και θα απονεμηθεί δίχως καθυστέρηση. Η φωτιά της οργής Του θα κατακάψει σίγουρα τα ειδεχθή εγκλήματά τους και συμφορά θα τους πλήξει όπου να ’ναι· δεν θα έχουν καμιά οδό διαφυγής και κανένα μέρος να κρυφτούν, θα θρηνούν και θα τρίζουν τα δόντια τους, και θα φέρουν την καταστροφή πάνω τους.

Οι θριαμβευτές υιοί, τους οποίους αγαπά ο Θεός, θα μείνουν σίγουρα στη Σιών και δεν θα φύγουν ποτέ από εκεί. Οι πολυπληθείς λαοί θα ακούνε προσεκτικά τη φωνή Του, θα δίνουν μεγάλη προσοχή στις ενέργειές Του και ο ήχος του αίνου τους προς Αυτόν θα ηχεί αιωνίως. Ο ένας αληθινός Θεός έχει εμφανιστεί! Θα είμαστε σίγουροι γι’ Αυτόν στο πνεύμα και θα Τον ακολουθούμε από κοντά, θα ορμήσουμε προς τα εμπρός με όλη μας τη δύναμη και δεν θα διστάζουμε πλέον. Το τέλος του κόσμου ξεδιπλώνεται μπροστά μας· μια σωστή εκκλησιαστική ζωή, καθώς και οι άνθρωποι, οι υποθέσεις και τα πράγματα που μας περιβάλλουν, ενισχύουν ακόμα και τώρα την εκπαίδευσή μας. Ας βιαστούμε να πάρουμε πίσω τις καρδιές μας που αγαπούν τόσο τον κόσμο! Ας βιαστούμε να πάρουμε πίσω την όρασή μας που είναι τόσο θαμπή! Ας κόψουμε το βήμα για να μην υπερβούμε τα όρια. Ας κλείσουμε το στόμα μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να βαδίσουμε στον λόγο του Θεού και να μη διαπληκτιζόμαστε πια για τα κέρδη και τις ζημίες μας. Ω, απαλλαχθείτε από την άπληστη αγάπη σας για τα εγκόσμια και τον πλούτο! Ω, απελευθερωθείτε από την προσκόλληση στον σύζυγο, τις θυγατέρες και τους υιούς σας! Ω, γυρίστε την πλάτη σας στις απόψεις και τις προκαταλήψεις σας! Ω, ξυπνήστε! Ο χρόνος τελειώνει! Κοιτάξτε πάνω, κοιτάξτε πάνω, μέσα από το πνεύμα και

αφήστε τον Θεό να πάρει τον έλεγχο. Ό,τι κι αν συμβεί, μην καταντήσετε σαν τη γυναίκα του Λωτ. Είναι τόσο θλιβερό να παραγκωνίζεστε! Πράγματι, πολύ θλιβερό! Ω, ξυπνήστε!

από το «Κεφάλαιο 3» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

168. Τα βουνά και τα ποτάμια αλλάζουν, τα νερά κυλούν κατά μήκος της κοίτης τους και η ζωή του ανθρώπου διαρκεί λιγότερο από της γης και του ουρανού. Μόνο ο Παντοδύναμος Θεός είναι η αιώνια κι αναστημένη ζωή, η οποία συνεχίζει από γενιά σε γενιά, για πάντα! Όλα τα πράγματα και όλα τα συμβάντα βρίσκονται στα χέρια Του και ο Σατανάς βρίσκεται κάτω από τα πόδια Του.

Σήμερα, χάρη στην προκαθορισμένη επιλογή Του μας σώζει ο Θεός από τα χέρια του Σατανά. Είναι πράγματι ο Λυτρωτής μας. Η αιώνια, αναστημένη ζωή του Χριστού έχει όντως σφυρηλατηθεί μέσα μας, προορίζοντάς μας να συνδεθούμε με τη ζωή του Θεού, ώστε να μπορέσουμε πράγματι να έρθουμε πρόσωπο με πρόσωπο μ' Αυτόν, να Τον τρώμε, να Τον πίνουμε και να Τον απολαμβάνουμε. Αυτό συνιστά την ανιδιοτελή προσφορά του Θεού με τίμημα το αίμα της καρδιάς Του.

Οι εποχές πάνε κι έρχονται, μέσα από ανέμους και παγετό, φανερώνοντας τα τόσο πολλά δεινά, διώξεις και βάσανα της ζωής, την τόσο μεγάλη απόρριψη και συκοφαντία του κόσμου, τις τόσο πολλές ψευδείς κατηγορίες της κυβέρνησης, κι όμως μήτε η πίστη του Θεού μήτε η βούλησή Του έχουν ελαττωθεί στο παραμικρό. Αφιερωμένος ολόψυχα στο θέλημα του Θεού, καθώς και στη διαχείριση και στο σχέδιο του Θεού, βάζει κατά μέρος τη δική Του ζωή για να επιτύχουν εκείνοι. Δεν φείδεται προσπαθειών για τα πλήθη του λαού Του, τα τρέφει και τα ποτίζει προσεκτικά. Όσο αδαείς ή όσο δύσκολοι κι αν είμαστε, πρέπει μόνο να υποτασσόμαστε ενώπιόν Του, και η αναστημένη ζωή του Χριστού θα αλλάξει την παλιά μας φύση... Για όλους αυτούς τους πρωτότοκους υιούς, Αυτός μοχθεί ακατάπαυστα, χωρίς τροφή κι ανάπαυση. Τόσα μερόνυχτα, μέσα από τόσους καύσωνες και παγετούς, Αυτός παρακολουθεί με αμέριστη προσοχή στη Σιών.

Έχει απαρνηθεί με χαρά και προθυμία εξ ολοκλήρου τα εγκόσμια, το σπίτι, τη δουλειά και τα πάντα, και δεν έχει καμιά σχέση με κοσμικές απολαύσεις... Τα λόγια από το στόμα Του μας διαπερνούν, εκθέτοντας πράγματα κρυμμένα βαθιά μέσα στις καρδιές μας. Πώς γίνεται να μην έχουμε πειστεί; Κάθε πρόταση που βγαίνει από το στόμα Του μπορεί να γίνει

πραγματικότητα μέσα μας ανά πάσα στιγμή. Ό,τι κι αν κάνουμε, υπό την παρουσία Του ή κρυμμένοι από Αυτόν, δεν υπάρχει τίποτα που να μη γνωρίζει Αυτός, τίποτα που να μην καταλαβαίνει. Τα πάντα θα αποκαλυφθούν όντως ενώπιόν Του, παρά τα δικά μας σχέδια και τις δικές μας διευθετήσεις.

Καθόμαστε ενώπιόν Του, νιώθουμε χαρά μέσα στο πνεύμα μας, είμαστε γαλήνιοι και ήρεμοι, κι όμως πάντα νιώθουμε κενό και είμαστε πραγματικά υπόχρεοι στον Θεό. Αυτό το θαύμα είναι αδιανόητο και αδύνατο να το πετύχει κανείς. Το Άγιο Πνεύμα αρκεί για να αποδείξει πως ο Παντοδύναμος Θεός είναι ο ένας αληθινός Θεός! Αυτή είναι αδιάσειστη απόδειξη! Εμείς που ανήκουμε σ' αυτήν την ομάδα ανθρώπων είμαστε απερίγραπτα ευλογημένοι! Χωρίς τη χάρη και το έλεος του Θεού, δεν θα μπορούσαμε παρά μόνο να οδεύσουμε στην απώλεια και να ακολουθήσουμε τον Σατανά. Μόνο ο Παντοδύναμος Θεός μπορεί να μας σώσει!

Ω! Παντοδύναμε Θεέ, πρακτικέ Θεέ! Εσύ έχεις ανοίξει τα πνευματικά μας μάτια, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να αντικρίσουμε τα μυστήρια του πνευματικού κόσμου. Οι προοπτικές της βασιλείας είναι ατέρμονες. Ας είμαστε σε επαγρύπνηση καθώς περιμένουμε. Η ημέρα αυτή αποκλείεται να αργήσει.

Οι φωτιές του πολέμου στροβιλίζονται, ο καπνός από τα κανόνια κάνει τον αέρα αποπνικτικό, ο καιρός ζεσταίνει, το κλίμα αλλάζει, μια επιδημία θα εξαπλωθεί και οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να πεθάνουν, δεν έχουν καμία ελπίδα επιβίωσης.

Ω! Παντοδύναμε Θεέ, πρακτικέ Θεέ! Εσύ είσαι το απόρθητο φρούριό μας. Εσύ είσαι το καταφύγιό μας. Μαζευόμαστε κάτω από τις φτερούγες Σου και η συμφορά δεν μπορεί να μας βρει. Τέτοια είναι η θεϊκή προστασία και η φροντίδα Σου.

Υψώνουμε όλοι τη φωνή μας για να ψάλλουμε· ψάλλουμε δοξολογίες και ο ήχος του αίνου μας αντηχεί σε ολόκληρη τη Σιών! Ο Παντοδύναμος Θεός, ο πρακτικός Θεός μάς έχει ετοιμάσει αυτόν τον ένδοξο προορισμό. Να είσαι σε επαγρύπνηση, να είσαι σε επαγρύπνηση! Δεν αργεί πια αυτή η ώρα.

από το «Κεφάλαιο 5» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

169. Από τον καιρό κατά τον οποίο έχει κατατεθεί μαρτυρία για τον Παντοδύναμο Θεό — τον Βασιλιά της βασιλείας— το φάσμα της διαχείρισης του Θεού έχει ξεδιπλωθεί εξ ολοκλήρου σ' ολόκληρο το σύμπαν. Όχι μόνο έχει κατατεθεί μαρτυρία για την εμφάνιση του Θεού στην Κίνα, αλλά έχει κατατεθεί μαρτυρία για το όνομα του Παντοδύναμου Θεού σε όλα τα έθνη και σ' όλους τους τόπους. Όλοι τους φωνάζουν αυτό το άγιο όνομα, επιζητώντας να συναναστραφούν τον Θεό με κάθε δυνατό τρόπο, κατανοώντας το θέλημα του Παντοδύναμου Θεού και υπηρετώντας Τον συντονισμένα εντός της εκκλησίας. Αυτός είναι ο θαυμαστός τρόπος με τον οποίο εργάζεται το Άγιο Πνεύμα.

Οι γλώσσες των διαφόρων εθνών διαφέρουν η μία από την άλλη, αλλά υπάρχει μόνο ένα Πνεύμα. Αυτό το Πνεύμα συνδέει τις εκκλησίες σε όλο το σύμπαν και είναι ένα και το αυτό με τον Θεό, δίχως την παραμικρή διαφορά. Αυτό είναι κάτι αδιαμφισβήτητο. Τώρα, το Άγιο Πνεύμα τούς καλεί και η φωνή Του τους αφυπνίζει. Είναι η φωνή του ελέους του Θεού. Όλοι τους φωνάζουν το άγιο όνομα του Παντοδύναμου Θεού! Επίσης, αναπέμπουν αίνο και ψάλλουν. Ποτέ δεν μπορεί να υπάρξει η παραμικρή παρέκκλιση στο έργο του Αγίου Πνεύματος· αυτοί οι άνθρωποι κάνουν τα πάντα για να προχωρήσουν στο σωστό μονοπάτι, δεν κάνουν πίσω —τα θαύματα μαζεύονται σωρός. Είναι κάτι που οι άνθρωποι δυσκολεύονται να φανταστούν και αδυνατούν να συλλογιστούν.

Ο Παντοδύναμος Θεός είναι ο Βασιλιάς της ζωής στο σύμπαν! Κάθεται στον ένδοξο θρόνο και κρίνει τον κόσμο, κυριαρχεί επί των πάντων και κυβερνά όλα τα έθνη· όλοι οι λαοί γονατίζουν σ' Αυτόν, προσεύχονται σ' Αυτόν, πλησιάζουν σ' Αυτόν και επικοινωνούν μ' Αυτόν. Όσο καιρό κι αν πιστεύετε στον Θεό, όσο υψηλό κι αν είναι το κύρος σας ή όσο ψηλά κι αν είστε στην ιεραρχία, αν αντικρούετε τον Θεό στην καρδιά σας, τότε πρέπει να κριθείτε και να προσπέσετε ενώπιόν Του, βγάζοντας ήχους οδυνηρής ικεσίας· έτσι, δρέπεις πραγματικά τους καρπούς των ίδιων των πράξεών σου. Ο ήχος του θρήνου είναι ο ήχος από το βασανιστήριο στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού, είναι η κραυγή από τη συμμόρφωση με τη σιδερένια ράβδο του Θεού· αυτή είναι η κρίση μπροστά στο βήμα του Χριστού.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 8» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

170. Ο παντοδύναμος Θεός! Το ένδοξο σώμα Του εμφανίζεται ανοικτά, το άγιο πνευματικό σώμα αναδύεται, και Αυτός είναι ο ίδιος ο ολοκληρωμένος Θεός! Ο κόσμος και η σάρκα έχουν και τα δύο αλλάξει, και η μεταμόρφωσή Του στο όρος είναι η θεϊκή υπόσταση. Φορά το χρυσό στέμμα στην κεφαλή Του, η ένδυσή Του είναι ολόλευκη, πλησίον των μαστών έχει ζώνη χρυσή και τα πάντα στον κόσμο είναι το υποπόδιό Του. Οι οφθαλμοί Του είναι σαν φλόγα πυρός, έχει μια οξεία δίστομο ρομφαία στο στόμα Του και έχει στο δεξί Του χέρι τους επτά αστέρες. Η οδός προς τη βασιλεία είναι απεριόριστα φωτεινή, και η δόξα Του αναδύεται και λάμπει· τα όρη χαίρονται και τα ύδατα γελούν· ο ήλιος, η σελήνη και τα αστέρια περιστρέφονται όλα στην ομαλή διάταξή τους καλωσορίζοντας τον μοναδικό, αληθινό Θεό, του οποίου η θριαμβευτική επιστροφή αναγγέλλει την ολοκλήρωση του σχεδίου διαχείρισής Του, διάρκειας έξι χιλιάδων ετών. Τα πάντα χοροπηδούν και χορεύουν με χαρά! Ζητωκραυγάστε! Ο παντοδύναμος Θεός κάθεται στον ένδοξο θρόνο Του! Τραγουδήστε! Το νικηφόρο λάβαρο του Παντοδύναμου υψώνεται πάνω στο μεγαλοπρεπές, μεγαλειώδες όρος Σιών! Όλα τα έθνη ζητωκραυγάζουν, όλοι οι λαοί τραγουδούν, το όρος Σιών γελά χαρωπά, και η δόξα του Θεού έχει υψωθεί! Δεν πίστευα ποτέ ότι θα έβλεπα την όψη του Θεού ούτε στα όνειρά μου, κι όμως σήμερα την είδα. Ερχόμενος πρόσωπο με πρόσωπο με Εκείνον κάθε μέρα, Του απογυμνώνω την καρδιά μου. Εκείνος προσφέρει πλουσιοπάροχα βρώση και πόση. Το ένδοξο φως Του φωτίζει τα πάντα: τη ζωή, τα λόγια, τις πράξεις, τις σκέψεις, τις ιδέες. Εκείνος δείχνει τον δρόμο σε κάθε βήμα και η κρίση Του πλήττει αμέσως όποια καρδιά είναι ανυπότακτη.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 15» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

171. Ο Υιός του ανθρώπου έχει καταστεί αντικείμενο μαρτυρίας, κι ο ίδιος ο Θεός έχει αποκαλυφθεί ανοικτά. Η δόξα του Θεού έχει ξεχυθεί, λάμποντας αδυσώπητα σαν τον φλεγόμενο ήλιο! Η ένδοξη όψη Του ακτινοβολεί εκτυφλωτικό φως· τίνος τα μάτια τολμούν να Του αντισταθούν; Η αντίσταση οδηγεί στον θάνατο! Δεν υπάρχει το παραμικρό έλεος για οτιδήποτε σκέφτεστε μέσα στην καρδιά σας, για οποιαδήποτε λέξη ξεστομίζετε ή για οτιδήποτε κάνετε. Όλοι σας τελικά θα κατανοήσετε και θα δείτε τι είναι αυτό που έχετε αποκτήσει —τίποτα άλλο πέρα από την κρίση Μου! Μπορώ να το ανεχτώ όταν δεν καταβάλλετε προσπάθεια να φάτε και να πιείτε τον λόγο Μου, αλλά αντ' αυτού διακόπτετε

αυθαίρετα και καταστρέφετε το οικοδόμημά Μου; Δεν θα φερθώ ευγενικά σε τέτοιου είδους άτομα! Αν η συμπεριφορά σου επιδεινωθεί περισσότερο, θα καταστραφείς μέσα στις φλόγες! Ο παντοδύναμος Θεός εκδηλώνεται μέσα σε ένα πνευματικό σώμα, χωρίς το παραμικρό κομμάτι σάρκας ή την παραμικρή σταγόνα αίματος να ενώνει το κεφάλι με τα δάχτυλα των ποδιών. Αυτός υπερβαίνει τον σύμπαν κόσμο, καθισμένος στον ένδοξο θρόνο στον τρίτο ουρανό, διοικώντας τα πάντα! Το σύμπαν και τα πάντα είναι μέσα στα χέρια Μου. Εγώ μιλώ κι αυτό που λέω γίνεται. Ορίζω κάτι κι αυτό γίνεται. Ο Σατανάς είναι κάτω από τα πόδια Μου· βρίσκεται μέσα στο πηγάδι της αβύσσου! Όταν ακουστεί η φωνή Μου, ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν και θα καταστραφούν ολοσχερώς! Τα πάντα θα ανανεωθούν· αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια που είναι απολύτως σωστή. Έχω νικήσει τον κόσμο, καθώς και όλους τους κακούς. Κάθομαι εδώ και σας μιλώ, κι όλοι όσοι έχουν αυτιά θα πρέπει να ακούσουν και όλοι όσοι ζουν θα πρέπει να τα αποδεχθούν.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 15» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

172. Ο Παντοδύναμος αληθινός Θεός, ο Βασιλεύς επί του θρόνου, εξουσιάζει ολόκληρο το σύμπαν αντικρίζοντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, και τα πάντα κάτω από τον ουρανό λάμπουν με τη δόξα του Θεού. Όλα τα έμβια όντα στο σύμπαν και μέχρι τα πέρατα της γης θα δουν. Τα βουνά, τα ποτάμια, οι λίμνες, οι στεριές, οι ωκεανοί και όλα τα έμβια όντα έχουν ανοίξει την αυλαία τους υπό το φως της όψης του αληθινού Θεού και αναζωογονούνται, σαν να ξυπνάνε από κάποιο όνειρο, σαν να ήταν βλαστοί που ξεπετάγονται μέσα από το χώμα!

Ω! Ο ένας αληθινός Θεός εμφανίζεται ενώπιον του κόσμου. Ποιος τολμά να Τον πλησιάσει προβάλλοντας αντίσταση; Όλοι τρέμουν από φόβο. Όλοι έχουν πειστεί ολότελα και όλοι ικετεύουν επανειλημμένως για συγχώρεση. Όλοι γονατίζουν ενώπιόν Του και όλα τα στόματα Τον λατρεύουν! Οι ήπειροι και οι ωκεανοί, τα βουνά, τα ποτάμια —τα πάντα Τον δοξάζουν ασταμάτητα! Η άνοιξη έρχεται με τη ζεστή της αύρα, φέρνοντας ένα ωραίο ανοιξιάτικο ψιλόβροχο. Όπως και όλοι οι άνθρωποι, τα ρεύματα των χειμάρρων κυλούν με χαρμολύπη, χύνοντας δάκρυα χρέους και ενοχής. Τα ποτάμια, οι λίμνες, ο αφρός και τα κύματα, όλα τραγουδούν, εξυμνούν το άγιο όνομα του αληθινού Θεού! Ο ήχος των αίνων αντιλαλεί τόσο καθαρά! Όλα τα παλιά πράγματα που είχαν κάποτε διαφθαρεί από τον

Σατανά —το ένα μετά το άλλο θα ανανεωθούν, θα αλλάξουν και θα εισέλθουν σε ένα ολοκαίνουργιο βασίλειο...

Αυτή είναι η αγία σάλπιγγα και έχει αρχίσει να ηχεί! Τεντώστε τ' αυτιά σας. Αυτός ο ήχος, τόσο γλυκός, είναι η ομιλία του θρόνου που ανακοινώνει σε όλα τα έθνη και τους λαούς ότι ήγγικεν η ώρα, ότι έχει έρθει το τέλος. Το σχέδιο διαχείρισής Μου έχει τελειώσει. Η βασιλεία έχει εμφανιστεί ανοιχτά στη γη. Τα επίγεια βασίλεια έχουν γίνει η δική Μου βασιλεία, η βασιλεία του Θεού. Οι επτά σάλπιγγές Μου ηχούν από τον θρόνο, και τι θαυμαστά πράγματα που θα συμβούν! Άνθρωποι από τα πέρατα της γης θα σπεύσουν μαζί από κάθε κατεύθυνση με την ορμή χιονοστιβάδας και την ισχύ κεραυνού, κάποιοι αρμενίζοντας στις θάλασσες, κάποιοι πετώντας με αεροπλάνα, κάποιοι με οχήματα κάθε είδους και μεγέθους, κάποιοι καβάλα σε άλογα. Κοιτάξτε καλά. Ακούστε προσεκτικά. Αυτοί οι καβαλάρηδες κάθε χρώματος, με υψηλό πνεύμα, δυνατοί και μεγαλοπρεπείς, σαν να μπαίνουν στο πεδίο της μάχης, αδιαφορούν για τον θάνατο. Πόσοι άντρες, γυναίκες και παιδιά, ανάμεσα στα χλιμιντρίσματα των αλόγων και τις κραυγές των ανθρώπων που επικαλούνται τον αληθινό Θεό θα ποδοπατηθούν από τις οπλές τους μέσα σε μια στιγμή. Κάποιοι θα είναι νεκροί, άλλοι θα ξεψυχούν, άλλοι κατακρεουργημένοι, μην έχοντας κανέναν να τους φροντίζει, θα τσιρίζουν υστερικά, ουρλιάζοντας από τον πόνο. Υιοί της επανάστασης! Αυτό δεν θα είναι η τελική σας έκβαση;

Χαίρομαι να βλέπω τον λαό Μου, ο οποίος ακούει τη φωνή Μου και συρρέει από κάθε έθνος και τόπο. Όλοι οι άνθρωποι έχουν πάντοτε τον αληθινό Θεό στο στόμα τους, δοξολογούν και χοροπηδάνε ασταμάτητα από χαρά! Καταθέτουν μαρτυρία στον κόσμο και ο ήχος της μαρτυρίας τους για τον αληθινό Θεό μοιάζει με τον εκκωφαντικό ήχο των χειμάρρων. Όλοι οι άνθρωποι θα συνωστιστούν στη βασιλεία Μου.

Οι επτά σάλπιγγές Μου ηχούν, ξυπνώντας εκείνους που κοιμούνται! Σήκω γρήγορα, δεν είναι πολύ αργά. Κοίτα τη ζωή σου! Άνοιξε τα μάτια σου και δες τι ώρα είναι τώρα. Τι μένει να αναζητήσεις; Τι μένει να σκεφτείς; Και σε τι μένει να προσκολληθείς; Μήπως δεν έχεις λάβει ποτέ υπόψη σου τη διαφορά στην αξία ανάμεσα στο να αποκτήσεις τη ζωή Μου και να αποκτήσεις όλα εκείνα που αγαπάς και στα οποία προσκολλάσαι; Σταμάτα να είσαι πεισματάρης και να χαζολογάς. Μη χάσεις αυτήν την ευκαιρία. Αυτή η ώρα δεν θα ξανάρθει! Σήκω αμέσως όρθιος, κάνε πράξη την άσκηση του πνεύματός σου, χρησιμοποίησε διάφορα

εργαλεία για να διακρίνεις και να αποτρέψεις κάθε κόλπο και πλεκτάνη του Σατανά, και θριάμβευσε επί του Σατανά, ώστε να εμβαθύνεις την εμπειρία σου από τη ζωή και να βιώσεις τη διάθεσή Μου, για να ωριμάσει και να εμπλουτιστεί η ζωή σου και να ακολουθείς πάντοτε τα βήματά Μου. Μην αποθαρρύνεσαι, μη λιποψυχείς, προχώρα συνεχώς προς τα εμπρός, βήμα-βήμα, ευθεία μέχρι το τέλος του δρόμου!

Όταν ηχήσουν ξανά οι επτά σάλπιγγες, θα σημάνουν το κάλεσμα για την κρίση, την κρίση των υιών της επανάστασης, την κρίση όλων των εθνών και όλων των λαών, και κάθε έθνος θα παραδοθεί ενώπιον του Θεού. Η ένδοξη όψη του Θεού θα εμφανιστεί σίγουρα μπροστά σε όλα τα έθνη και σε όλους τους λαούς. Όλοι θα πειστούν ολότελα και θα επικαλούνται ασταμάτητα τον αληθινό Θεό. Ο παντοδύναμος Θεός θα είναι ακόμα πιο ένδοξος και οι υιοί Μου θα συμμετέχουν στη δόξα και θα βασιλεύουν μαζί Μου, κρίνοντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, τιμωρώντας το κακό, σώζοντας και δείχνοντας έλεος σε όσους Μου ανήκουν, και καθιστώντας τη βασιλεία ισχυρή και σταθερή. Μέσα από τον ήχο των επτά σαλπίγγων, πάρα πολλοί άνθρωποι θα σωθούν, θα επιστρέψουν ενώπιόν Μου για να γονατίσουν λατρεύοντάς Με με συνεχείς αίνους!

Όταν ηχήσουν ξανά οι επτά σάλπιγγες, θα είναι το τέλος της εποχής, θα είναι το σάλπισμα της νίκης επί του διαβόλου Σατανά, ο χαιρετισμός που αναγγέλλει την έναρξη του να ζει κανείς ανοιχτά στη βασιλεία πάνω στη γη! Τι ευγενής ήχος, αυτός ο ήχος που αντηχεί γύρω από τον θρόνο, αυτό το σάλπισμα που κάνει τον ουρανό και τη γη να σείονται είναι το σημάδι της νίκης του σχεδίου διαχείρισής Μου, είναι η κρίση του Σατανά· καταδικάζει συλλήβδην αυτόν τον παλαιό κόσμο σε θάνατο, τον ξαναστέλνει στο πηγάδι της αβύσσου! Αυτό το σάλπισμα σηματοδοτεί ότι η πύλη της χάριτος κοντεύει να κλείσει, ότι η ζωή της βασιλείας θα ξεκινήσει στη γη, κάτι απολύτως εύλογο και σωστό. Ο Θεός σώζει εκείνους που Τον αγαπούν. Μόλις επιστρέψουν στη βασιλεία Του, οι άνθρωποι στη γη θα έρθουν αντιμέτωποι με λιμό και μάστιγες, και θα ακολουθήσουν οι επτά φιάλες του Θεού και οι επτά πληγές. Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, όμως όχι ο λόγος Μου!

από το «Κεφάλαιο 36» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

173. Όταν η αστραπή εξέρχεται από την Ανατολή —ακριβώς τη στιγμή που αρχίζω να μιλάω— τη στιγμή που η αστραπή εξέρχεται, ολόκληρα τα ουράνια φωτίζονται και μια

μεταμόρφωση λαμβάνει χώρα σε όλα τα άστρα. Είναι θαρρείς και έχει οργανωθεί ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Κάτω από την λάμψη αυτής της στήλης φωτός από την Ανατολή, όλοι οι άνθρωποι αποκαλύπτονται στην αρχική τους μορφή, με μάτια θαμπωμένα, με τη σύγχυση να τους εμποδίζει. Ακόμα λιγότερο δε, είναι σε θέση να κρύψουν τα άσχημα χαρακτηριστικά τους. Και πάλι, είναι σαν ζώα που τρέπονται σε φυγή από το φως Μου και αναζητούν καταφύγιο σε σπηλιές στα βουνά. Εντούτοις, κανένας από αυτούς δεν μπορεί να απαλειφθεί μέσα από το φως Μου. Όλοι οι άνθρωποι είναι συγκλονισμένοι, όλοι περιμένουν, όλοι παρακολουθούν. Με την έλευση του φωτός Μου, όλοι χαίρονται την ημέρα που γεννήθηκαν, και παρομοίως όλοι καταριούνται την ημέρα που γεννήθηκαν. Τα συγκρουόμενα συναισθήματα είναι αδύνατο να εκφραστούν. Τα δάκρυα της αυτοτιμωρίας σχηματίζουν ποτάμια, μεταφέρονται από το ορμητικό ρεύμα, κι εξαφανίζονται δίχως ίχνος από τη μια στιγμή στην άλλη. Για άλλη μια φορά, η ημέρα Μου πλησιάζει το ανθρώπινο γένος, για άλλη μια φορά ξεσηκώνει το ανθρώπινο γένος, δίνοντας στην ανθρωπότητα ένα σημείο από το οποίο θα κάνει μια νέα αρχή. Η καρδιά Μου χτυπά και, ακολουθώντας τον ρυθμό της καρδιάς Μου, τα βουνά αναπηδούν από χαρά, τα νερά χορεύουν με χαρά, και τα κύματα, κρατώντας τον ρυθμό, χτυπούν στους βραχώδεις υφάλους. Είναι δύσκολο να εκφράσω αυτό που έχω στην καρδιά Μου. Θέλω όλα τα ακάθαρτα πράγματα να γίνουν στάχτη κάτω από το βλέμμα Μου, θέλω να χαθούν όλοι οι γιοι της ανυπακοής από τα μάτια Μου, να πάψουν πια να υπάρχουν. Όχι μόνο έχω κάνει μια νέα αρχή στον τόπο κατοικίας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, έχω επίσης ξεκινήσει νέο έργο στο σύμπαν. Σύντομα τα βασίλεια της γης θα γίνουν η βασιλεία Μου. Σύντομα τα βασίλεια της γης θα παύσουν να υφίστανται για πάντα εξαιτίας της βασιλείας Μου, επειδή έχω ήδη νικήσει, επειδή επέστρεψα θριαμβευτής. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας έχει εξαντλήσει όλα τα πιθανά μέσα για να διαταράξει το σχέδιό Μου, ελπίζοντας να σβήσει το έργο Μου πάνω στη γη, αλλά είναι δυνατόν να Με αποθαρρύνουν τα δόλια τεχνάσματά του; Είναι δυνατόν να φοβηθώ και να χάσω την αυτοπεποίθησή Μου από τις απειλές του; Δεν υπήρξε ποτέ ούτε ένα ον στον ουρανό ή στη γη που δεν κρατώ στην παλάμη του χεριού Μου. Πόσο περισσότερο αληθεύει αυτό για τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, αυτό το όργανο που Με υπηρετεί ως αντιθετικό στοιχείο; Δεν είναι επίσης ένα αντικείμενο που πρόκειται να χειραγωγηθεί από τα χέρια Μου;

Την εποχή της ενσάρκωσής Μου στον ανθρώπινο κόσμο, η ανθρωπότητα έφθασε χωρίς να το καταλάβει σ' αυτήν την ημέρα με την καθοδήγηση του χεριού Μου, κατάφερε να Με γνωρίσει χωρίς να το καταλάβει. Όμως, για το πώς να περπατήσει το μονοπάτι που βρίσκεται μπροστά, κανείς δεν έχει καμιά ιδέα, κανείς δεν γνωρίζει και πολύ λιγότερο δε, κανείς δεν έχει ιδέα σε ποια κατεύθυνση θα τον πάει αυτό το μονοπάτι. Μόνο με τον Παντοδύναμο που τον παρακολουθεί θα μπορεί κανείς να διαβεί το μονοπάτι μέχρι τέλους. Μόνο με την καθοδήγηση της αστραπής στην Ανατολή θα είναι σε θέση να διασχίσει το κατώφλι που οδηγεί στη βασιλεία Μου. Μεταξύ των ανθρώπων, δεν υπήρξε ποτέ κανείς που να έχει δει το πρόσωπό Μου, που να έχει δει την αστραπή στην Ανατολή. Πολύ λιγότερο δε, υπάρχει κανείς που έχει ακούσει τη φωνή που έρχεται από τον θρόνο Μου; Πράγματι, από πολύ παλιά, ούτε ένας άνθρωπος δεν έχει έρθει απευθείας σε επαφή με την υπόστασή Μου. Σήμερα μόνο, αφού έχω έλθει στον κόσμο, έχουν οι άνθρωποι την ευκαιρία να Με δουν. Αλλά ακόμα και τώρα, οι άνθρωποι ακόμα δεν Με γνωρίζουν, καθώς κοιτούν μόνο το πρόσωπό Μου και ακούν μόνο τη φωνή Μου, χωρίς να καταλαβαίνουν τι εννοώ. Όλα τα ανθρώπινα όντα είναι έτσι. Εφόσον ανήκετε στον λαό Μου, δεν νιώθετε βαθιά υπερηφάνεια όταν βλέπετε το πρόσωπό Μου; Και δεν αισθάνεστε απόλυτη ντροπή, γιατί δεν Με γνωρίζετε; Περπατώ ανάμεσα στους ανθρώπους και ζω ανάμεσα στους ανθρώπους, διότι έχω ενσαρκωθεί και έχω έλθει στον ανθρώπινο κόσμο. Ο στόχος μου δεν είναι μόνο να επιτρέψω στην ανθρωπότητα να κοιτάξει τη σάρκα Μου. Το πιο σημαντικό είναι να επιτρέψω στην ανθρωπότητα να Με γνωρίσει. Επιπλέον, μέσω της ενσάρκωσής Μου, θα καταδικάσω την ανθρωπότητα για τις αμαρτίες της. Μέσω της ενσάρκωσής Μου, θα αφανίσω τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα και θα εξολοθρεύσω τη φωλιά του.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 12» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

174. Καθώς στρέφω το πρόσωπό Μου προς το σύμπαν για να μιλήσω, όλη η ανθρωπότητα ακούει τη φωνή Μου, και επ' αυτού βλέπει όλα τα έργα που έχω εκπονήσει σε ολόκληρο το σύμπαν. Όσοι πηγαίνουν ενάντια στο θέλημά Μου, δηλαδή, όσοι Μου αντιτάσσονται με τις πράξεις του ανθρώπου, θα καταρρεύσουν υπό το βάρος του παιδέματός Μου. Θα πάρω τα πολυπληθή αστέρια του ουρανού και θα τα ξαναφτιάξω και, χάρη σ' Εμένα, ο ήλιος κι η σελήνη θα ανανεωθούν, οι ουρανοί δεν θα είναι πλέον όπως ήταν, οι μυριάδες των

στοιχείων επάνω στη γη θα ανανεωθούν. Όλα θα ολοκληρωθούν μέσα από τα λόγια Μου. Τα πολυάριθμα έθνη του σύμπαντος θα διαχωριστούν εκ νέου και θα αντικατασταθούν από το έθνος Μου, ούτως ώστε όλα τα έθνη επάνω στη γη να εξαφανιστούν για πάντα και να γίνουν ένα έθνος που θα Με λατρεύει. Όλα τα έθνη επάνω στη γη θα καταστραφούν και θα πάψουν να υπάρχουν. Από τα ανθρώπινα όντα του σύμπαντος, όλα όσα ανήκουν στον διάβολο θα εξολοθρευτούν, όλοι όσοι λατρεύουν τον Σατανά θα εξαλειφθούν από την πυρωμένη φλόγα Μου. Εκτός από αυτούς που βρίσκονται τώρα εντός του ρεύματος, οι υπόλοιποι θα γίνουν στάχτη. Όταν παιδέψω τους πολυάριθμους λαούς, αυτοί που ανήκουν στον θρησκευτικό κόσμο θα επιστρέψουν, σε διαφορετικό βαθμό, στη βασιλεία Μου, κατακτημένοι από τα έργα Μου, επειδή θα έχουν δει την έλευση του Πανάγιου επάνω σε ένα λευκό σύννεφο. Όλοι οι άνθρωποι θα ακολουθήσουν τους ομοίους τους και θα δεχθούν παίδεμα, ανάλογα με τις πράξεις τους. Όλοι όσοι Μου εναντιώθηκαν θα αφανιστούν. Όσο για εκείνους των οποίων οι πράξεις επάνω στη γη δεν είχαν να κάνουν με Εμένα, λόγω του τρόπου με τον οποίο εξιλεώθηκαν, θα συνεχίσουν να υπάρχουν επάνω στη γη κάτω από την εξουσία των υιών Μου και του λαού Μου. Θα αποκαλύψω τον Εαυτό Μου στις μυριάδες των λαών και στις μυριάδες των εθνών, ηχώντας με τη δική Μου φωνή σε ολόκληρη τη γη, για να ανακηρύξω την ολοκλήρωση του υπέροχου έργου Μου, ώστε να μπορεί να το αντικρίσει ολόκληρη η ανθρωπότητα με τα ίδια της τα μάτια.

Καθώς η φωνή Μου γίνεται ολοένα πιο έντονη, παρατηρώ, επίσης, την κατάσταση του σύμπαντος. Μέσα από τα λόγια Μου, τα μυριάδες στοιχεία της δημιουργίας γίνονται όλα καινούργια. Ο ουρανός αλλάζει, το ίδιο και η γη. Η ανθρωπότητα εκτίθεται στην αρχική της μορφή και σταδιακά, ανάλογα με το είδος τους, οι άνθρωποι βρίσκουν και πάλι τον δρόμο τους, εν αγνοία τους, πίσω στην αγκαλιά των οικογενειών τους. Αυτό θα Μου δώσει μεγάλη ευχαρίστηση. Τίποτα δεν Με αποσπά και, ανεπαίσθητα, το μεγάλο έργο Μου πραγματοποιείται και οι μυριάδες των στοιχείων της δημιουργίας μεταμορφώνονται. Όταν δημιούργησα τον κόσμο, έπλασα τα πάντα σύμφωνα με το είδος τους, τοποθετώντας το καθετί που έχει μορφή μαζί με το είδος του. Καθώς το σχέδιο διαχείρισής Μου πλησιάζει στο τέλος του, θα επαναφέρω την προηγούμενη κατάσταση της δημιουργίας, θα επαναφέρω τα πάντα σε αυτό που ήταν αρχικά, αλλάζοντας εκ βάθρων τα πάντα, έτσι ώστε τα πάντα να επιστρέψουν στην αγκαλιά του σχεδίου Μου. Ήγγικεν η ώρα! Το τελευταίο στάδιο του

σχεδίου Μου πλησιάζει στην ολοκλήρωσή του. Ω, ακάθαρτε παλιέ κόσμε! Αναπόφευκτα θα καταρρεύσεις κάτω από τα λόγια Μου! Αναπόφευκτα θα εκμηδενιστείς από το σχέδιό Μου! Ω, μυριάδες στοιχεία της δημιουργίας! Θα αποκτήσετε όλα νέα ζωή μέσα από τα λόγια Μου — θα έχετε τον κυρίαρχο Κύριό σας! Ω, αγνέ και αψεγάδιαστε νέε κόσμε! Αναπόφευκτα θα αναγεννηθείς μέσα στη δόξα Μου! Ω, Όρος της Σιών! Μη σιωπάς πια. Έχω επιστρέψει θριαμβευτικά! Εν μέσω της δημιουργίας εξετάζω εξονυχιστικά ολόκληρη τη γη. Επάνω στη γη η ανθρωπότητα έχει ξεκινήσει μια νέα ζωή, έχει κερδίσει μια νέα ελπίδα. Ω, λαέ Μου! Πώς μπορείτε να μην επιστρέψετε στη ζωή μέσα στο φως Μου; Πώς μπορείτε να μην πηδάτε από χαρά υπό την καθοδήγησή Μου; Οι στεριές κραυγάζουν από αγαλλίαση, τα ύδατα αντηχούν από εύθυμα γέλια! Ω, αναστημένο Ισραήλ! Πώς μπορείς να μη νιώθεις περηφάνια για το πεπρωμένο Μου; Ποιος θρήνησε; Ποιος έκλαψε γοερά; Το παλιό Ισραήλ έπαψε να υπάρχει. Το σημερινό Ισραήλ έχει ορθώσει το ανάστημά του, ολόρθο κι επιβλητικό μπροστά στον κόσμο, έχει ανυψωθεί στις καρδιές όλης της ανθρωπότητας. Το σημερινό Ισραήλ σίγουρα θα φτάσει στην πηγή της ύπαρξης μέσω του λαού Μου! Ω, μισητή Αίγυπτος! Σίγουρα δεν εξακολουθείς να Μου αντιτάσσεσαι; Πώς μπορείς να εκμεταλλεύεσαι το έλεός Μου και να προσπαθείς να αποφύγεις το παίδεμά Μου; Πώς είναι δυνατόν να μην υπάρχεις εντός του παιδέματός Μου; Όλοι αυτοί που αγαπώ θα ζήσουν σίγουρα έως την αιωνιότητα, ενώ όσοι Μου αντιτάσσονται θα λαμβάνουν το παίδεμά Μου έως την αιωνιότητα. Επειδή είμαι ένας Θεός ζηλότυπος, δεν θα λυπηθώ έτσι απλά τους ανθρώπους για όλα όσα έχουν κάνει. Θα παρακολουθώ ολόκληρη τη γη και, μέσα από την εμφάνισή Μου στην Ανατολή, με δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια, οργή και παίδεμα, θα αποκαλύψω τον εαυτό Μου στα πλήθη!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 26» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

175. Τα πλήθη Με επευφημούν, τα πλήθη Με δοξάζουν· όλα τα στόματα προφέρουν το όνομα του μοναδικού αληθινού Θεού, όλοι οι άνθρωποι σηκώνουν τα μάτια τους για να παρακολουθήσουν τις πράξεις Μου. Η βασιλεία κατέρχεται στον κόσμο των ανθρώπων, η υπόστασή Μου είναι πλούσια και άφθονη. Ποιος δεν θα ευφραινόταν μπρος σ' αυτό; Ποιος δεν θα χόρευε από χαρά; Ω, Σιών! Ύψωσε το θριαμβευτικό σου λάβαρο για να Με τιμήσεις! Τραγούδα τον θριαμβευτικό ύμνο της νίκης για να διαδώσεις το άγιο όνομά Μου! Όλη η κτίση μέχρι τα πέρατα της γης! Σπεύστε να εξαγνιστείτε ώστε να μπορέσετε να γίνετε προσφορές

σε Μένα! Αστερισμοί ψηλά στον ουρανό! Σπεύστε να επιστρέψετε στις θέσεις σας για να δείξετε την ισχυρή δύναμή Μου στο στερέωμα! Ακούω τις φωνές των ανθρώπων στη γη, οι οποίοι εκφράζουν την απέραντη αγάπη, τον απέραντο σεβασμό τους για Μένα στους ύμνους τους! Την ημέρα αυτή, όταν όλη η κτίση επανέλθει στη ζωή, κατέρχομαι στον κόσμο των ανθρώπων. Τη στιγμή αυτή, στην παρούσα αυτή συγκυρία, όλα τα λουλούδια ανθίζουν ξέφρενα, όλα τα πουλιά κελαηδούν θαρρείς με μια φωνή, τα πάντα πάλλονται από χαρά! Στον ήχο του χαιρετισμού της βασιλείας, η βασιλεία του Σατανά καταρρέει, καταστρέφεται υπό τη βροντή του ύμνου της βασιλείας, και δεν πρόκειται να εγερθεί ποτέ ξανά!

Ποιος στη γη τολμά να ξεσηκωθεί και να αντισταθεί; Καθώς κατέρχομαι στη γη, φέρνω πυρ, φέρνω οργή, φέρνω καταστροφές κάθε είδους. Τα γήινα βασίλεια είναι τώρα η βασιλεία Μου! Ψηλά στον ουρανό, τα σύννεφα κυλούν και κυματίζουν· κάτω από τον ουρανό, οι λίμνες και τα ποτάμια φουσκώνουν και εύθυμα παράγουν μια συγκινητική μελωδία. Τα ζώα που αναπαύονται ξεπροβάλλουν από τις φωλιές τους, και όλοι οι λαοί αφυπνίζονται από τον λήθαργό τους από Μένα. Η ημέρα που περιμένουν οι πολυάριθμοι λαοί έχει έλθει επιτέλους! Μου προσφέρουν τους πιο όμορφους ύμνους!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ύμνος της βασιλείας» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

176. Όταν οι χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί της βασιλείας ηχήσουν —αυτό θα συμβεί κι όταν αντηχήσουν οι επτά βροντές— αυτός ο ήχος θα συνταράξει ουρανό και γη, ταρακουνώντας τα ουράνια και πάλλοντας τις ευαίσθητες χορδές κάθε ανθρώπινου όντος. Ο ύμνος στη βασιλεία δυναμώνει πανηγυρικά στη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αποδεικνύοντας ότι έχω καταστρέψει αυτό το έθνος και έχω εδραιώσει τη βασιλεία Μου. Ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι η βασιλεία Μου έχει εδραιωθεί επί γης. Αυτήν τη στιγμή, αρχίζω να στέλνω τους αγγέλους Μου σε κάθε έθνος του κόσμου, ώστε να μπορούν να ποιμάνουν τους υιούς Μου, τον λαό Μου· αυτό γίνεται, επίσης, για να καλυφθούν οι ανάγκες του επόμενου σταδίου του έργου Μου. Εντούτοις, Εγώ προσωπικά πηγαίνω στον τόπο όπου ελλοχεύει κουλουριασμένος ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, και θα παλέψω μαζί του. Μόλις όλη η ανθρωπότητα καταφέρει να Με γνωρίσει μέσα από τη σάρκα και είναι σε θέση να δει

τις πράξεις Μου μέσα από τη σάρκα, τότε το λημέρι του μεγάλου κόκκινου δράκοντα θα γίνει στάχτη και θα εξαφανιστεί χωρίς κανένα ίχνος. [...]

Σήμερα, όχι μόνο κατέρχομαι στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αλλά και στρέφω το πρόσωπό Μου προς ολόκληρο το σύμπαν, κάνοντας ολόκληρα τα ουράνια να σείονται. Υπάρχει κανένα μέρος που να μην υπόκειται στην κρίση Μου; Υπάρχει κανένα μέρος που να μη ζει κάτω από τις μάστιγες που εξαπολύω; Όπου κι αν πάω, έχω διασπείρει «σπόρους καταστροφής» κάθε λογής. Αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους εργάζομαι, και είναι χωρίς αμφιβολία μια πράξη σωτηρίας για τον άνθρωπο, και αυτό που του προσφέρω εξακολουθεί να είναι μια μορφή αγάπης. Θα ήθελα να δώσω τη δυνατότητα σε ακόμη περισσότερους ανθρώπους να καταφέρουν να Με γνωρίσουν, και να είναι σε θέση να Με δουν, και κατ' αυτόν τον τρόπο να καταφέρουν να σέβονται έναν Θεό, τον οποίο δεν μπορούσαν να δουν για τόσο πολλά χρόνια, αλλά ο οποίος είναι, τη σήμερον ημέρα, πραγματικός.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 10» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

177. Για αρκετές χιλιάδες χρόνια, ο άνθρωπος λαχταρούσε να μπορέσει να δει τον ερχομό του Σωτήρα. Ο άνθρωπος λαχταρούσε να δει τον Σωτήρα Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο καθώς Εκείνος κατέρχεται, αυτοπροσώπως, ανάμεσα σ' εκείνους που Τον νοσταλγούν και λαχταρούν τον ερχομό Του εδώ και χιλιάδες χρόνια. Ο άνθρωπος λαχταρά να επιστρέψει ο Σωτήρας και να επανενωθεί με τους ανθρώπους, δηλαδή, επιθυμεί να επιστρέψει ο Ιησούς ο Σωτήρας στους ανθρώπους από τους οποίους Εκείνος έχει χωριστεί για χιλιάδες χρόνια. Κι ο άνθρωπος ελπίζει ότι Εκείνος θα εκτελέσει για μια ακόμη φορά το έργο της λύτρωσης που πραγματοποίησε στους Ιουδαίους, θα είναι συμπονετικός και στοργικός προς τον άνθρωπο, θα συγχωρέσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, θα σηκώσει τις αμαρτίες του ανθρώπου, και θα σηκώσει ακόμη όλες τις παραβάσεις του ανθρώπου και θα απελευθερώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Λαχταρούν ο Ιησούς ο Σωτήρας να είναι ο ίδιος όπως πριν —ένας Σωτήρας στοργικός, φιλικός και σεβαστός, ο οποίος δεν οργίζεται ποτέ προς τον άνθρωπο και ο οποίος ποτέ δεν τον αποδοκιμάζει. Αυτός ο Σωτήρας συγχωρεί και σηκώνει όλες τις αμαρτίες του ανθρώπου, και μάλιστα πεθαίνει πάνω στο σταυρό για τον άνθρωπο ξανά. Μετά την αναχώρηση του Ιησού, οι μαθητές που Τον ακολούθησαν κι όλοι οι Άγιοι που σώθηκαν χάρη

στο όνομά Του, Τον νοσταλγούσαν απεγνωσμένα και Τον περίμεναν. Όλοι εκείνοι που σώθηκαν από τη χάρη του Ιησού Χριστού κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος λαχταρούν να έρθει αυτή η χαρμόσυνη μέρα κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών, όταν ο Ιησούς ο Σωτήρας θα φτάνει πάνω σε ένα λευκό σύννεφο και θα εμφανιστεί ανάμεσα στους ανθρώπους. Φυσικά, αυτή είναι και η συλλογική επιθυμία όλων εκείνων που αποδέχονται σήμερα το όνομα του Ιησού του Σωτήρα. Ανά το σύμπαν, όλοι εκείνοι που γνωρίζουν τη σωτηρία του Ιησού του Σωτήρα λαχταρούν απελπισμένα τον ξαφνικό ερχομό του Ιησού Χριστού, για να εκπληρώσει τα λόγια του Ιησού όταν βρισκόταν στη γη: «Θα έρθω όπως ακριβώς αναχώρησα». Ο άνθρωπος πιστεύει ότι, μετά τη Σταύρωση και την Ανάσταση, ο Ιησούς επέστρεψε στον ουρανό πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, και πήρε τη θέση Του στα δεξιά του Υψίστου. Ο άνθρωπος σκέφτεται ότι, ομοίως, ο Ιησούς θα κατέβει, πάλι πάνω σε ένα λευκό σύννεφο (το σύννεφο αυτό αναφέρεται στο σύννεφο πάνω στο οποίο Εκείνος επέστρεψε στον ουρανό), ανάμεσα σ' εκείνους που Τον λαχταρούσαν απελπισμένα για χιλιάδες χρόνια, και ότι Εκείνος θα φορά ρούχα εβραϊκά και θα έχει την όψη τους. Αφού εμφανιστεί στον άνθρωπο, θα τους προσφέρει φαγητό, και θα κάνει ν' αναβλύσει το νερό της ζωής γι' αυτούς, και θα ζήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, γεμάτος χάρη κι αγάπη, ζωντανός και πραγματικός. Και ούτω καθεξής. Όμως ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν το έκανε αυτό. Έκανε το αντίθετο από αυτό που σκέφτηκε ο άνθρωπος. Δεν ήρθε ανάμεσα σε εκείνους που λαχταρούσαν την επιστροφή Του, και δεν εμφανίστηκε σε όλους τους ανθρώπους ενώ ήταν πάνω στο λευκό σύννεφο. Εκείνος έχει ήδη φτάσει, αλλά ο άνθρωπος δεν Τον γνωρίζει και εξακολουθεί να αγνοεί την υπαρξή Του. Ο άνθρωπος απλά Τον περιμένει άσκοπα, αγνοώντας ότι Εκείνος έχει ήδη κατέβει πάνω σε ένα «λευκό σύννεφο» (το σύννεφο το οποίο είναι το Πνεύμα Του, τα λόγια Του κι όλη Του η διάθεση κι όλα αυτά που είναι Εκείνος), και τώρα βρίσκεται ανάμεσα σε μια ομάδα νικητών που Εκείνος θα φτιάξει κατά την διάρκεια των εσχάτων ημερών. Ο άνθρωπος δεν το γνωρίζει αυτό: Αν και ο άγιος Σωτήρας Ιησούς είναι γεμάτος στοργή και αγάπη προς τον άνθρωπο, πώς θα μπορούσε να δουλέψει σε «ναούς» που κατοικούνται από βρομιά κι ακάθαρτα πνεύματα; Αν κι ο άνθρωπος πάντα περίμενε την άφιξή Του, πώς θα μπορούσε Εκείνος να εμφανιστεί σε αυτούς που τρώνε την σάρκα των αδίκων, που πίνουν το αίμα των αδίκων, που φοράνε τα ρούχα των αδίκων, που πιστεύουν σ' Εκείνον αλλά δεν Τον ξέρουν, κι οι οποίοι συνεχώς Τον εκβιάζουν; Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο ότι ο Ιησούς ο Σωτήρας είναι γεμάτος αγάπη και συμπόνια, και είναι προσφορά περί αμαρτίας γεμάτη λύτρωση. Αλλά ο άνθρωπος δεν έχει ιδέα ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός,

που ξεχειλίζει από δικαιοσύνη, μεγαλοσύνη, οργή και κρίση, και κατέχει εξουσία κι είναι γεμάτος αξιοπρέπεια. Έτσι, αν και ο άνθρωπος λαχταρά με ανυπομονησία και ποθεί την επιστροφή του Λυτρωτή, ακόμα κι ο Παράδεισος συγκινείται από τις προσευχές του ανθρώπου, ο Ιησούς ο Σωτήρας δεν εμφανίζεται σε εκείνους που πιστεύουν σε Εκείνον αλλά δεν Τον γνωρίζουν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

178. Έδωσα τη δόξα Μου στο Ισραήλ και στη συνέχεια την πήρα πίσω, και κατόπιν έφερα τους Ισραηλίτες, καθώς και όλη την ανθρωπότητα στην Ανατολή. Τους έχω φέρει όλους στο φως, έτσι ώστε να επανενωθούν μαζί του και να σχετιστούν με αυτό, και να μη χρειάζεται πλέον να το αναζητούν. Θα επιτρέψω σε όλους όσοι αναζητούν το φως να το δουν εκ νέου και να αντικρίσουν τη δόξα που είχα στο Ισραήλ· θα τους επιτρέψω να δουν πως εδώ και πολύ καιρό έχω κατέλθει εν μέσω της ανθρωπότητας επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, θα τους επιτρέψω να δουν τα αμέτρητα λευκά σύννεφα και τα γεμάτα με καρπούς κλαδιά και, επιπλέον, θα τους επιτρέψω να δουν τον Ιεχωβά Θεό του Ισραήλ. Θα τους επιτρέψω να αντικρίσουν τον Κύριο των Ιουδαίων, τον πολυπόθητο Μεσσία, και την πλήρη εμφάνισή Μου, Εμένα που υπέστη τόσες διώξεις από βασιλείς ανά τους αιώνες. Θα εργαστώ επάνω σε ολόκληρο το σύμπαν και θα εκτελέσω σπουδαίο έργο, αποκαλύπτοντας όλη Μου τη δόξα και όλες τις πράξεις Μου στον άνθρωπο κατά τις έσχατες ημέρες. Θα φανερώσω ολόκληρη τη λαμπρή Μου όψη σε εκείνους που Με περιμένουν τόσα χρόνια, σε εκείνους που λαχταρούν να φτάσω επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, στο Ισραήλ που λαχταρά να εμφανιστώ εκ νέου, και σε όλη την ανθρωπότητα που Με καταδιώκει, έτσι ώστε να μάθουν όλοι πως εδώ και πολύ καιρό πήρα τη δόξα Μου και την έφερα στην Ανατολή, ώστε να μη βρίσκεται πια στην Ιουδαία. Διότι οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη έρθει!

Σε ολόκληρο το σύμπαν επιτελώ το έργο Μου, και στην Ανατολή βροντεροί κρότοι αντηχούν αδιάκοπα, κάνοντας όλα τα έθνη και τα δόγματα να σείονται συθέμελα. Είναι η δική Μου φωνή που έχει οδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο παρόν. Θα κάνω όλους τους ανθρώπους να κατακτηθούν από τη φωνή Μου, να παρασυρθούν από αυτό το ρεύμα και να υποταχθούν ενώπιόν Μου, διότι εδώ και πολύ καιρό έχω ανακτήσει τη δόξα Μου από

ολόκληρη τη γη και την εξέφρασα εκ νέου στην Ανατολή. Ποιος δεν λαχταρά να δει τη δόξα Μου; Ποιος δεν περιμένει με ανυπομονησία την επιστροφή Μου; Ποιος δεν διψά για την επανεμφάνισή Μου; Ποιος δεν αποζητά το κάλλος Μου; Ποιος δεν θα ερχόταν στο φως; Ποιος δεν θα ατένιζε τον πλούτο της Χαναάν; Ποιος δεν λαχταρά να επιστρέψει ο Λυτρωτής; Ποιος δεν λατρεύει τον Μέγα Παντοδύναμο; Η φωνή Μου θα εξαπλωθεί σε ολόκληρη τη γη· επιθυμώ να πω περισσότερα μπροστά στον εκλεκτό λαό Μου. Όπως οι ισχυροί κεραυνοί που κάνουν τα βουνά και τα ποτάμια να σείονται, έτσι εκφέρω τα λόγια Μου σε ολόκληρο το σύμπαν και στην ανθρωπότητα. Ως εκ τούτου, τα λόγια από το στόμα Μου έχουν γίνει ο θησαυρός του ανθρώπου, και όλοι οι άνθρωποι υπεραγαπούν τα λόγια Μου. Η αστραπή ακτινοβολεί από την Ανατολή μέχρι τη Δύση. Τα λόγια Μου είναι τέτοια που ο άνθρωπος είναι απρόθυμος να τα εγκαταλείψει και, συγχρόνως, τα θεωρεί ασύλληπτα, μα αγαλλιάζει με αυτά όλο και πιο πολύ. Όλοι οι άνθρωποι είναι ευδιάθετοι και χαρούμενοι, γιορτάζοντας τον ερχομό Μου, θαρρείς και μόλις έχει γεννηθεί ένα μωρό. Μέσω της φωνής Μου, θα φέρω όλους τους ανθρώπους ενώπιόν Μου. Από τότε και στο εξής, θα εισέλθω επίσημα στο γένος των ανθρώπων, ώστε να έρθουν να Με προσκυνήσουν. Με τη δόξα που εκπέμπω και με τα λόγια από το στόμα Μου, θα πράξω έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να έρθουν ενώπιόν Μου και να δουν την αστραπή να ακτινοβολεί από την Ανατολή και πως, επίσης, κατήλθα στο «Όρος των Ελαιών» της Ανατολής. Θα δουν πως ήδη βρίσκομαι στη γη εδώ και πολύ καιρό, όχι πια ως Υιός των Ιουδαίων, μα ως Αστραπή της Ανατολής. Διότι αναστήθηκα πριν από πολύ καιρό και έφυγα από την ανθρωπότητα, και έπειτα επανεμφανίστηκα ένδοξος εν μέσω των ανθρώπων. Εγώ είμαι Αυτός που λατρεύτηκε πριν αμέτρητους αιώνες, και είμαι, επίσης, το βρέφος που εγκαταλείφθηκε από τους Ισραηλίτες αμέτρητους αιώνες πριν. Επιπλέον, είμαι ο πανένδοξος Παντοδύναμος Θεός της σημερινής εποχής! Ας έρθουν όλοι ενώπιον του θρόνου Μου για να αντικρίσουν την ένδοξη όψη Μου, να ακούσουν τη φωνή Μου και να δουν τις πράξεις Μου. Αυτό είναι ολόκληρο το θέλημά Μου· είναι το τέλος και η κορύφωση του σχεδίου Μου, καθώς και ο σκοπός της διαχείρισής Μου. Ας Με λατρέψει κάθε έθνος, ας Με αναγνωρίσει κάθε γλώσσα, ας εναποθέσει κάθε άνθρωπος την πίστη του σε Εμένα και ας υποταχθεί κάθε λαός σε Εμένα!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο κρότος των επτά κεραυνών που προμηνύει ότι το ευαγγέλιο της βασιλείας θα διαδοθεί σε ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

179. Ήμουν κάποτε γνωστός ως Ιεχωβά. Ονομάστηκα επίσης Μεσσίας και κάποτε οι άνθρωποι Με ονόμασαν Ιησούς ο Σωτήρας, επειδή Με αγαπούσαν και Με σεβόντουσαν. Αλλά σήμερα δεν είμαι ο Ιεχωβά ή ο Ιησούς που οι άνθρωποι γνώριζαν στο παρελθόν —είμαι ο Θεός που επέστρεψε τις έσχατες ημέρες, ο Θεός που θα φέρει την εποχή στο τέλος. Εγώ είμαι ο ίδιος ο Θεός που ανέρχεται από τα πέρατα της γης, γεμάτος με όλη Μου τη διάθεση και γεμάτος εξουσία, τιμή και δόξα. Οι άνθρωποι ποτέ δεν έχουν ασχοληθεί μαζί Μου, δεν Με έχουν γνωρίσει και πάντα αγνοούσαν τη διάθεσή Μου. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε ένα άτομο δεν Με έχει δει. Αυτός είναι ο Θεός που εμφανίζεται στον άνθρωπο τις έσχατες ημέρες, αλλά είναι κρυμμένος ανάμεσα στους ανθρώπους. Κατοικεί ανάμεσα στους ανθρώπους, αληθινός και πραγματικός, όπως ο καυτός ήλιος κι η φλεγόμενη φωτιά, γεμάτος με δύναμη κι εξουσία. Δεν υπάρχει ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα κριθεί από τα λόγια Μου κι ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα εξαγνιστεί από την καύση της φωτιάς. Τελικά, όλα τα έθνη θα ευλογηθούν εξαιτίας των λόγων Μου, αλλά και θα συντριβούν εξαιτίας των λόγων Μου. Με αυτόν τον τρόπο, όλοι οι άνθρωποι τις έσχατες ημέρες θα δουν ότι είμαι ο Σωτήρας που επέστρεψε, είμαι ο Παντοδύναμος Θεός που κατακτά όλη την ανθρωπότητα κι ήμουν κάποτε η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου. Αλλά τις έσχατες ημέρες, γίνομαι επίσης οι φλόγες του ήλιου που τα καίνε όλα, όπως κι ο Ήλιος της δικαιοσύνης που αποκαλύπτει όλα τα πράγματα. Αυτό είναι το έργο Μου τις έσχατες ημέρες. Πήρα αυτό το όνομα και απέκτησα αυτή τη διάθεση, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να δουν ότι είμαι δίκαιος Θεός, ότι είμαι ο καυτός ήλιος και η φλεγόμενη φωτιά. Αυτό έγινε ώστε όλοι να Με λατρεύουν, τον μόνο αληθινό Θεό, και να βλέπουν το αληθινό Μου πρόσωπο: δεν είμαι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών και δεν είμαι μόνο ο Λυτρωτής —είμαι ο Θεός όλων των πλασμάτων στον ουρανό, τη γη και τις θάλασσες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

180. Το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, που αριθμεί έξι χιλιάδες χρόνια, φθάνει στο τέλος του, κι η πύλη της βασιλείας έχει ανοιχθεί σε όλους όσοι επιζητούν την εμφάνισή Του. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τι περιμένετε; Τι ακριβώς αναζητάτε; Περιμένετε την εμφάνιση του Θεού; Ψάχνετε τα χνάρια του Θεού; Πόση λαχτάρα υπάρχει για την εμφάνιση του Θεού! Και πόσο δύσκολη είναι η ανεύρεση των χναριών του Θεού! Σε μια εποχή όπως

αυτή, σε έναν κόσμο σαν κι αυτόν, τι πρέπει να κάνουμε για να γίνουμε μάρτυρες της ημέρας της εμφάνισης του Θεού; Τι πρέπει να κάνουμε για να ακολουθήσουμε τα χνάρια του Θεού; Αυτά τα ερωτήματα γεννιούνται σε όλους όσοι περιμένουν την εμφάνιση του Θεού. Όλοι τα έχετε σκεφτεί σε αρκετές περιπτώσεις —αλλά με ποιο αποτέλεσμα; Πού εμφανίζεται ο Θεός; Πού είναι τα χνάρια του Θεού; Έχετε πάρει απαντήσεις; Η απόκριση πολλών ανθρώπων θα ήταν η ακόλουθη: Ο Θεός εμφανίζεται ανάμεσα σ' εκείνους που Τον ακολουθούν, και τα χνάρια Του είναι ανάμεσά μας· είναι τόσο απλό! Ο καθένας μπορεί να δώσει μια στερεότυπη απάντηση, αλλά καταλαβαίνετε τι είναι η εμφάνιση του Θεού και τι είναι τα χνάρια του Θεού; Η εμφάνιση του Θεού αναφέρεται στην προσωπική άφιξή Του στη γη για να επιτελέσει το έργο Του. Με τη δική Του ταυτότητα και διάθεση, και με τον τρόπο που Του είναι έμφυτος, κατεβαίνει ανάμεσα στους ανθρώπους για να επιτελέσει το έργο της εισαγωγής μιας εποχής και της λήξης μιας εποχής. Αυτό το είδος της εμφάνισης δεν είναι κάποιου είδους τελετή. Δεν είναι σημάδι, εικόνα, θαύμα ή μεγάλο όραμα, κι ακόμη περισσότερο δεν είναι κάποιο είδος θρησκευτικής διαδικασίας. Είναι αληθινό και πραγματικό γεγονός το οποίο είναι απτό και ορατό. Αυτού του είδους η εμφάνιση δεν αποσκοπεί στην τήρηση κάποιας διαδικασίας και δεν γίνεται για χάρη κάποιου βραχυπρόθεσμου εγχειρήματος. Γίνεται, αντίθετα, για χάρη κάποιου σταδίου του έργου στο σχέδιο διαχείρισης του Θεού. Η εμφάνιση του Θεού είναι πάντοτε σημαντική και συνδέεται πάντοτε με το σχέδιο διαχείρισής Του. Αυτή η εμφάνιση είναι τελείως διαφορετική από την εμφάνιση της καθοδήγησης κι αρχηγίας του Θεού και της διαφώτισης του ανθρώπου. Ο Θεός επιτελεί ένα στάδιο μεγάλου έργου κάθε φορά που αποκαλύπτει τον εαυτό Του. Αυτό το έργο είναι διαφορετικό από τα έργα οποιασδήποτε άλλης εποχής. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να το φανταστεί και δεν το έχει βιώσει ποτέ. Πρόκειται για έργο που εγκαινιάζει μια νέα εποχή κι ολοκληρώνει την παλιά εποχή, κι είναι ένας νέος και βελτιωμένος τύπος έργου για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Επίσης, είναι έργο που εισάγει την ανθρωπότητα στη νέα εποχή. Αυτή είναι η σπουδαιότητα της εμφάνισης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η εμφάνιση του Θεού έχει αναγγείλει μια νέα εποχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

181. Ταυτόχρονα με την κατανόηση της εμφάνισης του Θεού, πώς θα πρέπει να αναζητήσετε τα χνάρια Του; Αυτό το ερώτημα δεν είναι δύσκολο να εξηγηθεί: Όπου

εμφανίζεται ο Θεός, εκεί θα ανακαλύψετε τα χνάρια Του. Αυτή η εξήγηση ακούγεται ξεκάθαρη, αλλά δεν είναι τόσο εύκολη στην πράξη, γιατί πολλοί άνθρωποι δεν γνωρίζουν πού εμφανίζεται ο Θεός, πόσο δε μάλλον, πού προτίθεται ή πού θα πρέπει να εμφανιστεί. Ορισμένοι παρορμητικοί πιστεύουν ότι η εμφάνιση του Θεού βρίσκεται όπου βρίσκεται το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ή ακόμη πιστεύουν ότι ο Θεός εμφανίζεται όπου υπάρχουν πνευματικές μορφές. Ή ακόμα πιστεύουν ότι ο Θεός εμφανίζεται όπου υπάρχουν διάσημοι άνθρωποι. Για την ώρα, ας μην ασχοληθούμε με το αν αυτές οι πεποιθήσεις είναι σωστές ή λανθασμένες. Για να εξηγήσουμε αυτό το ερώτημα, πρέπει πρώτα να είμαστε ξεκάθαροι σχετικά με τον σκοπό μας: Αναζητούμε τα χνάρια του Θεού. Δεν αναζητούμε πνευματικές μορφές, κι ακόμη περισσότερο δεν ακολουθούμε διασημότητες· ακολουθούμε τα χνάρια του Θεού. Έτσι, λοιπόν, εφόσον αναζητούμε τα χνάρια του Θεού, πρέπει να αναζητήσουμε το θέλημα του Θεού, τα λόγια του Θεού, τις ομιλίες του Θεού —διότι εκεί που βρίσκονται τα νέα λόγια του Θεού, εκεί υπάρχει και η φωνή του Θεού, κι όπου υπάρχουν τα χνάρια του Θεού, εκεί είναι και τα έργα του Θεού. Όπου βρίσκεται η έκφραση του Θεού, εκεί εμφανίζεται ο Θεός, κι όπου εμφανίζεται ο Θεός, εκεί υπάρχει η αλήθεια, η οδός και η ζωή. Ενώ αναζητούσατε τα χνάρια του Θεού, αγνοήσατε τα λόγια που λένε ότι «ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός και η ζωή». Έτσι, όταν πολλοί άνθρωποι λαμβάνουν την αλήθεια, δεν πιστεύουν ότι έχουν ανακαλύψει τα χνάρια του Θεού, πόσο μάλλον δε, αναγνωρίζουν την εμφάνιση του Θεού. Πόσο σοβαρό λάθος είναι αυτό! Η εμφάνιση του Θεού δεν μπορεί να συμβιβασθεί με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, πόσο μάλλον δε, μπορεί ο Θεός να εμφανιστεί κατ' εντολή του ανθρώπου. Ο Θεός κάνει τις δικές Του επιλογές κι έχει τα δικά Του σχέδια όταν εκτελεί το έργο Του. Επίσης, έχει τους δικούς Του σκοπούς, καθώς και τις δικές Του μεθόδους. Δεν είναι απαραίτητο για τον Θεό να συζητά το έργο που κάνει με τον άνθρωπο ούτε να ζητά τη συμβουλή του ανθρώπου, πόσο μάλλον να ενημερώνει κάθε άνθρωπο σχετικά με το έργο Του. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού και, επιπλέον, θα πρέπει να αναγνωρισθεί απ' όλους. Αν επιθυμείς να γίνεις μάρτυρας της εμφάνισης του Θεού, αν επιθυμείς να ακολουθήσεις τα χνάρια του Θεού, τότε πρέπει πρώτα να υπερβείς τις αντιλήψεις σου. Δεν πρέπει να απαιτείς από τον Θεό να κάνει αυτό ή εκείνο και, ακόμη περισσότερο, δεν θα πρέπει να Τον κλείσεις στα δικά σου όρια και να Τον περιορίσεις στις δικές σου αντιλήψεις. Αντίθετα, θα πρέπει να απαιτήσετε από τον εαυτό σας τον τρόπο που θα αναζητήσετε τα χνάρια του Θεού, που θα αποδεχτείτε την εμφάνιση του Θεού και που θα υποταχθείτε στο νέο έργο του Θεού. Αυτό θα

πρέπει να κάνει ο άνθρωπος. Εφόσον ο άνθρωπος δεν είναι η αλήθεια και δεν κατέχει την αλήθεια, θα πρέπει να αναζητά, να αποδέχεται και να υπακούει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η εμφάνιση του Θεού έχει αναγγείλει μια νέα εποχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

182. Σήμερα, ο Θεός έχει νέο έργο. Μπορεί να μη δέχεσαι αυτά τα λόγια, μπορεί να σου ακούγονται παράξενα, αλλά σε συμβουλεύω να μην αποκαλύψεις τη φυσικότητά σου, γιατί μόνο όσοι πεινούν και διψούν πραγματικά για δικαιοσύνη ενώπιον του Θεού μπορούν να αποκτήσουν την αλήθεια, και μόνο αυτοί που είναι πραγματικά ευσεβείς μπορούν να λάβουν τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Θεού. Δεν θα βγει τίποτα αν η αναζήτηση της αλήθειας γίνεται μέσα από φιλονικίες. Μόνο μέσα από μια ήρεμη αναζήτηση μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα. Όταν λέω ότι «σήμερα, ο Θεός έχει νέο έργο», αναφέρομαι στην επιστροφή του Θεού στη σάρκα. Ίσως να μη δίνετε και πολλή σημασία σ' αυτά τα λόγια, ίσως να τα απεχθάνεστε ή ίσως να τα βρίσκετε εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Εν πάση περιπτώσει, ελπίζω πως όλοι όσοι ποθούν πραγματικά την εμφάνιση του Θεού μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτό το γεγονός και να το λάβουν προσεκτικά υπόψη τους. Το καλύτερο θα ήταν να μη βγάζουμε γρήγορα συμπεράσματα. Έτσι πρέπει να ενεργούν οι σώφρονες άνθρωποι.

Δεν είναι δύσκολο να το μελετήσει κανείς αυτό, αλλά θα πρέπει όλοι μας να γνωρίζουμε την εξής αλήθεια: Αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την ουσία του Θεού, κι αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την έκφραση του Θεού. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα φέρνει το έργο που πρέπει να επιτελέσει. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα εκφράζει αυτό που είναι και θα έχει την ικανότητα να μεταδώσει την αλήθεια στον άνθρωπο, να του εμφυσήσει τη ζωή και να του δείξει την οδό. Η σάρκα που δεν περιέχει την ουσία του Θεού ασφαλώς δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Για να διερευνήσει ο άνθρωπος αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, πρέπει να το προσδιορίσει από τη διάθεση που Αυτός εκφράζει και τον λόγο που Αυτός εκφέρει. Δηλαδή, πρέπει να κριθεί από την ουσία του Θεού κατά πόσο είναι ή όχι η ενσάρκωσή Του και κατά πόσο είναι ή όχι η αληθινή οδός. Και συνεπώς, προκειμένου να προσδιορίσουμε αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, το σημαντικότερο είναι να δίνουμε προσοχή στην ουσία Του (στο έργο Του, τον λόγο Του, τη διάθεσή Του και πολλά άλλα), παρά στην εξωτερική

εμφάνιση. Αν ο άνθρωπος κοιτάζει μόνο την εξωτερική εμφάνισή Του και παραβλέπει την ουσία Του, τότε αυτό καταδεικνύει την άγνοια και την αφέλεια του ανθρώπου. Η εξωτερική εμφάνιση δεν προσδιορίζει την ουσία. Επιπλέον, το έργο του Θεού δεν μπορεί να συμβαδίζει ποτέ με τις αντιλήψεις του ανθρώπου. Μήπως η εξωτερική εμφάνιση του Ιησού δεν ερχόταν σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του ανθρώπου; Δεν αληθεύει ότι η εμφάνιση και η ενδυμασία Του δεν παρείχαν κανένα απολύτως στοιχείο σχετικά με την πραγματική ταυτότητά Του; Δεν ήταν ο λόγος που οι πρώτοι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν στον Ιησού το γεγονός ότι κοιτούσαν απλώς την εξωτερική εμφάνισή Του, χωρίς να ακούνε προσεκτικά τα λόγια που Αυτός έλεγε; Ελπίζω ότι οι αδελφοί κι οι αδελφές που αναζητούν την εμφάνιση του Θεού δεν θα επαναλάβουν την ίδια ιστορική τραγωδία. Εσείς δεν πρέπει να γίνετε σύγχρονοι Φαρισαίοι και να ξανασταυρώσετε τον Θεό. Εσείς θα πρέπει να σκεφτείτε προσεκτικά πώς θα υποδεχθείτε την επιστροφή του Θεού, και θα πρέπει να σας είναι ξεκάθαρο με ποιον τρόπο θα γίνετε αυτοί που υποτάσσονται στην αλήθεια. Αυτή είναι η ευθύνη όλων όσοι περιμένουν την επιστροφή του Ιησού από τα σύννεφα. Θα πρέπει να τρίβουμε τα πνευματικά μάτια μας και να μην πέφτουμε θύματα των λόγων που αποτελούν πλήρη αποκυήματα της φαντασίας. Θα πρέπει να σκεφτόμαστε το πρακτικό έργο του Θεού και να κοιτάμε την αληθινή πλευρά του Θεού. Μην παρασύρεστε και μη χάνεστε σε ονειροπολήσεις, προσβλέποντας πάντοτε στη μέρα που ο Κύριος Ιησούς Χριστός θα κατέλθει άξαφνα ανάμεσά σας, επάνω σε ένα σύννεφο, για να πάρει εσάς που δεν Τον γνωρίσατε ούτε Τον είδατε ποτέ και που δεν ξέρετε πώς να εκπληρώσετε το θέλημά Του. Είναι καλύτερα να σκέφτεστε πρακτικά ζητήματα!

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

183. Αυτή τη φορά, ο Θεός έρχεται να επιτελέσει έργο όχι μέσα σ' ένα πνευματικό σώμα, αλλά μέσα σε ένα πολύ συνηθισμένο. Αυτό δεν είναι μονάχα το σώμα της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, αλλά επίσης το σώμα μέσα στο οποίο ο Θεός επιστρέφει. Είναι μια πολύ συνηθισμένη σάρκα. Σε Αυτόν, δεν μπορείς να δεις κάτι το οποίο να είναι διαφορετικό από τους άλλους, αλλά μπορείς να πάρεις από Αυτόν τις αλήθειες που ποτέ πριν δεν είχες ακούσει. Αυτή η ασήμαντη σάρκα είναι η ενσάρκωση όλων των λόγων της αλήθειας από τον Θεό, εκείνη που αναλαμβάνει το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, και έκφραση της συνολικής διάθεσης του Θεού για να μπορέσει να τη γνωρίσει ο άνθρωπος. Δεν λαχταράς πολύ να δεις τον επουράνιο Θεό; Δεν επιθυμείς πολύ να καταλάβεις τον επουράνιο Θεό; Δεν

επιθυμείς πολύ να δεις τον προορισμό του ανθρώπινου γένους; Θα σου πει όλα αυτά τα μυστικά —μυστικά που κανένας άνθρωπος δεν είναι σε θέση να σου πει, κι επίσης, θα σου μιλήσει για τις αλήθειες τις οποίες δεν καταλαβαίνεις. Είναι η πύλη σου για τη βασιλεία κι ο οδηγός σου προς τη νέα εποχή. Μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κρύβει πολλά ασύλληπτα μυστήρια. Τα έργα Του μπορεί να είναι αδιερεύνητα για σένα, αλλά ο σκοπός όλων των έργων που επιτελεί αρκεί για να σε κάνει να δεις ότι Αυτός δεν είναι απλή σάρκα όπως πιστεύει ο άνθρωπος. Διότι Αυτός αντιπροσωπεύει το θέλημα του Θεού όσο και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Μ' όλο που δεν μπορείς να ακούσεις τα λόγια που λέει, τα οποία μοιάζουν να σείουν τους ουρανούς και τη γη, ή να δεις τα μάτια Του σαν απαστράπτουσες φλόγες, και μ' όλο που δεν μπορείς να νιώσεις την πειθαρχία της σιδερένιας Του ράβδου, μπορείς μες από τα λόγια Του να ακούσεις το μένος του Θεού και να γνωρίσεις ότι ο Θεός δείχνει συμπόνια για το ανθρώπινο γένος· μπορείς να δεις την δίκαιη διάθεση του Θεού και τη σοφία Του, και να συνειδητοποιήσεις, επιπλέον, το ενδιαφέρον και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για όλο το ανθρώπινο γένος. Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι να επιτρέψει στον άνθρωπο να δει τον επουράνιο Θεό να ζει μεταξύ των ανθρώπων στη γη, και να κάνει τον άνθρωπο ικανό να γνωρίσει, να υπακούσει, να έχει φόβο Θεού και ν' αγαπήσει τον Θεό. Γι' αυτό ακριβώς έχει επιστρέψει εν σαρκί δεύτερη φορά. Παρότι εκείνο που βλέπει σήμερα ο άνθρωπος είναι ένας Θεός όμοιος με άνθρωπο, ένας Θεός με μύτη και δύο μάτια, κι ένας αναξιόλογος Θεός, στο τέλος, ο Θεός θα σου δείξει ότι δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί και η γη θα υποστούν τρομερή αλλαγή· δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί θα σκοτεινιάσουν, στη γη θα επικρατήσει χάος και όλο το ανθρώπινο γένος θα λιμοκτονεί και θα μαστίζεται. Θα σας δείξει ότι δίχως τη σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού τις έσχατες ημέρες, ο Θεός θα είχε προ πολλού αφανίσει όλο το ανθρώπινο γένος στην κόλαση· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, θα ήσασταν αιωνίως οι πρώτοι των αμαρτωλών και πτώματα. Πρέπει να ξέρετε ότι, δίχως την ύπαρξη αυτής της σάρκας, όλο το ανθρώπινο γένος θα αντίκριζε μιαν αναπόφευκτη συμφορά και θα του ήταν δύσκολο να ξεφύγει την πιο αυστηρή τιμωρία του Θεού προς το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Χωρίς τη γέννηση αυτής της συνηθισμένης σάρκας, θα ήσασταν όλοι σε μια κατάσταση όπου ούτε ζωή ούτε θάνατος θα υπήρχε, όσο κι αν το επιζητούσατε· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, σήμερα δεν θα ήσασταν σε θέση να λάβετε την αλήθεια και να έρθετε μπροστά στον θρόνο του Θεού. Αντιθέτως, θα δεχόσασταν την τιμωρία του Θεού για

τα βαριά σας αμαρτήματα. Το γνωρίζετε; Δίχως την επιστροφή του Θεού εν σαρκί, κανείς δεν θα είχε την ευκαιρία να σωθεί· και δίχως την έλευση αυτής της σάρκας, ο Θεός θα είχε προ πολλού δώσει τέλος στην παλαιά εποχή. Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορείτε ακόμα ν' αρνιέστε τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού; Εφόσον μπορείτε να ωφεληθείτε τόσο πολύ από αυτό τον συνηθισμένο άνθρωπο, γιατί τότε δεν Τον αποδέχεστε πρόθυμα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

184. Το έργο του Θεού είναι εκείνο το οποίο δεν μπορείς να καταλάβεις. Αν δεν μπορείς να συλλάβεις καν κατά πόσον η απόφασή σου είναι σωστή, ούτε γνωρίζεις κατά πόσον το έργο του Θεού μπορεί να πετύχει, γιατί τότε δεν δοκιμάζεις την τύχη σου να διαπιστώσεις κατά πόσον μπορεί να σε βοηθήσει πολύ αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, και κατά πόσον έχει ο Θεός επιτελέσει σπουδαίο έργο; Ωστόσο, πρέπει να σου πω ότι στον καιρό του Νώε, οι άνθρωποι έτρωγαν και έπιναν και παντρεύονταν και παραδίνονταν στον γάμο σε τέτοιον βαθμό, που ήταν αβάσταχτο για τον Θεό να το βλέπει, έτσι Αυτός έστειλε έναν μεγάλο κατακλυσμό για να αφανίσει το ανθρώπινο γένος και άφησε πίσω μόνο την οκταμελή οικογένεια του Νώε και όλα τα είδη των πουλιών και των ζώων. Τις έσχατες ημέρες, ωστόσο, όσοι θα διασωθούν από τον Θεό είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι Του στάθηκαν πιστοί μέχρι το τέλος. Παρότι και οι δύο ήταν εποχές μεγάλης διαφθοράς, αβάσταχτης για τον Θεό να τη βλέπει, και το ανθρώπινο γένος ήταν και στις δύο εποχές τόσο διεφθαρμένο ώστε αρνιόταν τον Θεό ως Κύριο, όλοι οι άνθρωποι στον καιρό του Νώε αφανίστηκαν από τον Θεό. Και στις δύο εποχές, το ανθρώπινο γένος δυσαρέστησε πολύ τον Θεό, όμως ο Θεός έδειξε υπομονή με τους ανθρώπους στις έσχατες ημέρες μέχρι σήμερα. Γιατί αυτό; Προσπαθήσατε ποτέ να το σκεφτείτε; Αν στ' αλήθεια δεν ξέρετε, τότε θα σας πω Εγώ. Ο λόγος που ο Θεός μπορεί να φερθεί γενναιόδωρα στους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες δεν είναι επειδή αυτοί είναι λιγότερο διεφθαρμένοι από τον καιρό του Νώε ή επειδή έχουν δείξει μετάνοια στον Θεό, και ακόμη λιγότερο, επειδή ο Θεός δεν μπορεί να αντέξει να αφανίσει τους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες όπου η τεχνολογία έχει προχωρήσει. Είναι μάλλον ότι ο Θεός έχει έργο να επιτελέσει σε μια μερίδα ανθρώπων τις έσχατες ημέρες και αυτό θα επιτελεστεί από τον ίδιο τον Θεό ενσαρκωμένο. Επιπλέον, ο Θεός θα διαλέξει ένα κομμάτι αυτής της μερίδας ως αντικείμενα της σωτηρίας Του, ως τον καρπό του σχεδίου διαχείρισής Του, και θα πάρει

τέτοιους ανθρώπους μαζί Του στην επόμενη εποχή. Γι' αυτό, οτιδήποτε κι αν συμβεί, η πληρωμή αυτού του τιμήματος από τον Θεό περιλαμβάνεται απολύτως στην προετοιμασία για το έργο της ενσάρκωσής Του κατά τις έσχατες ημέρες. Το γεγονός ότι έχετε φτάσει στο σήμερα, οφείλεται σε αυτή τη σάρκα. Οφείλεται στο ότι ο Θεός ζει στη σάρκα, μέσα στην οποία εσείς έχετε την ευκαιρία να επιβιώνετε. Όλη αυτή η καλή τύχη έχει κερδηθεί χάρη σε αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο. Όχι μόνο αυτό, αλλά και στο τέλος, κάθε έθνος θα προσκυνήσει αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο, και θα προσφέρει ευχαριστίες και την υπακοή του σε αυτόν τον ασήμαντο άνθρωπο. επειδή η αλήθεια, η ζωή και η οδός που Εκείνος έφερε, έσωσαν όλο το ανθρώπινο γένος, μετρίασαν τη σύγκρουση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο, μίκρυναν την απόσταση ανάμεσά τους, και άνοιξαν έναν δίαυλο επικοινωνίας στις σκέψεις Θεού και ανθρώπου. Είναι επίσης Εκείνος που έχει φέρει ακόμη μεγαλύτερη δόξα στον Θεό. Δεν είναι, άραγε, ένας συνηθισμένος άνθρωπος σαν Αυτόν άξιος της εμπιστοσύνης και της λατρείας σου; Δεν είναι μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κατάλληλη να αποκαλείται Χριστός; Μπορεί ένας τέτοιος συνηθισμένος άνθρωπος να μην είναι έκφραση του Θεού μεταξύ των ανθρώπων; Δεν αξίζει ένας τέτοιος άνθρωπος, ο οποίος βοηθά το ανθρώπινο γένος να διασωθεί από την καταστροφή, να Τον αγαπάτε και να Τον κρατάτε; Αν αρνηθείτε τις αλήθειες που προφέρονται απ' το στόμα Του και αποστραφείτε την παρουσία Του ανάμεσά σας, ποια θα είναι τότε η μοίρα σας;

Όλο το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες επιτελείται μέσω αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου. Αυτός θα σου απονείμει τα πάντα και, ακόμη, Αυτός θ' αποφασίσει τα πάντα για σένα. Μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να είναι όπως πιστεύεις: ένας άνθρωπος τόσο απλός, ώστε να είναι ανάξιος λόγου; Δεν είναι η αλήθεια Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Δεν είναι η μαρτυρία των πράξεών Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Ή μήπως το μονοπάτι στο οποίο σε οδηγεί δεν αξίζει για σένα να το ακολουθήσεις; Τι είναι εκείνο που σε κάνει να νιώθεις αποστροφή γι' Αυτόν και να Τον απορρίπτεις και να Τον αποφεύγεις; Είναι Αυτός που εκφράζει την αλήθεια, είναι Αυτός που χορηγεί την αλήθεια, και είναι Αυτός που ανοίγει μπροστά σου ένα μονοπάτι για να προχωρήσεις. Μήπως ακόμα δεν μπορείς να βρεις τα ίχνη του έργου του Θεού μέσα σε αυτές τις αλήθειες; Δίχως το έργο του Ιησού, το ανθρώπινο γένος δεν θα είχε αποκαθηλωθεί από τον σταυρό, αλλά χωρίς την ενσάρκωση σήμερα, εκείνοι που έχουν αποκαθηλωθεί από τον σταυρό δεν θα μπορούσαν ποτέ να έχουν εγκριθεί από τον Θεό ή να εισέλθουν στη νέα εποχή. Χωρίς την έλευση αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου, δεν θα

είχατε ποτέ την ευκαιρία ή δεν θα είχατε ποτέ επιλεγεί για ν' αντικρύσετε την αληθινή όψη του Θεού, γιατί είστε όλοι εκείνοι που θα έπρεπε προ πολλού να έχουν αφανιστεί. Λόγω της έλευσης της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, ο Θεός σάς έχει συγχωρήσει και δείξει το έλεός Του. Εν πάση περιπτώσει, τα λόγια που πρέπει να σας αφήσω στο τέλος είναι τούτα: αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, που είναι ο Θεός ενσαρκωμένος, έχει ζωτική σημασία για εσάς. Είναι το σπουδαίο πράγμα που έχει ήδη επιτελέσει ο Θεός μεταξύ των ανθρώπων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

185. Όταν ο Σωτήρας φτάνει τις έσχατες ημέρες, εάν ο ίδιος ονομαζόταν ακόμα Ιησούς, γεννιόταν και πάλι στην Ιουδαία κι έκανε το έργο Του στην Ιουδαία, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι δημιούργησα μόνο τον λαό του Ισραήλ και λύτρωσα μόνο τον λαό του Ισραήλ, και δεν έχω καμία σχέση με τους Εθνικούς. Αυτό δεν θα ερχόταν σε αντίθεση με τα λόγια Μου ότι «Εγώ είμαι ο Κύριος που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη κι όλα τα πράγματα»; Έφυγα από την Ιουδαία και κάνω το έργο Μου μεταξύ των Εθνικών, επειδή δεν είμαι μόνο ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά ο Θεός όλων των πλασμάτων. Εμφανίζομαι μεταξύ των Εθνικών κατά τις έσχατες ημέρες επειδή δεν είμαι μόνο ο Ιεχωβά, ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά και επειδή είμαι ο Δημιουργός όλων των εκλεκτών Μου μεταξύ των Εθνικών. Δεν δημιούργησα μόνο το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τον Λίβανο, αλλά δημιούργησα και όλα τα έθνη των Εθνικών πέρα από το Ισραήλ. Γι' αυτό τον λόγο, είμαι ο Κύριος όλων των πλασμάτων. Απλώς χρησιμοποίησα το Ισραήλ ως αφετηρία για το έργο Μου, χρησιμοποίησα την Ιουδαία και τη Γαλιλαία ως τα οχυρά του έργου Μου της λύτρωσης και χρησιμοποίησα τα Εθνικά έθνη ως τη βάση από την οποία θα ολοκληρώσω την εποχή. Έκανα δύο στάδια του έργου στο Ισραήλ (τα δύο στάδια του έργου της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος) και πραγματοποιώ δύο ακόμη στάδια (την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας) στις χώρες πέρα από το Ισραήλ. Ανάμεσα στα Εθνικά έθνη, θα κάνω το έργο της κατάκτησης κι έτσι θα ολοκληρώσω την εποχή. Εάν ο άνθρωπος Με αποκαλεί πάντα Ιησού Χριστό, αλλά δεν ξέρει ότι έχω αρχίσει μια νέα εποχή κατά τις έσχατες ημέρες και έχω ξεκινήσει νέο έργο, κι αν ο άνθρωπος περιμένει πάντα με εμμονή την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα, τότε θα αποκαλέσω τους ανθρώπους αυτούς άπιστους. Είναι άνθρωποι που δεν Με ξέρουν κι η πίστη τους σ' Εμένα είναι μια απάτη. Θα μπορούσαν τέτοιοι άνθρωποι να μαρτυρήσουν την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα

από τον ουρανό; Αυτό που περιμένουν δεν είναι η άφιξή Μου, αλλά η άφιξη του Βασιλιά των Ιουδαίων. Δεν επιθυμούν τον αφανισμό αυτού του ακάθαρτου παλιού κόσμου από Μένα, αλλά, αντίθετα, επιθυμούν την δεύτερη έλευση του Ιησού μετά την οποία θα λυτρωθούν. Ανυπομονούν ο Ιησούς, για άλλη μια φορά, να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα από αυτή την βρόμικη κι άδικη γη. Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να γίνουν αυτοί που θα ολοκληρώσουν το έργο Μου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών; Οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι ανίκανες να επιτύχουν τις επιθυμίες Μου ή να ολοκληρώσουν το έργο Μου, γιατί ο άνθρωπος απλώς θαυμάζει ή λατρεύει το έργο που έχω κάνει πριν, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός. Ο άνθρωπος ξέρει μόνο ότι είμαι ο Ιεχωβά κι ο Ιησούς, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο Τελευταίος, Αυτός που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα στο τέλος. Αυτό που ο άνθρωπος λαχταράει και ξέρει είναι της δικής του αντίληψης και είναι απλώς αυτό που μπορεί να δει με τα μάτια του. Δεν συμβαδίζει με το έργο που κάνω, αντιθέτως βρίσκεται σε δυσαρμονία με αυτό. Εάν η δουλειά Μου διεξαγόταν σύμφωνα με τις ιδέες του ανθρώπου, πότε θα τελείωνε; Πότε θα εισερχόταν στην ανάπαυση η ανθρωπότητα; Και πώς θα μπορέσω να εισέλθω στην έβδομη ημέρα, το Σάββατο; Ενεργώ σύμφωνα με το σχέδιο Μου, σύμφωνα με τον σκοπό Μου κι όχι σύμφωνα με την πρόθεση του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

186. Είτε είσαι Αμερικανός, είτε Βρετανός, είτε πολίτης οποιουδήποτε άλλου έθνους, θα πρέπει να βγεις έξω από τα όριά σου, να ξεπεράσεις τον εαυτό σου και να δεις το έργο του Θεού ως πλάσμα του Θεού. Κάνοντας αυτό, δεν θα βάλεις περιορισμούς στα χνάρια του Θεού. Διότι, στις μέρες μας, πολλοί άνθρωποι το θεωρούν αδύνατο να εμφανιστεί ο Θεός σε κάποια συγκεκριμένη χώρα ή έθνος. Πόσο βαθιά είναι η σημασία του έργου του Θεού και πόσο σημαντική είναι η εμφάνιση του Θεού! Πώς μπορούν να μετρηθούν με την αντίληψη και τη σκέψη του ανθρώπου; Και σου λέω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να απελευθερωθείς από τις αντιλήψεις σου περί υπηκοότητας ή εθνικότητας όταν αναζητάς την εμφάνιση του Θεού. Με τον τρόπο αυτό, δεν θα είσαι εγκλωβισμένος στις δικές σου αντιλήψεις· με τον τρόπο αυτό, θα έχεις τα προσόντα να υποδεχτείς την εμφάνιση του Θεού. Αλλιώς, θα είσαι πάντοτε στο σκοτάδι και δεν θα λάβεις ποτέ την έγκριση του Θεού.

Ο Θεός είναι ο Θεός ολόκληρης της ανθρωπότητας. Δεν καθιστά τον εαυτό Του ιδιωτική περιουσία καμιάς χώρας ή έθνους, κι εκτελεί το έργο του σχεδίου Του χωρίς κανέναν περιορισμό οποιασδήποτε μορφής, χώρας ή έθνους. Ίσως να μην έχεις ποτέ φανταστεί αυτήν τη μορφή ή ίσως να διατηρείς μια στάση άρνησης απέναντι σ' αυτή τη μορφή ή ίσως να υπάρχει προκατάληψη εναντίον της χώρας ή του έθνους στο οποίο εμφανίστηκε ο Θεός και να είναι το λιγότερο αναπτυγμένο στη γη. Όμως ο Θεός έχει τη σοφία Του. Με τη δύναμή Του και μέσα από την αλήθεια και τη διάθεσή Του, έχει αληθινά κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων που είναι σε σύμπνοια με τον Ίδιο. Κι έχει κερδίσει μια ομάδα ανθρώπων την οποία ήθελε να συγκροτήσει: μια ομάδα την οποία κατέκτησε Εκείνος, η οποία υπομένει αγωνιώδεις δοκιμασίες και όλες τις μορφές διωγμού και μπορεί να Τον ακολουθεί ως το τέλος. Ο σκοπός της εμφάνισης του Θεού, απαλλαγμένης από οποιονδήποτε περιορισμό οποιασδήποτε μορφής ή χώρας, είναι να μπορέσει Εκείνος να ολοκληρώσει το έργο του σχεδίου Του. Για παράδειγμα, όταν ο Θεός ενσαρκώθηκε στην Ιουδαία, ο στόχος Του ήταν να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης για τη λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αλλά οι Εβραίοι πίστευαν ότι ήταν αδύνατον ο Θεός να το πράξει και θεωρούσαν ότι ήταν αδύνατον ο Θεός να ενσαρκωθεί και να λάβει τη μορφή του Κυρίου Ιησού. Η θεωρία τους περί «αδύνατου» έγινε η βάση πάνω στην οποία καταδίκασαν και αντιτάχθηκαν στον Θεό και, τελικά, οδήγησε στην καταστροφή του Ισραήλ. Στις μέρες μας, πολλοί άνθρωποι έχουν υποπέσει σε παρόμοιο λάθος. Διακηρύσσουν με όλη τους τη δύναμη την επερχόμενη εμφάνιση του Θεού, μα συνάμα την καταδικάζουν· αυτό που γι' αυτούς είναι «αδύνατο», ακόμη μια φορά περιορίζει την εμφάνιση του Θεού μέσα στα όρια της φαντασίας τους. Κι έτσι έχω δει πολλούς ανθρώπους να ξεκαρδίζονται στα γέλια αφότου αντικρίσουν τα λόγια του Θεού. Δεν είναι αυτό το γέλιο ίδιο με την καταδίκη και τη βλασφημία των Εβραίων; Δεν είσαι ευλαβής όταν αντιμετωπίζεις την αλήθεια και ακόμη λιγότερο λαχταράς την αλήθεια. Απλώς μελετάς στα τυφλά και περιμένεις νωχελικά. Τι μπορείς να κερδίσεις από το να μελετάς και να περιμένεις έτσι; Μπορείς να λάβεις την προσωπική καθοδήγηση του Θεού; Αν δεν μπορείς να διακρίνεις τις ομιλίες του Θεού, πώς έχεις τα προσόντα να γίνεις μάρτυρας της εμφάνισής Του; Όπου εμφανίζεται ο Θεός, εκεί υπάρχει η έκφραση της αλήθειας κι εκεί υπάρχει η φωνή του Θεού. Μόνον όσοι μπορούν να δεχτούν την αλήθεια μπορούν να ακούσουν τη φωνή του Θεού, και μόνο αυτοί οι άνθρωποι έχουν τα προσόντα να γίνουν μάρτυρες της εμφάνισης του Θεού. Βάλε τις αντιλήψεις σου στην άκρη! Σταμάτησε και διάβασε προσεκτικά αυτά τα λόγια. Αν

λαχταράς την αλήθεια, ο Θεός θα σε διαφωτίσει να καταλάβεις το θέλημά Του και τα λόγια Του. Βάλε στην άκρη τις αντιλήψεις σου περί «αδύνατου»! Όσο περισσότερο οι άνθρωποι πιστεύουν ότι κάτι είναι αδύνατο, τόσο πιθανότερο είναι αυτό να συμβεί, διότι η σοφία του Θεού υπερβαίνει τον ουρανό, οι σκέψεις του Θεού είναι υψηλότερες από τις σκέψεις του ανθρώπου και το έργο του Θεού υπερβαίνει τα όρια της σκέψης και της αντίληψης του ανθρώπου. Όσο πιο αδύνατο είναι κάτι, τόσο περισσότερο υπάρχει η αλήθεια που πρέπει να αναζητηθεί· όσο περισσότερο κείται κάτι πέραν της αντίληψης και της φαντασίας του ανθρώπου, τόσο περισσότερο περιέχει το θέλημα του Θεού. Διότι, άσχετα με το πού ο Θεός αποκαλύπτεται, ο Θεός είναι Θεός, κι η ουσία Του δεν θα αλλάξει ποτέ λόγω της τοποθεσίας ή του τρόπου εμφάνισής Του. Η διάθεση του Θεού παραμένει η ίδια άσχετα από το πού είναι τα χνάρια Του. Άσχετα από το πού είναι τα χνάρια του Θεού, είναι ο Θεός ολόκληρης της ανθρωπότητας. Για παράδειγμα, ο Κύριος Ιησούς δεν είναι μόνον ο Θεός των Ισραηλιτών, αλλά είναι επίσης ο Θεός όλων των ανθρώπων στην Ασία, την Ευρώπη και την Αμερική κι, επιπλέον, ο μοναδικός Θεός ολόκληρου του σύμπαντος. Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, το θέλημα του Θεού κι ας ανακαλύψουμε την εμφάνισή Του μέσα από τις ομιλίες Του, κι ας ακολουθήσουμε τα χνάρια Του! Ο Θεός είναι η αλήθεια, η οδός κι η ζωή. Τα λόγια κι η εμφάνισή Του υπάρχουν παράλληλα, και τόσο η διάθεση όσο και τα χνάρια Του θα είναι πάντοτε προσβάσιμα στην ανθρωπότητα. Αγαπητοί αδελφοί κι αδελφές, ελπίζω να καταφέρετε να δείτε την εμφάνιση του Θεού σε αυτά τα λόγια, να αρχίσετε να ακολουθείτε τα χνάρια Του καθώς προχωράτε προς μια νέα εποχή και να εισέλθετε στον όμορφο νέο ουρανό και στην όμορφη νέα γη που έχει ετοιμάσει ο Θεός γι᾽ αυτούς που περιμένουν την εμφάνισή Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η εμφάνιση του Θεού έχει αναγγείλει μια νέα εποχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο δεν περιέχει τη φράση «το προϊόν των».

Δ) Λόγια σχετικά με το ανακαλύπτοντας τα μυστήρια της ενσάρκωσης

187. Η πρώτη ενσάρκωση έγινε για να λυτρωθεί ο άνθρωπος από την αμαρτία, να λυτρωθεί μέσω του σαρκικού σώματος του Ιησού· με άλλα λόγια, Εκείνος έσωσε τον άνθρωπο από τον σταυρό, αλλά η διεφθαρμένη σατανική διάθεση παρέμενε ακόμα μέσα στον άνθρωπο. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν θα λειτουργεί πλέον ως προσφορά περί αμαρτίας, αλλά, αντιθέτως, θα σώζει πλήρως όσους λυτρώθηκαν από την αμαρτία. Αυτό γίνεται έτσι ώστε όσοι έχουν συγχωρεθεί να μπορούν να απελευθερωθούν από τις αμαρτίες τους, να γίνουν τελείως καθαροί και, επιτυγχάνοντας αλλαγή στη διάθεσή τους, να απελευθερωθούν από την επιρροή του σκότους του Σατανά και να επιστρέψουν ενώπιον του θρόνου του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να καθαγιαστεί τελείως ο άνθρωπος. Αφότου έφτασε στο τέλος της η Εποχή του Νόμου και, αρχής γενομένης από την Εποχή της Χάριτος, ο Θεός ξεκίνησε το έργο της σωτηρίας, το οποίο συνεχίζεται μέχρι τις έσχατες ημέρες, οπότε και θα εξαγνίσει τελείως την ανθρωπότητα κρίνοντας και παιδεύοντας την ανθρώπινη φυλή εξαιτίας της ανυπακοής της. Τότε μόνο θα ολοκληρώσει ο Θεός το έργο της σωτηρίας και θα εισέλθει στην ανάπαυση. Επομένως, στα τρία στάδια του έργου, ο Θεός ενσαρκώθηκε μόνο δύο φορές για να επιτελέσει ο ίδιος το έργο Του μεταξύ των ανθρώπων. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο ένα από τα τρία στάδια του έργου είναι η καθοδήγηση του ανθρώπου στο να ζει τη ζωή του, ενώ τα άλλα δύο αποτελούν το έργο της σωτηρίας. Μόνο με το να ενσαρκωθεί μπορεί ο Θεός να ζήσει μαζί με τον άνθρωπο, να βιώσει τα βάσανα του κόσμου και να ζήσει σε ένα κανονικό σώμα από σάρκα. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να παράσχει στους ανθρώπους την πρακτική οδό που χρειάζονται ως δημιουργημένα όντα. Ο άνθρωπος λαμβάνει πλήρη σωτηρία από τον Θεό μέσω της ενσάρκωσης του Θεού, και όχι απευθείας από τον ουρανό ως απάντηση στις προσευχές του. Διότι, εφόσον ο άνθρωπος είναι από σάρκα, δεν είναι σε θέση να δει το Πνεύμα του Θεού, πόσο μάλλον δε, να προσεγγίσει το Πνεύμα Του. Το μόνο με το οποίο μπορεί να έλθει σε επαφή ο άνθρωπος είναι η ενσάρκωση του Θεού, και μόνο μέσω αυτής είναι ο άνθρωπος σε θέση να συλλάβει όλες τις οδούς και όλες τις αλήθειες και να λάβει πλήρη σωτηρία. Η δεύτερη ενσάρκωση θα αρκεί για να απαλλάξει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του και να τον εξαγνίσει πλήρως. Συνεπώς, η δεύτερη ενσάρκωση θα περατώσει όλο το έργο του Θεού στη σάρκα και θα ολοκληρώσει τη σημασία της ενσάρκωσης του Θεού. Από

εκεί και πέρα, το έργο του ενσαρκωμένου Θεού θα έχει ολοκληρωθεί πλήρως. Μετά τη δεύτερη ενσάρκωση, δεν θα ενσαρκωθεί για τρίτη φορά για το έργο Του. Διότι ολόκληρη η διαχείρισή Του θα έχει φτάσει στο τέλος της. Η ενσάρκωση κατά τις έσχατες ημέρες θα έχει κερδίσει πλήρως τον εκλεκτό Του λαό και όλοι οι άνθρωποι κατά τις έσχατες ημέρες θα έχουν ταξινομηθεί κατά είδος. Δεν θα επιτελεί πλέον το έργο της σωτηρίας, ούτε θα επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσει κάποιο έργο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

188. Μετά το έργο του Ιεχωβά, ο Ιησούς ενσαρκώθηκε για να επιτελέσει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Το έργο Του δεν πραγματοποιήθηκε μεμονωμένα, αλλά βασίστηκε στο έργο του Ιεχωβά. Ήταν το έργο για μια νέα εποχή, αφότου ο Θεός είχε ολοκληρώσει την Εποχή του Νόμου. Παρομοίως, αφότου έλαβε τέλος το έργο του Ιησού, ο Θεός συνέχισε το έργο Του για την επόμενη εποχή, επειδή η συνολική διαχείριση του Θεού εξελίσσεται συνεχώς. Όταν περάσει η παλιά εποχή, θα αντικατασταθεί από μια νέα εποχή και, μόλις ολοκληρωθεί το παλιό έργο, ένα νέο έργο θα συνεχίσει τη διαχείριση του Θεού. Αυτή η ενσάρκωση είναι η δεύτερη ενσάρκωση του Θεού, μετά από την ολοκλήρωση του έργου του Ιησού. Φυσικά, αυτή η ενσάρκωση δεν προκύπτει αυτόνομα, αλλά είναι το τρίτο στάδιο του έργου μετά από την Εποχή του Νόμου και την Εποχή της Χάριτος. Κάθε νέο στάδιο στο έργο του Θεού φέρνει πάντοτε ένα νέο ξεκίνημα και μια νέα εποχή. Το ίδιο συμβαίνει με τις αντίστοιχες αλλαγές στη διάθεση του Θεού, στον τρόπο που εργάζεται, στην τοποθεσία του έργου Του και στο όνομά Του. Δεν προκαλεί έκπληξη, λοιπόν, το γεγονός ότι είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποδεχτεί το έργο του Θεού στη νέα εποχή. Όμως, ανεξαρτήτως από το πώς Του εναντιώνεται ο άνθρωπος, ο Θεός κάνει πάντοτε το έργο Του και οδηγεί πάντοτε ολόκληρη την ανθρωπότητα προς τα εμπρός. Όταν ο Ιησούς ήρθε στον κόσμο του ανθρώπου, έφερε την Εποχή της Χάριτος και έληξε την Εποχή του Νόμου. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός ενσαρκώθηκε και πάλι. Αυτήν τη φορά, με την ενσάρκωσή Του έληξε την Εποχή της Χάριτος και έφερε την Εποχή της Βασιλείας. Όλοι όσοι αποδέχονται τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού θα οδηγηθούν στην Εποχή της Βασιλείας και θα μπορούν να αποδεχθούν προσωπικά την καθοδήγηση του Θεού. Παρόλο που ο Ιησούς έκανε μεγάλο έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, ολοκλήρωσε μόνο τη λύτρωση όλης της ανθρωπότητας και έγινε

η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου, αλλά δεν απάλλαξε τον άνθρωπο από όλη τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Για να σωθεί ολοκληρωτικά ο άνθρωπος από την επιρροή του Σατανά, δεν αρκούσε μόνο να σηκώσει ο Ιησούς στους ώμους Του τις αμαρτίες του ανθρώπου ως η προσφορά περί αμαρτίας, αλλά έπρεπε, επίσης, ο Θεός να επιτελέσει ακόμα μεγαλύτερο έργο για να απαλλάξει πλήρως τον άνθρωπο από τη διάθεσή του, η οποία έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Συνεπώς, αφότου ο άνθρωπος συγχωρέθηκε για τις αμαρτίες του, ο Θεός επέστρεψε ενσαρκωμένος για να οδηγήσει τον άνθρωπο στη νέα εποχή και ξεκίνησε το έργο του παιδέματος και της κρίσης. Αυτό το έργο ανέβασε τον άνθρωπο σε ένα υψηλότερο βασίλειο. Όλοι όσοι υποτάσσονται στο κράτος Του θα απολαμβάνουν ανώτερη αλήθεια και θα λαμβάνουν μεγαλύτερες ευλογίες. Θα ζούνε πραγματικά στο φως και θα κερδίσουν την αλήθεια, την οδό και τη ζωή.

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

189. Η έννοια της ενσάρκωσης είναι πως ο Θεός εμφανίζεται με σάρκα και έρχεται να εργαστεί με μορφή σάρκας μεταξύ των ανθρώπων που δημιούργησε. Έτσι, για να ενσαρκωθεί ο Θεός, πρέπει πρώτα να αποκτήσει σάρκα, σάρκα με κανονική ανθρώπινη φύση· αυτή είναι η πιο βασική προϋπόθεση. Στην πραγματικότητα, η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού είναι πως ο Θεός ζει και εργάζεται στη σάρκα, στην ουσία Του ενσαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

190. Ενσάρκωση σημαίνει πως το Πνεύμα του Θεού ενσαρκώνεται, δηλαδή ο Θεός ενσαρκώνεται. Το έργο που επιτελεί στη σάρκα είναι το έργο του Πνεύματος, το οποίο υλοποιείται στη σάρκα και εκφράζεται μέσα από τη σάρκα. Κανείς εκτός από τη σάρκα του Θεού δεν μπορεί να εκπληρώσει τη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού· δηλαδή, μόνο η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού, αυτή η κανονική ανθρώπινη φύση —και κανένας άλλος— δεν μπορεί να εκφράσει το θείο έργο. Εάν, κατά την πρώτη Του έλευση, ο Θεός δεν είχε την κανονική ανθρώπινη φύση πριν από την ηλικία των είκοσι εννέα —εάν αμέσως αφού γεννήθηκε μπορούσε να πραγματοποιεί θαύματα, εάν αμέσως αφού μίλησε μπορούσε να μιλήσει την ουράνια γλώσσα, εάν τη στιγμή που πρωτοπερπάτησε στη γη μπορούσε να αντιληφθεί όλα τα εγκόσμια ζητήματα, να ξεχωρίζει τις σκέψεις και τις προθέσεις κάθε ανθρώπου— ένα τέτοιο

άτομο δεν θα μπορούσε να λέγεται κανονικός άνθρωπος, ούτε θα μπορούσε μια τέτοια σάρκα να λέγεται ανθρώπινη. Εάν συνέβαινε αυτό με τον Χριστό, τότε η έννοια και η ουσία της ενσάρκωσης του Θεού θα χανόταν. Το ότι Εκείνος κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση αποδεικνύει πως είναι ο ενσαρκωμένος Θεός. Το γεγονός ότι υποβάλλεται σε μια κανονική διαδικασία ανθρώπινης ανάπτυξης δείχνει περαιτέρω πως Εκείνος είναι μια κανονική σάρκα. Επιπλέον, το έργο Του είναι επαρκής απόδειξη πως Εκείνος είναι ο Λόγος του Θεού, το Πνεύμα Του Θεού που ενσαρκώθηκε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

191. Ο ενσαρκωμένος Θεός ονομάζεται Χριστός και ο Χριστός είναι η σάρκα ντυμένη με το Πνεύμα του Θεού. Η σάρκα αυτή διαφέρει από κάθε άνθρωπο που είναι από σάρκα. Η διαφορά αυτή οφείλεται στο ότι ο Χριστός δεν είναι από σάρκα και αίμα, αντιθέτως είναι η ενσάρκωση του Πνεύματος. Διαθέτει και κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά και ολοκληρωμένη θεϊκή φύση. Κανένας άνθρωπος δεν έχει τη θεϊκή Του φύση. Η κανονική ανθρώπινη φύση Του υποστηρίζει όλες τις κανονικές δραστηριότητές Του στη σάρκα, ενώ η θεϊκή Του φύση εκτελεί το έργο του Θεού του ίδιου. Και η ανθρώπινη αλλά και η θεϊκή Του φύση υποτάσσονται στο θέλημα του επουράνιου Πατέρα. Η υπόσταση του Χριστού είναι το Πνεύμα, δηλαδή η θεϊκή φύση. Επομένως, η υπόστασή Του είναι αυτή του Θεού του ίδιου. Η υπόσταση αυτή δε διακόπτει το ίδιο Του το έργο, ενώ ο ίδιος δε θα μπορούσε ποτέ να κάνει κάτι που θα κατέστρεφε το ίδιο Του το έργο, ούτε και θα ξεστόμιζε ποτέ λόγια που αντιτίθενται στο ίδιο Του το θέλημα. Επομένως, ο ενσαρκωμένος Θεός ουδέποτε θα εκτελούσε έργο που θα διέκοπτε την ίδια Του τη διαχείριση. Αυτό πρέπει να καταλάβουν όλοι οι άνθρωποι. Η ουσία του έργου του Αγίου Πνεύματος είναι η σωτηρία του ανθρώπου και γίνεται για χάρη της ίδιας της διαχείρισης του Θεού. Παρομοίως, το έργο του Χριστού είναι η σωτηρία του ανθρώπου και γίνεται για χάρη του θελήματος του Θεού. Δεδομένου ότι ο Θεός ενσαρκώνεται, υλοποιεί την υπόστασή Του εντός της σάρκας Του, έτσι ώστε η σάρκα Του να επαρκεί για να αναλάβει το έργο Του. Επομένως, ολόκληρο το έργο του Πνεύματος του Θεού αντικαθίσταται από το έργο του Χριστού κατά την περίοδο της ενσάρκωσης, ενώ στον πυρήνα όλου του έργου καθ' όλη την περίοδο της ενσάρκωσης βρίσκεται το έργο του Χριστού. Δεν μπορεί να συνδυαστεί με το έργο οποιασδήποτε άλλης εποχής. Και εφόσον ο Θεός

ενσαρκώνεται, εργάζεται υπό την ταυτότητα της σάρκας Του· εφόσον έρχεται στη σάρκα, τελειώνει στη σάρκα το έργο που οφείλει να εκτελέσει. Και το Πνεύμα του Θεού και ο Χριστός είναι ο Θεός ο ίδιος και Αυτός εκτελεί το έργο που οφείλει να εκτελεί και ασκεί τη διακονία που οφείλει να ασκεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

192. Αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την ουσία του Θεού, κι αυτός που είναι η ενσάρκωση του Θεού θα κατέχει την έκφραση του Θεού. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα φέρνει το έργο που πρέπει να επιτελέσει. Εφόσον ο Θεός ενσαρκώνεται, θα εκφράζει αυτό που είναι και θα έχει την ικανότητα να μεταδώσει την αλήθεια στον άνθρωπο, να του εμφυσήσει τη ζωή και να του δείξει την οδό. Η σάρκα που δεν περιέχει την ουσία του Θεού ασφαλώς δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Για να διερευνήσει ο άνθρωπος αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, πρέπει να το προσδιορίσει από τη διάθεση που Αυτός εκφράζει και τον λόγο που Αυτός εκφέρει. Δηλαδή, πρέπει να κριθεί από την ουσία του Θεού κατά πόσο είναι ή όχι η ενσάρκωσή Του και κατά πόσο είναι ή όχι η αληθινή οδός. Και συνεπώς, προκειμένου να προσδιορίσουμε αν πρόκειται για την ενσάρκωση του Θεού, το σημαντικότερο είναι να δίνουμε προσοχή στην ουσία Του (στο έργο Του, τον λόγο Του, τη διάθεσή Του και πολλά άλλα), παρά στην εξωτερική εμφάνιση. Αν ο άνθρωπος κοιτάζει μόνο την εξωτερική εμφάνισή Του και παραβλέπει την ουσία Του, τότε αυτό καταδεικνύει την άγνοια και την αφέλεια του ανθρώπου.

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

193. Η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού είναι πως ο Θεός ζει και εργάζεται στη σάρκα, στην ουσία Του ενσαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος. Η ενσαρκωμένη ζωή και το έργο Του μπορούν να διαιρεθούν σε δύο στάδια. Πρώτη είναι η ζωή που ζει πριν από την εκτέλεση της διακονίας Του. Ζει σε μία συνηθισμένη ανθρώπινη οικογένεια, με μια εντελώς κανονική ανθρώπινη φύση, υπακούοντας στα συνήθη ήθη και τους νόμους της ανθρώπινης ζωής, με φυσιολογικές ανθρώπινες ανάγκες (τροφή, ένδυση, στέγη, ύπνο), με κανονικές ανθρώπινες αδυναμίες και κανονικά ανθρώπινα συναισθήματα. Με άλλα λόγια, κατά το πρώτο στάδιο, ζει σε μια μη θεϊκή, απολύτως κανονική ανθρώπινη φύση, συμμετέχοντας σε όλες τις

συνηθισμένες ανθρώπινες δραστηριότητες. Το δεύτερο στάδιο είναι η ζωή που ζει αφού ξεκινά να εκτελεί τη διακονία Του. Εξακολουθεί να ζει στην κανονική ανθρώπινη φύση με ένα κανονικό ανθρώπινο κέλυφος, μη δείχνοντας κάποιο εξωτερικό σημάδι του υπερφυσικού. Ωστόσο, Εκείνος ζει αποκλειστικά για χάρη της διακονίας Του και στη διάρκεια αυτής της εποχής, η κανονική ανθρώπινη φύση Του βρίσκεται εξ ολοκλήρου στην υπηρεσία του κανονικού έργου της θεϊκής φύσης Του· διότι μέχρι τότε, η κανονική ανθρώπινη φύση Του έχει ωριμάσει σε σημείο που να είναι σε θέση να εκτελέσει τη διακονία Του. Έτσι, το δεύτερο στάδιο της ζωής Του είναι η εκτέλεση της διακονίας Του με την κανονική ανθρώπινη φύση Του, είναι μια ζωή τόσο μιας κανονικής ανθρώπινης φύσης, όσο και μιας ολοκληρωμένης θεϊκής φύσης. Ο λόγος που, κατά τη διάρκεια του πρώτου σταδίου της ζωής Του ζει σε μια απολύτως κανονική ανθρώπινη φύση, είναι πως η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι ακόμα ίση με το σύνολο του θεϊκού Του έργου, δεν έχει ωριμάσει ακόμη· μόνο μετά την ωρίμανσή της γίνεται ικανός να επωμιστεί τη διακονία Του και μπορεί να ξεκινήσει να την εκτελεί. Από τη στιγμή που Εκείνος, ως σάρκα, πρέπει να μεγαλώσει και να ωριμάσει, το πρώτο στάδιο της ζωής Του είναι αυτό της κανονικής ανθρώπινης φύσης, ενώ στο δεύτερο στάδιο, επειδή η ανθρώπινη φύση Του είναι σε θέση να αναλάβει το έργο Του και να εκτελέσει τη διακονία Του, η ζωή που ο ενσαρκωμένος Θεός διάγει κατά τη διακονία Του είναι μια ζωή τόσο της ανθρώπινης όσο και της ολοκληρωμένης θεϊκής φύσης. Αν ο ενσαρκωμένος Θεός είχε ουσιαστικά ξεκινήσει τη διακονία Του από τη στιγμή της γέννησης Του, εκτελώντας υπερφυσικά σημεία και τέρατα, τότε δεν θα είχε κάποια ενσώματη ουσία. Επομένως, η ανθρώπινη φύση Του υπάρχει χάρη στην ενσώματη ουσία Του· δεν μπορεί να υπάρξει σάρκα χωρίς ανθρώπινη φύση, και ένα άτομο χωρίς ανθρώπινη φύση δεν είναι ανθρώπινο ον. Με τον τρόπο αυτόν, η ανθρώπινη φύση της σάρκας του Θεού είναι μια εγγενής ιδιότητα της σάρκας του ενσαρκωμένου Θεού. Αν ειπωθεί ότι «όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, είναι εξ ολοκλήρου θεϊκός και καθόλου ανθρώπινος», είναι βλασφημία, διότι αυτή η δήλωση πολύ απλά δεν υφίσταται και παραβιάζει την αρχή της ενσάρκωσης. Ακόμη κι αφού ξεκινά να εκτελεί τη διακονία Του, ενόσω επιτελεί το έργο Του, εξακολουθεί να ζει μέσα στη θεϊκή φύση Του με ένα ανθρώπινο εξωτερικό κέλυφος. Απλώς, κατά τη στιγμή εκείνη, η ανθρώπινη φύση Του εξυπηρετεί τον μοναδικό σκοπό του να επιτρέπει στη θεϊκή φύση Του να εκτελεί το έργο μέσα στην κανονική σάρκα. Έτσι, αυτή που επιτελεί το έργο είναι η θεϊκή φύση που κατοικεί στην ανθρώπινη φύση Του. Η θεϊκή φύση Του είναι αυτή που ενεργεί, και όχι η ανθρώπινη

φύση Του, ωστόσο είναι μια θεϊκή φύση κρυμμένη μέσα στην ανθρώπινη φύση Του. Το έργο Του στην ουσία επιτελείται από την ολοκληρωμένη θεϊκή φύση Του, όχι από την ανθρώπινη φύση Του. Αλλά ο εκτελεστής του έργου είναι η σάρκα Του. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως Εκείνος είναι και άνθρωπος και Θεός, διότι ο Θεός γίνεται ένας Θεός που ζει στη σάρκα, με ανθρώπινο κέλυφος και με ανθρώπινη, αλλά και θεϊκή ουσία. Επειδή Εκείνος είναι ένας άνθρωπος με την ουσία του Θεού, είναι πάνω από οποιονδήποτε δημιουργημένο άνθρωπο, πάνω από οποιονδήποτε άνθρωπο που μπορεί να εκτελέσει το έργο Του. Κι έτσι, μεταξύ όλων εκείνων που διαθέτουν ανθρώπινο κέλυφος σαν το δικό Του, μεταξύ όλων όσοι κατέχουν ανθρώπινη φύση, μόνο Εκείνος είναι ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός —όλοι οι υπόλοιποι είναι δημιουργημένοι άνθρωποι. Παρόλο που όλοι έχουν ανθρώπινη φύση, οι δημιουργημένοι άνθρωποι δεν έχουν τίποτε άλλο παρά ανθρώπινη φύση, ενώ ο ενσαρκωμένος Θεός είναι διαφορετικός: Μέσα στη σάρκα Του δεν περικλείει μόνο την ανθρώπινη, αλλά, ακόμη πιο σημαντικό, τη θεϊκή φύση. Την ανθρώπινη φύση Του μπορεί να τη δει κανείς στην εξωτερική ανθρώπινη εμφάνιση της σάρκας Του και στην καθημερινή Του ζωή, αλλά είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτή η θεϊκή φύση Του. Επειδή η θεϊκή φύση Του εκφράζεται μόνο όταν έχει ανθρώπινη φύση και δεν είναι τόσο υπερφυσική όσο τη φαντάζονται οι άνθρωποι, είναι εξαιρετικά δύσκολο για τους ανθρώπους να τη δουν. Ακόμη και σήμερα, οι άνθρωποι δυσκολεύονται εξαιρετικά να συλλάβουν την πραγματική ουσία του ενσαρκωμένου Θεού. Ακόμα και αφού έχω μιλήσει για αυτήν τόσο πολύ, υποθέτω ότι παραμένει ένα μυστήριο για τους περισσότερους από εσάς. Στην πραγματικότητα, το ζήτημα είναι πολύ απλό: Από τη στιγμή που ο Θεός ενσαρκώνεται, η ουσία Του είναι ένας συνδυασμός ανθρώπινης και θεϊκής φύσης. Αυτός ο συνδυασμός λέγεται ο ίδιος ο Θεός, ο ίδιος ο Θεός στη γη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

194. Η ανθρώπινη φύση του ενσαρκωμένου Θεού υπάρχει για να διατηρεί το κανονικό θείο έργο στη σάρκα· η κανονική ανθρώπινη σκέψη Του συντηρεί την κανονική ανθρώπινη φύση Του και όλες τις κανονικές ενσώματες δραστηριότητες Του. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως η κανονική ανθρώπινη σκέψη Του υπάρχει, προκειμένου να συντηρεί όλο το έργο του Θεού στη σάρκα. Εάν αυτή η σάρκα δεν κατείχε έναν κανονικό ανθρώπινο νου, τότε ο Θεός δεν θα μπορούσε να εργαστεί στη σάρκα, και ό,τι χρειάζεται να κάνει στη σάρκα, δεν θα

μπορούσε ποτέ να επιτευχθεί. Παρόλο που ο ενσαρκωμένος Θεός διαθέτει έναν κανονικό ανθρώπινο νου, το έργο Του δεν έχει νοθευτεί από την ανθρώπινη σκέψη. Εκείνος αναλαμβάνει το έργο στην ανθρώπινη φύση με κανονικό νου, με την προϋπόθεση πως κατέχει μια νοήμονα ανθρώπινη φύση, όχι με την άσκηση μιας κανονικής ανθρώπινης σκέψης. Ανεξάρτητα απ᾽ το πόσο μεγαλόπνοες είναι οι σκέψεις της σάρκας Του, το έργο Του δεν φέρει τη σφραγίδα της λογικής ή της σκέψης. Με άλλα λόγια, το έργο Του δεν έχει συλληφθεί από τον νου της σάρκας Του, αλλά είναι μια άμεση έκφραση του θείου έργου στην ανθρώπινη φύση Του. Όλο Του το έργο είναι η διακονία που πρέπει να εκπληρώσει, και τίποτα από αυτό δεν έχει σχεδιαστεί από τον εγκέφαλο Του. Για παράδειγμα, η θεραπεία των αρρώστων, η εκβολή των δαιμόνων και η σταύρωση δεν ήταν προϊόντα του ανθρώπινου νου Του, δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν από οποιονδήποτε άνθρωπο με ανθρώπινο νου. Ομοίως, το σημερινό έργο της κατάκτησης είναι μια διακονία που πρέπει να εκτελεστεί από τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά δεν είναι έργο ανθρώπινης θέλησης, είναι έργο που θα πρέπει να επιτελέσει η θεϊκή φύση Του, έργο για το οποίο κανένας σαρκικός άνθρωπος δεν είναι ικανός. Έτσι, ο ενσαρκωμένος Θεός πρέπει να διαθέτει έναν κανονικό ανθρώπινο νου, πρέπει να διαθέτει κανονική ανθρώπινη φύση, διότι πρέπει να εκτελέσει το έργο Του στην ανθρώπινη φύση με κανονικό νου. Αυτή είναι η ουσία του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, η ίδια η ουσία του ενσαρκωμένου Θεού.

Πριν ο Ιησούς εκτελέσει το έργο, ζούσε απλώς στην κανονική ανθρώπινη φύση Του. Κανείς δεν μπορούσε να πει πως ήταν Θεός, κανείς δεν έμαθε πως ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Οι άνθρωποι απλώς Τον γνώριζαν ως έναν εντελώς συνηθισμένο άνθρωπο. Η απολύτως συνηθισμένη, κανονική ανθρώπινη φύση Του ήταν η απόδειξη πως ο Θεός είχε ενσαρκωθεί και πως η Εποχή της Χάριτος ήταν η εποχή του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, όχι η εποχή του έργου του Πνεύματος. Ήταν η απόδειξη πως το Πνεύμα του Θεού είχε υλοποιηθεί πλήρως στη σάρκα, πως στην εποχή της ενσάρκωσης του Θεού, η σάρκα Του θα εκτελούσε όλο το έργο του Πνεύματος. Ο Χριστός, με κανονική ανθρώπινη φύση, είναι μια σάρκα στην οποία υλοποιείται το Πνεύμα, κατέχοντας κανονική ανθρώπινη φύση, κανονική λογική και ανθρώπινη σκέψη. «Υλοποιείται» σημαίνει πως ο Θεός γίνεται άνθρωπος, πως το Πνεύμα ενσαρκώνεται. Για να το θέσω απλά, είναι όταν ο ίδιος ο Θεός κατοικεί σε σάρκα με κανονική

ανθρώπινη φύση και μέσω αυτής εκφράζει το θείο έργο Του —αυτό σημαίνει το να υλοποιείται ή να ενσαρκώνεται.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

195. Η ανθρώπινη φύση του Χριστού κυβερνάται από τη θεϊκή Του φύση. Παρόλο που βρίσκεται στη σάρκα, η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι εξ ολοκλήρου όπως αυτή του ανθρώπου της σάρκας. Έχει τον δικό Του μοναδικό χαρακτήρα που επίσης κυβερνάται από τη θεϊκή Του φύση. Η θεϊκή Του φύση δεν έχει αδυναμία. Η αδυναμία του Χριστού αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση Του. Σε κάποιο βαθμό, η αδυναμία αυτή περιορίζει τη θεϊκή Του φύση, αλλά τέτοιοι περιορισμοί υπάρχουν σε συγκεκριμένο πεδίο και χρόνο και δεν είναι απεριόριστοι. Όταν έρχεται η ώρα να εκτελέσει το έργο της θεϊκής Του φύσης, το κάνει ανεξάρτητα από την ανθρώπινη φύση Του. Η ανθρώπινη φύση του Χριστού ελέγχεται εξ ολοκλήρου από τη θεϊκή Του φύση. Εκτός από την κανονική ζωή της ανθρώπινης φύσης Του, όλες οι λοιπές ενέργειες της ανθρώπινης φύσης Του επηρεάζονται, ελέγχονται και δέχονται την επίδραση της θεϊκής Του φύσης. Παρόλο που ο Χριστός έχει ανθρώπινη φύση, αυτή δε διαταράσσει το έργο της θεϊκής Του φύσης. Αυτό συμβαίνει ακριβώς επειδή η ανθρώπινη φύση του Χριστού ελέγχεται από τη θεϊκή Του φύση. Παρόλο που η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι ώριμη όσον αφορά τη συμπεριφορά Του προς τους άλλους, δεν επηρεάζει το κανονικό έργο της θεϊκής Του φύσης. Όταν λέω πως η ανθρώπινη φύση Του δεν έχει διαφθαρεί, εννοώ πως η ανθρώπινη φύση του Χριστού μπορεί να ελέγχεται άμεσα από τη θεϊκή Του φύση και πως Αυτός διακατέχεται από ανώτερη σύνεση απ' ό,τι ο απλός άνθρωπος. Η ανθρώπινη φύση Του ενδείκνυται να ελέγχεται από τη θεϊκή Του φύση στο έργο Του, ενώ είναι ικανότατη να εκφράζει το έργο της θεϊκής φύσης, όπως και ικανότατη να παραδίνεται σε τέτοιο έργο. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα, ποτέ δε χάνει το καθήκον που ο άνθρωπος στη σάρκα οφείλει να εκπληρώσει. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά. Έχει την ουσία του Θεού, ενώ η ταυτότητα Του είναι αυτή του Θεού του ίδιου. Απλώς έχει έρθει στη γη κι έχει γίνει δημιουργημένο ον, με το εξωτερικό περίβλημα ενός δημιουργημένου όντος και πλέον διακατέχεται από μια ανθρώπινη φύση που δεν είχε πρότερα. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό. Αυτό είναι το Είναι του ίδιου του Θεού, κάτι αμίμητο για τον άνθρωπο. Η ταυτότητά Του είναι ο Θεός ο ίδιος. Λατρεύει τον Θεό από την οπτική της σάρκας,

επομένως τα λόγια «ο Χριστός λατρεύει τον Θεό στον ουρανό» δεν είναι λανθασμένα. Αυτό που ζητά από τον άνθρωπο είναι ακριβώς το ίδιο Του το Είναι. Έχει ήδη επιτύχει όσα Αυτός ζητάει από τον άνθρωπο πριν του τα ζητήσει. Δε θα απαιτούσε ποτέ από τους άλλους κάτι το οποίο δεν απαιτούσε από τον ίδιο, γιατί αυτό απαρτίζει το Είναι Του. Ανεξάρτητα από το πώς εκτελεί το έργο Του, δε θα ενεργούσε με τρόπο που δείχνει παρακοή στον Θεό. Ό,τι κι αν ζητά από τον άνθρωπο, καμία απαίτηση δεν ξεπερνά αυτό που είναι επιτεύξιμο από τον άνθρωπο. Το μόνο που κάνει είναι να κάνει το θέλημα του Θεού και το κάνει για χάρη της δικής Του διαχείρισης. Η θεϊκή φύση του Χριστού είναι ανώτερη από κάθε άνθρωπο, επομένως Αυτός είναι η ανώτερη εξουσία όλων των δημιουργημένων όντων. Η εξουσία αυτή είναι η θεϊκή Του φύση, δηλαδή η διάθεση και το Είναι του Θεού του ίδιου, κάτι που καθορίζει την ταυτότητά Του. Επομένως, ανεξάρτητα από το πόσο κανονική είναι η ανθρώπινη φύση Του, είναι αδιαμφισβήτητο πως έχει την ταυτότητα του Θεού του ίδιου· ανεξάρτητα από την οπτική από την οποία μιλάει και από το πώς υπακούει στο θέλημα του Θεού, δεν μπορεί να ειπωθεί πως δεν είναι ο Θεός ο ίδιος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

196. Ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου εξέφρασε τη θεϊκή φύση του Θεού μέσω της ανθρώπινης φύσης Του και μετέφερε το θέλημα του Θεού στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, μέσα από την έκφραση του θελήματος και της διάθεσης του Θεού, αποκάλυψε επίσης στους ανθρώπους τον Θεό που δεν μπορούν να δουν ή να αγγίξουν στο πνευματικό βασίλειο. Αυτό που είδαν οι άνθρωποι ήταν ο Θεός ο ίδιος, υλικός, με σάρκα και οστά. Επομένως, ο ενσαρκωμένος Υιός του ανθρώπου έκανε απτά και εξανθρωπισμένα κάποια πράγματα, όπως την ίδια την ταυτότητα του Θεού, το κύρος, την εικόνα, τη διάθεσή Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Παρόλο που η εξωτερική εμφάνιση του Υιού του ανθρώπου είχε μερικούς περιορισμούς όσον αφορά την εικόνα του Θεού, η ουσία Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι, ήταν πλήρως ικανά να εκπροσωπούν την ίδια την ταυτότητα και το κύρος του Θεού· απλώς υπήρχαν μερικές διαφορές στη μορφή της έκφρασης. Είτε είναι η ανθρώπινη είτε η θεϊκή φύση του Υιού του ανθρώπου, δεν μπορούμε να αρνηθούμε πως Αυτός εκπροσωπούσε την ίδια την ταυτότητα και το κύρος του Θεού. Κατά το διάστημα αυτό, ωστόσο, ο Θεός εργαζόταν μέσω της σάρκας, μιλούσε από την οπτική της σάρκας και στεκόταν ενώπιον της

ανθρωπότητας με την ταυτότητα και το κύρος του Υιού του ανθρώπου. Αυτό έδωσε στους ανθρώπους την ευκαιρία να συναντήσουν και να βιώσουν τον πραγματικό λόγο και το έργο του Θεού ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, επέτρεψε στους ανθρώπους να αποκτήσουν μια εικόνα της θεϊκής Του φύσης και του μεγαλείου Του εν μέσω ταπεινότητας, όπως και να αποκτήσουν μια πρώτη κατανόηση και έναν πρώτο ορισμό της αυθεντικότητας και της πραγματικότητας του Θεού. Αν και το έργο που ολοκληρώθηκε από τον Κύριο Ιησού, οι μέθοδοι εργασίας Του και η οπτική από την οποία Αυτός μιλούσε, διέφεραν από το αληθινό άτομο του Θεού στο πνευματικό βασίλειο, τα πάντα γύρω από Αυτόν αντιπροσώπευαν πραγματικά τον ίδιο τον Θεό που οι άνθρωποι δεν είχαν ξαναδεί —αυτό είναι αδιαμφισβήτητο! Αυτό σημαίνει πως, ανεξάρτητα από τη μορφή με την οποία εμφανίζεται ο Θεός, ανεξάρτητα από την οπτική από την οποία μιλά ή από την εικόνα με την οποία αντικρίζει την ανθρωπότητα, ο Θεός δεν αντιπροσωπεύει τίποτε άλλο παρά τον εαυτό Του. Δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει κανέναν άνθρωπο· δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει κανέναν διεφθαρμένο άνθρωπο. Ο Θεός είναι ο Θεός ο ίδιος, κι αυτό είναι αδιαμφισβήτητο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

197. Ο ίδιος ο πρακτικός Θεός, για τον οποίο γίνεται λόγος σήμερα, εργάζεται και στην ανθρώπινη, αλλά και στη θεϊκή φύση. Μέσω της εμφάνισης του πρακτικού Θεού, επιτυγχάνεται το κανονικό ανθρώπινο έργο και η ζωή Του, καθώς και το απόλυτα θεϊκό Του έργο. Η ανθρώπινη και η θεϊκή Του φύση συνδυάζονται σε μία, ενώ το έργο και των δύο[α] επιτελείται μέσω του λόγου· είτε πρόκειται για την ανθρώπινη είτε για τη θεϊκή φύση, Αυτός αρθρώνει λόγο. Όταν ο Θεός εργάζεται στην ανθρώπινη φύση, μιλά τη γλώσσα της ανθρώπινης φύσης, έτσι ώστε οι άνθρωποι να ασχοληθούν και να καταλάβουν. Ο λόγος που εκφέρει είναι απλός και ευκολονόητος, έτσι ώστε να μπορεί να διατεθεί σε όλους τους ανθρώπους· ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι αυτοί κατέχουν γνώσεις ή έχουν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, όλοι τους μπορούν να δεχτούν τον λόγο του Θεού. Το έργο του Θεού στη θεϊκή φύση εκτελείται επίσης μέσω του λόγου, αλλά είναι γεμάτο πρόνοια και ζωή, είναι ακηλίδωτο από ανθρώπινες ιδέες, δεν περιλαμβάνει ανθρώπινες προτιμήσεις, δεν έχει ανθρώπινους περιορισμούς, είναι εκτός των ορίων οποιασδήποτε κανονικής ανθρώπινης φύσης και, ενώ εκτελείται κι αυτό στη σάρκα, είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος. Αν οι

άνθρωποι δεχτούν μόνο το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση, τότε θα περιορίσουν τους εαυτούς τους σε ένα συγκεκριμένο πεδίο και θα χρειάζονται διηνεκή αντιμετώπιση, κλάδεμα και πειθαρχεία, ώστε να υπάρξει ακόμα και η παραμικρή αλλαγή μέσα τους. Χωρίς το έργο ή την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, ωστόσο, θα προσφεύγουν πάντα στις συνήθειες του παρελθόντος· μόνο μέσω του έργου της θεϊκής φύσης μπορούν να διορθωθούν αυτά τα προβλήματα και τα ελαττώματα και μόνο τότε μπορούν να ολοκληρωθούν οι άνθρωποι. Αντί για διαρκή αντιμετώπιση και κλάδεμα, αυτό που απαιτείται είναι θετική πρόνοια, η χρήση του λόγου για να αντισταθμίσει όλες τις ελλείψεις, η χρήση του λόγου για να αποκαλύψει την κάθε κατάσταση των ανθρώπων, η χρήση του λόγου για να κατευθύνει τις ζωές τους, την κάθε τους λέξη, την κάθε τους πράξη, για να ξεγυμνώσει τις προθέσεις και τα κίνητρά τους. Αυτό είναι το αληθινό έργο του πρακτικού Θεού. Έτσι, στη στάση σου προς τον πρακτικό Θεό, πρέπει να υποτάσσεσαι στην ανθρώπινη φύση Του, να Τον αναγνωρίζεις και να Τον παραδέχεσαι και, επιπλέον, να δέχεσαι και να υπακούς στο θεϊκό έργο και λόγο. Η εμφάνιση του Θεού στη σάρκα σημαίνει πως το σύνολο του έργου και του λόγου του Πνεύματος του Θεού εκτελείται μέσω της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του και μέσω της ενσαρκωμένης σάρκας Του. Με άλλα λόγια, το Πνεύμα του Θεού κατευθύνει το ανθρώπινο έργο Του και εκτελεί το έργο της θεϊκής φύσης στη σάρκα, ενώ στον ενσαρκωμένο Θεό μπορείς να δεις και το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση, αλλά και το απόλυτα θεϊκό έργο· αυτή είναι η πραγματική σημασία της ενσάρκωσης του πρακτικού Θεού. Αν μπορείς να το δεις αυτό καθαρά, θα είσαι ικανός να συνδέσεις τα διάφορα μέρη του Θεού και θα πάψεις να δίνεις υπερβολική προσοχή στο έργο Του στη θεϊκή φύση και να είσαι υπερβολικά απαξιωτικός προς το έργο Του στην ανθρώπινη φύση, δεν θα φτάνεις στα άκρα και ούτε θα κάνεις παρακάμψεις. Γενικά, το νόημα του πρακτικού Θεού είναι πως το έργο της ανθρώπινης και της θεϊκής Του φύσης, όπως κατευθύνεται από το Πνεύμα, εκφράζεται μέσω της σάρκας Του, έτσι ώστε να μπορέσουν να δουν οι άνθρωποι πως Αυτός είναι δραστήριος και ζωντανός και αληθινός και πραγματικός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να ξέρεις πως ο πρακτικός Θεός είναι ο ίδιος ο Θεός» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

198. Το Πνεύμα του Θεού είναι η εξουσία επί πάσης κτίσεως. Η σάρκα με την υπόσταση του Θεού κατέχει επίσης εξουσία, ωστόσο ο Θεός στη σάρκα μπορεί να εκτελέσει όλο το έργο που υπακούει στο θέλημα του επουράνιου Πατέρα. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί ή να

συλληφθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο. Ο Θεός ο ίδιος είναι εξουσία, ωστόσο η σάρκα Του μπορεί να υποταχθεί στην εξουσία Του. Αυτό είναι το εσωτερικό νόημα των λόγων: «Ο Χριστός υπακούει στο θέλημα του Θεού Πατέρα». Ο Θεός είναι Πνεύμα και μπορεί να εκτελέσει το έργο της σωτηρίας, όπως επίσης και να γίνει άνθρωπος. Όπως και να ’χει, Ο Θεός ο ίδιος εκτελεί το δικό Του έργο. Δε διακόπτει, δεν επεμβαίνει και ούτε εκτελεί έργο που είναι αμοιβαία αντιφατικό, διότι η υπόσταση του έργου που εκτελείται από το Πνεύμα και τη σάρκα είναι όμοια. Είτε πρόκειται για το Πνεύμα είτε για τη σάρκα, και τα δύο εργάζονται για να εκπληρώσουν ένα θέλημα και να διαχειριστούν το ίδιο έργο. Παρόλο που το Πνεύμα και η σάρκα έχουν δύο διαφορετικές ιδιότητες, έχουν την ίδια υπόσταση· και τα δύο έχουν την υπόσταση του Θεού του ίδιου και την ταυτότητα του Θεού του ίδιου. Ο Θεός ο ίδιος δεν κατέχει κανένα στοιχείο παρακοής, καθώς η υπόστασή Του είναι καλή. Αποτελεί την έκφραση πάσης ομορφιάς και καλοσύνης, όπως και αγάπης. Ακόμη και στη σάρκα, ο Θεός δεν κάνει τίποτε που να παρακούει τον Θεό Πατέρα. Ακόμη κι αν σήμαινε πως θα θυσίαζε την ίδια Του τη ζωή, θα ήταν ολόψυχα πρόθυμος και δε θα έκανε άλλη επιλογή. Ο Θεός δεν κατέχει κανένα στοιχείο αυταρέσκειας και υπεροψίας, ούτε έπαρσης και αλαζονείας. Δεν έχει στοιχεία ατιμίας. Καθετί που δείχνει παρακοή στον Θεό προέρχεται από τον Σατανά, καθώς ο Σατανάς είναι η πηγή πάσης ασχήμιας και μοχθηρίας. Ο λόγος για τον οποίο ο άνθρωπος κατέχει ιδιότητες παρόμοιες με εκείνες του Σατανά είναι επειδή τον έχει διαφθαρεί και επεξεργαστεί ο Σατανάς. Ο Χριστός δεν έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, συνεπώς κατέχει μόνο τα χαρακτηριστικά του Θεού και κανένα από αυτά του Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόσο επίπονο είναι το έργο ή πόσο αδύναμη είναι η σάρκα, όσο ζει στη σάρκα ο Θεός, δε θα κάνει ποτέ τίποτε που θα διακόψει το έργο του Θεού του ίδιου, πόσο μάλλον να δείξει παρακοή και να απαρνηθεί το θέλημα του Θεού Πατέρα. Θα προτιμούσε να υποφέρει από πόνους της σάρκας παρά να πάει ενάντια στο θέλημα του Θεού Πατέρα. Είναι ακριβώς όπως είπε ο Ιησούς στην προσευχή: «Πάτερ, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθη απ’ εμού το ποτήριον τούτο: πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ’ ως συ». Ο άνθρωπος θα επιλέξει, αλλά ο Χριστός όχι. Παρόλο που έχει την ταυτότητα του Θεού του ίδιου, εξακολουθεί να αναζητά το θέλημα του Θεού Πατέρα και εκπληρώνει ό,τι Του έχει αναθέσει ο Θεός Πατέρας από τη σκοπιά της σάρκας. Αυτό είναι κάτι ανέφικτο για τον άνθρωπο. Ό,τι προέρχεται από τον Σατανά δεν μπορεί να έχει την υπόσταση του Θεού, παρά μόνο υπόσταση που παρακούει και αντιστέκεται στον Θεό. Δεν μπορεί να υπακούσει ολοκληρωτικά στον Θεό, πόσο μάλλον να υπακούσει πρόθυμα στο θέλημα του Θεού. Όλοι οι άνθρωποι εκτός του Χριστού μπορούν να κάνουν οτιδήποτε

αντιστέκεται στον Θεό και ουδείς μπορεί να αναλάβει απευθείας το έργο που έχει ανατεθεί από τον Θεό, καθώς ουδείς είναι ικανός να εκλάβει τη διαχείριση του Θεού ως δικό του καθήκον προς εκτέλεση. Η υποταγή στο θέλημα του Θεού Πατέρα είναι η υπόσταση του Χριστού, ενώ η παρακοή στον Θεό είναι χαρακτηριστικό του Σατανά. Αυτές οι δύο ιδιότητες είναι ασύμβατες και όποιος έχει ιδιότητες του Σατανά δεν μπορεί να λέγεται Χριστός. Ο λόγος που ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκτελέσει το έργο του Θεού στη θέση Του είναι γιατί ο άνθρωπος δεν κατέχει καθόλου την υπόσταση του Θεού. Ο άνθρωπος εργάζεται για τον Θεό προς όφελος των δικών του προσωπικών συμφερόντων και των μελλοντικών του προσδοκιών, αλλά ο Χριστός εργάζεται για να κάνει το θέλημα του Θεού Πατέρα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

199. Παρόλο που η εμφάνιση του Θεού ενσαρκωμένου είναι ακριβώς ίδια μ' αυτή του ανθρώπου, παρόλο που Αυτός μαθαίνει ανθρώπινη γνώση, μιλά τη γλώσσα των ανθρώπων, ενώ, μερικές φορές, εκφράζει ακόμα και τις ιδέες Του μέσω των μέσων ή των εκφράσεων της ανθρωπότητας, ο τρόπος που Αυτός βλέπει τους ανθρώπους και την ουσία των πραγμάτων, και ο τρόπος που βλέπουν οι διεφθαρμένοι άνθρωποι την ανθρωπότητα και την ουσία των πραγμάτων, σε καμία περίπτωση δεν είναι η ίδια. Η οπτική Του και το ύψος στο οποίο Αυτός στέκεται είναι κάτι το ανέφικτο για έναν διεφθαρμένο άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει γιατί ο Θεός είναι η αλήθεια, η σάρκα που φορά κατέχει επίσης την ουσία του Θεού, και οι σκέψεις και αυτό που εκφράζεται από την ανθρώπινη φύση Του είναι επίσης η αλήθεια. Για τους διεφθαρμένους ανθρώπους, αυτά που Αυτός εκφράζει στη σάρκα είναι παροχές της αλήθειας και της ζωής. Οι παροχές αυτές δεν είναι μόνο για έναν άνθρωπο, αλλά για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Κάθε διεφθαρμένος άνθρωπος έχει στην καρδιά του μόνο τους λίγους εκείνους ανθρώπους που σχετίζονται μ' αυτόν. Έχει μόνο τους διάφορους εκείνους ανθρώπους για τους οποίους νοιάζεται, για τους οποίους ενδιαφέρεται. Όταν η καταστροφή είναι εν όψει, σκέφτεται πρώτα τα παιδιά του, τον ή τη σύζυγό του και τους γονείς του, ενώ ένας πιο φιλάνθρωπος θα σκεφτόταν το πολύ και κάποιον συγγενή ή κάποιον καλό φίλο· σκέφτεται κάποιον άλλο; Ποτέ! Επειδή οι άνθρωποι, εν τέλει, είναι άνθρωποι και μπορούν να βλέπουν τα πάντα μονάχα από την οπτική και από το ύψος του ανθρώπου. Ωστόσο, ο Θεός ενσαρκωμένος είναι τελείως διαφορετικός από έναν διεφθαρμένο άνθρωπο. Όσο κοινή,

κανονική και ασήμαντη κι αν είναι η σάρκα του Θεού ενσαρκωμένου και όσο κι αν Τον περιφρονούν οι άνθρωποι, οι σκέψεις και η στάση Του προς την ανθρωπότητα είναι πράγματα που δεν μπορεί να κατέχει κανένας άνθρωπος και δεν μπορεί να μιμηθεί κανείς. Πάντα θα παρατηρεί την ανθρωπότητα από την οπτική της θεϊκής φύσης, από το ύψος της θέσης Του ως Δημιουργός. Πάντα θα βλέπει την ανθρωπότητα μέσα από την ουσία και τη νοοτροπία του Θεού. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δει την ανθρωπότητα από το ύψος ενός μέσου ανθρώπου και από την οπτική ενός διεφθαρμένου ατόμου. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν την ανθρωπότητα, τη βλέπουν με την ανθρώπινη όραση και χρησιμοποιούν σαν μέτρο πράγματα όπως την ανθρώπινη γνώση και τους ανθρώπινους κανόνες και θεωρίες. Αυτό είναι εντός του πλαισίου των όσων μπορούν να δουν οι άνθρωποι με τα μάτια τους· είναι εντός του πλαισίου που μπορούν να επιτύχουν οι διεφθαρμένοι άνθρωποι. Όταν ο Θεός βλέπει την ανθρωπότητα, τη βλέπει με θεϊκή όραση και χρησιμοποιεί σαν μέτρο την ουσία Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι. Το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνει πράγματα που δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι και εδώ είναι που διαφέρουν εξ ολοκλήρου ο Θεός ενσαρκωμένος και οι διεφθαρμένοι άνθρωποι. Η διαφορά αυτή καθορίζεται από τις διαφορετικές ουσίες των ανθρώπων και του Θεού, ενώ οι διαφορετικές αυτές ουσίες είναι που ορίζουν τις ταυτότητες και τις θέσεις τους, όπως και την οπτική και το ύψος, από τα οποία βλέπουν τα πράγματα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

200. Είτε έχεις κοινωνικές εμπειρίες, είτε όχι, ακόμα και το πώς ζεις και βιώνεις καταστάσεις στην οικογένειά σου, μπορεί να φανεί σε αυτό που εκφράζεις, ενώ στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν μπορείς να δεις εάν έχει Εκείνος κοινωνικές εμπειρίες ή όχι. Γνωρίζει πολύ καλά την ουσία του ανθρώπου, επομένως μπορεί να αποκαλύψει κάθε είδους πράξεις που αφορούν όλους τους ανθρώπους. Είναι ακόμη καλύτερος στο να αποκαλύψει την ανθρώπινη διεφθαρμένη διάθεση και την επαναστατική συμπεριφορά. Δεν ζει ανάμεσα στους κοσμικούς ανθρώπους, αλλά έχει επίγνωση της φύσης των θνητών και όλων των διαφθορών των κοσμικών. Αυτό είναι αυτό που είναι ο Θεός. Αν και δεν ασχολείται με τον κόσμο, ξέρει τους κανόνες της αντιμετώπισης του κόσμου, διότι κατανοεί πλήρως την ανθρώπινη φύση. Ξέρει για το έργο του Πνεύματος που δεν μπορούν τα μάτια του ανθρώπου να δουν ούτε τα

αυτιά του ανθρώπου να ακούσουν, τόσο σήμερα όσο και στο παρελθόν. Αυτό περιλαμβάνει τη σοφία εκείνη που δεν είναι μια φιλοσοφία για τη ζωή και τα θαύματα που είναι δύσκολο να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Είναι αυτό που Εκείνος είναι: ανοιχτός στους ανθρώπους και επίσης κρυφός από τους ανθρώπους. Αυτό που εκφράζει δεν είναι ένα ιδιαίτερα ξεχωριστό άτομο, αλλά τα εγγενή χαρακτηριστικά και η ύπαρξη του Πνεύματος. Δεν ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, αλλά ξέρει τα πάντα. Έρχεται σε επαφή με τους «ανθρωποειδείς» που δεν έχουν γνώση ή διορατικότητα, αλλά Εκείνος εκφράζει λόγια που είναι υψηλότερα από τη γνώση και πάνω από τους σπουδαίους ανθρώπους. Ζει σε μια ομάδα ανόητων και μουδιασμένων ανθρώπων που δεν έχουν ανθρώπινη φύση και δεν καταλαβαίνουν τις ανθρώπινες συμβάσεις και ζωές, αλλά μπορεί να ζητήσει από αυτή την ανθρωπότητα να βιώσει την κανονική ανθρώπινη φύση, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την ευτελή και ύπουλη ανθρώπινη φύση της ανθρωπότητας. Όλα αυτά είναι αυτό που είναι Αυτός, υψηλότερος από κάθε άνθρωπο με σάρκα και οστά. Για Εκείνον, είναι περιττό να βιώσουμε μια περίπλοκη, δυσκίνητη και οδυνηρή κοινωνική ζωή για να επιτελέσει το έργο που Εκείνος πρέπει να κάνει και να αποκαλύψει πλήρως την ουσία της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Η πρόστυχη κοινωνική ζωή δεν θίγει τη σάρκα Του. Το έργο και τα λόγια Του αποκαλύπτουν μόνο την ανυπακοή του ανθρώπου και δεν παρέχουν στον άνθρωπο την εμπειρία και τα μαθήματα για την αντιμετώπιση του κόσμου. Δεν χρειάζεται να διερευνά την κοινωνία ή την οικογένεια του ανθρώπου όταν παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή. Το να εκθέτει και να κρίνει τον άνθρωπο δεν αποτελεί έκφραση των εμπειριών στη σάρκα Του· είναι για να αποκαλύψει την αδικία του ανθρώπου, αφού για μεγάλο χρονικό διάστημα γνωρίζει την ανυπακοή του ανθρώπου και απεχθάνεται τη διαφθορά της ανθρωπότητας. Το έργο που επιτελεί είναι μόνο να αποκαλύψει τη διάθεσή Του στον άνθρωπο και να εκφράσει το Είναι Του. Μόνο Αυτός μπορεί να κάνει αυτό το έργο, δεν είναι κάτι που θα μπορούσε να επιτύχει ένας άνθρωπος με σάρκα και οστά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

201. Το έργο και η έκφραση του Χριστού καθορίζουν την υπόστασή Του. Είναι ικανός να ολοκληρώσει με αληθινή καρδιά αυτό που Του ανατέθηκε. Είναι ικανός να λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά και με αληθινή καρδιά να αναζητά το θέλημα του Θεού Πατέρα. Όλα αυτά καθορίζονται από την υπόστασή Του. Η φυσική Του αποκάλυψη

καθορίζεται επίσης από την υπόστασή Του, ενώ ο λόγος που ονομάζεται έτσι είναι επειδή η έκφρασή Του δεν είναι μίμηση ή το αποτέλεσμα εκπαίδευσης από άνθρωπο ή το αποτέλεσμα πολλών ετών καλλιέργειας από άνθρωπο. Δεν τη διδάχτηκε, ούτε στολίστηκε με αυτήν· αντιθέτως, είναι έμφυτη μέσα Του. Ο άνθρωπος μπορεί να αρνηθεί το έργο Του, την έκφρασή Του, την ανθρώπινη φύση Του και ολόκληρη τη ζωή της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του, αλλά κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως λατρεύει τον Θεό στον ουρανό με αληθινή καρδιά· κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί πως έχει έρθει για να εκπληρώσει το θέλημα του επουράνιου Πατέρα, όπως και κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την ειλικρίνεια με την οποία αναζητά τον Θεό Πατέρα. Παρόλο που η εικόνα Του δεν ευχαριστεί τις αισθήσεις, ο λόγος Του δε διακρίνεται από κάποιο εξαιρετικό ύφος και το έργο Του δεν είναι τόσο συγκλονιστικό και συνταρακτικό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος, πρόκειται πράγματι για τον Χριστό, ο οποίος εκπληρώνει το θέλημα του επουράνιου Πατέρα με αληθινή καρδιά, παραδίνεται πλήρως στον επουράνιο Πατέρα και είναι υπάκουος μέχρι θανάτου. Αυτό συμβαίνει γιατί η υπόστασή Του είναι η υπόσταση του Χριστού. Ο άνθρωπος δυσκολεύεται να πιστέψει αυτήν την αλήθεια, ωστόσο αυτή δεν παύει να υπάρχει. Όταν θα έχει εκπληρωθεί πλήρως η διακονία του Χριστού, ο άνθρωπος θα μπορεί να δει από το έργο Του πως η διάθεσή Του και το Είναι Του εκπροσωπούν τη διάθεση και το Είναι του Θεού στον ουρανό. Τότε, το σύνολο ολόκληρου του έργου Του θα μπορεί να επιβεβαιώσει πως Αυτός είναι πράγματι η σάρκα που γίνεται ο Λόγος και δε μοιάζει με αυτήν του ανθρώπου που είναι από σάρκα και αίμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

202. Ο Θεός που ενσαρκώθηκε, ονομάζεται Χριστός, κι έτσι, ο Χριστός που μπορεί να δώσει στους ανθρώπους την αλήθεια, ονομάζεται Θεός. Δεν υπάρχει τίποτε το υπερβολικό σ' αυτό, γιατί Εκείνος κατέχει την ουσία του Θεού, κατέχει τη διάθεση του Θεού και τη σοφία στο έργο Του, τα οποία είναι άφταστα για τον άνθρωπο. Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός, αλλά δεν μπορούν να κάνουν το έργο του Θεού, είναι απατεώνες. Ο Χριστός δεν είναι μόνο η εκδήλωση του Θεού πάνω στη γη, αλλά και η ιδιαίτερη ενσάρκωση του Θεού, καθώς πραγματοποιεί και ολοκληρώνει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή η ενσάρκωση δεν μπορεί απλώς να αντικατασταθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο, αλλά πρέπει να είναι σε θέση να φέρει επαρκώς εις πέρας το έργο του Θεού στη γη, να εκφράζει τη

διάθεση του Θεού, να αντιπροσωπεύει επαρκώς τον Θεό και να παρέχει ζωή στον άνθρωπο. Αργά ή γρήγορα, θα ακολουθήσει η πτώση όλων εκείνων που παριστάνουν τον Χριστό, διότι, παρότι ισχυρίζονται ότι είναι ο Χριστός, δεν κατέχουν την ουσία του Χριστού. Κι έτσι, λέω ότι η αυθεντικότητα του Χριστού δεν μπορεί να προσδιοριστεί από τον άνθρωπο, αλλά απαντάται και αποφασίζεται από τον ίδιο τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

203. Η σάρκα που ενδύεται το Πνεύμα του Θεού είναι η ίδια η σάρκα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι υπέρτατο· Αυτός είναι παντοδύναμος, άγιος και δίκαιος. Παρομοίως, η σάρκα Του είναι κι αυτή υπέρτατη, παντοδύναμη, άγια και δίκαιη. Μια τέτοια σάρκα μπορεί να κάνει μόνο πράγματα δίκαια και ωφέλιμα για την ανθρωπότητα, πράγματα άγια, ένδοξα και ισχυρά· Εκείνος δεν δύναται να κάνει κάτι που παραβιάζει την αλήθεια, που παραβιάζει την ηθική και τη δικαιοσύνη, πόσο μάλλον δε, δύναται να πράξει οτιδήποτε που θα πρόδιδε το Πνεύμα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι άγιο, κι έτσι η σάρκα Του δεν διαφθείρεται από τον Σατανά· η σάρκα Του έχει διαφορετική ουσία από τη σάρκα του ανθρώπου. Διότι εκείνος που διαφθείρεται από τον Σατανά είναι ο άνθρωπος, όχι ο Θεός· ο Σατανάς δε θα μπορούσε ποτέ να διαφθείρει τη σάρκα του Θεού. Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι ο άνθρωπος και ο Χριστός κατοικούν στον ίδιο χώρο, μόνο ο άνθρωπος έχει κυριευτεί, χρησιμοποιείται κι έχει παγιδευτεί από τον Σατανά. Αντιθέτως, ο Χριστός παραμένει αιωνίως απρόσβλητος από τη διαφθορά του Σατανά, γιατί ο Σατανάς δεν θα είναι ποτέ ικανός να ανυψωθεί στον υψηλότερο τόπο και δεν θα είναι ποτέ σε θέση να πλησιάσει τον Θεό. Σήμερα, θα πρέπει όλοι σας να κατανοήσετε ότι η μόνη προδοσία εις βάρος Μου προέρχεται από την ανθρωπότητα, καθώς είναι διεφθαρμένη από τον Σατανά. Η προδοσία δεν θα αποτελέσει ποτέ ζήτημα που να αφορά ούτε στο ελάχιστο τον Χριστό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

204. Ο Θεός ενσαρκώθηκε επειδή το αντικείμενο του έργου Του δεν είναι το πνεύμα του Σατανά ή οποιοδήποτε άυλο πράγμα, αλλά ο άνθρωπος, ο οποίος είναι από σάρκα και έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Ακριβώς επειδή η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί, ο Θεός

έχει κάνει τον σαρκικό άνθρωπο αντικείμενο του έργου Του. Εξάλλου, επειδή ο άνθρωπος είναι το αντικείμενο της διαφθοράς, έχει κάνει τον άνθρωπο το μοναδικό αντικείμενο του έργου Του σε όλα τα στάδια του έργου της σωτηρίας Του. Ο άνθρωπος είναι θνητός, είναι από σάρκα και οστά, και ο Θεός είναι ο μόνος που μπορεί να σώσει τον άνθρωπο. Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί και να έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τον άνθρωπο για να κάνει το έργο Του, ώστε το έργο Του να φέρει καλύτερα αποτελέσματα. Ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί για να κάνει το έργο Του, ακριβώς επειδή ο άνθρωπος είναι από σάρκα και ανίκανος να νικήσει την αμαρτία ή να απαλλαγεί από τη σάρκα. Παρόλο που η ουσία και η ταυτότητα του ενσαρκωμένου Θεού διαφέρουν πολύ από την ουσία και την ταυτότητα του ανθρώπου, η εμφάνισή Του είναι ίδια με εκείνη του ανθρώπου, έχει την εμφάνιση ενός κανονικού ατόμου και διάγει τον βίο ενός κανονικού ατόμου και όσοι Τον βλέπουν, δεν μπορούν να διακρίνουν κάποια διαφορά ανάμεσά σ' Αυτόν και σε ένα κανονικό άτομο. Αυτή η κανονική εμφάνιση και η κανονική ανθρώπινη φύση αρκούν για να επιτελέσει το θεϊκό έργο Του στην κανονική ανθρώπινη φύση. Η σάρκα Του του επιτρέπει να κάνει το έργο Του στην κανονική ανθρώπινη φύση και Τον βοηθά να κάνει το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους, και η κανονική ανθρώπινη φύση Του, επίσης, Τον βοηθά να εκτελέσει το έργο της σωτηρίας ανάμεσα στους ανθρώπους. Παρόλο που η κανονική ανθρώπινη φύση Του έχει προκαλέσει πολλή αναστάτωση ανάμεσα στους ανθρώπους, τέτοια αναστάτωση δεν έχει αντίκτυπο στις κανονικές επιπτώσεις του έργου Του. Εν ολίγοις, το έργο της κανονικής Του σάρκας αποτελεί υπέρτατο όφελος για τον άνθρωπο. Αν και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν αποδέχονται την κανονική ανθρώπινη φύση Του, το έργο Του μπορεί να παραμείνει αποτελεσματικό και τα αποτελέσματα αυτά επιτυγχάνονται χάρη στην κανονική ανθρώπινη φύση Του. Ως προς αυτό, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Από το έργο Του στη σάρκα, ο άνθρωπος κερδίζει δέκα φορές ή δεκάδες φορές περισσότερα πράγματα από τις αντιλήψεις που υπάρχουν ανάμεσα στους ανθρώπους σχετικά με την κανονική ανθρώπινη φύση Του, και τέτοιες αντιλήψεις τελικά θα τις καταπιεί το έργο Του. Και το αποτέλεσμα που έχει επιτύχει το έργο Του, δηλαδή η γνώση που έχει ο άνθρωπος απέναντί Του, ξεπερνά κατά πολύ τις αντιλήψεις του ανθρώπου σχετικά με Αυτόν. Δεν υπάρχει τρόπος να φανταστεί ή να μετρήσει κανείς το έργο που επιτελεί ενσαρκωμένος, γιατί η σάρκα Του δεν είναι όμοια μ' εκείνη οποιουδήποτε σαρκικού ανθρώπου. Παρόλο που το εξωτερικό κέλυφος είναι πανομοιότυπο, η ουσία δεν είναι η ίδια. Η σάρκα Του παράγει πολλές αντιλήψεις στους ανθρώπους για τον Θεό, όμως η σάρκα Του μπορεί επίσης να επιτρέψει στον άνθρωπο να αποκτήσει μεγάλη γνώση και μπορεί ακόμη και

να κατακτήσει οποιονδήποτε έχει ένα παρόμοιο εξωτερικό κέλυφος. Διότι δεν είναι απλώς άνθρωπος, αλλά είναι ο Θεός με το εξωτερικό κέλυφος ενός ανθρώπου και κανένας δεν μπορεί να Τον καταλάβει πλήρως ή να Τον κατανοήσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

205. Ο άνθρωπος έχει διαφθαρεί από τον Σατανά και είναι ανώτερος από όλα τα πλάσματα του Θεού, οπότε ο άνθρωπος έχει ανάγκη από τη σωτηρία του Θεού. Το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού είναι ο άνθρωπος, όχι ο Σατανάς κι αυτό που θα σωθεί είναι η σάρκα του ανθρώπου και η ψυχή του ανθρώπου και όχι ο διάβολος. Ο Σατανάς είναι το αντικείμενο της εξόντωσης του Θεού, ο άνθρωπος είναι το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού και η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, οπότε η πρώτη που θα σωθεί πρέπει να είναι η σάρκα του ανθρώπου. Η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί πολύ βαθιά και έχει γίνει κάτι που αντιτίθεται στον Θεό, η οποία ακόμη και απροκάλυπτα αντιτίθεται στον Θεό και αρνείται την ύπαρξή Του. Αυτή η διεφθαρμένη σάρκα είναι απλά πάρα πολύ ανυπάκουη και τίποτα δεν είναι πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί ή να αλλάξει από τη διεφθαρμένη διάθεση της σάρκας. Ο Σατανάς έρχεται στη σάρκα του ανθρώπου για να προκαλέσει διαταραχή και χρησιμοποιεί τη σάρκα του ανθρώπου για να διαταράξει το έργο του Θεού, να βλάψει το σχέδιο του Θεού κι έτσι ο άνθρωπος μετατρέπεται σε Σατανά και εχθρό του Θεού. Για να σωθεί ο άνθρωπος, πρέπει πρώτα να κατακτηθεί. Εξαιτίας αυτού, ο Θεός αποδέχεται την πρόκληση, ενσαρκώνεται για να επιτελέσει το έργο που προτίθεται να κάνει και μάχεται τον Σατανά. Ο στόχος Του είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας, η οποία έχει διαφθαρεί, και η ήττα και η εξόντωση του Σατανά, ο οποίος επαναστατεί εναντίον Του. Νικά τον Σατανά μέσα από το έργο Του της κατάκτησης του ανθρώπου, ενώ ταυτόχρονα σώζει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Έτσι, πρόκειται για έργο που επιτυγχάνει δύο στόχους ταυτόχρονα. Εργάζεται ενσαρκωμένος, μιλά ενσαρκωμένος και αναλαμβάνει όλο το έργο ενσαρκωμένος, για να συνδεθεί καλύτερα με τον άνθρωπο και να κατακτήσει καλύτερα τον άνθρωπο. Την τελευταία φορά που ο Θεός ενσαρκώνεται, το έργο Του των εσχάτων ημερών θα ολοκληρωθεί στη σάρκα. Θα ταξινομήσει όλους τους ανθρώπους ανάλογα με το είδος τους, θα ολοκληρώσει τη διαχείριση Του συνολικά και θα ολοκληρώσει όλο Του το έργο ενσαρκωμένος. Αφού τελειώσει το έργο Του στη γη, θα θριαμβεύσει παντελώς. Καθώς εργάζεται ενσαρκωμένος, ο Θεός θα έχει κατακτήσει πλήρως την ανθρωπότητα και θα έχει

κερδίσει πλήρως την ανθρωπότητα. Δεν σημαίνει, λοιπόν, ότι η όλη διαχείρισή Του θα έχει τελειώσει; Όταν ο Θεός ολοκληρώσει το έργο Του στην ενσάρκωσή Του, καθώς θα έχει νικήσει πλήρως τον Σατανά και θα έχει θριαμβεύσει, ο Σατανάς δεν θα έχει άλλη ευκαιρία να διαφθείρει τον άνθρωπο. Το έργο της πρώτης ενσάρκωσης του Θεού ήταν η λύτρωση και η συγχώρεση των αμαρτιών του ανθρώπου. Τώρα είναι το έργο της κατάκτησης και της πλήρους απόκτησης της ανθρωπότητας, έτσι ώστε ο Σατανάς να μην έχει πλέον τρόπο να κάνει το έργο του, θα έχει χάσει εντελώς και ο Θεός θα έχει νικήσει κατά κράτος. Αυτό είναι το έργο της σάρκας και είναι το έργο του Θεού αυτοπροσώπως.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

206. Η σάρκα του ανθρώπου έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, έχει βαθιά τυφλωθεί και έχει βαθιά πληγεί. Ο πιο θεμελιώδης λόγος για τον οποίο ο Θεός εργάζεται προσωπικά κατά την ενσάρκωση είναι επειδή το αντικείμενο της σωτηρίας Του είναι ο άνθρωπος, ο οποίος είναι από σάρκα κι επειδή ο Σατανάς χρησιμοποιεί επίσης τη σάρκα του ανθρώπου για να διαταράξει το έργο του Θεού. Η μάχη με τον Σατανά είναι στην πραγματικότητα το έργο της κατάκτησης του ανθρώπου και, ταυτόχρονα, ο άνθρωπος είναι επίσης το αντικείμενο της σωτηρίας του Θεού. Έτσι, το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι απαραίτητο. Ο Σατανάς διέφθειρε τη σάρκα του ανθρώπου, ο άνθρωπος έγινε η ενσάρκωση του Σατανά και έγινε το αντικείμενο που θα νικηθεί από τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο της μάχης με τον Σατανά και της σωτηρίας της ανθρωπότητας λαμβάνει χώρα στη γη και ο Θεός πρέπει να γίνει άνθρωπος για να πολεμήσει τον Σατανά. Αυτό είναι έργο μέγιστης πρακτικότητας. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα, δίνει στην πραγματικότητα μάχη με τον Σατανά στη σάρκα. Όταν εργάζεται στη σάρκα, επιτελεί το έργο Του στο πνευματικό βασίλειο και το σύνολο του έργου Του στο πνευματικό βασίλειο υλοποιείται στη γη. Αυτός που κατακτάται είναι ο άνθρωπος, ο οποίος είναι ανυπάκουος σε Αυτόν, αυτός που νικήθηκε είναι η ενσάρκωση του Σατανά (φυσικά, αυτός είναι και πάλι ο άνθρωπος), ο οποίος είναι εχθρικός σ' Αυτόν, και αυτός που τελικά σώζεται είναι επίσης ο άνθρωπος. Με αυτόν τον τρόπο, είναι ακόμα πιο αναγκαίο να γίνει ο Θεός άνθρωπος που έχει το εξωτερικό κέλυφος ενός πλάσματος, έτσι ώστε να είναι σε θέση να δώσει πραγματική μάχη με τον Σατανά, κατακτώντας τον άνθρωπο, ο οποίος είναι ανυπάκουος σε Αυτόν και κατέχει το ίδιο εξωτερικό κέλυφος με Εκείνον, και να

σώσει τον άνθρωπο, που επίσης έχει το ίδιο εξωτερικό κέλυφος και ο οποίος έχει υποστεί βλάβη από τον Σατανά. Ο εχθρός Του είναι ο άνθρωπος, το αντικείμενο της κατάκτησής Του είναι ο άνθρωπος και το αντικείμενο της σωτηρίας Του είναι ο άνθρωπος, ο οποίος δημιουργήθηκε από Αυτόν. Οπότε πρέπει να γίνει άνθρωπος και, με αυτόν τον τρόπο, το έργο Του γίνεται πολύ πιο εύκολο. Είναι σε θέση να νικήσει τον Σατανά και να κατακτήσει την ανθρωπότητα και, επιπλέον, είναι σε θέση να σώσει την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

207. Ο Θεός δεν σώζει τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας απευθείας τη μέθοδο του Πνεύματος και την ταυτότητα του Πνεύματος, διότι το Πνεύμα Του δεν μπορεί μήτε να το αγγίξει, μήτε να το δει, μήτε και να το προσεγγίσει ο άνθρωπος. Αν προσπαθούσε να σώσει τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας απευθείας τη μέθοδο του Πνεύματος, ο άνθρωπος δεν θα ήταν σε θέση να λάβει τη σωτηρία Του. Αν ο Θεός δεν ενδυόταν την εξωτερική μορφή ενός δημιουργημένου ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα ήταν σε θέση να λάβει αυτήν τη σωτηρία. Διότι ο άνθρωπος δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να Τον προσεγγίσει, όπως κανείς δεν μπορούσε να πλησιάσει το σύννεφο του Ιεχωβά. Μόνο με το να γίνει ένα δημιουργημένο ανθρώπινο ον, δηλαδή, μόνο βάζοντας τον λόγο Του στο σώμα από σάρκα στο οποίο πρόκειται να μεταμορφωθεί, μπορεί Εκείνος να ενσταλάξει προσωπικά τον λόγο σε όλους όσοι Τον ακολουθούν. Τότε μόνο μπορεί ο άνθρωπος να δει και να ακούσει προσωπικά τον λόγο Του και, επιπλέον, να πάρει στην κατοχή του τον λόγο Του και, μέσω αυτού, να σωθεί ολοκληρωτικά. Εάν ο Θεός δεν ενσαρκωνόταν, κανένας θνητός δεν θα μπορούσε να λάβει τόσο μεγάλη σωτηρία, και δεν θα σωζόταν ούτε ένας άνθρωπος. Εάν το Πνεύμα του Θεού εργαζόταν απευθείας μεταξύ των ανθρώπων, ολόκληρη η ανθρωπότητα θα πατασσόταν ή, διαφορετικά, εφόσον δεν θα είχε τρόπο να έλθει σε επαφή με τον Θεό, θα πιανόταν αιχμάλωτη του Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

208. Ο μόνος λόγος που ο ενσαρκωμένος Θεός έχει ενσαρκωθεί, είναι λόγω των αναγκών του διεφθαρμένου ανθρώπου. Είναι εξαιτίας των αναγκών του ανθρώπου κι όχι του Θεού, και όλες οι θυσίες και τα πάθη Του είναι για χάρη της ανθρωπότητας κι όχι προς όφελος του ίδιου

του Θεού. Δεν υπάρχουν πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ή ανταμοιβές για τον Θεό. Δεν θα αποκομίσει κάποια μελλοντική συγκομιδή, αλλά μόνο εκείνη που υπάρχει αρχικά ως οφειλή προς Αυτόν. Ό,τι κάνει και όσα θυσιάζει για την ανθρωπότητα δεν γίνονται ώστε να κερδίσει μεγάλες ανταμοιβές, αλλά καθαρά για χάρη της ανθρωπότητας. Αν και το έργο του ενσαρκωμένου Θεού συνεπάγεται πολλές αδιανόητες δυσκολίες, τα αποτελέσματα που τελικά επιτυγχάνει υπερβαίνουν κατά πολύ εκείνα του έργου που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα. Το έργο της σάρκας συνεπάγεται πολλές δυσκολίες, και η σάρκα δεν μπορεί να έχει την ίδια μεγάλη ταυτότητα με το Πνεύμα, δεν μπορεί να εκτελεί τις ίδιες υπερφυσικές πράξεις όπως το Πνεύμα, πόσο μάλλον να έχει την ίδια εξουσία με το Πνεύμα. Ωστόσο, η ουσία του έργου που κάνει αυτή η κοινή σάρκα είναι πολύ υψηλότερη από εκείνη του έργου που γίνεται απευθείας από το Πνεύμα, κι αυτή η ίδια η σάρκα Του είναι η απάντηση στις ανάγκες ολόκληρης της ανθρωπότητας. Για όσους θα σωθούν, η χρηστική αξία του Πνεύματος είναι πολύ κατώτερη από αυτή της σάρκας: Το έργο του Πνεύματος είναι ικανό να καλύψει ολόκληρο το σύμπαν, να διαπεράσει όλα τα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες και τους ωκεανούς, αλλά το έργο της σάρκας σχετίζεται πιο αποτελεσματικά με κάθε άτομο, με το οποίο έχει επαφή. Επιπλέον, η σάρκα του Θεού με απτή μορφή μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητή και να την εμπιστευτεί ο άνθρωπος και μπορεί να εμβαθύνει περαιτέρω τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό και να αφήσει στον άνθρωπο μια πιο βαθιά εντύπωση για τις πραγματικές πράξεις του Θεού. Το έργο του Πνεύματος περιβάλλεται από μυστήριο κι έτσι, είναι δύσκολο για τα θνητά όντα να το κατανοήσουν κι ακόμα πιο δύσκολο να το δουν κι έτσι, μπορούν να στηριχθούν μόνο σε κενές φαντασιώσεις. Το έργο της σάρκας, ωστόσο, είναι κανονικό, βασίζεται στην πραγματικότητα, διαθέτει πλούσια σοφία και είναι γεγονός που μπορεί να παρατηρηθεί και από τα μάτια του ανθρώπου. Ο άνθρωπος μπορεί προσωπικά να βιώσει τη σοφία του έργου του Θεού και δεν χρειάζεται να χρησιμοποιεί την πλούσια φαντασία του. Αυτή είναι η ακρίβεια και η πραγματική αξία του έργου του ενσαρκωμένου Θεού. Το Πνεύμα μπορεί να κάνει μόνο πράγματα που είναι αόρατα για τον άνθρωπο και που είναι δύσκολο να τα φανταστεί κανείς, όπως, για παράδειγμα, η διαφώτιση του Πνεύματος, η κίνηση του Πνεύματος και η καθοδήγηση του Πνεύματος, αλλά για τον νοήμονα άνθρωπο, αυτά δεν παρέχουν κάποιο σαφές νόημα. Παρέχουν μόνο ένα συγκινητικό ή ένα ευρύ νόημα και δεν μπορούν να δώσουν οδηγίες με λέξεις. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού, ωστόσο, είναι πολύ διαφορετικό: Έχει ακριβή καθοδήγηση μέσω λέξεων, έχει σαφές θέλημα και έχει σαφείς

στόχους που απαιτεί. Κι έτσι, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να ψάχνεται ή να χρησιμοποιεί τη φαντασία του, πόσο μάλλον να κάνει εικασίες. Αυτή είναι η σαφήνεια του έργου στη σάρκα και η μεγάλη του διαφορά από το έργο του Πνεύματος. Το έργο του Πνεύματος είναι κατάλληλο μόνο για ένα περιορισμένο πεδίο και δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο της σάρκας. Το έργο της σάρκας δίνει στον άνθρωπο πολύ ακριβέστερους και αναγκαίους στόχους και πολύ πιο πραγματική, πολύτιμη γνώση απ' ότι το έργο του Πνεύματος. Το έργο που έχει τη μεγαλύτερη αξία για τον διεφθαρμένο άνθρωπο είναι αυτό που παρέχει ακριβείς λέξεις, σαφείς στόχους που πρέπει να επιδιώξει, και που μπορεί να δει και να αγγίξει. Μόνο το πραγματικό έργο και η έγκαιρη καθοδήγηση ταιριάζουν στις προτιμήσεις του ανθρώπου και μόνο το αληθινό έργο μπορεί να σώσει τον άνθρωπο από τη διεφθαρμένη και εξαθλιωμένη διάθεσή του. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο από τον ενσαρκωμένο Θεό. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να σώσει τον άνθρωπο από την πρώην διεφθαρμένη και εξαθλιωμένη διάθεσή του. Παρόλο που το Πνεύμα είναι η έμφυτη ουσία του Θεού, τέτοιο έργο μπορεί να γίνει μόνο με τη σάρκα Του. Εάν το Πνεύμα εργαζόταν μόνο Του, τότε δεν θα ήταν δυνατόν να είναι αποτελεσματικό το έργο Του —αυτή είναι μια απλή αλήθεια. Αν και οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν γίνει εχθροί του Θεού εξαιτίας αυτής της σάρκας, όταν τελειώσει το έργο Του, εκείνοι που είναι εναντίον Του όχι μόνο θα παύσουν να είναι εχθροί Του, αλλά, αντίθετα, θα γίνουν μάρτυρές Του. Θα γίνουν μάρτυρες που έχουν κατακτηθεί απ' Αυτόν, μάρτυρες που είναι συμβατοί μαζί Του και αχώριστοι απ' Αυτόν. Θα κάνει τον άνθρωπο να γνωρίζει τη σημασία του έργου Του στη σάρκα για τον άνθρωπο και ο άνθρωπος θα γνωρίζει τη σημασία αυτής της σάρκας για το νόημα της ύπαρξης του ανθρώπου. Θα γνωρίζει την πραγματική Του αξία για την εξέλιξη της ανθρώπινης ζωής και, επιπλέον, θα γνωρίζει ότι αυτή η σάρκα θα γίνει μια ζώσα πηγή της ζωής, την οποία ο άνθρωπος δεν θα αντέξει να αποχωριστεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

209. Αν και η ενσάρκωση του Θεού απέχει πολύ από την ταύτιση με την ταυτότητα και τη θέση του Θεού και φαίνεται στον άνθρωπο να είναι ασύμβατη με την πραγματική Του κατάσταση, αυτή η σάρκα που δεν διαθέτει την αληθινή εικόνα του Θεού ή την πραγματική ταυτότητα του Θεού, μπορεί να επιτελέσει το έργο που το Πνεύμα του Θεού δεν είναι σε θέση

να κάνει απευθείας. Αυτή είναι, λοιπόν, η αληθινή σημασία και αξία της ενσάρκωσης του Θεού και αυτή είναι η σημασία και η αξία που ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει και να αναγνωρίσει. Αν και όλοι οι άνθρωποι σέβονται το Πνεύμα του Θεού και περιφρονούν τη σάρκα του Θεού, ανεξάρτητα από το πώς βλέπουν τα πράγματα ή σκέπτονται, η πραγματική σημασία και αξία της σάρκας υπερβαίνει κατά πολύ αυτήν του Πνεύματος. Φυσικά, αυτό ισχύει μόνο για τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Για όσους αναζητούν την αλήθεια και λαχταρούν την εμφάνιση του Θεού, το έργο του Πνεύματος μπορεί να προσφέρει μόνο συγκίνηση ή έμπνευση, μια αίσθηση θαυμασμού για το γεγονός πως είναι ανεξήγητο και αδιανόητο, και μια αίσθηση ότι είναι μεγάλο, υπερβατικό και αξιοθαύμαστο, αλλά, παράλληλα, άπιαστο και ανέφικτο για όλους. Ο άνθρωπος και το Πνεύμα του Θεού μπορούν μόνο να κοιτάξουν ο ένας τον άλλον από μακριά, σαν να υπάρχει μεγάλη απόσταση μεταξύ τους και δεν μπορούν ποτέ να είναι όμοιοι, θαρρείς κι ο άνθρωπος και ο Θεός χωρίζονται από μια αόρατη διαχωριστική γραμμή. Στην πραγματικότητα, αυτή είναι μια ψευδαίσθηση που δόθηκε στον άνθρωπο από το Πνεύμα κι αυτό συμβαίνει επειδή το Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν είναι του ίδιου είδους, το Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν θα συνυπάρξουν ποτέ στον ίδιο κόσμο κι επειδή το Πνεύμα δεν κατέχει τίποτα το ανθρώπινο. Έτσι, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται το Πνεύμα, γιατί το Πνεύμα δεν μπορεί να κάνει άμεσα το έργο που χρειάζεται ο άνθρωπος. Το έργο της σάρκας προσφέρει στον άνθρωπο πραγματικούς στόχους για να τους επιδιώξει, όπως και σαφή λόγια και μια αίσθηση ότι Εκείνος είναι πραγματικός και κανονικός, ότι είναι ταπεινός και συνηθισμένος. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει φόβο Θεού, για τους περισσότερους ανθρώπους είναι εύκολο να συσχετιστούν μ' Αυτόν: Ο άνθρωπος μπορεί να βλέπει το πρόσωπό Του και να ακούει τη φωνή Του και δεν χρειάζεται να Τον κοιτάει από μακριά. Αυτή η σάρκα δίνει την αίσθηση ότι είναι προσιτή στον άνθρωπο κι όχι απόμακρη ούτε ασύλληπτη, αλλά ορατή και απτή, γιατί αυτή η σάρκα συνυπάρχει στον ίδιο κόσμο με τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

210. Τώρα ο άνθρωπος βλέπει ότι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι πράγματι εξαιρετικό και ότι περιέχει πολλά που δεν μπορεί να επιτύχει ο άνθρωπος, τα οποία είναι μυστήρια και τα θαύματα. Ως εκ τούτου, πολλοί έχουν υποταχθεί. Κάποιοι δεν έχουν

υποταχθεί ποτέ σε κανέναν άνθρωπο από την ημέρα της γέννησής τους, αλλά όταν βλέπουν τα σημερινά λόγια του Θεού, υποτάσσονται πλήρως χωρίς να το αντιλαμβάνονται, και δεν τολμούν να προβούν σε σχολαστική εξέταση ή να πουν οτιδήποτε άλλο. Η ανθρωπότητα έχει πέσει υπό τον λόγο και προσπέφτει υπό την κρίση του λόγου. Εάν το Πνεύμα του Θεού μιλούσε απευθείας στον άνθρωπο, όλοι οι άνθρωποι θα υποτάσσονταν στη φωνή, πέφτοντας κάτω χωρίς λόγια αποκαλύψεως, με τρόπο πολύ όμοιο με εκείνον που ο Παύλος έπεσε στο έδαφος εν μέσω του φωτός στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Αν ο Θεός συνέχιζε να εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος δεν θα ήταν ποτέ σε θέση να γνωρίσει τη διαφθορά του μέσω της κρίσης του λόγου και, έτσι, να επιτύχει τη σωτηρία. Μόνο μέσω της ενσάρκωσης μπορεί ο Θεός να παραδώσει προσωπικά τα λόγια Του στα αυτιά κάθε ανθρώπινου όντος, έτσι ώστε όλοι όσοι έχουν αυτιά να μπορέσουν να ακούσουν τα λόγια Του και να λάβουν το έργο της κρίσης του λόγου. Αυτό το αποτέλεσμα επετεύχθη μόνο μέσω του λόγου Του, και όχι μέσω της εμφάνισης του Πνεύματος για να φοβίσει τον άνθρωπο ώστε να υποταχθεί. Μόνο μέσω αυτού του πρακτικού, μα συνάμα εξαιρετικού έργου, μπορεί να εκτεθεί πλήρως η παλιά διάθεση του ανθρώπου, η οποία βρίσκεται βαθιά κρυμμένη μέσα του για πολλά χρόνια, ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να την αναγνωρίσει και να την αλλάξει. Όλα αυτά αποτελούν το πρακτικό έργο του ενσαρκωμένου Θεού, κατά το οποίο, μιλώντας και κρίνοντας με πρακτικό τρόπο, επιτυγχάνει τα αποτελέσματα της κρίσης πάνω στον άνθρωπο μέσω του λόγου. Αυτή είναι η εξουσία του ενσαρκωμένου Θεού και η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού. Γίνεται για να γνωστοποιηθεί η εξουσία του ενσαρκωμένου Θεού, να γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα που πέτυχε το έργο του λόγου, όπως και να γνωστοποιηθεί ότι το Πνεύμα έχει ενσαρκωθεί και επιδεικνύει την εξουσία Του κρίνοντας τον άνθρωπο μέσω του λόγου. Αν και η σάρκα Του είναι η εξωτερική μορφή μιας συνηθισμένης και κανονικής ανθρώπινης φύσης, τα αποτελέσματα που επιτυγχάνουν τα λόγια Του είναι εκείνα που δείχνουν στον άνθρωπο ότι Αυτός είναι γεμάτος εξουσία, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός και ότι τα λόγια Του είναι η έκφραση του ίδιου του Θεού. Μέσω αυτού, καταδεικνύεται σε όλη την ανθρωπότητα ότι Αυτός είναι ο ίδιος ο Θεός, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός που ενσαρκώθηκε, ότι κανείς δεν πρέπει να Τον προσβάλλει και ότι κανείς δεν μπορεί να υπερβεί την κρίση Του μέσω του λόγου και καμία δύναμη του σκότους δεν μπορεί να υπερισχύσει της εξουσίας Του. Ο άνθρωπος υποτάσσεται απόλυτα σε Αυτόν, διότι είναι ο Λόγος που ενσαρκώνεται, λόγω της εξουσίας Του και λόγω της κρίσης Του μέσω του λόγου. Το έργο που φέρνει η ενσάρκωσή Του είναι η εξουσία που Εκείνος κατέχει.

Ενσαρκώνεται επειδή η σάρκα μπορεί κι αυτή να διαθέτει εξουσία, και είναι ικανός να επιτελεί έργο μεταξύ των ανθρώπων με πρακτικό τρόπο —με τρόπο που είναι ορατός και απτός στον άνθρωπο. Αυτό το έργο είναι πολύ πιο ρεαλιστικό από το έργο που επιτελείται άμεσα από το Πνεύμα του Θεού, το οποίο κατέχει όλη την εξουσία, και τα αποτελέσματά του είναι επίσης εμφανή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ενσάρκωση του Θεού μπορεί να μιλά και να εργάζεται με πρακτικό τρόπο. Η εξωτερική μορφή της σάρκας Του δεν κατέχει καμία εξουσία και ο άνθρωπος μπορεί να την προσεγγίσει, ενώ η ουσία Του φέρει εξουσία, αλλά η εξουσία Του δεν είναι ορατή σε κανέναν. Όταν Αυτός μιλά και εργάζεται, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να εντοπίσει την ύπαρξη της εξουσίας Του. Αυτό Τον διευκολύνει στην επιτέλεση έργου πρακτικής φύσεως. Όλο αυτό το πρακτικό έργο μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Παρόλο που κανένας άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται ότι Εκείνος κατέχει εξουσία, ούτε βλέπει ότι δεν πρέπει να προσβάλλεται, ούτε βλέπει την οργή Του, Εκείνος επιτυγχάνει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα των λόγων Του μέσω της καλυμμένης εξουσίας Του, της κρυμμένης οργής Του και των λόγων που εκφέρει ανοιχτά. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος πείθεται απόλυτα από τον τόνο της φωνής Του, την αυστηρότητα της ομιλίας Του και όλη τη σοφία των λόγων Του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος υποτάσσεται στον λόγο του ενσαρκωμένου Θεού, ο οποίος φαινομενικά δεν έχει καμία εξουσία, επιτυγχάνοντας έτσι τον στόχο του Θεού να σώσει τον άνθρωπο. Αυτή είναι μια άλλη πτυχή της σημασίας της ενσάρκωσής Του: να μιλά πιο ρεαλιστικά και να επιτρέπει στην πραγματικότητα των λόγων Του να επηρεάζει τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να γίνει μάρτυρας της δύναμης του λόγου του Θεού. Συνεπώς, αν αυτό το έργο δεν γινόταν μέσω της ενσάρκωσης, δεν θα πετύχαινε το παραμικρό αποτέλεσμα και δεν θα μπορούσε να σώσει πλήρως τους αμαρτωλούς. Εάν δεν ενσαρκωνόταν ο Θεός, θα παρέμενε το Πνεύμα, το οποίο είναι συνάμα αόρατο και άυλο για τον άνθρωπο. Δεδομένου πως ο άνθρωπος είναι πλάσμα από σάρκα, εκείνος και ο Θεός ανήκουν σε δύο διαφορετικούς κόσμους και έχουν διαφορετική φύση. Το Πνεύμα του Θεού είναι ασύμβατο με τον άνθρωπο, ο οποίος είναι από σάρκα, και απλώς δεν μπορούν να δημιουργηθούν σχέσεις μεταξύ τους, χώρια που ο άνθρωπος δεν είναι ικανός να μετατραπεί σε πνεύμα. Ως εκ τούτου, το Πνεύμα του Θεού πρέπει να γίνει ένα δημιουργημένο ον για να επιτελέσει το αρχικό Του έργο. Ο Θεός μπορεί και να ανυψωθεί στο υψηλότερο σημείο και να ταπεινωθεί για να γίνει ανθρώπινο πλάσμα, εργαζόμενος μεταξύ των ανθρώπων και ζώντας ανάμεσά τους, αλλά ο άνθρωπος δεν δύναται να ανυψωθεί στο

υψηλότερο σημείο και να γίνει πνεύμα, πόσο μάλλον δε, μπορεί να κατέλθει στο χαμηλότερο σημείο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Θεός πρέπει να ενσαρκωθεί για να επιτελέσει το έργο Του. Για τον ίδιο λόγο, κατά τη διάρκεια της πρώτης ενσάρκωσης, μόνο η σάρκα του ενσαρκωμένου Θεού μπορούσε να λυτρώσει τον άνθρωπο μέσω της σταύρωσής Του, ενώ θα ήταν αδύνατο να σταυρωθεί το Πνεύμα του Θεού ως προσφορά περί αμαρτίας για τον άνθρωπο. Ο Θεός μπορούσε να ενσαρκωθεί απευθείας για να λειτουργήσει ως προσφορά περί αμαρτίας για τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος δεν μπορούσε να ανέλθει απευθείας στον ουρανό για να πάρει την προσφορά περί αμαρτίας που είχε προετοιμάσει γι' αυτόν ο Θεός. Ως εκ τούτου, η μόνη περίπτωση θα ήταν ο Θεός να πηγαινοέρθει λίγες φορές μεταξύ ουρανού και γης, και ο άνθρωπος να μην ανέλθει στον ουρανό για να λάβει αυτήν τη σωτηρία, διότι ο άνθρωπος είχε πέσει και, επιπλέον, απλώς δεν μπορούσε να ανέλθει στον ουρανό, πόσο μάλλον δε, μπορούσε να λάβει την προσφορά περί αμαρτίας. Συνεπώς, ήταν απαραίτητο να έλθει ο Ιησούς ανάμεσα στους ανθρώπους και να επιτελέσει προσωπικά το έργο που απλώς δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί από τον άνθρωπο. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός, αυτό γίνεται επειδή είναι απολύτως αναγκαίο. Εάν κάποιο από τα στάδια θα μπορούσε να επιτελεστεί απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, τότε Εκείνος δεν θα είχε υπομείνει την προσβολή της ενσάρκωσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

211. Κανείς δεν είναι πιο κατάλληλος και πιο αρμόδιος από τον ενσαρκωμένο Θεό να κρίνει τη διαφθορά της σάρκας του ανθρώπου. Εάν η κρίση διεξαγόταν απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, τότε δεν θα ήταν καθολική. Επιπλέον, ένα τέτοιο έργο θα ήταν δύσκολο να το δεχτεί ο άνθρωπος, διότι το Πνεύμα δεν είναι σε θέση να έρθει αντιμέτωπο κατά πρόσωπο με τον άνθρωπο και γι' αυτό, τα αποτελέσματα δεν θα ήταν άμεσα, πόσο μάλλον θα μπορούσε ο άνθρωπος να δει την απρόσβλητη διάθεση του Θεού πιο καθαρά. Ο Σατανάς μπορεί να νικηθεί πλήρως μόνο αν ο ενσαρκωμένος Θεός κρίνει τη διαφθορά της ανθρωπότητας. Όντας ίδιος με τον άνθρωπο που κατέχει την κανονική ανθρώπινη φύση, ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να κρίνει άμεσα την αδικία του ανθρώπου. Αυτό είναι το σημάδι της έμφυτης αγιότητας και της εξαιρετικότητάς Του. Μόνο ο Θεός είναι ικανός και σε θέση να κρίνει τον άνθρωπο, επειδή κατέχει την αλήθεια και τη δικαιοσύνη κι έτσι, είναι ικανός να κρίνει τον άνθρωπο. Όσοι δεν κατέχουν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη, δεν είναι κατάλληλοι να κρίνουν

τους άλλους. Αν αυτό το έργο γινόταν από το Πνεύμα του Θεού, τότε δεν θα ήταν νίκη επί του Σατανά. Το Πνεύμα είναι εγγενώς πιο υψηλό από τα θνητά όντα και το Πνεύμα του Θεού είναι εγγενώς άγιο και θριαμβεύει πάνω στη σάρκα. Αν το Πνεύμα έκανε αυτό το έργο απευθείας, δεν θα ήταν σε θέση να κρίνει όλη την ανυπακοή του ανθρώπου και δεν θα μπορούσε να αποκαλύψει όλη την αδικία του ανθρώπου. Διότι το έργο της κρίσης διεξάγεται και μέσω των ανθρώπινων αντιλήψεων για τον Θεό κι ο άνθρωπος δεν είχε ποτέ αντιλήψεις για το Πνεύμα κι έτσι, το Πνεύμα δεν είναι σε θέση ν' αποκαλύψει καλύτερα την αδικία του ανθρώπου, πόσο μάλλον ν' αποκαλύψει πλήρως αυτή την αδικία. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ο εχθρός όλων εκείνων που δεν Τον γνωρίζουν. Μέσω της κρίσης των αντιλήψεων του ανθρώπου και της εναντίωσης προς Αυτόν, αποκαλύπτει όλη την ανυπακοή της ανθρωπότητας. Οι συνέπειες του έργου Του στη σάρκα είναι πιο εμφανείς από εκείνες του έργου του Πνεύματος. Κι έτσι, η κρίση όλης της ανθρωπότητας δεν εκτελείται απευθείας από το Πνεύμα, αλλά είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ορατός και απτός από τον άνθρωπο κι ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να κατακτήσει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο. Στη σχέση του με τον ενσαρκωμένο Θεό, ο άνθρωπος προχωρά από την εναντίωση στην υπακοή, από τη δίωξη στην αποδοχή, από τη σύλληψη στη γνώση κι από την απόρριψη στην αγάπη. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του έργου του ενσαρκωμένου Θεού. Ο άνθρωπος σώζεται μόνο με την αποδοχή της κρίσης Του, μόνο σταδιακά Τον γνωρίζει μέσα από τα λόγια του στόματός Του, κατακτάται απ' Αυτόν κατά τη διάρκεια της εναντίωσής του σ' Αυτόν και δέχεται την προσφορά της ζωής από Αυτόν κατά την αποδοχή της παίδευσής Του. Όλο αυτό το έργο είναι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού κι όχι το έργο του Θεού στην ταυτότητα του Πνεύματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

212. Όταν ο Θεός δεν είχε ενσαρκωθεί, οι άνθρωποι δεν κατανοούσαν πολλά από αυτά που έλεγε, γιατί προέρχονταν από την ολοκληρωμένη θεϊκή φύση. Η οπτική και το συγκείμενο αυτών που Αυτός έλεγε ήταν αόρατα και ανέφικτα για την ανθρωπότητα· είχαν εκφραστεί από ένα πνευματικό βασίλειο που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να δουν. Γιατί οι άνθρωποι που ζούσαν στη σάρκα, δεν μπορούσαν να διέλθουν στο πνευματικό βασίλειο. Ωστόσο, αφότου ο Θεός ενσαρκώθηκε, μίλησε στην ανθρωπότητα από την οπτική της

ανθρώπινης φύσης, και εξήλθε και υπερέβη τη σφαίρα του πνευματικού βασιλείου. Μπορούσε να εκφράσει τη θεϊκή Του διάθεση, το θέλημα και τη στάση Του, μέσα από πράγματα που οι άνθρωποι μπορούσαν να φανταστούν και μέσα από πράγματα που έβλεπαν και συναντούσαν στις ζωές τους, χρησιμοποιώντας μεθόδους που οι άνθρωποι μπορούσαν να δεχθούν, σε μια γλώσσα που μπορούσαν να καταλάβουν και μια γνώση που μπορούσαν να συλλάβουν, έτσι ώστε να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να κατανοήσει και να γνωρίσει τον Θεό, να κατανοήσει την πρόθεσή Του και τα απαιτούμενά Του πρότυπα εντός του πλαισίου των δυνατοτήτων τους και μέχρι τον βαθμό που ήταν ικανοί. Αυτή ήταν η μέθοδος και η αρχή του έργου του Θεού στην ανθρώπινη φύση. Αν και οι τρόποι και οι αρχές εργασίας του Θεού στη σάρκα επιτυγχάνονταν κυρίως από ή μέσω της ανθρώπινης φύσης, επέτυχε πράγματι αποτελέσματα που δε θα μπορούσαν να είχαν επιτευχθεί με εργασία απευθείας στη θεϊκή φύση. Το έργο του Θεού στην ανθρώπινη φύση ήταν πιο απτό, αυθεντικό και στοχευμένο, οι μέθοδοι ήταν πολύ πιο ελαστικές, ενώ σε μορφή υπερέβαινε την Εποχή του Νόμου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

213. Η έλευση του Θεού στη σάρκα έχει ως κύριο σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουν τις αληθινές πράξεις του Θεού, να υλοποιήσει το άμορφο Πνεύμα στη σάρκα, καθώς και να επιτρέψει στους ανθρώπους να Τον δουν και να Τον αγγίξουν. Με τον τρόπο αυτό, όσοι ολοκληρώνονται από Αυτόν θα Τον βιώνουν, θα αποκτώνται από Αυτόν και θα είναι κάποιοι που επιθυμεί η καρδιά Του. Αν ο Θεός μιλούσε μόνο στον ουρανό και δεν κατέβαινε πράγματι στη γη, τότε οι άνθρωποι θα ήταν ακόμα ανίκανοι να γνωρίσουν τον Θεό, θα ήταν ικανοί μόνο να κηρύττουν τις πράξεις του Θεού χρησιμοποιώντας κενή θεωρία και δεν θα είχαν τον λόγο του Θεού ως πραγματικότητα. Ο Θεός έχει έρθει στη γη με πρωταρχικό σκοπό να αποτελέσει υπόδειγμα και πρότυπο σε όσους πρόκειται να αποκτηθούν από τον Θεό· μόνο με τον τρόπο αυτό μπορούν οι άνθρωποι να γνωρίσουν πραγματικά τον Θεό, να Τον αγγίξουν και να Τον δουν, και μόνο τότε μπορούν να αποκτηθούν πραγματικά από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να ξέρεις πως ο πρακτικός Θεός είναι ο ίδιος ο Θεός» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

214. Μόνο όταν ταπεινώνει ο Θεός τον εαυτό Του μέχρις ενός σημείου, που σημαίνει ότι μόνο όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, μπορεί ο άνθρωπος να είναι ο οικείος και έμπιστός Του. Ο Θεός είναι Πνεύμα: Πώς έχουν οι άνθρωποι τα προσόντα να είναι οι οικείοι αυτού του Πνεύματος, το οποίο είναι τόσο δοξασμένο και ασύλληπτο; Μόνο όταν το Πνεύμα του Θεού κατέρχεται στη σάρκα και γίνεται ένα πλάσμα που έχει την ίδια εξωτερική εμφάνιση με τον άνθρωπο, μπορούν οι άνθρωποι να κατανοήσουν το θέλημά Του και να κερδηθούν πραγματικά από Αυτόν. Μιλά κι εργάζεται στη σάρκα, μοιράζεται τις χαρές, τις λύπες και τα δεινά της ανθρωπότητας, ζει στον ίδιο κόσμο με τον άνθρωπο, προστατεύει την ανθρωπότητα και την καθοδηγεί, και μέσω αυτών καθαίρει τους ανθρώπους και τους δίνει τη δυνατότητα να κερδίσουν τη σωτηρία και την ευλογία Του. Έχοντας αποκτήσει αυτά τα πράγματα, οι άνθρωποι κατανοούν πραγματικά το θέλημα του Θεού, και τότε μόνο μπορούν να είναι οι οικείοι του Θεού. Μόνο αυτό είναι πρακτικό. Εάν ο Θεός ήταν αόρατος και άυλος για τους ανθρώπους, πώς θα μπορούσαν να είναι τότε οι οικείοι Του; Δεν πρόκειται για κενό δόγμα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό και το έργο Του μπορούν να Τον ικανοποιήσουν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

215. Για όλους εκείνους που ζουν στη σάρκα, η αλλαγή της διάθεσής τους απαιτεί ν' επιδιώκουν στόχους και η γνώση του Θεού απαιτεί τη μαρτυρία των πραγματικών πράξεων και του πραγματικού προσώπου του Θεού. Και τα δύο μπορούν να επιτευχθούν μόνο με την ενσάρκωση του Θεού, και τα δύο μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσα από την κανονική και πραγματική σάρκα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ενσάρκωση είναι απαραίτητη και ο λόγος που είναι απαραίτητη σε όλη τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Δεδομένου ότι οι άνθρωποι πρέπει να γνωρίζουν τον Θεό, οι εικόνες των ασαφών και υπερφυσικών Θεών πρέπει να απομακρυνθούν από τις καρδιές τους και, δεδομένου ότι καλούνται να αποβάλλουν τη διεφθαρμένη διάθεσή τους, πρέπει πρώτα να γνωρίζουν τη διεφθαρμένη τους διάθεση. Αν μόνο ο άνθρωπος επιτελεί το έργο για να διαλύσει τις εικόνες των ασαφών Θεών από τις καρδιές των ανθρώπων, τότε δεν θα καταφέρει να επιτύχει το σωστό αποτέλεσμα. Οι εικόνες των ασαφών Θεών στις καρδιές των ανθρώπων δεν μπορούν να εκτεθούν, να αποβληθούν ή να εξοστρακιστούν εντελώς με λέξεις μόνο. Με τον τρόπο αυτό, τελικά δεν θα ήταν δυνατόν να διαλυθούν αυτά τα βαθιά ριζωμένα πράγματα από τους ανθρώπους. Μόνο αντικαθιστώντας αυτά τα ασαφή και υπερφυσικά πράγματα με τον πρακτικό Θεό και την

αληθινή εικόνα του Θεού, και κάνοντας τους ανθρώπους να τα γνωρίσουν σταδιακά, μπορεί να επιτευχθεί το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Ο άνθρωπος αναγνωρίζει ότι ο Θεός, τον οποίο αναζητούσε στο παρελθόν, είναι ασαφής και υπερφυσικός. Αυτό που μπορεί να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι η άμεση καθοδήγηση του Πνεύματος, πόσο μάλλον η διδασκαλία ενός συγκεκριμένου ατόμου, αλλά ο ενσαρκωμένος Θεός. Οι αντιλήψεις του ανθρώπου αποκαλύπτονται όταν ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί επισήμως το έργο Του, γιατί η κανονικότητα και η πραγματικότητα του ενσαρκωμένου Θεού είναι η αντίθεση του ασαφούς και υπερφυσικού Θεού στη φαντασία του ανθρώπου. Οι αρχικές αντιλήψεις του ανθρώπου μπορούν να αποκαλυφθούν μόνο μέσα από την αντίθεση τους προς τον ενσαρκωμένο Θεό. Χωρίς τη σύγκριση με τον ενσαρκωμένο Θεό, οι αντιλήψεις του ανθρώπου δεν θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν. Με άλλα λόγια, χωρίς την αντίθεση της πραγματικότητας, τα ασαφή πράγματα δεν θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν. Κανείς δεν είναι ικανός να χρησιμοποιεί λέξεις για να επιτελέσει αυτό το έργο και κανείς δεν είναι ικανός να εκφέρει αυτό το έργο χρησιμοποιώντας λέξεις. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να εκτελέσει το δικό Του έργο και κανένας άλλος δεν μπορεί να το κάνει για λογαριασμό Του. Ανεξάρτητα από το πόσο πλούσια είναι η γλώσσα των ανθρώπων, είναι ανίκανοι να εκφέρουν με λόγια την πραγματικότητα και την κανονικότητα του Θεού. Ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίζει τον Θεό μόνο πιο πρακτικά και μπορεί μόνο να Τον δει πιο καθαρά αν ο Θεός δουλεύει προσωπικά ανάμεσα στους ανθρώπους και αποκαλύπτει πλήρως την εικόνα Του και το Είναι Του. Αυτό το αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί από κανέναν σαρκικό άνθρωπο. Φυσικά, το Πνεύμα του Θεού είναι επίσης ανίκανο να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Ο Θεός μπορεί να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο από την επιρροή του Σατανά, αλλά αυτό το έργο δεν μπορεί να επιτευχθεί άμεσα από το Πνεύμα του Θεού. Αντιθέτως, μπορεί να γίνει μόνο από τη σάρκα που ενδύεται το Πνεύμα του Θεού, δηλαδή από την ενσάρκωση του Θεού. Αυτή η σάρκα είναι άνθρωπος αλλά και Θεός, είναι ένας άνθρωπος που κατέχει κανονική ανθρώπινη φύση κι επίσης ο Θεός που κατέχει πλήρη θεϊκή φύση. Κι έτσι, ακόμα κι αν αυτή η σάρκα δεν είναι το Πνεύμα του Θεού και διαφέρει πολύ από το Πνεύμα, εξακολουθεί να είναι ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός που σώζει τον άνθρωπο, ο οποίος είναι το Πνεύμα και η σάρκα μαζί. Ανεξάρτητα από το πώς Τον αποκαλούμε, τελικά είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος σώζει την ανθρωπότητα. Διότι το Πνεύμα του Θεού είναι αδιαίρετο από τη σάρκα και το έργο της σάρκας είναι επίσης το έργο του Πνεύματος του Θεού. Μόνο που απλώς αυτό το έργο δεν γίνεται με την ταυτότητα του

Πνεύματος, αλλά γίνεται χρησιμοποιώντας την ταυτότητα της σάρκας. Το έργο που πρέπει να γίνει απευθείας από το Πνεύμα δεν απαιτεί ενσάρκωση και το έργο που απαιτεί τη σάρκα δεν μπορεί να γίνει απευθείας από το Πνεύμα και μπορεί να γίνει μόνο από τον ενσαρκωμένο Θεό. Αυτό είναι που απαιτείται για το συγκεκριμένο έργο και είναι αυτό που απαιτείται από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Στα τρία στάδια του έργου του Θεού, μόνο ένα στάδιο διεξήχθη απευθείας από το Πνεύμα και τα υπόλοιπα δύο στάδια εκτελούνται από τον ενσαρκωμένο Θεό και όχι απευθείας από το Πνεύμα. Το έργο της Εποχής του Νόμου που εκτελέστηκε από το Πνεύμα δεν συνεπαγόταν την αλλαγή της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου κι ούτε έφερε καμία σχέση με τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό. Το έργο της σάρκας του Θεού στην Εποχή της Χάριτος και στην Εποχή της Βασιλείας, εντούτοις, περιλαμβάνει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου και τη γνώση του για τον Θεό και αποτελεί σημαντικό και καθοριστικό μέρος του έργου της σωτηρίας. Επομένως, η διεφθαρμένη ανθρωπότητα χρειάζεται περισσότερο τη σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού και χρειάζεται επίσης περισσότερο το απευθείας έργο του ενσαρκωμένου Θεού. Η ανθρωπότητα χρειάζεται τον ενσαρκωμένο Θεό να την καθοδηγεί, να την υποστηρίζει, να την ποτίζει, να την τρέφει, να την κρίνει και να την παιδεύει, και χρειάζεται περισσότερη χάρη και μεγαλύτερη λύτρωση από τον ενσαρκωμένο Θεό. Μόνο ο Θεός στη σάρκα μπορεί να είναι ο έμπιστος του ανθρώπου, ο ποιμένας του ανθρώπου, η πάντα παρούσα βοήθεια του ανθρώπου και όλα αυτά δηλώνουν την αναγκαιότητα της ενσάρκωσης σήμερα και στο παρελθόν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

216. Ο Θεός ήρθε επί γης, για να επιτελέσει το δικό Του έργο ανάμεσα στους ανθρώπους, να αποκαλύψει ο ίδιος τον Εαυτό Του στον άνθρωπο και για να επιτρέψει Εκείνος στον άνθρωπο να Τον δει· δεν είναι σημαντικό αυτό; Στ' αλήθεια, είναι! Δεν είναι όπως τα φαντάζεται ο άνθρωπος, ότι ο Θεός ήρθε για να μπορεί αυτός να Τον κοιτά, και για να κατανοήσει αυτός ότι ο Θεός είναι πραγματικός και όχι αόριστος ή απατηλός, και ότι ο Θεός είναι μεν υψηλόφρων, αλλά και ταπεινός. Μπορεί να είναι τόσο απλό; Ο Σατανάς έχει διαφθείρει τη σάρκα του ανθρώπου, τον οποίον ο Θεός σκοπεύει να σώσει· γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, πρέπει ο Θεός να προσλάβει σάρκα, ώστε να πολεμήσει με τον Σατανά και να καταστεί ο ίδιος, προσωπικά, ποιμήν του ανθρώπου. Μόνον τούτο είναι ευεργετικό για το

έργο Του. Τα δύο ενσαρκωθέντα σώματα του Θεού πραγματώθηκαν προκειμένου να συντρίψουν τον Σατανά, αλλά και για να σώσουν καλύτερα τον άνθρωπο. Τούτο συμβαίνει επειδή εκείνος που δίνει τη μάχη με τον Σατανά μπορεί να είναι μονάχα ο Θεός, είτε πρόκειται για το Πνεύμα του Θεού, είτε για το ενσαρκωμένο σώμα Του. Εν ολίγοις, οι μαχόμενοι τον Σατανά δεν μπορεί να είναι οι άγγελοι, πόσο μάλλον δε, μπορεί ο μαχόμενος τον Σατανά να είναι ο άνθρωπος, ο οποίος έχει διαφθαρεί από αυτόν. Οι άγγελοι δεν διαθέτουν την ισχύ να διεξαγάγουν αυτήν τη μάχη, και ο άνθρωπος είναι ακόμα πιο αδύναμος. Ως εκ τούτου, εάν ο Θεός επιθυμεί να εργαστεί επί της ζωής του ανθρώπου, αν επιθυμεί να έλθει αυτοπροσώπως επί γης προκειμένου να σώσει τον άνθρωπο, τότε πρέπει να καταστεί κι ο ίδιος σάρκα, δηλαδή πρέπει να ενδυθεί ο ίδιος τη σάρκα και, με την ενυπάρχουσα ταυτότητά Του και το έργο που πρέπει να επιτελέσει, να έρθει ανάμεσα στους ανθρώπους και να τους σώσει. Αν όχι, αν το έργο το επιτελούσε το Πνεύμα του Θεού ή του ανθρώπου, τότε η μάχη αυτή ποτέ δεν θα κατάφερνε να επιτύχει τον σκοπό της και θα διεξαγόταν εις το διηνεκές. Μόνον όταν ο Θεός ενσαρκώνεται, για να πολεμήσει ο ίδιος τον Σατανά ανάμεσα στους ανθρώπους, έχει ο άνθρωπος πιθανότητα σωτηρίας. Επιπλέον, τότε μόνον εξευτελίζεται ο Σατανάς, απομένοντας χωρίς ευκαιρίες για εκμετάλλευση ή σχέδια προς εκτέλεση. Το έργο του ενσαρκωθέντα Θεού είναι ανέφικτο για το Πνεύμα του Θεού και είναι ακόμη πιο αδύνατο να υλοποιηθεί από οποιονδήποτε άνθρωπο με σάρκα και οστά για λογαριασμό Του, επειδή το έργο που επιτελεί Εκείνος, συντελείται προς χάριν της ζωής του ανθρώπου και προκειμένου να αλλαχθεί η διεφθαρμένη διάθεσή του. Εάν ο άνθρωπος συμμετείχε στη μάχη, απλώς θα το έσκαγε μέσα σε θλιβερή αταξία, εντελώς ανίκανος να αλλάξει τη διεφθαρμένη διάθεσή του. Θα ήταν ανίκανος να σώσει τον άνθρωπο από τον σταυρό ή να κατακτήσει ολόκληρο το ανυπότακτο ανθρώπινο γένος· το μόνο που θα μπορούσε να κάνει θα ήταν λίγο παλαιό έργο που δεν υπερβαίνει τις αρχές, ή κάτι άλλο, άσχετο με τη συντριβή του Σατανά. Προς τι, λοιπόν, η ενόχληση; Ποιο το νόημα του έργου που αδυνατεί να κερδίσει την ανθρωπότητα, κι ακόμα λιγότερο, να συντρίψει τον Σατανά; Έτσι, τη μάχη με τον Σατανά μπορεί να την πραγματοποιήσει μόνον ο ίδιος ο Θεός και θα ήταν απλώς αδύνατον να τη διεξαγάγει ο άνθρωπος. Το καθήκον του ανθρώπου είναι να υπακούει και να ακολουθεί, διότι είναι ανίκανος να κάνει έργο παρόμοιο με τη δημιουργία των ουρανών και της γης και, ακόμα λιγότερο, να φέρει εις πέρας το έργο της μάχης εναντίον του Σατανά. Ο άνθρωπος δύναται να ικανοποιεί τον Δημιουργό μόνον υπό την ηγεσία Του,

διά της οποίας συντρίβεται ο Σατανάς· τούτο είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να πράξει ο άνθρωπος. Έτσι, κάθε φορά που μια νέα μάχη ξεκινά, δηλαδή όποτε αρχίζει το έργο για τη νέα εποχή, το έργο αυτό επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό· μέσω του εν λόγω έργου, Εκείνος καθοδηγεί ολόκληρη την εποχή, ανοίγοντας ένα νέο μονοπάτι για άπασα την ανθρωπότητα. Η αυγή της κάθε νέας εποχής αποτελεί ένα νέο ξεκίνημα στη μάχη με τον Σατανά, διά της οποίας, ο άνθρωπος εισέρχεται σε ένα πιο νέο, πιο ωραίο βασίλειο και σε μια νέα εποχή που καθοδηγείται προσωπικά από τον ίδιο τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

217. Γιατί λέω ότι η έννοια της ενσαρκώσεως δεν ολοκληρώθηκε με το έργο του Ιησού; Διότι ο Λόγος δεν ενσαρκώθηκε εντελώς. Αυτό που έκανε ο Ιησούς ήταν μονάχα ένα μέρος του έργου του Θεού στη σάρκα. Εκείνος έκανε μόνο το έργο της λύτρωσης και δεν κέρδισε ολοκληρωτικά τον άνθρωπο. Για τον λόγο αυτόν, ο Θεός ενσαρκώθηκε για μια ακόμη φορά κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτό το στάδιο του έργου πραγματοποιείται επίσης μέσα σε μια συνηθισμένη σάρκα, γίνεται από ένα εντελώς κανονικό ανθρώπινο ον, του οποίου η ανθρώπινη φύση δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπερβατική. Με άλλα λόγια, ο Θεός έχει γίνει ένα ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον και είναι ένα άτομο του οποίου η ταυτότητα είναι αυτή του Θεού, ένα ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον, μία ολοκληρωμένη σάρκα που εκτελεί το έργο. Στο ανθρώπινο μάτι, Εκείνος είναι απλώς μια σάρκα που δεν είναι καθόλου υπερβατική, ένα πολύ συνηθισμένο άτομο που μπορεί να μιλήσει την ουράνια γλώσσα, που δεν επιδεικνύει θαυμαστά σημεία, δεν πραγματοποιεί θαύματα, πόσο μάλλον να εκθέτει την εσωτερική αλήθεια για τη θρησκεία σε μεγάλες συνεδριακές αίθουσες. Το έργο της δεύτερης ενσάρκωσης φαίνεται στους ανθρώπους εντελώς διαφορετικό σε σχέση με την πρώτη, τόσο που οι δύο μοιάζουν να μην έχουν τίποτα κοινό και τίποτα από το έργο της πρώτης δεν μπορεί να φανεί αυτή τη φορά. Αν και το έργο της δεύτερης ενσαρκώσεως διαφέρει από αυτό της πρώτης, αυτό δεν αποδεικνύει ότι η πηγή Τους δεν είναι η ίδια. Αν η πηγή Τους είναι η ίδια εξαρτάται από τη φύση του έργου που γίνεται από τις ενσαρκώσεις και όχι από τα εξωτερικά Τους κελύφη. Κατά τα τρία στάδια του έργου Του, ο Θεός έχει ενσαρκωθεί δύο φορές, ενώ και τις δύο φορές το έργο του ενσαρκωμένου Θεού εγκαινιάζει μια νέα εποχή, αναγγέλλει ένα νέο έργο· οι ενσαρκώσεις αλληλοσυμπληρώνονται. Είναι αδύνατο για το ανθρώπινο μάτι να

αντιληφθεί ότι οι δύο ενσαρκώσεις προέρχονται στην πραγματικότητα από την ίδια πηγή. Περιττό να ειπωθεί ότι είναι πέρα από την ικανότητα του ανθρώπινου οφθαλμού ή του ανθρώπινου νου. Αλλά στην ουσία Τους είναι ίδιες, διότι το έργο Τους προέρχεται από το ίδιο Πνεύμα. Το αν οι δύο ενσαρκώσεις προκύπτουν από την ίδια πηγή δεν μπορεί να κριθεί από την εποχή και τον χώρο όπου γεννήθηκαν ή από άλλους τέτοιους παράγοντες, αλλά από το θεϊκό έργο που εκφράζεται μέσω Αυτών. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν εκτελεί τίποτα από το έργο που έκανε ο Ιησούς, διότι το έργο του Θεού δεν προσκολλάται στην παράδοση, αλλά κάθε φορά ανοίγει ένα νέο μονοπάτι. Η δεύτερη ενσάρκωση δεν έχει ως στόχο να εμβαθύνει ή να παγιώσει την εντύπωση της πρώτης στον ανθρώπινο νου, αλλά να τη συμπληρώσει και να την τελειοποιήσει, να εμβαθύνει τη γνώση του ανθρώπου για τον Θεό, να σπάσει όλους τους κανόνες που υπάρχουν στις καρδιές των ανθρώπων και να διαγράψει τις απατηλές εικόνες του Θεού που έχουν στις καρδιές τους. Μπορεί να ειπωθεί ότι καμία επιμέρους φάση του έργου του Θεού δεν μπορεί να δώσει στον άνθρωπο μια πλήρη γνώση για Εκείνον· κάθε μία δίνει μόνο ένα μέρος, όχι το σύνολο. Αν και ο Θεός έχει εκφράσει τη διάθεσή Του στο σύνολό της, λόγω των περιορισμένων ικανοτήτων κατανόησης του ανθρώπου, η γνώση για τον Θεό εξακολουθεί να παραμένει ελλιπής. Είναι αδύνατο, χρησιμοποιώντας ανθρώπινη γλώσσα, να εκφραστεί το σύνολο της διάθεσης του Θεού· πόσο μάλλον να μπορεί ένα μόνο στάδιο του έργου Του να εκφράσει πλήρως τον Θεό. Εργάζεται στη σάρκα υπό την κάλυψη της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του και κάποιος μπορεί να Τον γνωρίσει μόνο μέσω της έκφρασης της θεϊκής φύσης Του, και όχι από το σωματικό κέλυφός Του. Ο Θεός εισέρχεται στη σάρκα για να επιτρέψει στον άνθρωπο να Τον γνωρίσει με τη βοήθεια των διαφόρων έργων Του και δεν υπάρχουν δύο στάδια του έργου Του που να είναι όμοια. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να έχει μια πλήρη γνώση του έργου του Θεού στη σάρκα, κι όχι περιοριζόμενος σε μία μόνο πτυχή. Αν και το έργο των δύο ενσαρκώσεων διαφέρει, η ουσία των σαρκών και η πηγή του έργου Τους είναι ίδιες· υπάρχουν για να εκτελέσουν δύο διαφορετικά στάδια του έργου και παρουσιάζονται σε δύο διαφορετικές εποχές. Ό,τι και να συμβεί, οι ενσαρκώσεις του Θεού μοιράζονται την ίδια ουσία και την ίδια προέλευση —αυτή είναι μία αλήθεια που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

218. Κατά την πρώτη ενσάρκωσή Του, ο Θεός δεν ολοκλήρωσε το έργο της ενσάρκωσης· ολοκλήρωσε μόνο το πρώτο στάδιο του έργου, το οποίο ήταν απαραίτητο να πραγματοποιηθεί από τον Θεό στη σάρκα. Έτσι, προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο της ενσάρκωσης, ο Θεός επέστρεψε και πάλι στη σάρκα, βιώνοντας όλη την κανονικότητα και την πραγματικότητα της σάρκας, δηλαδή, φανερώνοντας τον Λόγο του Θεού μέσα σε μια εντελώς κανονική και συνηθισμένη σάρκα, ολοκληρώνοντας στη σάρκα με αυτόν τον τρόπο το έργο που άφησε στη μέση. Η δεύτερη ενσάρκωση στην ουσία είναι παρόμοια με την πρώτη, αλλά είναι ακόμη πιο αληθινή, ακόμη πιο κανονική από την πρώτη. Συνεπώς, τα πάθη που υπομένει η δεύτερη ενσάρκωση είναι μεγαλύτερα από εκείνα της πρώτης, αλλά αυτά τα πάθη είναι αποτέλεσμα της διακονίας Του στη σάρκα που διαφέρουν από αυτά ενός διεφθαρμένου ανθρώπου. Επίσης, προέρχονται από την κανονικότητα και την πραγματικότητα της σάρκας Του. Επειδή πραγματοποιεί τη διακονία Του σε μια απολύτως κανονική και αληθινή σάρκα, η σάρκα πρέπει να υπομείνει πάρα πολλές κακουχίες. Όσο πιο κανονική και αληθινή είναι αυτή η σάρκα, τόσο περισσότερο θα υποφέρει Εκείνος κατά την εκτέλεση της διακονίας Του. Το έργο του Θεού εκφράζεται μέσα σε μια πολύ κοινή σάρκα που δεν είναι καθόλου υπερφυσική. Επειδή η σάρκα Του είναι κανονική και πρέπει επίσης να επωμιστεί το βάρος του έργου της σωτηρίας του ανθρώπου, υποφέρει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι μία υπερφυσική σάρκα —όλα όσα υποφέρει προέρχονται από την πραγματικότητα και την κανονικότητα της σάρκας Του. Από τα πάθη που έχουν υποστεί οι δύο ενσαρκώσεις κατά την εκτέλεση της διακονίας Τους μπορεί κανείς να δει την ουσία της ενσάρκωσης. Όσο πιο κανονική είναι η σάρκα, τόσο μεγαλύτερες είναι οι κακουχίες που Εκείνος πρέπει να υπομείνει κατά την ανάληψη του έργου· όσο πιο αληθινή είναι η σάρκα που αναλαμβάνει το έργο, τόσο σκληρότερες είναι οι αντιλήψεις που αποκτούν οι άνθρωποι και τόσο περισσότεροι οι κίνδυνοι που Τον απειλούν. Ωστόσο, όσο πιο αληθινή είναι η σάρκα και όσο περισσότερο κατέχει τις ανάγκες και την πλήρη σύνεση ενός κανονικού ανθρώπινου όντος, τόσο πιο ικανός είναι Εκείνος να αναλάβει το έργο του Θεού στη σάρκα. Η σάρκα του Ιησού ήταν εκείνη που καρφώθηκε στον σταυρό· αυτήν παρέδωσε ως προσφορά περί αμαρτίας· μέσω μιας σάρκας με κανονική ανθρώπινη φύση νίκησε τον Σατανά σώζοντας ολοκληρωτικά τον άνθρωπο πάνω από τον σταυρό. Και ως ολοκληρωμένη σάρκα, ο Θεός, κατά τη δεύτερη ενσάρκωσή Του, εκτελεί το έργο της κατάκτησης και νικά τον Σατανά. Μόνο μια σάρκα που είναι απολύτως κανονική και αληθινή μπορεί να πραγματοποιήσει το έργο της κατάκτησης στο σύνολό του

και να καταθέσει μια δυναμική μαρτυρία. Δηλαδή, η κατάκτηση του ανθρώπου καθίσταται αποτελεσματική μέσω της πραγματικότητας και της κανονικότητας του Θεού στη σάρκα, όχι μέσω υπερφυσικών θαυμάτων και αποκαλύψεων. Η διακονία αυτού του ενσαρκωμένου Θεού είναι να μιλήσει και, κατά αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει και να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Με άλλα λόγια, το έργο του Πνεύματος που υλοποιείται στη σάρκα, το καθήκον της σάρκας είναι να μιλήσει και, με αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει, να αποκαλύψει, να οδηγήσει στην τελείωση και να εξαλείψει τελείως τον άνθρωπο. Κι έτσι, με το έργο της κατάκτησης το έργο του Θεού στη σάρκα θα εκπληρωθεί στο ακέραιο. Το αρχικό λυτρωτικό έργο ήταν μονάχα η αρχή του έργου της ενσαρκώσεως· η σάρκα που πραγματοποιεί το έργο της κατάκτησης θα ολοκληρώσει το σύνολο του έργου της ενσαρκώσεως. Στα γένη, υπάρχει ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, κι έτσι ολοκληρώνεται η σημασία της ενσάρκωσης του Θεού και διαλύονται οι αντιλήψεις του ανθρώπου για τον Θεό: Ο Θεός μπορεί να γίνει τόσο αρσενικού όσο και θηλυκού γένους και, κατ' ουσίαν, ο ενσαρκωμένος Θεός δεν έχει φύλο. Αυτός δημιούργησε και τον άνδρα και τη γυναίκα και, γι' Αυτόν, δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ των φύλων. Σε αυτό το στάδιο του έργου ο Θεός δεν εκτελεί σημεία και τέρατα, έτσι ώστε το έργο να επιφέρει τα αποτελέσματά του με τα λόγια. Ο λόγος γι' αυτό, επιπλέον, είναι επειδή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού αυτή τη φορά δεν είναι να θεραπεύσει τους αρρώστους και να εκβάλει τους δαίμονες, αλλά να κατακτήσει τον άνθρωπο μέσω του λόγου, και μπορεί να ειπωθεί ότι η έμφυτη ικανότητα που κατέχει αυτή η ενσάρκωση του Θεού είναι να ομιλεί και να κατακτά τον άνθρωπο, όχι να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλει τους δαίμονες. Το έργο Του στην κανονική ανθρώπινη φύση δεν είναι να πραγματοποιεί θαύματα, να θεραπεύει αρρώστους και να εκβάλει δαίμονες, αλλά να ομιλεί και έτσι, η δεύτερη ενσάρκωση φαίνεται περισσότερο κανονική στους ανθρώπους από την πρώτη. Οι άνθρωποι βλέπουν πως η ενσάρκωση του Θεού δεν είναι ψέμα· αλλά αυτός ο ενσαρκωμένος Θεός διαφέρει από τον ενσαρκωμένο Ιησού, και παρόλο που και οι δύο είναι ο Θεός ενσαρκωμένος, δεν είναι εντελώς ίδιοι. Ο Ιησούς κατείχε κανονική ανθρώπινη φύση, συνηθισμένη, αλλά συνοδευόταν από πολλά σημεία και τέρατα. Σε αυτόν τον ενσαρκωμένο Θεό, τα ανθρώπινα μάτια δεν θα δουν σημεία ή τέρατα ούτε θεραπεία των αρρώστων ούτε εκδίωξη των δαιμόνων, ούτε περπάτημα πάνω στη θάλασσα, ούτε νηστεία σαράντα ημερών... Δεν κάνει το ίδιο έργο με τον Ιησού, όχι γιατί η σάρκα Του διαφέρει επί της ουσίας από αυτήν του Ιησού, αλλά επειδή η διακονία Του δεν είναι η θεραπεία των αρρώστων και η εκβολή των δαιμόνων. Αυτός δεν θα γκρεμίσει το

ίδιο Του το έργο, δεν θα διαταράξει το έργο Του. Από τη στιγμή που κατακτά τον άνθρωπο μέσω των αληθινών λόγων Του, δεν χρειάζεται να τον καθυποτάξει με θαύματα και έτσι, αυτό το στάδιο είναι για να ολοκληρώσει το έργο της ενσαρκώσεως.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η ουσία της σάρκας που κατοικείται από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

219. Κάθε στάδιο του έργου που πραγματοποιεί ο Θεός έχει τη δική του πρακτική σημασία. Εκείνον τον καιρό, όταν ήρθε ο Ιησούς, ήταν άντρας, αλλά όταν έρθει αυτήν τη φορά, είναι γυναίκα. Από αυτό μπορείς να καταλάβεις ότι ο Θεός δημιούργησε τόσο τον άντρα όσο και τη γυναίκα για χάρη του έργου Του, και για Εκείνον δεν υπάρχει καμία διάκριση ανάμεσα στα δύο φύλα. Όταν έρχεται το Πνεύμα Του, μπορεί να πάρει οποιαδήποτε μορφή της σάρκας επιθυμεί, κι εκείνη η σάρκα μπορεί να Τον εκπροσωπεί. Είτε είναι άντρας είτε γυναίκα μπορεί να εκπροσωπεί τον Θεό, εφόσον είναι η ενσάρκωσή Του. Αν ο Ιησούς είχε εμφανιστεί ως γυναίκα κατά την έλευσή Του, με άλλα λόγια, αν είχε συλληφθεί ένα κορίτσι κι όχι ένα αγόρι από το Άγιο Πνεύμα, εκείνο το στάδιο του έργου θα ολοκληρωνόταν έτσι κι αλλιώς. Αν συνέβαινε αυτό, τότε το σημερινό στάδιο του έργου θα έπρεπε να το ολοκληρώσει αντιστρόφως ένας άντρας, όμως το έργο θα ολοκληρωνόταν έτσι κι αλλιώς. Το έργο που γίνεται σε κάθε στάδιο είναι εξίσου σημαντικό. Κανένα στάδιο του έργου δεν επαναλαμβάνεται και ποτέ τα στάδια δεν έρχονται σε αντιπαράθεση μεταξύ τους. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς που πραγματοποιούσε το έργο Του αποκαλούταν ο Υιός ο μονογενής, και «Υιός» εννοεί φύλο αρσενικό. Τότε γιατί ο Υιός ο μονογενής δεν αναφέρεται σ' αυτό το στάδιο; Αυτό συμβαίνει επειδή οι απαιτήσεις του έργου επέβαλαν την αλλαγή σε φύλο διαφορετικό από αυτό του Ιησού. Ο Θεός δεν διακρίνει φύλα. Εκείνος πραγματοποιεί το έργο Του όπως Εκείνος επιθυμεί και δεν υπόκειται σε περιορισμούς, αλλά είναι ιδιαιτέρως ελεύθερος. Ωστόσο, κάθε στάδιο του έργου έχει τη δική του πρακτική σημασία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι δύο ενσαρκώσεις ολοκληρώνουν τη σημασία της ενσάρκωσης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

220. Το στάδιο του έργου που επιτέλεσε ο Ιησούς εκπλήρωσε μόνο την ουσία της φράσης «ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ»: Η αλήθεια του Θεού ήταν με τον Θεό, και το Πνεύμα του Θεού ήταν με τη σάρκα και ήταν αναπόσπαστο από τη σάρκα αυτή. Δηλαδή, η σάρκα του

ενσαρκωμένου Θεού ήταν μαζί με το Πνεύμα του Θεού, γεγονός που αποτελεί μεγαλύτερη απόδειξη ότι ο ενσαρκωμένος Ιησούς ήταν η πρώτη ενσάρκωση του Θεού. Αυτό το στάδιο του έργου εκπληρώνει επακριβώς το εσωτερικό νόημα της φράσης «ο Λόγος ενσαρκώνεται», έδωσε βαθύτερο νόημα στη φράση «ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος», και σου δίνει τη δυνατότητα να πιστέψεις ακράδαντα στα λόγια «Εν αρχή ήτο ο Λόγος». Με άλλα λόγια, κατά τον καιρό της δημιουργίας, ο Θεός κατείχε λόγια, τα λόγια Του ήταν μαζί Του και ήταν αναπόσπαστα στοιχεία Του και, κατά την τελική εποχή, Εκείνος αποσαφηνίζει ακόμη περισσότερο τη δύναμη και την εξουσία των λόγων Του και επιτρέπει στον άνθρωπο να δει όλες τις οδούς Του —να ακούσει όλα τα λόγια Του. Έτσι είναι το έργο της τελικής εποχής. Πρέπει να φτάσεις στο σημείο να κατανοείς αυτά τα πράγματα πέρα για πέρα. Το θέμα δεν είναι να γνωρίζεις τη σάρκα, αλλά το πώς κατανοείς τη σάρκα και τον Λόγο. Αυτήν τη μαρτυρία πρέπει να καταθέσεις και αυτό πρέπει να γνωρίζουν όλοι. Επειδή αυτό είναι το έργο της δεύτερης ενσάρκωσης —και η τελευταία φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός— ολοκληρώνει απόλυτα τη σημασία της ενσάρκωσης, επιτελεί και εξαγγέλλει διεξοδικά όλο το έργο του Θεού στη σάρκα και θέτει τέλος στην εποχή της ύπαρξης του Θεού στη σάρκα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

221. Ο Θεός ήρθε στη γη, ως επί το πλείστον, για να εκπληρώσει το γεγονός του «να γίνει ο Λόγος σάρκα», δηλαδή έχει έρθει προκειμένου ο λόγος Του να βγει απ' τη σάρκα (όχι σαν την εποχή του Μωυσή στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ο Θεός μίλησε απευθείας από τον ουρανό). Μετά απ' αυτό, κάθε λόγος Του θα εκπληρωθεί κατά την Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, θα γίνουν γεγονότα ορατά, μπρος στα μάτια των ανθρώπων, και οι άνθρωποι θα τον δουν χρησιμοποιώντας τα μάτια τους, χωρίς την παραμικρή διαφορά. Αυτό είναι το υπέρτατο νόημα της ενσάρκωσης του Θεού. Δηλαδή, το έργο του Πνεύματος ολοκληρώνεται μέσω της σάρκας και μέσω του λόγου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα του «να γίνει ο Λόγος σάρκα» και «της εμφάνισης του Λόγου στη σάρκα». Μόνον ο Θεός μπορεί να μιλά για το θέλημα του Πνεύματος, και μόνον ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να μιλά για λογαριασμό του Πνεύματος. Ο λόγος του Θεού γίνεται φανερός μέσα στον Θεό σαρκωμένος κι όλοι οι άλλοι καθοδηγούνται απ' αυτόν. Κανείς δεν εξαιρείται, όλοι υπάρχουν μέσα σ' αυτό το πεδίο. Μόνον απ' αυτά τα λεγόμενα μπορούν οι άνθρωποι να μάθουν. Αυτοί που δεν δέχονται τα λεγόμενα μ' αυτόν τον τρόπο, ονειροπολούν αν πιστεύουν πως μπορούν να τα δεχτούν απ' τον

ουρανό. Αυτή είναι η εξουσία που επιδεικνύεται μέσα στην ενσαρκωμένη σάρκα του Θεού: να κάνει τους πάντες να πιστέψουν. Ακόμα και οι πιο σεβαστοί ειδήμονες και οι πάστορες της θρησκείας δεν μπορούν να εκφέρουν αυτόν τον λόγο. Πρέπει όλοι να υποταχθούν κάτω απ' αυτόν και κανείς δεν θα μπορεί να κάνει άλλο ξεκίνημα. Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να κατακτήσει το σύμπαν. Δεν θα το κάνει μέσω της ενσάρκωσής Του, αλλά, χρησιμοποιώντας τα λεγόμενα απ' το στόμα του Θεού, γίνεται σάρκα για να κατακτήσει όλους τους ανθρώπους σ' ολόκληρο το σύμπαν. Μόνον αυτό είναι το να γίνει ο Λόγος σάρκα, και μόνο αυτό είναι η εμφάνιση του Λόγου στη σάρκα. Ίσως στους ανθρώπους να φαίνεται ότι ο Θεός δεν έχει κάνει πολύ έργο —αλλά ο Θεός έχει μόνο να εκφωνήσει τον λόγο Του, προκειμένου οι άνθρωποι να πειστούν απόλυτα και να τους προκαλέσει δέος. Χωρίς γεγονότα, οι άνθρωποι φωνάζουν και κραυγάζουν. Με τον λόγο του Θεού, σιωπούν. Ο Θεός σίγουρα θα εκπληρώσει αυτό το γεγονός, καθώς αυτό είναι το μακρόπνοο σχέδιο του Θεού: να εκπληρώσει το γεγονός της άφιξης του Λόγου στη γη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

222. Ο ενσαρκωμένος Θεός εκδηλώνεται μόνο σε μέρος των ανθρώπων που Τον ακολουθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου που επιτελεί προσωπικά το έργο Του, και όχι σε όλα τα πλάσματα. Ενσαρκώθηκε μόνο και μόνο για να ολοκληρώσει ένα στάδιο του έργου Του, όχι για να δείξει στον άνθρωπο την εικόνα Του. Ωστόσο, το έργο Του πρέπει να επιτελεστεί από τον ίδιο, επομένως είναι αναγκαίο να το κάνει όντας ενσαρκωμένος. Όταν ολοκληρωθεί αυτό το έργο, Εκείνος θα αναχωρήσει από τον κόσμο των ανθρώπων· δεν μπορεί να παραμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα ανάμεσα στους ανθρώπους, από φόβο μήπως σταθεί εμπόδιο στο μελλοντικό έργο. Αυτό που εκδηλώνει στο πλήθος είναι μόνο η δίκαιη διάθεσή Του και όλες οι πράξεις Του, και όχι η εικόνα που είχε τις δύο φορές που ενσαρκώθηκε, διότι η εικόνα του Θεού μπορεί να φανεί μόνο μέσω της διάθεσής Του, και δεν μπορεί να αντικατασταθεί από την εικόνα της ενσάρκωσής Του. Την εικόνα της σάρκας Του τη δείχνει μόνο σε έναν περιορισμένο αριθμό ανθρώπων, μόνο σε όσους Τον ακολουθούν καθώς εργάζεται στη σάρκα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το έργο που επιτελείται τώρα γίνεται στα κρυφά. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Ιησούς φανερώθηκε στους Ιουδαίους μόνο όταν επιτελούσε το έργο Του, και ποτέ δεν εμφανίστηκε δημόσια σε κάποιο άλλο έθνος. Έτσι, μόλις ολοκλήρωσε το έργο Του, αναχώρησε αμέσως από τον κόσμο των ανθρώπων και δεν

παρέμεινε. Μετά από αυτό, δεν φανερώθηκε Εκείνος —αυτή η εικόνα του ανθρώπου— στον άνθρωπο, αλλά το Άγιο Πνεύμα που επιτέλεσε απευθείας το έργο. Μόλις το έργο του ενσαρκωμένου Θεού τελειώσει ολοκληρωτικά, Εκείνος θα αναχωρήσει από τον θνητό κόσμο και δεν θα επιτελέσει ποτέ ξανά παρόμοιο έργο με αυτό που έκανε ενόσω ήταν ενσαρκωμένος. Κατόπιν τούτου, όλο το έργο επιτελείται απευθείας από το Άγιο Πνεύμα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ο άνθρωπος μετά βίας μπορεί να δει την εικόνα του σαρκικού σώματός Του· Εκείνος δεν εμφανίζεται καθόλου στον άνθρωπο και παραμένει πάντα κρυμμένος. Το χρονικό διάστημα για το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι περιορισμένο. Επιτελείται σε συγκεκριμένη εποχή και περίοδο, σε συγκεκριμένο έθνος και μεταξύ συγκεκριμένων ανθρώπων. Αυτό το έργο αντιπροσωπεύει μόνο το έργο κατά την περίοδο της ενσάρκωσης του Θεού και αφορά συγκεκριμένα αυτήν την εποχή· αντιπροσωπεύει το έργο του Πνεύματος του Θεού σε μια συγκεκριμένη εποχή, και όχι το σύνολο του έργου Του. Επομένως, η εικόνα του ενσαρκωμένου Θεού δεν θα φανερωθεί σε όλους τους λαούς. Αυτό που φανερώνεται στο πλήθος είναι η δικαιοσύνη του Θεού και η διάθεσή Του στο σύνολό της, και όχι η εικόνα που είχε Εκείνος τις δύο φορές που ενσαρκώθηκε. Στον άνθρωπο δεν φανερώνεται ούτε η μία εικόνα ούτε ο συνδυασμός των δύο εικόνων. Επομένως, είναι επιτακτική ανάγκη ο ενσαρκωμένος Θεός να αναχωρήσει από τη γη μετά την ολοκλήρωση του έργου που πρέπει να επιτελέσει, διότι έρχεται μόνο για να επιτελέσει το έργο που οφείλει να κάνει, και όχι για να δείξει στους ανθρώπους την εικόνα Του. Παρόλο που η σημασία της ενσάρκωσης έχει ήδη εκπληρωθεί από τον Θεό μέσω των δύο ενσαρκώσεών Του, Εκείνος και πάλι δεν θα φανερωθεί δημόσια σε κάποιο έθνος που δεν Τον έχει ξαναδεί ποτέ. Ο Ιησούς δεν θα φανερωθεί ποτέ ξανά στους Ιουδαίους ως Ήλιος της δικαιοσύνης ούτε θα ανέβει στο Όρος των Ελαιών για να εμφανιστεί σε όλους τους λαούς. Το μόνο που έχουν δει οι Ιουδαίοι είναι το πορτρέτο του Ιησού κατά το χρονικό διάστημα που παρέμεινε στην Ιουδαία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο του ενσαρκωμένου Ιησού έληξε πριν από δύο χιλιάδες έτη. Δεν θα επιστρέψει στην Ιουδαία με την εικόνα ενός Ιουδαίου, πολύ λιγότερο δε, θα εμφανιστεί με την εικόνα ενός Ιουδαίου σε οποιοδήποτε από τα έθνη των Εθνικών, διότι η εικόνα του ενσαρκωμένου Ιησού είναι μόνο η εικόνα ενός Ιουδαίου και όχι η εικόνα του Υιού του ανθρώπου, την οποία είχε δει ο Ιωάννης. Παρόλο που ο Ιησούς υποσχέθηκε στους ακόλουθούς Του ότι θα ερχόταν και πάλι, δεν θα εμφανιστεί απλώς με την εικόνα ενός Ιουδαίου σε όλους εκείνους που απαρτίζουν τα έθνη των Εθνικών.

Οφείλετε να γνωρίζετε ότι το έργο του ενσαρκωμένου Θεού είναι να εγκαινιάσει μια εποχή. Αυτό το έργο περιορίζεται σε λίγα έτη κι Εκείνος δεν μπορεί να ολοκληρώσει όλο το έργο του Πνεύματος του Θεού. Κατά τον ίδιο τρόπο, η εικόνα του Ιησού ως Ιουδαίου μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο την εικόνα του Θεού όπως εργάστηκε στην Ιουδαία, κι Εκείνος μπορούσε να επιτελέσει μόνο το έργο της σταύρωσης. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που ο Ιησούς ήταν ενσαρκωμένος, δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο της λήξης μιας εποχής ή της καταστροφής της ανθρωπότητας. Συνεπώς, αφού σταυρώθηκε και ολοκλήρωσε το έργο Του, ανέβηκε στα ύψη και έκρυψε τον εαυτό Του από τον άνθρωπο δια παντός. Έκτοτε, εκείνοι οι αφοσιωμένοι πιστοί μεταξύ των εθνών των Εθνικών δεν μπορούσαν να δουν την εκδήλωση του Κυρίου Ιησού, αλλά μόνο το πορτρέτο Του, το οποίο είχαν επικολλήσει στον τοίχο. Αυτό το πορτρέτο δεν είναι παρά ένα πορτρέτο που ζωγράφισε ο άνθρωπος, και όχι η εικόνα που ο ίδιος ο Θεός έδειξε στον άνθρωπο. Ο Θεός δεν θα δείξει φανερά τον εαυτό Του στο πλήθος με την εικόνα που είχε τις δύο φορές που ενσαρκώθηκε. Το έργο που επιτελεί ανάμεσα στους ανθρώπους αποσκοπεί να τους δώσει τη δυνατότητα να κατανοήσουν τη διάθεσή Του. Όλα αυτά φανερώνονται στον άνθρωπο μέσω του έργου των διαφορετικών εποχών· επιτυγχάνονται μέσω της διάθεσης που Εκείνος έχει γνωστοποιήσει και του έργου που έχει επιτελέσει, παρά μέσω της φανέρωσης του Ιησού. Με άλλα λόγια, η εικόνα του Θεού δεν γνωστοποιείται στον άνθρωπο μέσω της ενσαρκωμένης εικόνας, αλλά, αντιθέτως, μέσω του έργου που επιτελεί ο ενσαρκωμένος Θεός, ο οποίος έχει και εικόνα και μορφή· και, μέσω του έργου Του, φαίνεται η εικόνα Του και γνωστοποιείται η διάθεσή Του. Αυτή είναι η σημασία του έργου που επιθυμεί Εκείνος να επιτελέσει στη σάρκα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

223. Θα μπορούσε ο Θεός, που είναι ο μεγαλύτερος απ' άκρη σε άκρη σε όλο το σύμπαν και στη βασιλεία άνωθεν, να εξηγήσει πλήρως τον εαυτό Του χρησιμοποιώντας την εικόνα μιας σάρκας; Ο Θεός ενδύεται αυτήν τη σάρκα για να επιτελέσει ένα στάδιο του έργου Του. Αυτή η εικόνα της σάρκας δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, δεν έχει καμία σχέση με το πέρασμα των εποχών, ούτε έχει καμία σχέση με τη διάθεση του Θεού. Γιατί ο Ιησούς δεν επέτρεψε να παραμείνει η εικόνα Του; Γιατί δεν άφησε τον άνθρωπο να ζωγραφίσει την εικόνα Του, έτσι ώστε να μπορέσει να περάσει στις μεταγενέστερες γενεές; Γιατί δεν επέτρεψε στους ανθρώπους να αναγνωρίσουν ότι η εικόνα Του ήταν η εικόνα του Θεού; Αν και η εικόνα του

ανθρώπου δημιουργήθηκε κατ᾽ εικόνα του Θεού, θα ήταν δυνατό η εμφάνιση του ανθρώπου να εκπροσωπεί τη δοξασμένη εικόνα του Θεού; Όταν ενσαρκώνεται ο Θεός, απλώς κατέρχεται από τον ουρανό σε μια συγκεκριμένη σάρκα. Το Πνεύμα Του κατέρχεται σε μια σάρκα, μέσω της οποίας Εκείνος επιτελεί το έργο του Πνεύματος. Το Πνεύμα είναι Εκείνο που εκφράζεται στη σάρκα και το Πνεύμα είναι Εκείνο που επιτελεί το έργο Του στη σάρκα. Το έργο που επιτελείται στη σάρκα αντιπροσωπεύει πλήρως το Πνεύμα, και η σάρκα υπάρχει χάριν του έργου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η εικόνα της σάρκας υποκαθιστά την αληθινή εικόνα του ίδιου του Θεού· δεν είναι αυτός ο σκοπός ούτε είναι αυτή η σημασία του ενσαρκωμένου Θεού. Αυτός ενσαρκώνεται μόνο ούτως ώστε το Πνεύμα να μπορέσει να βρει ένα μέρος να διαμένει το οποίο αρμόζει στο έργο Του, για να επιτύχει το έργο Του στη σάρκα πιο αποτελεσματικά, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να δουν τις πράξεις Του, να κατανοήσουν τη διάθεσή Του, να ακούσουν τα λόγια Του και να γνωρίσουν το θαύμα του έργου Του. Το όνομά Του αντιπροσωπεύει τη διάθεσή Του, το έργο Του αντιπροσωπεύει την ταυτότητά Του, αλλά δεν έχει πει ποτέ ότι η εμφάνισή Του στη σάρκα αντιπροσωπεύει την εικόνα Του· αυτό αποτελεί μονάχα μια ανθρώπινη αντίληψη. Οπότε, οι κρίσιμες πτυχές της ενσάρκωσης του Θεού είναι το όνομά Του, το έργο Του, η διάθεσή Του και το φύλο Του. Αυτά χρησιμοποιούνται για να αντιπροσωπεύσουν τη διαχείρισή Του σε αυτήν την εποχή. Η εμφάνισή Του στη σάρκα δεν έχει καμιά σχέση με τη διαχείρισή Του και υφίσταται απλώς χάριν του έργου Του εκείνη την εποχή. Ωστόσο, είναι αδύνατον ο ενσαρκωμένος Θεός να μην έχει συγκεκριμένη εμφάνιση, οπότε επιλέγει την κατάλληλη οικογένεια για να καθορίσει την εμφάνισή Του. Αν η εμφάνιση του Θεού είχε αντιπροσωπευτική σημασία, τότε όλοι εκείνοι με χαρακτηριστικά προσώπου όμοια με τα δικά Του θα αντιπροσώπευαν επίσης τον Θεό. Δεν θα ήταν αυτό μέγα σφάλμα; Ο άνθρωπος ζωγράφισε την εικόνα του Ιησού για να Τον λατρέψει. Εκείνον τον καιρό, το Άγιο Πνεύμα δεν έδωσε ειδικές οδηγίες, οπότε ο άνθρωπος μετέφερε εκείνη την εικόνα, την οποία είχε φανταστεί, μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με την αρχική πρόθεση του Θεού, ο άνθρωπος δεν θα έπρεπε να το είχε κάνει αυτό. Από τον ζήλο του ανθρώπου και μόνο έχει παραμείνει η εικόνα του Ιησού μέχρι σήμερα. Ο Θεός είναι Πνεύμα και ο άνθρωπος δεν θα είναι ποτέ ικανός να γενικεύσει αυτό που είναι η εικόνα Του σε τελική ανάλυση. Η εικόνα Του μπορεί να αντιπροσωπεύεται μόνο από τη διάθεσή Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

224. Ο Θεός δεν ενσαρκώνεται με την πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να γνωρίσει τη σάρκα Του ή να επιτρέψει στον άνθρωπο να διακρίνει τις διαφορές μεταξύ της σάρκας του ενσαρκωμένου Θεού και της σάρκας του ανθρώπου· ούτε και ενσαρκώνεται για να εκπαιδεύσει τις δυνάμεις διάκρισης του ανθρώπου και, πολύ λιγότερο δε, το κάνει με πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να λατρεύει την ενσάρκωση του Θεού, αποκτώντας, έτσι, μεγάλη εξύμνηση. Τίποτε από αυτά δεν αποτελεί την αρχική πρόθεση της ενσάρκωσης του Θεού. Επιπλέον, ο Θεός δεν ενσαρκώνεται για να καταδικάσει τον άνθρωπο, να αποκαλύψει σκόπιμα τον άνθρωπο ή να δυσκολέψει τα πράγματα για τον άνθρωπο. Τίποτε από αυτά δεν αποτελεί την αρχική πρόθεση του Θεού. Κάθε φορά που ενσαρκώνεται ο Θεός, πρόκειται για μια αναπόφευκτη μορφή έργου. Ενεργεί όπως ενεργεί προς χάριν του μεγαλύτερου έργου Του και προς χάριν της μεγαλύτερης διαχείρισής Του, και όχι για τους λόγους που φαντάζεται ο άνθρωπος. Ο Θεός έρχεται στη γη μόνο όταν το απαιτεί το έργο Του και μόνο όταν κρίνεται απαραίτητο. Δεν έρχεται στη γη με την πρόθεση να ρίξει απλώς μια ματιά τριγύρω, αλλά με την πρόθεση να επιτελέσει το έργο που οφείλει να επιτελέσει. Για ποιον άλλο λόγο θα αναλάμβανε ένα τόσο βαρύ φορτίο και θα έπαιρνε τόσο μεγάλα ρίσκα για να επιτελέσει αυτό το έργο; Ο Θεός ενσαρκώνεται μόνο όταν χρειάζεται, και το γεγονός αυτό έχει πάντα μοναδική σημασία. Αν είχε στόχο μόνο να επιτρέψει στους ανθρώπους να Τον δουν και να διευρύνουν τους ορίζοντές τους, τότε, με απόλυτη βεβαιότητα, δεν θα ερχόταν ποτέ μεταξύ των ανθρώπων τόσο επιπόλαια. Έρχεται στη γη για χάρη της διαχείρισής Του και του μεγαλύτερου έργου Του, και για να μπορέσει να αποκτήσει περισσότερους ανθρώπους. Έρχεται για να αντιπροσωπεύσει την εποχή και να κατατροπώσει τον Σατανά, και ενδύεται τη σάρκα για να κατατροπώσει τον Σατανά. Επιπλέον, έρχεται για να καθοδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο πώς να ζουν τη ζωή τους. Όλα αυτά αφορούν τη διαχείρισή Του και αφορούν το έργο ολόκληρου του σύμπαντος. Αν ο Θεός ενσαρκωνόταν απλώς και μόνο για να επιτρέψει στον άνθρωπο να γνωρίσει τη σάρκα Του και να ανοίξει τα μάτια των ανθρώπων, τότε γιατί να μην ταξίδευε σε κάθε έθνος; Δεν θα ήταν αυτό υπερβολικά εύκολο; Εντούτοις, δεν το έπραξε, κι αντιθέτως επέλεξε έναν κατάλληλο τόπο για να εγκατασταθεί και να ξεκινήσει το έργο που όφειλε να επιτελέσει. Αυτή η σάρκα από μόνη της έχει μεγάλη σημασία. Αυτός αντιπροσωπεύει μια ολόκληρη εποχή και επιτελεί, επίσης, το έργο μιας ολόκληρης εποχής. Φέρνει την προηγούμενη εποχή στο τέλος της και, συνάμα, αναγγέλλει τη νέα εποχή. Όλα αυτά αποτελούν ένα σημαντικό ζήτημα που απασχολεί τη διαχείριση του Θεού και όλα

αυτά είναι η σημασία του ενός σταδίου του έργου, για την επιτέλεση του οποίου έρχεται ο Θεός στη γη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

225. Παρόλο που ο Χριστός στη γη μπορεί να εργάζεται εκ μέρους του Θεού του ίδιου, δεν έχει την πρόθεση να δείξει σε όλους τους ανθρώπους την εικόνα Του στη σάρκα. Δεν έρχεται για να Τον δουν όλοι οι άνθρωποι, αλλά για να επιτρέψει στον άνθρωπο να οδηγηθεί από τη χείρα Του κι έτσι να εισέλθει σε μια νέα εποχή. Η σάρκα του Χριστού εξυπηρετεί το έργο του ίδιου του Θεού, δηλαδή το έργο του Θεού στη σάρκα και δεν έχει σαν σκοπό να διευκολύνει τον άνθρωπο να κατανοήσει πλήρως την υπόσταση της σάρκας Του. Ανεξαρτήτως από το πώς Αυτός εργάζεται, δεν υπερβαίνει αυτά που είναι επιτεύξιμα από τη σάρκα. Ανεξαρτήτως από το πώς Αυτός εργάζεται, το κάνει στη σάρκα, με κανονική ανθρώπινη φύση και δεν αποκαλύπτει πλήρως στον άνθρωπο την πραγματική όψη του Θεού. Επιπλέον, το έργο Του στη σάρκα δεν είναι ποτέ υπερφυσικό ή ανυπολόγιστο όπως φαντάζεται ο άνθρωπος. Παρόλο που ο Χριστός αντιπροσωπεύει τον Θεό τον ίδιο στη σάρκα και εκτελεί προσωπικά το έργο που ο Θεός ο ίδιος οφείλει να εκτελεί, δεν αρνείται την ύπαρξη του Θεού στον ουρανό, ούτε και προβάλλει ασυγκράτητα τις δικές Του πράξεις. Αντιθέτως, παραμένει ταπεινά κρυμμένος μέσα στη σάρκα Του. Εκτός του Χριστού, όσοι αναληθώς ισχυρίζονται πως είναι ο Χριστός δεν κατέχουν τις ιδιότητές Του. Όταν παραταχθεί απέναντι από την αλαζονική και ματαιόδοξη διάθεση αυτών των ψευδόχριστων, γίνεται εμφανές ποιο είδος της σάρκας είναι πραγματικά ο Χριστός. Όσο πιο ψευδείς είναι αυτοί οι ψευδόχριστοι, τόσο περισσότερο επιδεικνύονται και τόσο πιο ικανοί είναι για σημεία και τέρατα για να παραπλανήσουν τον άνθρωπο. Οι ψευδόχριστοι δεν κατέχουν τις ιδιότητες του Θεού. Ο Χριστός δεν έχει κηλιδωθεί από οποιοδήποτε στοιχείο που ανήκει στους ψευδόχριστους. Ο Θεός ενσαρκώνεται μόνο για να ολοκληρώσει το έργο της σάρκας, όχι απλώς για να επιτρέψει σε όλους τους ανθρώπους να Τον δουν. Αντιθέτως, αφήνει το έργο Του να επιβεβαιώσει την ταυτότητά Του και επιτρέπει αυτά που Αυτός αποκαλύπτει να πιστοποιήσουν την υπόστασή Του. Η υπόστασή Του δεν είναι αθεμελίωτη· η ταυτότητά Του δεν κατασχέθηκε από τη χείρα Του· καθορίζεται από το έργο Του και την υπόστασή Του.

226. Το καλύτερο πράγμα σχετικά με το έργο της ενσάρκωσής του Θεού, είναι ότι μπορεί να αφήνει ακριβή λόγια και προτροπές και το ακριβές θέλημά Του για την ανθρωπότητα σε όσους Τον ακολουθούν, έτσι ώστε οι ακόλουθοί Του να μπορούν να μεταφέρουν με μεγαλύτερη ακρίβεια και πιο συγκεκριμένα όλο το έργο της ενσάρκωσής Του και το θέλημά Του για όλη την ανθρωπότητα σε εκείνους που αποδέχονται αυτή την οδό. Μόνο το έργο του ενσαρκωμένου Θεού μεταξύ των ανθρώπων επιτυγχάνει πραγματικά το γεγονός ότι ο Θεός υπάρχει και ζει μαζί με τον άνθρωπο. Μόνο αυτό το έργο εκπληρώνει την επιθυμία του ανθρώπου να δει το πρόσωπο του Θεού, να γίνει μάρτυρας του έργου του Θεού και να ακούσει τον προσωπικό λόγο του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός ολοκληρώνει την εποχή στην οποία μόνο η πλάτη του Ιεχωβά εμφανίστηκε στην ανθρωπότητα, και ολοκληρώνει επίσης την εποχή της πίστης της ανθρωπότητας στον ασαφή Θεό. Ειδικότερα, το έργο του τελευταίου ενσαρκωμένου Θεού οδηγεί όλη την ανθρωπότητα σε μια εποχή πιο ρεαλιστική, πιο πρακτική και πιο ευχάριστη. Δεν ολοκληρώνει μόνο την εποχή του νόμου και του δόγματος. Το πιο σημαντικό είναι ότι αποκαλύπτει στον άνθρωπο έναν πραγματικό και κανονικό Θεό, ο οποίος είναι δίκαιος και άγιος, ο οποίος ξεκλειδώνει το έργο του σχεδίου διαχείρισης και επιδεικνύει τα μυστήρια και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Εκείνον, ο οποίος δημιούργησε την ανθρωπότητα και τερματίζει το έργο της διαχείρισης, και ο οποίος παρέμεινε κρυμμένος για χιλιάδες χρόνια. Οδηγεί την εποχή της ασάφειας σε ένα πλήρες τέλος και ολοκληρώνει την εποχή κατά την οποία ολόκληρη η ανθρωπότητα θέλησε να αναζητήσει το πρόσωπο του Θεού, αλλά δεν το μπόρεσε. Ολοκληρώνει δηλαδή την εποχή, κατά την οποία ολόκληρη η ανθρωπότητα υπηρετούσε τον Σατανά και οδηγεί ολόκληρη την ανθρωπότητα σε μια εντελώς νέα εποχή. Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα του έργου του ενσαρκωμένου Θεού, αντί του Πνεύματος του Θεού. Όταν ο Θεός εργάζεται στη σάρκα Του, αυτοί που Τον ακολουθούν δεν αναζητούν και δεν ψάχνουν πια στα τυφλά αυτά τα πράγματα που μοιάζουν συνάμα να υπάρχουν και να μην υπάρχουν, και παύουν να μαντεύουν το θέλημα του ασαφούς Θεού. Όταν ο Θεός επεκτείνει το έργο Του στη σάρκα, αυτοί που Τον ακολουθούν θα μεταβιβάσουν το έργο που έχει κάνει στη σάρκα σε όλα τα δόγματα και τα θρησκεύματα και θα μεταδώσουν όλα τα λόγια Του στα αυτιά ολόκληρης της ανθρωπότητας. Όλα όσα ακούγονται από εκείνους

που λαμβάνουν το ευαγγέλιό Του, θα είναι τα γεγονότα του έργου Του, θα είναι πράγματα που προσωπικά θα έχει δει και ακούσει ο άνθρωπος, και θα είναι γεγονότα κι όχι διαδόσεις. Αυτά τα γεγονότα είναι τα τεκμήρια με τα οποία διαδίδει το έργο Του και είναι επίσης τα εργαλεία που χρησιμοποιεί για την εξάπλωση του έργου Του. Χωρίς την ύπαρξη γεγονότων, το ευαγγέλιό Του δεν θα εξαπλωνόταν σε όλες τις χώρες και σε όλα τα μέρη. Χωρίς γεγονότα, αλλά μόνο με τις φαντασιώσεις του ανθρώπου, ποτέ δεν θα μπορούσε να ολοκληρώσει το έργο της κατάκτησης όλου του σύμπαντος. Το Πνεύμα είναι αψηλάφητο και αόρατο στον άνθρωπο και το έργο του Πνεύματος δεν είναι ικανό να αφήσει περαιτέρω τεκμήρια ή γεγονότα του έργου του Θεού για τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν θα δει ποτέ την πραγματική όψη του Θεού και θα πιστεύει πάντα σε έναν ασαφή Θεό που δεν υπάρχει. Ο άνθρωπος δεν θα δει ποτέ το πρόσωπο του Θεού, ούτε θα ακούσει ποτέ λόγια προσωπικά από τον Θεό. Οι φαντασιώσεις του ανθρώπου, τελικά, είναι κενές και δεν μπορούν να αντικαταστήσουν το αληθινό πρόσωπο του Θεού. Η έμφυτη διάθεση του Θεού και το έργο του ίδιου του Θεού δεν μπορούν να αντιγραφούν από τον άνθρωπο. Ο αόρατος Θεός στον ουρανό και το έργο Του μπορούν μόνο να μεταφερθούν στη γη από τον ενσαρκωμένο Θεό που προσωπικά επιτελεί το έργο Του ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτός είναι ο πιο ιδανικός τρόπος με τον οποίο ο Θεός εμφανίζεται στον άνθρωπο, με τον οποίο ο άνθρωπος βλέπει τον Θεό και γνωρίζει το αληθινό πρόσωπο του Θεού και δεν μπορεί να επιτευχθεί από έναν μη ενσαρκωμένο Θεό. Έχοντας ο Θεός πραγματοποιήσει το έργο Του σε αυτό το στάδιο, το έργο Του έχει ήδη επιτύχει το βέλτιστο αποτέλεσμα και έχει στεφθεί με απόλυτη επιτυχία. Το προσωπικό έργο του ενσαρκωμένου Θεού έχει ήδη ολοκληρώσει το ενενήντα τοις εκατό του έργου ολόκληρης της διαχείρισής Του. Αυτή η ενσάρκωση προσέδωσε μια καλύτερη αρχή σε όλο το έργο Του και μια σύνοψη για όλο το έργο Του, έχει διακηρύξει όλο το έργο Του και έκανε την τελευταία διεξοδική ανανέωση σε όλο αυτό το έργο. Από εδώ και πέρα, δεν θα υπάρξει άλλος ενσαρκωμένος Θεός να ολοκληρώσει το τέταρτο στάδιο του έργου του Θεού και δεν θα υπάρξει άλλο θαυμαστό έργο της τρίτης ενσάρκωσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

227. Αν και αυτή η σάρκα μοιάζει κανονική και αληθινή, δεν είναι κοινή σάρκα: Δεν είναι μόνο ανθρώπινη σάρκα, αλλά ανθρώπινη και θεϊκή σάρκα μαζί. Αυτή είναι η διαφορά Του σε

σχέση με τον άνθρωπο και είναι το σημάδι της ταυτότητας του Θεού. Μόνο σάρκα όπως αυτή μπορεί να εκτελέσει το έργο που Εκείνος προτίθεται να κάνει, να εκπληρώσει τη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού και να ολοκληρώσει πλήρως το έργο Του στον άνθρωπο. Αν δεν συνέβαινε με αυτό τον τρόπο, το έργο Του στον άνθρωπο θα ήταν πάντοτε κενό και με ατέλειες. Παρόλο που ο Θεός μπορεί να αγωνιστεί με το πνεύμα του Σατανά και να βγει νικηφόρος, η παλιά φύση του διεφθαρμένου ανθρώπου δεν μπορεί ποτέ να αποκατασταθεί και όσοι είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και αντιτίθενται σ' Αυτόν, δεν μπορούν ποτέ να τεθούν υπό το κράτος Του. Έτσι, δεν μπορεί ποτέ να κατακτήσει την ανθρωπότητα και δεν μπορεί ποτέ να κερδίσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Εάν το έργο Του στη γη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, τότε η διαχείρισή Του δεν θα τερματιστεί ποτέ και ολόκληρη η ανθρωπότητα δεν θα μπορέσει να εισέλθει σε ανάπαυση. Εάν ο Θεός δεν μπορεί να εισέλθει σε ανάπαυση με όλα τα πλάσματά Του, τότε δεν θα υπάρξει ποτέ αποτέλεσμα ενός τέτοιου έργου διαχείρισης και η δόξα του Θεού συνεπώς θα εξαφανιστεί. Αν και η σάρκα Του δεν έχει καμία εξουσία, το έργο που κάνει θα έχει επιτύχει το αποτέλεσμά του. Αυτή είναι η αναπόφευκτη κατεύθυνση του έργου Του. Ανεξάρτητα από το αν η σάρκα Του έχει ή όχι εξουσία, εφόσον είναι ικανός να επιτελεί το έργο του ίδιου του Θεού, τότε είναι ο ίδιος ο Θεός. Ανεξάρτητα από το πόσο κανονική και συνηθισμένη είναι αυτή η σάρκα, μπορεί να επιτελεί το έργο που θα πρέπει να κάνει, γιατί αυτή η σάρκα είναι Θεός κι όχι απλά άνθρωπος. Ο λόγος για τον οποίο αυτή η σάρκα μπορεί να κάνει το έργο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει, είναι επειδή η εσωτερική Του ουσία είναι ανόμοια με εκείνη που υπάρχει σε οποιονδήποτε άνθρωπο και ο λόγος για τον οποίο μπορεί να σώσει τον άνθρωπο είναι επειδή η ταυτότητά Του είναι διαφορετική από αυτή του κάθε ανθρώπου. Αυτή η σάρκα είναι τόσο σημαντική για την ανθρωπότητα, επειδή είναι άνθρωπος και ακόμη περισσότερο Θεός, γιατί μπορεί να κάνει το έργο που κανένας συνηθισμένος άνθρωπος με σάρκα δεν μπορεί να κάνει, κι επειδή μπορεί να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο, ο οποίος ζει μαζί μ' Αυτόν στη γη. Αν και είναι πανομοιότυπος με τον άνθρωπο, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι πιο σημαντικός για την ανθρωπότητα από κάθε άνθρωπο με αξία, διότι μπορεί να κάνει το έργο που δεν μπορεί να γίνει από το Πνεύμα του Θεού, είναι πιο ικανός από το Πνεύμα του Θεού να γίνει μάρτυρας του ίδιου του Θεού και είναι πιο ικανός από το Πνεύμα του Θεού να αποκτήσει πλήρως την ανθρωπότητα. Ως αποτέλεσμα, παρόλο που αυτή η σάρκα είναι κανονική και συνηθισμένη, η

συμβολή Του στην ανθρωπότητα και η σημασία Του για την ύπαρξη της ανθρωπότητας Τον καθιστούν εξαιρετικά πολύτιμο και η πραγματική αξία και σημασία αυτής της ενσάρκωσης είναι ανυπολόγιστη για κάθε άνθρωπο. Αν η σάρκα τούτη δεν μπορεί να καταστρέψει άμεσα τον Σατανά, τότε μπορεί να χρησιμοποιήσει το έργο Του για να κατακτήσει την ανθρωπότητα, να νικήσει τον Σατανά και να κάνει τον Σατανά να τεθεί υπό το κράτος Του πλήρως. Επειδή ο Θεός είναι ενσαρκωμένος, μπορεί να νικήσει τον Σατανά και είναι σε θέση να σώσει την ανθρωπότητα. Δεν καταστρέφει άμεσα τον Σατανά, αλλά ενσαρκώνεται για να επιτελέσει το έργο Του και να κατακτήσει την ανθρωπότητα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί καλύτερα να γίνει μάρτυρας του εαυτού Του ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα και μπορεί καλύτερα να σώσει τον διεφθαρμένο άνθρωπο. Η ήττα του Σατανά από τον ενσαρκωμένο Θεό αποτελεί την πιο σημαντική μαρτυρία και είναι πιο πειστική από την άμεση καταστροφή του Σατανά από το Πνεύμα του Θεού. Ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί καλύτερα να βοηθήσει τον άνθρωπο να γνωρίσει τον Δημιουργό και μπορεί καλύτερα να γίνει μάρτυρας του εαυτού Του μεταξύ των πλασμάτων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

228. Αυτή τη φορά, ο Θεός έρχεται να επιτελέσει έργο όχι μέσα σ' ένα πνευματικό σώμα, αλλά μέσα σε ένα πολύ συνηθισμένο. Αυτό δεν είναι μονάχα το σώμα της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, αλλά επίσης το σώμα μέσα στο οποίο ο Θεός επιστρέφει. Είναι μια πολύ συνηθισμένη σάρκα. Σε Αυτόν, δεν μπορείς να δεις κάτι το οποίο να είναι διαφορετικό από τους άλλους, αλλά μπορείς να πάρεις από Αυτόν τις αλήθειες που ποτέ πριν δεν είχες ακούσει. Αυτή η ασήμαντη σάρκα είναι η ενσάρκωση όλων των λόγων της αλήθειας από τον Θεό, εκείνη που αναλαμβάνει το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, και έκφραση της συνολικής διάθεσης του Θεού για να μπορέσει να τη γνωρίσει ο άνθρωπος. Δεν λαχταράς πολύ να δεις τον επουράνιο Θεό; Δεν επιθυμείς πολύ να καταλάβεις τον επουράνιο Θεό; Δεν επιθυμείς πολύ να δεις τον προορισμό του ανθρώπινου γένους; Θα σου πει όλα αυτά τα μυστικά —μυστικά που κανένας άνθρωπος δεν είναι σε θέση να σου πει, κι επίσης, θα σου μιλήσει για τις αλήθειες τις οποίες δεν καταλαβαίνεις. Είναι η πύλη σου για τη βασιλεία κι ο οδηγός σου προς τη νέα εποχή. Μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κρύβει πολλά ασύλληπτα μυστήρια. Τα έργα Του μπορεί να είναι αδιερεύνητα για σένα, αλλά ο σκοπός όλων των έργων

που επιτελεί αρκεί για να σε κάνει να δεις ότι Αυτός δεν είναι απλή σάρκα όπως πιστεύει ο άνθρωπος. Διότι Αυτός αντιπροσωπεύει το θέλημα του Θεού όσο και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Μ' όλο που δεν μπορείς να ακούσεις τα λόγια που λέει, τα οποία μοιάζουν να σείουν τους ουρανούς και τη γη, ή να δεις τα μάτια Του σαν απαστράπτουσες φλόγες, και μ' όλο που δεν μπορείς να νιώσεις την πειθαρχία της σιδερένιας Του ράβδου, μπορείς μες από τα λόγια Του να ακούσεις το μένος του Θεού και να γνωρίσεις ότι ο Θεός δείχνει συμπόνια για το ανθρώπινο γένος· μπορείς να δεις την δίκαιη διάθεση του Θεού και τη σοφία Του, και να συνειδητοποιήσεις, επιπλέον, το ενδιαφέρον και τη φροντίδα που δείχνει ο Θεός για όλο το ανθρώπινο γένος. Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι να επιτρέψει στον άνθρωπο να δει τον επουράνιο Θεό να ζει μεταξύ των ανθρώπων στη γη, και να κάνει τον άνθρωπο ικανό να γνωρίσει, να υπακούσει, να έχει φόβο Θεού και ν' αγαπήσει τον Θεό. Γι' αυτό ακριβώς έχει επιστρέψει εν σαρκί δεύτερη φορά. Παρότι εκείνο που βλέπει σήμερα ο άνθρωπος είναι ένας Θεός όμοιος με άνθρωπο, ένας Θεός με μύτη και δύο μάτια, κι ένας αναξιόλογος Θεός, στο τέλος, ο Θεός θα σου δείξει ότι δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί και η γη θα υποστούν τρομερή αλλαγή· δίχως την ύπαρξη αυτού του ανθρώπου, οι ουρανοί θα σκοτεινιάσουν, στη γη θα επικρατήσει χάος και όλο το ανθρώπινο γένος θα λιμοκτονεί και θα μαστίζεται. Θα σας δείξει ότι δίχως τη σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού τις έσχατες ημέρες, ο Θεός θα είχε προ πολλού αφανίσει όλο το ανθρώπινο γένος στην κόλαση· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, θα ήσασταν αιωνίως οι πρώτοι των αμαρτωλών και πτώματα. Πρέπει να ξέρετε ότι, δίχως την ύπαρξη αυτής της σάρκας, όλο το ανθρώπινο γένος θα αντίκριζε μιαν αναπόφευκτη συμφορά και θα του ήταν δύσκολο να ξεφύγει την πιο αυστηρή τιμωρία του Θεού προς το ανθρώπινο γένος τις έσχατες ημέρες. Χωρίς τη γέννηση αυτής της συνηθισμένης σάρκας, θα ήσασταν όλοι σε μια κατάσταση όπου ούτε ζωή ούτε θάνατος θα υπήρχε, όσο κι αν το επιζητούσατε· χωρίς την ύπαρξη αυτής της σάρκας, σήμερα δεν θα ήσασταν σε θέση να λάβετε την αλήθεια και να έρθετε μπροστά στον θρόνο του Θεού. Αντιθέτως, θα δεχόσασταν την τιμωρία του Θεού για τα βαριά σας αμαρτήματα. Το γνωρίζετε; Δίχως την επιστροφή του Θεού εν σαρκί, κανείς δεν θα είχε την ευκαιρία να σωθεί· και δίχως την έλευση αυτής της σάρκας, ο Θεός θα είχε προ πολλού δώσει τέλος στην παλαιά εποχή. Υπό αυτές τις συνθήκες, μπορείτε ακόμα ν' αρνιέστε τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού; Εφόσον μπορείτε να ωφεληθείτε τόσο πολύ από αυτό τον συνηθισμένο άνθρωπο, γιατί τότε δεν Τον αποδέχεστε πρόθυμα;

Το έργο του Θεού είναι εκείνο το οποίο δεν μπορείς να καταλάβεις. Αν δεν μπορείς να συλλάβεις καν κατά πόσον η απόφασή σου είναι σωστή, ούτε γνωρίζεις κατά πόσον το έργο του Θεού μπορεί να πετύχει, γιατί τότε δεν δοκιμάζεις την τύχη σου να διαπιστώσεις κατά πόσον μπορεί να σε βοηθήσει πολύ αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, και κατά πόσον έχει ο Θεός επιτελέσει σπουδαίο έργο; Ωστόσο, πρέπει να σου πω ότι στον καιρό του Νώε, οι άνθρωποι έτρωγαν και έπιναν και παντρεύονταν και παραδίνονταν στον γάμο σε τέτοιον βαθμό, που ήταν αβάσταχτο για τον Θεό να το βλέπει, έτσι Αυτός έστειλε έναν μεγάλο κατακλυσμό για να αφανίσει το ανθρώπινο γένος και άφησε πίσω μόνο την οκταμελή οικογένεια του Νώε και όλα τα είδη των πουλιών και των ζώων. Τις έσχατες ημέρες, ωστόσο, όσοι θα διασωθούν από τον Θεό είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι Του στάθηκαν πιστοί μέχρι το τέλος. Παρότι και οι δύο ήταν εποχές μεγάλης διαφθοράς, αβάσταχτης για τον Θεό να τη βλέπει, και το ανθρώπινο γένος ήταν και στις δύο εποχές τόσο διεφθαρμένο ώστε αρνιόταν τον Θεό ως Κύριο, όλοι οι άνθρωποι στον καιρό του Νώε αφανίστηκαν από τον Θεό. Και στις δύο εποχές, το ανθρώπινο γένος δυσαρέστησε πολύ τον Θεό, όμως ο Θεός έδειξε υπομονή με τους ανθρώπους στις έσχατες ημέρες μέχρι σήμερα. Γιατί αυτό; Προσπαθήσατε ποτέ να το σκεφτείτε; Αν στ' αλήθεια δεν ξέρετε, τότε θα σας πω Εγώ. Ο λόγος που ο Θεός μπορεί να φερθεί γενναιόδωρα στους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες δεν είναι επειδή αυτοί είναι λιγότερο διεφθαρμένοι από τον καιρό του Νώε ή επειδή έχουν δείξει μετάνοια στον Θεό, και ακόμη λιγότερο, επειδή ο Θεός δεν μπορεί να αντέξει να αφανίσει τους ανθρώπους τις έσχατες ημέρες όπου η τεχνολογία έχει προχωρήσει. Είναι μάλλον ότι ο Θεός έχει έργο να επιτελέσει σε μια μερίδα ανθρώπων τις έσχατες ημέρες και αυτό θα επιτελεστεί από τον ίδιο τον Θεό ενσαρκωμένο. Επιπλέον, ο Θεός θα διαλέξει ένα κομμάτι αυτής της μερίδας ως αντικείμενα της σωτηρίας Του, ως τον καρπό του σχεδίου διαχείρισής Του, και θα πάρει τέτοιους ανθρώπους μαζί Του στην επόμενη εποχή. Γι' αυτό, οτιδήποτε κι αν συμβεί, η πληρωμή αυτού του τιμήματος από τον Θεό περιλαμβάνεται απολύτως στην προετοιμασία για το έργο της ενσάρκωσής Του κατά τις έσχατες ημέρες. Το γεγονός ότι έχετε φτάσει στο σήμερα, οφείλεται σε αυτή τη σάρκα. Οφείλεται στο ότι ο Θεός ζει στη σάρκα, μέσα στην οποία εσείς έχετε την ευκαιρία να επιβιώνετε. Όλη αυτή η καλή τύχη έχει κερδηθεί χάρη σε αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο. Όχι μόνο αυτό, αλλά και στο τέλος, κάθε έθνος θα προσκυνήσει αυτόν τον συνηθισμένο άνθρωπο, και θα προσφέρει ευχαριστίες και την υπακοή του σε αυτόν τον ασήμαντο άνθρωπο. επειδή η αλήθεια, η ζωή και η οδός που Εκείνος έφερε, έσωσαν όλο το ανθρώπινο γένος, μετρίασαν τη σύγκρουση ανάμεσα στον Θεό και τον

άνθρωπο, μίκρυναν την απόσταση ανάμεσά τους, και άνοιξαν έναν δίαυλο επικοινωνίας στις σκέψεις Θεού και ανθρώπου. Είναι επίσης Εκείνος που έχει φέρει ακόμη μεγαλύτερη δόξα στον Θεό. Δεν είναι, άραγε, ένας συνηθισμένος άνθρωπος σαν Αυτόν άξιος της εμπιστοσύνης και της λατρείας σου; Δεν είναι μια τέτοια συνηθισμένη σάρκα κατάλληλη να αποκαλείται Χριστός; Μπορεί ένας τέτοιος συνηθισμένος άνθρωπος να μην είναι έκφραση του Θεού μεταξύ των ανθρώπων; Δεν αξίζει ένας τέτοιος άνθρωπος, ο οποίος βοηθά το ανθρώπινο γένος να διασωθεί από την καταστροφή, να Τον αγαπάτε και να Τον κρατάτε; Αν αρνηθείτε τις αλήθειες που προφέρονται απ' το στόμα Του και αποστραφείτε την παρουσία Του ανάμεσά σας, ποια θα είναι τότε η μοίρα σας;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζεις ότι ο Θεός έχει επιτελέσει κάτι σπουδαίο μεταξύ των ανθρώπων;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

229. Όλο το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες επιτελείται μέσω αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου. Αυτός θα σου απονείμει τα πάντα και, ακόμη, Αυτός θ' αποφασίσει τα πάντα για σένα. Μπορεί ένας τέτοιος άνθρωπος να είναι όπως πιστεύεις: ένας άνθρωπος τόσο απλός, ώστε να είναι ανάξιος λόγου; Δεν είναι η αλήθεια Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Δεν είναι η μαρτυρία των πράξεών Του αρκετή για να σε πείσει πλήρως; Ή μήπως το μονοπάτι στο οποίο σε οδηγεί δεν αξίζει για σένα να το ακολουθήσεις; Τι είναι εκείνο που σε κάνει να νιώθεις αποστροφή γι' Αυτόν και να Τον απορρίπτεις και να Τον αποφεύγεις; Είναι Αυτός που εκφράζει την αλήθεια, είναι Αυτός που χορηγεί την αλήθεια, και είναι Αυτός που ανοίγει μπροστά σου ένα μονοπάτι για να προχωρήσεις. Μήπως ακόμα δεν μπορείς να βρεις τα ίχνη του έργου του Θεού μέσα σε αυτές τις αλήθειες; Δίχως το έργο του Ιησού, το ανθρώπινο γένος δεν θα είχε αποκαθηλωθεί από τον σταυρό, αλλά χωρίς την ενσάρκωση σήμερα, εκείνοι που έχουν αποκαθηλωθεί από τον σταυρό δεν θα μπορούσαν ποτέ να έχουν εγκριθεί από τον Θεό ή να εισέλθουν στη νέα εποχή. Χωρίς την έλευση αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου, δεν θα είχατε ποτέ την ευκαιρία ή δεν θα είχατε ποτέ επιλεγεί για ν' αντικρύσετε την αληθινή όψη του Θεού, γιατί είστε όλοι εκείνοι που θα έπρεπε προ πολλού να έχουν αφανιστεί. Λόγω της έλευσης της δεύτερης ενσάρκωσης του Θεού, ο Θεός σάς έχει συγχωρήσει και δείξει το έλεός Του. Εν πάση περιπτώσει, τα λόγια που πρέπει να σας αφήσω στο τέλος είναι τούτα: αυτός ο συνηθισμένος άνθρωπος, που είναι ο Θεός ενσαρκωμένος, έχει ζωτική σημασία για εσάς. Είναι το σπουδαίο πράγμα που έχει ήδη επιτελέσει ο Θεός μεταξύ των ανθρώπων.

230. Αυτοί που επιθυμούν να κερδίσουν τη ζωή χωρίς να στηρίζονται στην αλήθεια που ειπώθηκε από τον Χριστό, είναι οι πιο γελοίοι άνθρωποι στη γη, κι εκείνοι που δεν αποδέχονται την οδό της ζωής που έφερε ο Χριστός, είναι χαμένοι σε μια φαντασία. Κι έτσι, λέω ότι οι άνθρωποι που δεν αποδέχονται τον Χριστό των εσχάτων ημερών, θα είναι για πάντα περιφρονημένοι από τον Θεό. Ο Χριστός είναι η πύλη του ανθρώπου για τη βασιλεία κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, και κανείς δεν μπορεί να Τον παρακάμψει. Κανείς δεν μπορεί να τελειωθεί από τον Θεό, παρά μόνο μέσω του Χριστού. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αποδεχτείς τα λόγια Του και να υπακούσεις στην οδό Του. Δεν πρέπει να σκεφτείς ότι μπορεί να κερδίσεις την ευλογία χωρίς να λάβεις την αλήθεια ή να αποδεχτείς την παροχή της ζωής. Ο Χριστός έρχεται τις έσχατες ημέρες, ώστε σε όλους εκείνους που Τον πιστεύουν αληθινά, να παρέχονται με ζωή. Το έργο Του έχει σκοπό να κλείσει την παλιά εποχή και να μπούμε σε μια νέα, και είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβούν όλοι εκείνοι που θα μπουν στη νέα εποχή. Εάν δεν είσαι ικανός να Τον αναγνωρίσεις, και, αντ' αυτού, Τον καταδικάζεις, Τον βλασφημείς ή ακόμα Τον καταδιώκεις, τότε είναι σίγουρο ότι θα καίγεσαι στην αιωνιότητα και δεν θα εισέλθεις ποτέ στη βασιλεία του Θεού. Επειδή ο Χριστός αυτός είναι ο ίδιος η έκφραση του Αγίου Πνεύματος, η έκφραση του Θεού, Εκείνος τον οποίο εμπιστεύτηκε ο Θεός να εκτελέσει το έργο Του πάνω στη γη. Κι έτσι, λέω ότι εάν δεν μπορείς να αποδεχτείς όλα εκείνα που κάνει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε βλασφημείς το Άγιο Πνεύμα. Τα αντίποινα που θα πρέπει να υποστούν εκείνοι που βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα, είναι αυταπόδεικτα σε όλους. Σου λέω επίσης ότι αν αντιταχθείς στον Χριστό των εσχάτων ημερών και Τον απαρνηθείς, τότε δεν θα υπάρξει κανένας που να μπορεί να υποστεί τις συνέπειες για λογαριασμό σου. Περαιτέρω, απ' αυτή εδώ την ημέρα και μετά, δεν θα έχεις άλλη ευκαιρία να κερδίσεις την αποδοχή του Θεού. Ακόμη κι αν προσπαθήσεις να λυτρώσεις τον εαυτό σου, ποτέ δεν θα μπορέσεις να κοιτάξεις ξανά το πρόσωπο του Θεού. Γιατί αυτό στο οποίο αντιτίθεσαι, δεν είναι ένας άνθρωπος, αυτό που απαρνείσαι, δεν είναι ένα ασήμαντο ον, αλλά ο Χριστός. Είσαι ενήμερος για τις επιπτώσεις; Δεν έχεις κάνει ένα μικρό λάθος, αντιθέτως, έχεις διαπράξει ένα απεχθές έγκλημα. Κι έτσι, σάς συμβουλεύω όλους να μη δείχνετε τα δόντια σας μπροστά στην αλήθεια ή να κάνετε απερίσκεπτη κριτική, διότι μόνο η αλήθεια

μπορεί να σάς δώσει ζωή, και τίποτα εκτός από την αλήθεια μπορεί να επιτρέψει να ξαναγεννηθείτε και να δείτε το πρόσωπο του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο λέει: «και τα δύο επιτελούνται».

Ε) Λόγια για τη σχέση μεταξύ κάθε σταδίου του έργου του Θεού και του ονόματος του Θεού

231. Το έργο του Θεού καθ' όλη τη διάρκεια της διαχείρισής Του είναι απόλυτα σαφές: Η Εποχή της Χάριτος είναι η Εποχή της Χάριτος και οι έσχατες ημέρες είναι οι έσχατες ημέρες. Υπάρχουν διακριτές διαφορές μεταξύ κάθε εποχής, διότι σε κάθε εποχή ο Θεός επιτελεί έργο που αντιπροσωπεύει τη συγκεκριμένη εποχή. Προκειμένου να επιτελεστεί το έργο των εσχάτων ημερών, πρέπει να υπάρξει κάψιμο, κρίση, παίδευση, οργή και καταστροφή για να φτάσει η εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες αναφέρονται στην τελική εποχή. Κατά τη διάρκεια της τελικής εποχής, δεν θα φέρει ο Θεός την εποχή στο τέλος της; Για να φέρει την εποχή στο τέλος της, ο Θεός πρέπει να φέρει μαζί Του παίδευση και κρίση. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Ο σκοπός του Ιησού ήταν να μπορέσει ο άνθρωπος να συνεχίσει να επιβιώνει, να παραμείνει ζωντανός και να μπορέσει να ζήσει καλύτερα. Έσωσε τον άνθρωπο από την αμαρτία ώστε να σταματήσει την κάθοδό του στην ακολασία και να μη ζει πλέον στον Άδη και την κόλαση, και σώζοντας τον άνθρωπο από τον Άδη και την κόλαση, ο Ιησούς τού έδωσε τη δυνατότητα να συνεχίσει να ζει. Τώρα έχουν καταφτάσει οι έσχατες ημέρες. Ο Θεός θα εξοντώσει τον άνθρωπο και θα καταστρέψει ολοσχερώς την ανθρώπινη φυλή, δηλαδή θα μεταμορφώσει την παρακοή της ανθρωπότητας. Για τον λόγο αυτό, θα ήταν αδύνατο ο Θεός —με τη συμπονετική και στοργική διάθεση του παρελθόντος— να τερματίσει την εποχή ή να υλοποιήσει το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη. Κάθε εποχή παρουσιάζει μια ειδική αντιπροσώπευση της διάθεσης

του Θεού και κάθε εποχή περιέχει το έργο που θα πρέπει να επιτελέσει ο Θεός. Συνεπώς, το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός σε κάθε εποχή περιέχει την έκφραση της αληθινής Του διάθεσης, και τόσο το όνομά Του όσο και το έργο που επιτελεί αλλάζουν μαζί με την εποχή — είναι όλα νέα. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, το έργο της καθοδήγησης της ανθρωπότητας επιτελείτο υπό το όνομα του Ιεχωβά, και το πρώτο στάδιο του έργου ξεκίνησε επί γης. Σε αυτό το στάδιο, το έργο συνίστατο στην οικοδόμηση του ναού και του βωμού, και στο να χρησιμοποιήσει τον νόμο για να καθοδηγήσει τον λαό του Ισραήλ και να εργαστεί μεταξύ του. Καθοδηγώντας τον λαό του Ισραήλ, εγκαινίασε τη βάση για το έργο Του επί γης. Από τη βάση αυτή, επέκτεινε το έργο Του πέρα από το Ισραήλ, δηλαδή, ξεκινώντας από το Ισραήλ, επέκτεινε το έργο Του έξωθεν, κι έτσι οι μετέπειτα γενιές κατάφεραν σταδιακά να γνωρίσουν ότι ο Ιεχωβά ήταν ο Θεός και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη και τα πάντα, καθώς και ότι ο Ιεχωβά ήταν Εκείνος που δημιούργησε όλα τα πλάσματα. Διέδωσε το έργο Του μέσω του λαού του Ισραήλ έξωθεν και πέρα από αυτόν. Η γη του Ισραήλ ήταν ο πρώτος άγιος τόπος του έργου του Ιεχωβά επί γης και η γη του Ισραήλ ήταν ο τόπος όπου πήγε για πρώτη φορά ο Θεός να εργαστεί επί γης. Αυτό ήταν το έργο της Εποχής του Νόμου. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ο Ιησούς ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο. Αυτό που Εκείνος είχε και ήταν, ήταν χάρη, αγάπη, ευσπλαχνία, μακροθυμία, υπομονή, ταπεινοφροσύνη, φροντίδα και ανοχή, κι έτσι μεγάλο μέρος του έργου που επιτέλεσε ήταν προς χάριν της λύτρωσης του ανθρώπου. Η διάθεσή Του ήταν μια διάθεση ευσπλαχνίας και αγάπης, και επειδή ήταν συμπονετικός και στοργικός, έπρεπε να καρφωθεί στον σταυρό για τον άνθρωπο προκειμένου να δείξει ότι ο Θεός αγαπούσε τον άνθρωπο όπως τον εαυτό Του, σε τέτοιο βαθμό που προσφέρθηκε ο ίδιος στην ολότητά Του. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς, δηλαδή ο Θεός ήταν ο Θεός που έσωσε τον άνθρωπο και ήταν ένας συμπονετικός και στοργικός Θεός. Ο Θεός ήταν μαζί με τον άνθρωπο. Η αγάπη Του, η ευσπλαχνία Του και η σωτηρία Του συνόδευαν κάθε άνθρωπο ανεξαιρέτως. Μόνο με την αποδοχή του ονόματος του Ιησού και της παρουσίας Του ήταν ο άνθρωπος σε θέση να κερδίσει γαλήνη και χαρά, να λάβει την ευλογία Του, τις τεράστιες και πολυάριθμες χάρες Του και τη σωτηρία Του. Μέσω της σταύρωσης του Ιησού, όλοι όσοι τον ακολουθούσαν έλαβαν σωτηρία και συγχώρεση αμαρτιών. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, το όνομα του Θεού ήταν Ιησούς. Με άλλα λόγια, το έργο της Εποχής της Χάριτος επιτελείτο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Κατά τη διάρκεια της

Εποχής της Χάριτος, ο Θεός αποκαλείτο Ιησούς. Ανέλαβε ένα στάδιο νέου έργου πέραν της Παλαιάς Διαθήκης, και το έργο Του έληξε με τη σταύρωση. Αυτό ήταν ολόκληρο το έργο Του. Επομένως, κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, το όνομα του Θεού ήταν Ιεχωβά, και την Εποχή της Χάριτος το όνομα του Ιησού εκπροσωπούσε τον Θεό. Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, το όνομά Του είναι Παντοδύναμος Θεός —ο Παντοδύναμος, ο οποίος χρησιμοποιεί τη δύναμή Του για να καθοδηγήσει τον άνθρωπο, να κατακτήσει τον άνθρωπο και να κερδίσει τον άνθρωπο και, εν τέλει, να φέρει την εποχή στο τέλος της. Σε κάθε εποχή, σε κάθε στάδιο του έργου Του, η διάθεση του Θεού είναι εμφανής.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

232. «Ιεχωβά» είναι το όνομα που πήρα κατά τη διάρκεια του έργου Μου στο Ισραήλ, και σημαίνει ο Θεός των Ισραηλιτών (ο εκλεκτός λαός του Θεού) ο οποίος μπορεί να λυπηθεί τον άνθρωπο, να καταραστεί τον άνθρωπο και να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου. Σημαίνει τον Θεό που κατέχει μεγάλη δύναμη και είναι γεμάτος σοφία. Ο «Ιησούς» είναι ο Εμμανουήλ και σημαίνει την προσφορά περί αμαρτίας που είναι γεμάτη αγάπη, γεμάτη συμπόνια και λυτρώνει τον άνθρωπο. Εκείνος έκανε το έργο της Εποχής της Χάριτος κι αντιπροσωπεύει την Εποχή της Χάριτος και μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο ένα μέρος του σχεδίου διαχείρισης. Δηλαδή, μόνο ο Ιεχωβά είναι ο Θεός του εκλεκτού λαού του Ισραήλ, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ, ο Θεός του Ιακώβ, ο Θεός του Μωυσή κι ο Θεός όλου του λαού του Ισραήλ. Επομένως, την τρέχουσα εποχή, όλοι οι Ισραηλίτες, εκτός των Ιουδαίων, λατρεύουν τον Ιεχωβά. Κάνουν θυσίες σ' Αυτόν στο θυσιαστήριο και Τον υπηρετούν φορώντας ιμάτια ιερέων στον ναό. Αυτό που ελπίζουν είναι η επανεμφάνιση του Ιεχωβά. Μόνο ο Ιησούς είναι ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας. Είναι η προσφορά περί αμαρτίας που λύτρωσε την ανθρωπότητα από την αμαρτία. Δηλαδή, το όνομα του Ιησού ήρθε από την Εποχή της Χάριτος και υπήρχε εξαιτίας του έργου της λύτρωσης στην Εποχή της Χάριτος. Το όνομα του Ιησού υπήρξε για να επιτρέψει στους ανθρώπους της Εποχής της Χάριτος να ξαναγεννηθούν και να σωθούν, κι είναι ένα συγκεκριμένο όνομα για τη λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Έτσι, το όνομα Ιησούς αντιπροσωπεύει το έργο της λύτρωσης και υποδηλώνει την Εποχή της Χάριτος. Το όνομα Ιεχωβά είναι ένα συγκεκριμένο όνομα για τον λαό του Ισραήλ που έζησε κάτω από τον νόμο. Σε κάθε εποχή και σε κάθε στάδιο του έργου, το όνομά Μου δεν είναι αβάσιμο, αλλά έχει αντιπροσωπευτική σημασία: Κάθε όνομα

αντιπροσωπεύει μία εποχή. Το «Ιεχωβά» αντιπροσωπεύει την Εποχή του Νόμου και είναι τιμητικό για τον Θεό που λατρεύτηκε από τον λαό του Ισραήλ. Το «Ιησούς» αντιπροσωπεύει την Εποχή της Χάριτος και είναι το όνομα του Θεού όλων εκείνων που λυτρώθηκαν κατά την Εποχή της Χάριτος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

233. Η Εποχή της Χάριτος ξεκίνησε με το όνομα του Ιησού. Όταν ξεκίνησε να εκτελεί τη διακονία Του ο Ιησούς, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να γίνεται μάρτυρας του ονόματος του Ιησού, και το όνομα του Ιεχωβά δεν αναφερόταν πλέον. Αντίθετα, το Άγιο Πνεύμα ανέλαβε το νέο έργο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Όσοι πίστευαν σε Αυτόν, κατέθεταν μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, και το έργο που επιτελούσαν ήταν και αυτό για τον Ιησού Χριστό. Η ολοκλήρωση της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης σήμαινε ότι το έργο που διεξήχθη κυρίως υπό το όνομα του Ιεχωβά είχε έλθει στο τέλος του. Από εκεί και πέρα, το όνομα του Θεού δεν ήταν πλέον Ιεχωβά· τουναντίον, ονομαζόταν Ιησούς, και στο εξής το Άγιο Πνεύμα ξεκίνησε το έργο κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Συνεπώς, οι άνθρωποι που εξακολουθούν να τρώνε και πίνουν τα λόγια του Ιεχωβά σήμερα και εξακολουθούν να κάνουν τα πάντα σύμφωνα με το έργο της Εποχής του Νόμου —δεν συμμορφώνεσαι άραγε τυφλά με τους κανόνες; Δεν είσαι προσκολλημένος στο παρελθόν; Γνωρίζετε πλέον ότι οι έσχατες ημέρες έχουν φτάσει. Άραγε, όταν έλθει ο Ιησούς, θα εξακολουθεί να ονομάζεται Ιησούς; Ο Ιεχωβά είπε στον λαό του Ισραήλ ότι θα ερχόταν ένας Μεσσίας, αλλά όταν όντως ήλθε, δεν ονομαζόταν Μεσσίας αλλά Ιησούς. Ο Ιησούς είπε ότι θα ερχόταν και πάλι και ότι θα κατέφτανε όπως είχε φύγει. Αυτά ήταν τα λόγια του Ιησού, αλλά εσύ είδες με ποιον τρόπο έφυγε ο Ιησούς; Ο Ιησούς έφυγε πάνω σε ένα λευκό σύννεφο, αλλά θα επιστρέψει άραγε προσωπικά μεταξύ των ανθρώπων πάνω σε ένα λευκό σύννεφο; Εάν ίσχυε αυτό, δεν θα ονομαζόταν ακόμα Ιησούς; Όταν έλθει και πάλι ο Ιησούς, η εποχή θα έχει ήδη αλλάξει, άρα θα μπορούσε να ονομάζεται ακόμα Ιησούς; Άραγε ο Θεός μπορεί να είναι γνωστός μόνο με το όνομα του Ιησού; Δεν μπορεί να προσφωνείται με ένα νέο όνομα σε μια νέα εποχή; Μπορεί η εικόνα ενός ατόμου και ένα συγκεκριμένο όνομα να αντιπροσωπεύουν τον Θεό στην ολότητά Του; Σε κάθε εποχή, ο Θεός επιτελεί νέο έργο και αποκαλείται με νέο όνομα· πώς θα μπορούσε να επιτελεί το ίδιο έργο σε διαφορετικές εποχές; Πώς θα μπορούσε να μένει

προσκολλημένος στα παλιά; Το όνομα του Ιησού ελήφθη για χάρη του έργου της λύτρωσης, άρα θα εξακολουθεί να αποκαλείται με το ίδιο όνομα όταν επιστρέψει κατά τις έσχατες ημέρες; Θα συνεχίσει να επιτελεί το έργο της λύτρωσης; Πώς γίνεται ο Ιεχωβά και ο Ιησούς να είναι ένα, αλλά να αποκαλούνται με διαφορετικά ονόματα σε διαφορετικές εποχές; Δεν οφείλεται στο γεγονός ότι η εποχή του έργου Τους είναι διαφορετική; Θα μπορούσε ένα και μόνο όνομα να αντιπροσωπεύει τον Θεό στην ολότητά Του; Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Θεός πρέπει να αποκαλείται με διαφορετικό όνομα σε διαφορετική εποχή και πρέπει να χρησιμοποιεί το όνομα για να αλλάξει την εκάστοτε εποχή και να την αντιπροσωπεύσει. Διότι κανένα όνομα δεν μπορεί να εκπροσωπήσει πλήρως τον ίδιο τον Θεό και κάθε όνομα μπορεί να αντιπροσωπεύει μόνο τη χρονική διάσταση της διάθεσης του Θεού σε μια δεδομένη εποχή. Το μόνο που πρέπει να κάνει είναι να αντιπροσωπεύει το έργο Του. Ως εκ τούτου, ο Θεός μπορεί να επιλέγει όποιο όνομα ταιριάζει με τη διάθεσή Του ώστε να αντιπροσωπεύει ολόκληρη την εποχή. Ανεξάρτητα από το αν είναι η εποχή του Ιεχωβά ή η εποχή του Ιησού, κάθε εποχή αντιπροσωπεύεται από ένα όνομα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

234. Όταν ήλθε ο Ιησούς για να επιτελέσει το έργο Του, το έκανε υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Έκανε αυτό που ήθελε το Άγιο Πνεύμα και δεν ενήργησε σύμφωνα με την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης ούτε σύμφωνα με το έργο του Ιεχωβά. Μολονότι το έργο που ήλθε να επιτελέσει ο Ιησούς δεν ήταν να τηρήσει τους νόμους του Ιεχωβά ή τις εντολές του Ιεχωβά, η πηγή Τους ήταν το ένα και το αυτό. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς αντιπροσώπευε το όνομα του Ιησού και την Εποχή της Χάριτος. Όσο για το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά, αυτό αντιπροσώπευε τον Ιεχωβά και την Εποχή του Νόμου. Το έργο Τους ήταν το έργο ενός Πνεύματος σε δύο διαφορετικές εποχές. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς μπορούσε να αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή της Χάριτος και το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά μπορούσε να αντιπροσωπεύει μόνο την Εποχή του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιεχωβά καθοδήγησε μόνο τους λαούς του Ισραήλ και της Αιγύπτου και όλων των εθνών πέρα από το Ισραήλ. Το έργο του Ιησού την Εποχή της Χάριτος της Καινής Διαθήκης ήταν το έργο του Θεού υπό το όνομα του Ιησού καθώς Αυτός καθοδηγούσε την εποχή. […] Θα μπορούσε να υπάρξει μια νέα εποχή μόνο όταν ερχόταν ο Ιησούς για να επιτελέσει νέο έργο, να εγκαινιάσει μια νέα εποχή, να διασπάσει το έργο που είχε επιτελεστεί προηγουμένως στο Ισραήλ και να

διεξάγει το έργο Του όχι σύμφωνα με το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ, ούτε σύμφωνα με τους παλιούς κανόνες Του, ούτε σύμφωνα με οποιουσδήποτε κανονισμούς, αλλά, αντ' αυτού, να επιτελέσει το νέο έργο που θα έπρεπε Εκείνος να επιτελέσει. Ο ίδιος ο Θεός έρχεται να εγκαινιάσει την εποχή και ο ίδιος ο Θεός έρχεται να φέρει την εποχή στο τέλος της. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να επιτελέσει το έργο της έναρξης μιας εποχής και της ολοκλήρωσής της. Εάν ο Ιησούς δεν έφερνε σε πέρας το έργο του Ιεχωβά μετά τον ερχομό Του, τότε αυτό θα ήταν απόδειξη ότι ήταν απλώς ένας άνθρωπος και ότι ήταν ανίκανος να εκπροσωπεί τον Θεό. Ακριβώς επειδή ο Ιησούς ήλθε και ολοκλήρωσε το έργο του Ιεχωβά, συνέχισε το έργο του Ιεχωβά και, επιπλέον, επιτέλεσε το δικό Του έργο, ένα νέο έργο, αποδεικνύεται ότι αυτή ήταν μια νέα εποχή και ότι ο Ιησούς ήταν ο ίδιος ο Θεός. Επιτέλεσαν δύο ευκρινώς διαφορετικά στάδια έργου. Το ένα στάδιο επιτελέστηκε εντός του ναού και το άλλο διεξήχθη εκτός του ναού. Το ένα στάδιο ήταν να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου σύμφωνα με τον νόμο και το άλλο ήταν να κάνει μια προσφορά περί αμαρτίας. Αυτά τα δύο στάδια του έργου ήταν αισθητά διαφορετικά. Αυτό διαχωρίζει τη νέα εποχή από την παλαιά και είναι απολύτως σωστό να λέγεται ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές εποχές. Η τοποθεσία του έργου Τους ήταν διαφορετική, το περιεχόμενο του έργου Τους ήταν διαφορετικό και ο σκοπός του έργου Τους ήταν διαφορετικός. Ως εκ τούτου, μπορούν να διακριθούν σε δύο εποχές: την Καινή και την Παλαιά Διαθήκη, δηλαδή τη νέα και την παλαιά εποχή. Όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν πήγε στον ναό, γεγονός που αποδεικνύει ότι η εποχή του Ιεχωβά είχε τελειώσει. Δεν εισήλθε στον ναό, επειδή το έργο του Ιεχωβά στον ναό είχε τελειώσει και δεν υπήρχε η ανάγκη να γίνει ξανά, και το να γινόταν ξανά θα συνιστούσε επανάληψή του. Μόνο με το να αφήσει τον ναό, να ξεκινήσει ένα νέο έργο και να ανοίξει ένα νέο μονοπάτι εκτός του ναού, ήταν σε θέση να φέρει το έργο του Θεού στο αποκορύφωμά του. Εάν δεν είχε βγει από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του, το έργο του Θεού θα είχε βαλτώσει στα θεμέλια του ναού και δεν θα σημειώνονταν ποτέ νέες αλλαγές. Έτσι λοιπόν, όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν εισήλθε στον ναό και δεν επιτέλεσε το έργο Του εντός του ναού. Επιτέλεσε το έργο Του εκτός του ναού και, καθοδηγώντας τους μαθητές, εκτέλεσε ελεύθερα το έργο Του. Η αναχώρηση του Θεού από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του σήμαινε ότι ο Θεός είχε ένα νέο σχέδιο. Το έργο Του θα διεξαγόταν εκτός του ναού και θα αποτελούσε ένα νέο έργο που δεν περιοριζόταν ως προς τον τρόπο υλοποίησής του. Μόλις κατέφθασε ο Ιησούς, έφερε το έργο του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης στο

τέλος του. Αν και Εκείνοι αποκαλούνταν με δύο διαφορετικά ονόματα, το ίδιο Πνεύμα πραγματοποίησε και τα δύο στάδια του έργου και το έργο που επιτελούνταν ήταν συνεχές. Εφόσον το όνομα ήταν διαφορετικό και το περιεχόμενο του έργου ήταν διαφορετικό, ήταν διαφορετική και η εποχή. Όταν ήλθε ο Ιεχωβά, εκείνη ήταν η εποχή του Ιεχωβά, και όταν ήλθε ο Ιησούς, εκείνη ήταν η εποχή του Ιησού. Κι έτσι, με κάθε έλευση, ο Θεός αποκαλείται με ένα όνομα, αντιπροσωπεύει μία εποχή και ανοίγει ένα νέο μονοπάτι· σε κάθε νέο μονοπάτι, υιοθετεί ένα νέο όνομα, το οποίο αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός και ότι το έργο Του δεν παύει ποτέ να προχωρά προς τα εμπρός. Η ιστορία πάντα κινείται προς τα εμπρός και το έργο του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός. Για να φτάσει το έξι χιλιάδων ετών σχέδιο διαχείρισής Του στο τέλος του, πρέπει να συνεχίσει να προχωράει προς τα εμπρός. Κάθε μέρα Αυτός πρέπει να επιτελεί νέο έργο και κάθε έτος πρέπει να επιτελεί νέο έργο. Πρέπει να ανοίγει νέα μονοπάτια, να εγκαινιάζει νέες εποχές, να ξεκινάει νέο και πιο σπουδαίο έργο και, μαζί με αυτά, να φέρνει νέα ονόματα και νέο έργο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

235. Αν υποθέταμε ότι το έργο του Θεού ήταν πάντα το ίδιο σε κάθε εποχή και ότι Αυτός αποκαλείτο πάντα με το ίδιο όνομα, τότε πώς θα Τον γνώριζε ο άνθρωπος; Ο Θεός πρέπει να ονομάζεται Ιεχωβά και, πέρα από έναν Θεό που ονομάζεται Ιεχωβά, οποιοσδήποτε αποκαλείται με οποιοδήποτε άλλο όνομα δεν είναι ο Θεός. Ή, διαφορετικά, ο Θεός μπορεί να είναι μόνο ο Ιησούς και, πέρα από το όνομα του Ιησού, δεν μπορεί να αποκαλείται με κανένα άλλο όνομα· πέρα από τον Ιησού, ούτε ο Ιεχωβά είναι ο Θεός ούτε ο Παντοδύναμος Θεός είναι ο Θεός. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι πράγματι ο Θεός είναι παντοδύναμος, αλλά ο Θεός είναι ένας Θεός που είναι με τον άνθρωπο και πρέπει να ονομάζεται Ιησούς, διότι ο Θεός είναι με τον άνθρωπο. Αυτή η ενέργεια συνιστά συμμόρφωση με το δόγμα και περιορισμό του Θεού σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Συνεπώς, σε κάθε εποχή, το έργο που επιτελεί ο Θεός, το όνομα με το οποίο αποκαλείται και η εικόνα που υιοθετεί —το έργο που επιτελεί σε κάθε στάδιο μέχρι και σήμερα— δεν ακολουθούν έναν μοναδικό κανονισμό και δεν υπόκεινται σε κανέναν απολύτως περιορισμό. Αυτός είναι ο Ιεχωβά, αλλά είναι και ο Ιησούς, καθώς και ο Μεσσίας και ο Παντοδύναμος Θεός. Το έργο Του μπορεί να υποβληθεί σε σταδιακή μεταμόρφωση και το όνομά Του μπορεί να υποστεί τις αντίστοιχες μεταβολές. Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να Τον αντιπροσωπεύει πλήρως, απεναντίας όλα τα ονόματα με τα

οποία αποκαλείται μπορούν να Τον αντιπροσωπεύουν, και το έργο που επιτελεί σε κάθε εποχή αντιπροσωπεύει τη διάθεσή Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

236. Κάποιοι λένε ότι το όνομα του Θεού δεν αλλάζει, οπότε γιατί το όνομα του Ιεχωβά έγινε Ιησούς; Οι προφητείες μιλούσαν για τον ερχομό του Μεσσία, οπότε γιατί ήρθε ένας άνθρωπος με το όνομα Ιησούς; Γιατί άλλαξε το όνομα του Θεού; Αυτό το έργο δεν επιτελέσθηκε πριν από πολύ καιρό; Δεν μπορεί ο Θεός να κάνει σήμερα ένα νέο έργο; Το έργο του χθες μπορεί να αλλάξει και το έργο του Ιησού μπορεί να ακολουθήσει αυτό του Ιεχωβά. Δεν μπορεί, τότε, ένα άλλο έργο να διαδεχθεί το έργο του Ιησού; Αν το όνομα του Ιεχωβά μπορεί να αλλάξει σε Ιησούς, τότε δεν μπορεί και το όνομα του Ιησού να αλλάξει; Αυτό δεν είναι ασύνηθες, και οι άνθρωποι έχουν αυτήν την εντύπωση[α] μόνο εξαιτίας της απλότητας του νου τους. Ο Θεός θα είναι πάντοτε Θεός. Ανεξάρτητα από τις αλλαγές στο έργο Του και στο όνομά Του, η διάθεση και η σοφία Του παραμένουν για πάντα αμετάβλητες. Αν πιστεύεις ότι ο Θεός μπορεί να αποκαλείται μόνο Ιησούς, τότε γνωρίζεις ελάχιστα. Τολμάς να ισχυρίζεσαι ότι το όνομα του Θεού θα είναι πάντοτε Ιησούς και ότι ο Θεός θα αποκαλείται έως την αιωνιότητα Ιησούς, και ότι αυτό δεν πρόκειται ποτέ να αλλάξει; Τολμάς να ισχυρίζεσαι με βεβαιότητα ότι είναι το όνομα του Ιησού που ολοκλήρωσε την Εποχή του Νόμου και ότι ολοκληρώνει και την τελική εποχή; Ποιος μπορεί να πει ότι η χάρη του Ιησού μπορεί να ολοκληρώσει την εποχή;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς μπορεί ο άνθρωπος που έχει οριοθετήσει τον Θεό σύμφωνα με τις αντιλήψεις του να λάβει τις αποκαλύψεις του Θεού;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

237. Θα μπορούσε το όνομα του Ιησού —«ο Θεός μαζί μας»— να αντιπροσωπεύσει τη διάθεση του Θεού στην ολότητά της; Θα μπορούσε να εκφράσει πλήρως τον Θεό; Αν ο άνθρωπος λέει ότι ο Θεός μπορεί να αποκαλείται μόνο Ιησούς και δεν μπορεί να έχει άλλο όνομα επειδή ο Θεός δεν μπορεί να αλλάξει τη διάθεσή Του, αυτά τα λόγια συνιστούν όντως βλασφημία! Πιστεύεις ότι το όνομα Ιησούς, ο Θεός μαζί μας, μπορεί από μόνο του να εκπροσωπεί τον Θεό στην ολότητά Του; Ο Θεός μπορεί να αποκαλείται με πολλά ονόματα, αλλά μεταξύ αυτών των πολλών ονομάτων, δεν υπάρχει ούτε ένα που να μπορεί να περικλείει όλον τον Θεό, ούτε ένα που να μπορεί να εκπροσωπεί απόλυτα τον Θεό. Επομένως, ο Θεός

έχει πολλά ονόματα, αλλά αυτά τα πολλά ονόματα δεν μπορούν να εκφράσουν πλήρως τη διάθεση του Θεού, διότι η διάθεση του Θεού είναι τόσο πλούσια, που απλώς υπερβαίνει την ικανότητα του ανθρώπου να Τον γνωρίσει. Δεν υπάρχει τρόπος ο άνθρωπος, χρησιμοποιώντας την ανθρώπινη γλώσσα, να αποδώσει πλήρως τον Θεό. Οι άνθρωποι διαθέτουν περιορισμένο λεξιλόγιο για να αποδώσουν όλα όσα γνωρίζουν για τη διάθεση του Θεού: μεγάλη, αξιοσέβαστη, θαυμαστή, ασύλληπτη, υπέρτατη, άγια, δίκαιη, σοφή και ούτω καθεξής. Τόσο πολλές λέξεις! Αυτό το περιορισμένο λεξιλόγιο αδυνατεί να περιγράψει τα ελάχιστα στοιχεία της διάθεσης του Θεού των οποίων έχει γίνει μάρτυρας ο άνθρωπος. Με την πάροδο του χρόνου, πολλοί πρόσθεσαν λέξεις που πίστευαν ότι μπορούσαν να περιγράψουν καλύτερα τη ζέση στην καρδιά τους: Ο Θεός είναι τόσο μεγάλος! Ο Θεός είναι τόσο άγιος! Ο Θεός είναι τόσο αξιαγάπητος! Σήμερα, οι ανθρώπινες εκφράσεις όπως αυτές έχουν φτάσει στο αποκορύφωμά τους, όμως ο άνθρωπος εξακολουθεί να είναι ανίκανος να εκφραστεί με σαφήνεια. Επομένως, για τον άνθρωπο, ο Θεός έχει πολλά ονόματα, όμως δεν έχει μόνο ένα όνομα, και αυτό γιατί το Είναι του Θεού είναι τόσο άφθονο και η ανθρώπινη γλώσσα τόσο πτωχή. Μία συγκεκριμένη λέξη ή ένα συγκεκριμένο όνομα δεν είναι ικανά να αντιπροσωπεύουν τον Θεό στην ολότητά Του, άρα νομίζεις ότι το όνομά Του μπορεί να είναι σταθερό; Ο Θεός είναι τόσο μεγάλος και τόσο άγιος, κι όμως εσύ δεν θα Του επιτρέψεις να αλλάζει το όνομά Του σε κάθε νέα εποχή; Επομένως, σε κάθε εποχή κατά την οποία ο Θεός επιτελεί προσωπικά το δικό Του έργο, χρησιμοποιεί ένα όνομα που ταιριάζει με την εποχή προκειμένου να περικλείει το έργο που προτίθεται να επιτελέσει. Χρησιμοποιεί αυτό το συγκεκριμένο όνομα, το οποίο έχει χρονική σημασία, για να αντιπροσωπεύσει τη διάθεσή Του σε εκείνη την εποχή. Με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός χρησιμοποιεί την ανθρώπινη γλώσσα για να εκφράσει τη δική Του διάθεση. Ακόμα κι έτσι, πολλοί άνθρωποι που είχαν πνευματικές εμπειρίες και έχουν δει προσωπικά τον Θεό, νιώθουν ότι αυτό το συγκεκριμένο όνομα είναι ανίκανο να εκπροσωπήσει τον Θεό στην ολότητά Του —αλίμονο, είναι αναπόφευκτο— έτσι ο άνθρωπος δεν προσφωνεί πλέον τον Θεό με κανένα όνομα, κι απλώς Τον αποκαλεί «Θεό». Είναι θαρρείς και η καρδιά του ανθρώπου είναι γεμάτη αγάπη αλλά ταλανισμένη, επίσης, από αντιφάσεις, διότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει πώς να εξηγήσει τον Θεό. Αυτό που είναι ο Θεός χαρακτηρίζεται από τόσο μεγάλη αφθονία, που απλώς δεν υπάρχει τρόπος να περιγραφεί. Δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να συνοψίσει τη διάθεση του Θεού και δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο όνομα που να μπορεί να περιγράψει όλα όσα έχει και είναι ο

Θεός. Αν κάποιος Με ρωτήσει: «Ποιο όνομα ακριβώς χρησιμοποιείς Εσύ;» Εγώ θα του πω: «Ο Θεός είναι Θεός!» Αυτό δεν είναι το καλύτερο όνομα για τον Θεό; Δεν αποτελεί την καλύτερη σύνοψη της διάθεσης του Θεού; Δεδομένων των παραπάνω, γιατί καταβάλλετε τόσο μεγάλη προσπάθεια αναζητώντας το όνομα του Θεού; Γιατί πρέπει να στύβετε το μυαλό σας, στερούμενοι φαγητό και ύπνο, όλα χάριν ενός ονόματος; Θα έλθει η μέρα που ο Θεός δεν θα ονομάζεται Ιεχωβά, Ιησούς ή Μεσσίας —θα είναι απλώς ο Δημιουργός. Τότε, όλα τα ονόματα που έχει υιοθετήσει στη γη θα έλθουν στο τέλος τους, επειδή το έργο Του στη γη θα έχει έλθει στο τέλος του, και μετά από αυτό τα ονόματά Του δεν θα υφίστανται πια. Όταν τα πάντα υπάγονται στο κράτος του Δημιουργού, τι ανάγκη έχει Εκείνος από ένα άκρως κατάλληλο αλλά ημιτελές όνομα; Εξακολουθείς να αναζητείς το όνομα του Θεού τώρα; Τολμάς ακόμα να λες ότι ο Θεός ονομάζεται μόνο Ιεχωβά; Τολμάς ακόμα να λες ότι ο Θεός μπορεί να ονομάζεται μόνο Ιησούς; Είσαι σε θέση να φέρεις την αμαρτία της βλασφημίας εναντίον του Θεού; Θα πρέπει να γνωρίζεις ότι, αρχικά, ο Θεός δεν είχε κανένα όνομα. Ο μόνος λόγος που υιοθέτησε ένα ή δύο ή πολλά ονόματα ήταν επειδή είχε έργο να επιτελέσει και έπρεπε να διαχειριστεί την ανθρωπότητα. Όποιο κι αν είναι το όνομα με το οποίο αποκαλείται, δεν το επέλεξε ελεύθερα ο ίδιος; Θα χρειαζόταν εσένα —ένα από τα δημιουργήματά Του— να το αποφασίσεις; Το όνομα με το οποίο αποκαλείται ο Θεός είναι ένα όνομα που συνάδει με αυτό που είναι ικανός να συλλάβει ο άνθρωπος, με την ανθρώπινη γλώσσα, αλλά αυτό το όνομα δεν είναι κάτι που μπορεί να γενικεύσει ο άνθρωπος. Μπορείς μόνο να πεις ότι υπάρχει ένας Θεός στον ουρανό, ότι αποκαλείται Θεός, ότι είναι ο ίδιος ο Θεός με μεγάλη δύναμη, ο οποίος είναι πολύ σοφός, πολύ δοξασμένος, πολύ θαυμαστός, πολύ μυστηριώδης και πολύ παντοδύναμος, και ύστερα δεν μπορείς να πεις τίποτα περισσότερο. Αυτά τα ελάχιστα είναι τα μόνα που μπορείς να γνωρίζεις. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, μπορεί μόνο το όνομα του Ιησού να αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον Θεό; Όταν έλθουν οι έσχατες ημέρες, παρόλο που ο ίδιος ο Θεός επιτελεί πάλι το έργο Του, το όνομά Του πρέπει να αλλάξει, διότι πρόκειται για διαφορετική εποχή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

238. Κάθε φορά που έρχεται ο Θεός στη γη, αλλάζει το όνομά Του, το φύλο Του, την εικόνα Του και το έργο Του. Δεν επαναλαμβάνει το έργο Του. Είναι ένας Θεός που είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός. Την προηγούμενη φορά που ήλθε, ονομαζόταν Ιησούς. Μπορεί

κι αυτήν τη φορά, όταν θα έλθει ξανά, να ονομάζεται και πάλι Ιησούς; Την προηγούμενη φορά που ήλθε, ήταν άντρας. Μπορεί να είναι και πάλι άντρας αυτήν τη φορά; Το έργο Του, όταν ήλθε κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ήταν να καρφωθεί στον σταυρό. Όταν έλθει ξανά, μπορεί να λυτρώσει και πάλι την ανθρωπότητα από την αμαρτία; Μπορεί να σταυρωθεί ξανά; Κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν θα επαναλάμβανε το έργο Του; Δεν ήξερες ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός; Κάποιοι λένε ότι ο Θεός είναι αμετάβλητος. Αυτό είναι σωστό, αλλά αναφέρεται στην αμεταβλητότητα της διάθεσης του Θεού και της ουσίας Του. Οι αλλαγές στο όνομα και στο έργο Του δεν αποδεικνύουν ότι η ουσία Του έχει αλλάξει· με άλλα λόγια, ο Θεός θα είναι πάντα ο Θεός, και αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ. Εάν λες ότι το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο, τότε θα ήταν σε θέση να ολοκληρώσει το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη; Γνωρίζεις μόνο ότι ο Θεός είναι αιώνια αμετάβλητος, αλλά γνωρίζεις ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός; Εάν το έργο του Θεού είναι αμετάβλητο, τότε θα μπορούσε Εκείνος να έχει καθοδηγήσει την ανθρωπότητα καθ' όλη τη διαδρομή έως σήμερα; Εάν ο Θεός είναι αμετάβλητος, τότε για ποιον λόγο έχει ήδη επιτελέσει το έργο δύο εποχών; Το έργο Του δεν παύει ποτέ να προχωράει προς τα εμπρός, δηλαδή η διάθεσή Του αποκαλύπτεται σταδιακά στον άνθρωπο, και αυτό που αποκαλύπτεται είναι η έμφυτη διάθεσή Του. Στην αρχή, η διάθεση του Θεού ήταν κρυμμένη από τον άνθρωπο, Εκείνος ποτέ δεν αποκάλυψε ανοιχτά τη διάθεσή Του στον άνθρωπο και ο άνθρωπος απλώς δεν γνώριζε γι' Αυτόν. Εξαιτίας αυτού, χρησιμοποιεί το έργο Του για να αποκαλύψει σταδιακά τη διάθεσή Του στον άνθρωπο, αλλά το να εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν σημαίνει ότι η διάθεση του Θεού αλλάζει ανά εποχή. Δεν αληθεύει ότι η διάθεση του Θεού αλλάζει διαρκώς επειδή το θέλημά Του αλλάζει συνεχώς. Αντιθέτως, επειδή οι εποχές του έργου Του είναι διαφορετικές, ο Θεός παίρνει όλη την έμφυτη διάθεσή Του και, βήμα προς βήμα, την αποκαλύπτει στον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να Τον γνωρίσει. Αλλά αυτό δεν αποδεικνύει σε καμία περίπτωση ότι ο Θεός δεν έχει αρχικά ιδιαίτερη διάθεση ή ότι η διάθεσή Του έχει αλλάξει σταδιακά με το πέρασμα των εποχών —μια τέτοια κατανόηση θα ήταν εσφαλμένη. Ο Θεός αποκαλύπτει στον άνθρωπο την έμφυτη και ιδιαίτερη διάθεσή Του —αυτό που Αυτός είναι— σύμφωνα με το πέρασμα των εποχών· το έργο μίας μόνο εποχής δεν μπορεί να εκφράσει ολόκληρη τη διάθεση του Θεού. Συνεπώς, η φράση «ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός» αναφέρεται στο έργο Του και η φράση «ο Θεός είναι αμετάβλητος» αναφέρεται σε αυτό που ο Θεός έχει και είναι εγγενώς. Όπως και να 'χει, δεν μπορείς να

βασίσεις το έργο έξι χιλιάδων ετών σε ένα μόνο σημείο ούτε να το περιορίσεις με νεκρές λέξεις. Αυτή είναι η ανοησία του ανθρώπου. Ο Θεός δεν είναι τόσο απλός όσο φαντάζεται ο άνθρωπος και το έργο Του δεν μπορεί να μένει στάσιμο σε μία μόνο εποχή. Το όνομα Ιεχωβά, παραδείγματος χάριν, δεν μπορεί να πρεσβεύει αιωνίως το όνομα του Θεού. Ο Θεός μπορεί να επιτελεί το έργο Του και υπό το όνομα του Ιησού. Αυτό είναι ένα σημάδι ότι το έργο του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός.

Ο Θεός είναι πάντα Θεός και δεν θα γίνει ποτέ Σατανάς. Ο Σατανάς είναι πάντα Σατανάς και δεν θα γίνει ποτέ Θεός. Η σοφία του Θεού, η θαυμασιότητα του Θεού, η δικαιοσύνη του Θεού και η μεγαλοπρέπεια του Θεού δεν θα αλλάξουν ποτέ. Η ουσία Του και αυτό που έχει και είναι δεν θα αλλάξουν ποτέ. Το έργο Του, ωστόσο, προχωρεί πάντα προς τα εμπρός, φτάνει συνεχώς σε όλο και μεγαλύτερο βάθος, διότι Αυτός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός. Σε κάθε εποχή ο Θεός υιοθετεί ένα νέο όνομα, σε κάθε εποχή επιτελεί νέο έργο και σε κάθε εποχή επιτρέπει στα δημιουργήματά Του να βλέπουν το νέο Του θέλημα και τη νέα Του διάθεση. Εάν, σε μια νέα εποχή, οι άνθρωποι δεν κατάφερναν να δουν την έκφραση της νέας διάθεσης του Θεού, δεν θα Τον κάρφωναν στον σταυρό για πάντα; Και αν το έκαναν αυτό, δεν θα όριζαν τον Θεό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

239. Εάν ο άνθρωπος εξακολουθεί να λαχταρά την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα κατά τις έσχατες ημέρες, και πιστεύει ότι θα έρθει με την εμφάνιση που είχε στην Ιουδαία, τότε όλο το σχέδιο διαχείρισης των έξι χιλιάδων χρόνων θα σταματούσε στην Εποχή της Λύτρωσης και δεν θα ήταν σε θέση να προχωρήσει περαιτέρω. Επιπλέον, οι έσχατες ημέρες δεν θα έφταναν ποτέ κι η εποχή δεν θα τελείωνε ποτέ. Ο λόγος είναι ότι ο Ιησούς ο Σωτήρας ήρθε μόνο για τη λύτρωση και τη σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Πήρα το όνομα του Ιησού για χάρη όλων των αμαρτωλών στην Εποχή της Χάριτος και δεν είναι το όνομα με το οποίο θα οδηγήσω σ' ένα τέλος ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αν και τα ονόματα Ιεχωβά, Ιησούς και Μεσσίας αντιπροσωπεύουν το Πνεύμα Μου, αυτά τα ονόματα υποδηλώνουν μόνο τις διαφορετικές εποχές στο σχέδιο διαχείρισής Μου και δεν Με αντιπροσωπεύουν στην ολότητά Μου. Τα ονόματα με τα οποία οι άνθρωποι στη γη Με αποκαλούν, δεν μπορούν να διατυπώσουν ολόκληρη τη διάθεσή Μου κι όλα όσα είμαι. Είναι απλώς διαφορετικά ονόματα με τα οποία

ονομάζομαι κατά τη διάρκεια διαφορετικών εποχών. Έτσι, όταν φτάσει η τελική εποχή —η εποχή των εσχάτων ημερών— το όνομά Μου θ' αλλάξει και πάλι. Δεν θα ονομάζομαι Ιεχωβά ή Ιησούς, πολύ λιγότερο Μεσσίας, αλλά θα ονομάζομαι ο ισχυρός Παντοδύναμος Θεός ο ίδιος, και με αυτό το όνομα θα οδηγήσω ολόκληρη την εποχή στο τέλος της. Ήμουν κάποτε γνωστός ως Ιεχωβά. Ονομάστηκα επίσης Μεσσίας και κάποτε οι άνθρωποι Με ονόμασαν Ιησούς ο Σωτήρας, επειδή Με αγαπούσαν και Με σεβόντουσαν. Αλλά σήμερα δεν είμαι ο Ιεχωβά ή ο Ιησούς που οι άνθρωποι γνώριζαν στο παρελθόν —είμαι ο Θεός που επέστρεψε τις έσχατες ημέρες, ο Θεός που θα φέρει την εποχή στο τέλος. Εγώ είμαι ο ίδιος ο Θεός που ανέρχεται από τα πέρατα της γης, γεμάτος με όλη Μου τη διάθεση και γεμάτος εξουσία, τιμή και δόξα. Οι άνθρωποι ποτέ δεν έχουν ασχοληθεί μαζί Μου, δεν Με έχουν γνωρίσει και πάντα αγνοούσαν τη διάθεσή Μου. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε ένα άτομο δεν Με έχει δει. Αυτός είναι ο Θεός που εμφανίζεται στον άνθρωπο τις έσχατες ημέρες, αλλά είναι κρυμμένος ανάμεσα στους ανθρώπους. Κατοικεί ανάμεσα στους ανθρώπους, αληθινός και πραγματικός, όπως ο καυτός ήλιος κι η φλεγόμενη φωτιά, γεμάτος με δύναμη κι εξουσία. Δεν υπάρχει ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα κριθεί από τα λόγια Μου κι ούτε ένα άτομο ή πράγμα που δεν θα εξαγνιστεί από την καύση της φωτιάς. Τελικά, όλα τα έθνη θα ευλογηθούν εξαιτίας των λόγων Μου, αλλά και θα συντριβούν εξαιτίας των λόγων Μου. Με αυτόν τον τρόπο, όλοι οι άνθρωποι τις έσχατες ημέρες θα δουν ότι είμαι ο Σωτήρας που επέστρεψε, είμαι ο Παντοδύναμος Θεός που κατακτά όλη την ανθρωπότητα κι ήμουν κάποτε η προσφορά περί αμαρτίας του ανθρώπου. Αλλά τις έσχατες ημέρες, γίνομαι επίσης οι φλόγες του ήλιου που τα καίνε όλα, όπως κι ο Ήλιος της δικαιοσύνης που αποκαλύπτει όλα τα πράγματα. Αυτό είναι το έργο Μου τις έσχατες ημέρες. Πήρα αυτό το όνομα και απέκτησα αυτή τη διάθεση, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να δουν ότι είμαι δίκαιος Θεός, ότι είμαι ο καυτός ήλιος και η φλεγόμενη φωτιά. Αυτό έγινε ώστε όλοι να Με λατρεύουν, τον μόνο αληθινό Θεό, και να βλέπουν το αληθινό Μου πρόσωπο: δεν είμαι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών και δεν είμαι μόνο ο Λυτρωτής —είμαι ο Θεός όλων των πλασμάτων στον ουρανό, τη γη και τις θάλασσες.

Όταν ο Σωτήρας φτάνει τις έσχατες ημέρες, εάν ο ίδιος ονομαζόταν ακόμα Ιησούς, γεννιόταν και πάλι στην Ιουδαία κι έκανε το έργο Του στην Ιουδαία, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι δημιούργησα μόνο τον λαό του Ισραήλ και λύτρωσα μόνο τον λαό του Ισραήλ, και δεν έχω

καμία σχέση με τους Εθνικούς. Αυτό δεν θα ερχόταν σε αντίθεση με τα λόγια Μου ότι «Εγώ είμαι ο Κύριος που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη κι όλα τα πράγματα»; Έφυγα από την Ιουδαία και κάνω το έργο Μου μεταξύ των Εθνικών, επειδή δεν είμαι μόνο ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά ο Θεός όλων των πλασμάτων. Εμφανίζομαι μεταξύ των Εθνικών κατά τις έσχατες ημέρες επειδή δεν είμαι μόνο ο Ιεχωβά, ο Θεός του λαού του Ισραήλ, αλλά και επειδή είμαι ο Δημιουργός όλων των εκλεκτών Μου μεταξύ των Εθνικών. Δεν δημιούργησα μόνο το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τον Λίβανο, αλλά δημιούργησα και όλα τα έθνη των Εθνικών πέρα από το Ισραήλ. Γι' αυτό τον λόγο, είμαι ο Κύριος όλων των πλασμάτων. Απλώς χρησιμοποίησα το Ισραήλ ως αφετηρία για το έργο Μου, χρησιμοποίησα την Ιουδαία και τη Γαλιλαία ως τα οχυρά του έργου Μου της λύτρωσης και χρησιμοποίησα τα Εθνικά έθνη ως τη βάση από την οποία θα ολοκληρώσω την εποχή. Έκανα δύο στάδια του έργου στο Ισραήλ (τα δύο στάδια του έργου της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος) και πραγματοποιώ δύο ακόμη στάδια (την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας) στις χώρες πέρα από το Ισραήλ. Ανάμεσα στα Εθνικά έθνη, θα κάνω το έργο της κατάκτησης κι έτσι θα ολοκληρώσω την εποχή. Εάν ο άνθρωπος Με αποκαλεί πάντα Ιησού Χριστό, αλλά δεν ξέρει ότι έχω αρχίσει μια νέα εποχή κατά τις έσχατες ημέρες και έχω ξεκινήσει νέο έργο, κι αν ο άνθρωπος περιμένει πάντα με εμμονή την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα, τότε θα αποκαλέσω τους ανθρώπους αυτούς άπιστους. Είναι άνθρωποι που δεν Με ξέρουν κι η πίστη τους σ' Εμένα είναι μια απάτη. Θα μπορούσαν τέτοιοι άνθρωποι να μαρτυρήσουν την άφιξη του Ιησού του Σωτήρα από τον ουρανό; Αυτό που περιμένουν δεν είναι η άφιξή Μου, αλλά η άφιξη του Βασιλιά των Ιουδαίων. Δεν επιθυμούν τον αφανισμό αυτού του ακάθαρτου παλιού κόσμου από Μένα, αλλά, αντίθετα, επιθυμούν την δεύτερη έλευση του Ιησού μετά την οποία θα λυτρωθούν. Ανυπομονούν ο Ιησούς, για άλλη μια φορά, να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα από αυτή την βρόμικη κι άδικη γη. Πώς μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να γίνουν αυτοί που θα ολοκληρώσουν το έργο Μου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών; Οι επιθυμίες του ανθρώπου είναι ανίκανες να επιτύχουν τις επιθυμίες Μου ή να ολοκληρώσουν το έργο Μου, γιατί ο άνθρωπος απλώς θαυμάζει ή λατρεύει το έργο που έχω κάνει πριν, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι πάντα νέος και ποτέ παλιός. Ο άνθρωπος ξέρει μόνο ότι είμαι ο Ιεχωβά κι ο Ιησούς, και δεν έχει ιδέα ότι είμαι ο Τελευταίος, Αυτός που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα στο τέλος. Αυτό που ο άνθρωπος λαχταράει και ξέρει είναι της δικής του αντίληψης και είναι

απλώς αυτό που μπορεί να δει με τα μάτια του. Δεν συμβαδίζει με το έργο που κάνω, αντιθέτως βρίσκεται σε δυσαρμονία με αυτό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Σωτήρας έχει ήδη επιστρέψει πάνω σ' ένα "λευκό σύννεφο"» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το πρωτότυπο κείμενο γράφει «το οποίο είναι».

ΣΤ) Λόγια σχετικά με τη Βίβλο

240. Για πολλά χρόνια, το παραδοσιακό μέσο της πίστης των ανθρώπων (του χριστιανισμού, μίας εκ των τριών μεγάλων θρησκειών του κόσμου) ήταν η ανάγνωση της Βίβλου. Η απομάκρυνση από τη Βίβλο δεν αποτελεί πίστη στον Κύριο, η απομάκρυνση από τη Βίβλο αποτελεί ετεροδοξία και αίρεση, και ακόμη κι όταν οι άνθρωποι διαβάζουν άλλα βιβλία, τα βιβλία αυτά πρέπει να έχουν ως βάση τους την επεξήγηση της Βίβλου. Δηλαδή, αν πιστεύεις στον Κύριο, τότε πρέπει να διαβάζεις τη Βίβλο, και πέραν της Βίβλου δεν πρέπει να λατρεύεις κανένα βιβλίο που δεν σχετίζεται με τη Βίβλο. Αν το κάνεις, τότε προδίδεις τον Θεό. Από τότε που υπάρχει η Βίβλος, η πίστη των ανθρώπων στον Κύριο είναι η πίστη στη Βίβλο. Αντί να λέγεται ότι οι άνθρωποι πιστεύουν στον Κύριο, είναι καλύτερο να λέγεται ότι πιστεύουν στη Βίβλο· αντί να λέγεται ότι έχουν αρχίσει να διαβάζουν τη Βίβλο, είναι καλύτερο να λέγεται ότι έχουν αρχίσει να πιστεύουν στη Βίβλο· και αντί να λέγεται ότι έχουν επιστρέψει ενώπιον του Κυρίου, θα ήταν καλύτερο να λέγεται ότι έχουν επιστρέψει ενώπιον της Βίβλου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι λατρεύουν τη Βίβλο σαν να είναι Θεός, σαν να είναι η πηγή της ζωής τους, και το να τη χάσουν θα ισοδυναμούσε με το να χάσουν τη ζωή τους. Οι άνθρωποι θεωρούν ότι η Βίβλος είναι τόσο υψηλή όσο ο Θεός, ενώ υπάρχουν ακόμη κι εκείνοι που τη θεωρούν ανώτερη από τον Θεό. Αν οι άνθρωποι δεν έχουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορούν να νιώσουν τον Θεό, μπορούν να συνεχίσουν να ζουν —αλλά μόλις χάσουν τη Βίβλο ή χάσουν τα περίφημα κεφάλαια και ρητά της Βίβλου, τότε είναι θαρρείς και έχουν χάσει τη ζωή τους. Κι έτσι, μόλις οι άνθρωποι πιστέψουν στον Κύριο,

αρχίζουν να διαβάζουν και να απομνημονεύουν τη Βίβλο, και όσο πιο πολλά αποσπάσματα από τη Βίβλο είναι σε θέση να απομνημονεύσουν, τόσο περισσότερο αποδεικνύεται ότι αγαπούν τον Κύριο και έχουν μεγάλη πίστη. Όλοι όσοι έχουν διαβάσει τη Βίβλο και μπορούν να μιλούν γι' αυτήν στους άλλους είναι καλοί αδελφοί και αδελφές. Για όλα αυτά τα χρόνια, η πίστη και η αφοσίωση των ανθρώπων στον Κύριο υπολογίζεται βάσει του βαθμού στον οποίο κατανοούν τη Βίβλο. Οι περισσότεροι άνθρωποι απλώς δεν κατανοούν γιατί θα πρέπει να πιστεύουν στον Θεό, ούτε πώς να πιστεύουν στον Θεό, και δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να αναζητούν στοιχεία στα τυφλά ώστε να αποκρυπτογραφήσουν τα κεφάλαια της Βίβλου. Οι άνθρωποι δεν έχουν επιδιώξει ποτέ την κατεύθυνση του έργου του Αγίου Πνεύματος· εξαρχής, δεν έχουν κάνει τίποτε άλλο παρά να μελετούν και να διερευνούν απεγνωσμένα τη Βίβλο, και κανείς δεν έχει βρει ποτέ νεότερο έργο του Αγίου Πνεύματος εκτός της Βίβλου. Κανείς δεν έχει απομακρυνθεί ποτέ από τη Βίβλο, ούτε έχει τολμήσει ποτέ να το κάνει. Οι άνθρωποι μελετούν τη Βίβλο για όλα αυτά τα χρόνια, έχουν βρει τόσο πολλές εξηγήσεις κι έχουν καταβάλει τόσο μεγάλη προσπάθεια· έχουν, επίσης, πολλές διαφορές απόψεων σχετικά με τη Βίβλο, τις οποίες συζητούν ασταμάτητα, σε βαθμό που, τη σήμερον ημέρα, έχουν σχηματιστεί πάνω από δύο χιλιάδες διαφορετικά δόγματα. Όλοι θέλουν να βρουν κάποιες ιδιαίτερες εξηγήσεις ή πιο βαθιά μυστήρια στη Βίβλο, θέλουν να τη διερευνήσουν και να βρουν σε αυτήν το υπόβαθρο του έργου του Ιεχωβά στο Ισραήλ ή το υπόβαθρο του έργου του Ιησού στην Ιουδαία ή περισσότερα μυστήρια που κανείς άλλος δεν γνωρίζει. Οι άνθρωποι προσεγγίζουν τη Βίβλο με εμμονή και πίστη, και κανείς δεν μπορεί να είναι απόλυτα ξεκάθαρος σχετικά με την πραγματική ιστορία ή την ουσία της Βίβλου. Συνεπώς, τη σήμερον ημέρα, οι άνθρωποι εξακολουθούν να διακατέχονται από μια απερίγραπτη αίσθηση θαυμασμού όσον αφορά τη Βίβλο, και έχουν ακόμη μεγαλύτερη εμμονή με αυτήν και ακόμη μεγαλύτερη πίστη σε αυτήν. Τη σήμερον ημέρα, όλοι θέλουν να βρουν τις προφητείες του έργου των εσχάτων ημερών στη Βίβλο, θέλουν να ανακαλύψουν ποιο έργο επιτελεί ο Θεός κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών και ποια είναι τα σημεία των εσχάτων ημερών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η λατρεία τους στη Βίβλο γίνεται πιο ένθερμη, και όσο πιο πολύ πλησιάζουν οι έσχατες ημέρες, τόσο πιο τυφλή αξιοπιστία προσδίδουν στις προφητείες της Βίβλου, ιδιαίτερα σε εκείνες που αφορούν τις έσχατες ημέρες. Με τέτοια τυφλή πίστη στη Βίβλο, με τέτοια εμπιστοσύνη στη Βίβλο, δεν έχουν καμία επιθυμία να αναζητήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σύμφωνα με τις αντιλήψεις τους, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μόνο η Βίβλος

μπορεί να φέρει το έργο του Αγίου Πνεύματος, μόνο στη Βίβλο μπορούν να βρουν τα βήματα του Θεού, μόνο στη Βίβλο βρίσκονται κρυμμένα τα μυστήρια του έργου του Θεού, μόνο η Βίβλος —όχι άλλα βιβλία ή άνθρωποι— μπορεί να διασαφηνίσει τα πάντα για τον Θεό και το συνολικό έργο Του· η Βίβλος μπορεί να φέρει το έργο του ουρανού στη γη, και η Βίβλος μπορεί και να εκκινήσει και να ολοκληρώσει τις εποχές. Με αυτές τις αντιλήψεις, οι άνθρωποι δεν έχουν καμία διάθεση να αναζητήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, ανεξάρτητα από το πόσο βοήθησε η Βίβλος τους ανθρώπους στο παρελθόν, έχει καταστεί εμπόδιο στο πιο πρόσφατο έργο του Θεού. Χωρίς τη Βίβλο, οι άνθρωποι μπορούν να αναζητήσουν τα βήματα του Θεού αλλού· εντούτοις, τη σήμερον ημέρα, τα βήματά Του έχουν περιοριστεί από τη Βίβλο, και η επέκταση του πιο πρόσφατου έργου Του έχει γίνει δύο φορές πιο δύσκολη, έχει μετατραπεί σε επίπονο αγώνα. Όλα αυτά οφείλονται στα περίφημα κεφάλαια και ρητά της Βίβλου, καθώς και στις διάφορες προφητείες της Βίβλου. Η Βίβλος έχει γίνει είδωλο στον νου των ανθρώπων, έχει γίνει γρίφος στο μυαλό τους, κι εκείνοι απλώς δεν είναι ικανοί να πιστέψουν ότι ο Θεός μπορεί να εργαστεί εκτός της Βίβλου, είναι ανίκανοι να πιστέψουν ότι οι άνθρωποι μπορούν να βρουν τον Θεό εκτός της Βίβλου, πολύ λιγότερο δε, είναι σε θέση να πιστέψουν ότι ο Θεός θα μπορούσε να απομακρυνθεί από τη Βίβλο κατά τη διάρκεια του τελικού έργου και να ξεκινήσει εκ νέου. Αυτό είναι αδιανόητο για τους ανθρώπους· δεν μπορούν ούτε να το πιστέψουν ούτε να το φανταστούν. Η Βίβλος έχει μετατραπεί σε μεγάλο εμπόδιο όσον αφορά την αποδοχή του νέου έργου του Θεού από τους ανθρώπους και έχει προκαλέσει δυσχέρεια στη διεύρυνση αυτού του νέου έργου από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

241. Τι είδους βιβλίο είναι η Βίβλος; Η Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου. Η Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου καταγράφει το συνολικό έργο του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, καθώς και το έργο της δημιουργίας από Εκείνον. Στο σύνολό της, καταγράφει το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά και, εν τέλει, ολοκληρώνει τις καταγραφές του έργου του Ιεχωβά με το Βιβλίο του Μαλαχία. Η Παλαιά Διαθήκη καταγράφει δύο τμήματα του έργου που επιτέλεσε ο Θεός: το ένα είναι το έργο της δημιουργίας και το άλλο είναι η θέσπιση του νόμου. Και τα δύο ήταν το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά. Η Εποχή του Νόμου εκπροσωπεί το έργο υπό το όνομα του Ιεχωβά Θεού· αποτελεί το σύνολο του έργου που επιτελέστηκε κυρίως υπό το όνομα του Ιεχωβά. Έτσι, η Παλαιά

Διαθήκη καταγράφει το έργο του Ιεχωβά και η Καινή Διαθήκη καταγράφει το έργο του Ιησού —έργο το οποίο επιτελέστηκε κυρίως υπό το όνομα του Ιησού. Η σημασία του ονόματος του Ιησού και το έργο που επιτέλεσε καταγράφηκαν κατά κύριο, λόγο στην Καινή Διαθήκη. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, ο Ιεχωβά έχτισε τον ναό και τον βωμό στο Ισραήλ, καθοδήγησε τη ζωή των Ισραηλιτών επί γης, αποδεικνύοντας ότι ήταν ο εκλεκτός Του λαός, η πρώτη ομάδα ανθρώπων που επέλεξε ο ίδιος επί γης και την οποία επιθυμούσε η δική Του καρδιά, η πρώτη ομάδα που είχε καθοδηγήσει ο ίδιος προσωπικά. Οι δώδεκα φυλές του Ισραήλ ήταν οι πρώτοι εκλεκτοί του Ιεχωβά, κι έτσι Εκείνος εργαζόταν πάντα μέσα τους, μέχρι τη στιγμή που ολοκληρώθηκε το έργο της Εποχής του Νόμου από τον Ιεχωβά. Το δεύτερο στάδιο του έργου ήταν το έργο της Εποχής της Χάριτος της Καινής Διαθήκης και επιτελέστηκε μεταξύ του εβραϊκού λαού, μεταξύ μίας από τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Το πεδίο αυτού του έργου ήταν μικρότερο επειδή ο Ιησούς ήταν ο Θεός που ενσαρκώθηκε. Ο Ιησούς εργάστηκε μόνο στη γη της Ιουδαίας και επιτέλεσε έργο διάρκειας μόνο τριάμισι ετών. Επομένως, ό,τι καταγράφεται στην Καινή Διαθήκη δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί τον όγκο του έργου που καταγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

242. Αφού επιτέλεσε ο Θεός το έργο της Εποχής του Νόμου, παρήχθη η Παλαιά Διαθήκη, και τότε άρχισαν οι άνθρωποι να διαβάζουν τη Βίβλο. Αφότου ήρθε ο Ιησούς, επιτέλεσε το έργο της Εποχής της Χάριτος, και οι απόστολοί Του έγραψαν την Καινή Διαθήκη. Έτσι παρήχθησαν η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη της Βίβλου και, ακόμη και μέχρι σήμερα, όλοι όσοι πιστεύουν στον Θεό διαβάζουν τη Βίβλο. Η Βίβλος αποτελεί ένα βιβλίο ιστορίας. Φυσικά, περιέχει επίσης κάποιες από τις προβλέψεις των προφητών, και αυτές οι προβλέψεις δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση ιστορία. Η Βίβλος περιλαμβάνει πολλά μέρη —δεν περιέχει μόνο προφητείες, ούτε μόνο το έργο του Ιεχωβά, ούτε μόνο τις επιστολές του Αποστόλου Παύλου. Πρέπει να ξέρεις πόσα μέρη περιλαμβάνει η Βίβλος· η Παλαιά Διαθήκη περιέχει τη Γένεση, την Έξοδο..., και υπάρχουν και τα βιβλία προφητείας που έγραψαν οι προφήτες. Στο τέλος, η Παλαιά Διαθήκη κλείνει με το Βιβλίο του Μαλαχία. Καταγράφει το έργο της Εποχής του Νόμου, του οποίου ηγείτο ο Ιεχωβά. Από τη Γένεση μέχρι το Βιβλίο του Μαλαχία, αποτελεί μια πλήρη καταγραφή όλου του έργου της Εποχής του Νόμου. Δηλαδή, η Παλαιά Διαθήκη καταγράφει όλα όσα βίωσαν οι άνθρωποι που καθοδηγούσε ο Ιεχωβά την Εποχή του

Νόμου. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, οι πολυάριθμοι προφήτες που εξυψώθηκαν από τον Ιεχωβά εξέφρασαν προφητείες για Εκείνον, έδωσαν οδηγίες σε διάφορες φυλές και έθνη και προέβλεψαν το έργο που θα επιτελούσε ο Ιεχωβά. Σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι είχαν εξυψωθεί, είχε δοθεί το Πνεύμα της προφητείας από τον Ιεχωβά: Ήταν σε θέση να βλέπουν τα οράματα από τον Ιεχωβά και να ακούν τη φωνή Του, κι έτσι εμπνέονταν από Αυτόν και έγραφαν προφητείες. Το έργο που επιτέλεσαν αποτελούσε την έκφραση της φωνής του Ιεχωβά, την έκφραση της προφητείας του Ιεχωβά, και το έργο του Ιεχωβά εκείνη την εποχή ήταν απλώς να καθοδηγεί τους ανθρώπους χρησιμοποιώντας το Πνεύμα. Δεν ενσαρκώθηκε και οι άνθρωποι δεν είδαν διόλου το πρόσωπό Του. Έτσι, εξύψωσε πολλούς προφήτες για να επιτελέσουν το έργο Του και τους έδωσε χρησμούς, τους οποίους εκείνοι κληροδότησαν σε κάθε φυλή και φατρία του Ισραήλ. Το έργο τους ήταν να εκφράζουν προφητείες, και κάποιοι από αυτούς κατέγραψαν τις οδηγίες του Ιεχωβά προς αυτούς, προκειμένου να τις δείξουν σε άλλους. Ο Ιεχωβά εξύψωσε αυτούς τους ανθρώπους για να εκφράσουν προφητείες, να προβλέψουν το έργο του μέλλοντος ή το έργο που εναπόμενε να επιτελεστεί κατά το διάστημα εκείνο, έτσι ώστε να μπορούσαν οι άνθρωποι να δουν τη θαυμασιότητα και τη σοφία του Ιεχωβά. Αυτά τα βιβλία προφητείας διέφεραν αρκετά από τα υπόλοιπα βιβλία της Βίβλου· αποτελούσαν λόγια που ειπώθηκαν ή γράφτηκαν από εκείνους στους οποίους είχε δοθεί το Πνεύμα της προφητείας — από εκείνους που είχαν κερδίσει τα οράματα ή τη φωνή από τον Ιεχωβά. Πέρα από τα βιβλία προφητείας, οτιδήποτε άλλο στην Παλαιά Διαθήκη αποτελείται από καταγραφές που δημιουργήθηκαν από ανθρώπους αφότου ο Ιεχωβά είχε τελειώσει το έργο Του. Αυτά τα βιβλία δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τις προβλέψεις που εκφράστηκαν από τους προφήτες που εξυψώθηκαν από τον Ιεχωβά, όπως ακριβώς η Γένεση και η Έξοδος δεν μπορούν να συγκριθούν με το Βιβλίο του Ησαΐα και το Βιβλίο του Δανιήλ. Οι προφητείες ειπώθηκαν προτού επιτελεστεί το έργο· τα άλλα βιβλία, εν τω μεταξύ, γράφτηκαν αφότου τελείωσε το έργο —γι' αυτό ήταν ικανοί οι άνθρωποι. Οι προφήτες εκείνης της εποχής εμπνεύστηκαν από τον Ιεχωβά και εξέφρασαν κάποιες προφητείες, είπαν πολλά λόγια και προφήτευσαν τα γεγονότα της Εποχής της Χάριτος, καθώς και την καταστροφή του κόσμου τις έσχατες ημέρες —το έργο που σχεδίαζε να επιτελέσει ο Ιεχωβά. Όλα τα υπόλοιπα βιβλία καταγράφουν το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ. Έτσι, όταν διαβάζεις τη Βίβλο, διαβάζεις κυρίως για τα πράγματα που έκανε ο Ιεχωβά στο Ισραήλ. Η Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου καταγράφει κυρίως το έργο της καθοδήγησης του Ισραήλ από τον Ιεχωβά, τη χρήση

του Μωυσή από Εκείνον για να οδηγήσει τους Ισραηλίτες έξω από την Αίγυπτο, ο οποίος τους απάλλαξε από τα δεσμά του Φαραώ και τους οδήγησε στην έρημο, κατόπιν του οποίου εισήλθαν στη Χαναάν, και ό,τι ακολούθησε μετά αφορούσε τη ζωή τους στη Χαναάν. Όλα τα υπόλοιπα πέραν τούτου αποτελούνται από τις καταγραφές του έργου του Ιεχωβά σε ολόκληρο το Ισραήλ. Όλα όσα καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο του Ιεχωβά στο Ισραήλ, είναι το έργο που επιτέλεσε ο Ιεχωβά στον τόπο όπου δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα. Από τότε που ο Θεός άρχισε επίσημα να οδηγεί τους ανθρώπους στη γη μετά τον Νώε, ό,τι καταγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο στο Ισραήλ. Και γιατί δεν καταγράφεται κανένα έργο πέραν του Ισραήλ; Επειδή η γη του Ισραήλ είναι το λίκνο της ανθρωπότητας. Στην αρχή, δεν υπήρχαν άλλες χώρες εκτός του Ισραήλ και ο Ιεχωβά δεν εργαζόταν σε άλλους τόπους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ό,τι καταγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου είναι αποκλειστικά το έργο του Θεού στο Ισραήλ εκείνον τον καιρό. Τα λόγια που ειπώθηκαν από τους προφήτες, από τον Ησαΐα, τον Δανιήλ, τον Ιερεμία και τον Ιεζεκιήλ... τα λόγια τους προλέγουν το άλλο έργο Του στη γη, προλέγουν το έργο του ίδιου του Ιεχωβά Θεού. Όλα αυτά προήλθαν από τον Θεό, ήταν το έργο του Αγίου Πνεύματος και, πέρα από αυτά τα βιβλία των προφητών, όλα τα υπόλοιπα αποτελούν καταγραφή των εμπειριών που αποκόμισαν οι άνθρωποι από το έργο του Ιεχωβά εκείνον τον καιρό.

Το έργο της δημιουργίας συνέβη πριν από τη δημιουργία της ανθρωπότητας, εντούτοις το Βιβλίο της Γένεσης ήρθε μονάχα αφότου δημιουργήθηκε η ανθρωπότητα. Επρόκειτο για βιβλίο που γράφτηκε από τον Μωυσή κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου. Είναι όπως τα πράγματα που συμβαίνουν μεταξύ σας σήμερα: Αφού συμβούν, τα καταγράφετε για να τα δείξετε στους ανθρώπους στο μέλλον· για τους ανθρώπους του μέλλοντος, τα όσα καταγράψατε είναι πράγματα που συνέβησαν στο παρελθόν —δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από ιστορία. Όσα καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη είναι το έργο του Ιεχωβά στο Ισραήλ και αυτό που καταγράφεται στην Καινή Διαθήκη είναι το έργο του Ιησού κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος· καταγράφουν το έργο που επιτέλεσε ο Θεός σε δύο διαφορετικές εποχές. Η Παλαιά Διαθήκη καταγράφει το έργο του Θεού κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, κι έτσι η Παλαιά Διαθήκη αποτελεί ένα ιστορικό βιβλίο, ενώ η Καινή Διαθήκη είναι προϊόν του έργου της Εποχής της Χάριτος. Όταν ξεκίνησε το νέο έργο, η Καινή Διαθήκη έγινε κι αυτή παρωχημένη —συνεπώς, και η Καινή Διαθήκη αποτελεί ιστορικό βιβλίο. Φυσικά, η Καινή Διαθήκη δεν είναι τόσο συστηματική όσο η Παλαιά Διαθήκη, ούτε

καταγράφει τόσο πολλά πράγματα. Όλα τα πολυάριθμα λόγια που εξέφερε ο Ιεχωβά καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη της Βίβλου, ενώ μόνο μερικά από τα λόγια του Ιησού καταγράφονται στα τέσσερα Ευαγγέλια. Φυσικά, και ο Ιησούς επιτέλεσε πολύ έργο, αλλά αυτό δεν καταγράφηκε λεπτομερώς. Το γεγονός ότι καταγράφονται πιο λίγα στην Καινή Διαθήκη οφείλεται στο πόσο έργο επιτέλεσε ο Ιησούς. Ο όγκος του έργου που επιτέλεσε κατά τα τριάμισι έτη Του στη γη, καθώς επίσης και το έργο των αποστόλων, ήταν πολύ μικρότερα από το έργο του Ιεχωβά. Συνεπώς, υπάρχουν λιγότερα βιβλία στην Καινή Διαθήκη από ό,τι στην Παλαιά Διαθήκη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

243. Τα ευαγγέλια της Καινής Διαθήκης καταγράφηκαν είκοσι με τριάντα χρόνια μετά τη σταύρωση του Ιησού. Πριν, ο λαός του Ισραήλ διάβαζε μόνο την Παλαιά Διαθήκη. Με άλλα λόγια, στην αρχή της Εποχής της Χάριτος οι άνθρωποι διάβαζαν την Παλαιά Διαθήκη. Η Καινή Διαθήκη εμφανίστηκε μόλις κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος. Η Καινή Διαθήκη δεν υπήρχε όσο εργαζόταν ο Ιησούς· οι άνθρωποι κατέγραψαν το έργο Του μετά την ανάστασή Του και την ανάληψή Του στον ουρανό. Τότε μόνο δημιουργήθηκαν τα τέσσερα Ευαγγέλια, πέραν των οποίων υπήρχαν και οι επιστολές του Παύλου και του Πέτρου, καθώς και το Βιβλίο της Αποκάλυψης. Πάνω από τριακόσια έτη αφότου ο Ιησούς ανήλθε στον ουρανό, οι επόμενες γενεές συνέλεξαν επιλεκτικά αυτά τα έγγραφα, και τότε μόνο προέκυψε η Καινή Διαθήκη της Βίβλου. Μόνο μετά από την ολοκλήρωση αυτού του έργου δημιουργήθηκε η Καινή Διαθήκη. Δεν υπήρχε προηγουμένως. Ο Θεός είχε επιτελέσει όλο αυτό το έργο και ο Παύλος και οι άλλοι απόστολοι είχαν γράψει τόσο πολλές επιστολές στις εκκλησίες σε διάφορες τοποθεσίες. Οι άνθρωποι μετά από αυτούς συνδύασαν τις επιστολές τους και προσέθεσαν το μεγαλύτερο όραμα που κατέγραψε ο Ιωάννης στο νησί της Πάτμου, στο οποίο προφητεύτηκε το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες. Αυτή η αλληλουχία δημιουργήθηκε από ανθρώπους και διαφέρει από τις ομιλίες του σήμερα. Αυτό που καταγράφεται σήμερα είναι σε συμφωνία με τα στάδια του έργου του Θεού· αυτό με το οποίο ασχολούνται οι άνθρωποι σήμερα είναι το έργο που επιτέλεσε προσωπικά ο Θεός και τα λόγια που εξέφερε ο ίδιος προσωπικά. Εσύ —η ανθρωπότητα— δεν χρειάζεται να παρέμβεις· τα λόγια, τα οποία προέρχονται απευθείας από το Πνεύμα, έχουν ταξινομηθεί βήμα προς βήμα και διαφέρουν από τη διάταξη των καταγραφών του ανθρώπου. Μπορεί να ειπωθεί πως ό,τι

κατέγραψαν ήταν σύμφωνα με το επίπεδο εκπαίδευσής τους και το ανθρώπινο επίπεδό τους. Ό,τι κατέγραψαν ήταν οι εμπειρίες των ανθρώπων, και ο καθένας είχε τα δικά του μέσα καταγραφής και γνώσης, και κάθε καταγραφή ήταν διαφορετική. Έτσι, αν λατρεύεις τη Βίβλο ως Θεό, είσαι εξαιρετικά αδαής και ανόητος! Γιατί δεν αναζητάς το έργο του Θεού του σήμερα; Μόνο το έργο του Θεού μπορεί να σώσει τον άνθρωπο. Η Βίβλος δεν μπορεί να σώσει τον άνθρωπο· ακόμη κι αν οι άνθρωποι τη διάβαζαν για αρκετές χιλιάδες χρόνια, και πάλι δεν θα υπήρχε η παραμικρή αλλαγή μέσα τους, και αν λατρεύεις τη Βίβλο δεν θα κερδίσεις ποτέ το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

244. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι η κατανόηση και η ικανότητα ερμηνείας της Βίβλου ισοδυναμεί με την ανακάλυψη της αληθινής οδού —στην πραγματικότητα, όμως, είναι όντως τόσο απλό; Κανείς δεν γνωρίζει την πραγματικότητα της Βίβλου: ότι δεν είναι τίποτα παραπάνω από ένα ιστορικό αρχείο του έργου του Θεού και μια απόδειξη των δύο προηγούμενων σταδίων του έργου του Θεού και ότι δεν σε βοηθά να κατανοήσεις καθόλου τους στόχους του έργου του Θεού. Όλοι όσοι έχουν διαβάσει τη Βίβλο γνωρίζουν ότι καταγράφει τα δύο στάδια του έργου του Θεού κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου και της Εποχής της Χάριτος. Η Παλαιά Διαθήκη εξιστορεί την ιστορία του Ισραήλ και το έργο του Ιεχωβά από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι το πέρας της Εποχής του Νόμου. Η Καινή Διαθήκη καταγράφει το έργο του Ιησού επί γης, το οποίο εμπεριέχεται στα Τέσσερα Ευαγγέλια, καθώς και το έργο του Παύλου. Δεν αποτελούν αυτά ιστορικά αρχεία; Η αναφορά των γεγονότων του παρελθόντος σήμερα τα καθιστά ιστορία και ανεξάρτητα από το πόσο αληθινά ή πραγματικά είναι, εξακολουθούν να αποτελούν ιστορία —και η ιστορία δεν μπορεί να αφορά το παρόν, διότι ο Θεός δεν αναπολεί την ιστορία! Συνεπώς, αν κατανοείς μόνο τη Βίβλο χωρίς να κατανοείς τίποτα από το έργο που ο Θεός προτίθεται να επιτελέσει τη σήμερον ημέρα, και αν πιστεύεις στον Θεό αλλά δεν αναζητάς το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε δεν κατανοείς τι σημαίνει να αναζητάς τον Θεό. Εάν διαβάζεις τη Βίβλο για να μελετήσεις την ιστορία του Ισραήλ, ώστε να διερευνήσεις την ιστορία της δημιουργίας του Θεού όλων των ουρανών και της γης, τότε δεν πιστεύεις στον Θεό. Αλλά σήμερα, από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό και επιδιώκεις τη ζωή, αφού επιδιώκεις τη γνώση του Θεού και δεν επιδιώκεις νεκρά γράμματα και δόγματα ή την κατανόηση της ιστορίας, πρέπει να

αναζητήσεις το σημερινό θέλημα του Θεού και να αναζητήσεις την κατεύθυνση του έργου του Αγίου Πνεύματος. Εάν ήσουν αρχαιολόγος, θα μπορούσες να διαβάσεις τη Βίβλο —αλλά δεν είσαι, είσαι ένας από εκείνους που πιστεύουν στον Θεό και καλά θα κάνεις να αναζητήσεις το σημερινό θέλημα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

245. Εάν επιθυμείς να δεις το έργο της Εποχής του Νόμου και να δεις πώς ακολουθούσαν οι Ισραηλίτες την οδό του Ιεχωβά, τότε πρέπει να διαβάσεις την Παλαιά Διαθήκη· αν επιθυμείς να κατανοήσεις το έργο της Εποχής της Χάριτος, τότε πρέπει να διαβάσεις την Καινή Διαθήκη. Πώς, όμως, βλέπεις το έργο των εσχάτων ημερών; Πρέπει να αποδεχτείς την ηγεσία του Θεού του σήμερα και να εισέλθεις στο σημερινό έργο, διότι αυτό είναι το νέο έργο και κανείς δεν το έχει καταγράψει προηγουμένως στη Βίβλο. Τη σήμερον ημέρα, ο Θεός έχει ενσαρκωθεί και έχει επιλέξει άλλους εκλεκτούς στην Κίνα. Ο Θεός εργάζεται μέσα σε αυτούς τους ανθρώπους, συνεχίζει το έργο Του επί γης και συνεχίζει το έργο της Εποχής της Χάριτος. Το έργο του σήμερα είναι ένα μονοπάτι στο οποίο ο άνθρωπος δεν έχει πορευτεί ποτέ, καθώς και μία οδός την οποία κανείς δεν έχει δει ποτέ. Είναι έργο που δεν έχει επιτελεστεί ποτέ πριν —είναι το πιο πρόσφατο έργο του Θεού επί γης. Ως εκ τούτου, έργο που δεν έχει επιτελεστεί ποτέ πριν δεν αποτελεί ιστορία, επειδή το τώρα είναι τώρα και δεν έχει γίνει ακόμα παρελθόν. Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ότι ο Θεός έχει κάνει μεγαλύτερο και νεότερο έργο επί γης και εκτός του Ισραήλ, ότι αυτό έχει ήδη υπερβεί το πεδίο του Ισραήλ και τις προβλέψεις των προφητών, ότι είναι νέο και θαυμάσιο έργο πέραν των προφητειών και νεότερο έργο πέραν του Ισραήλ, καθώς και έργο το οποίο οι άνθρωποι δεν μπορούν μήτε να αντιληφθούν μήτε να φανταστούν. Πώς θα μπορούσε η Βίβλος να περιέχει σαφείς καταγραφές τέτοιου έργου; Ποιος θα μπορούσε να έχει καταγράψει εκ των προτέρων κάθε παραμικρό μέρος του σημερινού έργου, χωρίς καμία παράλειψη; Ποιος θα μπορούσε να έχει καταγράψει αυτό το ισχυρότερο, σοφότερο έργο, που αψηφά τις συμβάσεις, σε εκείνο το μουχλιασμένο παλιό βιβλίο; Το σημερινό έργο δεν αποτελεί ιστορία και, ως εκ τούτου, αν θέλεις να πορευτείς στο νέο μονοπάτι του σήμερα, τότε πρέπει να απομακρυνθείς από τη Βίβλο, πρέπει να υπερβείς τα βιβλία προφητείας ή ιστορίας στη Βίβλο. Τότε μόνο θα μπορέσεις να πορευτείς σωστά στο νέο μονοπάτι και τότε μόνο θα μπορέσεις να εισέλθεις στη νέα σφαίρα και στο νέο έργο. Πρέπει να καταλάβεις τον λόγο που, τη σήμερον ημέρα, σου ζητείται να μη διαβάζεις τη

Βίβλο, τον λόγο που υπάρχει ένα άλλο έργο που είναι ξεχωριστό από τη Βίβλο, τον λόγο που ο Θεός δεν αναζητά νεότερη, πιο λεπτομερή άσκηση στη Βίβλο και τον λόγο που υπάρχει, αντ' αυτού, ισχυρότερο έργο εκτός της Βίβλου. Αυτά είναι όλα όσα θα πρέπει να κατανοήσετε. Πρέπει να γνωρίζεις τη διαφορά ανάμεσα στο παλιό και το νέο έργο και, παρόλο που δεν διαβάζεις τη Βίβλο, πρέπει να είσαι σε θέση να την αναλύεις διεξοδικά· αν δεν το κάνεις, θα εξακολουθείς να λατρεύεις τη Βίβλο και θα σου είναι δύσκολο να εισέλθεις στο νέο έργο και να υποβληθείς σε νέες αλλαγές. Εφόσον υπάρχει μια ανώτερη οδός, γιατί να μελετάς εκείνη την κατώτερη, απαρχαιωμένη οδό; Εφόσον υπάρχουν νεότερες ομιλίες και νεότερο έργο, γιατί να ζεις εν μέσω παλαιών ιστορικών καταγραφών; Οι νέες ομιλίες μπορούν να παράσχουν τα απαραίτητα για σένα, πράγμα που αποδεικνύει ότι αυτό είναι το νέο έργο. Οι παλιές καταγραφές δεν μπορούν να σε κάνουν να χορτάσεις ούτε μπορούν να καλύψουν τις τρέχουσες ανάγκες σου, γεγονός που αποδεικνύει ότι αποτελούν ιστορία και όχι το έργο του εδώ και τώρα. Η υψηλότερη οδός είναι το νεότερο έργο και, με το νέο έργο, όσο υψηλή κι αν είναι η οδός του παρελθόντος, εξακολουθεί να είναι η ιστορία των στοχασμών των ανθρώπων και, ανεξάρτητα από την αξία της ως αναφορά, εξακολουθεί να παραμένει η παλαιά οδός. Παρόλο που καταγράφεται στο «ιερό βιβλίο», η παλαιά οδός αποτελεί ιστορία. Παρόλο που δεν υπάρχει καμία καταγραφή της στο «ιερό βιβλίο», η νέα οδός είναι η οδός του εδώ και τώρα. Αυτή η οδός μπορεί να σε σώσει και αυτή η οδός μπορεί να σε αλλάξει, διότι αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

246. Πρέπει να κατανοήσετε τη Βίβλο —αυτό το έργο είναι υψίστης σημασίας! Τη σήμερον ημέρα, δεν χρειάζεται να διαβάζεις τη Βίβλο, διότι δεν περιέχει τίποτε νέο· όλα είναι παλιά. Η Βίβλος είναι ένα ιστορικό βιβλίο, και αν είχες φάει και πιει την Παλαιά Διαθήκη κατά την Εποχή της Χάριτος —αν είχες κάνει πράξη αυτά που απαιτούνταν τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος— ο Ιησούς θα σε είχε απορρίψει και θα σε είχε καταδικάσει. Αν είχες εφαρμόσει την Παλαιά Διαθήκη στο έργο του Ιησού, θα ήσουν Φαρισαίος. Αν, τη σήμερον ημέρα, συνδυάσεις την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη για να φας και πιεις, καθώς και για να ασκηθείς, τότε ο Θεός του σήμερα θα σε καταδικάσει. Θα έχεις μείνει πίσω όσον αφορά το σημερινό έργο του Αγίου Πνεύματος! Εάν τρως και πίνεις την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη, τότε είσαι έξω από το ρεύμα του Αγίου

Πνεύματος! Τον καιρό του Ιησού, ο Ιησούς καθοδήγησε τους Εβραίους, καθώς και όλους όσοι Τον ακολουθούσαν, σύμφωνα με το έργο που επιτελούσε μέσα Του το Άγιο Πνεύμα εκείνον τον καιρό. Δεν λάμβανε τη Βίβλο ως βάση για ό,τι έπραττε, αλλά μιλούσε σύμφωνα με το έργο Του. Δεν έδινε σημασία σε αυτά που έλεγε η Βίβλος, ούτε έψαχνε στη Βίβλο ένα μονοπάτι στο οποίο να οδηγήσει τους ακόλουθούς Του. Από τότε που πρωτοξεκίνησε να εργάζεται, διέδιδε την οδό της μετάνοιας —μία λέξη η οποία δεν είχε αναφερθεί διόλου στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Όχι μόνο δεν ενήργησε σύμφωνα με τη Βίβλο, αλλά ηγήθηκε επίσης ενός νέου μονοπατιού και επιτέλεσε νέο έργο. Δεν έκανε ποτέ αναφορά στη Βίβλο όταν κήρυττε. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου, κανείς δεν ήταν ποτέ σε θέση να εκτελέσει τα θαύματά Του —να θεραπεύσει τους άρρωστους και να εκβάλει τα δαιμόνια. Έτσι και το έργο Του, οι διδαχές Του και η εξουσία και η δύναμη των λόγων Του υπερέβαιναν κάθε άνθρωπο την Εποχή του Νόμου. Ο Ιησούς επιτελούσε απλώς το νεότερο έργο Του και, παρόλο που πολλοί άνθρωποι Τον καταδίκασαν χρησιμοποιώντας τη Βίβλο —και χρησιμοποίησαν, μάλιστα, την Παλαιά Διαθήκη για να Τον σταυρώσουν— το έργο Του υπερέβη την Παλαιά Διαθήκη. Αν δεν ίσχυε αυτό, γιατί Τον κάρφωσαν οι άνθρωποι στον σταυρό; Ο λόγος δεν ήταν επειδή η Παλαιά Διαθήκη δεν ανέφερε τίποτα για τη διδασκαλία Του και την ικανότητά Του να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει τα δαιμόνια; Το έργο Του επιτελέστηκε με σκοπό να ηγηθεί ενός νέου μονοπατιού· δεν είχε σκοπό να ξεκινήσει σκοπίμως πόλεμο ενάντια στη Βίβλο, ούτε να ξεφορτωθεί σκοπίμως την Παλαιά Διαθήκη. Ήλθε απλώς για να εκτελέσει τη διακονία Του, να φέρει το νέο έργο σε εκείνους που Τον λαχταρούσαν και Τον αναζητούσαν. Δεν ήλθε για να επεξηγήσει την Παλαιά Διαθήκη ή να υποστηρίξει το έργο της. Το έργο Του δεν είχε σκοπό να επιτρέψει στην Εποχή του Νόμου να συνεχίσει να εξελίσσεται, διότι το έργο Του δεν λάμβανε διόλου υπόψη το εάν είχε ως βάση τη Βίβλο. Ο Ιησούς ήλθε απλώς να επιτελέσει το έργο που όφειλε να επιτελέσει. Οπότε, δεν εξήγησε τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε εργάστηκε σύμφωνα με τα λόγια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης. Αγνόησε αυτά που έλεγε η Παλαιά Διαθήκη, δεν Τον ενδιέφερε αν συμφωνούσε με το έργο Του ή όχι και δεν Τον ενδιέφερε τι γνώριζαν οι άλλοι για το έργο Του ή πώς το καταδίκαζαν. Συνέχισε απλώς να επιτελεί το έργο που όφειλε να επιτελέσει, παρόλο που πολλοί άνθρωποι χρησιμοποίησαν τις προβλέψεις των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης για να Τον καταδικάσουν. Στους ανθρώπους, φαινόταν θαρρείς και το έργο Του δεν είχε καμία βάση, και πολλά στοιχεία του έρχονταν σε αντίθεση με τις καταγραφές της Παλαιάς

Διαθήκης. Δεν ήταν αυτό σφάλμα του ανθρώπου; Χρειάζεται να εφαρμόζεται δόγμα στο έργο του Θεού; Και πρέπει ο Θεός να εργάζεται σύμφωνα με τις προβλέψεις των προφητών; Στο κάτω κάτω, τι είναι μεγαλύτερο: ο Θεός ή η Βίβλος; Γιατί πρέπει ο Θεός να εργάζεται σύμφωνα με τη Βίβλο; Μήπως ο Θεός δεν έχει το δικαίωμα να υπερβεί τη Βίβλο; Δεν μπορεί ο Θεός να απομακρυνθεί από τη Βίβλο και να επιτελέσει άλλο έργο; Γιατί ο Ιησούς και οι μαθητές Του δεν τηρούσαν το Σάββατο; Αν έπρεπε να τηρεί το Σάββατο και να ασκείται σύμφωνα με τις εντολές της Παλαιάς Διαθήκης, τότε γιατί ο Ιησούς δεν τήρησε το Σάββατο μετά την έλευσή Του, αλλά, αντ' αυτού, έπλυνε πόδια, κάλυψε το κεφάλι, έκοψε τον άρτο κι ήπιε κρασί; Δεν απουσιάζουν όλα αυτά από τις εντολές της Παλαιάς Διαθήκης; Αν ο Ιησούς τιμούσε την Παλαιά Διαθήκη, τότε γιατί δεν ακολούθησε αυτά τα δόγματα; Θα πρέπει να γνωρίζεις ποιος ήλθε πρώτος μεταξύ Θεού και Βίβλου! Εφόσον ήταν ο Κύριος του Σαββάτου, δεν θα μπορούσε να είναι και ο Κύριος της Βίβλου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

247. Οι Ιουδαίοι εκείνον τον καιρό διάβαζαν όλοι την Παλαιά Διαθήκη και γνώριζαν την προφητεία του Ησαΐα, ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννιόταν μέσα σε μια φάτνη. Τότε γιατί, εφόσον το γνώριζαν αυτό, παρόλα αυτά καταδίωξαν τον Ιησού; Αυτό δεν οφείλεται στην επαναστατική τους φύση και στην άγνοιά τους για το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εκείνον τον καιρό, οι Φαρισαίοι πίστευαν ότι το έργο του Ιησού δεν έμοιαζε με αυτό που γνώριζαν από τις προφητείες για το αρσενικό βρέφος. Ο άνθρωπος του σήμερα απορρίπτει τον Θεό επειδή το έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν συμβαδίζει με τη Βίβλο. Δεν είναι η ίδια και απαράλλαχτη ουσία της επαναστατικότητάς τους απέναντι στον Θεό; Μπορείς να είσαι από αυτούς που αποδέχονται αναντίρρητα το έργο του Αγίου Πνεύματος στο σύνολό του; Αν είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε είναι το σωστό ρεύμα. Πρέπει να το αποδεχθείς χωρίς την παραμικρή αμφιβολία και όχι να επιλέγεις και να ξεδιαλέγεις τι θα αποδεχθείς. Αν ο Θεός σού δώσει περισσότερες γνώσεις και είσαι πιο επιφυλακτικός απέναντί Του, τότε δεν περιττό αυτό; Δεν χρειάζεται να ψάχνεις για περαιτέρω αποδείξεις από τη Βίβλο· εάν πρόκειται για το έργο του Αγίου Πνεύματος, τότε πρέπει να το αποδεχτείς, διότι πιστεύεις στον Θεό για να ακολουθείς τον Θεό, και δεν θα πρέπει να Τον ερευνάς. Δεν θα πρέπει να αναζητάς περαιτέρω αποδείξεις για Εμένα, προκειμένου να δεις ότι Εγώ είμαι ο Θεός σου. Αντιθέτως, θα πρέπει να διακρίνεις εάν έχεις όφελος από Εμένα, αυτό είναι το πιο σημαντικό. Ακόμα κι αν έχεις βρει τις πιο

αδιάσειστες αποδείξεις στη Βίβλο, αυτές δεν μπορούν να σε θέσουν πλήρως ενώπιόν Μου. Είσαι κάποιος που ζει εντός των ορίων που θέτει η Βίβλος, όχι ενώπιόν Μου. Η Βίβλος δεν μπορεί να σε βοηθήσει να Με γνωρίσεις, ούτε μπορεί να κάνει πιο βαθιά την αγάπη σου για Εμένα. Παρόλο που η Βίβλος προφήτεψε τη γέννηση ενός αρσενικού βρέφους, κανένας δεν θα μπορούσε να αντιληφθεί σε ποιον θα πραγματοποιούταν η προφητεία, καθώς ο άνθρωπος δεν γνωρίζει το έργο του Θεού, κι αυτό έκανε τους Φαρισαίους να σταθούν αντιμέτωποι στον Ιησού. Ορισμένοι γνωρίζουν ότι το έργο Μου είναι προς το συμφέρον του ανθρώπου, ωστόσο εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο Ιησούς κι Εγώ είμαστε δύο εντελώς ξεχωριστά, αμοιβαίως ασύμβατα όντα. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς απηύθυνε στους μαθητές Του μόνο μια σειρά από κηρύγματα κατά την Εποχή της Χάριτος, όπως πώς να ασκούνται, πώς να συναθροίζονται, πώς να ζητάνε κατά την προσευχή, πώς να φέρονται ο ένας στον άλλον και ούτω καθεξής. Το έργο που έφερε εις πέρας ανήκε στην Εποχή της Χάριτος και ανέπτυξε μόνο το πώς οι μαθητές και οι ακόλουθοί Του οφείλουν να ασκούνται. Επιτέλεσε μόνο το έργο της Εποχής της Χάριτος και όχι των εσχάτων ημερών. Όταν ο Ιεχωβά θέσπισε τους νόμους της Παλαιάς Διαθήκης, κατά την Εποχή του Νόμου, γιατί δεν έκανε τότε το έργο της Εποχής της Χάριτος; Γιατί δεν έκανε εκ των προτέρων σαφές το έργο της Εποχής της Χάριτος; Αυτό δεν θα ωφελούσε την αποδοχή του ανθρώπου; Το μόνο που προφήτεψε ήταν ότι ένα αρσενικό βρέφος θα γεννηθεί και θα ανέλθει στην εξουσία, αλλά Αυτός δεν πραγματοποίησε εκ των προτέρων το έργο της Εποχής της Χάριτος. Το έργο του Θεού σε κάθε εποχή έχει ξεκάθαρες διαχωριστικές γραμμές. Πραγματοποιεί μόνο το έργο της τρέχουσας εποχής και ποτέ το επόμενο στάδιο του έργου Του εκ των προτέρων. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί το αντιπροσωπευτικό Του έργο για κάθε εποχή να έρθει στο προσκήνιο. Ο Ιησούς μίλησε μόνο για τα σημάδια των εσχάτων ημερών, για το πώς να είσαι υπομονετικός και πώς να σωθείς, πώς να μετανοείς και να εξομολογείσαι, καθώς και για το πώς να κουβαλάς τον σταυρό και να υπομένεις τα βάσανα. Δεν μίλησε ποτέ για το πώς θα πρέπει να εισέλθει ή για το πώς να προσπαθήσει να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού ο άνθρωπος των εσχάτων ημερών. Βάσει αυτού, δεν θα αποτελούσε πλάνη να αναζητεί κανείς μέσα στη Βίβλο το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες; Τι μπορείς να διακρίνεις, κρατώντας απλώς τη Βίβλο στα χέρια σου; Είτε πρόκειται για ερμηνευτή της Βίβλου είτε για κήρυκα, ποιος μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων το σημερινό έργο;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς μπορεί ο άνθρωπος που έχει οριοθετήσει τον Θεό σύμφωνα με τις αντιλήψεις του να λάβει τις αποκαλύψεις του Θεού;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

248. Τη σήμερον ημέρα, οι άνθρωποι πιστεύουν ότι η Βίβλος είναι ο Θεός και ότι ο Θεός είναι η Βίβλος. Επίσης, πιστεύουν ότι όλα τα λόγια της Βίβλου αποτελούν τα μόνα λόγια που εξέφερε ο Θεός και ότι όλα ειπώθηκαν από τον Θεό. Όσοι πιστεύουν στον Θεό νομίζουν, μάλιστα, ότι παρόλο που και τα εξήντα έξι βιβλία της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης γράφτηκαν από ανθρώπους, όλα ήταν θεόπνευστα και αποτελούν καταγραφή των ομιλιών του Αγίου Πνεύματος. Αυτό αποτελεί τη λανθασμένη κατανόηση του ανθρώπου και δεν συνάδει απόλυτα με τα γεγονότα. Στην πραγματικότητα, πέρα από τα βιβλία των προφητειών, το μεγαλύτερο μέρος της Παλαιάς Διαθήκης αποτελεί ιστορικό αρχείο. Ορισμένες από τις επιστολές της Καινής Διαθήκης προέρχονται από τις εμπειρίες των ανθρώπων και ορισμένες προέρχονται από τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Οι επιστολές του Παύλου, παραδείγματος χάριν, προέκυψαν από το έργο ενός ανθρώπου, ήταν όλες το αποτέλεσμα της διαφώτισης του Αγίου Πνεύματος, γράφτηκαν για τις εκκλησίες και ήταν λόγια προτροπής και ενθάρρυνσης για τους αδελφούς και τις αδελφές των εκκλησιών. Δεν ήταν λόγια που εξέφερε το Άγιο Πνεύμα —ο Παύλος δεν μπορούσε να μιλήσει εξ ονόματος του Αγίου Πνεύματος, ούτε ήταν προφήτης, πολύ λιγότερο δε, είδε τα οράματα που είδε ο Ιωάννης. Οι επιστολές του γράφτηκαν για τις εκκλησίες της Εφέσου, της Φιλαδέλφειας, της Γαλατίας και για άλλες εκκλησίες. Έτσι, οι επιστολές του Παύλου στην Καινή Διαθήκη είναι επιστολές τις οποίες έγραψε ο Παύλος για τις εκκλησίες, και όχι έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα, ούτε άμεσες ομιλίες του Αγίου Πνεύματος. Είναι απλώς λόγια προτροπής, παρηγοριάς και ενθάρρυνσης που έγραψε για τις εκκλησίες κατά τη διάρκεια του έργου του. Είναι, επίσης, μια καταγραφή μεγάλου μέρους του έργου του Παύλου εκείνον τον καιρό. Γράφτηκαν για όλους τους εν Κυρίω αδελφούς και τις εν Κυρίω αδελφές, ώστε οι αδελφοί και οι αδελφές των εκκλησιών εκείνη την εποχή να ακολουθούσαν τις συμβουλές του και να συμμορφώνονταν με την οδό της μετάνοιας του Κυρίου Ιησού. Ο Παύλος επ’ ουδενί δεν είπε, είτε πρόκειται για τις εκκλησίες εκείνης της εποχής είτε για αυτές του μέλλοντος, ότι όλοι πρέπει να τρώνε και να πίνουν όσα εκείνος έγραψε, ούτε είπε ότι όλα τα λόγια του προέρχονταν από τον Θεό. Σύμφωνα με τις συνθήκες της εκκλησίας εκείνη την εποχή, απλώς επικοινωνούσε με τους αδελφούς και τις αδελφές, τους παρότρυνε και τους ενέπνεε πίστη, και

απλώς κήρυττε στους ανθρώπους ή τους έδινε υπενθυμίσεις και τους παρότρυνε. Τα λόγια του βασίζονταν στο δικό του φορτίο και υποστήριζε τους ανθρώπους μέσω αυτών των λόγων. Επιτέλεσε το έργο ενός αποστόλου των εκκλησιών εκείνης της εποχής, ήταν ένας εργάτης που χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο Ιησού, και έτσι έπρεπε να αναλάβει την ευθύνη για τις εκκλησίες και έπρεπε να αναλάβει το έργο των εκκλησιών, έπρεπε να μάθει για τις καταστάσεις των αδελφών —και, λόγω αυτού, έγραψε επιστολές για όλους τους εν Κυρίω αδελφούς και τις εν Κυρίω αδελφές. Όλα τα εποικοδομητικά και θετικά πράγματα που είπε στους ανθρώπους ήταν σωστά, αλλά δεν εκπροσωπούσαν τις ομιλίες του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορούσαν να εκπροσωπήσουν τον Θεό. Αποτελεί εξωφρενική κατανόηση και τεράστια βλασφημία να αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι τις καταγραφές των εμπειριών ενός ανθρώπου και τις επιστολές ενός ανθρώπου ως τα λόγια που εξέφερε το Άγιο Πνεύμα στις εκκλησίες! Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όσον αφορά τις επιστολές που έγραψε ο Παύλος για τις εκκλησίες, διότι οι επιστολές του γράφτηκαν για τους αδελφούς και τις αδελφές βάσει των συνθηκών και της κατάστασης κάθε εκκλησίας εκείνον τον καιρό, και είχαν σκοπό να προτρέψουν τους εν Κυρίω αδελφούς και τις εν Κυρίω αδελφές ώστε να μπορέσουν να λάβουν τη χάρη του Κυρίου Ιησού. Οι επιστολές του είχαν σκοπό να αφυπνίσουν τους αδελφούς και τις αδελφές εκείνης της εποχής. Μπορεί να ειπωθεί ότι αυτό ήταν το δικό του φορτίο και ήταν, επίσης, το φορτίο που του έδωσε το Άγιο Πνεύμα. Στο κάτω κάτω, ήταν ένας απόστολος που καθοδήγησε τις εκκλησίες του καιρού εκείνου, που έγραψε επιστολές για τις εκκλησίες και τις παρότρυνε —αυτή ήταν η ευθύνη του. Η ταυτότητά του ήταν απλώς εκείνη ενός εργαζόμενου αποστόλου, κι εκείνος ήταν απλώς ένας απόστολος που εστάλη από τον Θεό. Δεν ήταν ούτε προφήτης ούτε μάντης. Για εκείνον, το έργο του και η ζωή των αδελφών ήταν υψίστης σημασίας. Συνεπώς, δεν μπορούσε να μιλά εξ ονόματος του Αγίου Πνεύματος. Τα λόγια του δεν ήταν τα λόγια του Αγίου Πνεύματος, πολύ λιγότερο δε, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι ήταν τα λόγια του Θεού, διότι ο Παύλος δεν ήταν τίποτα παραπάνω από ένα πλάσμα του Θεού και σίγουρα δεν ήταν η ενσάρκωση του Θεού. Η ταυτότητά του δεν ήταν ίδια με αυτή του Ιησού. Τα λόγια του Ιησού ήταν τα λόγια του Αγίου Πνεύματος, ήταν τα λόγια του Θεού, διότι η ταυτότητά Του ήταν εκείνη του Χριστού —του Υιού του Θεού. Πώς θα μπορούσε ο Παύλος να είναι ισότιμος με Εκείνον; Εάν οι άνθρωποι βλέπουν τις επιστολές ή τα λόγια του Παύλου ως τις ομιλίες του Αγίου Πνεύματος και τα λατρεύουν ως Θεό, τότε μπορεί να ειπωθεί μονάχα ότι δεν έχουν καμία ικανότητα διάκρισης. Για να μιλήσουμε πιο

σκληρά, αυτό δεν αποτελεί απλώς βλασφημία; Πώς θα μπορούσε ένας άνθρωπος να μιλά εξ ονόματος του Θεού; Και πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι να προσκυνούν ενώπιον των καταγραφών των επιστολών του και των λόγων που εξέφερε σαν να ήταν ένα ιερό βιβλίο ή ένα θεϊκό βιβλίο; Θα μπορούσαν τα λόγια του Θεού να ειπωθούν τυχαία από έναν άνθρωπο; Πώς θα μπορούσε ένας άνθρωπος να μιλά εξ ονόματος του Θεού; Οπότε, τι λες εσύ —θα μπορούσαν οι επιστολές που έγραψε για τις εκκλησίες να μην είναι νοθευμένες με τις δικές του ιδέες; Πώς θα μπορούσαν να μην είναι νοθευμένες με ανθρώπινες ιδέες; Έγραψε επιστολές για τις εκκλησίες με βάση τις προσωπικές του εμπειρίες και τη δική του γνώση. Παραδείγματος χάριν, ο Παύλος έγραψε μια επιστολή στις εκκλησίες της Γαλατίας, η οποία περιείχε μια συγκεκριμένη άποψη, και ο Πέτρος έγραψε μια άλλη, η οποία περιείχε μια άλλη άποψη. Ποια από τις δύο προήλθε από το Άγιο Πνεύμα; Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά. Ως εκ τούτου, μπορεί μονάχα να ειπωθεί ότι και οι δύο έφεραν ένα φορτίο για τις εκκλησίες, όμως οι επιστολές τους εκπροσωπούν το ανάστημά τους, εκπροσωπούν την προμήθεια και την υποστήριξή τους προς τους αδελφούς και τις αδελφές, και το φορτίο τους προς τις εκκλησίες, και εκπροσωπούν μόνο ανθρώπινο έργο —δεν προήλθαν εξ ολοκλήρου από το Άγιο Πνεύμα. Αν λες ότι οι επιστολές του είναι τα λόγια του Αγίου Πνεύματος, τότε είσαι παράλογος και διαπράττεις βλασφημία! Οι επιστολές του Παύλου και οι λοιπές επιστολές της Καινής Διαθήκης ισοδυναμούν με τα απομνημονεύματα των πιο πρόσφατων πνευματικών μορφών: Είναι εφάμιλλες με τα βιβλία του Γουότσμαν Νι ή τις εμπειρίες του Λόρενς και ούτω καθεξής. Απλώς τα βιβλία των πρόσφατων πνευματικών μορφών δεν συμπεριλαμβάνονται στην Καινή Διαθήκη, αλλά η ουσία αυτών των ανθρώπων ήταν ίδια: Ήταν άνθρωποι που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου και δεν μπορούσαν να εκπροσωπήσουν άμεσα τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

249. Σήμερα, ποιος από εσάς τολμάει να λέει ότι όλα όσα εξέφρασαν εκείνοι που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα προήλθαν από το Άγιο Πνεύμα; Ποιος τολμάει να τα ξεστομίζει αυτά; Εάν όντως τα λες αυτά, τότε γιατί το βιβλίο προφητείας του Έσδρα απορρίφθηκε και γιατί έγινε το ίδιο με τα βιβλία εκείνων των αρχαίων αγίων και προφητών; Αν όλα προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί εσείς τολμάτε να κάνετε τέτοιες παρορμητικές επιλογές; Είσαι ικανός να επιλέξεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Πολλές

ιστορίες από το Ισραήλ απορρίφθηκαν επίσης. Κι αν πιστεύεις ότι όλες αυτές οι γραφές του παρελθόντος προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί κάποια βιβλία απορρίφθηκαν; Αν όλα προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε θα έπρεπε όλα να φυλάσσονται και να αποστέλλονται στους αδελφούς και τις αδελφές των εκκλησιών για μελέτη. Δεν θα πρέπει να επιλέγονται ή να απορρίπτονται από την ανθρώπινη βούληση. Αυτό είναι λάθος. Λέγοντας ότι οι εμπειρίες του Παύλου και του Ιωάννη αναμίχθηκαν με τις προσωπικές τους αντιλήψεις δεν σημαίνει ότι οι εμπειρίες και η γνώση τους προέρχονταν από τον Σατανά, αλλά απλώς ότι είχαν στοιχεία που προέρχονταν από τις προσωπικές εμπειρίες και αντιλήψεις τους. Η γνώση τους βασιζόταν στο πλαίσιο των πραγματικών εμπειριών εκείνης της εποχής, ενώ ποιος μπορούσε να πει με βεβαιότητα ότι όλα αυτά προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα; Εάν και τα Τέσσερα Ευαγγέλια προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε γιατί ο Ματθαίος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ιωάννης είπαν ο καθένας κάτι διαφορετικό για το έργο του Ιησού; Αν δεν το πιστεύετε αυτό, τότε ανατρέξτε στις ιστορίες της Βίβλου για το πώς ο Πέτρος απαρνήθηκε τον Κύριο τρεις φορές: Είναι όλες διαφορετικές, ενώ η καθεμία έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Πολλοί αδαείς λένε ότι «εφόσον ο ενσαρκωμένος Θεός είναι και άνθρωπος, μπορούν τα λόγια Του να προέρχονται αποκλειστικά από το Άγιο Πνεύμα; Αν τα λόγια του Παύλου και του Ιωάννη είχαν αναμιχθεί με την ανθρώπινη βούληση, τότε τα λόγια που εκφέρει Εκείνος όντως δεν έχουν αναμιχθεί με την ανθρώπινη βούληση;» Οι άνθρωποι που λένε τέτοια πράγματα είναι τυφλοί και αδαείς! Διάβασε προσεκτικά τα Τέσσερα Ευαγγέλια. Διάβασε τι έχουν καταγράψει για τις πράξεις και για τα λόγια του Ιησού. Κάθε ιστορία ήταν πολύ απλά διαφορετική, και καθεμία είχε τη δική της οπτική. Αν όλα όσα γράφτηκαν από τους συγγραφείς αυτών των βιβλίων προέρχονταν από το Άγιο Πνεύμα, τότε όλα θα έπρεπε να είναι τα ίδια και να χαρακτηρίζονται από συνέπεια. Γιατί λοιπόν υπάρχουν αποκλίσεις; Είναι ο άνθρωπος άραγε τόσο ανόητος που να μην μπορεί να το διακρίνει αυτό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Περί ονομασιών και ταυτότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

250. Το κατά Ματθαίον ευαγγέλιο της Καινής Διαθήκης καταγράφει τη γενεαλογία του Ιησού. Στην αρχή λέει ότι ο Ιησούς ήταν απόγονος του Αβραάμ και του Δαβίδ, και υιός του Ιωσήφ· στη συνέχεια λέει ότι η σύλληψη του Ιησού έγινε δια του Αγίου Πνεύματος και ότι Εκείνος γεννήθηκε εκ παρθένου, κάτι που θα σήμαινε ότι δεν ήταν υιός του Ιωσήφ ούτε απόγονος του Αβραάμ και του Δαβίδ. Η γενεαλογία, ωστόσο, επιμένει να σχετίζει τον Ιησού

με τον Ιωσήφ. Στη συνέχεια, η γενεαλογία αρχίζει να καταγράφει τη διαδικασία δια της οποίας γεννήθηκε ο Ιησούς. Λέει ότι η σύλληψη του Ιησού έγινε δια του Αγίου Πνεύματος, ότι Εκείνος γεννήθηκε εκ παρθένου και ότι δεν ήταν υιός του Ιωσήφ. Εντούτοις, στη γενεαλογία καταγράφεται σαφώς ότι ο Ιησούς ήταν υιός του Ιωσήφ και, επειδή η γενεαλογία γράφτηκε για τον Ιησού, καταγράφει σαράντα δύο γενεές. Όταν φτάνει στη γενιά του Ιωσήφ, αναφέρει εν τάχει ότι ο Ιωσήφ ήταν ο σύζυγος της Μαρίας —λόγια τα οποία παρέχονται για να αποδείξουν ότι ο Ιησούς ήταν απόγονος του Αβραάμ. Δεν αποτελεί αυτό αντίφαση; Η γενεαλογία καταγράφει ξεκάθαρα την καταγωγή του Ιωσήφ, είναι προφανώς η γενεαλογία του Ιωσήφ, αλλά ο Ματθαίος επιμένει ότι είναι η γενεαλογία του Ιησού. Τούτο δεν αρνείται το γεγονός της σύλληψης του Ιησού δια του Αγίου Πνεύματος; Συνεπώς, η γενεαλογία από τον Ματθαίο δεν αποτελεί ανθρώπινη ιδέα; Είναι γελοίο! Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορείς να γνωρίζεις ότι το συγκεκριμένο βιβλίο δεν προήλθε εξ ολοκλήρου από το Άγιο Πνεύμα. Υπάρχουν, ίσως, κάποιοι άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο Θεός πρέπει να έχει μια γενεαλογία στη γη, με αποτέλεσμα να ορίζουν τον Ιησού ως την τεσσαρακοστή δεύτερη γενιά του Αβραάμ. Αυτό κι αν είναι γελοίο! Μετά την έλευσή Του στη γη, πώς θα μπορούσε να έχει γενεαλογία ο Θεός; Αν λες ότι ο Θεός έχει γενεαλογία, δεν Τον κατατάσσεις μεταξύ των πλασμάτων του Θεού; Διότι ο Θεός δεν είναι από αυτόν τον κόσμο, είναι ο Κύριος της δημιουργίας και, παρόλο που ενσαρκώθηκε, δεν έχει την ίδια ουσία με τον άνθρωπο. Πώς θα μπορούσες να κατατάξεις τον Θεό στο ίδιο είδος με ένα πλάσμα του Θεού; Ο Αβραάμ δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον Θεό· ήταν το αντικείμενο του έργου του Ιεχωβά τον καιρό εκείνον, ήταν απλώς ένας πιστός υπηρέτης που ενέκρινε ο Ιεχωβά και ανήκε στον λαό του Ισραήλ. Πώς θα μπορούσε να είναι πρόγονος του Ιησού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

251. Σήμερα, αναλύω τη Βίβλο κατ' αυτόν τον τρόπο και αυτό δεν σημαίνει ότι τη μισώ ή αρνούμαι την αξία της ως σημείο αναφοράς. Εξηγώ και διευκρινίζω την έμφυτη αξία και προέλευση της Βίβλου σ' εσένα για να σταματήσεις να μένεις στο σκοτάδι. Διότι οι άνθρωποι έχουν τόσο πολλές απόψεις για τη Βίβλο και οι περισσότερες από αυτές είναι εσφαλμένες. Η ανάγνωση της Βίβλου κατ' αυτόν τον τρόπο όχι μόνο τους εμποδίζει να κερδίσουν ό,τι πρέπει, αλλά, το πιο σημαντικό, εμποδίζει το έργο που σκοπεύω να επιτελέσω. Παρεμβαίνει τρομερά στο έργο του μέλλοντος και προσφέρει μόνο μειονεκτήματα, όχι πλεονεκτήματα. Συνεπώς,

αυτό που σε διδάσκω είναι απλώς η ουσία και η πραγματική ιστορία της Βίβλου. Δεν ζητώ να μη διαβάσεις τη Βίβλο ή να τριγυρνάς δηλώνοντας ότι στερείται ουσίας, ζητώ μόνο να έχεις τη σωστή γνώση και άποψη για τη Βίβλο. Μην είσαι υπερβολικά μονόπλευρος! Μολονότι η Βίβλος αποτελεί ένα βιβλίο ιστορίας που γράφτηκε από ανθρώπους, καταγράφει, επίσης, πολλές από τις αρχές βάσει των οποίων υπηρετούσαν τον Θεό οι αρχαίοι άγιοι και προφήτες, καθώς και τις εμπειρίες των πρόσφατων αποστόλων καθώς υπηρετούσαν τον Θεό —το σύνολο των οποίων το είδαν και το γνώρισαν όντως αυτοί οι άνθρωποι και μπορεί να χρησιμεύσει ως αναφορά για τους ανθρώπους αυτής της εποχής στην επιδίωξη της αληθινής οδού. Έτσι, αναγιγνώσκοντας τη Βίβλο, οι άνθρωποι μπορούν, επίσης, να κερδίσουν πολλές οδούς ζωής που δεν μπορούν να βρουν σε άλλα βιβλία. Αυτές οι οδοί είναι οι οδοί ζωής του έργου του Αγίου Πνεύματος που βίωσαν οι προφήτες και οι απόστολοι στα παλιά χρόνια, και πολλά από τα λόγια είναι πολύτιμα και μπορούν να παράσχουν ό,τι χρειάζονται οι άνθρωποι. Έτσι, όλοι αρέσκονται στο να διαβάζουν τη Βίβλο. Επειδή υπάρχουν τόσο πολλά στοιχεία κρυμμένα στη Βίβλο, οι απόψεις των ανθρώπων απέναντί της διαφέρουν από τις απόψεις προς τα γραπτά μεγάλων πνευματικών μορφών. Η Βίβλος είναι μια καταγραφή και συλλογή των εμπειριών και των γνώσεων των ανθρώπων που υπηρετούσαν τον Ιεχωβά και τον Ιησού στην παλαιά και τη νέα εποχή, κι έτσι οι μεταγενέστερες γενιές έχουν καταφέρει να κερδίσουν μέσω αυτής μεγάλη διαφώτιση, φώτιση και μονοπάτια για να κάνουν πράξη. Ο λόγος για τον οποίο η Βίβλος είναι υψηλότερη από τα γραπτά οποιασδήποτε μεγάλης πνευματικής μορφής είναι ότι όλα τα γραπτά τους προέρχονται από τη Βίβλο, όλες οι εμπειρίες τους προέρχονται από τη Βίβλο και όλοι εξηγούν τη Βίβλο. Ως εκ τούτου, παρόλο που οι άνθρωποι μπορούν να κερδίσουν εφόδια από τα βιβλία οποιασδήποτε μεγάλης πνευματικής μορφής, εξακολουθούν να λατρεύουν τη Βίβλο, γιατί τους φαίνεται τόσο υψηλή και βαθιά! Παρόλο που η Βίβλος συγκεντρώνει κάποια από τα βιβλία του λόγου της ζωής, όπως οι επιστολές του Παύλου και οι επιστολές του Πέτρου, και παρόλο που οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν παροχή και να βοηθηθούν από αυτά τα βιβλία, τα συγκεκριμένα βιβλία εξακολουθούν να είναι παρωχημένα, εξακολουθούν να ανήκουν στην παλαιά εποχή και ανεξάρτητα από το πόσο καλά είναι, είναι κατάλληλα μόνο για μια περίοδο και δεν είναι αιώνια. Διότι το έργο του Θεού αναπτύσσεται συνεχώς και δεν μπορεί απλά να σταματήσει στην εποχή του Παύλου και του Πέτρου ή να παραμείνει για πάντα στην Εποχή της Χάριτος, κατά την οποία σταυρώθηκε ο Ιησούς. Έτσι, λοιπόν, τα βιβλία αυτά είναι κατάλληλα μόνο για την Εποχή της Χάριτος, όχι για την Εποχή

της Βασιλείας των εσχάτων ημερών. Μπορούν να παρέχουν μόνο στους πιστούς της Εποχής της Χάριτος, όχι στους αγίους της Εποχής της Βασιλείας, και ανεξάρτητα από το πόσο καλά είναι, παραμένουν παρωχημένα. Το ίδιο συμβαίνει με το έργο της δημιουργίας του Ιεχωβά ή με το έργο Του στο Ισραήλ: Όσο σπουδαίο κι αν ήταν αυτό το έργο, θα παρέμενε απαρχαιωμένο και θα ερχόταν ο καιρός που θα έσβηνε. Το ίδιο συμβαίνει και με το έργο του Θεού: Είναι σπουδαίο, αλλά θα έρθει μια εποχή που θα τελειώσει. Δεν μπορεί να παραμείνει για πάντα εν μέσω του έργου της δημιουργίας, ούτε εν μέσω του έργου της σταύρωσης. Ανεξάρτητα από το πόσο πειστικό είναι το έργο της σταύρωσης, ανεξάρτητα από το πόσο αποτελεσματικό ήταν στη νίκη κατά του Σατανά, το έργο εξακολουθεί, εν τέλει, να είναι έργο και οι εποχές εξακολουθούν να είναι, εν τέλει, εποχές. Το έργο δεν μπορεί να στηρίζεται πάντα στην ίδια βάση, ούτε μπορούν ποτέ οι εποχές να παραμένουν αμετάβλητες, γιατί η δημιουργία υπήρξε και πρέπει να υπάρξουν και οι έσχατες ημέρες. Αυτό είναι αναπόφευκτο! Έτσι, ο λόγος της ζωής στην Καινή Διαθήκη σήμερα —οι επιστολές των Αποστόλων και τα Τέσσερα Ευαγγέλια— έχουν μετατραπεί σε ιστορικά βιβλία, έχουν μετατραπεί σε παλιά ημερολόγια· και πώς θα μπορούσαν τα παλιά ημερολόγια να μεταφέρουν τους ανθρώπους στη νέα εποχή; Ανεξάρτητα από το πόσο ικανά είναι αυτά τα ημερολόγια να παρέχουν στους ανθρώπους τη ζωή, ανεξάρτητα από το πόσο ικανά είναι να οδηγήσουν τους ανθρώπους στον σταυρό, δεν είναι απαρχαιωμένα; Δεν στερούνται αξίας; Συνεπώς, λέω ότι δεν θα πρέπει να πιστεύεις τυφλά σε αυτά τα ημερολόγια. Είναι πάρα πολύ παλιά, δεν μπορούν να σε φέρουν στο νέο έργο, μα μπορούν μόνο να σε επιβαρύνουν. Όχι μόνο δεν μπορούν να σε φέρουν στο νέο έργο και στη νέα είσοδο, αλλά θα σε οδηγήσουν σε παλιές θρησκευτικές εκκλησίες —και αν συνέβαινε αυτό, δεν θα επέστρεφες στην πίστη σου στον Θεό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη Βίβλο (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

252. Έχω κάνει πολύ έργο μεταξύ των ανθρώπων και τα λόγια που έχω εκφράσει κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι πολλά. Αυτά τα λόγια είναι για χάρη της σωτηρίας του ανθρώπου και εκφράστηκαν ούτως ώστε ο άνθρωπος να συμβαδίζει μαζί Μου. Ωστόσο, έχω κερδίσει μόνο λίγους ανθρώπους στη γη που συμβαδίζουν μαζί Μου, κι έτσι λέω ότι ο άνθρωπος δεν δίνει αξία στα λόγια Μου, γιατί ο άνθρωπος δεν συμβαδίζει μαζί Μου. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο που κάνω δεν γίνεται ούτως ώστε ο άνθρωπος απλώς να μπορεί να Με λατρεύει. Το πιο σημαντικό είναι ότι γίνεται ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να συμβαδίζει

μαζί Μου. Οι άνθρωποι που έχουν διαφθαρεί, όλοι ζουν στην παγίδα του Σατανά, ζουν στη σάρκα, ζουν με εγωιστικές επιθυμίες και δεν υπάρχει ούτε ένας από αυτούς που να συμβαδίζει μαζί Μου. Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι συμβαδίζουν μαζί Μου, όμως όλοι τους λατρεύουν ασαφή είδωλα. Αν και αναγνωρίζουν το όνομά Μου ως άγιο, βαδίζουν σε ένα μονοπάτι που οδηγεί αντίθετα σ' Εμένα, και τα λόγια τους είναι γεμάτα αλαζονεία και αυτοπεποίθηση, επειδή, ουσιαστικά, είναι όλοι εναντίον Μου και ασύμβατοι μ' Εμένα. Κάθε μέρα, αναζητούν ίχνη Μου στη Βίβλο και βρίσκουν «κατάλληλα» χωρία στην τύχη, τα οποία διαβάζουν ασταμάτητα και απαγγέλλουν ως γραφές. Δεν ξέρουν πώς να συμβαδίζουν μαζί Μου, δεν ξέρουν τι σημαίνει να είναι σε έχθρα μ' Εμένα και απλώς διαβάζουν τις γραφές τυφλά. Περιορίζουν μέσα στη Βίβλο έναν ασαφή Θεό που δεν έχουν δει ποτέ και είναι ανίκανοι να δουν και τον βγάζουν έξω να τον δουν κατά τον ελεύθερο χρόνο τους. Πιστεύουν στην ύπαρξή Μου μόνο μέσα στο πλαίσιο της Βίβλου. Γι' αυτούς, είμαι το ίδιο με τη Βίβλο. Χωρίς τη Βίβλο δεν υπάρχω Εγώ και χωρίς Εμένα δεν υπάρχει η Βίβλος. Δεν δίνουν βάση στην ύπαρξη ή τις πράξεις Μου, αλλά αντιθέτως, αφιερώνουν υπερβολική και ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε λέξη της Γραφής και πολλοί από αυτούς πιστεύουν ακόμη ότι δεν πρέπει να κάνω τίποτα απ' όσα θέλω να κάνω, εκτός αν προφητεύεται από τη Γραφή. Δίνουν μεγάλη σημασία στη Γραφή. Μπορεί να πει κανείς ότι αντιλαμβάνονται ως πολύ σημαντικές λέξεις και εκφράσεις, στον βαθμό που χρησιμοποιούν στίχους από τη Βίβλο για να μετρήσουν κάθε λέξη που λέω και να Με καταδικάσουν. Αυτό που αναζητούν δεν είναι η οδός της σύμπνοιας μ' Εμένα ή η οδός να συμβαδίζουν με την αλήθεια, αλλά η οδός της σύμπνοιας με τα λόγια της Βίβλου και πιστεύουν ότι οτιδήποτε δεν συμμορφώνεται με τη Βίβλο, χωρίς εξαίρεση, δεν ανήκει στο έργο Μου. Δεν είναι, άραγε, οι άνθρωποι αυτοί οι ευσεβείς απόγονοι των Φαρισαίων; Οι Ιουδαίοι Φαρισαίοι χρησιμοποίησαν τον νόμο του Μωυσή για να καταδικάσουν τον Ιησού. Δεν αναζητούσαν τη σύμπνοια με τον Ιησού εκείνης της εποχής, αλλά ακολούθησαν επιμελώς το γράμμα του νόμου, στον βαθμό που τελικά κάρφωσαν τον αθώο Ιησού στον σταυρό, αφού Τον είχαν κατηγορήσει ότι δεν ακολουθούσε τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης και δεν ήταν ο Μεσσίας. Ποια ήταν η ουσία τους; Δεν ήταν, άραγε, ότι δεν αναζητούσαν την οδό της σύμπνοιας με την αλήθεια; Είχαν εμμονή με κάθε μία λέξη της Γραφής, χωρίς να δίνουν βάση στο θέλημά Μου και τα βήματα και τις μεθόδους του έργου Μου. Δεν ήταν άνθρωποι που αναζητούσαν την αλήθεια, αλλά άνθρωποι που προσκολλούνταν αυστηρά σε λόγια· δεν ήταν άνθρωποι που πίστευαν στον Θεό, αλλά

άνθρωποι που πίστευαν στη Βίβλο. Ουσιαστικά, ήταν φύλακες της Βίβλου. Προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου και να υποστηρίξουν την ακεραιότητα της Βίβλου και να προστατεύσουν τη φήμη της Βίβλου, έφτασαν στο σημείο να καρφώσουν τον ελεήμονα Ιησού στον σταυρό. Αυτό το έκαναν κυρίως για χάρη της υπεράσπισης της Βίβλου και για χάρη της διατήρησης του κύρους κάθε μίας λέξης της Βίβλου στις καρδιές των ανθρώπων. Έτσι, προτιμούσαν να απαρνηθούν το μέλλον τους και την προσφορά περί αμαρτίας, με το να καταδικάσουν τον Ιησού, ο οποίος δεν συμμορφώθηκε με το δόγμα της Γραφής, σε θάνατο. Δεν ήταν λακέδες της κάθε μίας λέξης της Γραφής;

Και τι συμβαίνει με τους ανθρώπους σήμερα; Ο Χριστός έχει έρθει για να απελευθερώσει την αλήθεια, αλλά θα Τον απομάκρυναν μάλλον οι άνθρωποι από ανάμεσά τους, για να κερδίσουν την είσοδό τους στον ουρανό και να λάβουν χάρη. Θα προτιμούσαν να απαρνηθούν εντελώς την έλευση της αλήθειας για να διαφυλάξουν τα συμφέροντα της Βίβλου, και θα προτιμούσαν να καρφώσουν ξανά τον Χριστό, που επέστρεψε στη σάρκα, στον σταυρό, ώστε να εξασφαλίσουν την αιώνια ύπαρξη της Βίβλου. Πώς μπορεί ο άνθρωπος να λάβει τη σωτηρία Μου, όταν η καρδιά του είναι τόσο μοχθηρή κι η φύση του τόσο ανταγωνιστική απέναντί Μου; Ζω ανάμεσα στους ανθρώπους, όμως οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν την ύπαρξή Μου. Όταν το φως Μου λάμπει πάνω στον άνθρωπο, αυτός εξακολουθεί να έχει άγνοια της ύπαρξής Μου. Όταν εξαπολύω την οργή Μου πάνω στον άνθρωπο, αυτός αρνείται την ύπαρξή Μου με ακόμα μεγαλύτερο σθένος. Ο άνθρωπος επιδιώκει τη σύμπνοια με τις λέξεις, με τη Βίβλο, κι όμως δεν έρχεται ούτε ένα άτομο ενώπιόν Μου για να αναζητήσει την οδό της σύμπνοιας με την αλήθεια. Ο άνθρωπος Με κοιτάζει στον ουρανό και προβληματίζεται ιδιαίτερα για την ύπαρξή Μου στον ουρανό, κι όμως κανείς δεν νοιάζεται για Εμένα στη σάρκα, γιατί Εγώ που ζω μεταξύ των ανθρώπων είμαι απλώς πάρα πολύ ασήμαντος. Όσοι αναζητούν μόνο τη συμβατότητα με τα λόγια της Βίβλου και που επιδιώκουν μόνο τη σύμπνοια με έναν ασαφή Θεό, είναι ένα άθλιο θέαμα για Εμένα. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτό που λατρεύουν είναι νεκρά λόγια κι ένας θεός που είναι σε θέση να τους δώσει ανείπωτους θησαυρούς. Αυτό που λατρεύουν είναι ένας θεός που βάζει τον εαυτό του στο έλεος του ανθρώπου και το οποίο δεν υπάρχει. Τι, λοιπόν, μπορούν να κερδίσουν τέτοιοι άνθρωποι από Εμένα; Ο άνθρωπος είναι απλώς πάρα πολύ ταπεινός για τις λέξεις. Εκείνοι που είναι εναντίον Μου, που έχουν απεριόριστες απαιτήσεις από Εμένα, που δεν έχουν αγάπη για την

αλήθεια, οι οποίοι είναι ανυπότακτοι απέναντί Μου —πώς θα μπορούσαν να συμβαδίζουν μαζί Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αναζητήσεις την οδό της σύμπνοιας με τον Χριστό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

253. Ο Θεός ο ίδιος είναι η ζωή και η αλήθεια, και η ζωή Του και η αλήθεια συνυπάρχουν. Εκείνοι που είναι ανίκανοι να κερδίσουν την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή. Χωρίς την καθοδήγηση, την υποστήριξη και την παροχή της αλήθειας, το μόνο που θα κερδίσεις είναι γράμματα, δόγματα και, επιπλέον, τον θάνατο. Η ζωή του Θεού είναι πανταχού παρούσα, και η αλήθεια Του και η ζωή συνυπάρχουν. Εάν δεν μπορέσεις να βρεις την πηγή της αλήθειας, τότε δεν θα κερδίσεις την τροφή της ζωής. Εάν δεν μπορέσεις να κερδίσεις την παροχή της ζωής, τότε σίγουρα δεν θα έχεις την αλήθεια, κι έτσι, εκτός από φαντασιώσεις και συλλήψεις, το σύνολο του σώματός σου δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά σάρκα, η βρωμερή σου σάρκα. Να ξέρεις ότι οι λέξεις στα βιβλία δεν συνιστούν ζωή, τα ντοκουμέντα της ιστορίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως η αλήθεια, και τα δόγματα του παρελθόντος δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως περιγραφή των σημερινών λόγων του Θεού. Μόνο αυτά που εκφράζει ο Θεός όταν έρχεται στη γη και ζει ανάμεσα στους ανθρώπους είναι η αλήθεια, η ζωή, το θέλημά Του και ο τρόπος που Εκείνος δουλεύει σήμερα. Αν εφαρμόσεις τα καταγεγραμμένα λόγια του Θεού που ειπώθηκαν τα παλιά χρόνια στη σημερινή εποχή, τότε είσαι ένας αρχαιολόγος, και ο καλύτερος τρόπος για να σε περιγράψει κανείς είναι ότι είσαι ένας ειδικός της ιστορικής κληρονομιάς. Κι αυτό, γιατί πάντα πιστεύεις σε ίχνη του έργου που επιτέλεσε ο Θεός σε περασμένους καιρούς, πιστεύεις μόνο στη σκιά του Θεού που απέμεινε από τα έργα του Θεού που έκανε στους ανθρώπους στο παρελθόν, και πιστεύεις μόνο στην οδό που έδωσε ο Θεός στους πιστούς Του τα παλιά τα χρόνια. Δεν πιστεύεις στην κατεύθυνση του έργου του Θεού σήμερα, δεν πιστεύεις στη δοξασμένη έκφραση του Θεού σήμερα, και δεν πιστεύεις στην οδό της αλήθειας που εκφράζεται επί του παρόντος από τον Θεό. Κι έτσι, αναντίρρητα είσαι ένας αιθεροβάμων, εντελώς αποκομμένος από την πραγματικότητα. Εάν τώρα είσαι ακόμη κολλημένος σε λέξεις που αδυνατούν να φέρουν τη ζωή στον άνθρωπο, τότε είσαι ένα ανέλπιδο κομμάτι νεκρού ξύλου[α], γιατί είσαι υπερβολικά συντηρητικός, υπερβολικά ανυπότακτος, υπερβολικά παράλογος!

254. Ο Χριστός των εσχάτων ημερών φέρνει τη ζωή, και φέρνει τη διαρκή και αέναη οδό για την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια είναι το μονοπάτι μέσα από το οποίο ο άνθρωπος θα αποκτήσει τη ζωή, και ο μόνος δρόμος για να γνωρίσει τον Θεό και να λάβει την έγκρισή Του. Εάν δεν αναζητήσεις την οδό της ζωής που προσφέρει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε δεν θα έχεις ποτέ την έγκριση του Ιησού, και δεν θα σου επιτραπεί ποτέ να διαβείς την πόρτα της βασιλείας των ουρανών, γιατί είσαι μια μαριονέτα και δεσμώτης της ιστορίας. Εκείνοι που εξουσιάζονται από κανονισμούς, λέξεις και είναι εγκλωβισμένοι στην ιστορία, δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν τη ζωή, και δεν θα μπορέσουν ποτέ να κερδίσουν την αέναη οδό της ζωής. Κι αυτό γιατί το μόνο που έχουν είναι θολό νερό στο οποίο προσκολλούνται για χιλιάδες χρόνια, κι όχι το νερό της ζωής που αναβλύζει από τον θρόνο. Αυτοί που δεν είναι εφοδιασμένοι με το νερό της ζωής, θα παραμείνουν για πάντα πτώματα, παιχνιδάκια του Σατανά και γιοί της κόλασης. Πώς, λοιπόν, θα μπορέσουν να δουν τον Θεό; Εάν απλώς προσπαθείς να παραμείνεις προσκολλημένος στο παρελθόν, εάν απλώς προσπαθείς να διατηρήσεις τα πράγματα ως έχουν παραμένοντας ακίνητος, και δεν προσπαθείς να αλλάξεις την τάξη των πραγμάτων και να απορρίψεις την ιστορία, μήπως τότε δεν θα είσαι πάντα ενάντια στον Θεό; Τα στάδια του έργου του Θεού είναι τεράστια και πανίσχυρα, σαν φουσκωμένα κύματα και βροντεροί κεραυνοί —κι εσύ, παρόλα αυτά, κάθεσαι και περιμένεις παθητικά την καταστροφή, προσκολλημένος στον παραλογισμό σου, και δεν κάνεις τίποτα. Μ' αυτόν τον τρόπο, πώς είναι δυνατόν να θεωρηθείς σαν ένας που ακολουθεί τα βήματα του Αμνού; Πώς μπορείς να τεκμηριώσεις ότι ο Θεός, στον οποίον είσαι προσκολλημένος, είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλιός; Και πώς μπορούν οι λέξεις από τα κιτρινισμένα σου βιβλία να σε περάσουν στη νέα εποχή; Πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στην αναζήτηση των σταδίων του έργου του Θεού; Και πώς μπορούν να σε οδηγήσουν στον παράδεισο; Αυτό που κρατάς στα χέρια σου, είναι τα γράμματα που παρέχουν μόνο παροδική παρηγοριά, κι όχι οι αλήθειες που μπορούν να δώσουν τη ζωή. Τα γραπτά που διάβασες, σου εμπλουτίζουν μόνο τη γλώσσα, και δεν είναι λόγια σοφίας που θα σε βοηθήσουν να γνωρίσεις την ανθρώπινη ζωή, πόσο μάλλον τους δρόμους που μπορούν να σε οδηγήσουν στην τελείωση. Αυτή η διαφορά, δεν νομίζεις ότι είναι λόγος για περίσκεψη; Μήπως δεν σου επιτρέπει την

κατανόηση του μυστηρίου που εμπεριέχεται; Έχεις την ικανότητα να οδηγήσεις μόνος σου τον εαυτό σου να συναντήσει τον Θεό στον παράδεισο; Χωρίς την έλευση του Θεού, μπορείς να πας μόνος σου στον παράδεισο και να απολαύσεις την οικογενειακή ευτυχία μαζί με τον Θεό; Εξακολουθείς ακόμα να ονειρεύεσαι; Σου προτείνω, λοιπόν, να πάψεις να ονειρεύεσαι και να δεις ποιος είναι αυτός που εργάζεται τώρα, ποιος είναι αυτός που επιτελεί το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών. Εάν δεν το κάνεις, δεν θα βρεις ποτέ την αλήθεια και δεν θα κερδίσεις ποτέ τη ζωή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Ένα κομμάτι νεκρού ξύλου: κινέζικη έκφραση, που σημαίνει «χωρίς καμιά ελπίδα».

Ζ) Λόγια σχετικά με τη διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός

255. Ο Θεός είναι αυτό που είναι και κατέχει αυτό που κατέχει. Όλα αυτά που εκφράζει και αποκαλύπτει, αποτελούν αναπαραστάσεις της ουσίας Του και της ταυτότητάς Του. Αυτό που είναι και που έχει, ομοίως με την ουσία και την ταυτότητά Του, αποτελούν πράγματα που δεν δύνανται να αντικατασταθούν από κανέναν. Η διάθεσή Του συμπεριλαμβάνει την αγάπη Του για τον άνθρωπο, την παρηγοριά για τον άνθρωπο, το μίσος για τον άνθρωπο και, ακόμη περισσότερο, μια πλήρη κατανόηση του ανθρώπου. Η προσωπικότητα του ανθρώπου, ωστόσο, μπορεί να είναι αισιόδοξη, ζωντανή ή σκληρή. Η διάθεση του Θεού είναι η διάθεση του Κυβερνώντα όλων των πραγμάτων και των έμβιων όντων, του Κυρίου ολόκληρης της δημιουργίας. Η διάθεσή Του αντιπροσωπεύει την τιμή, την εξουσία, την ευγένεια, το μεγαλείο και, πάνω απ' όλα, την υπεροχή. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της εξουσίας, το σύμβολο κάθε τι δικαίου, το σύμβολο όλων των ωραίων και αγαθών πραγμάτων. Περισσότερο από αυτό, είναι ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να[α] παρακαμφθεί ή κατακλυσθεί από το σκοτάδι ούτε από καμία εχθρική δύναμη, καθώς και ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να προσβληθεί (ούτε και θα ανεχθεί ποτέ να προσβληθεί)[β] από οποιοδήποτε δημιούργημα. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της ύψιστης δύναμης. Κανένας απολύτως δεν

μπορεί ή δεν πρέπει να διαταράξει το έργο ή τη διάθεσή Του. Αλλά η προσωπικότητα του ανθρώπου δεν είναι παρά ένα απλό σύμβολο της μικρής υπεροχής του ανθρώπου επί του ζώου. Ο άνθρωπος μέσα και έξω από τον εαυτό του δεν έχει καμία εξουσία, καμία αυτονομία ούτε την ικανότητα να υπερβεί εαυτόν, αλλά είναι στην ουσία του εκείνος που ζαρώνει στο έλεος όλων των ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων. Η χαρά του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη και την ανάδυση του δικαίου και του φωτός· λόγω της καταστροφής του σκότους και του κακού. Αντλεί χαρά επειδή Εκείνος έφερε το φως και την ευημερία στο ανθρώπινο γένος· η χαρά Του είναι δίκαιη, σύμβολο της ύπαρξης όλων των θετικών πραγμάτων και, ακόμη περισσότερο, σύμβολο ελπίδας. Η οργή του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη της αδικίας και στην ενόχληση που αυτή προκαλεί, οι οποίες βλάπτουν το ανθρώπινο γένος που Εκείνος έχει δημιουργήσει, εξαιτίας της ύπαρξης του κακού και του σκότους, εξαιτίας της ύπαρξης όλων των πραγμάτων που απομακρύνουν την αλήθεια και, ακόμη περισσότερο, εξαιτίας της ύπαρξης των πραγμάτων που αντιτίθενται σε ό,τι καλό και ωραίο. Η οργή Του αποτελεί σημάδι πώς όλα τα αρνητικά παύουν να υπάρχουν και, ακόμη περισσότερο, αποτελεί σημάδι της αγιότητάς Του. Η θλίψη Του οφείλεται στον άνθρωπο, για τον οποίο έχει ελπίδες αλλά αυτός έχει περιπέσει στο σκότος, επειδή το έργο Του για τον άνθρωπο δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες Του και επειδή το ανθρώπινο γένος που αγαπά δεν μπορεί να ζει εξ ολοκλήρου υπό το φως. Αισθάνεται θλίψη για το αθώο ανθρώπινο γένος, για τον ειλικρινή αλλά αδαή άνθρωπο και για τον άνθρωπο που είναι καλός αλλά στερείται των δικών του απόψεων. Η θλίψη Του αποτελεί σημάδι της καλοσύνης και του ελέους Του, σημάδι του ωραίου και της αγαθότητας. Η ευτυχία Του, βεβαίως, προέρχεται από τη νίκη επί των εχθρών Του και την κατάκτηση της καλής πίστης του ανθρώπου. Πολύ δε περισσότερο, προκύπτει από την εκδίωξη και καταστροφή όλων των εχθρικών δυνάμεων, και από το γεγονός ότι το ανθρώπινο γένος διάγει έναν καλό και ειρηνικό βίο. Η ευτυχία του Θεού είναι διαφορετική από τη χαρά του ανθρώπου· είναι, μάλλον, το συναίσθημα της συγκέντρωσης καλών καρπών, ένα συναίσθημα πολύ μεγαλύτερο από τη χαρά. Η ευτυχία Του αποτελεί σύμβολο της εφεξής λύτρωσης του ανθρώπου από τον πόνο, αλλά και σημάδι της εισόδου του σε έναν κόσμο φωτός. Τα συναισθήματα του ανθρώπου, από την άλλη πλευρά, προκύπτουν προς ίδιον όφελος, όχι υπέρ του δικαίου, του φωτός ή του ωραίου, και πολύ λιγότερο προς όφελος της χάρης του Παραδείσου. Τα συναισθήματα του ανθρώπου είναι εγωιστικά και ανήκουν στον

κόσμο του σκότους. Δεν υφίστανται προς όφελος του θελήματος και πολύ λιγότερο προς όφελος του σχεδίου του Θεού· έτσι, άνθρωπος και Θεός δεν μπορούν να εκφερθούν ποτέ στην ίδια πρόταση. Ο Θεός είναι αιώνια υπέρτατος και έντιμος, ενώ ο άνθρωπος είναι αιώνια μικρός, παντοτινά ανάξιος. Τούτο συμβαίνει επειδή ο Θεός κάνει πάντοτε θυσίες και αφιερώνει τον εαυτό Του στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος, από την άλλη πλευρά, θέλει μόνο να λαμβάνει και αγωνίζεται μόνο για τον εαυτό του. Ο Θεός κοπιάζει αιώνια για την επιβίωση του ανθρωπίνου γένους, ενώ ο άνθρωπος δεν συνεισφέρει ποτέ τίποτα προς χάριν του φωτός ή του δικαίου. Ακόμη και αν ο άνθρωπος καταβάλει κάποια προσπάθεια για ένα χρονικό διάστημα, αυτή είναι τόσο αδύναμη ώστε δεν μπορεί να αντέξει το παραμικρό χτύπημα· διότι η προσπάθεια του ανθρώπου αφορά μόνο το δικό του καλό και όχι των άλλων. Ο άνθρωπος είναι παντοτινά εγωιστής, ενώ ο Θεός είναι αιώνια ανιδιοτελής. Ο Θεός είναι η πηγή του δικαίου, του καλού και του ωραίου, ενώ ο άνθρωπος είναι αυτός που διαδέχεται και καθιστά εμφανή κάθε ασχήμια και κακό. Ο Θεός δεν θα αλλάξει ποτέ την ουσία Του, τη γεμάτη δίκαιο και ομορφιά, ενώ ο άνθρωπος είναι απολύτως ικανός, ανά πάσα στιγμή και σε κάθε περίπτωση, να προδώσει το δίκαιο και να απομακρυνθεί από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

256. Είμαι δίκαιος, είμαι αξιόπιστος και είμαι ο Θεός που εξετάζει τα ενδόμυχα της καρδιάς του ανθρώπου! Θα αποκαλύψω μεμιάς ποιος είναι αληθής και ποιος είναι ψευδής. Δεν χρειάζεται να θορυβείστε. Τα πάντα λειτουργούν σύμφωνα με τον χρόνο Μου. Ποιος Με θέλει ειλικρινά και ποιος όχι —θα σας τους πω, έναν-έναν. Φροντίστε απλώς να τρώτε, να πίνετε και να Με πλησιάζετε όταν προσέρχεστε υπό την παρουσία Μου, και Εγώ θα πραγματοποιήσω το έργο Μου ο ίδιος. Μην ανυπομονείτε για γρήγορα αποτελέσματα. Το έργο Μου δεν είναι κάτι που μπορεί να επιτευχθεί μεμιάς. Εμπεριέχει τα στάδιά Μου και τη σοφία Μου, και γι' αυτό θα μπορέσει να αποκαλυφθεί η σοφία Μου. Θα σας επιτρέψω να δείτε τι πραγματοποιούν τα χέρια Μου —την τιμωρία του κακού και την επιβράβευση του καλού. Σίγουρα δεν ευνοώ κανέναν. Θα αγαπήσω ειλικρινά εσένα που Με αγαπάς ειλικρινά, κι όσο για εκείνους που δεν Με αγαπούν ειλικρινά, η οργή Μου θα τους συνοδεύει πάντοτε, ώστε να θυμούνται σ' όλη την αιωνιότητα ότι Εγώ είμαι ο αληθινός Θεός, ο Θεός που εξετάζει

τα ενδόμυχα της καρδιάς του ανθρώπου. Μην ενεργείς αλλιώς μπροστά στους άλλους και αλλιώς πίσω από την πλάτη τους· Εγώ βλέπω ξεκάθαρα όλα όσα κάνεις και, παρόλο που μπορεί να ξεγελάς τους άλλους, δεν μπορείς να ξεγελάσεις Εμένα. Τα βλέπω όλα ξεκάθαρα. Δεν είναι δυνατόν να αποκρύψεις τίποτε· τα πάντα βρίσκονται στα χέρια Μου. Μην περνιέσαι για έξυπνος, επειδή κάνεις όλους τους ασήμαντους μικρούς υπολογισμούς σου να αποβούν προς όφελός σου. Σου λέω το εξής: Όσα σχέδια κι αν κάνει ο άνθρωπος, είτε είναι χιλιάδες είτε δεκάδες χιλιάδες, στο τέλος αυτοί δεν θα μπορέσουν να ξεφύγουν από την παλάμη του χεριού Μου. Όλα τα πράγματα και τα αντικείμενα ελέγχονται από τα χέρια Μου, πόσο μάλλον ένα μεμονωμένο άτομο! Μην προσπαθήσεις να Με αποφύγεις ή να κρυφτείς, μην προσπαθήσεις να χρησιμοποιήσεις καλοπιάσματα ή να αποκρύψεις πράγματα. Μήπως εξακολουθείς να μη βλέπεις ότι η ένδοξη όψη Μου, η οργή Μου και η κρίση Μου έχουν αποκαλυφθεί δημοσίως; Θα κρίνω αμέσως και χωρίς έλεος όποιον δεν Με θέλει ειλικρινά. Η επιείκειά Μου έχει φτάσει στο τέλος της, δεν έχει μείνει άλλη. Μην είστε πια υποκριτές και σταματήστε να φέρεστε ανεξέλεγκτα και απρόσεκτα.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 44» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

257. Εγώ είμαι η Αρχή κι Εγώ είμαι το Τέλος. Είμαι ο αναστημένος και ολοκληρωμένος ένας και αληθινός Θεός. Εγώ εκφέρω τα λόγια Μου ενώπιόν σας κι εσείς πρέπει να πιστεύετε σθεναρά τα όσα λέω. Ο ουρανός και η γη μπορεί να παρέλθουν, όμως ούτε ένα γράμμα, ούτε μια μολυβιά απ' αυτά που λέω δεν θα παρέλθουν ποτέ. Να το θυμάστε! Να το θυμάστε! Από τη στιγμή που μίλησα, ούτε μία λέξη δεν έχει παρθεί πίσω και κάθε λόγος θα εκπληρωθεί.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 53» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

258. Το σύμπαν και τα πάντα είναι μέσα στα χέρια Μου. Εγώ μιλώ κι αυτό που λέω γίνεται. Ορίζω κάτι κι αυτό γίνεται. Ο Σατανάς είναι κάτω από τα πόδια Μου· βρίσκεται μέσα στο πηγάδι της αβύσσου! Όταν ακουστεί η φωνή Μου, ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν και θα καταστραφούν ολοσχερώς! Τα πάντα θα ανανεωθούν· αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια που είναι απολύτως σωστή. Έχω νικήσει τον κόσμο, καθώς και όλους τους κακούς. Κάθομαι

εδώ και σας μιλώ, κι όλοι όσοι έχουν αυτιά θα πρέπει να ακούσουν και όλοι όσοι ζουν θα πρέπει να τα αποδεχθούν.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 15» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

259. Ό,τι έχω πει πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, ό,τι λαμβάνεται υπόψη πρέπει να ολοκληρώνεται και αυτό δεν μπορεί να το αλλάξει κανείς. Αυτό είναι απόλυτο. Είτε πρόκειται για όσα είπα στο παρελθόν είτε για όσα θα πω στο μέλλον, όλα θα γίνουν, και όλη η ανθρωπότητα θα το δει αυτό. Αυτή είναι η αρχή πίσω από τα λόγια και το έργο Μου. [...] Από όσα συμβαίνουν στο σύμπαν, δεν υπάρχει τίποτα στο οποίο δεν έχω τον τελικό λόγο. Υπάρχει κάτι που δεν βρίσκεται στα χέρια Μου; Ό,τι λέω γίνεται και, μεταξύ των ανθρώπων, υπάρχει κάποιος που μπορεί να Μου αλλάξει την άποψη; Θα μπορούσε να είναι η διαθήκη που έκανα στη γη; Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει το σχέδιό Μου. Είμαι πανταχού παρών στο έργο Μου, αλλά και στο σχέδιο της διαχείρισής Μου. Πού μπορεί να παρέμβει ο άνθρωπος; Δεν έκανα Εγώ προσωπικά αυτές τις ρυθμίσεις; Εισερχόμενοι σε αυτήν την κατάσταση σήμερα, δεν απομακρύνονται από το σχέδιο Μου ή από ό,τι προέβλεψα. Όλα είχαν αποφασιστεί από Μένα εδώ και πολύ καιρό. Ποιος από εσάς μπορεί να κατανοήσει εις βάθος το σχέδιο Μου για αυτό το στάδιο; Ο λαός Μου θα ακούσει τη φωνή Μου, και καθένας από όσους Με αγαπούν πραγματικά, θα επιστρέψει ενώπιον του θρόνου Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 1» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

260. Αγαπώ όλους όσοι δαπανούν ειλικρινά τον εαυτό τους για Μένα και αφιερώνουν τον εαυτό τους σ' Εμένα. Μισώ όλους όσοι έχουν γεννηθεί από Μένα, αλλά δεν Με γνωρίζουν και, μάλιστα, Μου αντιστέκονται. Δεν θα εγκαταλείψω κανέναν που υπάρχει ειλικρινά για Εμένα· απεναντίας, θα διπλασιάσω τις ευλογίες εκείνου του ανθρώπου. Θα τιμωρήσω διπλά εκείνους που είναι αχάριστοι και παραβιάζουν την καλοσύνη Μου, και δεν θα τους τη χαρίσω εύκολα. Στη βασιλεία Μου δεν υπάρχει ούτε ατιμία, ούτε δόλος, ούτε κοσμικότητα· δηλαδή, δεν υπάρχει η οσμή των νεκρών. Αντιθέτως, τα πάντα χαρακτηρίζονται από ακεραιότητα και δικαιοσύνη· τα πάντα χαρακτηρίζονται από αγνότητα και ειλικρίνεια, χωρίς τίποτα το κρυφό και απόκρυφο. Τα πάντα είναι φρέσκα, τα πάντα είναι απόλαυση και τα πάντα είναι

διαπαιδαγώγηση. Οποιοσδήποτε εξακολουθεί να φέρει τη δυσωδία των νεκρών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να παραμείνει στη βασιλεία Μου και, αντ' αυτού, θα κυβερνάται από τη σιδηρά Μου ράβδο.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 70» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

261. Είμαι φωτιά που κατακαίει τα πάντα και δεν ανέχομαι την προσβολή. Λόγω του ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν από Εμένα, ό,τι και αν λέω και κάνω, εκείνοι πρέπει να υπακούν και δεν επιτρέπεται να επαναστατούν. Οι άνθρωποι δεν έχουν το δικαίωμα να ανακατεύονται στο έργο Μου, πόσω δε μάλλον, έχουν τα προσόντα να αναλύουν τι είναι σωστό και τι λάθος στο έργο και στα λόγια Μου. Είμαι ο Κύριος της δημιουργίας και τα δημιουργήματα θα πρέπει να επιτυγχάνουν όλα όσα απαιτώ με σεβασμό στην καρδιά τους για Μένα· δεν θα πρέπει να προσπαθούν να Με μεταπείσουν και, κυρίως, δεν θα πρέπει να αντιστέκονται. Χρησιμοποιώ την εξουσία Μου για να διοικήσω τον λαό Μου και όλοι όσοι αποτελούν μέρος της δημιουργίας Μου θα πρέπει να υποτάσσονται στην εξουσία Μου. Παρόλο που σήμερα είστε τολμηροί και θρασείς ενώπιόν Μου, παρόλο που παρακούτε τα λόγια τα οποία σας διδάσκω και δεν φοβάστε, Εγώ απλώς απαντώ στην παρακοή σας με ανοχή· δεν θα χάσω την ψυχραιμία Μου ώστε αυτό να έχει αντίκτυπο στο έργο Μου, επειδή κάτι μικροσκοπικά, ασήμαντα σκουλήκια ανακάτεψαν το χώμα στον σωρό της κοπριάς. Ανέχομαι τη συνεχή ύπαρξη όλων όσα αποστρέφομαι και όλων των πραγμάτων που απεχθάνομαι για χάρη του θελήματος του Πατέρα Μου, και θα το κάνω μέχρι οι ομιλίες Μου να ολοκληρωθούν, μέχρι την τελευταία πνοή Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν τα φύλλα που πέφτουν επιστρέψουν στις ρίζες τους, θα μετανιώσεις για όλο το κακό που έχεις κάνει» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

262. Εφόσον έχεις ήδη αποφασίσει να Με υπηρετήσεις, δεν θα σε αφήσω να φύγεις. Είμαι ένας Θεός που μισεί το κακό, και είμαι ένας Θεός που ζηλεύει τον άνθρωπο. Εφόσον εναπόθεσες ήδη τα λόγια σου πάνω στον βωμό Μου, δεν θα ανεχθώ να το σκάσεις μπροστά στα ίδια Μου τα μάτια, ούτε θα ανεχτώ να υπηρετείς δύο αφέντες. Νόμιζες πως θα μπορούσες να έχεις κι άλλη αγάπη αφού εναπόθεσες τα λόγια σου πάνω στον βωμό Μου και μπροστά στα μάτια Μου; Πώς θα μπορούσα να επιτρέψω στους ανθρώπους να Με γελοιοποιήσουν

έτσι; Νόμιζες πως θα μπορούσε η γλώσσα σου να δίνει υποσχέσεις και να παίρνει όρκους σ' Εμένα ανέμελα; Πώς θα μπορούσες να ορκιστείς στον δικό Μου θρόνο, τον θρόνο του Υψίστου; Νόμιζες πως οι όρκοι σου είχαν ήδη λήξει; Θα σας πω το εξής: Ακόμη κι αν η σάρκα σας πεθάνει, οι όρκοι σας δεν μπορούν να λήξουν. Στο τέλος, θα σας καταδικάσω βάσει των όρκων σας. Εντούτοις, πιστεύετε πως μπορείτε να Με χειρίζεστε, βάζοντας τα λόγια σας ενώπιόν Μου, και πως οι καρδιές σας μπορούν να υπηρετούν ακάθαρτα και μοχθηρά πνεύματα. Πώς θα μπορούσε η οργή Μου να ανεχθεί αυτούς τους ανθρώπους που είναι σαν σκυλιά και σαν γουρούνια και Με εξαπατούν; Πρέπει να εκτελέσω τα διοικητικά διατάγματά Μου και να αρπάξω από τα χέρια των ακάθαρτων πνευμάτων όλους αυτούς τους κολλημένους «ευσεβείς» που πιστεύουν σ' Εμένα, έτσι ώστε να μπορούν να Με «εξυπηρετούν» με πειθαρχημένο τρόπο, να είναι τα βόδια Μου, τα άλογά Μου και να υπόκεινται στην ενορχήστρωση της σφαγής Μου. Θα σε κάνω να ενισχύσεις την παλιά σου αποφασιστικότητα και να Με υπηρετήσεις και πάλι. Δεν θα ανεχτώ κανένα δημιούργημα που Με εξαπατά. Νόμιζες πως θα μπορούσες απλώς να προβάλεις απαιτήσεις και να ψεύδεσαι αναίσχυντα ενώπιόν Μου; Νόμιζες πως δεν είχα ακούσει ούτε είχα δει τα λόγια και τις πράξεις σου; Πώς θα μπορούσαν τα λόγια και οι πράξεις σου να μην είναι στο οπτικό Μου πεδίο; Πώς θα μπορούσα ποτέ να επιτρέψω στους ανθρώπους να Με εξαπατήσουν με αυτόν τον τρόπο;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο χαρακτήρας όλων σας είναι τόσο ποταπός!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

263. Είμαι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος και, επιπλέον, είμαι η μία και μοναδική θεϊκή υπόσταση. Ακόμη περισσότερο, Εγώ, η ολότητα της σάρκας, είμαι η απόλυτη εκδήλωση του Θεού. Οποιοσδήποτε τολμά να μη Με σέβεται, οποιοσδήποτε τολμά να εκδηλώνει αντίσταση με το βλέμμα του και οποιοσδήποτε τολμά να εκφέρει λόγια απείθειας εναντίον Μου, σίγουρα θα πεθάνει από τις κατάρες και την οργή Μου (θα υπάρξουν κατάρες λόγω της οργής Μου). Επιπλέον, οποιοσδήποτε τολμά να μη Μου είναι πιστός ή να μη Μου δείχνει υιική ευσέβεια, και οποιοσδήποτε τολμά να προσπαθεί να Με ξεγελάσει, σίγουρα θα πεθάνει από το μίσος Μου. Η δικαιοσύνη, η μεγαλοπρέπεια και η κρίση Μου θα διαρκέσουν αιωνίως. Αρχικά, ήμουν στοργικός και ελεήμων, αλλά αυτή δεν είναι η διάθεση της πλήρους θεϊκής φύσης Μου· μόνο η δικαιοσύνη, η μεγαλοπρέπεια και η κρίση συνθέτουν τη διάθεσή Μου, του ίδιου του πλήρους Θεού. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ήμουν στοργικός και ελεήμων.

Λόγω του έργου που είχα να περατώσω, διέθετα στοργική καλοσύνη και έλεος· στη συνέχεια, ωστόσο, δεν υπήρχε πλέον ανάγκη για τέτοια πράγματα (κι αυτά δεν έχουν υπάρξει από τότε). Τα πάντα είναι δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια και κρίση, και αυτή είναι η πλήρης διάθεση της κανονικής ανθρώπινης φύσης Μου σε συνδυασμό με την πλήρη θεϊκή φύση Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 79» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

264. Κυβερνώ τα πάντα, ότι είμαι ο σοφός Θεός που ασκεί πλήρη εξουσία και ότι δεν δείχνω επιείκεια σε κανέναν· είμαι άκρως αδυσώπητος και τελείως απαλλαγμένος από προσωπικά αισθήματα. Αντιμετωπίζω τους πάντες (όσο καλά κι αν μιλάνε, δεν θα τους τη χαρίσω) με τη δικαιοσύνη, την ακεραιότητα και τη μεγαλοπρέπειά Μου, ενώ ταυτόχρονα δίνω στον καθένα τη δυνατότητα να δει καλύτερα το θαύμα των πράξεών Μου, καθώς και τη σημασία των πράξεών Μου. Τιμώρησα, ένα προς ένα, τα κακά πνεύματα για τις κάθε λογής ενέργειες που διαπράττουν, ρίχνοντας το καθένα τους στο πηγάδι της αβύσσου. Αυτό το έργο το τελείωσα πριν από την αρχή του χρόνου, αφήνοντάς τα δίχως κάποια θέση, δίχως κάποιο περιθώριο να κάνουν το έργο τους. Κανένας από τους εκλεκτούς Μου —εκείνους τους οποίους προκαθόρισα και επέλεξα— δεν μπορεί να κυριευθεί ποτέ από κακά πνεύματα και, αντ' αυτού, θα είναι πάντοτε άγιος. Όσο για εκείνους τους οποίους δεν έχω προκαθορίσει και επιλέξει, θα τους παραδώσω στον Σατανά και δεν θα τους επιτρέψω να παραμείνουν άλλο. Τα διοικητικά διατάγματά Μου περιλαμβάνουν, από κάθε άποψη, τη δικαιοσύνη Μου και τη μεγαλοπρέπειά Μου. Δεν θα αφήσω να ξεφύγει ούτε ένας από εκείνους στους οποίους εργάζεται ο Σατανάς, παρά θα τους ρίξω, μαζί με τα σώματά τους, στον Άδη, επειδή μισώ τον Σατανά. Σε καμία περίπτωση δεν θα του τη χαρίσω εύκολα, αντιθέτως θα τον καταστρέψω ολοσχερώς, δίχως να του δώσω την παραμικρή ευκαιρία να επιτελέσει το έργο του.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 70» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

265. Θα παιδέψω όλους όσους γεννήθηκαν από Μένα που εντούτοις δεν Με γνωρίζουν για να δείξω όλη Μου την οργή, τη μεγάλη δύναμή Μου και την πλήρη σοφία Μου. Μέσα Μου τα πάντα είναι δίκαια και δεν υπάρχει απολύτως καμία αδικία, καμία απάτη, ούτε ατιμία. Όποιος είναι άτιμος και απατεώνας πρέπει να είναι γιος της κόλασης —πρέπει να έχει

γεννηθεί στον Άδη. Μέσα Μου όλα είναι ολοφάνερα. Ό,τι λέω να ολοκληρωθεί, ολοκληρώνεται και ό,τι λέω να εδραιωθεί εδραιώνεται και κανείς δεν μπορεί να αλλάξει ή να μιμηθεί αυτά τα πράγματα επειδή είμαι ο ένας και μοναδικός, ο Θεός ο ίδιος.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 96» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

266. Θα τιμωρήσω τους αχρείους και θα επιβραβεύσω τους καλούς, θα θέσω σε ισχύ τη δικαιοσύνη Μου και θα επιτελέσω την κρίση Μου. Θα χρησιμοποιώ τα λόγια Μου για να πετύχω τα πάντα, κάνοντας τους πάντες και τα πάντα να βιώσουν το χέρι της παίδευσής Μου, και κάνοντας όλους τους ανθρώπους να δουν ολόκληρη τη δόξα Μου, ολόκληρη τη σοφία Μου και ολόκληρη τη γενναιοδωρία Μου. Κανένας δεν θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι για να ασκήσει κριτική, διότι τα πάντα έχουν επιτευχθεί μέσα Μου· εδώ, ας δουν οι πάντες ολόκληρο το μεγαλείο Μου και ας βιώσουν ολόκληρη τη νίκη Μου, διότι τα πάντα εκδηλώνονται μέσα Μου. Εξ αυτού μπορεί κανείς να δει τη μεγάλη δύναμή Μου και την εξουσία Μου. Κανένας δεν θα τολμά να Με υβρίζει και κανένας δεν θα τολμά να Μου βάζει εμπόδια. Τα πάντα αποκαλύπτονται μέσα Μου. Ποιος θα τολμούσε να κρύψει οτιδήποτε; Είναι σίγουρο ότι δεν θα του δείξω κανένα έλεος! Αυτού του είδους οι αχρείοι πρέπει να λάβουν την αυστηρή τιμωρία Μου και αυτού του είδους τα αποβράσματα πρέπει να εξαφανίζονται από μπροστά Μου. Θα τους διοικώ με μια σιδηρά ράβδο και θα χρησιμοποιώ την εξουσία Μου για να τους κρίνω, χωρίς το παραμικρό έλεος και χωρίς να λυπάμαι καθόλου τα αισθήματά τους, καθότι Εγώ είμαι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος δεν έχει αισθήματα και ο οποίος είναι μεγαλοπρεπής και δεν μπορεί να υβρίζεται. Αυτό θα πρέπει να το κατανοήσουν και να το αντιληφθούν όλοι, ώστε να μην καταλήξουν να τους πατάξω και να τους αφανίσω «χωρίς λόγο και αιτία», διότι η ράβδος Μου θα πατάξει όλους όσοι Με υβρίζουν. Δεν Με νοιάζει αν γνωρίζουν ή όχι τα διοικητικά διατάγματά Μου· αυτό δεν θα Με επηρεάσει καθόλου, καθώς η υπόστασή Μου δεν ανέχεται ύβρεις από κανέναν. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο λέγεται ότι είμαι λιοντάρι· όποιον αγγίζω, τον πατάσσω. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο λέγεται ότι συνιστά βλασφημία πλέον να λέει κανείς ότι είμαι ο Θεός της συμπόνιας και της στοργικότητας. Δεν είμαι κατ' ουσίαν αρνί, αλλά λιοντάρι. Κανένας δεν τολμά να Με υβρίζει. Οποιος Με υβρίζει, θα τον τιμωρώ με θάνατο, αμέσως και ανηλεώς.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 120» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

267. Η φωνή Μου είναι κρίση και οργή· δεν είμαι ελαστικός με κανέναν και δεν δείχνω έλεος σε κανέναν, διότι είμαι ο δίκαιος Θεός ο ίδιος και είμαι γεμάτος οργή· είμαι γεμάτος φωτιά, κάθαρση και καταστροφή. Μέσα Μου δεν υπάρχει τίποτα το κρυφό, τίποτα το συναισθηματικό, αντιθέτως τα πάντα είναι ανοιχτά, δίκαια και αμερόληπτα. Επειδή οι πρωτότοκοι υιοί Μου είναι ήδη μαζί Μου στον θρόνο κυβερνώντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, τα πράγματα και οι άνθρωποι που διακρίνονται από αδικία και ανομία αρχίζουν τώρα να κρίνονται. Θα τα εξετάσω ένα προς ένα, δίχως να παραλείψω τίποτα και αποκαλύπτοντάς τα πλήρως. Διότι η κρίση Μου έχει αποκαλυφθεί πλήρως και είναι πλήρως ανοικτή, και δεν έχω κρατήσει απολύτως τίποτα κρυφό· θα πετάξω οτιδήποτε δεν συνάδει με το θέλημά Μου και θα το αφήσω να χαθεί για όλη την αιωνιότητα στο πηγάδι της αβύσσου. Θα το αφήσω να καίγεται αιωνίως εκεί. Αυτή είναι η δικαιοσύνη Μου και αυτή είναι η ακεραιότητά Μου. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό, και τα πάντα πρέπει να βρίσκονται υπό τη διοίκησή Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 103» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

268. Κάθε πρόταση που εκφέρω φέρει εξουσία και κρίση, και κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τα λόγια Μου. Μόλις ακουστούν τα λόγια Μου, είναι βέβαιο πως τα πράγματα θα επιτευχθούν σύμφωνα με τα λόγια Μου· αυτή είναι η διάθεσή Μου. Τα λόγια Μου είναι εξουσία, και οποιοσδήποτε τα τροποποιεί υβρίζει την παίδευσή Μου και πρέπει να τον πατάξω. Σε σοβαρές περιπτώσεις, καταστρέφει την ίδια τη ζωή του και καταλήγει στον Άδη ή στο πηγάδι της αβύσσου. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζω την ανθρωπότητα, και ο άνθρωπος δεν έχει τον τρόπο να τον αλλάξει —αυτό είναι το διοικητικό Μου διάταγμα. Να το θυμάστε αυτό! Κανείς δεν επιτρέπεται να υβρίζει το διάταγμά Μου· τα πράγματα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το θέλημά Μου! Στο παρελθόν, ήμουν υπερβολικά επιεικής απέναντί σας και ερχόσασταν αντιμέτωποι μόνο με τα λόγια Μου. Τα λόγια που εξέφερα περί πάταξης των ανθρώπων δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμη. Από σήμερα, όμως, όλες οι καταστροφές (όσες σχετίζονται με τα διοικητικά διατάγματά Μου) θα έρθουν η μία μετά

την άλλη για να τιμωρήσουν όλους όσοι δεν συμμορφώνονται με το θέλημά Μου. Πρέπει να υπάρξει η έλευση των γεγονότων, διαφορετικά οι άνθρωποι δεν θα ήταν σε θέση να δουν την οργή Μου, αλλά θα βυθίζονταν στην ακολασία ξανά και ξανά. Αυτό είναι ένα στάδιο του σχεδίου διαχείρισής Μου και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο επιτελώ το επόμενο στάδιο του έργου Μου. Σας το λέω αυτό εκ των προτέρων, έτσι ώστε να αποφύγετε να διαπράξετε ύβρη και να υποστείτε αιώνια απώλεια. Τουτέστιν, από σήμερα θα κάνω όλους τους ανθρώπους, εκτός από τους πρωτότοκους υιούς Μου, να λάβουν την κατάλληλη θέση τους σύμφωνα με το θέλημά Μου, και θα τους παιδέψω έναν-έναν. Δεν θα αφήσω ούτε έναν τους να ξεφύγει. Για τολμήστε να επιδοθείτε πάλι στην ακολασία! Για τόλμα να φανείς πάλι ανυπάκουος! Έχω πει προηγουμένως ότι είμαι δίκαιος με όλους, ότι δεν έχω ίχνος συναισθήματος, και αυτό δείχνει ότι η διάθεσή Μου δεν πρέπει να υβρίζεται. Αυτή είναι η υπόστασή Μου. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Όλοι οι άνθρωποι ακούνε τα λόγια Μου και όλοι οι άνθρωποι βλέπουν την ένδοξη όψη Μου. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να Με υπακούν πλήρως και απολύτως —αυτό είναι το διοικητικό Μου διάταγμα. Όλοι οι άνθρωποι σε ολόκληρο το σύμπαν και στα πέρατα της γης θα πρέπει να Με δοξάζουν και να Με εξυμνούν, διότι είμαι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος, διότι είμαι η υπόσταση του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τα λόγια και τις ομιλίες Μου, τη λαλιά και τη συμπεριφορά Μου, καθώς αυτά είναι θέματα αποκλειστικά δικά Μου και είναι πράγματα που κατείχα από αρχαιοτάτων χρόνων και που θα υπάρχουν για πάντα.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 100» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

269. Όλα θα επιτευχθούν μέσω των λόγων Μου· κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να συμμετέχει και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει το έργο που επιτελώ Εγώ. Θα καθαρίσω τον αέρα σε όλους τους τόπους και θα εξαλείψω κάθε ίχνος δαίμονα από τη γη. Έχω ήδη αρχίσει, και θα εκκινήσω το πρώτο στάδιο του έργου Μου για την παίδευση από τον τόπο κατοικίας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα. Συνεπώς, μπορεί να φανεί ότι η παίδευσή Μου συμβαίνει ήδη σε ολόκληρο το σύμπαν, και ότι ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας και κάθε είδους ακάθαρτο πνεύμα θα καταστούν ανίσχυρα να διαφύγουν της παίδευσής Μου, διότι Εγώ παρακολουθώ όλους τους τόπους. Όταν ολοκληρωθεί το έργο Μου επί γης, δηλαδή, όταν φτάσει στο τέλος της η εποχή της κρίσεως, Εγώ θα παιδεύσω επισήμως τον μεγάλο κόκκινο

δράκοντα. Ο λαός Μου θα δει σίγουρα τη δίκαιη παίδευση του μεγάλου κόκκινου δράκοντα από Μένα, θα αινήσει σίγουρα τη δικαιοσύνη Μου και θα εξυμνήσει σίγουρα για πάντα το άγιο όνομά Μου λόγω της δικαιοσύνης Μου. Στο εξής, θα εκτελείτε επισήμως το καθήκον σας και θα Με δοξάζετε επισήμως σε όλους τους τόπους, εις τον αιώνα τον άπαντα!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 28» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

270. Τώρα είναι η στιγμή που καθορίζω το τέλος του κάθε ανθρώπου, όχι το στάδιο στο οποίο ξεκίνησα να κατεργάζομαι τον άνθρωπο. Καταγράφω στο αρχείο Μου, ένα-ένα, τα λόγια και τις πράξεις κάθε ανθρώπου, όπως επίσης και την πορεία του καθώς Με ακολουθεί, τα έμφυτα χαρακτηριστικά του και τις τελικές του επιδόσεις. Με αυτόν τον τρόπο, κανένα είδος ανθρώπου δεν θα ξεφύγει από το χέρι Μου και όλοι θα είναι με το δικό τους είδος, όπως θα καθορίζω Εγώ. Εγώ αποφασίζω τον προορισμό του κάθε ανθρώπου όχι με βάση την ηλικία, την ιεραρχία, τον βαθμό στον οποίο κάποιος υπέφερε και λιγότερο απ' όλα, τον βαθμό στον οποίο προκαλούν τον οίκτο, αλλά σύμφωνα με το αν κατέχουν την αλήθεια. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή, μόνο αυτή. Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι όλοι όσοι δεν ακολουθούν το θέλημα του Θεού θα τιμωρηθούν. Αυτό είναι σίγουρο. Για τον λόγο αυτό, όλοι όσοι τιμωρούνται, τιμωρούνται έτσι για τη δικαιοσύνη του Θεού και ως αντίποινα για τις πολυάριθμες κακές πράξεις τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

271. Εάν ήσουν πιστός για πολλά χρόνια και έχει καιρό που συνδέεσαι μαζί Μου, όμως παραμένεις μακριά Μου, τότε πρέπει να πω πως έχεις συχνά προσβάλλει τη διάθεση του Θεού και το τέλος σου θα είναι πολύ δύσκολο να το υποθέσεις. Εάν, παρόλο που συνδέεσαι με Εμένα πολλά χρόνια, όχι μόνο δεν σε έχουν κάνει να έχεις ανθρωπιά και αλήθεια, αλλά, αντιθέτως, πονηροί τρόποι ρίζωσαν στη φύση σου και, όχι μόνο θρέφεις τις διπλές αυταπάτες μεγαλείου όπως πριν, αλλά έχουν πολλαπλασιαστεί και οι παρανοήσεις σου για Εμένα, έτσι που να Με αντιμετωπίζεις σαν έναν μικρό παρατρεχάμενο σου, τότε λέω πως η ασθένειά σου δεν είναι μόνο επιφανειακή, αλλά έχει εισχωρήσει στα κόκαλά σου. Το μόνο που απομένει είναι να περιμένεις να διευθετηθούν οι διαδικασίες για την κηδεία σου. Τότε, δε χρειάζεται να

με εκλιπαρείς να γίνω ο Θεός σου, γιατί έχεις διαπράξει μια αμαρτία αντάξια θανάτου, μια ασυγχώρητη αμαρτία. Ακόμη κι αν σου έδειχνα έλεος, ο Θεός στους ουρανούς θα επέμενε να πάρει τη ζωή σου, γιατί η προσβολή σου έναντι της διάθεσης του Θεού δεν είναι ένα συνηθισμένο πρόβλημα, αλλά ένα πρόβλημα πολύ σοβαρής φύσεως. Όταν φτάσει ο καιρός, μη Με κατηγορήσεις για το ότι δεν ενημερώθηκες εκ των προτέρων. Όλα καταλήγουν στο εξής: όταν συσχετίζεσαι με τον Χριστό —τον Θεό στη γη— όπως με έναν συνηθισμένο άνθρωπο, δηλαδή όταν πιστεύεις ότι ο Θεός δεν είναι παρά ένας άνθρωπος, τότε είναι που θα αφανιστείς. Αυτή είναι η μοναδική Μου νουθεσία προς όλους σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

272. Το έλεός Μου εκτείνεται σε εκείνους που Με αγαπούν και απαρνιούνται τον εαυτό τους. Και η τιμωρία που επέρχεται στους τιποτένιους είναι ακριβώς απόδειξη της δίκαιης διάθεσής Μου και, ακόμη περισσότερο, μαρτυρία της οργής Μου. Όταν έρθουν οι καταστροφές, οι λιμοί και οι λοιμοί θα πέσουν επάνω σε όσους Μου αντιστέκονται και θα θρηνούν. Όλοι όσοι έχουν διαπράξει κάθε μορφή πονηρίας, αλλά Μ' έχουν ακολουθήσει για πολλά χρόνια, δεν θα αποφύγουν να πληρώσουν για τις αμαρτίες τους. Και εκείνοι, αντιμετωπίζοντας μια καταστροφή που όμοιά της σπάνια έχει συμβεί καθ' όλη τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών, θα ζουν σε ένα συνεχές καθεστώς πανικού και φόβου. Και όσοι από τους ακόλουθούς Μου έχουν δείξει πίστη μόνο σ' Εμένα θα χαίρονται και θα επικροτούν τη δύναμή Μου. Θα βιώσουν απερίγραπτη ικανοποίηση και θα ζουν σε μια αγαλλίαση που όμοιά της δεν έδωσα ποτέ ξανά στην ανθρωπότητα. Διότι εκτιμώ τις καλές πράξεις των ανθρώπων και απεχθάνομαι τις σατανικές. Από τότε που ξεκίνησα να ηγούμαι της ανθρωπότητας, επιθυμούσα διακαώς να κερδίσω μια ομάδα ανθρώπων με τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Δεν ξέχασα ποτέ όσους δεν έχουν τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Τους φύλαξα με αποστροφή στην καρδιά Μου, αναμένοντας μόνο την ευκαιρία να αποδώσω αντίποινα, γεγονός το οποίο θα χαρώ πολύ να δω. Η ημέρα Μου επιτέλους ήρθε σήμερα και δε χρειάζεται πλέον να περιμένω!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

273. Θα διορθώσω τις αδικίες στον κόσμο των ανθρώπων. Θα φέρω εις πέρας το έργο Μου σε όλον τον κόσμο με τα ίδια Μου τα χέρια, απαγορεύοντας στον Σατανά να βλάψει ξανά τον λαό Μου, απαγορεύοντας στους εχθρούς να κάνουν ξανά ό,τι ευαρεστούνται. Θα

γίνω Βασιλιάς επί της γης και θα μεταφέρω εκεί τον θρόνο Μου, κάνοντας όλους τους εχθρούς Μου να πέσουν στο έδαφος και να εξομολογηθούν ενώπιόν Μου τα εγκλήματά τους. Στη θλίψη Μου αναμιγνύεται θυμός, θα ισοπεδώσω ολόκληρο το σύμπαν, δεν θα αφήσω κανέναν να γλιτώσει και θα σπείρω τον τρόμο στις καρδιές των εχθρών Μου. Δεν θα αφήσω τίποτα όρθιο επάνω στη γη και θα κάνω τους εχθρούς Μου να πέσουν μέσα στα χαλάσματα, έτσι ώστε να μην μπορέσουν να διαφθείρουν ξανά την ανθρωπότητα. Το σχέδιό Μου έχει ήδη αποφασιστεί και κανένας, όποιος κι αν είναι, δεν θα μπορέσει να το αλλάξει. Καθώς περιφέρομαι με μεγαλειώδη πομπή επάνω από το σύμπαν, όλη η ανθρωπότητα θα ανανεωθεί και τα πάντα θα αναζωογονηθούν. Ο άνθρωπος δεν θα κλαίει πια και δεν θα Μου φωνάζει πλέον για να τον βοηθήσω. Τότε η καρδιά Μου θα ευφρανθεί και οι άνθρωποι θα επιστρέψουν πανηγυρικά σε Εμένα. Ολόκληρο το σύμπαν απ᾽ άκρη σ᾽ άκρη θα στροβιλίζεται από ενθουσιασμό…

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 27» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

274. Σιών! Χαρείτε! Σιών! Τραγουδήστε! Έχω επιστρέψει θριαμβευτής, έχω επιστρέψει νικητής! Όλοι οι λαοί! Βιαστείτε να μπείτε με τάξη στη σειρά! Όλα τα πλάσματα της δημιουργίας! Ακινητοποιηθείτε πλήρως, καθότι η υπόστασή Μου αντικρίζει ολόκληρο το σύμπαν και εμφανίζεται στην Ανατολή του κόσμου! Ποιος τολμά να μη γονατίσει ευλαβικά; Ποιος τολμά να μη Με αποκαλεί αληθινό Θεό; Ποιος τολμά να μην κοιτά προς τα πάνω με σεβασμό; Ποιος τολμά να μη Με αινεί; Ποιος τολμά να μη χαίρεται; Ο λαός Μου θα ακούσει τη φωνή Μου και οι υιοί Μου θα επιβιώσουν εντός της βασιλείας Μου! Τα βουνά, τα ποτάμια και όλα τα πράγματα θα ζητωκραυγάζουν ατελείωτα και θα χοροπηδάνε τριγύρω ασταμάτητα. Αυτήν την ώρα, κανένας δεν θα τολμήσει να μείνει πίσω, και κανένας δεν θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι και να προβάλει αντίσταση. Αυτή είναι η υπέροχη πράξη Μου και ακόμα περισσότερο, η μεγάλη δύναμή Μου! Θα κάνω τα πάντα να Με σέβονται στην καρδιά τους και, ακόμα περισσότερο, θα κάνω τα πάντα να Με δοξάζουν! Αυτός είναι ο υπέρτατος στόχος του σχεδίου διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών κι αυτό έχω ορίσει. Ούτε ένα άτομο, ούτε ένα αντικείμενο ούτε ένα ζήτημα δεν τολμά να σηκώσει κεφάλι και να Μου αντισταθεί ή να Μου αντιταχθεί. Όλος ο λαός Μου θα συρρεύσει στο όρος Μου (με άλλα λόγια, στον κόσμο που θα δημιουργήσω αργότερα) και θα υποταχθούν ενώπιόν Μου, καθότι

Με διακρίνει μεγαλοπρέπεια και κρίση, κι έχω εξουσία. (Αυτό αναφέρεται στο όταν είμαι εν σώματι. Έχω, επίσης, εξουσία εν σαρκί, όμως, επειδή η σάρκα δεν μπορεί να υπερβεί τους περιορισμούς του χρόνου και του χώρου, δεν μπορεί να ειπωθεί ότι έχω αποκτήσει πλήρη δόξα. Παρόλο που αποκτώ τους πρωτότοκους υιούς εν σαρκί, δεν μπορεί να ειπωθεί ότι έχω αποκτήσει δόξα. Μόνο όταν επιστρέψω στη Σιών και αλλάξω την εμφάνισή Μου θα μπορεί να ειπωθεί ότι έχω εξουσία, δηλαδή ότι έχω αποκτήσει δόξα.) Τίποτα δεν θα είναι δύσκολο για Μένα. Τα πάντα θα καταστραφούν χάρη στα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Μου, και τα πάντα θα δημιουργηθούν και θα οδηγηθούν στην ολοκλήρωση χάρη στα λόγια που βγαίνουν από το στόμα Μου. Τέτοια είναι η μεγάλη δύναμή Μου και τέτοια είναι η εξουσία Μου. Επειδή είμαι γεμάτος δύναμη και πλήρης εξουσίας, κανένας δεν θα τολμούσε να Με εμποδίσει. Έχω ήδη θριαμβεύσει επί των πάντων και έχω κατατροπώσει ήδη όλους τους υιούς της επανάστασης.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 120» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

275. Ο Θεός δημιούργησε το ανθρώπινο γένος· ανεξάρτητα από το αν έχει διαφθαρεί ή Τον ακολουθεί, ο Θεός φέρεται στα ανθρώπινα όντα σαν τους πιο πολύτιμους αγαπημένους Του —ή, όπως θα έλεγαν τα ανθρώπινα όντα, οι πλέον αγαπημένοι Του άνθρωποι— και όχι σαν παιχνίδια Του. Αν και ο Θεός λέει ότι είναι ο Δημιουργός και ότι ο άνθρωπος είναι το δημιούργημά Του, το οποίο μπορεί να ακούγεται σαν να υπάρχει διαφορά στην ιεραρχία, η πραγματικότητα είναι ότι όλα όσα έπραξε ο Θεός για την ανθρωπότητα υπερβαίνουν κατά πολύ μια σχέση τέτοιας φύσεως. Ο Θεός αγαπά την ανθρωπότητα, ενδιαφέρεται και ανησυχεί για αυτήν, καθώς επίσης τη φροντίζει, συνεχώς και αδιαλείπτως. Ποτέ δεν νοιώθει μέσα Του ότι πρόκειται για επιπρόσθετη δουλειά ή για κάτι που αξίζει εύσημα. Ούτε και αισθάνεται ότι η σωτηρία της ανθρωπότητας, ο εφοδιασμός και η παροχή των πάντων αποτελεί τεράστια συμβολή στο ανθρώπινο γένος. Απλώς φροντίζει το ανθρώπινο γένος ήσυχα και σιωπηλά, με τον δικό Του τρόπο και μέσα από τη δική Του ουσία και από όσα έχει και είναι. Ανεξάρτητα από το πόση φροντίδα και βοήθεια λαμβάνει η ανθρωπότητα από Αυτόν, ο Θεός δεν σκέφτεται ποτέ ούτε και προσπαθεί να πάρει τα εύσημα. Τούτο καθορίζεται από την ουσία του Θεού, και αποτελεί ακριβώς μια πραγματική έκφραση της διάθεσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

276. Πόσες άγρυπνες νύχτες πέρασε ο Θεός, λόγω του έργου για την ανθρωπότητα. Από τα πιο υψηλά σημεία μέχρι τα πιο μεγάλα βάθη, Εκείνος κατέβηκε στην ζωντανή κόλαση όπου ζει ο άνθρωπος, προκειμένου να περάσει τις ημέρες Του με τον άνθρωπο. Ποτέ Του δεν παραπονέθηκε για την αθλιότητα ανάμεσα στους ανθρώπων, ποτέ Του δεν τους επέκρινε για την ανυπακοή τους, παρά υπομένει μέγιστο εξευτελισμό, την ώρα που φέρει ο ίδιος εις πέρας το έργο Του. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να ανήκει στην κόλαση; Πώς θα μπορούσε να περάσει τη ζωή Του στην κόλαση; Όμως, για χάρη όλη της ανθρωπότητας, ώστε όλη η ανθρωπότητα να βρει πιο σύντομα ανάπαυση, Εκείνος υπέμενε τον εξευτελισμό και την αδικία για να έρθει στη γη και εισήλθε ο ίδιος στην «κόλαση» και στον «Άδη», μέσα στο στόμα του λύκου, για να σώσει τον άνθρωπο. Με τι προσόντα μπορεί ο άνθρωπος να αντιτίθεται στον Θεό; Τι λόγο έχει να παραπονιέται για τον Θεό; Πώς έχει το θράσος να αντικρίζει τον Θεό; Ο Θεός του ουρανού ήρθε σε αυτόν τον κατάπτυστο τόπο της ακολασίας, χωρίς να εκφράσει ποτέ τη στεναχώρια Του ή να παραπονεθεί για τον άνθρωπο· αντιθέτως, αποδέχεται στωικά τη φθορά[1] και την καταπίεση του ανθρώπου. Δεν αντεπιτέθηκε ποτέ στις παράλογες απαιτήσεις του ανθρώπου, ποτέ δεν είχε υπερβολικές απαιτήσεις από τον άνθρωπο και ποτέ δεν είχε παράλογες απαιτήσεις από τον άνθρωπο. Εκείνος απλώς κάνει αδιαμαρτύρητα όλο το έργο που απαιτεί ο άνθρωπος: διδάσκει, διαφωτίζει, επιπλήττει, εξευγενίζει μέσω των λόγων, υπενθυμίζει, προτρέπει, παρηγορεί, κρίνει και αποκαλύπτει. Ποιο από τα στάδια που Εκείνος κάνει δεν είναι για τη ζωή του ανθρώπου; Παρόλο που έχει καταργήσει τις προοπτικές και τη μοίρα του ανθρώπου, ποιο από τα στάδια που κάνει ο Θεός δεν είναι για τη μοίρα του ανθρώπου; Ποιο από τα στάδια δεν γίνεται χάριν της επιβίωσης του ανθρώπου; Ποιο από τα στάδια δεν γίνεται για να ελευθερώσει τον άνθρωπο από αυτά τα βάσανα και την καταπίεση που επιφέρουν οι δυνάμεις του σκότους, οι οποίες είναι μαύρες σαν τη νύχτα; Ποιο από τα στάδια δεν γίνεται χάριν του ανθρώπου; Ποιος μπορεί να καταλάβει την καρδιά του Θεού, η οποία είναι σαν αυτή μιας στοργικής μητέρας; Ποιος μπορεί να κατανοήσει την ένθερμη καρδιά του Θεού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (9)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

277. Όταν ήρθε ο Θεός στη γη, Εκείνος δεν ήταν από αυτόν τον κόσμο και δεν ενσαρκώθηκε για να απολαύσει τον κόσμο. Ο τόπος όπου το έργο θα αποκάλυπτε τη διάθεσή Του και θα είχε τη μεγαλύτερη σημασία είναι ο τόπος όπου γεννήθηκε. Είτε πρόκειται για άγιο είτε για ακάθαρτο τόπο, και ανεξάρτητα από το πού εργάζεται, Εκείνος είναι άγιος. Τα πάντα στον κόσμο δημιουργήθηκαν από Εκείνον, αν και όλα τους έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Τα πάντα, ωστόσο, εξακολουθούν να Του ανήκουν· βρίσκονται όλα στα χέρια Του. Έρχεται σε έναν ακάθαρτο τόπο και εργάζεται εκεί για να αποκαλύψει την αγιοσύνη Του· αυτό το κάνει μόνο για χάρη του έργου Του, γεγονός που σημαίνει ότι Εκείνος υπομένει μεγάλη ταπείνωση για να επιτελέσει ένα τέτοιο έργο προκειμένου να σώσει τους ανθρώπους αυτού του ακάθαρτου τόπου. Αυτό γίνεται για να γίνει μάρτυρας, για χάρη ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αυτό που δείχνει αυτό το έργο στους ανθρώπους είναι η δικαιοσύνη του Θεού, και μπορεί καλύτερα να δείξει την υπεροχή του Θεού. Το μεγαλείο και η ακεραιότητά Του εκδηλώνονται από τη σωτηρία μιας ομάδας ανθρώπων χαμηλού επιπέδου, τους οποίους οι άλλοι περιφρονούν. Το ότι γεννήθηκε σε έναν ακάθαρτο τόπο δεν αποδεικνύει επ' ουδενί ότι Εκείνος είναι χαμηλού επιπέδου· δίνει απλώς τη δυνατότητα σε όλη την κτίση να δει το μεγαλείο Του και την αληθινή αγάπη Του για την ανθρωπότητα. Όσα περισσότερο το κάνει, τόσο περισσότερο αποκαλύπτει την αγνή, την αψεγάδιαστη αγάπη Του για τον άνθρωπο. Ο Θεός είναι άγιος και δίκαιος. Παρότι γεννήθηκε σε έναν ακάθαρτο τόπο και παρότι ζει με αυτούς τους ανθρώπους που είναι γεμάτοι βρομιά, όπως ακριβώς έζησε ο Ιησούς με τους αμαρτωλούς κατά την Εποχή της Χάριτος, δεν γίνεται κάθε κομματάκι του έργου Του προς χάριν της επιβίωσης της ανθρωπότητας; Δεν γίνεται όλο ώστε να μπορέσει η ανθρωπότητα να κερδίσει μεγάλη σωτηρία; Πριν από δυο χιλιάδες χρόνια, Εκείνος έζησε με αμαρτωλούς για πολλά χρόνια. Εκείνο έγινε για χάρη της λύτρωσης. Σήμερα, ζει με μια ομάδα ακάθαρτων, ποταπών ανθρώπων. Αυτό γίνεται για χάρη της σωτηρίας. Δεν γίνεται όλο το έργο Του για χάρη δική σας, των ανθρώπων; Αν δεν είχε σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα, γιατί να είχε ζήσει και να είχε υποφέρει με τους αμαρτωλούς για τόσο πολλά χρόνια αφότου γεννήθηκε σε φάτνη; Και αν δεν είχε σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα, γιατί να ενσαρκωνόταν για δεύτερη φορά, να γεννιόταν σε αυτόν τον τόπο όπου συναθροίζονται δαίμονες, και να ζούσε με αυτούς τους ανθρώπους που έχουν διαφθαρεί βαθιά από τον Σατανά; Δεν είναι πιστός ο Θεός; Ποιο μέρος του έργου Του δεν έχει γίνει για την ανθρωπότητα; Ποιο μέρος δεν έχει

γίνει για τη μοίρα σας; Ο Θεός είναι άγιος —αυτό είναι αμετάβλητο! Δεν μολύνεται από την ακαθαρσία, παρότι έχει έρθει σε έναν ακάθαρτο τόπο· το μόνο που μπορούν να σημαίνουν όλα αυτά είναι ότι η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι εξαιρετικά ανιδιοτελής και ότι τα βάσανα και η ταπείνωση που υπομένει είναι εξαιρετικά μεγάλα! Δεν γνωρίζετε πόσο μεγάλη είναι η ταπείνωση που υφίσταται για όλους εσάς και για τη μοίρα σας; Αντί να σώζει σπουδαίους ανθρώπους ή τους υιούς πλουσίων και ισχυρών οικογενειών, Αυτός φροντίζει να σώζει εκείνους που είναι ποταποί, εκείνους τους οποίους περιφρονούν οι άλλοι. Όλα αυτά δεν συνιστούν την αγιοσύνη Του; Όλα αυτά δεν συνιστούν τη δικαιοσύνη Του; Για χάρη της επιβίωσης ολόκληρης της ανθρωπότητας, θα προτιμούσε να γεννηθεί σε έναν ακάθαρτο τόπο και να υποστεί κάθε ταπείνωση. Ο Θεός είναι πολύ αληθινός —δεν κάνει ψεύτικο έργο. Δεν γίνεται κάθε στάδιο του έργου με τόσο πρακτικό τρόπο; Παρότι όλοι οι άνθρωποι Τον κακολογούν και λένε ότι κάθεται στο τραπέζι μαζί με αμαρτωλούς, παρότι όλοι οι άνθρωποι Τον χλευάζουν και λένε ότι ζει με τους υιούς της ακαθαρσίας, ότι ζει με τους πιο ποταπούς από όλους τους ανθρώπους, Εκείνος και πάλι προσφέρει ανιδιοτελώς τον εαυτό Του και πάλι συνεχίζει να απορρίπτεται με αυτόν τον τρόπο από την ανθρωπότητα. Τα βάσανα που υπομένει δεν είναι μεγαλύτερα από τα δικά σας; Το έργο που επιτελεί δεν είναι μεγαλύτερο από το τίμημα που έχετε πληρώσει;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η σημασία της σωτηρίας των απογόνων του Μωάβ» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

278. Ο Θεός έχει ταπεινώσει τον εαυτό Του σε τέτοιο σημείο που επιτελεί το έργο Του μέσα σε αυτούς τους ρυπαρούς και διεφθαρμένους ανθρώπους, και οδηγεί στην τελείωση αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Ο Θεός δεν ενσαρκώθηκε μόνο για να ζει και να τρώει ανάμεσα στους ανθρώπους, να τους ποιμαίνει και να τους παράσχει αυτό που χρειάζονται. Το πιο σημαντικό είναι ότι επιτελεί το μέγα έργο Του για σωτηρία και κατάκτηση πάνω σε αυτούς τους αφόρητα διεφθαρμένους ανθρώπους. Ήρθε στην καρδιά του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, για να σώσει τους πιο διεφθαρμένους από τους ανθρώπους, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να αλλάξουν και να καταστούν καινούριοι. Οι τεράστιες κακουχίες που υπομένει ο Θεός δεν είναι μόνο οι κακουχίες που υπομένει ο ενσαρκωμένος Θεός, αλλά είναι κυρίως το γεγονός ότι το Πνεύμα του Θεού υφίσταται ακραία ταπείνωση —Εκείνος

ταπεινώνεται και κρύβεται τόσο πολύ, ώστε γίνεται ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Ο Θεός ενσαρκώθηκε και έλαβε την ανθρώπινη μορφή, έτσι ώστε οι άνθρωποι να δουν ότι διάγει μια κανονική ανθρώπινη ζωή και ότι έχει κανονικές ανθρώπινες ανάγκες. Τούτο αρκεί για να αποδείξει ότι ο Θεός έχει ταπεινωθεί σε μεγάλο βαθμό. Το Πνεύμα του Θεού πραγματώνεται στη σάρκα. Ενώ το Πνεύμα Του είναι ύψιστο και μέγα, Εκείνος παίρνει τη μορφή ενός κοινού, ασήμαντου ανθρώπου, προκειμένου να επιτελέσει το έργο του Πνεύματός Του. Το επίπεδο, η διορατικότητα, η λογική, η ανθρώπινη φύση και η ζωή του καθενός από εσάς δείχνουν ότι είστε πραγματικά ανάξιοι να δεχτείτε αυτό το είδος του έργου του Θεού. Είστε πραγματικά ανάξιοι που αφήνετε τον Θεό να υπομένει τέτοιες κακουχίες για χάρη σας. Ο Θεός είναι μέγας. Εκείνος είναι υπέρτατος, και οι άνθρωποι τόσο ποταποί, κι όμως, εξακολουθεί να εργάζεται πάνω τους. Δεν ενσαρκώθηκε μόνο για να παρέχει στους ανθρώπους, για να μιλά στους ανθρώπους, αλλά και να ζει μαζί τους. Ο Θεός είναι τόσο ταπεινός, τόσο αξιαγάπητος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι επικεντρώνονται στην άσκηση μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

279. Ό,τι κάνει ο Θεός είναι πρακτικό, τίποτα από όσα κάνει δεν είναι κενό, κι Εκείνος τα βιώνει όλα ο ίδιος. Ο Θεός πληρώνει το τίμημα της δικής Του εμπειρίας πόνου, ως αντάλλαγμα για έναν προορισμό για την ανθρωπότητα. Δεν είναι αυτό πρακτικό έργο; Οι γονείς ίσως να πληρώσουν ένα σοβαρό τίμημα για χάρη των παιδιών τους, και αυτό αντιπροσωπεύει την ειλικρίνειά τους. Κάνοντας αυτό, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι, φυσικά, άκρως ειλικρινής και πιστός στην ανθρωπότητα. Η ουσία του Θεού είναι πιστή —ο Θεός πράττει ό,τι λέει, και ό,τι πράττει, επιτυγχάνεται. Ό,τι κάνει για τον άνθρωπο είναι ειλικρινές. Δεν κάνει απλώς ομιλίες. Όταν λέει ότι θα πληρώσει ένα τίμημα, όντως πληρώνει το τίμημα. Όταν λέει ότι θα αναλάβει τα δεινά των ανθρώπων και θα υποφέρει στη θέση τους, έρχεται όντως να ζήσει μεταξύ τους, να νιώσει και να βιώσει αυτά τα δεινά ο ίδιος. Κατόπιν τούτου, τα πάντα στο σύμπαν θα αναγνωρίσουν ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι σωστά και δίκαια, ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι ρεαλιστικά: Αυτό συνιστά ισχυρό αποδεικτικό στοιχείο. Επιπλέον, η ανθρωπότητα θα έχει έναν όμορφο προορισμό στο μέλλον, και όλοι όσοι παραμείνουν θα δοξολογούν τον Θεό. Θα εξυμνούν το γεγονός ότι οι πράξεις του Θεού έγιναν πράγματι λόγω της αγάπης Του για την ανθρωπότητα. Ο Θεός έρχεται ταπεινά μεταξύ των ανθρώπων, ως συνηθισμένος άνθρωπος. Δεν εκτελεί απλώς κάποιο έργο, εκφέρει μερικά λόγια, κι έπειτα

φεύγει· αντιθέτως, έρχεται πραγματικά μεταξύ των ανθρώπων και βιώνει τον πόνο του κόσμου. Θα φύγει μόνο όταν θα έχει τελειώσει να βιώνει αυτόν τον πόνο. Τόσο πραγματικό και τόσο πρακτικό είναι το έργο του Θεού· όλοι όσοι θα παραμείνουν θα Τον επαινούν λόγω αυτού, και θα δουν την πίστη του Θεού στον άνθρωπο και την καλοσύνη Του. Η ουσία της ομορφιάς και της καλοσύνης του Θεού μπορεί να φανεί στη σημασία της ενσάρκωσής Του. Ό,τι κάνει ο Θεός είναι ειλικρινές· ό,τι λέει είναι έγκυρο και αξιόπιστο. Όντως κάνει όλα όσα προτίθεται να κάνει, και όταν πρέπει να πληρώσει ένα τίμημα, όντως το πληρώνει· δεν κάνει απλώς ομιλίες. Ο Θεός είναι ένας δίκαιος Θεός. Ο Θεός είναι ένας πιστός Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η δεύτερη πτυχή της σημασίας της ενσάρκωσης» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

280. Ο Θεός βλέπει αυτήν την περίπτωση διαχείρισης της ανθρωπότητας και της σωτηρίας των ανθρώπων ως πιο σημαντικό απ' οτιδήποτε άλλο. Κάνει τα πράγματα αυτά, όχι μόνο με το μυαλό Του, ούτε μόνο με τον λόγο Του, ενώ σίγουρα δεν τα κάνει με προχειρότητα· τα κάνει όλα αυτά με σχέδιο, με στόχο, με πρότυπα και με το θέλημά Του. Είναι ξεκάθαρο πως το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας έχει μεγάλη σημασία και για τον Θεό και για τον άνθρωπο. Όσο δύσκολο κι αν είναι το έργο, όσο μεγάλα κι αν είναι τα εμπόδια, όσο αδύναμοι κι αν είναι οι άνθρωποι ή όσο βαθιά κι αν είναι η επαναστατικότητα της ανθρωπότητας, τίποτε από αυτά δεν είναι δύσκολο για τον Θεό. Ο Θεός παραμένει απασχολημένος, καταβάλλοντας Τις επίμοχθες προσπάθειές Του και διαχειρίζοντας το έργο που Αυτός ο ίδιος θέλει να φέρει εις πέρας. Επίσης, κανονίζει τα πάντα και κυβερνά όλους τους ανθρώπους και το έργο που θέλει να ολοκληρώσει· τίποτε από αυτά δεν έχει ξαναγίνει. Είναι η πρώτη φορά που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει αυτές τις μεθόδους και έχει πληρώσει μεγάλο τίμημα για το τεράστιο αυτό έργο της διαχείρισης και της σωτηρίας της ανθρωπότητας. Όσο ο Θεός εκτελεί αυτό το έργο, εκφράζει και ανακοινώνει στην ανθρωπότητα, λίγο-λίγο και χωρίς επιφύλαξη, την επίμοχθη προσπάθειά Του, αυτό που Αυτός έχει και είναι, τη σοφία και την παντοδυναμία Του, καθώς και την κάθε πτυχή της διάθεσής Του. Ανακοινώνει και εκφράζει τα πράγματα αυτά όπως δεν έχει ξανακάνει ποτέ Του. Επομένως, σ' ολόκληρο το σύμπαν, πέρα από τους ανθρώπους που ο Θεός σκοπεύει να διαχειριστεί και να σώσει, δεν έχουν υπάρξει ποτέ πλάσματα τόσο κοντά με τον Θεό, που να έχουν τόσο στενή σχέση μ' Αυτόν. Στην καρδιά Του, η ανθρωπότητα που Αυτός θέλει να

διαχειριστεί και να σώσει είναι ό,τι πιο σημαντικό, ενώ εκτιμά την ανθρωπότητα αυτή περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο· παρόλο που έχει πληρώσει μεγάλο τίμημα για τους ανθρώπους και παρόλο που Τον πληγώνουν και Τον παρακούν συνεχώς, Αυτός δεν τους εγκαταλείπει ποτέ και συνεχίζει το έργο Του ακούραστα, δίχως παράπονα ή μετάνοια. Αυτό συμβαίνει γιατί γνωρίζει πως, αργά ή γρήγορα, θα έρθει η μέρα που οι άνθρωποι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμά Του, θα συγκινηθούν από τον λόγο Του, θα αναγνωρίσουν πως Αυτός είναι ο Κύριος της κτίσης και θα επιστρέψουν στο πλευρό Του...

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

281. Όταν θα είσαι ικανός να εκτιμήσεις πραγματικά τις σκέψεις και τη στάση του Θεού προς την ανθρωπότητα, όταν θα μπορείς να κατανοήσεις πραγματικά τα συναισθήματα και το ενδιαφέρον του Θεού για κάθε πλάσμα, τότε θα είσαι ικανός να κατανοήσεις την αφοσίωση και την αγάπη που έχει δαπανήσει ο Δημιουργός σε κάθε έναν από τους ανθρώπους που δημιούργησε. Όταν συμβεί αυτό, θα χρησιμοποιήσεις δύο λέξεις για να περιγράψεις την αγάπη του Θεού. Ποιες είναι οι λέξεις αυτές; Μερικοί λένε «ανιδιοτελής» και άλλοι «φιλάνθρωπη». Απ' αυτές τις δύο, η λέξη «φιλάνθρωπη» είναι η λιγότερο κατάλληλη για να περιγράψει την αγάπη του Θεού. Είναι μια λέξη που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να περιγράψουν τις ανοιχτόμυαλες σκέψεις και τα συναισθήματα κάποιου. Πραγματικά, απεχθάνομαι αυτή τη λέξη, γιατί αναφέρεται στην απονομή ελεημοσύνης τυχαία, αδιακρίτως και ανεξαρτήτως αρχών. Είναι μια υπερβολικά συναισθηματική έκφραση των ανόητων και των συγκεχυμένων ανθρώπων. Όταν η λέξη αυτή χρησιμοποιείται για να περιγράψει την αγάπη του Θεού, υπάρχει αναπόφευκτα ένας βλάσφημος συνειρμός. Έχω δυο λέξεις που περιγράφουν πιο εύστοχα την αγάπη του Θεού. Ποιες είναι οι λέξεις αυτές; Η πρώτη είναι «απέραντη». Δεν είναι ιδιαίτερα ενθυμητική λέξη; Η δεύτερη είναι «αχανής». Υπάρχει πραγματικό νόημα πίσω από τις δυο αυτές λέξεις που χρησιμοποιώ για να περιγράψω την αγάπη του Θεού. Αν το πάρουμε κυριολεκτικά, η λέξη «απέραντος» περιγράφει τον όγκο ή τη χωρητικότητα κάποιου πράγματος, αλλά δεν έχει σημασία πόσο μεγάλο είναι το πράγμα αυτό· είναι κάτι που μπορούν να αγγίξουν και να δουν οι άνθρωποι. Αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχει, δεν είναι κάποιο αφηρημένο αντικείμενο, και δίνει την αίσθηση στους ανθρώπους πως είναι σχετικά ακριβής και πρακτική. Δεν έχει σημασία αν την κοιτάζεις από επίπεδη ή

τρισδιάστατη γωνία· δε χρειάζεται να φανταστείς την ύπαρξή της, επειδή είναι κάτι που υπάρχει πραγματικά. Παρόλο που χρησιμοποιώντας τη λέξη «απέραντη» για να περιγράψουμε την αγάπη του Θεού, μπορεί να φαίνεται σαν να προσδιορίζουμε ποσοτικά την αγάπη Του, δίνει, επίσης, την αίσθηση πως είναι ποσοτικά απροσδιόριστη. Λέω πως η αγάπη του Θεού μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά, γιατί η αγάπη Του δεν είναι κάτι το ανύπαρκτο, ούτε και πηγάζει από κάποιο θρύλο. Αντιθέτως, είναι κάτι που μοιράζονται τα πάντα υπό τη διακυβέρνηση του Θεού και κάτι που απολαμβάνουν όλα τα πλάσματα, σε διάφορους βαθμούς και από διαφορετικές οπτικές. Παρόλο που οι άνθρωποι δεν μπορούν να τη δουν ή να την αγγίξουν, η αγάπη αυτή δίνει τροφή και ζωή στα πάντα, όπως αποκαλύπτεται λίγο-λίγο στις ζωές τους, ενώ αυτοί μετρούν και γίνονται μάρτυρες της αγάπης του Θεού, την οποία απολαμβάνουν κάθε στιγμή. Λέω πως η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά, γιατί το μυστήριο της φροντίδας και της θρέψης των πάντων από τον Θεό είναι κάτι δύσκολο για τους ανθρώπους να συλλάβουν, όπως είναι και οι σκέψεις του Θεού για τα πάντα, ιδίως αυτές που αφορούν την ανθρωπότητα. Με άλλα λόγια, κανείς δε γνωρίζει το αίμα και τα δάκρυα που έχει χύσει ο Δημιουργός για την ανθρωπότητα. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει και κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει το βάθος ή το βάρος της αγάπης που έχει ο Δημιουργός για την ανθρωπότητα, την οποία δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια. Η περιγραφή της αγάπης του Θεού ως απέραντη, βοηθά τους ανθρώπους να εκτιμήσουν και να κατανοήσουν το εύρος και την αλήθεια της ύπαρξής της. Βοηθά επίσης τους ανθρώπους να κατανοήσουν βαθύτερα το πραγματικό νόημα της λέξης «Δημιουργός» και να αποκτήσουν μια βαθύτερη κατανόηση του πραγματικού νοήματος αυτού που ονομάζεται «δημιουργία». Τι περιγράφει συνήθως η λέξη «αχανής»; Χρησιμοποιείται συνήθως για τον ωκεανό ή το σύμπαν, όπως «αχανές σύμπαν» ή «αχανής ωκεανός». Η επεκτασιμότητα και το ήρεμο βάθος του σύμπαντος είναι πέραν της ανθρώπινης κατανόησης, είναι κάτι που εξάπτει τη φαντασία των ανθρώπων και κάτι που θαυμάζουν βαθύτατα. Το μυστήριο και η βαθύτητά του είναι εντός του πεδίου ορατότητας, αλλά και κάτι το άπιαστο. Όταν σκέφτεσαι τον ωκεανό, σκέφτεσαι το εύρος του —μοιάζει απεριόριστος και μπορείς να νιώσεις το μυστηριώδες στοιχείο του και την ευρύτητά του. Γι' αυτό χρησιμοποίησα τον όρο «αχανής» για να περιγράψω την αγάπη του Θεού. Είναι για να βοηθήσω τους ανθρώπους να νιώσουν πόσο πολύτιμη είναι, να νιώσουν τη βαθιά ομορφιά της αγάπης Του, όπως και να νιώσουν πως η δύναμη της αγάπης του Θεού είναι απέραντη και εκτενής. Είναι για να τους βοηθήσω να

νιώσουν την αγιοσύνη της αγάπης Του, όπως και την αξιοπρέπεια και τη μη προσβλητικότητα του Θεού που αποκαλύπτεται μέσω της αγάπης Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

282. Υπάρχει κάτι στην ουσία και τη διάθεση του Θεού που είναι πανεύκολο να παραβλεφθεί, κάτι που κατέχει μονάχα ο Θεός και κανένας απολύτως άνθρωπος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που οι άλλοι τους θεωρούν σπουδαίους, καλούς, ή τον Θεό της φαντασίας τους. Τι είναι αυτό; Η ανιδιοτέλεια του Θεού. Μιλώντας για ανιδιοτέλεια, ίσως νομίζεις ότι και εσύ είσαι πολύ ανιδιοτελής, διότι, όταν πρόκειται για τα παιδιά σου, ποτέ δεν τους κάνεις παζάρια και είσαι γενναιόδωρος απέναντί τους, ή πιστεύεις ότι είσαι και εσύ πολύ ανιδιοτελής όσον αφορά στους γονείς σου. Ανεξαρτήτως του τι πιστεύεις, τουλάχιστον έχεις μια ιδέα της λέξης «ανιδιοτελής» και θεωρείς ότι είναι θετική λέξη, και ότι ο ανιδιοτελής άνθρωπος είναι πολύ ευγενής. Όταν φέρεσαι ανιδιοτελώς, πιστεύεις ότι είσαι σπουδαίος. Αλλά δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να δει την ανιδιοτέλεια του Θεού μεταξύ όλων των πραγμάτων, μεταξύ των ανθρώπων, των γεγονότων και των αντικειμένων, και μέσα από το έργο του Θεού. Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι ο άνθρωπος είναι υπερβολικά εγωιστής! Γιατί το λέω αυτό; Το ανθρώπινο γένος ζει μέσα σε έναν υλικό κόσμο. Μπορεί να ακολουθείς τον Θεό, αλλά ποτέ δεν βλέπεις ούτε αντιλαμβάνεσαι ότι ο Θεός σε εφοδιάζει, σε αγαπά και δείχνει ενδιαφέρον για εσένα. Τι είναι, λοιπόν, αυτό που βλέπεις; Βλέπεις τους εξ αίματος συγγενείς σου, που σε αγαπούν ή σε κουράζουν με την υπερβολική τους αγάπη. Βλέπεις τα πράγματα που είναι ευεργετικά για τη σάρκα σου, και νοιάζεσαι για τους ανθρώπους και τα πράγματα που αγαπάς. Τούτη είναι η υποτιθέμενη ανιδιοτέλεια του ανθρώπου. Αυτοί οι «ανιδιοτελείς» άνθρωποι, όμως, ποτέ δεν ενδιαφέρονται για τον Θεό που τους δίνει ζωή. Σε αντίθεση με τον Θεό, η ανιδιοτέλεια του ανθρώπου καθίσταται εγωιστική και ποταπή. Η ανιδιοτέλεια, στην οποία πιστεύει ο άνθρωπος, είναι κενή και μη-πραγματική, κίβδηλη, ασύμβατη και άσχετη με τον Θεό. Η ανιδιοτέλεια του ανθρώπου είναι για τον ίδιο, ενώ η ανιδιοτέλεια του Θεού αποτελεί πραγματική αποκάλυψη της ουσίας Του. Ακριβώς χάρη στην ανιδιοτέλεια του Θεού, ο άνθρωπος λαμβάνει μια σταθερή ροή εφοδίων εκ μέρους Του. Ίσως να μη σας αγγίζει ιδιαιτέρως το θέμα για το οποίο μιλάω σήμερα και μόλις που νεύετε καταφατικά ως έγκριση, αλλά όταν προσπαθήσεις να αντιληφθείς την καρδιά του Θεού μέσα σου, άθελά σου θα

ανακαλύψεις το εξής: Από όλους τους ανθρώπους, τα ζητήματα και τα πράγματα που μπορείς να διαισθανθείς σε αυτόν τον κόσμο, μόνο η ανιδιοτέλεια του Θεού είναι πραγματική και συμπαγής, διότι μόνο η αγάπη του Θεού προς εσένα είναι ανεπιφύλακτη και άμεμπτη. Εκτός από τη θεϊκή, η οποιουδήποτε άλλου, αποκαλούμενη ανιδιοτέλεια είναι ψεύτικη, επιφανειακή, ανειλικρινής· έχει στόχους, συγκεκριμένες προθέσεις, κάνει παζάρια, και δεν μπορεί να αντέξει στις δοκιμασίες. Θα μπορούσατε ακόμη και να πείτε ότι είναι ρυπαρή, άξια περιφρόνησης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

283. Ο Θεός απεχθανόταν τον άνθρωπο επειδή ο άνθρωπος ήταν εχθρικός απέναντί Του, αλλά μέσα στην καρδιά Του, η φροντίδα, η ανησυχία και το έλεός Του για την ανθρωπότητα παρέμειναν αμετάβλητα. Ακόμη και όταν κατέστρεψε την ανθρωπότητα, η καρδιά Του παρέμεινε απαράλλακτη. Όταν η ανθρωπότητα γέμισε διαφθορά και ανυπακοή προς τον Θεό μέχρι ενός σημείου, ο Θεός υποχρεώθηκε, λόγω της διάθεσης και της ουσίας Του και σύμφωνα με τις αρχές Του, να καταστρέψει τη συγκεκριμένη ανθρωπότητα. Λόγω, όμως της ουσίας Του, ο Θεός σπλαχνιζόταν ακόμα την ανθρωπότητα και, μάλιστα, ήθελε να χρησιμοποιήσει και διάφορους τρόπους για να τη λυτρώσει, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει να ζει. Αντ' αυτού, ο άνθρωπος εναντιώθηκε στον Θεό, συνέχισε να μην Τον υπακούει, αρνούμενος να δεχθεί τη σωτηρία του Θεού, αρνήθηκε, δηλαδή, να δεχθεί τις καλές Του προθέσεις. Ανεξάρτητα από το ότι ο Θεός τον κάλεσε, του υπενθύμισε, τον συνέδραμε, τον βοήθησε ή τον ανέχθηκε, ο άνθρωπος ούτε το κατάλαβε, ούτε το εκτίμησε, ούτε καν έδωσε σημασία. Μέσα στην οδύνη Του, ο Θεός δε λησμόνησε να δώσει στον άνθρωπο τη μέγιστη ανεκτικότητά Του, περιμένοντας τον άνθρωπο να ανακάμψει. Έχοντας φτάσει στα όριά Του, έπραξε αυτό που έπρεπε, χωρίς κανένα δισταγμό. Με άλλα λόγια, υπήρξε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδος και διαδικασία από τη στιγμή που ο Θεός σχεδίασε να καταστρέψει το ανθρώπινο γένος, ως την επίσημη έναρξη του έργου Του για την καταστροφή της ανθρωπότητας. Η εν λόγω διαδικασία υπήρχε με τον σκοπό να ενεργοποιήσει τον άνθρωπο ώστε να ανακάμψει, και ήταν η τελευταία ευκαιρία που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο. Τι έκανε, λοιπόν, ο Θεός κατά την περίοδο προτού καταστρέψει την ανθρωπότητα; Ο Θεός εργάστηκε ακατάπαυστα, υπενθυμίζοντας και προτρέποντας. Ανεξάρτητα από το πόση οδύνη

και θλίψη ένοιωθε η καρδιά του Θεού, Εκείνος συνέχισε να ασκεί τη φροντίδα, την ανησυχία Του και το άφθονο έλεός Του για την ανθρωπότητα. Τι καταλαβαίνουμε από αυτό; Αναμφισβήτητα, κατανοούμε ότι η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι πραγματική και όχι μόνο λόγια. Είναι πραγματική, απτή και υπολογίσιμη, όχι ψεύτικη, κίβδηλη, απατηλή ή επιτηδευμένη. Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί ποτέ τεχνάσματα ούτε δημιουργεί ψεύτικες εικόνες για να κάνει τους ανθρώπους να καταλάβουν ότι είναι άξιος της αγάπης τους. Ποτέ δεν χρησιμοποιεί ψευδείς μαρτυρίες, προκειμένου να αφήσει τους ανθρώπους να δουν την ομορφιά Του ή για να καυχηθεί για την ομορφιά και την αγιοσύνη Του. Τούτες οι πτυχές της διάθεσης του Θεού δεν είναι, άραγε, αντάξιες της αγάπης του ανθρώπου; Δεν αξίζουν να λατρεύονται; Δεν αξίζουν την αγάπη; Σε τούτο το σημείο, θέλω να σας ρωτήσω: Αφού ακούσατε τα λόγια αυτά, πιστεύετε ότι το μεγαλείο του Θεού είναι απλώς λέξεις πάνω σε μια κόλλα χαρτί; Ή μήπως η ομορφιά του Θεού είναι απλώς κενά λόγια; Όχι! Σίγουρα όχι! Η υπεροχή, το μεγαλείο, η αγιοσύνη, η ανεκτικότητα, η αγάπη του Θεού και ούτω καθεξής — κάθε λεπτομέρεια καθεμίας από τις διάφορες πτυχές της διάθεσης και της ουσίας του Θεού βρίσκει πρακτική έκφραση κάθε φορά που Εκείνος επιτελεί το έργο Του, όπως και ενσωματώνεται στο θέλημά Του απέναντι στον άνθρωπο και εκπληρώνεται και αντανακλάται μέσα σε κάθε άνθρωπο. Ανεξάρτητα από το εάν το έχεις αισθανθεί προηγουμένως, ο Θεός φροντίζει τον κάθε άνθρωπο με κάθε δυνατό τρόπο, χρησιμοποιώντας την ειλικρινή καρδιά, τη σοφία Του και διάφορες μεθόδους, προκειμένου να ζεστάνει την καρδιά του κάθε ανθρώπου και να αφυπνίσει το πνεύμα του. Πρόκειται για αδιαμφισβήτητο γεγονός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

1. Η λέξη «φθορά» χρησιμοποιείται για να εκθέσει την ανυπακοή των ανθρώπων.

α. Στο αρχικό κείμενο γράφει «αποτελεί σύμβολο αδυναμίας του να υπάρχει».

β. Στο αρχικό κείμενο γράφει «καθώς και σύμβολο αδυναμίας του να προσβάλλεται (και έλλειψης ανοχής του να προσβάλλεται)»..

β. Στο αρχικό κείμενο γράφει «καθώς και σύμβολο αδυναμίας του να προσβάλλεται (και έλλειψης ανοχής του να προσβάλλεται)».

Η) Λόγια σχετικά με τη γνώση του έργου του Θεού

284. Ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, την τοποθέτησε επί γης και την έχει οδηγήσει μέχρι σήμερα. Στη συνέχεια, έσωσε την ανθρωπότητα και τον εαυτό Του ως θυσία εξιλέωσης για την ανθρωπότητα. Στο τέλος, πρέπει να κατακτήσει την ανθρωπότητα, να σώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα και να την αποκαταστήσει στην αρχική της ομοίωση. Αυτό είναι το έργο με το οποίο ασχολείται από την αρχή μέχρι το τέλος —η αποκατάσταση του ανθρώπου στην αρχική του εικόνα και στην αρχική του ομοίωση. Θα εδραιώσει τη βασιλεία Του και θα αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου, που σημαίνει ότι θα αποκαταστήσει την εξουσία Του στη γη και θα αποκαταστήσει την εξουσία Του σε κάθε δημιουργία. Ο άνθρωπος έχασε τη θεοσεβούμενη καρδιά του αφού διαφθάρηκε από τον Σατανά, και έχασε τη λειτουργία που ένα από τα πλάσματα του Θεού θα έπρεπε να έχει, με το να μετατραπεί σε εχθρό ανυπάκουο στον Θεό. Ο άνθρωπος έζησε κάτω από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και ακολούθησε τις εντολές του Σατανά· οπότε ο Θεός δεν είχε τρόπο να δουλέψει μεταξύ των πλασμάτων Του και ήταν ακόμη πιο αδύναμος ως προς το να εισπράξει σεβασμό από τα πλάσματά Του. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό και όφειλε να λατρεύει τον Θεό, αλλά ο άνθρωπος, στην πραγματικότητα, γύρισε την πλάτη του προς τον Θεό και λάτρεψε τον Σατανά. Ο Σατανάς έγινε το είδωλο στην καρδιά του ανθρώπου. Έτσι, ο Θεός έχασε τη θέση Του στην καρδιά του ανθρώπου, έχασε δηλαδή ουσιαστικά τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, κι έτσι, για να αποκαταστήσει τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, πρέπει να αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να τον απαλλάξει από τη διεφθαρμένη του διάθεση. Για να διεκδικήσει τον άνθρωπο από τον Σατανά, πρέπει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αποκαταστήσει σταδιακά την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου και, τελικά, τη βασιλεία Του. Η τελική καταστροφή αυτών των υιών της ανυπακοής θα πραγματοποιηθεί επίσης για να επιτρέψει

στον άνθρωπο να λατρεύει καλύτερα τον Θεό και να ζήσει καλύτερα πάνω στη γη. Από τη στιγμή που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει· αφού επιθυμεί να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου, θα την αποκαταστήσει πλήρως και χωρίς καμία νόθευση. Η αποκατάσταση της εξουσίας Του σημαίνει πως θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει και θα τον κάνει να Τον υπακούει· σημαίνει ότι θα κάνει τον άνθρωπο να ζει εξαιτίας Αυτού και να ωθεί τους εχθρούς Του στο να χάνονται εξαιτίας της εξουσίας Του. Αυτό σημαίνει ότι θα βοηθήσει κάθε τελευταίο κομμάτι Του να κυριαρχήσει μεταξύ της ανθρωπότητας και χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε αντίσταση από τον άνθρωπο. Η βασιλεία που επιθυμεί να εγκαθιδρύσει είναι η δική Του βασιλεία. Η ανθρωπότητα που επιθυμεί είναι εκείνη που Τον λατρεύει, που Τον υπακούει πλήρως και έχει τη δόξα Του. Εάν δεν σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα, η σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον θα καταλήξει στο μηδέν. Δεν θα έχει άλλη εξουσία στον άνθρωπο και η βασιλεία Του δεν θα είναι πλέον σε θέση να υπάρχει πάνω στη γη. Εάν δεν καταστρέψει εκείνους τους εχθρούς που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν, δεν θα μπορέσει να αποκτήσει την πλήρη δόξα Του, ούτε θα μπορέσει να εδραιώσει τη βασιλεία Του πάνω στη γη. Αυτά είναι τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του έργου Του και τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του μεγάλου επιτεύγματός Του: να καταστρέψει τελείως εκείνους μεταξύ της ανθρωπότητας που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και να φέρει αυτούς που έχουν καταστεί ολοκληρωμένοι, στην ανάπαυση. Όταν η ανθρωπότητα έχει αποκατασταθεί στην αρχική της ομοίωση, όταν η ανθρωπότητα μπορεί να εκπληρώσει τα αντίστοιχα καθήκοντά της, να διατηρήσει τη δική της θέση και να υπακούει σε όλες τις ρυθμίσεις του Θεού, ο Θεός θα έχει αποκτήσει μια ομάδα ανθρώπων πάνω στη γη που Τον λατρεύει και θα έχει επίσης εγκαθιδρύσει μια βασιλεία πάνω στη γη που Τον λατρεύει. Θα έχει αιώνια νίκη επί της γης και όσοι αντιτίθενται σ' Αυτόν, θα χαθούν στην αιωνιότητα. Αυτό θα αποκαταστήσει την αρχική Του πρόθεση στη δημιουργία του ανθρώπου. Θα αποκαταστήσει την πρόθεσή Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και θα αποκαταστήσει επίσης την εξουσία Του στη γη, την εξουσία Του ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και την εξουσία Του ανάμεσα στους εχθρούς Του. Αυτά είναι τα σύμβολα της συνολικής νίκης Του. Από εκεί και πέρα, η ανθρωπότητα θα εισέλθει στην ανάπαυση και θα εισέλθει σε μια ζωή που ακολουθεί το σωστό δρόμο. Ο Θεός θα εισέλθει επίσης στην αιώνια ανάπαυση με τον άνθρωπο και θα εισέλθει σε μια αιώνια ζωή, την οποία θα μοιράζονται ο Θεός και ο άνθρωπος. Η βρωμιά και η ανυπακοή στη γη θα εξαφανιστούν, όπως και ο θρήνος στη γη.

Όλοι στη γη που αντιτίθενται στον Θεό, δεν θα υπάρχουν. Μόνο ο Θεός και εκείνοι οι άνθρωποι που έχουν σώσει, θα παραμείνουν· μόνο η δημιουργία Του θα παραμείνει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

285. Ολόκληρο το σχέδιο της διαχείρισής Μου, το σχέδιο διαχείρισης διάρκειας έξι χιλιάδων ετών, αποτελείται από τρία στάδια ή τρεις εποχές: την αρχική Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος (που είναι επίσης και η Εποχή της Λύτρωσης) και την Εποχή της Βασιλείας τις έσχατες ημέρες. Το έργο Μου στις τρεις αυτές εποχές διαφέρει σε περιεχόμενο σύμφωνα με τη φύση της κάθε εποχής, αλλά σε κάθε στάδιο αυτό το έργο ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ανθρώπου —ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, γίνεται σύμφωνα με τα κόλπα που ο Σατανάς εφαρμόζει στον πόλεμο που διεξάγω εναντίον του. Ο σκοπός του έργου Μου είναι να νικήσω τον Σατανά, να εκδηλώσω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, να αποκαλύψω όλα τα κόλπα του Σατανά και, μ' αυτόν τον τρόπο, να σώσω ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, το οποίο ζει υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Γίνεται για να δείξω τη σοφία και την παντοδυναμία Μου, ενώ ταυτόχρονα να αποκαλύψω το αβάσταχτα αποκρουστικό πρόσωπο του Σατανά. Ακόμη περισσότερο, γίνεται για να δώσω τη δυνατότητα στα δημιουργημένα όντα να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού, να γνωρίζουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων, να δουν ξεκάθαρα ότι ο Σατανάς είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας, φαύλος, ο πονηρός, και να τους δώσω τη δυνατότητα να διακρίνουν με απόλυτη βεβαιότητα τη διαφορά μεταξύ καλού και κακού, αλήθειας και ψεύδους, αγιοσύνης και ακαθαρσίας, και τι είναι μεγαλειώδες και τι ποταπό. Μ' αυτόν τον τρόπο, η αδαής ανθρωπότητα θα μπορεί να γίνει μάρτυράς Μου στο γεγονός ότι δεν διαφθείρω Εγώ την ανθρωπότητα, και μόνο Εγώ —ο Δημιουργός— μπορώ να σώσω την ανθρωπότητα, μπορώ να παρέχω στους ανθρώπους αυτά που μπορούν να απολαύσουν· και τελικά θα αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι ο Κυβερνήτης των πάντων και ο Σατανάς είναι απλώς ένα από τα όντα που δημιούργησα, το οποίο αργότερα στράφηκε εναντίον Μου. Το σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών διακρίνεται σε τρία στάδια, κι Εγώ εργάζομαι κατά τέτοιον τρόπο ώστε να επιτύχω το παρακάτω αποτέλεσμα: Να βοηθήσω τα δημιουργημένα όντα Μου να γίνουν μάρτυρές Μου, να κατανοήσουν το θέλημά Μου και να αναγνωρίσουν ότι Εγώ είμαι η αλήθεια.

286. Τα 6.000 χρόνια του έργου της διαχείρισης του Θεού χωρίζονται σε τρία στάδια: την Εποχή του Νόμου, την Εποχή της Χάριτος και την Εποχή της Βασιλείας. Τα τρία αυτά στάδια του έργου αφορούν αποκλειστικά στη σωτηρία της ανθρωπότητας, δηλαδή αφορούν στη σωτηρία μιας ανθρωπότητας, η οποία έχει διαφθαρεί σοβαρά από τον Σατανά. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν και για να διευκολύνουν τον Θεό να πολεμήσει τον Σατανά. Έτσι, ακριβώς όπως το έργο της σωτηρίας χωρίζεται σε τρία στάδια, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται κι εκείνη σε τρία στάδια, και αυτές οι δύο όψεις του έργου του Θεού διεξάγονται ταυτόχρονα. Η μάχη με τον Σατανά γίνεται στην πραγματικότητα προς χάριν της σωτηρίας της ανθρωπότητας· επειδή το έργο για τη σωτηρία της δεν είναι κάτι που μπορεί να ολοκληρωθεί επιτυχώς σε ένα και μόνο στάδιο, η μάχη με τον Σατανά χωρίζεται και εκείνη σε φάσεις και περιόδους, και ο πόλεμος διεξάγεται εναντίον του, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την έκταση της διαφθοράς του από τον Σατανά. Με τη φαντασία του, ίσως ο άνθρωπος να πιστεύει ότι, στην εν λόγω μάχη, ο Θεός θα πάρει τα όπλα εναντίον του Σατανά, με τον ίδιο τρόπο που δύο στρατοί πολεμούν ο ένας τον άλλον. Τούτο, μόνο το μυαλό του ανθρώπου είναι ικανό να το φανταστεί και πρόκειται για μια υπερβολικά αόριστη και μη πραγματοποιήσιμη σκέψη, όμως αυτό ακριβώς πιστεύει ο άνθρωπος. Και επειδή Εγώ λέγω εδώ ότι το μέσον για τη σωτηρία του ανθρώπου περνά μέσα από τη μάχη με τον Σατανά, ο άνθρωπος φαντάζεται ότι η μάχη διεξάγεται με τον συγκεκριμένο τρόπο. Στο έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου, έχουν έλθει εις πέρας ήδη τρία στάδια, πράγμα που σημαίνει ότι η μάχη με τον Σατανά έχει χωριστεί σε τρία στάδια, που προηγούνται της απόλυτης συντριβής του. Ωστόσο, η εσωτερική αλήθεια ολόκληρου του έργου για τη μάχη με τον Σατανά είναι ότι οι στόχοι του επιτυγχάνονται μέσω αρκετών σταδίων έργου: διά της χάρης προς στον άνθρωπο και της προσφοράς θυσίας για τις αμαρτίες του, διά της άφεσης των αμαρτιών του, διά της κατάκτησης και της τελείωσής του. Στην πραγματικότητα, η μάχη με τον Σατανά δεν είναι η ανάληψη των όπλων εναντίον του, αλλά η σωτηρία του ανθρώπου, η εργασία επί της ζωής του και η αλλαγή της διάθεσής του, ώστε να δύναται να γίνει μάρτυρας του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος συντριβής του Σατανά. Ο Σατανάς συντρίβεται διά της αλλαγής της διεφθαρμένης διάθεσης του ανθρώπου. Μόνον μετά τη συντριβή του Σατανά, δηλαδή, μετά την

ολοκληρωτική διάσωση του ανθρώπου, ο ντροπιασμένος Σατανάς θα δεθεί ολοκληρωτικά και ο άνθρωπος θα σωθεί τελειωτικά. Έτσι, η ουσία της σωτηρίας του ανθρώπου είναι η μάχη με τον Σατανά και ο πόλεμος με τον Σατανά αντανακλάται πρωτίστως στη σωτηρία του ανθρώπου. Η φάση των εσχάτων ημερών, κατά την οποία επίκειται η κατάκτηση του ανθρώπου, αποτελεί το ύστατο στάδιο στη μάχη με τον Σατανά, καθώς και το έργο για την ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου από την κυριαρχία του Σατανά. Η εσωτερική έννοια της κατάκτησης του ανθρώπου είναι η επιστροφή της ενσωμάτωσης του Σατανά, του ανθρώπου που έχει διαφθαρεί από αυτόν, στον Δημιουργό μετά την κατάκτησή του, διά του οποίου θα εγκαταλείψει τον Σατανά και θα επιστρέψει εντελώς στον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος θα έχει σωθεί ολοκληρωτικά. Και έτσι, το έργο της κατάκτησης είναι το ύστατο έργο στη μάχη εναντίον του Σατανά, αλλά και το τελικό στάδιο στη διαχείριση του Θεού προς χάριν της συντριβής του Σατανά. Χωρίς το έργο αυτό, η ολοκληρωτική σωτηρία του ανθρώπου θα ήταν τελικά αδύνατη, όπως και η απόλυτη συντριβή του Σατανά, και το ανθρώπινο γένος ποτέ δεν θα μπορούσε να εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό ή να απαλλαγεί από την επιρροή του Σατανά. Κατά συνέπεια, το έργο για τη σωτηρία του ανθρώπου είναι αδύνατον να ολοκληρωθεί προτού ολοκληρωθεί η μάχη με τον Σατανά, επειδή ο πυρήνας του έργου της διαχείρισης του Θεού είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας. Το πρώιμο ανθρώπινο είδος βρισκόταν στα χέρια του Θεού, αλλά εξαιτίας του πειρασμού και της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος έγινε σκλάβος του και περιέπεσε στα δικά του χέρια. Έτσι, στο έργο της διαχείρισης του Θεού, ο Σατανάς κατέστη αντικείμενο προς συντριβή. Επειδή ο Σατανάς κατέλαβε τον άνθρωπο, ο οποίος αποτελεί την παρακαταθήκη ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, αν πρόκειται να σωθεί ο άνθρωπος, τότε πρέπει να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ανακτηθεί μετά την αιχμαλωσία του από αυτόν. Συνεπώς, ο Σατανάς πρέπει να ηττηθεί διά των αλλαγών στην παλιά διάθεση του ανθρώπου, των αλλαγών που αποκαθιστούν την πρωταρχική λογική του και, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος που κρατείται αιχμάλωτος, είναι δυνατόν να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά. Με την απελευθέρωση του ανθρώπου από την επιρροή και τα δεσμά του Σατανά, θα επέλθει και η ανάκτησή του· ο Σατανάς θα εξευτελιστεί και, τέλος, θα συντριβεί. Και επειδή ο άνθρωπος ελευθερώθηκε από τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά, θα καταστεί λάφυρο μάχης, ενώ ο Σατανάς θα γίνει το αντικείμενο προς τιμωρία μετά το πέρας

της μάχης αυτής, έπειτα από την οποία, το έργο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας θα έχει ολοκληρωθεί εν τω συνόλω του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

287. Ο Θεός είναι η Αρχή και το Τέλος· Εκείνος δρομολογεί το έργο Του, επομένως Εκείνος πρέπει να ολοκληρώσει και την προηγούμενη εποχή. Αυτή είναι η απόδειξη της ήττας του Σατανά από Αυτόν και της κατάκτησης του κόσμου από Αυτόν. Κάθε φορά που ο ίδιος εργάζεται μεταξύ των ανθρώπων, πρόκειται για την απαρχή μίας νέας μάχης. Χωρίς την αρχή νέου έργου, δεν θα ολοκληρωνόταν φυσικά το παλαιό έργο. Και όταν δεν ολοκληρώνεται το παλαιό έργο, αυτό αποδεικνύει ότι η μάχη με τον Σατανά δεν έχει φτάσει ακόμη στο τέλος της. Μόνο αν έλθει ο ίδιος ο Θεός και επιτελέσει νέο έργο μεταξύ των ανθρώπων, μπορεί ο άνθρωπος να απελευθερωθεί ολοκληρωτικά από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να αποκτήσει μια νέα ζωή και μια νέα αρχή. Διαφορετικά, ο άνθρωπος θα ζει για πάντα στην παλαιά εποχή και θα ζει για πάντα υπό την παλαιά επιρροή του Σατανά. Με κάθε εποχή που καθοδηγείται από τον Θεό, απελευθερώνεται ένα μέρος του ανθρώπου, κι έτσι ο άνθρωπος προχωρά μαζί με το έργο του Θεού προς τη νέα εποχή. Η νίκη του Θεού είναι νίκη για όλους όσοι Τον ακολουθούν. Αν η φυλή των δημιουργημένων όντων ήταν επιφορτισμένη με το καθήκον της ολοκλήρωσης της εποχής, τότε, είτε από την οπτική του ανθρώπου είτε από την οπτική του Σατανά, αυτό δεν θα ήταν τίποτε άλλο παρά μια πράξη εναντίωσης στον Θεό ή προδοσίας εις βάρος Του, όχι μια πράξη υπακοής στον Θεό, και το έργο του ανθρώπου θα γινόταν εργαλείο στα χέρια του Σατανά. Μόνο αν ο άνθρωπος υπακούει και ακολουθεί τον Θεό σε μια εποχή που αναγγέλλει ο ίδιος ο Θεός, μπορεί να πειστεί απόλυτα ο Σατανάς, διότι αυτό είναι το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος. Συνεπώς, λέω ότι χρειάζεται μόνο να ακολουθείτε και να υπακούτε· δεν σας ζητείται τίποτε άλλο. Αυτό νοείται λέγοντας ότι ο καθένας πρέπει να τηρεί το καθήκον του και να εκτελεί την αντίστοιχη λειτουργία του. Ο Θεός επιτελεί το δικό Του έργο και δεν έχει την ανάγκη να το επιτελέσει ο άνθρωπος αντ' Αυτού, ούτε συμμετέχει στο έργο των δημιουργημένων όντων. Ο άνθρωπος εκτελεί το δικό του καθήκον και δεν συμμετέχει στο έργο του Θεού. Μόνο αυτό συνιστά υπακοή και απόδειξη της ήττας του Σατανά. Αφού έχει ολοκληρώσει ο ίδιος ο Θεός την αναγγελία της νέας εποχής, δεν κατέρχεται πια για να εργαστεί ο ίδιος μεταξύ των ανθρώπων. Τότε μόνο εισέρχεται

επίσημα ο άνθρωπος στη νέα εποχή για να εκτελέσει το καθήκον του και να φέρει εις πέρας την αποστολή του ως δημιουργημένου όντος. Αυτές είναι οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες εργάζεται ο Θεός, τις οποίες κανείς δεν δύναται να παραβεί. Μόνο αυτός ο τρόπος εργασίας είναι συνετός και λογικός. Το έργο του Θεού πρέπει να επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό. Αυτός δρομολογεί το έργο Του και Αυτός το ολοκληρώνει. Αυτός σχεδιάζει το έργο, Αυτός το διαχειρίζεται και, ακόμα περισσότερο, Αυτός υλοποιεί το έργο. Όπως αναφέρεται στη Βίβλο: «Εγώ είμαι η Αρχή και το Τέλος. Είμαι ο Σπείρων και ο Θερίζων». Όλα όσα σχετίζονται με το έργο της διαχείρισής Του γίνονται από τον ίδιο τον Θεό. Είναι ο Άρχοντας του σχεδίου διαχείρισης που αριθμεί έξι χιλιάδες έτη· κανείς δεν μπορεί να επιτελέσει το έργο Του στη θέση Του και κανείς δεν μπορεί να ολοκληρώσει το έργο Του, διότι Εκείνος κρατά τα πάντα στα χέρια Του. Εφόσον δημιούργησε τον κόσμο, θα καθοδηγήσει ολόκληρο τον κόσμο να ζήσει στο φως Του και θα ολοκληρώσει, επίσης, ολόκληρη την εποχή, φέρνοντας, έτσι, εις πέρας ολόκληρο το σχέδιό Του!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

288. Το έργο ολόκληρου του σχεδίου διαχείρισης του Θεού επιτελείται από τον ίδιο, προσωπικά. Το πρώτο στάδιο —η δημιουργία του κόσμου— πραγματοποιήθηκε από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά, και αν δεν είχε γίνει έτσι, τότε κανείς δεν θα ήταν ικανός να δημιουργήσει την ανθρωπότητα. Το δεύτερο στάδιο ήταν η λύτρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας, και πραγματοποιήθηκε κι αυτό από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά. Το τρίτο στάδιο είναι αυτονόητο: Η ανάγκη, το τέλος ολόκληρου του έργου του Θεού να επιτελεστεί από τον ίδιο προσωπικά, είναι ακόμα μεγαλύτερη. Το έργο της λύτρωσης, της κατάκτησης, της απόκτησης και της τελείωσης ολόκληρης της ανθρωπότητας επιτελείται από τον ίδιο τον Θεό προσωπικά. Εάν δεν πραγματοποιούσε αυτό το έργο ο ίδιος, τότε θα ήταν αδύνατον για τον άνθρωπο να Τον εκπροσωπήσει, ή να επιτελέσει το έργο Του. Προκειμένου να συντρίψει τον Σατανά, να κερδίσει την ανθρωπότητα, και να χαρίσει στον άνθρωπο μια φυσιολογική ζωή πάνω στη γη, Εκείνος προσωπικά καθοδηγεί τον άνθρωπο και εργάζεται ο ίδιος ανάμεσα στους ανθρώπους· προς χάριν ολόκληρου του διαχειριστικού σχεδίου Του, αλλά και για το σύνολο του έργου Του, πρέπει να επιτελέσει το έργο αυτό, αυτοπροσώπως. Αν το μόνο που πιστεύει ο άνθρωπος, είναι ότι ο Θεός ήρθε για να φανερωθεί μπροστά του και να τον καταστήσει ευτυχή, τότε τέτοιες πεποιθήσεις δεν έχουν καμία αξία, ούτε και κανένα νόημα. Η

γνώση του ανθρώπου είναι υπερβολικά επιφανειακή! Μόνον φέροντάς το ο ίδιος εις πέρας, δύναται ο Θεός να επιτελέσει διεξοδικά και ολοκληρωτικά τούτο το έργο. Ο άνθρωπος είναι ανίκανος να το πράξει εξ ονόματος του Θεού. Καθώς δεν είναι ούτε ο Θεός ούτε και η ουσία Του, είναι ανίκανος να επιτελέσει το έργο Του και ακόμα κι αν τα κατάφερνε, δεν θα είχε κανένα αποτέλεσμα. Την πρώτη φορά που ο Θεός ενσαρκώθηκε, ήταν προς χάριν της λύτρωσης, για να λυτρώσει ολόκληρο το ανθρώπινο είδος από την αμαρτία, να καταστήσει τον άνθρωπο ικανό να καθαρθεί και να συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του. Το έργο της κατάκτησης επιτελείται, και αυτό, από τον Θεό προσωπικά, ανάμεσα στους ανθρώπους. Εάν, κατά τη διάρκεια του σταδίου αυτού, ο Θεός επρόκειτο να μιλήσει μόνον με προφητείες, τότε θα μπορούσε να πάρει τη θέση Του ένας προφήτης ή κάποιος χαρισματικός· αν ακούγονταν αποκλειστικά και μόνον προφητείες, τότε ο άνθρωπος θα μπορούσε να αντικαταστήσει τον Θεό. Αν, όμως, έπρεπε να επιτελέσει εκείνος το έργο του ίδιου του Θεού και να εργαστεί επί της ζωής του ανθρώπου, τότε θα του ήταν αδύνατον να το πραγματοποιήσει. Πρέπει να επιτελεστεί από τον ίδιο τον Θεό: ο Θεός αυτοπροσώπως πρέπει να ενσαρκωθεί, προκειμένου να υλοποιήσει αυτό το έργο. Κατά την Εποχή του Λόγου, αν ακούγονταν αποκλειστικά και μόνον προφητείες, τότε ο προφήτης Ησαΐας ή ο προφήτης Ηλίας θα μπορούσαν να επιτελέσουν αυτό το έργο και δεν θα παρίστατο ανάγκη να το πραγματοποιήσει ο ίδιος ο Θεός. Επειδή το έργο που λαμβάνει χώρα σε αυτό το στάδιο δεν έχει καμία σχέση με προφητείες, και επειδή είναι υψίστης σημασίας, το έργο των λόγων να χρησιμοποιηθεί για την κατάκτηση του ανθρώπου και τη συντριβή του Σατανά, το έργο τούτο είναι αδύνατον να επιτελεστεί από τον άνθρωπο —πρέπει να πραγματοποιηθεί από τον Θεό αυτοπροσώπως. Κατά την Εποχή του Νόμου, ο Ιεχωβά εκτέλεσε μέρος του έργου του Θεού, έπειτα από το οποίο, πραγματοποίησε μερικά κηρύγματα και επιτέλεσε κάποιο έργο διά των προφητών. Τούτο συνέβη επειδή ο άνθρωπος μπορούσε να αντικαταστήσει το έργο του Ιεχωβά, ενώ οι προφήτες μπορούσαν να προλέγουν πράγματα και να ερμηνεύουν κάποια όνειρα για λογαριασμό Του. Το έργο που επιτελείτο στην αρχή δεν ήταν η άμεση αλλαγή της ανθρώπινης διάθεσης, ήταν άσχετο με τις αμαρτίες του ανθρώπου, και ο άνθρωπος υποχρεούτο απλώς να τηρεί τον νόμο. Έτσι ο Ιεχωβά δεν ενσαρκώθηκε, ούτε αποκαλύφθηκε στον άνθρωπο· αντ' αυτού, μίλησε απευθείας στον Μωυσή και άλλους, τους έσπρωξε να μιλήσουν και να εργαστούν για λογαριασμό Του και τους ώθησε να εργαστούν απευθείας ανάμεσα στους ανθρώπους. Το πρώτο στάδιο του έργου του Θεού υπήρξε η καθοδήγηση του ανθρώπου.

Ήταν η αρχή της μάχης με τον Σατανά, αλλά η μάχη αυτή δεν είχε ξεκινήσει ακόμα επίσημα. Ο επίσημος πόλεμος με τον Σατανά ξεκίνησε με την πρώτη ενσάρκωση του Θεού, και συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Το πρώτο περιστατικό του πολέμου ήταν όταν ο ενσαρκωθείς Θεός καρφώθηκε πάνω στον σταυρό. Η σταύρωση του ενσαρκωθέντα Θεού συνέτριψε τον Σατανά και ήταν το πρώτο επιτυχημένο στάδιο του πολέμου. Όταν ο ενσαρκωμένος Θεός άρχισε να κατεργάζεται απευθείας τη ζωή του ανθρώπου, τούτη ήταν και η επίσημη έναρξη του έργου της ανάκτησης του ανθρώπου· και επειδή αυτό ήταν το έργο της αλλαγής της παλιάς διάθεσης του ανθρώπου, ήταν και το έργο της διεξαγωγής της μάχης με τον Σατανά. Το στάδιο του έργου που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά στην αρχή, ήταν απλώς η καθοδήγηση της επίγειας ζωής του ανθρώπου. Ήταν η αρχή του έργου του Θεού, και παρόλο που δεν περιελάμβανε ακόμα καμία μάχη, ή κάποιο σημαντικό έργο, έθεσε τα θεμέλια για το έργο του επερχόμενου πολέμου. Αργότερα, το δεύτερο στάδιο του έργου, κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, περιελάμβανε την αλλαγή της παλιάς διάθεσης του ανθρώπου, που σημαίνει ότι ο Θεός κατεργάστηκε τη ζωή του ανθρώπου αυτοπροσώπως. Τούτο έπρεπε να γίνει προσωπικά από τον Θεό: Απαιτούσε την ενσάρκωση του ιδίου και, αν δεν είχε συμβεί αυτό, κανένας άλλος δεν θα ήταν δυνατόν να Τον αντικαταστήσει στο συγκεκριμένο στάδιο του έργου, καθώς αντιπροσώπευε το έργο της μάχης απευθείας εναντίον του Σατανά. Αν ο άνθρωπος είχε επιτελέσει τούτο το έργο για λογαριασμό του Θεού, την ώρα της αναμέτρησης με τον Σατανά, ο Σατανάς δεν επρόκειτο να υποταχθεί, οπότε και θα ήταν αδύνατον να συντριβεί. Έπρεπε οπωσδήποτε να τον συντρίψει ο ενσαρκωθείς Θεός, διότι η ουσία του ενσαρκωθέντα Θεού είναι πάντα ο Θεός, είναι πάντα η ανθρώπινη ζωή και είναι πάντα ο Δημιουργός· ό,τι κι αν συμβεί, η ταυτότητα και η ουσία Του δεν πρόκειται να αλλάξουν. Και έτσι, ενεδύθη τη σάρκα και επιτέλεσε το έργο, προκειμένου να προκαλέσει την πλήρη υποταγή του Σατανά. Κατά τη διάρκεια του έργου των εσχάτων ημερών, εάν ο άνθρωπος ήταν εκείνος που έπρεπε να το πραγματοποιήσει, κηρύσσοντας απευθείας τον λόγο, τότε θα ήταν ανίκανος να τον εκστομίσει, κι αν προφερόταν κάποια προφητεία, τότε αυτή θα ήταν ανίκανη να κατακτήσει τον άνθρωπο. Με την πρόσληψη της σάρκας, ο Θεός έρχεται να συντρίψει τον Σατανά και να προκαλέσει την πλήρη υποταγή του. Όταν Συντρίψει εντελώς τον Σατανά, κατακτήσει πλήρως και κερδίσει ολοκληρωτικά τον άνθρωπο, αυτό το στάδιο του έργου θα ολοκληρωθεί και θα στεφθεί με επιτυχία. Στη διαχείριση του Θεού, ο άνθρωπος είναι αδύνατον να αντικαταστήσει τον Θεό. Ειδικότερα, το έργο για την καθοδήγηση της

εποχής και την έναρξη νέου έργου έχει ακόμα μεγαλύτερη ανάγκη από την προσωπική εργασία του ίδιου του Θεού. Οι αποκαλύψεις προς τους ανθρώπους και ο εφοδιασμός τους με προφητείες είναι κάτι που μπορεί να γίνει από τον ίδιον τον άνθρωπο, αλλά αν πρόκειται για έργο που πρέπει να γίνει προσωπικά από τον Θεό, έργο για τη μάχη μεταξύ του ιδίου και του Σατανά, τότε δεν είναι δυνατόν να επιτελεστεί από τον άνθρωπο. Κατά το πρώτο στάδιο του έργου, όταν δεν υπήρχε μάχη με τον Σατανά, ο Ιεχωβά καθοδηγούσε προσωπικά τον λαό του Ισραήλ, χρησιμοποιώντας τις προφητείες των προφητών. Εν συνεχεία, το δεύτερο στάδιο του έργου ήταν η μάχη με τον Σατανά, και ο ίδιος ο Θεός ενσαρκώθηκε, ενδυόμενος τη σάρκα, προκειμένου να το επιτελέσει. Οτιδήποτε περιλαμβάνει τη μάχη με τον Σατανά, περιλαμβάνει και την ενσάρκωση του Θεού, πράγμα που σημαίνει ότι αυτή η μάχη είναι αδύνατον να διεξαχθεί από τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος ήταν εκείνος που έπρεπε να πολεμήσει, θα ήταν ανίκανος να συντρίψει τον Σατανά. Πώς θα μπορούσε να έχει τη δύναμη να πολεμήσει εναντίον του, ενώ θα ήταν ακόμα υπό την κυριαρχία του; Ο άνθρωπος βρίσκεται στη μέση: Αν κλίνεις προς τον Σατανά, ανήκεις σε αυτόν, αλλά αν ικανοποιείς τον Θεό, τότε ανήκεις στον Θεό. Αν ο άνθρωπος έπρεπε να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο γι' αυτή τη μάχη, θα ήταν ικανός να το πράξει; Κι αν το έπραττε, δεν θα είχε χαθεί πολύν καιρό πριν; Δεν θα είχε εισέλθει εδώ και πολύν καιρό στον κάτω κόσμο; Έτσι λοιπόν, ο άνθρωπος είναι ανίκανος να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο Του, το οποίο σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν διαθέτει την ουσία του Θεού, και αν διεξήγες μάχη με τον Σατανά, θα ήσουν ανίκανος να τον συντρίψεις. Ο άνθρωπος δύναται να εκτελέσει μόνο μερικό έργο· μπορεί να κερδίσει μερικούς ανθρώπους, αλλά είναι αδύνατον να αντικαταστήσει τον Θεό στο έργο του ίδιου του Θεού. Πώς θα ήταν δυνατόν να πολεμήσει ο άνθρωπος τον Σατανά; Ο Σατανάς θα σε έπιανε αιχμάλωτο, προτού καν ξεκινήσεις. Μόνο όταν ο ίδιος ο Θεός διεξάγει μάχη με τον Σατανά και ο άνθρωπος ακολουθεί και υπακούει στον Θεό επί αυτής της βάσεως, μπορεί ο άνθρωπος να κερδηθεί από τον Θεό και να ξεφύγει από τα δεσμά του Σατανά. Αυτό που δύναται να επιτύχει ο άνθρωπος με τη διάνοια και τις ικανότητές του είναι πολύ περιορισμένο· είναι ανίκανος να ωθήσει τους ανθρώπους στην πλήρωση, να τους καθοδηγήσει και, ακόμα λιγότερο, να συντρίψει τον Σατανά. Η νοημοσύνη και η εξυπνάδα του ανθρώπου είναι ανίκανες να αποτρέψουν τα σχέδια του Σατανά, πώς γίνεται, λοιπόν, να πολεμήσει εναντίον του;

289. Το συνολικό έργο 6.000 ετών, με το πέρασμα του χρόνου, έχει σταδιακά αλλάξει. Οι αλλαγές στο έργο αυτό έχουν προκύψει σύμφωνα με τις παγκόσμιες συνθήκες. Το έργο διαχείρισης του Θεού έχει σταδιακά μόνο μεταβληθεί, σύμφωνα με τις εξελικτικές τάσεις της ανθρωπότητας στο σύνολό της. Στην αρχή της δημιουργίας δεν είχε ακόμα σχεδιαστεί. Πριν τη δημιουργία του κόσμου ή αμέσως μετά τη δημιουργία του, ο Ιεχωβά δεν είχε ακόμα σχεδιάσει το πρώτο στάδιο του έργου, αυτό του νόμου, το δεύτερο στάδιο του έργου, αυτό της χάριτος, ή το τρίτο στάδιο του έργου, αυτό της κατάκτησης, κατά το οποίο Εκείνος πρώτα θα εργαζόταν σε μια ομάδα ανθρώπων —μερικούς από τους απογόνους των Μωαβιτών— και μέσω αυτού θα κατακτούσε ολόκληρο το σύμπαν. Δεν πρόφερε αυτούς τους λόγους μετά τη δημιουργία του κόσμου. Δεν πρόφερε αυτούς τους λόγους μετά τη Μωάβ, πόσο μάλλον πριν τον Λωτ. Ολόκληρο το έργο Του έγινε αυθόρμητα. Έτσι ακριβώς έχει εξελιχθεί ολόκληρο το έργο διαχείρισής Του διάρκειας έξι χιλιάδων ετών· σε καμία περίπτωση δεν είχε καταστρώσει, πριν δημιουργήσει τον κόσμο, ένα τέτοιο σχέδιο με τη μορφή ενός «Συνοπτικού Διαγράμματος για την Εξέλιξη της Ανθρωπότητας». Στο έργο του Θεού, Εκείνος αμέσως εξέφρασε αυτό που Αυτός είναι. Δεν βασανίζει το μυαλό Του για να δημιουργήσει ένα σχέδιο. Φυσικά, πολλοί προφήτες προφήτευσαν πολλάκις, αλλά και πάλι, δεν μπορεί να ειπωθεί πως το έργο του Θεού ήταν από πάντα προσχεδιασμένο στην εντέλεια. Οι προφητείες έγιναν σύμφωνα με το τρέχον έργο του Θεού. Ολόκληρο το έργο Του αποτελεί το πιο επίκαιρο έργο. Πραγματοποιεί το έργο Του σύμφωνα με τις εξελίξεις των καιρών, και πραγματοποιεί το πιο επίκαιρο έργο Του σύμφωνα με την αλλαγή των πραγμάτων. Για Εκείνον, το να επιτελεί έργο είναι σαν να χορηγεί φάρμακα για να θεραπεύσει μια ασθένεια· καθώς εκτελεί το έργο Του, παρατηρεί, και συνεχίζει το έργο Του ανάλογα με τις παρατηρήσεις Του. Σε κάθε στάδιο του έργου Του, είναι σε θέση να εκφράζει την περισσή σοφία και ικανότητά Του. Αποκαλύπτει την περισσή σοφία Του και την μεγάλη Του εξουσία σύμφωνα με το έργο της συγκεκριμένης εποχής, ενώ επιτρέπει σε όλους εκείνους τους ανθρώπους, τους οποίους Εκείνος επανέφερε κατά την εποχή αυτή, να δουν τη διάθεσή Του στην ολότητά της. Ικανοποιεί τις ανάγκες του ανθρώπου και υλοποιεί το έργο που πρέπει να κάνει σύμφωνα με το έργο που απαιτείται να πραγματοποιηθεί σε κάθε εποχή. Ικανοποιεί τις ανάγκες του ανθρώπου σύμφωνα με τον

βαθμό, στον οποίο ο Σατανάς τους έχει διαφθείρει. [...] Κανένα έργο του Θεού για την ανθρωπότητα δεν είχε προετοιμαστεί στη δημιουργία του κόσμου. Αντιθέτως, η εξέλιξη των πραγμάτων ήταν εκείνη που επέτρεψε στον Θεό να εκτελέσει το έργο Του βήμα-βήμα, πιο πραγματικά και πρακτικά, στην ανθρωπότητα. Κατά την ίδια λογική, ο Θεός Ιεχωβά δεν δημιούργησε το φίδι προκειμένου να βάλει σε πειρασμό τη γυναίκα. Δεν ήταν συγκεκριμένο σχέδιό Του ούτε ήταν κάτι που είχε εσκεμμένα προκαθορίσει. Κάποιος θα μπορούσε να πει πως δεν ήταν αναμενόμενο. Εξαιτίας αυτού, παρόλα αυτά, ο Ιεχωβά έδιωξε τον Αδάμ και την Εύα από τον Κήπο της Εδέμ και ορκίστηκε να μην δημιουργήσει ποτέ ξανά άνθρωπο. Όμως, η σοφία του Θεού ανακαλύπτεται από τον άνθρωπο πάνω σ' αυτή τη βάση μόνο, όπως το σημείο που ανέφερα προηγουμένως: «Η σοφία Μου ασκείται βασισμένη στις μηχανορραφίες του Σατανά». Δεν έχει σημασία πόσο διεφθαρμένη έγινε η ανθρωπότητα, ή πώς το φίδι την έβαλε σε πειρασμό· ο Ιεχωβά εξακολουθούσε να έχει τη σοφία Του. Ως εκ τούτου, ασχολείται με το νέο έργο από τότε που δημιούργησε τον κόσμο, και κανένα από τα βήματα του έργου Του δεν επαναλήφθηκε ποτέ. Ο Σατανάς συνεχώς κάνει μηχανορραφίες, η ανθρωπότητα συνεχώς διαφθείρεται από τον Σατανά, και ο Ιεχωβά συνεχώς επιτελεί το σοφό έργο Του. Δεν έχει αποτύχει ποτέ, και δεν έχει ποτέ σταματήσει το έργο Του από την δημιουργία του κόσμου μέχρι τώρα. Αφότου η ανθρωπότητα διεφθάρη από τον Σατανά, Εκείνος συνεχώς εργάζεται ανάμεσα στους ανθρώπους, προκειμένου να νικήσει τον εχθρό Του που διαφθείρει την ανθρωπότητα. Η μάχη αυτή θα συνεχιστεί από την αρχή μέχρι το τέλος του κόσμου. Πραγματοποιώντας αυτό το έργο, όχι μόνον επέτρεψε στην ανθρωπότητα, η οποία έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, να λάβει την σπουδαία σωτηρία Του, αλλά επιπλέον, της επέτρεψε να δει τη σοφία Του, την παντοδυναμία Του και την εξουσία Του, και στο τέλος, θα επιτρέψει στην ανθρωπότητα να δει τη δίκαιη διάθεσή Του, τιμωρώντας τους κακούς και ανταμείβοντας τους καλούς. Πολεμά τον Σατανά μέχρι σήμερα και δεν έχει ποτέ νικηθεί, διότι είναι ένας σοφός Θεός, και η σοφία Του ασκείται βασισμένη στις μηχανορραφίες του Σατανά. Κι έτσι, δεν αναγκάζει να υποταχθούν στην εξουσία Του μόνον όσα βρίσκονται στον ουρανό, αλλά κι όσα βρίσκονται στη γη, να αναπαύονται κάτω απ' το υποπόδιό Του, αλλά και, πράγμα εξίσου σημαντικό, τους μοχθηρούς οι οποίοι εισβάλουν και παρενοχλούν τους ανθρώπους, προκειμένου να υποστούν την παίδευσή Του. Όλα τα αποτελέσματα του έργου επιτυγχάνονται εξαιτίας της σοφίας Του. Δεν είχε αποκαλύψει ποτέ την σοφία Του πριν την ύπαρξη της ανθρωπότητας, διότι δεν είχε εχθρούς στον ουρανό, στη γη ή σε ολόκληρο το

σύμπαν, και δεν υπήρχαν σκοτεινές δυνάμεις να εισβάλουν σε οτιδήποτε στη φύση. Αφού ο αρχάγγελος Τον πρόδωσε, Εκείνος δημιούργησε την ανθρωπότητα στη γη, και εξαιτίας της ανθρωπότητας ξεκίνησε επισήμως πόλεμο στη διάρκεια των χιλιετηρίδων με τον Σατανά, τον αρχάγγελο, ένας πόλεμος που γίνεται όλο και πιο έντονος σε κάθε διαδοχικό στάδιο. Η παντοδυναμία και η σοφία Του είναι παρόντα σε καθένα από αυτά τα στάδια. Μόνον αυτήν την περίοδο μπορούν τα πάντα στον ουρανό και στη γη να δουν τη σοφία, την παντοδυναμία και, κυρίως, την πραγματικότητα του Θεού. Εκείνος εξακολουθεί να επιτελεί το έργο Του με τον ίδιο πραγματικό τρόπο σήμερα. Επιπλέον, όσο επιτελεί το έργο Του, αποκαλύπτει επίσης την σοφία και την παντοδυναμία Του. Σας επιτρέπει να δείτε την εσωτερική αλήθεια κάθε σταδίου του έργου, να δείτε ακριβώς πώς να εξηγήσετε την παντοδυναμία και, κυρίως, την πραγματικότητα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σήμερον ημέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

290. Το έργο του Αγίου Πνεύματος πραγματοποιείται πάντοτε αυθόρμητα. Κάθε φορά που Εκείνος σχεδιάζει το έργο Του, το Άγιο Πνεύμα θα το υλοποιήσει. Γιατί πάντοτε λέω ότι το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι πραγματικό; Ότι είναι πάντοτε καινούριο και ποτέ παλιό, και πάντα το πιο φρέσκο; Το έργο Του δεν είχε ακόμα σχεδιαστεί όταν δημιουργήθηκε ο κόσμος. Σε καμία περίπτωση δεν συνέβη κάτι τέτοιο! Κάθε βήμα του έργου επιτυγχάνει το δικό του αποτέλεσμα για την δική του περίοδο, και δεν παρεμβαίνει σε κάποιο άλλο. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις, στις οποίες τα σχέδια στο μυαλό σου απλώς δεν ταιριάζουν με το τελευταίο έργο του Αγίου Πνεύματος. Το έργο Του δεν είναι τόσο απλό όσο η ανθρώπινη λογική, ούτε τόσο πολύπλοκο όσο η ανθρώπινη φαντασία. Συνίσταται στην ικανοποίηση των τρεχουσών αναγκών του ανθρώπου παντού και πάντα. Κανείς δεν είναι σαφέστερος ως προς την ουσία του ανθρώπου, απ' Αυτόν, και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, τίποτα δεν μπορεί να προσαρμοστεί καλύτερα στις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου, από το έργο Του. Επομένως, από την οπτική γωνία του ανθρώπου, το έργο Του σχεδιάστηκε πολλές χιλιετίες πριν. Καθώς Εκείνος εργάζεται ανάμεσά σας τώρα, ενόσω κάνει έργο και μιλάει ενώ παράλληλα παρατηρεί την κατάσταση στην οποία βρίσκεστε, λέει τα κατάλληλα λόγια με το που συναντά την κάθε λογής κατάσταση, εκφέροντας αυτά ακριβώς τα λόγια που έχουν ανάγκη οι άνθρωποι. Πάρτε ως παράδειγμα το πρώτο στάδιο του έργου Του: τον καιρό της

παίδευσης. Κατόπιν αυτού, οι άνθρωποι παρουσίαζαν συγκεκριμένη συμπεριφορά, ενεργούσαν επαναστατικά κατά κάποιον τρόπο, εμφανίστηκαν ορισμένες θετικές συνθήκες, αλλά και ορισμένες αρνητικές και το ανώτατο όριο αυτής της αρνητικότητας έφτασε σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Ο Θεός διεύθυνε το έργο Του βασιζόμενος σε όλα αυτά τα πράγματα, κι έτσι, τα χρησιμοποίησε για να επιτύχει ένα πολύ καλύτερο αποτέλεσμα για το έργο Του. Απλώς επιτελεί το έργο της παροχής ανάμεσα στους ανθρώπους σύμφωνα με τις τρέχουσες συνθήκες. Επιτελεί κάθε στάδιο του έργου ανάμεσα στους ανθρώπους σύμφωνα με τις πρακτικές συνθήκες. Ολόκληρη η δημιουργία είναι στα χέρια Του. Είναι δυνατόν να μην τις γνωρίζει; Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες των ανθρώπων, ο Θεός επιτελεί το επόμενο βήμα του έργου, το οποίο πρέπει να πραγματοποιείται παντού και πάντα. Σε καμία περίπτωση αυτό το έργο δεν προγραμματίστηκε χιλιάδες χρόνια πριν. Αυτό αποτελεί ανθρώπινη σύλληψη! Εργάζεται ενώ παρατηρεί τα αποτελέσματα του έργου Του, και το έργο Του συνεχώς εντείνεται και εξελίσσεται. Καθώς παρατηρεί τα αποτελέσματα του έργου Του, επιτελεί το επόμενο βήμα Του. Χρησιμοποιεί πολλά πράγματα, προκειμένου να γίνει μια σταδιακή μετάβαση και το νέο έργο Του να γίνει προοδευτικά ορατό στους ανθρώπους. Αυτού του είδους το έργο είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις ανάγκες των ανθρώπων, διότι ο Θεός γνωρίζει όλους τους ανθρώπους πολύ καλά. Έτσι επιτελεί το έργο Του από τον ουρανό. Ομοίως, ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί το έργο Του με τον ίδιο τρόπο, σχεδιάζοντας σύμφωνα με την πραγματικότητα, και δουλεύοντας ανάμεσα στο ανθρώπινο γένος. Κανένα απ' τα έργα Του δεν προγραμματίστηκε πριν τη δημιουργία του κόσμου, ούτε σχεδιάστηκε σχολαστικά εκ των προτέρων. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τη δημιουργία του κόσμου, ο Ιεχωβά είδε ότι η ανθρωπότητα είχε διαφθαρεί υπερβολικά, κι έτσι χρησιμοποίησε το στόμα του προφήτη Ησαΐα για να προφητεύσει ότι όταν η Εποχή του Νόμου τελειώσει, Εκείνος θα επιτελέσει το έργο της λύτρωσης της ανθρωπότητας την Εποχή της Χάριτος. Αυτό ήταν, φυσικά, το σχέδιο του Ιεχωβά, όμως αυτό το σχέδιο επίσης δημιουργήθηκε σύμφωνα με τις συνθήκες, τις οποίες Εκείνος παρατήρησε τότε. Σίγουρα δεν το σκέφτηκε αμέσως μετά τη δημιουργία του Αδάμ. Ο Ησαΐας εξέφρασε απλώς μια προφητεία, όμως ο Ιεχωβά δεν είχε κάνει εκ των προτέρων προετοιμασίες γι' αυτό το έργο κατά την Εποχή του Νόμου. Αντιθέτως, ξεκίνησε αυτό το έργο στην αρχή της Εποχής της Χάριτος, όταν ο αγγελιοφόρος εμφανίστηκε στο όνειρο του Ιωσήφ και τον διαφώτισε, λέγοντάς του ότι ο Θεός θα ενσαρκωθεί, κι έτσι το έργο της ενσάρκωσης ξεκίνησε. Ο Θεός δεν προετοίμασε το έργο της ενσάρκωσης, όπως οι άνθρωποι φαντάζονται,

μετά τη δημιουργία του κόσμου. Αυτό αποφασίστηκε μόνο σύμφωνα με το βαθμό της εξέλιξης της ανθρωπότητας και την κατάσταση του πολέμου Του με τον Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σήμερον ημέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

291. Η όλη διαχείριση του Θεού χωρίζεται σε τρία στάδια, και σε κάθε στάδιο υπάρχουν αντίστοιχες δέουσες απαιτήσεις προς τον άνθρωπο. Επιπλέον, καθώς οι εποχές περνούν και προχωρούν, οι απαιτήσεις του Θεού για όλη την ανθρωπότητα γίνονται ολοένα και υψηλότερες. Έτσι, βήμα-βήμα, αυτό το έργο της διαχείρισης του Θεού φτάνει στο αποκορύφωμά του, μέχρι ο άνθρωπος να αντικρίσει το γεγονός της «εμφάνισης του ενσαρκωμένου Λόγου», και έτσι, οι απαιτήσεις του ανθρώπου γίνονται ακόμη υψηλότερες και οι απαιτήσεις προς τον άνθρωπο για να γίνει μάρτυρας γίνονται ακόμα πιο υψηλές. Όσο περισσότερο ο άνθρωπος είναι ικανός να συνεργαστεί πραγματικά με τον Θεό, τόσο περισσότερο δοξάζει τον Θεό. Η συνεργασία του ανθρώπου είναι η μαρτυρία που πρέπει να φέρει και η μαρτυρία που φέρει είναι η πράξη του ανθρώπου. Και έτσι, ανεξάρτητα από το αν το έργο του Θεού μπορεί να έχει το κατάλληλο αποτέλεσμα και από το αν μπορεί να υπάρξει αληθινή μαρτυρία, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη συνεργασία και τη μαρτυρία του ανθρώπου. Όταν τελειώσει το έργο, δηλαδή όταν η όλη διαχείριση του Θεού έχει φτάσει στο τέλος της, ο άνθρωπος θα πρέπει να γίνει περισσότερο μάρτυρας και όταν το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, η πράξη και η είσοδος του ανθρώπου θα φτάσουν στο ζενίθ. Στο παρελθόν, ο άνθρωπος ήταν υποχρεωμένος να συμμορφώνεται με τον νόμο και τις εντολές και έπρεπε να είναι υπομονετικός και ταπεινός. Σήμερα, ο άνθρωπος υποχρεούται να υπακούει σε ό,τι κανονίζει ο Θεός και να έχει υπέρτατη αγάπη για τον Θεό, και τελικά, υποχρεούται να αγαπά τον Θεό εν μέσω δοκιμασίας. Αυτά τα τρία στάδια είναι οι απαιτήσεις που έχει ο Θεός από τον άνθρωπο, βήμα-βήμα, σε όλη τη διαχείρισή Του. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού πηγαίνει βαθύτερα από το τελευταίο, και σε κάθε στάδιο οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πιο βαθιές από το τελευταίο, και με αυτό τον τρόπο, όλη η διαχείριση του Θεού παίρνει σταδιακά μορφή. Ακριβώς επειδή οι απαιτήσεις του ανθρώπου είναι πάντα υψηλότερες, η διάθεση του ανθρώπου πλησιάζει περισσότερο στα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός, και μόνο τότε ολόκληρη η ανθρωπότητα αποχωρεί σταδιακά από την επιρροή του Σατανά, έως ότου ολοκληρωθεί το έργο του Θεού οριστικά, και τότε όλη η ανθρωπότητα θα

έχει σωθεί από την επιρροή του Σατανά. Όταν έρθει η ώρα αυτή, το έργο του Θεού θα έχει φτάσει στο τέλος του και η συνεργασία του ανθρώπου με τον Θεό για να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του δεν θα υφίσταται πια και ολόκληρη η ανθρωπότητα θα ζήσει υπό το φως του Θεού και από τότε και μετά, δεν θα υπάρχει παρακοή ή εναντίωση προς τον Θεό. Ο Θεός, επίσης, δεν θα απαιτήσει τίποτα άλλο από τον άνθρωπο και θα υπάρξει μια πιο αρμονική συνεργασία μεταξύ ανθρώπου και Θεού, που θα είναι η ζωή του ανθρώπου και του Θεού μαζί, η ζωή που έρχεται μετά από την ολοκλήρωση της διαχείρισης του Θεού και αφότου ο άνθρωπος έχει σωθεί πλήρως από τον Θεό, από τα χέρια του Σατανά. Όσοι δεν μπορούν να ακολουθήσουν στενά τα βήματα του Θεού, είναι ανίκανοι να επιτύχουν μια τέτοια ζωή. Θα έχουν κατέβει χαμηλά προς το σκοτάδι, εκεί όπου θα κλαψουρίζουν και θα τρίζουν τα δόντια τους· είναι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν Τον ακολουθούν, πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν υπακούουν σε όλο το έργο Του. Δεδομένου ότι ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, πρέπει να ακολουθήσει από κοντά τα βήματα του Θεού, βήμα-βήμα. Πρέπει να «ακολουθήσει τον Αμνό, όπου και εάν πηγαίνει». Μόνο αυτοί είναι οι άνθρωποι που αναζητούν την αληθινή οδό, μόνο αυτοί είναι εκείνοι γνωρίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι που δουλοπρεπώς ακολουθούν επιστολές και δόγματα είναι εκείνοι που έχουν εξαλειφθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Σε κάθε χρονική περίοδο, ο Θεός θα ξεκινήσει νέο έργο, και σε κάθε περίοδο, θα υπάρξει μια νέα αρχή μεταξύ των ανθρώπων. Εάν ο άνθρωπος ακολουθεί μόνο τις εξής αλήθειες: ότι ο «Ιεχωβά είναι ο Θεός» και ο «Ιησούς είναι ο Χριστός», οι οποίες ισχύουν μόνο για μια εποχή, τότε ο άνθρωπος δεν θα συνεχίσει να συμβαδίζει με το έργο του Αγίου Πνεύματος και θα είναι για πάντα ανίκανος να αποκτήσει το έργο του Αγίου Πνεύματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

292. Ο ίδιος ο Θεός έρχεται να εγκαινιάσει την εποχή και ο ίδιος ο Θεός έρχεται να φέρει την εποχή στο τέλος της. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να επιτελέσει το έργο της έναρξης μιας εποχής και της ολοκλήρωσής της. Εάν ο Ιησούς δεν έφερνε σε πέρας το έργο του Ιεχωβά μετά τον ερχομό Του, τότε αυτό θα ήταν απόδειξη ότι ήταν απλώς ένας άνθρωπος και ότι ήταν ανίκανος να εκπροσωπεί τον Θεό. Ακριβώς επειδή ο Ιησούς ήλθε και ολοκλήρωσε το έργο του Ιεχωβά, συνέχισε το έργο του Ιεχωβά και, επιπλέον, επιτέλεσε το δικό Του έργο, ένα

νέο έργο, αποδεικνύεται ότι αυτή ήταν μια νέα εποχή και ότι ο Ιησούς ήταν ο ίδιος ο Θεός. Επιτέλεσαν δύο ευκρινώς διαφορετικά στάδια έργου. Το ένα στάδιο επιτελέστηκε εντός του ναού και το άλλο διεξήχθη εκτός του ναού. Το ένα στάδιο ήταν να καθοδηγήσει τη ζωή του ανθρώπου σύμφωνα με τον νόμο και το άλλο ήταν να κάνει μια προσφορά περί αμαρτίας. Αυτά τα δύο στάδια του έργου ήταν αισθητά διαφορετικά. Αυτό διαχωρίζει τη νέα εποχή από την παλαιά και είναι απολύτως σωστό να λέγεται ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές εποχές. Η τοποθεσία του έργου Τους ήταν διαφορετική, το περιεχόμενο του έργου Τους ήταν διαφορετικό και ο σκοπός του έργου Τους ήταν διαφορετικός. Ως εκ τούτου, μπορούν να διακριθούν σε δύο εποχές: την Καινή και την Παλαιά Διαθήκη, δηλαδή τη νέα και την παλαιά εποχή. Όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν πήγε στον ναό, γεγονός που αποδεικνύει ότι η εποχή του Ιεχωβά είχε τελειώσει. Δεν εισήλθε στον ναό, επειδή το έργο του Ιεχωβά στον ναό είχε τελειώσει και δεν υπήρχε η ανάγκη να γίνει ξανά, και το να γινόταν ξανά θα συνιστούσε επανάληψή του. Μόνο με το να αφήσει τον ναό, να ξεκινήσει ένα νέο έργο και να ανοίξει ένα νέο μονοπάτι εκτός του ναού, ήταν σε θέση να φέρει το έργο του Θεού στο αποκορύφωμά του. Εάν δεν είχε βγει από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του, το έργο του Θεού θα είχε βαλτώσει στα θεμέλια του ναού και δεν θα σημειώνονταν ποτέ νέες αλλαγές. Έτσι λοιπόν, όταν ήλθε ο Ιησούς, δεν εισήλθε στον ναό και δεν επιτέλεσε το έργο Του εντός του ναού. Επιτέλεσε το έργο Του εκτός του ναού και, καθοδηγώντας τους μαθητές, εκτέλεσε ελεύθερα το έργο Του. Η αναχώρηση του Θεού από τον ναό για να επιτελέσει το έργο Του σήμαινε ότι ο Θεός είχε ένα νέο σχέδιο. Το έργο Του θα διεξαγόταν εκτός του ναού και θα αποτελούσε ένα νέο έργο που δεν περιοριζόταν ως προς τον τρόπο υλοποίησής του. Μόλις κατέφθασε ο Ιησούς, έφερε το έργο του Ιεχωβά κατά τη διάρκεια της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης στο τέλος του. Αν και Εκείνοι αποκαλούνταν με δύο διαφορετικά ονόματα, το ίδιο Πνεύμα πραγματοποίησε και τα δύο στάδια του έργου και το έργο που επιτελούνταν ήταν συνεχές. Εφόσον το όνομα ήταν διαφορετικό και το περιεχόμενο του έργου ήταν διαφορετικό, ήταν διαφορετική και η εποχή. Όταν ήλθε ο Ιεχωβά, εκείνη ήταν η εποχή του Ιεχωβά, και όταν ήλθε ο Ιησούς, εκείνη ήταν η εποχή του Ιησού. Κι έτσι, με κάθε έλευση, ο Θεός αποκαλείται με ένα όνομα, αντιπροσωπεύει μία εποχή και ανοίγει ένα νέο μονοπάτι· σε κάθε νέο μονοπάτι, υιοθετεί ένα νέο όνομα, το οποίο αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός και ότι το έργο Του δεν παύει ποτέ να προχωρά προς τα εμπρός. Η ιστορία πάντα κινείται προς τα εμπρός και το έργο του Θεού κινείται πάντα προς τα εμπρός. Για να φτάσει

το έξι χιλιάδων ετών σχέδιο διαχείρισής Του στο τέλος του, πρέπει να συνεχίσει να προχωράει προς τα εμπρός. Κάθε μέρα Αυτός πρέπει να επιτελεί νέο έργο και κάθε έτος πρέπει να επιτελεί νέο έργο. Πρέπει να ανοίγει νέα μονοπάτια, να εγκαινιάζει νέες εποχές, να ξεκινάει νέο και πιο σπουδαίο έργο και, μαζί με αυτά, να φέρνει νέα ονόματα και νέο έργο. Την κάθε στιγμή, το Πνεύμα του Θεού επιτελεί νέο έργο, χωρίς ποτέ να προσκολλάται σε παλιούς τρόπους και κανονισμούς. Ούτε το έργο Του σταμάτησε ποτέ, αλλά επιτελείται κάθε λεπτό που περνάει. [...] Από το έργο του Ιεχωβά έως το έργο του Ιησού και από το έργο του Ιησού έως το έργο του σημερινού σταδίου, αυτά τα τρία στάδια καλύπτουν χωρίς διακοπή ολόκληρο το φάσμα της διαχείρισης του Θεού και όλα τους αποτελούν το έργο ενός Πνεύματος. Από τη δημιουργία του κόσμου, ο Θεός ανέκαθεν εργαζόταν για τη διαχείριση της ανθρωπότητας. Αυτός είναι η Αρχή και το Τέλος, Αυτός είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, και Αυτός ξεκινά μια εποχή και Αυτός φέρνει την εποχή στο τέλος της. Τα τρία στάδια του έργου, σε διαφορετικές εποχές και διαφορετικές τοποθεσίες, είναι αναμφίβολα το έργο ενός Πνεύματος. Όλοι όσοι διαχωρίζουν αυτά τα τρία στάδια αντιτάσσονται στον Θεό. Τώρα, επιβάλλεται να κατανοήσεις ότι όλο το έργο, από το πρώτο στάδιο μέχρι σήμερα, είναι το έργο ενός Θεού, το έργο ενός Πνεύματος. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

293. Όταν ήλθε ο Κύριος Ιησούς, χρησιμοποίησε τις πρακτικές Του ενέργειες για να επικοινωνήσει με τους ανθρώπους: Ο Θεός είχε αναχωρήσει από την Εποχή του Νόμου, είχε ξεκινήσει νέο έργο, και το νέο αυτό έργο δεν απαιτούσε την τήρηση του Σαββάτου. Το γεγονός ότι ο Θεός εξήλθε από τους περιορισμούς της μέρας του Σαββάτου αποτελούσε μονάχα μια πρόγευση του νέου Του έργου· το πραγματικό και σπουδαίο έργο δεν είχε καταφτάσει ακόμα. Όταν ο Κύριος Ιησούς ξεκίνησε το έργο Του, είχε ήδη αφήσει πίσω Του τα δεσμά της Εποχής του Νόμου και είχε καταρρίψει τους κανονισμούς και τις αρχές της εποχής εκείνης. Μέσα Του, δεν υπήρχε ίχνος από οτιδήποτε σχετιζόταν με τον νόμο· είχε απαλλαγεί απ' αυτόν εξ ολοκλήρου, δεν τον τηρούσε πια και ούτε απαιτούσε από την ανθρωπότητα να τον τηρεί. Επομένως, εδώ βλέπεις πως ο Κύριος Ιησούς διέσχισε τα σπαρτά το Σάββατο· ο Κύριος δεν αναπαυόταν, αντιθέτως, ήταν έξω και εργαζόταν. Η ενέργειά Του αυτή συντάραξε τις αντιλήψεις των ανθρώπων και τους επικοινώνησε πως Αυτός δε ζούσε πια υπό τον νόμο, πως είχε αφήσει τους περιορισμούς του Σαββάτου και εμφανιζόταν μπροστά και ανάμεσα

στην ανθρωπότητα με νέα μορφή, με νέο τρόπο εργασίας. Η ενέργειά Του αυτή έδειξε στους ανθρώπους πως είχε φέρει μαζί Του νέο έργο που ξεκίνησε με την έξοδο από τον νόμο και με την έξοδο από το Σάββατο. Όταν ο Θεός εκτελούσε το νέο Του έργο, δεν ήταν πια προσκολλημένος στο παρελθόν και δεν Τον απασχολούσαν πια οι κανονισμοί της Εποχής του Νόμου. Επιπλέον, δεν επηρεαζόταν από το έργο Του στην προηγούμενη εποχή, αλλά εργαζόταν, όπως συνήθως, και το Σάββατο, και όταν οι μαθητές Του πεινούσαν, μπορούσαν να κόψουν μερικά στάχυα και να φάνε. Όλα αυτά ήταν πολύ φυσιολογικά στα μάτια του Θεού. Ο Θεός μπορούσε να έχει μια νέα αρχή για πολύ από το έργο που θέλει να εκτελέσει και τα πράγματα που θέλει να πει. Όταν Αυτός αποκτά ένα νέο ξεκίνημα, μήτε αναφέρει το προηγούμενο έργο Του ξανά μήτε το συνεχίζει. Διότι ο Θεός έχει τις αρχές Του στο έργο Του. Θέλει να ξεκινήσει νέο έργο όταν θέλει να φέρει την ανθρωπότητα σε ένα νέο στάδιο του έργου Του και όταν το έργο Του έχει εισέλθει σε κάποια ανώτερη φάση. Αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να ενεργούν σύμφωνα με τα παλιά ρητά και τους κανονισμούς ή συνεχίσουν να είναι προσηλωμένοι σ' αυτά, ο Θεός δε θα το θυμάται ούτε θα το επαινέσει. Αυτό συμβαίνει επειδή έχει ήδη φέρει νέο έργο κι έχει εισέλθει σε μια νέα φάση του έργου Του. Όταν Αυτός ξεκινά νέο έργο, εμφανίζεται στην ανθρωπότητα με μια εντελώς νέα εικόνα, από μια εντελώς νέα σκοπιά και μ' έναν εντελώς νέο τρόπο, έτσι ώστε οι άνθρωποι να δουν διαφορετικές πτυχές της διάθεσής Του και αυτού που Αυτός έχει και είναι. Αυτός είναι ένας από τους στόχους Του στο νέο Του έργο. Ο Θεός δεν προσκολλάται στα παλιά και δεν ακολουθεί την πεπατημένη οδό· όταν εργάζεται και μιλά, δεν είναι τόσο απαγορευτικό όσο το φαντάζονται οι άνθρωποι. Στον Θεό, τα πάντα είναι ελεύθερα και απελευθερωμένα, δεν υπάρχει απαγόρευση, δεν υπάρχουν περιορισμοί —αυτό που φέρνει στην ανθρωπότητα είναι όλο ελευθερία και απελευθέρωση. Είναι ένας ζωντανός Θεός, ένας Θεός που υπάρχει πραγματικά και αληθινά. Δεν είναι κάποια μαριονέτα ή κάποιο πήλινο γλυπτό και είναι τελείως διαφορετικός από τα είδωλα που φυλάσσουν σαν ιερά και λατρεύουν οι άνθρωποι. Είναι ζωντανός και φωτεινός, και αυτό που φέρνουν ο λόγος Του και το έργο Του στους ανθρώπους είναι όλο ζωή και φως, όλο ελευθερία και απελευθέρωση, επειδή Αυτός κρατά την αλήθεια, τη ζωή και την οδό —δεν Τον περιορίζει τίποτα σε κανένα μέρος του έργου Του. Ό,τι κι αν λένε οι άνθρωποι και όπως κι αν βλέπουν ή αξιολογούν το νέο Του έργο, Αυτός θα εκτελεί το έργο Του δίχως ενδοιασμούς. Δε θα ανησυχεί για τις αντιλήψεις κανενός ή για τις κατηγορίες εναντίον του έργου ή του λόγου Του, ούτε και για την έντονη αντίδραση και την αντίστασή

τους στο νέο Του έργο. Ουδείς σε ολόκληρη την πλάση δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει την ανθρώπινη λογική ή την ανθρώπινη φαντασία, γνώση και ηθική, για να μετρήσει ή να προσδιορίσει αυτό που κάνει ο Θεός και για να δυσφημίσει, να διαταράξει ή να υπονομεύσει το έργο Του. Δεν υπάρχει καμία απαγόρευση στο έργο Του και σε ό,τι κάνει, και αυτό δε θα περιορίζεται από κανέναν άνθρωπο, πράγμα ή αντικείμενο, ούτε και θα διαταράσσεται από καμιά εχθρική δύναμη. Όσον αφορά το νέο Του έργο, είναι ένας παντοτινά νικηφόρος Βασιλιάς, ενώ όλες οι εχθρικές δυνάμεις, όλες οι αιρέσεις και οι πλάνες της ανθρωπότητας, ποδοπατιούνται κάτω από το υποπόδιό Του. Όποιο νέο στάδιο του έργου Του κι αν εκτελεί, σίγουρα θα αναπτύσσεται και θα επεκτείνεται μέσα από την ανθρωπότητα και σίγουρα θα εκτελείται ανεμπόδιστα σε ολόκληρο το σύμπαν, έως ότου ολοκληρωθεί το μέγα Του έργο. Αυτή είναι η παντοδυναμία και η σοφία του Θεού, όπως και η εξουσία και η δύναμή Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

294. Ο Θεός εκφέρει τα λόγια Του και επιτελεί το έργο Του σύμφωνα με διαφορετικές εποχές, και σε διαφορετικές εποχές εκφέρει διαφορετικά λόγια. Ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες, ούτε επαναλαμβάνει το ίδιο έργο, ούτε νιώθει νοσταλγία για τα πράγματα του παρελθόντος· είναι ένας Θεός που είναι πάντα νέος και ποτέ παλαιός, και εκφέρει νέα λόγια καθημερινά. Εσύ θα πρέπει να συμμορφώνεσαι με αυτά που θα πρέπει να τηρούνται σήμερα —αυτή είναι η ευθύνη και το καθήκον του ανθρώπου. Είναι ζωτικής σημασίας η άσκηση να επικεντρώνεται γύρω από το φως και τα λόγια του Θεού στη σημερινή εποχή. Ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες και είναι σε θέση να μιλά από πολλές διαφορετικές σκοπιές για να καθιστά σαφείς τη σοφία και την παντοδυναμία Του. Δεν έχει σημασία αν μιλά από την οπτική γωνία του Πνεύματος ή του ανθρώπου ή αν μιλά στο τρίτο πρόσωπο —ο Θεός είναι πάντα ο Θεός, κι εσύ δεν μπορείς να λες ότι δεν είναι ο Θεός επειδή μιλά από την οπτική του ανθρώπου. Σε κάποιους ανθρώπους έχουν προκύψει αντιλήψεις ως αποτέλεσμα των διαφορετικών οπτικών από τις οποίες μιλά ο Θεός. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία γνώση του Θεού και καμία γνώση του έργου Του. Αν ο Θεός μιλούσε πάντα από μια συγκεκριμένη οπτική γωνία, δεν θα καθόριζε ο άνθρωπος κανόνες για τον Θεό; Θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει στον άνθρωπο να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο; Απ' όποια οπτική γωνία κι αν μιλά ο Θεός, έχει τους στόχους Του γι' αυτό. Αν ο Θεός μιλούσε πάντα από την οπτική γωνία

του Πνεύματος, θα μπορούσες να έρθεις σε επαφή μαζί Του; Έτσι, μερικές φορές μιλάει στο τρίτο πρόσωπο για να σου παράσχει τα λόγια Του και να σε οδηγήσει στην πραγματικότητα. Όλα όσα κάνει ο Θεός είναι κατάλληλα. Εν ολίγοις, όλα γίνονται από τον Θεό, κι εσύ δεν θα πρέπει να αμφιβάλλεις γι' αυτό. Εκείνος είναι ο Θεός· κι έτσι, απ' όποια οπτική κι αν μιλά, θα είναι πάντα ο Θεός. Πρόκειται για μια αμετάβλητη αλήθεια. Όπως κι αν εργάζεται, εξακολουθεί να είναι ο Θεός, και η ουσία Του δεν θα αλλάξει! Ο Πέτρος αγαπούσε πολύ τον Θεό και ήταν ένας άνθρωπος τον οποίο επιθυμούσε η καρδιά του Θεού, αλλά ο Θεός δεν τον μαρτύρησε ως τον Κύριο ή τον Χριστό, γιατί η ουσία ενός όντος είναι αυτή που είναι και δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ. Στο έργο Του, ο Θεός δεν συμμορφώνεται με κανόνες, αλλά χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους για να κάνει το έργο Του αποτελεσματικό και να εμπλουτίσει τη γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν. Κάθε μέθοδος εργασίας Του βοηθά τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει και αποσκοπεί στην τελείωση του ανθρώπου. Όποια μέθοδο εργασίας κι αν χρησιμοποιεί, η καθεμιά τους αποσκοπεί στην ανάπτυξη και την τελείωση του ανθρώπου. Παρόλο που μια από τις μεθόδους εργασίας Του μπορεί να διήρκεσε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτό γίνεται για να ενισχυθεί η πίστη του ανθρώπου σ' Αυτόν. Συνεπώς, δεν θα πρέπει να έχετε αμφιβολίες μέσα σας. Αυτά είναι όλα τα στάδια του έργου του Θεού και πρέπει να τα υπακούτε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

295. Ο ενσαρκωμένος Θεός των εσχάτων ημερών έχει έρθει κυρίως για να κηρύξει τον λόγο Του, να εξηγήσει όλα τα απαραίτητα για τη ζωή του ανθρώπου, να επισημάνει πού πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος, να παρουσιάσει στον άνθρωπο τις πράξεις του Θεού και να του δείξει τη σοφία, την παντοδυναμία και τη θαυμαστή φύση Του. Μέσα από τους πολλούς τρόπους με τους οποίους μιλά ο Θεός, ο άνθρωπος βλέπει την υπεροχή του Θεού, το μεγαλείο Του και, επιπλέον, την ταπεινότητα και την απόκρυψή Του. Ο άνθρωπος βλέπει ότι ο Θεός είναι υπέρτατος, αλλά και ταπεινός και κρυμμένος, και ότι μπορεί να καταστεί ο ελάχιστος όλων. Μερικά από τα λόγια Του κηρύσσονται απευθείας από την οπτική γωνία του Πνεύματος, μερικά, από την οπτική γωνία του ανθρώπου και κάποια άλλα από την οπτική γωνία του τρίτου προσώπου. Μέσα από αυτό, είναι δυνατόν να διαφανεί ότι ο τρόπος εργασίας του Θεού ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό και ότι Εκείνος επιτρέπει στον άνθρωπο να

κατανοήσει το γεγονός αυτό μέσα από τα λόγια. Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες μέρες είναι κανονικό αλλά και πραγματικό· έτσι, η ομάδα των ανθρώπων των έσχατων ημερών υπόκειται στη μεγαλύτερη από όλες τις δοκιμασίες. Λόγω της κανονικότητας και της πραγματικότητας του Θεού, όλοι οι άνθρωποι έχουν εισέλθει σε τέτοιες δοκιμασίες. Η κάθοδος του ανθρώπου στις δοκιμασίες του Θεού οφείλεται στην κανονικότητα και την πραγματικότητα του Θεού. Κατά την εποχή του Ιησού, δεν υπήρχαν ούτε αντιλήψεις ούτε δοκιμασίες. Επειδή το μεγαλύτερο μέρος του έργου του Ιησού συμβάδιζε με τις αντιλήψεις του ανθρώπου, οι άνθρωποι Τον ακολούθησαν χωρίς να έχουν αντιλήψεις σχετικά με Εκείνον. Οι δοκιμασίες του σήμερα είναι οι μεγαλύτερες που έχει αντιμετωπίσει ποτέ ο άνθρωπος και, όταν λέγεται ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν βγει από τη μεγάλη δοκιμασία, τούτη είναι η δοκιμασία που εννοείται. Σήμερα, ο Θεός μιλά για να δημιουργήσει πίστη, αγάπη, ανεκτικότητα και υπακοή σε αυτούς τους ανθρώπους. Ο λόγος που κηρύσσει ο ενσαρκωμένος Θεός των έσχατων ημερών, συνάδουν με την ουσία της φύσης του ανθρώπου, τη συμπεριφορά του, και με αυτό, στο οποίο πρέπει να εισέλθει ο άνθρωπος σήμερα. Τα λόγια Του είναι και πραγματικά και κανονικά: δεν μιλά για το αύριο ούτε κοιτάζει πίσω, στο χθες· μιλά μόνο γι' αυτό, στο οποίο πρέπει να γίνει εισαγωγή, το οποίο πρέπει να γίνει πράξη και να γίνει κατανοητό σήμερα. Αν, κατά τη σημερινή εποχή, εμφανιστεί κάποιος που μπορεί να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να εκβάλλει δαίμονες, να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκτελεί θαύματα, και εάν αυτός ισχυρίζεται ότι είναι ο Ιησούς που έχει έρθει, τότε τούτο θα αποτελεί παραποίηση και μίμηση του Ιησού από τα κακά πνεύματα. Να το θυμάσαι! Ο Θεός δεν επαναλαμβάνει το ίδιο έργο. Το στάδιο του έργου του Ιησού έχει ήδη ολοκληρωθεί και ο Θεός δεν θα καταπιαστεί ποτέ ξανά με το συγκεκριμένο στάδιο. Το έργο του Θεού είναι ασυμβίβαστο με τις αντιλήψεις του ανθρώπου· για παράδειγμα, η Παλαιά Διαθήκη προείπε την έλευση ενός Μεσσία, αλλά αφού αποδείχθηκε ότι ο Ιησούς ήρθε, θα ήταν λάθος να εμφανιστεί ξανά ένας άλλος Μεσσίας. Ο Ιησούς ήρθε ήδη μία φορά, και θα ήταν λάθος να έρθει ξανά σήμερα. Υπάρχει μόνο ένα όνομα για κάθε εποχή, και κάθε όνομα χαρακτηρίζεται από την εποχή. Στις αντιλήψεις του ανθρώπου, ο Θεός πρέπει πάντα να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να θεραπεύει τους αρρώστους, να εκβάλλει δαίμονες και να είναι ακριβώς όπως ο Ιησούς, όμως αυτή τη φορά ο Θεός δεν είναι καθόλου έτσι. Αν, κατά τις έσχατες μέρες, ο Θεός εξακολουθούσε να επιδεικνύει σημεία και θαύματα, να εκβάλλει δαίμονες και να θεραπεύει τους αρρώστους —αν έπραττε ακριβώς τα ίδια με τον Ιησού— τότε θα

επαναλάμβανε το ίδιο έργο και το έργο του Ιησού θα ήταν άνευ σημασίας ή αξίας. Έτσι, ο Θεός εκτελεί μόνο ένα στάδιο του έργου σε κάθε εποχή. Μόλις ολοκληρώνεται κάθε στάδιο του έργου Του, σύντομα έρχεται η μίμηση από τα κακά πνεύματα και μόλις ο Σατανάς αρχίζει να ακολουθεί κατά πόδας τον Θεό, Εκείνος αλλάζει μέθοδο. Όταν ο Θεός ολοκληρώνει ένα στάδιο του έργου Του, αυτό γίνεται αντικείμενο μίμησης από τα κακά πνεύματα. Πρέπει να έχετε ξεκάθαρη εικόνα γι' αυτό. Γιατί το έργο του Θεού σήμερα είναι διαφορετικό από το έργο του Ιησού; Γιατί ο Θεός σήμερα δεν επιδεικνύει σημεία και θαύματα, δεν εκβάλλει δαίμονες ούτε θεραπεύει τους αρρώστους; Εάν το έργο του Ιησού ήταν ίδιο με εκείνο που επιτελέστηκε κατά την Εποχή του Νόμου, θα μπορούσε Εκείνος να εκπροσωπήσει τον Θεό της Εποχής της Χάριτος; Θα μπορούσε να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης; Αν, όπως στην Εποχή του Νόμου, ο Ιησούς είχε εισέλθει στον ναό και τηρούσε το Σάββατο, τότε δεν θα τον εκδίωκε κανείς και θα γινόταν αποδεκτός από όλους. Κι αν συνέβαινε αυτό, θα σταυρωνόταν; Θα είχε καταφέρει να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης; Ποιο το νόημα αν ο ενσαρκωμένος Θεός των έσχατων ημερών επιδείκνυε σημεία και θαύματα, όπως ο Ιησούς; Μόνο αν ο Θεός επιτελεί άλλο κομμάτι του έργου Του κατά τις έσχατες μέρες, το οποίο να αντιπροσωπεύει μέρος του σχεδίου διαχείρισής Του, θα μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει βαθύτερη γνώση του Θεού, και μόνο τότε μπορεί να ολοκληρωθεί το σχέδιο διαχείρισής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνωρίζοντας το έργο του Θεού σήμερα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

296. Κατά τις έσχατες ημέρες, ο Θεός χρησιμοποιεί κυρίως τον λόγο για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Δεν χρησιμοποιεί σημεία και τέρατα για να καταπιέσει τον άνθρωπο ή να πείσει τον άνθρωπο. Αυτό δεν μπορεί να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού. Αν ο Θεός αποκάλυπτε μόνο σημεία και τέρατα, τότε θα ήταν αδύνατο να γίνει σαφής η πραγματικότητα του Θεού, κι έτσι θα ήταν αδύνατο να οδηγηθεί ο άνθρωπος στην τελείωση. Ο Θεός δεν οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση μέσω σημείων και τεράτων, αλλά χρησιμοποιεί τον λόγο για να ποτίσει και να ποιμάνει τον άνθρωπο, κατόπιν του οποίου επιτυγχάνεται η απόλυτη υπακοή του ανθρώπου και η γνώση του ανθρώπου για τον Θεό. Αυτός είναι ο στόχος του έργου που κάνει και των λόγων που εκφέρει. Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί τη μέθοδο της επίδειξης σημείων και τεράτων για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση —χρησιμοποιεί λόγια και χρησιμοποιεί πολλές διαφορετικές μεθόδους

εργασίας για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Είτε πρόκειται για τον εξευγενισμό, την αντιμετώπιση, το κλάδεμα ή την παροχή λόγων, ο Θεός μιλά από πολλές διαφορετικές οπτικές γωνίες για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να δώσει στον άνθρωπο μεγαλύτερη γνώση του έργου, της σοφίας και της θαυμασιότητας του Θεού. Όταν ολοκληρωθεί ο άνθρωπος κατά τη στιγμή που περατώσει ο Θεός την εποχή των έσχατων ημερών, τότε θα έχει τα προσόντα να δει σημεία και τέρατα. Όταν καταφέρεις να γνωρίσεις τον Θεό και είσαι σε θέση να υπακούς τον Θεό ό,τι κι αν κάνει, δεν θα έχεις πια αντιλήψεις γι' Αυτόν όταν βλέπεις σημεία και τέρατα. Προς το παρόν, είσαι διεφθαρμένος και ανίκανος να υπακούσεις πλήρως στον Θεό —νομίζεις ότι έχεις τα προσόντα να δεις σημεία και τέρατα σε αυτήν την κατάσταση; Όταν ο Θεός δείχνει σημεία και τέρατα, τότε τιμωρεί, επίσης, τον άνθρωπο, τότε αλλάζει η εποχή και, επιπλέον, τότε ολοκληρώνεται η εποχή. Όταν το έργο του Θεού εκτελείται κανονικά, Εκείνος δεν δείχνει σημεία και τέρατα. Η εμφάνιση σημείων και τεράτων είναι εξαιρετικά εύκολη γι' Αυτόν, αλλά αυτό δεν αποτελεί τη βασική αρχή του έργου του Θεού, ούτε τον στόχο της διαχείρισης του ανθρώπου από τον Θεό. Αν ο άνθρωπος έβλεπε σημεία και τέρατα, και εμφανιζόταν το πνευματικό σώμα του Θεού στον άνθρωπο, τότε δεν θα πίστευαν όλοι οι άνθρωποι στον Θεό; Έχω πει προηγουμένως ότι μια ομάδα νικητών αποκτάται από την Ανατολή —νικητές που προέρχονται μέσα από τα μεγάλα δεινά. Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια; Σημαίνουν ότι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν αποκτηθεί, υπάκουσαν αληθινά μόνο αφότου υποβλήθηκαν σε κρίση και παίδευση, σε αντιμετώπιση και κλάδεμα, και σε κάθε είδους εξευγενισμό. Η πίστη αυτών των ανθρώπων δεν είναι αόριστη και αφηρημένη, αλλά πραγματική. Δεν έχουν δει σημεία και τέρατα, ούτε θαύματα· δεν μιλάνε για δυσνόητα γράμματα και δόγματα, ούτε για βαθιά γνώση· αντιθέτως, έχουν την πραγματικότητα, έχουν τα λόγια του Θεού, καθώς και αληθινή γνώση της πραγματικότητας του Θεού. Μια τέτοια ομάδα δεν είναι πιο ικανή να καταστήσει σαφή τη δύναμη του Θεού; Το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι πραγματικό έργο. Κατά τη διάρκεια της εποχής του Ιησού, Αυτός δεν ήρθε για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, αλλά για να λυτρώσει τον άνθρωπο· έτσι, πραγματοποίησε κάποια θαύματα για να κάνει τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν. Διότι ήρθε, κατά κύριο λόγο, για να ολοκληρώσει το έργο της σταύρωσης, και η επίδειξη σημείων δεν ήταν μέρος του έργου της διακονίας Του. Αυτά τα σημεία και τέρατα ήταν έργο που έγινε για να καταστεί αποτελεσματικό το έργο Του. Ήταν επιπλέον έργο και δεν αντιπροσώπευαν το έργο ολόκληρης της εποχής. Κατά τη διάρκεια της Εποχής του Νόμου της Παλαιάς Διαθήκης, και ο Θεός έδειξε κάποια σημεία και τέρατα —

αλλά το έργο που κάνει σήμερα ο Θεός είναι αληθινό έργο και σε καμία περίπτωση δεν θα εμφάνιζε σημεία και τέρατα τώρα. Εάν παρουσίαζε σημεία και τέρατα, τότε θα διαταρασσόταν το πραγματικό Του έργο κι Εκείνος δεν θα μπορούσε να κάνει περαιτέρω έργο. Αν ο Θεός έλεγε να χρησιμοποιηθεί ο λόγος προκειμένου να οδηγηθεί ο άνθρωπος στην τελείωση, αλλά εκδήλωνε, επίσης, σημεία και τέρατα, τότε θα μπορούσε να καταστεί σαφές αν ο άνθρωπος πιστεύει πραγματικά σ' Αυτόν ή όχι; Συνεπώς, ο Θεός δεν κάνει τέτοια πράγματα. Υπάρχει υπερβολικά μεγάλο ποσοστό θρησκείας μέσα στον άνθρωπο. Ο Θεός έχει έρθει κατά τις έσχατες ημέρες για να αποβάλει από τον άνθρωπο όλες τις θρησκευτικές αντιλήψεις και τα υπερφυσικά πράγματα, και να κάνει τον άνθρωπο να γνωρίσει την πραγματικότητα του Θεού. Έχει έρθει για να αφαιρέσει την εικόνα ενός Θεού αφηρημένου και φανταστικού —την εικόνα ενός Θεού που, με άλλα λόγια, δεν υφίσταται καν. Κι έτσι, το μόνο που είναι πολύτιμο τώρα είναι να γνωρίζεις την πραγματικότητα! Η αλήθεια υπερισχύει των πάντων. Πόση αλήθεια διαθέτεις σήμερα; Είναι Θεός όλοι όσοι εκδηλώνουν σημεία και τέρατα; Τα κακά πνεύματα μπορούν κι αυτά να εκδηλώσουν σημεία και τέρατα· είναι όλα τους Θεός; Κατά την πίστη του στον Θεό, αυτό που αναζητά ο άνθρωπος είναι η αλήθεια και αυτό που επιδιώκει είναι η ζωή· όχι τα σημεία και τέρατα. Αυτός θα πρέπει να είναι ο στόχος όλων όσοι πιστεύουν στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

297. Το έργο του Ιεχωβά ήταν η δημιουργία του κόσμου· ήταν η αρχή. Αυτό το στάδιο του έργου είναι το τέλος του έργου, είναι η ολοκλήρωση. Στην αρχή, το έργο του Θεού επιτελείτο μεταξύ των εκλεκτών του Ισραήλ και ήταν η αυγή μιας νέας εποχής στον πιο ιερό από όλους τους τόπους. Το τελευταίο στάδιο του έργου επιτελείται στην πιο ακάθαρτη χώρα, ώστε να κρίνει τον κόσμο και να φέρει την εποχή στο τέλος της. Στο πρώτο στάδιο, το έργο του Θεού επιτελέστηκε στον πιο φωτεινό από όλους τους τόπους και το τελευταίο στάδιο επιτελείται στον πιο σκοτεινό από όλους τους τόπους, και αυτό το σκοτάδι θα εκδιωχθεί, θα δημιουργηθεί φως και όλοι οι άνθρωποι θα κατακτηθούν. Όταν θα έχουν κατακτηθεί οι άνθρωποι αυτού του πιο ακάθαρτου και πιο σκοτεινού τόπου, και ολόκληρος ο πληθυσμός αναγνωρίσει ότι υπάρχει ένας Θεός, ο οποίος είναι ο αληθινός Θεός, και κάθε άνθρωπος πειστεί απόλυτα, τότε αυτό το γεγονός θα χρησιμοποιηθεί για να επιτελεστεί το έργο της κατάκτησης απ' άκρη σ'

άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν. Αυτό το στάδιο του έργου είναι συμβολικό: μόλις τελειώσει το έργο αυτής της εποχής, το έργο των 6.000 ετών διαχείρισης θα φτάσει σε ένα πλήρες τέλος. Μόλις κατακτηθούν όσοι βρίσκονται στον σκοτεινότερο τόπο, είναι αυτονόητο ότι το ίδιο θα συμβεί και οπουδήποτε αλλού. Ως εκ τούτου, μόνο το έργο της κατάκτησης στην Κίνα φέρει συμβολισμό με νόημα. Η Κίνα αντιπροσωπεύει όλες τις δυνάμεις του σκότους και ο λαός της Κίνας αντιπροσωπεύει όλους εκείνους που είναι από σάρκα, που είναι του Σατανά και που είναι από σάρκα και οστά. Ο κινεζικός λαός είναι αυτός που έχει διαφθαρεί περισσότερο από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, που αντιτίθεται περισσότερο στον Θεό και του οποίου η ανθρώπινη φύση είναι η πιο ποταπή και ακάθαρτη, κι έτσι αποτελεί το αρχέτυπο όλης της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άλλες χώρες δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Οι αντιλήψεις του ανθρώπου είναι όλες ίδιες και, παρόλο που ο λαός των χωρών αυτών μπορεί να είναι καλού επιπέδου, αν δεν γνωρίζει τον Θεό, τότε αυτό σημαίνει ότι αντιτίθεται σε Αυτόν. Γιατί και οι Εβραίοι αντιτάχθηκαν στον Θεό και Τον αψήφησαν; Γιατί και οι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν σε Αυτόν; Γιατί πρόδωσε ο Ιούδας τον Ιησού; Εκείνον τον καιρό, πολλοί από τους μαθητές δεν γνώριζαν τον Ιησού. Γιατί, αφότου ο Ιησούς σταυρώθηκε και αναστήθηκε ξανά, οι άνθρωποι εξακολούθησαν να μην πιστεύουν σε Αυτόν; Δεν είναι ίδια η ανυπακοή του ανθρώπου; Απλώς ο λαός της Κίνας χρησιμοποιείται για παραδειγματισμό και, όταν κατακτηθεί, θα αποτελέσει πρότυπο και δείγμα και θα χρησιμεύσει ως σημείο αναφοράς για τους άλλους. Γιατί έλεγα ανέκαθεν ότι είστε παράρτημα στο σχέδιο διαχείρισής Μου; Ο λαός της Κίνας είναι εκείνος στον οποίο η διαφθορά, η ακαθαρσία, η αδικία, η εναντίωση και η ανυπακοή εκδηλώνονται στον μέγιστο βαθμό και αποκαλύπτονται σε όλες τις ποικίλες μορφές τους. Από τη μία πλευρά, οι άνθρωποι αυτοί είναι χαμηλού επιπέδου και, από την άλλη, η ζωή και η νοοτροπία τους είναι οπισθοδρομικές, και οι συνήθειες, το κοινωνικό περιβάλλον τους, η οικογένεια στην οποία έχουν γεννηθεί —όλα είναι φτωχά και τα πιο οπισθοδρομικά. Το κύρος τους είναι, επίσης, χαμηλό. Το έργο σε αυτόν τον τόπο είναι συμβολικό, και αφού επιτελεστεί αυτό το δοκιμαστικό έργο στο σύνολό του, το επακόλουθο έργο του Θεού θα επιτευχθεί πολύ καλύτερα. Αν μπορεί να ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο του έργου, τότε εξυπακούεται ότι το ίδιο μπορεί να κάνει και το επακόλουθο έργο. Μόλις πραγματοποιηθεί αυτό το στάδιο του έργου, θα έχει σημειωθεί μεγάλη επιτυχία, και το έργο της κατάκτησης απ' άκρη σ' άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν θα έχει φτάσει οριστικά στο τέλος του.

298. Όλο το έργο του Θεού σε ολόκληρο το σύμπαν έχει εστιάσει σε αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Όλες οι προσπάθειες Του είναι αφιερωμένες σ' εσάς και θυσιάστηκε για όλους εσάς. Έχει ανακτήσει και σας έχει δώσει όλο το έργο του Πνεύματος σε ολόκληρο το σύμπαν. Για αυτόν τον λόγο σας λέω πως εσείς είστε οι τυχεροί. Επιπλέον, έχει μεταφέρει τη δόξα Του από τον Ισραήλ, τον εκλεκτό λαό Του, σ' εσάς, ώστε να καταστήσει πλήρως εμφανή τον σκοπό του σχεδίου Του μέσω της δικής σας ομάδας ανθρώπων. Επομένως, εσείς είστε εκείνοι που θα λάβουν την κληρονομιά του Θεού και, επιπλέον, οι κληρονόμοι της δόξας Του. Ίσως όλοι σας θυμάστε αυτά τα λόγια: «Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης». Στο παρελθόν, όλοι σας είχατε ακούσει αυτό το ρητό, όμως κανείς δεν κατάλαβε το αληθινό νόημα των λέξεων. Σήμερα, γνωρίζετε καλά την αληθινή τους σημασία. Αυτά τα λόγια είναι αυτό που θα επιτύχει ο Θεός τις έσχατες ημέρες. Και θα επιτελεστούν πάνω σε αυτούς που πλήττονται σκληρά από τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα στη γη που βρίσκεται. Ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας διώκει τον Θεό και είναι εχθρός Του, έτσι, σε αυτήν τη γη, εκείνοι που πιστεύουν στον Θεό ταπεινώνονται και διώκονται. Αυτός είναι ο λόγος που αυτά τα λόγια θα γίνουν πραγματικότητα στη δική σας ομάδα ανθρώπων. Καθώς το έργο υλοποιείται σε μια γη που αντιτίθεται στον Θεό, όλο Του το έργο συναντά υπέρμετρα εμπόδια και πολλά από τα λόγια Του δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν εγκαίρως· ως εκ τούτου, οι άνθρωποι ραφινάρονται χάριν των λόγων του Θεού. Αυτό επίσης αποτελεί ένα στοιχείο μαρτυρίου. Είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον Θεό να φέρει εις πέρας το έργο Του στη γη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αλλά μέσω αυτής της δυσκολίας ο Θεός πραγματοποιεί ένα στάδιο του έργου Του, ώστε να καταστήσει σαφή τη σοφία Του και τις θαυμαστές πράξεις Του. Ο Θεός αρπάζει αυτήν την ευκαιρία για να ολοκληρώσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Λόγω του πόνου των ανθρώπων, του επιπέδου τους και όλης της σατανική διάθεσής τους σε ετούτη την ακάθαρτη γη, ο Θεός πραγματοποιεί το έργο του εξαγνισμού και της κατάκτησης, έτσι ώστε μέσω αυτού να κερδίσει δόξα και να κερδίσει εκείνους που καταθέτουν μαρτυρία των πράξεών Του. Αυτή είναι η πλήρης σημασία όλων των θυσιών που έχει κάνει ο Θεός για αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Δηλαδή, ο Θεός κάνει το έργο της κατάκτησης μόνο μέσω εκείνων που Του αντιτίθενται. Μόνο αυτό μπορεί να μαρτυρήσει τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Με άλλα λόγια, μόνο εκείνοι στη ακάθαρτη γη είναι

άξιοι να κληρονομήσουν τη δόξα του Θεού, και μόνο αυτό μπορεί να δώσει σπουδαιότητα στη μεγάλη δύναμη του Θεού. Για αυτόν το λόγο λέω πως η δόξα του Θεού κερδίζεται στην ακάθαρτη γη και από εκείνους που ζουν εκεί. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Αυτό είναι ακριβώς όπως στο στάδιο του έργου του Ιησού· Εκείνος θα μπορούσε να δοξαστεί μονάχα ανάμεσα στους Φαρισαίους που Τον εκδίωξαν. Αν δεν είχε υποστεί τέτοιο διωγμό και την προδοσία του Ιούδα, ο Ιησούς δεν θα είχε χλευαστεί ή συκοφαντηθεί, πόσο μάλλον να σταυρωθεί, και έτσι ποτέ δεν θα είχε κερδίσει δόξα. Οπουδήποτε ο Θεός πραγματοποιεί το έργο Του σε κάθε εποχή και οπουδήποτε κάνει το έργο Του ενσαρκωμένος, Εκείνος εκεί κερδίζει δόξα και εκεί κερδίζει όσους σκοπεύει να κερδίσει. Αυτό είναι το σχέδιο του έργου του Θεού κι αυτή είναι η διαχείρισή Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι το έργο του Θεού τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

299. Στο διάρκειας χιλιάδων χρόνων σχέδιο του Θεού, το έργο που πραγματοποιεί ενσαρκωμένος είναι σε δύο μέρη: Πρώτο είναι το έργο της σταύρωσης, για το οποίο δοξάζεται· το άλλο είναι το έργο της κατάκτησης και της τελειότητας στις έσχατες ημέρες, μέσω του οποίου θα κερδίσει και πάλι δόξα. Αυτή είναι η διαχείριση του Θεού. Επομένως, μην θεωρείτε πολύ απλό το έργο του Θεού ή την αποστολή Του προς εσάς. Είστε όλοι κληρονόμοι του πολύ μεγαλύτερου και αιώνιου βάρους της δόξας του Θεού, και αυτό καθορίστηκε ειδικά από Εκείνον. Από τα δύο μέρη της δόξας Του, ένα σας αποκαλύπτεται· το σύνολο του ενός μέρους της δόξας του Θεού σας απονέμεται, έτσι ώστε να μπορεί να είναι η κληρονομιά σας. Αυτή είναι η εξύμνηση από τον Θεό και το καθορισμένο από πολύ καιρό πριν σχέδιό Του. Λαμβάνοντας υπόψη το μεγαλείο του έργου που πραγματοποίησε ο Θεός στη γη όπου κατοικεί ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας, το έργο αυτό, αν μεταφερόταν οπουδήποτε αλλού, θα είχε ευδοκιμήσει από πολύ καιρό και ο άνθρωπος θα το είχε εύκολα αποδεχτεί. Και ένα τέτοιο έργο θα ήταν εξαιρετικά εύκολο να γίνει αποδεκτό από αυτούς τους κληρικούς της Δύσης που πιστεύουν στον Θεό, επειδή το στάδιο του έργου του Ιησού χρησιμεύει ως προηγούμενο. Αυτός είναι ο λόγος που Εκείνος δεν είναι σε θέση να επιτύχει αυτό το στάδιο του έργου της δόξας οπουδήποτε αλλού· επειδή, καθώς υπάρχει υποστήριξη από όλους τους ανθρώπους και αναγνώριση από όλα τα έθνη, δεν υπάρχει χώρος για να βασιστεί η δόξα του Θεού. Κι αυτή ακριβώς είναι η εξαιρετική σημασία που έχει αυτό το στάδιο του έργου σε

αυτήν τη γη. Ανάμεσά σας, δεν υπάρχει κανείς που να λαμβάνει την προστασία του νόμου· αντιθέτως, τιμωρείστε από το νόμο, και η μεγαλύτερη δυσκολία είναι πως κανείς άνθρωπος δεν σας καταλαβαίνει, είτε είναι συγγενείς σας, είτε γονείς, φίλοι ή συνάδελφοι σας. Κανένας δεν σας καταλαβαίνει. Όταν ο Θεός σας απορρίπτει, δεν υπάρχει τρόπος για εσάς να συνεχίσετε να ζείτε στη γη. Ωστόσο, ακόμα κι έτσι, οι άνθρωποι δεν αντέχουν να εγκαταλείψουν τον Θεό· αυτή είναι η σημασία της κατάκτησης των ανθρώπων από τον Θεό και αυτή είναι η δόξα Του. Αυτό που έχετε κληρονομήσει σήμερα υπερβαίνει εκείνο όλων των προηγούμενων αποστόλων και των προφητών, και είναι μεγαλύτερο ακόμα και από εκείνο του Μωυσή και του Πέτρου. Οι ευλογίες δεν κερδίζονται σε μία-δύο ημέρες· πρέπει να αποκτηθούν μέσω μεγάλης θυσίας. Δηλαδή, πρέπει να έχετε ραφιναρισμένη αγάπη, μεγάλη πίστη και τις πολλές αλήθειες που ο Θεός σάς ζητά να κατακτήσετε· επιπροσθέτως, πρέπει να είστε ικανοί να σταθείτε μπροστά στη δικαιοσύνη και ποτέ να μην δειλιάσετε ή να υποταχθείτε, και πρέπει να τρέφετε μια συνεχή και αμείωτη αγάπη προς τον Θεό. Απαιτείται από εσάς αποφασιστικότητα, καθώς και αλλαγή στη διάθεση που έχετε στη ζωή σας· η διαφθορά σας πρέπει να θεραπευτεί, και πρέπει να δεχτείτε όλες τις ενορχηστρώσεις του Θεού χωρίς διαμαρτυρία, κι ακόμη να είστε υπάκουοι μέχρι τον θάνατο. Αυτό πρέπει να κατορθώσετε. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός του έργου του Θεού και οι απαιτήσεις Του από αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Όπως Εκείνος σας ανταμείβει, έτσι ο Θεός πρέπει να σας ζητήσει αντάλλαγμα και να έχει ανάλογες απαιτήσεις. Επομένως, όλο το έργο του Θεού δεν είναι χωρίς νόημα, και για αυτόν το λόγο, μπορεί κανείς να δει γιατί ο Θεός ξανά και ξανά πραγματοποιεί έργο υψηλών προδιαγραφών και αυστηρών απαιτήσεων. Για αυτό πρέπει να είστε γεμάτοι με πίστη στον Θεό. Εν συντομία, όλο το έργο του Θεού γίνεται για το δικό σας καλό, έτσι ώστε να είστε άξιοι να λάβετε την κληρονομιά Του. Αυτό δεν γίνεται τόσο για χάρη της δόξας Του, αλλά για χάρη της σωτηρίας σας και για την τελείωση αυτής της ομάδας ανθρώπων που βασανίζονται βαθιά στην ακάθαρτη γη. Πρέπει να καταλάβετε το θέλημα του Θεού. Και γι' αυτό παροτρύνω τους πολλούς αδαείς ανθρώπους που δεν έχουν καμία διορατικότητα ή αίσθηση: Μη δοκιμάζετε τον Θεό και μην αντιστέκεστε πλέον. Ο Θεός έχει υπομείνει ήδη όλα τα δεινά που ο άνθρωπος ποτέ δεν υπέμεινε, και καιρό πριν υπέστη περισσότερη ταπείνωση αντί του ανθρώπου. Τι άλλο δεν μπορείτε να αφήσετε; Τι μπορεί να είναι σημαντικότερο από το θέλημα του Θεού; Τι θα μπορούσε να είναι πάνω από την αγάπη του Θεού; Ήδη είναι ένα καθήκον διπλά δύσκολο για τον Θεό, να φέρει εις πέρας το έργο Του

στην ακάθαρτη γη. Αν ο άνθρωπος εν γνώσει του και σκόπιμα κάνει παραβάσεις, το έργο του Θεού θα πρέπει να παρατείνεται. Εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν συμφέρει κανέναν και δεν ωφελεί κανέναν. Ο Θεός δεν δεσμεύεται από τον χρόνο· το έργο και η δόξα Του προηγούνται. Επομένως, όσο κι αν χρειαστεί, ο Θεός δεν θα είναι φειδωλός στις θυσίες αν πρόκειται για το έργο Του. Αυτή είναι η διάθεση του Θεού: Δεν θα αναπαυτεί μέχρι το έργο Του να επιτευχθεί. Μονάχα όταν φτάσει η στιγμή να αποκτήσει το δεύτερο μέρος της δόξας Του, θα μπορέσει το έργο Του να φτάσει στο τέλος του. Εάν ο Θεός δεν είναι σε θέση σε όλο το σύμπαν να τελειώσει το δεύτερο μέρος της δόξας Του, η μέρα Του δεν θα έρθει ποτέ, το χέρι Του ποτέ δεν θα απομακρυνθεί από τον εκλεκτό Του, η δόξα Του ποτέ δεν θα έρθει στον Ισραήλ και το έργο Του ποτέ δεν θα ολοκληρωθεί. Πρέπει να βλέπετε το θέλημα του Θεού και να γνωρίζετε ότι το έργο του Θεού δεν είναι τόσο απλό όσο η δημιουργία των ουρανών, της γης και όλων των πραγμάτων. Κι αυτό γιατί το σημερινό έργο είναι η μεταμόρφωση όσων έχουν διαφθαρεί και είναι αναίσθητοι σε υπέρτατο βαθμό, έχει στόχο να εξαγνίσει όσους δημιουργήθηκαν αλλά έχουν τύχει της επεξεργασίας του Σατανά. Δεν πρόκειται για τη δημιουργία του Αδάμ και της Εύας, πόσο δε μάλλον για τη δημιουργία του φωτός, ή τη δημιουργία κάθε φυτού και ζώου. Ο Θεός εξαγνίζει τα πράγματα που έχει διαφθείρει ο Σατανάς και στη συνέχεια τα κερδίζει εκ νέου· τα πράγματα καθίστανται κτήση Του και αποτελούν τη δόξα Του. Αυτό το έργο δεν είναι τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος τη δημιουργία των ουρανών και της γης και όλων των πραγμάτων, και δεν ομοιάζει με το έργο της καταδίκης του Σατανά στο πηγάδι της αβύσσου, όπως φαντάζεται ο άνθρωπος. Αντίθετα, είναι να μεταμορφώσει τον άνθρωπο, να μετατρέψει κάθε τι αρνητικό σε θετικό και να πάρει στην κατοχή Του αυτό που δεν Του ανήκει. Αυτή είναι η αληθινή ιστορία σε αυτό το στάδιο του έργου του Θεού. Πρέπει να το συνειδητοποιήσετε και δεν πρέπει να απλοποιείτε τα πράγματα. Το έργο του Θεού διαφέρει από κάθε συνηθισμένο έργο. Το θαύμα του δεν μπορεί να το συλλάβει ο ανθρώπινος νους και δεν μπορεί να φτάσει τη σοφία του. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου του έργου Του, ο Θεός δεν δημιουργεί τα πάντα και δεν τα καταστρέφει. Αντιθέτως, αλλάζει όλες τις δημιουργίες Του και εξαγνίζει όλα τα πράγματα που έχει μολύνει ο Σατανάς. Επομένως, ο Θεός θα ξεκινήσει έργο μεγάλης σπουδαιότητας κι αυτή είναι η συνολική σημασία του έργου Του.

300. Ο Θεός χρησιμοποιεί τη διαχείριση των ανθρώπων για να νικήσει τον Σατανά. Διαφθείροντας τους ανθρώπους, ο Σατανάς φέρνει τον άνθρωπο πιο κοντά στην τύχη του και ενοχλεί το έργο του Θεού. Από την άλλη πλευρά, έργο του Θεού είναι η σωτηρία της ανθρωπότητας. Ποιο βήμα του προσωπικού έργου του Θεού δεν έχει ως σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα; Ποιο βήμα δεν έχει ως σκοπό να εξαγνίσει τους ανθρώπους, να τους κάνει να πράττουν τη δικαιοσύνη και να ζουν κατά τρόπο που δημιουργεί μια εικόνα που μπορεί να αγαπηθεί; Ο Σατανάς, όμως, δεν κάνει αυτό. Διαφθείρει την ανθρωπότητα. Ακατάπαυστα διενεργεί το έργο της διαφθοράς της ανθρωπότητας μέσα στο σύμπαν. Φυσικά, ο Θεός επίσης επιτελεί το δικό Του έργο. Δεν δίνει καμιά σημασία στον Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόση εξουσία έχει ο Σατανάς, την εξουσία του εξακολουθεί να του τη δίνει ο Θεός. Απλώς, ο Θεός δεν δίνει στην πραγματικότητα όλη Του την εξουσία, ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Σατανάς, δεν μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό κι βρίσκεται πάντα στο πλαίσιο δυνατοτήτων του Θεού. Ο Θεός δεν αποκάλυψε καμία από τις πράξεις Του ενώ βρισκόταν στον ουρανό. Απλώς έδωσε στον Σατανά μια μικρή μερίδα εξουσίας για να του επιτρέψει να ασκεί τον έλεγχο πάνω στους αγγέλους. Επομένως, ανεξάρτητα από το τι κάνει, δεν μπορεί να ξεπεράσει την εξουσία του Θεού, διότι η εξουσία που του έδωσε αρχικά ο Θεός είναι περιορισμένη. Ενώ ο Θεός εργάζεται, ο Σατανάς ενοχλεί. Τις έσχατες ημέρες, η ενόχλησή του θα τελειώσει. Ομοίως, το έργο του Θεού θα έχει τελειώσει και το είδος των ατόμων που ο Θεός επιθυμεί να ολοκληρώσει, θα έχουν ολοκληρωθεί. Ο Θεός καθοδηγεί τους ανθρώπους θετικά. Η ζωή Του είναι νερό που δίνει ζωή, αμέτρητη και χωρίς όρια. Ο Σατανάς έχει διαφθείρει τον άνθρωπο μέχρι ένα συγκεκριμένο βαθμό. Στο τέλος, το νερό της ζωής που δίνει ζωή, θα ολοκληρώσει τον άνθρωπο, και θα είναι αδύνατο για τον Σατανά να αναμειχθεί και να φέρει εις πέρας το έργο του. Έτσι, ο Θεός τελικά θα αποκτήσει αυτούς τους ανθρώπους. Ο Σατανάς εξακολουθεί να αρνείται να το αποδεχτεί αυτό τώρα. Συνεχώς τα βάζει με τον Θεό, αλλά ο Θεός δεν του δίνει καμιά σημασία. Έχει πει, θα νικήσω όλες τις σατανικές σκοτεινές δυνάμεις κι όλες τις σκοτεινές επιρροές. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να πραγματοποιηθεί τώρα εν σαρκί, κι αυτό είναι επίσης το νόημα της ενσάρκωσης. Να ολοκληρώσει το στάδιο του έργου της νίκης κατά του Σατανά τις έσχατες ημέρες, προκειμένου να αφανίσει όλα τα πράγματα που

ανήκουν στον Σατανά. Η νίκη του Θεού επί του Σατανά είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη! Στην πραγματικότητα, ο Σατανάς έχει αποτύχει προ πολλού. Όταν το ευαγγέλιο άρχισε να διαδίδεται στα εδάφη του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, δηλαδή, όταν ο ενσαρκωμένος Θεός άρχισε να εργάζεται και αυτό το έργο τέθηκε σε εφαρμογή, ο Σατανάς νικήθηκε εντελώς, διότι σκοπός της ενσάρκωσης ήταν να νικήσει τον Σατανά. Ο Σατανάς είδε ότι ο Θεός είχε και πάλι ενσαρκωθεί και είχε ξεκινήσει να επιτελεί το έργο Του, κι ότι καμιά δύναμη δεν μπορούσε να σταματήσει αυτό το έργο. Συνεπώς, έμεινε αποσβολωμένος όταν είδε αυτό το έργο, και δεν τόλμησε να κάνει άλλο έργο. Αρχικά, ο Σατανάς σκέφτηκε ότι κι ο ίδιος κατέχει άπλετη σοφία, κι έτσι διέκοπτε και ενοχλούσε το έργο του Θεού. Όμως, δεν περίμενε να έχει ενσαρκωθεί ξανά ο Θεός, κι ότι στο έργο Του, ο Θεός είχε χρησιμοποιήσει την δική του αποστασία για να εξυπηρετήσει ως αποκάλυψη και κρίση για την ανθρωπότητα, και με αυτόν τον τρόπο, να κατακτήσει την ανθρωπότητα και να τον νικήσει. Ο Θεός είναι πιο σοφός απ' αυτόν, και το έργο Του τον ξεπερνά κατά πολύ. Συνεπώς, προηγουμένως ανέφερα το εξής: Το έργο που επιτελώ, πραγματοποιείται ως απάντηση των τεχνασμάτων του Σατανά. Στο τέλος, θα αποκαλύψω την παντοδυναμία τη δική Μου και την αδυναμία του Σατανά. Όταν ο Θεός επιτελεί το έργο Του, ο Σατανάς τον ακολουθεί κατά πόδας, ώσπου στο τέλος να νικηθεί —δεν θα ξέρει καν από πού του ήρθε! Θα συνειδητοποιήσει την αλήθεια μόνον όταν θα έχει ήδη κατατροπωθεί και συντριβεί. Εκείνη τη στιγμή, ήδη θα καίγεται στη λίμνη της φωτιάς. Δεν θα είναι τότε αρκετά πειστικό; Διότι δεν θα έχει άλλες μηχανορραφίες να χρησιμοποιήσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να γνωρίζεις πώς εξελίχθηκε η ανθρωπότητα στο σύνολό της μέχρι τη σήμερον ημέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

301. Στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, έχω φέρει εις πέρας ένα στάδιο του έργου, ασύλληπτο για τα ανθρώπινα όντα, κάνοντας τα να λικνίζονται στον άνεμο, και ύστερα πολλοί παρασύρονται αθόρυβα με ένα φύσημα του ανέμου. Πραγματικά, αυτό είναι το «αλώνι» που ετοιμάζομαι να καθαρίσω· είναι και ο πόθος Μου και το σχέδιό Μου. Διότι πολλοί μοχθηροί έχουν παρεισφρήσει, ενόσω Εγώ εργάζομαι, μα δεν βιάζομαι να τους διώξω μακριά. Αντίθετα, θα τους διασκορπίσω όταν έρθει η κατάλληλη ώρα. Μόνο μετά από αυτό θα είμαι η ζωοδόχος πηγή, επιτρέποντας σε όσους πραγματικά Με αγαπούν να λάβουν από Εμένα τον καρπό της συκής και το άρωμα του κρίνου. Στη γη όπου παρεπιδημεί ο Σατανάς, τη γη της σκόνης, εκεί δεν έχει παραμείνει καθόλου καθαρός χρυσός, μονάχα άμμος, κι έτσι, υπό

αυτές τις συνθήκες, εκτελώ ένα τέτοιο στάδιο του έργου. Θα πρέπει να γνωρίζεις πως αυτό που κερδίζω είναι καθαρός, εξευγενισμένος χρυσός, όχι άμμος. Πώς γίνεται να παραμένουν οι μοχθηροί στον οίκο Μου; Πώς είναι δυνατόν να επιτρέψω στις αλεπούδες να παρασιτούν στον παράδεισό Μου; Χρησιμοποιώ κάθε δυνατή μέθοδο για να απωθήσω αυτά τα στοιχεία. Πριν αποκαλυφθεί το θέλημά Μου, κανένας δεν γνωρίζει τι ετοιμάζομαι να κάνω. Δράττομαι της ευκαιρίας αυτής, για να εκδιώξω αυτούς τους μοχθηρούς, κι αυτοί αναγκάζονται να φύγουν από μπροστά Μου. Αυτό κάνω στους μοχθηρούς, μα θα έρθει η ημέρα που κι αυτοί θα παρέχουν υπηρεσία σ' Εμένα. Η επιθυμία των ανθρώπων για ευλογίες είναι εξαιρετικά ισχυρή· επομένως, γυρίζω από την άλλη και δείχνω τη λαμπρή Μου όψη στα έθνη των Εθνικών, έτσι ώστε όλοι να ζουν σε έναν δικό τους κόσμο και να κρίνουν τον ίδιο τους τον εαυτό, καθώς Εγώ θα συνεχίζω να προφέρω τα λόγια που θα πρέπει, και να παρέχω στους ανθρώπους ό,τι έχουν ανάγκη. Όταν οι άνθρωποι λογικευτούν, θα έχω ήδη από καιρό διαδώσει το έργο Μου. Θα εκφράσω τότε το θέλημά Μου στους ανθρώπους και θα ξεκινήσω το δεύτερο στάδιο του έργου Μου πάνω στους ανθρώπους, επιτρέποντας σε όλους να Με ακολουθούν στενά, για να συντονιστούν με το έργο Μου και επιτρέποντάς τους να κάνουν οτιδήποτε μπορούν, ώστε να επιτελέσουν μαζί Μου το έργο που πρέπει να κάνω.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο κρότος των επτά κεραυνών που προμηνύει ότι το ευαγγέλιο της βασιλείας θα διαδοθεί σε ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

302. Στο σχέδιό Μου, ο Σατανάς ακολουθεί κατά πόδας κάθε βήμα και, καθώς είναι το αντιθετικό στοιχείο της σοφίας Μου, προσπαθεί πάντα να βρει τρόπους και μέσα για να διαταράξει το αρχικό Μου σχέδιο. Αλλά θα μπορούσα να υποκύψω στις απατηλές δολοπλοκίες του; Τα πάντα στον ουρανό και στη γη υπηρετούν Εμένα —θα μπορούσαν οι απατηλές δολοπλοκίες του Σατανά να είναι διαφορετικές; Αυτή είναι ακριβώς η τομή της σοφίας Μου, και είναι ακριβώς αυτό που είναι θαυμαστό ως προς τις πράξεις Μου και είναι η αρχή με την οποία πραγματοποιείται ολόκληρο το σχέδιο διαχείρισής Μου. Κατά την εποχή της οικοδόμησης της βασιλείας, εξακολουθώ να μην αποφεύγω τα δόλια σχέδια του Σατανά, αλλά συνεχίζω να κάνω το έργο που πρέπει. Απ' όλο το σύμπαν και τα πάντα, έχω επιλέξει τις πράξεις του Σατανά ως το αντιθετικό στοιχείο Μου. Δεν είναι αυτή η σοφία Μου; Αυτό δεν είναι ακριβώς το θαυμαστό στοιχείο στο έργο Μου; Με την ευκαιρία της εισόδου στην Εποχή της Βασιλείας, εμφανίζονται τεράστιες αλλαγές σε όλα τα πράγματα στον ουρανό και στη γη

και όλοι γιορτάζουν και χαίρονται. Είστε διαφορετικοί; Ποιος δεν αισθάνεται τόση γλύκα όσο το μέλι στην καρδιά του; Ποιος δεν ξεχειλίζει από χαρά στην καρδιά του; Ποιος δεν χορεύει με χαρά; Ποιος δεν μιλάει με λόγια επαινετικά;

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 8» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

303. Όταν όλοι οι άνθρωποι ολοκληρωθούν και όλα τα έθνη της γης γίνουν η βασιλεία του Χριστού, τότε θα έρθει η ώρα που οι επτά βροντές θα αντηχήσουν. Η σημερινή μέρα είναι ένα βήμα προς εκείνο το στάδιο· η επίθεση έχει εξαπολυθεί για να έρθει εκείνη η μέρα. Αυτό είναι το σχέδιο του Θεού, και θα πραγματοποιηθεί στο εγγύς μέλλον. Ωστόσο, ο Θεός έχει ήδη επιτύχει όλα όσα είπε. Επομένως, είναι σαφές ότι τα έθνη της γης δεν είναι παρά κάστρα στην άμμο που τρέμουν καθώς πλησιάζει η παλίρροια: Η έσχατη ημέρα επίκειται, και ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας θα καταρρεύσει υπό τον λόγο του Θεού. Για να διασφαλίσει ότι το σχέδιό Του εκτελείται με επιτυχία, οι άγγελοι του ουρανού έχουν κατέλθει επί γης, κάνοντας τα πάντα για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Ο ίδιος ο ενσαρκωμένος Θεός έχει παραταχθεί στο πεδίο της μάχης για να πολεμήσει τον εχθρό. Σε όποιον τόπο κι αν εμφανίζεται η ενσάρκωση, ο εχθρός εξολοθρεύεται. Η Κίνα θα είναι η πρώτη που θα αφανιστεί· θα ισοπεδωθεί από το χέρι του Θεού. Ο Θεός δεν θα δείξει τον παραμικρό οίκτο εκεί. Η απόδειξη της προοδευτικής κατάρρευσης του μεγάλου κόκκινου δράκοντα μπορεί να φανεί από τη συνεχή ωρίμανση των ανθρώπων· αυτό μπορεί να το αντιληφθεί και να το δει ο καθένας. Η ωρίμανση των ανθρώπων είναι σημάδι του τέλους τού εχθρού. Αυτό εξηγεί κάπως το τι σημαίνει η φράση «θα παλέψω μαζί του».

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 10» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

304. Κυβερνώ στη βασιλεία, και, επιπλέον, κυβερνώ σε όλο το σύμπαν· είμαι και ο Βασιλιάς της Βασιλείας και ο Επικεφαλής του σύμπαντος. Από τώρα και στο εξής, θα συγκεντρώσω όλους όσοι δεν είναι οι εκλεκτοί και θα ξεκινήσω το έργο Μου ανάμεσα στους Εθνικούς, και θα ανακοινώσω τα διοικητικά διατάγματά Μου σε όλο το σύμπαν, ώστε να ξεκινήσω επιτυχώς το επόμενο βήμα του έργου Μου. Θα χρησιμοποιήσω την παίδευση για να

εξαπλώσω το έργο Μου ανάμεσα στους Εθνικούς, δηλαδή θα χρησιμοποιήσω βία εναντίον όλων των Εθνικών. Φυσικά, το έργο αυτό θα διεξάγεται ταυτόχρονα με το έργο Μου ανάμεσα στους εκλεκτούς. Όταν ο λαός Μου θα κυβερνά και θα ασκεί εξουσία στη γη, αυτή θα είναι η μέρα κατά την οποία όλοι οι άνθρωποι στη γη θα έχουν κατακτηθεί και, επιπλέον, θα είναι η στιγμή που θα αναπαυθώ —και μόνο τότε θα εμφανιστώ σε αυτούς που έχουν κατακτηθεί. Εμφανίζομαι στην ιερή βασιλεία, και κρύβομαι από τη γη της βρομιάς. Όλοι όσοι έχουν κατακτηθεί και έχουν γίνει υπάκουοι απέναντί Μου μπορούν να δουν το πρόσωπό Μου με τα ίδια τα μάτια τους και μπορούν να ακούσουν τη φωνή Μου με τα αυτιά τους. Αυτή είναι η ευλογία εκείνων που γεννήθηκαν τις έσχατες ημέρες, αυτή είναι η ευλογία η προκαθορισμένη από Μένα, και αυτό δεν γίνεται να αλλάξει από κανέναν άνθρωπο. Σήμερα, πράττω το έργο κατ᾽ αυτόν τον τρόπο για χάρη του έργου του μέλλοντος. Όλο το έργο Μου είναι αλληλένδετο, σε όλο αυτό υπάρχει κάλεσμα και ανταπόκριση: Κανένα βήμα δεν σταμάτησε ποτέ ξαφνικά, και κανένα δεν διεξήχθη ανεξάρτητα από οποιοδήποτε άλλο. Έτσι δεν είναι; Δεν είναι το έργο του παρελθόντος το θεμέλιο του έργου του σήμερα; Δεν είναι τα λόγια του παρελθόντος ο προάγγελος των λόγων του σήμερα; Δεν είναι τα βήματα του παρελθόντος η προέλευση των βημάτων του σήμερα; Όταν ανοίγω επίσημα τον πάπυρο είναι η στιγμή που οι άνθρωποι σε όλο το σύμπαν παιδεύονται, η στιγμή που οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υπόκεινται σε δοκιμασίες, και αυτή είναι η κορύφωση του έργου Μου· όλοι οι άνθρωποι ζουν σε μια γη χωρίς φως, και όλοι οι άνθρωποι ζουν μέσα στην απειλή του περιβάλλοντός τους. Με άλλα λόγια, είναι η ζωή που ο άνθρωπος ποτέ δεν βίωσε από τη στιγμή της δημιουργίας μέχρι σήμερα, και κανείς ανά τους αιώνες δεν έχει ποτέ «απολαύσει» τέτοιου είδους ζωή, κι έτσι λέγω ότι επιτελώ έργο που δεν έχει επιτελεστεί ποτέ στο παρελθόν. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση των πραγμάτων και αυτή είναι η εσωτερική σημασία. Επειδή η ημέρα Μου πλησιάζει σε όλη την ανθρωπότητα, επειδή δε μοιάζει μακρινή, μα είναι μπροστά στα μάτια του ανθρώπου, συνεπώς ποιος γίνεται να μη φοβάται; Και ποιος δεν θα μπορούσε να μη χαρεί με αυτό; Η ελεεινή πόλη της Βαβυλώνας έχει επιτέλους φτάσει στο τέλος της· ο άνθρωπος έχει γνωρίσει και πάλι έναν ολοκαίνουργιο κόσμο και ο ουρανός και η γη έχουν αλλάξει και ανανεωθεί.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 29» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

305. Όταν υλοποιηθεί η Σινείμ στη γη —όταν υλοποιηθεί η βασιλεία— δεν θα υπάρχει πλέον πόλεμος στη γη· δεν θα υπάρχουν πια λιμοί, επιδημίες και σεισμοί· οι άνθρωποι θα σταματήσουν να κατασκευάζουν όπλα· όλοι θα ζουν εν ειρήνη και σταθερότητα, και θα υπάρχουν φυσιολογικές δοσοληψίες μεταξύ ανθρώπων και φυσιολογικές δοσοληψίες μεταξύ χωρών. Ωστόσο, το παρόν δεν έχει καμία σχέση με αυτήν την κατάσταση. Παντού κάτω από τους ουρανούς επικρατεί χάος, πραξικοπήματα γίνονται σταδιακά σε όλες τις χώρες. Καθώς ο Θεός εκφέρει τη φωνή Του, οι άνθρωποι σταδιακά αλλάζουν και, εσωτερικά, κάθε χώρα σιγά-σιγά διαλύεται. Τα σταθερά θεμέλια της Βαβυλώνας αρχίζουν να σείονται, σαν ένα κάστρο στην άμμο και, καθώς αλλάζει το θέλημα του Θεού, τεράστιες αλλαγές που περνούν απαρατήρητες συντελούνται στον κόσμο και κάθε είδους σημεία εμφανίζονται ανά πάσα στιγμή, δείχνοντας στους ανθρώπους ότι οι έσχατες ημέρες του κόσμου έχουν φτάσει! Αυτό είναι το σχέδιο του Θεού, αυτά είναι τα στάδια βάσει των οποίων εργάζεται ο Θεός, και κάθε χώρα θα γίνει σίγουρα χίλια κομμάτια, τα παλιά Σόδομα θα εξοντωθούν για δεύτερη φορά, γι' αυτό ο Θεός λέει: «Ο κόσμος καταρρέει! Η Βαβυλώνα έχει παραλύσει!» Κανένας, εκτός από τον Θεό, δεν έχει την ικανότητα να το κατανοήσει πλήρως αυτό. Υπάρχει, εξάλλου, κάποιο όριο στη συνειδητοποίηση των ανθρώπων. Για παράδειγμα, οι υπουργοί εσωτερικών μπορεί να γνωρίζουν ότι οι παρούσες συνθήκες είναι ασταθείς και χαοτικές, αλλά είναι ανίκανοι να τις αντιμετωπίσουν. Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να ακολουθήσουν το ρεύμα, ελπίζοντας με την καρδιά τους ότι θα έρθει η μέρα που θα μπορούν να έχουν το κεφάλι ψηλά, λαχταρώντας τον ερχομό της ημέρας που για άλλη μια φορά ο ήλιος θα ανατείλει στην ανατολή, φωτίζοντας ολόκληρο τον τόπο και αναστρέφοντας αυτήν τη θλιβερή κατάσταση. Δεν γνωρίζουν, ωστόσο, ότι όταν ο ήλιος ανατείλει για δεύτερη φορά, η ανατολή του δεν αποσκοπεί στο να επαναφέρει την παλιά τάξη —είναι μια αναζωπύρωση, μια εκ βάθρων αλλαγή. Αυτό είναι το σχέδιο του Θεού για ολόκληρο του σύμπαντος. Εκείνος θα φέρει έναν καινούργιο κόσμο, αλλά, πάνω απ' όλα, θα ανανεώσει πρώτα τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαια 22 και 23» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

306. Μπορεί να ειπωθεί ότι όλες οι σημερινές ομιλίες προφητεύουν μελλοντικά ζητήματα· αυτές οι ομιλίες αποτελούν τον τρόπο που ο Θεός κάνει διευθετήσεις για το επόμενο στάδιο του έργου Του. Ο Θεός έχει σχεδόν τελειώσει το έργο Του στους ανθρώπους

της εκκλησίας, και κατόπιν θα εμφανιστεί ενώπιον όλων των ανθρώπων με οργή. Όπως λέει ο Θεός: «Θα κάνω τους ανθρώπους στη γη να αναγνωρίσουν τα έργα Μου, και οι πράξεις Μου θα αποδειχθούν ενώπιον του "βήματος της κρίσεως", έτσι ώστε να τις αναγνωρίσουν οι άνθρωποι σε ολόκληρη τη γη, όλοι εκ των οποίων θα παραδοθούν». Διακρίνατε κάτι σε αυτά τα λόγια; Σε αυτά περιέχεται η σύνοψη του επόμενου μέρους του έργου του Θεού. Καταρχάς, ο Θεός θα φροντίσει να πειστούν ειλικρινά όλα τα σκυλιά-φύλακες που ασκούν πολιτική εξουσία και θα τους κάνει να φύγουν οικειοθελώς από τη σκηνή της ιστορίας, χωρίς να αγωνιστούν ποτέ ξανά για κύρος και χωρίς να ασχοληθούν ποτέ ξανά με δολοπλοκίες και ραδιουργίες. Αυτό το έργο πρέπει να επιτελεστεί μέσω του Θεού, μέσω της πρόκλησης διαφόρων καταστροφών στη γη. Εντούτοις, δεν ισχύει σε καμία περίπτωση ότι θα εμφανιστεί ο Θεός. Εκείνη τη στιγμή, το έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα θα εξακολουθεί να είναι μια χώρα ακαθαρσίας, επομένως δεν θα εμφανιστεί ο Θεός, απλώς θα διαφανεί μέσω της παίδευσης. Αυτή είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού, από την οποία δεν μπορεί να ξεφύγει κανείς. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, όλοι όσοι κατοικούν στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα θα υποστούν συμφορές, στις οποίες περιλαμβάνεται φυσικά και η βασιλεία στη γη (η εκκλησία). Αυτή είναι ακριβώς η στιγμή που εμφανίζονται τα γεγονότα, οπότε τις βιώνουν όλοι οι άνθρωποι και κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει. Αυτό έχει προκαθοριστεί από τον Θεό. Ακριβώς λόγω αυτού του σταδίου του έργου, ο Θεός λέει: «Τώρα είναι η ώρα για την υλοποίηση μεγαλειωδών σχεδίων». Επειδή στο μέλλον δεν θα υπάρχει εκκλησία επί γης και λόγω της έλευσης της καταστροφής, οι άνθρωποι θα μπορούν να σκέφτονται μόνο ό,τι υπάρχει μπροστά τους και θα αμελούν οτιδήποτε άλλο, και θα είναι δύσκολο γι' αυτούς να απολαμβάνουν τον Θεό εν μέσω καταστροφής. Συνεπώς, ζητείται από τους ανθρώπους να αγαπούν τον Θεό με όλη τους την καρδιά κατά τη διάρκεια αυτής της υπέροχης περιόδου, ώστε να μη χάσουν την ευκαιρία. Όταν το γεγονός αυτό παρέλθει, ο Θεός θα έχει συντρίψει ολοκληρωτικά τον μεγάλο κόκκινο δράκοντα, οπότε το έργο της μαρτυρίας του λαού του Θεού θα έχει φτάσει στο τέλος του· στη συνέχεια, ο Θεός θα ξεκινήσει το επόμενο στάδιο του έργου, καταστρέφοντας τη χώρα του μεγάλου κόκκινου δράκοντα και, εν τέλει, καρφώνοντας ανθρώπους σε ολόκληρο το σύμπαν ανάποδα στον σταυρό, κατόπιν του οποίου θα αφανίσει όλη την ανθρωπότητα —αυτά είναι τα μελλοντικά στάδια του έργου του Θεού.

307. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κατανοήσουν τον σκοπό του έργου Μου στη γη, δηλαδή, τον τελικό στόχο του έργου Μου και το επίπεδο που πρέπει να επιτύχω σε αυτό το έργο πριν να μπορέσει να ολοκληρωθεί. Εάν οι άνθρωποι που Με ακολουθούν μέχρι σήμερα, δεν καταλάβουν ποιος είναι ο σκοπός του έργου Μου, τότε δεν Με έχουν ακολουθήσει μάταια; Οι άνθρωποι που Με ακολουθούν πρέπει να γνωρίζουν το θέλημά Μου. Εργάζομαι στη γη εδώ και χιλιάδες χρόνια και μέχρι σήμερα επιτελώ το έργο Μου με αυτόν τον τρόπο. Παρόλο που το έργο Μου περιλαμβάνει πάρα πολλά πράγματα, ο σκοπός του έργου αυτού παραμένει αμετάβλητος. Όπως, για παράδειγμα, αν και είμαι γεμάτος με κρίση και παίδευση προς τον άνθρωπο, αυτό που κάνω είναι για τη σωτηρία του και για να διαδώσω καλύτερα το ευαγγέλιο Μου και να επεκτείνω περισσότερο το έργο Μου σε όλα τα έθνη των Εθνικών μόλις ο άνθρωπος έχει ολοκληρωθεί. Έτσι, σήμερα, σε μια εποχή που πολλοί άνθρωποι έχουν από καιρό απογοητευτεί πολύ ως προς τις ελπίδες τους, εξακολουθώ να συνεχίζω το έργο Μου, το έργο που πρέπει να κάνω για να κρίνω και να παιδεύσω τον άνθρωπο. Παρά το γεγονός ότι ο άνθρωπος έχει κουραστεί από αυτά που λέω και ανεξαρτήτως του ότι δεν επιθυμεί να προβληματιστεί με το έργο Μου, συνεχίζω να εκτελώ το καθήκον Μου, γιατί ο σκοπός του έργου Μου παραμένει αμετάβλητος και το αρχικό σχέδιό Μου δεν θα καταστραφεί. Το έργο της κρίσης Μου είναι να δώσει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να Με υπακούει καλύτερα και η δουλειά της παίδευσής Μου είναι να επιτρέψει στον άνθρωπο να αλλάξει αποτελεσματικότερα. Αν και αυτό που κάνω γίνεται για τη διαχείρισή Μου, δεν έχω κάνει ποτέ κάτι που δεν ωφελεί τον άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει επειδή επιθυμώ να κάνω όλα τα έθνη έξω από το Ισραήλ εξίσου υπάκουα με τους Ισραηλίτες και να τους κάνω πραγματικούς ανθρώπους, έτσι ώστε να εδραιωθώ στα εδάφη έξω από το Ισραήλ. Αυτή είναι η διαχείρισή Μου. Είναι το έργο που επιτελώ μεταξύ των εθνών των Εθνικών. Ακόμα και τώρα, πολλοί άνθρωποι δεν κατανοούν τη διαχείρισή Μου, επειδή δεν ενδιαφέρονται για αυτά τα πράγματα, αλλά ενδιαφέρονται μόνο για το μέλλον και τον προορισμό τους. Ανεξάρτητα από αυτά που λέω, οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδιαφορούν για το έργο που κάνω, αντί να εστιάζουν αποκλειστικά στον μελλοντικό προορισμό τους. Εάν τα πράγματα συνεχίζονται με αυτόν τον τρόπο, πώς μπορεί να εξαπλωθεί το έργο Μου; Πώς μπορεί το ευαγγέλιό Μου να

εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο; Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι, όταν το έργο Μου εξαπλωθεί, θα σας σκορπίσω, και θα σας πατάξω, όπως ο Ιεχωβά πάταξε όλες τις φυλές του Ισραήλ. Όλα αυτά θα γίνουν για να εξαπλωθεί το ευαγγέλιο Μου σε ολόκληρη τη γη και να εξαπλωθεί το έργο Μου στα έθνη των Εθνικών, ώστε το όνομά Μου να δοξαστεί από ενήλικες και παιδιά και το άγιο όνομά Μου να εξυμνείται στα στόματα ανθρώπων από όλες τις φυλές και τα έθνη. Είναι ώστε σε αυτήν την τελευταία εποχή να δοξαστεί το όνομα Μου από τα έθνη των Εθνικών, οι πράξεις Μου να γίνουν αντιληπτές από τους Εθνικούς και εκείνοι να Με αποκαλούν Παντοδύναμο για τις πράξεις Μου, και ο λόγος Μου να πραγματοποιηθεί σύντομα. Θα κάνω όλους τους ανθρώπους να κατανοήσουν ότι δεν είμαι μόνο ο Θεός των Ισραηλιτών, αλλά και ο Θεός όλων των εθνών των Εθνικών, ακόμα και εκείνων που έχω καταραστεί. Θα αφήσω όλους να δουν ότι είμαι ο Θεός όλης της δημιουργίας. Αυτό είναι το μέγιστο έργο Μου, ο σκοπός του σχεδίου Μου για τις έσχατες μέρες και το μόνο έργο που πρέπει να εκπληρωθεί τις έσχατες ημέρες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι επίσης το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

308. Έχετε δει τι έργο θα πραγματοποιήσει ο Θεός σ' αυτή την ομάδα ανθρώπων; Ο Θεός είπε κάποτε, ακόμα και στη Χιλιετή Βασιλεία, οι άνθρωποι πρέπει να συνεχίσουν ν' ακολουθούν τα λεγόμενά Του και στο μέλλον, τα λεγόμενα του Θεού ακόμα θα οδηγούν απευθείας τη ζωή του ανθρώπου στην εύφορη χώρα της Χαναάν. Όταν ο Μωυσής ήταν στην έρημο, ο Θεός τον δίδαξε και του μίλησε απευθείας. Από τον ουρανό, ο Θεός έστειλε φαγητό, νερό και μάννα στον λαό για να τα απολαύσουν, και σήμερα ακόμα έτσι συμβαίνει: Ο Θεός έχει προσωπικά στείλει αγαθά για βρώση και για πόση στον λαό για να τα απολαύσει, κι επίσης έχει προσωπικά στείλει κατάρες για να παιδεύσει τον λαό. Κι έτσι, κάθε βήμα του έργου Του υλοποιείται προσωπικά από τον Θεό. Σήμερα, οι άνθρωποι επιθυμούν να συμβούν γεγονότα, προσπαθούν να δουν σημεία και θαύματα, και είναι πιθανόν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να εγκαταλειφθούν, καθώς το έργο του Θεού γίνεται όλο και πιο πραγματικό. Κανείς δεν γνωρίζει ότι ο Θεός έχει κατέβει απ' τον ουρανό. Ακόμα αγνοούν ότι ο Θεός έστειλε τροφή και τονωτικά απ' τον ουρανό. Εν τούτοις, ο Θεός, ουσιαστικά, υπάρχει και οι ζεστές εικόνες της Χιλιετούς Βασιλείας που οι άνθρωποι φαντάζονται, είναι επίσης λεγόμενα του ίδιου Θεού. Αυτό είναι γεγονός, και μόνον αυτό κυβερνά με τον Θεό στη γη. Η

διακυβέρνηση με τον Θεό στη γη αναφέρεται στη σάρκα. Ό,τι δεν αποτελείται από σάρκα, δεν ανήκει στη γη, κι έτσι, όλοι αυτοί που επικεντρώνονται στη μετάβαση στον τρίτο ουρανό, ματαιοπονούν. Κάποια μέρα, όταν ολόκληρο το σύμπαν θα επιστρέψει στον Θεό, το κέντρο του έργου Του σ' όλο τον κόσμο θ' ακολουθήσει τις ομιλίες του Θεού. Κάπου αλλού, κάποιοι άνθρωποι θα τηλεφωνήσουν, κάποιοι θα πάρουν το αεροπλάνο, κάποιοι θα πάρουν το πλοίο στη θάλασσα, και κάποιοι θα χρησιμοποιήσουν λέιζερ για να λάβουν τα λεγόμενα του Θεού. Όλοι θα λατρεύουν και θα ποθούν τον Θεό, θα έρθουν όλοι κοντά στον Θεό, θα συναθροίζονται ενώπιον του Θεού, κι όλοι θα προσκυνούν τον Θεό. Κι όλα αυτά θα είναι οι πράξεις του Θεού. Να το θυμάστε! Ο Θεός δεν θα ξεκινήσει ποτέ ξανά κάπου αλλού. Ο Θεός θα εκπληρώσει το εξής γεγονός: θα κάνει τους ανθρώπους σε ολόκληρο το σύμπαν να έρθουν ενώπιόν Του και να προσκυνήσουν τον Θεό στη γη, και το έργο Του σε άλλα μέρη θα σταματήσει. Κι έτσι, οι άνθρωποι θα αναγκαστούν να αναζητήσουν την αληθινή οδό. Θα είναι σαν τον Ιωσήφ: Όλοι έρχονταν σ' αυτόν για τροφή, υποκλίνονταν σ' αυτόν, διότι αυτός είχε αγαθά να φάνε. Προκειμένου να αποφύγουν τον λιμό, οι άνθρωποι θα αναγκαστούν ν' αναζητήσουν την αληθινή οδό. Ολόκληρη η θρησκευτική κοινότητα θα υποφέρει από βαρύ λιμό, και μόνον ο Θεός του σήμερα είναι η πηγή του νερού που δίνει ζωή, που έχει στην κατοχή του την πηγή που ρέει συνεχώς και που παρέχεται για την απόλαυση του ανθρώπου, κι έτσι οι άνθρωποι θα έρθουν και θα εξαρτώνται απ' Αυτόν. Αυτή θα είναι η στιγμή που οι πράξεις του Θεού θα αποκαλυφθούν και ο Θεός θα δοξαστεί. Όλοι οι άνθρωποι σ' ολόκληρο το σύμπαν θα προσκυνήσουν αυτόν τον συνηθισμένο «άνθρωπο». Μήπως δεν θα 'ναι αυτή η μέρα της δόξας του Θεού; Κάποια μέρα, οι γερασμένοι πάστορες θα στέλνουν τηλεγραφήματα, αναζητώντας το νερό από την πηγή του νερού που δίνει ζωή. Θα είναι ηλικιωμένοι, αλλά, και πάλι, θα έρθουν να προσκυνήσουν αυτόν τον άνθρωπο, τον οποίο περιφρονούσαν. Το στόμα τους θα το ομολογήσει και η καρδιά τους θα τον εμπιστεύεται — και μήπως δεν είναι αυτό σημείο και θαύμα; Όταν ολόκληρη η βασιλεία χαίρεται, είναι η μέρα της δόξας του Θεού. Κι όποιος έρχεται σ' εσάς και λαμβάνει τα καλά νέα του Θεού, θα είναι ευλογημένος απ' τον Θεό. Κι αυτές οι χώρες κι αυτοί οι άνθρωποι θα είναι ευλογημένοι και θα έχουν τη φροντίδα του Θεού. Η μελλοντική κατεύθυνση θα είναι η εξής: Αυτοί που αποκτούν τα λεγόμενα από το στόμα του Θεού, θα έχουν ένα μονοπάτι να βαδίσουν στη γη και, είτε πρόκειται για επιχειρηματίες είτε για επιστήμονες είτε για εκπαιδευτικούς είτε για βιομηχάνους, αυτοί που βρίσκονται χωρίς τον λόγο του Θεού, θα έχουν δυσκολία να κάνουν

το παραμικρό βήμα και θα αναγκαστούν να αναζητήσουν την αληθινή οδό. Αυτό σημαίνει το ρητό: «Με την αλήθεια, θα περπατήσεις ολόκληρο τον κόσμο. Χωρίς την αλήθεια, δεν θα πας πουθενά». Τα γεγονότα έχουν ως εξής: Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον Τρόπο (δηλαδή όλον τον λόγο Του) για να διοικήσει ολόκληρο το σύμπαν, να κυβερνήσει και να κατακτήσει την ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι πάντα ελπίζουν σε μια μεγάλη μεταστροφή στα μέσα με τα οποία εργάζεται ο Θεός. Για να μιλήσουμε ξεκάθαρα, ο Θεός ελέγχει τους ανθρώπους μέσω του λόγου κι εσύ πρέπει να κάνεις ό,τι Αυτός λέει, είτε θέλεις είτε όχι. Αυτή είναι μια αντικειμενική πραγματικότητα, στην οποία πρέπει όλοι να υπακούσετε κι έτσι, είναι επίσης αναπόφευκτη και γνωστή σε όλους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

309. Ο λόγος του Θεού θα διαδοθεί σε αμέτρητες κατοικίες, θα γίνει γνωστός σ' όλους, και μόνο τότε το έργο Του θα εξαπλωθεί σ' όλο το σύμπαν. Δηλαδή, αν το έργο του Θεού πρόκειται να εξαπλωθεί σ' ολόκληρο το σύμπαν, τότε ο λόγος Του πρέπει να διαδοθεί. Την ημέρα της δόξας του Θεού, ο λόγος του Θεού θα δείξει τη δύναμη και την εξουσία του. Καθένας απ' τους λόγους Του, από αμνημονεύτων ετών μέχρι σήμερα, θα ολοκληρωθεί και θα πραγματοποιηθεί. Μ' αυτόν τον τρόπο, η δόξα θ' ανήκει στον Θεό στη γη, δηλαδή ο λόγος Του θα βασιλεύει στη γη. Όλοι όσοι είναι ασεβείς, θα παιδευτούν απ' τον λόγο στο στόμα του Θεού. Όλοι όσοι είναι δίκαιοι, θα ευλογηθούν απ' τον λόγο στο στόμα Του. Κι όλα θα καθιερωθούν και θα ολοκληρωθούν με τον λόγο στο στόμα Του. Δεν θα επιδείξει σημεία και θαύματα. Όλα θα πραγματοποιηθούν με τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα προκαλέσει γεγονότα. Όλοι στη γη θα πανηγυρίσουν τον λόγο του Θεού, είτε είναι ενήλικοι είτε παιδιά, άνδρες, γυναίκες, γέροι ή νέοι, όλοι οι άνθρωποι θα υποταχθούν κάτω απ' τον λόγο του Θεού. Ο λόγος του Θεού εμφανίζεται στη σάρκα, δίνοντας τη δυνατότητα στους ανθρώπους να τον δουν στη γη, ζωντανό και ρεαλιστικό. Αυτό σημαίνει το να γίνει ο Λόγος σάρκα. Ο Θεός ήρθε στη γη, ως επί το πλείστον, για να εκπληρώσει το γεγονός του «να γίνει ο Λόγος σάρκα», δηλαδή έχει έρθει προκειμένου ο λόγος Του να βγει απ' τη σάρκα (όχι σαν την εποχή του Μωυσή στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ο Θεός μίλησε απευθείας από τον ουρανό). Μετά απ' αυτό, κάθε λόγος Του θα εκπληρωθεί κατά την Εποχή της Χιλιετούς Βασιλείας, θα γίνουν γεγονότα ορατά, μπρος στα μάτια των ανθρώπων, και οι άνθρωποι θα τον δουν χρησιμοποιώντας τα μάτια τους, χωρίς την παραμικρή διαφορά. Αυτό είναι το υπέρτατο

νόημα της ενσάρκωσης του Θεού. Δηλαδή, το έργο του Πνεύματος ολοκληρώνεται μέσω της σάρκας και μέσω του λόγου. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα του «να γίνει ο Λόγος σάρκα» και «της εμφάνισης του Λόγου στη σάρκα». Μόνον ο Θεός μπορεί να μιλά για το θέλημα του Πνεύματος, και μόνον ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να μιλά για λογαριασμό του Πνεύματος. Ο λόγος του Θεού γίνεται φανερός μέσα στον Θεό σαρκωμένος κι όλοι οι άλλοι καθοδηγούνται απ' αυτόν. Κανείς δεν εξαιρείται, όλοι υπάρχουν μέσα σ' αυτό το πεδίο. Μόνον απ' αυτά τα λεγόμενα μπορούν οι άνθρωποι να μάθουν. Αυτοί που δεν δέχονται τα λεγόμενα μ' αυτόν τον τρόπο, ονειροπολούν αν πιστεύουν πως μπορούν να τα δεχτούν απ' τον ουρανό. Αυτή είναι η εξουσία που επιδεικνύεται μέσα στην ενσαρκωμένη σάρκα του Θεού: να κάνει τους πάντες να πιστέψουν. Ακόμα και οι πιο σεβαστοί ειδήμονες και οι πάστορες της θρησκείας δεν μπορούν να εκφέρουν αυτόν τον λόγο. Πρέπει όλοι να υποταχθούν κάτω απ' αυτόν και κανείς δεν θα μπορεί να κάνει άλλο ξεκίνημα. Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει τον λόγο για να κατακτήσει το σύμπαν. Δεν θα το κάνει μέσω της ενσάρκωσής Του, αλλά, χρησιμοποιώντας τα λεγόμενα απ' το στόμα του Θεού, γίνεται σάρκα για να κατακτήσει όλους τους ανθρώπους σ' ολόκληρο το σύμπαν. Μόνον αυτό είναι το να γίνει ο Λόγος σάρκα, και μόνο αυτό είναι η εμφάνιση του Λόγου στη σάρκα. Ίσως στους ανθρώπους να φαίνεται ότι ο Θεός δεν έχει κάνει πολύ έργο —αλλά ο Θεός έχει μόνο να εκφωνήσει τον λόγο Του, προκειμένου οι άνθρωποι να πειστούν απόλυτα και να τους προκαλέσει δέος. Χωρίς γεγονότα, οι άνθρωποι φωνάζουν και κραυγάζουν. Με τον λόγο του Θεού, σιωπούν. Ο Θεός σίγουρα θα εκπληρώσει αυτό το γεγονός, καθώς αυτό είναι το μακρόπνοο σχέδιο του Θεού: να εκπληρώσει το γεγονός της άφιξης του Λόγου στη γη. Στην πραγματικότητα, δεν χρειάζεται Εγώ να εξηγήσω. Ο ερχομός της Χιλιετούς Βασιλείας στη γη είναι ο ερχομός του λόγου του Θεού στη γη. Η κάθοδος της νέας Ιερουσαλήμ απ' τον ουρανό είναι ο ερχομός του λόγου του Θεού, προκειμένου να ζει ανάμεσα στους ανθρώπους, να συνοδεύει κάθε τους πράξη κι όλες τις ενδόμυχες σκέψεις τους. Αυτό είναι επίσης το γεγονός που ο Θεός θα εκπληρώσει και η εκπληκτική εικόνα της Χιλιετούς Βασιλείας. Αυτό είναι το σχέδιο που καθόρισε ο Θεός: Ο λόγος Του θα παρουσιαστεί στη γη για χιλιάδες χρόνια, θα φανερώσει όλες τις πράξεις Του και θα ολοκληρώσει όλο το έργο Του στη γη, μετά το οποίο, αυτό το στάδιο της ανθρωπότητας θα φτάσει στο τέλος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Χιλιετής Βασιλεία έχει φτάσει» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Θ) Λόγια σχετικά με την αποκάλυψη της διαφοράς μεταξύ του έργου του Θεού και του έργου του ανθρώπου

310. Το έργο του ίδιου του Θεού περιλαμβάνει το έργο ολόκληρης της ανθρωπότητας και αντιπροσωπεύει επίσης το έργο ολόκληρης της εποχής. Δηλαδή, το έργο του Θεού αντιπροσωπεύει την κίνηση και την τάση όλου του έργου του Αγίου Πνεύματος, ενώ το έργο των αποστόλων ακολουθεί το έργο του ίδιου του Θεού και δεν καθοδηγεί την εποχή ούτε αντιπροσωπεύει τις τάσεις του έργου του Αγίου Πνεύματος σε μια ολόκληρη την εποχή. Κάνουν μόνο το έργο που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος, το οποίο δεν περιλαμβάνει καθόλου το έργο διαχείρισης. Το έργο του ίδιου του Θεού είναι το έργο που εκτελείται στο πλαίσιο του έργου διαχείρισης. Το έργο του ανθρώπου είναι μόνο το καθήκον των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται και δεν έχει καμία σχέση με το έργο διαχείρισης. Λόγω διαφορετικών ταυτοτήτων και εκπροσωπήσεων του έργου, παρά το γεγονός ότι αποτελούν και τα δύο έργο του Αγίου Πνεύματος, υπάρχουν σαφείς και ουσιαστικές διαφορές μεταξύ του έργου του Θεού και του έργου του ανθρώπου. Επιπλέον, η έκταση του έργου του Αγίου Πνεύματος πάνω σε αντικείμενα εργασίας με διαφορετικές ταυτότητες ποικίλλει. Αυτές είναι οι βασικές αρχές και το πεδίο του έργου του Αγίου Πνεύματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

311. Το έργο του ενσαρκωμένου Θεού ξεκινά μια νέα εποχή κι εκείνοι που συνεχίζουν το έργο Του είναι οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται απ' Αυτόν. Το έργο που επιτελείται από τον άνθρωπο είναι μέσα στη διακονία του ενσαρκωμένου Θεού και δεν είναι σε θέση να υπερβεί αυτό το πεδίο. Αν ο ενσαρκωμένος Θεός δεν έρθει να κάνει το έργο Του, ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να φέρει το τέλος της παλιάς εποχής και δεν είναι σε θέση να προχωρήσει σε μια νέα εποχή. Το έργο που κάνει ο άνθρωπος είναι απλώς εντός του φάσματος του καθήκοντός του που είναι ανθρωπίνως εφικτό και δεν αντιπροσωπεύει το έργο του Θεού. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να έρθει και να ολοκληρώσει το έργο που θα πρέπει να

κάνει και, εκτός απ' Αυτόν, κανείς δεν μπορεί να επιτελέσει αυτό το έργο για λογαριασμό Του. Φυσικά, αυτό για το οποίο μιλώ αφορά το έργο της ενσάρκωσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτό που χρειάζεται περισσότερο η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι η σωτηρία του ενσαρκωμένου Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

312. Ο λόγος του Θεού δεν μπορεί να εκφέρεται όπως ο λόγος του ανθρώπου, πόσο μάλλον μπορεί ο λόγος του ανθρώπου να εκφέρεται όπως ο λόγος του Θεού. Ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό δεν είναι ο ενσαρκωμένος Θεός, και ο ενσαρκωμένος Θεός δεν είναι ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό. Υπάρχει μια ουσιώδης διαφορά. Ίσως, αφότου διαβάσεις αυτά τα λόγια, να μη δεχθείς ότι είναι λόγια του Θεού, παρά μόνο να τα δεχθείς ως λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε. Σε αυτήν την περίπτωση, έχεις τυφλωθεί από την άγνοια. Πώς είναι δυνατόν τα λόγια του Θεού να είναι το ίδιο πράγμα με τα λόγια ενός ανθρώπου που διαφωτίστηκε; Τα λόγια του ενσαρκωμένου Θεού εισάγουν μια νέα εποχή, καθοδηγούν ολόκληρη την ανθρωπότητα, αποκαλύπτουν μυστήρια και δείχνουν στον άνθρωπο την κατεύθυνση προς μια νέα εποχή. Η διαφώτιση που αποκτά ο άνθρωπος δεν είναι παρά μια απλή άσκηση ή γνώση. Δεν μπορεί να καθοδηγήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα προς μια νέα εποχή ούτε να αποκαλύψει το μυστήριο του ίδιου του Θεού. Ο Θεός, εν τέλει, είναι Θεός, ενώ ο άνθρωπος είναι άνθρωπος. Ο Θεός έχει την ουσία του Θεού, ενώ ο άνθρωπος έχει την ουσία του ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος θεωρεί τα λόγια που εκφέρει ο Θεός ως μια απλή διαφώτιση από το Άγιο Πνεύμα και εκλαμβάνει τα λόγια των αποστόλων και των προφητών ως λόγια που είπε ο ίδιος ο Θεός, τότε ο άνθρωπος κάνει λάθος. Όπως και να 'χει, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να μετατρέπεις το σωστό σε λάθος ή να μιλάς για το υψηλό σαν να ήταν χαμηλό ή να μιλάς για το βαθύ σαν να ήταν ρηχό. Όπως και να 'χει, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να διαψεύδεις σκόπιμα κάτι που ξέρεις ότι είναι αλήθεια. Όλοι όσοι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός θα πρέπει να διερευνούν τα προβλήματα από τη σωστή οπτική γωνία και να αποδέχονται το νέο έργο του Θεού και τα νέα Του λόγια από τη σκοπιά του δημιουργημένου όντος Του· διαφορετικά, θα εξοντωθούν από τον Θεό.

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

313. Το έργο που πραγματοποιεί κάποιος που χρησιμοποιείται από τον Θεό, αποσκοπεί στη συνεργασία με το έργο του Χριστού ή του Αγίου Πνεύματος. Αυτός ο άνθρωπος

ανυψώνεται από τον Θεό ανάμεσα στους ανθρώπους, βρίσκεται εκεί για να ηγηθεί όλων των εκλεκτών του Θεού, ενώ έχει, επίσης, ανυψωθεί από τον Θεό προκειμένου να επιτελέσει το έργο της ανθρώπινης συνεργασίας. Με κάποιον που έχει αυτές τις ιδιότητες, ο οποίος είναι σε θέση να επιτελέσει το έργο της ανθρώπινης συνεργασίας, μπορούν να επιτευχθούν περισσότερες από τις απαιτήσεις που έχει ο Θεός για τον άνθρωπο και το έργο που πρέπει να κάνει το Άγιο Πνεύμα ανάμεσα στους ανθρώπους. Με άλλα λόγια: Ο Θεός χρησιμοποιεί αυτόν τον άνθρωπο με στόχο να μπορέσουν όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό να κατανοήσουν καλύτερα το θέλημα του Θεού, και να μπορέσουν να εκπληρώσουν περισσότερες από τις απαιτήσεις του Θεού. Επειδή οι άνθρωποι δεν είναι ικανοί να κατανοήσουν άμεσα τα λόγια ή το θέλημα του Θεού, ο Θεός έχει ανυψώσει κάποιον, τον οποίον χρησιμοποιεί για να επιτελέσει ένα τέτοιο έργο. Αυτό το πρόσωπο, το οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός, μπορεί επίσης να περιγραφεί ως ένα μέσο, με το οποίο ο Θεός καθοδηγεί τους ανθρώπους, ως ο «μεταφραστής» που επικοινωνεί ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους. Γι' αυτόν τον λόγο, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μοιάζει με κανέναν από αυτούς που εργάζονται στον οίκο του Θεού ή που είναι απόστολοί Του. Όπως κι αυτοί, μπορεί να ειπωθεί ότι είναι κάποιος που υπηρετεί τον Θεό, εντούτοις, όσον αφορά την ουσία του έργου του και το υπόβαθρο της χρήσης του από τον Θεό, διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από τους άλλους εργάτες και αποστόλους. Όσον αφορά την ουσία του έργου του και το υπόβαθρο της χρήσης του, ο άνθρωπος που χρησιμοποιείται από τον Θεό ανυψώνεται από Αυτόν, προετοιμάζεται από τον Θεό για να επιτελέσει το έργο του Θεού, και συνεργάζεται στο έργο του ίδιου του Θεού. Κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτελέσει το έργο του αντ' αυτού —αυτή είναι η ανθρώπινη συνεργασία που είναι απαραίτητη παράλληλα με το θεϊκό έργο. Εν τω μεταξύ, το έργο που επιτελούν οι άλλοι εργάτες ή απόστολοι δεν είναι παρά η μεταφορά και η υλοποίηση των πολλών πτυχών της οργάνωσης των εκκλησιών κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου, ή αλλιώς το έργο μιας απλής παροχής ζωής, προκειμένου να διατηρηθεί η εκκλησιαστική ζωή. Αυτοί οι εργάτες και οι απόστολοι δεν έχουν οριστεί από τον Θεό, πόσο μάλλον μπορεί να λέγεται ότι χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα. Επιλέγονται μέσα από τις εκκλησίες και, αφότου εκπαιδευτούν και καλλιεργηθούν για κάποιο χρονικό διάστημα, όσοι είναι κατάλληλοι παραμένουν, ενώ όσοι είναι ακατάλληλοι στέλνονται από εκεί που ήρθαν. Επειδή αυτοί οι άνθρωποι επιλέγονται μέσα από τις εκκλησίες, ορισμένοι αποκαλύπτουν το πραγματικό τους πρόσωπο αφότου γίνουν επικεφαλής, και κάποιοι απ' αυτούς κάνουν μάλιστα πολλά άσχημα

πράγματα και καταλήγουν να εξαλειφθούν. Ο άνθρωπος που χρησιμοποιεί ο Θεός, από την άλλη, είναι κάποιος που έχει προετοιμαστεί από τον Θεό, και διαθέτει ένα ορισμένο επίπεδο, κι έχει ανθρώπινη φύση. Έχει εκ των προτέρων προετοιμαστεί και τελειωθεί από το Άγιο Πνεύμα, και καθοδηγείται πλήρως από το Άγιο Πνεύμα και, ιδιαίτερα όσον αφορά το έργο του, κατευθύνεται και δέχεται εντολές από το Άγιο Πνεύμα —ως εκ τούτου, δεν υπάρχει καμία απόκλιση από το μονοπάτι της καθοδήγησης των εκλεκτών του Θεού, διότι ο Θεός ασφαλώς αναλαμβάνει την ευθύνη για το δικό Του έργο, και ο Θεός επιτελεί το δικό Του έργο ανά πάσα στιγμή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σχετικά με τη χρήση του ανθρώπου από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

314. Εάν, εισερχόμενος στη σάρκα, ο Θεός έκανε μόνο το έργο της θεϊκής φύσης χωρίς επιπλέον να έχει λίγους ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά Του να δουλεύουν σε συνεργασία μαζί Του, τότε δεν θα υπήρχε κανένας τρόπος για τον άνθρωπο να καταλάβει το θέλημα του Θεού ή να έρθει σε επαφή με τον Θεό. Ο Θεός πρέπει να χρησιμοποιεί κανονικούς ανθρώπους που επιθυμεί η καρδιά Του για να ολοκληρώσει αυτό το έργο, να προσέχει και να καθοδηγεί τις εκκλησίες, να φτάσει στο επίπεδο που οι γνωστικές διεργασίες του ανθρώπου, ο εγκέφαλός του, θα είναι ικανός να φαντάζεται. Με άλλα λόγια, ο Θεός χρησιμοποιεί έναν μικρό αριθμό πιστών ανθρώπων για να «μεταφράσει» το έργο που επιτελεί υπό την θεϊκή φύση Του, ώστε να μπορεί να αποκωδικοποιηθεί, δηλαδή να μετατρέψει τη θεϊκή γλώσσα σε ανθρώπινη γλώσσα, κάνοντας έτσι τους ανθρώπους να μπορούν όλοι να την κατανοήσουν, όλοι να την καταλάβουν. Εάν ο Θεός δεν το έκανε αυτό, κανείς δεν θα καταλάβαινε τη θεϊκή γλώσσα του Θεού, επειδή οι άνθρωποι που επιθυμεί η καρδιά του Θεού είναι, τελικά, μια μικρή μειονότητα και η αντιληπτική ικανότητα του ανθρώπου είναι αδύναμη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός επιλέγει αυτή τη μέθοδο μόνο όταν εργάζεται ενσαρκωμένος. Εάν υπήρχε μόνο θεϊκό έργο, δεν θα υπήρχε κανένας τρόπος για τον άνθρωπο να γνωρίζει ή να έρχεται σε επαφή με τον Θεό, επειδή ο άνθρωπος δεν κατανοεί τη γλώσσα του Θεού. Ο άνθρωπος είναι σε θέση να κατανοήσει αυτή τη γλώσσα μόνο με τη μεσολάβηση των ανθρώπων που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, οι οποίοι διευκρινίζουν τα λόγια Του. Ωστόσο, εάν υπήρχαν μόνο τέτοιοι άνθρωποι που εργάζονταν μέσα στην ανθρώπινη φύση, αυτό θα μπορούσε να διατηρήσει μόνο την κανονική ζωή του ανθρώπου· δεν θα μπορούσε να

μεταμορφώσει την διάθεσή του. Το έργο του Θεού δεν θα μπορούσε τότε να έχει ένα νέο σημείο εκκίνησης· θα υπήρχαν μόνο τα ίδια παλιά τραγούδια, οι ίδιες παλιές κοινοτυπίες. Μόνο μέσω της παρέμβασης του ενσαρκωμένου Θεού, ο οποίος λέει όλα όσα πρέπει να πει και κάνει ό,τι πρέπει να κάνει κατά την περίοδο της ενσάρκωσής Του, μετά την οποία οι άνθρωποι εργάζονται και βιώνουν σύμφωνα με τα λόγια Του, μόνο έτσι η διάθεσή τους στη ζωή θα είναι σε θέση να αλλάξει και εκείνοι θα είναι σε θέση να συμβαδίζουν με τις εποχές. Αυτός που εργάζεται υπό τη θεϊκή φύση αντιπροσωπεύει τον Θεό, ενώ εκείνοι που εργάζονται υπό την ανθρώπινη φύση είναι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό. Δηλαδή, ο ενσαρκωμένος Θεός είναι ουσιαστικά διαφορετικός από τους ανθρώπους που χρησιμοποιεί ο Θεός. Ο ενσαρκωμένος Θεός είναι σε θέση να κάνει το έργο της θεϊκής φύσης, ενώ οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από τον Θεό δεν είναι. Στην αρχή κάθε εποχής, το Πνεύμα του Θεού μιλά προσωπικά για να ξεκινήσει τη νέα εποχή και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα αρχή. Όταν τελειώσει την ομιλία, αυτό σημαίνει ότι το έργο του Θεού μέσα στη θεϊκή φύση Του ολοκληρώνεται. Στη συνέχεια, όλοι ακολουθούν την καθοδήγηση εκείνων που χρησιμοποιεί ο Θεός για να εισέλθουν στην εμπειρία της ζωής τους. Κατά τον ίδιο τρόπο, αυτό είναι και το στάδιο στο οποίο ο Θεός φέρνει τον άνθρωπο στη νέα εποχή και δίνει σε όλους ένα νέο σημείο εκκίνησης. Έτσι, ολοκληρώνεται το έργο του Θεού στη σάρκα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η βασική διαφορά μεταξύ του ενσαρκωμένου Θεού και των ανθρώπων που χρησιμοποιεί ο Θεός» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

315. Ούτε καν ένας άνθρωπος που χρησιμοποιείται από το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό. Αυτό δεν σημαίνει μόνο ότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον Θεό, αλλά σημαίνει, επίσης, ότι το έργο που επιτελεί δεν μπορεί να εκπροσωπεί άμεσα τον Θεό. Με άλλα λόγια, η ανθρώπινη εμπειρία δεν μπορεί να τεθεί άμεσα στη διαχείριση του Θεού και δεν μπορεί να εκπροσωπεί τη διαχείριση του Θεού. Το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός είναι εξ ολοκλήρου το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει στο δικό Του σχέδιο διαχείρισης και σχετίζεται με τη μεγάλη διαχείριση. Το έργο που επιτελεί ο άνθρωπος συνίσταται στην παροχή της προσωπικής του εμπειρίας. Συνίσταται στην εύρεση ενός νέου μονοπατιού εμπειρίας, πέραν εκείνου στο οποίο πορεύτηκαν όσοι προηγήθηκαν, και στην καθοδήγηση των αδελφών του ενόσω καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα. Αυτό που παρέχουν αυτοί οι άνθρωποι είναι η προσωπική τους εμπειρία ή τα πνευματικά συγγράμματα

πνευματικών ανθρώπων. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα, το έργο που επιτελούν δεν σχετίζεται με το μεγάλο έργο διαχείρισης στο σχέδιο διάρκειας έξι χιλιάδων ετών. Είναι απλώς εκείνοι που έχουν εξυψωθεί από το Άγιο Πνεύμα σε διαφορετικές περιόδους για να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος, έως ότου η λειτουργία που μπορούν να εκτελέσουν φτάσει στο τέλος της ή έως ότου φτάσει η ζωή τους στο τέλος της. Το έργο που επιτελούν είναι μονάχα η προετοιμασία ενός κατάλληλου μονοπατιού για τον ίδιο τον Θεό ή η συνέχιση μιας συγκεκριμένης πτυχής της διαχείρισης του ίδιου του Θεού επί γης. Μέσα τους, αυτοί οι άνθρωποι αδυνατούν να επιτελέσουν το μεγαλύτερο έργο της διαχείρισής Του, ούτε μπορούν να ανοίξουν νέες διεξόδους, πολύ λιγότερο δε, μπορεί κανείς τους να ολοκληρώσει όλο το έργο του Θεού από την προηγούμενη εποχή. Συνεπώς, το έργο που επιτελούν εκπροσωπεί μόνο ένα δημιουργημένο ον που εκτελεί τη λειτουργία του και δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον ίδιο τον Θεό που εκτελεί τη διακονία Του. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο που επιτελούν διαφέρει από εκείνο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός. Το έργο της αναγγελίας μιας νέας εποχής δεν είναι κάτι που μπορεί να επιτελεστεί από κάποιον άνθρωπο στη θέση του Θεού. Δεν μπορεί να επιτελεστεί από κανέναν άλλον πέραν του ίδιου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελεί ο άνθρωπος συνίσταται στην εκτέλεση του καθήκοντός του ως δημιουργημένου όντος και επιτελείται όταν τον αγγίζει ή τον διαφωτίζει το Άγιο Πνεύμα. Η καθοδήγηση που παρέχουν αυτοί οι άνθρωποι συνίσταται εξ ολοκλήρου στο να δείχνουν στον άνθρωπο το μονοπάτι της άσκησης στην καθημερινή ζωή και τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να ενεργεί εκείνος σε αρμονία με το θέλημα του Θεού. Το έργο του ανθρώπου μήτε σχετίζεται με τη διαχείριση του Θεού μήτε εκπροσωπεί το έργο του Πνεύματος. Για παράδειγμα, το έργο του Γουίτνες Λι και του Γουότσμαν Νι ήταν να ανοίξουν τον δρόμο. Ανεξάρτητα από το αν η οδός ήταν νέα ή παλαιά, το έργο βασιζόταν στην αρχή της παραμονής εντός της Βίβλου. Είτε επρόκειτο για την αποκατάσταση της τοπικής εκκλησίας είτε για την κατασκευή της τοπικής εκκλησίας, το έργο τους αφορούσε την ίδρυση εκκλησιών. Το έργο που επιτέλεσαν ήταν η συνέχεια του έργου που άφησαν ανολοκλήρωτο ή δεν ανέπτυξαν περαιτέρω ο Ιησούς και οι απόστολοί Του κατά την Εποχή της Χάριτος. Αυτό που έπραξαν στο έργο τους ήταν να αποκαταστήσουν αυτό που είχε ζητήσει ο Ιησούς, στο πρώιμο έργο Του, από τις γενεές που Τον ακολούθησαν, όπως το να καλύπτουν την κεφαλή τους, να βαπτίζονται, να κόβουν τον άρτο ή να πίνουν κρασί. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι το έργο τους ήταν να τηρούν τη Βίβλο και να αναζητούν

μονοπάτια εντός της Βίβλου. Δεν σημείωσαν καμία νέα πρόοδο. [...] εφόσον το έργο των ανθρώπων που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα διαφέρει από το έργο που επιτελεί ο ίδιος ο Θεός, η ταυτότητά τους και τα υποκείμενα εκ μέρους των οποίων ενεργούν είναι επίσης διαφορετικά. Αυτό συμβαίνει επειδή το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει το Άγιο Πνεύμα είναι διαφορετικό και, κατά συνέπεια, σε όσους επιτελούν κι εκείνοι έργο αποδίδεται διαφορετική ταυτότητα και διαφορετικό κύρος. Οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα ενδέχεται κι αυτοί να επιτελέσουν κάποιο νέο έργο και μπορεί, επίσης, να εξαλείψουν κάποιο έργο που επιτελέστηκε στην προηγούμενη εποχή, αλλά αυτό που κάνουν δεν μπορεί να εκφράσει τη διάθεση και το θέλημα του Θεού στη νέα εποχή. Εργάζονται μόνο για να απομακρύνουν το έργο της προηγούμενης εποχής, και όχι για να επιτελέσουν νέο έργο με σκοπό να εκπροσωπήσουν άμεσα τη διάθεση του ίδιου του Θεού. Έτσι, όσες απαρχαιωμένες πρακτικές κι αν καταργήσουν και όσες νέες πρακτικές κι αν εισαγάγουν, εξακολουθούν να εκπροσωπούν τον άνθρωπο και τα δημιουργημένα όντα. Ωστόσο, όταν επιτελεί έργο ο ίδιος ο Θεός, δεν δηλώνει ανοιχτά την κατάργηση των πρακτικών της παλαιάς εποχής ούτε δηλώνει άμεσα την έναρξη μιας νέας εποχής. Είναι ευθύς και ξεκάθαρος στο έργο Του. Εκτελεί το έργο που σκοπεύει να επιτελέσει δίχως περιστροφές· με άλλα λόγια, εκφράζει άμεσα το έργο που δημιούργησε, επιτελεί άμεσα το έργο Του όπως σκόπευε εξαρχής, εκφράζοντας το Είναι και τη διάθεσή Του. Από τη σκοπιά του ανθρώπου, η διάθεσή Του και το έργο Του διαφέρουν από εκείνα των παρελθοντικών εποχών. Ωστόσο, από την άποψη του ίδιου του Θεού, πρόκειται απλώς για τη συνέχιση και την περαιτέρω ανάπτυξη του έργου Του. Όταν εργάζεται ο ίδιος ο Θεός, εκφράζει τον λόγο Του και φέρνει άμεσα το νέο έργο. Αντίθετα, όταν εργάζεται ο άνθρωπος, αυτό συμβαίνει μέσω περίσκεψης και μελέτης, ή πρόκειται για διεύρυνση της γνώσης και συστηματοποίηση της άσκησης που βασίζεται στο έργο άλλων. Με άλλα λόγια, η ουσία του έργου που επιτελεί ο άνθρωπος είναι να ακολουθεί την υπάρχουσα τάξη και να «βαδίζει σε παλιά μονοπάτια με νέα παπούτσια». Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και το μονοπάτι στο οποίο πορεύονται οι άνθρωποι που χρησιμοποιούνται από το Άγιο Πνεύμα έχει οικοδομηθεί πάνω σε εκείνο που άνοιξε ο ίδιος ο Θεός. Έτσι, σε τελική ανάλυση, ο άνθρωπος παραμένει άνθρωπος και ο Θεός παραμένει ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

316. Κατά την Εποχή της Χάριτος, ο Ιησούς εξέφρασε κάποια λόγια και πραγματοποίησε ένα στάδιο του έργου. Υπήρχε κάποια συνάφεια σε όλα αυτά, και ήταν όλα κατάλληλα για την κατάσταση στην οποία βρίσκονταν οι άνθρωποι εκείνον τον καιρό. Ο Ιησούς μίλησε και εργάστηκε όπως άρμοζε στις συνθήκες της εποχής. Επιπλέον, είπε και κάποιες προφητείες. Προφήτεψε ότι το Πνεύμα της αλήθειας θα ερχόταν κατά τις έσχατες ημέρες και θα πραγματοποιούσε ένα στάδιο του έργου. Με άλλα λόγια, δεν κατανοούσε τίποτα πέραν του έργου, το οποίο ήταν να κάνει Εκείνος ο ίδιος κατά τη διάρκεια εκείνης της εποχής. Συνεπώς, Αυτός πραγματοποιεί μόνο το έργο της εποχής στην οποία βρίσκεται και δεν κάνει άλλο έργο που να μη συνδέεται με Αυτόν. Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς δεν εργαζόταν σύμφωνα με συναισθήματα ή οράματα, αλλά όπως άρμοζε στην εποχή και τις συνθήκες. Κανείς δεν Τον οδηγούσε ούτε Τον καθοδηγούσε. Ολόκληρο το έργο Του ήταν το ίδιο Του το Είναι, δηλαδή, το έργο που όφειλε να πραγματοποιήσει το ενσαρκωμένο Πνεύμα του Θεού, το οποίο ήταν όλο το έργο που ανήγγειλε η ενσάρκωση. Ο Ιησούς εργαζόταν μόνο σύμφωνα με τα όσα είχε δει και ακούσει Εκείνος ο ίδιος. Με άλλα λόγια, το Πνεύμα εργαζόταν απευθείας, χωρίς να υπάρχει ανάγκη να εμφανίζονται σ' Αυτόν αγγελιοφόροι για να Του δίνουν όνειρα, ούτε να χρειάζεται να Τον φέγγει κάποιο σπουδαίο φως για να Του επιτρέπει να βλέπει. Εργαζόταν ελεύθερα και χωρίς περιορισμούς, κι αυτό επειδή το έργο Του δεν βασιζόταν σε συναισθήματα. Με άλλα λόγια, όταν εργαζόταν, δεν ψαχούλευε ούτε μάντευε, παρά έφερνε εις πέρας τα πράγματα με ευκολία. Εργαζόταν και μιλούσε σύμφωνα με τις δικές Του ιδέες και με τα όσα είχε δει με τα ίδια Του τα μάτια, παρέχοντας άμεση τροφή σε κάθε έναν από τους μαθητές που Τον ακολουθούσαν. Αυτή είναι η κύρια διαφορά ανάμεσα στο έργο του Θεού και στο έργο των ανθρώπων. Όταν εργάζονται οι άνθρωποι, αναζητούν και προχωράνε ψαχουλεύοντας, πάντοτε μιμούμενοι τους άλλους και σκοπίμως βασιζόμενοι στα θεμέλια που έχουν θέσει οι άλλοι, προκειμένου να πετύχουν μια βαθύτερη είσοδο. Το έργο του Θεού αποτελεί παροχή αυτού που Εκείνος είναι, και κάνει το έργο που Εκείνος οφείλει να κάνει. Δεν παρέχει τροφή στην εκκλησία χρησιμοποιώντας γνώσεις από το έργο οποιουδήποτε ανθρώπου. Αντιθέτως, πραγματοποιεί το υφιστάμενο έργο με βάση την κατάσταση των ανθρώπων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (5)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

317. Το έργο του ανθρώπου αντιπροσωπεύει την εμπειρία του και την ανθρώπινη φύση του. Αυτό που παρέχει ο άνθρωπος και το έργο που κάνει, τον αντιπροσωπεύει. Η θεώρηση του ανθρώπου, η λογική του ανθρώπου, η συλλογιστική του ανθρώπου και η πλούσια φαντασία του συμπεριλαμβάνονται στο έργο του. Ειδικότερα, η εμπειρία του ανθρώπου είναι περισσότερο ικανή στο να εκπροσωπήσει το έργο του και αυτά που έχει βιώσει κάποιος θα αποτελούν τα συστατικά του έργου του. Το έργο του ανθρώπου μπορεί να εκφράσει την εμπειρία του. Όταν κάποιοι άνθρωποι βιώνουν κάτι σε μια παθητική κατάσταση, το μεγαλύτερο μέρος της συναναστροφής τους αποτελείται από αρνητικά στοιχεία. Εάν η εμπειρία τους είναι θετική για κάποιο χρονικό διάστημα και κλίνουν περισσότερο προς τη θετική πλευρά των πραγμάτων, αυτό που συναναστρέφονται είναι πολύ ενθαρρυντικό και οι άνθρωποι θα είναι σε θέση να αποκτήσουν μια θετική προσφορά από αυτούς. Εάν κάποιος που επιτελεί έργο γίνει παθητικός για κάποιο χρονικό διάστημα, η συναναστροφή του θα κουβαλάει πάντα αρνητικά στοιχεία. Αυτό το είδος συναναστροφής είναι καταθλιπτικό και οι άλλοι θα καταθλίβονται ασυνείδητα μετά από τη συναναστροφή μαζί του. Η κατάσταση των ακολούθων αλλάζει ανάλογα με την κατάσταση του ηγέτη. Αυτό που είναι μέσα σε κάποιον που εκτελεί έργο είναι αυτό που εκφράζει, και το έργο του Αγίου Πνεύματος συχνά αλλάζει με την κατάσταση του ανθρώπου. Εργάζεται σύμφωνα με την εμπειρία του ανθρώπου και δεν εξαναγκάζει τον άνθρωπο, αλλά έχει απαιτήσεις από τον άνθρωπο σύμφωνα με την κανονική πορεία της εμπειρίας του. Αυτό σημαίνει ότι η συναναστροφή του ανθρώπου διαφέρει από τον λόγο του Θεού. Οι συναναστροφές των ανθρώπων εκφράζουν την ατομική τους θεώρηση και εμπειρία, εκφράζοντας αυτό που βλέπουν και βιώνουν στο θεμέλιο του έργου του Θεού. Η ευθύνη τους είναι να μάθουν, μετά το έργο ή τον λόγο του Θεού, τι πρέπει να πράξουν ή πού να εισέλθουν, και στη συνέχεια να το παραδώσουν στους ακολούθους. Ως εκ τούτου, το έργο του ανθρώπου αντιπροσωπεύει την είσοδό του και την πράξη του. Φυσικά, ένα τέτοιο έργο αναμιγνύεται με ανθρώπινα διδάγματα και εμπειρίες ή με κάποιες ανθρώπινες σκέψεις. Ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται το Άγιο Πνεύμα, αν εργάζεται στον άνθρωπο ή στον ενσαρκωμένο Θεό, πάντοτε όσοι εκτελούν το έργο είναι εκείνοι που εκφράζουν αυτό που πραγματικά είναι αυτοί. Παρόλο που το Άγιο Πνεύμα είναι Αυτό που εργάζεται, το έργο βασίζεται σε αυτό που είναι έμφυτα ο άνθρωπος, διότι το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται χωρίς θεμέλια. Με άλλα λόγια, το έργο δεν εκτελείται από το μηδέν, αλλά είναι πάντοτε σύμφωνο με

τις πραγματικές περιστάσεις και τις αληθινές συνθήκες. Με αυτόν τον τρόπο, μόνο η διάθεση του ανθρώπου μπορεί να μετασχηματιστεί, δηλαδή οι παλιές του αντιλήψεις και οι παλιές σκέψεις του μπορούν να αλλάξουν. Αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που βλέπει, βιώνει και μπορεί να φανταστεί. Ακόμη και αν πρόκειται για δόγματα ή έννοιες, όλα αυτά είναι προσπελάσιμα δια μέσου της σκέψης του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το μέγεθός του, το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να υπερβεί το πεδίο της εμπειρίας του ανθρώπου, το τι βλέπει ο άνθρωπος ή τι μπορεί να φανταστεί ή να συλλάβει. Αυτό που εκφράζει ο Θεός είναι αυτό που ο ίδιος ο Θεός είναι, και αυτό είναι πέρα από το τι μπορεί να σκεφτεί ο άνθρωπος, δηλαδή πέρα από την ίδια την ανθρώπινη σκέψη. Εκφράζει το έργο Του της καθοδήγησης όλης της ανθρωπότητας, και αυτό δεν σχετίζεται με τις λεπτομέρειες της ανθρώπινης εμπειρίας, αλλά αφορά τη δική Του διαχείριση. Ο άνθρωπος εκφράζει την εμπειρία του, ενώ ο Θεός εκφράζει το Είναι Του —αυτό το Είναι είναι η έμφυτή Του διάθεση και είναι πέρα από όσα ο άνθρωπος μπορεί να κατανοήσει. Η εμπειρία του ανθρώπου είναι η θεώρηση και η γνώση του που αποκτήθηκαν με βάση την έκφραση του Θεού ως προς το Είναι Του. Αυτή η θεώρηση και η γνώση ονομάζονται ανθρώπινη υπόσταση. Εκφράζονται με βάση την έμφυτη διάθεση του ανθρώπου και το πραγματικό του επίπεδο. Ως εκ τούτου, ονομάζονται επίσης ανθρώπινη υπόσταση. Ο άνθρωπος είναι σε θέση να συναναστρέφεται ό,τι βιώνει και βλέπει. Αυτό που δεν έχει βιώσει ή δει ή που το μυαλό του δεν μπορεί να συλλάβει, δηλαδή τα πράγματα που δεν έχει μέσα του, δεν είναι σε θέση να τα συναναστραφεί. Εάν αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος δεν είναι η εμπειρία του, τότε είναι η φαντασία του ή το δόγμα του. Με λίγα λόγια, δεν υπάρχει καμία πραγματικότητα στον λόγο του. Εάν δεν έχεις έρθει ποτέ σε επαφή με τα πράγματα της κοινωνίας, δεν θα είσαι σε θέση να συναναστραφείς με σαφήνεια τις περίπλοκες σχέσεις μέσα στην κοινωνία. Εάν δεν έχεις οικογένεια, αλλά άλλοι άνθρωποι μιλούν για οικογενειακά ζητήματα, δεν μπορείς να καταλάβεις τα περισσότερα από αυτά που λένε. Έτσι, οι συναναστροφές του ανθρώπου και το έργο που κάνει αντιπροσωπεύουν την εσωτερική του ύπαρξη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

318. Η ομιλία Μου αντιπροσωπεύει την ύπαρξή Μου, αλλά αυτό που λέω είναι πέρα από αυτό που κάποιος μπορεί να συλλάβει. Αυτό που λέω δεν είναι αυτό που ο άνθρωπος βιώνει και δεν είναι κάτι που ο άνθρωπος μπορεί να δει ούτε είναι κάτι που μπορεί να αγγίξει, αλλά είναι αυτό που είμαι. Μερικοί άνθρωποι αναγνωρίζουν μόνο ότι αυτό που έχω συναναστραφεί είναι και αυτό που έχω βιώσει, αλλά δεν αναγνωρίζουν ότι είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος. Φυσικά, αυτό που λέω είναι αυτό που έχω βιώσει. Είμαι Εγώ Αυτός που έφερε εις πέρας το έργο διαχείρισης για περισσότερο από έξι χιλιάδες χρόνια. Έχω βιώσει τα πάντα από την αρχή της δημιουργίας της ανθρωπότητας μέχρι τώρα· πώς λοιπόν δεν θα μπορούσα να μιλήσω γι' αυτό; Όταν πρόκειται για τη φύση του ανθρώπου, την έχω δει ξεκάθαρα και την έχω παρατηρήσει εδώ και πολύ καιρό. Πώς δεν θα μπορούσα να μιλήσω γι' αυτή με σαφήνεια; Επειδή έχω δει καθαρά την ουσία του ανθρώπου, είμαι ο πλέον κατάλληλος για να παιδεύσω τον άνθρωπο και να τον κρίνω, επειδή όλοι οι άνθρωποι προήλθαν από Εμένα, αλλά έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Φυσικά, είμαι επίσης ικανός να αξιολογήσω το έργο που επιτέλεσα. Αν και αυτό το έργο δεν γίνεται από τη σάρκα Μου, είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος και είναι αυτό που έχω και αυτό που είμαι. Ως εκ τούτου, είμαι ικανός να το εκφράσω και να κάνω το έργο που πρέπει να κάνω. Αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό που έχει βιώσει. Είναι αυτό που έχει δει, μέχρι εκεί που μπορεί να φτάσει το μυαλό του και μέχρι όσο φτάνουν οι αισθήσεις του. Αυτό είναι που μπορούν να συναναστραφούν οι άνθρωποι. Τα λόγια που ομιλούνται από τον ενσαρκωμένο Θεό είναι η άμεση έκφραση του Πνεύματος και εκφράζουν το έργο που έχει γίνει από το Πνεύμα. Η σάρκα δεν το έχει βιώσει ούτε το έχει δει, αλλά εξακολουθεί να εκφράζει το Είναι Του, επειδή η ουσία της σάρκας είναι το Πνεύμα και Εκείνος εκφράζει το έργο του Πνεύματος. Παρόλο που η σάρκα δεν είναι σε θέση να το φτάσει, είναι το έργο που έχει ήδη γίνει από το Πνεύμα. Μετά την ενσάρκωση, μέσω της έκφρασης της σάρκας, δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν το Είναι του Θεού και επιτρέπει στους ανθρώπους να δουν τη διάθεση του Θεού και το έργο που έχει κάνει. Το έργο του ανθρώπου δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να είναι πιο σαφείς σχετικά με το πού θα πρέπει να εισέλθουν και τι θα πρέπει να καταλάβουν. Αυτό συνεπάγεται ότι θα πρέπει να οδηγούνται οι άνθρωποι στην κατανόηση και να βιώνουν την αλήθεια. Το έργο του ανθρώπου είναι να συντηρεί τους ανθρώπους. Το έργο του Θεού είναι να ανοίξει νέα μονοπάτια και να ανοίξει νέες εποχές για την ανθρωπότητα και να αποκαλύψει στους

ανθρώπους αυτά που δεν είναι γνωστά από τους θνητούς, επιτρέποντάς τους να γνωρίσουν τη διάθεσή Του. Το έργο του Θεού είναι να καθοδηγήσει όλη την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

319. Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να επιτρέψει στους ανθρώπους να αποκτήσουν οφέλη. Αφορά τη διαπαιδαγώγηση των ανθρώπων. Δεν υπάρχει έργο που δεν ωφελεί τους ανθρώπους. Ανεξάρτητα από το αν η αλήθεια πηγαίνει σε βάθος ή είναι μόνο επιφανειακή και ανεξάρτητα από το ποιο είναι το εύρος εκείνων που αποδέχονται την αλήθεια, ό,τι και να κάνει το Άγιο Πνεύμα, είναι ευεργετικό για τους ανθρώπους. Αλλά το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί να γίνει άμεσα· πρέπει να περάσει μέσα από τους ανθρώπους που συνεργάζονται μαζί Του. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν να ληφθούν τα αποτελέσματα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Φυσικά, όταν πρόκειται για το άμεσο έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν έχει νοθευτεί καθόλου, αλλά όταν χρησιμοποιεί το μέσο του ανθρώπου, είναι νοθευμένο κατά πολύ και δεν είναι το πρωτότυπο έργο του Αγίου Πνεύματος. Με αυτόν τον τρόπο, η αλήθεια αλλάζει σε διαφορετικούς βαθμούς. Οι οπαδοί δεν λαμβάνουν την αρχική πρόθεση του Αγίου Πνεύματος, αλλά έναν συνδυασμό του έργου του Αγίου Πνεύματος και της εμπειρίας και της γνώσης του ανθρώπου. Το μέρος του έργου του Αγίου Πνεύματος που λαμβάνουν οι οπαδοί είναι σωστό. Η εμπειρία και η γνώση του ανθρώπου που λαμβάνονται ποικίλλει, επειδή εκείνοι που εκτελούν έργο είναι διαφορετικοί. Μόλις αυτοί λάβουν τη διαφώτιση και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, στη συνέχεια βιώνουν τα πάντα με βάση αυτή τη διαφώτιση και καθοδήγηση. Μέσα από αυτές τις εμπειρίες συνδυάζονται το μυαλό και η εμπειρία του ανθρώπου, καθώς και η ύπαρξη της ανθρώπινης φύσης, μετά από την οποία αποκτούν γνώσεις ή βλέπουν όλα αυτά που πρέπει να δουν. Αυτός είναι η οδός πράξης, εφόσον ο άνθρωπος έχει βιώσει την αλήθεια. Αυτός η οδός πράξης δεν είναι πάντα ο ίδιος, διότι οι άνθρωποι έχουν διαφορετικές εμπειρίες και τα πράγματα που οι άνθρωποι βιώνουν είναι διαφορετικά. Με τον τρόπο αυτό, η ίδια διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος οδηγεί σε διαφορετική γνώση και πράξη, επειδή εκείνοι που λαμβάνουν τη διαφώτιση είναι διαφορετικοί. Μερικοί άνθρωποι κάνουν μικρά λάθη κατά την πράξη, ενώ κάποιοι άλλοι κάνουν μεγάλα λάθη, ενώ μερικοί κάνουν αποκλειστικά και μόνο λάθη. Αυτό συμβαίνει επειδή οι αντιληπτικές ικανότητες των ανθρώπων διαφέρουν και επειδή το πραγματικό τους

εύρος διαφέρει επίσης. Μερικοί άνθρωποι το καταλαβαίνουν με αυτόν τον τρόπο αφού ακούσουν ένα μήνυμα, και κάποιοι το καταλαβαίνουν έτσι, αφού ακούσουν μια αλήθεια. Μερικοί άνθρωποι αποκλίνουν ελαφρώς και ορισμένοι δεν καταλαβαίνουν καθόλου το αληθινό νόημα της αλήθειας. Επομένως, όπως κι αν κάποιος το κατανοεί, το σημαντικό είναι πως θα οδηγήσει τους άλλους. Αυτό είναι η πάσα αλήθεια, επειδή το έργο του απλά εκφράζει την ύπαρξή του. Οι άνθρωποι που οδηγούνται από όσους έχουν σωστή αντίληψη της αλήθειας θα έχουν επίσης μια σωστή κατανόηση της αλήθειας. Ακόμα κι αν υπάρχουν άνθρωποι που έχουν λανθασμένη κατανόηση, υπάρχουν πολύ λίγοι από αυτούς, και δεν θα κάνουν όλοι οι άνθρωποι λάθη. Αν κάποιος έχει λανθασμένη κατανόηση της αλήθειας, εκείνοι που τον ακολουθούν θα είναι κι αυτοί, αναμφίβολα, λανθασμένοι. Αυτοί οι άνθρωποι θα είναι λανθασμένοι από κάθε άποψη. Ο βαθμός κατανόησης της αλήθειας μεταξύ των οπαδών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από αυτούς που εκτελούν έργο. Φυσικά, η αλήθεια που προέρχεται από τον Θεό είναι σωστή και χωρίς κανένα λάθος και είναι απόλυτα βέβαιη. Όμως, αυτοί που εκτελούν έργο δεν είναι εντελώς σωστοί και δεν μπορούν να θεωρηθούν απολύτως αξιόπιστοι. Εάν αυτοί έχουν μια οδό να πράξουν την αλήθεια που να είναι πολύ πρακτική, τότε και οι οπαδοί θα έχουν επίσης μια αντίστοιχη οδό πράξης. Εάν δεν έχουν οδό να πράξουν την αλήθεια, αλλά έχουν μόνο το δόγμα, τότε οι οπαδοί δεν θα έχουν καμία πραγματικότητα. Το εύρος και η φύση των οπαδών καθορίζονται από τη γέννησή τους και δεν συνδέονται με αυτούς που εκτελούν έργο. Αλλά ο βαθμός στον οποίο οι οπαδοί καταλαβαίνουν την αλήθεια και γνωρίζουν τον Θεό εξαρτάται από αυτούς που εκτελούν έργο (αυτό ισχύει μόνο για μερικούς ανθρώπους). Ό,τι κι αν είναι αυτός που εκτελεί έργο, αυτό θα είναι και οι οπαδοί τους οποίους οδηγεί. Αυτό που εκφράζει αυτός που εκτελεί έργο είναι η δική του ύπαρξη και το κάνει χωρίς επιφύλαξη. Οι απαιτήσεις που θέτει στους οπαδούς του είναι αυτές που είναι ο ίδιος πρόθυμος να επιτύχει ή αυτές που μπορεί να επιτύχει. Οι περισσότεροι από αυτούς που επιτελούν έργο απαιτούν από τους οπαδούς τους με βάση αυτό που κάνουν οι ίδιοι, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πολλά τα οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτύχουν καθόλου. Αυτό που οι άνθρωποι δεν μπορούν να επιτύχουν γίνεται εμπόδιο στην είσοδο τους.

Υπάρχουν πολύ λιγότερες αποκλίσεις στο έργο εκείνων που έχουν υποβληθεί σε κλάδεμα, έχουν αντιμετωπιστεί, έχουν υποστεί κρίση και παίδευση, και η έκφραση του έργου τους είναι

πολύ ακριβέστερη. Εκείνοι που βασίζονται στη φυσικότητά τους για να εργαστούν κάνουν πολύ μεγάλα λάθη. Το έργο των ανθρώπων που δεν έχουν τελειωθεί, εκφράζει την υπερβολική τους φυσικότητα, η οποία αποτελεί μεγάλο εμπόδιο για το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όσο καλό κι αν είναι το επίπεδο ενός ανθρώπου, πρέπει επίσης να υποβληθεί σε κλάδεμα, αντιμετώπιση και κρίση προτού μπορέσει να επιτελέσει το έργο της αποστολής από τον Θεό. Εάν δεν έχει υποβληθεί σε αυτήν την κρίση, το έργο του, όσο καλά κι αν το κάνει, δεν μπορεί να συνάδει με τις αρχές της αλήθειας και παραμένει προϊόν της φυσικότητάς του και της ανθρώπινη καλοσύνης. Το έργο εκείνων που έχουν υποβληθεί σε κλάδεμα, αντιμετώπιση και κρίση είναι πολύ πιο ακριβές από το έργο εκείνων που δεν έχουν κλαδευτεί, αντιμετωπιστεί και κριθεί. Όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση δεν εκφράζουν τίποτα παρά ανθρώπινη σάρκα και σκέψεις, σε συνδυασμό με πολύ ανθρώπινη ευφυία και έμφυτο ταλέντο. Αυτό δεν συνιστά την ακριβή έκφραση του έργου του Θεού. Όσοι ακολουθούν αυτούς τους ανθρώπους, τους βρίσκουν λόγω του έμφυτου επιπέδου τους. Επειδή εκφράζουν πάρα πολλές ανθρώπινες γνώσεις και εμπειρίες, οι οποίες είναι σχεδόν αποκομμένες από την αρχική πρόθεση του Θεού και αποκλίνουν πολύ από αυτήν, το έργο αυτού του είδους των ανθρώπων δεν μπορεί να φέρει τους ανθρώπους ενώπιον του Θεού, αλλά τους φέρνει, αντιθέτως, ενώπιον του ανθρώπου. Έτσι, όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση και παίδευση δεν έχουν τα προσόντα να επιτελέσουν το έργο της αποστολής από τον Θεό. [...] Εάν ένας άνθρωπος δεν έχει τελειωθεί και η διεφθαρμένη του διάθεση δεν έχει κλαδευτεί και αντιμετωπιστεί, θα υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ αυτού που εκφράζει και της αλήθειας· αυτό που εκφράζει θα αναμιχθεί με αόριστα πράγματα, όπως η φαντασία του και η μονόπλευρη εμπειρία του. Επιπλέον, ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται, οι άνθρωποι αισθάνονται ότι δεν υπάρχει ένας γενικός στόχος ή μια αλήθεια που να είναι κατάλληλη για την είσοδο όλων των ανθρώπων. Η πλειονότητα των απαιτήσεων από τους ανθρώπους είναι πέραν των δυνατοτήτων τους, σαν να περιμένει κανείς από έναν γάιδαρο να πετάξει. Αυτό είναι το έργο της ανθρώπινης θέλησης. Η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, οι σκέψεις και οι αντιλήψεις του διαπερνούν όλα τα μέρη του σώματός του. Ο άνθρωπος δεν γεννιέται με το ένστικτο να κάνει πράξη την αλήθεια, ούτε έχει το ένστικτο να κατανοεί άμεσα την αλήθεια. Σ' όλα αυτά προστίθεται και η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου —όταν αυτό το είδος φυσικού προσώπου εργάζεται, δεν προκαλείται διακοπή; Εντούτοις, ένας άνθρωπος που έχει τελειωθεί, έχει την εμπειρία της αλήθειας που θα πρέπει να κατανοούν οι άνθρωποι, όπως και

τη γνώση της διεφθαρμένης διάθεσής τους, έτσι ώστε να μειώνονται βαθμιαία τα αόριστα και μη πραγματικά στοιχεία στο έργο του, να λιγοστεύουν οι ανθρώπινες νοθεύσεις, και το έργο και η υπηρεσία του να πλησιάζουν όλο και περισσότερο στα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός. Συνεπώς, το έργο του έχει εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας κι έχει γίνει, επίσης, ρεαλιστικό. Ειδικότερα, οι σκέψεις στο μυαλό του ανθρώπου παρεμποδίζουν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο άνθρωπος διαθέτει πλούσια φαντασία και κοινή λογική, και μεγάλη εμπειρία στον χειρισμό διαφόρων υποθέσεων. Αν αυτές οι πτυχές του ανθρώπου δεν υποβληθούν σε κλάδεμα και διόρθωση, όλα αυτά παρακωλύουν το έργο. Επομένως, το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να φτάσει στον μεγαλύτερο βαθμό ακρίβειας, ειδικά όταν πρόκειται για το έργο των ανθρώπων που δεν έχουν οδηγηθεί στην τελείωση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

320. Το έργο του ανθρώπου έχει εύρος και περιορισμούς. Ένα άτομο είναι ικανό να κάνει μόνο το έργο μιας συγκεκριμένης φάσης και όχι το έργο μιας ολόκληρης εποχής —αλλιώς θα οδηγούσε τους ανθρώπους σε κανόνες. Το έργο του ανθρώπου μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σε συγκεκριμένο χρόνο ή φάση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η εμπειρία του ανθρώπου έχει πεδίο εφαρμογής. Δεν μπορεί κανείς να συγκρίνει το έργο του ανθρώπου με το έργο του Θεού. Οι οδοί πράξης του ανθρώπου και οι γνώσεις του για την αλήθεια εφαρμόζονται σε ένα συγκεκριμένο πεδίο. Δεν μπορείς να πεις ότι το μονοπάτι που περνά ο άνθρωπος είναι απόλυτα το θέλημα του Αγίου Πνεύματος, γιατί ο άνθρωπος μόνο να διαφωτιστεί μπορεί από το Άγιο Πνεύμα, αλλά όχι να γεμίσει εντελώς με το Άγιο Πνεύμα. Τα πράγματα που μπορεί να βιώσει ο άνθρωπος είναι όλα μέσα στο πεδίο της κανονικής ανθρώπινης φύσης και δεν μπορούν να ξεπεράσουν το εύρος των σκέψεων στο κανονικό ανθρώπινο μυαλό. Όλοι όσοι μπορούν να βιώσουν την πραγματικότητα της αλήθειας, βιώνουν πράγματα μέσα σε αυτό το εύρος. Όταν βιώνουν την αλήθεια, είναι πάντα μια εμπειρία της κανονικής ανθρώπινης ζωής με τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος, όχι όμως με τρόπο που αποκλίνει από την κανονική ανθρώπινη ζωή. Βιώνουν την αλήθεια καθώς διαφωτίζονται από το Άγιο Πνεύμα με την προϋπόθεση ότι ζουν την ανθρώπινη ζωή τους. Επιπλέον, αυτή η αλήθεια ποικίλλει από άτομο σε άτομο και το βάθος της σχετίζεται με την κατάσταση του ατόμου. Μπορούμε μόνο να πούμε ότι το μονοπάτι που περπατά κανείς είναι η κανονική ανθρώπινη ζωή ενός ανθρώπου

που επιδιώκει την αλήθεια και ότι είναι το μονοπάτι που περπατάει ένας κανονικός άνθρωπος που έχει τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το μονοπάτι που ακολουθεί είναι το μονοπάτι που έχει υποδείξει το Άγιο Πνεύμα. Στην κανονική ανθρώπινη εμπειρία, επειδή οι άνθρωποι που ακολουθούν δεν είναι ίδιοι, έτσι το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι το ίδιο. Επιπλέον, επειδή τα περιβάλλοντα που βιώνουν και η έκταση της εμπειρίας τους δεν είναι τα ίδια, λόγω του συνδυασμού του μυαλού και των σκέψεών τους, η εμπειρία τους αναμειγνύεται σε διαφορετικούς βαθμούς. Κάθε άτομο αντιλαμβάνεται μια αλήθεια σύμφωνα με τις μεμονωμένες διαφορετικές συνθήκες του. Η κατανόησή τους για το πραγματικό νόημα της αλήθειας δεν είναι πλήρης και είναι μόνο μία ή λίγες πτυχές αυτής. Το πεδίο με το οποίο η αλήθεια βιώνεται από τον άνθρωπο βασίζεται πάντα στις διαφορετικές συνθήκες των ατόμων και επομένως δεν είναι το ίδιο. Με αυτόν τον τρόπο, η γνώση που εκφράζεται για την ίδια αλήθεια από διαφορετικούς ανθρώπους δεν είναι η ίδια. Δηλαδή, η εμπειρία του ανθρώπου έχει πάντα περιορισμούς και δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει πλήρως το θέλημα του Αγίου Πνεύματος και το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να θεωρηθεί έργο του Θεού, ακόμα κι αν αυτό που εκφράζεται από τον άνθρωπο αντιστοιχεί σε πολύ μεγάλο βαθμό στο θέλημα του Θεού, ακόμα και αν η εμπειρία του ανθρώπου είναι πολύ κοντά στο έργο τελείωσης που το Άγιο Πνεύμα έχει κλιθεί να εκτελέσει. Ο άνθρωπος μπορεί να είναι μόνο ο υπηρέτης του Θεού, επιτελώντας το έργο που του εμπιστεύεται ο Θεός. Ο άνθρωπος μπορεί μόνο να εκφράσει τη γνώση υπό τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος και τις αλήθειες που αποκτήθηκαν από τις προσωπικές του εμπειρίες. Ο άνθρωπος δεν έχει τα απαραίτητα προσόντα, ούτε τις προϋποθέσεις, για να γίνει η διέξοδος του Αγίου Πνεύματος. Δεν έχει το δικαίωμα να πει ότι το έργο του ανθρώπου είναι το έργο του Θεού. Ο άνθρωπος έχει τις ανθρώπινες αρχές εργασίας και όλοι οι άνθρωποι έχουν διαφορετικές εμπειρίες και κατέχουν διαφορετικές συνθήκες. Το έργο του ανθρώπου περιλαμβάνει όλες τις εμπειρίες του υπό τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος. Αυτές οι εμπειρίες μπορούν να αντιπροσωπεύσουν μόνο την ανθρώπινη υπόσταση και δεν αντιπροσωπεύουν το Είναι του Θεού ή τη βούληση του Αγίου Πνεύματος. Επομένως, το μονοπάτι που έχει περπατήσει ο άνθρωπος δεν μπορεί να ειπωθεί ότι είναι το μονοπάτι που περπάτησε το Άγιο Πνεύμα, γιατί το έργο του ανθρώπου δεν μπορεί να αντιπροσωπεύσει το έργο του Θεού και το έργο και η εμπειρία του ανθρώπου δεν είναι η πλήρης βούληση του Αγίου Πνεύματος. Το έργο του ανθρώπου είναι επιρρεπές στο να ακολουθεί έναν κανόνα και

η μέθοδος του έργου του περιορίζεται εύκολα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο και αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους σε έναν ελεύθερο δρόμο. Οι περισσότεροι οπαδοί ζουν μέσα σε ένα περιορισμένο πεδίο και ο τρόπος τους να βιώνουν κάτι είναι επίσης περιορισμένος στο πεδίο εφαρμογής του. Η εμπειρία του ανθρώπου είναι πάντα περιορισμένη· η μέθοδος του έργου του επίσης περιορίζεται σε λίγους τύπους και δεν μπορεί να συγκριθεί με το έργο του Αγίου Πνεύματος ή το έργο του ίδιου του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή η εμπειρία του ανθρώπου είναι τελικά περιορισμένη. Όπως κι αν ο Θεός εφαρμόζει το έργο Του, δεν υπάρχουν κανόνες γι' αυτό· όπως και αν γίνεται, δεν περιορίζεται σε έναν μόνο τρόπο. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως κανόνας για το έργο του Θεού —όλο το έργο Του είναι αποδεσμευμένο και ελεύθερο. Ανεξάρτητα από το πόσο χρόνο ο άνθρωπος ξοδεύει στο να Τον ακολουθεί, δεν μπορούν να συνοψιστούν σε νόμους για τους τρόπους εργασίας Του. Παρόλο που το έργο Του βασίζεται σε αρχές, γίνεται πάντοτε με νέους τρόπους και έχει πάντα νέες εξελίξεις, οι οποίες υπερβαίνουν το ανθρώπινο όριο. Σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, ο Θεός μπορεί να έχει πολλούς διαφορετικούς τύπους εργασίας και διαφορετικούς τρόπους καθοδήγησης, επιτρέποντας στους ανθρώπους να έχουν νέες εισόδους και νέες αλλαγές. Δεν μπορείς να μάθεις τους νόμους του έργου Του, επειδή εργάζεται πάντα με νέους τρόπους. Μόνο με αυτόν τον τρόπο οι οπαδοί του Θεού δεν εμπίπτουν στους κανόνες. Το έργο του ίδιου του Θεού πάντα αποφεύγει τις αντιλήψεις των ανθρώπων, αλλά και αντιτίθεται στις αντιλήψεις τους. Μόνο αυτοί που Τον ακολουθούν και Τον αναζητούν με αληθινή καρδιά μπορούν να μεταμορφώσουν τη διάθεσή τους και να ζουν ελεύθερα χωρίς να υπόκεινται σε κανόνες ή να περιορίζονται από οποιεσδήποτε θρησκευτικές αντιλήψεις. Οι απαιτήσεις που έχει το έργο του ανθρώπου από τους ανθρώπους, βασίζονται στη δική του εμπειρία και αυτό που ο ίδιος μπορεί να επιτύχει. Το πρότυπο αυτών των απαιτήσεων περιορίζεται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πεδίο εφαρμογής και οι μέθοδοι πράξης είναι επίσης πολύ περιορισμένες. Συνεπώς, οι οπαδοί ασυνείδητα ζουν μέσα σε αυτό το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής που με το πέρασμα του χρόνου, μετατρέπεται σε κανόνες και τελετουργίες. Εάν το έργο μιας περιόδου οδηγείται από ένα άτομο που δεν έχει υποστεί την προσωπική τελείωση του Θεού και δεν έχει λάβει την κρίση, οι οπαδοί του θα γίνουν όλοι θρησκόληπτοι και ειδικοί στο να αντιστέκονται στον Θεό. Ως εκ τούτου, ακόμα και αν κάποιος είναι αξιόλογος ηγέτης, θα πρέπει να έχει υποβληθεί σε κρίση και να έχει αποδεχτεί την τελείωσή του. Όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε κρίση, αν και μπορούν να εκτελούν το έργο του Αγίου Πνεύματος, εκφράζουν

μόνο αόριστα και εξωπραγματικά πράγματα. Με τον καιρό, θα οδηγήσουν τους ανθρώπους σε ασαφείς και υπερφυσικούς κανόνες. Το έργο που εκτελεί ο Θεός δεν συμφωνεί με τη σάρκα του ανθρώπου· δεν συμφωνεί με τις σκέψεις του ανθρώπου, αλλά αντιτίθεται στις αντιλήψεις του· δεν είναι αναμεμειγμένο με αόριστο θρησκευτικό χρώμα. Τα αποτελέσματα του έργου Του δεν μπορούν να επιτευχθούν από έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν έχει τελειωθεί από Αυτόν και απέχουν κατά πολύ από την ανθρώπινη σκέψη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

321. Το έργο στο μυαλό του ανθρώπου επιτυγχάνεται πολύ εύκολα από τον άνθρωπο. Οι πάστορες και οι ηγέτες στον θρησκευτικό κόσμο, για παράδειγμα, βασίζονται στα προσόντα και τη θέση τους για να κάνουν το έργο τους. Οι άνθρωποι που τους ακολουθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα θα μολυνθούν από τα προσόντα τους και θα επηρεαστούν από κάποια από αυτά τα υπάρχοντα. Επικεντρώνονται στα προσόντα του ανθρώπου, στις ικανότητες και στη γνώση των ανθρώπων και δίνουν προσοχή σε κάποια υπερφυσικά πράγματα και σε πολλά βαθιά μη ρεαλιστικά δόγματα (βέβαια, αυτά τα βαθιά δόγματα είναι ανέφικτα). Δεν επικεντρώνονται στις αλλαγές στις διαθέσεις των ανθρώπων, αλλά στην εκπαίδευση των ανθρώπων για να κηρύττουν και να εργάζονται, στη βελτίωση της γνώσης των ανθρώπων και των άφθονων θρησκευτικών δογμάτων τους. Δεν επικεντρώνονται στο πόσο μεταβάλλεται η διάθεση των ανθρώπων ή πόσοι άνθρωποι καταλαβαίνουν την αλήθεια. Δεν ασχολούνται με την ουσία των ανθρώπων, πολύ λιγότερο δε, προσπαθούν να γνωρίσουν τις κανονικές και μη καταστάσεις του ανθρώπου. Δεν αντικρούουν τις αντιλήψεις των ανθρώπων, ούτε τις αποκαλύπτουν, πολύ λιγότερο δε, κλαδεύουν τους ανθρώπους για τις ελλείψεις ή τις διαφθορές τους. Οι περισσότεροι που τους ακολουθούν υπηρετούν με τα χαρίσματά τους, και το μόνο που μεταδίδουν είναι θρησκευτικές αντιλήψεις και θεολογικές θεωρίες, οι οποίες είναι εκτός πραγματικότητας και εντελώς ανίκανες να προσδώσουν στους ανθρώπους ζωή. Στην πραγματικότητα, η ουσία του έργου τους είναι η καλλιέργεια του ταλέντου, η μετατροπή ενός ατόμου που δεν έχει τίποτα σε ένα ταλαντούχο απόφοιτο ιερατικής σχολής, ο οποίος αργότερα θα συνεχίζει να εργάζεται και να ηγείται. Στα έξι χιλιάδες χρόνια ύπαρξης του έργου του Θεού, μπορείτε να βρείτε κάποιους νόμους ως προς αυτό; Υπάρχουν πολλοί κανόνες και περιορισμοί στο έργο που κάνει ο άνθρωπος και ο ανθρώπινος εγκέφαλος είναι

πολύ δογματικός. Έτσι, αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι κάποια γνώση και συνειδητοποίηση μέσα σε όλες τις εμπειρίες του. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκφράσει κάτι διαφορετικό από αυτό. Οι εμπειρίες ή οι γνώσεις του ανθρώπου δεν προκύπτουν από τα έμφυτα προσόντα ή το ένστικτό του· αναδύονται λόγω της καθοδήγησης του Θεού και της άμεσης ποίμανσης του Θεού. Ο άνθρωπος έχει μόνο το όργανο να δεχτεί αυτή την ποίμανση, αλλά όχι να εκφράσει άμεσα τι είναι η θεϊκή φύση. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι η πηγή, μπορεί να είναι μόνο ένα δοχείο που δέχεται νερό από την πηγή· αυτό είναι το ανθρώπινο ένστικτο, το όργανο που πρέπει να έχει κανείς ως άνθρωπος. Αν κάποιος χάσει το όργανο που δέχεται τον λόγο του Θεού και χάσει το ανθρώπινο ένστικτο, αυτός χάνει επίσης αυτό που είναι το πιο πολύτιμο, καθώς και το καθήκον του δημιουργημένου ανθρώπου. Αν κάποιος δεν έχει γνώση ή εμπειρία του λόγου του Θεού ή του έργου Του, ο άνθρωπος αυτός χάνει το καθήκον του, το καθήκον που πρέπει να επιτελεί ως δημιουργημένο ον και χάνει την αξιοπρέπεια ενός δημιουργημένου όντος. Το ένστικτο του Θεού είναι αυτό που θα εκφράσει τι είναι η θεϊκή φύση, είτε εκφράζεται στη σάρκα, είτε απευθείας από το Πνεύμα· αυτή είναι η διακονία του Θεού. Ο άνθρωπος εκφράζει τη δική του εμπειρία ή γνώση (δηλ. εκφράζει αυτό που είναι) κατά τη διάρκεια του έργου του Θεού ή αργότερα· αυτό είναι το ένστικτο και το καθήκον του ανθρώπου, είναι αυτό που πρέπει να επιτύχει ο άνθρωπος. Αν και η έκφραση του ανθρώπου είναι πολύ κατώτερη από αυτή που εκφράζει ο Θεός και υπάρχουν πολλοί κανόνες σε αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος, ο άνθρωπος πρέπει να εκπληρώσει το καθήκον του και να κάνει ό,τι πρέπει να κάνει. Ο άνθρωπος πρέπει να κάνει ό,τι είναι ανθρώπινα εφικτό για να εκπληρώσει το καθήκον του και δεν πρέπει να υπάρχει καν η παραμικρή επιφύλαξη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

322. Κάποιοι θα ρωτήσουν: «Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του έργου που επιτέλεσε ο ενσαρκωμένος Θεός και του έργου των προφητών και των αποστόλων του παρελθόντος;» Και ο Δαβίδ αποκαλούταν Κύριος, όπως και ο Ιησούς. Παρόλο που επιτέλεσαν διαφορετικό έργο, αποκαλούνταν με τον ίδιο τρόπο. Γιατί λες ότι η ταυτότητά τους δεν ήταν ίδια; Αυτό που είδε ο Ιωάννης ήταν ένα όραμα που επίσης προερχόταν από το Άγιο Πνεύμα, και μπόρεσε να πει τα λόγια που σκόπευε να εκφράσει το Άγιο Πνεύμα. Γιατί η ταυτότητα του Ιωάννη είναι

διαφορετική από εκείνη του Ιησού; Τα λόγια που εξέφρασε ο Ιησούς μπορούσαν να αντιπροσωπεύσουν πλήρως τον Θεό και το έργο του Θεού. Αυτό που είδε ο Ιωάννης ήταν ένα όραμα και δεν ήταν ικανός να αντιπροσωπεύσει πλήρως το έργο του Θεού. Γιατί ο Ιωάννης, ο Πέτρος και ο Παύλος παρότι είπαν πολλά λόγια —όπως και ο Ιησούς— δεν είχαν την ίδια ταυτότητα με τον Ιησού; Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι το έργο που επιτέλεσαν ήταν διαφορετικό. Ο Ιησούς αντιπροσώπευε το Πνεύμα του Θεού, και ήταν το Πνεύμα του Θεού που εργαζόταν άμεσα. Επιτελούσε το έργο της νέας εποχής, το έργο που κανείς δεν είχε επιτελέσει ποτέ πριν. Άνοιξε μια νέα οδό, αντιπροσώπευε τον Ιεχωβά και τον ίδιο τον Θεό. Αντιθέτως, ο Πέτρος, ο Παύλος και ο Δαβίδ, ανεξάρτητα από το πώς αποκαλούνταν, αντιπροσώπευαν μόνο την ταυτότητα ενός πλάσματος του Θεού και είχαν σταλεί από τον Ιησού ή τον Ιεχωβά. Έτσι, ανεξάρτητα από το μέγεθος του έργου τους, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλα ήταν τα θαύματα που πραγματοποίησαν, ήταν απλώς πλάσματα του Θεού και δεν μπορούσαν να αντιπροσωπεύουν το Πνεύμα του Θεού. Εργάστηκαν εν ονόματι του Θεού ή αφότου τους απέστειλε ο Θεός. Επιπλέον, εργάστηκαν κατά τις εποχές που εγκαινίασαν είτε ο Ιησούς είτε ο Ιεχωβά και το έργο που επιτέλεσαν εντασσόταν σε αυτό το πλαίσιο. Ήταν, εξάλλου, απλώς πλάσματα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Περί ονομασιών και ταυτότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

323. Την εποχή της Χάριτος, ο Ιησούς μίλησε επίσης πολύ κι έκανε μεγάλο έργο. Σε τι διέφερε απ' τον Ησαΐα; Σε τι διέφερε απ' τον Δανιήλ; Ήταν προφήτης; Γιατί λέγεται ότι Αυτός είναι ο Χριστός; Τι διαφορές υπάρχουν μεταξύ τους; Ήταν όλοι τους άνδρες που εξέφεραν λόγους και οι λόγοι τους, λίγο πολύ, φαίνονταν ίδιοι στον άνθρωπο. Όλοι τους μίλησαν κι έκαναν έργο. Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης προφήτευσαν και, ομοίως, το ίδιο μπορούσε να κάνει κι ο Ιησούς. Γιατί συμβαίνει αυτό; Η διάκριση εδώ βασίζεται στη φύση του έργου. Για να μπορέσεις ν' αντιληφθείς αυτό το ζήτημα, δεν πρέπει να εξετάζεις τη φύση της σάρκας ούτε θα πρέπει να εξετάζεις το βάθος ή τη ρηχότητα του λόγου κάποιων. Πάντα πρέπει πρώτα να εξετάζεις το έργο τους και τα αποτελέσματα που το έργο τους έχει στον άνθρωπο. Οι προφητείες των προφητών τότε δεν παρείχαν τη ζωή του ανθρώπου, και τα μηνύματα που έλαβαν άνθρωποι όπως ο Ησαΐας και ο Δανιήλ ήταν απλώς προφητείες κι όχι οδός της ζωής. Αν δεν ήταν η άμεση αποκάλυψη του Ιεχωβά, κανείς δεν θα μπορούσε να είχε κάνει αυτό το έργο, το οποίο δεν είναι δυνατό για τους θνητούς. Ο Ιησούς, επίσης, μίλησε

πολύ, αλλά αυτός ο λόγος ήταν η οδός της ζωής, από την οποία ο άνθρωπος μπόρεσε να βρει ένα μονοπάτι προς την πράξη. Δηλαδή, πρώτον, Αυτός μπόρεσε να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου διότι ο Ιησούς είναι ζωή. Δεύτερον, μπόρεσε να αντιστρέψει τις αποκλίσεις του ανθρώπου. Τρίτον, το έργο Του μπόρεσε να διαδεχτεί αυτό του Ιεχωβά, ώστε να συνεχίσει την εποχή. Τέταρτον, μπόρεσε ν' αντιληφθεί τις ανάγκες του ανθρώπου μέσα του και να καταλάβει τι λείπει στον άνθρωπο. Πέμπτον, μπόρεσε να εισάγει μια νέα εποχή και να ολοκληρώσει την παλιά. Γι' αυτό ονομάζεται Θεός και Χριστός. Δεν διαφέρει μόνον από τον Ησαΐα, αλλά κι απ' όλους τους προφήτες. Πάρτε τον Ησαΐα ως παράδειγμα για το έργο των προφητών. Πρώτον, δεν μπορούσε να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου. Δεύτερον, δεν μπορούσε να εισάγει μια νέα εποχή. Εργαζόταν κάτω από την ηγεσία του Ιεχωβά κι όχι για να εισάγει μια νέα εποχή. Τρίτον, αυτό για το οποίο ο ίδιος μίλησε, ξεπερνούσε τις δυνατότητές του κατανόησης. Δεχόταν αποκαλύψεις απευθείας από το Πνεύμα του Θεού, ενώ άλλοι δεν θα μπορούσαν να τα κατανοήσουν, ακόμη κι αν τα είχαν ακούσει. Αυτά τα λίγα σημεία από μόνα τους είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο λόγος του δεν ήταν παρά προφητείες, απλώς μια πτυχή του έργου που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του Ιεχωβά. Ωστόσο, δεν θα μπορούσε να εκπροσωπήσει πλήρως τον Ιεχωβά. Αυτός ήταν δούλος του Ιεχωβά, ένα όργανο στο έργο του Ιεχωβά. Πραγματοποιούσε το έργο του μόνο μέσα στην Εποχή του Νόμου και μέσα στο πεδίο του έργου του Ιεχωβά. Δεν εργάστηκε πέραν της Εποχής του Νόμου. Αντιθέτως, το έργο του Ιησού διέφερε. Ξεπέρασε το πεδίο του έργου του Ιεχωβά. Εργάστηκε ως ο ενσαρκωμένος Θεός και υπέστη τη σταύρωση, προκειμένου να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα. Δηλαδή, πραγματοποίησε νέο έργο έξω απ' το έργο που πραγματοποίησε ο Ιεχωβά. Αυτό ήταν η εισαγωγή σε μια νέα εποχή. Μια άλλη προϋπόθεση είναι ότι Αυτός μπορούσε να μιλήσει γι' αυτό που ο άνθρωπος δεν μπορούσε να καταφέρει. Το έργο Του ήταν έργο μέσα στη διαχείριση του Θεού και περιελάμβανε ολόκληρο το ανθρώπινο είδος. Δεν εργαζόταν για λίγους μόνο ανθρώπους, κι ούτε το έργο Του ήταν να ηγηθεί ενός περιορισμένου αριθμού ανθρώπων. Όσο για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός ενσαρκώθηκε κι έγινε άνθρωπος, πώς το Πνεύμα έκανε αποκαλύψεις εκείνη την εποχή και πώς το Πνεύμα κατέβηκε πάνω σ' έναν άνθρωπο για να πραγματοποιήσει το έργο Του, αυτά είναι ζητήματα που ο άνθρωπος δεν μπορεί να δει ή ν' αγγίξει. Είναι εντελώς αδύνατο αυτές οι αλήθειες να χρησιμεύσουν ως απόδειξη ότι Αυτός ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός. Ως εκ τούτου, διάκριση μπορεί να γίνει μόνο στον λόγο και στο έργο του Θεού, που είναι απτά στον άνθρωπο. Μόνον αυτά είναι

πραγματικά. Αυτό συμβαίνει, επειδή τα ζητήματα του Πνεύματος δεν είναι ορατά σ' εσένα και είναι σαφώς γνωστά μόνον στον ίδιο τον Θεό, κι ούτε καν η ενσάρκωση του Θεού δεν τα γνωρίζει όλα. Μπορείς μόνο να εξακριβώσεις αν Αυτός είναι Θεός από το έργο που Αυτός έχει πραγματοποιήσει. Στο έργο Του, μπορεί να δει κανείς ότι, πρώτον, Αυτός είναι σε θέση να ξεκινήσει μια νέα εποχή. Δεύτερον, μπορεί να παρέχει τη ζωή του ανθρώπου και να δείξει στον άνθρωπο τον δρόμο που θ' ακολουθήσει. Αυτό αρκεί για ν' αποδειχθεί ότι Αυτός είναι ο ίδιος ο Θεός. Τουλάχιστον, το έργο που Αυτός πραγματοποιεί, μπορεί να αντιπροσωπεύσει πλήρως το Πνεύμα του Θεού και σ' ένα τέτοιο έργο μπορεί κάποιος να δει ότι το Πνεύμα του Θεού είναι μέσα Του. Καθώς το έργο που επιτέλεσε ο Θεός ενσαρκωμένος ήταν κυρίως να εισάγει μια νέα εποχή, να ηγηθεί νέου έργου και να δημιουργήσει ένα νέο βασίλειο, αυτά από μόνα τους αρκούν για να αποδείξουν ότι Αυτός ο ίδιος είναι ο Θεός. Αυτό, λοιπόν, Τον διαφοροποιεί από τον Ησαΐα, τον Δανιήλ και τους λοιπούς μεγάλους προφήτες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

324. Την Εποχή της Χάριτος, ο Ιωάννης άνοιξε τον δρόμο για τον Ιησού. Ο Ιωάννης δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο του ίδιου του Θεού και απλώς εκπλήρωνε το καθήκον του ανθρώπου. Παρόλο που ο Ιωάννης ήταν ο πρόδρομος του Κυρίου, δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τον Θεό· ήταν απλώς ένας άνθρωπος τον οποίο χρησιμοποιούσε το Άγιο Πνεύμα. Μετά τη βάπτιση του Ιησού, το Άγιο Πνεύμα κατήλθε πάνω Του σαν περιστέρι. Τότε ξεκίνησε το έργο Του, άρχισε, δηλαδή, να εκτελεί τη διακονία του Χριστού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πήρε την ταυτότητα του Θεού, διότι προήλθε από τον Θεό. Όπως κι αν ήταν η πίστη Του πριν από αυτό —μπορεί ενίοτε να ήταν εξασθενημένη κι ενίοτε δυνατή— όλα αυτά ανήκαν στην κανονική ανθρώπινη ζωή που διήγε προτού εκτελέσει τη διακονία Του. Αφότου βαπτίστηκε (αφότου, δηλαδή, χρίστηκε), είχε αμέσως τη δύναμη και τη δόξα του Θεού μαζί Του, κι έτσι ξεκίνησε να εκτελεί τη διακονία Του. Μπορούσε να πραγματοποιεί σημεία και τέρατα, να κάνει θαύματα, και είχε δύναμη κι εξουσία, διότι εργαζόταν άμεσα για λογαριασμό του ίδιου του Θεού. Επιτελούσε το έργο του Πνεύματος αντ' Αυτού και εξέφραζε τη φωνή του Πνεύματος. Ως εκ τούτου, ήταν ο ίδιος ο Θεός· αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Ο Ιωάννης ήταν κάποιος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα. Δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει τον Θεό, ούτε ήταν δυνατόν να εκπροσωπήσει τον Θεό. Αν είχε θελήσει να το

κάνει αυτό, το Άγιο Πνεύμα δεν θα το είχε επιτρέψει, διότι δεν μπορούσε να επιτελέσει το έργο που σκόπευε να πραγματοποιήσει ο ίδιος ο Θεός. Ίσως να υπήρχαν πολλά μέσα του που να προέρχονταν από τη θέληση του ανθρώπου ή να υπήρχε κάποιο αποκλίνον στοιχείο. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει άμεσα τον Θεό. Τα λάθη και η σφαλερότητά του εκπροσωπούσαν μόνο τον ίδιο, αλλά το έργο του εκπροσωπούσε το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, δεν μπορείς να πεις ότι στην ολότητά του εκπροσωπούσε τον Θεό. Θα μπορούσαν η απόκλιση και η σφαλερότητά του να εκπροσωπούν κι αυτές τον Θεό; Το να σφάλλει κανείς όταν εκπροσωπεί τον άνθρωπο είναι φυσιολογικό, αλλά το να ήταν κανείς αποκλίνων όταν εκπροσωπούσε τον Θεό, δεν θα ατίμαζε τον Θεό; Δεν θα συνιστούσε αυτό βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος; Το Άγιο Πνεύμα δεν επιτρέπει αψήφιστα στον άνθρωπο να αντικαθιστά τον Θεό, ακόμη κι αν αυτός εξυμνείται από τους άλλους. Εάν το άτομο αυτό δεν είναι ο Θεός, τότε δεν θα είναι σε θέση να μείνει ακλόνητος στο τέλος. Το Άγιο Πνεύμα δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να εκπροσωπεί τον Θεό όπως επιθυμεί ο άνθρωπος! Παραδείγματος χάριν, το Άγιο Πνεύμα έγινε μάρτυρας για τον Ιωάννη και το Άγιο Πνεύμα αποκάλυψε, επίσης, ότι εκείνος θα άνοιγε τον δρόμο για τον Ιησού, αλλά το έργο που επιτελέστηκε πάνω του από το Άγιο Πνεύμα ήταν καλά υπολογισμένο. Το μόνο που ζητήθηκε από τον Ιωάννη ήταν να γίνει εκείνος που θα άνοιγε τον δρόμο για τον Ιησού, εκείνος που θα προετοίμαζε τον δρόμο γι' Αυτόν. Με άλλα λόγια, το Άγιο Πνεύμα υποστήριξε απλώς το έργο του όσον αφορά το να ανοίξει τον δρόμο και του επέτρεψε να επιτελέσει μόνο αυτό το έργο — δεν του επιτρεπόταν να επιτελέσει άλλο έργο. Ο Ιωάννης εκπροσωπούσε τον Ηλία και εκπροσωπούσε έναν προφήτη που άνοιξε τον δρόμο. Το Άγιο Πνεύμα τον υποστήριζε σε αυτό· εφόσον το έργο του ήταν να ανοίξει τον δρόμο, το Άγιο Πνεύμα τον υποστήριζε. Ωστόσο, αν είχε ισχυριστεί πως ήταν ο ίδιος ο Θεός και έλεγε πως είχε έλθει να περατώσει το έργο της λύτρωσης, το Άγιο Πνεύμα θα χρειαζόταν να τον πειθαρχήσει. Όσο μεγάλο κι αν ήταν το έργο του Ιωάννη και παρόλο που το υποστήριζε το Άγιο Πνεύμα, το έργο του είχε όρια. Αν και το Άγιο Πνεύμα πράγματι υποστήριζε το έργο του, η δύναμη που του δόθηκε εκείνον τον καιρό περιοριζόταν στο να ανοίξει τον δρόμο. Δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να επιτελέσει οποιοδήποτε άλλο έργο, διότι ήταν απλώς ο Ιωάννης ο οποίος άνοιξε τον δρόμο, και όχι ο Ιησούς. Επομένως, η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος είναι πολύ σημαντική, αλλά ακόμη πιο σημαντικό είναι το έργο που το Άγιο Πνεύμα επιτρέπει στον άνθρωπο να επιτελέσει. Μήπως ο Ιωάννης δεν είχε δεχθεί ηχηρή μαρτυρία εκείνον τον καιρό; Δεν ήταν

μεγάλο και το δικό του έργο; Εντούτοις, το έργο που επιτέλεσε δεν μπορούσε να υπερβεί εκείνο του Ιησού, διότι δεν ήταν παρά ένας άνθρωπος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα και δεν μπορούσε να εκπροσωπήσει άμεσα τον Θεό, οπότε το έργο που επιτέλεσε ήταν περιορισμένο. Αφού ολοκλήρωσε το έργο της προετοιμασίας του εδάφους, το Άγιο Πνεύμα δεν υποστήριζε πια τη μαρτυρία του, δεν τον διαδέχθηκε νέο έργο κι εκείνος ακολούθησε το έργο του ίδιου του Θεού όταν αυτό ξεκίνησε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

325. Παρόλο που και ο Ιωάννης είπε: «Μετανοείτε διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών» και κήρυξε κι αυτός το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών, το έργο του δεν αναπτύχθηκε περαιτέρω και αποτελούσε απλώς την αρχή. Αντίθετα, ο Ιησούς ανήγγειλε μια νέα εποχή και έφερε την παλαιά στο τέλος της, αλλά εκπλήρωσε, επίσης, τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Το έργο που επιτέλεσε ήταν μεγαλύτερο από αυτό του Ιωάννη και, επιπλέον, ήλθε για να λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα —πραγματοποίησε αυτό το στάδιο του έργου. Ο Ιωάννης απλώς προετοίμασε τον δρόμο. Παρόλο που το έργο του ήταν μεγάλο, τα λόγια του πολλά και οι μαθητές που τον ακολουθούσαν πολυάριθμοι, το έργο του έφερε απλώς μια νέα αρχή στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν έλαβε ποτέ τη ζωή, την οδό ή βαθύτερες αλήθειες από αυτόν, ούτε απέκτησε κάποια κατανόηση του θελήματος του Θεού μέσω εκείνου. Ο Ιωάννης υπήρξε μεγάλος προφήτης (Ηλίας), ο οποίος δημιούργησε νέο έδαφος για το έργο του Ιησού και προετοίμασε τους εκλεκτούς. Ήταν ο πρόδρομος της Εποχής της Χάριτος. Τέτοιου είδους ζητήματα δεν διακρίνονται παρατηρώντας απλώς την κανονική ανθρώπινη εμφάνισή τους. Αυτό είναι ακόμη πιο εύστοχο, δεδομένου ότι και ο Ιωάννης επιτέλεσε ιδιαιτέρως σημαντικό έργο και, επιπλέον, μας τον είχε υποσχεθεί το Άγιο Πνεύμα και το Άγιο Πνεύμα υποστήριζε το έργο του. Ενόψει τούτων, μόνο μέσω του έργου που επιτελούν μπορεί κανείς να διακρίνει μεταξύ των αντίστοιχων ταυτοτήτων τους, διότι δεν υπάρχει τρόπος να διακρίνει κανείς την ουσία ενός ανθρώπου από την εξωτερική του εμφάνιση, ούτε υπάρχει τρόπος να εξακριβώσει ο άνθρωπος ποια είναι η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος. Το έργο που επιτέλεσε ο Ιωάννης και το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς ήταν ανόμοια και διαφορετικής φύσης. Από το γεγονός αυτό μπορεί κανείς να καθορίσει εάν ο Ιωάννης ήταν ή όχι ο Θεός. Το έργο του Ιησού ήταν το ξεκίνημα, η συνέχιση, η ολοκλήρωση και η απόδοση καρπών. Επιτέλεσε κάθε ένα από αυτά τα στάδια, ενώ το έργο του Ιωάννη δεν

ήταν τίποτα περισσότερο από το να κάνει μια αρχή. Στην αρχή, ο Ιησούς διέδωσε το ευαγγέλιο και κήρυξε την οδό της μετάνοιας, και κατόπιν ξεκίνησε να βαπτίζει τους ανθρώπους, να θεραπεύει τους αρρώστους και να εκβάλλει τα δαιμόνια. Εν τέλει, λύτρωσε την ανθρωπότητα από την αμαρτία και ολοκλήρωσε το έργο Του για ολόκληρη την εποχή. Πήγε επίσης σε κάθε τόπο, κηρύττοντας στους ανθρώπους και διαδίδοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας των ουρανών. Από αυτήν την άποψη, έμοιαζε με τον Ιωάννη, με τη διαφορά ότι ο Ιησούς ανήγγειλε μια νέα εποχή και έφερε στον άνθρωπο την Εποχή της Χάριτος. Από το στόμα Του προήλθε ο λόγος για το τι θα πρέπει να κάνει πράξη ο άνθρωπος και για την οδό που θα πρέπει να ακολουθεί ο άνθρωπος κατά την Εποχή της Χάριτος και, στο τέλος, τελείωσε το έργο της λύτρωσης. Ο Ιωάννης δεν θα μπορούσε ποτέ να επιτελέσει αυτό το έργο. Οπότε ο Ιησούς ήταν Εκείνος που επιτέλεσε το έργο του ίδιου του Θεού, και Εκείνος είναι ο ίδιος ο Θεός, Εκείνος που εκπροσωπεί άμεσα τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

326. Ο λόγος και το έργο των προφητών κι εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα, ήταν όλα για να κάνει ο άνθρωπος το καθήκον του, να εκτελέσει τη λειτουργία του ως δημιουργημένο ον, και για να κάνει ό,τι οφείλει να κάνει ως άνθρωπος. Ωστόσο, ο λόγος και το έργο του ενσαρκωμένου Θεού ήταν για να φέρουν εις πέρας τη διακονία Του. Αν και η εξωτερική μορφή Του ήταν εκείνη ενός δημιουργημένου όντος, έργο Του δεν ήταν να φέρει εις πέρας τη λειτουργία Του, αλλά τη διακονία Του. Ο όρος «καθήκον» χρησιμοποιείται σε σχέση με τα δημιουργημένα όντα, ενώ το «διακονία» χρησιμοποιείται σε σχέση με τον ενσαρκωμένο Θεό. Υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο, κι αυτά τα δύο δεν είναι εναλλάξιμα. Έργο του ανθρώπου είναι μόνο να κάνει το καθήκον του, ενώ έργο του Θεού είναι να διαχειρίζεται και να φέρνει εις πέρας τη διακονία Του. Επομένως, αν και πολλοί απόστολοι χρησιμοποιήθηκαν από το Άγιο Πνεύμα και πολλοί προφήτες ήταν πλημμυρισμένοι μ' Αυτό, το έργο και ο λόγος τους ήταν απλώς για να κάνουν το καθήκον τους ως δημιουργημένα όντα. Αν και οι προφητείες τους μπορεί να ήταν μεγαλύτερες από την οδό της ζωής για την οποία μίλησε ο ενσαρκωμένος Θεός, κι αν ακόμα η ανθρώπινη φύση τους ήταν πιο υπερβατική από εκείνη του ενσαρκωμένου Θεού, και πάλι έκαναν το καθήκον τους και δεν εκπλήρωναν τη διακονία τους. Το καθήκον του ανθρώπου αναφέρεται στη λειτουργία του και είναι κάτι εφικτό για τον άνθρωπο. Όμως, η διακονία πραγματοποιείται από τον

ενσαρκωμένο Θεό και σχετίζεται με τη διαχείρισή Του, κι αυτή δεν είναι εφικτή από τον άνθρωπο. Ο ενσαρκωμένος Θεός, είτε μιλά είτε εργάζεται είτε πραγματοποιεί θαύματα, εκτελεί μεγάλο έργο μέσα στη διαχείρισή Του και τέτοιο έργο δεν μπορεί να εκτελεστεί από τον άνθρωπο στη θέση Του. Έργο του ανθρώπου είναι μόνο να κάνει το καθήκον του ως δημιουργημένο ον, σ' ένα ορισμένο στάδιο του έργου διαχείρισης του Θεού. Χωρίς τη διαχείριση του Θεού, δηλαδή αν η διακονία του ενσαρκωμένου Θεού χανόταν, το ίδιο θα συνέβαινε και με το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος. Έργο του Θεού, φέροντας σε πέρας τη διακονία του, είναι να διαχειριστεί τον άνθρωπο. Ενώ ο άνθρωπος, κάνοντας το καθήκον του, εκτελεί τη δική του υποχρέωση ν' ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Δημιουργού, και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι φέρει σε πέρας τη διακονία κάποιου. Στην έμφυτη ουσία του Θεού, δηλαδή στο Πνεύμα Του, έργο του Θεού είναι η διαχείρισή Του. Αλλά στον ενσαρκωμένο Θεό που φορά την εξωτερική μορφή του δημιουργημένου όντος, έργο Του είναι να φέρει σε πέρας τη διακονία Του. Ό,τι έργο κι αν εκτελεί, είναι για να φέρει σε πέρας τη διακονία Του, κι αυτό που ο άνθρωπος μπορεί να κάνει είναι να βάλει τα δυνατά του μέσα στο πλαίσιο της διαχείρισής Του και υπό την ηγεσία Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

327. Εξάλλου, το έργο του Θεού διαφέρει από το έργο του ανθρώπου και, επιπλέον, πώς θα μπορούσαν οι εκφράσεις Του να είναι ίδιες με τις δικές του; Ο Θεός έχει τη δική Του ιδιαίτερη διάθεση, ενώ ο άνθρωπος έχει καθήκοντα που οφείλει να εκπληρώσει. Η διάθεση του Θεού εκφράζεται στο έργο Του, ενώ το καθήκον του ανθρώπου ενσωματώνεται στις εμπειρίες του ανθρώπου και εκφράζεται στις επιδιώξεις του ανθρώπου. Επομένως, μέσω του έργου που επιτελείται, γίνεται σαφές το κατά πόσο κάτι είναι έκφραση του Θεού ή έκφραση του ανθρώπου. Δεν χρειάζεται να το εξηγήσει ο ίδιος ο Θεός, ούτε πρέπει ο άνθρωπος να προσπαθήσει να γίνει μάρτυρας. Επιπλέον, δεν χρειάζεται ο ίδιος ο Θεός να καταπιέσει οποιονδήποτε. Όλα αυτά αποτελούν φυσική αποκάλυψη· δεν γίνονται με τη βία ούτε μπορεί να παρέμβει ο άνθρωπος σ' αυτά. Το καθήκον του ανθρώπου μπορεί να γίνει γνωστό μέσω των εμπειριών του, και δεν απαιτεί από τους ανθρώπους να κάνουν κάποιο επιπλέον βιωματικό έργο. Ολόκληρη η ουσία του ανθρώπου μπορεί να αποκαλυφθεί καθώς εκτελεί το καθήκον του, ενώ ο Θεός μπορεί να εκφράσει την έμφυτη διάθεσή Του ενώ εκτελεί το έργο

Του. Αν είναι έργο ανθρώπου, τότε δεν μπορεί να κρυφτεί. Αν είναι έργο Θεού, τότε είναι ακόμη πιο αδύνατο να αποκρύψει κανείς τη διάθεση του Θεού, πόσω μάλλον δε, να την ελέγξει ο άνθρωπος. Δεν μπορεί να ειπωθεί για κανέναν άνθρωπο ότι είναι Θεός, ούτε το έργο και τα λόγια του μπορεί να θεωρούνται άγια ή αμετάβλητα. Μπορεί να ειπωθεί ότι ο Θεός είναι άνθρωπος επειδή ενδύθηκε τη σάρκα, αλλά το έργο Του δεν μπορεί να θεωρηθεί έργο ή καθήκον ανθρώπου. Επιπλέον, οι ομιλίες του Θεού δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθούν με τις επιστολές του Παύλου, ούτε μπορεί κανείς να θεωρήσει την κρίση και την παίδευση του Θεού ως ισότιμες με τα λόγια διδασκαλίας του ανθρώπου. Υπάρχουν, λοιπόν, αρχές που διακρίνουν το έργο του Θεού από το έργο του ανθρώπου. Αυτά διαφοροποιούνται σύμφωνα με την ουσία τους, όχι από το πεδίο εφαρμογής του έργου ή την προσωρινή αποτελεσματικότητά του. Επ᾽ αυτού του θέματος, οι περισσότεροι άνθρωποι κάνουν λάθη επί της αρχής. Αυτό συμβαίνει επειδή ο άνθρωπος κοιτάζει την εξωτερική όψη, την οποία μπορεί να επιτύχει, ενώ ο Θεός κοιτάζει την ουσία, η οποία δεν είναι ορατή στα φυσικά μάτια των ανθρώπων. Εάν θεωρείς τα λόγια και το έργο του Θεού ως τα καθήκοντα ενός μέσου ανθρώπου και θεωρείς το μεγάλης κλίμακας έργο του ανθρώπου ως το έργο του ενσαρκωμένου Θεού και όχι ως το καθήκον που εκπληρώνει ο άνθρωπος, τότε δεν σφάλλεις επί της αρχής; Οι επιστολές και οι βιογραφίες του ανθρώπου μπορούν να γραφτούν εύκολα, αλλά μόνο επί τη βάσει του έργου του Αγίου Πνεύματος. Ωστόσο, οι ομιλίες και το έργο του Θεού δεν μπορούν να επιτευχθούν εύκολα από τον άνθρωπο, ούτε να επιτευχθούν μέσω της ανθρώπινης σοφίας και σκέψης, ούτε μπορούν οι άνθρωποι να τα ερμηνεύσουν διεξοδικά αφού τα διερευνήσουν. Εάν αυτά τα θέματα αρχής δεν προκαλούν καμία αντίδραση μέσα σας, τότε είναι προφανές ότι η πίστη σας δεν είναι πολύ αληθινή και εκλεπτυσμένη. Το μόνο που μπορεί να πει κανείς είναι ότι η πίστη σας είναι γεμάτη ασάφεια, είναι συγκεχυμένη και χωρίς αρχές. Αν δεν υπάρχει κατανόηση ούτε των πιο βασικών και ουσιαστικών ζητημάτων του Θεού και του ανθρώπου, τότε αυτού του είδους η πίστη δεν στερείται οποιαδήποτε ικανότητα αντίληψης;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ποια είναι η άποψή σου για τις δεκατρείς επιστολές;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

328. Θα πρέπει να ξέρετε πώς να ξεχωρίζετε το έργο του Θεού από το έργο του ανθρώπου. Τι μπορείς να δεις από το έργο του ανθρώπου; Υπάρχουν πολλά στοιχεία της εμπειρίας του ανθρώπου στο έργο του ανθρώπου· αυτό που εκφράζει ο άνθρωπος είναι αυτό

που είναι. Το έργο του Θεού εκφράζει επίσης αυτό που είναι ο Θεός, αλλά αυτό που είναι, είναι διαφορετικό από αυτό που είναι ο άνθρωπος. Αυτό που είναι ο άνθρωπος, είναι αντιπροσωπευτικό της εμπειρίας και της ζωής του ανθρώπου (αυτό που ο άνθρωπος βιώνει ή συναντά στη ζωή του ή τις φιλοσοφίες που έχει για τη ζωή) και οι άνθρωποι που ζουν σε διαφορετικά περιβάλλοντα εκφράζουν διαφορετικές υπάρξεις. Είτε έχεις κοινωνικές εμπειρίες, είτε όχι, ακόμα και το πώς ζεις και βιώνεις καταστάσεις στην οικογένειά σου, μπορεί να φανεί σε αυτό που εκφράζεις, ενώ στο έργο του ενσαρκωμένου Θεού δεν μπορείς να δεις εάν έχει Εκείνος κοινωνικές εμπειρίες ή όχι. Γνωρίζει πολύ καλά την ουσία του ανθρώπου, επομένως μπορεί να αποκαλύψει κάθε είδους πράξεις που αφορούν όλους τους ανθρώπους. Είναι ακόμη καλύτερος στο να αποκαλύψει την ανθρώπινη διεφθαρμένη διάθεση και την επαναστατική συμπεριφορά. Δεν ζει ανάμεσα στους κοσμικούς ανθρώπους, αλλά έχει επίγνωση της φύσης των θνητών και όλων των διαφθορών των κοσμικών. Αυτό είναι αυτό που είναι ο Θεός. Αν και δεν ασχολείται με τον κόσμο, ξέρει τους κανόνες της αντιμετώπισης του κόσμου, διότι κατανοεί πλήρως την ανθρώπινη φύση. Ξέρει για το έργο του Πνεύματος που δεν μπορούν τα μάτια του ανθρώπου να δουν ούτε τα αυτιά του ανθρώπου να ακούσουν, τόσο σήμερα όσο και στο παρελθόν. Αυτό περιλαμβάνει τη σοφία εκείνη που δεν είναι μια φιλοσοφία για τη ζωή και τα θαύματα που είναι δύσκολο να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Είναι αυτό που Εκείνος είναι: ανοιχτός στους ανθρώπους και επίσης κρυφός από τους ανθρώπους. Αυτό που εκφράζει δεν είναι ένα ιδιαίτερα ξεχωριστό άτομο, αλλά τα εγγενή χαρακτηριστικά και η ύπαρξη του Πνεύματος. Δεν ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, αλλά ξέρει τα πάντα. Έρχεται σε επαφή με τους «ανθρωποειδείς» που δεν έχουν γνώση ή διορατικότητα, αλλά Εκείνος εκφράζει λόγια που είναι υψηλότερα από τη γνώση και πάνω από τους σπουδαίους ανθρώπους. Ζει σε μια ομάδα ανόητων και μουδιασμένων ανθρώπων που δεν έχουν ανθρώπινη φύση και δεν καταλαβαίνουν τις ανθρώπινες συμβάσεις και ζωές, αλλά μπορεί να ζητήσει από αυτή την ανθρωπότητα να βιώσει την κανονική ανθρώπινη φύση, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την ευτελή και ύπουλη ανθρώπινη φύση της ανθρωπότητας. Όλα αυτά είναι αυτό που είναι Αυτός, υψηλότερος από κάθε άνθρωπο με σάρκα και οστά. Για Εκείνον, είναι περιττό να βιώσουμε μια περίπλοκη, δυσκίνητη και οδυνηρή κοινωνική ζωή για να επιτελέσει το έργο που Εκείνος πρέπει να κάνει και να αποκαλύψει πλήρως την ουσία της διεφθαρμένης ανθρωπότητας. Η πρόστυχη κοινωνική ζωή δεν θίγει τη σάρκα Του. Το έργο και τα λόγια Του αποκαλύπτουν μόνο την ανυπακοή του ανθρώπου και δεν παρέχουν στον

άνθρωπο την εμπειρία και τα μαθήματα για την αντιμετώπιση του κόσμου. Δεν χρειάζεται να διερευνά την κοινωνία ή την οικογένεια του ανθρώπου όταν παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή. Το να εκθέτει και να κρίνει τον άνθρωπο δεν αποτελεί έκφραση των εμπειριών στη σάρκα Του· είναι για να αποκαλύψει την αδικία του ανθρώπου, αφού για μεγάλο χρονικό διάστημα γνωρίζει την ανυπακοή του ανθρώπου και απεχθάνεται τη διαφθορά της ανθρωπότητας. Το έργο που επιτελεί είναι μόνο να αποκαλύψει τη διάθεσή Του στον άνθρωπο και να εκφράσει το Είναι Του. Μόνο Αυτός μπορεί να κάνει αυτό το έργο, δεν είναι κάτι που θα μπορούσε να επιτύχει ένας άνθρωπος με σάρκα και οστά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

329. Ο Θεός ενσαρκώνεται αποκλειστικά και μόνο για να καθοδηγήσει την εποχή και να θέσει σε κίνηση νέο έργο. Είναι απαραίτητο να κατανοήσετε αυτό το σημείο. Αυτό διαφέρει κατά πολύ από τη λειτουργία του ανθρώπου, και αυτά τα δύο δεν μπορούν να συγκριθούν. Ο άνθρωπος χρειάζεται μια μακρά περίοδο καλλιέργειας και τελείωσης προτού μπορέσει να χρησιμοποιηθεί για να επιτελέσει έργο, και απαιτείται μια ανθρώπινη φύση ιδιαίτερα υψηλής τάξεως. Ο άνθρωπος δεν πρέπει μόνο να είναι σε θέση να συντηρήσει τη σύνεση της κανονικής ανθρώπινης φύσης, αλλά πρέπει να κατανοήσει περαιτέρω πολλές από τις αρχές και τους κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά του σε σχέση με τους άλλους και, επιπλέον, πρέπει να δεσμευτεί να μελετήσει ακόμη περισσότερα σχετικά με τη σοφία και την ηθική γνώση του ανθρώπου. Αυτά θα πρέπει να είναι τα εφόδια του ανθρώπου. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει για τον ενσαρκωμένο Θεό, διότι το έργο Του μήτε αντιπροσωπεύει τον άνθρωπο μήτε αποτελεί το έργο του ανθρώπου· αντιθέτως, αποτελεί άμεση έκφραση του Είναι Του και άμεση εφαρμογή του έργου που οφείλει Αυτός να επιτελέσει. (Φυσικά, το έργο Του επιτελείται στον κατάλληλο χρόνο, και όχι πρόχειρα ή τυχαία, και ξεκινά όταν φτάνει η ώρα να εκπληρώσει τη διακονία Του.) Δεν συμμετέχει στη ζωή του ανθρώπου ή στο έργο του ανθρώπου, δηλαδή η ανθρώπινη φύση Του δεν είναι εξοπλισμένη με κανένα από αυτά τα στοιχεία (αν και αυτό δεν επηρεάζει το έργο Του). Αυτός εκπληρώνει μόνο τη διακονία Του όταν έρχεται η ώρα να το κάνει. Όποιο κι αν είναι το κύρος Του, απλώς προχωρά αποφασιστικά στο έργο που οφείλει να επιτελέσει. Ό,τι κι αν γνωρίζει ο άνθρωπος για Εκείνον και όποια γνώμη κι αν έχει για Εκείνον, το έργο Του ουδόλως επηρεάζεται.

330. Το έργο που κάνει ο Θεός δεν αντιπροσωπεύει την εμπειρία της σάρκας Του· το έργο που κάνει ο άνθρωπος αντιπροσωπεύει την εμπειρία του ανθρώπου. Ο καθένας μιλάει για την προσωπική του εμπειρία. Ο Θεός μπορεί να εκφράσει άμεσα την αλήθεια, ενώ ο άνθρωπος μπορεί να εκφράσει μόνο την αντίστοιχη εμπειρία αφού έχει βιώσει την αλήθεια. Το έργο του Θεού δεν έχει κανόνες και δεν υπόκειται σε χρονικούς ή γεωγραφικούς περιορισμούς. Μπορεί να εκφράσει αυτό που είναι οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Εργάζεται όπως θέλει. Το έργο του ανθρώπου έχει όρους και συνθήκες· διαφορετικά, δεν μπορεί να εργαστεί και δεν μπορεί να εκφράσει τη γνώση του για τον Θεό ή την εμπειρία του για την αλήθεια. Απλώς πρέπει να συγκρίνεις τις διαφορές μεταξύ τους για να πεις αν είναι το έργο του Θεού ή το έργο του ανθρώπου. Εάν δεν υπάρχει έργο του ίδιου του Θεού και υπάρχει μόνο το έργο του ανθρώπου, θα γνωρίζεις απλώς ότι οι διδασκαλίες των ανθρώπων είναι υψηλές, πέρα από την ικανότητα κάποιου άλλου· ο τόνος της ομιλίας τους, οι αρχές τους στο χειρισμό των πραγμάτων και ο έμπειρος και σταθερός τρόπος εργασίας τους απέχουν μακράν των άλλων όντων. Όλοι θαυμάζετε αυτούς τους ανθρώπους που έχουν καλό επίπεδο και υψηλές γνώσεις, αλλά δεν μπορείς να δεις από το έργο και τα λόγια του Θεού πόσο υψηλή είναι η ανθρώπινη φύση Του. Αντίθετα, είναι συνηθισμένος και όταν εργάζεται, είναι φυσιολογικός και πραγματικός, ταυτόχρονα όμως και απροσμέτρητος στους θνητούς, γεγονός που κάνει τους ανθρώπους να αισθάνονται ένα είδος ευλάβειας προς Εκείνον. Ίσως η εμπειρία ενός ατόμου στο έργο του είναι ιδιαίτερα υψηλή ή η φαντασία και η συλλογιστική του είναι ιδιαίτερα υψηλές και η ανθρώπινη φύση του είναι ιδιαίτερα καλή· αυτά μπορούν μόνο να κερδίσουν τον θαυμασμό των ανθρώπων, αλλά σε καμία περίπτωση να προκαλέσουν το δέος και τον σεβασμό τους. Όλοι οι άνθρωποι θαυμάζουν εκείνους που έχουν την ικανότητα να εργάζονται και που έχουν ιδιαίτερη βαθιά εμπειρία και μπορούν να πράττουν την αλήθεια, αλλά ποτέ δεν μπορούν να νιώσουν απέναντί τους δέος· απλώς θαυμασμό και φθόνο. Οι άνθρωποι όμως που έχουν βιώσει το έργο του Θεού δεν θαυμάζουν τον Θεό, αντ' αυτού αισθάνονται ότι το έργο Του είναι πέρα από το ανθρώπινο εύρος, ακατάληπτο και ότι είναι πραγματικά φρέσκο και υπέροχο. Όταν οι άνθρωποι βιώνουν το έργο του Θεού, η πρώτη γνώση τους για Εκείνον είναι ότι είναι ακατάληπτος, σοφός και θαυμάσιος, και ασυνείδητα Τον σέβονται και νιώθουν το μυστήριο του έργου που κάνει, το οποίο απλώνεται

πέρα από το μυαλό του ανθρώπου. Οι άνθρωποι θέλουν απλώς να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις Του, να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες Του· δεν θέλουν να Τον υπερβούν, διότι το έργο που κάνει υπερβαίνει τη σκέψη και τη φαντασία του ανθρώπου και δεν μπορεί να επιτελεστεί από τον άνθρωπο. Ακόμα και ο ίδιος ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τις δικές του ανεπάρκειες, ενώ Εκείνος έχει ανοίξει ένα νέο μονοπάτι και έρχεται να φέρει τον άνθρωπο σε έναν νεώτερο και πιο όμορφο κόσμο, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να κάνει μια νέα πρόοδο και ένα νέο ξεκίνημα. Αυτό που αισθάνονται οι άνθρωποι για τον Θεό δεν είναι θαυμασμός, ή μάλλον δεν είναι μόνο θαυμασμός. Η βαθύτερη εμπειρία τους είναι δέος και αγάπη, το συναίσθημά τους είναι ότι ο Θεός είναι πράγματι θαυμάσιος. Κάνει έργο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει και λέει πράγματα που ο άνθρωπος δεν μπορεί να πει. Οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το έργο του Θεού έχουν πάντα ένα απερίγραπτο συναίσθημα. Οι άνθρωποι που έχουν αρκετά βαθιά εμπειρία μπορούν να κατανοήσουν την αγάπη του Θεού· μπορούν να νιώθουν την ομορφιά Του, να νιώθουν ότι το έργο Του είναι τόσο σοφό, τόσο υπέροχο, κι έτσι δημιουργείται άπειρη δύναμη μεταξύ τους. Δεν είναι ο φόβος ή η περιστασιακή αγάπη και σεβασμός, αλλά το βαθύ συναίσθημα της συμπόνιας και της ανεκτικότητας του Θεού στον άνθρωπο. Ωστόσο, οι άνθρωποι που έχουν βιώσει την παίδευση και την κρίση Του, αισθάνονται ότι Εκείνος είναι μεγαλοπρεπής και απρόσβλητος. Ακόμη και οι άνθρωποι που έχουν βιώσει πολύ το έργο Του είναι επίσης ανίκανοι να Τον καταλάβουν· όλοι οι άνθρωποι που Τον αγαπούν πραγματικά γνωρίζουν ότι το έργο Του δεν είναι σύμφωνο με τις έννοιες των ανθρώπων, αλλά πάντα έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις τους. Δεν χρειάζεται ανθρώπους που να έχουν πλήρη θαυμασμό ή να φαίνονται υποτελείς σε Αυτόν, αλλά να έχουν αληθινό σεβασμό και αληθινή υποταγή. Στο μεγαλύτερο μέρος του έργου Του, ο καθένας με αληθινή εμπειρία αισθάνεται ευλάβεια γι᾽ Αυτόν, κάτι που είναι υψηλότερο από τον θαυμασμό. Οι άνθρωποι έχουν δει τη διάθεσή Του λόγω του έργου Του της παίδευσης και της κρίσης και γι᾽ αυτό Τον τιμούν μέσα στην καρδιά τους. Ο Θεός πρέπει να λατρεύεται και να εμπνέει υπακοή, διότι το Είναι Του και η διάθεσή Του δεν είναι ίδια με εκείνα ενός δημιουργημένου όντος και είναι πάνω από αυτά. Ο Θεός είναι αυθύπαρκτος και παντοτινός, είναι ένα μη-δημιουργημένο ον, και μόνο ο Θεός αξίζει σεβασμό και υπακοή· ο άνθρωπος δεν είναι κατάλληλος γι᾽ αυτό.

Ι) Λόγια σχετικά με το πώς να εισέλθει κανείς στην αλήθεια πραγματικότητα στην πίστη στον Θεό

(Α) Σχετικά με το ανακαλύπτοντας τι είναι η πίστη στον Θεό

331. Παρόλο που πολλοί πιστεύουν στον Θεό, λίγοι είναι αυτοί που κατανοούν τι σημαίνει η πίστη στον Θεό και τι πρέπει να κάνουν για να τους επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Αυτό συμβαίνει επειδή, παρόλο που οι άνθρωποι γνωρίζουν τη λέξη «Θεός», αλλά και φράσεις όπως «το έργο του Θεού», δεν γνωρίζουν τον Θεό, πόσο μάλλον το έργο Του. Δεν αποτελεί έκπληξη, συνεπώς, που τα πιστεύω όλων αυτών που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι συγκεχυμένα. Οι άνθρωποι δεν παίρνουν την πίστη στον Θεό στα σοβαρά, επειδή το να πιστεύεις στον Θεό τούς είναι κάτι υπερβολικά ξένο, υπερβολικά παράξενο. Έτσι, δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του Θεού. Με άλλα λόγια, αν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τον Θεό, δεν γνωρίζουν το έργο Του, τότε, όχι μόνο δεν είναι χρήσιμοι στον Θεό, αλλά κι ακόμη περισσότερο, δεν μπορούν να εκπληρώσουν το θέλημα του Θεού. «Πίστη στον Θεό» σημαίνει να πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός. Αυτή είναι η πιο απλή έννοια της πίστης στον Θεό. Ωστόσο, το να πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός δεν είναι το ίδιο με το να πιστεύεις πραγματικά στον Θεό. Είναι περισσότερο κάποιο είδος απλής πίστης με ισχυρές θρησκευτικές αποχρώσεις. Πραγματική πίστη στον Θεό σημαίνει να βιώνεις τα λόγια και τα έργα του Θεού, με βάση την πεποίθηση ότι ο Θεός είναι ο κυρίαρχος των πάντων. Έτσι θα αποδεσμευτείς από τη διεφθαρμένη διάθεσή σου, θα εκπληρώσεις το θέλημα του Θεού και θα μπορέσεις να γνωρίσεις τον Θεό. Μόνο μέσα από μια τέτοια πορεία θα μπορείς να θεωρηθείς πιστός στον Θεό. Ωστόσο, συχνά οι άνθρωποι θεωρούν την πίστη στον Θεό ως κάτι πολύ απλό και επιπόλαιο. Οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό κατ' αυτόν τον τρόπο, έχουν χάσει αυτό που σημαίνει πίστη στον Θεό, και παρόλο που μπορεί να συνεχίσουν να πιστεύουν μέχρι τέλους, δεν θα λάβουν ποτέ την έγκριση του Θεού, επειδή βαδίζουν στο λανθασμένο μονοπάτι.

Σήμερα, υπάρχουν ακόμα αυτοί που πιστεύουν στο γράμμα του Θεού, σε κούφιες δοξασίες. Αγνοούν ότι η πίστη τους στον Θεό είναι ανούσια κι ότι είναι αδύνατον να λάβουν την έγκριση του Θεού, ενώ εξακολουθούν να προσεύχονται για ειρήνη και επαρκή χάρη από τον Θεό. Πρέπει να σταματήσουμε και να αναρωτηθούμε: Είναι πραγματικά δυνατόν η πίστη στον Θεό να είναι το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο; Η πίστη στον Θεό δεν σημαίνει τίποτα περισσότερο από το να λαμβάνει κανείς την άπλετη χάρη του Θεού; Είναι δυνατόν άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό, αλλά δεν Τον γνωρίζουν, ή πιστεύουν στον Θεό αλλά Του αντιτίθενται, να εκπληρώνουν πραγματικά το θέλημά Του;

Απόσπασμα από τον Πρόλογο του βιβλίου «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

332. Τι είναι η πραγματική πίστη στον Θεό σήμερα; Είναι η αποδοχή του λόγου του Θεού ως πραγματικότητας της ζωής σου και η γνώση του Θεού μέσα από τον λόγο Του για να επιτευχθεί αληθινή αγάπη γι' Αυτόν. Για να είμαστε σαφείς: Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να υπακούς στον Θεό, να αγαπάς τον Θεό και να εκπληρώνεις το καθήκον που θα πρέπει να εκπληρώνει ένα πλάσμα του Θεού. Αυτός είναι ο στόχος της πίστης στον Θεό. Πρέπει να καταφέρεις να αποκτήσεις γνώση για το κάλλος του Θεού, για το γεγονός ότι ο Θεός είναι άξιος σεβασμού, για το γεγονός ότι, στα πλάσματά Του, ο Θεός επιτελεί το έργο της σωτηρίας και της τελείωσης —αυτά είναι τα απολύτως απαραίτητα στοιχεία της πίστης σου στον Θεό. Η πίστη στον Θεό είναι κατά κύριο λόγο η αλλαγή από μια ζωή της σάρκας σε μια ζωή αγάπης για τον Θεό· από το να ζεις μες στη διαφθορά στο να ζεις μες στη ζωή των λόγων του Θεού· είναι το να εξέρχεσαι από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού· είναι το να μπορείς να επιτύχεις υπακοή στον Θεό και όχι υπακοή στη σάρκα· είναι το να δίνεις τη δυνατότητα στον Θεό να κερδίσει ολόκληρη την καρδιά σου, να δίνεις τη δυνατότητα στον Θεό να σε οδηγήσει στην τελείωση και να απελευθερώνεσαι από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση. Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί, κατά κύριο λόγο, στο να μπορέσουν η δύναμη και η δόξα του Θεού να εκδηλωθούν μέσα σου, ώστε να μπορέσεις να κάνεις το θέλημα του Θεού και να πραγματοποιήσεις το σχέδιο του Θεού και να είσαι σε θέση να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό ενώπιον του Σατανά. Η πίστη στον Θεό δεν θα πρέπει να περιστρέφεται γύρω από την επιθυμία να βλέπεις σημεία και τέρατα, ούτε θα πρέπει να υφίσταται για χάρη της προσωπικής σου σάρκας. Θα πρέπει να αφορά την επιδίωξη της γνώσης του Θεού και την ικανότητα να υπακούει κανείς στον Θεό και, όπως ο Πέτρος, να Τον

υπακούει ως τον θάνατο. Αυτοί είναι οι βασικοί στόχοι της πίστης στον Θεό. Ο άνθρωπος τρώει και πίνει τον λόγο του Θεού προκειμένου να γνωρίσει τον Θεό και να Τον ικανοποιήσει. Η βρώση και η πόση του λόγου του Θεού σού δίνει μεγαλύτερη γνώση του Θεού, και μόνο κατόπιν τούτου μπορείς να Τον υπακούς. Μόνο με γνώση του Θεού μπορείς να Τον αγαπάς, κι αυτός είναι ο στόχος που θα πρέπει να έχει ο άνθρωπος κατά την πίστη του στον Θεό. Εάν, κατά την πίστη σου στον Θεό, προσπαθείς μονίμως να δεις σημεία και τέρατα, τότε η οπτική αυτής της πίστης στον Θεό είναι λανθασμένη. Η πίστη στον Θεό είναι κυρίως η αποδοχή του λόγου του Θεού ως πραγματικότητας της ζωής. Μόνο κάνοντας πράξη τα λόγια από το στόμα του Θεού και εκτελώντας τα μέσα σου μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος του Θεού. Κατά την πίστη στον Θεό, ο άνθρωπος θα πρέπει να επιδιώκει να οδηγηθεί στην τελείωση από τον Θεό, να είναι σε θέση να υποτάσσεται στον Θεό και να έχει απόλυτη υπακοή στον Θεό. Εάν μπορείς να υπακούς στον Θεό αδιαμαρτύρητα, να λαμβάνεις υπόψη τις επιθυμίες του Θεού, να επιτύχεις το ανάστημα του Πέτρου και να έχεις το ύφος του Πέτρου για το οποίο κάνει λόγο ο Θεός, τότε θα έχεις πετύχει την πίστη στον Θεό και αυτό θα σημαίνει ότι έχεις αποκτηθεί από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλα επιτυγχάνονται δια του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

333. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο Του, να βιώνεις τον λόγο Του και να κάνεις πράξη τον λόγο Του. Μόνο αυτή είναι η πίστη στον Θεό! Εάν λες ότι πιστεύεις στον Θεό με το στόμα σου, αλλά είσαι ανίκανος να κάνεις πράξη οποιονδήποτε λόγο Του ή να παράγεις κάποια πραγματικότητα, αυτό δεν σημαίνει πίστη στον Θεό. Αυτό σημαίνει «η αναζήτηση άρτου για την ικανοποίηση της πείνας». Αν μιλάς μόνο για ασήμαντη μαρτυρία, άχρηστα ζητήματα και επιφανειακά θέματα και δεν κατέχεις ούτε το παραμικρό ίχνος πραγματικότητας, αυτό δεν συνιστά πίστη στον Θεό και δεν έχεις κατανοήσει τον σωστό τρόπο που πρέπει να πιστεύεις στον Θεό. Γιατί πρέπει να τρως και να πίνεις περισσότερο από τον λόγο του Θεού; Θεωρείται άραγε πίστη αν δεν τρως και δεν πίνεις τον λόγο Του και αναζητάς μόνο να ανέλθεις στον ουρανό; Ποιο είναι το πρώτο βήμα κάποιου που πιστεύει στον Θεό; Με ποιο μονοπάτι επιτυγχάνει ο Θεός την τελείωση του ανθρώπου; Μπορείς να τελειωθείς χωρίς να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού; Μπορείς να θεωρείσαι άνθρωπος της βασιλείας χωρίς να είναι ο λόγος του Θεού η πραγματικότητά σου; Τι ακριβώς είναι η

πίστη στον Θεό; Όσοι πιστεύουν στον Θεό, θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον μια καλή συμπεριφορά εξωτερικά, και είναι εξαιρετικά σημαντικό να κατέχουν τον λόγο του Θεού. Ό,τι και να συμβεί, δεν μπορείς ποτέ να απομακρυνθείς από τον λόγο Του. Η γνώση σου για τον Θεό και η εκπλήρωση του θελήματός Του επιτυγχάνονται μέσω του λόγου Του. Στο μέλλον, κάθε έθνος, δόγμα, θρησκεία και τομέας θα κατακτηθεί μέσω του λόγου. Ο Θεός θα μιλήσει άμεσα, και όλοι οι άνθρωποι θα κρατήσουν τον λόγο του Θεού στα χέρια τους. Μέσω αυτού, θα τελειωθούν οι άνθρωποι. Ο λόγος του Θεού διεισδύει παντού: Οι άνθρωποι μιλάνε για τον λόγο του Θεού και κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού, ενώ φυλάσσουν και μέσα τους τον λόγο του Θεού. Τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, είναι διαποτισμένοι με τον λόγο του Θεού, και έτσι φτάνουν στην τελείωση. Όσοι εκπληρώνουν το θέλημα του Θεού και μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία Του, είναι όσοι έχουν τον λόγο του Θεού ως πραγματικότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

334. Σήμερα, πρέπει να ακολουθήσεις το σωστό μονοπάτι αφού πιστεύεις στον πρακτικό Θεό. Αφού έχεις πίστη στον Θεό, δεν θα πρέπει να αναζητάς μόνο ευλογίες, αλλά να επιζητείς ν' αγαπάς τον Θεό και να γνωρίσεις τον Θεό. Μέσω της διαφώτισης από Αυτόν και της δικής σου επιδίωξης, μπορείς να φας και να πιεις τον λόγο Του, να αναπτύξεις μια πραγματική κατανόηση του Θεού και να έχεις πραγματική αγάπη για τον Θεό που πηγάζει από τα βάθη της καρδιάς σου. Με άλλα λόγια, η αγάπη σου για τον Θεό είναι η πιο γνήσια, τέτοια που κανένας δεν μπορεί να καταστρέψει ή να σταθεί εμπόδιο στην αγάπη σου γι' Αυτόν. Τότε είσαι στον σωστό δρόμο της πίστης στον Θεό. Αυτό αποδεικνύει ότι ανήκεις στον Θεό, διότι η καρδιά σου έχει γίνει κτήμα του Θεού και τότε δεν μπορείς να καταληφθείς από τίποτε άλλο. Λόγω της εμπειρίας σου, του τιμήματος που πλήρωσες και του έργου του Θεού, είσαι σε θέση να αναπτύξεις αυτόκλητη αγάπη για τον Θεό. Τότε έχεις ελευθερωθεί από την επιρροή του Σατανά και ζεις στο φως του λόγου του Θεού. Μόνο όταν έχεις απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους μπορεί να θεωρηθεί ότι έχεις κερδίσει τον Θεό. Στην πίστη σου στον Θεό, πρέπει να επιζητείς αυτόν τον στόχο. Αυτό αποτελεί καθήκον καθενός από εσάς. Κανείς δεν θα πρέπει να είναι εφησυχασμένος με την κατάσταση ως έχει. Δεν μπορείτε να είστε δίγνωμοι ως προς το έργο του Θεού ούτε να το εκλαμβάνετε ελαφρά τη καρδία. Θα πρέπει να σκέφτεστε τον Θεό από όλες τις απόψεις και ανά πάσα στιγμή, και να πράττετε τα πάντα για

χάρη Του. Όταν μιλάτε ή κάνετε πράξεις, θα πρέπει να βάζετε πρώτα τα συμφέροντα του οίκου του Θεού. Μόνο αυτό συμμορφώνεται με το θέλημα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

335. Μπορεί να νομίζεις πως το να πιστεύεις στον Θεό έχει να κάνει με το να υποφέρεις ή να κάνεις κάθε λογής πράγματα γι' Αυτόν· ίσως νομίζεις ότι η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να ηρεμήσει η σάρκα σου ή να κυλίσουν όλα ομαλά στη ζωή σου, ή να είσαι άνετος και ήρεμος παντού. Εντούτοις, κανένα απ' αυτά δεν αποτελεί σκοπό που θα πρέπει να ενσωματώνουν οι άνθρωποι στην πίστη τους στον Θεό. Αν πιστεύεις για χάρη αυτών των σκοπών, τότε η οπτική σου είναι εσφαλμένη και, απλούστατα, είναι αδύνατον τελειωθείς. Οι ενέργειες του Θεού, η δίκαιη διάθεσή Του, η σοφία Του, ο λόγος Του, η θαυμαστότητα και η ακαταληπτότητά Του είναι όλα πράγματα που οφείλουν να κατανοήσουν οι άνθρωποι. Αφού τα κατανοήσεις αυτά, θα πρέπει να χρησιμοποιήσεις αυτήν την κατανόηση για να απαλλαγείς από όλες τις προσωπικές σου απαιτήσεις, ελπίδες και αντιλήψεις μέσα σου. Μόνο εξαλείφοντας τα παραπάνω μπορείς να πληροίς τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο Θεός και μόνο κάνοντας αυτά μπορείς να αποκτήσεις ζωή και να ικανοποιείς τον Θεό. Η πίστη στον Θεό αποσκοπεί στο να Τον ικανοποιεί κανείς και να βιώνει τη διάθεση που Αυτός απαιτεί, έτσι ώστε οι ενέργειες και η δόξα Του να εκδηλωθούν μέσω αυτής της ομάδας ανάξιων ανθρώπων. Αυτή είναι η σωστή οπτική για να πιστεύει κανείς στον Θεό, καθώς και ο στόχος που θα πρέπει να επιδιώκεις. Θα πρέπει να πιστεύεις στον Θεό απ' τη σωστή σκοπιά και να επιζητάς να λαμβάνεις τον λόγο του Θεού. Πρέπει να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού, να είσαι σε θέση να βιώνεις την αλήθεια και, ειδικότερα, να μπορείς να δεις τις πρακτικές Του πράξεις, τις υπέροχες πράξεις Του σε όλο το σύμπαν, καθώς και το πρακτικό έργο που Αυτός επιτελεί στη σάρκα. Μέσω των πραγματικών τους εμπειριών, οι άνθρωποι μπορούν να εκτιμήσουν με ποιον ακριβώς τρόπο εκτελεί ο Θεός έργο πάνω τους και ποιο είναι το θέλημά Του γι' αυτούς. Όλα αυτά γίνονται με σκοπό να εξαλειφθεί η διεφθαρμένη σατανική διάθεση των ανθρώπων. Αφού εξαλείψεις όλη την ακαθαρσία και την αδικία μέσα σου, αφού απαλλαγείς από τις λαθεμένες σου προθέσεις και αναπτύξεις αληθινή πίστη στον Θεό —μόνο έχοντας πραγματική πίστη μπορείς να αγαπήσεις αληθινά τον Θεό. Μόνο με βάση την πίστη σου στον Θεό μπορείς να Τον αγαπήσεις αληθινά. Μπορείς να καταφέρεις να αγαπήσεις τον Θεό χωρίς να πιστεύεις σ'

Αυτόν; Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, δεν μπορείς να είσαι συγκεχυμένος στην πίστη σου. Κάποιοι άνθρωποι γεμίζουν σθένος όταν βλέπουν πως η πίστη στον Θεό θα τους αποφέρει ευλογίες, ωστόσο χάνουν πάσα ενέργεια τη στιγμή που βλέπουν πως πρέπει να υποστούν εξευγενισμούς. Είναι αυτό πίστη στον Θεό; Εν τέλει, πρέπει να επιτύχεις ολοκληρωμένη και απόλυτη υπακοή ενώπιον του Θεού στην πίστη σου. Πιστεύεις στον Θεό αλλά εξακολουθείς να έχεις απαιτήσεις απ' Αυτόν, έχεις πολλές θρησκευτικές αντιλήψεις που δεν μπορείς να αφήσεις πίσω, προσωπικά συμφέροντα που δεν μπορείς να αποχωριστείς, και παρόλα αυτά εξακολουθείς να αναζητάς ευλογίες της σάρκας και θέλεις ο Θεός να σώσει τη σάρκα σου, να σώσει την ψυχή σου —όλα αυτά είναι συμπεριφορές ανθρώπων που έχουν εσφαλμένη οπτική. Παρόλο που οι άνθρωποι με θρησκευτικές πεποιθήσεις έχουν πίστη στον Θεό, δεν επιδιώκουν αλλαγή διάθεσης και δεν επιδιώκουν να γνωρίσουν τον Θεό, αλλά αντιθέτως, επιζητούν μόνο τα συμφέροντα της σάρκας τους. Πολλοί ανάμεσά σας έχουν πίστη που εμπίπτει στην κατηγορία των θρησκευτικών πεποιθήσεων· αυτή δεν συνιστά αληθινή πίστη στον Θεό. Για να πιστέψουν στον Θεό οι άνθρωποι πρέπει να κατέχουν καρδιά που είναι έτοιμη να υποφέρει γι' Αυτόν και τη θέληση να παραδοθούν. Αν δεν πληρούν τις δύο αυτές προϋποθέσεις, η πίστη τους στον Θεό δεν είναι έγκυρη και δεν θα είναι σε θέση να επιτύχουν αλλαγή στη διάθεσή τους. Μόνο οι άνθρωποι που επιδιώκουν πραγματικά την αλήθεια, αναζητούν τη γνώση για τον Θεό και επιδιώκουν τη ζωή είναι αυτοί που πιστεύουν αληθινά στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

336. Με το πέρασμα των ετών, είδα πάμπολλους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό. Ποια μορφή προσλαμβάνει η πίστη αυτή; Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό σαν να ήταν κενός αέρας. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν καμία απάντηση σε ερωτήσεις για την ύπαρξη του Θεού, επειδή δεν μπορούν να αισθάνονται ή να αναγνωρίζουν την παρουσία ή την απουσία του Θεού, πόσο μάλλον να τις βλέπουν ή να τις κατανοούν ξεκάθαρα. Υποσυνείδητα, οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι ο Θεός δεν υπάρχει. Κάποιοι άλλοι πιστεύουν στον Θεό σαν να είναι άνθρωπος. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι πιστεύουν ότι ούτε ο Θεός είναι ικανός να πράξει όσα είναι ανίκανοι να πράξουν οι ίδιοι, και ότι πρέπει να σκέφτεται όπως σκέφτονται αυτοί. Ο ορισμός του ανθρώπου αυτού για τον Θεό είναι «ένα αόρατο και μη απτό άτομο». Υπάρχει

επίσης μια ομάδα ανθρώπων, που πιστεύουν στον Θεό σαν να είναι μαριονέτα. Οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι ο Θεός δεν έχει συναισθήματα. Νομίζουν ότι ο Θεός είναι ένα άγαλμα από πηλό και ότι όταν αντιμετωπίζει κάποιο ζήτημα, ο Θεός δεν έχει στάση, άποψη ή ιδέες· πιστεύουν πως βρίσκεται στο έλεος του ανθρώπινου είδους. Οι άνθρωποι πιστεύουν απλώς αυτό που θέλουν να πιστέψουν. Αν Τον κάνουν μέγα, είναι μέγας· αν Τον κάνουν μικρό, είναι μικρός. Όταν οι άνθρωποι αμαρτάνουν και χρειάζονται το έλεος του Θεού, την ανεκτικότητα, την αγάπη Του, τότε ο Θεός πρέπει να εκτείνει το έλεός Του. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι «κατασκευάζουν» έναν Θεό στο μυαλό τους, και κάνουν τον Θεό αυτόν να εκπληρώνει τις απαιτήσεις τους και να ικανοποιεί όλες τους τις επιθυμίες. Ανεξάρτητα από το πού ή πότε, ανεξάρτητα από το τι κάνει το άτομο αυτό, εκείνοι θα υιοθετήσουν το εν λόγω καπρίτσιο στη μεταχείριση του Θεού και στην πίστη τους σε Αυτόν. Υπάρχουν ακόμη και εκείνοι που πιστεύουν ότι ο Θεός μπορεί να τους σώσει, αφού πρώτα έχουν επιδεινώσει τη διάθεσή Του. Τούτο συμβαίνει, επειδή πιστεύουν ότι η αγάπη του Θεού είναι απέραντη, η διάθεση του Θεού, δίκαιη και ότι, ανεξάρτητα από το ότι οι άνθρωποι υβρίζουν τον Θεό, Εκείνος δεν πρόκειται να θυμάται τίποτε από αυτά. Δεδομένου ότι τα λάθη, τα παραπτώματα και η ανυπακοή του ανθρώπου αποτελούν στιγμιαία έκφραση της διάθεσης του συγκεκριμένου ατόμου, ο Θεός δίνει στους ανθρώπους ευκαιρίες, και είναι ανεκτικός και υπομονετικός μαζί τους. Ο Θεός θα εξακολουθήσει να τους αγαπά όπως και πριν. Έτσι, η ελπίδα σωτηρίας τους είναι ακόμα μεγάλη. Στην πραγματικότητα, ανεξάρτητα από το αν κάποιος πιστεύει στον Θεό, εφόσον δεν επιδιώκει την αλήθεια, τότε ο Θεός τηρεί αρνητική στάση απέναντί του. Τούτο συμβαίνει, επειδή ενώ πιστεύεις στον Θεό, και ίσως φυλάς σαν θησαυρό το βιβλίο του λόγου Του, το μελετάς κάθε μέρα, διαβάζοντάς το καθημερινά, εντούτοις βάζεις κατά μέρος τον αληθινό Θεό, Τον θεωρείς κενό αέρα και άνθρωπο και, ορισμένοι από εσάς τον θεωρούν απλά μαριονέτα. Γιατί το θέτω κατ' αυτόν τον τρόπο; Επειδή από την πλευρά που το βλέπω Εγώ, ανεξάρτητα από το αν βρίσκεστε αντιμέτωποι με κάποιο ζήτημα ή συναντάτε κάποια περίσταση, όσα υπάρχουν στο υποσυνείδητό σας, όσα αναπτύσσονται μέσα εκεί —κανένα τους δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με τον λόγο του Θεού ούτε επιδιώκει την αλήθεια. Εσύ γνωρίζεις μόνο όσα σκέφτεσαι εσύ ο ίδιος, τις δικές σου απόψεις και, στη συνέχεια, οι δικές σου ιδέες και απόψεις επιβάλλονται διά της βίας στον Θεό. Στον νου σου γίνονται απόψεις του Θεού, κι από αυτές τις απόψεις δημιουργείς πρότυπα που στηρίζεις ακράδαντα. Με την

πάροδο του χρόνου, το να προχωράς κατ' αυτόν τον τρόπο σε απομακρύνει ολοένα και περισσότερο από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

337. Γιατί πιστεύεις στον Θεό; Οι περισσότεροι άνθρωποι σαστίζουν με αυτό το ερώτημα. Έχουν πάντα δύο εντελώς διαφορετικές απόψεις σχετικά με τον πρακτικό Θεό και τον Θεό στους ουρανούς, που δείχνει ότι πιστεύουν στον Θεό, όχι με σκοπό να υπακούν, αλλά για να λαμβάνουν συγκεκριμένα προνόμια ή να αποφύγουν τα δεινά της καταστροφής. Μόνο τότε είναι σχετικά υπάκουοι, αλλά η υπακοή τους είναι υπό όρους, είναι για χάρη των δικών τους προσωπικών προοπτικών και τους επιβάλλεται. Λοιπόν: γιατί πιστεύεις στον Θεό; Αν είναι μόνο για χάρη των προοπτικών σου και της μοίρας σου, τότε καλύτερα για σένα να μην πιστεύεις. Πίστη σαν κι αυτή είναι αυταπάτη, αυτό-επιβεβαίωση και αυτοεκτίμηση. Αν η πίστη σου δεν χτιστεί επάνω στο θεμέλιο της υπακοής στον Θεό, τότε τελικά θα τιμωρηθείς, ως αποτέλεσμα της εναντίωσής σου στον Θεό. Όλοι αυτοί οι οποίοι δεν αναζητούν την υπακοή στον Θεό, μέσα από την πίστη τους εναντιώνονται στον Θεό. Ο Θεός ζητάει από τους ανθρώπους να αναζητούν την αλήθεια, να διψούν για τον λόγο του Θεού και να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κάνουν πράξη, ώστε να επιτύχουν την υπακοή στον Θεό. Εάν τα κίνητρά σου είναι πραγματικά τέτοια, τότε ο Θεός σίγουρα θα σε επαινέσει και σίγουρα θα είναι ευγενικός απέναντι σου. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει. Εάν τα κίνητρά σου δεν είναι προς χάρη της υπακοής στον Θεό και έχεις άλλους σκοπούς, τότε όλα όσα λες και κάνεις —οι προσευχές σου ενώπιον του Θεού, ακόμη και κάθε πράξη σου— θα είναι σε αντίθεση με τον Θεό. Μπορεί να είσαι γλυκομίλητος και ευγενής, κάθε μία πράξη και έκφρασή σου μπορεί να φαίνεται σωστή, ίσως δείχνεις υπάκουος, αλλά όταν πρόκειται για τα κίνητρά σου και τις απόψεις σου για την πίστη στον Θεό, ό,τι κάνεις είναι μοχθηρό και αντιτίθεται στον Θεό. Οι άνθρωποι που εμφανίζονται τόσο υπάκουοι σαν πρόβατα, αλλά οι καρδιές τους υποκρύπτουν κακές προθέσεις, είναι λύκοι με προβιά προβάτου, προσβάλλουν άμεσα τον Θεό και ο Θεός δεν θα χαριστεί σε κανέναν από αυτούς. Το Άγιο Πνεύμα θα αποκαλύψει τον καθένα από αυτούς, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να δουν ότι ο κάθε ένας από εκείνους που είναι υποκριτές σίγουρα θα γίνει απεχθής

και θα απορριφθεί από το Άγιο Πνεύμα. Μην ανησυχείς: ο Θεός θα αντιμετωπίσει και θα αποφασίσει για κάθε έναν από αυτούς στην ώρα του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Στην πίστη σου για τον Θεό πρέπει να υπακούς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

338. Το μεγαλύτερο λάθος του ανθρώπου που έχει πίστη στον Θεό είναι ότι η πίστη του αρκείται μόνο σε λόγια, και ο Θεός δεν υπάρχει καθόλου στην πρακτική ζωή του. Όλοι οι άνθρωποι όντως πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, όμως ο Θεός δεν είναι μέρος της καθημερινής ζωής τους. Πολλές προσευχές προς τον Θεό βγαίνουν από το στόμα του ανθρώπου, αλλά ο Θεός δεν έχει ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του και, κατά συνέπεια, ο Θεός δοκιμάζει τον άνθρωπο ξανά και ξανά. Καθώς ο άνθρωπος είναι ακάθαρτος, ο Θεός δεν έχει εναλλακτική παρά να δοκιμάσει τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να νιώσει ντροπή και να φτάσει στο σημείο να γνωρίσει τον εαυτό του στις δοκιμασίες. Διαφορετικά, όλοι οι άνθρωποι θα γίνουν απόγονοι του αρχαγγέλου και θα γίνονται ολοένα και πιο διεφθαρμένοι. Κατά τη διάρκεια της πίστης του ανθρώπου στον Θεό, αποτινάσσονται πολλά προσωπικά κίνητρα και στόχοι, καθώς εκείνος καθαίρεται αδιαλείπτως από τον Θεό. Διαφορετικά, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, και ο Θεός δεν διαθέτει κανέναν τρόπο να πράξει στον άνθρωπο το έργο που Εκείνος οφείλει. Ο Θεός πρώτα καθαίρει τον άνθρωπο. Κατά τη διαδικασία αυτή, ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του και ο Θεός μπορεί να τον αλλάξει. Μόνο έπειτα από τα παραπάνω μπορεί ο Θεός να ενσταλάξει τη ζωή Του στον άνθρωπο, και μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί η καρδιά του ανθρώπου να στραφεί πλήρως στον Θεό. Συνεπώς, η πίστη στον Θεό δεν είναι κάτι τόσο απλό όσο λέει ο άνθρωπος. Όπως το βλέπει ο Θεός, αν έχεις μόνο γνώση αλλά δεν έχεις τον λόγο Του ως ζωή, αν περιορίζεσαι μόνο στη δική σου γνώση αλλά δεν μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια ούτε να βιώσεις τον λόγο του Θεού, τότε αυτό αποτελεί απόδειξη ότι ακόμα δεν διαθέτεις καρδιά αγάπης για τον Θεό και δείχνει ότι η καρδιά σου δεν ανήκει στον Θεό. Η απόκτηση γνώσης για τον Θεό μέσω της πίστης σε Αυτόν: αυτός είναι ο τελικός στόχος, καθώς κι αυτό που θα επιζητήσει ο άνθρωπος. Πρέπει να αφιερώσεις προσπάθεια στη βίωση των λόγων του Θεού, έτσι ώστε να μπορούν να πραγματοποιηθούν στην άσκησή σου. Αν έχεις μόνο δογματική γνώση, τότε η πίστη σου στον Θεό θα καταλήξει στο κενό. Μόνο αν στη συνέχεια κάνεις, επίσης, πράξη και βιώσεις τον λόγο Του, μπορεί η πίστη σου να θεωρηθεί ολοκληρωμένη και σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

339. Πιστεύεις στον Θεό και ακολουθείς τον Θεό και έτσι η καρδιά σου πρέπει να έχει αγάπη για τον Θεό. Πρέπει να παραμερίσεις τη διεφθαρμένη σου διάθεση, να προσπαθήσεις να εκπληρώσεις την επιθυμία του Θεού και να εκτελέσεις το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού. Δεδομένου ότι πιστεύεις και ακολουθείς τον Θεό, θα πρέπει να προσφέρεις τα πάντα σε Αυτόν, να μην έχεις προσωπικές επιλογές ή απαιτήσεις και να επιτύχεις την εκπλήρωση της επιθυμίας του Θεού. Εφόσον δημιουργήθηκες, θα πρέπει να υπακούς στον Κύριο που σε δημιούργησε, γιατί εσύ είσαι εγγενώς χωρίς κυριαρχία πάνω στον εαυτό σου και δεν έχεις την ικανότητα να ελέγχεις το πεπρωμένο σου. Αφού είσαι άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, πρέπει να αναζητάς την αγιοσύνη και την αλλαγή. Επειδή είσαι πλάσμα του Θεού, πρέπει να είσαι πιστός στο καθήκον σου, να μην το υπερβαίνεις και να διατηρείς τη θέση σου. Αυτό δεν πρέπει να σε περιορίζει, ούτε να σε καταπνίγει μέσω της διδασκαλίας, αλλά είναι το μονοπάτι μέσω του οποίου μπορείς να εκπληρώσεις το καθήκον σου και μπορεί να επιτευχθεί —και θα πρέπει να επιτευχθεί— από όλους εκείνους που πράττουν το δίκαιο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

340. Η πιο θεμελιώδης απαίτηση της πίστης του ανθρώπου στον Θεό είναι να έχει μια ειλικρινή καρδιά, να αφιερώνεται πλήρως και να υπακούει πραγματικά. Το πιο δύσκολο για τον άνθρωπο είναι να προσφέρει ολόκληρη τη ζωή του με αντάλλαγμα την αληθινή πίστη, μέσω της οποίας μπορεί να κερδίσει ολόκληρη την αλήθεια και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Αυτό ακριβώς δεν είναι εφικτό από εκείνους που αποτυγχάνουν και είναι ακόμη πιο ανέφικτο από εκείνους που δεν μπορούν να βρουν τον Χριστό. Επειδή ο άνθρωπος δεν είναι καλός στο να αφοσιωθεί πλήρως στον Θεό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι πρόθυμος να εκτελέσει το καθήκον του στον Δημιουργό, επειδή ο άνθρωπος έχει δει την αλήθεια, αλλά την αποφεύγει και βαδίζει το δικό του μονοπάτι, επειδή ο άνθρωπος πάντα αναζητά ακολουθώντας το μονοπάτι αυτών που έχουν αποτύχει, επειδή ο άνθρωπος πάντα αψηφά τον Ουρανό, έτσι και ο άνθρωπος πάντα αποτυγχάνει, πάντα εξαπατάται από τα κόλπα του Σατανά και παγιδεύεται στο δικό του δίχτυ. Επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Χριστό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι έμπειρος στην κατανόηση και την εμπειρία της

αλήθειας, επειδή ο άνθρωπος δείχνει υπερβολικό σεβασμό στον Παύλο και εποφθαλμιά με απληστία τον Παράδεισο, επειδή ο άνθρωπος απαιτεί πάντα να τον υπακούει ο Χριστός και διατάζει τον Θεό, γι' αυτό εκείνες οι μεγάλες προσωπικότητες κι εκείνοι που έχουν βιώσει τις περιπέτειες του κόσμου εξακολουθούν να είναι θνητοί, και ακόμα πεθαίνουν εν μέσω του παιδέματος του Θεού. Το μόνο που μπορώ να πω γι' αυτούς τους ανθρώπους είναι ότι πεθαίνουν με τραγικό τρόπο και ότι η συνέπεια γι' αυτούς —ο θάνατός τους— δεν είναι αδικαιολόγητη. Δεν γίνεται η αποτυχία τους ακόμη πιο απαράδεκτη στον νόμο του Ουρανού; Η αλήθεια προέρχεται από τον κόσμο του ανθρώπου, όμως η αλήθεια στους ανθρώπους μεταφέρεται από τον Χριστό. Προέρχεται από τον Χριστό, δηλαδή από τον ίδιο τον Θεό, και αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Ωστόσο, ο Χριστός παρέχει μόνο την αλήθεια. Δεν έρχεται να αποφασίσει αν ο άνθρωπος θα είναι επιτυχής στην επιδίωξή του για την αλήθεια. Επομένως, η επιτυχία ή η αποτυχία στην αλήθεια εξαρτώνται από την επιδίωξη του ανθρώπου. Η επιτυχία ή η αποτυχία του ανθρώπου στην αλήθεια δεν είχε ποτέ σχέση με τον Χριστό, αλλά καθορίζεται από την επιδίωξή του. Ο προορισμός του ανθρώπου και η επιτυχία του ή η αποτυχία του δεν μπορούν να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι του Θεού, έτσι ώστε ο ίδιος ο Θεός να τα αναλάβει, επειδή αυτό δεν είναι θέμα Θεού, αλλά συνδέεται άμεσα με το καθήκον που πρέπει να επιτελούν τα πλάσματα του Θεού. Οι περισσότεροι άνθρωποι πράγματι έχουν λίγη γνώση της επιδίωξης και του προορισμού του Παύλου και του Πέτρου, όμως δεν γνωρίζουν παρά μόνο το αποτέλεσμα για τον Πέτρο και τον Παύλο και αγνοούν το μυστικό πίσω από την επιτυχία του Πέτρου ή τις ελλείψεις που οδήγησαν στην αποτυχία του Παύλου. Επομένως, εάν είστε εντελώς ανίκανοι να βλέπετε την ουσία της επιδίωξής τους, τότε η επιδίωξη των περισσότερων από εσάς επίσης θα αποτύχει, και ακόμα κι αν ένας μικρός αριθμός από εσάς φτάσει στην επιτυχία, ούτε τότε δεν θα είναι ίσοι με τον Πέτρο. Εάν το μονοπάτι της επιδίωξής σου είναι το σωστό, τότε έχεις μια ελπίδα να επιτύχεις· αν το μονοπάτι που ακολουθείς στην αναζήτηση της αλήθειας είναι λάθος, τότε δεν θα μπορέσεις ποτέ να επιτύχεις και θα έχεις το ίδιο τέλος με τον Παύλο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

341. Αν πιστεύεις στον Θεό, τότε πρέπει να Τον υπακούς, να κάνεις πράξη την αλήθεια και να εκπληρώνεις όλα τα καθήκοντά σου. Επιπλέον, πρέπει να καταλαβαίνεις τα πράγματα

που θα πρέπει να βιώνεις. Αν βιώνεις μόνο την αντιμετώπιση, την πειθαρχία και την κρίση, και αν μπορείς μόνο να απολαμβάνεις τον Θεό, αλλά εξακολουθείς να μην μπορείς να νιώθεις πότε σε πειθαρχεί ή σε αντιμετωπίζει ο Θεός, αυτό είναι απαράδεκτο. Ίσως στον συγκεκριμένο εξευγενισμό να είσαι σε θέση να παραμείνεις ακλόνητος, αλλά αυτό και πάλι δεν είναι αρκετό· πρέπει να συνεχίσεις να βαδίζεις προς τα εμπρός. Το δίδαγμα του να αγαπάς τον Θεό δεν σταματά και δεν τελειώνει ποτέ. Οι άνθρωποι εκλαμβάνουν την πίστη στον Θεό σαν κάτι υπερβολικά απλό, αλλά όταν αποκτούν κάποια πρακτική εμπειρία, τότε συνειδητοποιούν πως η πίστη στον Θεό δεν είναι τόσο απλή όσο φαντάζονται. Όταν ο Θεός εργάζεται για να εξευγενίσει τον άνθρωπο, ο άνθρωπος υποφέρει. Όσο μεγαλύτερος είναι ο εξευγενισμός κάποιου, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η αγάπη του για τον Θεό και τόσο μεγαλύτερο μέρος από τη δύναμη του Θεού θα αποκαλυφθεί μέσα του. Αντιστρόφως, όσο μικρότερος είναι ο εξευγενισμός που δέχεται κάποιος, τόσο λιγότερο θα μεγαλώσει η αγάπη του για τον Θεό και τόσο λιγότερη δύναμη του Θεού θα αποκαλυφθεί μέσα του. Όσο μεγαλύτερος είναι ο εξευγενισμός και ο πόνος αυτού του ανθρώπου και όσο μεγαλύτερο μαρτύριο βιώνει, τόσο πιο μεγάλη θα γίνει και η αγάπη του για τον Θεό, τόσο πιο γνήσια θα γίνει η πίστη του στον Θεό και τόσο πιο βαθιά θα είναι η γνώση του για τον Θεό. Στις εμπειρίες σου, θα δεις ανθρώπους που υποφέρουν πολύ καθώς εξευγενίζονται, που αντιμετωπίζονται και πειθαρχούνται σε μεγάλο βαθμό, και θα δεις ότι αυτοί ακριβώς οι άνθρωποι νιώθουν βαθιά αγάπη για τον Θεό και έχουν πιο βαθιά και διεισδυτική γνώση γι' Αυτόν. Όσοι δεν έχουν βιώσει την αντιμετώπιση έχουν επιφανειακή γνώση και μπορούν μόνο να πουν: «Ο Θεός είναι τόσο καλός, παρέχει χάρη στους ανθρώπους ώστε να μπορούν να Τον απολαμβάνουν». Αν οι άνθρωποι έχουν βιώσει την αντιμετώπιση και την πειθαρχία, τότε είναι σε θέση να μιλούν για την πραγματική γνώση για τον Θεό. Άρα όσο πιο θαυμαστό είναι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο, τόσο πιο πολύτιμο και σημαντικό είναι. Όσο πιο ακατανόητο σου είναι και όσο πιο ασύμβατο είναι με τις αντιλήψεις σου, τόσο περισσότερο μπορεί το έργο του Θεού να σε κατακτήσει, να σε κερδίσει και να σε οδηγήσει στην τελείωση. Πόσο σπουδαίο είναι το έργο του Θεού! Αν ο Θεός δεν εξευγένιζε τον άνθρωπο κατ' αυτόν τον τρόπο, αν δεν εργαζόταν σύμφωνα με τη μέθοδο αυτήν, τότε το έργο Του θα ήταν ατελέσφορο και άνευ σπουδαιότητας. Ειπώθηκε κατά το παρελθόν πως ο Θεός θα επέλεγε και θα κέρδιζε αυτήν την ομάδα ανθρώπων, και θα τους ολοκλήρωνε κατά τις έσχατες ημέρες· αυτό έχει εξαιρετική σπουδαιότητα. Όσο πιο μεγαλειώδες είναι το έργο που επιτελεί μέσα

σας, τόσο πιο βαθιά και αγνή είναι η αγάπη σας για τον Θεό. Όσο πιο μεγαλειώδες είναι το έργο του Θεού, τόσο πιο ικανός είναι ο άνθρωπος να κατανοήσει κάτι από τη σοφία Του και τόσο πιο βαθιά είναι η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

342. Η πίστη στον Θεό απαιτεί υπακοή σ' Εκείνον και βίωση του έργου Του. Ο Θεός έχει κάνει τόσο πολύ έργο —θα μπορούσε να ειπωθεί ότι όλα αυτά είναι τελείωση, εξευγενισμός και ακόμα περισσότερο, παίδευση για τους ανθρώπους. Δεν έχει υπάρξει ούτε ένα βήμα στο έργο του Θεού που να συνάδει με τις αντιλήψεις των ανθρώπων· αυτό που έχουν απολαύσει οι άνθρωποι είναι τα σκληρά λόγια του Θεού. Όταν έρθει ο Θεός, οι άνθρωποι θα πρέπει να απολαύσουν την μεγαλοπρέπεια και την οργή Του. Εντούτοις, όσο σκληρά κι αν είναι τα λόγια Του, έρχεται για να σώσει την ανθρωπότητα και να την οδηγήσει στην τελείωση. Ως δημιουργήματα, οι άνθρωποι θα πρέπει να εκπληρώνουν τα καθήκοντα που οφείλουν να εκπληρώσουν και να παραμένουν ακλόνητοι στη μαρτυρία τους για τον Θεό εν μέσω του εξευγενισμού. Σε κάθε δοκιμασία, θα πρέπει να στηρίζουν τη μαρτυρία που θα πρέπει να καταθέσουν και να το κάνουν ηχηρά για χάρη του Θεού. Ο άνθρωπος που το κάνει αυτό είναι νικητής. Όπως κι αν σε εξευγενίζει ο Θεός, παραμένεις γεμάτος εμπιστοσύνη και δεν χάνεις ποτέ την εμπιστοσύνη σου σ' Αυτόν. Κάνεις ό,τι θα πρέπει να κάνει ο άνθρωπος. Αυτό ζητά ο Θεός απ' τον άνθρωπο, και η καρδιά του ανθρώπου θα πρέπει να μπορεί να επιστρέψει ολοκληρωτικά σ' Εκείνον και να στρέφεται σ' Εκείνον κάθε στιγμή που περνά. Αυτός είναι νικητής. Εκείνοι στους οποίους αναφέρεται ο Θεός ως «νικητές» είναι εκείνοι που εξακολουθούν να μπορούν να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους και να διατηρούν την εμπιστοσύνη και την αφοσίωσή τους στον Θεό όταν είναι υπό την επιρροή του Σατανά και ενώ τελούν υπό την πολιορκία του Σατανά, δηλαδή όταν βρίσκονται εν μέσω των δυνάμεων του σκότους. Αν εξακολουθείς να μπορείς να διατηρείς την καρδιά σου αγνή ενώπιον του Θεού και να διατηρείς γνήσια αγάπη για τον Θεό ό,τι κι αν γίνει, τότε παραμένεις σταθερός στη μαρτυρία σου ενώπιον του Θεού, και σ' αυτό αναφέρεται ο Θεός όταν μιλά για κάποιον που είναι «νικητής». Αν η επιδίωξή σου είναι εξαιρετική όταν ο Θεός σε ευλογεί, αλλά οπισθοχωρείς χωρίς τις ευλογίες Του, είναι αυτό αγνότητα; Εφόσον είσαι σίγουρος ότι αυτή η οδός είναι αληθινή, πρέπει να την ακολουθήσεις μέχρι τέλους· πρέπει να διατηρήσεις την

αφοσίωσή σου στον Θεό. Εφόσον έχεις δει ότι ο ίδιος ο Θεός έχει έρθει στη γη για να σε οδηγήσει στην τελείωση, θα πρέπει να δώσεις την καρδιά σου ολοκληρωτικά σ' Αυτόν. Αν εξακολουθείς να μπορείς να Τον ακολουθήσεις, ό,τι κι αν κάνει, ακόμη κι αν αποφασίσει ένα δυσμενές αποτέλεσμα για σένα στο τέλος, αυτό σημαίνει να διατηρείς την αγνότητά σου ενώπιον του Θεού. Η προσφορά ενός άγιου πνευματικού σώματος και ενός αγνού παρθένου στον Θεό σημαίνει να διατηρείς ειλικρινή καρδιά ενώπιον του Θεού. Για την ανθρωπότητα, η ειλικρίνεια είναι αγνότητα και το να είναι κανείς ικανός να είναι ειλικρινής προς τον Θεό σημαίνει να διατηρεί την αγνότητα. Αυτό είναι που θα πρέπει να κάνεις πράξη. Όταν οφείλεις να προσευχηθείς, προσευχήσου· όταν οφείλεις να συμμετάσχεις σε συναθροίσεις συναναστροφής, κάν' το· όταν οφείλεις να ψάλλεις ύμνους, ψάλλε ύμνους· κι όταν οφείλεις να απαρνηθείς τη σάρκα, απαρνήσου τη σάρκα. Όταν εκτελείς το καθήκον σου, μην το κάνεις όπως να 'ναι· όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με δοκιμασίες, μείνε ακλόνητος. Αυτό σημαίνει αφοσίωση στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να διατηρήσεις την αφοσίωσή σου στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

343. Όταν ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο και ανάβλυσε το νερό που παραχώρησε ο Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Δαβίδ έπαιξε τη λύρα για να δοξάσει Εμένα, τον Ιεχωβά —με την καρδιά του γεμάτη χαρά— αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Ιώβ έχασε τα ζώα του που γέμιζαν τα βουνά, καθώς και ανείπωτες ποσότητες πλούτου, και το κορμί του γέμισε με οδυνηρές πληγές, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν μπόρεσε να ακούσει τη δική Μου φωνή, του Ιεχωβά, και να δει τη δική Μου δόξα, του Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Το γεγονός ότι ο Πέτρος μπόρεσε να ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό οφειλόταν στην πίστη του. Το γεγονός ότι μπόρεσε να καρφωθεί στον σταυρό για χάρη Μου και να καταθέσει ένδοξη μαρτυρία οφειλόταν, επίσης, στην πίστη του. Όταν ο Ιωάννης είδε την ένδοξη εικόνα του Υιού του ανθρώπου, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν είδε το όραμα των εσχάτων ημερών, αυτό έγινε ακόμη περισσότερο λόγω της πίστης του. Ο λόγος για τον οποίο τα λεγόμενα πλήθη των εθνών των Εθνικών έχουν λάβει την αποκάλυψή Μου και έχουν φτάσει στο σημείο να μάθουν ότι έχω επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσω το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι επίσης λόγω της πίστης τους. Όλοι εκείνοι που έχουν πληγεί από τα σκληρά λόγια Μου, κι όμως έχουν παρηγορηθεί από αυτά και έχουν σωθεί, δεν

το έχουν καταφέρει λόγω της πίστης τους; Οι άνθρωποι έχουν λάβει πάρα πολλά λόγω της πίστης τους, κι αυτά δεν είναι πάντοτε ευλογίες. Μπορεί να μη δέχονται το είδος της ευτυχίας και της χαράς που ένιωθε ο Δαβίδ ή να μην τους παρέχεται νερό από τον Ιεχωβά, όπως έγινε με τον Μωυσή. Για παράδειγμα, ο Ιώβ ευλογήθηκε από τον Ιεχωβά λόγω της πίστης του, αλλά υπέστη και καταστροφή. Είτε ευλογείσαι είτε υφίστασαι καταστροφή, και τα δύο αποτελούν ευλογημένα γεγονότα. Χωρίς πίστη, δεν θα είχες την ικανότητα να λάβεις αυτό το έργο της κατάκτησης, πόσο μάλλον δε, να δεις τις πράξεις του Ιεχωβά να παρουσιάζονται σήμερα μπρος στα μάτια σου. Δεν θα είχες την ικανότητα να βλέπεις, πόσο μάλλον δε, να λαμβάνεις. Αν δεν σε έβρισκαν αυτές οι μάστιγες, αυτές οι συμφορές και όλες οι κρίσεις, θα μπορούσες να δεις σήμερα τις πράξεις του Ιεχωβά; Σήμερα, η πίστη είναι αυτή που σου δίνει τη δυνατότητα να κατακτηθείς και το γεγονός ότι κατακτάσαι είναι αυτό που σου δίνει τη δυνατότητα να πιστεύεις σε κάθε πράξη του Ιεχωβά. Το γεγονός ότι λαμβάνεις τέτοια παίδευση και κρίση οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην πίστη. Μέσω αυτής της παίδευσης και κρίσης, εσύ κατακτάσαι και οδηγείσαι στην τελείωση. Χωρίς το είδος της παίδευσης και της κρίσης που λαμβάνεις σήμερα, η πίστη σου θα ήταν μάταιη, καθότι δεν θα γνώριζες τον Θεό· ανεξάρτητα από το πόσο πολύ πίστευες σ᾽ Εκείνον, η πίστη σου θα παρέμενε μόνο μια κενή έκφραση, χωρίς να βασίζεται στην πραγματικότητα. Μόνο αφότου λάβεις αυτό το έργο της κατάκτησης —έργο το οποίο σε καθιστά απολύτως υπάκουο— γίνεται η πίστη σου αληθινή και αξιόπιστη, και στρέφεται η καρδιά σου προς τον Θεό. Ακόμη κι αν υφίστασαι μεγάλη κρίση και κατάρα λόγω αυτής της λέξης, «πίστη», έχεις αληθινή πίστη και λαμβάνεις το πιο αληθινό, το πιο πραγματικό και το πιο πολύτιμο πράγμα. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης βλέπεις τον τελικό προορισμό των δημιουργημάτων του Θεού· μέσα από αυτήν την κρίση βλέπεις ότι πρέπει να αγαπάς τον Δημιουργό· μέσα από ένα τέτοιο έργο κατάκτησης βλέπεις το χέρι του Θεού· μέσα απ᾽ αυτήν την κατάκτηση αρχίζεις να κατανοείς πλήρως την ανθρώπινη ζωή· μέσα απ᾽ αυτήν την κατάκτηση κερδίζεις το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής και φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις το πραγματικό νόημα του «ανθρώπου»· μόνο μέσα απ᾽ αυτήν την κατάκτηση βλέπεις τη δίκαιη διάθεση του Παντοδύναμου και την όμορφη, ένδοξη όψη Του· μέσα απ᾽ αυτό το έργο της κατάκτησης μαθαίνεις την προέλευση του ανθρώπου και καταλαβαίνεις την «αθάνατη ιστορία» όλης της ανθρωπότητας· μέσα απ᾽ αυτήν την κατάκτηση φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις τους προγόνους της ανθρωπότητας και την προέλευση της διαφθοράς της ανθρωπότητας· μέσα απ᾽ αυτήν την κατάκτηση λαμβάνεις χαρά και παρηγοριά, καθώς και ατέρμονη συμμόρφωση,

πειθαρχία και λόγια επίπληξης από τον Δημιουργό προς την ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε· μέσα απ' αυτό το έργο της κατάκτησης λαμβάνεις ευλογίες, καθώς και τις συμφορές που αξίζει ο άνθρωπος... Όλα αυτά δεν οφείλονται σε εκείνο το ψήγμα πίστης που έχεις; Δεν μεγάλωσε η πίστη σου αφότου απέκτησες αυτά τα πράγματα; Δεν έχεις κερδίσει εξαιρετικά πολλά;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Β) Σχετικά με το πώς να κάνει πράξη κανείς την αλήθεια, να κατανοήσει την αλήθεια και να εισέλθει στην πραγματικότητα

344. Τώρα είναι η Εποχή της Βασιλείας. Το αν έχεις εισέλθει σε αυτήν τη νέα εποχή εξαρτάται από το αν έχεις εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, από το εάν ο λόγος Του έχει γίνει η πραγματικότητα της ζωής σου. Ο λόγος του Θεού γίνεται γνωστός σε όλους, έτσι ώστε, τελικά, όλοι οι άνθρωποι να ζήσουν στον κόσμο του λόγου, και ο λόγος του Θεού να διαφωτίσει και να φωτίσει κάθε άνθρωπο εσωτερικά. Αν κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου είσαι βιαστικός και απρόσεκτος καθώς αναγιγνώσκεις τον λόγο του Θεού, και δεν ενδιαφέρεσαι καθόλου για τον λόγο Του, αυτό δείχνει ότι η κατάστασή σου δεν είναι σωστή. Αν αδυνατείς να εισέλθεις στην Εποχή του Λόγου, τότε το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται εντός σου. Αν έχεις εισέλθει σε αυτήν την εποχή, Αυτός θα επιτελέσει το έργο Του. Τι μπορείς να κάνεις επί του παρόντος, στην αρχή αυτής της Εποχής του Λόγου, για να κερδίσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Σε αυτήν την εποχή, ο Θεός θα καταστήσει πραγματικότητα μεταξύ σας, ώστε κάθε άνθρωπος να βιώνει τον λόγο του Θεού, να είναι σε θέση να κάνει την αλήθεια πράξη, και να αγαπά τον Θεό με ειλικρίνεια. Όλοι οι άνθρωποι θα χρησιμοποιούν τον λόγο του Θεού ως βάση και πραγματικότητά τους, και θα έχουν καρδιά γεμάτη φόβο Θεού. Επίσης, εάν κάνει πράξη τον λόγο του Θεού, ο άνθρωπος θα μπορεί τότε να κυβερνήσει μαζί με τον Θεό. Αυτό είναι το έργο που θα επιτύχει ο Θεός. Μπορείς να πορευτείς χωρίς να αναγιγνώσκεις τον λόγο του Θεού; Υπάρχουν πολλοί τώρα που αισθάνονται ότι δεν μπορούν

να διάγουν ούτε μία ή δύο ημέρες χωρίς να αναγνώσουν τον λόγο του Θεού. Πρέπει να αναγιγνώσκουν τον λόγο Του καθημερινά, κι αν ο χρόνος δεν το επιτρέπει, η ακρόαση του λόγου Του αρκεί. Αυτή είναι η αίσθηση που δίνει το Άγιο Πνεύμα στον άνθρωπο και πώς Αυτός αρχίζει να αγγίζει τον άνθρωπο. Κυβερνά, δηλαδή, τον άνθρωπο μέσω του λόγου, ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού. Αν νιώθεις σκότος και δίψα μετά από μία μόνο μέρα χωρίς να φας και να πιείς τον λόγο του Θεού και το θεωρείς απαράδεκτο, αυτό δείχνει ότι το Άγιο Πνεύμα σε έχει αγγίξει και δεν έχει απομακρυνθεί από εσένα. Τότε βρίσκεσαι σε αυτό το ρεύμα. Ωστόσο, εάν δεν έχεις αντιληφθεί ή δεν έχεις αισθανθεί δίψα μετά από μια δύο ημέρες χωρίς να φας και να πιείς τον λόγο του Θεού και δεν αισθάνεσαι συγκινημένος, αυτό δείχνει ότι το Άγιο Πνεύμα έχει απομακρυνθεί από εσένα. Αυτό σημαίνει, συνεπώς, ότι η κατάσταση εντός σου δεν είναι σωστή. Δεν έχεις εισέλθει στην Εποχή του Λόγου και έχεις μείνει πίσω. Ο Θεός χρησιμοποιεί τον λόγο για να κυβερνήσει τον άνθρωπο. Αισθάνεσαι καλά αν τρως και πίνεις τον λόγο του Θεού και εάν όχι, δεν υπάρχει οδός να ακολουθήσεις. Ο λόγος του Θεού γίνεται το φαγητό του ανθρώπου και η κινητήρια δύναμή του. Η Βίβλος αναφέρει ότι «Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού». Αυτό είναι το έργο που ο Θεός θα ολοκληρώσει την σήμερον ημέρα. Θα πραγματώσει αυτή την αλήθεια μέσα σας. Γιατί ο άνθρωπος στο παρελθόν μπορούσε να διάγει πολλές ημέρες χωρίς να αναγιγνώσκει τον λόγο του Θεού, αλλά συνέχιζε να τρώει και να εργάζεται; Και γιατί δεν συμβαίνει αυτό τώρα; Σε αυτήν την εποχή, ο Θεός χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο τον λόγο για να κυβερνήσει τοις πάσι. Μέσω του λόγου του Θεού, ο άνθρωπος κρίνεται και τελειώνεται, και τελικά μεταφέρεται στη βασιλεία. Μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να εφοδιάσει τη ζωή του ανθρώπου και μόνο ο λόγος του Θεού μπορεί να παράσχει στον άνθρωπο το φως και την οδό της πράξης, ιδιαίτερα στην Εποχή της Βασιλείας. Εφόσον τρως και πίνεις καθημερινά τον λόγο Του και δεν εγκαταλείπεις την πραγματικότητα του λόγου του Θεού, ο Θεός θα μπορέσει να σε οδηγήσει στην τελείωσή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η Εποχή της Βασιλείας είναι η εποχή του λόγου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

345. Η αλήθεια που ο άνθρωπος χρειάζεται να κατέχει βρίσκεται στον λόγο του Θεού, και είναι η πιο ωφέλιμη και χρήσιμη αλήθεια για την ανθρωπότητα. Είναι η τόνωση και η θρέψη

που χρειάζεται το σώμα σας, κάτι που βοηθά τον άνθρωπο να επανακτήσει την κανονική ανθρώπινη φύση του. Πρόκειται για μια αλήθεια με την οποία ο άνθρωπος θα πρέπει να είναι εφοδιασμένος. Όσο περισσότερο κάνετε πράξη τον λόγο του Θεού, τόσο γρηγορότερα η ζωή σας θα ανθίσει και τόσο πιο ξεκάθαρη θα γίνει η αλήθεια. Καθώς μεγαλώνει το ανάστημά σας, θα βλέπετε πιο ξεκάθαρα τα πράγματα του πνευματικού κόσμου, και θα είστε πιο ισχυροί για να θριαμβεύσετε επί του Σατανά. Μεγάλο μέρος της αλήθειας που δεν κατανοείτε θα γίνει ξεκάθαρο όταν κάνετε πράξη τον λόγο του Θεού. Αυτό που ικανοποιεί τους περισσότερους ανθρώπους είναι να κατανοούν απλώς το κείμενο του λόγου του Θεού και να επικεντρώνονται στο να εφοδιάζονται με δόγματα αντί να επικεντρώνονται στην εμβάθυνση της εμπειρίας τους στην πράξη, μα αυτό δεν έκαναν οι Φαρισαίοι; Πώς γίνεται, λοιπόν, να ισχύει γι' αυτούς η φράση «Ο λόγος του Θεού είναι ζωή»; Η ζωή ενός ανθρώπου δεν μπορεί να εξελιχθεί απλώς και μόνο διαβάζοντας τον λόγο του Θεού, παρά μόνο όταν ο λόγος του Θεού γίνει πράξη. Αν πιστεύεις ότι η κατανόηση του λόγου του Θεού είναι το μόνο που χρειάζεται για να έχει κανείς ζωή και ανάστημα, τότε η κατανόησή σου είναι στρεβλή. Η πραγματική κατανόηση του λόγου του Θεού προκύπτει όταν κάνεις πράξη την αλήθεια, και πρέπει να κατανοήσεις ότι «μόνο όταν κάνεις πράξη την αλήθεια μπορεί αυτή να γίνει κατανοητή». Σήμερα, αφότου διαβάσεις τον λόγο του Θεού, μπορείς απλώς να πεις ότι γνωρίζεις τον λόγο του Θεού, αλλά δεν μπορείς να πεις ότι τον κατανοείς. Κάποιοι λένε ότι ο μόνος τρόπος για να κάνει κάποιος πράξη την αλήθεια είναι να την κατανοήσει πρώτα, αλλά αυτό είναι σωστό μόνο εν μέρει και ασφαλώς δεν είναι εξ ολοκλήρου ακριβές. Πριν αποκτήσεις γνώση μιας αλήθειας, δεν έχεις βιώσει αυτήν την αλήθεια. Το να νιώθεις ότι κατανοείς κάτι που ακούς σε ένα κήρυγμα δεν σημαίνει ότι το κατανοείς στ' αλήθεια — σημαίνει ότι αποκτάς απλώς τα κυριολεκτικά λόγια της αλήθειας, και δεν είναι το ίδιο με το να κατανοείς το αληθινό νόημα που βρίσκεται εντός. Το να έχεις απλώς μια επιφανειακή γνώση της αλήθειας δεν σημαίνει ότι ουσιαστικά την κατανοείς ή τη γνωρίζεις· το αληθινό νόημα της αλήθειας προέρχεται από τη βίωσή της. Συνεπώς, μόνο όταν βιώνεις την αλήθεια μπορείς να την κατανοήσεις, και μόνο τότε μπορείς και να κατανοήσεις τα κρυφά κομμάτια της. Η εμβάθυνση της εμπειρίας σου είναι ο μόνος τρόπος για να κατανοήσεις τους συνειρμούς, και να κατανοήσεις την ουσία της αλήθειας. Συνεπώς, μπορείς να πας παντού με την αλήθεια, αλλά αν δεν υπάρχει αλήθεια μέσα σου, τότε μη διανοηθείς να προσπαθήσεις να πείσεις ούτε καν την οικογένειά σου, πόσο μάλλον θρησκευόμενους ανθρώπους. Χωρίς την

αλήθεια είσαι σαν τις χιονονιφάδες που στροβιλίζονται από δω κι από κει, αλλά με την αλήθεια μπορείς να είσαι ευτυχισμένος και ελεύθερος, και κανείς δεν μπορεί να σου επιτεθεί. Ανεξάρτητα από το πόσο δυνατή είναι μια θεωρία, δεν μπορεί να υπερνικήσει την αλήθεια. Με την αλήθεια, ο ίδιος ο κόσμος μπορεί να κουνηθεί, και βουνά και θάλασσες να μετακινηθούν, ενώ η έλλειψη της αλήθειας μπορεί να οδηγήσει στο να γίνουν συντρίμμια τα ισχυρά τείχη μιας πόλης εξαιτίας σκουληκιών. Αυτό το γεγονός είναι πασιφανές.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόλις κατανοήσετε την αλήθεια, θα πρέπει να την κάνετε πράξη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

346. Ο Θεός δεν απαιτεί από τους ανθρώπους το να είναι απλώς ικανοί να μιλήσουν για την πραγματικότητα· δεν θα παραήταν εύκολο αυτό; Τότε, γιατί ο Θεός μιλά για είσοδο στη ζωή; Γιατί μιλά για μεταμόρφωση; Εάν οι άνθρωποι είναι ικανοί μόνο για κενά λόγια σχετικά με την πραγματικότητα, θα μπορούν τότε να επιτύχουν μια μεταμόρφωση στη διάθεσή τους; Οι καλοί στρατιώτες της βασιλείας δεν εκπαιδεύονται για να γίνουν μια ομάδα ανθρώπων, οι οποίοι μπορούν μόνο να μιλούν για την πραγματικότητα ή μόνο να καυχώνται· αντιθέτως, εκπαιδεύονται για να βιώνουν τον λόγο του Θεού ανά πάσα στιγμή, να παραμένουν ακλόνητοι ασχέτως από τα εμπόδια τα οποία αντιμετωπίζουν, και να ζουν σύμφωνα με τον λόγο του Θεού συνεχώς και να μην επιστρέφουν στα εγκόσμια. Αυτή είναι η πραγματικότητα για την οποία μιλάει ο Θεός· αυτή είναι η απαίτηση του Θεού από τους ανθρώπους. Γι' αυτό, μην αντιμετωπίζεις την πραγματικότητα για την οποία μιλάει ο Θεός σαν να είναι υπερβολικά απλή. Το να έχει κανείς την απλή διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος δεν ισοδυναμεί με το να κατέχει την πραγματικότητα. Δεν πρόκειται για το ανάστημα των ανθρώπων —πρόκειται για τη χάρη του Θεού, στην οποία οι άνθρωποι δεν συνεισφέρουν καθόλου. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να αντέξει τα δεινά του Πέτρου και, ακόμη περισσότερο, να κατέχει τη δόξα του Πέτρου, την οποία βιώνουν αφότου έχουν κερδίσει το έργο του Θεού. Μόνο αυτό μπορεί να ονομαστεί πραγματικότητα. Μη νομίζεις πως κατέχεις την πραγματικότητα απλώς και μόνο επειδή μπορείς να μιλάς γι' αυτήν· αυτό είναι μια πλάνη. Αυτές οι σκέψεις δεν συνάδουν με το θέλημα του Θεού και δεν έχουν καμιά πραγματική σημασία. Μη λες τέτοια πράγματα στο μέλλον —σβήσε αυτά τα λόγια! Όλοι εκείνοι που έχουν μια λανθασμένη κατανόηση για τον λόγο του Θεού είναι άπιστοι. Δεν έχουν καμιά πραγματική γνώση, πόσω δε μάλλον, πραγματικό ανάστημα· είναι αδαείς άνθρωποι που στερούνται πραγματικότητας. Με άλλα

λόγια, όλοι εκείνοι που ζουν έξω από την ουσία του λόγου του Θεού είναι άπιστοι. Εκείνοι που θεωρούνται άπιστοι από τους ανθρώπους είναι θηρία στα μάτια του Θεού, και εκείνοι που θεωρούνται άπιστοι από τον Θεό είναι άνθρωποι που δεν θεωρούν τον λόγο του Θεού ως ζωή τους. Οπότε, μπορεί να ειπωθεί πως όσοι δεν κατέχουν την πραγματικότητα του λόγου του Θεού και αποτυγχάνουν να βιώσουν τα λόγια Του είναι άπιστοι. Η πρόθεση του Θεού είναι να κάνει τους πάντες να βιώσουν την πραγματικότητα του λόγου Του —όχι να κάνει απλώς τους πάντες να μιλούν για την πραγματικότητα, αλλά, πολύ περισσότερο, να δώσει τη δυνατότητα στους πάντες να βιώσουν την πραγματικότητα του λόγου Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Κατέχεις την πραγματικότητα μόνο όταν κάνεις πράξη την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

347. Δεν είναι απλή υπόθεση να φτάσει κανείς στη γνήσια κατανόηση του πραγματικού νοήματος των λόγων του Θεού. Μη σκέφτεσαι ως εξής: «Μπορώ να ερμηνεύσω το κυριολεκτικό νόημα των λόγων του Θεού, και όλοι λένε ότι η ερμηνεία μου είναι καλή και την εγκρίνουν, άρα αυτό σημαίνει ότι κατανοώ τα λόγια του Θεού». Δεν είναι το ίδιο με το να κατανοεί κανείς τα λόγια του Θεού. Αν έχεις κερδίσει κάποιο φως μέσα από τις ομιλίες του Θεού, και έχεις αποκτήσει κάποια αίσθηση της πραγματικής σημασίας των λόγων Του, και αν μπορείς να εκφράσεις την πρόθεση πίσω από τα λόγια Του και τι αποτέλεσμα θα επιτύχουν τελικά, μόλις κατανοήσεις όλα αυτά τα πράγματα ξεκάθαρα, τότε μπορεί να θεωρηθεί ότι η κατανόησή σου όσον αφορά τα λόγια του Θεού έχει φτάσει σε κάποιο επίπεδο. Συνεπώς, η κατανόηση των λόγων του Θεού δεν είναι καθόλου απλή. Μόνο και μόνο επειδή μπορείς να παρέχεις μια γλαφυρή εξήγηση για την κυριολεκτική σημασία των λόγων του Θεού, δεν σημαίνει και ότι τα καταλαβαίνεις. Όσο κι αν εξηγείς την κυριολεκτική τους σημασία, η εξήγησή σου εξακολουθεί να βασίζεται στην ανθρώπινη φαντασία και στον ανθρώπινο τρόπο σκέψης. Είναι ανώφελο! Πώς θα μπορέσεις να κατανοήσεις τα λόγια του Θεού; Το βασικό είναι να αναζητάς την αλήθεια μέσα τους· μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσεις πραγματικά να κατανοήσεις τι λέει Αυτός. Όποτε μιλά ο Θεός, σίγουρα δεν μιλά με απλές γενικότητες. Κάθε πρόταση που εκφέρει περιέχει λεπτομέρειες που είναι βέβαιο ότι θα αποκαλυφθούν περαιτέρω στα λόγια του Θεού και μπορεί να εκφραστούν διαφορετικά. Ο άνθρωπος αδυνατεί να κατανοήσει εις βάθος τους τρόπους με τους οποίους ο Θεός εκφράζει την αλήθεια. Οι ομιλίες του Θεού είναι πολύ βαθιές και είναι αδύνατον να κατανοηθούν εις

βάθος με τον ανθρώπινο τρόπο σκέψης. Εφόσον προσπαθήσουν, οι άνθρωποι μπορούν να ανακαλύψουν ολόκληρο το νόημα κάθε πτυχής της αλήθειας· αν το κάνεις αυτό, τότε, καθώς τις βιώνεις, ό,τι λεπτομέρειες μένουν θα συμπληρωθούν πλήρως, καθώς το Άγιο Πνεύμα σε διαφωτίζει, και έτσι σου παρέχει κατανόηση για αυτές τις συγκεκριμένες καταστάσεις. Ένα μέρος είναι η κατανόηση των λόγων του Θεού και η αναζήτηση του συγκεκριμένου περιεχομένου τους μέσω της ανάγνωσής τους. Άλλο ένα μέρος είναι η κατανόηση των υπαινιγμών των λόγων του Θεού μέσα από τη βίωσή τους και η απόκτηση διαφώτισης από το Άγιο Πνεύμα. Η αληθινή κατανόηση των λόγων του Θεού επιτυγχάνεται πρωτίστως με τα δύο αυτά μέσα. Αν ερμηνεύεις κυριολεκτικά τα λόγια Του ή από τη σκοπιά του δικού σου σκεπτικού και της δικής σου φαντασίας, τότε η κατανόησή σου όσον αφορά τα λόγια του Θεού δεν είναι αληθινή, όσο εύγλωττα κι αν μπορείς να τα ερμηνεύεις. Ίσως να βγεις ακόμη και εκτός θέματος και να τα παρερμηνεύσεις, και αν το κάνεις αυτό θα δημιουργήσεις ακόμα περισσότερα προβλήματα. Συνεπώς, η αλήθεια αποκτάται κυρίως με τη λήψη διαφώτισης από το Άγιο Πνεύμα μέσω της απόκτησης της γνώσης των λόγων του Θεού. Η κατανόηση της κυριολεκτικής σημασίας των λόγων Του ή η ικανότητα επεξήγησής τους δεν μετρά ως απόκτηση της αλήθειας. Αν το μόνο που χρειαζόταν ήταν να ερμηνεύεις το κυριολεκτικό νόημα των λόγων Του, τότε θα είχε νόημα η διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος; Σε αυτήν την περίπτωση, θα χρειαζόταν μόνο να έχεις ένα ορισμένο επίπεδο μόρφωσης, και οι αμόρφωτοι θα βρίσκονταν όλοι τους σε πολύ δύσκολη θέση. Το έργο του Θεού δεν είναι κάτι που μπορεί να κατανοηθεί από τον ανθρώπινο εγκέφαλο. Η πραγματική κατανόηση των λόγων του Θεού εξαρτάται κυρίως από το αν έχει κανείς διαφώτιση από το Άγιο Πνεύμα· τούτη είναι η διαδικασία απόκτησης της αλήθειας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσουμε τη φύση του ανθρώπου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

348. Αν έχετε διαβάσει πολλά από τα λόγια του Θεού, αλλά καταλαβαίνετε μόνο το νόημα του κειμένου και δεν διαθέτετε άμεση γνώση του λόγου του Θεού μέσω των πρακτικών εμπειριών σας, τότε δεν θα γνωρίσεις τον λόγο του Θεού. Κατά τη δική σου γνώμη, ο λόγος του Θεού δεν είναι ζωή, αλλά απλώς νεκρά γράμματα. Και αν ζεις μόνο προσκολλημένος σε νεκρά γράμματα, τότε δεν θα μπορείς να κατανοήσεις την ουσία του λόγου του Θεού ούτε θα κατανοήσεις το θέλημά Του. Μόνο όταν βιώνεις τον λόγο Του στις πραγματικές εμπειρίες

σου, θα σου φανερωθεί το πνευματικό νόημα του λόγου του Θεού, και μόνο μέσα από την εμπειρία μπορείς να κατανοήσεις το πνευματικό νόημα πολλών αληθειών και να ξεκλειδώσεις τα μυστήρια του λόγου του Θεού. Αν δεν το κάνεις πράξη, τότε, ανεξάρτητα από το πόσο σαφής είναι ο λόγος Του, όλα όσα έχεις κατανοήσει είναι κενά γράμματα και δόγματα, τα οποία έχουν γίνει θρησκευτικοί κανονισμοί για εσένα. Αυτό δεν έκαναν και οι Φαρισαίοι; Αν κάνετε πράξη και βιώνετε τον λόγο του Θεού, αυτός γίνεται πρακτικός για εσάς· αν δεν επιζητάς να τον κάνεις πράξη, τότε ο λόγος του Θεού είναι για σένα κάτι σαν τον θρύλο του τρίτου ουρανού. Στην ουσία, η διαδικασία πίστης στον Θεό αποτελεί τη διαδικασία βίωσης του λόγου Του από εσάς, καθώς και της δικής σας απόκτησης από Αυτόν ή, για να το θέσω σαφέστερα, η πίστη στον Θεό είναι να γνωρίζετε και να κατανοείτε τον λόγο Του και να ζείτε και να βιώνετε τον λόγο Του· αυτή είναι η πραγματικότητα πίσω από την πίστη σας στον Θεό. Αν πιστεύετε στον Θεό και ελπίζετε στην αιώνια ζωή χωρίς να επιζητάτε να κάνετε πράξη τον λόγο του Θεού ως κάτι που έχετε μέσα σας, τότε είστε ανόητοι. Θα ήταν σαν να πηγαίνει κανείς σε ένα δείπνο και απλώς να κοιτάζει το φαγητό και να αποστηθίζει τα λαχταριστά εδέσματα, χωρίς ουσιαστικά να γεύεται κάποιο από αυτά. Δεν θα ήταν ένα τέτοιο άτομο ανόητο;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόλις κατανοήσετε την αλήθεια, θα πρέπει να την κάνετε πράξη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

349. Οι απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους δεν είναι και τόσο υψηλές. Εάν εκείνοι κατέβαλλαν έστω και λίγη προσπάθεια, θα έπαιρναν έναν «βαθμό για να προβιβαστούν». Στην πραγματικότητα, η κατανόηση, η γνώση και η αντίληψη της αλήθειας είναι πιο πολύπλοκα από το να κάνει κανείς πράξη την αλήθεια. Η γνώση και η αντίληψη της αλήθειας έρχονται αφού κάνει πρώτα κανείς πράξη την αλήθεια· αυτά είναι τα βήματα και η μέθοδος βάσει των οποίων εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Πώς γίνεται να μην υπακούσεις; Μπορείς να αποκτήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος αν κάνεις τα πράγματα με τον δικό σου τρόπο; Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται σύμφωνα με το τι σε ευχαριστεί ή βάσει των ατελειών σου σύμφωνα με τα λόγια του Θεού; Είναι ανώφελο αν δεν μπορείς να το δεις αυτό καθαρά. Για ποιον λόγο οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν καταβάλει μεγάλη προσπάθεια στην ανάγνωση των λόγων του Θεού, αλλά έχουν μόνο γνώση και, στη συνέχεια, δεν μπορούν να μιλήσουν καθόλου για ένα αληθινό μονοπάτι; Νομίζεις πως το να έχεις γνώση ισοδυναμεί με το να κατέχεις την

αλήθεια; Δεν πρόκειται για μια συγκεχυμένη οπτική; Είσαι σε θέση να μιλάς για τόσο πολλή γνώση όση είναι και η άμμος σε μια παραλία, ωστόσο κανένα μέρος της δεν εμπεριέχει κάποιο πραγματικό μονοπάτι. Κάνοντάς το αυτό, δεν προσπαθείς να ξεγελάσεις τους ανθρώπους; Δεν κάνεις μια κενή επίδειξη χωρίς καμιά ουσία να τη στηρίξει; Κάθε τέτοια συμπεριφορά είναι επιζήμια για τους ανθρώπους! Όσο πιο υψηλή είναι η θεωρία και όσο περισσότερο στερείται της πραγματικότητας, τόσο πιο ανίκανη είναι να φέρει τους ανθρώπους στην πραγματικότητα· όσο πιο υψηλή είναι η θεωρία, τόσο περισσότερο σε κάνει να αψηφάς τον Θεό και να Του εναντιώνεσαι. Μην αντιμετωπίζεις τις πιο μεγαλόπνοες θεωρίες σαν να είναι πολύτιμοι θησαυροί· είναι ολέθριες και δεν έχουν καμία χρησιμότητα! Ίσως κάποιοι άνθρωποι να μπορούν να μιλούν για τις πιο μεγαλόπνοες θεωρίες —αυτές, ωστόσο, δεν περιέχουν τίποτε από την πραγματικότητα, διότι αυτοί οι άνθρωποι δεν τις έχουν βιώσει προσωπικά, κι έτσι δεν έχουν κανένα μονοπάτι άσκησης. Τέτοιοι άνθρωποι είναι ανίκανοι να φέρουν άλλους στον σωστό δρόμο και απλώς θα τους παραπλανήσουν. Δεν είναι αυτό επιζήμιο για τους ανθρώπους; Πρέπει, κατ' ελάχιστον, να είσαι σε θέση να λύνεις τα τωρινά προβλήματα των ανθρώπων και να τους επιτρέπεις να επιτύχουν είσοδο· μόνο αυτό μετράει ως αφοσίωση και μόνο τότε θα έχεις τα προσόντα να εργαστείς για τον Θεό. Μη μιλάς πάντα με πομπώδεις, φανταχτερές λέξεις και μη χρησιμοποιείς ένα κάρο ακατάλληλες ασκήσεις ώστε να δεσμεύεις τους ανθρώπους και τους κάνεις να σε υπακούν. Αυτό δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να τους προκαλέσει μεγαλύτερη σύγχυση. Το να συνεχίσεις έτσι θα αποφέρει πολύ δόγμα, το οποίο θα κάνει τους ανθρώπους να σε αποστρέφονται. Αυτό είναι το ελάττωμα του ανθρώπου και είναι πραγματικά ταπεινωτικό. Συνεπώς, να μιλάς περισσότερο για τα προβλήματα που όντως υπάρχουν. Μην αντιμετωπίζεις τις εμπειρίες των άλλων ανθρώπων σαν τη δική σου προσωπική περιουσία και μην τις επιδεικνύεις ώστε να τις θαυμάζουν οι άλλοι. Πρέπει να ψάχνεις τη δική σου ατομική διέξοδο. Αυτό θα πρέπει να κάνει πράξη ο κάθε άνθρωπος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Να εστιάζετε περισσότερο στην πραγματικότητα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

350. Είναι η κατανόηση σας για την αλήθεια ενσωματωμένη στις δικές σας καταστάσεις; Στην πραγματική ζωή, πρέπει πρώτα να σκεφτείς ποιες αλήθειες σχετίζονται με τους ανθρώπους, τα πράγματα και τα αντικείμενα που έχεις συναντήσει· είναι ανάμεσα σ' αυτές

τις αλήθειες που μπορείς να βρεις το θέλημα του Θεού και να συνδέσεις αυτά που έχεις συναντήσει με το θέλημά Του. Εάν δε γνωρίζεις ποιες πτυχές της αλήθειας σχετίζονται με τα πράγματα που έχεις συναντήσει και αναζητήσεις κατευθείαν το θέλημα του Θεού, η προσέγγιση αυτή θα είναι αρκετά τυφλή και δε θα μπορέσει να αποφέρει αποτελέσματα. Εάν θέλεις να αναζητήσεις την αλήθεια και να κατανοήσεις το θέλημα του Θεού, πρέπει πρώτα να εξετάσεις τι είδους πράγματα έχουν έλθει πάνω σου, με ποιες πτυχές της αλήθειας σχετίζονται και να αναζητήσεις την αλήθεια στον λόγο του Θεού που σχετίζεται μ' αυτά που έχεις βιώσει. Στη συνέχεια, να αναζητήσεις το μονοπάτι της πράξης που είναι σωστό για εσένα στην αλήθεια εκείνη· με τον τρόπο αυτό, μπορείς να αποκτήσεις έμμεση κατανόηση του θελήματος του Θεού. Το να αναζητάς και να κάνεις πράξη την αλήθεια δεν είναι να εφαρμόζεις μηχανικά κάποια διδαχή ή να ακολουθείς κάποιον τύπο. Η αλήθεια δεν είναι τυποποιημένη, ούτε και είναι νόμος. Δεν είναι νεκρή —είναι ζωή, είναι κάτι ζωντανό και είναι ο κανόνας που πρέπει να ακολουθούν τα πλάσματα και ο κανόνας που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι στη ζωή τους. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβεις περισσότερο εμπειρικά. Σε όποιο στάδιο κι αν έχεις φτάσει στην εμπειρία σου, είσαι αναπόσπαστος από τον λόγο του Θεού ή από την αλήθεια, ενώ αυτό που κατανοείς για τη διάθεση του Θεού και αυτό που γνωρίζεις γι' αυτό που έχει και είναι ο Θεός, εκφράζονται όλα μέσα από τον λόγο του Θεού· είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την αλήθεια. Η διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός, είναι τα ίδια η αλήθεια· η αλήθεια είναι μια αυθεντική εκδήλωση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι. Κάνει απτό αυτό που έχει και είναι ο Θεός και το δηλώνει ρητά· σου λέει πιο ευθέως τι αρέσει στον Θεό, τι δεν Του αρέσει, τι θέλει Αυτός να κάνεις και τι δε σου επιτρέπει να κάνεις, ποιους ανθρώπους απεχθάνεται και σε ποιους ανθρώπους βρίσκει ευχαρίστηση. Πίσω από τις αλήθειες που εκφράζει ο Θεός, οι άνθρωποι μπορούν να δουν την ευχαρίστηση, τον θυμό, τη λύπη και την ευτυχία Του, όπως και την ουσία Του —αυτή είναι η αποκάλυψη της διάθεσής Του. Πέρα του να γνωρίζεις αυτό που έχει και είναι ο Θεός και να κατανοείς τη διάθεσή Του από τον λόγο Του, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι η ανάγκη να επιτύχεις αυτήν την κατανόηση μέσα από πρακτική εμπειρία. Αν ένας άνθρωπος απομακρύνει τον εαυτό του από την πραγματική ζωή ώστε να γνωρίσει τον Θεό, τότε δε θα μπορέσει να το επιτύχει αυτό. Ακόμη κι αν υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να αποκτήσουν κάποια κατανόηση από τον λόγο του Θεού, αυτή περιορίζεται σε θεωρίες και λέξεις, και υπάρχει απόκλιση από το πώς είναι πραγματικά ο Θεός.

351. Από τη στιγμή της πίστης τους στον Θεό μέχρι σήμερα, οι άνθρωποι τρέφουν πολλά λανθασμένα κίνητρα. Όταν δεν εφαρμόζεις την αλήθεια στην πράξη, αισθάνεσαι ότι όλα τα κίνητρά σου είναι σωστά, αλλά όταν σου συμβεί κάτι, θα δεις ότι υπάρχουν πολλά λανθασμένα κίνητρα μέσα σου. Έτσι, όταν ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση, τους προκαλεί να διαπιστώσουν ότι υπάρχουν πολλές αντιλήψεις μέσα τους που τους αποτρέπουν από τη γνώση του Θεού. Όταν αναγνωρίζεις ότι τα κίνητρά σου είναι λανθασμένα, αν είσαι ικανός να σταματήσεις να πράττεις σύμφωνα με τις αντιλήψεις και τα κίνητρά σου και μπορείς να γίνεις μάρτυρας του Θεού και να μείνεις σταθερός στη θέση σου σε ό,τι σου συμβαίνει, αυτό αποδεικνύει ότι έχεις επαναστατήσει ενάντια στη σάρκα. Όταν επαναστατήσεις ενάντια στη σάρκα, θα υπάρξει αναπόφευκτα μάχη μέσα σου. Ο Σατανάς θα αποπειραθεί να κάνει τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν, θα προσπαθήσει να τους κάνει να ακολουθήσουν τις έννοιες της σάρκας και να υποστηρίξουν τα ενδιαφέροντα της σάρκας — αλλά τα λόγια του Θεού θα διαφωτίσουν και θα φωτίσουν τους ανθρώπους μέσα τους, και τότε εναπόκειται σε σένα αν θα ακολουθήσεις τον Θεό ή τον Σατανά. Ο Θεός ζητά από τους ανθρώπους να κάνουν πράξη την αλήθεια πρωτίστως για να αντιμετωπίσουν ό,τι είναι μέσα τους, να αντιμετωπίσουν τις σκέψεις και τις αντιλήψεις τους που δεν είναι σύμφωνες με την καρδιά του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα αγγίζει τις καρδιές των ανθρώπων, τους διαφωτίζει και τους φωτίζει. Επομένως, πίσω από όλα όσα συμβαίνουν γίνεται μια μάχη: Κάθε φορά που οι άνθρωποι κάνουν την αλήθεια πράξη ή κάνουν πράξη την αγάπη για τον Θεό, υπάρχει μία μεγάλη μάχη, και παρόλο που τα πάντα φαίνονται καλά με τη σάρκα, στο βάθος της καρδιάς τους μία μάχη ζωής και θανάτου θα διεξαχθεί, στην πραγματικότητα —και μόνο μετά από αυτή την έντονη μάχη, μετά από τρομερή σκέψη, μπορεί η νίκη ή η αποτυχία να αποφασιστεί. Δεν ξέρει κανείς αν πρέπει να γελάσει ή να κλάψει. Επειδή πολλά από τα κίνητρα μέσα στους ανθρώπους είναι λανθασμένα, ή αλλιώς επειδή μεγάλο μέρος του έργου του Θεού είναι σε αντίθεση με τις αντιλήψεις τους, όταν οι άνθρωποι κάνουν πράξη την αλήθεια, μια μεγάλη μάχη διεξάγεται στα παρασκήνια. Έχοντας κάνει πράξη αυτή την αλήθεια, στα παρασκήνια οι άνθρωποι θα έχουν χύσει αμέτρητα δάκρυα θλίψης πριν τελικά αποφασίσουν να ικανοποιήσουν τον Θεό. Εξαιτίας αυτής της μάχης οι άνθρωποι υπομένουν ταλαιπωρία και

ραφινάρισμα˙ αυτό σημαίνει αληθινός πόνος. Όταν βρεθείς στη μάχη, αν είσαι σε θέση πραγματικά να σταθείς στο πλευρό του Θεού, θα μπορέσεις να ικανοποιήσεις τον Θεό. Ενόσω κάποιος κάνει την αλήθεια γίνεται πράξη, είναι αναπόφευκτο ότι θα υποφέρει μέσα του· αν, όταν οι άνθρωποι έκαναν πράξη την αλήθεια, όλα μέσα τους ήταν σωστά, τότε δεν θα ήταν ανάγκη να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό και δεν θα υπήρχε μάχη και δεν θα υπέφεραν. Επειδή υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα στους ανθρώπους που δεν είναι κατάλληλα για χρήση από τον Θεό, καθώς και ένα μεγάλο μέρος της επαναστατικής διάθεσης της σάρκας, οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν το μάθημα της επανάστασης ενάντια στη σάρκα πιο βαθιά. Αυτό είναι που ο Θεός αποκαλεί τα πάθη στα οποία ζήτησε από τον άνθρωπο να υποβληθεί μαζί Του. Όταν αντιμετωπίζεις δυσκολίες, βιάσου και προσευχήσου στον Θεό: «Ω Θεέ! Θέλω να Σε ευχαριστήσω, θέλω να υπομείνω τις τελικές κακουχίες για να ικανοποιήσω την καρδιά Σου και ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλες είναι οι ατυχίες που συναντώ, πρέπει ακόμα να Σε ευχαριστήσω. Ακόμη κι αν πρέπει να εγκαταλείψω ολόκληρη τη ζωή μου, πρέπει να Σε ευχαριστήσω!» Με αυτήν την αποφασιστικότητα, όταν προσευχηθείς έτσι, θα είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου. Κάθε φορά που κάνουν πράξη την αλήθεια, κάθε φορά που υποβάλλονται σε ραφινάρισμα, κάθε φορά που δοκιμάζονται και κάθε φορά που το έργο του Θεού έρχεται σ' αυτούς, οι άνθρωποι υπομένουν ανείπωτο πόνο. Όλα αυτά είναι μια δοκιμασία για τους ανθρώπους, και έτσι μέσα σε όλους αυτούς υπάρχει μια μάχη. Αυτό είναι το πραγματικό τίμημα που πληρώνουν. Η ανάγνωση περισσότερων λόγων του Θεού και η εκτέλεση περισσότερων είναι κατά κάποιο τρόπο ένα τίμημα. Είναι αυτό που θα έπρεπε να κάνουν οι άνθρωποι, είναι καθήκον τους κι ευθύνη που θα πρέπει να εκπληρώσουν, αλλά οι άνθρωποι πρέπει να αφήσουν στην άκρη εκείνο το οποίο πρέπει να παραμεριστεί. Εάν δεν το κάνεις, τότε ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο είναι το εξωτερικό σου μαρτύριο και πόσο τρέχεις γύρω, τα πάντα θα είναι μάταια! Δηλαδή, μόνο οι αλλαγές μέσα σου είναι σε θέση να καθορίσουν αν οι εξωτερικές σου δυσκολίες έχουν αξία. Όταν η εσωτερική σου διάθεση έχει αλλάξει κι έχεις κάνει πράξη την αλήθεια, τότε όλο το εξωτερικό σου μαρτύριο θα κερδίσει την έγκριση του Θεού· αν δεν υπήρξε καμία αλλαγή στην εσωτερική σου διάθεση, τότε, ανεξάρτητα από το πόσο μαρτύριο υπέμεινες ή πόσο έτρεξες εξωτερικά, δεν θα υπάρξει έγκριση από τον Θεό —και οι κακουχίες που δεν επιβεβαιώνονται από τον Θεό είναι μάταιες. Έτσι, το αν εγκρίνεται από τον Θεό το τίμημα που έχεις πληρώσει, καθορίζεται από το εάν υπήρξε αλλαγή σε σένα ή όχι και από το εάν έκανες πράξη την

αλήθεια και επαναστάτησες ενάντια στα ίδια τα δικά σου τα κίνητρα και τις αντιλήψεις σου για να πετύχεις την εκπλήρωση του θελήματος του Θεού, της γνώσης του Θεού και της πίστης στον Θεό. Ανεξάρτητα από το πόσο τρέχεις τριγύρω, αν ποτέ σου δεν ήξερες να εξεγερθείς ενάντια στα ίδια τα δικά σου τα κίνητρα, αναζητείς μόνο εξωτερικές πράξεις και ζήλο και ποτέ σου δεν δίνεις προσοχή στη ζωή σου, τότε οι κακουχίες σου θα είναι μάταιες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο αγαπώντας τον Θεό πιστεύεις αληθινά στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

352. Εν περιλήψει, το να παίρνει κανείς το μονοπάτι του Πέτρου κατά την πίστη του σημαίνει να βαδίζει στο μονοπάτι της επιδίωξης της αλήθειας, το οποίο είναι επίσης το μονοπάτι για να γνωρίσει πραγματικά τον εαυτό του και να αλλάξει τη διάθεσή του. Μόνο βαδίζοντας στο μονοπάτι του Πέτρου θα βρίσκεται κανείς στο μονοπάτι της τελείωσης από τον Θεό. Πρέπει κανείς να είναι βέβαιος για το πώς να βαδίσει επακριβώς στο μονοπάτι του Πέτρου, καθώς και για το πώς να το κάνει πράξη. Πρώτον, πρέπει κανείς να βάλει στην άκρη τις δικές του προθέσεις, τις απρεπείς επιδιώξεις, και ακόμα και την οικογένειά του και όλα τα της σάρκας του. Πρέπει να είναι ολόψυχα αφοσιωμένος· δηλαδή, πρέπει κανείς να αφοσιωθεί πλήρως στον λόγο του Θεού, να εστιάσει στο να τρώει και να πίνει από τον λόγο του Θεού, να επικεντρωθεί στην αναζήτηση της αλήθειας και στην αναζήτηση των προθέσεων του Θεού μέσα από τον λόγο Του, και να προσπαθήσει να κατανοήσει το θέλημα του Θεού στο καθετί. Αυτή είναι η πιο θεμελιώδης και η πιο ζωτικής σημασίας μέθοδος πράξης. Αυτό έκανε ο Πέτρος αφού είδε τον Ιησού, και μόνο αν κάποιος ασκείται κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να επιτύχει άριστα αποτελέσματα. Η ολόψυχη αφοσίωση στον λόγο του Θεού περιλαμβάνει ως επί το πλείστον να αναζητά κανείς την αλήθεια, να αναζητά τις προθέσεις του Θεού μέσα από τον λόγο Του, να εστιάζει στην κατανόηση του θελήματος του Θεού και να κατανοεί και να αποκτά περισσότερη αλήθεια από τον λόγο του Θεού. Όταν διάβαζε τον λόγο Του, ο Πέτρος δεν επικεντρωνόταν στην κατανόηση των δογμάτων, πόσο μάλλον εστίαζε την προσοχή του στην απόκτηση θεολογικής γνώσης. Αντίθετα, επικεντρώθηκε στην κατανόηση της αλήθειας και του θελήματος του Θεού, καθώς και στην κατανόηση της διάθεσής Του και του κάλλους Του. Ο Πέτρος επιχείρησε επίσης να καταλάβει τις διάφορες διεφθαρμένες καταστάσεις του ανθρώπου μέσα από τον λόγο του Θεού, καθώς και τη διεφθαρμένη φύση και το πραγματικό ελάττωμα του ανθρώπου, πληρώντας, έτσι, όλες τις πτυχές των απαιτήσεων που έχει ο Θεός

από τον άνθρωπο προκειμένου Αυτός να ικανοποιηθεί. Ο Πέτρος είχε τόσο πολλές σωστές πρακτικές που συμμορφώνονταν με τον λόγο του Θεού. Αυτό ήταν το πλέον συμβατό με το θέλημα του Θεού και ήταν ο καλύτερος τρόπος με τον οποίο μπορούσε να συνεργαστεί ένας άνθρωπος ενόσω βίωνε το έργο του Θεού. Όταν περνούσε από τις εκατοντάδες δοκιμασίες του Θεού, ο Πέτρος εξέταζε αυστηρά τον εαυτό του σε σχέση με κάθε λόγο που εξέφρασε ο Θεός για να κρίνει τον άνθρωπο, με κάθε λόγο που εξέφρασε ο Θεός για να αποκαλύψει τον άνθρωπο και με κάθε λόγο του Θεού που αποτελούσε απαίτηση για τον άνθρωπο, και αγωνιζόταν να συλλάβει το νόημα εκείνων των λόγων. Προσπαθούσε ειλικρινά να αναλογιστεί και να απομνημονεύσει κάθε λέξη που του είχε πει ο Ιησούς, και πέτυχε πολύ καλά αποτελέσματα. Μέσα από αυτόν τον τρόπο πράξης, μπόρεσε να κατανοήσει τον εαυτό του μέσα από τα λόγια του Θεού και, όχι μόνο κατάφερε να κατανοήσει τις διαφορετικές διεφθαρμένες καταστάσεις του ανθρώπου, αλλά επίσης κατάφερε να κατανοήσει την ουσία, τη φύση και τις διάφορες ελλείψεις του ανθρώπου. Αυτό σημαίνει να κατανοεί κανείς πραγματικά τον εαυτό του. Από τα λόγια του Θεού, ο Πέτρος όχι μόνο πέτυχε αληθινή κατανόηση του εαυτού του, μα από αυτά που εκφράστηκαν στα λόγια του Θεού —τη δίκαιη διάθεση του Θεού, αυτό που έχει και είναι ο Θεός, το θέλημά Του για το έργο Του, τις απαιτήσεις Του από την ανθρωπότητα— από αυτά τα λόγια κατάφερε να γνωρίσει ολοκληρωτικά και τον Θεό. Κατάφερε να γνωρίσει τη διάθεση του Θεού και την ουσία Του. Κατάφερε να γνωρίσει και να κατανοήσει αυτό που έχει και είναι ο Θεός, καθώς και το κάλλος Του και τις απαιτήσεις Του από τον άνθρωπο. Παρόλο που εκείνον τον καιρό ο Θεός δεν μιλούσε τόσο πολύ όσο σήμερα, στον Πέτρο, μολαταύτα, επετεύχθησαν αποτελέσματα σε αυτές τις πτυχές. Αυτό ήταν κάτι το σπάνιο και το πολύτιμο. Ο Πέτρος πέρασε από εκατοντάδες δοκιμασίες, αλλά δεν υπέφερε μάταια. Όχι μόνο κατάφερε να γνωρίσει τον εαυτό του μέσα από τα λόγια και το έργο του Θεού, αλλά κατάφερε να γνωρίσει και τον Θεό. Επιπλέον, επικεντρώθηκε ιδιαίτερα στις απαιτήσεις που είχε ο Θεός από την ανθρωπότητα μέσα στα λόγια Του. Σε όποιες πτυχές θα πρέπει ο άνθρωπος να ικανοποιεί τον Θεό προκειμένου να συνάδει με το θέλημα του Θεού, ο Πέτρος ήταν σε θέση να καταβάλει μεγάλη προσπάθεια σ' αυτές τις πτυχές και να αποκτήσει πλήρη διαύγεια· αυτό ήταν εξαιρετικά ευεργετικό όσον αφορά την είσοδό του. Για οτιδήποτε κι αν μιλούσε ο Θεός, εφόσον εκείνα τα λόγια μπορούσαν να γίνουν η ζωή του και ανήκαν στην αλήθεια, ο Πέτρος ήταν ικανός να τα χαράξει στην καρδιά του, ώστε να τα αναλογίζεται και να τα εκτιμά συχνά. Αφότου άκουσε τα

λόγια του Ιησού, μπόρεσε να τα βάλει στην καρδιά του, γεγονός που δείχνει ότι ήταν ιδιαιτέρως επικεντρωμένος στα λόγια του Θεού και, στο τέλος, πέτυχε πραγματικά αποτελέσματα. Δηλαδή, ήταν ικανός να κάνει ελεύθερα πράξη τα λόγια του Θεού, να κάνει πράξη την αλήθεια με ακρίβεια και να συνάδει με το θέλημα του Θεού, να ενεργεί εξ ολοκλήρου σύμφωνα με την πρόθεση του Θεού και να εγκαταλείψει την προσωπική του άποψη και τα αποκυήματα της φαντασίας του. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Πέτρος εισήλθε στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να περπατήσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

353. Αν μπορείς να αφιερώσεις την καρδιά, το σώμα και όλη την αληθινή αγάπη σου στον Θεό, να τα εναποθέσεις ενώπιόν Του, να είσαι πλήρως υπάκουος προς Αυτόν και να δείχνεις απόλυτο ενδιαφέρον για το θέλημά Του —όχι για τη σάρκα, όχι για την οικογένεια, όχι για τις προσωπικές σου επιθυμίες, μα για τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, παίρνοντας τα λόγια του Θεού ως βασική αρχή και ως θεμέλιο στα πάντα— με τον τρόπο αυτόν, οι προθέσεις σου και οι προοπτικές σου θα είναι όλες σωστές, και τότε θα είσαι κάποιος ενώπιον του Θεού που δέχεται το εγκώμιό Του. Οι άνθρωποι στους οποίους αρέσκεται ο Θεός είναι εκείνοι που είναι απόλυτοι απέναντί Του, είναι εκείνοι που μπορούν να αφοσιωθούν αποκλειστικά σ' Αυτόν. Εκείνοι τους οποίους αποστρέφεται ο Θεός είναι εκείνοι που στέκονται με μισή καρδιά απέναντί Του και αυτοί που επαναστατούν εναντίον Του. Αποστρέφεται εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν και πάντα θέλουν να Τον απολαμβάνουν, ενώ δεν μπορούν να δαπανήσουν πλήρως τον εαυτό τους για χάρη Του. Αποστρέφεται εκείνους που λένε ότι Τον αγαπούν, μα στην καρδιά τους επαναστατούν εναντίον Του. Αποστρέφεται εκείνους που χρησιμοποιούν εκφραστικά, περίτεχνα λόγια για να εξαπατήσουν. Εκείνοι που δεν έχουν αφοσιωθεί αληθινά στον Θεό ούτε έχουν υποταχθεί αληθινά ενώπιόν Του είναι άνθρωποι ύπουλοι και υπερβολικά αλαζονικοί εκ φύσεως. Εκείνοι που δεν μπορούν να υποταχθούν πραγματικά ενώπιον του κανονικού, πρακτικού Θεού είναι ακόμα πιο αλαζονικοί, και εκείνοι, ιδιαίτερα, είναι οι φιλότιμοι απόγονοι του αρχαγγέλου. Οι άνθρωποι που στ' αλήθεια δαπανούν τον εαυτό τους για τον Θεό αποθέτουν όλο τους το είναι ενώπιόν Του· υποτάσσονται αληθινά σε όλες Του τις ομιλίες και είναι σε θέση να κάνουν πράξη τα λόγια Του. Κάνουν τα λόγια του Θεού θεμέλιο της ύπαρξής τους και είναι σε θέση να ψάξουν

ειλικρινά μέσα στα λόγια του Θεού για να βρουν ποια μέρη τους να κάνουν πράξη. Έτσι είναι οι άνθρωποι που ζουν στ' αλήθεια ενώπιον του Θεού. Αν αυτό που κάνεις είναι ωφέλιμο για τη ζωή σου και, μέσω της βρώσης και της πόσης των λόγων Του, μπορείς να ικανοποιήσεις τις εσωτερικές ανάγκες και ελλείψεις σου, ώστε να μεταμορφωθεί η διάθεση της ζωής σου, τότε αυτό θα ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού. Αν φέρεσαι σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού και αν δεν ικανοποιείς τη σάρκα, αλλά αντιθέτως, ικανοποιείς το θέλημά Του, τότε έτσι θα έχεις εισέλθει στην πραγματικότητα των λόγων Του. Όταν γίνεται λόγος για πιο ρεαλιστική είσοδο στην πραγματικότητα των λόγων του Θεού, σημαίνει ότι μπορείς να εκτελέσεις το καθήκον σου και να ανταποκριθείς στις απαιτήσεις του Θεού. Μόνο αυτού του είδους οι πρακτικές δράσεις μπορούν να αποτελούν είσοδο στην πραγματικότητα των λόγων Του. Αν μπορέσεις να εισέλθεις στην πραγματικότητα αυτήν, τότε θα κατέχεις την αλήθεια. Από εκεί ξεκινά η είσοδος στην πραγματικότητα· πρέπει πρώτα να λάβεις αυτήν την εκπαίδευση, και μόνο τότε θα είσαι σε θέση να εισέλθεις σε ακόμη βαθύτερες πραγματικότητες.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που αγαπούν αληθινά τον Θεό είναι εκείνοι που μπορούν να υποτάσσονται απόλυτα στην πρακτικότητά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

354. Ο Θεός είναι ένας πρακτικός Θεός: Όλο Του το έργο είναι πρακτικό, όλα τα λόγια που λέει είναι πρακτικά και όλες οι αλήθειες που εκφράζει είναι πρακτικές. Οτιδήποτε άλλο που δεν είναι ο λόγος Του είναι κενό, ανύπαρκτο και αβάσιμο. Σήμερα, εκείνο που οδηγεί τους ανθρώπους στον λόγο του Θεού είναι το Άγιο Πνεύμα. Εάν οι άνθρωποι επιδιώκουν την είσοδο στην πραγματικότητα, τότε πρέπει να αναζητήσουν την πραγματικότητα και να γνωρίσουν την πραγματικότητα, στη συνέχεια, θα πρέπει να βιώσουν την πραγματικότητα, να τη ζήσουν. Όσο περισσότερο γνωρίζουν οι άνθρωποι την πραγματικότητα, τόσο περισσότερο μπορούν να πουν αν τα λόγια των άλλων είναι αληθινά. Όσο περισσότερο γνωρίζουν οι άνθρωποι την πραγματικότητα, τόσο λιγότερες αντιλήψεις έχουν. όσο περισσότερο βιώνουν οι άνθρωποι την πραγματικότητα, τόσο καλύτερα γνωρίζουν τις πράξεις του πραγματικό Θεού, τόσο πιο εύκολα μπορούν να απελευθερωθούν από τις διεφθαρμένες και σατανικές διαθέσεις τους. Όσο περισσότερη πραγματικότητα διαθέτουν οι άνθρωποι, τόσο περισσότερο γνωρίζουν τον Θεό και τόσο περισσότερο αποστρέφονται τη σάρκα και αγαπούν την αλήθεια. Και όσο περισσότερη πραγματικότητα έχουν οι άνθρωποι, τόσο πιο κοντά έρχονται στα πρότυπα των απαιτήσεων του Θεού. Οι άνθρωποι που έχουν κερδηθεί από τον Θεό είναι

εκείνοι που κατέχουν την πραγματικότητα, γνωρίζουν την πραγματικότητα και έχουν γνωρίσει τις πραγματικές πράξεις του Θεού βιώνοντας την πραγματικότητα. Πραγματικά, όσο περισσότερο συνεργαστείς με τον Θεό και πειθαρχήσεις το σώμα σου, όσο περισσότερο αποκτήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος, τόσο περισσότερο θα κερδίσεις την πραγματικότητα, τόσο πιο πολύ θα διαφωτιστείς από τον Θεό —και έτσι θα έχεις περισσότερη γνώση των αληθινών πράξεων του Θεού. Αν μπορέσεις να ζήσεις υπό το σημερινό φως του Αγίου Πνεύματος, θα είναι πιο ξεκάθαρο το τωρινό μονοπάτι που πρέπει να κάνεις πράξη και θα σου είναι πιο εύκολο να διαχωρίσεις τον εαυτό σου από τις θρησκευτικές αντιλήψεις και παλιές πρακτικές του παρελθόντος. Σήμερα πρέπει να εστιάσουμε στην πραγματικότητα. Όσο περισσότερη πραγματικότητα διαθέτουν οι άνθρωποι, τόσο πιο σαφής θα είναι η γνώση τους για την αλήθεια και τόσο πιο πλατιά η κατανόησή τους για το θέλημα του Θεού. Η πραγματικότητα μπορεί να υπερνικήσει όλα τα γράμματα και τα δόγματα, μπορεί να υπερνικήσει όλες τις θεωρίες και την εξειδίκευση, και όσο περισσότερο οι άνθρωποι εστιάζουν στην πραγματικότητα, τόσο πιο πολύ αγαπούν αληθινά τον Θεό και πεινούν και διψούν για τον λόγο Του. Αν πάντα εστιάζεις στην πραγματικότητα, η φιλοσοφία της ζωής σου, οι θρησκευτικές σου απόψεις και ο φυσικός σου χαρακτήρας θα απαλειφθούν με το έργο του Θεού. Εκείνοι που δεν επιδιώκουν την πραγματικότητα, και δεν έχουν γνώση της πραγματικότητας, είναι επιρρεπείς στο να επιδιώξουν το υπερφυσικό και εύκολα μπορούν να ξεγελαστούν. Το Άγιο Πνεύμα δεν έχει τρόπο να δουλέψει με τέτοιους ανθρώπους, και έτσι εκείνοι αισθάνονται άδειοι, και η ζωή τους δεν έχει κανένα νόημα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσεις την πραγματικότητα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

355. Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αλήθεια. Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αγάπη του Θεού· και όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο είσαι ευλογημένος από τον Θεό. Αν πράττεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, η αγάπη του Θεού για σένα θα σου δώσει σταδιακά τη δυνατότητα να δεις, όπως ακριβώς κατάφερε ο Πέτρος να γνωρίσει τον Θεό: ο Πέτρος είπε ότι ο Θεός όχι μόνο έχει τη σοφία να δημιουργήσει τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα, αλλά, επιπλέον, έχει τη σοφία να κάνει πραγματικό έργο στον άνθρωπο. Ο Πέτρος είπε ότι Εκείνος δεν είναι μόνο άξιος της αγάπης του

ανθρώπου λόγω της δημιουργίας του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων, αλλά, περισσότερο, λόγω της ικανότητάς Του να δημιουργήσει τον άνθρωπο, να σώσει τον άνθρωπο, να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να κληροδοτήσει την αγάπη Του σ' αυτόν. Επίσης, ο Πέτρος είπε ότι υπάρχουν πολλά σε Εκείνον που αξίζουν την αγάπη του ανθρώπου. Ο Πέτρος είπε στον Ιησού: «Δεν αξίζεις την αγάπη των ανθρώπων για πολύ περισσότερα από τη δημιουργία του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων; Υπάρχουν περισσότερα μέσα σ' Εσένα που είναι αξιαγάπητα. Ενεργείς και κινείσαι στην πραγματική ζωή, το Πνεύμα Σου με αγγίζει μέσα μου, με πειθαρχείς, με επιπλήττεις —αυτά τα πράγματα είναι ακόμα πιο άξια της αγάπης των ανθρώπων». Αν θέλεις να δεις και να βιώσεις την αγάπη του Θεού, τότε πρέπει να εξερευνήσεις και να αναζητήσεις στην πραγματική ζωή, και πρέπει να είσαι πρόθυμος να παραμερίσεις τη δική σου σάρκα. Πρέπει να πάρεις αυτή την απόφαση. Πρέπει να είσαι ένας άνθρωπος με αποφασιστικότητα, ο οποίος μπορεί να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα τα πράγματα, χωρίς να είναι τεμπέλης ή να επιθυμεί τις απολαύσεις της σάρκας, κάποιος που δεν ζει για τη σάρκα, αλλά για τον Θεό. Μπορεί να υπάρχουν φορές που δεν ικανοποιείς τον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν καταλαβαίνεις το θέλημα του Θεού. Την επόμενη φορά, αν και θα χρειαστεί περισσότερη προσπάθεια, πρέπει να Τον ικανοποιήσεις και δεν πρέπει να ικανοποιήσεις τη σάρκα. Όταν το βιώσεις με αυτόν τον τρόπο, θα γνωρίσεις τον Θεό. Θα δεις ότι ο Θεός μπορούσε να δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη και όλα τα άλλα πράγματα, ότι έχει ενσαρκωθεί έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν πραγματικά και ουσιαστικά να Τον δουν και να κοινωνήσουν πραγματικά και ουσιαστικά μαζί Του, και ότι είναι ικανός να περπατήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, ότι το Πνεύμα Του μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση στην πραγματική ζωή, επιτρέποντάς τους να δουν την ομορφιά Του και να βιώσουν την πειθαρχία Του, την συμμόρφωσή Του και τις ευλογίες Του. Αν τα βιώνεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, στην πραγματική ζωή θα είσαι αχώριστος από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή η σχέση σου με τον Θεό παύσει να είναι κανονική, θα είσαι σε θέση να υποστείς αποδοκιμασία και να αισθανθείς τύψεις. Όταν έχεις μια κανονική σχέση με τον Θεό, ποτέ δεν θα θελήσεις να φύγεις από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή ο Θεός πει ότι θα σε αφήσει, θα φοβηθείς και θα πεις ότι θα προτιμούσες να πεθάνεις παρά να εγκαταλειφθείς από τον Θεό. Μόλις αποκτήσεις αυτά τα συναισθήματα, θα αισθανθείς ότι δεν είσαι σε θέση να αφήσεις τον Θεό και, με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις ένα θεμέλιο και θα απολαύσεις πραγματικά την αγάπη του Θεού.

356. Το μεγαλύτερο λάθος του ανθρώπου που έχει πίστη στον Θεό είναι ότι η πίστη του αρκείται μόνο σε λόγια, και ο Θεός δεν υπάρχει καθόλου στην πρακτική ζωή του. Όλοι οι άνθρωποι όντως πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, όμως ο Θεός δεν είναι μέρος της καθημερινής ζωής τους. Πολλές προσευχές προς τον Θεό βγαίνουν από το στόμα του ανθρώπου, αλλά ο Θεός δεν έχει ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του και, κατά συνέπεια, ο Θεός δοκιμάζει τον άνθρωπο ξανά και ξανά. Καθώς ο άνθρωπος είναι ακάθαρτος, ο Θεός δεν έχει εναλλακτική παρά να δοκιμάσει τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να νιώσει ντροπή και να φτάσει στο σημείο να γνωρίσει τον εαυτό του στις δοκιμασίες. Διαφορετικά, όλοι οι άνθρωποι θα γίνουν απόγονοι του αρχαγγέλου και θα γίνονται ολοένα και πιο διεφθαρμένοι. Κατά τη διάρκεια της πίστης του ανθρώπου στον Θεό, αποτινάσσονται πολλά προσωπικά κίνητρα και στόχοι, καθώς εκείνος καθαίρεται αδιαλείπτως από τον Θεό. Διαφορετικά, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, και ο Θεός δεν διαθέτει κανέναν τρόπο να πράξει στον άνθρωπο το έργο που Εκείνος οφείλει. Ο Θεός πρώτα καθαίρει τον άνθρωπο. Κατά τη διαδικασία αυτή, ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του και ο Θεός μπορεί να τον αλλάξει. Μόνο έπειτα από τα παραπάνω μπορεί ο Θεός να ενσταλάξει τη ζωή Του στον άνθρωπο, και μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί η καρδιά του ανθρώπου να στραφεί πλήρως στον Θεό. Συνεπώς, η πίστη στον Θεό δεν είναι κάτι τόσο απλό όσο λέει ο άνθρωπος. Όπως το βλέπει ο Θεός, αν έχεις μόνο γνώση αλλά δεν έχεις τον λόγο Του ως ζωή, αν περιορίζεσαι μόνο στη δική σου γνώση αλλά δεν μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια ούτε να βιώσεις τον λόγο του Θεού, τότε αυτό αποτελεί απόδειξη ότι ακόμα δεν διαθέτεις καρδιά αγάπης για τον Θεό και δείχνει ότι η καρδιά σου δεν ανήκει στον Θεό. Η απόκτηση γνώσης για τον Θεό μέσω της πίστης σε Αυτόν: αυτός είναι ο τελικός στόχος, καθώς κι αυτό που θα επιζητήσει ο άνθρωπος. Πρέπει να αφιερώσεις προσπάθεια στη βίωση των λόγων του Θεού, έτσι ώστε να μπορούν να πραγματοποιηθούν στην άσκησή σου. Αν έχεις μόνο δογματική γνώση, τότε η πίστη σου στον Θεό θα καταλήξει στο κενό. Μόνο αν στη συνέχεια κάνεις, επίσης, πράξη και βιώσεις τον λόγο Του, μπορεί η πίστη σου να θεωρηθεί ολοκληρωμένη και σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Σε αυτόν τον δρόμο, πολλοί άνθρωποι μπορούν να μιλάνε για πολλή γνώση, αλλά τη στιγμή του θανάτου τους, τα μάτια τους βουρκώνουν και μισούν τον εαυτό τους που ξόδεψαν μια

ολόκληρη ζωή κι έζησαν για το τίποτα ως τα βαθιά γεράματα. Απλώς κατανοούν δόγματα, αλλά δεν μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό. Αντ' αυτού, απλώς τρέχουν πέρα δώθε, πολυάσχολοι σαν μέλισσες. Μόλις βρεθούν στο χείλος του θανάτου, κατανοούν τελικά ότι τους λείπει η πραγματική μαρτυρία, ότι δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό. Τότε, όμως, δεν είναι πολύ αργά; Γιατί να μην αδράξεις τη μέρα και να επιδιώξεις την αλήθεια που αγαπάς; Γιατί να περιμένεις μέχρι αύριο; Αν, στη ζωή σου, δεν υποφέρεις για την αλήθεια ούτε επιζητείς να την κερδίσεις, μήπως αυτό σημαίνει ότι επιθυμείς να νιώσεις μεταμέλεια την ώρα του θανάτου σου; Αν ισχύει αυτό, τότε γιατί να πιστεύεις στον Θεό; Στην πραγματικότητα, υπάρχουν πολλά θέματα στα οποία, αν ο άνθρωπος αφιερώσει έστω και ελάχιστη προσπάθεια, μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια και, συνεπώς, να ικανοποιήσει τον Θεό. Η καρδιά του ανθρώπου καταλαμβάνεται συνεχώς από δαίμονες και, συνεπώς, δεν μπορεί να πράττει για χάρη του Θεού. Αντιθέτως, συνεχώς παλινδρομεί για τη σάρκα και δεν επωφελείται καθόλου στο τέλος. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους ο άνθρωπος έχει συνεχώς προβλήματα και βάσανα. Αυτά δεν αποτελούν τα βασανιστήρια του Σατανά; Αυτή δεν είναι η διαφθορά της σάρκας; Δεν θα πρέπει να ξεγελάς τον Θεό υπηρετώντας μόνο στα λόγια. Αντίθετα, πρέπει να προβαίνεις σε απτές πράξεις. Μην ξεγελάς τον εαυτό σου. Τι νόημα έχει αυτό; Τι μπορείς να κερδίσεις αν ζεις για χάρη της σάρκας σου και μοχθείς για φήμη και πλούτη;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

357. Οι άνθρωποι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό είναι αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού και αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη την αλήθεια. Οι άνθρωποι που μπορούν στ' αλήθεια να παραμένουν σταθεροί στη μαρτυρία τους για τον Θεό είναι και αυτοί που είναι πρόθυμοι να κάνουν πράξη τον λόγο Του και μπορούν αληθινά να υποστηρίξουν την αλήθεια. Οι άνθρωποι που καταφεύγουν στην απάτη και στην αδικία. όλοι στερούνται της αλήθειας και ντροπιάζουν τον Θεό. Όσοι προκαλούν διχόνοιες μέσα στους κόλπους της εκκλησίας είναι υπηρέτες του Σατανά, είναι η προσωποποίηση του Σατανά. Οι άνθρωποι αυτού του είδους είναι πολύ μοχθηροί. Όσοι δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης και είναι ανίκανοι να υποστηρίξουν την αλήθεια, τρέφουν κακές προθέσεις και αμαυρώνουν την αλήθεια. Επιπλέον, είναι οι κλασικοί εκπρόσωποι του Σατανά. Είναι πέραν

λύτρωσης και είναι αυτονόητο ότι θα εξαλειφθούν. Η οικογένεια του Θεού δεν επιτρέπει σε όσους δεν κάνουν την αλήθεια πράξη ούτε σε όσους σκοπίμως καταλύουν την εκκλησία να παραμένουν. Εντούτοις, τώρα δεν είναι η ώρα να επιτελεστεί το έργο της αποβολής· αυτού του είδους οι άνθρωποι απλώς θα εκτεθούν και, στο τέλος, θα εξαλειφθούν. Δεν θα δαπανηθεί άλλο ανώφελο έργο πάνω σε αυτούς τους ανθρώπους· όσοι ανήκουν στον Σατανά δεν μπορούν να υποστηρίξουν την αλήθεια, ενώ όσοι επιζητούν την αλήθεια, μπορούν να την υποστηρίξουν. Οι άνθρωποι που δεν κάνουν την αλήθεια πράξη είναι ανάξιοι να ακούσουν την οδό της αλήθειας και να καταθέσουν μαρτυρία στην αλήθεια. Απλούστατα, η αλήθεια δεν είναι για τα δικά τους αυτιά· αντιθέτως, απευθύνεται σε όσους την κάνουν πράξη. Προτού αποκαλυφθεί το τέλος κάθε ανθρώπου, όσοι αναστατώνουν την εκκλησία και διακόπτουν το έργο του Θεού θα αφεθούν κατά μέρος αρχικά, προς στιγμή, για να αντιμετωπιστούν αργότερα. Μόλις ολοκληρωθεί το έργο, οι άνθρωποι αυτοί θα εκτεθούν και στη συνέχεια θα εξαλειφθούν. Προς το παρόν, κατά την παροχή της αλήθειας, θα αγνοηθούν. Αφού αποκαλυφθεί ολόκληρη η αλήθεια στον άνθρωπο, οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει να εξαλειφθούν· αυτή θα είναι και η ώρα που όλοι οι άνθρωποι θα ταξινομηθούν σύμφωνα με το είδος τους. Τα μικρόψυχα κόλπα όσων δεν διαθέτουν ικανότητα διάκρισης θα τους οδηγήσουν στην καταστροφή στα χέρια των μοχθηρών, και θα παρασυρθούν από αυτούς, χωρίς να υπάρχει γυρισμός. Αυτή η συμπεριφορά τούς αξίζει, επειδή δεν αγαπούν την αλήθεια, επειδή είναι ανίκανοι να υποστηρίξουν την αλήθεια, επειδή ακολουθούν μοχθηρούς ανθρώπους και τους υποστηρίζουν, και επειδή συνωμοτούν με μοχθηρούς ανθρώπους και αψηφούν τον Θεό. Ξέρουν πολύ καλά ότι οι κακοί άνθρωποι εκπέμπουν το κακό, αλλά σκληραίνουν τις καρδιές τους και γυρνούν την πλάτη τους στην αλήθεια προκειμένου να τους ακολουθήσουν. Μήπως δεν διαπράττουν κακό όλοι αυτοί οι άνθρωποι που δεν κάνουν την αλήθεια πράξη, παρά κάνουν καταστροφικά και αποτρόπαια πράγματα; Παρόλο που ανάμεσά τους υπάρχουν εκείνοι που στολίζονται σαν βασιλείς κι όσοι τους ακολουθούν, οι φύσεις τους, που αψηφούν τον Θεό, δεν είναι όλες ίδιες; Με ποια δικαιολογία μπορεί να ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν τους σώζει; Με ποια δικαιολογία μπορεί να ισχυρίζονται ότι ο Θεός δεν είναι δίκαιος; Η ίδια η μοχθηρία τους δεν τους καταστρέφει; Η ίδια η παρακοή τους δεν τους σέρνει κάτω στην κόλαση; Οι άνθρωποι που κάνουν πράξη την αλήθεια τελικά θα σωθούν και θα οδηγηθούν στην τελείωση λόγω της αλήθειας. Όσοι δεν κάνουν πράξη την αλήθεια τελικά θα φέρουν την καταστροφή πάνω τους λόγω της αλήθειας. Τούτες είναι οι

καταλήξεις που περιμένουν όσους κάνουν πράξη την αλήθεια και όσους δεν την κάνουν πράξη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προειδοποίηση σε όσους δεν κάνουν πράξη την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Γ) Σχετικά με το πώς να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του και να επιτύχει την πραγματική μετάνοια

358. Έπειτα από χιλιάδες χρόνια διαφθοράς, ο άνθρωπος έχει γίνει αναίσθητος και αργόστροφος, ένας δαίμονας που εναντιώνεται στον Θεό, σε σημείο που η επαναστατικότητα του ανθρώπου ενάντια στον Θεό έχει καταγραφεί σε ιστορικά βιβλία, και ακόμα κι ο ίδιος ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να δώσει μια πλήρη εικόνα της αντιδραστικής συμπεριφοράς του —διότι τον άνθρωπο τον έχει διαφθείρει βαθιά ο Σατανάς, τον έχει παρασύρει και ο άνθρωπος δεν ξέρει πού να στραφεί. Ακόμα και σήμερα, ο άνθρωπος εξακολουθεί να προδίδει τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος βλέπει τον Θεό Τον προδίδει, και όταν δεν Τον βλέπει κάνει το ίδιο. Ακόμη, υπάρχουν κι εκείνοι που έχοντας γίνει μάρτυρες των καταρών του Θεού και της οργής Του, συνεχίζουν και Τον προδίδουν. Και έτσι λέω πως η σύνεση του ανθρώπου έχει χάσει την αρχική της λειτουργία και πως το ίδιο συνέβη και στη συνείδηση του. Ο άνθρωπος που αντικρίζω είναι ένα κτήνος σε ανθρώπινη μορφή, είναι ένα δηλητηριώδες φίδι και όσο αξιοθρήνητος κι αν προσπαθεί να εμφανίζεται μπροστά στα μάτια Μου, ποτέ δεν θα είμαι ελεήμων προς αυτόν διότι ο άνθρωπος δεν έχει αντιληφθεί τη διαφορά μεταξύ του μαύρου και του άσπρου, την διαφορά μεταξύ αλήθειας και μη αλήθειας. Η λογική του ανθρώπου είναι τόσο μουδιασμένη, κι όμως προσπαθεί ακόμη να κερδίσει ευλογίες· η ανθρώπινη φύση του είναι τόσο ποταπή, κι όμως ακόμα επιθυμεί να αποκτήσει την κυριαρχία ενός βασιλιά. Με τέτοια λογική, ποιανού βασιλιάς θα μπορούσε να είναι; Πώς θα μπορούσε με τέτοια ανθρώπινη φύση να καθίσει σε θρόνο; Ο άνθρωπος πραγματικά δεν έχει καμία ντροπή! Είναι ένας αλαζονικός αχρείος! Σε όσους από εσάς επιθυμείτε να κερδίσετε ευλογίες, προτείνω πρώτα να κοιτάξετε σε έναν καθρέφτη τη δική σας άσχημη αντανάκλαση —εσύ έχεις ό, τι

χρειάζεται για να γίνεις βασιλιάς; Έχεις το πρόσωπο κάποιου που μπορεί να κερδίσει ευλογίες; Δεν έχει σημειωθεί η παραμικρή αλλαγή στη διάθεσή σου και δεν έχεις εφαρμόσει καμία από τις αλήθειες στην πράξη, κι όμως συνεχίζεις να ελπίζεις για ένα υπέροχο αύριο. Πλανάσαι! Έχοντας γεννηθεί σε τόσο βρόμικη γη, ο άνθρωπος έχει σημαδευτεί σοβαρά από την κοινωνία, έχει επηρεαστεί από φεουδαρχική δεοντολογία και έχει διδαχτεί σε «ιδρύματα υψηλής μόρφωσης». Ο οπισθοδρομικός τρόπος σκέψης, η διεφθαρμένη ηθική, η μοχθηρή άποψη ζωής, η ελεεινή φιλοσοφία για τη ζωή, η απολύτως ανάξια ύπαρξη κι ο διεφθαρμένος τρόπος ζωής και τα έθιμα, όλα έχουν εισβάλει βαθιά στην καρδιά του ανθρώπου και επιτίθενται άγρια και υπονομεύουν τη συνείδησή του. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος έχει απομακρυνθεί περισσότερο από τον Θεό και Του εναντιώνεται ακόμη περισσότερο. Ημέρα με την ημέρα, η διάθεση του ανθρώπου γίνεται όλο και πιο μοχθηρή και δεν υπάρχει ούτε ένας που πρόθυμα θα εγκαταλείψει τα πάντα για τον Θεό, ούτε ένας που πρόθυμα θα υπακούσει Εκείνον και, επιπλέον, ούτε ένας που θα αναζητήσει πρόθυμα την εμφάνιση Του. Αντίθετα, υπό την σφαίρα επιρροής του Σατανά, ο άνθρωπος δεν κάνει τίποτε άλλο από το να επιδιώκει την απόλαυση, παραδίδοντας τον εαυτό του στη διαφθορά της σάρκας στη γη της λάσπης. Ακόμη κι όταν ακούν την αλήθεια, εκείνοι που ζουν στο σκότος δεν σκέφτονται να την εφαρμόσουν στην πράξη, και ούτε τείνουν να αναζητήσουν τον Θεό, ακόμη και αν έχουν αντικρίσει την εμφάνιση Του. Πώς θα μπορούσε μια τόσο διεφθαρμένη ανθρωπότητα να έχει οποιαδήποτε ευκαιρία για σωτηρία; Πώς θα μπορούσε μια τόσο παρηκμασμένη ανθρωπότητα να ζήσει στο φως;

Η διάθεση του ανθρώπου πρέπει να μεταβληθεί ξεκινώντας από τη γνώση της υπόστασής του και μέσω αλλαγών στη σκέψη, τη φύση και τις διανοητικές του προοπτικές μέσα από θεμελιώδεις αλλαγές. Μονάχα έτσι θα επιτευχθούν πραγματικές αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου. Η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου πηγάζει από το ότι ο Σατανάς έχει ποδοπατήσει και δηλητηριάσει την ύπαρξή του, από την ανήκουστη βλάβη που έχει προξενήσει ο Σατανάς στη σκέψη του, στην ηθική του, στην αντίληψη και τη λογική του. Ακριβώς επειδή αυτά τα βασικά πράγματα του ανθρώπου τα έχει διαφθείρει ο Σατανάς και είναι τελείως διαφορετικά από το πώς ήταν όταν ο Θεός τα δημιούργησε αρχικά, εναντιώνεται ο άνθρωπος στον Θεό και δεν καταλαβαίνει την αλήθεια. Έτσι, οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου θα πρέπει να ξεκινήσουν με αλλαγή στη σκέψη, τη λογική και την

αντίληψη του, οι οποίες θα αλλάξουν τη γνώση του για τον Θεό και τη γνώση του για την αλήθεια. Εκείνοι που γεννήθηκαν στην πιο βαθιά διεφθαρμένη χώρα από όλες, έχουν ακόμη μεγαλύτερη άγνοια του τί είναι ο Θεός, ή του τί σημαίνει να πιστεύεις σε Εκείνον. Όσο περισσότερο διεφθαρμένοι είναι οι άνθρωποι, τόσο λιγότερο γνωρίζουν την ύπαρξη του Θεού και τόσο φτωχότερη είναι η λογική κι η αντίληψή τους. Η πηγή της αντίθεσης και της παρακοής ενάντια στον Θεό είναι η διαφθορά του ανθρώπου από τον Σατανά. Επειδή έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, η συνείδηση του ανθρώπου έχει αναισθητοποιηθεί, έχει γίνει ανήθικος, οι σκέψεις του έχουν εκφυλιστεί κι έχει αποκτήσει μια οπισθοδρομική διανοητική στάση. Πριν τον διαφθείρει ο Σατανάς, ο άνθρωπος ακολουθούσε τον Θεό και υπάκουε στα λόγια Του με φυσικό τρόπο, αφού τα είχε ακούσει. Είχε σωστή λογική και συνείδηση και κανονική ανθρώπινη φύση. Αφού τον διέφθειρε ο Σατανάς, η αρχική του λογική, συνείδηση και η ανθρώπινη φύση του θόλωσαν και καταστράφηκαν από τον Σατανά. Επομένως, έχασε την υπακοή του και την αγάπη του προς τον Θεό. Η λογική του ανθρώπου άρχισε να αποκλίνει, η διάθεσή του έγινε σαν αυτή των ζώων και η παρακοή του προς τον Θεό έγινε συχνότερη και πιο σοβαρή. Ωστόσο, ο άνθρωπος δεν το ξέρει και ούτε το αναγνωρίζει αυτό, απλώς εναντιώνεται και επαναστατεί τυφλά. Η αποκάλυψη της διάθεσης του ανθρώπου είναι η έκφραση της λογικής, της αντίληψης και της συνείδησής του, και επειδή η σύνεση και η αντίληψή του έχουν ασθενήσει και η συνείδησή του έχει θολώσει υπερβολικά, η διάθεσή του εναντιώνεται στον Θεό. Αν η λογική και η αντίληψη του ανθρώπου δεν μπορούν να αλλάξουν, τότε δεν τίθεται θέμα για αλλαγές στη διάθεσή του, όσο και το αν τον επιθυμεί η καρδιά του Θεού. Εάν η λογική του ανθρώπου είναι αδύναμη, τότε δεν μπορεί να υπηρετήσει τον Θεό και δεν είναι κατάλληλος για χρήση από τον Θεό. Η «κανονική λογική» αναφέρεται στην υπακοή και στην πίστη στον Θεό, στη λαχτάρα για τον Θεό, στο να είσαι απόλυτος προς τον Θεό και στο να έχεις συνείδηση απέναντί Του. Αναφέρεται στο να είσαι ψυχή τε και σώματι δοσμένος στον Θεό και να μην Του εναντιώνεσαι σκόπιμα. Εκείνοι που η σύνεσή τους αποκλίνει, δεν είναι έτσι. Από τότε που ο άνθρωπος διαφθάρηκε από τον Σατανά, έχει δημιουργήσει αντιλήψεις για τον Θεό και δεν έχει καμία πίστη ή λαχτάρα για Εκείνον, όπως και καθόλου συνείδηση προς τον Θεό. Σκόπιμα εναντιώνεται και κατακρίνει τον Θεό και, επιπλέον, εκτοξεύει ύβρεις κατ' Αυτού πίσω από την πλάτη Του. Σαφώς γνωρίζει ότι είναι ο Θεός κι όμως εξακολουθεί να Τον κατακρίνει πίσω από την πλάτη Του, δεν έχει καμία πρόθεση να Τον υπακούει και απλώς απαιτεί και ζητά τυφλά. Τέτοιοι άνθρωποι —άνθρωποι που η λογική

τους αποκλίνει— δεν είναι ικανοί να γνωρίζουν την ίδια τους την ανήκουστη συμπεριφορά ή να μετανιώνουν για την αντιδραστικότητα τους. Εάν οι άνθρωποι είναι ικανοί να γνωρίσουν τον εαυτό τους, τότε έχουν αποκτήσει και πάλι κάποια από τη λογική τους· όσο περισσότερο επαναστατούν ενάντια στον Θεό αλλά δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους, τόσο πιο επιβαρυμένη είναι η λογική τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

359. Μέχρι να βιώσουν οι άνθρωποι το έργο του Θεού και να αποκτήσουν την αλήθεια, η φύση του Σατανά είναι αυτή που αναλαμβάνει τον έλεγχο και τους εξουσιάζει εκ των έσω. Τι περιλαμβάνει ακριβώς αυτή η φύση; Για παράδειγμα, γιατί είσαι εγωιστής; Γιατί προστατεύεις τη θέση σου; Γιατί είναι τόσο ισχυρά τα συναισθήματά σου; Γιατί σου αρέσουν εκείνα τα άδικα πράγματα; Γιατί σου αρέσουν εκείνα τα απεχθή πράγματα; Πού βασίζεται η αρέσκειά σου για αυτά τα πράγματα; Από πού προέρχονται αυτά τα πράγματα; Γιατί αποδέχεσαι αυτά τα πράγματα με τόση χαρά; Τώρα πια έχετε όλοι σας φτάσει στο σημείο να καταλάβετε ότι ο κύριος λόγος πίσω από όλα αυτά τα πράγματα είναι ότι περιέχουν το δηλητήριο του Σατανά. Όσο για το ποιο είναι το δηλητήριο του Σατανά, αυτό μπορεί να εκφραστεί πλήρως με λέξεις. Για παράδειγμα, αν ρωτήσεις κάποιους που πράττουν κακό γιατί ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, αυτοί θα απαντήσουν: «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Αυτή η μία φράση εκφράζει την ίδια τη ρίζα του προβλήματος. Η λογική του Σατανά έχει γίνει η ζωή των ανθρώπων. Μπορεί να ενεργούν για τον έναν ή τον άλλο σκοπό, μα το κάνουν μόνο για τον εαυτό τους. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν ότι εφόσον καθένας ενεργεί βάσει της ρήσης «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», θα πρέπει να ζουν μόνο για λογαριασμό τους, κάνοντας ό,τι μπορούν προκειμένου να εξασφαλίσουν μια καλή θέση και όση τροφή και ρουχισμό χρειάζονται. «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω» —αυτή είναι η ζωή και η φιλοσοφία του ανθρώπου, κι αυτό αντιπροσωπεύει και την ανθρώπινη φύση. Αυτή ακριβώς η δήλωση αποτελεί το δηλητήριο του Σατανά, και όταν οι άνθρωποι τη δεχτούν μέσα τους, τότε αυτή γίνεται η φύση τους. Η φύση του Σατανά αποκαλύπτεται μέσα απ' αυτά τα λόγια και αντιπροσωπεύεται πλήρως απ' αυτά. Αυτό το δηλητήριο γίνεται η ζωή των ανθρώπων και το θεμέλιο της ύπαρξής τους, και η διεφθαρμένη ανθρωπότητα κυριαρχείται μονίμως απ' αυτό το δηλητήριο εδώ και χιλιάδες χρόνια. Καθετί που κάνει ο Σατανάς το κάνει για τον εαυτό του. Επιθυμεί να ξεπεράσει τον

Θεό, να απελευθερωθεί από Αυτόν και να αδράξει την εξουσία ο ίδιος, και να πάρει στην κατοχή του όλα τα πράγματα που έχει δημιουργήσει ο Θεός. Επομένως, η φύση του ανθρώπου είναι η φύση του Σατανά. Στην ουσία, τα συνθήματα πολλών ανθρώπων είναι δυνατόν να αντιπροσωπεύουν και να αντικατοπτρίζουν τη φύση τους. Ανεξάρτητα από το πώς οι άνθρωποι προσπαθούν να συγκαλυφθούν, δεν μπορούν να κρύψουν τη φύση τους σε ό,τι κάνουν και σε ό,τι λένε. Υπάρχουν κάποιοι που δεν λένε ποτέ την αλήθεια και είναι καλοί στο να προσποιούνται, αλλά μόλις οι άλλοι αλληλεπιδρούν μαζί τους για λίγο, η δόλια φύση τους και η πλήρης ανειλικρίνειά τους θα αποκαλυφθεί. Τελικά, οι άλλοι θα καταλήξουν στο εξής βέβαιο συμπέρασμα: Αυτοί οι άνθρωποι δεν λένε ποτέ την παραμικρή αλήθεια και είναι δόλιοι άνθρωποι. Αυτή η δήλωση αφορά τη φύση τους· αποτελεί την καλύτερη δυνατή απεικόνιση και απόδειξη της φύσης και της ουσίας τους. Η φιλοσοφία τους για τη ζωή είναι να μη λένε σε κανέναν την αλήθεια, αλλά και να μην πιστεύουν κανέναν. Η σατανική φύση του ανθρώπου περιέχει πολλή φιλοσοφία. Μερικές φορές, εσύ ο ίδιος δεν το αντιλαμβάνεσαι καν και δεν το καταλαβαίνεις, όμως κάθε στιγμή της ζωής σου στηρίζεται σ' αυτήν. Επιπλέον, νομίζεις ότι η φιλοσοφία αυτή είναι απολύτως σωστή, λογική και αλάνθαστη. Αυτό αρκεί για να δείξει ότι η φιλοσοφία του Σατανά έχει γίνει η φύση των ανθρώπων, κι εκείνοι ζουν σε πλήρη συμφωνία με τη φιλοσοφία του Σατανά, και δεν επαναστατούν εναντίον της ούτε στο ελάχιστο. Επομένως, μονίμως αποκαλύπτουν μια σατανική φύση και, από κάθε άποψη, ζουν διαρκώς σύμφωνα με τη σατανική φιλοσοφία. Η φύση του Σατανά είναι η ζωή του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να περπατήσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

360. Όταν πρόκειται για τη γνώση της φύσης του ανθρώπου, το πιο σημαντικό είναι να τη βλέπει κανείς μέσα από την οπτική της άποψης του ανθρώπου για τον κόσμο, της άποψής του για τη ζωή και τις αξίες του. Όλοι όσοι ανήκουν στον διάβολο ζουν για τον εαυτό τους. Η άποψή τους για τη ζωή και τα αποφθέγματά τους προέρχονται κυρίως από ρητά του Σατανά, όπως «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Τα λόγια που εκφέρονται από αυτούς τους βασιλιάδες διαβόλους, τους σπουδαίους ανθρώπους και φιλόσοφους της γης έχουν γίνει η ίδια η ζωή του ανθρώπου. Πιο συγκεκριμένα, τα περισσότερα από τα λόγια του Κομφούκιου, τον οποίο ο κινεζικός λαός εκθειάζει ως «σοφό», έχουν γίνει η ζωή του ανθρώπου. Υπάρχουν επίσης τα περίφημα γνωμικά του Βουδισμού και του Ταοϊσμού και τα κλασικά ρητά διάφορων

διασήμων, τα οποία αναφέρονται συχνά· όλα τούτα αποτελούν σκιαγραφήσεις των φιλοσοφιών και της φύσης του Σατανά. Αποτελούν, επίσης, τις καλύτερες απεικονίσεις και επεξηγήσεις της φύσης του Σατανά. Όλα αυτά τα δηλητήρια, που έχουν ενσταλαχθεί στην καρδιά του ανθρώπου, προέρχονται από τον Σατανά· ούτε το ελάχιστο δεν προέρχεται από τον Θεό. Τέτοια ψέματα και ανοησίες βρίσκονται επίσης σε άμεση αντίθεση με τον λόγο του Θεού. Είναι απολύτως ξεκάθαρο ότι οι πραγματικότητες όλων των θετικών πραγμάτων προέρχονται από τον Θεό, και όλα εκείνα τα αρνητικά πράγματα που δηλητηριάζουν τον άνθρωπο προέρχονται από τον Σατανά. Επομένως, μπορείς να διακρίνεις τη φύση ενός ατόμου και το σε ποιον ανήκει εκείνος από την άποψη και τις αξίες του για τη ζωή. Ο Σατανάς διαφθείρει τους ανθρώπους μέσα από την εκπαίδευση και την επιρροή των εθνικών κυβερνήσεων και των διασήμων και σπουδαίων. Τα ψέματα και οι ανοησίες τους έχουν γίνει η ζωή και η φύση του ανθρώπου. Το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» είναι ένα γνωστό σατανικό ρητό που έχει ενσταλαχθεί σε όλους, και το οποίο έχει γίνει η ζωή του ανθρώπου. Υπάρχουν και άλλα λόγια φιλοσοφιών για τη ζωή που είναι έτσι. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί τον περίτεχνο παραδοσιακό πολιτισμό κάθε έθνους για να εκπαιδεύσει τους ανθρώπους, σπρώχνοντας την ανθρωπότητα να πέσει και να βυθιστεί μέσα σε μια απέραντη άβυσσο καταστροφής, και τελικά, ο Θεός καταστρέφει τους ανθρώπους, επειδή υπηρετούν τον Σατανά και αντιστέκονται στον Θεό. Φανταστείτε ότι κάνετε την ακόλουθη ερώτηση σε κάποιον που δραστηριοποιείται στην κοινωνία για δεκαετίες: «Δεδομένου ότι έχεις ζήσει στον κόσμο για τόσο πολύν καιρό και έχεις επιτύχει τόσο πολλά, ποια είναι τα κύρια διάσημα αποφθέγματα βάσει των οποίων ζεις;» Ενδεχομένως πει: «Το πιο σημαντικό είναι: “Οι αξιωματούχοι δεν χτυπούν όσους δίνουν δώρα, και όσοι δεν χρησιμοποιούν την κολακεία, δεν καταφέρνουν ποτέ τίποτα”». Αυτά τα λόγια δεν είναι αντιπροσωπευτικά της φύσης εκείνου του ατόμου; Η αθέμιτη χρήση κάθε δυνατού μέσου για την απόκτηση θέσης έχει γίνει η φύση του, και το να είναι αξιωματούχος τού δίνει ζωή. Υπάρχουν πολλά ακόμα σατανικά δηλητήρια στη ζωή των ανθρώπων, στη διαγωγή και στη συμπεριφορά τους· δεν κατέχουν σχεδόν την παραμικρή αλήθεια. Για παράδειγμα, οι φιλοσοφίες τους για τη ζωή, ο τρόπος με τον οποίο ενεργούν και τα αξιώματά τους είναι όλα γεμάτα με τα δηλητήρια του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, και όλα αυτά προέρχονται από τον Σατανά. Συνεπώς, όλα τα πράγματα που ρέουν μέσα στα οστά και στο αίμα των ανθρώπων είναι όλα τους πράγματα του Σατανά. Όλοι αυτοί οι αξιωματούχοι, όσοι κατέχουν εξουσία και όσοι είναι επιτυχημένοι, ακολουθούν τα δικά τους μονοπάτια και

έχουν τα δικά τους μυστικά επιτυχίας. Τέτοια μυστικά δεν αντιπροσωπεύουν τέλεια τη φύση τους; Έχουν επιτελέσει τόσο μεγάλα πράγματα στον κόσμο, και κανείς δεν μπορεί να διακρίνει τις μηχανορραφίες και τις ίντριγκες που κρύβονται πίσω τους. Αυτό δείχνει πόσο ύπουλη και δηλητηριώδης είναι η φύση τους. Η ανθρωπότητα έχει διαφθαρεί πολύ βαθιά από τον Σατανά. Το δηλητήριο του Σατανά κυλά μέσα στο αίμα κάθε ανθρώπου, και είναι εμφανές ότι η φύση του ανθρώπου είναι διεφθαρμένη, κακή και αντιδραστική, γεμάτη από τις φιλοσοφίες του Σατανά και βουτηγμένη σε αυτές, είναι, στο σύνολό της, μια φύση που προδίδει τον Θεό. Αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι αντιστέκονται και εναντιώνονται στον Θεό. Η φύση του ανθρώπου μπορεί να καταστεί γνωστή σε όλους, αν αναλυθεί κατ' αυτόν τον τρόπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσουμε τη φύση του ανθρώπου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

361. Πώς κατανοείς την ανθρώπινη φύση; Η κατανόηση της φύσης σου, στην πραγματικότητα, σημαίνει διεξοδική ανάλυση των ενδόμυχων της ψυχής σου· αφορά αυτό που υπάρχει στη ζωή σου. Είναι η λογική του Σατανά και οι οπτικές του Σατανά σύμφωνα με τις οποίες έχεις ζήσει· δηλαδή, η ζωή του Σατανά είναι αυτή σύμφωνα με την οποία ζεις. Μόνο ξεθάβοντας τα σημεία βαθιά μες στην ψυχή σου μπορείς να κατανοήσεις τη φύση σου. Πώς μπορούν να ξεθαφτούν αυτά τα πράγματα; Δεν μπορούν να ξεθαφτούν ή να αναλυθούν διεξοδικά με ένα ή δύο μόνο γεγονότα· πολλές φορές, αφότου ολοκληρώσεις κάτι, και πάλι δεν θα έχεις καταφέρει να το κατανοήσεις. Μπορεί να χρειαστούν τρία ή πέντε χρόνια έως ότου είσαι σε θέση να αποκτήσεις έστω και την παραμικρή συνειδητοποίηση και κατανόηση. Σε πολλές περιπτώσεις, πρέπει να αυτοστοχαστείς και να καταφέρεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου, και μόνο όταν ασκηθείς σκάβοντας βαθιά, θα δεις αποτελέσματα. Καθώς κατανοείς την αλήθεια όλο και πιο βαθιά, σταδιακά θα καταφέρεις να γνωρίσεις τη δική σου φύση και ουσία μέσω του αυτοστοχασμού και της αυτογνωσίας. Προκειμένου να γνωρίσεις τη φύση σου, πρέπει να κατορθώσεις κάποια πράγματα. Πρώτον, πρέπει να έχεις σαφή κατανόηση του τι σου αρέσει. Αυτό δεν αναφέρεται σε αυτά που σου αρέσει να τρως ή να φοράς· αντίθετα, αναφέρεται στα πράγματα που απολαμβάνεις, που φθονείς, που λατρεύεις, που αναζητάς και στα οποία δίνεις προσοχή μες στην καρδιά σου, τα είδη των ανθρώπων με τα οποία χαίρεσαι να έρχεσαι σε επαφή, το είδος των πραγμάτων που σου αρέσει να κάνεις, και τα είδη των

ανθρώπων που έχεις στην καρδιά σου ως είδωλα. Για παράδειγμα, στους περισσότερους ανθρώπους αρέσουν οι άνθρωποι με μεγάλη υπόληψη, οι άνθρωποι που είναι εκλεπτυσμένοι στον λόγο και τη διαγωγή τους ή τους αρέσουν εκείνοι που χρησιμοποιούν εύγλωττη κολακεία ή εκείνοι που προσποιούνται. Τα παραπάνω αφορούν τους ανθρώπους με τους οποίους τους αρέσει να έρχονται σε επαφή. Όσον αφορά τα πράγματα που απολαμβάνουν οι άνθρωποι, αυτά περιλαμβάνουν το να είναι πρόθυμοι να κάνουν ορισμένα πράγματα που είναι εύκολα, το να απολαμβάνουν να κάνουν πράγματα που οι άλλοι θεωρούν καλά και που θα έκαναν τους ανθρώπους να τους εγκωμιάζουν και να τους κάνουν φιλοφρονήσεις. Στη φύση των ανθρώπων υπάρχει ένα κοινό χαρακτηριστικό των πραγμάτων που τους αρέσουν. Τουτέστιν, τους αρέσουν άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα τα οποία οι άλλοι φθονούν λόγω της εξωτερικής εμφάνισης, τους αρέσουν άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που φαίνονται όμορφα και πολυτελή, και τους αρέσουν άνθρωποι, γεγονότα και πράγματα που κάνουν τους άλλους να τα λατρεύουν λόγω εμφάνισης. Αυτά τα πράγματα που αρέσουν στους ανθρώπους είναι σπουδαία, εκθαμβωτικά, πανέμορφα και μεγαλοπρεπή. Όλοι οι άνθρωποι λατρεύουν αυτά τα πράγματα. Μπορεί να δει κανείς πως οι άνθρωποι δεν έχουν κατέχουν καθόλου αλήθεια ούτε και έχουν την ομοιότητα αληθινών ανθρώπινων όντων. Δεν υπάρχει ο παραμικρός βαθμός αξίας στη λατρεία αυτών των πραγμάτων, κι όμως εξακολουθούν να αρέσουν στους ανθρώπους. [...] αυτά που σου αρέσουν, αυτά στα οποία επικεντρώνεσαι, αυτά που λατρεύεις, αυτά που φθονείς κι αυτά που σκέφτεσαι στην καρδιά σου κάθε μέρα είναι όλα αντιπροσωπευτικά της φύσης σου. Αρκούν για να αποδειχθεί πως στη φύση σου αρέσει η αδικία και σε σοβαρές περιπτώσεις η φύση σου είναι κακή και αθεράπευτη. Πρέπει να αναλύσεις τη φύση σου κατ᾽ αυτόν τον τρόπο· δηλαδή, να εξετάσεις τι σου αρέσει και τι εγκαταλείπεις στη ζωή σου. Ίσως να είσαι καλός απέναντι σε κάποιον για κάποιο χρονικό διάστημα, μα αυτό δεν αποδεικνύει πως τον συμπαθείς. Αυτό που πραγματικά σου αρέσει είναι ακριβώς αυτό που είναι στη φύση σου· ακόμη κι αν τα κόκαλά σου είχαν σπάσει, και πάλι θα το απολάμβανες και δεν θα μπορούσες ποτέ να το εγκαταλείψεις. Αυτό δεν είναι εύκολο να αλλάξει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι θα πρέπει να γνωρίζει κανείς για τη μεταμόρφωση της διάθεσής του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

362. Βασικό για την επίτευξη αλλαγής στη διάθεση είναι να γνωρίζει κανείς τη δική του φύση, και αυτό πρέπει να συμβεί σύμφωνα με τις αποκαλύψεις που προέρχονται από τον Θεό. Μόνο στον λόγο του Θεού μπορεί κάποιος να γνωρίσει την αποτρόπαια φύση του, να αναγνωρίσει τα διάφορα δηλητήρια του Σατανά στη δική του φύση, να συνειδητοποιήσει ότι είναι ανόητος και αδαής και να αναγνωρίσει τα αδύναμα και αρνητικά στοιχεία στη φύση του. Αφού τα γνωρίσεις αυτά πλήρως και είσαι πραγματικά σε θέση να μισήσεις τον εαυτό σου και να απαρνηθείς τη σάρκα, να εφαρμόσεις με συνέπεια τον λόγο του Θεού και να έχεις τη βούληση να υποταχθείς απόλυτα στο Άγιο Πνεύμα και στον λόγο του Θεού, τότε θα έχεις μπει στο μονοπάτι του Πέτρου. Χωρίς τη χάρη του Θεού και χωρίς τη διαφώτιση και την καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα, θα ήταν δύσκολο να βαδίσεις σε αυτό το μονοπάτι, καθώς οι άνθρωποι δεν κατέχουν την αλήθεια και δεν μπορούν να προδώσουν τον εαυτό τους. Το να βαδίσει κανείς στο μονοπάτι της τελείωσης στο οποίο πορευόταν ο Πέτρος βασίζεται κυρίως στο να έχει αποφασιστικότητα, να έχει πίστη και να στηρίζεται στον Θεό. Επιπλέον, πρέπει κανείς να υποτάσσεται στο έργο του Αγίου Πνεύματος· σε όλα τα πράγματα, δεν μπορεί να κάνει δίχως τα λόγια του Θεού. Αυτές είναι οι βασικές πτυχές, καμιά εκ των οποίων δεν μπορεί να παραβιαστεί. Το να καταφέρει κανείς να γνωρίσει τον εαυτό του μέσω της εμπειρίας είναι κάτι πολύ δύσκολο· δίχως το έργο του Αγίου Πνεύματος, είναι πολύ δύσκολο να εισέλθει σε αυτό. Για να βαδίσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου πρέπει να επικεντρωθεί στο να γνωρίσει τον εαυτό του και να μεταμορφώσει τη διάθεσή του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σημαίνει προπάντων να γνωρίζει την ανθρώπινη φύση» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

363. Από τη μία, κατά τις δοκιμασίες του Θεού, ο άνθρωπος μαθαίνει τις αδυναμίες του και βλέπει ότι είναι ασήμαντος, ποταπός τιποτένιος, ότι δεν έχει τίποτα, δεν είναι τίποτα. Από την άλλη, κατά τις δοκιμασίες Του, ο Θεός δημιουργεί για τον άνθρωπο διαφορετικά περιβάλλοντα, τα οποία τον καθιστούν ικανότερο να βιώσει την ομορφιά του Θεού. Παρόλο που ο πόνος είναι μεγάλος, και πολλές φορές ανυπόφορος —φθάνοντας, μάλιστα, μέχρι το σημείο της συντριπτικής θλίψης— όταν τον βιώσει, ο άνθρωπος βλέπει πόσο όμορφο είναι το έργο του Θεού σ' αυτόν, και μόνο πάνω σ' αυτό το θεμέλιο γεννιέται στον άνθρωπο η αληθινή αγάπη για τον Θεό. Σήμερα, ο άνθρωπος βλέπει ότι μονάχα με τη χάρη, την αγάπη και το έλεος του Θεού, δεν είναι ικανός να γνωρίσει αληθινά τον εαυτό του, πόσο μάλλον να

γνωρίσει την ουσία του ανθρώπου. Μόνο μέσα από το ραφινάρισμα και την κρίση του Θεού, μόνο κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου ραφιναρίσματος μπορεί ο άνθρωπος να γνωρίσει τις αδυναμίες του και να μάθει ότι δεν έχει τίποτα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

364. Το βασικότερο για τον αυτοστοχασμό και τη γνώση του εαυτού σου είναι το εξής: Όσο περισσότερο αισθάνεσαι ότι τα έχεις πάει καλά ή ότι έχεις πράξει το σωστό, και όσο περισσότερο νομίζεις ότι μπορείς να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού ή ότι είσαι σε θέση να καυχιέσαι για συγκεκριμένους τομείς, τόσο περισσότερο αξίζει τον κόπο να γνωρίσεις τον εαυτό σου σε εκείνους τους τομείς και τόσο περισσότερο αξίζει τον κόπο να σκάψεις βαθιά μέσα τους για να δεις τι ανηθικότητες υπάρχουν μέσα σου, καθώς και ποια πράγματα μέσα σου δεν μπορούν να ικανοποιήσουν το θέλημα του Θεού. Ας πάρουμε τον Παύλο ως παράδειγμα. Ο Παύλος ήταν πολύ μορφωμένος και υπέφερε πολύ κατά το έργο του κηρύγματος. Πολλοί άνθρωποι τον λάτρεψαν ιδιαιτέρως. Ως εκ τούτου, αφού ολοκλήρωσε πολύ έργο, υπέθεσε ότι θα υπήρχε γι' αυτόν ένας στέφανος. Αυτό τον έκανε να προχωράει όλο και πιο μακριά στο λανθασμένο μονοπάτι, μέχρι που τελικά τιμωρήθηκε από τον Θεό. Αν, εκείνον τον καιρό, είχε αναλογιστεί τον εαυτό του και τον είχε αναλύσει, δεν θα είχε σκεφτεί κάτι τέτοιο. Με άλλα λόγια, ο Παύλος δεν είχε επικεντρωθεί στην αναζήτηση της αλήθειας μέσα από τα λόγια του Κυρίου Ιησού· είχε πιστέψει μόνο στις δικές του αντιλήψεις και φαντασιώσεις. Είχε σκεφτεί ότι εφόσον έκανε μερικά καλά πράγματα και έδειχνε καλή συμπεριφορά, ο Θεός θα τον επαινούσε και θα τον αντάμειβε. Τελικά, οι δικές του αντιλήψεις και φαντασιώσεις τύφλωσαν το πνεύμα του και κάλυψαν το αληθινό του πρόσωπο. Ωστόσο, οι άνθρωποι δεν το γνώριζαν αυτό, και επειδή ο Θεός δεν το αποκάλυψε, συνέχιζαν να παρουσιάζουν τον Παύλο ως πρότυπο, ως παράδειγμα προς μίμηση, και τον έβλεπαν ως κάποιον στον οποίο λαχταρούσαν να μοιάσουν, ως το αντικείμενο της επιδίωξής τους και ως κάποιον που πρέπει να μιμούνται. Αυτή η ιστορία σχετικά με τον Παύλο χρησιμεύει ως προειδοποίηση για τον καθένα που πιστεύει στον Θεό, ότι δηλαδή όποτε αισθανόμαστε πως έχουμε κάνει κάτι ιδιαίτερα καλά ή πιστεύουμε πως είμαστε ιδιαίτερα χαρισματικοί σε κάποια πτυχή, ή νομίζουμε πως δεν χρειάζεται να αλλάξουμε ή να δεχθούμε αντιμετώπιση σε κάποια πτυχή, θα πρέπει να αγωνιστούμε να αναλογιστούμε και να γνωρίσουμε περισσότερο τον

εαυτό μας σε αυτήν την πτυχή· αυτό έχει κρίσιμη σημασία. Αυτό συμβαίνει επειδή σίγουρα δεν έχεις φέρει στην επιφάνεια, δεν έχεις δώσει προσοχή ούτε και αναλύσει διεξοδικά τις πτυχές του εαυτού σου στις οποίες πιστεύεις ότι είσαι καλός, ώστε να δεις αν πράγματι περιέχουν οτιδήποτε που αντιστέκεται στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο αναγνωρίζοντας τις πλανεμένες απόψεις σου, μπορείς να γνωρίσεις τον εαυτό σου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

365. Εάν η γνώση των ανθρώπων για τον ίδιο τον εαυτό τους είναι υπερβολικά ρηχή, θα τους είναι αδύνατο να λύσουν τα προβλήματα, και η διάθεση της ζωής τους απλώς δεν θα αλλάξει. Είναι απαραίτητο να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σε βαθύ επίπεδο, δηλαδή να γνωρίζει κανείς τη δική του φύση: ποια στοιχεία περιλαμβάνει αυτή η φύση, πώς δημιουργήθηκαν αυτά τα πράγματα και από πού προήλθαν. Επιπλέον, είσαι όντως σε θέση να μισήσεις αυτά τα πράγματα; Έχεις δει τη δική σου άσχημη ψυχή και τη μοχθηρή σου φύση; Εάν είσαι πραγματικά σε θέση να δεις την αλήθεια για τον εαυτό σου, τότε θα αρχίσεις να απεχθάνεσαι τον εαυτό σου. Όταν σιχαθείς τον εαυτό σου και στη συνέχεια κάνεις πράξη τον λόγο του Θεού, θα είσαι σε θέση να απαρνηθείς τη σάρκα και να έχεις τη δύναμη να εφαρμόσεις την αλήθεια χωρίς δυσκολία. Γιατί πολλοί άνθρωποι ακολουθούν τις σαρκικές προτιμήσεις τους; Επειδή θεωρούν τον εαυτό τους πολύ καλό και νιώθουν ότι οι πράξεις τους είναι σωστές και δικαιολογημένες, ότι δεν έχουν κανένα ελάττωμα και ότι, μάλιστα, έχουν απόλυτο δίκιο, είναι, συνεπώς, ικανοί να ενεργούν με την παραδοχή ότι η δικαιοσύνη είναι με το μέρος τους. Όταν κάποιος αναγνωρίζει ποια είναι η πραγματική φύση του —πόσο άσχημη, απεχθής και αξιολύπητη είναι— τότε δεν είναι ιδιαίτερα περήφανος για τον εαυτό του, δεν είναι τόσο αχαλίνωτα αλαζόνας και ούτε τόσο ευχαριστημένος με τον εαυτό του όπως πριν. Ένας τέτοιος άνθρωπος πιστεύει: «Πρέπει να είμαι ειλικρινής και προσγειωμένος, και να κάνω πράξη κάποιο μέρος από τον λόγο του Θεού. Αν δεν το κάνω, τότε δεν θα ανταποκρίνομαι στο πρότυπο του να είμαι άνθρωπος και θα ντρέπομαι να ζω υπό την παρουσία του Θεού». Τότε θεωρεί πραγματικά τον εαυτό του ως ευτελή, ως πραγματικά ασήμαντο. Εκείνη τη στιγμή καθίσταται εύκολο για αυτόν να υλοποιήσει την αλήθεια και εκείνος θα έχει κάπως την όψη που θα έπρεπε να έχει ο άνθρωπος. Μόνο όταν οι άνθρωποι απεχθάνονται πραγματικά τον εαυτό τους είναι σε θέση να απαρνηθούν τη σάρκα. Εάν δεν σιχαθούν τον εαυτό τους, δεν θα είναι σε θέση να απαρνηθούν τη σάρκα. Το να μισήσει

κανείς πραγματικά τον εαυτό του περιλαμβάνει ορισμένα πράγματα: Πρώτον, να γνωρίζει τη δική του φύση· και δεύτερον, να βλέπει τον εαυτό του ως ενδεή και ελεεινό, να βλέπει τον εαυτό του ως εξαιρετικά μικρό και ασήμαντο, και να βλέπει τη δική του ελεεινή και ακάθαρτη ψυχή. Όταν κάποιος βλέπει πλήρως αυτό που πραγματικά είναι και επιτυγχάνεται αυτό το αποτέλεσμα, τότε αποκτά πραγματικά γνώση του εαυτού του και μπορεί να ειπωθεί ότι έχει καταφέρει να γνωρίσει τον εαυτό του πλήρως. Μόνο τότε μπορεί κάποιος πραγματικά να μισήσει τον εαυτό του, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να καταραστεί τον εαυτό του, και να αισθανθεί πραγματικά ότι έχει διαφθαρεί βαθιά από τον Σατανά, σε σημείο ώστε να μη μοιάζει καν με ανθρώπινο ον. Τότε, μια μέρα, όταν εμφανιστεί η απειλή του θανάτου, ένα τέτοιο άτομο θα σκεφτεί: «Αυτή είναι η δίκαιη τιμωρία του Θεού. Ο Θεός είναι όντως δίκαιος· θα έπρεπε στ᾽ αλήθεια να πεθάνω!» Σ᾽ αυτό το σημείο, δεν θα παραπονεθεί, πόσω δε μάλλον θα κατηγορήσει τον Θεό, νιώθοντας απλώς ότι ο ίδιος είναι τόσο οικτρός και αξιοθρήνητος, τόσο ακάθαρτος και διεφθαρμένος που θα έπρεπε να εξαλειφθεί από τον Θεό, και μια ψυχή σαν τη δική του δεν είναι κατάλληλη να ζει στη γη. Σε αυτό το σημείο, το συγκεκριμένο άτομο δεν θα αντισταθεί στον Θεό, πολύ λιγότερο δε, θα προδώσει τον Θεό. Εάν κάποιος δεν γνωρίζει τον εαυτό του και εξακολουθεί να θεωρεί τον εαυτό του πολύ καλό, τότε, όταν ο θάνατος χτυπήσει την πόρτα, το άτομο αυτό θα σκεφτεί: «Τα έχω καταφέρει τόσο καλά στην πίστη μου. Πόσο σκληρά έχω αναζητήσει! Έχω δώσει τόσο πολλά, έχω υποφέρει τόσο πολύ, αλλά, τελικά, ο Θεός μού ζητάει τώρα να πεθάνω. Δεν ξέρω πού έγκειται η δικαιοσύνη του Θεού. Γιατί μου ζητάει να πεθάνω; Εάν πρέπει να πεθάνει ακόμη κι ένα άτομο σαν κι εμένα, τότε ποιος θα σωθεί; Δεν θα έρθει το τέλος της ανθρώπινης φυλής;» Πρώτον, αυτό το άτομο τρέφει αντιλήψεις για τον Θεό. Δεύτερον, αυτό το άτομο διαμαρτύρεται και δεν δείχνει καμία απολύτως υποταγή. Αυτό έκανε ακριβώς και ο Παύλος: Όταν ήρθε η ώρα να πεθάνει, δεν γνώριζε τον εαυτό του, και όταν η τιμωρία του Θεού πλησίαζε, ήταν πολύ αργά για να μετανοήσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σημαίνει προπάντων να γνωρίζει την ανθρώπινη φύση» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

(Δ) Σχετικά με το πώς να υποστεί κανείς την κρίση και την παίδευση, τις δοκιμασίες και τον εξευγενισμό

366. Στο τελικό έργο Του που αφορά την ολοκλήρωση της εποχής, η διάθεση του Θεού χαρακτηρίζεται από παίδευση και κρίση, κατά την οποία αποκαλύπτει όλα όσα είναι άδικα προκειμένου να κρίνει δημοσίως όλους τους λαούς και να οδηγήσει στην τελείωση όσους Τον αγαπούν με ειλικρινή καρδιά. Μόνο μια τέτοια διάθεση μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη καταφτάσει. Τα πάντα στην κτίση θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους και θα χωριστούν σε διαφορετικές κατηγορίες με βάση τη φύση τους. Αυτή είναι η στιγμή που ο Θεός αποκαλύπτει την έκβαση και τον προορισμό της ανθρωπότητας. Εάν οι άνθρωποι δεν υποβληθούν σε παίδευση και κρίση, τότε δεν θα υπάρχει τρόπος να εκτεθεί η ανυπακοή και η αδικία τους. Μόνο μέσω παίδευσης και κρίσης μπορεί να αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης. Ο άνθρωπος δείχνει το αληθινό του πρόσωπο μόνο όταν παιδεύεται και κρίνεται. Το κακό θα ταξινομηθεί με το κακό, το καλό με το καλό και όλοι οι άνθρωποι θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους. Μέσω της παίδευσης και της κρίσης θα αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης, έτσι ώστε να τιμωρηθούν οι κακοί και να ανταμειφθούν οι καλοί, και όλοι οι άνθρωποι να υπαχθούν στο κράτος του Θεού. Όλο αυτό το έργο πρέπει να επιτευχθεί μέσω της δίκαιης παίδευσης και κρίσης. Επειδή η διαφθορά του ανθρώπου έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και η ανυπακοή του γίνεται όλο και πιο έντονη, μόνο η δίκαιη διάθεση του Θεού —μια διάθεση η οποία συνίσταται κυρίως από παίδευση και κρίση και αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών— μπορεί να μεταμορφώσει και να ολοκληρώσει πλήρως τον άνθρωπο. Μόνο αυτή η διάθεση μπορεί να εκθέσει το κακό και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να τιμωρήσει αυστηρά όλους τους άδικους. Επομένως, μια τέτοια διάθεση έχει εποχική σημασία, και η αποκάλυψη και η έκθεση της διάθεσής Του εκδηλώνονται χάριν του έργου κάθε νέας εποχής. Δεν ισχύει ότι ο Θεός αποκαλύπτει τη διάθεσή Του αυθαίρετα και άνευ σημασίας. Αν υποτεθεί ότι, αποκαλύπτοντας την έκβαση του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, ο Θεός παραχωρούσε και πάλι στον άνθρωπο απεριόριστη ευσπλαχνία και αγάπη και συνέχιζε να είναι στοργικός απέναντί του, χωρίς να υποβάλλει τον άνθρωπο σε δίκαιη κρίση, αλλά, αντιθέτως, δείχνοντάς του ανοχή, υπομονή και συγχώρεση, και δίνοντάς του άφεση αμαρτιών όσο σοβαρές κι αν ήταν οι αμαρτίες του, χωρίς ίχνος δίκαιης κρίσης, τότε πότε θα ολοκληρωνόταν όλη η διαχείριση του

Θεού; Πότε θα μπορούσε μια τέτοια διάθεση να οδηγήσει τους ανθρώπους στον κατάλληλο προορισμό της ανθρωπότητας; Πάρε για παράδειγμα έναν δικαστή που είναι μονίμως στοργικός, έναν δικαστή με καλοσυνάτο πρόσωπο και τρυφερή καρδιά. Αγαπά τους ανθρώπους ανεξάρτητα από τα εγκλήματα που μπορεί να έχουν διαπράξει και είναι στοργικός και επιεικής μαζί τους, όποιοι κι αν είναι. Σε αυτήν την περίπτωση, πότε θα μπορέσει να καταλήξει σε μια δίκαιη ετυμηγορία; Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, μόνο η δίκαιη κρίση μπορεί να διαχωρίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με το είδος τους και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα σφαίρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ολόκληρη η εποχή φτάνει στο τέλος της μέσω της δίκαιης διάθεσης της κρίσης και της παίδευσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

367. Προτού λυτρωθεί ο άνθρωπος, πολλά από τα δηλητήρια του Σατανά είχαν ήδη φυτευτεί μέσα του και, μετά από χιλιάδες έτη διαφθοράς από τον Σατανά, έχει μέσα του μια καθιερωμένη φύση που αντιστέκεται στον Θεό. Επομένως, όταν λυτρωθεί ο άνθρωπος, αυτό δεν είναι τίποτα περισσότερο από λύτρωση κατά την οποία ο άνθρωπος αγοράζεται έναντι υψηλού τιμήματος, αλλά η δηλητηριώδης φύση μέσα του δεν έχει εξαλειφθεί. Ο άνθρωπος, που είναι τόσο μιαρός, πρέπει να υποβληθεί σε αλλαγή προτού γίνει άξιος να υπηρετήσει τον Θεό. Μέσω αυτού του έργου της κρίσης και της παίδευσης, ο άνθρωπος θα καταφέρει να γνωρίσει πλήρως την ακάθαρτη και διεφθαρμένη ουσία μέσα του και θα μπορέσει να αλλάξει εντελώς και να γίνει καθαρός. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να αξιωθεί να επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όλο το έργο που επιτελείται σήμερα έχει σκοπό να γίνει ο άνθρωπος καθαρός και να αλλάξει. Μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και μέσω του εξευγενισμού, ο άνθρωπος μπορεί να αποβάλει τη διαφθορά του και να γίνει αγνός. Αντί να θεωρηθεί πως αυτό το στάδιο του έργου είναι εκείνο της σωτηρίας, θα ήταν πιο κατάλληλο να ειπωθεί ότι είναι το έργο του εξαγνισμού. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι το στάδιο της κατάκτησης, καθώς και το δεύτερο στάδιο του έργου της σωτηρίας. Ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να κερδηθεί από τον Θεό μέσω της κρίσης και της παίδευσης του λόγου, και όλες οι ακαθαρσίες, οι αντιλήψεις, τα κίνητρα και οι προσωπικές φιλοδοξίες μέσα στην καρδιά του ανθρώπου αποκαλύπτονται πλήρως μέσω της χρήσης του λόγου ο οποίος εξευγενίζει, κρίνει και αποκαλύπτει. Αν και ο άνθρωπος μπορεί να έχει λυτρωθεί και να έχει συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του, αυτό μπορεί να οφείλεται μόνο στο ότι ο Θεός δεν

ενθυμείται τις παραβάσεις του ανθρώπου και δεν φέρεται στον άνθρωπο σύμφωνα με τις παραβάσεις του. Ωστόσο, όταν ο άνθρωπος, ο οποίος ζει σε ένα σώμα από σάρκα, δεν έχει απελευθερωθεί από την αμαρτία, μπορεί μόνο να συνεχίσει να αμαρτάνει, αποκαλύπτοντας ασταμάτητα τη διεφθαρμένη σατανική διάθεσή του. Αυτή είναι η ζωή που διάγει ο άνθρωπος —ένας ατελείωτος κύκλος αμαρτίας και συγχώρεσης. Η πλειονότητα των ανθρώπων αμαρτάνει την ημέρα, κι απλώς εξομολογείται το βράδυ. Έτσι, παρόλο που η προσφορά περί αμαρτίας είναι αενάως αποτελεσματική για τον άνθρωπο, δεν θα μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Έχει ολοκληρωθεί μόνο το ήμισυ του έργου της σωτηρίας, γιατί ο άνθρωπος εξακολουθεί να έχει διεφθαρμένη διάθεση. Για παράδειγμα, όταν οι άνθρωποι αντιλήφθηκαν ότι ήταν απόγονοι του Μωάβ, εξέφρασαν παράπονα, έπαψαν να επιδιώκουν τη ζωή και έγιναν τελείως αρνητικοί. Αυτό δεν καταδεικνύει ότι η ανθρωπότητα δεν είναι ακόμα σε θέση να υποταχθεί ολοκληρωτικά στο κράτος του Θεού; Αυτή δεν είναι επακριβώς η διεφθαρμένη σατανική διάθεσή της; Όταν δεν υποβαλλόσουν σε παίδευση, ύψωνες τα χέρια σου πιο ψηλά από όλους τους άλλους, πιο ψηλά ακόμα κι από του Ιησού. Και φώναζες με δυνατή φωνή: «Να γίνω αγαπητός υιός του Θεού! Να γίνω οικείος του Θεού! Θα προτιμούσαμε να πεθάνουμε παρά να προσκυνήσουμε τον Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του παλαιού Σατανά! Επαναστατούμε εναντίον του μεγάλου κόκκινου δράκοντα! Είθε ο μεγάλος κόκκινος δράκοντας να χάσει τελείως την εξουσία! Είθε ο Θεός να μας καταστήσει ολοκληρωμένους!» Οι κραυγές σου ήταν πιο δυνατές από όλων των άλλων. Αλλά τότε ήρθε ο καιρός της παίδευσης και, για άλλη μια φορά, αποκαλύφθηκε η διεφθαρμένη διάθεση των ανθρώπων. Τότε οι κραυγές τους έσβησαν και η αποφασιστικότητά τους χάθηκε. Αυτή είναι η διαφθορά του ανθρώπου· είναι πιο βαθιά εδραιωμένη από την αμαρτία, είναι κάτι που φύτεψε ο Σατανάς και είναι βαθιά ριζωμένη μέσα στον άνθρωπο. Δεν είναι εύκολο να αντιληφθεί ο άνθρωπος τις αμαρτίες του· δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσει τη βαθιά ριζωμένη φύση του και πρέπει να στηριχθεί στην κρίση του λόγου για να επιτύχει αυτό το αποτέλεσμα. Μόνο έτσι μπορεί ο άνθρωπος να αλλάξει σταδιακά από εκείνο το σημείο κι έπειτα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μυστήριο της ενσάρκωσης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

368. Σήμερα, ο Θεός σάς κρίνει, σας παιδεύει και σας καταδικάζει, αλλά πρέπει να ξέρεις ότι ο σκοπός της καταδίκης σου είναι να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Σε καταδικάζει, σε

καταριέται, σε κρίνει και σε παιδεύει ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ώστε να μπορέσει να αλλάξει η διάθεσή σου και, επιπλέον, ώστε να μπορέσεις να μάθεις την αξία σου και να δεις ότι όλες οι ενέργειες του Θεού είναι δίκαιες και γίνονται σύμφωνα με τη διάθεσή Του και τις απαιτήσεις του έργου Του, ότι εργάζεται σύμφωνα με το σχέδιό Του για τη σωτηρία του ανθρώπου και ότι είναι ο δίκαιος Θεός που αγαπά, σώζει, κρίνει και παιδεύει τον άνθρωπο. Εάν γνωρίζεις μόνο ότι έχεις χαμηλό κύρος και ότι είσαι διεφθαρμένος και ανυπάκουος, αλλά δεν γνωρίζεις ότι ο Θεός επιθυμεί να διασαφηνίσει τη σωτηρία Του μέσω της κρίσης και της παίδευσης που επιτελεί μέσα σου σήμερα, τότε δεν έχεις κανέναν τρόπο να αποκτήσεις εμπειρία, πόσο μάλλον δε, είσαι ικανός να συνεχίσεις προς τα εμπρός. Ο Θεός δεν έχει έλθει για να σκοτώσει ή να καταστρέψει, αλλά για να κρίνει, να καταραστεί, να παιδέψει και να σώσει. Έως ότου φτάσει στο τέλος του το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί 6.000 έτη —προτού Εκείνος αποκαλύψει την έκβαση κάθε κατηγορίας ανθρώπου— το έργο του Θεού επί γης θα γίνεται για χάρη της σωτηρίας· ο αποκλειστικός σκοπός του είναι να ολοκληρωθούν —διεξοδικά— όσοι Τον αγαπούν και να υποταχθούν στο κράτος Του. Όπως κι αν σώζει ο Θεός τους ανθρώπους, όλα γίνονται κάνοντάς τους να απελευθερωθούν από την παλιά σατανική τους φύση· δηλαδή, τους σώζει κάνοντάς τους να αναζητήσουν τη ζωή. Αν δεν το κάνουν, τότε δεν θα έχουν τρόπο να δεχτούν τη σωτηρία του Θεού. Η σωτηρία είναι το έργο του ίδιου του Θεού και η αναζήτηση της ζωής είναι κάτι που πρέπει να αναλάβει ο άνθρωπος προκειμένου να αποδεχτεί τη σωτηρία. Στα μάτια του ανθρώπου, η σωτηρία είναι η αγάπη του Θεού, και η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να είναι παίδευση, κρίση και κατάρες· η σωτηρία πρέπει να περιέχει αγάπη, συμπόνια και, επιπλέον, λόγια παρηγοριάς και απεριόριστες ευλογίες που παραχωρεί ο Θεός. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι όταν ο Θεός σώζει τον άνθρωπο, το κάνει συγκινώντας τον με τις ευλογίες και τη χάρη Του, έτσι ώστε να μπορέσει να δώσει την καρδιά του στον Θεό. Τουτέστιν, το γεγονός ότι συγκινεί τον άνθρωπο αποτελεί τη σωτηρία του από Εκείνον. Αυτού του είδους η σωτηρία επιτελείται μέσω του κλεισίματος μιας συμφωνίας. Μόνο όταν ο Θεός τούς προσφέρει τα εκατονταπλάσια, θα υποταχθούν οι άνθρωποι ενώπιον του ονόματος του Θεού και θα προσπαθούν να τα πηγαίνουν καλά για χάρη Του και να Του φέρνουν δόξα. Αυτή δεν είναι η πρόθεση του Θεού για την ανθρωπότητα. Ο Θεός έχει έλθει να εργαστεί στη γη για να σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα· δεν υπάρχει αναλήθεια σε αυτό. Αν υπήρχε, τότε σίγουρα δεν θα είχε έλθει να επιτελέσει το έργο Του αυτοπροσώπως. Στο παρελθόν, τα μέσα της σωτηρίας Του

περιλάμβαναν την επίδειξη υπέρτατης αγάπης και συμπόνιας, σε βαθμό που Εκείνος έδωσε όλο Του το Είναι στον Σατανά σε αντάλλαγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Το παρόν δεν μοιάζει καθόλου με το παρελθόν: Η σωτηρία που σας παραχωρείται σήμερα λαμβάνει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες, κατά τη διάρκεια της ταξινόμησης του καθενός ανά είδος· τα μέσα της σωτηρίας σας δεν είναι η αγάπη ή η συμπόνια, αλλά η παίδευση και η κρίση, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί πιο επισταμένως. Έτσι, όλα όσα λαμβάνετε είναι παίδευση, κρίση και ανηλεή πάταξη, αλλά να γνωρίζετε το εξής: Σε αυτήν την άσπλαχνη πάταξη δεν υπάρχει η παραμικρή τιμωρία. Όσο σκληρά κι αν είναι τα λόγια Μου, αυτά που σας πλήττουν δεν είναι παρά μερικά λόγια που ίσως σας φαίνονται εντελώς άσπλαχνα και, όσο οργισμένος κι αν είμαι, αυτά που πέφτουν πάνω σας σαν βροχή είναι και πάλι λόγια διδασκαλίας, και δεν θέλω να σας βλάψω ούτε να σας θανατώσω. Δεν αποτελούν όλα αυτά γεγονός; Να ξέρετε ότι, τη σήμερον ημέρα, είτε πρόκειται για δίκαιη κρίση είτε για άσπλαχνο εξευγενισμό και παίδεμα, όλα γίνονται για χάρη της σωτηρίας. Σήμερα, είτε ταξινομηθεί ο καθένας ανά είδος είτε αποκαλυφθούν οι κατηγορίες του ανθρώπου, ο σκοπός όλων των λόγων και όλου του έργου του Θεού είναι η σωτηρία εκείνων που αγαπούν αληθινά τον Θεό. Η δίκαιη κρίση γίνεται για τον εξαγνισμό του ανθρώπου και ο άσπλαχνος εξευγενισμός γίνεται για την κάθαρσή του· τα σκληρά λόγια ή η σκληρή συμμόρφωση γίνονται αμφότερα με σκοπό τον εξαγνισμό και για χάρη της σωτηρίας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

369. Αντιμέτωπος με την κατάσταση του ανθρώπου και τη στάση του προς τον Θεό, ο Θεός έχει κάνει νέο έργο, επιτρέποντας στον άνθρωπο να κατέχει γνώση για τον Θεό, υπακοή προς Αυτόν, καθώς και αγάπη και μαρτυρία. Επομένως, ο άνθρωπος πρέπει να βιώσει τον εξευγενισμό του από τον Θεό, καθώς και την κρίση, την αντιμετώπιση και το κλάδεμά του από Αυτόν, χωρίς τα οποία ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε ποτέ τον Θεό και δε θα ήταν ποτέ ικανός να Τον αγαπήσει πραγματικά και να καταθέσει μαρτυρία γι' Αυτόν. Ο εξευγενισμός του ανθρώπου από τον Θεό δεν γίνεται απλώς για χάρη κάποιου μονόπλευρου αποτελέσματος, αλλά για χάρη ενός πολύπλευρου αποτελέσματος. Μόνο με αυτόν τον τρόπο κάνει ο Θεός το έργο του εξευγενισμού σε όσους είναι διατεθειμένοι να αναζητήσουν την αλήθεια, έτσι ώστε η

αποφασιστικότητα και η αγάπη τους να οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό. Για όσους είναι διατεθειμένοι να αναζητήσουν την αλήθεια και λαχταρούν τον Θεό, τίποτα δεν είναι πιο ουσιαστικό ή πιο χρήσιμο από έναν τέτοιον εξευγενισμό. Η διάθεση του Θεού δεν γίνεται εύκολα γνωστή ή κατανοητή από τον άνθρωπο, γιατί, εν τέλει, ο Θεός είναι Θεός. Στο κάτω-κάτω, είναι αδύνατο για τον Θεό να έχει την ίδια διάθεση με τον άνθρωπο, συνεπώς δεν είναι εύκολο για τον άνθρωπο να γνωρίσει τη διάθεσή Του. Ο άνθρωπος δεν κατέχει έμφυτα την αλήθεια και δεν την κατανοούν εύκολα όσοι έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά· ο άνθρωπος στερείται της αλήθειας, όπως και της αποφασιστικότητας να κάνει πράξη την αλήθεια και, αν δεν υποφέρει, εξευγενιστεί ή κριθεί, τότε η αποφασιστικότητά του δεν θα οδηγηθεί στην τελείωση ποτέ. Για όλους τους ανθρώπους ο εξευγενισμός είναι επώδυνος και πολύ δύσκολα γίνεται αποδεκτός —κι όμως, κατά τον εξευγενισμό ο Θεός διασαφηνίζει τη δίκαιη διάθεσή Του στον άνθρωπο, γνωστοποιεί τις απαιτήσεις Του από τον άνθρωπο, και προσφέρει μεγαλύτερη διαφώτιση και περισσότερο πραγματικό κλάδεμα και αντιμετώπιση· μέσω της σύγκρισης μεταξύ των γεγονότων και της αλήθειας, προσφέρει στον άνθρωπο μεγαλύτερη γνώση του εαυτού του και της αλήθειας, και προσφέρει στον άνθρωπο μεγαλύτερη κατανόηση του θελήματος του Θεού, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να έχει πιο αληθινή και πιο αγνή αγάπη για τον Θεό. Αυτοί είναι οι στόχοι του Θεού όταν εκτελεί τον εξευγενισμό. Όλο το έργο που πραγματοποιεί ο Θεός στον άνθρωπο έχει τους δικούς του στόχους και τη δική του σημασία· ο Θεός δεν εκτελεί έργο άνευ σημασίας, ούτε και πραγματοποιεί έργο που δεν έχει όφελος για τον άνθρωπο. Ως εξευγενισμός δεν νοείται η απομάκρυνση των ανθρώπων από τον Θεό, ούτε νοείται η καταστροφή τους στην κόλαση. Αντιθέτως, νοείται η αλλαγή της διάθεσης του ανθρώπου κατά τον εξευγενισμό, η αλλαγή των προθέσεών του, των παλαιών του απόψεων, της αγάπης του για τον Θεό και η αλλαγή ολόκληρης της ζωής του. Ο εξευγενισμός είναι μια πραγματική δοκιμή για τον άνθρωπο και μια μορφή πραγματικής εκπαίδευσης, ενώ μόνο κατά τον εξευγενισμό μπορεί η αγάπη του να εκπληρώσει τον έμφυτο σκοπό της.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο βιώνοντας τον εξευγενισμό μπορεί ο άνθρωπος να κατέχει αληθινή αγάπη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

370. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να αλλάξουν την ίδια τη διάθεσή τους· πρέπει να υποστούν την κρίση και την παίδευση, τον πόνο και το ραφινάρισμα του λόγου του Θεού, ή να αντιμετωπιστούν, να πειθαρχηθούν και να κλαδευτούν από τον λόγο Του. Μόνο τότε μπορούν

να επιτύχουν υπακοή και πίστη στον Θεό, και δεν θα είναι πλέον επιπόλαιοι απέναντί Του. Υπό το ραφινάρισμα του λόγου του Θεού αλλάζει η διάθεση των ανθρώπων. Μόνον μέσω της έκθεσης, της κρίσης, της πειθαρχίας και της αντιμετώπισης του λόγου Του δεν θα τολμούν πια να ενεργούν με απερισκεψία, αλλά αντ' αυτού θα γίνουν σταθεροί και συγκροτημένοι. Το πιο σημαντικό είναι ότι είναι σε θέση να υποτάσσονται στον τωρινό λόγο του Θεού και στο έργο Του. Ακόμα κι αν δεν συμφωνεί με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, είναι σε θέση να παραμερίσουν αυτές τις αντιλήψεις και να υποταχθούν πρόθυμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι άνθρωποι η διάθεση των οποίων έχει αλλάξει είναι εκείνοι που έχουν εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

371. Όσο πιο βαθύς είναι ο εξευγενισμός από τον Θεό, τόσο περισσότερο είναι σε θέση οι καρδιές των ανθρώπων να αγαπήσουν τον Θεό. Τα βάσανα στις καρδιές τους ωφελούν τη ζωή τους, οι ίδιοι είναι πιο ικανοί να είναι γαλήνιοι ενώπιον του Θεού, η σχέση τους με τον Θεό είναι πιο στενή, ενώ είναι πιο ικανοί να δουν την υπέρτατη αγάπη και την υπέρτατη σωτηρία του Θεού. Ο Πέτρος βίωσε τον εξευγενισμό εκατοντάδες φορές, ενώ ο Ιώβ υποβλήθηκε σε πολλές δοκιμασίες. Εάν επιθυμείτε να οδηγηθείτε στην τελείωση από τον Θεό, θα πρέπει κι εσείς να υποβληθείτε σε εξευγενισμό εκατοντάδες φορές· μόνο αν υποβληθείτε σε αυτήν τη διαδικασία και βασιστείτε σε αυτό το στάδιο θα μπορέσετε να ικανοποιήσετε το θέλημα του Θεού και να οδηγηθείτε στην τελείωση από τον Θεό. Ο εξευγενισμός είναι το καλύτερο μέσο με το οποίο ο Θεός οδηγεί στην τελείωση τον άνθρωπο· μόνο ο εξευγενισμός και οι πικρές δοκιμασίες μπορούν να φανερώσουν την αληθινή αγάπη για τον Θεό στις καρδιές των ανθρώπων. Χωρίς κακουχίες, οι άνθρωποι στερούνται της αληθινής αγάπης για τον Θεό· αν δεν δοκιμαστούν μέσα τους, αν δεν υποβληθούν πραγματικά σε εξευγενισμό, τότε οι καρδιές τους θα περιπλανώνται πάντα εξωτερικά. Όταν εξευγενιστείς ως έναν βαθμό, θα δεις τις δικές σου αδυναμίες και δυσκολίες, θα δεις πόσες ελλείψεις έχεις και πως αδυνατείς να ξεπεράσεις τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζεις, ενώ θα συνειδητοποιήσεις πόσο μεγάλη είναι η ανυπακοή σου. Μόνο κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών μπορούν οι άνθρωποι να γνωρίσουν πραγματικά τις αληθινές τους καταστάσεις· οι δοκιμασίες καθιστούν τους ανθρώπους πιο ικανούς να οδηγηθούν στην τελείωση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο βιώνοντας τον εξευγενισμό μπορεί ο άνθρωπος να κατέχει αληθινή αγάπη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

372. Όταν υποστείτε έναν μικρό περιορισμό ή κακουχία, είναι καλό για εσάς· αν τα περνούσατε εύκολα, θα καταστρεφόσαστε, και τότε πώς θα μπορούσατε να προστατευτείτε; Σήμερα, επειδή έχετε υποστεί παίδευση, κρίση και κατάρες, σας δίνεται προστασία. Επειδή έχετε υποφέρει πολύ, έχετε προστασία. Αν δεν είχατε υποφέρει, θα είχατε εξαχρειωθεί εδώ και πολύ καιρό. Τα πράγματα δεν γίνονται δύσκολα για εσάς σκόπιμα —η φύση του ανθρώπου είναι δύσκολο να αλλάξει, και αυτό πρέπει να γίνει για να αλλάξει η διάθεσή του. Σήμερα, εσείς δεν διαθέτετε ούτε τη συνείδηση ούτε τη σύνεση που κατείχε ο Παύλος, ούτε καν έχετε την αυτογνωσία του. Πρέπει διαρκώς να δέχεστε πίεση και πρέπει να παιδεύεστε και να κρίνεστε διαρκώς για να αφυπνιστεί το πνεύμα σας. Η παίδευση και η κρίση είναι ό,τι καλύτερο για τη ζωή σας. Και όταν είναι απαραίτητο, πρέπει να υπάρχει και η παίδευση των γεγονότων που έρχονται πάνω σας· τότε μόνο θα υποταχθείτε πλήρως. Η φύση σας είναι τέτοια που χωρίς παίδευση και κατάρες δεν θα ήσαστε πρόθυμοι να σκύψετε το κεφάλι, δεν θα ήσαστε πρόθυμοι να υποταχθείτε. Χωρίς να βλέπετε τα γεγονότα μπροστά στα μάτια σας, δεν θα υπήρχε αποτέλεσμα. Είστε υπερβολικά ποταποί και ανάξιοι χαρακτήρες! Χωρίς παίδευση και κρίση, θα ήταν δύσκολο να κατακτηθείτε και θα ήταν δύσκολο να υπερνικηθεί η αδικία και η ανυπακοή σας. Η παλιά φύση σας είναι πολύ βαθιά ριζωμένη. Εάν καθόσαστε στον θρόνο, δεν θα είχατε ιδέα για το ύψος του ουρανού και το βάθος της γης, πόσω μάλλον δε, για το πού κατευθυνόσαστε. Δεν ξέρετε καν από πού ήρθατε, άρα πώς θα μπορούσατε να γνωρίζετε τον Κύριο της δημιουργίας; Χωρίς την έγκαιρη παίδευση και τις σημερινές κατάρες, η τελευταία μέρα σας θα είχε φτάσει εδώ και πολύ καιρό. Για να μη μιλήσουμε για τη μοίρα σας —δεν θα διέτρεχε αυτή ακόμα πιο άμεσο κίνδυνο; Χωρίς αυτήν την έγκαιρη παίδευση και κρίση, ποιος ξέρει πόσο αλαζονικοί θα γινόσαστε ή πόσο θα εξαχρειωνόσαστε. Αυτή η παίδευση και η κρίση σάς έχουν φέρει στο σήμερα και έχουν διαφυλάξει την ύπαρξή σας. Εάν εξακολουθούσατε να «εκπαιδεύεστε» χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεθόδους με εκείνες του «πατέρα» σας, ποιος ξέρει σε τι βασίλειο θα εισερχόσαστε! Δεν έχετε απολύτως καμία ικανότητα να ελέγχετε τον εαυτό σας και να αυτοστοχάζεστε. Όσον αφορά τους ανθρώπους σαν εσάς, εάν απλώς ακολουθείτε και υπακούτε χωρίς να προκαλείτε παρεμβολές ή διαταράξεις, οι στόχοι Μου θα επιτευχθούν. Δεν θα πρέπει να καταβάλετε μεγαλύτερη προσπάθεια στο να αποδεχτείτε τη σημερινή παίδευση και κρίση; Τι άλλες επιλογές έχετε;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (6)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

373. Για κάθε στάδιο του έργου του Θεού, υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να συνεργάζονται οι άνθρωποι. Ο Θεός εξευγενίζει τους ανθρώπους, έτσι ώστε να έχουν εμπιστοσύνη καθώς υφίστανται εξευγενισμούς. Ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση, έτσι ώστε να έχουν εμπιστοσύνη ότι θα οδηγηθούν στην τελείωση απ᾽ τον Θεό και να είναι πρόθυμοι να αποδεχτούν τους εξευγενισμούς Του, να αντιμετωπιστούν και να κλαδευτούν απ᾽ τον Θεό. Το Πνεύμα του Θεού εργάζεται μέσα στους ανθρώπους για να τους φέρει διαφώτιση και φώτιση, και για να τους κάνει να συνεργαστούν μαζί Του και να ασκηθούν. Ο Θεός δεν μιλά κατά τη διάρκεια των εξευγενισμών. Δεν ακούγεται η φωνή Του, αλλά υπάρχει ακόμη έργο που θα πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι. Θα πρέπει να διατηρήσεις όσα ήδη έχεις, θα πρέπει να εξακολουθείς να μπορείς να προσεύχεσαι στον Θεό, να είσαι κοντά στον Θεό και να παραμένεις σταθερός στη μαρτυρία σου ενώπιον του Θεού. Μ᾽ αυτόν τον τρόπο, θα εκπληρώσεις το δικό σου καθήκον. Όλοι σας θα πρέπει να δείτε καθαρά από το έργο του Θεού ότι οι δοκιμασίες Του όσον αφορά την εμπιστοσύνη και την αγάπη των ανθρώπων απαιτούν εκείνοι να προσεύχονται περισσότερο στον Θεό και να γεύονται τα λόγια του Θεού ενώπιόν Του πιο συχνά. Αν ο Θεός σε διαφωτίσει και σε κάνει να κατανοήσεις το θέλημά Του, κι όμως εσύ δεν το κάνεις πράξη, δεν θα κερδίσεις τίποτα. Όταν κάνεις τα λόγια του Θεού πράξη, θα πρέπει να εξακολουθείς να μπορείς να προσεύχεσαι σ᾽ Εκείνον και όταν απολαμβάνεις τα λόγια Του, θα πρέπει να έρχεσαι ενώπιόν Του και να αναζητάς και να είσαι γεμάτος εμπιστοσύνη σ᾽ Αυτόν χωρίς να αποθαρρύνεσαι ή να είσαι ψυχρός στο παραμικρό. Όσοι δεν κάνουν τα λόγια του Θεού πράξη είναι γεμάτοι ενέργεια κατά τη διάρκεια των συναθροίσεων, αλλά πέφτουν στο σκοτάδι όταν επιστρέφουν στο σπίτι. Υπάρχουν κάποιοι που ούτε καν θέλουν να συναθροιστούν. Άρα πρέπει να δεις ξεκάθαρα ποιο είναι το καθήκον που θα πρέπει να εκπληρώσουν οι άνθρωποι. Μπορεί να μην ξέρεις ποιο πραγματικά είναι το θέλημα του Θεού, αλλά μπορείς να εκτελείς το καθήκον σου, μπορείς να προσεύχεσαι όταν θα πρέπει, μπορείς να κάνεις την αλήθεια πράξη όταν θα πρέπει, και μπορείς να κάνεις όσα οι άνθρωποι οφείλουν να κάνουν. Μπορείς να στηρίξεις το αρχικό σου όραμα. Κατ᾽ αυτόν τον τρόπο, θα είσαι περισσότερο σε θέση να αποδεχτείς το επόμενο βήμα του έργου του Θεού. Είναι πρόβλημα αν δεν αναζητάς όταν ο Θεός εργάζεται κρυφά. Όταν μιλά και κηρύττει κατά τη διάρκεια συναθροίσεων, ακούς με ενθουσιασμό, αλλά όταν δεν μιλά, δεν έχεις ενέργεια και τραβιέσαι πίσω. Τι είδους άνθρωπος ενεργεί κατ᾽ αυτόν τον τρόπο; Κάποιος που απλώς ακολουθεί όπου πηγαίνει το κοπάδι. Δεν έχει στάση, μαρτυρία ούτε όραμα! Οι περισσότεροι

άνθρωποι είναι έτσι. Αν συνεχίσεις έτσι, μία μέρα, όταν θα συναντήσεις μια μεγάλη δοκιμασία, θα πέσεις στην τιμωρία. Η τήρηση μιας στάσης είναι πολύ σημαντική κατά τη διαδικασία της τελείωσης των ανθρώπων απ' τον Θεό. Αν δεν αμφισβητείς ούτε ένα βήμα του έργου του Θεού, αν εκπληρώνεις το καθήκον του ανθρώπου, αν τηρείς με ειλικρίνεια όσα ο Θεός σού βάζει να κάνεις πράξη, δηλαδή θυμάσαι τις προτροπές του Θεού και, ό,τι κι αν κάνει τώρα Αυτός, δεν ξεχνάς τις προτροπές Του, αν δεν αμφιβάλλεις για το έργο Του, διατηρείς τη στάση σου, στηρίζεις τη μαρτυρία σου και νικάς σε κάθε βήμα του δρόμου, τότε στο τέλος θα τελειωθείς από τον Θεό και θα γίνεις νικητής. Αν μπορέσεις να παραμείνεις σταθερός σε κάθε βήμα των δοκιμασιών του Θεού και αν μπορέσεις να εξακολουθείς να παραμένεις σταθερός ως το τέλος, τότε είσαι νικητής, είσαι κάποιος που έχει τελειωθεί απ' τον Θεό. Αν δεν μπορέσεις να παραμείνεις σταθερός κατά τις τωρινές σου δοκιμασίες, τότε στο μέλλον θα γίνει ακόμη πιο δύσκολο. Αν υποστείς μόνο έναν ασήμαντο αριθμό δεινών και δεν επιδιώκεις την αλήθεια, τότε δεν θα κερδίσεις τίποτα στο τέλος. Θα βρεθείς με άδεια χέρια. Υπάρχουν κάποιοι που παρατούν την επιδίωξή τους όταν βλέπουν ότι ο Θεός δεν μιλά, και η καρδιά τους κομματιάζεται. Δεν είναι ένας τέτοιος άνθρωπος ανόητος; Αυτού του είδους οι άνθρωποι δεν έχουν πραγματικότητα. Όταν ο Θεός μιλά, πάντοτε τρέχουν πέρα δώθε, φαίνονται απασχολημένοι και ενθουσιασμένοι εξωτερικά, αλλά τώρα που Αυτός δεν μιλά, σταματούν την αναζήτηση. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει μέλλον. Κατά τη διάρκεια των εξευγενισμών, πρέπει να εισέλθεις με θετική προοπτική και να μάθεις τα διδάγματα που θα πρέπει να μάθεις· όταν προσεύχεσαι στον Θεό και διαβάζεις τα λόγια Του, θα πρέπει να συγκρίνεις τη δική σου κατάσταση μ' αυτά, να ανακαλύπτεις τα ελαττώματά σου και να καταλαβαίνεις ότι έχεις ακόμα πολλά διδάγματα να μάθεις. Με όσο περισσότερη ειλικρίνεια αναζητάς καθώς υφίστασαι εξευγενισμούς, τόσο περισσότερο θα ανακαλύπτεις ότι είσαι ανεπαρκής. Όταν βιώνεις εξευγενισμούς, υπάρχουν πολλά ζητήματα που αντιμετωπίζεις· δεν μπορείς να τα δεις καθαρά, παραπονιέσαι, αποκαλύπτεις την ίδια τη σάρκα σου —μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορέσεις να ανακαλύψεις ότι έχεις υπερβολικά πολλές διεφθαρμένες διαθέσεις μέσα σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να διατηρήσεις την αφοσίωσή σου στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

374. Όταν οι άνθρωποι υποβάλλονται σε δοκιμασίες, είναι φυσιολογικό να είναι αδύναμοι, ή να έχουν αρνητικότητα μέσα τους, ή να στερούνται διαύγειας όσον αφορά το

θέλημα του Θεού ή το μονοπάτι άσκησής τους. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο, πρέπει να έχεις πίστη στο έργο του Θεού και να μην Τον αρνείσαι, όπως ακριβώς έκανε κι ο Ιώβ. Παρόλο που ο Ιώβ ήταν αδύναμος και αναθεμάτισε την ημέρα που γεννήθηκε, δεν αρνήθηκε πως τα πάντα στην ανθρώπινη ζωή τα παρείχε ο Ιεχωβά και πως ο Ιεχωβά είναι, επίσης, Αυτός που μπορούσε να τα πάρει όλα πίσω. Όπως κι αν δοκιμάστηκε, διατήρησε την πίστη του. Κατά την εμπειρία σου, όποιο κι αν είναι το είδος εξευγενισμού στο οποίο υποβάλλεσαι μέσω του λόγου του Θεού, αυτό το οποίο ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους είναι, εν συντομία, η πίστη τους και η αγάπη τους γι' Αυτόν. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Θεός οδηγεί στην τελείωση την πίστη, την αγάπη και τις φιλοδοξίες των ανθρώπων. Ο Θεός επιτελεί το έργο της τελείωσης πάνω στους ανθρώπους και αυτοί δεν μπορούν να το δουν ή να το νιώσουν· υπό αυτές τις συνθήκες, απαιτείται η πίστη σου. Η πίστη των ανθρώπων απαιτείται όταν κάτι δεν είναι ορατό δια του γυμνού οφθαλμού. Η πίστη σου απαιτείται όταν δεν μπορείς να αποχωριστείς τις ίδιες σου τις αντιλήψεις. Όταν δεν έχεις διαύγεια σχετικά με το έργο του Θεού, αυτό που απαιτείται από σένα είναι να έχεις πίστη και να τηρείς σθεναρή στάση και να παραμένεις σταθερός στη μαρτυρία σου. Όταν ο Ιώβ έφτασε σ' αυτό το σημείο, ο Θεός τού εμφανίστηκε και του μίλησε. Τουτέστιν, μόνο μέσα από την πίστη σου θα είσαι σε θέση να δεις τον Θεό και όταν έχεις πίστη θα σε οδηγήσει ο Θεός στην τελείωση. Χωρίς πίστη, Αυτός δεν θα μπορεί να το κάνει αυτό. Ο Θεός θα σου παράσχει ό,τι ελπίζεις να αποκτήσεις. Αν δεν έχεις πίστη, τότε δεν θα μπορέσεις να οδηγηθείς στην τελείωση και δεν θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειες του Θεού, πόσο μάλλον να δεις την παντοδυναμία Του. Όταν έχεις πίστη ώστε να δεις τις ενέργειές Του κατά την πρακτική σου εμπειρία, τότε ο Θεός θα σου εμφανιστεί, θα σε διαφωτίσει και θα σε καθοδηγήσει εκ των έσω. Χωρίς την πίστη αυτήν, ο Θεός δεν θα είναι σε θέση να το κάνει αυτό. Αν έχεις χάσει την ελπίδα σου στον Θεό, πώς θα είσαι σε θέση να βιώσεις το έργο Του; Επομένως, μόνο όταν έχεις πίστη και δεν τρέφεις αμφιβολίες για τον Θεό, μόνο όταν έχεις πραγματική πίστη σ' Αυτόν ό,τι κι αν κάνει Αυτός, μόνο τότε θα σε διαφωτίσει και θα σε φωτίσει μέσα από τις εμπειρίες σου, και τότε μόνο θα είσαι σε θέση να δεις τις ενέργειές Του. Όλα αυτά επιτυγχάνονται μέσω της πίστης. Η πίστη έρχεται μόνο μέσα από τον εξευγενισμό. Ελλείψει εξευγενισμού, η πίστη δεν μπορεί να αναπτυχθεί. Σε τι αναφέρεται η λέξη «πίστη»; Πίστη είναι η γνήσια πεποίθηση και η ειλικρινής καρδιά που θα πρέπει να κατέχουν οι άνθρωποι όταν δεν μπορούν να δουν ή να αγγίξουν κάτι, όταν το έργο του Θεού δεν συνάδει με τις ανθρώπινες έννοιες, όταν είναι πέραν της ανθρώπινης

αντίληψης. Γι' αυτήν την πίστη μιλώ Εγώ. Οι άνθρωποι χρειάζονται πίστη σε καιρούς κακουχίας και εξευγενισμού, ενώ την πίστη ακολουθεί ο εξευγενισμός· εξευγενισμός και πίστη συνιστούν αναπόσπαστο σύνολο. Όπως κι αν εργάζεται ο Θεός κι όπως κι αν είναι το περιβάλλον σου, εσύ είσαι σε θέση να επιδιώκεις τη ζωή και να αναζητάς την αλήθεια, καθώς και να επιζητάς να γνωρίσεις το έργο του Θεού, και κατανοείς τις ενέργειές Του και είσαι σε θέση να ενεργείς σύμφωνα με την αλήθεια. Αν το κάνεις αυτό, σημαίνει ότι έχεις αληθινή πίστη, κι αυτό δείχνει πως δεν έχεις χάσει την πίστη σου στον Θεό. Έχεις αληθινή πίστη στον Θεό μόνο αν είσαι σε θέση να εμμένεις στην επιδίωξη της αλήθειας μέσω του εξευγενισμού, αν είσαι σε θέση να αγαπάς αληθινά τον Θεό και δεν σου δημιουργούνται αμφιβολίες γι' Αυτόν, αν ό,τι και αν κάνει Αυτός, εσύ εξακολουθείς να κάνεις πράξη την αλήθεια για να Τον ικανοποιείς και αν είσαι σε θέση να αναζητάς εις βάθος το θέλημά Του, καθώς και να ενδιαφέρεσαι για το θέλημά Του. Στο παρελθόν, όταν ο Θεός είπε πως θα βασίλευες ως βασιλιάς, Τον αγάπησες, κι όταν σου φανερώθηκε ανοιχτά, Τον επιδίωξες. Τώρα, όμως, ο Θεός είναι κρυμμένος, δεν μπορείς να Τον δεις κι έχεις βρεθεί σε μπελάδες —τώρα, λοιπόν, χάνεις την ελπίδα σου στον Θεό; Άρα πρέπει πάντοτε να επιδιώκεις τη ζωή και να επιζητάς να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού. Αυτό σημαίνει γνήσια πίστη και είναι το πιο αληθινό και το πιο όμορφο είδος αγάπης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

375. Το έργο του εξευγενισμού αποσκοπεί κυρίως στο να οδηγήσει στην τελείωση την πίστη των ανθρώπων. Στο τέλος, αυτό που επιτυγχάνεται είναι να φτάσεις σε μια κατάσταση όπου θέλεις να φύγεις αλλά, ταυτόχρονα δεν μπορείς. Κάποιοι άνθρωποι εξακολουθούν να είναι ικανοί να έχουν πίστη, παρόλο που στερούνται και της παραμικρής ελπίδας· και οι άνθρωποι δεν έχουν πια ελπίδες για τις ίδιες τους τις μελλοντικές προοπτικές. Μόνο εκείνη τη στιγμή θα ολοκληρωθεί ο εξευγενισμός από τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν έχει φτάσει ακόμη στο στάδιο να ταλαντεύεται μεταξύ ζωής και θανάτου και δεν έχει γευτεί τον θάνατο, άρα ο εξευγενισμός δεν έχει τελειώσει ακόμα. Ακόμη κι εκείνοι που βρίσκονταν στο στάδιο των παρόχων υπηρεσιών δεν είχαν εξευγενιστεί στον υπέρτατο βαθμό. Ο Ιώβ υποβλήθηκε σε ακραίο εξευγενισμό και δεν είχε πού να στηριχτεί. Οι άνθρωποι πρέπει να υποβάλλονται σε εξευγενισμούς έως του σημείου που δεν έχουν καμία ελπίδα και πουθενά να στηριχτούν —

μόνο αυτός είναι αληθινός εξευγενισμός. Κατά την εποχή των παρόχων υπηρεσιών, αν η καρδιά σου ήταν πάντα γαλήνια ενώπιον του Θεού και αν, ό,τι κι αν έκανε Αυτός και όποιο κι αν ήταν το θέλημά Του για εσένα, εσύ πάντοτε υπάκουγες στις διευθετήσεις Του, τότε στο τέλος θα καταλάβαινες όλα όσα είχε κάνει ο Θεός. Υποβάλλεσαι στις δοκιμασίες του Ιώβ και ταυτόχρονα υποβάλλεσαι στις δοκιμασίες του Πέτρου. Όταν ο Ιώβ δοκιμάστηκε, παρέμεινε ακλόνητος στη μαρτυρία του και στο τέλος τού αποκαλύφθηκε ο Ιεχωβά. Μόνο αφού παρέμεινε ακλόνητος στη μαρτυρία του ήταν άξιος να δει το πρόσωπο του Θεού. Γιατί λέγεται: «Εγώ κρύβομαι από τη γη της ακαθαρσίας, αλλά φανερώνομαι στην άγια βασιλεία»; Αυτό σημαίνει πως μόνο όταν είσαι άγιος και παραμένεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου μπορείς να έχεις την αξιοπρέπεια να δεις το πρόσωπο του Θεού. Αν δεν μπορείς να παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου γι' Αυτόν, δεν έχεις την αξιοπρέπεια να δεις το πρόσωπό Του. Αν υποχωρήσεις ή κάνεις παράπονα κατά του Θεού εν όψει των εξευγενισμών, αποτυγχάνοντας έτσι να παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου γι' Αυτόν και καταντώντας περίγελος του Σατανά, τότε δεν θα κερδίσεις την εμφάνιση του Θεού. Αν είσαι σαν τον Ιώβ, που εν μέσω των δοκιμασιών καταράστηκε την ίδια του τη σάρκα, δεν έκανε παράπονα κατά του Θεού και ήταν σε θέση να νιώθει απέχθεια για την ίδια του τη σάρκα δίχως να παραπονεθεί ή να αμαρτήσει μέσω του λόγου του, τότε θα παραμείνεις ακλόνητος στη μαρτυρία σου. Όταν υποβάλλεσαι σε ορισμένο βαθμό εξευγενισμού και εξακολουθείς να μπορείς να είσαι σαν τον Ιώβ, πλήρως υπάκουος ενώπιον του Θεού και δίχως άλλες απαιτήσεις απ' Αυτόν ή τις δικές σου αντιλήψεις, τότε ο Θεός θα σου εμφανιστεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

376. Οι πολλές εμπειρίες αποτυχίας και αδυναμίας σου, οι στιγμές αρνητικότητάς σου, μπορεί να ειπωθεί πως είναι όλα δοκιμασίες του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί τα πάντα προέρχονται από τον Θεό και όλα τα πράγματα και τα συμβάντα βρίσκονται στα χέρια Του. Είτε αποτύχεις είτε είσαι αδύναμος και παραπατήσεις, τα πάντα εξαρτώνται από τον Θεό και βρίσκονται υπό τον έλεγχό Του. Από την πλευρά του Θεού, αυτό αποτελεί δοκιμασία για εσένα και αν δεν μπορέσεις να το αναγνωρίσεις, θα γίνει πειρασμός. Υπάρχουν δύο ειδών καταστάσεις που θα πρέπει να αναγνωρίζουν οι άνθρωποι: Η μία προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και η άλλη προέρχεται πιθανώς από τον Σατανά. Στη μία κατάσταση, το Άγιο Πνεύμα

σε φωτίζει και σου δίνει τη δυνατότητα να γνωρίσεις τον εαυτό σου, να αισθανθείς απέχθεια και τύψεις για τον εαυτό σου και να μπορείς να νιώσεις γνήσια αγάπη για τον Θεό, να βάλεις σκοπό να Τον ικανοποιήσεις. Στην άλλη κατάσταση, γνωρίζεις τον εαυτό σου, αλλά είσαι αρνητικός και αδύναμος. Θα μπορούσε να ειπωθεί πως αυτή η κατάσταση είναι ο εξευγενισμός του Θεού, καθώς και ο πειρασμός του Σατανά. Αν αναγνωρίζεις πως αυτή είναι η σωτηρία σου από τον Θεό και αν νιώθεις πως πλέον Του είσαι εξαιρετικά υπόχρεος, και αν εφεξής προσπαθείς να Του το ανταποδώσεις και δεν πέφτεις πια σε τέτοια αχρειότητα, αν καταβάλλεις προσπάθεια να τρως και να πίνεις τον λόγο Του, και αν πάντοτε θεωρείς πως έχεις ελλείψεις, κι η καρδιά σου είναι γεμάτη λαχτάρα, τότε αυτή είναι δοκιμασία από τον Θεό. Όταν θα τελειώσει ο πόνος και θα προχωράς και πάλι προς τα εμπρός, ο Θεός θα εξακολουθεί να σε οδηγεί, να σε φωτίζει, να σε διαφωτίζει και να σε τρέφει. Ωστόσο, αν δεν την αναγνωρίζεις και είσαι αρνητικός, αν παραδίνεσαι απλώς στην απελπισία, αν σκέφτεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, τότε ο πειρασμός του Σατανά θα έχει πέσει πάνω σου. Όταν ο Ιώβ υποβλήθηκε σε δοκιμασίες, ο Θεός και ο Σατανάς στοιχημάτιζαν μεταξύ τους, και ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να πλήξει τον Ιώβ. Παρόλο που ο Θεός ήταν Αυτός που δοκίμαζε τον Ιώβ, ο Σατανάς ήταν ουσιαστικά αυτός που τον έπληξε. Από την πλευρά του, ο Σατανάς έβαζε τον Ιώβ σε πειρασμό, αλλά ο Ιώβ βρισκόταν στην πλευρά του Θεού. Αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά, τότε ο Ιώβ θα είχε μπει σε πειρασμό. Μόλις οι άνθρωποι μπουν σε πειρασμό, βρίσκονται σε κίνδυνο. Μπορεί να ειπωθεί πως η υποβολή σε εξευγενισμό είναι δοκιμασία από τον Θεό, αλλά αν δεν είσαι σε καλή κατάσταση, μπορεί να ειπωθεί πως είναι πειρασμός από τον Σατανά. Αν δεν κατανοείς ξεκάθαρα το όραμα, ο Σατανάς θα σε κατηγορήσει και θα σε κρύψει στην πτυχή του οράματος. Πριν το καταλάβεις, θα μπεις σε πειρασμό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

377. Ενώ υφίστασαι δοκιμασίες, ακόμη κι όταν δεν γνωρίζεις τι θέλει να κάνει ο Θεός και τι έργο θέλει να επιτύχει, θα πρέπει να γνωρίζεις ότι οι προθέσεις του Θεού για την ανθρωπότητα είναι πάντα καλές. Αν Τον επιδιώκεις με ειλικρινή καρδιά, τότε δεν θα σε εγκαταλείψει ποτέ, και στο τέλος σίγουρα θα σε οδηγήσει στην τελείωση και θα φέρει τους ανθρώπους στον σωστό προορισμό. Ανεξάρτητα από το πώς δοκιμάζει ο Θεός τους ανθρώπους επί του παρόντος, θα έρθει μία ημέρα που Αυτός θα παράσχει στους ανθρώπους

ένα κατάλληλο αποτέλεσμα και θα τους δώσει την κατάλληλη τιμωρία σύμφωνα με όσα έχουν κάνει. Ο Θεός δεν θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε ένα συγκεκριμένο σημείο και μετά απλώς θα τους παραμερίσει και θα τους αγνοήσει. Αυτό γίνεται γιατί ο Θεός είναι αξιόπιστος. Στο στάδιο αυτό, το Άγιο Πνεύμα κάνει το έργο του εξευγενισμού. Εξευγενίζει κάθε άνθρωπο. Κατά τα βήματα του έργου που αποτελούνταν από τη δοκιμασία του θανάτου και τη δοκιμασία της παίδευσης, ο εξευγενισμός επιτελείτο μέσω των λόγων. Για να βιώσουν οι άνθρωποι το έργο του Θεού, πρέπει πρώτα να κατανοήσουν το τωρινό έργο Του και το πώς θα πρέπει να συνεργάζεται η ανθρωπότητα. Πράγματι, αυτό είναι κάτι που θα πρέπει όλοι να κατανοήσουν. Ό,τι κι αν κάνει ο Θεός, είτε είναι εξευγενισμός ή ακόμα κι αν δεν μιλά, ούτε το παραμικρό βήμα του έργου του Θεού δεν συμβαδίζει με τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Κάθε βήμα του έργου Του διαλύει και καταρρίπτει τις ανθρώπινες αντιλήψεις. Αυτό είναι το έργο Του. Εντούτοις, πρέπει να πιστέψεις ότι, εφόσον το έργο του Θεού φτάσει σ' ένα συγκεκριμένο στάδιο, Αυτός δεν θα θανατώσει σε καμία περίπτωση όλη την ανθρωπότητα. Δίνει και υποσχέσεις και ευλογίες στην ανθρωπότητα κι όλοι όσοι Τον επιδιώκουν θα μπορέσουν να κερδίσουν τις ευλογίες Του, ενώ εκείνοι που δεν το κάνουν θα απορριφθούν από Αυτόν. Αυτό εξαρτάται από την επιδίωξή σου. Ό,τι κι αν γίνει, πρέπει να πιστέψεις ότι όταν το έργο του Θεού ολοκληρωθεί, κάθε άνθρωπος θα έχει έναν κατάλληλο προορισμό. Ο Θεός έχει παράσχει στους ανθρώπους όμορφες φιλοδοξίες, αλλά αν δεν τις επιδιώκουν, είναι αδύνατο να τις επιτύχουν. Θα πρέπει να είσαι σε θέση να το δεις αυτό τώρα —ο εξευγενισμός και η παίδευση των ανθρώπων από τον Θεό είναι το έργο Του, αλλά οι άνθρωποι, από την πλευρά τους, πρέπει να επιδιώκουν πάντοτε την αλλαγή διάθεσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να διατηρήσεις την αφοσίωσή σου στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

378. Ο άνθρωπος θα ολοκληρωθεί πλήρως στην Εποχή της Βασιλείας. Μετά το έργο της κατάκτησης, ο άνθρωπος θα υποβληθεί σε ραφινάρισμα και δοκιμασίες. Όσοι μπορούν να το ξεπεράσουν και να γίνουν μάρτυρες κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμασίας είναι αυτοί που τελικά θα γίνουν πλήρεις. Αυτοί είναι οι νικητές. Κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμασίας, ο άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να δεχτεί αυτό το ραφινάρισμα και αυτό θα είναι η τελευταία στιγμή στο έργο του Θεού. Είναι η τελευταία φορά που ο άνθρωπος θα εξευγενιστεί πριν από την ολοκλήρωση όλου του έργου της διαχείρισης του Θεού και όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό

πρέπει να αποδεχτούν αυτήν την τελική δοκιμασία και πρέπει να αποδεχτούν αυτό το τελευταίο ραφινάρισμα. Εκείνοι που υποφέρουν τη δοκιμασία, μένουν χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος και την καθοδήγηση του Θεού, αλλά αυτοί που έχουν πραγματικά κατακτηθεί και αληθινά αναζητούν τον Θεό, θα παραμείνουν ακλόνητοι τελικά. Είναι εκείνοι που διακατέχονται από την ανθρώπινη φύση και που αγαπούν πραγματικά τον Θεό. Ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός, αυτοί οι νικητές δεν θα στερηθούν τα οράματα και θα κάνουν πράξη την αλήθεια χωρίς να αποτύχουν ως προς τη μαρτυρία τους. Είναι αυτοί που τελικά θα βγουν από τη μεγάλη δοκιμασία. Ακόμα κι αν εκείνοι που αλιεύουν σε ταραγμένα νερά μπορούν να παρασιτούν σήμερα, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την τελική δοκιμασία και κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από το τελικό τεστ. Για όσους την ξεπεράσουν, τέτοια δοκιμασία είναι το ύψιστο ραφινάρισμα, αλλά για όσους αλιεύουν σε ταραγμένα νερά, είναι το έργο της πλήρους εξάλειψης. Ανεξάρτητα από το πώς δοκιμάζονται, η υποταγή εκείνων που έχουν τον Θεό στην καρδιά τους παραμένει αμετάβλητη, αλλά για εκείνους που δεν έχουν τον Θεό στην καρδιά τους, αφού το έργο του Θεού δεν είναι επωφελές για τη σάρκα τους, αλλάζουν την άποψή τους για τον Θεό, αλλά και απομακρύνονται από τον Θεό. Τέτοιοι είναι όσοι δεν παραμείνουν ακλόνητοι στο τέλος, οι οποίοι αναζητούν μόνο τις ευλογίες του Θεού και δεν έχουν καμία επιθυμία να δαπανηθούν για τον Θεό και να αφιερωθούν σ' Αυτόν. Τέτοιου είδους χαμηλού επιπέδου άνθρωποι θα εκδιωχθούν όταν τελειώσει το έργο του Θεού και δεν είναι άξιοι οποιασδήποτε συμπάθειας. Εκείνοι που δεν έχουν ανθρώπινη φύση, είναι ανίκανοι να αγαπήσουν πραγματικά τον Θεό. Όταν το περιβάλλον είναι ασφαλές ή σταθερό, ή μπορούν να αποκομίσουν οφέλη, υπακούουν πλήρως στον Θεό, αλλά μόλις αυτό που επιθυμούν υπονομεύεται ή τελικά αντικρούεται, αμέσως επαναστατούν. Ακόμη και μέσα σε μία μόνο νύχτα, μπορούν να μεταμορφωθούν από ένα χαμογελαστό, «καλοκάγαθο» άτομο σε έναν άσχημο και άγριο δολοφόνο, αντιμετωπίζοντας ξαφνικά τον μέχρι πρότινος ευεργέτη τους ως θανάσιμο εχθρό τους, χωρίς λόγο και αιτία. Εάν δεν εκδιωχθούν αυτοί οι δαίμονες, αυτοί οι δαίμονες που θα σκότωναν χωρίς δεύτερη σκέψη, δεν θα γίνουν κρυφός κίνδυνος; Το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου δεν επιτυγχάνεται μετά την ολοκλήρωση του έργου της κατάκτησης. Αν και το έργο της κατάκτησης έχει φτάσει στο τέλος του, το έργο του εξαγνισμού του ανθρώπου δεν έχει ολοκληρωθεί. Αυτό θα τελειώσει μόνο όταν ο άνθρωπος έχει εξαγνιστεί εξ ολοκλήρου, αφού αυτοί που πραγματικά υποτάσσονται στον Θεό έχουν ολοκληρωθεί και μόλις οι υποκριτές που δεν έχουν τον Θεό στην καρδιά τους έχουν καθαρθεί.

Όσοι δεν ικανοποιούν τον Θεό στο έσχατο στάδιο του έργου Του, θα εξαλειφθούν εντελώς, και εκείνοι που εξαλείφονται ανήκουν στον Διάβολο. Καθώς δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσουν τον Θεό, επαναστατούν εναντίον του Θεού και, παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι ακολουθούν τον Θεό σήμερα, αυτό δεν αποδεικνύει ότι είναι και αυτοί που τελικά θα παραμείνουν. Με τη ρήση ότι «όσοι ακολουθούν τον Θεό μέχρι το τέλος θα λάβουν σωτηρία», το νόημα του ρήματος «ακολουθώ» είναι το να παραμένω ακλόνητος εν μέσω δοκιμασιών. Σήμερα, πολλοί πιστεύουν ότι το να ακολουθείς τον Θεό είναι εύκολο, αλλά όταν το έργο του Θεού πρόκειται να τελειώσει, θα γνωρίσεις την αληθινή έννοια του «ακολουθώ». Επειδή εξακολουθείς να είσαι σε θέση να ακολουθήσεις τον Θεό σήμερα αφού έχεις κατακτηθεί, αυτό δεν αποδεικνύει ότι είσαι ένας από εκείνους που θα οδηγηθούν στην τελείωση. Όσοι αδυνατούν να αντέξουν τις δοκιμασίες, όσοι είναι ανίκανοι να νικήσουν στις δοκιμασίες, τελικά θα είναι και ανίκανοι να παραμείνουν ακλόνητοι και έτσι, δεν θα μπορούν να ακολουθήσουν τον Θεό μέχρι τέλους. Αυτοί που ακολουθούν αληθινά τον Θεό, είναι σε θέση να αντέξουν τη δοκιμασία του έργου τους, ενώ εκείνοι που δεν ακολουθούν αληθινά τον Θεό, είναι ανίκανοι να αντέξουν οποιαδήποτε από τις δοκιμασίες του Θεού. Αργά ή γρήγορα, θα εκδιωχθούν, ενώ οι νικητές θα παραμείνουν στη βασιλεία. Το αν ο άνθρωπος πραγματικά αναζητά τον Θεό καθορίζεται από τη δοκιμασία του έργου του, δηλαδή από τις δοκιμασίες του Θεού, και δεν έχει καμία σχέση με την απόφαση του ίδιου του ανθρώπου. Ο Θεός δεν απορρίπτει κανένα άτομο χωρίς λόγο. Ό,τι κάνει μπορεί να πείσει απόλυτα τον άνθρωπο. Δεν κάνει τίποτα που είναι αόρατο για τον άνθρωπο, ή οποιαδήποτε εργασία που δεν μπορεί να πείσει τον άνθρωπο. Το αν η πίστη του ανθρώπου είναι αληθινή ή όχι αποδεικνύεται από τα γεγονότα και δεν μπορεί να αποφασιστεί από τον άνθρωπο. Για το ότι το «σιτάρι που δεν μπορεί να γίνει καλαμπόκι, και το καλαμπόκι δεν μπορεί να γίνει σιτάρι» δεν υπάρχει αμφιβολία. Όλοι όσοι αγαπούν πραγματικά τον Θεό, τελικά θα παραμείνουν στη βασιλεία και ο Θεός δεν θα κακομεταχειριστεί κανέναν που πραγματικά Τον αγαπάει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

379. Όταν παιδευόταν από τον Θεό, ο Πέτρος προσευχήθηκε: «Ω Θεέ! Η σάρκα μου είναι ανυπάκουη, και Εσύ με παιδεύεις και με κρίνεις. Χαίρομαι για την παίδευση και την κρίση Σου και, ακόμα κι αν Εσύ δεν με θέλεις, στην κρίση Σου βλέπω την άγια και δίκαιη διάθεσή

Σου. Όταν με κρίνεις, έτσι ώστε οι άλλοι να μπορούν να δουν τη δίκαιη διάθεσή Σου στην κρίση Σου, νιώθω ικανοποιημένος. Αν μπορεί να εκφράσει τη διάθεσή Σου και να επιτρέψει να γίνει ορατή η δίκαιη διάθεσή Σου σε όλα τα πλάσματα, αν μπορεί να κάνει την αγάπη μου για Σένα πιο αγνή, ώστε να μπορέσω να αποκτήσω την ομοιότητα εκείνου που είναι δίκαιος, τότε η κρίση Σου είναι καλή, γιατί τέτοιο είναι το φιλεύσπλαχνο θέλημά Σου. Ξέρω ότι υπάρχουν ακόμα πολλά μέσα μου που επαναστατούν και ότι δεν είμαι ακόμα κατάλληλος να έρθω ενώπιόν Σου. Εύχομαι να με κρίνεις ακόμα περισσότερο, είτε μέσα από ένα εχθρικό περιβάλλον είτε μέσα από μεγάλα δεινά· ό,τι κι αν Εσύ κάνεις, για μένα είναι πολύτιμο. Η αγάπη Σου είναι τόσο βαθιά και είμαι πρόθυμος να βρεθώ στο έλεός Σου χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία». Αυτή είναι η γνώση του Πέτρου αφού βίωσε το έργο του Θεού και είναι επίσης η μαρτυρία της αγάπης του προς τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

380. Ο άνθρωπος ζει μέσα στη σάρκα, που σημαίνει ότι ζει σε μια ανθρώπινη κόλαση, και χωρίς την κρίση και την παίδευση του Θεού, ο άνθρωπος είναι τόσο βρόμικος όσο ο Σατανάς. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να είναι άγιος; Ο Πέτρος πίστευε ότι η παίδευση και η κρίση από τον Θεό ήταν η καλύτερη προστασία του ανθρώπου και η μεγαλύτερη χάρη. Μόνο με την παίδευση και την κρίση του Θεού θα μπορούσε ο άνθρωπος να αφυπνιστεί, να μισήσει τη σάρκα και να μισήσει τον Σατανά. Η αυστηρή πειθαρχία του Θεού απελευθερώνει τον άνθρωπο από την επιρροή του Σατανά, τον απελευθερώνει από τον δικό του μικρόκοσμο και του επιτρέπει να ζει υπό το φως της παρουσίας του Θεού. Δεν υπάρχει καλύτερη σωτηρία από την παίδευση και την κρίση! Ο Πέτρος προσευχόταν: «Ω, Θεέ μου! Όσο με παιδεύεις και με κρίνεις, θα ξέρω ότι δεν με άφησες. Ακόμα κι αν δεν μου δίνεις χαρά ή γαλήνη και με κάνεις να ζω με πόνο και μου επιβάλλεις ατελείωτες συμμορφώσεις, όσο δεν με αφήνεις, η καρδιά μου θα νιώθει αναπαυμένη. Σήμερα, η παίδευση και η κρίση Σου έχουν γίνει η καλύτερή μου προστασία και η μεγαλύτερη ευλογία μου. Η χάρη που μου δίνεις με προστατεύει. Η χάρη που μου προσφέρεις σήμερα είναι μια εκδήλωση της δίκαιης διάθεσής Σου και είναι παίδευση και κρίση· επίσης, είναι μια δοκιμασία και, πέρα από αυτό, είναι μια ζωή μαρτυρίου». Ο Πέτρος ήταν σε θέση να βάλει στην άκρη τις απολαύσεις της σάρκας και να αναζητήσει μια βαθύτερη αγάπη αλλά και μεγαλύτερη προστασία, επειδή είχε κερδίσει τόσο πολλή χάρη από την

παίδευση και την κρίση του Θεού. Στη ζωή του, εάν ο άνθρωπος επιθυμεί να εξαγνιστεί και να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του, αν θέλει να βιώσει μια ζωή με νόημα και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα, τότε πρέπει να δεχτεί την παίδευση και την κρίση του Θεού και δεν πρέπει να επιτρέψει στην πειθαρχία και στα πλήγματα του Θεού να απομακρυνθούν απ' αυτόν, ώστε να μπορεί να απελευθερωθεί από τη χειραγώγηση και την επιρροή του Σατανά και να ζήσει υπό το φως του Θεού. Να γνωρίζεις ότι η παίδευση και η κρίση του Θεού είναι το φως και το φως της σωτηρίας του ανθρώπου, και ότι δεν υπάρχει καλύτερη ευλογία, χάρη ή προστασία για τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

381. Ο άνθρωπος ζει υπό την επιρροή του Σατανά και υπάρχει μέσα στη σάρκα. Αν δεν καθαρθεί και δεν λάβει την προστασία του Θεού, τότε ο άνθρωπος θα εξαχρειώνεται όλο και περισσότερο. Αν θέλει να αγαπάει τον Θεό, τότε πρέπει να εξαγνιστεί και να σωθεί. Ο Πέτρος προσευχήθηκε: «Θεέ μου, όταν μου φέρεσαι ευγενικά, χαίρομαι και αισθάνομαι παρηγοριά. Όταν με παιδεύεις, αισθάνομαι ακόμα μεγαλύτερη παρηγοριά και χαρά. Αν και είμαι αδύναμος και υπομένω μια ανείπωτη δυστυχία, αν και υπάρχουν δάκρυα και θλίψη, ξέρεις ότι αυτή η θλίψη οφείλεται στην ανυπακοή μου και στην αδυναμία μου. Κλαίω γιατί δεν μπορώ να ικανοποιήσω τις επιθυμίες Σου, αισθάνομαι θλίψη και μεταμέλεια, επειδή δεν είμαι επαρκής για τις απαιτήσεις Σου, αλλά είμαι πρόθυμος να επιτύχω αυτό το βασίλειο, είμαι πρόθυμος να κάνω ό,τι μπορώ για να Σε ικανοποιήσω. Η παίδευσή Σου μου έδωσε προστασία και μου έδωσε την καλύτερη σωτηρία. Η κρίση Σου επισκιάζει την ανοχή και την υπομονή Σου. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, δεν θα απολάμβανα το έλεος και την τρυφερότητά Σου. Σήμερα, βλέπω ακόμα περισσότερο ότι η αγάπη Σου έχει υπερβεί τους ουρανούς και τα ξεπέρασε όλα. Η αγάπη Σου δεν είναι μόνο έλεος και τρυφερότητα. Είναι κάτι παραπάνω, είναι παίδευση και κρίση. Η παίδευση και η κρίση Σου μου έδωσαν τόσο πολλά. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, κανένα άτομο δεν θα εξαγνιζόταν και κανένα άτομο δεν θα μπορούσε να βιώσει την αγάπη του Δημιουργού. Αν και υπέμεινα εκατοντάδες δοκιμασίες και δεινά, και έφτασα ακόμη και κοντά στον θάνατο, αυτά μου έδωσαν τη δυνατότητα να Σε γνωρίσω πραγματικά και να κερδίσω την υπέρτατη σωτηρία. Αν η παίδευση, η κρίση και η πειθαρχία Σου απομακρύνονταν από μένα, τότε θα ζούσα στο

σκοτάδι, υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ποια οφέλη έχει η σάρκα του ανθρώπου; Αν η παίδευση και η κρίση Σου με εγκατέλειπαν, θα ήταν σαν να με εγκατέλειπε το Πνεύμα Σου, σαν να μην ήσουν πλέον μαζί μου. Αν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσα να συνεχίσω να ζω; Αν μου δώσεις ασθένειες και πάρεις την ελευθερία μου, μπορώ να συνεχίσω να ζω, αλλά αν η παίδευση και η κρίση Σου με εγκατέλειπαν, δεν θα είχα κανένα τρόπο να συνεχίσω να ζω. Εάν ήμουν χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, θα είχα χάσει την αγάπη Σου, μια αγάπη που είναι πολύ βαθιά για να την περιγράψω με λέξεις. Χωρίς την αγάπη Σου, θα ζούσα υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και δεν θα ήμουν σε θέση να δω το ένδοξό Σου πρόσωπο. Πώς θα μπορούσα να συνεχίσω να ζω; Τέτοιο σκοτάδι, μια τέτοια ζωή, δεν θα μπορούσα να τα αντέξω. Το να Σε έχω μαζί μου είναι σαν να Σε βλέπω, έτσι πώς θα μπορούσα να Σε αφήσω; Σε ικετεύω, Σε εκλιπαρώ να μη μου πάρεις τη μεγαλύτερη παρηγοριά μου, έστω κι αν είναι λίγα λόγια καθησυχασμού. Έχω απολαύσει την αγάπη Σου και σήμερα δεν μπορώ να είμαι μακριά από Σένα. Πώς θα μπορούσα να μην Σε αγαπώ; Έχω χύσει πολλά δάκρυα θλίψης εξαιτίας της αγάπης Σου, όμως έχω πάντα την αίσθηση ότι μια ζωή όπως αυτή είναι πιο ουσιαστική, πιο ικανή να με εμπλουτίσει, πιο ικανή να με αλλάξει και πιο ικανή να μου επιτρέψει να φτάσω στην αλήθεια που θα πρέπει να κατέχουν τα πλάσματα».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

382. Εάν είσαι κάποιος που επιδιώκει να οδηγηθεί στην τελείωση, τότε θα έχεις γίνει μάρτυρας και θα πεις: «Σ' αυτό το βήμα προς βήμα έργο του Θεού, δέχτηκα το έργο της παίδευσης και της κρίσης του Θεού και, αν και υπέμεινα μεγάλα βάσανα, έχω μάθει πώς ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση, έχω κερδίσει το έργο που κάνει ο Θεός, έχω τη γνώση της δικαιοσύνης του Θεού, και η παίδευσή Του με έχει σώσει. Η δίκαιη διάθεσή Του έχει έρθει σ' εμένα και μου έφερε ευλογίες και χάρη· η κρίση και η παίδευσή Του είναι αυτά που με έχουν προστατεύσει και εξαγνίσει. Αν δεν είχα παιδευτεί και κριθεί από τον Θεό και αν δεν με είχαν βρει τα σκληρά λόγια του Θεού, δεν θα μπορούσα να γνωρίσω τον Θεό ούτε θα μπορούσα να σωθώ. Σήμερα, διαπιστώνω το εξής: ως πλάσμα, κάποιος όχι μόνο απολαμβάνει όλα τα πράγματα που έφτιαξε ο Δημιουργός, αλλά, κυρίως, ότι όλα τα πλάσματα θα πρέπει να απολαμβάνουν τη δίκαιη διάθεση του Θεού και να απολαμβάνουν τη δίκαιη κρίση Του, επειδή τη διάθεση του Θεού αξίζει να την απολαμβάνει ο άνθρωπος. Ως πλάσμα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, θα πρέπει κανείς να απολαμβάνει τη δίκαιη διάθεση του

Θεού. Στη δίκαιη διάθεσή Του, υπάρχει παίδευση και κρίση και, επιπλέον, υπάρχει μεγάλη αγάπη. Αν και δεν είμαι σε θέση να κερδίσω εντελώς την αγάπη του Θεού σήμερα, είχα τη μεγάλη τύχη να τη δω, και σε αυτό είμαι ευλογημένος». Αυτό είναι το μονοπάτι στο οποίο βαδίζουν όσοι βιώνουν την τελείωση και τη γνώση για την οποία μιλάνε. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ίδιοι με τον Πέτρο, έχουν τις ίδιες εμπειρίες με τον Πέτρο. Αυτοί οι άνθρωποι είναι επίσης εκείνοι που έχουν κερδίσει τη ζωή και που κατέχουν την αλήθεια. Όταν βιώσουν την εμπειρία μέχρι το τέλος, κατά τη διάρκεια της κρίσης του Θεού, σίγουρα θα απαλλαγούν εντελώς από την επιρροή του Σατανά και θα αποκτηθούν από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

383. Αφού περάσουν χρόνια, ο άνθρωπος σκληραγωγείται έχοντας βιώσει τις δυσκολίες του εξευγενισμού και της παίδευσης. Αν και έχει χάσει τη «δόξα» και την «αίγλη» του παρελθόντος, χωρίς να το γνωρίζει, έχει τελικά κατανοήσει τις αρχές της ανθρώπινης συμπεριφοράς και έχει εκτιμήσει τα χρόνια που αφοσίωσε ο Θεός για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος αρχίζει σιγά σιγά να αποστρέφεται τη βαρβαρότητά του. Αρχίζει να μισεί το πόσο άγριος είναι, όλες του τις παρανοήσεις απέναντι στον Θεό και τις παράλογες απαιτήσεις που είχε από Αυτόν. Το ρολόι δεν μπορεί να γυρίσει πίσω. Τα περασμένα γίνονται οδυνηρές αναμνήσεις του ανθρώπου, και τα λόγια και η αγάπη του Θεού γίνονται η κινητήρια δύναμη στη νέα του ζωή. Οι πληγές του ανθρώπου γιατρεύονται μέρα με την ημέρα, η δύναμή του επιστρέφει, και σηκώνεται και ατενίζει το πρόσωπο του Παντοδύναμου... μόνο και μόνο για να ανακαλύψει ότι ήταν πάντα στο πλευρό μου και ότι το χαμόγελο και η όμορφη όψη Του εξακολουθούν να ξεσηκώνουν πολύ τις αισθήσεις. Η καρδιά Του εξακολουθεί να ανησυχεί για την ανθρωπότητα που δημιούργησε και τα χέρια Του εξακολουθούν να είναι τόσο ζεστά και δυνατά όσο ήταν στην αρχή. Είναι σαν να επέστρεψε ο άνθρωπος στον κήπο της Εδέμ, όμως αυτήν τη φορά δεν ακούει πλέον τα δελεαστικά λόγια του φιδιού και δεν απομακρύνεται πλέον από το πρόσωπο του Ιεχωβά. Ο άνθρωπος γονατίζει ενώπιον του Θεού, αντικρίζει το χαμογελαστό πρόσωπό Του και προσφέρει την πιο πολύτιμη θυσία του —Ω! Κύριέ μου, Θεέ μου!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Ε) Σχετικά με το πώς να είναι κανείς έντιμος άνθρωπος

384. Οφείλετε να γνωρίζετε ότι στον Θεό αρέσουν οι ειλικρινείς άνθρωποι. Ο Θεός έχει την ουσία της πίστης και, επομένως, ο λόγος Του είναι πάντοτε άξιος εμπιστοσύνης. Επιπλέον, οι πράξεις Του είναι αλάνθαστες και αδιαμφισβήτητες. Γι' αυτό στον Θεό αρέσουν όσοι είναι απόλυτα ειλικρινείς μαζί Του. Ειλικρίνεια σημαίνει να δίνεις την καρδιά σου στον Θεό, ποτέ να μην Τον κοροϊδεύεις σε τίποτα, να είσαι ανοιχτός με Εκείνον στο καθετί, ποτέ να μην αποκρύπτεις την αλήθεια, ποτέ να μην κάνεις εκείνο που εξαπατά όσους είναι επάνω και παραπλανά τους από κάτω, και ποτέ να μην κάνεις εκείνο που θα κερδίσεις απλώς την εύνοια του Θεού. Εν ολίγοις, το να είσαι ειλικρινής σημαίνει να απέχεις από την ακαθαρσία στις πράξεις και στα λόγια σου, και να μην εξαπατάς ούτε τον Θεό ούτε τον άνθρωπο. Αυτό που λέω είναι πολύ απλό, αλλά για εσάς είναι διπλά κουραστικό. Πολλοί θα προτιμούσαν να καταδικαστούν στην κόλαση από το να μιλήσουν και να πράξουν με ειλικρίνεια. Δεν προκαλεί απορία ότι έχω άλλη μεταχείριση φυλαγμένη για όσους είναι ανειλικρινείς. Φυσικά, κατανοώ πλήρως τη μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζετε προσπαθώντας να είστε ειλικρινείς. Είστε όλοι τρομερά έξυπνοι και επιδέξιοι στο να αξιολογείτε σύμφωνα με τα δικά σας μικροπρεπή μέτρα και σταθμά. Έτσι, το έργο Μου γίνεται ακόμη πιο εύκολο. Κι εφόσον ο καθένας από εσάς κρύβει τα μυστικά του στον κόρφο του, τότε, θα σας στείλω έναν-έναν στην καταστροφή για να «διαπαιδαγωγηθείτε» με φωτιά, ούτως ώστε μετά απ' αυτό να είστε απόλυτα αποφασισμένοι να πιστεύετε τα λόγια Μου. Τέλος, θα πάρω με τη βία από το στόμα σας τα λόγια «Ο Θεός είναι Θεός της πίστης», μετά θα χτυπάτε το στήθος σας και θα θρηνείτε λέγοντας «Δόλια είναι η καρδιά του ανθρώπου!» Ποια θα είναι η ψυχική κατάστασή σας σ' αυτήν τη συγκυρία; Φαντάζομαι ότι δεν θα είστε τόσο παρασυρμένοι από την υπεροψία σας όσο είστε τώρα. Και, πολύ περισσότερο, δεν θα είστε τόσο «υπερβολικά βαθυστόχαστοι για να σας καταλάβουν» όσο είστε τώρα. Ορισμένοι συμπεριφέρονται με τυπικό και σωστό τρόπο και φαίνονται ιδιαίτερα «καλότροποι» στην παρουσία του Θεού, ωστόσο γίνονται περιφρονητικοί και χάνουν κάθε αυτοσυγκράτηση στην παρουσία του Πνεύματος. Θα λογαριάζατε έναν τέτοιον άνθρωπο στην τάξη των ειλικρινών; Αν είσαι υποκριτής και επιδέξιος στην κοινωνικοποίηση, τότε Εγώ λέω ότι είσαι σίγουρα άνθρωπος που παίζει με τον Θεό. Αν τα λόγια σου είναι γεμάτα δικαιολογίες και αιτιολογίες χωρίς αξία, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος εντελώς απρόθυμος να κάνει την αλήθεια πράξη. Αν έχεις πολλές

εκμυστηρεύσεις που είσαι απρόθυμος να μοιραστείς και αν είσαι εντελώς απρόθυμος να αποκαλύψεις τα μυστικά σου —δηλαδή, τις δυσκολίες σου— μπροστά σε άλλους, ώστε να αναζητήσεις την οδό του φωτός, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος που δεν θα λάβει εύκολα σωτηρία και δεν θα αναδυθεί εύκολα απ' το σκοτάδι. Αν η αναζήτηση της οδού της αλήθειας σε ευχαριστεί πολύ, τότε είσαι άνθρωπος που κατοικεί πάντα στο φως. Αν είσαι πολύ χαρούμενος που παρέχεις υπηρεσία στον οίκο του Θεού, δουλεύοντας μεθοδικά και ευσυνείδητα στην αφάνεια, πάντοτε δίνοντας και ποτέ παίρνοντας, τότε Εγώ λέω ότι είσαι ένας πιστός άγιος, γιατί δεν αναζητάς καμία ανταμοιβή και είσαι απλώς ένας ειλικρινής άνθρωπος. Αν είσαι πρόθυμος να είσαι ειλικρινής, αν είσαι πρόθυμος να ξοδέψεις τα πάντα σου, αν είσαι ικανός να θυσιάσεις τη ζωή σου για τον Θεό και να καταθέσεις μαρτυρία, αν είσαι ειλικρινής σε σημείο που το μόνο που ξέρεις είναι να ικανοποιείς τον Θεό και όχι να σκέφτεσαι τον εαυτό σου ή να παίρνεις για τον εαυτό σου, τότε λέω ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι εκείνοι που τρέφονται στο φως και που θα ζήσουν για πάντα στη βασιλεία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

385. Πολύ εκτιμώ όσους δεν τρέφουν υποψίες για τους άλλους, και επίσης συμπαθώ πολύ αυτούς που δέχονται εύκολα την αλήθεια· δείχνω μεγάλη στοργή σε αυτά τα δύο είδη ανθρώπων, διότι στα μάτια Μου είναι έντιμοι άνθρωποι. Εάν είστε πολύ ανειλικρινείς, τότε έχετε μια κλειστή καρδιά και καχύποπτες σκέψεις σχετικά με όλα τα θέματα και όλους τους ανθρώπους. Για τον λόγο αυτό, η πίστη σας προς Εμένα βασίζεται σε θεμέλια καχυποψίας. Αυτόν τον τρόπο πίστης δεν θα τον αναγνωρίσω ποτέ. Αν υπολείπεστε γνήσιας πίστης, θα απομακρυνθείτε ακόμα περισσότερο από την αληθινή αγάπη. Και αν είστε ικανοί να αμφισβητείτε τον Θεό και να κάνετε εικασίες για Αυτόν ηθελημένα, τότε χωρίς αμφιβολία είστε οι πιο δόλιοι άνθρωποι. Κάνεις εικασίες για το αν ο Θεός μπορεί να είναι σαν τον άνθρωπο: ασυγχώρητα αμαρτωλός, μικροπρεπής, στερούμενος αμεροληψίας και λογικής, χωρίς αίσθηση της δικαιοσύνης, παραδομένος σε φαύλες τακτικές, ύπουλος και πονηρός, απολαμβάνοντας το κακό και το σκοτάδι, και ούτω καθεξής. Δεν είναι η αιτία που ο άνθρωπος σκέφτεται έτσι για τον Θεό, επειδή δεν έχει την παραμικρή γνώση για Αυτόν; Αυτός ο τρόπος πίστης δεν είναι τίποτα λιγότερο από αμαρτία! Επιπλέον, υπάρχουν ακόμη κάποιοι που πιστεύουν ότι αυτοί που Με ικανοποιούν δεν είναι παρά κόλακες και συκοφάντες, και ότι όσοι δεν έχουν τέτοιες ιδιότητες δεν θα είναι ευπρόσδεκτοι και θα χάσουν τη θέση τους στον οίκο

του Θεού. Αυτή είναι όλη κι όλη η γνώση που αλιεύσατε τόσα χρόνια; Αυτό είναι ό,τι αποκτήσατε; Και η γνώση σας για Εμένα δεν σταματά σε αυτές τις παρανοήσεις· ακόμα χειρότερη είναι η βλασφημία σας ενάντια στο Πνεύμα του Θεού και η εξύβριση των ουρανών. Για αυτό και μπορώ να πω ότι ένας τέτοιος τρόπος πίστης, όπως ο δικός σας, θα σας κάνει μόνο να απομακρυνθείτε περισσότερο από Εμένα και να βρεθείτε σε ακόμα μεγαλύτερη αντίθεση απέναντι σε Εμένα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

386. Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται υπερβολικά να φέρουν τις ενέργειές τους ενώπιον του Θεού· ενώ μπορεί να εξαπατήσεις τη σάρκα Του, δεν μπορείς να εξαπατήσεις το Πνεύμα Του. Οποιοδήποτε θέμα δεν μπορεί να αντέξει τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού βρίσκεται σε αντίθεση με την αλήθεια και θα πρέπει να αποβληθεί. Το αντίθετο θα συνιστούσε διάπραξη αμαρτίας απέναντι στον Θεό. Έτσι, πρέπει να εναποθέτεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού ανά πάσα στιγμή όταν προσεύχεσαι, όταν μιλάς και συναναστρέφεσαι με τους αδελφούς και τις αδελφές σου, και όταν εκτελείς το καθήκον σου και κάνεις τη δουλειά σου. Όταν εκπληρώνεις τη λειτουργία σου, ο Θεός είναι μαζί σου και, εφόσον η πρόθεσή σου είναι σωστή και είναι για χάρη του έργου του οίκου του Θεού, Εκείνος θα αποδεχθεί όλα όσα κάνεις· θα πρέπει να αφιερώσεις ειλικρινά τον εαυτό σου στην εκπλήρωση της λειτουργίας σου. Όταν προσεύχεσαι, εάν έχεις αγάπη για τον Θεό στην καρδιά σου και αναζητάς τη φροντίδα, την προστασία και τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού, αν τα πράγματα αυτά συνιστούν την πρόθεσή σου, τότε οι προσευχές σου θα είναι αποτελεσματικές. Για παράδειγμα, όταν προσεύχεσαι στις συναντήσεις, εάν ανοίγεις την καρδιά σου και προσεύχεσαι στον Θεό και Του λες τι υπάρχει μέσα στην καρδιά σου χωρίς να λες ψέματα, τότε οι προσευχές σου θα είναι σίγουρα αποτελεσματικές. [...]

Το να είσαι πιστός στον Θεό σημαίνει ότι όλα όσα κάνεις πρέπει να παρουσιάζονται ενώπιόν Του και να υποβάλλονται στον εξονυχιστικό έλεγχό Του. Αν αυτό που κάνεις μπορεί να παρουσιαστεί μεν ενώπιον του Πνεύματος του Θεού, αλλά όχι ενώπιον της σάρκας του Θεού, αυτό δείχνει ότι δεν έχεις τεθεί υπό εξονυχιστικό έλεγχο από το Πνεύμα Του. Ποιος είναι το Πνεύμα του Θεού; Ποιος είναι ο άνθρωπος για τον οποίο γίνεται μάρτυρας ο Θεός; Δεν είναι το ένα και το αυτό; Οι περισσότεροι Τούς βλέπουν ως δύο ξεχωριστά όντα, πιστεύοντας ότι το Πνεύμα του Θεού είναι το Πνεύμα του Θεού και ότι ο άνθρωπος για τον

οποίο γίνεται μάρτυρας ο Θεός είναι απλώς ένας άνθρωπος. Δεν κάνεις, όμως, λάθος; Για τίνος τον λογαριασμό εργάζεται αυτό το άτομο; Όσοι δεν γνωρίζουν τον ενσαρκωμένο Θεό δεν έχουν πνευματική κατανόηση. Το Πνεύμα του Θεού και η ενσάρκωσή Του είναι ένα, επειδή το Πνεύμα του Θεού υλοποιείται στη σάρκα. Αν αυτό το άτομο είναι σκληρό μαζί σου, τότε το Πνεύμα του Θεού θα είναι καλοσυνάτο; Δεν είσαι σε σύγχυση; Σήμερα, όλοι όσοι δεν μπορούν να αποδεχθούν τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού δεν μπορούν να λάβουν την έγκρισή Του, και όσοι δεν γνωρίζουν τον ενσαρκωμένο Θεό δεν μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση. Κοίταξε όλα όσα κάνεις και δες αν μπορούν να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού. Εάν δεν μπορείς να φέρεις όλα όσα κάνεις ενώπιον του Θεού, αυτό δείχνει ότι είσαι κάποιος που πράττει το κακό. Μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση εκείνοι που πράττουν το κακό; Ό,τι κάνεις —κάθε ενέργεια, κάθε πρόθεση και κάθε αντίδραση— πρέπει να παρουσιάζεται ενώπιον του Θεού. Ακόμη και η καθημερινή σου πνευματική ζωή —οι προσευχές σου, η εγγύτητά σου με τον Θεό, ο τρόπος που τρως και πίνεις τα λόγια του Θεού, η συναναστροφή σου με τους αδελφούς και τις αδελφές σου και η ζωή σου στην εκκλησία— και η υπηρεσία σου κατά τη συνεργασία μπορούν να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού για να υποβληθούν στον εξονυχιστικό έλεγχό Του. Αυτή είναι η άσκηση θα σε βοηθήσει να αναπτυχθείς στη ζωή. Η διαδικασία της αποδοχής του εξονυχιστικού ελέγχου του Θεού είναι η διαδικασία του εξαγνισμού. Όσο περισσότερο μπορείς να αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού, τόσο περισσότερο εξαγνίζεσαι και τόσο περισσότερο συμβαδίζεις με το θέλημα του Θεού, έτσι ώστε να μην ελκύεσαι από την ακολασία και η καρδιά σου να ζει στην παρουσία Του. Όσο περισσότερο αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχό Του, τόσο πιο πολύ ντροπιάζεται ο Σατανάς και τόσο περισσότερο μπορείς να απαρνηθείς τη σάρκα. Έτσι, η αποδοχή του εξονυχιστικού ελέγχου του Θεού είναι ένα μονοπάτι άσκησης που θα πρέπει να ακολουθούν οι άνθρωποι. Ό,τι κι αν κάνεις, ακόμα κι όταν επικοινωνείς με τους αδελφούς και τις αδελφές σου, μπορείς να φέρνεις τις πράξεις σου ενώπιον του Θεού και να αναζητάς τον εξονυχιστικό έλεγχό Του, και να έχεις στόχο να υπακούς στον ίδιο τον Θεό· έτσι, αυτό που κάνεις πράξη θα είναι πολύ πιο σωστό. Μόνο αν φέρνεις όλα όσα κάνεις ενώπιον του Θεού και αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού μπορείς να είσαι κάποιος που ζει στην παρουσία του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός οδηγεί στην τελείωση αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

387. Ως έντιμος άνθρωπος, πρέπει πρώτα να απογυμνώσεις την καρδιά σου ώστε να μπορούν να δουν όλοι μέσα της, να δουν όλα όσα σκέφτεσαι και να δουν φευγαλέα το αληθινό σου πρόσωπο· δεν πρέπει να προσπαθείς να κρυφτείς ή να φτιασιδώνεσαι για να φαίνεσαι ωραίος. Μόνο τότε θα σε εμπιστεύονται οι άνθρωποι και θα σε θεωρούν έντιμο. Αυτό αποτελεί την πλέον θεμελιώδη άσκηση και την προϋπόθεση του να είναι κανείς έντιμος άνθρωπος. Πάντα υποκρίνεσαι, πάντα προσποιείσαι τον άγιο, τον ενάρετο και τον μέγα, όπως και προσποιείσαι ότι έχεις υψηλές ηθικές αρετές. Δεν αφήνεις τους ανθρώπους να δουν τη διαφθορά και τα ελαττώματά σου. Παρουσιάζεις μια ψευδή εικόνα στους ανθρώπους, ώστε να πιστέψουν ότι είσαι τίμιος, μέγας, ότι είσαι άνθρωπος που αυτοθυσιάζεται, ότι είσαι αμερόληπτος και ανιδιοτελής. Αυτό είναι απάτη. Μη μεταμφιέζεσαι και μη φτιασιδώνεσαι· αντίθετα, απογύμνωσε τον εαυτό σου και την καρδιά σου για να τα δουν οι άλλοι. Αν μπορείς να απογυμνώσεις την καρδιά σου για να τη δουν οι άλλοι, και να αποκαλύψεις όλες τις σκέψεις και τα σχέδιά σου —και τα θετικά και τα αρνητικά— τότε δεν είσαι έντιμος; Αν μπορέσεις να απογυμνώσεις τον εαυτό σου για να σε δουν οι άλλοι, τότε θα σε δει και ο Θεός και θα πει: «Έχεις απογυμνώσει τον εαυτό σου για να σε δουν οι άλλοι, κι έτσι σίγουρα είσαι έντιμος και ενώπιόν Μου». Αν απογυμνώνεις τον εαυτό σου μόνο στον Θεό όταν είσαι εκτός του οπτικού πεδίου των άλλων ανθρώπων, και όταν είσαι μαζί τους πάντα υποκρίνεσαι ότι είσαι μέγας και ενάρετος ή δίκαιος και ανιδιοτελής, τότε τι θα σκεφτεί και τι θα πει ο Θεός; Θα πει: «Είσαι πραγματικά δόλιος· είσαι εντελώς υποκριτής και μικροπρεπής· και δεν είσαι έντιμος άνθρωπος». Ο Θεός θα σε καταδικάσει κατ' αυτόν τον τρόπο. Εάν επιθυμείς να είσαι έντιμος άνθρωπος, τότε ανεξάρτητα από το τι κάνεις ενώπιον του Θεού ή των άλλων, θα πρέπει να είσαι σε θέση να ανοίγεσαι και να ξεγυμνώνεις τον εαυτό σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πιο θεμελιώδης πράξη του να είναι κανείς ειλικρινής» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

388. Ο προορισμός και η μοίρα σας είναι πολύ σημαντικοί για σας —αποτελούν ζητήματα σοβαροτάτης ανησυχίας. Πιστεύετε ότι αν δεν πράττετε με μεγάλη προσοχή, τούτο θα ισοδυναμεί με την έλλειψη προορισμού και τη συντριβή της μοίρας σας. Αλλά έχετε ποτέ σκεφθεί ότι εάν οι προσπάθειες που αναλώνει κάποιος γίνονται αποκλειστικά προς χάριν του προορισμού του, τότε αποτελούν απλώς άκαρπο μόχθο; Τέτοιες προσπάθειες δεν είναι γνήσιες —είναι κίβδηλες και απατηλές. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, όσοι εργάζονται για τον

προορισμό τους θα λάβουν την τελική τους ήττα, επειδή οι αποτυχίες στην πίστη των ανθρώπων προς τον Θεό συμβαίνουν εξαιτίας της εξαπάτησης. Έχω πει στο παρελθόν ότι δεν αρέσκομαι στην κολακεία, τη δουλοπρέπεια ή στην ενθουσιώδη μεταχείρισή Μου από τους ανθρώπους. Μου αρέσει έντιμοι άνθρωποι να αντιμετωπίζουν την αλήθεια και τις προσδοκίες Μου. Πολύ δε περισσότερο, Μου αρέσει όταν οι άνθρωποι είναι ικανοί να δείχνουν τη μέγιστη προσοχή και φροντίδα για την καρδιά Μου, και όταν μπορούν ακόμα και να παραιτηθούν από τα πάντα προς χάριν δική Μου. Μονάχα έτσι μπορεί η καρδιά Μου να νοιώσει παρηγοριά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προς τον προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

389. Μόνο αν οι άνθρωποι επιζητούν να είναι ειλικρινείς μπορούν να μάθουν πόσο βαθιά διεφθαρμένοι είναι και κατά πόσο διαθέτουν ανθρώπινη ομοιότητα ή όχι· μόνο όταν κάνουν πράξη την ειλικρίνεια μπορούν να αντιληφθούν πόσα ψέματα λένε και πόσο βαθιά κρύβονται ο δόλος και η ανεντιμότητά τους. Μόνο ενόσω έχουν την εμπειρία του να κάνουν πράξη να είναι ειλικρινείς μπορούν οι άνθρωποι να καταφέρουν σταδιακά να γνωρίσουν την αλήθεια της διαφθοράς τους και να αναγνωρίσουν την ουσία της φύσης τους, και μόνο τότε μπορούν να εξαγνίζονται συνεχώς οι διεφθαρμένες διαθέσεις τους. Μόνο ενόσω εξαγνίζονται συνεχώς οι διεφθαρμένες διαθέσεις τους θα μπορούν οι άνθρωποι να αποκτήσουν την αλήθεια. Βιώστε αυτά τα λόγια με την ησυχία σας. Ο Θεός δεν οδηγεί στην τελείωση όσους είναι δόλιοι. Αν η καρδιά σου δεν είναι ειλικρινής, αν δεν είσαι έναν ειλικρινής άνθρωπος, ο Θεός δεν θα σε αποκτήσει ποτέ. Κι εσύ ο ίδιος δεν θα αποκτήσεις ποτέ την αλήθεια και θα είσαι ανίκανος να αποκτήσεις τον Θεό. Αν δεν μπορείς να αποκτήσεις τον Θεό και δεν κατανοείς της αλήθεια, τότε σημαίνει ότι είσαι εχθρικός απέναντι στον Θεό, δεν είσαι σε αρμονία με τον Θεό και Εκείνος δεν είναι ο Θεός σου. Και αν ο Θεός δεν είναι ο Θεός σου, δεν μπορείς να φτάσεις στη σωτηρία. Αν δεν μπορείς να φτάσεις στη σωτηρία, θα είσαι για πάντα ένας άσπονδος εχθρός του Θεού και η κατάληξή σου είναι καθορισμένη. Συνεπώς, αν οι άνθρωποι επιθυμούν να σωθούν, πρέπει να αρχίσουν με το να είναι ειλικρινείς. Υπάρχει ένα σημάδι που χαρακτηρίζει όσους θα κερδηθούν, εν τέλει, από τον Θεό. Γνωρίζετε ποιο είναι; Είναι γραμμένο στην Αποκάλυψη, στη Βίβλο: «Και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος· είναι άμωμοι». Σε ποιους αναφέρεται ο όρος «αυτών»; Σε εκείνους που οδηγούνται στην τελείωση και αποκτώνται από τον Θεό, και σώζονται. Πώς περιγράφει ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους;

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά και ποιες οι εκφράσεις των πράξεών τους; (Είναι άμωμοι. Δεν λένε ψέματα.) Όλοι σας θα πρέπει να καταλάβετε και να κατανοήσετε τι σημαίνει να μη λέμε ψέματα: Σημαίνει να είμαστε ειλικρινείς. Τι σημαίνει να είμαστε άμωμοι; Πώς ορίζει ο Θεός κάποιον που είναι άμωμος; Οι άμωμοι είναι σε θέση να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό· είναι εκείνοι που μπορούν να ακολουθήσουν την οδό του Θεού. Τέτοιοι άνθρωποι είναι τέλειοι στα μάτια του Θεού· είναι άμωμοι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έξι ενδείξεις της προόδου στη ζωή» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

390. Πρέπει να γνωρίζεις αν υπάρχει αληθινή πίστη και αληθινή αφοσίωση μέσα σου, αν έχεις ιστορικό ότι έχεις υποφέρει για τον Θεό και αν έχεις υποταχθεί απόλυτα στον Θεό. Αν σου λείπουν αυτά, τότε μέσα σου παραμένει η ανυπακοή, ο δόλος, η απληστία και το παράπονο. Καθώς η καρδιά σου απέχει πολύ από την ειλικρίνεια, δεν έχεις λάβει ποτέ θετική αναγνώριση από τον Θεό και δεν έχεις ζήσει ποτέ στο φως. Το πώς θα εξελιχθεί η μοίρα κάποιου στο τέλος, εξαρτάται από το αν έχει μία ειλικρινή και κόκκινη σαν το αίμα καρδιά, και αν έχει αγνή ψυχή. Αν είσαι πολύ ανέντιμος, αν είσαι κάποιος με κακόβουλη καρδιά και κάποιος με ακάθαρτη ψυχή, τότε είναι βέβαιο ότι θα καταλήξεις στο μέρος όπου τιμωρείται ο άνθρωπος, όπως είναι γραμμένο στο αρχείο της μοίρας σου. Αν ισχυρίζεσαι ότι είσαι πολύ έντιμος, αλλά ποτέ δεν καταφέρνεις να πράττεις ανάλογα με την αλήθεια ή να λες έναν λόγο αλήθειας, τότε περιμένεις ακόμη από τον Θεό να σε ανταμείψει; Ελπίζεις ακόμη ο Θεός να σε θεωρεί την κόρη των οφθαλμών Του; Δεν είναι παράλογος αυτός ο τρόπος σκέψης; Εξαπατάς τον Θεό στο καθετί, οπότε πώς μπορεί ο οίκος του Θεού να στεγάσει κάποιον σαν κι εσένα, του οποίου τα χέρια είναι ακάθαρτα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(ΣΤ) Σχετικά με το πώς να κάνει πράξη κανείς την υπακοή στον Θεό

391. Ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα, την τοποθέτησε επί γης και την έχει οδηγήσει μέχρι σήμερα. Στη συνέχεια, έσωσε την ανθρωπότητα και τον εαυτό Του ως θυσία εξιλέωσης για την ανθρωπότητα. Στο τέλος, πρέπει να κατακτήσει την ανθρωπότητα, να σώσει ολόκληρη την ανθρωπότητα και να την αποκαταστήσει στην αρχική της ομοίωση. Αυτό είναι το έργο με το οποίο ασχολείται από την αρχή μέχρι το τέλος —η αποκατάσταση του ανθρώπου στην αρχική του εικόνα και στην αρχική του ομοίωση. Θα εδραιώσει τη βασιλεία Του και θα αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου, που σημαίνει ότι θα αποκαταστήσει την εξουσία Του στη γη και θα αποκαταστήσει την εξουσία Του σε κάθε δημιουργία. Ο άνθρωπος έχασε τη θεοσεβούμενη καρδιά του αφού διαφθάρηκε από τον Σατανά, και έχασε τη λειτουργία που ένα από τα πλάσματα του Θεού θα έπρεπε να έχει, με το να μετατραπεί σε εχθρό ανυπάκουο στον Θεό. Ο άνθρωπος έζησε κάτω από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και ακολούθησε τις εντολές του Σατανά· οπότε ο Θεός δεν είχε τρόπο να δουλέψει μεταξύ των πλασμάτων Του και ήταν ακόμη πιο αδύναμος ως προς το να εισπράξει σεβασμό από τα πλάσματά Του. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό και όφειλε να λατρεύει τον Θεό, αλλά ο άνθρωπος, στην πραγματικότητα, γύρισε την πλάτη του προς τον Θεό και λάτρεψε τον Σατανά. Ο Σατανάς έγινε το είδωλο στην καρδιά του ανθρώπου. Έτσι, ο Θεός έχασε τη θέση Του στην καρδιά του ανθρώπου, έχασε δηλαδή ουσιαστικά τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, κι έτσι, για να αποκαταστήσει τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, πρέπει να αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να τον απαλλάξει από τη διεφθαρμένη του διάθεση. Για να διεκδικήσει τον άνθρωπο από τον Σατανά, πρέπει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αποκαταστήσει σταδιακά την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου και, τελικά, τη βασιλεία Του. Η τελική καταστροφή αυτών των υιών της ανυπακοής θα πραγματοποιηθεί επίσης για να επιτρέψει στον άνθρωπο να λατρεύει καλύτερα τον Θεό και να ζήσει καλύτερα πάνω στη γη. Από τη στιγμή που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει· αφού επιθυμεί να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου, θα την αποκαταστήσει πλήρως και χωρίς καμία νόθευση. Η αποκατάσταση της εξουσίας Του σημαίνει πως θα κάνει

τον άνθρωπο να Τον λατρεύει και θα τον κάνει να Τον υπακούει· σημαίνει ότι θα κάνει τον άνθρωπο να ζει εξαιτίας Αυτού και να ωθεί τους εχθρούς Του στο να χάνονται εξαιτίας της εξουσίας Του. Αυτό σημαίνει ότι θα βοηθήσει κάθε τελευταίο κομμάτι Του να κυριαρχήσει μεταξύ της ανθρωπότητας και χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε αντίσταση από τον άνθρωπο. Η βασιλεία που επιθυμεί να εγκαθιδρύσει είναι η δική Του βασιλεία. Η ανθρωπότητα που επιθυμεί είναι εκείνη που Τον λατρεύει, που Τον υπακούει πλήρως και έχει τη δόξα Του. Εάν δεν σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα, η σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον θα καταλήξει στο μηδέν. Δεν θα έχει άλλη εξουσία στον άνθρωπο και η βασιλεία Του δεν θα είναι πλέον σε θέση να υπάρχει πάνω στη γη. Εάν δεν καταστρέψει εκείνους τους εχθρούς που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν, δεν θα μπορέσει να αποκτήσει την πλήρη δόξα Του, ούτε θα μπορέσει να εδραιώσει τη βασιλεία Του πάνω στη γη. Αυτά είναι τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του έργου Του και τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του μεγάλου επιτεύγματός Του: να καταστρέψει τελείως εκείνους μεταξύ της ανθρωπότητας που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και να φέρει αυτούς που έχουν καταστεί ολοκληρωμένοι, στην ανάπαυση. Όταν η ανθρωπότητα έχει αποκατασταθεί στην αρχική της ομοίωση, όταν η ανθρωπότητα μπορεί να εκπληρώσει τα αντίστοιχα καθήκοντά της, να διατηρήσει τη δική της θέση και να υπακούει σε όλες τις ρυθμίσεις του Θεού, ο Θεός θα έχει αποκτήσει μια ομάδα ανθρώπων πάνω στη γη που Τον λατρεύει και θα έχει επίσης εγκαθιδρύσει μια βασιλεία πάνω στη γη που Τον λατρεύει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

392. Από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό, πρέπει και να Τον υπακούς. Εάν είσαι ανίκανος να το πράξεις, τότε δεν έχει σημασία αν πιστεύεις στον Θεό. Αν πιστεύεις στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια και, παρόλα αυτά, ποτέ δεν Τον έχεις υπακούσει ή δεχθεί τα λόγια Του καθ' ολοκληρίαν, αλλά, αντ' αυτού, ζήτησες από τον Θεό να υποταχθεί Εκείνος σε εσένα και να ενεργήσει σύμφωνα με τις δικές σου έννοιες, τότε είσαι ο πλέον ανυπότακτος των ανθρώπων και είσαι άπιστος. Πώς ένα τέτοιο άτομο είναι ικανό να υπακούσει στο έργο και τα λόγια του Θεού που δεν συμμορφώνονται με τις έννοιες του ανθρώπου; Ο πιο ανυπότακτος άνθρωπος είναι αυτός που σκοπίμως αψηφά τον Θεό και Του αντιστέκεται. Είναι εχθρός του Θεού και ο αντίχριστος. Ένας τέτοιος άνθρωπος διατηρεί μονίμως εχθρική στάση απέναντι στο νέο έργο του Θεού, δεν έχει επιδείξει ποτέ την παραμικρή πρόθεση υποταγής, ούτε ποτέ

επέδειξε ευχαρίστως υποταγή ή ταπεινότητα. Εξυψώνει εαυτόν ενώπιον των άλλων και ποτέ δεν δείχνει υποταγή σε κανέναν. Ενώπιον του Θεού, θεωρεί εαυτόν ως τον πλέον ειδήμονα στην κήρυξη του λόγου, καθώς και τον πλέον επιδέξιο στο να εργάζεται πάνω σε άλλους. Ποτέ δεν απορρίπτει τους «θησαυρούς» που ήδη κατέχει, αλλά τους αντιμετωπίζει ως οικογενειακά κειμήλια για λατρεία και κήρυγμα προς άλλους, ενώ τους χρησιμοποιεί για να κατηχεί στους ανόητους εκείνους που τον θαυμάζουν. Πράγματι, υπάρχουν ορισμένοι τέτοιοι άνθρωποι στους κόλπους της εκκλησίας. Δύναται να λεχθεί ότι πρόκειται για «ακατάβλητους ήρωες» που, γενιά τη γενιά, παραμένουν στον οίκο του Θεού. Εκλαμβάνουν την κήρυξη του λόγου (δόγμα) ως το υψηλότερο καθήκον τους. Χρόνο με το χρόνο και γενιά με τη γενιά, τριγυρνούν εδώ κι εκεί, υποστηρίζοντας σθεναρά το «ιερό και απαραβίαστο» καθήκον τους. Κανείς δεν τολμά να τους αγγίξει και ούτε ένας δεν τολμά να τους κατηγορήσει ανοιχτά. Με την πάροδο των ετών, γίνονται «βασιλείς» μέσα στον οίκο του Θεού, επιβάλλοντας ανεξέλεγκτα την τυραννία τους πάνω σε άλλους κάθε εποχή. Η συμμορία αυτή των δαιμόνων επιδιώκει να ενωθεί μαζί και να γκρεμίσει το έργο Μου· πώς μπορώ να επιτρέψω σε αυτούς τους ζωντανούς διαβόλους να υπάρχουν ενώπιόν Μου; Ακόμη και εκείνοι που διαθέτουν μόνο τη μισή υπακοή αδυνατούν να περπατήσουν μέχρι το τέλος, πόσο μάλλον αυτοί οι τύραννοι, που δεν έχουν την παραμικρή υπακοή στις καρδιές τους! Το έργο του Θεού δεν κερδίζεται εύκολα από τον άνθρωπο. Ακόμη κι αν ο άνθρωπος χρησιμοποιήσει όλη του τη δύναμη, θα είναι ικανός να κερδίσει μόνο ένα απλό μερίδιο, επιτυγχάνοντας την τελείωση στο τέλος. Τι γίνεται, λοιπόν, με τα παιδιά του αρχαγγέλου, που επιδιώκουν να καταστρέψουν το έργο του Θεού; Δεν έχουν ακόμα λιγότερες ελπίδες να κερδηθούν από τον Θεό; Επιτελώντας το έργο της κατάκτησης, σκοπός Μου δεν είναι μόνο να κατακτήσω προς χάριν της κατάκτησης, αλλά να κατακτήσω έτσι ώστε να αποκαλύψω τη δικαιοσύνη και την αδικία, να αποκτήσω αποδείξεις για την τιμωρία του ανθρώπου, να καταδικάσω τους κακούς και, ακόμα περισσότερο, να κατακτήσω προς χάριν της τελείωσης εκείνων που υπακούν πρόθυμα. Τελικά, όλοι θα χωριστούν ανάλογα με το είδος και όλοι εκείνοι που έχουν τελειωθεί έχουν τις σκέψεις και τις ιδέες τους γεμάτες με υπακοή. Αυτό είναι το έργο που πρέπει να ολοκληρωθεί στο τέλος. Αλλά οι ανυπότακτοι θα τιμωρούνται, θα στέλνονται να καούν στη φωτιά και θα καθίστανται αντικείμενο αιώνιου αναθέματος. Όταν έρθει εκείνη η ώρα, αυτοί οι «σπουδαίοι και ακατάβλητοι ήρωες» των παλαιότερων χρόνων θα γίνουν οι χαμηλότεροι και οι πλέον απευκταίοι «αδύναμοι και ανίκανοι δειλοί». Μόνον τούτο δύναται να απεικονίσει κάθε πτυχή

της δικαιοσύνης του Θεού και να αποκαλύψει τη διάθεσή Του, η οποία δεν ανέχεται καμία προσβολή από τον άνθρωπο. Μόνον τούτο δύναται να κατευνάσει το μίσος μέσα στην καρδιά Μου. Δε συμφωνείτε ότι είναι κάτι απολύτως λογικό;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

393. Το έργο που επιτελεί ο Θεός διαφέρει από περίοδο σε περίοδο. Αν σε μία φάση επιδείξεις μεγάλη υπακοή, αλλά στην επόμενη φάση επιδείξεις λιγότερη ή και καθόλου, τότε ο Θεός θα σε εγκαταλείψει. Εάν συμβαδίζεις με τον Θεό καθώς Εκείνος ανεβαίνει τούτο το σκαλοπάτι, τότε πρέπει να συνεχίσεις στον ίδιο ρυθμό, όταν Εκείνος ανέβει στο επόμενο. Μόνον τότε είσαι υπάκουος στο Άγιο Πνεύμα. Από τη στιγμή που πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να παραμείνεις σταθερός στην υπακοή σου. Δεν είναι δυνατόν να είσαι υπάκουος όποτε το επιθυμείς και ανυπάκουος όποτε δεν το επιθυμείς. Αυτό το είδος υπακοής δεν επιδοκιμάζεται από τον Θεό. Εάν δεν μπορείς να συμβαδίσεις με το νέο έργο που Εγώ χορηγώ και συνεχίζεις να εμμένεις στις παρελθούσες ρήσεις, τότε πώς μπορεί να υπάρξει πρόοδος στη ζωή σου; Το έργο του Θεού είναι να σε εξοπλίσει μέσω των λόγων Του. Όταν υπακούς και δέχεσαι τα λόγια Του, τότε σίγουρα το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί μέσα σου. Το Άγιο Πνεύμα εργάζεται ακριβώς με τον τρόπο που Εγώ λέω. Κάνε όσα Εγώ έχω πει, και αμέσως το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί μέσα σου. Εγώ απελευθερώνω ένα καινούργιο φως για να το δείτε και να σας φέρει στο φως της σημερινής εποχής. Όταν περπατήσεις μέσα σε αυτό το φως, το Άγιο Πνεύμα θα εργαστεί αμέσως μέσα σου. Υπάρχουν μερικοί που μπορεί να είναι απρόθυμοι, λέγοντας: «Δεν εκτελώ αυτό που λες». Εγώ, τότε, σου λέω ότι έχεις φτάσει πλέον στο τέλος του δρόμου, έχεις στερέψει και δεν έχεις άλλη ζωή. Ως εκ τούτου, την ώρα που βιώνετε τη μεταμόρφωση της διάθεσής σας, είναι απολύτως ουσιώδες να συμβαδίζετε με το παρόν φως. Το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται μονάχα μέσα σε ορισμένους ανθρώπους τους οποίους χρησιμοποιεί ο Θεός, αλλά ακόμα περισσότερο μέσα στην εκκλησία. Εκείνος θα μπορούσε να εργάζεται μέσα στον οποιονδήποτε. Μπορεί να εργάζεται μέσα σε εσένα προς το παρόν, κι όταν εσύ πλέον θα το έχεις βιώσει, Εκείνος μπορεί να συνεχίσει το έργο Του μέσα σε κάποιον άλλον. Βιαστείτε να ακολουθήσετε· όσο πιο στενά ακολουθείτε το παρόν φως, τόσο περισσότερο δύναται να αναπτυχθεί η ζωή σας. Ό,τι είδος ανθρώπου κι αν είναι, από τη στιγμή που το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μέσα του, φροντίστε να ακολουθήσετε. Δέξου τις εμπειρίες του μέσα από τις δικές

σου και θα λάβεις ακόμη υψηλότερα πράγματα. Έτσι, η πρόοδός σου θα είναι ταχύτερη. Τούτο είναι το μονοπάτι της τελείωσης για τον άνθρωπο, καθώς κι ένας τρόπος μέσα από τον οποίο αναπτύσσεται η ζωή. Το μονοπάτι προς την τελείωση κατακτάται μέσω της υπακοής σου στο έργο του Αγίου Πνεύματος. Εσύ δεν γνωρίζεις μέσω τίνος ανθρώπου ο Θεός θα εργαστεί για την τελείωσή σου, ούτε μέσα από ποιο άτομο, περιστατικό ή πράγμα θα σε καταστήσει Εκείνος ικανό να περιέλθει στην κατοχή σου και να αποκτήσεις γνώση. Εάν είσαι ικανός να περπατήσεις σε αυτόν τον σωστό δρόμο, τούτο δείχνει ότι έχεις πολλές ελπίδες να τελειωθείς από τον Θεό. Εάν είσαι ανίκανος να το πράξεις, τούτο δείχνει ότι το μέλλον σου είναι ζοφερό και στερείται φωτός. Από τη στιγμή που θα μπεις στον σωστό δρόμο, θα σου αποκαλυφθούν τα πάντα. Ανεξάρτητα από το τι μπορεί να αποκαλύψει το Άγιο Πνεύμα σε άλλους, αν εσύ προχωράς με βάση τη γνώση τους προκειμένου να βιώσεις πράγματα αφ' εαυτού σου, τότε αυτή η εμπειρία θα καταστεί μέρος της ζωής σου και θα είσαι ικανός να εξοπλίσεις άλλους μέσα από αυτή την εμπειρία. Εκείνοι που εξοπλίζουν άλλους παπαγαλίζοντας λόγια, είναι άνθρωποι που δεν έχουν καμία εμπειρία· πρέπει να μάθεις να ανακαλύπτεις, μέσα από τη διαφώτιση και τη φώτιση των άλλων, έναν τρόπο εξάσκησης, προτού να μπορέσεις να αρχίσεις να μιλάς για τη δική σου προσωπική εμπειρία και γνώση. Αυτό θα έχει και το μεγαλύτερο όφελος στη ζωή σου. Πρέπει να βιώνεις με τον συγκεκριμένο τρόπο, υπακούοντας σε όλα όσα προέρχονται από τον Θεό. Πρέπει να αναζητάς το θέλημα του Θεού παντού και να μελετάς τις διδαχές σε όλα τα πράγματα, ώστε η ζωή σου να δύναται να αναπτυχθεί. Αυτή η πρακτική παρέχει την ταχύτερη πρόοδο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

394. Η υποταγή στο έργο του Θεού πρέπει να είναι απτή και να βιώνεται. Η υποταγή σε επιφανειακό επίπεδο δεν δύναται να λαμβάνει την επιδοκιμασία του Θεού, ενώ η απλή υπακοή στις επιφανειακές πτυχές του λόγου του Θεού, χωρίς την επιδίωξη μεταμόρφωσης της διάθεσης, θα είναι ανίκανη να ευχαριστήσει την καρδιά του Θεού. Η υπακοή στον Θεό και η υποταγή στο έργο Του είναι ένα και το αυτό. Αυτοί που υποτάσσονται μονάχα στον Θεό αλλά όχι και στο έργο Του δεν μπορούν να θεωρηθούν υπάκουοι, ακόμα δε λιγότερο, εκείνοι που δεν υποτάσσονται αληθινά, αλλά είναι καταφανώς συκοφαντικοί. Όλοι εκείνοι που υποτάσσονται αληθινά στον Θεό, είναι ικανοί να ωφεληθούν από το έργο και να αποκτήσουν

κατανόηση της διάθεσης και του έργου του Θεού. Μόνον αυτού του είδους οι άνθρωποι υποτάσσονται αληθινά στον Θεό. Τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να κερδίσουν νέες γνώσεις από το νέο έργο και να βιώσουν νέες αλλαγές από το ίδιο έργο. Μόνον αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν την επιδοκιμασία του Θεού· τελειωθείς, είναι μόνον εκείνος ο άνθρωπος, ο οποίος έχει υποστεί μεταμόρφωση της διάθεσής του. Εκείνοι που λαμβάνουν την επιδοκιμασία του Θεού είναι αυτοί που ευχαρίστως υποτάσσονται, όχι μόνον στον Θεό, αλλά και στον λόγο και στο έργο Του. Μόνον αυτό το είδος του ανθρώπου βρίσκεται στον σωστό δρόμο· μόνον αυτό το είδος του ανθρώπου επιθυμεί και αναζητά ειλικρινά τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

395. Κατά τη διάρκεια της ενσάρκωσης του Θεού, η υποταγή που Αυτός απαιτεί από τους ανθρώπους δεν αφορά το να απέχει κανείς από το να κρίνει ή να αντιστέκεται, όπως αυτοί φαντάζονται· αντίθετα, Αυτός απαιτεί οι άνθρωποι να χρησιμοποιήσουν τα λόγια Του ως βασική αρχή τους, σύμφωνα με την οποία θα ζουν, και ως θεμέλιο για την επιβίωσή τους, να κάνουν οπωσδήποτε πράξη την ουσία των λόγων Του και να ικανοποιούν πλήρως το θέλημά Του. Μια πτυχή της απαίτησης από τους ανθρώπους να υποτάσσονται στον ενσαρκωμένο Θεό αφορά στο να κάνουν πράξη τους λόγους Του, και μια άλλη πτυχή αφορά στην ικανότητα υποταγής στην κανονικότητα και την πρακτικότητά Του. Πρέπει και τα δυο να είναι απόλυτα. Εκείνοι που μπορούν να επιτύχουν και τις δύο πτυχές είναι όλοι εκείνοι των οποίων η καρδιά τρέφει αληθινή αγάπη για τον Θεό. Είναι όλοι άνθρωποι τους οποίους έχει κερδίσει ο Θεός και όλοι τους αγαπούν τον Θεό όπως αγαπούν τη ζωή τους. [...]

Η ομάδα των ανθρώπων, τους οποίους ο ενσαρκωμένος Θεός θέλει να κερδίσει σήμερα, είναι εκείνοι που συμμορφώνονται με το θέλημά Του. Πρέπει μόνο να υποταχθούν στο έργο Του και να σταματήσουν να ασχολούνται διαρκώς με τις ιδέες του Θεού στον ουρανό, να ζουν μέσα στην ασάφεια και να δυσκολεύουν τον ενσαρκωμένο Θεό. Αυτοί που είναι σε θέση να Τον υπακούν είναι εκείνοι που ακούν απόλυτα τα λόγια Του και υποτάσσονται στις ρυθμίσεις Του. Αυτού του είδους οι άνθρωποι δεν προσέχουν καθόλου το πώς ίσως να είναι στ' αλήθεια ο Θεός στον ουρανό ή το τι είδους έργο ίσως επιτελεί τώρα στην ανθρωπότητα ο Θεός στον ουρανό· προσφέρουν πλήρως την καρδιά τους στον Θεό επί γης και θέτουν ολόκληρο το είναι

τους ενώπιόν Του. Δεν ενδιαφέρονται ποτέ για τη δική τους ασφάλεια ούτε ασχολούνται με την κανονικότητα και την πρακτικότητα του ενσαρκωμένου Θεού. Εκείνοι που υποτάσσονται στον ενσαρκωμένο Θεό μπορούν να τελειωθούν από Αυτόν. Εκείνοι που πιστεύουν στον Θεό στον ουρανό δεν θα κερδίσουν τίποτα. Αυτό συμβαίνει γιατί ο Θεός επί γης, κι όχι ο Θεός στον ουρανό, είναι Αυτός που παρέχει υποσχέσεις και ευλογίες στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι δεν θα πρέπει πάντα να μεγαλοποιούν τον Θεό στον ουρανό και να βλέπουν τον Θεό επί γης σαν έναν απλό μέσο άνθρωπο· αυτό είναι άδικο. Ο Θεός στον ουρανό είναι μέγας και υπέροχος με θαυμαστή σοφία, μα αυτό δεν υφίσταται σε καμία περίπτωση. Ο Θεός επί γης είναι πολύ συνηθισμένος και ασήμαντος και είναι, επίσης, πολύ κανονικός. Δεν έχει εξαιρετικό μυαλό και δεν κάνει συγκλονιστικές ενέργειες· απλώς εργάζεται και μιλά με πολύ κανονικό και πρακτικό τρόπο. Αν και δεν μιλά μέσω κεραυνών ούτε επικαλείται τον άνεμο και τη βροχή, είναι στ' αλήθεια η ενσάρκωση του Θεού στον ουρανό, και είναι στ' αλήθεια ο Θεός που ζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Οι άνθρωποι δεν πρέπει από τη μία να μεγαλοποιούν εκείνον που μπορούν να κατανοήσουν ως Θεό και που συμφωνεί με αυτό που θεωρούν Θεό στις φαντασιοπληξίες τους, κι από την άλλη να βλέπουν εκείνον που δεν μπορούν να αποδεχτούν και δεν μπορούν να φανταστούν με τίποτα ταπεινό. Όλα αυτά προέρχονται από την παρακοή των ανθρώπων και συνιστούν την πηγή της αντίστασης των ανθρώπων στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που αγαπούν αληθινά τον Θεό είναι εκείνοι που μπορούν να υποτάσσονται απόλυτα στην πρακτικότητά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

396. Το κλειδί για την υπακοή στον Θεό είναι να εκτιμάς το νέο φως και να είσαι ικανός να το δεχτείς και να το εφαρμόσεις στην πράξη. Μόνο αυτό είναι πραγματική υπακοή. Όσοι δεν έχουν τη βούληση να διψούν για τον Θεό, είναι ανίκανοι να τείνουν προς το να υπακούσουν στον Θεό, και μπορούν μόνο να αντιταχθούν στον Θεό ως αποτέλεσμα της ικανοποίησης τους με την υπάρχουσα κατάσταση. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπακούει στον Θεό, είναι επειδή κατέχεται από αυτό που προηγήθηκε. Τα πράγματα που προηγήθηκαν έχουν δώσει στους ανθρώπους κάθε είδους αντιλήψεις και ψευδαισθήσεις για τον Θεό, οι οποίες έχουν γίνει η εικόνα του Θεού στο μυαλό τους. Συνεπώς, πιστεύουν στις δικές τους αντιλήψεις και τα πρότυπα της δικής τους φαντασίας. Αν συγκρίνεις τον Θεό που πραγματοποιεί πραγματικό έργο σήμερα, με τον Θεό της φαντασίας σου, τότε η πίστη σου προέρχεται από τον Σατανά και είναι σύμφωνη με τις δικές σου προτιμήσεις· ο Θεός δεν θέλει

τέτοιου είδους πίστη. Ανεξάρτητα από το πόσο ανωτέρου επιπέδου είναι τα διαπιστευτήρια τους και ανεξάρτητα από την αφοσίωσή τους —ακόμα κι αν έχουν αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή τους στο έργο Του και έχουν μαρτυρήσει— ο Θεός δεν εγκρίνει κανέναν με τέτοια πίστη. Απλώς τους δείχνει λίγη χάρη και τους επιτρέπει να την απολαμβάνουν για κάποιο χρονικό διάστημα. Άνθρωποι σαν κι αυτούς δεν είναι σε θέση να εφαρμόσουν την αλήθεια στην πράξη, το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται μέσα τους και ο Θεός θα τους εξαλείψει όλους έναν-έναν, με τη σειρά. Ανεξάρτητα από το αν είναι ηλικιωμένοι ή νέοι, εκείνοι που δεν υπακούν στον Θεό μέσα από την πίστη τους και έχουν λανθασμένα κίνητρα, είναι εκείνοι που αντιτίθενται και διακόπτουν, και τέτοιου είδους άνθρωποι αναμφισβήτητα θα εξαλειφθούν από τον Θεό. Όσοι δεν επιδεικνύουν την παραμικρή υπακοή στον Θεό, οι οποίοι μόλις κι αναγνωρίζουν το όνομα του Θεού και έχουν κάποια αίσθηση της στοργής και της αγάπης του Θεού, αλλά παρόλα αυτά δεν συμβαδίζουν με τα βήματα του Αγίου Πνεύματος και δεν υπακούν στο παρόν έργο και τον λόγο του Αγίου Πνεύματος· τέτοιοι άνθρωποι ζουν εν μέσω της Θείας Χάριτος και δεν θα κερδηθούν και οδηγηθούν στην τελείωση από τον Θεό. Ο Θεός οδηγεί τους ανθρώπους στην τελείωση μέσα από την υπακοή τους, μέσα από τη βρώση, την πόση και την απόλαυση του λόγου του Θεού, καθώς και μέσα από την ταλαιπωρία και τον εξευγενισμό στη ζωή τους. Μόνο μέσω μιας πίστης όπως αυτή μπορεί να αλλάξει η διάθεση των ανθρώπων, μόνο τότε μπορούν να κατέχουν την αληθινή γνώση του Θεού. Να μην είσαι ικανοποιημένος με το να ζεις μέσα στις χάρες του Θεού, να διψάς ενεργά για την αλήθεια, ψάχνοντας για την αλήθεια και επιδιώκοντας να κερδηθείς από τον Θεό. Αυτή είναι η σημασία του να υπακούς συνειδητά στον Θεό· αυτό ακριβώς είναι το είδος της πίστης που θέλει ο Θεός. Οι άνθρωποι που δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από να απολαμβάνουν τις χάρες του Θεού, δεν μπορούν να γίνουν τέλειοι ή να αλλάξουν, και η υπακοή τους, η ευσέβειά τους, η αγάπη και η υπομονή τους είναι όλα επιφανειακά. Εκείνοι που μόνο απολαμβάνουν τις χάρες του Θεού δεν μπορούν πραγματικά να γνωρίσουν τον Θεό, και ακόμη και όταν γνωρίσουν τον Θεό, η γνώση τους είναι επιφανειακή και λένε πράγματα όπως ότι ο Θεός αγαπά τον άνθρωπο ή ότι ο Θεός είναι συμπονετικός προς τον άνθρωπο. Αυτό δεν αντιπροσωπεύει τη ζωή του ανθρώπου και δεν δείχνει οι άνθρωποι να γνωρίζουν πραγματικά τον Θεό. Αν, όταν ο λόγος του Θεού τους εξευγενίσει ή όταν τους βρίσκουν οι δοκιμασίες Του, οι άνθρωποι αδυνατούν να υπακούν στον Θεό —κι αν, αντιθέτως, γίνονται δύσπιστοι και αποτυγχάνουν— τότε δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπάκουοι. Μέσα τους έχουν πολλούς

κανόνες και περιορισμούς, σχετικά με την πίστη στον Θεό, παλιές εμπειρίες που είναι αποτέλεσμα πολλών χρόνων πίστης ή διάφορα δόγματα βασισμένα στη Βίβλο. Θα μπορούσαν άνθρωποι όπως αυτοί να υπακούν τον Θεό; Αυτοί οι άνθρωποι είναι γεμάτοι ανθρώπινα πράγματα, πώς θα μπορούσαν να υπακούσουν στον Θεό; Όλοι υπακούν σύμφωνα με τις προσωπικές προτιμήσεις τους, θα μπορούσε ο Θεός να επιθυμεί μια τέτοια υπακοή; Αυτό δεν είναι υπακοή στον Θεό, αλλά, σύμφωνα με το δόγμα, είναι ικανοποίηση και παρηγοριά του εαυτού σου. Αν υποστηρίξεις ότι αυτό είναι υπακοή στον Θεό, δεν Τον βλασφημείς;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Στην πίστη σου για τον Θεό πρέπει να υπακούς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

397. Όλοι αυτοί οι οποίοι δεν αναζητούν την υπακοή στον Θεό, μέσα από την πίστη τους εναντιώνονται στον Θεό. Ο Θεός ζητάει από τους ανθρώπους να αναζητούν την αλήθεια, να διψούν για τον λόγο του Θεού και να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού και να τον κάνουν πράξη, ώστε να επιτύχουν την υπακοή στον Θεό. Εάν τα κίνητρά σου είναι πραγματικά τέτοια, τότε ο Θεός σίγουρα θα σε επαινέσει και σίγουρα θα είναι ευγενικός απέναντι σου. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει. Εάν τα κίνητρά σου δεν είναι προς χάρη της υπακοής στον Θεό και έχεις άλλους σκοπούς, τότε όλα όσα λες και κάνεις —οι προσευχές σου ενώπιον του Θεού, ακόμη και κάθε πράξη σου— θα είναι σε αντίθεση με τον Θεό. Μπορεί να είσαι γλυκομίλητος και ευγενής, κάθε μία πράξη και έκφρασή σου μπορεί να φαίνεται σωστή, ίσως δείχνεις υπάκουος, αλλά όταν πρόκειται για τα κίνητρά σου και τις απόψεις σου για την πίστη στον Θεό, ό,τι κάνεις είναι μοχθηρό και αντιτίθεται στον Θεό. Οι άνθρωποι που εμφανίζονται τόσο υπάκουοι σαν πρόβατα, αλλά οι καρδιές τους υποκρύπτουν κακές προθέσεις, είναι λύκοι με προβιά προβάτου, προσβάλλουν άμεσα τον Θεό και ο Θεός δεν θα χαριστεί σε κανέναν από αυτούς. Το Άγιο Πνεύμα θα αποκαλύψει τον καθένα από αυτούς, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να δουν ότι ο κάθε ένας από εκείνους που είναι υποκριτές σίγουρα θα γίνει απεχθής και θα απορριφθεί από το Άγιο Πνεύμα. Μην ανησυχείς: ο Θεός θα αντιμετωπίσει και θα αποφασίσει για κάθε έναν από αυτούς στην ώρα του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Στην πίστη σου για τον Θεό πρέπει να υπακούς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

398. Για να μετρηθεί το κατά πόσο οι άνθρωποι μπορούν να υπακούν τον Θεό, το βασικότερο που πρέπει να εξεταστεί είναι το αν επιθυμούν τίποτε ακραίο από τον Θεό, και το κατά πόσο έχουν απώτερα κίνητρα ή όχι. Αν οι άνθρωποι έχουν πάντα απαιτήσεις από τον Θεό, τότε αυτό αποδεικνύει ότι δεν είναι υπάκουοι σ' Αυτόν. Ό,τι κι αν σου συμβεί, αν δεν μπορείς να το δεχθείς από τον Θεό, δεν μπορείς να αναζητήσεις την αλήθεια, πάντα μιλάς βάσει της υποκειμενικής σου λογικής, πάντα νιώθεις πως μόνο εσύ έχεις δίκιο και είσαι, μάλιστα, ικανός να αμφισβητείς τον Θεό, τότε θα έχεις μπελάδες. Τέτοιοι άνθρωποι είναι οι πιο αλαζονικοί και οι πιο επαναστατικοί απέναντι στον Θεό. Οι άνθρωποι που έχουν πάντα απαιτήσεις από τον Θεό δεν μπορούν ποτέ να Τον υπακούσουν αληθινά. Αν απαιτείς πράγματα από τον Θεό, αυτό αποδεικνύει ότι κάνεις κάποια συμφωνία με τον Θεό, ότι επιλέγεις τις δικές σου σκέψεις και ενεργείς σύμφωνα με τις σκέψεις αυτές. Έτσι, προδίδεις τον Θεό και δεν διαθέτεις υπακοή. Το να έχεις απαιτήσεις από τον Θεό είναι παράλογο· αν στ' αλήθεια πιστεύεις πως Αυτός είναι Θεός, τότε δεν θα τολμήσεις να απαιτήσεις πράγματα απ' Αυτόν ούτε θα έχεις τα προσόντα να απαιτήσεις πράγματα απ' Αυτόν, είτε αυτά είναι λογικά είτε όχι. Αν διαθέτεις αληθινή πίστη, και πιστεύεις πως είναι Θεός, τότε δεν θα έχεις καμία επιλογή παρά να Τον λατρεύεις και να Τον υπακούς. Οι άνθρωποι, σήμερα, όχι μόνο έχουν επιλογή, αλλά απαιτούν μάλιστα ο Θεός να ενεργεί σύμφωνα με τις δικές τους σκέψεις. Επιλέγουν τις δικές τους σκέψεις και ζητούν ο Θεός να ενεργεί σύμφωνα μ' αυτές, και δεν απαιτούν από τον ίδιο τον εαυτό τους να ενεργεί σύμφωνα με τις σκέψεις του Θεού. Έτσι, δεν υπάρχει πραγματική πίστη μέσα τους, ούτε υπάρχει καμία ουσία στην πίστη τους. Όταν θα είσαι σε θέση να έχεις λιγότερες απαιτήσεις από τον Θεό, η αληθινή πίστη και η υπακοή σου θα αναπτυχθούν, και η αίσθηση της λογικής σου θα γίνει, επίσης, σχετικά κανονική.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι άνθρωποι έχουν πάρα πολλές απαιτήσεις από τον Θεό» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

399. Όταν αντιμετωπίζεις αληθινά προβλήματα της ζωής, πώς πρέπει να γνωρίζεις και να κατανοείς την εξουσία και την κυριαρχία του Θεού; Όταν δεν γνωρίζεις πώς να κατανοήσεις, να χειριστείς και να βιώσεις αυτά τα προβλήματα, ποια στάση πρέπει να υιοθετείς για να δείξεις την πρόθεση, την επιθυμία και την πραγματικότητά σου να υποταχθείς στην κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού; Πρώτα, πρέπει να μάθεις να περιμένεις· έπειτα, πρέπει να μάθεις να αναζητάς· στη συνέχεια, πρέπει να μάθεις να υποτάσσεσαι. Το να

«περιμένεις» σημαίνει να περιμένεις τον χρόνο του Θεού, να περιμένεις τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που Αυτός έχει διευθετήσει για σένα, όπως και να περιμένεις να σου αποκαλυφθεί σταδιακά το θέλημά Του. Το να «αναζητάς» σημαίνει να παρατηρείς και να κατανοείς τις καλόκαρδες προθέσεις του Θεού για σένα μέσω των ανθρώπων, των γεγονότων και των πραγμάτων που Αυτός έχει καθορίσει, να κατανοείς την αλήθεια μέσω αυτών, να κατανοείς τι πρέπει να κατορθώσουν οι άνθρωποι και ποιους τρόπους πρέπει να τηρούν, να κατανοείς ποια αποτελέσματα και ποια κατορθώματα έχει ο Θεός σκοπό να επιτύχει στους ανθρώπους. Το να «υποτάσσεσαι», φυσικά, αναφέρεται στο να δέχεσαι τους ανθρώπους, τα γεγονότα και τα πράγματα που έχει ενορχηστρώσει ο Θεός, να δέχεσαι την κυριαρχία Του και, μέσα από αυτά, να μαθαίνεις πώς υπαγορεύει ο Δημιουργός τη μοίρα του ανθρώπου, πώς παρέχει στον άνθρωπο τη ζωή Του, πώς ενσωματώνει την αλήθεια μέσα στον άνθρωπο. Τα πάντα υπό τις διευθετήσεις και την κυριαρχία του Θεού υπακούν σε φυσικούς νόμους και, αν αποφασίσεις να αφήσεις τον Θεό να διευθετήσει και να υπαγορεύσει τα πάντα για εσένα, πρέπει να μάθεις να περιμένεις, πρέπει να μάθεις να αναζητάς, πρέπει να μάθεις να υποτάσσεσαι. Αυτή είναι η στάση που πρέπει να διατηρεί κάθε άνθρωπος που θέλει να υποταχθεί στην εξουσία του Θεού, όπως και η βασική αρετή που πρέπει να κατέχει κάθε άνθρωπος που θέλει να δεχθεί την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού. Για να διατηρείτε τέτοια στάση, για να κατέχετε τέτοια αρετή, πρέπει να εργαστείτε πιο σκληρά· μόνο έτσι μπορείτε να εισέλθετε στην αληθινή πραγματικότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

400. Όταν ο Νώε έπραξε ό,τι του παρήγγειλε ο Θεός, δεν γνώριζε ποιες ήταν οι προθέσεις του Θεού. Δεν ήξερε τι ήθελε ο Θεός να επιτύχει. Ο Θεός απλώς του έδωσε μια εντολή, καθοδηγώντας τον να πράξει κάτι, αλλά χωρίς πολλές εξηγήσεις, και εκείνος το έπραξε. Δεν προσπάθησε να καταλάβει από μόνος του τις προθέσεις του Θεού, ούτε αντιστάθηκε στον Θεό ή υπήρξε δίβουλος. Απλώς έπραξε ανάλογα, με καθαρή και απλή καρδιά. Έπραξε ό,τι του επέτρεψε ο Θεός να πράξει, και πίστευε ότι έπρεπε να υπακούει και να ακούει τον λόγο του Θεού. Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο ειλικρινά και απλά αντιμετώπισε αυτό που εμπιστεύτηκε ο Θεός. Η ουσία του —η ουσία των ενεργειών του ήταν η υπακοή, όχι η αμφισβήτηση, η αντίσταση και, πολύ λιγότερο, η σκέψη για τα προσωπικά του συμφέροντα και τα κέρδη και τις απώλειές του. Περαιτέρω, όταν ο Θεός είπε ότι θα

καταστρέψει τον κόσμο με κατακλυσμό, ο Νώε δεν ρώτησε πότε θα γίνει αυτό ούτε ρώτησε τι θα απογίνουν τα πάντα, και σίγουρα δεν ρώτησε τον Θεό με ποιον τρόπο επρόκειτο να καταστρέψει τον κόσμο. Απλώς έπραξε ό,τι παρήγγειλε ο Θεός. Ακολούθησε επακριβώς τις οδηγίες του Θεού σχετικά με το τι και το πώς, και, επίσης, ανέλαβε αμέσως δράση. Ενήργησε σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού, κρατώντας μια στάση που έδειχνε ότι επιθυμούσε να ικανοποιήσει τον Θεό. Μήπως το έκανε για να αποφύγει ο ίδιος την καταστροφή; Όχι. Μήπως ρώτησε τον Θεό πότε ακριβώς θα ερχόταν η καταστροφή του κόσμου; Όχι. Ρώτησε τον Θεό ή μήπως γνώριζε πόσον καιρό θα έπαιρνε η κατασκευή της κιβωτού; Ούτε αυτό το γνώριζε. Απλώς υπάκουσε, άκουσε και έπραξε αναλόγως.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

401. Στην πίστη του στον Θεό, ο Πέτρος προσπάθησε να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα και προσπάθησε να υπακούσει σε όλα όσα προήλθαν από τον Θεό. Χωρίς το παραμικρό παράπονο, ήταν σε θέση να δεχτεί την παίδευση και την κρίση, καθώς και το ραφινάρισμα, την ταλαιπωρία και τις στερήσεις στη ζωή του, κανένα από τα οποία δεν μπορούσαν να μεταβάλουν την αγάπη του για τον Θεό. Αυτή δεν ήταν η απόλυτη αγάπη για τον Θεό; Δεν είναι αυτή η εκπλήρωση του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού; Είτε με παίδευση, κρίση ή ταλαιπωρία, είσαι πάντα σε θέση να επιτύχεις την υπακοή μέχρι θανάτου και αυτό είναι που πρέπει να επιτευχθεί από ένα πλάσμα του Θεού, αυτή είναι η αγνότητα της αγάπης προς τον Θεό. Εάν ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τουλάχιστον αυτό, τότε πληροί τα κριτήρια ενός πλάσματος του Θεού και δεν υπάρχει τίποτα που να ικανοποιεί καλύτερα την επιθυμία του Δημιουργού. Φαντάσου να είσαι σε θέση να εργάζεσαι για τον Θεό, όμως να μην υπακούς στον Θεό και να είσαι ανίκανος να αγαπάς πραγματικά τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο δεν θα έχεις εκπληρώσει το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού, αλλά θα έχεις καταδικαστεί και από τον Θεό, επειδή είσαι κάποιος που δεν κατέχει την αλήθεια, ο οποίος είναι ανίκανος να υπακούσει τον Θεό και ο οποίος είναι ανυπάκουος στον Θεό. Εσύ φροντίζεις μόνο να εργάζεσαι για τον Θεό και δεν νοιάζεσαι να κάνεις την αλήθεια πράξη ή να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Δεν καταλαβαίνεις ή δεν γνωρίζεις τον Δημιουργό και δεν

υπακούς ούτε αγαπάς τον Δημιουργό. Είσαι κάποιος που είναι εγγενώς ανυπάκουος στον Θεό, επομένως τέτοιοι άνθρωποι δεν αγαπιούνται από τον Δημιουργό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

402. Η κατάθεση ηχηρής μαρτυρίας για τον Θεό σχετίζεται κυρίως με το αν κατανοείς ή όχι τον πρακτικό Θεό, και με το αν μπορείς ή όχι να υποτάσσεσαι ενώπιον αυτού του ανθρώπου που δεν είναι μόνο συνηθισμένος, μα και κανονικός, και να υποτάσσεσαι μέχρι θανάτου. Αν, μέσω αυτής της υποταγής, στ' αλήθεια καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό, αυτό σημαίνει ότι έχεις αποκτηθεί από τον Θεό. Αν μπορείς να υποταχθείς μέχρι θανάτου και, ενώπιόν Του, να μην παραπονιέσαι, να μην κρίνεις, να μη συκοφαντείς, να μην έχεις οποιεσδήποτε αντιλήψεις και οποιαδήποτε απώτερα κίνητρα, τότε, με τον τρόπο αυτόν, ο Θεός θα αποκτήσει δόξα. Η υποταγή ενώπιον ενός κοινού ανθρώπου που περιφρονείται από τον άνθρωπο και το να μπορεί κανείς να υποταχθεί μέχρι θανάτου χωρίς αντιλήψεις αποτελούν αληθινή μαρτυρία. Η πραγματικότητα στην οποία ο Θεός απαιτεί να εισέλθουν οι άνθρωποι είναι το να μπορείς να υπακούς τα λόγια Του, να τα κάνεις πράξη, να υποκλίνεσαι ενώπιον του πρακτικού Θεού και να γνωρίζεις τη διαφθορά σου, να ανοίγεις την καρδιά σου ενώπιόν Του και, στο τέλος, να κερδηθείς από Αυτόν μέσω αυτών των λόγων Του. Ο Θεός δοξάζεται όταν αυτές οι ομιλίες σε κατακτούν και σε κάνουν πλήρως υπάκουο σ' Αυτόν· έτσι, ντροπιάζει τον Σατανά και ολοκληρώνει το έργο Του. Όταν δεν έχεις καθόλου αντιλήψεις για την πρακτικότητα του ενσαρκωμένου Θεού, δηλαδή όταν παραμένεις σταθερός σ' αυτήν τη δοκιμασία, τότε έχεις καταθέσει αυτήν τη μαρτυρία ικανοποιητικά. Αν έρθει μια μέρα που κατανοείς πλήρως τον πρακτικό Θεό και μπορείς να υποταχθείς μέχρι θανάτου, όπως έκανε ο Πέτρος, τότε θα κερδηθείς και θα τελειωθείς από τον Θεό. Ό,τι κάνει ο Θεός που δεν συμφωνεί με τις αντιλήψεις σου είναι δοκιμασία για σένα. Αν το έργο του Θεού συμφωνούσε με τις αντιλήψεις σου, δεν θα χρειαζόταν να υποφέρεις ή να εξευγενιστείς. Ακριβώς επειδή το έργο Του είναι τόσο πρακτικό και δεν συνάδει με τις αντιλήψεις σου απαιτεί να αποχωριστείς αυτές τις αντιλήψεις. Γι' αυτόν τον λόγο αποτελεί δοκιμασία για σένα. Ακριβώς λόγω της πρακτικότητας του Θεού βρίσκονται όλοι οι άνθρωποι εν μέσω δοκιμασιών· το έργο Του είναι πρακτικό, όχι υπερφυσικό. Κατανοώντας πλήρως τα πρακτικά λόγια Του και τις πρακτικές ομιλίες Του χωρίς οποιεσδήποτε αντιλήψεις και όντας σε θέση να Τον αγαπάς αληθινά καθώς

το έργο Του γίνεται όλο και πιο πρακτικό, θα κερδηθείς από Αυτόν. Η ομάδα των ανθρώπων, τους οποίους θα κερδίσει ο Θεός, είναι εκείνοι που Τον γνωρίζουν· δηλαδή, εκείνοι που γνωρίζουν την πρακτικότητά Του. Επιπλέον, είναι εκείνοι που μπορούν να υποταχθούν στο πρακτικό έργο του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που αγαπούν αληθινά τον Θεό είναι εκείνοι που μπορούν να υποτάσσονται απόλυτα στην πρακτικότητά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

403. Πριν η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση, το εάν κάθε άτομο θα τιμωρηθεί ή θα ανταμειφθεί θα καθορίζεται ανάλογα με το αν αναζητά την αλήθεια, αν γνωρίζει τον Θεό, αν μπορεί να υπακούσει στον ορατό Θεό. Όσοι έχουν υπηρετήσει τον ορατό Θεό, αλλά ακόμα δεν Τον γνωρίζουν ή δεν Τον υπακούουν, στερούνται αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι είναι κακοποιοί και αναμφισβήτητα οι κακοποιοί θα τιμωρηθούν. Επιπλέον, θα τιμωρηθούν σύμφωνα με την κακή συμπεριφορά τους. Ο Θεός είναι για να πιστεύει σ' Αυτόν ο άνθρωπος και είναι επίσης άξιος της υπακοής του ανθρώπου. Εκείνοι που πιστεύουν μόνο στον ασαφή και αόρατο Θεό είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό. Επιπλέον, δεν μπορούν να υπακούν στον Θεό. Αν αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην μπορούν να πιστέψουν στον ορατό Θεό, από τη στιγμή που θα τελειώσει το έργο Του της κατάκτησης και επίσης παραμένουν ανυπάκουοι και αντιστέκονται στον ορατό ενσαρκωμένο Θεό, αυτοί, οι ασαφιστές, θα καταστραφούν χωρίς αμφιβολία. Είναι το ίδιο που συμβαίνει με όσους βρίσκονται μεταξύ σας —όποιος αναγνωρίζει προφορικά τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά δεν μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια της υπακοής στον ενσαρκωμένο Θεό, τελικά θα εξαλειφθεί και θα καταστραφεί, και ο καθένας που αναγνωρίζει προφορικά τον ορατό Θεό και επίσης τρώει και πίνει από την αλήθεια που εκφράζεται από τον ορατό Θεό, αλλά ακόμη επιζητά τον ασαφή και αόρατο Θεό, θα καταστραφεί ακόμα περισσότερο στο μέλλον. Κανείς από αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορεί να παραμείνει μέχρι την ώρα της ανάπαυσης, αφού τελειώσει το έργο του Θεού· Κανείς απ' αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορούν να παραμείνουν μέχρι την ώρα της ανάπαυσης. Οι δαιμονικοί άνθρωποι είναι εκείνοι που δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Η ουσία τους είναι η αντίσταση και η ανυπακοή στον Θεό και δεν έχουν τις παραμικρές προθέσεις να υπακούν τον Θεό. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα καταστραφούν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Ζ) Σχετικά με το πώς να εκπληρώσει κανείς το καθήκον επαρκώς

404. Ως μέλη του ανθρώπινου γένους και πιστοί Χριστιανοί, αποτελεί ευθύνη και υποχρέωση όλων μας να προσφέρουμε ως θυσία τον νου και το σώμα μας για την εκπλήρωση της αποστολής του Θεού, διότι ολόκληρη η ύπαρξή μας προήλθε από τον Θεό, και υπάρχει χάρη στην κυριαρχία του Θεού. Αν ο νους και το σώμα μας δεν είναι για την αποστολή από τον Θεό και για τον δίκαιο σκοπό της ανθρωπότητας, τότε οι ψυχές μας θα είναι ανάξιες αυτών που μαρτύρησαν για την αποστολή του Θεού, πολύ πιο ανάξιες του Θεού, που μας τα παρείχε όλα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

405. Το πώς βλέπεις τις αποστολές από τον Θεό είναι πολύ σοβαρό ζήτημα! Αν αδυνατείς να ολοκληρώσεις όσα σου εμπιστεύτηκε ο Θεός, τότε δεν είσαι ικανός να ζεις στην παρουσία Του και θα πρέπει να τιμωρηθείς. Είναι νόμος του Ουρανού και αρχή της γης οι άνθρωποι να ολοκληρώνουν όποιες αποστολές τούς εμπιστεύεται ο Θεός· τούτη είναι η ύψιστη ευθύνη τους, τόσο σημαντική όσο και η ίδια η ζωή τους. Αν δεν πάρεις στα σοβαρά τις αποστολές από τον Θεό, τότε Τον προδίδεις με τον πλέον σοβαρό τρόπο· συνεπώς, είσαι πιο αξιοθρήνητος κι από τον Ιούδα, και θα πρέπει να υποστείς κατάρες. Οι άνθρωποι πρέπει να κατανοήσουν σε βάθος το πώς πρέπει να βλέπουν αυτό που τους εμπιστεύεται ο Θεός και πρέπει τουλάχιστον να κατανοούν ότι οι αποστολές που ο Θεός εμπιστεύεται στην ανθρωπότητα είναι εξύψωση και ιδιαίτερη χάρη από τον Θεό· είναι τα πιο ένδοξα πράγματα. Οτιδήποτε άλλο μπορεί να εγκαταλειφθεί· ακόμα κι αν κάποιος πρέπει να θυσιάσει την ίδια τη ζωή του, πρέπει και πάλι να εκπληρώσει την αποστολή από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσουμε τη φύση του ανθρώπου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

406. Δεν υπάρχει συσχέτιση μεταξύ του καθήκοντος του ανθρώπου και του αν αυτός είναι ευλογημένος ή καταραμένος. Καθήκον είναι αυτό που ο άνθρωπος οφείλει να εκπληρώσει. Είναι δεσμευτικό καθήκον του και δεν πρέπει να εξαρτάται από την ανταμοιβή,

τους όρους ή την αιτία. Μόνο τότε κάνει το καθήκον του. Ένας άνθρωπος που είναι ευλογημένος, απολαμβάνει την ευεργεσία τού να οδηγηθεί στην τελείωση αφότου κριθεί. Ένας άνθρωπος που είναι καταραμένος, δέχεται τιμωρία όταν η διάθεσή του παραμένει αμετάβλητη αφότου παιδευτεί και κριθεί, δηλαδή δεν έχει τελειωθεί. Ως δημιουργημένο ον, ο άνθρωπος θα ’πρεπε να εκπληρώνει το καθήκον του, να κάνει αυτό που οφείλει να κάνει και να κάνει αυτό που είναι ικανός να κάνει, ανεξαρτήτως απ’ το αν θα είναι ευλογημένος ή καταραμένος. Αυτή είναι η πιο βασική προϋπόθεση για τον άνθρωπο που αναζητά τον Θεό. Δεν θα έπρεπε να κάνεις το καθήκον σου μόνο για να είσαι ευλογημένος, και δεν θα έπρεπε να αρνείσαι να ενεργήσεις από φόβο μη γίνεις καταραμένος. Επιτρέψτε Μου να σας πω το εξής: Το να εκτελεί ο άνθρωπος το καθήκον του είναι αυτό που οφείλει να κάνει, και αν είναι ανίκανος να εκτελέσει το καθήκον του, τότε αυτό συνιστά την παρακοή του. Ο άνθρωπος πάντοτε αλλάζει σταδιακά μέσα από τη διαδικασία της εκτέλεσης του καθήκοντός του, και μέσω αυτής της διαδικασίας επιδεικνύει την αφοσίωσή του. Ως εκ τούτου, όσο περισσότερο είσαι σε θέση να κάνεις το καθήκον σου, τόσο περισσότερες αλήθειες θα λαμβάνεις και η έκφρασή σου θα γίνεται πιο πραγματική. Αυτοί που απλώς προσποιούνται ότι κάνουν το καθήκον τους και δεν αναζητούν την αλήθεια, θα εξαλειφθούν στο τέλος, καθώς τέτοιοι άνθρωποι δεν κάνουν το καθήκον τους κατά την πράξη της αλήθειας, και δεν κάνουν πράξη την αλήθεια κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός τους. Τέτοιοι άνθρωποι είναι αυτοί που παραμένουν αμετάβλητοι και θα είναι καταραμένοι. Όχι μόνον οι τρόποι έκφρασής τους είναι ακάθαρτοι, αλλά κι ό,τι εκφράζουν δεν είναι τίποτε άλλο από πονηρία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

408. Όταν ένα άτομο αποδεχτεί αυτό που εμπιστεύεται ο Θεός, ο Θεός έχει ένα μέτρο κρίσεως για το κατά πόσο οι πράξεις του ατόμου είναι καλές ή κακές και για το εάν ο άνθρωπος υπάκουσε, και εάν το άτομο έχει ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού και εάν αυτό που πράττει είναι ορθό. Εκείνο που ενδιαφέρει τον Θεό είναι η καρδιά του ατόμου, και όχι οι επιφανειακές του πράξεις. Ο Θεός δεν ευλογεί κάποιον για τις πράξεις του, ανεξαρτήτως του πώς τις πράττει. Τούτο έχουν παρεξηγήσει οι άνθρωποι ως προς τον Θεό. Ο Θεός δεν κοιτά μόνο το τελικό αποτέλεσμα των πραγμάτων, αλλά δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην καρδιά και

τη στάση του ανθρώπου κατά την εξέλιξη των πραγμάτων, και εξετάζει αν, μέσα στην καρδιά του, υπάρχει υπακοή, σεβασμός και η επιθυμία να ικανοποιηθεί ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

409. Όποιο καθήκον κι αν εκπληρώνεις, πρέπει πάντα να αναζητάς να κατανοείς το θέλημα του Θεού και να καταλαβαίνεις τις απαιτήσεις Του σχετικά με το καθήκον σου· μόνο τότε θα είσαι σε θέση να χειρίζεσαι τα ζητήματα με τρόπο που βασίζεται σε αρχές. Κατά την εκτέλεση του καθήκοντός σου, σε καμία περίπτωση δεν μπορείς να ακολουθείς τις προσωπικές σου προτιμήσεις με το να κάνεις μόνο ό,τι θα σου άρεσε, ό,τι θα σε ευχαριστούσε ή θα σου ήταν βολικό ή ό,τι θα σε έκανε να φαίνεσαι καλός. Αν επιβάλλεις δια της βίας τις προσωπικές σου προτιμήσεις στον Θεό ή τις κάνεις πράξη σαν να ήταν η αλήθεια, τις τηρείς σαν να ήταν οι αρχές της αλήθειας, τότε αυτό δεν συνιστά εκπλήρωση του καθήκοντός σου, και την εκτέλεση του καθήκοντός σου κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα τη θυμάται ο Θεός. Ορισμένοι δεν κατανοούν την αλήθεια, και δεν ξέρουν τι σημαίνει να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους καλά. Από τη στιγμή που έχουν επενδύσει την καρδιά και τον κόπο τους, απαρνήθηκαν τη σάρκα τους και υπέφεραν, θεωρούν τότε ότι εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους σε ικανοποιητικό βαθμό —γιατί, όμως, τότε ο Θεός είναι πάντα δυσαρεστημένος; Πού έχουν σφάλει αυτοί οι άνθρωποι; Το σφάλμα τους ήταν ότι δεν αναζήτησαν τις απαιτήσεις του Θεού και, αντ' αυτού, ενήργησαν σύμφωνα με τις δικές τους ιδέες· αντιμετώπισαν τις δικές τους επιθυμίες, προτιμήσεις και εγωιστικά κίνητρα ως την αλήθεια, και τις αντιμετώπισαν σαν να ήταν αυτό που αγαπούσε ο Θεός, σαν να ήταν τα πρότυπα και οι απαιτήσεις Του. Θεώρησαν ως την αλήθεια αυτά που πίστευαν ότι ήταν σωστά, καλά και όμορφα· αυτό είναι λάθος. Στην πραγματικότητα, παρόλο που οι άνθρωποι μπορεί να νομίζουν κάποιες φορές ότι κάτι είναι σωστό και ότι συνάδει με την αλήθεια, αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι συνάδει με το θέλημα του Θεού. Όσο περισσότερο νομίζουν οι άνθρωποι ότι κάτι είναι σωστό, τόσο πιο προσεκτικοί θα πρέπει να είναι και τόσο περισσότερο θα πρέπει να αναζητούν την αλήθεια για να δουν κατά πόσο αυτό που σκέφτονται πληροί τις απαιτήσεις του Θεού. Εάν τυγχάνει να έρχεται σε αντίθεση με τα λόγια Του, τότε κάνεις λάθος εάν νομίζεις ότι είναι σωστό, δεν πρόκειται παρά για ανθρώπινη σκέψη, και δεν συνάδει κατ' ανάγκη με την αλήθεια άσχετα από το πόσο σωστή νομίζεις ότι είναι. Ο καθορισμός σωστού και λάθους

πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στα λόγια του Θεού, και άσχετα από το πόσο σωστό νομίζεις ότι είναι κάτι, αν δεν βασίζεται στα λόγια του Θεού, πρέπει να το απορρίπτεις. Τι είναι καθήκον; Είναι μια αποστολή που εμπιστεύεται ο Θεός στους ανθρώπους. Άρα πώς οφείλεις να εκπληρώνεις το καθήκον σου; Ενεργώντας σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τα πρότυπα του Θεού και βασίζοντας τη συμπεριφορά σου στις αρχές της αλήθειας και όχι στις ανθρώπινες υποκειμενικές επιθυμίες. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η εκπλήρωση των καθηκόντων σου θα πληροί τις προδιαγραφές.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο αν αναζητά κανείς τις αρχές της αλήθειας μπορεί κανείς να εκτελέσει καλά το καθήκον του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

410. Ορισμένοι άνθρωποι, όποιο ζήτημα κι αν αντιμετωπίζουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, δεν αναζητούν την αλήθεια και ενεργούν πάντοτε σύμφωνα με τις δικές τους σκέψεις, αντιλήψεις, φαντασιοκοπίες και επιθυμίες. Ικανοποιούν διαρκώς τις δικές τους εγωιστικές επιθυμίες, και οι διεφθαρμένες διαθέσεις τους ελέγχουν πάντοτε τις ενέργειές τους. Παρόλο που μπορεί να ολοκληρώνουν τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί, δεν κερδίζουν καμία αλήθεια. Σε τι στηρίζονται, άρα, τέτοιου είδους άνθρωποι κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους; Δεν στηρίζονται ούτε στην αλήθεια ούτε στον Θεό. Αυτή η λίγη αλήθεια που όντως κατανοούν δεν έχει κυριαρχήσει στις καρδιές τους. Προκειμένου να ολοκληρώσουν αυτά τα καθήκοντα, στηρίζονται στα δικά τους χαρίσματα και στις δικές τους ικανότητες, σε οποιαδήποτε γνώση έχουν αποκτήσει και στα δικά τους ταλέντα, καθώς επίσης και στη δική τους δύναμη της θέλησης ή στις δικές τους καλές προθέσεις. Πρόκειται για ένα διαφορετικό είδος φύσης, σωστά; Μπορεί μερικές φορές να στηρίζεσαι στη φυσικότητα, στη φαντασία, στις αντιλήψεις, στη γνώση και στη μάθησή σου για να εκπληρώσεις το καθήκον σου, αλλά σε ορισμένα από τα πράγματα που κάνεις δεν προκύπτει κανένα ζήτημα αρχής. Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως δεν έχεις ακολουθήσει το λανθασμένο μονοπάτι, μα υπάρχει ένα πράγμα το οποίο δεν μπορεί κανείς να παραβλέψει: Κατά τη διαδικασία εκτέλεσης του καθήκοντός σου, αν οι αντιλήψεις, οι φαντασιοκοπίες και οι προσωπικές σου επιθυμίες δεν αλλάζουν ποτέ και δεν αντικαθίστανται ποτέ από την αλήθεια, και αν οι ενέργειες και οι πράξεις σου δεν γίνονται ποτέ σύμφωνα με τις αρχές της αλήθειας, τότε ποιο θα είναι το τελικό αποτέλεσμα; Θα γίνεις πάροχος υπηρεσιών. Αυτό ακριβώς γράφτηκε στη Βίβλο: «Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν

τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν» (Κατά Ματθαίον 7:22-23). Γιατί αποκαλεί ο Θεός αυτούς τους ανθρώπους που καταβάλλουν προσπάθεια και παρέχουν υπηρεσία «εργαζόμενους την ανομίαν»; Υπάρχει ένα πράγμα για το οποίο μπορούμε να είμαστε σίγουροι και αυτό είναι το εξής: Ανεξάρτητα από τα καθήκοντα ή το έργο που κάνουν αυτοί οι άνθρωποι, τα κίνητρα, η ώθηση, οι προθέσεις και οι σκέψεις τους προκύπτουν αποκλειστικά από τις εγωιστικές τους επιθυμίες, βασίζονται εξ ολοκλήρου στις δικές τους ιδέες και στα δικά τους προσωπικά συμφέροντα, ενώ όσα σκέφτονται και σχεδιάζουν περιστρέφονται εξ ολοκλήρου γύρω από την υπόληψη, το κύρος, τη ματαιοδοξία και τις μελλοντικές προοπτικές τους. Βαθιά μέσα τους, δεν κατέχουν καμία αλήθεια ούτε ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές της αλήθειας. Συνεπώς, τι είναι καίριας σημασίας να αναζητήσετε τώρα; (Θα πρέπει να αναζητήσουμε την αλήθεια και να εκτελέσουμε τα καθήκοντά μας σύμφωνα με το θέλημα και τις απαιτήσεις του Θεού.) Τι ακριβώς θα πρέπει να κάνεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού; Αναφορικά με τις προθέσεις και τις ιδέες σου κατά την εκτέλεση ενός πράγματος, πρέπει να μάθεις πώς να διακρίνεις αν αυτό συμφωνεί ή όχι με την αλήθεια, καθώς επίσης και αν οι προθέσεις και οι ιδέες σου είναι προσανατολισμένες προς την εκπλήρωση των δικών σου εγωιστικών επιθυμιών ή των συμφερόντων του οίκου του Θεού. Αν οι προθέσεις και οι ιδέες σου συμφωνούν με την αλήθεια, τότε μπορείς να κάνεις το καθήκον σου σύμφωνα με τον τρόπο σκέψης σου. Ωστόσο, αν δεν συμφωνούν με την αλήθεια, τότε πρέπει να αλλάξεις γρήγορα κατεύθυνση και να εγκαταλείψεις αυτό το μονοπάτι. Αυτό το μονοπάτι δεν είναι σωστό και δεν μπορείς να ασκείσαι με αυτόν τον τρόπο· αν συνεχίσεις να βαδίζεις σε αυτό το μονοπάτι, τότε θα καταλήξεις να διαπράξεις κακό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να βιώνει κανείς τον λόγο του Θεού στα καθήκοντά του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

411. Όταν εκπληρώνεις το καθήκον σου, θα πρέπει πάντοτε να εξετάζεις τον εαυτό σου για να βλέπεις αν ενεργείς σύμφωνα με τις αρχές, αν η εκτέλεση του καθήκοντός σου ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές, αν το κάνεις απλώς με τρόπο επιπόλαιο ή όχι, αν έχεις προσπαθήσει να αποφύγεις τις υποχρεώσεις σου και αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα στη στάση σου και στον τρόπο με τον οποίο σκέφτεσαι. Μετά από κάποια εσωτερική περισυλλογή και

αφού αυτά τα πράγματα γίνουν ξεκάθαρα σ' εσένα, θα εκπληρώνεις το καθήκον σου με περισσότερη ευκολία. Ανεξάρτητα από το τι συναντάς κατά την εκτέλεση του καθήκοντός σου —είτε αρνητικότητα είτε αδυναμία, είτε έχεις κακή διάθεση μετά την αντιμετώπισή σου— θα πρέπει να το χειρίζεσαι σωστά και πρέπει, επίσης, να αναζητάς την αλήθεια και να κατανοείς το θέλημα του Θεού. Κάνοντας αυτά τα πράγματα, θα έχεις ένα μονοπάτι άσκησης. Αν επιθυμείς να κάνεις καλή δουλειά κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός σου, τότε δεν πρέπει να επηρεάζεσαι από τη διάθεσή σου. Όσο αρνητικός ή αδύναμος κι αν νιώθεις, θα πρέπει να κάνεις πράξη την αλήθεια σε όλα όσα πράττεις, με απόλυτη αυστηρότητα, τηρώντας τις αρχές. Αν το κάνεις αυτό, δεν θα σε εγκρίνουν απλώς οι άλλοι, μα θα γίνεις αρεστός και στον Θεό. Ως εκ τούτου, θα είσαι ένα άτομο υπεύθυνο που επωμίζεται κάποιο φορτίο· θα είσαι ένας αληθινά καλός άνθρωπος που εκπληρώνει πράγματι τα καθήκοντά του σύμφωνα με τις προδιαγραφές και που βιώνει πλήρως την ομοιότητα ενός αληθινού ανθρώπου. Τέτοιου είδους άνθρωποι εξαγνίζονται και επιτυγχάνουν πραγματική μεταμόρφωση όταν εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους και μπορεί να ειπωθεί πως είναι ειλικρινείς στα μάτια του Θεού. Μόνο οι ειλικρινείς άνθρωποι μπορούν να επιμείνουν στο να κάνουν πράξη την αλήθεια, καταφέρνουν να ενεργούν βάσει αρχών και μπορούν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις προδιαγραφές. Οι άνθρωποι που ενεργούν βάσει αρχών εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους σχολαστικά όταν έχουν καλή διάθεση. Δεν εργάζονται με επιπόλαιο τρόπο, δεν είναι αλαζονικοί και δεν συμπεριφέρονται επιδεικτικά για να κάνουν τους άλλους να τους έχουν σε μεγάλη εκτίμηση. Ωστόσο, όταν έχουν κακή διάθεση, ολοκληρώνουν τις καθημερινές εργασίες τους με την ίδια σοβαρότητα και το ίδιο υπεύθυνα, και ακόμη κι αν αντιμετωπίζουν κάτι που είναι επιζήμιο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους ή κάτι που τους ασκεί λίγη πίεση ή που προκαλεί κάποια διαταραχή στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους, εξακολουθούν να είναι σε θέση να γαληνεύουν την καρδιά τους ενώπιον του Θεού και να προσεύχονται, λέγοντας: «Όσο μεγάλο πρόβλημα κι αν αντιμετωπίσω —ακόμη κι αν οι ουρανοί καταρρεύσουν— εφόσον ο Θεός μού επιτρέπει να συνεχίζω να ζω, είμαι αποφασισμένος να κάνω ό,τι μπορώ ώστε να εκπληρώσω το καθήκον μου. Κάθε μέρα που μου επιτρέπεται να ζω είναι μια μέρα κατά την οποία θα εργαστώ σκληρά για την εκτέλεση του καθήκοντός μου, ώστε να είμαι άξιος αυτού του καθήκοντος που εναπόθεσε σ' εμένα ο Θεός, καθώς και της ανάσας την οποία εμφύσησε στο σώμα μου. Όσο δύσκολη κι αν είναι η κατάσταση την οποία αντιμετωπίζω, θα τα βάλω όλα στην άκρη, καθώς η εκπλήρωση του

καθήκοντός μου είναι υψίστης σημασίας!» Αυτοί που δεν επηρεάζονται από κανένα άτομο, γεγονός, πράγμα ή περιβάλλον, που δεν ελέγχονται από καμία διάθεση ή εξωτερική κατάσταση και που βάζουν πάνω απ' όλα τα καθήκοντα και τις αποστολές που τους έχει εμπιστευθεί ο Θεός —αυτοί είναι οι αφοσιωμένοι στον Θεό άνθρωποι κι εκείνοι που υποτάσσονται πραγματικά σ' Αυτόν. Τέτοιου είδους άνθρωποι έχουν επιτύχει είσοδο στη ζωή και έχουν εισέλθει στην πραγματικότητα της αλήθειας. Αυτή είναι μια από τις πιο πρακτικές και ειλικρινείς εκφράσεις βίωσης της αλήθειας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η είσοδος στη ζωή πρέπει να ξεκινά με την εμπειρία της εκτέλεσης του καθήκοντος» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

412. Ασχέτως του τι σας ζητά ο Θεός, εσείς πρέπει απλώς να δίνετε τα πάντα. Καλώς εχόντων των πραγμάτων, θα είσαι ικανός να δείξεις την αφοσίωσή σου ενώπιον του Θεού στο τέλος, και εφόσον θα μπορέσεις να δεις το χαμόγελο ικανοποίησης του Θεού επάνω στον θρόνο Του, ακόμα κι αν είναι η στιγμή του θανάτου σου, θα πρέπει να μπορείς να γελάς και να χαμογελάς, καθώς τα μάτια σου θα κλείνουν. Πρέπει να εκτελέσεις το τελευταίο σου καθήκον για τον Θεό κατά το χρονικό σου διάστημα στη γη. Στο παρελθόν, ο Πέτρος σταυρώθηκε ανάποδα για τον Θεό. Ωστόσο, εσύ πρέπει να ικανοποιήσεις τον Θεό στο τέλος και να εξαντλήσεις όλη σου την ενέργεια για τον Θεό. Τι μπορεί να κάνει ένα πλάσμα για τον Θεό; Λοιπόν, θα πρέπει να αφήσεις τον εαυτό σου στο έλεος του Θεού, το συντομότερο δυνατό. Αρκεί να είναι ο Θεός ευτυχισμένος και ευχαριστημένος, κι ας κάνει ό,τι Εκείνος επιθυμεί. Τι δικαίωμα έχουν οι άνθρωποι να διαμαρτύρονται;

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 41» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

413. Σήμερα, αυτό που πρέπει να επιτύχετε δεν είναι οι πρόσθετες απαιτήσεις, αλλά το καθήκον του ανθρώπου και αυτό που πρέπει να γίνει από όλους. Εάν δεν είστε σε θέση να εκτελέσετε ακόμη και αυτό το καθήκον σας, ή να το κάνετε καλά, τότε δεν βάζετε τους εαυτούς σας σε μπελάδες; Δεν φλερτάρετε με τον θάνατο; Πώς θα μπορούσατε ακόμα να περιμένετε να υπάρχει μέλλον και προοπτικές; Το έργο του Θεού γίνεται για χάρη της ανθρωπότητας και η συνεργασία του ανθρώπου είναι για χάρη της διαχείρισης του Θεού. Αφότου ο Θεός έχει κάνει όλα όσα υποτίθεται ότι πρέπει να κάνει, ο άνθρωπος πρέπει να

είναι γενναιόδωρος στις πράξεις του και να συνεργάζεται με τον Θεό. Στο έργο του Θεού, ο άνθρωπος πρέπει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια, πρέπει να προσφέρει την αφοσίωσή του, και δεν πρέπει να επιδοθεί σε πολυάριθμες συλλήψεις ή να καθίσει παθητικά και να περιμένει τον θάνατο. Ο Θεός μπορεί να θυσιάσει τον εαυτό Του για τον άνθρωπο, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσφέρει την αφοσίωσή του στον Θεό; Ο Θεός έχει ενωμένη την καρδιά και το μυαλό για τον άνθρωπο, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να προσφέρει λίγη συνεργασία; Ο Θεός εργάζεται για την ανθρωπότητα, οπότε γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να εκπληρώσει κάποιο από τα καθήκοντά του για χάρη της διαχείρισης του Θεού; Το έργο του Θεού έχει φτάσει μέχρι εδώ, κι όμως εξακολουθείτε να βλέπετε αλλά να μην ενεργείτε, να ακούτε αλλά να μην κινείστε. Δεν είναι τέτοιοι άνθρωποι αντικείμενα καταδίκης; Ο Θεός έχει ήδη αφιερώσει όλο Του το Είναι στον άνθρωπο, οπότε γιατί σήμερα ο άνθρωπος είναι ανίκανος να επιτελέσει σοβαρά το καθήκον του; Για τον Θεό, το έργο Του είναι η πρώτη προτεραιότητά Του και το έργο της διαχείρισής Του είναι υψίστης σημασίας. Για τον άνθρωπο, το να κάνει τα λόγια του Θεού πράξη και να εκπληρώσει τις απαιτήσεις Του είναι η πρώτη του προτεραιότητα. Αυτό όλοι πρέπει να το καταλάβετε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

414. Το να κάνει ο άνθρωπος το καθήκον του είναι, στην πραγματικότητα, η πραγματοποίηση όλων όσα είναι έμφυτα στον άνθρωπο, δηλαδή ό,τι είναι εφικτό για τον άνθρωπο. Κι είναι τότε που το καθήκον του εκπληρώνεται. Τα ελαττώματα του ανθρώπου, κατά την υπηρεσία του ανθρώπου, σταδιακά μειώνονται μέσω της σταδιακής εμπειρίας και της διαδικασίας της εμπειρίας της κρίσης του. Δεν παρεμποδίζουν ούτε επηρεάζουν το καθήκον του ανθρώπου. Αυτοί που σταματούν να υπηρετούν ή υποκύπτουν και υποχωρούν από φόβο για τα ελαττώματα που μπορεί να υπάρχουν κατά την υπηρεσία, είναι οι πιο δειλοί απ' όλους τους ανθρώπους. Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να εκφράσουν ό,τι οφείλουν να εκφράσουν κατά την υπηρεσία ή να επιτύχουν ό,τι είναι εγγενώς εφικτό γι' αυτούς, κι αντ' αυτού χαζολογούν και ενεργούν μηχανικά, τότε έχουν χάσει τη λειτουργία που θα έπρεπε να έχει ένα δημιουργημένο όν. Αυτού του είδους οι άνθρωποι είναι οι επονομαζόμενες «μετριότητες»· είναι άχρηστα σκουπίδια. Πώς είναι δυνατόν τέτοιοι άνθρωποι να αποκαλούνται καταλλήλως δημιουργημένα όντα; Δεν είναι διεφθαρμένα όντα που λάμπουν

εξωτερικά, αλλά είναι σάπια εσωτερικά; Αν ένας άνθρωπος αποκαλεί τον εαυτό του Θεό, εν τούτοις αδυνατεί να εκφράσει το Είναι της θεότητας, να κάνει το έργο του ίδιου του Θεού, ή να εκπροσωπήσει τον Θεό, χωρίς αμφιβολία, δεν είναι Θεός, καθώς δεν έχει την ουσία του Θεού, και αυτό που ο Θεός μπορεί από τη φύση Του να κατορθώσει, δεν υπάρχει μέσα σ' αυτόν. Αν ο άνθρωπος χάσει αυτό που είναι από τη φύση του εφικτό, δεν μπορεί πια να θεωρηθεί άνθρωπος και δεν αξίζει να σταθεί ως δημιουργημένο ον ή να παρουσιαστεί ενώπιον του Θεού και να Τον υπηρετήσει. Επιπλέον, δεν του αξίζει να δεχτεί τη χάρη του Θεού ή να τον προσέξει ο Θεός, να τον προστατεύσει και να τον οδηγήσει στην τελείωση. Πολλοί που έχουν χάσει την εμπιστοσύνη του Θεού, στη συνέχεια χάνουν τη χάρη του Θεού. Όχι μόνον δεν απεχθάνονται τα αδικήματά τους, αλλά αναίσχυντα διαδίδουν την άποψη ότι η οδός του Θεού είναι λανθασμένος. Κι αυτοί οι επαναστατικοί ακόμα αρνούνται την ύπαρξη του Θεού. Πώς μπορεί ένα τέτοιο είδος ανθρώπου με τέτοια επαναστατικότητα να έχει το προνόμιο ν' απολαμβάνει τη χάρη του Θεού; Οι άνθρωποι που απέτυχαν να εκπληρώσουν το καθήκον τους, έχουν επαναστατήσει πολύ εναντίον του Θεού και οφείλουν πολλά σ' Αυτόν, εν τούτοις γυρίζουν και φωνάζουν ότι ο Θεός κάνει λάθος. Πώς μπορεί ένα τέτοιο είδος ανθρώπου ν' αξίζει να οδηγηθεί στην τελείωση; Δεν είναι αυτό προάγγελος ότι θα εξαλειφθεί και θα τιμωρηθεί; Ο άνθρωπος που δεν κάνει το καθήκον του ενώπιον του Θεού, είναι ήδη ένοχος για τα πιο ειδεχθή εγκλήματα, για τα οποία ακόμα κι ο θάνατος είναι ανεπαρκής τιμωρία. Εν τούτοις, ο άνθρωπος έχει το θράσος να διαφωνεί με τον Θεό και να Τον προκαλεί σε διαμάχη. Τι σημασία έχει να οδηγήσεις στην τελείωση έναν τέτοιο άνθρωπο; Αν ο άνθρωπος αποτύχει να εκπληρώσει το καθήκον του, θα πρέπει να αισθάνεται ενοχή και υποχρέωση. Θα πρέπει να αισθάνεται απέχθεια για την αδυναμία του και την ανικανότητά του, για την ανυποταξία του και τη διαφθορά του. Κι επιπλέον, θα πρέπει να αφιερώσει τη ζωή και το αίμα του στον Θεό. Μόνο τότε είναι ένα δημιουργημένο ον που πραγματικά αγαπά τον Θεό, και μόνο τέτοιου είδους άνθρωποι αξίζουν ν' απολαμβάνουν τις ευλογίες και την υπόσχεση του Θεού και να οδηγηθούν στην τελείωση απ' Αυτόν. Και τι συμβαίνει με την πλειονότητά σας; Πώς αντιμετωπίζετε τον Θεό που ζει ανάμεσά σας; Πώς έχετε κάνει το καθήκον σας ενώπιον Του; Έχετε κάνει όλα όσα κληθήκατε να κάνετε, ακόμα και σε βάρος της δικής σας ζωής; Τι έχετε θυσιάσει; Δεν έχετε λάβει πολλά από Εμένα; Μπορείτε να κάνετε τη διάκριση; Πόσο πιστοί είστε σ' Εμένα; Πώς Με έχετε υπηρετήσει; Και τι συμβαίνει με όλα αυτά που σας έχω δώσει και έχω κάνει για σας; Τα έχετε μετρήσει όλα αυτά; Τα έχετε κρίνει

και συγκρίνει με την όποια συνείδηση έχετε μέσα σας; Ποιος θα μπορούσε να αξίζει τα λόγια και τις πράξεις σας; Θα μπορούσε αυτή η απειροελάχιστη θυσία σας να αξίζει όλα όσα σας έχω δώσει; Δεν έχω άλλη επιλογή κι έτσι έχω αφιερωθεί ολόψυχα σ' εσάς, όμως εσείς τρέφετε πονηρές προθέσεις και είστε χλιαροί απέναντί Μου. Ως εκεί φτάνει το καθήκον σας, η μόνη σας λειτουργία. Δεν είναι έτσι; Δεν γνωρίζετε πως δεν έχετε καθόλου εκπληρώσει το καθήκον ενός δημιουργημένου όντος; Πώς μπορείτε να θεωρείστε δημιουργημένα όντα; Δεν γνωρίζετε σαφώς τι είναι αυτό που εκφράζετε και βιώνετε; Έχετε αποτύχει να εκπληρώσετε το καθήκον σας, αλλά επιζητάτε να αποκτήσετε την ανοχή και την άφθονη χάρη του Θεού. Μια τέτοια χάρη δεν έχει ετοιμαστεί για κάποιους τόσο ανάξιους και ποταπούς σαν εσάς, αλλά γι' αυτούς που δεν ζητούν τίποτα και κάνουν θυσίες ευχαρίστως. Άνθρωποι σαν εσάς, τέτοιας μετριότητας, δεν αξίζουν καθόλου ν' απολαμβάνουν την ουράνια χάρη. Μόνο κακουχίες και ατέλειωτη τιμωρία θα συνοδεύει τις μέρες σας! Αν δεν μπορείτε να είστε πιστοί σ' Εμένα, η μοίρα σας θα είναι γεμάτο ταλαιπωρίες. Αν δεν μπορείτε να είστε υπόλογοι του λόγου και του έργου Μου, το γραφτό σας θα είναι η τιμωρία. Κάθε χάρη, ευλογία και υπέροχη ζωή στη βασιλεία, δεν θα έχει καμιά σχέση μ' εσάς. Αυτό είναι το τέλος που σας αξίζει να έχετε και η συνέπεια των δικών σας πράξεων!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η διαφορά μεταξύ της διακονίας του Θεού ενσαρκωμένου και του καθήκοντος του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Η) Σχετικά με το πώς να επιτύχει κανείς τον σεβασμό στον Θεό και την αποφυγή του κακού

415. Ένα πραγματικό δημιουργημένο ον πρέπει να γνωρίζει ποιος είναι ο Δημιουργός, πού αποσκοπεί η δημιουργία του ανθρώπου, πώς να εκτελέσει τα καθήκοντα ενός δημιουργημένου όντος και πώς να λατρεύει τον Κύριο όλης της πλάσης· πρέπει να κατανοεί, να αντιλαμβάνεται, να γνωρίζει και να νοιάζεται για τις προθέσεις, τις επιθυμίες και τις απαιτήσεις του Δημιουργού, και πρέπει να πράττει σύμφωνα με την οδό του Δημιουργού —να έχει φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό.

Τι σημαίνει να έχει κανείς φόβο Θεού; Και πώς μπορεί κανείς να αποφεύγει το κακό;

«Φόβος Θεού» δεν είναι κάποιος απερίγραπτος φόβος και τρόμος, ούτε αποφυγή, ούτε τήρηση απόστασης, ούτε ειδωλοποίηση ή δεισιδαιμονία. Αντίθετα, είναι θαυμασμός, εκτίμηση, εμπιστοσύνη, κατανόηση, φροντίδα, υπακοή, αφιέρωση, αγάπη, καθώς επίσης και άνευ όρων και παραπόνων λατρεία, ανταπόδοση και υποταγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματικό θαυμασμό, πραγματική εμπιστοσύνη, πραγματική κατανόηση, πραγματικό ενδιαφέρον ή υπακοή, αλλά μόνο τρόμο και ανησυχία, μόνο αμφιβολία, παρανόηση, υπεκφυγή και αποφυγή. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν θα έχει πραγματική λατρεία και υποταγή, μόνο τυφλή ειδωλοποίηση και δεισιδαιμονία. Χωρίς πραγματική γνώση για τον Θεό, η ανθρωπότητα δεν δύναται να πράττει σύμφωνα με την οδό του Θεού, ούτε να έχει φόβο Θεού, ούτε να αποφεύγει το κακό. Αντιστρόφως, κάθε δραστηριότητα και συμπεριφορά στην οποία επιδίδεται ο άνθρωπος θα είναι γεμάτη παρακοή και περιφρόνηση, γεμάτη συκοφαντικές κατηγορίες και κακοήθεις κρίσεις γι' Αυτόν, και κακή διαγωγή αντίθετη με την αλήθεια και την αληθινή σημασία του λόγου του Θεού.

Μόλις η ανθρωπότητα αποκτήσει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό, θα είναι ειλικρινής ως προς το να Τον ακολουθεί και να βασίζεται σ' Αυτόν. Μόνο αν έχει πραγματική εμπιστοσύνη στον Θεό και βασίζεται σ' Αυτόν μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική κατανόηση και αντίληψη. Μαζί με την αληθινή αντίληψη για τον Θεό, έρχεται και το αληθινό ενδιαφέρον γι' Αυτόν. Μόνο με πραγματικό ενδιαφέρον για τον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική υπακοή. Μόνο με πραγματική υπακοή στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει πραγματική αφιέρωση. Μόνο με πραγματική αφιέρωση στον Θεό μπορεί η ανθρωπότητα να έχει άνευ όρων και παραπόνων ανταπόδοση. Μόνο με πραγματική εμπιστοσύνη και εξάρτηση, πραγματική κατανόηση και ενδιαφέρον, πραγματική υπακοή, πραγματική αφιέρωση και ανταπόδοση, μπορεί η ανθρωπότητα να γνωρίσει πραγματικά τη διάθεση και την ουσία του Θεού, καθώς και να γνωρίσει την ταυτότητα του Δημιουργού. Μόνο όταν οι άνθρωποι έχουν καταφέρει πραγματικά να γνωρίσουν τον Δημιουργό μπορούν να αφυπνίσουν μέσα τους πραγματική λατρεία και υποταγή. Μόνο όταν έχει πραγματική

λατρεία για τον Δημιουργό και υποταγή σ' Αυτόν θα μπορέσει η ανθρωπότητα να παραμερίσει πραγματικά τους πονηρούς τρόπους της, δηλαδή, να αποφύγει το κακό.

Αυτό αποτελεί όλη τη διαδικασία του «φόβου του Θεού και της αποφυγής του κακού» και είναι επίσης, στο σύνολό του, το περιεχόμενο του φόβου Θεού και της αποφυγής του κακού. Αυτό είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβεί κανείς για να φτάσει στον φόβο Θεού και την αποφυγή του κακού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

416. Πρώτα απ' όλα, γνωρίζουμε ότι η διάθεση του Θεού είναι μεγαλοπρέπεια, είναι οργή. Δεν είναι πρόβατο προς σφαγή· ακόμα περισσότερο, δεν είναι μαριονέτα που ελέγχουν οι άνθρωποι όπως εκείνοι θέλουν. Ούτε και είναι μια χούφτα κενός αέρας που παίρνει διαταγές. Εάν πραγματικά πιστεύεις ότι ο Θεός υπάρχει, θα πρέπει να έχεις καρδιά που σέβεται τον Θεό, και θα πρέπει να γνωρίζεις ότι η ουσία του Θεού δεν πρέπει να οργίζεται. Ο εν λόγω θυμός μπορεί να προκληθεί από μια λέξη· ίσως από κάποια σκέψη· ίσως από κάποια φαύλη συμπεριφορά· ίσως από μια ήπια συμπεριφορά, που είναι υποφερτή στα μάτια και την ηθική του ανθρώπου· ή, ίσως, προκαλείται από κάποιο δόγμα, μια θεωρία. Ωστόσο, από τη στιγμή που οργίζεις τον Θεό, η ευκαιρία σου έχει χαθεί και οι τελευταίες ημέρες σου είναι κοντά. Αυτό είναι τρομερό! Αν δεν καταλαβαίνεις ότι ο Θεός είναι αδύνατον να υβρισθεί, τότε ίσως δεν φοβάσαι τον Θεό, και ίσως Τον υβρίζεις συνεχώς. Εάν δεν γνωρίζεις πώς να σέβεσαι τον Θεό, τότε είσαι ανίκανος και να Τον σέβεσαι, και δεν θα γνωρίζεις πώς να κάνεις τον εαυτό σου να βαδίσει στην οδό του Θεού —έχοντας φόβο Θεού και αποφεύγοντας το κακό. Μόλις αποκτήσεις επίγνωση, μπορείς να συνειδητοποιήσεις ότι ο Θεός είναι αδύνατον να υβρισθεί, και τότε θα μάθεις τι σημαίνει να σέβεσαι τον Θεό και να αποφεύγεις το κακό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

417. Αν και μέρος της ουσίας του Θεού είναι η αγάπη, και Εκείνος εκτείνει έλεος απέναντι σε όλους, οι άνθρωποι παραβλέπουν και λησμονούν το σημείο ότι η ουσία Του είναι επίσης αξιοπρέπεια. Το ότι διαθέτει αγάπη, δε σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να Τον υβρίζουν

ελεύθερα και ότι δεν έχει καθόλου αισθήματα ή αντιδράσεις. Το ότι διαθέτει έλεος, δε σημαίνει ότι δεν έχει καθόλου αρχές ως προς τη μεταχείριση των ανθρώπων. Ο Θεός ζει· υπάρχει πραγματικά. Δεν είναι κάποια φανταστική μαριονέτα ή κάτι άλλο. Δεδομένου ότι υπάρχει, πρέπει πάντα να ακούμε προσεκτικά τη φωνή της καρδιάς Του, να δίνουμε προσοχή στη στάση Του, και να κατανοούμε τα αισθήματά Του. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τις φαντασιώσεις των ανθρώπων για να ορίσουμε τον Θεό, και δεν πρέπει να επιβάλλουμε τις σκέψεις και τις επιθυμίες των ανθρώπων πάνω Του, κάνοντάς Τον να χρησιμοποιεί το ύφος και τη σκέψη του ανθρώπου στη μεταχείριση της ανθρωπότητας. Αν πράττεις τούτο, τότε οργίζεις τον Θεό, προκαλείς την οργή Του και αμφισβητείς την αξιοπρέπειά Του! Έτσι, αφού κατανοήσατε τη σοβαρότητα αυτού του ζητήματος, παροτρύνω τον καθέναν από εσάς να είναι προσεκτικός και συνετός στις πράξεις του. Να είστε προσεκτικοί και συνετοί όταν μιλάτε. Και όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεστε στον Θεό, όσο πιο προσεκτικοί και συνετοί είστε, τόσο το καλύτερο! Όταν δεν κατανοείς τη στάση του Θεού, μη μιλάς απρόσεκτα, μην πράττεις απρόσεκτα, ούτε να κολλάς αβασάνιστα ετικέτες. Ακόμη περισσότερο, μην καταλήγετε σε αυθαίρετα συμπεράσματα. Αντ' αυτού, πρέπει να περιμένεις και να αναζητάς· και αυτό επίσης αποτελεί μια εκδήλωση του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν μπορείς να το επιτύχεις αυτό και, πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν μπορείς να κατέχεις τη συγκεκριμένη στάση, τότε ο Θεός δεν πρόκειται να σε κατηγορήσει για την ανοησία, την άγνοια και την έλλειψη κατανόησης που έχεις όσον αφορά τους λόγους που υπάρχουν πίσω από διάφορα πράγματα. Αντ' αυτού, χάρη στον φόβο σου μήπως υβρίσεις τον Θεό, στον σεβασμό σου προς τις προθέσεις Του και στην προθυμία σου να υπακούς σε Αυτόν, ο Θεός θα σε θυμάται, θα σε καθοδηγεί και θα σε διαφωτίζει, ή θα ανεχτεί την ανωριμότητα και την άγνοιά σου. Αντιστρόφως, αν η στάση σου απέναντί Του είναι ασεβής —αν κρίνεις αυθαίρετα τον Θεό, και, εξίσου αυθαίρετα, εικάζεις και καθορίζεις τις ιδέες Του— ο Θεός θα σε καταδικάσει, θα σε πειθαρχήσει, θα φτάσει ακόμη και να σε τιμωρήσει· ή θα σου δώσει κάποιο άγγελμα. Ίσως το άγγελμα αυτό να σχετίζεται με το αποτέλεσμά σου. Γι' αυτό, θέλω και πάλι να τονίσω το εξής: Θα πρέπει να είστε προσεκτικοί και συνετοί σε ό,τι προέρχεται από τον Θεό. Μη μιλάς απρόσεκτα, και μην πράττεις απρόσεκτα. Πριν πεις οτιδήποτε, πρέπει να σκέφτεσαι: Μήπως, πράττοντας έτσι προκαλέσω τον θυμό του Θεού; Η πράξη αυτή ενέχει σεβασμό προς τον Θεό; Ακόμη και για απλά ζητήματα, θα πρέπει πάντα να προσπαθείς να απαντάς σε αυτά τα ερωτήματα, να τα

εξετάζεις πραγματικά. Αν στ' αλήθεια μπορείς να ασκείσαι σύμφωνα με αυτές τις αρχές σε κάθε πτυχή, στο καθετί, ανά πάσα στιγμή, και να υιοθετείς μια τέτοια στάση ιδίως όταν δεν κατανοείς κάτι, τότε ο Θεός πάντα θα σε καθοδηγεί και θα σου προσφέρει ένα μονοπάτι για να ακολουθήσεις.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

418. Σας προτρέπω να κατανοήσετε καλύτερα το περιεχόμενο των διοικητικών διαταγμάτων και να κάνετε μια προσπάθεια να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού. Διαφορετικά, θα σας φανεί δύσκολο να κρατήσετε το στόμα σας κλειστό και να μην εκφέρετε απερίσκεπτα μεγαλόστομες κουβέντες, και άθελά σας θα προσβάλετε τη διάθεση του Θεού και θα πέσετε στο σκοτάδι, χάνοντας την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και το φως. Καθώς είστε ανήθικοι στις πράξεις σας, κάνοντας και λέγοντας κάτι που δεν πρέπει, θα λάβεις την τιμωρία που αρμόζει. Πρέπει να γνωρίζεις ότι, παρόλο που είσαι ανήθικος σε λόγο και σε πράξη, ο Θεός είναι πολύ ηθικός και στα δύο. Η αιτία που λαμβάνεις τιμωρία είναι γιατί έχεις υβρίσει τον Θεό, όχι κάποιον άνθρωπο. Αν, στη ζωή σου, διαπράξεις πολλές φορές ύβρη ενάντια στη διάθεση του Θεού, τότε θα γίνεις σίγουρα παιδί της κόλασης. Στον άνθρωπο, ίσως φανεί ότι έχεις διαπράξει μόνο λίγες πράξεις που δεν είναι σύμφωνες με την αλήθεια, και τίποτα παραπάνω. Γνωρίζεις, ωστόσο, ότι στα μάτια του Θεού είσαι ήδη κάποιος για τον οποίο δεν υπάρχει πια προσφορά περί αμαρτίας; Γιατί έχεις παραβεί τα διοικητικά διατάγματα του Θεού παραπάνω από μία φορά και, επίσης, δεν έχεις δείξει κανένα σημάδι μετάνοιας, επομένως, δεν έχεις καμία επιλογή από το να πέσεις στην κόλαση, όπου ο Θεός τιμωρεί τον άνθρωπο. Ένας μικρός αριθμός ανθρώπων, ενώ ακολουθούσαν τον Θεό, διέπραξαν ορισμένες πράξεις που παραβίαζαν τις αρχές, αλλά αφού αντιμετωπίστηκαν και έλαβαν καθοδήγηση, ανακάλυψαν σταδιακά τη διαφθορά τους και από τότε εισήλθαν στη σωστή πορεία της πραγματικότητας και συνεχίζουν καλά εδραιωμένοι σήμερα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εκείνοι που θα παραμείνουν στο τέλος. Αλλά τους ειλικρινείς αναζητώ. Αν είσαι ειλικρινής άνθρωπος και άνθρωπος που πράττει ανάλογα με τις αρχές, τότε μπορείς να είσαι ο έμπιστος του Θεού. Αν στις πράξεις σου δεν προσβάλλεις τη διάθεση του Θεού και αναζητάς το θέλημα του Θεού και έχεις στην καρδιά σου φόβο Θεού, τότε η πίστη σου είναι σε υψηλό επίπεδο. Όποιος δεν έχει φόβο Θεού και δεν έχει καρδιά που τρέμει με φόβο, θα παραβιάζει εύκολα τα διοικητικά

διατάγματα του Θεού. Πολλοί υπηρετούν τον Θεό με βάση το πάθος τους, αλλά δεν κατανοούν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού και δεν έχουν ιδέα για τις επιπτώσεις των λόγων Του. Και επομένως, με τις καλές προθέσεις τους, συχνά καταλήγουν να κάνουν πράγματα που διαταράσσουν τη διαχείριση του Θεού. Σε σοβαρές περιπτώσεις, απορρίπτονται, στερούνται κάθε περαιτέρω ευκαιρίας να Τον ακολουθήσουν και ρίχνονται στην κόλαση, μην έχοντας καμία σχέση με τον οίκο του Θεού ποτέ ξανά. Οι άνθρωποι αυτοί εργάζονται στον οίκο του Θεού βάσει των αδαών καλών προθέσεών τους και καταλήγουν να εξοργίζουν τη διάθεση του Θεού. Οι άνθρωποι φέρνουν στον οίκο του Θεού τους τρόπους με τους οποίους υπηρετούν αξιωματούχους και άρχοντες, και προσπαθούν να τους βάλουν σε εφαρμογή, μάταια πιστεύοντας ότι μπορούν να εφαρμοστούν εδώ εύκολα, χωρίς κόπο. Ποτέ δεν φαντάστηκαν ότι ο Θεός δεν έχει τη διάθεση ενός προβάτου, αλλά τη διάθεση ενός λιονταριού. Γι' αυτό, όσοι σχετίζονται με τον Θεό για πρώτη φορά δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί Του, γιατί η καρδιά του Θεού είναι διαφορετική από την καρδιά του ανθρώπου. Μόνο αφού κατανοήσεις πολλές αλήθειες θα μπορείς συνεχώς να γνωρίζεις τον Θεό. Η γνώση αυτή δεν αποτελείται από φράσεις ή δόγματα, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως θησαυρός μέσω του οποίου θα εισέλθεις σε σχέση στενής εμπιστοσύνης με τον Θεό, και ως απόδειξη ότι Εκείνος ευφραίνεται με σένα. Αν σου λείπει η πραγματικότητα της γνώσης και δεν είσαι εξοπλισμένος με την αλήθεια, τότε η ένθερμη υπηρεσία σου μπορεί να επιφέρει σε σένα μόνο απέχθεια και αποστροφή από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

419. Αν δεν κατανοείς τη διάθεση του Θεού, τότε θα είναι αδύνατον για εσένα να επιτελέσεις το έργο που πρέπει να επιτελέσεις για Εκείνον. Εάν δεν γνωρίζεις την ουσία του Θεού, τότε θα είναι αδύνατο για εσένα να Του δείξεις ευλάβεια και δέος, παρά μόνον επιπόλαιες και τυπικές υπεκφυγές και, επιπλέον, αδιόρθωτη βλασφημία. Παρόλο που η κατανόηση της διάθεσης του Θεού είναι πραγματικά σημαντική και η γνώση της ουσίας του Θεού δεν πρέπει να παραμελείται, ποτέ κανείς δεν έχει εξετάσει ενδελεχώς ή διερευνήσει αυτά τα ζητήματα. Είναι σαφές ότι όλοι σας απορρίψατε τα διοικητικά διατάγματα που εξέδωσα. Εάν δεν κατανοείτε τη διάθεση του Θεού, τότε εύκολα θα προσβάλλετε τη διάθεσή Του. Ένα τέτοιο αδίκημα ισοδυναμεί με εξαγρίωση του ίδιου του Θεού και τελικός καρπός της πράξης σου θα είναι η παράβαση των διοικητικών διαταγμάτων. Τώρα πρέπει πλέον να

συνειδητοποιείς ότι η κατανόηση της διάθεσης του Θεού συνοδεύει τη γνώση της ουσίας Του, και ότι μαζί με την κατανόηση της διάθεσης του Θεού έρχεται και η κατανόηση των διοικητικών διαταγμάτων. Βεβαίως, πολλά από τα διοικητικά διατάγματα αναφέρονται στη διάθεση του Θεού, αλλά η διάθεσή Του δεν έχει εκφραστεί στο σύνολό της μέσα σε αυτά. Ως εκ τούτου, πρέπει να προχωρήσετε ένα βήμα πιο πέρα στην ανάπτυξη της κατανόησής σας σχετικά με τη διάθεση του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

420. Ο Θεός είναι ένας ζωντανός Θεός και, όπως οι άνθρωποι συμπεριφέρονται διαφορετικά σε διαφορετικές καταστάσεις, έτσι διαφέρει και η στάση Του απέναντι στις εν λόγω συμπεριφορές, καθώς δεν είναι ούτε μαριονέτα, ούτε μια χούφτα κενός αέρας. Η γνωριμία της στάσης του Θεού είναι μια άξια επιδίωξη για την ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν ότι, μέσα από τη γνώση της στάσης του Θεού, μπορούν να γνωρίσουν τη διάθεσή Του και να κατανοήσουν σιγά-σιγά την καρδιά Του. Όταν φτάσεις να κατανοείς σιγά-σιγά την καρδιά του Θεού, δεν θα αισθάνεσαι ότι ο σεβασμός προς τον Θεό και η αποφυγή του κακού είναι κάτι δύσκολο να εκπληρωθεί. Επιπλέον, όταν κατανοείς τον Θεό, δεν μπορείς να βγάζεις συμπεράσματα για Αυτόν. Όταν σταματήσεις να καταλήγεις σε συμπεράσματα για τον Θεό, δεν θα μπορείς να Τον υβρίσεις και, ασυναίσθητα, ο Θεός θα σε καθοδηγήσει να Τον γνωρίσεις και, από εκείνη τη στιγμή και μετά, θα σέβεσαι τον Θεό στην καρδιά σου. Θα πάψεις να ορίζεις τον Θεό χρησιμοποιώντας τα δόγματα, τα γράμματα και τις θεωρίες στις οποίες είσαι αυθεντία. Αντίθετα, γυρεύοντας πάντα τις προθέσεις του Θεού σε όλα τα πράγματα, ασυνείδητα, θα καταστείς άτομο που επιθυμεί ο Θεός.

Το ανθρώπινο γένος δεν μπορεί να δει ούτε να αγγίξει το έργο του Θεού, αλλά όσον αφορά τον Θεό, οι ενέργειες του κάθε ανθρώπου, καθώς και η στάση τους απέναντί Του, δεν είναι απλώς αντιληπτές, αλλά και ορατές από τον Θεό. Τούτο είναι κάτι που όλοι πρέπει να αναγνωρίσουν και να κατανοήσουν ξεκάθαρα. Εσύ μπορεί να αναρωτιέσαι συνέχεια: «Γνωρίζει, άραγε, ο Θεός τι πράττω; Γνωρίζει ο Θεός τι σκέφτομαι ακριβώς αυτή τη στιγμή; Μπορεί ναι, μπορεί και όχι». Αν υιοθετήσεις τη συγκεκριμένη άποψη, ακολουθώντας και πιστεύοντας στον Θεό, αλλά αμφιβάλλοντας για το έργο και την ύπαρξή Του, αργά ή

γρήγορα, θα έρθει μια μέρα που θα Τον οργίσεις, γιατί ταλαντεύεσαι κιόλας στο χείλος ενός επικίνδυνου γκρεμού. Έχω δει ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολλά χρόνια, αλλά ακόμα δεν έχουν κερδίσει την πραγματικότητα της αλήθειας, ούτε καν καταλαβαίνουν το θέλημα του Θεού. Η ζωή και το ανάστημά τους δεν σημειώνουν πρόοδο, εμμένοντας μόνο στο πιο ρηχό δόγμα. Τούτο συμβαίνει, επειδή οι εν λόγω άνθρωποι δεν έχουν θεωρήσει ποτέ τον λόγο του Θεού ως την ίδια τους τη ζωή, και ποτέ δεν έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με την ύπαρξή Του, ούτε και την έχουν αποδεχτεί. Μήπως πιστεύεις ότι ο Θεός βλέπει τέτοιους ανθρώπους και γεμίζει από αγαλλίαση; Ότι Του χαρίζουν παρηγοριά; Στην περίπτωση αυτή, εκείνο που αποφασίζει τη μοίρα των ανθρώπων, είναι η μέθοδος της πίστης τους στον Θεό. Αναφορικά με το πώς οι άνθρωποι αναζητούν και πώς οι άνθρωποι προσεγγίζουν τον Θεό, η στάση των ανθρώπων είναι μείζονος σημασίας. Μην παραμελείς τον Θεό, λες και είναι ένα μάτσο κενός αέρας που τριγυρνά στο πίσω μέρος του μυαλού σου. Πάντα να σκέφτεσαι ότι ο Θεός της πίστης σου είναι ζωντανός Θεός, πραγματικός Θεός. Δεν κάθεται ψηλά, στον τρίτο ουρανό, χωρίς να κάνει τίποτα. Αντίθετα, ψάχνει συνεχώς τις καρδιές όλων, παρακολουθώντας τι κάνεις, ως και την πιο μικρή λέξη και την πιο μικρή πράξη σου, παρακολουθώντας πώς συμπεριφέρεσαι και ποια είναι η στάση σου απέναντί Του. Είτε είσαι πρόθυμος να δώσεις τον εαυτό σου στον Θεό είτε όχι, όλη σου η συμπεριφορά και οι εσώτερες σκέψεις και ιδέες σου είναι ενώπιον του Θεού, και παρακολουθούνται από Εκείνον. Η άποψη του Θεού για εσένα, καθώς και η στάση Του απέναντί σου αλλάζουν διαρκώς, ανάλογα με τη συμπεριφορά, τις πράξεις, αλλά και ανάλογα με τη στάση σου απέναντί Του. Θα ήθελα να προσφέρω μερικές συμβουλές σε κάποιους ανθρώπους: Μη βάζετε τον εαυτό σας σαν βρέφη στα χέρια του Θεού, λες και Εκείνος έπρεπε να σε υπεραγαπά, λες και δεν θα μπορούσε ποτέ να σε αφήσει και λες και η στάση Του απέναντί σου είναι σταθερή και δεν θα μπορούσε ποτέ να αλλάξει, και σας συμβουλεύω να πάψετε να ονειρεύεστε! Ο Θεός είναι δίκαιος ως προς τη μεταχείρισή Του για κάθε άνθρωπο. Προσεγγίζει το έργο της κατάκτησης και σωτηρίας της ανθρωπότητας με σοβαρότητα. Τούτη είναι η διαχείρισή Του. Αντιμετωπίζει το κάθε άτομο σοβαρά, όχι σαν κατοικίδιο με το οποίο παίζει. Η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο δεν είναι περιποιητική ούτε τυφλή· το έλεος και η ανεκτικότητά Του απέναντι στην ανθρωπότητα δεν είναι επιεική ούτε απρόσεκτα. Αντιθέτως, η αγάπη του Θεού για το ανθρώπινο γένος σημαίνει αγάπη, ευσπλαχνία και σεβασμός για τη ζωή· το έλεος και η ανεκτικότητά Του εκφράζουν τις προσδοκίες Του για τον άνθρωπο· το έλεός και η ανεκτικότητά Του είναι αυτά

που χρειάζεται η ανθρωπότητα για να επιβιώσει. Ο Θεός είναι ζωντανός, και ο Θεός πράγματι υπάρχει· η στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα έχει αρχές, δεν είναι καθόλου δογματικός κανόνας, και μπορεί να μεταβληθεί. Το θέλημά Του για το ανθρώπινο γένος σταδιακά αλλάζει και μετασχηματίζεται ανάλογα με τον χρόνο, την περίσταση και τη στάση του κάθε ανθρώπου. Επομένως, θα πρέπει να γνωρίζεις, με απόλυτη σαφήνεια, μέσα στην καρδιά σου ότι η ουσία του Θεού είναι αμετάβλητη και ότι η διάθεσή Του θα εκφραστεί σε διαφορετικούς χρόνους και διαφορετικά πλαίσια. Εσύ μπορεί να μην πιστεύεις ότι πρόκειται για σοβαρό ζήτημα, και χρησιμοποιείς τις προσωπικές σου αντιλήψεις για να φανταστείς πώς πρέπει να πράττει ο Θεός. Αλλά υπάρχουν στιγμές που ισχύει το απόλυτο αντίθετο της άποψής σου και, χρησιμοποιώντας τις προσωπικές σου αντιλήψεις για να προσπαθήσεις να κρίνεις τον Θεό, Τον έχεις κιόλας οργίσει. Τούτο συμβαίνει, επειδή ο Θεός δεν λειτουργεί όπως εσύ νομίζεις, και ο Θεός δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει το ζήτημα όπως εσύ πιστεύεις ότι θα το αντιμετωπίσει. Και έτσι, σου υπενθυμίζω να είσαι προσεκτικός και συνετός όταν προσεγγίζεις το οτιδήποτε γύρω σου, και να μάθεις να ακολουθείς την αρχή του βαδίσματος στον δρόμο του Θεού στα πάντα —σεβόμενος τον Θεό και αποφεύγοντας το κακό. Πρέπει να αναπτύξεις μια σταθερή κατανόηση ως προς τα ζητήματα του θελήματος και της στάσης του Θεού· βρες διαφωτισμένους ανθρώπους για να σου το επικοινωνήσουν και αναζήτησε με ζέση. Μη θεωρείς τον Θεό της πίστης σου ως μαριονέτα —κρίνοντας αυθαίρετα, καταλήγοντας σε αυθαίρετα συμπεράσματα, μη συμπεριφερόμενος στον Θεό με τον σεβασμό που Του αξίζει. Κατά τη διαδικασία της σωτηρίας του Θεού, όταν Εκείνος καθορίζει το αποτέλεσμά σου, ανεξάρτητα από το αν σου χαρίσει έλεος ή ανεκτικότητα ή κρίση και παίδεμα, η στάση Του απέναντί σου δεν είναι παγιωμένη. Εξαρτάται από τη στάση σου απέναντι στον Θεό και την κατανόησή σου για Αυτόν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

421. Οι άνθρωποι που πιστεύουν αληθινά στον Θεό Τον έχουν πάντα στην καρδιά τους, και η καρδιά τους είναι πάντα γεμάτη με σεβασμό και αγάπη γι᾽ Αυτόν. Όσοι πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να ενεργούν με προσοχή και σύνεση, και όλα όσα κάνουν θα πρέπει να συνάδουν με τις απαιτήσεις του Θεού και να μπορούν να ικανοποιήσουν την καρδιά Του. Δεν θα πρέπει να είναι ισχυρογνώμονες, κάνοντας ό,τι θέλουν· τούτο δεν ταιριάζει στο ήθος των

αγίων. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να παθαίνουν αμόκ, να ανεμίζουν το λάβαρο του Θεού προς κάθε κατεύθυνση, ενώ παράλληλα παρελαύνουν αλαζονικά παντού και εξαπατούν τους πάντες· αυτό είναι το πλέον επαναστατικό είδος συμπεριφοράς. Οι οικογένειες έχουν τους κανόνες τους και τα έθνη έχουν τους νόμους τους —δεν ισχύει αυτό, και με το παραπάνω, στον οίκο του Θεού; Δεν είναι τα πρότυπα ακόμη πιο αυστηρά; Δεν υπάρχουν ακόμη περισσότερα διοικητικά διατάγματα; Οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να κάνουν αυτό που θέλουν, αλλά τα διοικητικά διατάγματα του Θεού δεν μπορούν να τροποποιούνται κατά βούληση. Ο Θεός είναι ένας Θεός που δεν ανέχεται προσβολές από τους ανθρώπους· είναι ένας Θεός που θανατώνει τους ανθρώπους. Στ' αλήθεια, δεν το ξέρουν ήδη αυτό οι άνθρωποι;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προειδοποίηση σε όσους δεν κάνουν πράξη την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

422. Σε κάθε εποχή, όταν ο Θεός εργάζεται στον κόσμο, χορηγεί στον άνθρωπο κάποια λόγια, λέγοντάς του μερικές αλήθειες. Οι αλήθειες αυτές χρησιμεύουν ως ο δρόμος όπου πρέπει να εμμείνει ο άνθρωπος, στον οποίο πρέπει να βαδίσει, ως ο δρόμος που καθιστά τον άνθρωπο ικανό να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό, και ως ο δρόμος, τον οποίο οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν πράξη και να εμμείνουν κατά τη ζωή τους και κατά την πορεία των ταξιδιών της ζωής τους. Για αυτούς τους λόγους, ο Θεός χορηγεί τούτα τα λόγια στον άνθρωπο. Τα λόγια αυτά που προέρχονται από τον Θεό, πρέπει να τηρούνται από τον άνθρωπο και η προσκόλληση σε αυτά σημαίνει λήψη ζωής. Εάν κάποιος δεν τα τηρεί, δεν τα κάνει πράξη ούτε βιώνει τα λόγια του Θεού στη ζωή του, τότε ο άνθρωπος αυτός δεν κάνει την αλήθεια πράξη. Και αν δεν κάνει την αλήθεια πράξη, τότε δεν σέβεται τον Θεό και δεν αποφεύγει το κακό, ούτε μπορεί να ικανοποιήσει τον Θεό. Αν κάποιος δεν μπορεί να ικανοποιήσει τον Θεό, τότε είναι αδύνατον να δεχθεί τον έπαινό Του· ο άνθρωπος αυτός δεν έχει αποτέλεσμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

423. Το να βαδίζει κάποιος στον δρόμο του Θεού, δε σημαίνει επιφανειακή τήρηση κανόνων. Σημαίνει, μάλλον, ότι όποτε έρχεσαι αντιμέτωπος με κάποιο ζήτημα, πρώτα απ' όλα, θα το θεωρείς ως κατάσταση που έχει οργανώσει ο Θεός, μια ευθύνη που σου έχει δώσει

Εκείνος, ή κάτι που σου έχει εμπιστευτεί, και ότι όταν έρθεις αντιμέτωπος με το ζήτημα αυτό, θα πρέπει να το θεωρήσεις ακόμα και ως δοκιμασία προερχόμενη από τον Θεό. Ερχόμενος αντιμέτωπος με το τάδε ζήτημα, πρέπει να έχεις κάποιο πρότυπο, πρέπει να σκεφτείς ότι προήλθε από τον Θεό. Πρέπει να σκεφτείς πώς να χειριστείς το ζήτημα αυτό, έτσι ώστε να μπορέσεις να εκπληρώσεις την ευθύνη σου και να είσαι πιστός στον Θεό· πώς να το πράξεις, χωρίς να εξοργίσεις τον Θεό ή να υβρίσεις τη διάθεσή Του. [...] Διότι, για να βαδίσουμε στον δρόμο του Θεού, δεν μπορούμε να αφήσουμε τίποτα που σχετίζεται με εμάς τους ίδιους ή τίποτε που συμβαίνει γύρω μας, ακόμα και τα ασήμαντα πράγματα. Ανεξάρτητα από το αν νομίζουμε ότι πρέπει να του δώσουμε σημασία ή όχι, από τη στιγμή που ερχόμαστε αντιμέτωποι με οποιοδήποτε ζήτημα, δεν πρέπει να το αγνοούμε. Όλα αυτά πρέπει να θεωρούνται ως δοκιμασία του Θεού προς εμάς. Τι είδους στάση είναι αυτή; Αν κρατάς τη στάση αυτή, τότε επιβεβαιώνεις ένα γεγονός: Η καρδιά σου σέβεται τον Θεό, και είναι πρόθυμη να αποφύγει το κακό. Αν νοιώθεις την επιθυμία να ικανοποιήσεις τον Θεό, τότε αυτό που κάνεις πράξη δεν απέχει πολύ από το πρότυπο του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού.

Συχνά υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ότι τα ζητήματα που δεν τα λαμβάνουν και πολύ υπ' όψιν τους οι άνθρωποι, τα ζητήματα που δεν αναφέρονται συνήθως —είναι απλά ασήμαντα ψιλοπράγματα και δεν έχουν να κάνουν τίποτε με την εφαρμογή της αλήθειας στην πράξη. Όταν οι άνθρωποι αυτοί έρχονται αντιμέτωποι ακριβώς με ένα τέτοιο ζήτημα, δεν του αφιερώνουν και πολλή σκέψη, αφήνοντάς το να γλιστρήσει μακριά. Στη πραγματικότητα όμως, το εν λόγω ζήτημα είναι ένα μάθημα για το οποίο πρέπει να μελετήσεις, ένα μάθημα για τον σεβασμό προς τον Θεό και την αποφυγή του κακού. Επιπλέον, αυτό που πρέπει να σε ανησυχεί ακόμα περισσότερο είναι το να γνωρίζεις τι πράττει ο Θεός, όταν το ζήτημα αυτό αναδύεται για να σταθεί μπροστά σου. Ο Θεός βρίσκεται ακριβώς δίπλα σου, παρατηρώντας κάθε λόγο και έργο σου, παρατηρώντας τις ενέργειές σου, τις αλλαγές της γνώμης σου — τούτο είναι το έργο του Θεού. Κάποιοι λένε: «Τότε γιατί δεν το νοιώθω;» Δεν το έχεις αισθανθεί, επειδή θεώρησες ότι ο δρόμος του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού δεν ήταν τόσο σημαντικός για να εμμείνεις σε αυτόν. Επομένως, δεν μπορείς να νοιώσεις το λεπτό έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο, το οποίο εκδηλώνεται σύμφωνα με τις διαφορετικές σκέψεις και ενέργειες των ανθρώπων. Είσαι κοκορόμυαλος! Τι σημαίνει μεγάλο

ζήτημα; Τι σημαίνει μικρό ζήτημα; Τα ζητήματα που περιλαμβάνουν το βάδισμα στον δρόμο του Θεού δε χωρίζονται σε μικρά και μεγάλα. Μπορείτε να το δεχτείτε αυτό; (Μπορούμε να το δεχτούμε.) Ως προς τα ζητήματα της καθημερινότητας, υπάρχουν κάποια που οι άνθρωποι θεωρούν ως πολύ μεγάλα και σημαντικά, και άλλα, που θεωρούνται ως ασήμαντα ψιλοπράγματα. Οι άνθρωποι συχνά βλέπουν αυτά τα μεγάλα ζητήματα ως πολύ σημαντικά, και θεωρούν ότι τα στέλνει ο Θεός. Εντούτοις, κατά τη διάρκεια της εξέλιξης των μεγάλων αυτών ζητημάτων, εξαιτίας του ανώριμου αναστήματος του ανθρώπου και λόγω του χαμηλού επιπέδου του, ο άνθρωπος συχνά δεν ανταποκρίνεται στις προθέσεις του Θεού, δεν μπορεί να κερδίσει καμία αποκάλυψη, ούτε να αποκτήσει καμία πραγματική γνώση αξίας. Όσον αφορά τα μικρά ζητήματα, ο άνθρωπος απλώς τα παραβλέπει, αφήνοντάς τα να ξεγλιστρήσουν σιγά-σιγά μακριά. Έτσι, έχει χάσει πολλές ευκαιρίες να εξεταστεί ενώπιον του Θεού, να δοκιμαστεί από Αυτόν. Εάν παραβλέπεις πάντοτε τους ανθρώπους, τα πράγματα, τα ζητήματα και τις περιστάσεις που ο Θεός διευθετεί για εσένα —τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κάθε μέρα, ακόμα και κάθε στιγμή, απαρνείσαι συνεχώς την τελείωσή σου από τον Θεό, καθώς και την ηγεσία Του. Κάθε φορά που ο Θεός κανονίζει μια περίσταση για εσένα, παρακολουθεί κρυφά, παρατηρώντας την καρδιά σου, τους στοχασμούς και τις σκέψεις σου, εξετάζοντας πώς σκέφτεσαι και πώς θα ενεργήσεις. Εάν είσαι απερίσκεπτο άτομο —ένα άτομο που ποτέ δεν πήρε στα σοβαρά τον δρόμο του Θεού, τον λόγο Του ή την αλήθεια—, τότε δεν πρόκειται να είσαι προσεκτικός, δεν θα δώσεις σημασία σε αυτό που ο Θεός θέλει να ολοκληρώσει, ούτε σε αυτό που απαιτεί από εσένα όταν κανονίζει περιστάσεις για εσένα. Και ούτε θα γνωρίσεις το πώς οι άνθρωποι, τα πράγματα και τα ζητήματα που συναντάς, σχετίζονται με την αλήθεια ή τις προθέσεις του Θεού. Αν, έχοντας αντιμετωπίσει επανειλημμένες περιστάσεις και δοκιμασίες σαν αυτές, με τον Θεό να μη βλέπει κανένα επίτευγμα στο όνομά σου, πώς θα ενεργήσει ο Θεός; Αν, έχοντας έρθει επανειλημμένα αντιμέτωπος με δοκιμασίες, δε μεγεθύνεις τον Θεό στην καρδιά σου, ούτε μεταχειρίζεσαι τις περιστάσεις που ο Θεός κανονίζει για εσένα ως αυτό που είναι —ως δοκιμασίες ή δοκιμές από τον Θεό. Μάλλον απορρίπτεις, τη μία μετά την άλλη, τις ευκαιρίες που σου χορηγεί ο Θεός, αφήνοντάς τις να γλιστρήσουν μακριά, ξανά και ξανά. Δεν είναι τούτο τεράστια ανυπακοή εκ μέρους του ανθρώπου; (Ναι.) Θα θλιβεί ο Θεός εξαιτίας αυτού; (Ναι.) Κι όμως, ο Θεός δεν θα θλιβεί! Ακούγοντας Με να μιλώ έτσι, σας προξένησε και πάλι ταραχή. Εξάλλου, δεν ελέχθη νωρίτερα ότι ο Θεός πάντα θλίβεται; Ο Θεός δεν θα θλιβεί; Και πότε θα θλιβεί ο Θεός; Εν πάση

περιπτώσει, ο Θεός δεν θα θλίβει λόγω αυτής της κατάστασης. Τότε ποια είναι η στάση του Θεού απέναντι στη συμπεριφορά που σκιαγραφείται παραπάνω; Όταν οι άνθρωποι απορρίπτουν τις δοκιμασίες και τις δοκιμές που τους στέλνει ο Θεός, όταν τις αποφεύγουν, τότε ο Θεός κρατά μόνο μία στάση απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους. Ποια στάση είναι αυτή; Ο Θεός απορρίπτει τον άνθρωπο αυτόν από τα βάθη της καρδιάς Του. Υπάρχουν δύο επίπεδα σημασίας για το ρήμα «απορρίπτω». Πώς τα εξηγώ; Στο βάθος του, το ρήμα φέρει συνειρμούς απέχθειας, μίσους. Και όσον αφορά το δεύτερο επίπεδο σημασίας; Αυτό είναι το κομμάτι που υπαινίσσεται παραίτηση από κάτι. Όλοι γνωρίζετε τι σημαίνει «παραίτηση», σωστά; Εν ολίγοις, η απόρριψη είναι η ύστατη αντίδραση και στάση του Θεού απέναντι στους ανθρώπους που συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο. Είναι ακραίο μίσος και αηδία απέναντί τους, εξ ου και η απόφαση να τους εγκαταλείψει. Τούτη είναι η τελική απόφαση του Θεού προς κάποιον που δεν περπάτησε ποτέ στον δρόμο του Θεού, που ποτέ δε σεβάστηκε τον Θεό ούτε απέφυγε το κακό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

424. Ο σεβασμός και η υπακοή του Ιώβ απέναντι στον Θεό συνιστά παράδειγμα για την ανθρωπότητα, και η τελειότητα και η ακεραιότητά του ήταν το αποκορύφωμα της ανθρώπινης φύσης που οφείλει να κατέχει ο άνθρωπος. Παρόλο που δεν είδε τον Θεό, συνειδητοποίησε ότι ο Θεός όντως υπήρχε και εξαιτίας αυτής της συνειδητοποίησης, σεβόταν τον Θεό —και λόγω του σεβασμού του για τον Θεό, ήταν σε θέση να υπακούσει στον Θεό. Άφησε στον Θεό ελεύθερο το πεδίο να πάρει ό,τι είχε, εντούτοις δεν διαμαρτυρήθηκε και έπεσε κάτω ενώπιον του Θεού και Του είπε ότι, εκείνη τη στιγμή, ακόμα κι αν ο Θεός έπαιρνε τη σάρκα του, θα Τον άφηνε να το πράξει με χαρά, αδιαμαρτύρητα. Ολόκληρη η διαγωγή του οφείλεται στην άμεμπτη και ευθεία ανθρώπινη φύση του. Με άλλα λόγια, ως αποτέλεσμα της αθωότητας, της εντιμότητας και της καλοσύνης του, ο Ιώβ έμεινε ακλόνητος στη συνειδητοποίηση και τη βίωση της ύπαρξης του Θεού, και επί αυτής της βάσης έθεσε απαιτήσεις στον εαυτό του και τυποποίησε τη σκέψη, τη συμπεριφορά, τη διαγωγή και τις αρχές των πράξεών του ενώπιον του Θεού σύμφωνα με την καθοδήγησή του από τον Θεό και τα έργα του Θεού που είχε δει μεταξύ των πάντων. Με την πάροδο του χρόνου, οι εμπειρίες του δημιούργησαν έναν αληθινό και πραγματικό σεβασμό για τον Θεό και τον έκαναν να

αποφεύγει το κακό. Αυτή ήταν η πηγή της ακεραιότητας στην οποία ο Ιώβ παρέμενε σταθερός. Ο Ιώβ διέθετε μια έντιμη, αθώα και αγαθή ανθρώπινη φύση και είχε πραγματική εμπειρία του σεβασμού για τον Θεό, της υπακοής στον Θεό και της αποφυγής του κακού, καθώς και της γνώσης ότι «ο Ιεχωβά έδωκε και ο Ιεχωβά αφήρεσεν». Μόνο λόγω αυτών των γνωρισμάτων ήταν σε θέση να παραμείνει ακλόνητος και να γίνει μάρτυρας εν μέσω αυτών των άγριων επιθέσεων του Σατανά, και μόνο εξαιτίας αυτών μπόρεσε να μην απογοητεύσει τον Θεό και να δώσει μια ικανοποιητική απάντηση στον Θεό όταν τον έπληξαν οι δοκιμασίες του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

425. Ο Ιώβ δεν είχε δει το πρόσωπο του Θεού ούτε είχε ακούσει τα λόγια του Θεού, πολύ λιγότερο δε, είχε βιώσει προσωπικά το έργο του Θεού, αλλά όλοι είδαν τον σεβασμό του για τον Θεό και τη μαρτυρία του κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του, και ο Θεός τα αγάπησε και τα χάρηκε, και τα επαίνεσε, και οι άνθρωποι τα ζηλεύουν και τα θαυμάζουν και τα υμνούν. Δεν υπήρχε τίποτα σπουδαίο ή εξαιρετικό όσον αφορά τη ζωή του: όπως και κάθε συνηθισμένος άνθρωπος, ζούσε μια συνηθισμένη ζωή, πηγαίνοντας για δουλειά με την ανατολή του ηλίου και επιστρέφοντας στο σπίτι για να ξεκουραστεί όταν νύχτωνε. Η διαφορά είναι ότι κατά τη διάρκεια αυτών των συνηθισμένων δεκαετιών, ο ίδιος κέρδισε γνώσεις για την οδό του Θεού, και συνειδητοποίησε και κατανόησε τη μεγάλη δύναμη και κυριαρχία του Θεού, όπως ποτέ δεν είχε κάνει κανείς άλλος. Δεν ήταν πιο έξυπνος από οποιονδήποτε συνηθισμένο άνθρωπο, η ζωή του δεν ήταν ιδιαίτερα ανθεκτική, ούτε είχε αόρατες ειδικές ικανότητες. Αυτό που διέθετε, όμως, ήταν μια προσωπικότητα που ήταν ειλικρινής, καλή, ακέραια, μια προσωπικότητα που αγαπούσε τη δικαιοσύνη και την εντιμότητα και αγαπούσε τα θετικά πράγματα —τίποτα από τα οποία δεν κατέχουν οι περισσότεροι συνηθισμένοι άνθρωποι. Ήξερε να διακρίνει μεταξύ αγάπης και μίσους, είχε αίσθηση της δικαιοσύνης, ήταν σταθερός και επίμονος και, στον τρόπο σκέψης του, έδινε σχολαστική προσοχή στη λεπτομέρεια, οπότε, κατά τη διάρκεια του συνηθισμένου του χρόνου στη γη, είδε όλα τα εξαιρετικά πράγματα που είχε κάνει ο Θεός και είδε το μεγαλείο, την αγιοσύνη και τη δικαιοσύνη του Θεού, είδε το ενδιαφέρον του Θεού, τη χάρη και την προστασία του ανθρώπου από τον Θεό και είδε την εντιμότητα και την εξουσία του υπέρτατου Θεού. Ο

πρώτος λόγος για τον οποίο ο Ιώβ ήταν σε θέση να κερδίσει αυτά τα πράγματα που ήταν πέραν των δυνατοτήτων οποιουδήποτε φυσιολογικού ατόμου ήταν επειδή είχε αγνή καρδιά και η καρδιά του ανήκε στον Θεό και καθοδηγούταν από τον Δημιουργό. Ο δεύτερος λόγος ήταν η επιδίωξη του να είναι άμεμπτος και τέλειος και κάποιος που συμμορφωνόταν με το θέλημα του Ουρανού, κάποιος που τον αγαπούσε ο Θεός, και απέφευγε το κακό. Ο Ιώβ κατείχε και επιδίωκε αυτά τα πράγματα, ενώ δεν μπορούσε να δει τον Θεό ούτε να ακούσει τα λόγια του Θεού. Παρόλο που δεν είχε δει ποτέ τον Θεό, είχε γνωρίσει τα μέσα με τα οποία ο Θεός κυβερνά επί των πάντων και κατάλαβε τη σοφία με την οποία το κάνει αυτό ο Θεός. Παρόλο που δεν είχε ακούσει ποτέ τον Θεό να μιλάει, ο Ιώβ γνώριζε ότι όλα τα έργα ανταμοιβής και αφαίρεσης από τον άνθρωπο προέρχονται από τον Θεό. Παρόλο που τα χρόνια της ζωής του δεν διέφεραν από αυτά ενός συνηθισμένου ανθρώπου, δεν επέτρεψε το γεγονός αυτό να επηρεάσει τη γνώση του για την κυριαρχία του Θεού επί των πάντων ή να τον επηρεάσει ενόσω ακολουθεί την οδό του σεβασμού του για τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Στα μάτια του, οι νόμοι των πάντων έβριθαν από τα έργα του Θεού, και η κυριαρχία του Θεού μπορούσε να φανεί σε οποιαδήποτε φάση της ζωής ενός ατόμου. Δεν είχε δει τον Θεό, αλλά ήταν σε θέση να συνειδητοποιήσει ότι τα έργα του Θεού είναι παντού και, κατά τη διάρκεια της συνηθισμένης ζωής του στη γη, σε κάθε γωνιά της ζωής του, ήταν σε θέση να δει και να συνειδητοποιήσει τα εξαιρετικά και θαυμαστά έργα του Θεού και μπορούσε να δει τις θαυμαστές ρυθμίσεις του Θεού. Η απόκρυψη και η σιωπή του Θεού δεν εμπόδισαν τον Ιώβ να συνειδητοποιήσει τα έργα του Θεού, ούτε επηρέασαν τη γνώση του για την κυριαρχία του Θεού επί των πάντων. Η ζωή του ήταν η συνειδητοποίηση της κυριαρχίας και των ρυθμίσεων του Θεού, ο οποίος κρύβεται στα πάντα, κατά την καθημερινότητά του. Στην καθημερινότητά του, επιπλέον, άκουγε και κατανοούσε τη φωνή της καρδιάς του Θεού και τα λόγια του Θεού, ο οποίος είναι σιωπηλός ανάμεσα στα πάντα, αλλά εκφράζει τη φωνή της καρδιάς Του και των λόγων Του, κυβερνώντας τους νόμους των πάντων. Βλέπεις, λοιπόν, ότι εάν οι άνθρωποι διαθέτουν την ίδια ανθρώπινη φύση και επιδίωξη με τον Ιώβ, τότε μπορούν να αποκτήσουν την ίδια συνειδητοποίηση και γνώση όπως ο Ιώβ και μπορούν να αποκτήσουν την ίδια κατανόηση και γνώση της κυριαρχίας του Θεού επί των πάντων όπως ο Ιώβ. Ο Θεός δεν είχε εμφανιστεί στον Ιώβ ούτε του είχε μιλήσει, αλλά ο Ιώβ ήταν σε θέση να είναι άμεμπτος και ευθύς και να σέβεται τον Θεό και να αποφεύγει το κακό. Με άλλα λόγια, χωρίς ο Θεός να έχει εμφανιστεί ή να έχει μιλήσει στον άνθρωπο, τα έργα του Θεού μεταξύ των πάντων και η

κυριαρχία Του επί των πάντων αρκούν ώστε ο άνθρωπος να αντιληφθεί την ύπαρξη, τη δύναμη και την εξουσία του Θεού και η δύναμη και η εξουσία του Θεού αρκούν για να κάνουν αυτόν τον άνθρωπο να ακολουθεί την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

426. «Ο φόβος Θεού και η αποφυγή του κακού» και η γνώση του Θεού είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με μυριάδες νήματα, και η σύνδεση μεταξύ τους είναι αυτονόητη. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει να αποφύγει το κακό, πρέπει πρώτα να έχει πραγματικό φόβο Θεού. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει πραγματικό φόβο Θεού, πρέπει πρώτα να έχει πραγματική γνώση για τον Θεό. Εάν κάποιος επιθυμεί να αποκτήσει γνώση για τον Θεό, πρέπει πρώτα να βιώσει τον λόγο του Θεού, να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, να βιώσει τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του Θεού, καθώς και το παίδεμα και την κρίση Του. Εάν κάποιος επιθυμεί να βιώσει τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και να ζητήσει από τον Θεό να του δώσει ευκαιρίες να βιώσει τα λόγια του Θεού υπό τη μορφή πολλών διαφορετικών περιβαλλόντων που περιλαμβάνουν ανθρώπους, γεγονότα και αντικείμενα. Εάν κάποιος επιθυμεί να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και με τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έχει μία απλή και ειλικρινή καρδιά, ετοιμότητα να αποδεχτεί την αλήθεια, τη θέληση να υπομείνει δεινά, την αποφασιστικότητα και το κουράγιο να αποφύγει το κακό και τη φιλοδοξία να γίνει πραγματικό δημιουργημένο ον... Με αυτόν τον τρόπο, προχωρώντας βήμα-βήμα, θα πλησιάζεις όλο και περισσότερο τον Θεό, η καρδιά σου θα γίνεται όλο και πιο αγνή, και η ζωή σου και η αξία του να είσαι ζωντανός, μαζί με τη γνώση σου για τον Θεό, θα αποκτούν όλο και περισσότερη σημασία και θα γίνονται όλο και πιο λαμπερά. Μέχρι που, μία μέρα, θα νιώσεις ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον ένα αίνιγμα, ότι ο Δημιουργός δεν σου κρυβόταν ποτέ, ότι ο Δημιουργός δεν έκρυψε ποτέ το πρόσωπό Του από σένα, ότι ο Δημιουργός δεν είναι καθόλου μακριά σου, ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον Εκείνος που επιθυμείς διαρκώς στις σκέψεις σου αλλά δεν μπορείς να φτάσεις με τα συναισθήματά σου, ότι είναι πραγματικά και αληθινά φύλακας που κάθεται στα δεξιά σου και τα αριστερά σου, εφοδιάζοντας τη ζωή σου και ελέγχοντας τη μοίρα σου. Δεν βρίσκεται στον μακρινό ορίζοντα,

ούτε έχει κρυφτεί ψηλά στα σύννεφα. Είναι στο πλευρό σου, προΐσταται του είναι σου, είναι όλα όσα έχεις και το μόνο πράγμα που έχεις. Αυτός ο Θεός σού επιτρέπει να Τον αγαπάς με την καρδιά σου, να προσκολλάσαι σ' Αυτόν, να Τον κρατάς κοντά σου, να Τον θαυμάζεις, να φοβάσαι μην Τον χάσεις, να μη θέλεις άλλο πια να Τον απαρνιέσαι, άλλο πια να Τον παρακούς ή άλλο πια να Τον αποφεύγεις και να Τον κρατάς σε απόσταση. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον νοιάζεσαι, να Τον υπακούς, να ανταποδίδεις ό,τι σου δίνει και να υποτάσσεσαι στο κράτος Του. Δεν αρνείσαι πλέον να σε καθοδηγεί, να προνοεί για σένα, να σε προσέχει και να σε διαφυλάσσει, δεν αρνείσαι πλέον να κάνεις αυτό που σου υπαγορεύει και σου επιτάσσει. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον ακολουθείς, να περπατάς στο πλευρό Του· το μόνο που θέλεις είναι να Τον αποδεχθείς ως τη μία και μοναδική ζωή σου, να Τον αποδεχθείς ως τον ένα και μοναδικό σου Κύριο, τον ένα και μοναδικό σου Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

427. Όταν οι άνθρωποι βιώνουν το έργο του Θεού, η πρώτη γνώση τους για Εκείνον είναι ότι είναι ακατάληπτος, σοφός και θαυμάσιος, και ασυνείδητα Τον σέβονται και νιώθουν το μυστήριο του έργου που κάνει, το οποίο απλώνεται πέρα από το μυαλό του ανθρώπου. Οι άνθρωποι θέλουν απλώς να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις Του, να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες Του· δεν θέλουν να Τον υπερβούν, διότι το έργο που κάνει υπερβαίνει τη σκέψη και τη φαντασία του ανθρώπου και δεν μπορεί να επιτελεστεί από τον άνθρωπο. Ακόμα και ο ίδιος ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τις δικές του ανεπάρκειες, ενώ Εκείνος έχει ανοίξει ένα νέο μονοπάτι και έρχεται να φέρει τον άνθρωπο σε έναν νεώτερο και πιο όμορφο κόσμο, έτσι ώστε η ανθρωπότητα να κάνει μια νέα πρόοδο και ένα νέο ξεκίνημα. Αυτό που αισθάνονται οι άνθρωποι για τον Θεό δεν είναι θαυμασμός, ή μάλλον δεν είναι μόνο θαυμασμός. Η βαθύτερη εμπειρία τους είναι δέος και αγάπη, το συναίσθημά τους είναι ότι ο Θεός είναι πράγματι θαυμάσιος. Κάνει έργο που ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει και λέει πράγματα που ο άνθρωπος δεν μπορεί να πει. Οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το έργο του Θεού έχουν πάντα ένα απερίγραπτο συναίσθημα. Οι άνθρωποι που έχουν αρκετά βαθιά εμπειρία μπορούν να κατανοήσουν την αγάπη του Θεού· μπορούν να νιώθουν την ομορφιά Του, να νιώθουν ότι το έργο Του είναι τόσο σοφό, τόσο υπέροχο, κι έτσι δημιουργείται άπειρη δύναμη μεταξύ τους. Δεν είναι ο φόβος ή η περιστασιακή αγάπη και σεβασμός, αλλά το βαθύ συναίσθημα της

συμπόνιας και της ανεκτικότητας του Θεού στον άνθρωπο. Ωστόσο, οι άνθρωποι που έχουν βιώσει την παίδευση και την κρίση Του, αισθάνονται ότι Εκείνος είναι μεγαλοπρεπής και απρόσβλητος. Ακόμη και οι άνθρωποι που έχουν βιώσει πολύ το έργο Του είναι επίσης ανίκανοι να Τον καταλάβουν· όλοι οι άνθρωποι που Τον αγαπούν πραγματικά γνωρίζουν ότι το έργο Του δεν είναι σύμφωνο με τις έννοιες των ανθρώπων, αλλά πάντα έρχεται σε αντίθεση με τις αντιλήψεις τους. Δεν χρειάζεται ανθρώπους που να έχουν πλήρη θαυμασμό ή να φαίνονται υποτελείς σε Αυτόν, αλλά να έχουν αληθινό σεβασμό και αληθινή υποταγή. Στο μεγαλύτερο μέρος του έργου Του, ο καθένας με αληθινή εμπειρία αισθάνεται ευλάβεια γι' Αυτόν, κάτι που είναι υψηλότερο από τον θαυμασμό. Οι άνθρωποι έχουν δει τη διάθεσή Του λόγω του έργου Του της παίδευσης και της κρίσης και γι' αυτό Τον τιμούν μέσα στην καρδιά τους. Ο Θεός πρέπει να λατρεύεται και να εμπνέει υπακοή, διότι το Είναι Του και η διάθεσή Του δεν είναι ίδια με εκείνα ενός δημιουργημένου όντος και είναι πάνω από αυτά. Ο Θεός είναι αυθύπαρκτος και παντοτινός, είναι ένα μη-δημιουργημένο ον, και μόνο ο Θεός αξίζει σεβασμό και υπακοή· ο άνθρωπος δεν είναι κατάλληλος γι' αυτό. Έτσι λοιπόν, όλοι οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το έργο Του και Τον γνωρίζουν αληθινά, αισθάνονται ευλάβεια γι' Αυτόν. Όμως, όσοι δεν εγκαταλείπουν τις συλλήψεις τους σχετικά με Αυτόν, δηλαδή εκείνοι που απλά δεν Τον θεωρούν Θεό και δεν έχουν κανένα σεβασμό γι' Αυτόν, παρόλο που Τον ακολουθούν, δεν κατακτούνται. Είναι ανυπότακτοι άνθρωποι από τη φύση τους. Εκείνος επιτελεί αυτό το έργο για να επιτύχει το αποτέλεσμα του να μπορούν όλα τα δημιουργημένα όντα να τιμούν τον Δημιουργό, να Τον λατρεύουν και να υποτάσσονται άνευ όρων στο κράτος Του. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα που επιδιώκει το έργο Του. Εάν οι άνθρωποι που έχουν βιώσει τέτοιο έργο δεν σέβονται τον Θεό, έστω και λίγο, αν η ανυπακοή τους του παρελθόντος δεν έχει αλλάξει καθόλου, τότε αυτοί οι άνθρωποι είναι βέβαιο ότι θα εξαλειφθούν. Εάν η στάση ενός ατόμου απέναντι στον Θεό είναι μόνο να θαυμάσει ή να δείξει σεβασμό από απόσταση και να μην Τον αγαπήσει στο ελάχιστο, τότε μέχρι εκεί φτάνει η αγάπη για τον Θεό ένας άνθρωπος χωρίς καρδιά και αυτός ο άνθρωπος στερείται των συνθηκών που του χρειάζονται για να τελειωθεί. Αν τόση δουλειά δεν είναι σε θέση να κερδίσει την αληθινή αγάπη ενός ανθρώπου, τότε αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν έχει κερδίσει τον Θεό και δεν επιδιώκει πραγματικά την αλήθεια. Ένα άτομο που δεν αγαπάει τον Θεό δεν αγαπά την αλήθεια και έτσι δεν μπορεί να κερδίσει τον Θεό, πολύ λιγότερο δε, να δεχτεί την έγκριση του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από το πώς βιώνουν το έργο του Αγίου Πνεύματος και

ανεξάρτητα από το πώς βιώνουν την κρίση τους, εξακολουθούν να μην μπορούν να σέβονται τον Θεό. Αυτοί είναι άνθρωποι που η φύση τους είναι αμετάβλητη, εκείνοι που έχουν εξαιρετικά κακή διάθεση. Όλοι όσοι δεν σέβονται τον Θεό πρέπει να εξαλειφθούν, να αποτελέσουν αντικείμενο τιμωρίας και να τιμωρηθούν όπως εκείνοι που κάνουν κακό, υποφέροντας ίσως περισσότερο από εκείνους που έχουν κάνει άδικες πράξεις.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Θ) Σχετικά με το πώς να επιλέξει κανείς το μονοπάτι στην πίστη

428. Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό για χάρη του μελλοντικού προορισμού τους ή για προσωρινή απόλαυση. Για εκείνους που δεν έχουν αντιμετωπιστεί καθόλου, η πίστη στον Θεό είναι για χάρη της εισόδου στον Παράδεισο, προκειμένου να κερδίσουν ανταμοιβές. Δεν είναι για να οδηγηθούν στην τελείωση ή για να εκτελέσουν το καθήκον που έχει ένα πλάσμα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πιστεύουν στον Θεό για να εκπληρώσουν την ευθύνη τους ή να ολοκληρώσουν το καθήκον τους. Σπάνια οι άνθρωποι πιστεύουν στον Θεό με σκοπό να διάγουν ουσιαστικό βίο, ούτε υπάρχουν εκείνοι που πιστεύουν ότι από τη στιγμή που ο άνθρωπος είναι ζωντανός, θα πρέπει να αγαπάει τον Θεό, επειδή έτσι ορίζει ότι πρέπει να κάνουν ο νόμος του Παραδείσου και η επίγεια αρχή και είναι η φυσική κλίση του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο, αν και διαφορετικοί άνθρωποι ακολουθούν ο καθένας τους στόχους του, ο στόχος της επιδίωξής τους και τα κίνητρα πίσω από αυτή είναι όμοια και, επιπλέον, για τους περισσότερους από αυτούς, τα αντικείμενα της λατρείας τους είναι τα ίδια. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων χιλιάδων χρόνων, πολλοί πιστοί έχουν πεθάνει και πολλοί έχουν πεθάνει και έχουν γεννηθεί ξανά. Δεν είναι μόνο ένας ή δύο άνθρωποι που αναζητούν τον Θεό, ούτε καν μία ή δύο χιλιάδες, όμως η επιδίωξη των περισσότερων από αυτούς τους ανθρώπους είναι για χάρη των δικών τους προοπτικών ή των ένδοξων ελπίδων τους για το μέλλον. Εκείνοι που είναι αφιερωμένοι στον

Χριστό είναι λίγοι και σκόρπιοι. Πολλοί αφοσιωμένοι πιστοί έχουν πεθάνει παγιδευμένοι ακόμα και στα δικά τους δίχτυα και, επιπλέον, ο αριθμός των ανθρώπων που έχουν υπάρξει νικηφόροι είναι αξιοσημείωτα μικρός. Μέχρι σήμερα, οι λόγοι για τους οποίους οι άνθρωποι αποτυγχάνουν ή τα μυστικά της νίκης τους εξακολουθούν να τους είναι άγνωστα. Εκείνοι που είναι εμμονικοί με την αναζήτηση του Χριστού, δεν έχουν ζήσει ακόμα τη στιγμή της ξαφνικής διορατικότητάς τους, δεν έχουν φτάσει στο βάθος αυτών των μυστηρίων, επειδή απλά δεν το ξέρουν. Αν και κατά την επιδίωξή τους κάνουν σκληρές προσπάθειες, το μονοπάτι που βαδίζουν είναι το μονοπάτι της αποτυχίας που κάποτε ακολούθησαν και οι προηγούμενοι απ' αυτούς, και όχι εκείνο της επιτυχίας. Με αυτόν τον τρόπο, ανεξάρτητα από το πώς το αναζητούν, δεν βαδίζουν στο μονοπάτι που οδηγεί στο σκοτάδι; Δεν είναι παρά μόνο ολέθριες συνέπειες αυτό που κερδίζουν; Είναι αρκετά δύσκολο να προβλέψουμε αν οι άνθρωποι που μιμούνται όσους πέτυχαν σε παρελθούσες εποχές τελικά θα οδηγηθούν στην καλοτυχία ή στην καταστροφή. Πόσο χειρότερες είναι οι πιθανότητες, τότε, για τους ανθρώπους που αναζητούν ακολουθώντας τα βήματα των αποτυχημένων; Δεν τους αντιστοιχούν ακόμα μεγαλύτερες πιθανότητες αποτυχίας; Ποια αξία υπάρχει στο μονοπάτι που περπατούν; Δεν σπαταλούν τον χρόνο τους; Ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι πετυχαίνουν ή αποτυγχάνουν στην επιδίωξή τους, υπάρχει, εν συντομία, ένας λόγος για τον οποίο το κάνουν, και δεν είναι ότι η επιτυχία ή η αποτυχία τους καθορίζεται με την αναζήτηση ανάλογα με την επιθυμία τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

429. Η πιο θεμελιώδης απαίτηση της πίστης του ανθρώπου στον Θεό είναι να έχει μια ειλικρινή καρδιά, να αφιερώνεται πλήρως και να υπακούει πραγματικά. Το πιο δύσκολο για τον άνθρωπο είναι να προσφέρει ολόκληρη τη ζωή του με αντάλλαγμα την αληθινή πίστη, μέσω της οποίας μπορεί να κερδίσει ολόκληρη την αλήθεια και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Αυτό ακριβώς δεν είναι εφικτό από εκείνους που αποτυγχάνουν και είναι ακόμη πιο ανέφικτο από εκείνους που δεν μπορούν να βρουν τον Χριστό. Επειδή ο άνθρωπος δεν είναι καλός στο να αφοσιωθεί πλήρως στον Θεό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι πρόθυμος να εκτελέσει το καθήκον του στον Δημιουργό, επειδή ο άνθρωπος έχει δει την αλήθεια, αλλά την αποφεύγει και βαδίζει το δικό του μονοπάτι, επειδή ο άνθρωπος πάντα

αναζητά ακολουθώντας το μονοπάτι αυτών που έχουν αποτύχει, επειδή ο άνθρωπος πάντα αψηφά τον Ουρανό, έτσι και ο άνθρωπος πάντα αποτυγχάνει, πάντα εξαπατάται από τα κόλπα του Σατανά και παγιδεύεται στο δικό του δίχτυ. Επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τον Χριστό, επειδή ο άνθρωπος δεν είναι έμπειρος στην κατανόηση και την εμπειρία της αλήθειας, επειδή ο άνθρωπος δείχνει υπερβολικό σεβασμό στον Παύλο και εποφθαλμιά με απληστία τον Παράδεισο, επειδή ο άνθρωπος απαιτεί πάντα να τον υπακούει ο Χριστός και διατάζει τον Θεό, γι' αυτό εκείνες οι μεγάλες προσωπικότητες κι εκείνοι που έχουν βιώσει τις περιπέτειες του κόσμου εξακολουθούν να είναι θνητοί, και ακόμα πεθαίνουν εν μέσω του παιδέματος του Θεού. Το μόνο που μπορώ να πω γι' αυτούς τους ανθρώπους είναι ότι πεθαίνουν με τραγικό τρόπο και ότι η συνέπεια γι' αυτούς —ο θάνατός τους— δεν είναι αδικαιολόγητη. Δεν γίνεται η αποτυχία τους ακόμη πιο απαράδεκτη στον νόμο του Ουρανού; Η αλήθεια προέρχεται από τον κόσμο του ανθρώπου, όμως η αλήθεια στους ανθρώπους μεταφέρεται από τον Χριστό. Προέρχεται από τον Χριστό, δηλαδή από τον ίδιο τον Θεό, και αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Ωστόσο, ο Χριστός παρέχει μόνο την αλήθεια. Δεν έρχεται να αποφασίσει αν ο άνθρωπος θα είναι επιτυχής στην επιδίωξή του για την αλήθεια. Επομένως, η επιτυχία ή η αποτυχία στην αλήθεια εξαρτώνται από την επιδίωξη του ανθρώπου. Η επιτυχία ή η αποτυχία του ανθρώπου στην αλήθεια δεν είχε ποτέ σχέση με τον Χριστό, αλλά καθορίζεται από την επιδίωξή του. Ο προορισμός του ανθρώπου και η επιτυχία του ή η αποτυχία του δεν μπορούν να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι του Θεού, έτσι ώστε ο ίδιος ο Θεός να τα αναλάβει, επειδή αυτό δεν είναι θέμα Θεού, αλλά συνδέεται άμεσα με το καθήκον που πρέπει να επιτελούν τα πλάσματα του Θεού. Οι περισσότεροι άνθρωποι πράγματι έχουν λίγη γνώση της επιδίωξης και του προορισμού του Παύλου και του Πέτρου, όμως δεν γνωρίζουν παρά μόνο το αποτέλεσμα για τον Πέτρο και τον Παύλο και αγνοούν το μυστικό πίσω από την επιτυχία του Πέτρου ή τις ελλείψεις που οδήγησαν στην αποτυχία του Παύλου. Επομένως, εάν είστε εντελώς ανίκανοι να βλέπετε την ουσία της επιδίωξής τους, τότε η επιδίωξη των περισσότερων από εσάς επίσης θα αποτύχει, και ακόμα κι αν ένας μικρός αριθμός από εσάς φτάσει στην επιτυχία, ούτε τότε δεν θα είναι ίσοι με τον Πέτρο. Εάν το μονοπάτι της επιδίωξής σου είναι το σωστό, τότε έχεις μια ελπίδα να επιτύχεις· αν το μονοπάτι που ακολουθείς στην αναζήτηση της αλήθειας είναι λάθος, τότε δεν θα μπορέσεις ποτέ να επιτύχεις και θα έχεις το ίδιο τέλος με τον Παύλο.

430. Ο Πέτρος ήταν ένας άνθρωπος που οδηγήθηκε στην τελείωση. Μόνο αφού βίωσε την παίδευση και την κρίση, και μ' αυτόν τον τρόπο κέρδισε την καθαρή αγάπη για τον Θεό, οδηγήθηκε πλήρως στην τελείωση· το μονοπάτι που περπάτησε ήταν εκείνο της τελείωσης. Δηλαδή, από την αρχή, το μονοπάτι που περπάτησε ο Πέτρος ήταν το σωστό και το κίνητρό του για πίστη στον Θεό ήταν το σωστό, και έτσι, οδηγήθηκε στην τελείωση και πήρε ένα νέο μονοπάτι στο οποίο δεν είχε ξαναβαδίσει ποτέ άνθρωπος. Ωστόσο, το μονοπάτι που ο Παύλος είχε από την αρχή επιλέξει, ήταν το μονοπάτι της εναντίωσης προς τον Χριστό, και μόνο επειδή το Άγιο Πνεύμα θέλησε να τον χρησιμοποιήσει και να επωφεληθεί από τα χαρίσματά του και όλα τα προτερήματα του για το έργο Του, εργάστηκε για τον Χριστό για αρκετές δεκαετίες. Ήταν απλώς κάποιος που χρησιμοποιήθηκε από το Άγιο Πνεύμα και δεν χρησιμοποιήθηκε επειδή ο Ιησούς στάθηκε ευνοϊκά απέναντι στην ανθρώπινη φύση του, αλλά λόγω των χαρισμάτων του. Κατάφερε να εργάζεται για τον Ιησού, επειδή τον κατάφερε πλήγμα, όχι επειδή το έκανε με χαρά. Κατάφερε να κάνει τέτοιο έργο εξαιτίας της διαφώτισης και της καθοδήγησης του Αγίου Πνεύματος, και το έργο που έκανε δεν αντιπροσωπεύει καθόλου την επιδίωξη του ή την ανθρώπινη φύση του. Το έργο του Παύλου αντιπροσωπεύει το έργο ενός υπηρέτη, έκανε δηλαδή το έργο ενός αποστόλου. Ο Πέτρος, όμως, ήταν διαφορετικός: Έκανε επίσης κάποιο έργο· δεν ήταν τόσο σπουδαίο όσο το έργο του Παύλου, αλλά εργάστηκε εν μέσω της επιδίωξης για την προσωπική του είσοδο και το έργο του ήταν διαφορετικό από το έργο του Παύλου. Το έργο του Πέτρου ήταν η εκτέλεση του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού. Δεν εργάστηκε στον ρόλο ενός αποστόλου, αλλά εργάστηκε ενώ επιδίωκε την αγάπη για τον Θεό. Η πορεία του έργου του Παύλου περιελάμβανε και την προσωπική του επιδίωξη: Η επιδίωξή του ήταν μόνο για χάρη της ελπίδας του για το μέλλον και της επιθυμίας του για καλό προορισμό. Δεν δέχτηκε ραφινάρισμα κατά τη διάρκεια του έργου του, ούτε δέχτηκε κλάδεμα και αντιμετώπιση. Πίστευε ότι όσο το έργο που έκανε ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, και ό,τι έκανε ήταν ευχάριστο για τον Θεό, τότε τελικά τον περίμενε ανταμοιβή. Δεν υπήρχαν προσωπικές εμπειρίες στο έργο του —αυτό ήταν μόνο για το δικό του καλό και δεν γινόταν απλώς για χάρη της αλλαγής. Όλα στο έργο του ήταν μια συναλλαγή, δεν εμπεριείχαν κανένα καθήκον ή υποταγή ενός πλάσματος του Θεού. Κατά τη

διάρκεια του έργου του, δεν υπήρξε καμία αλλαγή στην παλιά διάθεση του Παύλου. Το έργο του ήταν απλώς υπηρεσία σε άλλους και ανίκανο να επιφέρει αλλαγές στη διάθεσή του. Ο Παύλος πραγματοποίησε το έργο του άμεσα, χωρίς να έχει οδηγηθεί στην τελείωση ή αντιμετωπιστεί, και το κίνητρό του ήταν η ανταμοιβή. Ο Πέτρος ήταν διαφορετικός: Ήταν κάποιος που είχε υποστεί κλάδεμα και αντιμετώπιση, και είχε υποβληθεί σε ραφινάρισμα. Ο σκοπός και το κίνητρο του έργου του Πέτρου ήταν ουσιαστικά διαφορετικά από εκείνα του Παύλου. Παρόλο που ο Πέτρος δεν επέδειξε μεγάλο έργο, η διάθεσή του υποβλήθηκε σε πολλές αλλαγές και αυτό που επιδίωξε ήταν η αλήθεια και η πραγματική αλλαγή. Το έργο του δεν πραγματοποιήθηκε μόνο για χάρη του έργου αυτού καθεαυτού. Παρόλο που ο Παύλος έφερε εις πέρας μεγάλο έργο, ήταν όλο έργο του Αγίου Πνεύματος, και παρόλο που ο Παύλος συνεργάστηκε σε αυτό το έργο, δεν το βίωσε. Το ότι ο Πέτρος έκανε πολύ λιγότερο έργο ήταν μόνο επειδή το Άγιο Πνεύμα δεν παρήγε τόσο μεγάλο έργο μέσα από αυτόν. Το μέγεθος του έργου τους δεν καθόριζε το αν θα οδηγηθούν στην τελείωση· η επιδίωξη του ενός ήταν να λάβει ανταμοιβές και του άλλου να επιτύχει την απόλυτη αγάπη για τον Θεό και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού, στον βαθμό που θα μπορούσε να βιώσει μια υπέροχη εικόνα προκειμένου να ικανοποιήσει την επιθυμία του Θεού. Εξωτερικά ήταν διαφορετικοί και το ίδιο διαφορετική ήταν και η ουσία τους. Δεν μπορείς να προσδιορίσεις ποιος από τους δύο οδηγήθηκε στην τελείωση με βάση το πόσο έργο έκανε. Ο Πέτρος προσπάθησε να βιώσει την εικόνα ενός ανθρώπου που αγαπάει τον Θεό, να είναι κάποιος που υπακούει στον Θεό, να είναι κάποιος που δέχεται την αντιμετώπιση και το κλάδεμα και να είναι κάποιος που εκπληρώνει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Στάθηκε ικανός να αφιερωθεί στον Θεό, να βάλει ολόκληρο τον εαυτό του στα χέρια του Θεού και να υπακούσει σε Αυτόν μέχρι θανάτου. Αυτό ήταν που αποφάσισε να κάνει και, επιπλέον, αυτό πέτυχε. Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο τελικά το τέλος του ήταν διαφορετικό από αυτό του Παύλου. Το έργο που έκανε το Άγιο Πνεύμα στον Πέτρο ήταν να τον οδηγήσει στην τελείωση και το έργο που έκανε το Άγιο Πνεύμα στον Παύλο ήταν να τον χρησιμοποιήσει. Αυτό συνέβη επειδή οι φύσεις τους και οι απόψεις τους προς την επιδίωξη δεν ήταν οι ίδιες. Και οι δύο είχαν το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο Πέτρος εφάρμοσε αυτό το έργο στον εαυτό του και το παρείχε και σε άλλους. Ο Παύλος, εν τω μεταξύ, παρείχε μόνο το σύνολο του έργου του Αγίου Πνεύματος σε άλλους και δεν κέρδισε τίποτα από αυτό για τον εαυτό του. Με αυτόν τον τρόπο, αφού δοκίμασε το έργο του Αγίου Πνεύματος για τόσα χρόνια, οι αλλαγές στον Παύλο

ήταν σχεδόν ανύπαρκτες. Εξακολουθούσε να παραμένει σχεδόν στη φυσική του κατάσταση και να είναι ο Παύλος του παρελθόντος. Έχοντας απλώς υπομείνει τη δυσκολία πολλών χρόνων έργου, είχε μάθει πώς να δουλεύει και είχε μάθει την αντοχή, αλλά η παλιά του φύση —η άκρως ανταγωνιστική και μισθοφορική φύση του— παρέμενε ακόμα. Έχοντας εργαστεί για τόσα χρόνια, δεν γνώριζε τη διεφθαρμένη του διάθεση, ούτε είχε απαλλαγεί από αυτήν και ήταν ακόμα σαφώς ορατή στο έργο του. Σε αυτόν υπήρχε απλώς περισσότερη εμπειρία έργου, αλλά αυτή η μικρή εμπειρία από μόνη της ήταν ανίκανη να τον αλλάξει και δεν μπορούσε να αλλάξει τις απόψεις του για την ύπαρξη ή τη σημασία της επιδίωξής του. Αν και εργάστηκε πολλά χρόνια για τον Χριστό και ποτέ ξανά δεν καταδίωξε τον Κύριο Ιησού, στην καρδιά του δεν υπήρξε καμία αλλαγή ως προς τη γνώση του για τον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι δεν εργαζόταν για να αφιερώσει τον εαυτό του στον Θεό, αλλά αναγκάστηκε να εργαστεί για χάρη του μελλοντικού του προορισμού. Διότι, στην αρχή, καταδίωκε τον Χριστό και δεν υποτάχθηκε στον Χριστό· ήταν εγγενώς ένας επαναστάτης, ο οποίος σκόπιμα εναντιωνόταν στον Χριστό και που δεν γνώριζε το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όταν το έργο Του είχε σχεδόν ολοκληρωθεί, εξακολουθούσε να μη γνωρίζει το έργο του Αγίου Πνεύματος και απλώς ενεργούσε από μόνος του, σύμφωνα με τον δικό του χαρακτήρα, χωρίς να δίνει την παραμικρή προσοχή στο θέλημα του Αγίου Πνεύματος. Και έτσι, η φύση του ήταν εχθρική ως προς τον Χριστό και δεν υπάκουε στην αλήθεια. Κάποιος όπως αυτός, τον οποίο είχε εγκαταλείψει το έργο του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος δεν γνώριζε το έργο του Αγίου Πνεύματος και που είχε επίσης αντιταχθεί στον Χριστό —πώς θα μπορούσε να σωθεί ένα τέτοιο πρόσωπο; Το κατά πόσο ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί δεν εξαρτάται από το πόσο έργο κάνει ή πόσα αφιερώνει, αλλά καθορίζεται από το αν γνωρίζει ή όχι το έργο του Αγίου Πνεύματος, από το εάν μπορεί να κάνει την αλήθεια πράξη και αν οι απόψεις του προς την επιδίωξη είναι σύμφωνες με την αλήθεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

431. Ο Πέτρος οδηγήθηκε στην τελείωση μέσα από τη βίωση της αντιμετώπισης και του ραφιναρίσματος. Είπε: «Πρέπει να ικανοποιώ την επιθυμία του Θεού ανά πάσα στιγμή. Σε όλα όσα κάνω, προσπαθώ μόνο να ικανοποιώ την επιθυμία του Θεού και είτε ο Θεός με παιδεύει είτε με κρίνει, εξακολουθώ να είμαι χαρούμενος που το κάνω». Ο Πέτρος έδωσε τα

πάντα στον Θεό, και το έργο, τα λόγια και όλη η ζωή του ήταν όλα για χάρη της αγάπης του Θεού. Ήταν κάποιος που αποζητούσε την αγιοσύνη, και όσο περισσότερο τη βίωνε, τόσο μεγαλύτερη ήταν η αγάπη του για τον Θεό βαθιά μέσα στην καρδιά του. Ο Παύλος, εν τω μεταξύ, έκανε μόνο εξωτερική δουλειά, και παρόλο που εργάστηκε σκληρά, οι κόποι του είχαν στόχο τη σωστή εκτέλεση του έργου του, ώστε να κερδίσει ανταμοιβή. Αν γνώριζε ότι δεν θα λάμβανε καμία ανταμοιβή, θα είχε παραιτηθεί από το έργο του. Αυτό που ενδιέφερε τον Πέτρο ήταν η αληθινή αγάπη μέσα στην καρδιά του και αυτό που ήταν πρακτικό και μπορούσε να επιτευχθεί. Δεν ενδιαφερόταν για το αν θα του απονεμηθεί ανταμοιβή, αλλά για το αν θα μπορούσε να αλλάξει η διάθεσή του. Ο Παύλος ενδιαφερόταν να εργάζεται όλο και πιο σκληρά, τον ένοιαζε η εξωτερική εργασία και η αφοσίωση, και τα δόγματα που δεν βίωναν οι κανονικοί άνθρωποι. Δεν νοιαζόταν καθόλου για τις μεταβολές βαθιά μέσα του ούτε για την αληθινή αγάπη για τον Θεό. Οι εμπειρίες του Πέτρου στόχευαν να επιτευχθεί μια αληθινή αγάπη και μια πραγματική γνώση για τον Θεό. Οι εμπειρίες του ήταν για να αποκτήσει μια στενότερη σχέση με τον Θεό και να έχει ένα πρακτικό βίωμα. Το έργο του Παύλου ήταν εξαιτίας αυτού που του εμπιστεύτηκε ο Ιησούς και για να αποκτήσει τα πράγματα που λαχταρούσε, όμως αυτά δεν σχετίζονταν με τη γνώση του για τον εαυτό του και για τον Θεό. Το έργο του ήταν μόνο για χάρη της διαφυγής από την παίδευση και την κρίση. Αυτό που αναζητούσε ο Πέτρος ήταν η αγνή αγάπη και αυτό που ο Παύλος αναζητούσε ήταν το στεφάνι της δικαιοσύνης. Ο Πέτρος για πολλά χρόνια βίωνε την εμπειρία από το έργο του Αγίου Πνεύματος και είχε μια πρακτική γνώση του Χριστού, καθώς και μια βαθιά γνώση του εαυτού του. Και έτσι, η αγάπη του για τον Θεό ήταν αγνή. Πολλά χρόνια εξευγενισμού είχαν αυξήσει τις γνώσεις του για τον Ιησού και τη ζωή, και η αγάπη του ήταν μια αγάπη άνευ όρων, ήταν μια αυθόρμητη αγάπη και δεν ζητούσε τίποτα σε αντάλλαγμα, ούτε ήλπιζε για οφέλη. Ο Παύλος εργάστηκε για πολλά χρόνια, αλλά δεν απέκτησε μεγάλη γνώση του Χριστού και η γνώση του για τον εαυτό του ήταν επίσης πολύ μικρή. Απλώς δεν είχε αγάπη για τον Χριστό, και το έργο του και η πορεία που διήνυσε ήταν για να δρέψει τελικά δάφνες. Αυτό που ζητούσε ήταν το καλύτερο στεφάνι, όχι η πιο αγνή αγάπη. Δεν επιζητούσε ενεργά, αλλά παθητικά· δεν εκτελούσε το καθήκον του, αλλά αναγκάστηκε να το επιδιώξει αφού είχε καταληφθεί από το έργο του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, η επιδίωξή του δεν αποδεικνύει ότι ήταν ένα πλάσμα του Θεού με σωστά προσόντα· ο Πέτρος ήταν το πλάσμα του Θεού με τα σωστά προσόντα που εκτέλεσε το καθήκον του. Ο άνθρωπος πιστεύει ότι όλοι

όσοι συνεισφέρουν στον Θεό πρέπει να λάβουν ανταμοιβή και ότι όσο μεγαλύτερη είναι η συμβολή, τόσο περισσότερο θεωρείται δεδομένο ότι πρέπει να λάβουν την εύνοια του Θεού. Η ουσία της άποψης του ανθρώπου είναι συναλλακτική και ο άνθρωπος δεν επιδιώκει ενεργά να εκτελεί το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Για τον Θεό, όσο περισσότερο οι άνθρωποι αναζητούν μια αληθινή αγάπη για τον Θεό και πλήρη υπακοή στον Θεό, που σημαίνει επίσης ότι επιδιώκουν να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού, τόσο περισσότερο μπορούν να κερδίσουν την έγκριση του Θεού. Η άποψη του Θεού είναι να απαιτήσει από τον άνθρωπο να ανακτήσει το αρχικό του καθήκον και κύρος. Ο άνθρωπος είναι πλάσμα του Θεού και έτσι δεν πρέπει να ξεπεράσει τον εαυτό του έχοντας οποιεσδήποτε απαιτήσεις από τον Θεό και δεν πρέπει να κάνει τίποτα περισσότερο από το να εκτελέσει το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού. Οι προορισμοί του Παύλου και του Πέτρου μετρήθηκαν ανάλογα με το αν μπορούσαν να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού και όχι σύμφωνα με το μέγεθος της συμβολής τους· οι προορισμοί τους καθορίζονταν σύμφωνα με αυτό που ζητούσαν από την αρχή, όχι ανάλογα με το πόσο έργο έκαναν ή την εκτίμηση των άλλων γι' αυτούς. Και έτσι, το να επιδιώκει κάποιος να εκτελεί ενεργά το καθήκον του ως πλάσμα του Θεού είναι το μονοπάτι προς την επιτυχία· η αναζήτηση του μονοπατιού της αληθινής αγάπης για τον Θεό είναι το πιο σωστό μονοπάτι· το να αναζητά αλλαγές στην παλιά του διάθεση και το να αναζητά την αγνή αγάπη για τον Θεό είναι το μονοπάτι προς την επιτυχία. Αυτό το μονοπάτι προς την επιτυχία είναι το μονοπάτι της ανάκτησης του αρχικού καθήκοντος, καθώς και της αρχικής μορφής ως πλάσμα του Θεού. Είναι το μονοπάτι της αποκατάστασης και είναι επίσης ο στόχος του έργου του Θεού από την αρχή μέχρι το τέλος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

432. Κάθε μέρα, ο Παύλος εργαζόταν για τον Θεό: Εφόσον υπήρχε έργο να γίνει, το έκανε. Ένιωθε ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να κερδίσει το στεφάνι, και θα μπορούσε να ικανοποιήσει τον Θεό, όμως δεν έψαχνε τρόπους να αλλάξει τον εαυτό του μέσα από το έργο του. Οτιδήποτε στη ζωή του Πέτρου που δεν ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, τον έκανε να αισθάνεται άβολα. Εάν δεν ικανοποιούσε την επιθυμία του Θεού, τότε θα ένιωθε μεταμέλεια και θα αναζητούσε έναν κατάλληλο τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να προσπαθήσει να ικανοποιήσει την καρδιά του Θεού. Ακόμη και στις μικρότερες και τις πιο

ασήμαντες πτυχές της ζωής του, απαιτούσε από τον εαυτό του να ικανοποιήσει την επιθυμία του Θεού. Δεν στάθηκε λιγότερο απαιτητικός ακόμα και όταν έφτασε στην παλιά του διάθεση, πάντα αυστηρός στις απαιτήσεις του για να προχωρήσει βαθύτερα στην αλήθεια. Ο Παύλος επιζητούσε μόνο την επιφανειακή φήμη και κύρος. Επιδίωξε να επιδείξει τον εαυτό του ενώπιον του ανθρώπου και όχι να σημειώσει βαθύτερη πρόοδο στην είσοδο της ζωής. Εκείνο που τον ενδιέφερε κυρίως ήταν το δόγμα, όχι η πραγματικότητα. Μερικοί άνθρωποι λένε: «Ο Παύλος έκανε τόσο έργο για τον Θεό, γιατί δεν τον θυμόταν ο Θεός; Ο Πέτρος έκανε ένα μικρό μόνο έργο για τον Θεό και δεν κατέβαλε σημαντική συνεισφορά στις εκκλησίες, γιατί τότε οδηγήθηκε στην τελείωση;» Ο Πέτρος αγάπησε τον Θεό ως ένα συγκεκριμένο σημείο, το οποίο απαιτούσε ο Θεός· μόνο άτομα όπως αυτά έχουν μαρτυρία. Ο Παύλος όμως; Σε ποιο βαθμό ο Παύλος αγάπησε τον Θεό, ξέρεις; Και για χάρη ποιου ήταν το έργο του Παύλου; Και για χάρη ποιου αντίστοιχα το έργο του Πέτρου; Ο Πέτρος δεν έκανε πολύ έργο, αλλά γνωρίζεις τι υπήρχε βαθιά μέσα στην καρδιά του; Το έργο του Παύλου αφορά την παροχή στις εκκλησίες και την υποστήριξη των εκκλησιών. Αυτό που βίωσε ο Πέτρος ήταν αλλαγές στη διάθεση της ζωής του. Βίωσε την αγάπη για τον Θεό. Τώρα που γνωρίζεις τις διαφορές των υποστάσεών τους, μπορείς να δεις ποιος τελικά πίστευε πραγματικά στον Θεό και ποιος δεν πίστευε πραγματικά στον Θεό. Ένας από τους δύο αγάπησε πραγματικά τον Θεό, ενώ ο άλλος δεν Τον αγάπησε πραγματικά· ο ένας υπέστη αλλαγές στη διάθεσή του και ο άλλος όχι· ο ένας υπηρέτησε ταπεινά και δεν γινόταν εύκολα αντιληπτός από τους ανθρώπους, ενώ ο άλλος λατρευόταν από τους ανθρώπους και ξεχώριζε ως παρουσία· ο ένας αναζητούσε την αγιοσύνη και ο άλλος όχι, και παρόλο που δεν ήταν ακάθαρτος, δεν είχε αγνή αγάπη· ο ένας διακατεχόταν από την αληθινή ανθρώπινη φύση και ο άλλος όχι· ο ένας διακατεχόταν από τη σύνεση ενός πλάσματος του Θεού, ενώ ο άλλος όχι. Τέτοιες είναι οι διαφορές στις υποστάσεις του Παύλου και του Πέτρου. Το μονοπάτι που βάδισε ο Πέτρος είναι το μονοπάτι της επιτυχίας, που είναι επίσης το μονοπάτι για την επίτευξη της αποκατάστασης της κανονικής ανθρώπινης φύσης και του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει όλους εκείνους που είναι επιτυχείς. Το μονοπάτι που περπάτησε ο Παύλος είναι το μονοπάτι της αποτυχίας και αντιπροσωπεύει όλους όσοι υποτάσσονται και δαπανώνται μόνο επιφανειακά και δεν αγαπούν πραγματικά τον Θεό. Ο Παύλος εκπροσωπεί όλους εκείνους που δεν κατέχουν την αλήθεια. Στην πίστη του στον Θεό, ο Πέτρος προσπάθησε να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα και προσπάθησε να υπακούσει σε όλα όσα προήλθαν από τον

Θεό. Χωρίς το παραμικρό παράπονο, ήταν σε θέση να δεχτεί την παίδευση και την κρίση, καθώς και το ραφινάρισμα, την ταλαιπωρία και τις στερήσεις στη ζωή του, κανένα από τα οποία δεν μπορούσαν να μεταβάλουν την αγάπη του για τον Θεό. Αυτή δεν ήταν η απόλυτη αγάπη για τον Θεό; Δεν είναι αυτή η εκπλήρωση του καθήκοντος ενός πλάσματος του Θεού; Είτε με παίδευση, κρίση ή ταλαιπωρία, είσαι πάντα σε θέση να επιτύχεις την υπακοή μέχρι θανάτου και αυτό είναι που πρέπει να επιτευχθεί από ένα πλάσμα του Θεού, αυτή είναι η αγνότητα της αγάπης προς τον Θεό. Εάν ο άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τουλάχιστον αυτό, τότε πληροί τα κριτήρια ενός πλάσματος του Θεού και δεν υπάρχει τίποτα που να ικανοποιεί καλύτερα την επιθυμία του Δημιουργού. Φαντάσου να είσαι σε θέση να εργάζεσαι για τον Θεό, όμως να μην υπακούς στον Θεό και να είσαι ανίκανος να αγαπάς πραγματικά τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο δεν θα έχεις εκπληρώσει το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού, αλλά θα έχεις καταδικαστεί και από τον Θεό, επειδή είσαι κάποιος που δεν κατέχει την αλήθεια, ο οποίος είναι ανίκανος να υπακούσει τον Θεό και ο οποίος είναι ανυπάκουος στον Θεό. Εσύ φροντίζεις μόνο να εργάζεσαι για τον Θεό και δεν νοιάζεσαι να κάνεις την αλήθεια πράξη ή να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Δεν καταλαβαίνεις ή δεν γνωρίζεις τον Δημιουργό και δεν υπακούς ούτε αγαπάς τον Δημιουργό. Είσαι κάποιος που είναι εγγενώς ανυπάκουος στον Θεό, επομένως τέτοιοι άνθρωποι δεν αγαπιούνται από τον Δημιουργό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

433. Όταν ο άνθρωπος μετράει τους άλλους, το κάνει ανάλογα με τη συμβολή τους. Όταν ο Θεός μετρά τον άνθρωπο, το κάνει σύμφωνα με τη φύση του. Μεταξύ αυτών που αναζητούν ζωή, ο Παύλος ήταν κάποιος που δεν γνώριζε την πραγματική ουσία του. Δεν ήταν καθόλου ταπεινός ούτε υπάκουος, ούτε γνώριζε την υπόστασή του, η οποία ήταν σε αντίθεση με τον Θεό. Και έτσι, ήταν κάποιος που δεν είχε υποβληθεί σε λεπτομερείς εμπειρίες και που δεν έκανε την αλήθεια πράξη. Ο Πέτρος ήταν διαφορετικός. Ήξερε τις ατέλειές του, τις αδυναμίες του και τη διεφθαρμένη διάθεσή του ως πλάσμα του Θεού, και έτσι, είχε μονοπάτι πράξης για να αλλάξει μέσω αυτού τη διάθεσή του· δεν ήταν ένας από εκείνους που είχαν μόνο δόγμα, αλλά καμία πραγματικότητα. Εκείνοι που αλλάζουν είναι νέοι άνθρωποι που έχουν σωθεί, είναι αυτοί που έχουν τα προσόντα να επιδιώξουν την αλήθεια. Οι άνθρωποι που δεν αλλάζουν ανήκουν σε εκείνους που είναι φυσικά ξεπερασμένοι· είναι αυτοί που δεν έχουν

σωθεί, δηλαδή, εκείνοι που ο Θεός απεχθάνεται και απορρίπτει. Ο Θεός δεν θα τους ενθυμείται, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλο είναι το έργο τους. Όταν συγκρίνεις αυτό με τη δική σου επιδίωξη, το αν είσαι τελικά το ίδιο είδος ανθρώπου με τον Πέτρο ή τον Παύλο, θα πρέπει να είναι αυτονόητο. Αν δεν υπάρχει ακόμα αλήθεια σε αυτό που αναζητάς και αν ακόμα και σήμερα είσαι αλαζονικός και αυθάδης όπως ο Παύλος και εξακολουθείς να είσαι τόσο επιπόλαιος και υπερόπτης όπως αυτός, τότε είσαι αναμφισβήτητα ένας αχρείος που αποτυγχάνει. Εάν αναζητάς το ίδιο με τον Πέτρο, εάν αναζητάς πρακτικές και αληθινές αλλαγές και δεν είσαι αλαζονικός ή ισχυρογνώμονας, αλλά επιδιώκεις να εκτελέσεις το καθήκον σου, τότε θα είσαι ένα πλάσμα του Θεού που μπορεί να επιτύχει τη νίκη. Ο Παύλος δεν γνώριζε τη δική του υπόσταση ή τη διαφθορά του, πολύ λιγότερο δε, την ανυπακοή του. Ποτέ δεν ανέφερε την άθλια ανυπακοή του προς τον Χριστό, ούτε ήταν υπερβολικά μετανιωμένος. Έδωσε μόνο μια σύντομη εξήγηση και, βαθιά μέσα στην καρδιά του, δεν υποτάχθηκε εντελώς στον Θεό. Αν και έπεσε στον δρόμο προς τη Δαμασκό, δεν κοίταξε βαθιά μέσα του. Ήταν ικανοποιημένος απλώς και μόνο που συνέχισε να εργάζεται, και δεν σκέφτηκε πως το πιο κρίσιμο ζήτημα ήταν να γνωρίσει τον εαυτό του και να αλλάξει την παλιά του διάθεση. Ήταν ικανοποιημένος με το να μιλάει απλώς για την αλήθεια, χρησιμοποιώντας την προσφορά του στους άλλους σαν σωσίβιο για τη συνείδησή του και με το γεγονός πως δεν δίωκε πια τους μαθητές του Ιησού, για να παρηγορεί τον εαυτό του και να τον συγχωρεί για τις προηγούμενες αμαρτίες του. Ο στόχος που επεδίωξε δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα μελλοντικό στεφάνι και ένα μεταβατικό έργο, ο στόχος που επεδίωκε ήταν άφθονη χάρη. Δεν αναζήτησε επαρκή αλήθεια ούτε προσπάθησε να προχωρήσει βαθύτερα στην αλήθεια που δεν είχε κατανοήσει προηγουμένως. Και έτσι, η γνώση του για τον εαυτό του μπορεί να ειπωθεί ότι ήταν ψευδής, και δεν δέχτηκε παίδευση ούτε κρίση. Το ότι μπορούσε να εργαστεί δεν σημαίνει ότι διέθετε γνώση της φύσης ή της υπόστασής του· η εστίασή του ήταν μόνο στις εξωτερικές πράξεις. Αυτό το οποίο επιδίωκε, εξάλλου, δεν ήταν αλλαγή, αλλά γνώση. Το έργο του ήταν αποκλειστικά αποτέλεσμα της εμφάνισης του Ιησού στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Δεν ήταν κάτι που είχε αποφασίσει να κάνει αρχικά, ούτε ήταν έργο που συνέβη αφού είχε δεχθεί το κλάδεμα της παλιάς διάθεσής του. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκε, η παλιά του διάθεση δεν άλλαξε και έτσι, το έργο του δεν τον εξιλέωσε για τις αμαρτίες του στο παρελθόν, απλώς έπαιξε ένα συγκεκριμένο ρόλο στις εκκλησίες της εποχής. Ένας τέτοιος άνθρωπος, του οποίου η παλιά του διάθεση δεν άλλαξε —

δηλαδή, που δεν κέρδισε τη σωτηρία και βρέθηκε ακόμη περισσότερο εκτός αλήθειας— ήταν απολύτως ανίκανος να γίνει ένας από αυτούς που δεχόταν ο Κύριος Ιησούς. Δεν ήταν κάποιος που ήταν γεμάτος με αγάπη και φόβο Θεού για τον Ιησού Χριστό, ούτε ήταν κάποιος που ήταν ικανός ν' αναζητήσει την αλήθεια, πολύ λιγότερο δε, κάποιος που θα αναζητούσε το μυστήριο της ενσάρκωσης. Ήταν απλώς κάποιος που ήταν εξειδικευμένος στη σοφιστεία και που δεν θα υποχωρούσε σε κανέναν ανώτερο από εκείνον ή σε αυτούς που διακατέχονταν από την αλήθεια. Φθονούσε ανθρώπους ή αλήθειες που έρχονταν σε αντίθεση με αυτόν ή σε εχθρότητα μαζί του, προτιμώντας εκείνους τους χαρισματικούς ανθρώπους που προβάλλονταν ιδιαίτερα και είχαν βαθιά γνώση. Δεν του άρεσε να συναναστρέφεται τους φτωχούς ανθρώπους που αναζητούσαν την αληθινή οδό και που δεν νοιάζονταν για τίποτα άλλο πέραν της αλήθειας, και προτιμούσε να ασχολείται με ανώτερες προσωπικότητες από θρησκευτικές οργανώσεις που μιλούσαν μόνο για δόγματα και θεωρούνταν σοφοί. Δεν είχε αγάπη για το καινούργιο έργο του Αγίου Πνεύματος και δεν ενδιαφερόταν για τη διακίνηση του νέου έργου του Αγίου Πνεύματος. Αντ' αυτού, επικροτούσε τους κανόνες και τα δόγματα που ήταν υψηλότερα από τις γενικές αλήθειες. Στην έμφυτη ουσία του και στο σύνολο αυτών που επιδίωκε, δεν αξίζει να ονομάζεται χριστιανός που ακολουθούσε την αλήθεια, πόσο μάλλον ένας πιστός υπηρέτης στον οίκο του Θεού, επειδή η υποκρισία του ήταν περισσή και η ανυπακοή του πολύ μεγάλη. Αν και είναι γνωστός ως δούλος του Κυρίου Ιησού, δεν ήταν καθόλου ικανός να εισέλθει στην πύλη της βασιλείας των ουρανών, γιατί οι πράξεις του από την αρχή μέχρι το τέλος δεν μπορούν να ονομαστούν δίκαιες. Μπορεί να θεωρηθεί απλώς ως υποκριτής που αδίκησε, αλλά και εργάστηκε για τον Χριστό. Αν και δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κακός, μπορεί όμως σίγουρα να θεωρηθεί ένας άνθρωπος που έπραξε αδικία. Αν και πραγματοποίησε μεγάλο έργο, δεν πρέπει να κριθεί για τον όγκο του έργου του, αλλά μόνο για την ποιότητα και το περιεχόμενό του. Μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατόν να ξεκαθαρίσουμε αυτό το θέμα. Πάντα πίστευε: «Είμαι ικανός να δουλεύω, είμαι καλύτερος από τους περισσότερους ανθρώπους. Ενδιαφέρομαι για το βάρος του Κυρίου όπως κανένας άλλος και κανείς δεν μετανοεί τόσο βαθιά όπως εγώ, επειδή το δυνατό φως έλαμψε πάνω μου και έχω δει το δυνατό φως και έτσι η μετάνοιά μου είναι βαθύτερη από κάθε άλλη». Εκείνη την εποχή, αυτό σκεφτόταν ενδόμυχα. Στο τέλος του έργου του, ο Παύλος είπε: «Έχω δώσει τον αγώνα, έχω ολοκληρώσει την πορεία μου και υπάρχει για μένα ένα στεφάνι δικαιοσύνης». Ο αγώνας, το έργο και η πορεία του ήταν εξ ολοκλήρου για χάρη του στεφανιού της

δικαιοσύνης και όχι για να προχωρήσει ενεργά μπροστά· αν και δεν ήταν επιπόλαιος στο έργο του, μπορεί να ειπωθεί ότι το έργο του ήταν απλά για να επανορθώσει τα λάθη του, για να αντισταθμίσει τις κατηγορίες της συνείδησής του. Ήλπιζε μόνο να ολοκληρώσει το έργο του, να τελειώσει την πορεία του και να δώσει τον αγώνα του το συντομότερο δυνατό, έτσι ώστε να μπορέσει να κερδίσει το πολυπόθητο στεφάνι της δικαιοσύνης όσο το δυνατόν νωρίτερα. Αυτό που λαχταρούσε δεν ήταν να συναντήσει τον Κύριο Ιησού με τις εμπειρίες του και την αληθινή γνώση του, αλλά να ολοκληρώσει το έργο του το συντομότερο δυνατό, ώστε να λάβει τις ανταμοιβές που είχε κερδίσει με αυτό όταν θα συναντούσε τον Κύριο Ιησού. Χρησιμοποίησε το έργο του για να ανακουφιστεί και να κάνει μια συμφωνία με αντάλλαγμα ένα μελλοντικό στεφάνι. Αυτό που επιδίωξε δεν ήταν η αλήθεια ή ο Θεός, αλλά μόνο το στεφάνι. Πώς μπορεί μια τέτοια επιδίωξη να πληροί τις προϋποθέσεις; Τα κίνητρά του, το έργο του, το τίμημα που κατέβαλε και όλες οι προσπάθειές του —όλα αυτά διακατέχονταν από τις υπέροχες φαντασιώσεις του και κι εκείνος εργάστηκε με βάση τις δικές του επιθυμίες. Στο σύνολο του έργου του, δεν υπήρχε η παραμικρή προθυμία στο τίμημα που κατέβαλε· ήταν απλώς μέρος μιας συμφωνίας. Οι προσπάθειές του δεν έγιναν πρόθυμα για να εκτελέσει το καθήκον του, αλλά για να επιτύχει τον στόχο της συμφωνίας. Υπάρχει κάποια αξία σε τέτοιες προσπάθειες; Ποιος θα επαινέσει αυτές τις νόθες προσπάθειές του; Ποιος ενδιαφέρεται για τέτοιες προσπάθειες; Το έργο του ήταν γεμάτο όνειρα για το μέλλον, γεμάτο υπέροχα σχέδια και δεν εμπεριείχε κανένα μονοπάτι για να αλλάξει την ανθρώπινη διάθεση. Η καλοσύνη του ήταν σε μεγάλο βαθμό προσποίηση· το έργο του δεν προσέφερε ζωή, αλλά ήταν μια φαινομενική ευγένεια· ήταν η εκτέλεση μιας συμφωνίας. Πώς μπορεί ένα έργο όπως αυτό να οδηγήσει τον άνθρωπο στο μονοπάτι της αποκατάστασης του αρχικού του καθήκοντος;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

434. Το μόνο που αναζητούσε ο Πέτρος ήταν η καρδιά του Θεού. Προσπάθησε να εκπληρώσει την επιθυμία του Θεού και, ανεξάρτητα από τα δεινά και τις αντιξοότητες, ήταν ακόμα πρόθυμος να εκπληρώσει την επιθυμία Του. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη επιδίωξη από κάποιον που είναι πιστός στον Θεό. Αυτό που αποζητούσε ο Παύλος ήταν μολυσμένο από τη δική του σάρκα, από τις δικές του αντιλήψεις και βλέψεις και από τα δικά του σχέδια. Σε καμία περίπτωση δεν πληρούσε τα κριτήρια ενός πλάσματος του Θεού, δεν ήταν κάποιος που

προσπάθησε να εκπληρώσει την επιθυμία του Θεού. Ο Πέτρος προσπάθησε να υποταχθεί στις ενορχηστρώσεις του Θεού και, παρόλο που το έργο που έκανε δεν ήταν μεγάλο, τα κίνητρα πίσω από τις επιδιώξεις του και το μονοπάτι που βάδισε ήταν σωστά· αν και δεν ήταν σε θέση να κερδίσει πολλούς ανθρώπους, ήταν σε θέση να επιδιώκει την οδό της αλήθειας. Επομένως, μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένα πλάσμα του Θεού με τα σωστά προσόντα. Σήμερα, ακόμη κι αν δεν εκτελείς κάποιο έργο, θα πρέπει να είσαι σε θέση να εκτελέσεις το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και να επιδιώξεις να υποταχτείς σε όλες τις ενορχηστρώσεις του Θεού. Θα πρέπει να είσαι σε θέση να υπακούς σε ό,τι λέει ο Θεός και να βιώσεις κάθε είδους ταλαιπωρίες και ραφινάρισμα, και ακόμα και αν είσαι αδύναμος, θα πρέπει να μπορείς να αγαπάς ολόψυχα τον Θεό. Αυτοί που αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη ζωή τους είναι πρόθυμοι να εκτελέσουν το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και η άποψη αυτών των ανθρώπων προς την επιδίωξη είναι η σωστή. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που χρειάζεται ο Θεός. Εάν έκανες πολλή δουλειά και άλλοι κέρδισαν από τις διδασκαλίες σου, αλλά εσύ ο ίδιος δεν άλλαξες και δεν έχεις καμία μαρτυρία ή κάποια πραγματική εμπειρία, έτσι ώστε στο τέλος της ζωής σου κανένα από αυτά που έχεις κάνει να μη γίνεται μάρτυρας, τότε είσαι κάποιος που έχει αλλάξει; Είσαι κάποιος που ακολουθεί την αλήθεια; Κάποια στιγμή, το Άγιο Πνεύμα σε χρησιμοποίησε, αλλά όταν το έκανε, χρησιμοποίησε το κομμάτι σου που μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για έργο και όχι εκείνο που δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί. Εάν επιδίωκες να αλλάξεις, τότε θα μπορούσες να οδηγηθείς σταδιακά στην τελείωση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας χρήσης. Ωστόσο, το Άγιο Πνεύμα δεν αποδέχεται καμία ευθύνη για το αν τελικά θα αποκτηθείς ή όχι, και αυτό εξαρτάται από τον τρόπο της επιδίωξής σου. Εάν δεν υπάρχουν αλλαγές στην προσωπική σου διάθεση, τότε αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η άποψή σου για την αναζήτηση είναι λάθος. Αν δεν σου δοθεί καμία ανταμοιβή, τότε αυτό είναι μόνο δικό σου πρόβλημα και συμβαίνει επειδή εσύ ο ίδιος δεν έχεις κάνει την αλήθεια πράξη και δεν μπορείς να εκπληρώσεις την επιθυμία του Θεού. Και έτσι, τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη σημασία από τις προσωπικές σου εμπειρίες και τίποτα δεν είναι πιο κρίσιμο από την προσωπική σου είσοδο! Μερικοί άνθρωποι θα καταλήξουν να πουν: «Έχω κάνει τόσα πολλά για Σένα, και παρότι ίσως να μη θεωρούνται αξιόλογα επιτεύγματα, εξακολουθώ να είμαι επιμελής στις προσπάθειές μου. Δεν μπορείς να με αφήσεις να εισέλθω στον Παράδεισο και να γευτώ τον καρπό της ζωής;» Πρέπει να ξέρεις τι είδους ανθρώπους επιθυμώ· όσοι δεν είναι αγνοί δεν επιτρέπεται να εισέλθουν στη βασιλεία, όσοι είναι ακάθαρτοι δεν επιτρέπεται να σπιλώσουν

το ιερό έδαφος. Παρόλο που μπορεί να έχεις κάνει πολύ έργο και να έχεις εργαστεί εδώ και πολλά χρόνια, αν τελικά είσαι θλιβερά βρόμικος, είναι απαράδεκτο στον νόμο του Ουρανού να επιθυμείς να εισέλθεις στη βασιλεία Μου! Από την ίδρυση του κόσμου μέχρι σήμερα, δεν έχω προσφέρει ποτέ εύκολη πρόσβαση στη βασιλεία Μου σε όσους προσπαθούν να κερδίσουν την εύνοιά Μου. Αυτός είναι ένας ουράνιος κανόνας και κανείς δεν μπορεί να τον παραβιάσει! Πρέπει να αναζητήσεις τη ζωή. Σήμερα, αυτοί που θα οδηγηθούν στην τελείωση είναι το ίδιο είδος με τον Πέτρο: Είναι αυτοί που επιδιώκουν τις αλλαγές στη δική τους διάθεση και είναι πρόθυμοι να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό και να εκτελέσουν το καθήκον τους ως πλάσματα του Θεού. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι θα οδηγηθούν στην τελείωση. Εάν αποβλέπεις μόνο στις ανταμοιβές και δεν προσπαθείς να αλλάξεις τη δική σου διάθεση ζωής, τότε όλες οι προσπάθειές σου θα είναι μάταιες —και αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

435. Από τη διαφορά στις υποστάσεις του Πέτρου και του Παύλου πρέπει να καταλάβεις ότι όλοι εκείνοι που δεν επιδιώκουν τη ζωή εργάζονται μάταια! Πιστεύεις στον Θεό και ακολουθείς τον Θεό και έτσι η καρδιά σου πρέπει να έχει αγάπη για τον Θεό. Πρέπει να παραμερίσεις τη διεφθαρμένη σου διάθεση, να προσπαθήσεις να εκπληρώσεις την επιθυμία του Θεού και να εκτελέσεις το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού. Δεδομένου ότι πιστεύεις και ακολουθείς τον Θεό, θα πρέπει να προσφέρεις τα πάντα σε Αυτόν, να μην έχεις προσωπικές επιλογές ή απαιτήσεις και να επιτύχεις την εκπλήρωση της επιθυμίας του Θεού. Εφόσον δημιουργήθηκες, θα πρέπει να υπακούς στον Κύριο που σε δημιούργησε, γιατί εσύ είσαι εγγενώς χωρίς κυριαρχία πάνω στον εαυτό σου και δεν έχεις την ικανότητα να ελέγχεις το πεπρωμένο σου. Αφού είσαι άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, πρέπει να αναζητάς την αγιοσύνη και την αλλαγή. Επειδή είσαι πλάσμα του Θεού, πρέπει να είσαι πιστός στο καθήκον σου, να μην το υπερβαίνεις και να διατηρείς τη θέση σου. Αυτό δεν πρέπει να σε περιορίζει, ούτε να σε καταπνίγει μέσω της διδασκαλίας, αλλά είναι το μονοπάτι μέσω του οποίου μπορείς να εκπληρώσεις το καθήκον σου και μπορεί να επιτευχθεί —και θα πρέπει να επιτευχθεί— από όλους εκείνους που πράττουν το δίκαιο. Εάν συγκρίνεις τις ουσίες του Πέτρου και του Παύλου, τότε θα ξέρεις πώς θα πρέπει να επιδιώξεις. Από τα μονοπάτια που περπατούσε ο Πέτρος και ο Παύλος, το ένα είναι το μονοπάτι για να οδηγηθεί κανείς στην

τελείωση και το άλλο είναι το μονοπάτι της εξάλειψης. Ο Πέτρος και ο Παύλος αντιπροσωπεύουν δύο διαφορετικά μονοπάτια. Αν και ο κάθε ένας από τους δυο τους έλαβε το έργο του Αγίου Πνεύματος, δέχτηκε τη φώτιση και τη διαφώτιση του Αγίου Πνεύματος και αποδέχτηκε αυτό που του είχε ανατεθεί από τον Κύριο Ιησού, οι καρποί που απέφερε ο καθένας δεν ήταν ίδιοι: Ο ένας απέφερε καρπούς, ο άλλος όχι. Από την υπόστασή τους, από την εργασία που έκαναν, από εκείνη που εξέφρασαν εξωτερικά και από την τελική τους κατάληξη, θα πρέπει να καταλάβεις ποιο μονοπάτι θα πρέπει να ακολουθήσεις, ποιο μονοπάτι θα πρέπει να επιλέξεις να περπατήσεις. Περπατούσαν δύο ξεκάθαρα διαφορετικά μονοπάτια. Ο Παύλος και ο Πέτρος ήταν η πεμπτουσία κάθε μονοπατιού και από την αρχή ξεκίνησαν να αντιπροσωπεύουν αυτά τα δύο μονοπάτια. Ποια είναι τα βασικά σημεία των εμπειριών του Παύλου και γιατί δεν τα κατάφερε; Ποια είναι τα βασικά σημεία των εμπειριών του Πέτρου και πώς βίωσε την τελείωσή του; Εάν συγκρίνεις αυτό που ενδιέφερε τον καθένα, τότε θα ξέρεις ποιο συγκεκριμένο είδος ανθρώπου απαιτεί ο Θεός, ποιο είναι το θέλημα του Θεού, ποια είναι η διάθεση του Θεού, ποιο είδος τελικά θα οδηγηθεί στην τελείωση, καθώς και τι είδους άνθρωπος δεν θα οδηγηθεί στην τελείωση, ποια είναι η διάθεση εκείνων που θα οδηγηθούν στην τελείωση και ποια είναι η διάθεση εκείνων που δεν θα οδηγηθούν στην τελείωση —αυτά τα ζητήματα ουσίας μπορούν να φανούν στις εμπειρίες του Πέτρου και του Παύλου. Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και έτσι φέρει όλη τη δημιουργία στο κράτος Του και την υποτάσσει στο κράτος Του· θα ελέγχει όλα τα πράγματα, έτσι ώστε να βρίσκονται στα χέρια Του. Όλη η δημιουργία του Θεού, συμπεριλαμβανομένων των ζώων, των φυτών, της ανθρωπότητας, των βουνών, των ποταμών, και των λιμνών —όλα πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Όλα τα πράγματα στον ουρανό και στο έδαφος πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε άλλη επιλογή και πρέπει όλα να υποταχθούν στις ενορχηστρώσεις Του. Αυτό είχε οριστεί από τον Θεό και είναι η εξουσία του Θεού. Ο Θεός χειρίζεται τα πάντα και διατάζει και κατατάσσει όλα τα πράγματα, με το καθένα ταξινομημένο ανάλογα με το είδος του και κατανεμημένο στη θέση του, σύμφωνα με το θέλημά Του. Όσο σημαντικό και αν είναι, έγινε για να εξυπηρετήσει την ανθρωπότητα που δημιούργησε ο Θεός και τίποτα δεν μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό και κανένας δεν τολμά να παρακούσει τον Θεό ή να έχει οποιεσδήποτε απαιτήσεις από τον Θεό. Και έτσι, ο άνθρωπος, ως πλάσμα του Θεού, πρέπει επίσης να εκτελέσει το καθήκον του ανθρώπου. Ανεξάρτητα από το αν είναι ο άρχοντας ή ο φροντιστής όλων των πραγμάτων, ανεξάρτητα από το πόσο υψηλό

είναι το κύρος του ανθρώπου μεταξύ όλων των πραγμάτων, δεν παύει να είναι ένα ασήμαντο, ανθρώπινο ον υπό το κράτος του Θεού και τίποτα παραπάνω από ένα ασήμαντο ανθρώπινο ον, ένα δημιούργημα του Θεού, και δεν θα βρεθεί ποτέ πάνω από τον Θεό. Ως πλάσμα του Θεού, ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώξει να εκτελέσει το καθήκον ενός πλάσματος του Θεού και να επιδιώξει να αγαπά τον Θεό χωρίς να κάνει άλλες επιλογές, γιατί ο Θεός είναι άξιος της αγάπης του ανθρώπου. Όσοι επιδιώκουν να αγαπήσουν τον Θεό δεν θα πρέπει να αναζητούν οποιεσδήποτε προσωπικές απολαβές ή αυτό που αυτοί επιθυμούν προσωπικά· αυτό είναι το πιο σωστό μέσο επιδίωξης. Αν αυτό που αναζητάς είναι η αλήθεια, αυτό που κάνεις πράξη είναι η αλήθεια και αυτό που επιτυγχάνεις είναι μια αλλαγή στη διάθεσή σου, τότε το μονοπάτι που ακολουθείς είναι το σωστό. Αν αυτό που αναζητάς είναι οι ευλογίες της σάρκας και αυτό που κάνεις πράξη είναι η αλήθεια των δικών σου αντιλήψεων και αν δεν υπάρχει αλλαγή στη διάθεσή σου, αν δεν είσαι καθόλου υπάκουος στον ενσαρκωμένο Θεό και εξακολουθείς να ζεις με ασάφεια, τότε αυτό που αναζητάς σίγουρα θα σε οδηγήσει στην κόλαση, γιατί το μονοπάτι που περπατάς είναι το μονοπάτι της αποτυχίας. Το αν θα οδηγηθείς στην τελείωση ή θα εξαλειφθείς εξαρτάται από τη δική σου επιδίωξη, που σημαίνει επίσης ότι η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Ι) Σχετικά με την επιδίωξη της αγάπης για τον Θεό

436. Την ουσία του Θεού δεν πρέπει μόνο να την πιστέψει ο άνθρωπος. Χρειάζεται και να την αγαπήσει. Αλλά πολλοί από εκείνους που πιστεύουν στον Θεό είναι ανίκανοι να ανακαλύψουν αυτό το «μυστικό». Οι άνθρωποι δεν τολμούν να αγαπήσουν τον Θεό και ούτε προσπαθούν να Τον αγαπήσουν. Δεν ανακάλυψαν ποτέ ότι υπάρχουν τόσα πολλά που είναι αξιαγάπητα σε Εκείνον, ούτε ανακάλυψαν ποτέ ότι ο Θεός αυτός είναι ο Θεός που αγαπά τον άνθρωπο και ότι αυτός είναι ο Θεός που πρέπει ο άνθρωπος να αγαπά. Η ομορφιά του Θεού εκφράζεται στο έργο Του: Μόνο όταν βιώνουν το έργο Του οι άνθρωποι μπορούν να

ανακαλύψουν την ομορφιά Του, μόνο με την πραγματική τους εμπειρία μπορούν να εκτιμήσουν την ομορφιά του Θεού και, χωρίς να την προσέξει στην πραγματική ζωή, κανείς δεν μπορεί να ανακαλύψει την ομορφιά του Θεού. Υπάρχουν τόσα πολλά για να αγαπήσει κανείς στον Θεό, αλλά, χωρίς ουσιαστικά να κοινωνούν μαζί Του, οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να την ανακαλύψουν. Δηλαδή, εάν ο Θεός δεν ενσαρκωνόταν, οι άνθρωποι θα ήταν ανίκανοι να κοινωνήσουν πραγματικά μαζί Του, και αν δεν μπορούσαν να κοινωνήσουν πραγματικά μαζί Του, δεν θα μπορούσαν επίσης να βιώσουν το έργο Του —και έτσι, η αγάπη τους για τον Θεό θα ήταν μολυσμένη από πολλά ψεύδη και φαντασίες. Η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό στον ουρανό δεν είναι τόσο αληθινή όσο και η αγάπη για τον Θεό στη γη, αφού η γνώση των ανθρώπων για τον Θεό στον ουρανό χτίστηκε πάνω στις φαντασίες τους, παρά σ' αυτά που έχουν δει με τα μάτια τους και σ' αυτά που έχουν προσωπικά βιώσει. Όταν ο Θεός έρχεται στη γη, οι άνθρωποι είναι ικανοί να δουν τις πραγματικές πράξεις Του και την ομορφιά Του και μπορούν να δουν όλη την πρακτική και κανονική Του διάθεση, όλα αυτά τα οποία είναι χίλιες φορές πιο αληθινά απ' την γνώση του Θεού στον ουρανό. Ανεξάρτητα από το πόσο πολύ οι άνθρωποι αγαπούν τον Θεό στον ουρανό, δεν υπάρχει τίποτα το αληθινό σχετικά μ' αυτήν την αγάπη και είναι γεμάτη από ανθρώπινες ιδέες. Όσο λίγη κι αν είναι η αγάπη τους για τον Θεό στη γη, αυτή η αγάπη είναι αληθινή· ακόμα κι αν είναι λίγη, εξακολουθεί να είναι αληθινή. Ο Θεός ωθεί τους ανθρώπους να Τον γνωρίσουν μέσα απ' το αληθινό έργο Του και μέσα απ' αυτήν τη γνώση Εκείνος κερδίζει την αγάπη τους. Είναι σαν τον Πέτρο: Εάν δεν είχε ζήσει με τον Ιησού, θα ήταν αδύνατο για κείνον να Τον λατρέψει. Έτσι, και η πίστη του απέναντι στον Ιησού είχε χτιστεί πάνω στην κοινωνία μαζί Του. Για να κάνει τον άνθρωπο να Τον αγαπήσει, ο Θεός ήρθε ανάμεσα στους ανθρώπους και έζησε με τον άνθρωπο, και όλα αυτά κάνουν τον άνθρωπο να δει και να βιώνει την πραγματικότητα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτοί που αγαπούν τον Θεό θα ζουν για πάντα μέσα στο φως Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

437. Η «αγάπη», όπως αποκαλείται, αναφέρεται σ' ένα συναίσθημα που είναι αγνό και αψεγάδιαστο, για το οποίο χρησιμοποιείς την καρδιά σου για να αγαπάς, να νιώθεις και να νοιάζεσαι για τους άλλους. Στην αγάπη δεν υπάρχουν προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν φραγμοί, ούτε κι απόσταση. Στην αγάπη δεν υπάρχει καχυποψία, ούτε δόλος, ούτε πονηρία. Στην

αγάπη δεν υπάρχει κανένα εμπόριο και τίποτε το ακάθαρτο. Αν αγαπάς, τότε δεν εξαπατάς, δεν παραπονιέσαι, δεν προδίδεις, δεν επαναστατείς, δεν απαιτείς, ούτε ζητάς να κερδίσεις κάτι ή να κερδίσεις μια ορισμένη ποσότητα. Αν αγαπάς, τότε πρόθυμα θα κάνεις θυσίες, θα υπομένεις κακουχίες και θα είσαι σε αρμονία με Εμένα. Θ' απαρνηθείς όλα όσα έχεις για χάρη Μου, θ' απαρνηθείς την οικογένειά σου, το μέλλον σου, τη νιότη σου και τον γάμο σου. Αλλιώς η αγάπη σου δεν θα είναι καθόλου αγάπη, αλλά περισσότερο απάτη και προδοσία! Τι είδους αγάπη είναι η δική σου; Είναι αληθινή αγάπη; Ή μήπως ψεύτικη; Πόσα έχεις απαρνηθεί; Πόσα έχεις προσφέρει; Πόση αγάπη έχω λάβει από σένα; Γνωρίζεις; Οι καρδιές σας είναι γεμάτες κακία, προδοσία κι εξαπάτηση. Και εφόσον είναι έτσι, πόσα ακάθαρτα στοιχεία εμπεριέχει η αγάπη σας; Νομίζετε ότι έχετε ήδη απαρνηθεί αρκετά για Εμένα· νομίζετε ότι η αγάπη σας για Εμένα είναι ήδη αρκετή. Τότε, όμως, γιατί τα λόγια και οι πράξεις σας ενέχουν πάντοτε παρακοή και εξαπάτηση; Με ακολουθείτε, όμως δεν αναγνωρίζετε τον λόγο Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, ωστόσο Με παραμερίζετε. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, ωστόσο δυσπιστείτε απέναντι Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως δεν μπορείτε ν' αποδεχθείτε την ύπαρξή Μου. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως δεν μου συμπεριφέρεστε όπως αρμόζει σε αυτό που είμαι και κάνετε όλα τα πράγματα δύσκολα για Εμένα με κάθε ευκαιρία. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με ακολουθείτε, όμως προσπαθείτε να Με κοροϊδέψετε και να Με εξαπατήσετε σε κάθε ζήτημα. Θεωρείται αυτό αγάπη; Με υπηρετείτε, αλλά δεν Με σέβεστε. Θεωρείται αυτό αγάπη; Μου εναντιώνεστε απ' όλες τις πλευρές και στο κάθε τι. Θεωρείται αυτό αγάπη; Έχετε θυσιάσει πολλά, είναι αλήθεια, όμως ποτέ δεν έχετε πράξει αυτό που απαιτώ από σας. Θεωρείται αυτό αγάπη; Ένας προσεκτικός απολογισμός δείχνει ότι δεν υπάρχει το παραμικρό ίχνος αγάπης για Εμένα μέσα σας. Μετά από τόσα χρόνια έργου και τα τόσα λόγια που σας έχω παρέχει, πόσα έχετε πραγματικά αποκτήσει; Δεν αξίζει αυτό μια προσεκτική ανασκόπηση;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

438. Δεν υπάρχει πιο βαθύ μάθημα από το μάθημα της αγάπης για τον Θεό και μπορεί να ειπωθεί ότι το μάθημα που μαθαίνουν οι άνθρωποι ύστερα από μια ζωή πίστης είναι πώς να αγαπούν τον Θεό. Δηλαδή, αν πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αγαπάς τον Θεό. Εάν πιστεύεις στον Θεό μόνο, αλλά δεν Τον αγαπάς, δεν έχεις επιτύχει τη γνώση του Θεού και ποτέ δεν έχεις

αγαπήσει τον Θεό με μια πραγματική αγάπη που προέρχεται μέσα από την καρδιά σου, τότε η πίστη σου στον Θεό είναι μάταιη. Αν, στην πίστη σου στον Θεό, δεν αγαπάς τον Θεό, τότε ζεις μάταια και ολόκληρη η ζωή σου είναι η πιο χαμηλή από όλες τις ζωές. Εάν, σε όλη τη διάρκεια της ζωής σου, ποτέ δεν έχεις αγαπήσει ή ευχαριστήσει τον Θεό, τότε ποιο είναι το νόημα της ζωής σου; Και ποιο είναι το νόημα της πίστης σου στον Θεό; Δεν είναι σπατάλη προσπάθειας; Δηλαδή, αν οι άνθρωποι πρέπει να πιστέψουν και να αγαπήσουν τον Θεό, τότε πρέπει να πληρώσουν ένα τίμημα. Αντί να προσπαθούν να δράσουν με κάποιο τρόπο εξωτερικά, θα έπρεπε να αναζητήσουν την αληθινή ενόραση στα βάθη της καρδιάς τους. Εάν είσαι ενθουσιασμένος με το τραγούδι και τον χορό, αλλά χωρίς την ικανότητα να κάνεις την αλήθεια πράξη, μπορείς να πεις ότι αγαπάς τον Θεό; Η αγάπη για τον Θεό απαιτεί να αναζητάς το θέλημα του Θεού σε όλα τα πράγματα και να εξερευνάς βαθιά μέσα σου όταν σου συμβαίνει κάτι, προσπαθώντας να κατανοήσεις το θέλημα του Θεού και προσπαθώντας να δεις τι θέλει ο Θεός σε αυτό το θέμα, τι θέλει εσύ να καταφέρεις και πώς πρέπει να προσέχεις το θέλημά Του. Για παράδειγμα: Κάτι συμβαίνει που απαιτεί να υπομείνεις κακουχίες, οπότε πρέπει να καταλάβεις ποιο είναι το θέλημα του Θεού και πώς πρέπει να προσέχεις το θέλημά Του. Δεν πρέπει να ικανοποιήσεις τον εαυτό σου: Πρώτα βάλε τον εαυτό σου στη μία πλευρά. Τίποτα δεν είναι πιο απεχθές από τη σάρκα. Πρέπει να επιδιώξεις να ευχαριστήσεις τον Θεό και να εκπληρώσεις το καθήκον σου. Με τέτοιες σκέψεις, ο Θεός θα σου φέρει ιδιαίτερη διαφώτιση σε αυτό το θέμα και η καρδιά σου θα βρει επίσης ανακούφιση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο αγαπώντας τον Θεό πιστεύεις αληθινά στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

439. Σήμερα, όλοι σας γνωρίζετε πως η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν προορίζεται αποκλειστικά για τη σωτηρία της ψυχής και την ευημερία της σάρκας, ούτε για να εμπλουτίσει τη ζωή του μέσα από την αγάπη για τον Θεό, και ούτω καθεξής. Εκ των πραγμάτων, αν αγαπάς τον Θεό χάριν της ευημερίας της σάρκας ή της στιγμιαίας απόλαυσης, τότε, ακόμη κι αν τελικά η αγάπη σου για τον Θεό φτάσει στο αποκορύφωμά της και δεν ζητάς τίποτε παραπάνω, η αγάπη αυτή που αναζητάς δεν είναι ακόμη αγνή αγάπη και δεν ευχαριστεί τον Θεό. Εκείνοι που χρησιμοποιούν την αγάπη προς τον Θεό για να εμπλουτίσουν την ανιαρή τους ύπαρξη και για να γεμίσουν ένα κενό στην καρδιά τους είναι το είδος των ανθρώπων που γυρεύουν διακαώς μια ζωή γεμάτη ανέσεις, όχι εκείνοι που επιζητούν αληθινά

να αγαπήσουν τον Θεό. Αυτό το είδος αγάπης είναι βεβιασμένο, αποτελεί την επιδίωξη της πνευματικής ικανοποίησης, κι ο Θεός δεν την έχει ανάγκη. Τι είδους αγάπη, λοιπόν, είναι η δική σου; Για ποιον λόγο αγαπάς τον Θεό; Πόση αληθινή αγάπη έχεις μέσα σου για τον Θεό αυτήν τη στιγμή; Η αγάπη των περισσοτέρων από εσάς είναι του είδους που αναφέρθηκε παραπάνω. Αυτό το είδος αγάπης μπορεί μόνο να συντηρεί την υπάρχουσα κατάσταση· δεν μπορεί να πετύχει αιώνια σταθερότητα, ούτε μπορεί να ριζώσει στον άνθρωπο. Αυτό το είδος αγάπης είναι μόνο σαν ένα λουλούδι που ανθίζει και μαραίνεται χωρίς να καρποφορεί. Με άλλα λόγια, αφού αγάπησες μία φορά τον Θεό με τέτοιον τρόπο, αν δεν υπάρχει κάποιος να σε καθοδηγήσει στο μονοπάτι εμπρός, τότε θα καταρρεύσεις. Αν μπορείς να αγαπάς τον Θεό μόνο την εποχή που αγαπάς τον Θεό, μα κατόπιν η διάθεση της ζωής σου παραμένει αμετάβλητη, τότε θα παραμένεις κάτω από το πέπλο της επιρροής του σκότους χωρίς να μπορείς να αποδράσεις, και θα είσαι ανήμπορος να απελευθερωθείς από τα δεσμά και τα κόλπα του Σατανά. Κανένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να κερδηθεί πλήρως από τον Θεό· στο τέλος, το πνεύμα του, η ψυχή και το σώμα του θα εξακολουθούν να ανήκουν στον Σατανά. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Όλοι όσοι δεν μπορούν να κερδηθούν πλήρως από τον Θεό θα επιστρέψουν από εκεί που ήρθαν αρχικά, δηλαδή πίσω στον Σατανά, και θα πέσουν στη λίμνη της φωτιάς και του θειαφιού για να δεχθούν το επόμενο στάδιο της τιμωρίας από τον Θεό. Εκείνοι που θα κερδηθούν από τον Θεό είναι όσοι απαρνούνται τον Σατανά και δραπετεύουν από τη σφαίρα επιρροής του. Αυτοί έχουν προσμετρηθεί επισήμως μεταξύ του λαού της βασιλείας. Έτσι θα δημιουργηθεί τελικά ο λαός της βασιλείας. Είσαι διατεθειμένος να γίνεις αυτό το είδος ανθρώπου; Είσαι διατεθειμένος να κερδηθείς από τον Θεό; Θέλεις να δραπετεύσεις από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να επιστρέψεις στον Θεό; Ανήκεις πλέον στον Σατανά ή προσμετράσαι μεταξύ όσων ανήκουν στον λαό της βασιλείας;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι στάση οφείλουν να κρατούν οι πιστοί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

440. Ο άνθρωπος ζει κάτω από το πέπλο της επιρροής του σκότους, δέσμιος στην επιρροή του Σατανά χωρίς διαφυγή. Και η διάθεση του ανθρώπου, μετά την μεταποίηση που υπέστη από τον Σατανά, γίνεται ολοένα και πιο διεφθαρμένη. Κάποιος θα μπορούσε να πει ότι ο άνθρωπος πάντοτε ζούσε με την διεφθαρμένη, σατανική διάθεσή του, ανίκανος να

αγαπήσει πραγματικά τον Θεό. Έτσι, αν ο άνθρωπος επιθυμεί να αγαπήσει τον Θεό, πρέπει να απεκδυθεί την αυταρέσκειά του, την υπεροψία, την αλαζονεία, την έπαρση και τα συναφή, τα οποία ανήκουν όλα στη διάθεση του Σατανά. Αν δεν το κάνει, η αγάπη του είναι μια ακάθαρτη αγάπη, μια σατανική αγάπη, και μια αγάπη που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να λάβει την έγκριση του Θεού. Χωρίς να τελειωθεί απευθείας, να αντιμετωπιστεί, να σπάσει, να κλαδευτεί, να πειθαρχηθεί, να παιδευτεί ή να εξευγενιστεί από το Άγιο Πνεύμα, κανείς δεν είναι πραγματικά ικανός να αγαπήσει τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο διεφθαρμένος άνθρωπος είναι ανίκανος να αντιπροσωπεύει τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

441. Όταν οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή με τον Θεό με την καρδιά τους, όταν η καρδιά τους είναι σε θέση να στραφεί πλήρως σ' Αυτόν, αυτό είναι το πρώτο βήμα στην αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό. Αν θέλεις να αγαπήσεις τον Θεό, πρέπει πρώτα να είσαι σε θέση να στρέψεις την καρδιά σου σ' Αυτόν. Τι σημαίνει να στρέφεις την καρδιά σου στον Θεό; Αυτό συμβαίνει όταν όλα όσα επιδιώκεις στην καρδιά σου είναι για χάρη της αγάπης προς τον Θεό και της απόκτησης του Θεού. Αυτό δείχνει ότι έχεις στρέψει πλήρως την καρδιά σου στον Θεό. Εκτός από τον Θεό και τα λόγια Του, δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα άλλο μες στην καρδιά σου (οικογένεια, πλούτος, σύζυγος, παιδιά, κτλ.). Ακόμα κι αν υπάρχει, τέτοια πράγματα δεν μπορούν να καταλάβουν την καρδιά σου και δεν σκέφτεσαι τις μελλοντικές σου προοπτικές, παρά μόνο επιδιώκεις την αγάπη για τον Θεό. Εκείνη τη στιγμή θα έχεις στρέψει πλήρως την καρδιά σου προς τον Θεό. Ας υποθέσουμε ότι συνεχίζεις να κάνεις σχέδια για τον εαυτό σου στην καρδιά σου και πάντα επιδιώκεις το προσωπικό σου όφελος, πάντα σκεπτόμενος: «Πότε μπορώ να κάνω ένα μικρό αίτημα στον Θεό; Πότε θα γίνει η οικογένειά μου πλούσια; Πώς μπορώ να αποκτήσω ωραία ρούχα;...» Εάν ζεις σε αυτήν την κατάσταση, καταδεικνύεται ότι η καρδιά σου δεν έχει στραφεί πλήρως στον Θεό. Εάν έχεις μόνο τα λόγια του Θεού στην καρδιά σου και είσαι σε θέση να προσεύχεσαι στον Θεό και να έρχεσαι κοντά Του ανά πάσα στιγμή —θαρρείς κι Εκείνος είναι πολύ κοντά σε εσένα, θαρρείς και ο Θεός βρίσκεται μέσα σου κι εσύ βρίσκεσαι μέσα σε Εκείνον— αν βρίσκεσαι σε μια τέτοια κατάσταση, τούτο σημαίνει ότι η καρδιά σου βρίσκεται στην παρουσία του Θεού. Εάν προσεύχεσαι στον Θεό και τρως και πίνεις από τα λόγια Του κάθε μέρα, σκέφτεσαι πάντα το έργο της εκκλησίας, νοιάζεσαι για το θέλημα του Θεού, χρησιμοποιείς την καρδιά σου για να Τον αγαπάς αληθινά

και να ικανοποιείς την καρδιά Του, τότε η καρδιά σου θα ανήκει στον Θεό. Εάν η καρδιά σου καταλαμβάνεται από πολλά άλλα πράγματα, τότε εξακολουθεί να καταλαμβάνεται από τον Σατανά και δεν έχει στραφεί πραγματικά στον Θεό. Όταν η καρδιά κάποιου έχει στραφεί πραγματικά προς τον Θεό, τότε εκείνος θα νιώθει γνήσια, αυθόρμητη αγάπη γι' Αυτόν και θα είναι σε θέση να νοιάζεται για το έργο του Θεού. Παρόλο που μπορεί και πάλι να έχει στιγμές ανοησίας και παραλογισμού, δείχνει ενδιαφέρον για τα συμφέροντα του οίκου του Θεού, για το έργο Του και για την αλλαγή στη διάθεσή του, και έχει καλές προθέσεις. Μερικοί άνθρωποι ισχυρίζονται συνεχώς πως ό,τι κάνουν είναι για χάρη της εκκλησίας, ενώ, στην πραγματικότητα, εργάζονται προς ίδιον όφελος. Τέτοιοι άνθρωποι έχουν εσφαλμένα κίνητρα. Είναι διεφθαρμένοι και δόλιοι και τα περισσότερα πράγματα που κάνουν είναι προς ίδιον όφελος. Αυτού του είδους ο άνθρωπος δεν επιδιώκει την αγάπη για τον Θεό· η καρδιά του εξακολουθεί να ανήκει στον Σατανά και δεν μπορεί να στραφεί προς τον Θεό. Συνεπώς, ο Θεός δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να κερδίσει αυτό το είδος ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνήσια αγάπη για τον Θεό είναι αυθόρμητη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

442. Σε κάθε βήμα του έργου που επιτελεί ο Θεός ανάμεσα στους ανθρώπους, εξωτερικά φαίνεται να είναι αλληλεπιδράσεις μεταξύ ανθρώπων, σαν να γεννήθηκαν από ανθρώπινες ρυθμίσεις ή από ανθρώπινη παρέμβαση. Αλλά στα παρασκήνια, κάθε στάδιο του έργου και ό,τι συμβαίνει είναι ένα στοίχημα του Σατανά ενώπιον του Θεού και απαιτεί από τους ανθρώπους να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους προς τον Θεό. Πάρε τη δοκιμασία του Ιώβ για παράδειγμα: Στα παρασκήνια, ο Σατανάς έβαζε ένα στοίχημα με τον Θεό και αυτό που συνέβη στον Ιώβ ήταν οι πράξεις των ανθρώπων και η παρέμβαση των ανθρώπων. Πίσω από κάθε βήμα που κάνει ο Θεός σε σας είναι το στοίχημα του Σατανά με τον Θεό — πίσω από όλα αυτά υπάρχει μια μάχη. Για παράδειγμα, αν είσαι προκατειλημμένος απέναντι στους αδελφούς και τις αδελφές σου, θα έχεις λόγια που θα θέλεις να πεις —λόγια που αισθάνεσαι ότι θα είναι δυσάρεστα στον Θεό— αλλά αν δεν τα πεις, θα νιώσεις δυσφορία μέσα σου και αυτή τη στιγμή μια μάχη θα αρχίσει μέσα σου: «Μιλάω ή όχι;» Αυτή είναι η μάχη. Έτσι, σε οτιδήποτε συναντάς υπάρχει μια μάχη, και όταν υπάρχει μια μάχη μέσα σου, χάρη στην πραγματική συνεργασία σου και το πραγματικό μαρτύριό σου ο Θεός εργάζεται μέσα σου. Τελικά, μέσα σου είσαι σε θέση να παραμερίσεις το θέμα και ο θυμός σβήνει

φυσικά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας σου με τον Θεό. Όλα όσα κάνουν οι άνθρωποι απαιτούν από αυτούς να πληρώσουν κάποιο τίμημα στις προσπάθειές τους. Χωρίς πραγματικές δυσκολίες, δεν μπορούν να ευχαριστήσουν τον Θεό, δεν πλησιάζουν καν στο να ευχαριστήσουν τον Θεό και τσαμπουνούν απλά κούφια συνθήματα! Μπορούν αυτά τα κούφια συνθήματα να ικανοποιήσουν τον Θεό; Όταν ο Θεός και ο Σατανάς όντως μάχονται στο πνευματικό βασίλειο, πώς πρέπει να ικανοποιήσεις τον Θεό και πώς πρέπει να είσαι σταθερός στη μαρτυρία σου σ' Εκείνον; Θα πρέπει να γνωρίζεις ότι όλα όσα σου συμβαίνουν είναι μια μεγάλη δοκιμασία και η στιγμή που ο Θεός σε χρειάζεται για να γίνεις μάρτυρας. Εξωτερικά, μπορεί να μην φαίνονται σαν κάτι σημαντικό, αλλά όταν συμβαίνουν αυτά τα πράγματα, δείχνουν εάν αγαπάς τον Θεό ή όχι. Εάν το κάνεις, θα είσαι σε θέση να παραμείνεις σταθερός στη μαρτυρία σου σ' Εκείνον και αν δεν έχεις κάνει την αγάπη Του πράξη, αυτό δείχνει ότι δεν είσαι κάποιος που κάνει την αλήθεια πράξη, ότι είσαι χωρίς την αλήθεια, και χωρίς ζωή, ότι είσαι σκύβαλο! Όλα όσα συμβαίνουν στους ανθρώπους είναι όταν ο Θεός τούς χρειάζεται να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους προς Εκείνον. Τίποτα σημαντικό δεν έχει συμβεί σ' εσένα αυτή τη στιγμή και δεν γίνεσαι σπουδαίος μάρτυρας, αλλά κάθε λεπτομέρεια της καθημερινής ζωής σου σχετίζεται με τη μαρτυρία προς τον Θεό. Εάν μπορείς να κερδίσεις τον θαυμασμό των αδελφών σου, των μελών της οικογένειάς σου και όλων γύρω σου· αν, μια μέρα, οι άπιστοι έρθουν και θαυμάσουν όλα όσα κάνεις και δουν ότι όλα όσα κάνει ο Θεός είναι υπέροχα, τότε θα έχεις γίνει μάρτυρας. Παρόλο που δεν έχεις γνώση και το επίπεδό σου είναι χαμηλό, μέσω της τελείωσής σου από τον Θεό, είσαι σε θέση να Τον ικανοποιήσεις και να λάβεις υπόψη σου το θέλημά Του, δείχνοντας στους άλλους τι μεγαλειώδες έργο έχει κάνει σε ανθρώπους του πιο χαμηλού επιπέδου. Όταν οι άνθρωποι καταφέρουν να γνωρίσουν τον Θεό και γίνουν νικητές ενώπιον του Σατανά, πιστοί στον Θεό σε μεγάλο βαθμό, τότε κανένας δεν έχει περισσότερη πυγμή από αυτήν την ομάδα ανθρώπων, και αυτή είναι η σπουδαιότερη μαρτυρία. Παρόλο που δεν είσαι σε θέση να κάνεις σπουδαίο έργο, είσαι σε θέση να ευχαριστήσεις τον Θεό. Άλλοι δεν μπορούν να θέσουν κατά μέρος τις αντιλήψεις τους, αλλά εσύ μπορείς· άλλοι δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού κατά τη διάρκεια των πραγματικών τους εμπειριών, αλλά εσύ μπορείς να χρησιμοποιήσεις το πραγματικό ανάστημά σου και τις πράξεις σου για να ξεπληρώσεις την αγάπη του Θεού και να γίνεις ισχυρός μάρτυράς Του. Μόνο αυτό μετράει ως πραγματική αγάπη του Θεού.

443. Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αλήθεια. Όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο κατέχεις την αγάπη του Θεού· και όσο περισσότερο κάνεις την αλήθεια πράξη, τόσο περισσότερο είσαι ευλογημένος από τον Θεό. Αν πράττεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, η αγάπη του Θεού για σένα θα σου δώσει σταδιακά τη δυνατότητα να δεις, όπως ακριβώς κατάφερε ο Πέτρος να γνωρίσει τον Θεό: ο Πέτρος είπε ότι ο Θεός όχι μόνο έχει τη σοφία να δημιουργήσει τον ουρανό και τη γη και όλα τα πράγματα, αλλά, επιπλέον, έχει τη σοφία να κάνει πραγματικό έργο στον άνθρωπο. Ο Πέτρος είπε ότι Εκείνος δεν είναι μόνο άξιος της αγάπης του ανθρώπου λόγω της δημιουργίας του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων, αλλά, περισσότερο, λόγω της ικανότητάς Του να δημιουργήσει τον άνθρωπο, να σώσει τον άνθρωπο, να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και να κληροδοτήσει την αγάπη Του σ' αυτόν. Επίσης, ο Πέτρος είπε ότι υπάρχουν πολλά σε Εκείνον που αξίζουν την αγάπη του ανθρώπου. Ο Πέτρος είπε στον Ιησού: «Δεν αξίζεις την αγάπη των ανθρώπων για πολύ περισσότερα από τη δημιουργία του ουρανού και της γης και όλων των πραγμάτων; Υπάρχουν περισσότερα μέσα σ' Εσένα που είναι αξιαγάπητα. Ενεργείς και κινείσαι στην πραγματική ζωή, το Πνεύμα Σου με αγγίζει μέσα μου, με πειθαρχείς, με επιπλήττεις —αυτά τα πράγματα είναι ακόμα πιο άξια της αγάπης των ανθρώπων». Αν θέλεις να δεις και να βιώσεις την αγάπη του Θεού, τότε πρέπει να εξερευνήσεις και να αναζητήσεις στην πραγματική ζωή, και πρέπει να είσαι πρόθυμος να παραμερίσεις τη δική σου σάρκα. Πρέπει να πάρεις αυτή την απόφαση. Πρέπει να είσαι ένας άνθρωπος με αποφασιστικότητα, ο οποίος μπορεί να ικανοποιήσει τον Θεό σε όλα τα πράγματα, χωρίς να είναι τεμπέλης ή να επιθυμεί τις απολαύσεις της σάρκας, κάποιος που δεν ζει για τη σάρκα, αλλά για τον Θεό. Μπορεί να υπάρχουν φορές που δεν ικανοποιείς τον Θεό. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν καταλαβαίνεις το θέλημα του Θεού. Την επόμενη φορά, αν και θα χρειαστεί περισσότερη προσπάθεια, πρέπει να Τον ικανοποιήσεις και δεν πρέπει να ικανοποιήσεις τη σάρκα. Όταν το βιώσεις με αυτόν τον τρόπο, θα γνωρίσεις τον Θεό. Θα δεις ότι ο Θεός μπορούσε να δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη και όλα τα άλλα πράγματα, ότι έχει ενσαρκωθεί έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν πραγματικά και ουσιαστικά να Τον δουν και να κοινωνήσουν πραγματικά και

ουσιαστικά μαζί Του, και ότι είναι ικανός να περπατήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, ότι το Πνεύμα Του μπορεί να οδηγήσει τους ανθρώπους στην τελείωση στην πραγματική ζωή, επιτρέποντάς τους να δουν την ομορφιά Του και να βιώσουν την πειθαρχία Του, την συμμόρφωσή Του και τις ευλογίες Του. Αν τα βιώνεις πάντα με αυτόν τον τρόπο, στην πραγματική ζωή θα είσαι αχώριστος από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή η σχέση σου με τον Θεό παύσει να είναι κανονική, θα είσαι σε θέση να υποστείς αποδοκιμασία και να αισθανθείς τύψεις. Όταν έχεις μια κανονική σχέση με τον Θεό, ποτέ δεν θα θελήσεις να φύγεις από τον Θεό, και εάν κάποια στιγμή ο Θεός πει ότι θα σε αφήσει, θα φοβηθείς και θα πεις ότι θα προτιμούσες να πεθάνεις παρά να εγκαταλειφθείς από τον Θεό. Μόλις αποκτήσεις αυτά τα συναισθήματα, θα αισθανθείς ότι δεν είσαι σε θέση να αφήσεις τον Θεό και, με αυτόν τον τρόπο, θα έχεις ένα θεμέλιο και θα απολαύσεις πραγματικά την αγάπη του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτοί που αγαπούν τον Θεό θα ζουν για πάντα μέσα στο φως Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

444. Πόσο ακριβώς αγαπάς τον Θεό σήμερα; Και πόσα ακριβώς ξέρεις για όλα όσα έχει κάνει μέσα σου ο Θεός; Αυτά είναι τα πράγματα που θα πρέπει να μάθεις. Όταν έρθει ο Θεός στη γη, όλα όσα έχει κάνει στον άνθρωπο και όσα έχει επιτρέψει στον άνθρωπο να δει είναι ώστε ο άνθρωπος να Τον αγαπήσει και να Τον γνωρίσει πραγματικά. Το ότι ο άνθρωπος είναι ικανός να υποφέρει για τον Θεό και ότι κατάφερε να φθάσει μέχρι εδώ είναι, από μια άποψη, χάρη στην αγάπη του Θεού, και από την άλλη, είναι χάρη στη σωτηρία του Θεού· επίσης, είναι χάρη στο έργο της κρίσεως και του παιδέματος που έχει επιτελέσει ο Θεός στον άνθρωπο. Εάν εσείς δεν έχετε κριθεί, παιδευτεί και δοκιμαστεί από τον Θεό, και αν ο Θεός δεν σας έχει κάνει να υποφέρετε, τότε, ειλικρινά, δεν αγαπάτε στ' αλήθεια τον Θεό. Όσο μεγαλύτερο είναι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο και όσο περισσότερο υποφέρει ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο μπορεί να δείξει πόσο σημαντικό είναι το έργο του Θεού, τόσο περισσότερο μπορεί η καρδιά του ανθρώπου να αγαπήσει αληθινά τον Θεό. Πώς μαθαίνεις πώς να αγαπήσεις τον Θεό; Χωρίς βασανιστήρια και ραφινάρισμα, χωρίς επίπονες δοκιμασίες —και αν, επιπλέον, όλα όσα έδινε ο Θεός στον άνθρωπο ήταν χάρη, αγάπη και έλεος— θα ήσουν ικανός να επιτύχεις αληθινή αγάπη για τον Θεό; Από τη μία, κατά τις δοκιμασίες του Θεού, ο άνθρωπος μαθαίνει τις αδυναμίες του και βλέπει ότι είναι ασήμαντος, ποταπός τιποτένιος, ότι δεν έχει τίποτα, δεν είναι τίποτα. Από την άλλη, κατά τις δοκιμασίες Του, ο Θεός δημιουργεί

για τον άνθρωπο διαφορετικά περιβάλλοντα, τα οποία τον καθιστούν ικανότερο να βιώσει την ομορφιά του Θεού. Παρόλο που ο πόνος είναι μεγάλος, και πολλές φορές ανυπόφορος —φθάνοντας, μάλιστα, μέχρι το σημείο της συντριπτικής θλίψης— όταν τον βιώσει, ο άνθρωπος βλέπει πόσο όμορφο είναι το έργο του Θεού σ' αυτόν, και μόνο πάνω σ' αυτό το θεμέλιο γεννιέται στον άνθρωπο η αληθινή αγάπη για τον Θεό. Σήμερα, ο άνθρωπος βλέπει ότι μονάχα με τη χάρη, την αγάπη και το έλεος του Θεού, δεν είναι ικανός να γνωρίσει αληθινά τον εαυτό του, πόσο μάλλον να γνωρίσει την ουσία του ανθρώπου. Μόνο μέσα από το ραφινάρισμα και την κρίση του Θεού, μόνο κατά τη διάρκεια ενός τέτοιου ραφιναρίσματος μπορεί ο άνθρωπος να γνωρίσει τις αδυναμίες του και να μάθει ότι δεν έχει τίποτα. Επομένως, η αγάπη του ανθρώπου για τον Θεό χτίζεται πάνω στα θεμέλια του ραφιναρίσματος και της κρίσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

445. Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν αυτή τη γνώση. Πιστεύουν ότι η ταλαιπωρία δεν έχει αξία, ότι ο κόσμος τούς έχει απαρνηθεί, ότι η ζωή στο σπίτι τους είναι ταραγμένη, ότι δεν τους αγαπά ο Θεός και ότι οι προοπτικές τους είναι ζοφερές. Η ταλαιπωρία μερικών ανθρώπων φτάνει στα άκρα, και οι σκέψεις τους στρέφονται στον θάνατο. Αυτή δεν είναι η πραγματική αγάπη προς τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί είναι δειλοί, δεν έχουν επιμονή, είναι ασθενείς και αδύναμοι! Ο Θεός λαχταρά ο άνθρωπος να Τον αγαπά, αλλά όσο περισσότερο Τον αγαπά ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο υποφέρει, και όσο περισσότερο Τον αγαπά ο άνθρωπος, τόσο μεγαλύτερες είναι οι δοκιμασίες του. Εάν Τον αγαπάς, τότε θα υποστείς κάθε είδους ταλαιπωρία —και εάν δεν Τον αγαπάς, τότε ίσως όλα να σου είναι εύκολα και όλα να είναι γαλήνια γύρω σου. Όταν αγαπήσεις τον Θεό, θα νιώσεις ότι πολλά πράγματα γύρω σου είναι αξεπέραστα, και επειδή το ανάστημά σου είναι πολύ μικρό, θα εξευγενιστείς. Επίσης, δεν είσαι ικανός να ικανοποιήσεις τον Θεό και θα νιώθεις πάντα ότι το θέλημα του Θεού είναι πολύ μεγαλόπνοο, ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να το φτάσει. Για όλους αυτούς τους λόγους, εσύ θα εξευγενιστείς —επειδή υπάρχει πολλή αδυναμία μέσα σου και μεγάλο μέρος που δεν μπορεί να ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού, θα εξευγενιστείς μέσα σου. Παρόλα αυτά, θα πρέπει να δείτε καθαρά ότι ο εξαγνισμός επιτυγχάνεται μόνο μέσω εξευγενισμού. Έτσι, κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, πρέπει να

γίνετε μάρτυρες του Θεού. Άσχετα από το πόσο υποφέρετε, θα πρέπει να προχωρήσετε μέχρι το τέλος και, ακόμα και στην τελευταία σας πνοή, πρέπει να είστε ακόμα πιστοί στον Θεό, να είστε στο έλεός Του. Μόνο έτσι αγαπά κανείς αληθινά τον Θεό και μόνο αυτή είναι η δυνατή και ηχηρή μαρτυρία. Όταν σε βάζει σε πειρασμό ο Σατανάς, θα πρέπει να λες: «Η καρδιά μου ανήκει στον Θεό, κι ο Θεός μ' έχει ήδη κερδίσει. Δεν μπορώ να σε ικανοποιήσω —πρέπει να αφιερώσω όλο μου το είναι στην ικανοποίηση του Θεού». Όσο περισσότερο ικανοποιείς τον Θεό, τόσο περισσότερο ο Θεός σε ευλογεί και τόσο ισχυρότερη είναι η αγάπη σου για τον Θεό. Και τόσο, επίσης, θα έχεις πίστη και αποφασιστικότητα και θα νιώθεις ότι τίποτα δεν είναι πιο πολύτιμο και σημαντικό όσο μια ζωή που δαπανάται στην αγάπη για τον Θεό. Μπορεί να πει κανείς ότι ο άνθρωπος πρέπει μόνο να αγαπά τον Θεό για να μην έχει θλίψη. Παρόλο που υπάρχουν στιγμές όπου η σάρκα σου είναι ασθενής και σε πολιορκούν πολλές αληθινές δυσκολίες, αυτές τις στιγμές θα βασίζεσαι πραγματικά στον Θεό και θα παρηγορείσαι μέσα στο πνεύμα σου και θα νιώθεις βεβαιότητα κι ότι έχεις κάπου να βασιστείς. Έτσι, θα μπορέσεις να ξεπεράσεις πολλά περιβάλλοντα, κι έτσι δεν θα παραπονιέσαι για τον Θεό εξαιτίας της οδύνης που υφίστασαι. Θα θέλεις να ψάλλεις, να χορεύεις, να προσεύχεσαι, να συμμετέχεις σε συναθροίσεις και να κοινωνείς, να σκέφτεσαι τον Θεό, και θα νιώθεις ότι όλος ο κόσμος, όλα τα ζητήματα και όλα τα πράγματα γύρω σου, που έχει οργανώσει ο Θεός, είναι τα κατάλληλα. Εάν δεν αγαπάς τον Θεό, όλα όσα κοιτάζεις θα σου είναι ανιαρά, τίποτα δεν θα σου είναι ευχάριστο στο μάτι. Μέσα στο πνεύμα σου, δεν θα είσαι ελεύθερος, αλλά καταπιεσμένος, η καρδιά σου θα παραπονιέται πάντοτε για τον Θεό και θα νιώθεις πάντοτε ότι υποφέρεις τόσο πολύ μαρτύριο, και ότι είναι τόσο άδικο. Εάν η επιδίωξή σου δεν είναι προς χάριν της ευτυχίας, αλλά για να ικανοποιήσεις τον Θεό και να μη σε κατηγορήσει ο Σατανάς, τότε μια τέτοια επιδίωξη θα σου δώσει μεγάλη δύναμη να αγαπήσεις τον Θεό. Ο άνθρωπος είναι ικανός να εκτελέσει όλα όσα λέει ο Θεός, και όλα όσα κάνει είναι ικανά να ικανοποιήσουν τον Θεό —αυτό σημαίνει να κατέχεσαι από την πραγματικότητα. Το να επιδιώκεις την ικανοποίηση του Θεού σημαίνει να χρησιμοποιείς την αγάπη προς τον Θεό για να κάνεις τον λόγο Του πράξη. Ανεξάρτητα από την εποχή —ακόμα και όταν οι άλλοι είναι αδύναμοι— μέσα σου έχεις ακόμα μια καρδιά που αγαπά τον Θεό, που ποθεί βαθιά τον Θεό, που Τον αποζητά. Αυτό είναι αληθινό ανάστημα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Την ομορφιά του Θεού μπορείς να τη γνωρίσεις μόνο βιώνοντας επίπονες δοκιμασίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

446. Κατά τη διάρκεια του πικρού εξευγενισμού μπορεί ο άνθρωπος να βρεθεί ευκολότερα υπό την επιρροή του Σατανά, οπότε πώς θα πρέπει να αγαπάς τον Θεό κατά τον εξευγενισμό αυτόν; Θα πρέπει να επιστρατεύσεις τη θέλησή σου, να αποθέσεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού και να Του αφιερώσεις όσο χρόνο σού απομένει. Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο σε εξευγενίζει ο Θεός, θα πρέπει να είσαι σε θέση να κάνεις πράξη την αλήθεια, ώστε να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού, και θα πρέπει να αναλάβεις ο ίδιος την ευθύνη να αναζητάς τον Θεό και να αναζητάς την κοινωνία. Σε τέτοιες στιγμές, όσο πιο παθητικός είσαι, τόσο πιο αρνητικός θα γίνεις και τόσο ευκολότερο θα είναι να υποτροπιάσεις. Όταν είναι απαραίτητο να εκπληρώσεις τη λειτουργία σου, παρόλο που δεν την εκπληρώνεις καλά, κάνεις ό,τι μπορείς χρησιμοποιώντας τίποτα άλλο παρά την αγάπη σου για τον Θεό· ανεξάρτητα από το τι λένε οι άλλοι —είτε λένε πως τα έχεις πάει καλά είτε πως τα έχεις πάει άσχημα— οι προθέσεις σου είναι σωστές και δεν είσαι αυτάρεσκος, διότι ενεργείς προς όφελος του Θεού. Όταν οι άλλοι σε παρερμηνεύουν, μπορείς να προσευχηθείς στον Θεό, λέγοντας: «Ω, Θεέ μου! Δεν ζητώ οι άλλοι να με ανέχονται και να μου φέρονται καλά, μήτε να με καταλαβαίνουν και να με επιδοκιμάζουν. Ζητώ μόνο να μπορώ να Σε αγαπώ στην καρδιά μου, να είμαι γαλήνιος στην καρδιά μου και να έχω καθαρή τη συνείδησή μου. Δεν ζητώ να με επαινούν οι άλλοι, ούτε να με έχουν σε μεγάλη εκτίμηση· επιζητώ μόνο να Σε ικανοποιώ από καρδιάς· εκπληρώνω τον ρόλο μου κάνοντας όλα όσα μπορώ και, παρόλο που είμαι ανόητος, χαζός, χαμηλού επιπέδου και τυφλός, γνωρίζω πως είσαι αξιαγάπητος και είμαι διατεθειμένος να Σου αφιερώσω όλα όσα έχω». Μόλις προσευχηθείς με αυτόν τον τρόπο, θα αναδυθεί η αγάπη σου για τον Θεό και θα νιώσεις πολύ πιο ανακουφισμένος μέσα στην καρδιά σου. Αυτό σημαίνει να κάνεις πράξη την αγάπη για τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο βιώνοντας τον εξευγενισμό μπορεί ο άνθρωπος να κατέχει αληθινή αγάπη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

447. Πώς θα πρέπει να αγαπά ο άνθρωπος τον Θεό κατά τη διάρκεια του εξευγενισμού; Χρησιμοποιώντας την απόφασή του να αγαπά τον Θεό για να αποδεχτεί τον εξευγενισμό Του: Κατά τη διάρκεια του εξευγενισμού, μέσα σου βασανίζεσαι σαν να σου στρίβουν ένα μαχαίρι

στην καρδιά, κι όμως είσαι πρόθυμος να ικανοποιήσεις τον Θεό χρησιμοποιώντας την καρδιά σου που Τον αγαπά, ενώ δεν είσαι πρόθυμος να φροντίσεις τη σάρκα. Αυτό σημαίνει να κάνεις πράξη την αγάπη για τον Θεό. Μέσα σου πονάς και ο πόνος σου έχει φτάσει σε ένα συγκεκριμένο σημείο, κι όμως εξακολουθείς να είσαι πρόθυμος να παρουσιαστείς ενώπιον του Θεού και να προσευχηθείς, λέγοντας: «Ω, Θεέ μου! Δεν μπορώ να Σε αφήσω. Παρόλο που υπάρχει σκοτάδι μέσα μου, επιθυμώ να Σε ικανοποιώ· γνωρίζεις την καρδιά μου και θα ήθελα να επενδύσεις περισσότερη από την αγάπη Σου μέσα μου». Αυτό είναι άσκηση κατά τον εξευγενισμό. Αν χρησιμοποιείς την αγάπη για τον Θεό σαν θεμέλιο, ο εξευγενισμός μπορεί να σε φέρει πιο κοντά στον Θεό και να σε κάνει πιο οικείο Του. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να παραδώσεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού. Εάν προσφέρεις και αποθέσεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού, τότε κατά τον εξευγενισμό θα είναι αδύνατο να αρνηθείς ή να εγκαταλείψεις τον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, η σχέση σου με τον Θεό θα γίνεται όλο και πιο στενή και όλο και πιο κανονική, ενώ η κοινωνία σου με τον Θεό θα γίνεται όλο και πιο συχνή. Εάν ασκείσαι πάντοτε με αυτόν τον τρόπο, τότε θα περνάς περισσότερο χρόνο υπό το φως του Θεού και περισσότερο χρόνο υπό την καθοδήγηση του λόγου Του. Επίσης, θα υπάρχουν ολοένα περισσότερες αλλαγές στη διάθεσή σου, ενώ η γνώση σου θα αυξάνεται μέρα με τη μέρα. Όταν έρθει η μέρα που θα σε βρουν ξαφνικά οι δοκιμασίες του Θεού, όχι μόνο θα μπορέσεις να σταθείς στο πλευρό του Θεού, αλλά θα μπορέσεις και να καταθέσεις μαρτυρία για τον Θεό. Εκείνη τη στιγμή, θα είσαι σαν τον Ιώβ ή τον Πέτρο. Εάν έχεις καταθέσει μαρτυρία για τον Θεό, θα Τον αγαπάς πραγματικά και θα δώσεις τη ζωή σου γι' Αυτόν με προθυμία· θα γίνεις μάρτυρας του Θεού και αγαπητός στον Θεό. Η αγάπη που έχει βιώσει τον εξευγενισμό είναι δυνατή, όχι αδύναμη. Ανεξάρτητα από το πότε και το πώς σε υποβάλλει ο Θεός στις δοκιμασίες Του, είσαι σε θέση να μην ανησυχείς για το αν θα ζήσεις ή αν θα πεθάνεις, να παραμερίζεις τα πάντα για τον Θεό με προθυμία και να υπομένεις το οτιδήποτε για τον Θεό με ευχαρίστηση —έτσι, η αγάπη σου θα είναι αγνή και η πίστη σου αληθινή. Μόνο τότε θα γίνεις κάποιος τον οποίο αγαπά πραγματικά ο Θεός και τον οποίο έχει πραγματικά οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο βιώνοντας τον εξευγενισμό μπορεί ο άνθρωπος να κατέχει αληθινή αγάπη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

448. Ο Θεός παιδεύει και κρίνει τον άνθρωπο, επειδή αυτό απαιτείται από το έργο Του και, κυρίως, επειδή το χρειάζεται ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος πρέπει να παιδεύεται και να κρίνεται, και μόνο τότε μπορεί να επιτύχει την αγάπη για τον Θεό. Σήμερα, είστε απόλυτα πεπεισμένοι, αλλά όταν συναντήσετε την παραμικρή αναποδιά, τότε έχετε πρόβλημα. Το ανάστημά σας είναι ακόμα πολύ μικρό και πρέπει να αποκτήσετε εμπειρία ακόμα περισσότερης παίδευσης και κρίσης για να αποκτήσετε βαθύτερη γνώση. Σήμερα, έχετε κάποιο φόβο Θεού, σέβεστε τον Θεό, και ξέρετε ότι είναι ο αληθινός Θεός, αλλά δεν έχετε μεγάλη αγάπη γι' Αυτόν, πολύ λιγότερο δε, έχετε επιτύχει μια καθαρή αγάπη. Οι γνώσεις σας είναι πολύ επιφανειακές και το ανάστημά σας εξακολουθεί να είναι ανεπαρκές. Όταν πραγματικά συναντάτε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, ακόμα δεν έχετε γίνει μάρτυρες, πολύ μικρό ποσοστό από την είσοδό σας είναι ενεργό και δεν έχετε ιδέα για το πώς να το κάνετε πράξη. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι παθητικοί και αδρανείς. Αγαπούν μόνο κρυφά τον Θεό μέσα στις καρδιές τους, αλλά δεν έχουν κανένα τρόπο να το κάνουν πράξη, ούτε είναι σαφείς όσον αφορά τους στόχους τους. Εκείνοι που έχουν οδηγηθεί στην τελείωση όχι μόνο κατέχουν κανονική ανθρώπινη φύση, αλλά διαθέτουν και αλήθειες που ξεπερνούν τα μέτρα της συνείδησης και είναι υψηλότερες από τα πρότυπα της συνείδησης· δεν χρησιμοποιούν μόνο τη συνείδησή τους για να ξεπληρώσουν την αγάπη του Θεού, αλλά, πέρα από αυτό, έχουν γνωρίσει τον Θεό και έχουν δει ότι ο Θεός είναι υπέροχος και άξιος της αγάπης του ανθρώπου και ότι υπάρχουν τόσα πολλά που πρέπει να αγαπάς στον Θεό, που ο άνθρωπος δεν μπορεί παρά να Τον αγαπάει. Η αγάπη που έχουν για τον Θεό όσοι έχουν οδηγηθεί στην τελείωση, υφίσταται για να εκπληρώσουν τις προσωπικές τους προσδοκίες. Η αγάπη τους είναι μια αυθόρμητη αγάπη, μια αγάπη που δεν ζητά τίποτα σε αντάλλαγμα και δεν είναι αντικείμενο ανταλλαγής. Αγαπούν τον Θεό μόνο εξαιτίας της γνώσης τους γι' Αυτόν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για το αν ο Θεός τους χαρίζει χάρες και είναι ικανοποιημένοι μόνο με το να ικανοποιήσουν τον Θεό. Δεν κάνουν συμφωνίες με τον Θεό, ούτε μετράνε την αγάπη τους για τον Θεό βάσει της συνείδησής τους: μου έδωσες, επομένως Σε αγαπώ ως αντάλλαγμα, αν δεν μου δώσεις, τότε δεν έχω τίποτα για Σένα σε αντάλλαγμα. Εκείνοι που έχουν οδηγηθεί στην τελείωση πάντοτε πιστεύουν το εξής: ο Θεός είναι ο Δημιουργός και εκτελεί το έργο Του σ' εμάς. Αφού έχω αυτή την ευκαιρία, προϋπόθεση και τα προσόντα για να οδηγηθώ στην τελείωση, η επιδίωξή μου θα πρέπει να είναι να ζήσω μια ζωή με νόημα και θα πρέπει να Τον ικανοποιήσω.

449. Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Πέτρος βίωσε τον εξευγενισμό εκατοντάδες φορές και υποβλήθηκε σε πολλά οδυνηρά μαρτύρια. Ο εξευγενισμός αυτός έγινε το θεμέλιο της υπέρτατης αγάπης του για τον Θεό, καθώς και η σημαντικότερη εμπειρία ολόκληρης της ζωής του. Το γεγονός πως ήταν ικανός να διακατέχεται από υπέρτατη αγάπη για τον Θεό οφειλόταν, κατά μία έννοια, στην απόφασή του να αγαπά τον Θεό· κυρίως, ωστόσο, οφειλόταν στον εξευγενισμό και την ταλαιπωρία που υπέστη. Η ταλαιπωρία αυτή έγινε ο οδηγός του στο μονοπάτι της αγάπης για τον Θεό, όπως και το πιο αξιομνημόνευτο πράγμα γι' αυτόν. Αν οι άνθρωποι δεν υποστούν τον πόνο του εξευγενισμού όταν αγαπούν τον Θεό, τότε η αγάπη τους είναι γεμάτη με ακαθαρσίες και τις δικές τους προτιμήσεις· μια αγάπη όπως αυτή είναι γεμάτη ιδέες του Σατανά και είναι ουσιαστικά ανίκανη να ικανοποιήσει το θέλημα του Θεού. Το να έχεις την αποφασιστικότητα να αγαπάς τον Θεό δεν είναι το ίδιο με το να αγαπάς πραγματικά τον Θεό. Παρόλο που όλα όσα σκέφτονται στις καρδιές τους είναι για να αγαπούν και να ικανοποιούν τον Θεό, και παρόλο που οι σκέψεις τους φαίνονται να είναι απόλυτα αφοσιωμένες στον Θεό και απαλλαγμένες από οποιεσδήποτε ανθρώπινες ιδέες, όταν οι σκέψεις τους έρχονται ενώπιον του Θεού, Αυτός δεν επαινεί ούτε ευλογεί αυτές τις σκέψεις. Ακόμη κι όταν οι άνθρωποι έχουν κατανοήσει πλήρως όλες τις αλήθειες —όταν έχουν καταφέρει να τις γνωρίσουν όλες— δεν μπορεί να ειπωθεί πως αυτό είναι σημάδι πως αγαπούν τον Θεό, ούτε και να ειπωθεί πως οι άνθρωποι αυτοί όντως αγαπούν τον Θεό. Παρόλο που έχουν κατανοήσει πολλές αλήθειες, χωρίς να υποβληθούν σε εξευγενισμό, οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να κάνουν πράξη τις αλήθειες αυτές· μόνο κατά τη διάρκεια του εξευγενισμού μπορούν οι άνθρωποι να κατανοήσουν το πραγματικό νόημα αυτών των αληθειών, μόνο τότε μπορούν οι άνθρωποι να εκτιμήσουν αληθινά το εσωτερικό τους νόημα. Τη στιγμή εκείνη, όταν προσπαθήσουν ξανά, θα μπορούν να κάνουν πράξη τις αλήθειες σωστά και σύμφωνα με το θέλημα του Θεού· τη στιγμή εκείνη, οι ανθρώπινες ιδέες τους ελαττώνονται, η ανθρώπινη διαφθορά τους μειώνεται και τα ανθρώπινα συναισθήματά τους περιορίζονται· μόνο εκείνη τη στιγμή είναι η άσκησή τους μια πραγματική εκδήλωση αγάπης για τον Θεό. Το αποτέλεσμα της αλήθειας της αγάπης για τον Θεό δεν επιτυγχάνεται μέσω προφορικής γνώσης ή πνευματικής πρόθεσης, ούτε και μπορεί να επιτευχθεί απλώς και μόνο

κατανοώντας αυτήν την αλήθεια. Προϋποθέτει να πληρώσουν οι άνθρωποι κάποιο τίμημα, να υποστούν πολλή πίκρα κατά τον εξευγενισμό και μόνο τότε θα γίνει η αγάπη τους αγνή και αυτή που επιθυμεί η καρδιά του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο βιώνοντας τον εξευγενισμό μπορεί ο άνθρωπος να κατέχει αληθινή αγάπη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

450. Πολύ κοντά στο τέλος της ζωής του, αφού είχε οδηγηθεί στην τελείωση, ο Πέτρος είπε: «Ω Θεέ! Αν μπορούσα να ζήσω μερικά ακόμα χρόνια, θα ήθελα να επιτύχω μια καθαρότερη και βαθύτερη αγάπη για Σένα». Λίγο πριν σταυρωθεί, μέσα στην καρδιά του προσευχόταν: «Ω Θεέ! Η στιγμή Σου ήρθε τώρα, έφτασε η ώρα που ετοίμασες για μένα. Πρέπει να σταυρωθώ για Σένα, πρέπει να γίνω μάρτυρας για Σένα και ελπίζω ότι η αγάπη μου μπορεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις Σου και ότι μπορεί να γίνει αγνότερη. Σήμερα, το να μπορέσω να πεθάνω για Σένα και να καρφωθώ στον σταυρό για Σένα, είναι παρήγορο και καθησυχαστικό για μένα, γιατί τίποτα δεν είναι πιο ευχάριστο για μένα παρά το να μπορώ να σταυρωθώ για Σένα και να ικανοποιήσω τις επιθυμίες Σου και να είμαι ικανός να παραδοθώ σε Σένα, να προσφέρω τη ζωή μου σ' Εσένα. Ω, Θεέ! Είσαι τόσο αξιαγάπητος! Εάν ήθελες να μου επιτρέψεις να ζήσω, θα ήμουν ακόμα πιο πρόθυμος να Σε αγαπώ. Όσο είμαι ζωντανός, θα Σε αγαπώ. Θέλω να Σε αγαπώ ακόμη πιο βαθιά. Με κρίνεις και με παιδεύεις και με δοκιμάζεις, γιατί δεν είμαι δίκαιος, γιατί αμάρτησα. Και η δίκαιη διάθεσή Σου γίνεται πιο εμφανής σ' εμένα. Αυτό είναι ευλογία για μένα, γιατί μπορώ να Σε αγαπώ πιο βαθιά και είμαι πρόθυμος να Σ' αγαπώ με αυτόν τον τρόπο ακόμα κι αν δεν με αγαπάς. Είμαι πρόθυμος να δω τη δίκαιη διάθεσή Σου, γιατί αυτό με κάνει ακόμη πιο ικανό να ζήσω μια ζωή με νόημα. Αισθάνομαι ότι η ζωή μου τώρα είναι πιο σημαντική, γιατί σταυρώνομαι για χάρη Σου και έχει απόλυτο νόημα το να πεθάνω για Σένα. Ακόμα όμως δεν αισθάνομαι ικανοποιημένος, επειδή ξέρω πολύ λίγα για Σένα, ξέρω ότι δεν μπορώ να εκπληρώσω πλήρως τις επιθυμίες Σου και Σου έχω ξεπληρώσει πολύ λίγα. Στη ζωή μου, δεν έχω καταφέρει να επιστρέψω το όλον μου σ' Εσένα· ακόμη απέχω από κάτι τέτοιο. Καθώς θυμάμαι αυτή τη στιγμή, αισθάνομαι τόσο υποχρεωμένος σ' Εσένα, και δεν έχω παρά αυτή τη στιγμή για να αντισταθμίσω όλα τα λάθη μου και όλη την αγάπη που δεν Σου έχω ξεπληρώσει».

451. Ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώξει να βιώσει μια ζωή με νόημα, και δεν πρέπει να είναι ικανοποιημένος με τις τρέχουσες συνθήκες του. Για να βιώσεις το παράδειγμα του Πέτρου, πρέπει να διαθέτεις τις γνώσεις και τις εμπειρίες του Πέτρου. Ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώκει πράγματα που είναι υψηλότερα και πιο βαθιά. Πρέπει να επιδιώκει μια βαθύτερη, καθαρότερη αγάπη για τον Θεό και μια ζωή που έχει αξία και νόημα. Μόνο αυτό είναι η ζωή και μόνο τότε ο άνθρωπος θα είναι ίδιος με τον Πέτρο. Πρέπει να εστιάσεις στην ενεργό είσοδό σου στην θετική πλευρά και δεν πρέπει να επιτρέψεις υποτακτικά στον εαυτό σου να υποχωρήσει για λόγους στιγμιαίας ευκολίας, ενώ αγνοείς πιο βαθιές, πιο συγκεκριμένες και πιο πρακτικές αλήθειες. Η αγάπη σου πρέπει να είναι έμπρακτη και πρέπει να βρεις τρόπους για να απελευθερωθείς από αυτήν την αλλοτριωμένη, ξέγνοιαστη ζωή που δεν διαφέρει από τη ζωή ενός ζώου. Πρέπει να βιώσεις μια ζωή με νόημα, μια ζωή με αξία και δεν πρέπει να ξεγελάς τον εαυτό σου ή να μεταχειρίζεσαι τη ζωή σου σαν ένα παιχνίδι με το οποίο παίζεις. Για όλους όσοι φιλοδοξούν να αγαπήσουν τον Θεό, δεν υπάρχουν άπιαστες αλήθειες ή μια δικαιοσύνη στην οποία δεν μπορούν να παραμείνουν πιστοί. Πώς πρέπει να ζήσεις τη ζωή σου; Πώς πρέπει να αγαπάς τον Θεό και να χρησιμοποιήσεις αυτή την αγάπη για να ικανοποιήσεις την επιθυμία Του; Δεν υπάρχει πιο σημαντικό θέμα από αυτό στη ζωή σου. Πάνω απ' όλα, πρέπει να έχεις τέτοιες φιλοδοξίες και επιμονή, και δεν θα πρέπει να είσαι σαν εκείνα τα δειλά και αδύναμα άτομα. Πρέπει να μάθεις πώς να αποκτάς εμπειρία μιας ουσιαστικής ζωής και να βιώνεις ουσιαστικές αλήθειες και να μην συμπεριφέρεσαι στον εαυτό σου επιπόλαια με αυτόν τον τρόπο. Χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, η ζωή σου θα σε προσπεράσει και μετά από αυτό, θα έχεις, άραγε, άλλη μια ευκαιρία να αγαπήσεις τον Θεό; Μπορεί ο άνθρωπος να αγαπάει τον Θεό όταν πεθάνει; Πρέπει να έχεις τις ίδιες φιλοδοξίες και την ίδια συνείδηση με τον Πέτρο. Η ζωή σου πρέπει να έχει νόημα και δεν πρέπει να παίζεις παιχνίδια με τον εαυτό σου. Ως άνθρωπος και ως άτομο που ακολουθεί τον Θεό, πρέπει να είσαι σε θέση να εξετάσεις προσεκτικά το πώς αντιμετωπίζεις τη ζωή σου, πώς πρέπει να προσφέρεις τον εαυτό σου στον Θεό, πώς πρέπει να έχεις μια πιο ουσιαστική πίστη στον Θεό και πώς, εφόσον αγαπάς τον Θεό, θα πρέπει να Τον αγαπάς με έναν τρόπο που είναι πιο καθαρός, πιο όμορφος και πιο καλός.

452. Αν οι άνθρωποι επιθυμούν να αγαπήσουν τον Θεό, πρέπει να δοκιμάσουν την ομορφιά του Θεού και να δουν την ομορφιά του Θεού. Μόνο τότε μπορεί να υπάρξει μέσα τους μια καρδιά που αγαπά τον Θεό, μια καρδιά που είναι πρόθυμη να δαπανηθεί πιστά για τον Θεό. Ο Θεός δεν κάνει τους ανθρώπους να Τον αγαπούν με γράμματα ή τη φαντασία τους, και δεν αναγκάζει τους ανθρώπους να Τον αγαπούν. Αντίθετα, τους κάνει να Τον αγαπούν με δική τους βούληση, και τους κάνει να δουν την ομορφιά Του στο έργο και τις ομιλίες Του, και μετά γεννάται μέσα τους η αγάπη για τον Θεό. Μόνο με αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι μπορούν πραγματικά να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό. Οι άνθρωποι δεν αγαπούν τον Θεό επειδή έχουν παροτρυνθεί να το πράξουν από άλλους, και ούτε πρόκειται για μια στιγμιαία συναισθηματική παρόρμηση. Αγαπούν τον Θεό επειδή είδαν την ομορφιά Του, έχουν δει ότι υπάρχουν τόσα πολλά από αυτά που είναι άξια της αγάπης των ανθρώπων, επειδή έχουν δει τη σωτηρία, τη σοφία και τις θαυμαστές πράξεις του Θεού —και ως εκ τούτου, εξυμνούν πραγματικά τον Θεό, και πραγματικά Τον ποθούν διακαώς, και εγείρεται ένα τέτοιο πάθος, ώστε να μην μπορούν να επιβιώσουν χωρίς να κερδίσουν τον Θεό. Ο λόγος για τον οποίο αυτοί που πραγματικά μαρτυρούν στον Θεό είναι σε θέση να δώσουν μια ηχηρή μαρτυρία σε Αυτόν, είναι επειδή η μαρτυρία τους έχει τα θεμέλιά της στην αληθινή γνώση και στην αληθινή λαχτάρα για τον Θεό. Δεν προκύπτει σύμφωνα με μια συναισθηματική παρόρμηση, αλλά σύμφωνα με τη γνώση του Θεού και τη διάθεσή Του. Επειδή έχουν γνωρίσει τον Θεό, αισθάνονται ότι πρέπει να μαρτυρήσουν σίγουρα στον Θεό και να κάνουν όλους εκείνους που λαχταρούν τον Θεό να γνωρίσουν τον Θεό και να γνωρίζουν την ομορφιά του Θεού και την πραγματικότητά Του. Όπως η αγάπη των ανθρώπων για τον Θεό, έτσι και η μαρτυρία τους είναι αυθόρμητη, είναι πραγματική και έχει πραγματική σημασία και αξία. Δεν είναι παθητική ούτε κενή και χωρίς νόημα. Ο λόγος για τον οποίο μόνο όσοι αγαπούν πραγματικά τον Θεό έχουν μεγαλύτερη αξία και νόημα στη ζωή τους και μόνο αυτοί πιστεύουν πραγματικά στον Θεό, είναι επειδή αυτοί οι άνθρωποι ζουν στο φως του Θεού και είναι ικανοί να ζήσουν για το έργο και τη διαχείριση του Θεού. Δεν ζουν στο σκοτάδι, αλλά στο φως. Δεν ζουν ζωές χωρίς νόημα, αλλά ζωές που έχουν ευλογηθεί από τον Θεό. Μόνο αυτοί που αγαπούν τον Θεό είναι σε θέση να μαρτυρήσουν στον Θεό, μόνο αυτοί είναι

μάρτυρες του Θεού, μόνο αυτοί ευλογούνται από τον Θεό και μόνο αυτοί είναι σε θέση να λάβουν τις υποσχέσεις του Θεού. Εκείνοι που αγαπούν τον Θεό είναι οι οικείοι του Θεού, είναι άνθρωποι που αγαπά ο Θεός και μπορούν να απολαύσουν ευλογίες μαζί με τον Θεό. Μόνο αυτοί οι άνθρωποι θα ζήσουν στην αιωνιότητα και μόνο αυτοί θα ζήσουν για πάντα κάτω από τη φροντίδα και την προστασία του Θεού. Ο Θεός είναι για Τον αγαπούν οι άνθρωποι και είναι άξιος της αγάπης όλων των ανθρώπων, αλλά δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ικανοί να αγαπούν τον Θεό και δεν μπορούν όλοι να μαρτυρήσουν στον Θεό και να κατέχουν την εξουσία μαζί με τον Θεό. Επειδή είναι σε θέση να μαρτυρήσουν στον Θεό και να αφιερώσουν όλες τις προσπάθειές τους στο έργο του Θεού, αυτοί που πραγματικά αγαπούν τον Θεό μπορούν να περπατήσουν οπουδήποτε κάτω από τους ουρανούς, χωρίς κανείς να τολμά να τους αντιταχθεί, και μπορούν να ασκήσουν εξουσία στη γη και να κυβερνήσουν όλο τον λαό του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν συγκεντρωθεί από όλο τον κόσμο, μιλούν διαφορετικές γλώσσες και έχουν διαφορετικό χρώμα δέρματος, αλλά η ύπαρξή τους έχει το ίδιο νόημα, όλοι έχουν μια καρδιά που αγαπάει τον Θεό, όλοι γίνονται μάρτυρες του ίδιου πράγματος και έχουν την ίδια αποφασιστικότητα και την ίδια επιθυμία. Εκείνοι που αγαπούν τον Θεό μπορούν να περπατήσουν ελεύθερα σε όλο τον κόσμο, αυτοί που μαρτυρούν στον Θεό μπορούν να ταξιδέψουν σε όλο το σύμπαν. Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι αγαπημένοι του Θεού, είναι ευλογημένοι από τον Θεό και θα ζήσουν για πάντα στο φως Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αυτοί που αγαπούν τον Θεό θα ζουν για πάντα μέσα στο φως Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(ΙΑ) Σχετικά με το πώς να επιτύχει κανείς τη γνώση για τον Θεό

453. Τα τρία στάδια του έργου αποτελούν το σύνολο του έργου του Θεού για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει το έργο και τη διάθεση του Θεού στο έργο της σωτηρίας· χωρίς αυτό το γεγονός, η γνώση σου για τον Θεό δεν είναι παρά κούφιες λέξεις, τίποτα περισσότερο από παροπλισμένες από καθέδρας ομιλίες. Τέτοια γνώση δεν

μπορεί να πείσει ούτε να κατακτήσει τον άνθρωπο, βρίσκεται εκτός πραγματικότητας και δεν είναι αλήθεια. Μπορεί να είναι πολύ χορταστική και ευχάριστη στα αυτιά, αλλά αν έρχεται σε αντίθεση με την έμφυτη διάθεση του Θεού, τότε ο Θεός δεν θα σου χαριστεί. Όχι μόνο δεν θα επιδοκιμάσει τη γνώση σου, αλλά θα σε τιμωρήσει ως αμαρτωλό που Τον βλασφήμησε. Τα λόγια που φανερώνουν γνώση του Θεού, δεν εκφέρονται με ελαφριά καρδιά. Παρόλο που μπορεί να είσαι ευφραδής και γλυκομίλητος, και παρόλο που τα λόγια σου είναι τόσο έξυπνα που μπορείς να πείσεις κάποιον πως το άσπρο είναι μαύρο, και το μαύρο άσπρο, εξακολουθείς να είσαι έξω από τα νερά σου όταν πρόκειται να μιλήσεις για τη γνώση του Θεού. Ο Θεός δεν είναι κάποιος που μπορείς να κρίνεις απερίσκεπτα, να εξυμνείς τυχαία ή να δυσφημείς αδιάφορα. Εξυμνείς τους πάντες και τα πάντα, κι όμως, ιδρώνεις για να βρεις τα σωστά λόγια, προκειμένου να περιγράψεις τη μεγάλη αρετή και φιλευσπλαχνία του Θεού —και αυτό είναι που μαθαίνει ο κάθε χαμένος. Παρόλο που υπάρχουν πολλοί γλωσσολόγοι, ικανοί να περιγράψουν τον Θεό, η ακρίβεια αυτού που περιγράφουν αποτελεί μονάχα το ένα εκατοστό της αλήθειας που λένε άνθρωποι με φτωχό λεξιλόγιο αλλά πλούσια εμπειρία, οι οποίοι ανήκουν στον Θεό. Έτσι, μπορεί να διαφανεί ότι η γνώση του Θεού βρίσκεται στην ακρίβεια και την πραγματικότητα, και όχι στην έξυπνη χρήση των λέξεων ή το πλούσιο λεξιλόγιο, και ότι η γνώση του ανθρώπου και η γνώση για τον Θεό είναι εντελώς άσχετες μεταξύ τους. Το μάθημα για τη γνώση του Θεού είναι σπουδαιότερο από τις φυσικές επιστήμες της ανθρωπότητας. Είναι ένα μάθημα που μπορεί να επιτευχθεί μόνον από έναν ελάχιστο αριθμό από όσους προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό, και δεν επιτυγχάνεται από κάποιον που τυχαίνει να έχει ένα χάρισμα. Άρα, δεν πρέπει να θεωρείτε τη γνώση του Θεού και την επιδίωξη της αλήθειας ως κάτι που κι ένα μικρό παιδί μπορεί να επιτύχει. Ίσως να είσαι απόλυτα επιτυχημένος στην οικογενειακή σου ζωή, στην καριέρα ή τον γάμο σου, αλλά όταν πρόκειται για την αλήθεια και το μάθημα για τη γνώση του Θεού, δεν έχεις να επιδείξεις τίποτε, δεν έχεις επιτύχει τίποτε. Μπορούμε να πούμε ότι η εφαρμογή αλήθειας στην πράξη παρουσιάζει τεράστια δυσκολία για σας, ενώ η γνώση του Θεού αποτελεί ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα. Τούτο είναι που σας δυσκολεύει —εσάς, αλλά και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Μεταξύ εκείνων που είχαν κάποια επιτεύγματα στην υπόθεση της γνώσης του Θεού, δεν υπάρχει σχεδόν κανείς που να ανταποκρίνεται στα πρότυπα. Ο άνθρωπος δεν ξέρει τι σημαίνει να γνωρίζει κάποιος τον Θεό, ή γιατί είναι απαραίτητο να Τον γνωρίζει κάποιος, ή τι θεωρείται γνώση του Θεού. Αυτό δημιουργεί τρομερή σύγχυση στην ανθρωπότητα και είναι

απλά ο μεγαλύτερος γρίφος που έχει αντιμετωπίσει ποτέ —και κανείς δεν είναι ικανός, αλλά ούτε και πρόθυμος να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα, καθώς, μέχρι στιγμής, κανείς από την ανθρωπότητα δεν είχε την παραμικρή επιτυχία στη μελέτη του συγκεκριμένου έργου. Ίσως, όταν ο γρίφος των τριών σταδίων του έργου καταστεί πλέον γνωστός στο ανθρώπινο γένος, να εμφανιστεί αμέσως μετά μια ομάδα χαρισματικών ανθρώπων που θα γνωρίζουν τον Θεό. Φυσικά, ελπίζω να συμβεί αυτό, και, επιπλέον, βρίσκομαι στη διαδικασία της εκτέλεσης αυτού του έργου, και ελπίζω να δω την εμφάνιση περισσότερων χαρισματικών ανθρώπων στο εγγύς μέλλον. Εκείνοι θα γίνουν οι μάρτυρες του γεγονότος των τριών σταδίων του έργου και, φυσικά, θα είναι και οι πρώτοι που θα γίνουν μάρτυρες των τριών σταδίων του έργου. Εάν κατά την ημέρα που το έργο του Θεού φτάσει στο τέλος του, δεν υπάρχουν τέτοιοι χαρισματικοί άνθρωποι ή υπάρχουν μόνον ένας ή δύο, έχοντας αποδεχθεί οι ίδιοι προσωπικά να οδηγηθούν στην τελείωση από τον ενσαρκωμένο Θεό, τότε τίποτα δεν είναι πιο θλιβερό και λυπηρό από αυτό —αν και πρόκειται απλώς για τη χειρότερη περίπτωση. Όπως και να ᾽χει, εξακολουθώ να ελπίζω ότι εκείνοι που το επιδιώκουν πραγματικά μπορούν να κερδίσουν αυτή την ευλογία. Από την αρχή του χρόνου, ποτέ δεν υπήρξε παρόμοιο έργο, ποτέ στην ιστορία της ανθρώπινης εξέλιξης, δεν συνέβη ένα τέτοιο εγχείρημα. Εάν μπορείς πραγματικά να καταστείς ένας από τους πρώτους που γνωρίζουν τον Θεό, τούτο δεν θα ήταν η υψηλότερη τιμή ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα; Θα μπορούσε οποιοδήποτε πλάσμα μεταξύ των ανθρώπων να επαινεθεί περισσότερο από τον Θεό; Ένα τέτοιο έργο δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί από κάποιον, αλλά τελικά θα δρέψει και πάλι την ανταμοιβή του. Ανεξάρτητα από το φύλο ή την εθνικότητά τους, όλοι όσοι είναι ικανοί να επιτύχουν τη γνώση του Θεού, θα λάβουν τελικά τη μεγαλύτερη τιμή από τον Θεό και θα είναι οι μόνοι που θα κατέχουν την εξουσία Του. Τούτο είναι το έργο του παρόντος, αλλά και το έργο του μέλλοντος· είναι το τελευταίο και υψηλότερο έργο που πρόκειται να επιτευχθεί μέσα στα 6.000 χρόνια έργου και αποτελεί έναν τρόπο εργασίας που αποκαλύπτει κάθε κατηγορία ανθρώπου. Μέσα από το έργο της ώθησης του ανθρώπου να γνωρίσει τον Θεό, αποκαλύπτονται οι διαφορετικές τάξεις του ανθρώπου: Όσοι γνωρίζουν τον Θεό, έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του, ενώ αυτοί που δεν Τον γνωρίζουν, δεν έχουν τα προσόντα να λάβουν τις ευλογίες του Θεού και να δεχθούν τις υποσχέσεις Του. Όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι οι οικείοι του Θεού, και όσοι δεν Τον γνωρίζουν δεν μπορούν να ονομάζονται οικείοι Του· οι οικείοι του Θεού μπορούν να λαμβάνουν οποιαδήποτε από τις ευλογίες Του, αλλά

αυτοί που δεν είναι οικείοι Του, δεν είναι άξιοι κανενός από τα έργα Του. Είτε πρόκειται για δοκιμασίες, εξευγενισμό ή κρίση, όλα γίνονται ώστε να επιτραπεί στον άνθρωπο να επιτύχει τελικά γνώση του Θεού και ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να υποταχθεί στον Θεό. Τούτο είναι και το μόνο αποτέλεσμα που τελικά θα επιτευχθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση των τριών σταδίων του έργου του Θεού είναι το μονοπάτι για να γνωρίσεις τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

454. Τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, η ουσία του Θεού, η διάθεση του Θεού —έχουν γίνει όλα γνωστά στην ανθρωπότητα μέσα από τα λόγια Του. Όταν ο άνθρωπος βιώνει τα λόγια του Θεού, ενόσω προσπαθεί να τα κάνει πράξη θα καταφέρει να κατανοήσει τον σκοπό πίσω από τα λόγια που εκφέρει ο Θεός, να κατανοήσει την πηγή και το υπόβαθρο των λόγων του Θεού και να κατανοήσει και να εκτιμήσει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα των λόγων του Θεού. Για την ανθρωπότητα, όλα αυτά είναι πράγματα που πρέπει να βιώσει, να κατανοήσει και να επιτύχει ο άνθρωπος προκειμένου να αποκτήσει την αλήθεια και τη ζωή, να κατανοήσει τις προθέσεις του Θεού, να μεταμορφώσει τη διάθεσή του και να μπορέσει να υπακούει στην κυριαρχία και στις διευθετήσεις του Θεού. Την ίδια στιγμή που ο άνθρωπος βιώνει, κατανοεί και επιτυγχάνει αυτά τα πράγματα, θα έχει αποκτήσει σταδιακά κάποια κατανόηση του Θεού, και τότε θα έχει αποκτήσει, επίσης, διαφορετικούς βαθμούς γνώσης σχετικά με Αυτόν. Αυτή η κατανόηση και γνώση δεν προέρχεται από κάτι που έχει φανταστεί ή συνθέσει ο άνθρωπος, αλλά από αυτά που εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει μέσα του. Μόνο αφότου ο άνθρωπος έχει εκτιμήσει, βιώσει, νιώσει και επιβεβαιώσει αυτά τα πράγματα, αποκτά περιεχόμενο η γνώση του για τον Θεό· μόνο η γνώση που αποκτά εκείνη τη στιγμή ο άνθρωπος είναι πραγματική, αληθινή και ακριβής, και αυτή η διαδικασία —της απόκτησης πραγματικής κατανόησης και γνώσης για τον Θεό καθώς εκτιμά, βιώνει, νιώθει και επιβεβαιώνει τα λόγια Του— δεν είναι άλλη από την αληθινή επικοινωνία μεταξύ ανθρώπου και Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να κατανοήσει πραγματικά τις προθέσεις του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά τα υπάρχοντα και το Είναι του Θεού, φτάνει στο σημείο να καταλάβει και να γνωρίσει πραγματικά την ουσία του Θεού, φτάνει στο σημείο να κατανοήσει και να γνωρίσει σταδιακά τη διάθεση του Θεού, καταφέρνει να είναι πραγματικά βέβαιος και να έχει έναν σωστό ορισμό για την κυριαρχία του Θεού σε όλη την πλάση, και

κερδίζει ουσιαστικό προσανατολισμό και γνώση της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Εν μέσω αυτού του είδους επικοινωνίας, ο άνθρωπος αλλάζει, βήμα-βήμα, τις ιδέες του για τον Θεό, δεν Τον πλάθει πλέον στο μυαλό του, δεν αφήνει τις υποψίες του γι' Αυτόν να τον κατακλύζουν, δεν Τον παρανοεί, δεν Τον καταδικάζει, δεν Του ασκεί κριτική και δεν Τον αμφισβητεί. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος θα έχει λιγότερες διαφωνίες με τον Θεό, θα έχει λιγότερες συγκρούσεις με τον Θεό, και θα είναι λιγότερες οι περιπτώσεις στις οποίες ο άνθρωπος επαναστατεί κατά του Θεού. Αντιστρόφως, η στοργή του ανθρώπου για τον Θεό και η υπακοή του σ' Αυτόν θα μεγαλώνουν, και ο σεβασμός του για τον Θεό θα γίνεται πιο αληθινός και πιο βαθύς. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, ο άνθρωπος όχι μόνο θα αποκτήσει την παροχή της αλήθειας και το βάπτισμα της ζωής, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει και πραγματική γνώση για τον Θεό. Εν μέσω μιας τέτοιας επικοινωνίας, όχι μόνο θα μεταμορφωθεί η διάθεση του ανθρώπου και θα λάβει εκείνος τη σωτηρία, αλλά, ταυτόχρονα, θα αποκτήσει τον πραγματικό σεβασμό και την πραγματική λατρεία ενός δημιουργημένου όντος προς τον Θεό. Έχοντας αυτού του είδους την επικοινωνία, η πίστη του ανθρώπου στον Θεό δεν θα είναι πλέον μία λευκή κόλλα χαρτί, ούτε μια υπόσχεση που προσφέρεται μόνο στα λόγια, ούτε μια μορφή τυφλής επιδίωξης και ειδωλοποίησης. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα ωριμάζει η ζωή του ανθρώπου μέρα με τη μέρα, μόνο τότε θα μεταμορφωθεί σταδιακά η διάθεσή του, και η πίστη του στον Θεό θα μετατραπεί, βήμα-βήμα, από μια ασαφής και αβέβαιη πίστη σε πραγματική υπακοή και στοργή, σε πραγματικό σεβασμό, και ο άνθρωπος, ενόσω ακολουθεί τον Θεό, θα μετατρέψει κι αυτός σταδιακά τη στάση του από παθητική σε ενεργητική, από αρνητική σε θετική. Μόνο με αυτού του είδους την επικοινωνία θα φτάσει ο άνθρωπος σε πραγματική κατανόηση και αντίληψη του Θεού, σε πραγματική γνώση του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

455. Η γνώση της εξουσίας του Θεού, της δύναμης του Θεού, της ίδιας της ταυτότητας του Θεού και της ουσίας του Θεού δεν επιτυγχάνεται αν επαφίεσαι στη φαντασία σου. Μιας και δεν μπορείς να επαφίεσαι στη φαντασία σου για να γνωρίσεις την εξουσία του Θεού, τότε ποιος είναι ο τρόπος για να επιτύχεις την αληθινή γνώση της εξουσίας του Θεού; Τρώγοντας και πίνοντας τον λόγο του Θεού, μέσω των συναναστροφών και βιώνοντας τον λόγο του Θεού

θα μπορέσεις να έχεις μια βαθμιαία εμπειρία και επιβεβαίωση της εξουσίας του Θεού κι έτσι θα κερδίσεις μια βαθμιαία κατανόηση και σταδιακή γνώση αυτής. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχεις τη γνώση της εξουσίας του Θεού. Δεν υπάρχει πιο σύντομος δρόμος. Όταν σας ζητώ να μη φαντάζεστε δεν είναι το ίδιο σαν να σας ζητώ να περιμένετε παθητικά την καταστροφή ή να σας ζητώ να μην κάνετε τίποτα. Το να μη χρησιμοποιείς το μυαλό σου για να σκεφτείς και να φανταστείς σημαίνει να μη χρησιμοποιείς τη λογική για να βγάζεις συμπεράσματα, να μη χρησιμοποιείς τη γνώση για να κάνεις αναλύσεις, να μη βασίζεσαι στην επιστήμη, αλλά αντιθέτως να εκτιμάς, να επαληθεύεις και να επιβεβαιώνεις ότι ο Θεός στον οποίον πιστεύεις έχει εξουσία, να επιβεβαιώνεις ότι η μοίρα σου είναι υπό την κυριαρχία Του και ότι η δύναμή Του πάντα αποδεικνύει ότι Εκείνος είναι ο ίδιος ο αληθινός Θεός, μέσα από τον λόγο του Θεού, μέσα από την αλήθεια, μέσα από οτιδήποτε αντιμετωπίζεις στη ζωή. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί κάποιος να επιτύχει την κατανόηση του Θεού. Μερικοί λένε ότι επιθυμούν να βρουν έναν απλό τρόπο για να επιτύχουν αυτόν τον στόχο, αλλά μπορείτε να σκεφτείτε κανέναν τέτοιο τρόπο; Σου λέω, δεν υπάρχει λόγος να το σκέφτεσαι: δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι! Ο μόνος τρόπος είναι να γνωρίζεις και να επιβεβαιώνεις ευσυνειδήτως και σταθερά αυτό που έχει και είναι ο Θεός μέσα από κάθε λέξη που Εκείνος εκφράζει και από καθετί που κάνει. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να γνωρίσει κανείς τον Θεό. Επειδή αυτό που έχει και είναι ο Θεός και όλα όσα έχουν να κάνουν με τον Θεό δεν είναι κούφια και κενά —είναι αληθινά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

456. Ο Θεός επιτελεί το έργο της κρίσης και της παίδευσης, ώστε ο άνθρωπος να Τον γνωρίσει, και για χάρη της μαρτυρίας Του. Χωρίς την κρίση Του για τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα γνώριζε τη δίκαιη διάθεσή Του που δεν επιτρέπει κανένα παράπτωμα και δεν θα μπορούσε να μετατρέψει την παλαιά γνώση του Θεού σε νέα. Για χάρη της μαρτυρίας Του και για χάρη της διαχείρισής Του, δημοσιοποιεί την ολότητά Του, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να επιτύχει τη γνώση του Θεού και να αλλάξει τη διάθεσή του και να φέρει την ηχηρή μαρτυρία του Θεού μέσω της δημόσιας εμφάνισης του Θεού. Η αλλαγή επιτυγχάνεται στη διάθεση του ανθρώπου μέσω διαφόρων ειδών του έργου του Θεού. Χωρίς αυτές τις αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φέρει τη μαρτυρία του Θεού, και δεν θα μπορούσε να επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Οι αλλαγές

στη διάθεση του ανθρώπου σηματοδοτούν ότι ο άνθρωπος έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά, έχει απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους και έχει μετατραπεί αληθινά σε ένα πρότυπο και δείγμα του έργου του Θεού, έχει γίνει πραγματικά μάρτυρας του Θεού και επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Την σήμερον ημέρα, ο ενσαρκωμένος Θεός έχει έλθει να επιτελέσει το έργο Του στη γη και απαιτεί από τον άνθρωπο να Τον γνωρίσει, να Τον υπακούσει, να φέρει τη μαρτυρία Του —να γνωρίζει το πρακτικό και φυσιολογικό του έργο, να υπακούει στο σύνολο του λόγου και του έργου Του που αντίκειται τις αντιλήψεις του ανθρώπου, και να φέρει μαρτυρία για το σύνολο του έργου Του που αφορά τη σωτηρία του ανθρώπου και για το σύνολο των πράξεών Του που κατακτούν τον άνθρωπο. Όσοι φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, πρέπει να έχουν γνώση του Θεού. Μόνο αυτού του είδους η μαρτυρία είναι ακριβής και αληθινή, και μόνο αυτό το είδος μαρτυρίας μπορεί να ταπεινώσει τον Σατανά. Ο Θεός χρησιμοποιεί εκείνους που κατάφεραν να Τον γνωρίσουν, έχοντας υποστεί την κρίση και την παίδευσή Του, την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Χρησιμοποιεί εκείνους που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά για να φέρουν τη μαρτυρία Του, και χρησιμοποιεί επίσης εκείνους των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει, και οι οποίοι έχουν αποκτήσει τις ευλογίες Του κατ' αυτόν τον τρόπο, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Ο Θεός δεν θέλει ο άνθρωπος να Τον εξυμνεί μόνο με λόγια, ούτε χρειάζεται τη δοξολογία και τη μαρτυρία των ανθρώπων του Σατανά που δεν έχουν σωθεί από Αυτόν. Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και μόνο εκείνοι των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και ο Θεός δεν θα επιτρέψει στον άνθρωπο να ατιμάσει σκόπιμα το όνομά Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

457. Η κατάκτηση της γνώσης της ουσίας του Θεού δεν είναι ασήμαντη υπόθεση. Πρέπει να κατανοήσεις τη διάθεσή Του. Με τον τρόπον αυτόν, βαθμιαία και χωρίς καν να το συνειδητοποιήσεις, θα κατορθώσεις να γνωρίσεις την ουσία του Θεού. Όταν έχεις εισέλθει σε αυτήν τη γνώση, θα βρεθείς να προχωράς μπροστά, προς μια ανώτερη και πιο ωραία κατάσταση. Στο τέλος, θα φτάσεις να αισθάνεσαι ντροπή για την αποκρουστική ψυχή σου — τόσο πολύ μάλιστα, ώστε να νοιώθεις ότι δεν υπάρχει μέρος για να κρυφτείς. Εκείνη τη στιγμή, η συμπεριφορά σου θα προσβάλλει όλο και λιγότερο τη διάθεση του Θεού, η καρδιά

σου θα προσεγγίζει όλο και περισσότερο εκείνην του Θεού και, σταδιακά, μια αγάπη για Εκείνον θα αναπτυχθεί στη δική σου καρδιά. Τούτο αποτελεί σημάδι της εισόδου του ανθρώπου σε μια ωραία κατάσταση. Αλλά, μέχρι στιγμής, δεν το έχετε κατορθώσει. Καθώς πηγαινοέρχεστε αναστατωμένοι προς χάριν του πεπρωμένου σας, ποιος θα είχε τη διάθεση να προσπαθήσει να γνωρίσει την ουσία του Θεού; Εάν τούτο συνεχιστεί, θα παραβείτε εν αγνοία σας τα διοικητικά διατάγματα, καθώς κατανοείτε ελάχιστα από τη διάθεση του Θεού. Αυτό, λοιπόν, που πράττετε τώρα, δεν είναι να θέτετε τις βάσεις για τα αδικήματά σας ενάντια στη διάθεση του Θεού; Το ότι σας ζητώ να κατανοήσετε τη διάθεση του Θεού, δεν έρχεται σε αντίθεση με το έργο Μου. Διότι, εάν παραβαίνετε συχνά τα διοικητικά διατάγματα, τότε ποιος από εσάς δύναται να ξεφύγει από την τιμωρία; Τότε το έργο Μου δεν θα ήταν τελείως μάταιο; Ως εκ τούτου, σας ζητώ και πάλι, πέρα από την εξέταση της ίδιας σας της συμπεριφοράς, να προσέχετε και τις πράξεις σας. Αυτό είναι και το υψηλότερο αίτημά Μου προς εσάς, και ελπίζω ότι όλοι σας θα το εξετάσετε με σοβαρότητα και θα του χαρίσετε την ειλικρινή προσοχή σας. Αν έρθει μια μέρα, κατά την οποίαν οι ενέργειές σας θα Μου προκαλέσουν έντονη οργή, τότε τις συνέπειες θα τις σκεφτείτε αποκλειστικά εσείς, και δεν θα υπάρξει κανένας άλλος που θα τιμωρηθεί στη θέση σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

458. Τι σημαίνει να γνωρίζει κανείς τον Θεό; Σημαίνει να είναι σε θέση να κατανοήσει τη χαρά, τον θυμό, τη θλίψη και την ευτυχία του Θεού· αυτό σημαίνει να γνωρίζει κανείς τον Θεό. Ισχυρίζεσαι ότι Τον έχεις δει, κι όμως δεν καταλαβαίνεις τη χαρά, τον θυμό, τη θλίψη και την ευτυχία Του, και δεν καταλαβαίνεις τη διάθεσή Του. Επιπλέον, δεν καταλαβαίνεις ούτε τη δικαιοσύνη ούτε την ευσπλαχνία Του, ούτε γνωρίζεις τι Του αρέσει ή τι αποστρέφεται. Αυτή δεν είναι γνώση για τον Θεό. Συνεπώς, κάποιοι άνθρωποι μπορούν να ακολουθούν τον Θεό χωρίς να είναι κατ᾽ ανάγκη ικανοί να πιστεύουν πραγματικά σ᾽ Αυτόν· εδώ έγκειται η διαφορά. Αν γνωρίζεις τον Θεό, Τον κατανοείς και είσαι ικανός να καταλάβεις κάποιο μέρος από το θέλημά Του, τότε μπορείς να πιστεύεις πραγματικά σ᾽ Αυτόν, να Του υποτάσσεσαι πραγματικά, να Τον αγαπάς πραγματικά και να Τον λατρεύεις πραγματικά. Αν δεν κατανοείς αυτά τα πράγματα, τότε είσαι απλώς ένας ακόλουθος που τρέχει ξωπίσω από τους άλλους και συμπαρασύρεται από το πλήθος. Αυτό δεν μπορεί να ονομαστεί πραγματική υποταγή ή

πραγματική λατρεία. Πώς προκύπτει η πραγματική λατρεία; Όλοι ανεξαιρέτως όσοι γνωρίζουν πραγματικά τον Θεό Τον λατρεύουν και Τον σέβονται όποτε Τον βλέπουν· όλοι τους υποχρεωτικά υποκλίνονται και Τον λατρεύουν. Σήμερα, ενόσω εργάζεται ο ενσαρκωμένος Θεό, όσο καλύτερα καταλαβαίνουν οι άνθρωποι τη διάθεσή Του και αυτό που Αυτός έχει και είναι, τόσο περισσότερο θα εκτιμούν αυτά τα πράγματα και τόσο περισσότερο θα Τον σέβονται. Γενικά, όσο λιγότερη κατανόηση έχουν οι άνθρωποι, τόσο πιο επιπόλαιοι είναι, οπότε φέρονται στον Θεό σαν να είναι άνθρωπος. Αν οι άνθρωποι γνώριζαν πραγματικά και έβλεπαν τον Θεό, θα έτρεμαν από φόβο. «Ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα» —Γιατί το είπε αυτό ο Ιωάννης; Παρόλο που βαθιά μέσα του δεν κατανοούσε πολλά, ήξερε ότι ο Θεός εμπνέει δέος. Πόσοι άνθρωποι είναι τη σήμερον ημέρα ικανοί να σέβονται τον Θεό; Αν δεν γνωρίζουν τη διάθεσή Του, τότε πώς θα μπορέσουν σέβονται τον Θεό; Οι άνθρωποι ούτε γνωρίζουν την ουσία του Χριστού ούτε καταλαβαίνουν τη διάθεση του Θεού, πολύ λιγότερο δε, είναι σε θέση να λατρεύουν πραγματικά τον Θεό. Αν βλέπουν μόνο τη συνηθισμένη και κανονική εξωτερική εμφάνιση του Χριστού, αλλά δεν γνωρίζουν την ουσία Του, τότε είναι εύκολο γι' αυτούς να Του φέρονται σαν να ήταν απλώς ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Ενδεχομένως να υιοθετούν μια ασεβή στάση απέναντί Του και μπορούν να Τον εξαπατούν, να Του αντιστέκονται, να Τον παρακούν και να Τον κρίνουν. Μπορούν να είναι αυτάρεσκοι και να μην παίρνουν στα σοβαρά τα λόγια Του· μπορούν μάλιστα να δημιουργούν αντιλήψεις, να προβαίνουν στην καταδίκη και τη βλασφημία του Θεού. Για να επιλύσει κανείς αυτά τα προβλήματα, πρέπει να γνωρίζει την ουσία και τη θεϊκή φύση του Χριστού. Αυτή είναι η κύρια πτυχή της γνώσης για τον Θεό· είναι αυτό στο οποίο όλοι όσοι πιστεύουν στον πρακτικό Θεό πρέπει να εισέλθουν και το οποίο πρέπει να επιτύχουν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσεις τον ενσαρκωμένο Θεό» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

459. Είναι νόμος του Ουρανού και θεμελιώδης αρχή της γης να πιστεύει κανείς στον Θεό και να γνωρίζει τον Θεό, και σήμερα —σε μια εποχή που ο ενσαρκωμένος Θεός επιτελεί προσωπικά το έργο Του— είναι μια ιδιαίτερα καλή στιγμή να γνωρίσει κανείς τον Θεό. Ευφραίνουμε τον Θεό όταν κατανοούμε το θέλημα του Θεού, και για να κατανοήσουμε το θέλημα του Θεού, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τον Θεό. Αυτή η γνώση του Θεού είναι το

όραμα που πρέπει να έχει ο πιστός. Είναι η βάση της πίστης του ανθρώπου στον Θεό. Εάν ο άνθρωπος στερείται αυτή τη γνώση, τότε η πίστη του στον Θεό είναι ασαφής και κενή θεωρία. Παρόλο που αυτοί οι άνθρωποι είναι αποφασισμένοι να ακολουθήσουν τον Θεό, δεν κερδίζουν τίποτα. Όλοι όσοι δεν κερδίζουν τίποτα σε αυτό το ρεύμα, είναι εκείνοι που θα εξαλειφθούν, και είναι όλοι παράσιτα. [...] Εάν ο άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί τα οράματα, τότε δεν μπορεί να δεχτεί το νέο έργο του Θεού, και εάν ο άνθρωπος δεν μπορεί να υπακούσει στο νέο έργο του Θεού, τότε ο άνθρωπος αδυνατεί να κατανοήσει το θέλημα του Θεού, οπότε η γνώση του για τον Θεό είναι μηδαμινή. Πριν ο άνθρωπος εφαρμόσει τον λόγο του Θεού, πρέπει να γνωρίζει τον λόγο του Θεού, δηλαδή να κατανοεί το θέλημα του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να εφαρμοστεί ο λόγος του Θεού με ακρίβεια και σύμφωνα με την καρδιά του Θεού. Αυτό πρέπει να κατέχουν όλοι όσοι αναζητούν την αλήθεια, και αυτή είναι η διαδικασία που πρέπει να βιώσουν όλοι όσοι προσπαθούν να γνωρίσουν τον Θεό. Η διαδικασία της γνώσης του λόγου του Θεού είναι η διαδικασία της γνώσης του Θεού, αλλά και η διαδικασία της γνώσης του έργου του Θεού. Συνεπώς, η γνώση των οραμάτων δεν αναφέρεται μόνο στη γνώση της ανθρώπινης φύσης του ενσαρκωμένου Θεού, αλλά περιλαμβάνει και τη γνώση του λόγου και του έργου του Θεού. Μέσα από τον λόγο του Θεού οι άνθρωποι καταφέρνουν να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού, και μέσα από το έργο του Θεού καταφέρνουν να γνωρίσουν τη διάθεση του Θεού και αυτό που είναι ο Θεός. Η πίστη στον Θεό είναι το πρώτο βήμα για τη γνώση του Θεού. Η διαδικασία της μετάβασης από την αρχική πίστη στον Θεό στην πιο βαθιά πίστη στον Θεό, είναι η διαδικασία της γνώσης του Θεού και η διαδικασία της βίωσης του έργου του Θεού. Εάν πιστεύεις στον Θεό μόνο χάριν της πίστης στον Θεό, και δεν πιστεύεις στον Θεό για να γνωρίσεις τον Θεό, τότε η πίστη σου δεν είναι αληθινή και δεν μπορεί να εξαγνιστεί —δεν υπάρχει καμία αμφιβολία περί αυτού. Εάν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, μέσω της οποίας βιώνει το έργο του Θεού, ο άνθρωπος καταφέρει σταδιακά να γνωρίσει τον Θεό, τότε η διάθεσή του θα αλλάξει σταδιακά, και η πίστη του θα γίνεται ολοένα και πιο αληθινή. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν ο άνθρωπος επιτύχει την πίστη στον Θεό, θα κερδίσει απόλυτα τον Θεό. Ο Θεός κατέβαλε τόσο μεγάλες προσπάθειες για να ενσαρκωθεί για δεύτερη φορά και να επιτελέσει προσωπικά το έργο Του, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να Τον γνωρίσει και να μπορέσει να Τον δει. Η γνώση του Θεού[α] είναι το τελικό αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί στο πέρας του έργου του Θεού. Είναι η τελική απαίτηση του Θεού από την ανθρωπότητα. Το κάνει αυτό χάριν της

τελικής μαρτυρίας Του, κι έτσι ώστε ο άνθρωπος να στραφεί τελικά και πλήρως προς Αυτόν. Ο άνθρωπος μπορεί να αγαπά τον Θεό μόνο αν γνωρίζει τον Θεό, και για να αγαπήσει τον Θεό, πρέπει να γνωρίσει τον Θεό. Ανεξάρτητα από το πώς επιδιώκει ή τι επιδιώκει να κερδίσει, πρέπει να είναι σε θέση να επιτύχει τη γνώση του Θεού. Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να ικανοποιήσει την καρδιά του Θεού. Μόνο αν γνωρίζει τον Θεό μπορεί ο άνθρωπος να πιστέψει αληθινά στον Θεό, και μόνο αν γνωρίζει τον Θεό μπορεί αληθινά να έχει φόβο Θεού και να υπακούει τον Θεό. Όσοι δεν γνωρίζουν τον Θεό, ποτέ δεν θα υπακούσουν αληθινά τον Θεό και δεν θα έχουν φόβο Θεού. Η γνώση του Θεού περιλαμβάνει τη γνώση της διάθεσης του Θεού, την κατανόηση του θελήματος του Θεού, και τη γνώση αυτού που είναι ο Θεός. Εντούτοις, για οποιαδήποτε από τις πτυχές της γνώσης του Θεού κι αν πρόκειται, καθεμία απαιτεί από τον άνθρωπο να πληρώσει ένα τίμημα, και απαιτεί τη θέληση να υπακούσει, χωρίς τα οποία κανείς δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει μέχρι τέλους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

460. Τα αποτελέσματα του μαθήματος της γνώσης του Θεού δεν μπορούν να επιτευχθούν σε μία ή δύο ημέρες: Ο άνθρωπος πρέπει να συσσωρεύσει εμπειρίες, να υποστεί κακουχίες και να επιδείξει πραγματική υπακοή. Καταρχήν, ξεκίνα από το έργο και τον λόγο του Θεού. Πρέπει να κατανοήσεις τι περικλείει η γνώση του Θεού, πώς να επιτύχεις τη γνώση του Θεού, και πώς να δεις τον Θεό μέσα από τις εμπειρίες σου. Αυτό πρέπει να πράξει όποιος δεν έχει ακόμη γνωρίσει τον Θεό. Κανείς δεν μπορεί να συλλάβει αμέσως το έργο και τον λόγο του Θεού, και κανείς δεν μπορεί να επιτύχει τη γνώση της ολότητας του Θεού σε σύντομο χρονικό διάστημα. Απαιτείται η απαραίτητη διαδικασία της εμπειρίας, χωρίς την οποία κανείς δεν θα μπορούσε να γνωρίσει τον Θεό ή να ακολουθήσει αληθινά τον Θεό. Όσο περισσότερο έργο επιτελεί ο Θεός, τόσο περισσότερο Τον γνωρίζει ο άνθρωπος. Όσο μεγαλύτερη είναι η αντίθεση μεταξύ του έργου του Θεού και των αντιλήψεων του ανθρώπου, τόσο περισσότερο ανανεώνεται και εμβαθύνει η γνώση του ανθρώπου γι' Αυτόν. Εάν το έργο του Θεού παρέμενε για πάντα αμετάβλητο, τότε ο άνθρωπος δεν θα κατείχε παρά μόνο μια πολύ περιορισμένη γνώση του Θεού. Από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι σήμερα, όσα έπραξε ο Θεός κατά την Εποχή του Νόμου, όσα έπραξε κατά την Εποχή της Χάριτος, και τι πράττει

κατά την Εποχή της Βασιλείας: Πρέπει να είστε απολύτως ξεκάθαροι ως προς αυτά τα οράματα. Πρέπει να γνωρίζετε το έργο του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

461. Στο διάστημα που ακολουθούσε τον Ιησού, ο Πέτρος είχε πολλές απόψεις γι' Αυτόν και πάντα Τον έκρινε από τη δική του οπτική. Παρόλο που ο Πέτρος κατανοούσε το Πνεύμα μέχρι ενός σημείου, η κατανόησή του δεν ήταν πολύ σαφής, και γι' αυτό είπε και τα παρακάτω: «Πρέπει να ακολουθήσω αυτόν που απεστάλη από τον ουράνιο Πατέρα. Πρέπει να αναγνωρίσω αυτόν που έχει επιλεγεί από το Άγιο Πνεύμα». Δεν καταλάβαινε τα πράγματα που έκανε ο Ιησούς και στερείτο διαύγειας σχετικά μ' αυτά. Αφού Τον ακολούθησε για κάποιο χρονικό διάστημα, μεγάλωσε το ενδιαφέρον του γι' αυτά που Εκείνος έκανε και έλεγε και για τον ίδιο τον Ιησού. Έφτασε να νιώθει ότι ο Ιησούς του ενέπνεε τόσο αγάπη όσο και σεβασμό· του άρεσε να συσχετίζεται μαζί Του και να παραμένει δίπλα Του και το να ακούει τα λόγια του Ιησού τον εφοδίαζε και τον βοηθούσε. Όσο περνούσε ο καιρός που ακολουθούσε τον Ιησού, ο Πέτρος παρατηρούσε και έπαιρνε στα σοβαρά τα πάντα για τη ζωή Του: τις ενέργειες, τα λόγια, τις κινήσεις και τις εκφράσεις Του. Κατανόησε βαθιά ότι ο Ιησούς δεν ήταν σαν τους συνηθισμένους ανθρώπους. Αν κι η ανθρώπινη εμφάνισή Του ήταν υπερβολικά κοινή, ήταν γεμάτος αγάπη, συμπόνια κι ανοχή απέναντι στον άνθρωπο. Όλα όσα έκανε ή είπε ήταν μεγάλη βοήθεια προς τους άλλους, και δίπλα Του ο Πέτρος είδε και έμαθε πράγματα που δεν είχε δει ή συναντήσει ποτέ πριν. Είδε ότι, παρόλο που ο Ιησούς δεν είχε ούτε μεγάλο ανάστημα, ούτε ασυνήθιστη ανθρώπινη φύση, είχε έναν πραγματικά εξαιρετικό και ασυνήθιστο αέρα γύρω Του. Παρόλο που ο Πέτρος δεν μπορούσε να το εξηγήσει πλήρως, μπορούσε να δει ότι ο Ιησούς ενεργούσε διαφορετικά από όλους, διότι έκανε πράγματα πολύ διαφορετικά από αυτά που έκανε ο συνηθισμένος άνθρωπος. Από τότε που ήλθε σε επαφή με τον Ιησού, ο Πέτρος, επίσης συνειδητοποίησε ότι ο χαρακτήρας Του ήταν διαφορετικός από αυτόν ενός συνηθισμένου ανθρώπου. Πάντοτε ενεργούσε σταθερά και ποτέ με βιασύνη, ποτέ δεν υπερέβαλλε, ούτε υποτιμούσε ένα ζήτημα και διήγαγε τη ζωή Του με έναν τρόπο που αποκάλυπτε έναν χαρακτήρα εξίσου κανονικό κι αξιοθαύμαστο. Όταν συζητούσε, ο Ιησούς ήταν κομψός και χαριτωμένος, ανοιχτός και χαρούμενος αλλά γαλήνιος και ποτέ δεν έχανε την αξιοπρέπειά Του κατά την εκτέλεση του έργου Του. Ο Πέτρος είδε ότι ο Ιησούς ήταν

μερικές φορές λιγομίλητος, άλλες φορές πάλι μιλούσε αδιάκοπα. Μερικές φορές, ήταν τόσο χαρούμενος που έμοιαζε με παιχνιδιάρικο και ζωηρό περιστέρι, και άλλοτε ήταν τόσο λυπημένος που δεν μιλούσε καθόλου, γεμάτος θλίψη που έμοιαζε με ταλαιπωρημένη και ανήσυχη μητέρα. Μερικές φορές, γέμιζε με θυμό, σαν ένας γενναίος στρατιώτης που εφορμά για να σκοτώσει τους εχθρούς, και μερικές φορές μάλιστα σαν ένα λιοντάρι που βρυχάται. Μερικές φορές γελούσε. Άλλες φορές προσευχόταν και θρηνούσε. Ανεξάρτητα από το πώς ενεργούσε ο Ιησούς, μεγάλωνε η απεριόριστη αγάπη κι ο σεβασμός του Πέτρου γι' Αυτόν. Το γέλιο του Ιησού τον γέμιζε με ευτυχία, η λύπη Του τον βύθιζε σε θλίψη, ο θυμός Του τον φόβιζε, ενώ το έλεός Του, η συγχώρεση και οι αυστηρές απαιτήσεις Του προς τους ανθρώπους τον έκαναν να αγαπήσει πραγματικά τον Ιησού και να αναπτύξει αληθινό σεβασμό και λαχτάρα γι' Αυτόν. Φυσικά, ο Πέτρος κατάφερε σταδιακά να συνειδητοποιήσει όλα αυτά αφού είχε ζήσει μαζί με τον Ιησού για μερικά χρόνια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς ο Πέτρος κατάφερε να γνωρίσει τον Ιησού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

462. Αν θέλεις να γνωρίσεις τον Θεό και, πραγματικά, να τον μάθεις και να τον καταλάβεις, μην περιορίζεσαι μόνο στα τρία στάδια του έργου Του, ούτε στις ιστορίες για το έργο που είχε επιτελέσει κάποτε. Αν προσπαθείς να τον γνωρίσεις κατ' αυτόν τον τρόπο, τότε εγκλείεις τον Θεό μέσα σε συγκεκριμένα όρια. Βλέπεις τον Θεό ως κάτι πολύ μικρό. Πώς θα επηρέαζε αυτό τους ανθρώπους; Δεν θα ήσουν ποτέ ικανός να γνωρίσεις πόσο θαυμάσιος είναι ο Θεός και την υπεροχή Του, ούτε και θα ήσουν ποτέ ικανός να γνωρίσεις τη δύναμη και την παντοδυναμία Του και την έκταση της εξουσίας Του. Μια τέτοια κατανόηση θα επηρέαζε την ικανότητά σου να αποδεχτείς την αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο Εξουσιαστής όλων των πραγμάτων, καθώς και τη γνώση σου σχετικά με την πραγματική ταυτότητα και τη θέση Του. Με άλλα λόγια, αν η κατανόησή σου για τον Θεό είναι περιορισμένου πεδίου, αυτό που μπορείς να λάβεις είναι, κι αυτό, περιορισμένο. Γι' αυτό και πρέπει να επεκτείνεις το πεδίο σου και να ανοίξεις τους ορίζοντές σου. Είτε πρόκειται για το πεδίο του έργου του Θεού, της διαχείρισης και της κυριαρχίας Του, είτε για όλα τα πράγματα που εξουσιάζει και διαχειρίζεται Εκείνος, εσύ πρέπει να τα γνωρίσεις όλα και να γνωρίσεις τις ενέργειες του Θεού μέσα τους. Μέσω αυτού του τρόπου κατανόησης, θα γίνει ασυνείδητα αισθητό ότι ο Θεός εξουσιάζει, διαχειρίζεται και παρέχει σε όλα τα πράγματα ανάμεσά τους. Ταυτόχρονα,

και εσύ θα νοιώσεις ότι πραγματικά αποτελείς μέρος και μέλος όλων των πραγμάτων. Καθώς ο Θεός παρέχει σε όλα τα πράγματα, αποδέχεσαι και εσύ την εξουσία και την παροχή Του. Είναι γεγονός που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Η'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

463. Το πόση κατανόηση του Θεού υπάρχει στις καρδιές των ανθρώπων καθορίζει πόσο χώρο Αυτός κατέχει στις καρδιές τους. Το πόσο μεγάλος είναι ο βαθμός της γνώσης του Θεού στις καρδιές τους δείχνει πόσο μεγάλος είναι ο Θεός στις καρδιές τους. Εάν ο Θεός που γνωρίζεις είναι κενός και ασαφής, τότε ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι επίσης κενός και ασαφής. Ο Θεός που γνωρίζεις περιορίζεται στο πεδίο της δικής σου προσωπικής ζωής και δεν έχει καμία σχέση με τον ίδιο τον αληθινό Θεό. Συνεπώς, η γνώση των πρακτικών ενεργειών του Θεού, η γνώση της πραγματικότητας του Θεού και της παντοδυναμίας Του, η γνώση της αληθινής ταυτότητας του ίδιου του Θεού, η γνώση αυτού που έχει και αυτού που είναι ο Θεός, η γνώση αυτού που έχει επιδείξει ανάμεσα σε όλα τα πράγματα· αυτά είναι πολύ σημαντικά για κάθε άνθρωπο που επιδιώκει τη γνώση του Θεού. Αυτά έχουν άμεση σχέση με το κατά πόσο οι άνθρωποι μπορούν να εισέλθουν στην πραγματικότητα της αλήθειας. Αν περιορίσεις την κατανόησή σου για τον Θεό μόνο σε λέξεις, αν την περιορίσεις στις δικές σου ασήμαντες εμπειρίες, στη χάρη του Θεού που εσύ υπολογίζεις ή στις δικές σου ασήμαντες μαρτυρίες προς τον Θεό, τότε λέω ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις σε καμία περίπτωση δεν είναι ο ίδιος ο αληθινός Θεός, και μπορεί επίσης να ειπωθεί ότι ο Θεός στον οποίο πιστεύεις είναι ένας πλασματικός Θεός, όχι ο αληθινός Θεός. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο αληθινός Θεός είναι Αυτός που κυριαρχεί επί των πάντων, που περπατά ανάμεσα σε όλα, που τα διαχειρίζεται όλα. Είναι Αυτός που κρατά τη Μοίρα όλων των ανθρώπων —Αυτός που κρατά τη Μοίρα των πάντων. Το έργο και οι πράξεις του Θεού για τον οποίο μιλάω δεν περιορίζονται μόνο σε μια μικρή μερίδα ανθρώπων. Θέλω να πω, δεν περιορίζονται μόνο σε ανθρώπους που Τον ακολουθούν τώρα. Οι πράξεις Του φανερώνονται ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, στην επιβίωση όλων των πραγμάτων και στους νόμους της αλλαγής όλων των πραγμάτων.

Αν δεν μπορείς να δεις ή να αναγνωρίσεις οποιαδήποτε πράξη του Θεού ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, τότε δεν μπορείς να γίνεις μάρτυρας οποιασδήποτε πράξης Του. Αν δεν μπορείς να γίνεις μάρτυρας του Θεού σε καμία περίπτωση, αν συνεχίσεις να μιλάς για τον μικρό

αποκαλούμενο Θεό που γνωρίζεις, τον Θεό που περιορίζεται στις δικές σου ιδέες και υπάρχει στο στενό μυαλό σου, αν συνεχίσεις να μιλάς γι' αυτό το είδος Θεού, τότε ο Θεός ποτέ δεν θα επαινέσει την πίστη σου. Όταν γίνεσαι μάρτυρας για τον Θεό, αν εσύ χρησιμοποιείς μόνο τον τρόπο που απολαμβάνεις τη χάρη του Θεού, δέχεσαι την πειθαρχία του Θεού και τη συμμόρφωσή Του, και απολαμβάνεις τις ευλογίες Του στη μαρτυρία σου γι' Αυτόν, αυτό είναι εντελώς ανεπαρκές και πόρρω απέχει από την ικανοποίησή Του. Αν θέλεις να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό μ' έναν τρόπο που συμβαδίζει με το θέλημά Του, να γίνεις μάρτυρας για τον ίδιο τον αληθινό Θεό, τότε πρέπει να δεις τι είναι αυτό που έχει και είναι ο Θεός από τις πράξεις Του. Πρέπει να δεις την εξουσία του Θεού από τον έλεγχο που έχει στα πάντα και να δεις την αλήθεια του τρόπου που Αυτός παρέχει για όλη την ανθρωπότητα. Αν απλώς αναγνωρίζεις ότι η καθημερινή βρώση και πόση σου και τα απαραίτητα για τη ζωή προέρχονται από τον Θεό, αλλά δεν βλέπεις την αλήθεια ότι ο Θεός παρέχει για όλους τους ανθρώπους μέσω των πάντων, ότι Αυτός ηγείται όλης της ανθρωπότητας μέσω της κυριαρχίας Του επί των πάντων, τότε ποτέ δεν θα καταφέρεις να γίνεις μάρτυρας του Θεού. Ποιος ο λόγος που τα λέω όλα αυτά; Ο λόγος είναι για να μην το αντιμετωπίσετε ελαφρά τη καρδία, να μην πιστέψετε ότι αυτά τα θέματα για τα οποία μίλησα είναι άσχετα με τη δική σας προσωπική είσοδο στη ζωή, και να μη θεωρήσετε ότι αυτά τα θέματα είναι απλώς κάποιο είδος γνώσης ή δόγματος. Αν έχετε τέτοια στάση όταν τ' ακούτε αυτά, δεν θα κερδίσετε τίποτα. Θα χάσετε αυτήν τη μεγάλη ευκαιρία να γνωρίσετε τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Θ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

464. Ακόμη και αν ο άνθρωπος συνεχίζει να ερευνά την επιστήμη και τους νόμους όλων των πραγμάτων, τούτο συμβαίνει μόνο σε περιορισμένη έκταση, ενώ ο Θεός ελέγχει τα πάντα. Για τον άνθρωπο, αυτό είναι άπειρο. Αν ο άνθρωπος ερευνά κάτι ελάχιστο που έφτιαξε ο Θεός, μπορεί να περάσει και ολόκληρη τη ζωή του ερευνώντας, χωρίς να επιτύχει πραγματικά αποτελέσματα. Γι' αυτό, αν χρησιμοποιείς τη γνώση και όσα έχεις μάθει προκειμένου να μελετήσεις τον Θεό, δεν θα είσαι ποτέ ικανός να Τον γνωρίσεις ή να Τον κατανοήσεις. Αλλά αν χρησιμοποιείς τον τρόπο της αναζήτησης της αλήθειας και του Θεού, και κοιτάς τον Θεό με την προοπτική να Τον γνωρίσεις, τότε, κάποια ημέρα, θα παραδεχτείς ότι οι ενέργειες και η σοφία Του βρίσκονται παντού και θα μάθεις, επίσης, γιατί ακριβώς ο Θεός αποκαλείται Κύριος όλων των πραγμάτων και πηγή της ζωής τους. Όσο περισσότερο τα γνωρίζεις αυτά,

τόσο θα κατανοείς γιατί ο Θεός αποκαλείται Κύριος όλων των πραγμάτων. Όλα τα πράγματα και τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού σου, λαμβάνουν συνεχώς τη σταθερή ροή παροχής του Θεού. Θα είσαι επίσης ικανός να νοιώσεις ξεκάθαρα ότι, σε τούτον τον κόσμο και σε αυτήν την ανθρωπότητα, δεν υπάρχει κανείς πέραν του Θεού που να μπορεί να έχει τέτοια δύναμη και τέτοια ουσία για να εξουσιάζει, να διαχειρίζεται και να συντηρεί την ύπαρξη όλων των πραγμάτων. Όταν επιτύχεις μια τέτοια κατανόηση, θα παραδεχτείς αληθινά ότι ο Θεός είναι ο Θεός σου. Όταν φτάσεις στο συγκεκριμένο σημείο, έχεις πραγματικά αποδεχτεί τον Θεό και Του έχεις επιτρέψει να είναι ο Θεός και Κύριός σου. Όταν διαθέτεις μια τέτοια κατανόηση και η ζωή σου φτάσει σε τέτοιο σημείο, ο Θεός παύει να σε δοκιμάζει και να σε κρίνει, ούτε απαιτεί πράγματα από εσένα, επειδή εσύ Τον κατανοείς, γνωρίζεις την καρδιά Του και Τον έχεις πραγματικά δεχτεί μέσα στην καρδιά σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Η'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

465. Οι άνθρωποι λένε συχνά ότι δεν είναι εύκολο να γνωρίσεις τον Θεό. Εγώ, παρόλα αυτά, λέω ότι η γνώση του Θεού δεν είναι καθόλου δύσκολη υπόθεση, διότι ο Θεός επιτρέπει συχνά στον άνθρωπο να γίνεται μάρτυρας των έργων Του. Ο Θεός δεν σταμάτησε ποτέ τον διάλογό Του με το ανθρώπινο γένος· δεν απέκρυψε ποτέ τον εαυτόν Του από τον άνθρωπο, ούτε και κρύφτηκε. Οι σκέψεις, οι ιδέες, τα λόγια και τα έργα Του —τα πάντα αποκαλύπτονται στην ανθρωπότητα. Επομένως, όσο ο άνθρωπος επιθυμεί να γνωρίσει τον Θεό, μπορεί να φτάσει στην κατανόηση και τη γνώση Του μέσα από κάθε είδους τρόπο και μέθοδο. Ο λόγος για τον οποίο ο άνθρωπος σκέφτεται τυφλά ότι ο Θεός τον αποφεύγει επίτηδες, ότι έχει αποκρύψει σκοπίμως τον Εαυτόν Του από την ανθρωπότητα και ότι δεν έχει καμία πρόθεση να επιτρέψει στον άνθρωπο να Τον καταλάβει και να Τον γνωρίσει, είναι ότι δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Θεός, ούτε και επιθυμεί να Τον κατανοήσει· ακόμα δε περισσότερο, δεν τον απασχολούν οι σκέψεις, τα λόγια ή τα έργα του Δημιουργού... Ειλικρινά, αν κάποιος απλώς χρησιμοποιεί τον ελεύθερο χρόνο του για να εστιάσει και να κατανοήσει τα λόγια ή τα έργα του Δημιουργού, δίνοντας λίγη προσοχή στις σκέψεις του Δημιουργού και τη φωνή της καρδιάς Του, δεν θα του είναι δύσκολο να συνειδητοποιήσει ότι οι σκέψεις, τα λόγια και τα έργα του Δημιουργού είναι ορατά και ξεκάθαρα. Ομοίως, ελάχιστη προσπάθεια θα χρειαστεί για να συνειδητοποιήσει ότι ο Δημιουργός βρίσκεται συνεχώς μεταξύ των ανθρώπων, πάντοτε

σε διάλογο με τον άνθρωπο και το σύνολο της δημιουργίας και ότι καθημερινά επιτελεί νέα έργα. Η ουσία και η διάθεσή Του εκφράζονται μέσα από τον διάλογό Του με τον άνθρωπο· οι σκέψεις και ιδέες Του αποκαλύπτονται ολοκληρωτικά μέσα από τα έργα Του· συνοδεύει και παρατηρεί το ανθρώπινο γένος ανά πάσα στιγμή. Μιλά ήσυχα στην ανθρωπότητα και σε όλη τη δημιουργία με τα σιωπηλά λόγια Του: Βρίσκομαι στους ουρανούς, και βρίσκομαι ανάμεσα στη δημιουργία Μου. Παρακολουθώ· περιμένω· βρίσκομαι στο πλευρό σου... Τα χέρια Του είναι ζεστά και δυνατά· τα βήματά Του, ελαφρά· η φωνή Του, απαλή και χαριτωμένη· η μορφή Του πηγαινοέρχεται, αγκαλιάζοντας ολόκληρο το ανθρώπινο γένος· η φυσιογνωμία Του είναι ωραία και ευγενής. Δεν έφυγε ποτέ, ούτε και εξαφανίστηκε. Μέρα και νύχτα, είναι ο μόνιμος σύντροφος της ανθρωπότητας, ο οποίος δεν φεύγει ποτέ το πλευρό της.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

466. Όταν οι άνθρωποι δεν κατανοούν τον Θεό και δεν γνωρίζουν τη διάθεσή Του, οι καρδιές τους δεν μπορούν ποτέ ν' ανοίξουν πραγματικά σ' Αυτόν. Μόλις κατανοήσουν τον Θεό, θα αρχίσουν να εκτιμούν και να γεύονται αυτό που υπάρχει μέσα στην καρδιά Του με ενδιαφέρον και πίστη. Όταν εκτιμήσεις και γευτείς αυτό που υπάρχει μέσα στην καρδιά του Θεού, η καρδιά σου θα ανοίξει σ' Αυτόν σταδιακά και βαθμιαία. Όταν η καρδιά σου ανοίξει σ' Αυτόν, θα νιώσεις πόσο επαίσχυντες και αξιοκαταφρόνητες ήταν οι ανταλλαγές σου με τον Θεό, οι απαιτήσεις σου από τον Θεό και οι ίδιες σου οι υπερβολικές επιθυμίες. Όταν η καρδιά σου ανοίξει πραγματικά στον Θεό, θα δεις πως η καρδιά Του είναι ένας τόσο απέραντος κόσμος και θα εισέλθεις σε ένα βασίλειο που δεν έχεις βιώσει ποτέ ξανά. Στο βασίλειο αυτό δεν υπάρχει εξαπάτηση, δεν υπάρχει δόλος, δεν υπάρχει σκότος και κακό. Υπάρχει μόνο ειλικρίνεια και αφοσίωση· μόνο φως και εντιμότητα· μόνο δικαιοσύνη και καλοσύνη. Είναι γεμάτο αγάπη και φροντίδα, γεμάτο συμπόνια και μακροθυμία και, μέσα από αυτό, νιώθεις την ευτυχία και τη χαρά του να είσαι ζωντανός. Αυτά είναι τα πράγματα που θα σου αποκαλύψει ο Θεός όταν Του ανοίξεις την καρδιά σου. Ο απέραντος αυτός κόσμος είναι γεμάτος με τη σοφία του Θεού και γεμάτος με την παντοδυναμία Του· είναι επίσης γεμάτος με την αγάπη και την εξουσία Του. Εδώ, μπορείς να δεις κάθε πτυχή αυτού που έχει και είναι ο Θεός, τι Του δίνει χαρά, γιατί Αυτός ανησυχεί και γιατί θλίβεται, γιατί οργίζεται... Αυτά μπορεί να δει ο κάθε άνθρωπος που ανοίγει την καρδιά του στον Θεό και Του επιτρέπει να εισέλθει. Ο Θεός μπορεί να εισέλθει στην καρδιά σου, μόνο αν την ανοίξεις σ' Αυτόν. Μπορείς

να δεις αυτό που έχει και είναι ο Θεός και το θέλημά Του για εσένα, μόνο αν Αυτός έχει εισέλθει στην καρδιά σου. Εκείνη τη στιγμή, θα ανακαλύψεις πως τα πάντα στον Θεό είναι τόσο πολύτιμα και πως αυτό που έχει και είναι Αυτός είναι υπεράξιο να εκτιμάται. Σε σύγκριση μ' αυτό, οι άνθρωποι που σε περιβάλλουν, τα αντικείμενα και τα γεγονότα στη ζωή σου, ακόμη και τα αγαπημένα σου πρόσωπα, ο σύντροφός σου και τα πράγματα που αγαπάς, δεν είναι καν άξια αναφοράς. Είναι τόσο μικρά και τόσο ασήμαντα· θα νιώσεις πως κανένα υλικό αντικείμενο δεν θα μπορέσει ποτέ να σε προσελκύσει ξανά ή πως κανένα υλικό αντικείμενο δεν θα μπορέσει ποτέ ξανά να σε παρασύρει να πληρώσεις οποιοδήποτε τίμημα γι' αυτό. Στην ταπεινότητα του Θεού θα δεις το μεγαλείο και την υπεροχή Του· επιπλέον, σε κάτι που Αυτός είχε κάνει και θεώρησες αρκετά μικρό, θα δεις την απέραντη σοφία και τη μακροθυμία Του, όπως και την υπομονή Του, την ανοχή Του και την κατανόησή Του προς εσένα. Αυτό θα γεννήσει μέσα σου αγάπη γι' Αυτόν. Τη μέρα εκείνη, θα νιώσεις πως η ανθρωπότητα ζει σε έναν τόσο βρόμικο κόσμο, πως η αγάπη, η υποτιθέμενη προστασία ή το ενδιαφέρον που παίρνεις από τους ανθρώπους στο πλευρό σου, από τα όσα συμβαίνουν στη ζωή σου, ακόμη και από αυτούς που αγαπάς, δεν είναι καν άξια αναφοράς· μόνο ο Θεός είναι ο αγαπημένος σου και μόνο τον Θεό εκτιμάς περισσότερο. Όταν έλθει εκείνη η μέρα, πιστεύω πως μερικοί θα πουν: Η αγάπη του Θεού είναι τόσο μεγάλη και η ουσία Του είναι τόσο αγία· στον Θεό δεν υπάρχει δόλος, κακό, φθόνος και έριδα, αλλά μόνο δικαιοσύνη και αυθεντικότητα, και οι άνθρωποι πρέπει να λαχταρούν όλα όσα έχει και είναι ο Θεός. Οι άνθρωποι πρέπει να αγωνίζονται και να πασχίζουν γι' αυτά. Πάνω σε τι έχει οικοδομηθεί η ικανότητα της ανθρωπότητας να το επιτύχει αυτό; Έχει οικοδομηθεί πάνω στην κατανόηση της διάθεσης του Θεού από τους ανθρώπους και στην κατανόηση της ουσίας του Θεού από αυτούς. Επομένως, η κατανόηση της διάθεσης του Θεού και αυτού που Αυτός έχει και είναι, αποτελεί δια βίου μάθημα για κάθε άνθρωπο και δια βίου στόχο που επιδιώκει κάθε άνθρωπος που αγωνίζεται για να αλλάξει τη διάθεσή του και να γνωρίσει τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

467. Ο Θεός ο ίδιος είναι ο Θεός ο ίδιος. Δεν θα καταστεί ποτέ μέρος της δημιουργίας και, ακόμα και αν γίνει μέλος μεταξύ των δημιουργημένων όντων, η έμφυτη διάθεση και η ουσία Του δεν πρόκειται να αλλάξουν. Επομένως, γνώση του Θεού δε σημαίνει γνώση ενός

αντικειμένου· δε σημαίνει ανάλυση κάποιου πράγματος, ούτε κατανόηση κάποιου ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος χρησιμοποιεί τη γενική ιδέα του ή τη δική του μέθοδο για γνώση ενός αντικειμένου ή για κατανόηση ενός ατόμου προκειμένου να γνωρίσει τον Θεό, τότε δεν θα είσαι ποτέ ικανός να αποκτήσεις τη γνώση του Θεού. Η γνώση του Θεού δεν βασίζεται στην εμπειρία ή τη φαντασία και, επομένως, δεν πρέπει ποτέ να επιβάλλεις την εμπειρία ή τη φαντασία σου στον Θεό. Όσο πλούσιες και αν είναι η εμπειρία και η φαντασία σου, είναι ακόμα περιορισμένες· επιπλέον, η φαντασία σου δεν αντιστοιχεί σε γεγονότα, πολύ, δε, λιγότερο αντιστοιχεί στην αλήθεια, ενώ είναι ασύμβατη με την πραγματική διάθεση και ουσία του Θεού. Δεν θα επιτύχεις ποτέ, αν βασίζεσαι στη φαντασία σου προκειμένου να κατανοήσεις την ουσία του Θεού. Ο μοναδικός δρόμος έχει ως εξής: αποδοχή όλων όσων προέρχονται από τον Θεό και, στη συνέχεια, βαθμιαία βίωση και κατανόησή τους. Θα έρθει μια ημέρα, κατά την οποία, χάρη στη συνεργασία σου και στην πείνα και τη δίψα σου για την αλήθεια, ο Θεός θα σε διαφωτίσει, προκειμένου να Τον κατανοήσεις και να Τον γνωρίσεις πραγματικά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

468. «Ο φόβος Θεού και η αποφυγή του κακού» και η γνώση του Θεού είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με μυριάδες νήματα, και η σύνδεση μεταξύ τους είναι αυτονόητη. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει να αποφύγει το κακό, πρέπει πρώτα να έχει πραγματικό φόβο Θεού. Εάν κάποιος επιθυμεί να επιτύχει πραγματικό φόβο Θεού, πρέπει πρώτα να έχει πραγματική γνώση για τον Θεό. Εάν κάποιος επιθυμεί να αποκτήσει γνώση για τον Θεό, πρέπει πρώτα να βιώσει τον λόγο του Θεού, να εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού, να βιώσει τη συμμόρφωση και την πειθαρχία του Θεού, καθώς και το παίδεμα και την κρίση Του. Εάν κάποιος επιθυμεί να βιώσει τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον λόγο του Θεού, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και να ζητήσει από τον Θεό να του δώσει ευκαιρίες να βιώσει τα λόγια του Θεού υπό τη μορφή πολλών διαφορετικών περιβαλλόντων που περιλαμβάνουν ανθρώπους, γεγονότα και αντικείμενα. Εάν κάποιος επιθυμεί να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και με τον λόγο του Θεού, πρέπει πρώτα να έχει μία απλή και ειλικρινή καρδιά, ετοιμότητα να αποδεχτεί την αλήθεια, τη θέληση να υπομείνει δεινά, την αποφασιστικότητα και το κουράγιο να αποφύγει το κακό και τη φιλοδοξία να γίνει πραγματικό δημιουργημένο ον... Με αυτόν τον τρόπο, προχωρώντας βήμα-

βήμα, θα πλησιάζεις όλο και περισσότερο τον Θεό, η καρδιά σου θα γίνεται όλο και πιο αγνή, και η ζωή σου και η αξία του να είσαι ζωντανός, μαζί με τη γνώση σου για τον Θεό, θα αποκτούν όλο και περισσότερη σημασία και θα γίνονται όλο και πιο λαμπερά. Μέχρι που, μία μέρα, θα νιώσεις ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον ένα αίνιγμα, ότι ο Δημιουργός δεν σου κρυβόταν ποτέ, ότι ο Δημιουργός δεν έκρυψε ποτέ το πρόσωπό Του από σένα, ότι ο Δημιουργός δεν είναι καθόλου μακριά σου, ότι ο Δημιουργός δεν είναι πλέον Εκείνος που επιθυμείς διαρκώς στις σκέψεις σου αλλά δεν μπορείς να φτάσεις με τα συναισθήματά σου, ότι είναι πραγματικά και αληθινά φύλακας που κάθεται στα δεξιά σου και τα αριστερά σου, εφοδιάζοντας τη ζωή σου και ελέγχοντας τη μοίρα σου. Δεν βρίσκεται στον μακρινό ορίζοντα, ούτε έχει κρυφτεί ψηλά στα σύννεφα. Είναι στο πλευρό σου, προϊσταται του είναι σου, είναι όλα όσα έχεις και το μόνο πράγμα που έχεις. Αυτός ο Θεός σού επιτρέπει να Τον αγαπάς με την καρδιά σου, να προσκολλάσαι σ' Αυτόν, να Τον κρατάς κοντά σου, να Τον θαυμάζεις, να φοβάσαι μην Τον χάσεις, να μη θέλεις άλλο πια να Τον απαρνιέσαι, άλλο πια να Τον παρακούς ή άλλο πια να Τον αποφεύγεις και να Τον κρατάς σε απόσταση. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον νοιάζεσαι, να Τον υπακούς, να ανταποδίδεις ό,τι σου δίνει και να υποτάσσεσαι στο κράτος Του. Δεν αρνείσαι πλέον να σε καθοδηγεί, να προνοεί για σένα, να σε προσέχει και να σε διαφυλάσσει, δεν αρνείσαι πλέον να κάνεις αυτό που σου υπαγορεύει και σου επιτάσσει. Το μόνο που θέλεις είναι να Τον ακολουθείς, να περπατάς στο πλευρό Του· το μόνο που θέλεις είναι να Τον αποδεχθείς ως τη μία και μοναδική ζωή σου, να Τον αποδεχθείς ως τον ένα και μοναδικό σου Κύριο, τον ένα και μοναδικό σου Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνώση του Θεού είναι το μονοπάτι για φόβο Θεού και αποφυγή του κακού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Στο αρχικό κείμενο αναφέρεται «Το έργο της γνώσης του Θεού».

(ΙΒ) Σχετικά με το πώς να υπηρετεί κανείς τον Θεό και να καταθέτει μαρτυρία για Αυτόν

469. Από την αρχή του έργου Του σε ολόκληρο το σύμπαν, ο Θεός έχει προορίσει πολλούς ανθρώπους για να Τον υπηρετούν, συμπεριλαμβανομένων ανθρώπων από κάθε έκφανση της ζωής. Ο σκοπός Του είναι να εκπληρωθεί το θέλημά Του και να ολοκληρωθεί το έργο Του. Αυτός είναι ο σκοπός του Θεού κατά την επιλογή των ανθρώπων για να Τον υπηρετήσουν. Ο κάθε άνθρωπος που υπηρετεί τον Θεό πρέπει να κατανοεί αυτό το θέλημα του Θεού. Μέσω αυτού του έργου Του, οι άνθρωποι μπορούν καλύτερα να δουν τη σοφία και την παντοδυναμία του Θεού κι επίσης να δουν τις αρχές του έργου Του στη γη. Ο Θεός στην πραγματικότητα έρχεται στη γη για να κάνει το έργο Του, ερχόμενος σε επαφή με τους ανθρώπους, ώστε κι εκείνοι να γνωρίσουν πιο καθαρά τις πράξεις Του. Σήμερα, εσείς, η ομάδα σας, είστε τυχεροί που υπηρετείτε τον πρακτικό Θεό. Αυτό αποτελεί ανυπολόγιστη ευλογία για σας. Στην πραγματικότητα, είναι ο Θεός που σας εξυψώνει. Κατά την επιλογή ενός ατόμου να Τον υπηρετήσει, ο Θεός έχει τις δικές Του αρχές. Η υπηρεσία προς τον Θεό δεν είναι σε καμία περίπτωση, όπως φαντάζονται κάποιοι, απλώς ένα θέμα ενθουσιασμού. Σήμερα βλέπετε πως οποιοσδήποτε υπηρετεί τον Θεό στην παρουσία Του, το κάνει επειδή έχει την καθοδήγηση του Θεού και το έργο του Αγίου Πνεύματος και επειδή είναι άνθρωπος που επιδιώκει την αλήθεια. Αυτές είναι οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν όλοι όσοι υπηρετούν τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η θρησκευτική υπηρεσία πρέπει να εξυγιανθεί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

470. Αυτοί που υπηρετούν τον Θεό θα πρέπει να είναι οι οικείοι του Θεού, θα πρέπει να είναι ευάρεστοι στον Θεό, να έχουν αγαπηθεί από τον Θεό και να είναι ικανοί για την απόλυτη πίστη στον Θεό. Ανεξάρτητα από το αν ενεργείς πίσω από τους ανθρώπους ή μπροστά τους, είσαι ικανός ν' αποκτήσεις τη χαρά του Θεού μπροστά στον Θεό, είσαι ικανός να παραμείνεις σταθερός μπροστά στον Θεό, και ανεξάρτητα με το πώς σου φέρονται οι άλλοι άνθρωποι, πάντα συνεχίζεις το δικό σου μονοπάτι και αφιερώνεις κάθε σου φροντίδα στο φορτίο του Θεού. Μόνο αυτός είναι ο οικείος του Θεού. Το γεγονός ότι τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να Τον υπηρετήσουν άμεσα, συμβαίνει επειδή τους έχει δοθεί η μεγάλη αποστολή του Θεού, και το φορτίο του Θεού, είναι ικανοί να πάρουν την καρδιά του Θεού ως δική τους, και το φορτίο του Θεού ως δικό τους, και δεν δίνουν καθόλου σημασία στην προοπτική του αν θα κερδίσουν ή θα χάσουν: Ακόμα κι όταν δεν θα έχουν προοπτικές, και δεν θα κερδίσουν

τίποτα, πάντα θα πιστεύουν στον Θεό με μια καρδιά γεμάτη αγάπη. Έτσι λοιπόν, αυτό το είδος ανθρώπου είναι ο οικείος του Θεού. Οι άνθρωποι που έχουν οικειότητα με τον Θεό είναι και οι έμπιστοί Του· μόνο οι έμπιστοι του Θεού μπορούν να μοιραστούν την ανησυχία Του και τις σκέψεις Του, και αν και η σάρκα τους πονά και είναι αδύναμη, είναι ικανοί να αντέξουν τον πόνο και να απαρνηθούν αυτό που αγαπούν για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Ο Θεός δίνει περισσότερα βάρη σε τέτοιους ανθρώπους και οι άνθρωποι καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτό που επιθυμεί να κάνει ο Θεός. Έτσι, αυτοί οι άνθρωποι είναι ευάρεστοι στον Θεό, είναι υπηρέτες του Θεού που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, και μόνο άνθρωποι σαν κι αυτούς μπορούν να κυβερνήσουν μαζί με τον Θεό. Όταν πραγματικά γίνεις οικείος του Θεού, τότε ακριβώς θα κυβερνήσεις μαζί με τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να υπηρετήσεις σε αρμονία με το θέλημα του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

471. Κάποιος που πραγματικά υπηρετεί τον Θεό, είναι κάποιος που επιθυμεί η καρδιά του Θεού, έτοιμος να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, και που μπορεί να εγκαταλείψει τις θρησκευτικές του αντιλήψεις. Αν θέλεις να είναι γόνιμη η βρώση και η πόση των λόγων του Θεού, τότε πρέπει να εγκαταλείψεις τις θρησκευτικές σου αντιλήψεις. Αν θέλεις να υπηρετήσεις τον Θεό, τότε είναι ακόμη περισσότερο απαραίτητο να εγκαταλείψεις πρώτα τις θρησκευτικές αντιλήψεις και να υπακούς στα λόγια του Θεού στα πάντα. Αυτό πρέπει να διαθέτει κάποιος που υπηρετεί τον Θεό. Αν σου λείπει αυτό το στοιχείο, ενόσω προσφέρεις την υπηρεσία σου, θα προκαλείς διακοπές και διαταραχές. Κι αν συνεχίσεις να διατηρείς τις αντιλήψεις σου, τότε αναπόφευκτα ο Θεός θα σε τσακίσει, ώστε να μη σηκωθείς ποτέ ξανά. Πάρε για παράδειγμα το παρόν. Πολλοί από τους λόγους και τα έργα τού σήμερα είναι ασυμβίβαστα με τη Βίβλο και ασυμβίβαστα με το προηγούμενο έργο που πραγματοποίησε ο Θεός, κι αν δεν επιθυμείς να υπακούσεις, τότε ανά πάσα στιγμή μπορεί να πέσεις. Αν θέλεις να υπηρετείς σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει πρώτα να εγκαταλείψεις τις θρησκευτικές αντιλήψεις και να διορθώσεις τις δικές σου απόψεις. Πολλά απ' αυτά που λέγονται στο μέλλον, θα είναι ασυμβίβαστα με ό,τι ειπώθηκε στο παρελθόν, κι αν δεν έχεις τη διάθεση να υπακούσεις, δεν θα μπορείς να βαδίσεις στο μονοπάτι που ξανοίγεται μπροστά. Αν μια από τις μεθόδους εργασίας του Θεού ριζώσει μέσα σου και δεν την αφήσεις ποτέ, τότε η μέθοδος αυτή θα γίνει θρησκευτική αντίληψή σου. Αν αυτό που είναι ο Θεός ριζώσει μέσα

σου, τότε έχεις φτάσει στην αλήθεια. Κι αν ο λόγος και η αλήθεια του Θεού είναι ικανά να γίνουν η ζωή σου, τότε δεν θα έχεις πια αντιλήψεις για τον Θεό. Αυτοί που κατέχουν μια πραγματική γνώση του Θεού, δεν θα έχουν αντιλήψεις και δεν θα συμμορφώνονται με κάποιο δόγμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

472. Το να υπηρετεί κανείς τον Θεό δεν είναι απλή υπόθεση. Εκείνοι των οποίων η διεφθαρμένη διάθεση παραμένει αμετάβλητη, δεν μπορούν ποτέ να υπηρετήσουν τον Θεό. Αν η διάθεσή σου δεν έχει κριθεί και παιδευτεί από τον λόγο του Θεού, τότε εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει τον Σατανά. Αυτό από μόνο του αρκεί για να αποδείξει ότι η υπηρεσία σου προς τον Θεό προέρχεται από την δική σου καλή πρόθεση. Αποτελεί υπηρεσία βασισμένη στη σατανική φύση σου. Υπηρετείς τον Θεό με τον φυσικό χαρακτήρα σου και σύμφωνα με τις δικές σου προσωπικές προτιμήσεις· επιπλέον, σκέφτεσαι συνεχώς ότι ο Θεός χαίρεται με ό,τι επιθυμείς να κάνεις και μισεί οτιδήποτε δεν επιθυμείς να κάνεις, ενώ καθοδηγείσαι εξ ολοκλήρου από τις δικές σου προτιμήσεις στο έργο σου. Μπορεί αυτό να ονομαστεί υπηρεσία προς τον Θεό; Τελικά, η διάθεσή της ζωής σου δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε στο ελάχιστο· αντίθετα, θα γίνεις ακόμα πιο πεισματάρης επειδή υπηρετούσες τον Θεό, και αυτό θα κάνει τη διεφθαρμένη σου διάθεση να εδραιωθεί βαθιά. Με τον τρόπο αυτόν, θα αναπτύξεις μέσα σου κανόνες για την υπηρεσία προς τον Θεό, οι οποίοι βασίζονται κυρίως στο δικό σου χαρακτήρα, και την εμπειρία που προέρχεται από την υπηρεσία σου, ανάλογα με τη δική σου διάθεση. Αυτές είναι οι εμπειρίες και τα διδάγματα του ανθρώπου. Είναι η φιλοσοφία που έχει ο άνθρωπος για τη ζωή στον κόσμο. Τέτοιου είδους άνθρωποι ανήκουν στους Φαρισαίους και τους θρησκευτικούς αξιωματούχους. Αν δεν αφυπνιστούν και δεν μετανοήσουν, τότε σίγουρα θα γίνουν οι ψευδόχριστοι και οι αντίχριστοι που εξαπατούν τους ανθρώπους κατά τις έσχατες ημέρες. Οι ψευδόχριστοι και οι αντίχριστοι που προαναφέρθηκαν θα προκύψουν από τέτοιους ανθρώπους. Αν εκείνοι που υπηρετούν τον Θεό ακολουθήσουν τον δικό τους χαρακτήρα και πράξουν σύμφωνα με τη δική τους βούληση, τότε κινδυνεύουν να εκδιωχθούν ανά πάσα στιγμή. Εκείνοι που εκμεταλλεύονται τα πολλά χρόνια εμπειρίας τους στην υπηρεσία του Θεού με σκοπό να κερδίσουν τις καρδιές των άλλων, να τους κάνουν κήρυγμα και να τους περιορίσουν, και να χαίρουν της υψηλής τους εκτίμησης —και που ποτέ δεν

μετανοούν, ποτέ δεν εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, ποτέ δεν αποκηρύσσουν τα οφέλη της θέσης τους— αυτού του είδους οι άνθρωποι θα εκπέσουν ενώπιων του Θεού. Είναι άνθρωποι του ίδιου είδους με τον Παύλο, εκμεταλλευόμενοι το κύρος τους και εκθειάζοντας τα προσόντα τους. Ο Θεός δε θα οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους στην τελείωση. Αυτού του είδους η υπηρεσία επεμβαίνει στο έργο του Θεού. Οι άνθρωποι προτιμούν να προσκολλώνται στο παλιό. Προσκολλώνται σε έννοιες του παρελθόντος, σε πράγματα του παρελθόντος. Αυτό αποτελεί μεγάλο εμπόδιο στην υπηρεσία τους. Αν δεν μπορέσεις να απαλλαχθείς από αυτά, θα στραγγαλίσουν ολόκληρη τη ζωή σου. Ο Θεός δε θα σε επαινέσει, ούτε στο ελάχιστο, ούτε καν αν σπάσεις τα πόδια σου τρέχοντας ή την πλάτη σου κατά την εργασία σου, ούτε καν αν γίνεις μάρτυρας κατά την υπηρεσία σου προς τον Θεό. Το αντίθετο: ο Θεός θα πει ότι είσαι κάποιος που πράττει το κακό.

Από σήμερα, ο Θεός θα οδηγήσει στην τελείωση τυπικά εκείνους που δεν έχουν θρησκευτικές αντιλήψεις, που είναι έτοιμοι να αφήσουν στην άκρη τον παλιό τους εαυτό και που υπακούν τον Θεό με έναν απλοϊκό τρόπο, και εκείνους που λαχταρούν τον λόγο του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να σηκωθούν και να υπηρετήσουν τον Θεό. Στον Θεό υπάρχει ατέλειωτη αφθονία και απεριόριστη σοφία. Το εκπληκτικό έργο Του και ο πολύτιμος λόγος Του αναμένουν ακόμα περισσότερους ανθρώπους να τα απολαύσουν. Όπως έχουν τα πράγματα, εκείνοι που έχουν θρησκευτικές αντιλήψεις, εκείνοι που εκμεταλλεύονται το κύρος τους και εκείνοι που δεν μπορούν να βάλουν τον εαυτό τους στην άκρη δυσκολεύονται να αποδεχτούν αυτά τα νέα πράγματα. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση το Άγιο Πνεύμα να οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους στην τελείωση. Αν κάποιος δεν είναι αποφασισμένος να υπακούσει και δεν διψά για τον λόγο του Θεού, τότε δεν θα μπορέσει να λάβει αυτά τα νέα πράγματα. Αυτοί οι άνθρωποι θα γίνουν απλώς όλο και πιο ανυπότακτοι, όλο και πιο πονηροί, και θα καταλήξουν στον λάθος δρόμο. Πραγματοποιώντας το έργο Του τώρα, ο Θεός θα εξυψώσει περισσότερους ανθρώπους που Τον αγαπούν στ' αλήθεια και που μπορούν να αποδεχτούν το νέο φως. Επίσης, θα αποκόψει εντελώς τους θρησκευτικούς αξιωματούχους που επωφελούνται από την αρχαιότητά τους. Εκείνους που αντιστέκονται πεισματικά στην αλλαγή: ο Θεός δεν θέλει ούτε έναν από αυτούς. Θέλεις να είσαι ένας από αυτούς; Εκτελείς την υπηρεσία σου σύμφωνα με τις δικές σου προτιμήσεις, ή κάνεις αυτό που ζητά ο Θεός; Αυτό είναι κάτι που πρέπει να γνωρίζεις ο ίδιος για τον εαυτό σου. Είσαι ένας από τους

θρησκευτικούς αξιωματούχους, ή ένα νεογέννητο μωρό που οδηγήθηκε στην τελείωση από τον Θεό; Πόση από την υπηρεσία σου επιδοκιμάζεται από το Άγιο Πνεύμα; Πόση από αυτήν δεν πρόκειται ο Θεός ούτε καν να ενθυμείται; Μετά από τα πολλά χρόνια υπηρεσίας, πόσο έχει αλλάξει η ζωή σου; Έχεις ξεκάθαρη θέση για όλα αυτά; Αν έχεις αληθινή πίστη, τότε θα εκδιώξεις όλες τις θρησκευτικές αντιλήψεις που είχες στο παρελθόν και θα υπηρετήσεις τον Θεό καλύτερα, με νέο τρόπο. Δεν είναι αργά να εγερθείς τώρα. Οι παλιές θρησκευτικές αντιλήψεις θα στραγγαλίσουν την ανθρώπινη ζωή. Οι εμπειρίες που αποκτά το άτομο, θα το οδηγήσουν μακριά από τον Θεό, για να κάνει πράγματα με τον δικό του τρόπο. Αν δεν καταρρίψεις αυτά τα πράγματα, θα γίνουν εμπόδιο στην ανάπτυξή σου στη ζωή. Ο Θεός οδηγεί πάντα στην τελείωση εκείνους που Τον υπηρετούν. Δεν τους εκδιώκει ελαφρά τη καρδία. Αν αποδεχτείς αληθινά την κρίση και την παίδευση από τον λόγο του Θεού, αν βάλεις στην άκρη τις παλιές σου θρησκευτικές πρακτικές και κανόνες κι αν πάψεις να χρησιμοποιείς τις παλιές θρησκευτικές αντιλήψεις ως μέτρο του λόγου του Θεού σήμερα, τότε μόνον θα υπάρξει μέλλον για σένα. Μα αν προσκολληθείς στα πράγματα του παρελθόντος, αν εξακολουθήσεις να τους δίνεις μεγάλη αξία, τότε δεν υπάρχει τρόπος να σωθείς. Ο Θεός δεν ασχολείται καθόλου με τέτοιους ανθρώπους. Αν στ' αλήθεια θέλεις να οδηγηθείς στην τελείωση, τότε πρέπει να αποφασίσεις να εγκαταλείψεις εντελώς τα πάντα από το παρελθόν. Ακόμα κι αν ό,τι γινόταν παλιά ήταν σωστό, ακόμα κι αν αποτελούσε έργο του Θεού, πρέπει και πάλι να καταφέρεις να το παραμερίσεις και να πάψεις να προσκολλάσαι σ' αυτό. Ακόμα κι αν ήταν ξεκάθαρα το έργο του Αγίου Πνεύματος κι αν έγινε απευθείας από το Άγιο Πνεύμα, σήμερα πρέπει να το παραμερίσεις. Δεν πρέπει να βασίζεσαι πλέον σ' αυτό. Αυτό είναι που ο Θεός απαιτεί. Τα πάντα πρέπει να ανανεωθούν. Με το έργο Του και τον λόγο, ο Θεός δεν κάνει καμία αναφορά στα παλαιά πράγματα που ίσχυαν στο παρελθόν και δεν εμμένει στην παλιά ιστορία. Ο Θεός είναι ένας Θεός πάντα νέος και ποτέ παλαιός. Δεν προσκολλάται ούτε στον δικό Του λόγο από το παρελθόν, και αυτό καθιστά σαφές ότι ο Θεός δεν ακολουθεί κανέναν κανόνα. Στην περίπτωση αυτή, ως ανθρώπινο ον, αν προσκολλάσαι πάντα σε πράγματα από το παρελθόν, αρνούμενος να τα αφήσεις και τα εφαρμόζεις αυστηρά με στερεοτυπικό τρόπο, ενώ ο Θεός δεν πράττει πλέον σύμφωνα με τους τρόπους του παρελθόντος, τότε τα λόγια και τα έργα σου δεν προκαλούν ταραχή; Δεν έχεις γίνει εχθρός του Θεού; Είσαι πρόθυμος να αφήσεις ολόκληρη τη ζωή σου να ναυαγήσει και να καταστραφεί λόγω αυτών των πραγμάτων του παρελθόντος; Αυτά τα παλιά πράγματα θα σε

καταστήσουν ένα άτομο που παρακωλύει το έργο του Θεού. Τέτοιου είδους άτομο θέλεις να είσαι; Αν στ' αλήθεια δεν το θες αυτό, τότε σταμάτησε γρήγορα αυτό που κάνεις και άλλαξε ρότα· κάνε μια νέα αρχή. Ο Θεός δεν μνημονεύει την παρελθοντική σου υπηρεσία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η θρησκευτική υπηρεσία πρέπει να εξυγιανθεί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

473. Όποιος το έχει αποφασίσει, μπορεί να υπηρετήσει τον Θεό, αλλά το σωστό είναι πως μόνο αυτοί που αφιερώνουν κάθε φροντίδα στο θέλημα του Θεού και καταλαβαίνουν το θέλημα του Θεού έχουν τα προσόντα και το δικαίωμα να υπηρετήσουν τον Θεό. Έχω ανακαλύψει το εξής σ' εσάς: Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι εφόσον διαδίδουν με θέρμη το ευαγγέλιο για τον Θεό, παίρνουν τους δρόμους για τον Θεό, δαπανούν τον εαυτό τους και εγκαταλείπουν πράγματα για τον Θεό, και ούτω καθεξής, τότε αυτό θεωρείται υπηρεσία προς τον Θεό· ακόμα περισσότεροι θρησκευόμενοι άνθρωποι πιστεύουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να τρέχουν τριγύρω με μια Βίβλο στο χέρι, διαδίδοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του ουρανού και σώζοντας ανθρώπους, κάνοντάς τους να μετανοούν και να εξομολογούνται· υπάρχουν πολλοί θρησκευτικοί λειτουργοί που νομίζουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό είναι να κηρύττουν σε εκκλησίες αφού σπούδασαν και εκπαιδεύτηκαν στη θεολογική σχολή, να διδάσκουν τους ανθρώπους διαβάζοντας κεφάλαια της Βίβλου· επίσης, υπάρχουν άνθρωποι σε φτωχές περιοχές, οι οποίοι πιστεύουν ότι η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να θεραπεύουν τους αρρώστους και να εκβάλλουν δαιμόνια ή να προσεύχονται για τους αδελφούς και τις αδελφές ή να τους υπηρετούν· ανάμεσά σας, υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν πως η υπηρεσία προς τον Θεό σημαίνει να τρώνε και να πίνουν τον λόγο του Θεού, να προσεύχονται στον Θεό καθημερινά, καθώς και να επισκέπτονται και να επιτελούν έργο σε εκκλησίες παντού· υπάρχουν άλλοι αδελφοί και αδελφές που πιστεύουν πως η υπηρεσία προς τον Θεό συνεπάγεται να μην παντρευτούν ή να μη δημιουργήσουν οικογένεια ποτέ και να αφιερώσουν όλο το είναι τους στον Θεό. Κι όμως, λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν τι πραγματικά σημαίνει η υπηρεσία προς τον Θεό. Αν και υπάρχουν πολλοί που υπηρετούν τον Θεό, τόσοι πολλοί όσα και τ' άστρα στον ουρανό, ο αριθμός αυτών που μπορούν να υπηρετήσουν άμεσα, και που είναι ικανοί να υπηρετήσουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, είναι μηδαμινός, ασήμαντα μικρός. Γιατί το λέω αυτό; Το λέω επειδή δεν κατανοείτε την ουσία της φράσης «υπηρεσία προς τον Θεό», και καταλαβαίνετε τόσο λίγα για το πώς να υπηρετήσετε σύμφωνα

με το θέλημα του Θεού. Είναι επιτακτική ανάγκη οι άνθρωποι να κατανοήσουν ακριβώς ποια είδους υπηρεσία προς τον Θεό εναρμονίζεται με το θέλημά Του.

Αν επιθυμείτε να υπηρετείτε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, πρέπει πρώτα να καταλάβετε τι είδους άνθρωποι ευαρεστούν τον Θεό, τι είδους ανθρώπους αποστρέφεται ο Θεός, τι είδους ανθρώπους οδηγεί ο Θεός στην τελείωση και τι είδους άνθρωποι έχουν τα προσόντα για να υπηρετήσουν τον Θεό. Αυτό είναι το ελάχιστο με το οποίο θα πρέπει να είστε εφοδιασμένοι. Επιπλέον, θα πρέπει να γνωρίζετε τους στόχους του έργου του Θεού, και το έργο που θα εκτελέσει ο Θεός εδώ και τώρα. Αφού κατανοήσετε αυτό, και μέσω της οδηγίας των λόγων του Θεού, θα πρέπει πρώτα να εισέλθετε και να λάβετε πρώτα αποστολή από τον Θεό. Όταν πραγματικά αποκτήσετε βιώματα βασισμένα στον λόγο του Θεού, κι όταν γνωρίζετε στ' αλήθεια το έργο του Θεού, θα έχετε τα προσόντα για να υπηρετήσετε τον Θεό. Κι ο Θεός ανοίγει τα πνευματικά σας μάτια όταν Τον υπηρετείτε, και σας επιτρέπει να αποκτήσετε μεγαλύτερη κατανόηση του έργου Του και να το δείτε πιο καθαρά. Όταν εισέρχεσαι σ' αυτήν την πραγματικότητα, οι εμπειρίες σου θα είναι πιο βαθιές και πραγματικές, και όλοι εσείς που είχατε τέτοιες εμπειρίες, θα είστε ικανοί να πορευτείτε ανάμεσα στις εκκλησίες και να παρέχετε στους αδελφούς και τις αδελφές σας, ώστε ο καθένας σας να αντλεί από τα δυνατά σημεία του άλλου για να αντισταθμίσετε τις δικές σας ελλείψεις και να αποκτήσετε μια πλουσιότερη γνώση στο πνεύμα σας. Μόνο αφού κατορθώσετε αυτό το αποτέλεσμα θα είστε ικανοί να υπηρετήσετε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και να οδηγηθείτε από τον Θεό στην τελείωση κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να υπηρετήσεις σε αρμονία με το θέλημα του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

474. Εκείνοι που μπορούν να καθοδηγήσουν ολόκληρες εκκλησίες, να παρέχουν στους ανθρώπους τη ζωή και να είναι απόστολοι των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πραγματικές εμπειρίες, να έχουν σωστή κατανόηση των πνευματικών πραγμάτων, σωστή εκτίμηση και εμπειρία της αλήθειας. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι είναι κατάλληλοι για να εκτελέσουν έργο ή να γίνουν απόστολοι που θα ηγούνται των εκκλησιών. Διαφορετικά, μπορούν να ακολουθήσουν μόνο ως οι λιγότεροι και δεν μπορούν να ηγηθούν, πολύ λιγότερο δε, να γίνουν απόστολοι ικανοί να παρέχουν στους ανθρώπους ζωή. Αυτό συμβαίνει επειδή ο ρόλος των αποστόλων

δεν είναι να τρέχουν ή να πολεμούν, αλλά να επιτελούν το έργο της διακονίας της ζωής και της καθοδήγησης των άλλων στη μεταμόρφωση των διαθέσεών τους. Σε όσους εκτελούν αυτήν τη λειτουργία, έχει ανατεθεί να επωμιστούν μια μεγάλη ευθύνη, μια ευθύνη που δεν μπορεί να φέρει ο οποιοσδήποτε. Αυτό το είδος έργου μπορούν να το αναλάβουν μόνο όσοι έχουν ζωή, δηλαδή εκείνοι που έχουν βιώσει την αλήθεια. Δεν μπορεί να αναληφθεί από όσους μπορεί να εγκαταλείψουν στην πορεία, να τρέξουν ή είναι πρόθυμοι να ξοδευτούν. Οι άνθρωποι που δεν έχουν εμπειρία της αλήθειας, που δεν έχουν κλαδευτεί ή κριθεί, δεν είναι σε θέση να κάνουν αυτού του είδους το έργο. Οι άνθρωποι που δεν έχουν εμπειρία, δηλαδή οι άνθρωποι χωρίς πραγματικότητα, δεν είναι σε θέση να δουν καθαρά την πραγματικότητα, επειδή οι ίδιοι δεν έχουν αυτή την ύπαρξη. Έτσι, αυτός ο τύπος ανθρώπου όχι μόνο δεν μπορεί να κάνει ηγετικό έργο, αλλά θα αποτελέσει και αντικείμενο εξάλειψης εάν δεν έχει καμία αλήθεια για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και το έργο του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

475. Όσον αφορά το έργο, ο άνθρωπος πιστεύει πως έργο σημαίνει να τρέχει κανείς τριγύρω για τον Θεό, να κηρύττει παντού και να δαπανά για χάρη Του. Παρόλο που αυτή η πεποίθηση είναι σωστή, είναι υπερβολικά μονόπλευρη· αυτό που ο Θεός ζητάει από τον άνθρωπο δεν είναι μόνο να τρέχει τριγύρω γι' Αυτόν· πέρα απ' αυτό, το συγκεκριμένο έργο ασχολείται με τη διακονία και την παροχή εντός του πνεύματος. Πολλοί αδελφοί και αδελφές, ακόμα και μετά από όλα αυτά τα χρόνια εμπειρίας, δεν έχουν σκεφτεί ποτέ να εργαστούν για τον Θεό, επειδή το έργο, έτσι όπως το αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος, δεν συνάδει με αυτό που ζητάει ο Θεός. Συνεπώς, ο άνθρωπος δεν έχει κανένα απολύτως ενδιαφέρον για το ζήτημα του έργου, και αυτός είναι ακριβώς ο λόγος που και η είσοδος του ανθρώπου είναι πολύ μονόπλευρη. Θα πρέπει όλοι σας να ξεκινήσετε την είσοδό σας από την εργασία σας για τον Θεό, έτσι ώστε να μπορέσετε να βιώσετε καλύτερα κάθε πτυχή της εμπειρίας. Σε αυτό θα πρέπει να εισέλθετε. Έργο δεν σημαίνει να τρέχει κανείς τριγύρω για τον Θεό, αλλά το κατά πόσο η ζωή και τα βιώματα του ανθρώπου μπορούν να ευφράνουν τον Θεό. Έργο σημαίνει να χρησιμοποιούν οι άνθρωποι την αφοσίωσή τους στον Θεό και τη γνώση τους για τον Θεό για να μαρτυρούν περί του Θεού, αλλά και να διακονούν τον άνθρωπο. Αυτή είναι η ευθύνη του ανθρώπου και αυτό θα πρέπει να κατανοήσουν όλοι οι άνθρωποι. Θα μπορούσε κανείς να πει

ότι η είσοδός σας είναι το έργο σας, κι ότι επιζητάτε να εισέλθετε ενώ εργάζεστε για τον Θεό. Η βίωση του έργου του Θεού δεν σημαίνει μόνο ότι γνωρίζετε πώς να τρώτε και να πίνετε από τον λόγο Του· το πιο σημαντικό είναι ότι πρέπει να γνωρίζετε πώς να μαρτυρείτε περί του Θεού, να είστε σε θέση να υπηρετείτε τον Θεό και να είστε σε θέση να διακονείτε τον άνθρωπο και να παρέχετε τα αναγκαία σ' αυτόν. Αυτό συνιστά έργο, και αυτό συνιστά και την είσοδό σας· αυτό θα πρέπει να επιτύχει κάθε άνθρωπος. Είναι πολλοί αυτοί που εστιάζουν μόνο στο να τρέχουν τριγύρω για τον Θεό και να κηρύττουν παντού, όμως παραβλέπουν την προσωπική τους εμπειρία και αμελούν την είσοδό τους στην πνευματική ζωή. Αυτό έχει κάνει όλους όσοι υπηρετούν τον Θεό να γίνονται αυτοί που αντιστέκονται στον Θεό. [...]

Ο λόγος που εργάζεται κανείς είναι για να ικανοποιεί το θέλημα του Θεού, να φέρνει όλους όσους επιθυμεί η καρδιά του Θεού ενώπιόν Του, να φέρνει τον άνθρωπο στον Θεό και να παρουσιάζει το έργο του Αγίου Πνεύματος και την καθοδήγηση του Θεού στον άνθρωπο, έτσι ώστε να τελειωθούν οι καρποί του έργου του Θεού. Συνεπώς, είναι επιβεβλημένο να κατανοήσετε με απόλυτη σαφήνεια την ουσία του έργου. Ως κάποιος που χρησιμοποιείται από τον Θεό, κάθε άνθρωπος είναι άξιος να εργαστεί για τον Θεό, τουτέστιν, όλοι έχουν την ευκαιρία να χρησιμοποιηθούν από το Άγιο Πνεύμα. Ωστόσο, υπάρχει ένα σημείο το οποίο πρέπει να συνειδητοποιήσετε: Όταν ο άνθρωπος κάνει το έργο που του έχει αναθέσει ο Θεός, έχει δοθεί η ευκαιρία στον άνθρωπο να χρησιμοποιηθεί από τον Θεό, αλλά αυτό που λέει και γνωρίζει ο άνθρωπος δεν είναι εξ ολοκλήρου το ανάστημα του ανθρώπου. Το μόνο που μπορείτε να κάνετε είναι να γνωρίσετε καλύτερα τις δικές σας ελλείψεις ενόσω εργάζεστε, και να λάβετε μεγαλύτερη διαφώτιση από το Άγιο Πνεύμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα έχετε τη δυνατότητα να κερδίσετε καλύτερη είσοδο κατά την πορεία του έργου σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Έργο και είσοδος (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

476. Υπηρεσία που είναι σε διάσταση από τις παρούσες ομιλίες του Αγίου Πνεύματος, είναι υπηρεσία που προέρχεται από τη σάρκα και τις αντιλήψεις, και είναι ανίκανη να βρίσκεται σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Εάν οι άνθρωποι ζουν μέσα σε θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε δεν μπορούν να κάνουν τίποτα ταιριαστό στο θέλημα του Θεού και, παρ' όλο που Τον υπηρετούν, η υπηρεσία τους γίνεται μέσα από τη φαντασία και τις αντιλήψεις τους και είναι εντελώς ανίκανοι να υπηρετούν σύμφωνα με τη θέληση του Θεού. Όσοι είναι

ανίκανοι να ακολουθήσουν το έργο του Αγίου Πνεύματος, δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού, και όσοι δεν κατανοούν το θέλημα του Θεού, δεν μπορούν να Τον υπηρετήσουν. Ο Θεός επιθυμεί υπηρεσία σύμφωνη με την καρδιά Του· δεν επιθυμεί υπηρεσία που προέρχεται από τις αντιλήψεις και τη σάρκα. Εάν οι άνθρωποι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του έργου του Αγίου Πνεύματος, τότε ζουν μέσα σε αντιλήψεις. Η υπηρεσία τέτοιων ανθρώπων διακόπτει και διαταράσσει, και μια τέτοια υπηρεσία είναι αντίθετη προς τον Θεό. Έτσι, όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του Θεού, είναι ανίκανοι και να Τον υπηρετήσουν. Όσοι είναι ανίκανοι να ακολουθήσουν τα βήματα του Θεού, οπωσδήποτε Του εναντιώνονται, και είναι ανίκανοι να είναι σε σύμπνοια με τον Θεό. «Ακολουθώ το έργο του Αγίου Πνεύματος» σημαίνει ότι κατανοώ το θέλημα του Θεού σήμερα, είμαι ικανός να ενεργώ σύμφωνα με τις παρούσες απαιτήσεις του Θεού, είναι ικανός να υπακούει και να ακολουθεί τον Θεό του σήμερα και εισέρχεται σε συμφωνία με τις νεότερες ομιλίες του Θεού. Μόνο αυτός είναι κάποιος που ακολουθεί το έργο του Αγίου Πνεύματος και βρίσκεται στο ρεύμα του Αγίου Πνεύματος. Τέτοιοι άνθρωποι δεν είναι μόνο ικανοί να δέχονται τον έπαινο του Θεού και να Τον βλέπουν, αλλά μπορούν επίσης να γνωρίζουν τη διάθεση του Θεού μέσα από το τελευταίο έργο Του. Μέσα από το τελευταίο έργο Του, μπορούν ακόμα να γνωρίζουν τις αντιλήψεις και την ανυπακοή του ανθρώπου, καθώς και τη φύση και την ουσία του ανθρώπου. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους, είναι ικανοί να επιτύχουν σταδιακές αλλαγές στη διάθεσή τους. Μονάχα τέτοιοι άνθρωποι είναι ικανοί να αποκτήσουν τον Θεό και έχουν βρει πραγματικά την αληθινή οδό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνώρισε το νεότερο έργο του Θεού και ακολούθησε τα βήματά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

477. Αν, όταν υπηρετείς τον Θεό του σήμερα, προσκολλείσαι στα πράγματα που διαφωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα στο παρελθόν, τότε η υπηρεσία σου θα προκαλέσει διακοπή και η πράξη σου θα είναι ξεπερασμένη και τίποτα περισσότερο από μια θρησκευτική τελετή. Αν πιστεύεις ότι αυτοί που υπηρετούν τον Θεό πρέπει να είναι εξωτερικά ταπεινοί και υπομονετικοί... κι αν κάνεις πράξη μια τέτοιου είδους γνώση σήμερα, τότε μια τέτοια γνώση είναι θρησκευτική αντίληψη, και μια τέτοια πράξη έχει γίνει υποκριτική παράσταση. Οι «θρησκευτικές αντιλήψεις» αναφέρονται σε πράγματα που είναι απαρχαιωμένα και ξεπερασμένα (συμπεριλαμβανομένης της αποδοχής του λόγου που ειπώθηκε στο παρελθόν

από τον Θεό και του φωτός που αποκαλύφθηκε απευθείας από το Άγιο Πνεύμα), κι αν γίνουν πράξη σήμερα, τότε διακόπτουν το έργο του Θεού και δεν ωφελούν τον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος δεν μπορεί να διώξει από μέσα του αυτά τα πράγματα που ανήκουν στις θρησκευτικές αντιλήψεις, τότε αυτά θα γίνουν μεγάλο εμπόδιο στην υπηρεσία του ανθρώπου προς τον Θεό. Οι άνθρωποι με θρησκευτικές αντιλήψεις δεν έχουν κανένα τρόπο να ακολουθήσουν τα βήματα του έργου του Αγίου Πνεύματος. Μένουν ένα βήμα πίσω, κι έπειτα δύο, διότι αυτές οι θρησκευτικές αντιλήψεις κάνουν τον άνθρωπο να γίνει εξαιρετικά αυτάρεσκος και αλαζονικός. Ο Θεός δε νιώθει καμιά νοσταλγία για ό,τι είπε και έκανε στο παρελθόν. Αν είναι ξεπερασμένο, τότε το εξαλείφει. Είσαι σίγουρα σε θέση να αφήσεις τις αντιλήψεις σου; Αν είσαι προσκολλημένος στο λόγο του Θεού που ειπώθηκε στο παρελθόν, αυτό αποδεικνύει πως γνωρίζεις το έργο του Θεού; Αν δεν μπορείς να δεχτείς το φως του Αγίου Πνεύματος σήμερα, και, αντ' αυτού, προσκολλείσαι στο φως του παρελθόντος, μπορεί αυτό να αποδείξει ότι ακολουθείς τα βήματα του Θεού; Ακόμα δεν μπορείς να αφήσεις τις θρησκευτικές αντιλήψεις; Αν ισχύει αυτό, τότε θα γίνεις κάποιος που αντιτάσσεται στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνον αυτοί που γνωρίζουν το έργο του Θεού σήμερα μπορούν να υπηρετούν τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

478. Πολλοί υπηρετούν τον Θεό με βάση το πάθος τους, αλλά δεν κατανοούν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού και δεν έχουν ιδέα για τις επιπτώσεις των λόγων Του. Και επομένως, με τις καλές προθέσεις τους, συχνά καταλήγουν να κάνουν πράγματα που διαταράσσουν τη διαχείριση του Θεού. Σε σοβαρές περιπτώσεις, απορρίπτονται, στερούνται κάθε περαιτέρω ευκαιρίας να Τον ακολουθήσουν και ρίχνονται στην κόλαση, μην έχοντας καμία σχέση με τον οίκο του Θεού ποτέ ξανά. Οι άνθρωποι αυτοί εργάζονται στον οίκο του Θεού βάσει των αδαών καλών προθέσεών τους και καταλήγουν να εξοργίζουν τη διάθεση του Θεού. Οι άνθρωποι φέρνουν στον οίκο του Θεού τους τρόπους με τους οποίους υπηρετούν αξιωματούχους και άρχοντες, και προσπαθούν να τους βάλουν σε εφαρμογή, μάταια πιστεύοντας ότι μπορούν να εφαρμοστούν εδώ εύκολα, χωρίς κόπο. Ποτέ δεν φαντάστηκαν ότι ο Θεός δεν έχει τη διάθεση ενός προβάτου, αλλά τη διάθεση ενός λιονταριού. Γι' αυτό, όσοι σχετίζονται με τον Θεό για πρώτη φορά δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί Του, γιατί η καρδιά του Θεού είναι διαφορετική από την καρδιά του ανθρώπου. Μόνο αφού κατανοήσεις πολλές αλήθειες θα μπορείς συνεχώς να γνωρίζεις τον Θεό. Η γνώση αυτή δεν αποτελείται από φράσεις ή δόγματα, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως θησαυρός μέσω του

οποίου θα εισέλθεις σε σχέση στενής εμπιστοσύνης με τον Θεό, και ως απόδειξη ότι Εκείνος ευφραίνεται με σένα. Αν σου λείπει η πραγματικότητα της γνώσης και δεν είσαι εξοπλισμένος με την αλήθεια, τότε η ένθερμη υπηρεσία σου μπορεί να επιφέρει σε σένα μόνο απέχθεια και αποστροφή από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

479. Στον κόσμο της θρησκείας, πολλοί άνθρωποι υποφέρουν σημαντικά σε όλη τους τη ζωή, καθυποτάσσοντας το σώμα τους ή κουβαλώντας τον σταυρό τους, υποφέροντας και υπομένοντας ακόμα και μέχρι την τελευταία τους πνοή! Κάποιοι εξακολουθούν να νηστεύουν μέχρι το πρωί του θανάτου τους. Σε όλη τη ζωή τους στερούνται το καλό φαγητό και τα ωραία ρούχα, δίνοντας έμφαση μόνο στον πόνο. Έχουν την ικανότητα να καθυποτάσσουν το σώμα τους και να απαρνούνται τη σάρκα τους. Το πνεύμα της υπομονής που δείχνουν απέναντι στον πόνο είναι αξιοθαύμαστο. Όμως, δεν έχουν αντιμετωπιστεί ούτε στο ελάχιστο ο τρόπος σκέψης, οι αντιλήψεις, η πνευματική στάση και, μάλιστα, η παλιά φύση τους. Δεν καταλαβαίνουν πραγματικά τον εαυτό τους. Η πνευματική εικόνα που έχουν για τον Θεό είναι η παραδοσιακή, αυτή ενός αφηρημένου, αόριστου Θεού. Η αποφασιστικότητα τους να υποφέρουν για τον Θεό προέρχεται από τον ζήλο και τη θετική φύση τους. Παρόλο που πιστεύουν στον Θεό, ούτε Τον κατανοούν ούτε γνωρίζουν το θέλημά Του. Μόνο εργάζονται και υποφέρουν στα τυφλά για Εκείνον. Θεωρούν πως είναι εντελώς ανάξιο λόγου να μπορούν να κάνουν διάκριση και δεν νοιάζονται ούτε στο ελάχιστο για να βρουν τρόπο να εξασφαλίσουν ότι η υπηρεσία που παρέχουν εκπληρώνει πραγματικά το θέλημα του Θεού. Ακόμα λιγότερο γνωρίζουν πώς να φτάσουν στην κατανόηση του Θεού. Ο Θεός που υπηρετούν δεν είναι ο Θεός στην αρχική Του εικόνα, παρά ένας Θεός που έχουν επινοήσει οι ίδιοι, ένας Θεός για τον οποίον έχουν ακούσει ή ένας θρυλικός Θεός που βρίσκεται στις γραφές. Στη συνέχεια, χρησιμοποιούν τη ζωηρή φαντασία τους και τη θεοσεβούμενη καρδιά τους για να υποφέρουν για χάρη του Θεού και να αναλάβουν το έργο που θέλει να κάνει ο Θεός. Η υπηρεσία που παρέχουν είναι υπερβολικά ανακριβής, σε σημείο που ουσιαστικά κανείς τους δεν είναι πραγματικά σε θέση να υπηρετεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Ανεξαρτήτως του πόσο διατεθειμένοι είναι να υποφέρουν, η αρχική τους προοπτική για την υπηρεσία που παρέχουν και η πνευματική τους εικόνα για τον Θεό παραμένουν αμετάβλητες, επειδή δεν έχουν περάσει από την κρίση και την παίδευση του Θεού, από τον εξευγενισμό και

την τελείωσή Του, κι επειδή κανένας δεν τους έχει οδηγήσει με την αλήθεια. Ακόμα κι αν πιστεύουν στον Ιησού τον Σωτήρα, κανένας τους δεν έχει δει ποτέ τον Σωτήρα. Τον γνωρίζουν μόνο μέσα από θρύλους και διαδόσεις. Συνεπώς, η υπηρεσία που παρέχουν δεν αξίζει περισσότερο από το να υπηρετείς στην τύχη, με τα μάτια κλειστά, σαν ένας τυφλός που υπηρετεί τον ίδιο του τον πατέρα. Τι μπορεί να επιτευχθεί, τελικά, μέσα από αυτού του είδους την υπηρεσία; Και ποιος θα την ενέκρινε; Από την αρχή μέχρι το τέλος, η υπηρεσία που παρέχουν δεν αλλάζει ποτέ καθόλου. Λαμβάνουν μόνο μαθήματα που προέρχονται από τον άνθρωπο και βασίζουν την υπηρεσία τους μόνο στη φυσικότητά τους και σ' αυτά που αρέσουν στους ίδιους. Τι καρπούς θα μπορούσε αυτό να δρέψει; Ούτε καν ο Πέτρος, ο οποίος είδε τον Ιησού, δεν ήξερε πώς να υπηρετήσει, με τρόπο που να εκπληρώνει το θέλημα του Θεού. Μόνο στο τέλος, στα βαθιά του γεράματα, άρχισε να καταλαβαίνει. Τι λέει αυτό για εκείνους τους τυφλούς που δεν έχουν βιώσει καμία αντιμετώπιση ή κανένα κλάδεμα και δεν έχουν κανέναν να τους καθοδηγεί; Η υπηρεσία πολλών από εσάς την οποία προσφέρετε σήμερα δεν μοιάζει μ' εκείνη αυτών των τυφλών ανθρώπων; Όλοι εκείνοι που δεν έχουν λάβει την κρίση, που δεν έχουν δεχθεί κλάδεμα και αντιμετώπιση και δεν έχουν αλλάξει, δεν είναι οι ημιτελώς κατακτημένοι; Σε τι χρησιμεύουν αυτού τους είδους οι άνθρωποι; Αν ο τρόπος σκέψης, η κατανόησή σου για τη ζωή και η κατανόησή σου για τον Θεό δεν δείχνουν καμία καινούρια αλλαγή και κανένα αποτέλεσμα, ούτε έστω και λίγο αληθινό κέρδος, δεν πετυχαίνεις ποτέ κάτι αξιόλογο στην υπηρεσία σου!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

480. Ο Ιησούς ήταν ικανός να ολοκληρώσει την αποστολή του Θεού, το έργο της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας, επειδή αφιέρωσε κάθε φροντίδα Του στο θέλημα του Θεού, χωρίς τα προσωπικά Του σχέδια και σκέψεις. Έτσι, λοιπόν, ήταν κι Αυτός ο οικείος του Θεού, όντας ο ίδιος Θεός, κάτι που όλοι εσείς καταλαβαίνετε πολύ καλά. (Στην πραγματικότητα, ήταν ο Θεός ο ίδιος, για τον οποίο είχε δώσει μαρτυρία ο Θεός. Το αναφέρω αυτό εδώ για να χρησιμοποιήσω το γεγονός που αφορά τον Ιησού για να επεξηγήσω το θέμα.) Ήταν ικανός να θέσει το σχέδιο της διαχείρισης του Θεού στο επίκεντρο, και πάντα προσευχόταν στον ουράνιο Πατέρα και επιζητούσε το θέλημα του ουράνιου Πατέρα. Προσευχόταν κι έλεγε: «Θεέ Πατέρα! Εκπλήρωσε αυτό που είναι μέσα στο θέλημά Σου, και

μην ενεργήσεις σύμφωνα με τις δικές Μου προθέσεις· θα ενεργήσεις σύμφωνα με το σχέδιό Σου. Ο άνθρωπος μπορεί να είναι αδύναμος, όμως γιατί θα πρέπει να ενδιαφερθείς για κείνον; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να είναι άξιος του ενδιαφέροντός Σου, ο άνθρωπος που είναι σαν ένα μυρμήγκι στο χέρι Σου; Μέσα στην καρδιά Μου, επιθυμώ μόνο να εκπληρώσω το θέλημά Σου, και θέλω να μπορείς να κάνεις, αυτό που θέλεις να κάνεις σ' Εμένα σύμφωνα με τις δικές Σου προθέσεις». Στον δρόμο προς την Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς ένιωσε την αγωνία, σαν ένα μαχαίρι που έστριβε στην καρδιά Του, όμως δεν είχε την παραμικρή πρόθεση να παραβεί τον λόγο Του· πάντα υπήρχε μια ισχυρή δύναμη που Τον ωθούσε μπροστά, εκεί που επρόκειτο να σταυρωθεί. Τελικά, Τον κάρφωσαν στον σταυρό κι έγινε η απεικόνιση της αμαρτωλής σάρκας, ολοκληρώνοντας αυτό το έργο της λύτρωσης της ανθρωπότητας, και αφού υψώθηκε πάνω από τα δεσμά του θανάτου και του Άδη. Μπροστά Του, η θνητότητα, η κόλαση και ο Άδης, έχασαν τη δύναμή τους, και κατατροπώθηκαν από Αυτόν. Έζησε για τριάντα τρία χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων έκανε πάντα τα μέγιστα για να εκπληρώσει το θέλημα του Θεού, σύμφωνα με το έργο του Θεού εκείνη την εποχή, χωρίς να υπολογίζει ποτέ το προσωπικό Του κέρδος ή ζημία, πάντα σκεπτόμενος το θέλημα του Θεού Πατέρα. Έτσι, αφότου βαπτίστηκε, ο Θεός είπε: «Ούτος είναι ο Υιός Μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην». Επειδή η υπηρεσία Του μπροστά στον Θεό ήταν σε αρμονία με το θέλημα του Θεού, ο Θεός έβαλε πάνω στους ώμους Του το βαρύ φορτίο της λύτρωσης όλης της ανθρωπότητας και Τον έκανε να προχωρήσει μπροστά για να το εκπληρώσει, κι Αυτός είχε τα προσόντα και το δικαίωμα να ολοκληρώσει αυτό το σημαντικό καθήκον. Κατά τη διάρκεια της ζωής Του, υπέμεινε ανυπολόγιστα δεινά για τον Θεό, και ο Σατανάς Τον έβαλε σε πειρασμό αμέτρητες φορές, όμως δεν αποθαρρύνθηκε ποτέ. Ο Θεός Του ανέθεσε ένα τέτοιο καθήκον επειδή Τον εμπιστευόταν και Τον αγαπούσε, κι έτσι ο Θεός είπε προσωπικά: «Ούτος είναι ο Υιός Μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην». Εκείνο τον καιρό, μόνο ο Ιησούς θα μπορούσε να εκπληρώσει αυτή την αποστολή, κι αυτό ήταν ένα κομμάτι της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού για τη λύτρωση όλης της ανθρωπότητας κατά την Εποχή της Χάριτος.

Αν είστε ικανοί, σαν τον Ιησού, να αφιερώσετε κάθε σας φροντίδα στο φορτίο του Θεού, και να στρέψετε την πλάτη στη σάρκα σας, ο Θεός θα εμπιστευτεί τα σημαντικά Του καθήκοντα σ' εσάς, κι έτσι θα ανταποκρίνεστε στις προϋποθέσεις για να υπηρετήσετε τον

Θεό. Μόνο κάτω από αυτές τις συνθήκες θα τολμήσετε να πείτε ότι κάνετε το θέλημα του Θεού και ότι ολοκληρώνετε την αποστολή Του, μόνο τότε θα τολμήσετε να πείτε ότι υπηρετείτε τον Θεό πραγματικά. Σε σύγκριση με το παράδειγμα του Ιησού, τολμάς να πεις ότι είσαι ο οικείος του Θεού; Τολμάς να πεις ότι κάνεις το θέλημα του Θεού; Τολμάς να πεις πως υπηρετείς πραγματικά τον Θεό; Σήμερα, δεν κατανοείς πώς να υπηρετήσεις τον Θεό, τολμάς να πεις ότι είσαι οικείος του Θεού; Αν λες ότι υπηρετείς τον Θεό, δεν βλασφημείς έτσι εναντίον Του; Σκέψου το: Υπηρετείς τον Θεό ή τον εαυτό σου; Υπηρετείς τον Σατανά, κι όμως λες πεισματικά ότι υπηρετείς τον Θεό· δεν βλασφημείς εναντίον του Θεού μ' αυτόν τον τρόπο; Πολλοί άνθρωποι που πίσω Μου εποφθαλμιούν την ευλογία του κύρους, παραδίδονται χωρίς όρια στο φαγητό, τους αρέσει ο ύπνος και φροντίζουν με κάθε τρόπο τη σάρκα, και πάντα φοβούνται πως δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής για τη σάρκα. Δεν εκτελούν την ορθή λειτουργία τους στην εκκλησία, αλλά παρασιτούν σε βάρος της εκκλησίας ή αλλιώς επιπλήττουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους με τον λόγο Μου, διαφεντεύοντας τους άλλους από θέσεις εξουσίας. Αυτοί οι άνθρωποι επιμένουν να λένε ότι κάνουν το θέλημα του Θεού, πάντα λένε πως είναι οι οικείοι του Θεού, δεν είναι παράλογο; Αν έχεις τα σωστά κίνητρα, αλλά δεν έχεις την ικανότητα να υπηρετήσεις σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε είσαι ανόητος· αλλά αν τα κίνητρά σου δεν είναι σωστά, κι επιμένεις να λες πως υπηρετείς τον Θεό, τότε είσαι κάποιος που αντιτίθεται στον Θεό και θα πρέπει να τιμωρηθείς από τον Θεό! Δεν έχω καμία συμπόνια για τέτοιους ανθρώπους! Στον οίκο του Θεού παρασιτούν, πάντα εποφθαλμιούν τις ανέσεις της σάρκας και δεν λαμβάνουν καθόλου υπόψη τους τα συμφέροντα του Θεού. Επιζητούν πάντοτε το δικό τους καλό και δεν δίνουν καθόλου προσοχή στο θέλημα του Θεού. Σε οτιδήποτε κάνουν, δεν δέχονται τον εξονυχιστικό έλεγχο του Πνεύματος του Θεού. Πάντα μηχανορραφούν και εξαπατούν τους αδελφούς και τις αδελφές τους, είναι διπρόσωποι, όπως μια αλεπού σε αμπελώνα, που πάντα κλέβει τα σταφύλια και ποδοπατεί τον αμπελώνα. Μπορούν τέτοιοι άνθρωποι να είναι οικείοι με τον Θεό; Είσαι κατάλληλος για να δεχθείς τις ευλογίες του Θεού; Δεν αναλαμβάνεις καμία ευθύνη για τη ζωή σου και την εκκλησία, είσαι κατάλληλος για να δεχθείς την αποστολή του Θεού; Ποιος θα τολμούσε να εμπιστευτεί κάποιον σαν εσένα; Όταν υπηρετείς μ' αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσει ο Θεός να τολμήσει να σ' εμπιστευτεί για ένα μεγαλύτερο καθήκον; Δεν καθυστερείς έτσι τα πράγματα;

481. Όλα όσα έχετε δει και βιώσει ξεπερνούν όλα εκείνα των αγίων και των προφητών του παρελθόντος, αλλά μπορείτε να δώσετε καλύτερη μαρτυρία από τα λόγια εκείνων των αγίων και προφητών του παρελθόντος; Αυτά που απονέμω τώρα σ' εσάς ξεπερνούν τον Μωυσή και είναι πιο σημαντικά από τον Δαβίδ, οπότε ομοίως ζητώ η μαρτυρία σας να ξεπερνά εκείνη του Μωυσή και τα λόγια σας να είναι πιο σημαντικά από αυτά του Δαβίδ. Σας δίνω το εκατονταπλάσιο και ομοίως ζητώ να Μου το ανταποδώσετε ισάξια. Πρέπει να ξέρετε ότι εγώ είμαι ο Ένας που προσφέρει τη ζωή στην ανθρωπότητα, κι είστε εσείς εκείνοι που λαμβάνετε ζωή από Εμένα και πρέπει να γίνετε μάρτυρές Μου. Αυτό είναι το καθήκον που σας αναθέτω και που θα πρέπει να εκτελέσετε για Εμένα. Έχω απονείμει όλη τη δόξα Μου σ' εσάς και σας έστειλα τη ζωή που ο εκλεκτός λαός, οι Ισραηλίτες, δεν έλαβε ποτέ. Δικαιωματικά, οφείλετε να γίνετε μάρτυρές Μου, να αφιερώσετε τα νιάτα σας σ' Εμένα και να παραδώσετε τη ζωή σας. Σε όποιον δίνω τη δόξα Μου, πρέπει να γίνει μάρτυράς Μου και να δίνει τη ζωή του για Εμένα. Αυτό είναι εδώ και καιρό προκαθορισμένο. Είναι προς όφελός σας που σάς απονέμω τη δόξα Μου, και καθήκον σας είναι να επιμαρτυρείτε για τη δόξα Μου. Αν πιστεύετε σ' Εμένα μόνο για να λάβετε οφέλη, τότε το έργο Μου δεν θα έχει ιδιαίτερη σημασία, κι εσείς δεν θα εκπληρώνετε το καθήκον σας. Οι Ισραηλίτες είδαν μόνο το έλεος, την αγάπη και το μεγαλείο Μου, και οι Ιουδαίοι έγιναν μάρτυρες μόνο της υπομονής και της λύτρωσής Μου. Είδαν πάρα πολύ μικρό μέρος του έργου του Πνεύματός Μου, σε σημείο που κατανόησαν μόνο το ένα δεκάκις χιλιοστό από αυτά που έχετε ακούσει και δει εσείς. Όσα έχετε δει ξεπερνούν ακόμη κι όσα είδαν οι αρχιερείς ανάμεσά τους. Σήμερα, η αλήθεια που κατανοείτε ξεπερνά τη δική τους. Όσα έχετε δει σήμερα ξεπερνούν όσα έβλεπαν κατά την Εποχή του Νόμου, όπως επίσης και κατά την Εποχή της Χάριτος, και όσα έχετε βιώσει ξεπερνούν όσα βίωσαν ο Μωυσής και ο Ηλίας. Γιατί εκείνο που κατανοούσαν οι Ισραηλίτες ήταν μονάχα ο νόμος του Ιεχωβά, και το μόνο που είδαν οι Ισραηλίτες ήταν η πλάτη του Ιεχωβά. Όσα καταλάβαιναν οι Ιουδαίοι ήταν μόνο η λύτρωση του Ιησού, όσα λάμβαναν ήταν μόνο η χάρη που δίνονταν από τον Ιησού, και όσα έβλεπαν ήταν μόνο η εικόνα του Ιησού μέσα στον οίκο των Ιουδαίων. Αυτό που βλέπετε σήμερα είναι η δόξα του Ιεχωβά, η λύτρωση του Ιησού και όλα τα έργα Μου έως σήμερα. Έχετε ακούσει επίσης τα λόγια του Πνεύματός

Μου, εκτιμήσατε τη σοφία Μου, γνωρίσατε τα θαύματά Μου και μάθατε την διάθεσή Μου. Επιπλέον, σας έχω πει όλο το σχέδιο διαχείρισής Μου. Αυτό που έχετε δει δεν είναι μόνο ένας στοργικός και ελεήμων Θεός, αλλά ένας Θεός γεμάτος δικαιοσύνη. Έχετε δει τα θαυμαστά έργα Μου και γνωρίζετε ότι είμαι γεμάτος με σφοδρό θυμό και μεγαλοπρέπεια. Επιπλέον, γνωρίζετε ότι κάποτε έστρεψα το τρομερό μένος Μου στον οίκο του Ισραήλ και σήμερα στρέφεται σ' εσάς. Έχετε κατανοήσει περισσότερα από τα μυστήριά Μου στον ουρανό, απ' ό,τι ο Ησαΐας και ο Ιωάννης. Γνωρίζετε καλύτερα απ' όλους τους αγίους των προηγούμενων γενεών το κάλλος Μου και το πόσο αξιοσέβαστος είμαι. Αυτό που έχετε λάβει δεν είναι μόνο η αλήθεια, η οδός και η ζωή Μου, αλλά το όραμα και η αποκάλυψη, που είναι μεγαλύτερα από του Ιωάννη. Έχετε κατανοήσει πολλά περισσότερα μυστήρια και έχετε δει την πραγματική έκφρασή Μου. Δεχτήκατε περισσότερη από την κρίση Μου και γνωρίσατε περισσότερα για τη δίκαιη διάθεσή Μου. Έτσι, παρόλο που γεννηθήκατε στις έσχατες ημέρες, έχετε κατανόηση όλων των προηγούμενων και του παρελθόντος. Έχετε βιώσει επίσης όσα συμβαίνουν σήμερα και όλα έχουν γίνει από το χέρι Μου. Αυτό που σας ζητώ δεν είναι παράλογο, διότι σας έχω δώσει πολλά και έχετε δει πολλά από Εμένα. Γι' αυτό, σας ζητώ να γίνετε για Μένα μάρτυρες στους αγίους όλων των εποχών· και αυτή είναι η μοναδική επιθυμία της καρδιάς Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι γνωρίζεις περί πίστης;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

482. Εκείνο που ζητώ είναι η αφοσίωση και η υποταγή σου τώρα, η αγάπη σου και η μαρτυρία σου τώρα. Ακόμη κι αν δεν γνωρίζεις τώρα τι είναι η μαρτυρία ή τι είναι η αγάπη, πρέπει να Μου φέρεις ό,τι έχεις και δεν έχεις και να παραδώσεις σ' Εμένα τους μόνους θησαυρούς σου: την αφοσίωση και την υποταγή σου. Πρέπει να ξέρεις ότι η απόδειξη της νίκης Μου επί του Σατανά έγκειται στην αφοσίωση και την υποταγή του ανθρώπου, όπως και η απόδειξη της ολοκληρωτικής κατάκτησης του ανθρώπου από Εμένα. Καθήκον της πίστης σου σ' Εμένα είναι να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός σ' Εμένα και σε κανέναν άλλον και να είσαι υπάκουος έως το τέλος. Πριν ξεκινήσω το επόμενο βήμα του έργου Μου, πώς θαγίνεις μάρτυράς Μου; Πώς θα είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα; Αφιερώνεις όλη την αφοσίωσή σου για τη λειτουργία σου ή απλώς θα τα παρατήσεις; Προτιμάς να υποταχθείς σε όσα έχω σχεδιάσει (είτε είναι θάνατος είτε καταστροφή) ή να τραπείς σε φυγή στη μέση της διαδρομής για να αποφύγεις το παίδεμά Μου; Σε παιδεύω, για να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα. Επίσης, το τωρινό παίδεμα είναι για να ξεδιπλωθεί το

επόμενο βήμα του έργου Μου και να μπορέσει να προχωρήσει το έργο Μου χωρίς εμπόδια. Επομένως, σε παροτρύνω να είσαι σοφός και να μην βλέπεις τη ζωή σου ή τη σημασία της ύπαρξής σου ως κάτι ευτελές. Μπορείς να γνωρίζεις επακριβώς ποιο θα είναι το έργο Μου; Γνωρίζεις πώς θα εργαστώ τις ημέρες που έρχονται και πώς το έργο Μου θα ξεδιπλωθεί; Θα πρέπει να γνωρίζεις τη σημασία των βιωμάτων σου από το έργο Μου και, επιπλέον, τη σημασία της πίστης σου σ' Εμένα. Έχω κάνει τόσα πολλά. Πώς μπορώ να τα παρατήσω στη μέση όπως φαντάζεσαι; Έχω κάνει τόσο εκτενές έργο. Πώς θα μπορούσα να το καταστρέψω; Πράγματι, έχω έρθει για να δώσω ένα τέλος σ' αυτήν την εποχή. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά πρέπει ακόμα να ξέρεις ότι θα ξεκινήσω μια νέα εποχή, θα ξεκινήσω νέο έργο και, πάνω απ' όλα, θα διαδώσω το ευαγγέλιο της βασιλείας. Οπότε, πρέπει να γνωρίζεις ότι το τωρινό έργο είναι μόνο για να ξεκινήσει μία νέα εποχή και για να θέσει τα θεμέλια για τη διάδοση του ευαγγελίου στο προσεχές διάστημα και τη λήξη της εποχής στο μέλλον. Το έργο Μου δεν είναι τόσο απλό όσο νομίζεις, ούτε τόσο ευτελές ή ασήμαντο όσο πιστεύεις. Γι' αυτό, και πάλι πρέπει να σου πω: Πρέπει να δώσεις τη ζωή σου για το έργο Μου και, επιπλέον, οφείλεις να αφιερώσεις τον εαυτό σου στη δόξα Μου. Επίσης, το να γίνεις μάρτυράς Μου είναι κάτι που το περιμένω από καιρό και, ακόμη περισσότερο, επιθυμώ να διαδώσεις το ευαγγέλιό Μου. Οφείλεις να καταλάβεις αυτό που βρίσκεται στην καρδιά Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι γνωρίζεις περί πίστης;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

483. Είσαι σε θέση να επικοινωνήσεις τη διάθεση που εκφράζει ο Θεός σε κάθε εποχή με συγκεκριμένο τρόπο, με γλώσσα που να μεταφέρει κατάλληλα τη σπουδαιότητα της εκάστοτε εποχής; Είσαι σε θέση, εσύ που βιώνεις το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, να περιγράψεις λεπτομερώς τη διάθεση του Θεού; Μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τη διάθεση του Θεού με σαφή και ακριβή τρόπο; Πώς θα μεταβιβάσεις τι έχεις δει και τι έχεις βιώσει σε αυτούς τους αξιολύπητους, κακόμοιρους, και ευσεβείς θρησκευόμενους πιστούς που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη και περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Τι είδους άνθρωποι περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Μπορείς να φανταστείς; Έχεις συναίσθηση του φορτίου που έχεις επωμιστεί, της αποστολής και της ευθύνης σου; Πού είναι η αίσθηση της ιστορικής αποστολής σου; Πώς θα υπηρετήσεις ικανοποιητικά ως κύριος στην επόμενη εποχή; Έχεις ισχυρό αίσθημα κυριαρχίας; Πως θα εξηγούσες τι είναι ο κύριος των πάντων; Είναι όντως ο κύριος όλων των έμβιων όντων και όλων των αντικειμένων στον κόσμο; Ποια

είναι τα σχέδιά σου για την εξέλιξη της επόμενης φάσης του έργου; Πόσοι άνθρωποι περιμένουν να γίνεις ο ποιμένας τους; Είναι βαρύ το καθήκον σου; Πρόκειται για ανθρώπους κακόμοιρους, αξιολύπητους, τυφλούς, που τα έχουν χαμένα και θρηνούν στο σκοτάδι —πού είναι ο δρόμος; Πόσο λαχταρούν το φως, σαν έναν διάττοντα αστέρα που θα κατέλθει ξαφνικά και θα διαλύσει τις δυνάμεις του σκότους που καταπιέζουν τους ανθρώπους για τόσο πολλά χρόνια. Ποιος μπορεί να γνωρίζει την πλήρη έκταση της αγωνιώδους ελπίδας, και πόσο το λαχταρούν αυτό μέρα-νύχτα; Αυτοί οι άνθρωποι που υποφέρουν βαθιά, παραμένουν φυλακισμένοι σε ένα σκοτεινό μπουντρούμι, χωρίς ελπίδα να απελευθερωθούν, ακόμα και την ημέρα που το φως θα λάμψει στιγμιαία· πότε θα πάψουν να θρηνούν; Τρομερή είναι η ατυχία αυτών των εύθραυστων πνευμάτων που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να αναπαυτούν, και τόσο πολύς ο καιρός που έχουν μείνει καθηλωμένοι σε αυτήν την κατάσταση εξαιτίας ανήλεων δεσμών και της αμετάβλητης ιστορίας. Και ποιος έχει ακούσει τον θρήνο τους; Ποιος έχει αντικρίσει τη θλιβερή τους κατάσταση; Σου πέρασε ποτέ από το μυαλό πόσο θλιμμένη και ανήσυχη είναι η καρδιά του Θεού; Πώς μπορεί να αντέχει να βλέπει την αθώα ανθρωπότητα που Αυτός δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια να βασανίζεται τόσο; Εξάλλου, τα ανθρώπινα όντα είναι θύματα που έχουν δηλητηριαστεί. Και παρόλο που έχουν επιβιώσει μέχρι σήμερα, ποιος να ήξερε ότι η ανθρωπότητα έχει εδώ και πολύ καιρό δηλητηριαστεί από τον πονηρό; Έχεις ξεχάσει πως είσαι ένα από τα θύματα; Δεν είσαι διατεθειμένος να αγωνιστείς, λόγω της αγάπης σου για τον Θεό, για να σώσεις εκείνους που έχουν επιβιώσει; Δεν είσαι πρόθυμος να βάλεις τα δυνατά σου, ώστε να ξεπληρώσεις τον Θεό, που αγαπά την ανθρωπότητα σαν την ίδια τη σάρκα και το αίμα Του; Σε τελευταία ανάλυση, πώς θα ερμήνευες το ότι έχεις χρησιμοποιηθεί από τον Θεό για να ζήσεις την εξαιρετική ζωή σου; Έχεις όντως τη βούληση και την αυτοπεποίθηση να ζήσεις την ουσιαστική ζωή ενός ευσεβούς ανθρώπου που υπηρετεί τον Θεό;

από το κεφάλαιο «Πώς θα πρέπει να επιληφθείς της μελλοντικής αποστολής σου;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

484. Το να γίνεσαι μάρτυρας για τον Θεό αφορά κυρίως το να μιλάς για τη γνώση σου σχετικά με το έργο του Θεού, για το πώς ο Θεός κατακτά τους ανθρώπους, για το πώς ο Θεός σώζει και αλλάζει τους ανθρώπους· αφορά το να μιλάς για το πώς καθοδηγεί τους ανθρώπους να εισέλθουν στην πραγματικότητα της αλήθειας, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να

κατακτηθούν, να οδηγηθούν στην τελείωση και να σωθούν από Εκείνον. Το να γίνεσαι μάρτυρας σημαίνει να μιλάς για το έργο Του και για όλα όσα έχεις βιώσει. Μόνο το έργο Του μπορεί να Τον εκπροσωπεί και μόνο το έργο Του μπορεί να Τον αποκαλύψει δημοσίως στην ολότητά Του. Το έργο Του γίνεται μάρτυρας για Εκείνον. Το έργο και οι ομιλίες Του αντιπροσωπεύουν άμεσα το Πνεύμα· το έργο που κάνει Εκείνος επιτελείται από το Πνεύμα, και τα λόγια που λέει εκφέρονται από το Πνεύμα. Αυτά τα πράγματα εκφράζονται απλώς μέσα από την ενσάρκωση του Θεού· στην πραγματικότητα, όμως, αποτελούν εκφράσεις του Πνεύματος. Όλο το έργο που κάνει Εκείνος και όλα τα λόγια που λέει εκπροσωπούν την ουσία Του. Αν ο Θεός, αφότου είχε ενσαρκωθεί και είχε έρθει ανάμεσα στους ανθρώπους, δεν μιλούσε ούτε εργαζόταν, και μετά σας ζητούσε να γνωρίσετε την πραγματικότητά Του, την κανονικότητά Του και την παντοδυναμία Του, εσύ θα μπορούσες να το κάνεις; Θα μπορούσες να ξέρεις ποια είναι η ουσία του Πνεύματος; Θα μπορούσες να ξέρεις ποια είναι τα γνωρίσματα της σάρκας Του; Σας ζητάει να γίνετε μάρτυρες για Εκείνον, μόνο επειδή έχετε βιώσει όλα τα στάδια του έργου Του. Αν δεν είχατε μια τέτοια εμπειρία, τότε Εκείνος δεν θα επέμενε να γίνετε μάρτυρες. Συνεπώς, όταν γίνεσαι μάρτυρας για τον Θεό, δεν καταθέτεις μαρτυρία μόνο για την εξωτερική εμφάνιση της κανονικής ανθρώπινης φύσης Του, αλλά και για το έργο που επιτελεί Εκείνος και για το μονοπάτι στο οποίο είναι καθοδηγητής· πρέπει να καταθέσεις μαρτυρία για το πώς έχεις κατακτηθεί από Εκείνον και για τις πτυχές στις οποίες έχεις οδηγηθεί στην τελείωση. Αυτό είναι το είδος της μαρτυρίας που θα πρέπει να καταθέσεις. [...] Έχεις βιώσει, βήμα προς βήμα, την παίδευση, την κρίση, τον εξευγενισμό, τις δοκιμασίες, τις αναποδιές και τα δεινά, κι έχεις κατακτηθεί· έχεις αφήσει κατά μέρος τις προοπτικές της σάρκας, τα προσωπικά σου κίνητρα και τα προσωπικά συμφέροντα της σάρκας. Με άλλα λόγια, τα λόγια του Θεού έχουν κατακτήσει πλήρως την καρδιά σου. Παρόλο που δεν έχεις αναπτυχθεί στη ζωή σου στον βαθμό που απαιτεί Εκείνος, τα γνωρίζεις όλα αυτά τα πράγματα και έχεις πειστεί απόλυτα από αυτά που κάνει. Συνεπώς, αυτό μπορεί να αποκαλείται μαρτυρία —μια μαρτυρία αληθινή και πραγματική. Το έργο που έχει έρθει να επιτελέσει ο Θεός, —το έργο της κρίσης και της παίδευσης— αποσκοπεί στην κατάκτηση του ανθρώπου, όμως Εκείνος ολοκληρώνει, επίσης, το έργο Του, φέρνοντας την εποχή στο τέλος της και επιτελώντας το έργο της περάτωσης. Οδηγεί ολόκληρη την εποχή στο τέλος της, σώζοντας όλη την ανθρωπότητα, απελευθερώνοντας την ανθρωπότητα από την αμαρτία μια για πάντα· αποκτά πλήρως την ανθρωπότητα, την οποία Εκείνος δημιούργησε. Θα πρέπει να

γίνεις μάρτυρας για όλα αυτά. Έχεις βιώσει τόσο πολύ από το έργο του Θεού, το έχεις δει με τα ίδια σου τα μάτια και το έχεις βιώσει προσωπικά· όταν φτάσεις στο τέλος, δεν πρέπει να είσαι ανίκανος να εκτελέσεις το καθήκον που έχεις επιφορτιστεί. Μα πόσο κρίμα θα ήταν αυτό! Στο μέλλον, όταν διαδοθεί το ευαγγέλιο, θα πρέπει να είσαι σε θέση να μιλάς για τη γνώση σου, να καταθέτεις μαρτυρία για όλα όσα έχεις κερδίσει στην καρδιά σου και να καταβάλλεις κάθε δυνατή προσπάθεια. Αυτό θα πρέπει να πετύχουν τα δημιουργημένα όντα. Ποια είναι η πραγματική σημασία αυτού του σταδίου του έργου του Θεού; Ποια είναι η επίδρασή του; Πόσο απ' αυτό πραγματοποιείται στον άνθρωπο; Τι θα πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι; Όταν θα μπορείτε να μιλάτε με σαφήνεια για όλο το έργο που έχει επιτελέσει ο ενσαρκωμένος Θεός αφότου ήρθε στη γη, τότε η μαρτυρία σας θα είναι πλήρης. Όταν θα μπορείς να μιλάς με σαφήνεια για τα πέντε εξής πράγματα: τη σημασία του έργου Του, το περιεχόμενό του, την ουσία του, τη διάθεση που αντιπροσωπεύει και τις αρχές του, τότε αυτό θα αποδεικνύει ότι έχεις την ικανότητα να γίνεις μάρτυρας για τον Θεό, ότι κατέχεις πραγματικά γνώση. Οι απαιτήσεις Μου από εσάς δεν είναι πολύ μεγάλες και μπορούν να τις επιτύχουν όλοι όσοι προβαίνουν σε αληθινή επιδίωξη. Αν είσαι αποφασισμένος να είσαι ένας από τους μάρτυρες του Θεού, τότε πρέπει να καταλάβεις τι απεχθάνεται και τι αγαπά ο Θεός. Έχεις βιώσει πολύ από το έργο Του· μέσα από αυτό το έργο, πρέπει να καταφέρεις να γνωρίσεις τη διάθεσή Του, να κατανοήσεις το θέλημά Του και τις απαιτήσεις Του από την ανθρωπότητα, καθώς και να χρησιμοποιήσεις αυτήν τη γνώση για να καταθέσεις μαρτυρία γι' Αυτόν και να εκτελέσεις το καθήκον σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

485. Όταν καταθέτετε μαρτυρία για τον Θεό, θα πρέπει να μιλάτε κυρίως περισσότερο για το πώς ο Θεός κρίνει και παιδεύει τους ανθρώπους, ποιες δοκιμασίες χρησιμοποιεί για να εξευγενίσει τους ανθρώπους και να αλλάξει τη διάθεσή τους. Θα πρέπει επίσης να μιλάτε για το πόση διαφθορά έχει αποκαλυφθεί κατά την εμπειρία σας, για το πόσα έχετε υποστεί και για το πώς τελικά σας κατέκτησε ο Θεός· να μιλάτε για το πόση αληθινή γνώση έχετε σχετικά με το έργο του Θεού και για το πώς θα πρέπει να καταθέτετε μαρτυρία για τον Θεό και να Του ανταποδίδετε την αγάπη Του. Πρέπει να μιλάτε πιο ουσιωδώς αυτού του είδους τη γλώσσα, καθώς το κάνετε με απλό τρόπο. Μη μιλάτε για κενές θεωρίες. Μιλήστε πιο προσγειωμένα· μιλήστε από καρδιάς. Αυτήν την εμπειρία θα πρέπει να έχετε. Μην εξοπλίζεστε με δήθεν

βαθυστόχαστες, κενές θεωρίες σε μια προσπάθεια να κάνετε επίδειξη· αυτό σας κάνει να δείχνετε αρκετά αλαζονικοί και παράλογοι. Θα πρέπει να μιλάτε περισσότερο για αληθινά πράγματα από την πραγματική εμπειρία σας που είναι γνήσια και έρχονται από την καρδιά· τούτο είναι πιο ωφέλιμο για τους άλλους και πιο κατάλληλο για να δουν. Κάποτε ήσασταν άνθρωποι που εναντιώνονταν περισσότερο απ' όλους στον Θεό και που είχαν τη μικρότερη προδιάθεση να υποταχθούν σ' Αυτόν, όμως τώρα έχετε κατακτηθεί —μην το ξεχνάτε ποτέ αυτό. Θα πρέπει να συλλογίζεστε και να στοχάζεστε περισσότερο αυτά τα ζητήματα. Όταν οι άνθρωποι το συνειδητοποιήσουν αυτό ξεκάθαρα, θα ξέρουν πώς να καταθέτουν μαρτυρία· διαφορετικά, ενδέχεται να κάνουν επαίσχυντες και παράλογες πράξεις.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο αναζητώντας την αλήθεια, μπορεί να επιτύχει κανείς αλλαγή στη διάθεσή του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

486. Για να καταθέτεις μαρτυρία για το έργο του Θεού πρέπει να στηρίζεσαι στις εμπειρίες σου, τις γνώσεις σου και το τίμημα που έχεις πληρώσει. Μόνο έτσι θα μπορέσεις να ικανοποιήσεις το θέλημά Του. Είσαι κάποιος που καταθέτει μαρτυρία για το έργο του Θεού; Έχεις αυτήν τη φιλοδοξία; Αν είσαι σε θέση να καταθέσεις μαρτυρία για το όνομά Του και, ακόμη περισσότερο, για το έργο Του και αν μπορείς να βιώσεις την εικόνα που Αυτός απαιτεί από τον λαό Του, τότε είσαι μάρτυρας για τον Θεό. Πώς καταθέτεις ουσιαστικά μαρτυρία για τον Θεό; Με το να αναζητάς και να λαχταράς να βιώσεις τον λόγο του Θεού, και με το να καταθέτεις μαρτυρία με τα λόγια σου, δίνοντας τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίσουν το έργο Του και να δουν τις ενέργειές Του. Αν πράγματι αναζητάς όλα τα παραπάνω, τότε ο Θεός θα σε οδηγήσει στην τελείωση. Αν το μόνο που αναζητάς είναι να τελειωθείς από τον Θεό και στο τέλος να ευλογηθείς, τότε η οπτική της πίστης σου στον Θεό δεν είναι αγνή. Θα πρέπει να επιδιώκεις το πώς θα δεις τις πράξεις του Θεού στην πραγματική ζωή, το πώς θα Τον ικανοποιήσεις όταν σου αποκαλύψει το θέλημά Του, και να αναζητάς το πώς οφείλεις να καταθέσεις μαρτυρία για τη θαυμαστότητα και τη σοφία Του και το πώς θα καταθέσεις μαρτυρία για το πώς σε πειθαρχεί και σε αντιμετωπίζει Αυτός. Όλα αυτά είναι πράγματα που θα πρέπει να συλλογίζεσαι τώρα. Αν η αγάπη σου για τον Θεό υφίσταται αποκλειστικά για να συμμετάσχεις στη δόξα του Θεού αφού σε οδηγήσει στην τελείωση, τότε παραμένει ανεπαρκής και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Θεού. Πρέπει να μπορείς να καταθέτεις μαρτυρία για το έργο του Θεού, να ικανοποιείς τις απαιτήσεις Του και

να βιώνεις το έργο που έχει εκτελέσει Αυτός πάνω στους ανθρώπους με πρακτικό τρόπο. Είτε πρόκειται για πόνο, για δάκρυα είτε για στενοχώρια, πρέπει να τα βιώνεις όλα αυτά στην άσκησή σου. Όλα αυτά έχουν στόχο να σε οδηγήσουν στην τελείωση ως κάποιον που καταθέτει μαρτυρία για τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

487. Παρόλο που είναι πολύ ειλικρινής η πίστη σας, κανένας ανάμεσά σας δεν μπορεί να Με εξηγήσει εντελώς, και κανένας ανάμεσά σας δεν μπορεί να μαρτυρήσει πλήρως τις αλήθειες που βλέπετε. Σκεφτείτε το. Αυτή τη στιγμή οι περισσότεροι από εσάς αμελείτε τα καθήκοντά σας, κυνηγώντας αντίθετα κάτι σαρκικό, χορταίνοντας τη σάρκα κι απολαμβάνοντας αχόρταγα τη σάρκα. Κατέχετε πολύ λίγη αλήθεια. Πώς τότε θα μπορέσετε να είστε μάρτυρες για όλα αυτά που έχετε δει; Είστε στ' αλήθεια σίγουροι ότι μπορείτε να γίνετε μάρτυρές Μου; Αν μια μέρα δεν μπορέσεις να γίνεις μάρτυρας σε όλα αυτά που έχεις δει σήμερα, τότε θα έχεις χάσει τη λειτουργία σου ως ένα δημιουργημένο ον. Δεν θα υπάρχει κανένα απολύτως νόημα στην ύπαρξή σου. Δεν θα είσαι ικανός να είσαι άνθρωπος. Κάποιος μπορεί να πει ότι δεν θα είσαι καν άνθρωπος! Έχω κάνει άπειρο έργο επάνω σας. Αλλά επειδή δεν μαθαίνεις τίποτα επί του παρόντος, δεν ξέρεις τίποτα και εργάζεσαι άδικα, όταν θα χρειαστεί να επεκτείνω το έργο Μου, θα Με κοιτάς ανέκφραστα, με κομμένη τη μιλιά και απολύτως άχρηστος. Αυτό δεν θα σε κάνει παντοτινό αμαρτωλό; Όταν έρθει εκείνη η ώρα, δεν θα νιώθεις βαθύτατα μετανιωμένος; Δεν θα βουλιάξεις στη μελαγχολία; Το σύνολο του έργου Μου σήμερα δεν γίνεται από αδράνεια και βαρεμάρα, αλλά για να θέσω τα θεμέλια για το επικείμενο έργο Μου. Δεν είναι ότι είμαι σε αδιέξοδο και πρέπει να βρω κάτι καινούριο. Θα πρέπει να καταλάβεις το έργο που κάνω· δεν είναι κάτι που γίνεται από ένα παιδί που παίζει στον δρόμο, αλλά εκπροσωπεί τον Πατέρα Μου. Θα πρέπει να ξέρετε ότι δεν το κάνω όλο αυτό μόνος Μου. Αντιθέτως, εκπροσωπώ τον Πατέρα Μου. Εν τω μεταξύ, ο ρόλος σου είναι καθαρά να ακολουθείς, να υπακούς, να αλλάζεις και να γίνεσαι μάρτυρας. Αυτό που θα πρέπει να καταλάβεις είναι το γιατί θα πρέπει να πιστέψεις σ' Εμένα. Αυτή είναι η πιο σημαντική ερώτηση που πρέπει να καταλάβει ο καθένας σας. Ο Πατέρας Μου, λόγω της δόξας Του, σας προόριζε όλους για Εμένα από την στιγμή που δημιούργησε τον κόσμο. Δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μόνο για χάρη του έργου Μου, και για τη δόξα Του, ο λόγος που σας

προόριζε. Εξαιτίας του Πατέρα Μου πιστεύετε σε Εμένα˙ επειδή ο Πατέρας Μου σας προκαθόρισε Με ακολουθείτε. Τίποτα από αυτά δεν το διαλέξατε μόνοι σας. Και ακόμα πιο σημαντικό είναι να καταλάβετε ότι εσείς είστε εκείνοι που Μου εμπιστεύθηκε ο Πατέρας Μου για να μαρτυρήσετε για Εμένα. Επειδή σας εμπιστεύθηκε σ' Εμένα, θα πρέπει να τηρείτε τις οδούς που σας εμπιστεύομαι Εγώ και τις οδούς και τα λόγια που σας διδάσκω, γιατί είναι το καθήκον σας να τηρείτε τις οδούς Μου. Αυτός είναι ο αρχικός σκοπός της πίστης σας σ' Εμένα. Γι' αυτό σας λέω ότι είστε απλά άνθρωποι που ο Πατέρας Μου Μού εμπιστεύθηκε για να τηρείτε τις οδούς Μου. Παρ' όλα αυτά, απλά πιστεύετε σε Εμένα˙ δεν προέρχεστε από Εμένα επειδή δεν είστε της ιουδαϊκής οικογένειας αλλά αντίθετα είστε από το είδος του αρχαίου ερπετού. Το μόνο που σας ζητάω είναι να γίνετε μάρτυρές Μου, αλλά τώρα πρέπει να βαδίσετε στις οδούς Μου. Όλο αυτό είναι για το καλό των μελλοντικών μαρτυριών. Αν πράττετε μόνο ως άνθρωποι που ακούνε τις οδούς Μου, τότε δεν θα έχετε καμία αξία και θα χαθεί η σημασία του ότι σας εμπιστεύθηκε ο Πατέρας Μου σ' Εμένα. Αυτό που επιμένω να σας λέω είναι το εξής: Θα πρέπει να βαδίζετε στις οδούς Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς κατανοείς εσύ τον Θεό;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(ΙΓ) Σχετικά με το πώς να απαλλαγεί κανείς από την επιρροή του Σατανά και να επιτύχει τη σωτηρία

488. Ο άνθρωπος έχασε τη θεοσεβούμενη καρδιά του αφού διαφθάρηκε από τον Σατανά, και έχασε τη λειτουργία που ένα από τα πλάσματα του Θεού θα έπρεπε να έχει, με το να μετατραπεί σε εχθρό ανυπάκουο στον Θεό. Ο άνθρωπος έζησε κάτω από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και ακολούθησε τις εντολές του Σατανά· οπότε ο Θεός δεν είχε τρόπο να δουλέψει μεταξύ των πλασμάτων Του και ήταν ακόμη πιο αδύναμος ως προς το να εισπράξει σεβασμό από τα πλάσματά Του. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό και όφειλε να λατρεύει τον Θεό, αλλά ο άνθρωπος, στην πραγματικότητα, γύρισε την πλάτη του προς τον Θεό και λάτρεψε τον Σατανά. Ο Σατανάς έγινε το είδωλο στην καρδιά του ανθρώπου. Έτσι, ο Θεός έχασε τη θέση Του στην καρδιά του ανθρώπου, έχασε δηλαδή ουσιαστικά τη σημασία της

δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, κι έτσι, για να αποκαταστήσει τη σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον, πρέπει να αποκαταστήσει την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να τον απαλλάξει από τη διεφθαρμένη του διάθεση. Για να διεκδικήσει τον άνθρωπο από τον Σατανά, πρέπει να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αποκαταστήσει σταδιακά την αρχική ομοίωση του ανθρώπου και να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου και, τελικά, τη βασιλεία Του. Η τελική καταστροφή αυτών των υιών της ανυπακοής θα πραγματοποιηθεί επίσης για να επιτρέψει στον άνθρωπο να λατρεύει καλύτερα τον Θεό και να ζήσει καλύτερα πάνω στη γη. Από τη στιγμή που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει· αφού επιθυμεί να αποκαταστήσει την αρχική λειτουργία του ανθρώπου, θα την αποκαταστήσει πλήρως και χωρίς καμία νόθευση. Η αποκατάσταση της εξουσίας Του σημαίνει πως θα κάνει τον άνθρωπο να Τον λατρεύει και θα τον κάνει να Τον υπακούει· σημαίνει ότι θα κάνει τον άνθρωπο να ζει εξαιτίας Αυτού και να ωθεί τους εχθρούς Του στο να χάνονται εξαιτίας της εξουσίας Του. Αυτό σημαίνει ότι θα βοηθήσει κάθε τελευταίο κομμάτι Του να κυριαρχήσει μεταξύ της ανθρωπότητας και χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε αντίσταση από τον άνθρωπο. Η βασιλεία που επιθυμεί να εγκαθιδρύσει είναι η δική Του βασιλεία. Η ανθρωπότητα που επιθυμεί είναι εκείνη που Τον λατρεύει, που Τον υπακούει πλήρως και έχει τη δόξα Του. Εάν δεν σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα, η σημασία της δημιουργίας του ανθρώπου από Εκείνον θα καταλήξει στο μηδέν. Δεν θα έχει άλλη εξουσία στον άνθρωπο και η βασιλεία Του δεν θα είναι πλέον σε θέση να υπάρχει πάνω στη γη. Εάν δεν καταστρέψει εκείνους τους εχθρούς που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν, δεν θα μπορέσει να αποκτήσει την πλήρη δόξα Του, ούτε θα μπορέσει να εδραιώσει τη βασιλεία Του πάνω στη γη. Αυτά είναι τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του έργου Του και τα σύμβολα της ολοκλήρωσης του μεγάλου επιτεύγματός Του: να καταστρέψει τελείως εκείνους μεταξύ της ανθρωπότητας που είναι ανυπάκουοι σ' Αυτόν και να φέρει αυτούς που έχουν καταστεί ολοκληρωμένοι, στην ανάπαυση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

489. Το πρώιμο ανθρώπινο είδος βρισκόταν στα χέρια του Θεού, αλλά εξαιτίας του πειρασμού και της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος έγινε σκλάβος του και περιέπεσε στα δικά του χέρια. Έτσι, στο έργο της διαχείρισης του Θεού, ο Σατανάς κατέστη αντικείμενο

προς συντριβή. Επειδή ο Σατανάς κατέλαβε τον άνθρωπο, ο οποίος αποτελεί την παρακαταθήκη ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού, αν πρόκειται να σωθεί ο άνθρωπος, τότε πρέπει να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ανακτηθεί μετά την αιχμαλωσία του από αυτόν. Συνεπώς, ο Σατανάς πρέπει να ηττηθεί διά των αλλαγών στην παλιά διάθεση του ανθρώπου, των αλλαγών που αποκαθιστούν την πρωταρχική λογική του και, κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος που κρατείται αιχμάλωτος, είναι δυνατόν να αρπαχθεί εκ νέου από τα χέρια του Σατανά. Με την απελευθέρωση του ανθρώπου από την επιρροή και τα δεσμά του Σατανά, θα επέλθει και η ανάκτησή του· ο Σατανάς θα εξευτελιστεί και, τέλος, θα συντριβεί. Και επειδή ο άνθρωπος ελευθερώθηκε από τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά, θα καταστεί λάφυρο μάχης, ενώ ο Σατανάς θα γίνει το αντικείμενο προς τιμωρία μετά το πέρας της μάχης αυτής, έπειτα από την οποία, το έργο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας θα έχει ολοκληρωθεί εν τω συνόλω του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

490. Όσοι ζουν υπό την επιρροή του σκότους είναι εκείνοι που ζουν εν μέσω του θανάτου, είναι εκείνοι που είναι κυριευμένοι από τον Σατανά. Χωρίς τη σωτηρία του Θεού, την κρίση και το παίδεμά Του, οι άνθρωποι είναι ανήμποροι να ξεφύγουν από την επιρροή του θανάτου, δεν μπορούν να γίνουν ζωντανοί. Αυτοί οι νεκροί δεν μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για τον Θεό ούτε μπορούν να χρησιμοποιηθούν απ' τον Θεό, πόσο μάλλον να εισέλθουν στο βασίλειό Του. Ο Θεός θέλει τη μαρτυρία των ζωντανών, όχι των νεκρών και ζητά να εργαστούν για Εκείνον οι ζωντανοί, όχι οι νεκροί. Οι «νεκροί» είναι εκείνοι που αντιστέκονται και επαναστατούν ενάντια στον Θεό, εκείνοι που είναι μουδιασμένοι στο πνεύμα και δεν κατανοούν τα λόγια του Θεού. Είναι εκείνοι που δεν βάζουν την αλήθεια σε εφαρμογή και δεν έχουν την παραμικρή αφοσίωση στον Θεό, καθώς και εκείνοι που ζουν υπό την κυριαρχία του Σατανά και τους οποίους εκείνος εκμεταλλεύεται. Οι νεκροί αποκαλύπτονται από την αντίστασή τους στην αλήθεια, από την επανάστασή τους απέναντι στον Θεό και όντας ασήμαντοι, άξιοι περιφρόνησης, κακόβουλοι, κτηνώδεις, ανειλικρινείς και ύπουλοι. Παρόλο που τέτοιοι άνθρωποι τρώνε και πίνουν τα λόγια του Θεού, είναι ανίκανοι να ζήσουν τα λόγια του Θεού. Ζουν, αλλά είναι νεκροί που περπατούν, είναι πτώματα με πνοή. Οι νεκροί είναι παντελώς ανίκανοι να ικανοποιήσουν τον Θεό, πόσο μάλλον να

υπακούσουν σ' Εκείνον ολοκληρωτικά. Μπορούν μόνο να Τον εξαπατούν, να Τον βλασφημούν και να Τον προδίδουν, και όλη η ζωή τους αποκαλύπτει τη φύση του Σατανά. Αν οι άνθρωποι θέλουν να γίνουν ζωντανά πλάσματα, να καταθέσουν τη μαρτυρία τους για τον Θεό και να λάβουν την έγκρισή Του, πρέπει να αποδεχτούν τη σωτηρία Του, να υποταχθούν πρόθυμα στην κρίση και στην παίδευσή Του και να αποδεχτούν πρόθυμα το κλάδεμα και την αντιμετώπιση του Θεού. Μόνο τότε θα μπορέσουν να βάλουν σε εφαρμογή όλες τις αλήθειες που απαιτούνται απ' τον Θεό και μόνο τότε θα κερδίσουν τη σωτηρία του Θεού και θα γίνουν αληθινά ζωντανοί. Οι ζωντανοί έχουν σωθεί απ' τον Θεό, έχουν κριθεί και έχουν παιδευτεί απ' τον Θεό, είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν τον εαυτό τους και χαρούμενοι να θυσιάσουν τη ζωή τους για τον Θεό, πρόθυμα θα αφιέρωναν όλη τους τη ζωή στον Θεό. Μόνο όταν οι ζωντανοί γίνουν μάρτυρες για τον Θεό μπορεί ο Σατανάς να ντροπιαστεί. Μόνο οι ζωντανοί μπορούν να διαδώσουν το ευαγγελικό έργο του Θεού, μόνο τους ζωντανούς επιθυμεί η καρδιά του Θεού και μόνο οι ζωντανοί είναι πραγματικοί άνθρωποι. Αρχικά, ο άνθρωπος που δημιούργησε ο Θεός ήταν ζωντανός, αλλά λόγω της διαφθοράς από τον Σατανά, ο άνθρωπος ζει μέσα στο θάνατο και υπό την επιρροή του Σατανά και, επομένως, οι άνθρωποι αυτοί έχουν γίνει οι νεκροί που είναι χωρίς πνεύμα, έχουν γίνει εχθροί που αντιστρατεύονται τον Θεό, έχουν γίνει εργαλεία του Σατανά και αιχμάλωτοι του Σατανά. Όλοι οι ζωντανοί άνθρωποι που δημιουργήθηκαν απ' τον Θεό έχουν γίνει νεκροί κι επομένως ο Θεός έχασε τη μαρτυρία Του κι έχασε την ανθρωπότητά Του, που ο ίδιος δημιούργησε και είναι το μοναδικό πράγμα που έχει την πνοή Του. Αν ο Θεός είναι να πάρει πίσω τη μαρτυρία Του και να πάρει πίσω όσους έχουν φτιαχτεί από το δικό Του χέρι, οι οποίοι όμως έχουν γίνει αιχμάλωτοι του Σατανά, πρέπει να τους αναστήσει, ώστε να γίνουν ζωντανά όντα, και να τους ανακτήσει ώστε να ζουν στο φως Του. Οι νεκροί είναι εκείνοι που δεν έχουν πνεύμα, όσοι είναι μουδιασμένοι στο έπακρο και όσοι αντιστρατεύονται τον Θεό. Επιπλέον, είναι εκείνοι που δεν γνωρίζουν τον Θεό. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν την παραμικρή πρόθεση να υπακούσουν τον Θεό. Μόνο επαναστατούν εναντίον Του και Τον αντιστρατεύονται και δεν έχουν την παραμικρή αφοσίωση στον Θεό. Οι ζωντανοί είναι εκείνοι των οποίων τα πνεύματα έχουν αναγεννηθεί, που υπακούουν τον Θεό και που είναι αφοσιωμένοι στον Θεό. Κατέχουν την αλήθεια και τη μαρτυρία και μόνο αυτοί οι άνθρωποι είναι ευχάριστοι στον Θεό μέσα στον οίκο Του.

491. Τι είναι η επιρροή του σκότους; Η αποκαλούμενη «επιρροή του σκότους» είναι η επιρροή του Σατανά που εξαπατά, διαφθείρει, δεσμεύει και ελέγχει τους ανθρώπους· η επιρροή του Σατανά είναι μια επιρροή που την περιβάλλει μια αύρα θανάτου. Όλοι όσοι ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά είναι καταδικασμένοι να χαθούν.

Πώς μπορείς να ξεφύγεις από την επιρροή του σκότους αφότου αποκτήσεις πίστη στον Θεό; Μόλις προσευχηθείς στον Θεό με ειλικρίνεια, στρέφεις την καρδιά σου εξ ολοκλήρου προς Αυτόν, οπότε εκείνη τη στιγμή, η καρδιά σου συγκινείται από το Πνεύμα του Θεού. Αρχίζεις να θες να δοθείς ολοκληρωτικά σ' Αυτόν, και τη στιγμή αυτήν, θα έχεις ξεφύγει από την επιρροή του σκότους. Αν όλα όσα κάνει ο άνθρωπος ευχαριστούν τον Θεό και συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις Του, τότε ζει μέσα στον λόγο του Θεού και υπό τη φροντίδα και την προστασία Του. Αν οι άνθρωποι δεν μπορούν να κάνουν πράξη τον λόγο του Θεού, αν προσπαθούν συνεχώς να Τον ξεγελούν, αν Του φέρονται επιπόλαια και δεν πιστεύουν στην ύπαρξή Του —τότε όλοι αυτοί οι άνθρωποι ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Οι άνθρωποι που δεν έχουν λάβει τη σωτηρία του Θεού, ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά· τουτέστιν, ζουν όλοι τους υπό την επιρροή του σκότους. Όσοι δεν πιστεύουν στον Θεό, ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ακόμη κι αυτοί που πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, μπορεί να μη ζουν απαραιτήτως υπό το φως Του, διότι όσοι πιστεύουν σ' Αυτόν μπορεί να μη ζουν πραγματικά μέσα στα λόγια Του ούτε να είναι σε θέση να υποταχθούν στον Θεό. Ο άνθρωπος έχει περιορισμούς στην πίστη του στον Θεό και, επειδή δεν γνωρίζει τον Θεό, ζει ακόμη σύμφωνα με τους παλιούς κανόνες, ανάμεσα σε νεκρά λόγια, διάγοντας μια ζωή σκοτεινή και αβέβαιη, χωρίς να έχει εξαγνιστεί πλήρως από τον Θεό ούτε να έχει αποκτηθεί ολοκληρωτικά από Αυτόν. Επομένως, ενώ είναι αυτονόητο πως όσοι δεν πιστεύουν στον Θεό ζουν υπό την επιρροή του σκότους, ακόμη κι αυτοί που όντως πιστεύουν στον Θεό μπορεί να εξακολουθούν να ζουν υπό την επιρροή του, διότι στερούνται το έργο του Αγίου Πνεύματος. Όσοι δεν έχουν λάβει τη χάρη ή το έλεος του Θεού και όσοι δεν μπορούν να δουν το έργο του Αγίου Πνεύματος ζουν όλοι υπό την επιρροή του σκότους· και τον περισσότερο χρόνο, το ίδιο κάνουν και οι άνθρωποι που απλώς απολαμβάνουν τη χάρη του Θεού χωρίς, ωστόσο, να Τον γνωρίζουν. Αν ένας άνθρωπος πιστεύει στον Θεό, ωστόσο περνά το

μεγαλύτερο μέρος της ζωής του υπό την επιρροή του σκότους, τότε η ύπαρξη του ανθρώπου αυτού έχει χάσει το νόημα της —για να μην αναφερθούμε σε όσους δεν πιστεύουν ότι ο Θεός υπάρχει.

Όλοι όσοι δεν μπορούν να αποδεχτούν το έργο του Θεού ή αποδέχονται το έργο του Θεού αλλά αδυνατούν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις Του, είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Μόνο όσοι επιδιώκουν την αλήθεια και είναι ικανοί να ικανοποιούν τις απαιτήσεις του Θεού, θα λάβουν τις ευλογίες Του και μόνο αυτοί θα ξεφύγουν από την επιρροή του σκότους. Όσοι δεν έχουν απελευθερωθεί, που ελέγχονται πάντοτε από συγκεκριμένα πράγματα και αδυνατούν να δώσουν τις καρδιές τους στον Θεό είναι άνθρωποι που βρίσκονται υπό τα δεσμά του Σατανά και ζουν μέσα σε μια αύρα θανάτου. Όσοι δεν είναι πιστοί στα ίδια τους τα καθήκοντα, δεν είναι πιστοί στην αποστολή από τον Θεό και αποτυγχάνουν να εκτελέσουν τον ρόλο τους στην εκκλησία είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Όσοι σκοπίμως αναστατώνουν την εκκλησιαστική ζωή, ηθελημένα σπέρνουν διχόνοια ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές τους ή συγκροτούν κλίκες είναι άνθρωποι που ζουν ακόμη πιο βαθιά υπό την επιρροή του σκότους, υπό τα δεσμά του Σατανά. Όσοι έχουν μη κανονική σχέση με τον Θεό, έχουν πάντα υπερβολικές επιθυμίες, θέλουν πάντα να αποκομίζουν κάποιο πλεονέκτημα και δεν αναζητούν ποτέ τη μεταμόρφωση της διάθεσής τους είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Όσοι ενεργούν πάντα με προχειρότητα και δεν κάνουν ποτέ πράξη την αλήθεια με σοβαρότητα, και δεν επιζητούν να ανταποκριθούν στο θέλημα του Θεού, αλλά αντιθέτως επιζητούν μόνο να ικανοποιήσουν τη δική τους σάρκα είναι, επίσης, άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους και τους περιβάλλει ο θάνατος. Όσοι χρησιμοποιούν ατιμία και δόλο όταν εργάζονται για τον Θεό, αντιμετωπίζουν τον Θεό επιπόλαια, εξαπατούν τον Θεό και πάντα καταστρώνουν σχέδια για τον εαυτό τους είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Όλοι όσοι δεν μπορούν να αγαπήσουν τον Θεό ειλικρινά, δεν επιδιώκουν την αλήθεια και δεν εστιάζουν στη μεταμόρφωση της διάθεσής τους είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέφυγε από την επιρροή του σκότους και θα αποκτηθείς από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

492. Ο άνθρωπος ζει μέσα στη σάρκα, που σημαίνει ότι ζει σε μια ανθρώπινη κόλαση, και χωρίς την κρίση και την παίδευση του Θεού, ο άνθρωπος είναι τόσο βρόμικος όσο ο Σατανάς. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να είναι άγιος; Ο Πέτρος πίστευε ότι η παίδευση και η κρίση από τον Θεό ήταν η καλύτερη προστασία του ανθρώπου και η μεγαλύτερη χάρη. Μόνο με την παίδευση και την κρίση του Θεού θα μπορούσε ο άνθρωπος να αφυπνιστεί, να μισήσει τη σάρκα και να μισήσει τον Σατανά. Η αυστηρή πειθαρχία του Θεού απελευθερώνει τον άνθρωπο από την επιρροή του Σατανά, τον απελευθερώνει από τον δικό του μικρόκοσμο και του επιτρέπει να ζει υπό το φως της παρουσίας του Θεού. Δεν υπάρχει καλύτερη σωτηρία από την παίδευση και την κρίση! Ο Πέτρος προσευχόταν: «Ω, Θεέ μου! Όσο με παιδεύεις και με κρίνεις, θα ξέρω ότι δεν με άφησες. Ακόμα κι αν δεν μου δίνεις χαρά ή γαλήνη και με κάνεις να ζω με πόνο και μου επιβάλλεις ατελείωτες συμμορφώσεις, όσο δεν με αφήνεις, η καρδιά μου θα νιώθει αναπαυμένη. Σήμερα, η παίδευση και η κρίση Σου έχουν γίνει η καλύτερή μου προστασία και η μεγαλύτερη ευλογία μου. Η χάρη που μου δίνεις με προστατεύει. Η χάρη που μου προσφέρεις σήμερα είναι μια εκδήλωση της δίκαιης διάθεσής Σου και είναι παίδευση και κρίση· επίσης, είναι μια δοκιμασία και, πέρα από αυτό, είναι μια ζωή μαρτυρίου». Ο Πέτρος ήταν σε θέση να βάλει στην άκρη τις απολαύσεις της σάρκας και να αναζητήσει μια βαθύτερη αγάπη αλλά και μεγαλύτερη προστασία, επειδή είχε κερδίσει τόσο πολλή χάρη από την παίδευση και την κρίση του Θεού. Στη ζωή του, εάν ο άνθρωπος επιθυμεί να εξαγνιστεί και να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του, αν θέλει να βιώσει μια ζωή με νόημα και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα, τότε πρέπει να δεχτεί την παίδευση και την κρίση του Θεού και δεν πρέπει να επιτρέψει στην πειθαρχία και στα πλήγματα του Θεού να απομακρυνθούν απ᾽ αυτόν, ώστε να μπορεί να απελευθερωθεί από τη χειραγώγηση και την επιρροή του Σατανά και να ζήσει υπό το φως του Θεού. Να γνωρίζεις ότι η παίδευση και η κρίση του Θεού είναι το φως και το φως της σωτηρίας του ανθρώπου, και ότι δεν υπάρχει καλύτερη ευλογία, χάρη ή προστασία για τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος ζει υπό την επιρροή του Σατανά και υπάρχει μέσα στη σάρκα. Αν δεν καθαρθεί και δεν λάβει την προστασία του Θεού, τότε ο άνθρωπος θα εξαχρειώνεται όλο και περισσότερο. Αν θέλει να αγαπάει τον Θεό, τότε πρέπει να εξαγνιστεί και να σωθεί. Ο Πέτρος προσευχήθηκε: «Θεέ μου, όταν μου φέρεσαι ευγενικά, χαίρομαι και αισθάνομαι παρηγοριά. Όταν με παιδεύεις, αισθάνομαι ακόμα μεγαλύτερη παρηγοριά και χαρά. Αν και είμαι αδύναμος και υπομένω μια ανείπωτη δυστυχία, αν και υπάρχουν δάκρυα και θλίψη, ξέρεις ότι αυτή η θλίψη οφείλεται στην ανυπακοή μου και στην αδυναμία μου.

Κλαίω γιατί δεν μπορώ να ικανοποιήσω τις επιθυμίες Σου, αισθάνομαι θλίψη και μεταμέλεια, επειδή δεν είμαι επαρκής για τις απαιτήσεις Σου, αλλά είμαι πρόθυμος να επιτύχω αυτό το βασίλειο, είμαι πρόθυμος να κάνω ό,τι μπορώ για να Σε ικανοποιήσω. Η παίδευσή Σου μου έδωσε προστασία και μου έδωσε την καλύτερη σωτηρία. Η κρίση Σου επισκιάζει την ανοχή και την υπομονή Σου. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, δεν θα απολάμβανα το έλεος και την τρυφερότητά Σου. Σήμερα, βλέπω ακόμα περισσότερο ότι η αγάπη Σου έχει υπερβεί τους ουρανούς και τα ξεπέρασε όλα. Η αγάπη Σου δεν είναι μόνο έλεος και τρυφερότητα. Είναι κάτι παραπάνω, είναι παίδευση και κρίση. Η παίδευση και η κρίση Σου μου έδωσαν τόσο πολλά. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, κανένα άτομο δεν θα εξαγνιζόταν και κανένα άτομο δεν θα μπορούσε να βιώσει την αγάπη του Δημιουργού. Αν και υπέμεινα εκατοντάδες δοκιμασίες και δεινά, και έφτασα ακόμη και κοντά στον θάνατο, αυτά μου έδωσαν τη δυνατότητα να Σε γνωρίσω πραγματικά και να κερδίσω την υπέρτατη σωτηρία. Αν η παίδευση, η κρίση και η πειθαρχία Σου απομακρύνονταν από μένα, τότε θα ζούσα στο σκοτάδι, υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ποια οφέλη έχει η σάρκα του ανθρώπου; Αν η παίδευση και η κρίση Σου με εγκατέλειπαν, θα ήταν σαν να με εγκατέλειπε το Πνεύμα Σου, σαν να μην ήσουν πλέον μαζί μου. Αν ήταν έτσι, πώς θα μπορούσα να συνεχίσω να ζω; Αν μου δώσεις ασθένειες και πάρεις την ελευθερία μου, μπορώ να συνεχίσω να ζω, αλλά αν η παίδευση και η κρίση Σου με εγκατέλειπαν, δεν θα είχα κανένα τρόπο να συνεχίσω να ζω. Εάν ήμουν χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, θα είχα χάσει την αγάπη Σου, μια αγάπη που είναι πολύ βαθιά για να την περιγράψω με λέξεις. Χωρίς την αγάπη Σου, θα ζούσα υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και δεν θα ήμουν σε θέση να δω το ένδοξό Σου πρόσωπο. Πώς θα μπορούσα να συνεχίσω να ζω; Τέτοιο σκοτάδι, μια τέτοια ζωή, δεν θα μπορούσα να τα αντέξω. Το να Σε έχω μαζί μου είναι σαν να Σε βλέπω, έτσι πώς θα μπορούσα να Σε αφήσω; Σε ικετεύω, Σε εκλιπαρώ να μη μου πάρεις τη μεγαλύτερη παρηγοριά μου, έστω κι αν είναι λίγα λόγια καθησυχασμού. Έχω απολαύσει την αγάπη Σου και σήμερα δεν μπορώ να είμαι μακριά από Σένα. Πώς θα μπορούσα να μην Σε αγαπώ; Έχω χύσει πολλά δάκρυα θλίψης εξαιτίας της αγάπης Σου, όμως έχω πάντα την αίσθηση ότι μια ζωή όπως αυτή είναι πιο ουσιαστική, πιο ικανή να με εμπλουτίσει, πιο ικανή να με αλλάξει και πιο ικανή να μου επιτρέψει να φτάσω στην αλήθεια που θα πρέπει να κατέχουν τα πλάσματα».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

493. Η ανθρώπινη σάρκα είναι του Σατανά, είναι γεμάτη επαναστατικές διαθέσεις, είναι αξιοθρήνητα ακάθαρτη και είναι κάτι το μιαρό. Οι άνθρωποι λαχταρούν τις σαρκικές απολαύσεις σε υπερβολικό βαθμό και υπάρχουν πάρα πολλές εκδηλώσεις της σάρκας· αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός απεχθάνεται τη σάρκα του ανθρώπου μέχρι ενός σημείου. Όταν οι άνθρωποι απαλλάσσονται από τα ακάθαρτα, διεφθαρμένα στοιχεία του Σατανά, κερδίζουν τη σωτηρία του Θεού. Ωστόσο, αν και πάλι δεν απαλλαγούν από την ακαθαρσία και τη διαφθορά, τότε εξακολουθούν να ζουν υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Η πονηρία, η δολιότητα και η ατιμία του ανθρώπου είναι όλα στοιχεία του Σατανά. Η σωτηρία σου από τον Θεό αποσκοπεί να σε απελευθερώσει από αυτά τα πράγματα του Σατανά. Το έργο του Θεού δεν μπορεί να κάνει λάθος· γίνεται, στο σύνολό του, για να σωθούν οι άνθρωποι από το σκοτάδι. Όταν πιστεύεις σε κάποιο βαθμό και μπορείς να απαλλαγείς από τη διαφθορά της σάρκας, και δεν είσαι πλέον δέσμιος αυτής της διαφθοράς, δεν θα έχεις σωθεί; Όταν ζεις υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, είσαι ανίκανος να εκδηλώσεις τον Θεό, είσαι μίασμα και δεν μπορείς να λάβεις την κληρονομιά του Θεού. Μόλις καθαρθείς και τελειωθείς, θα γίνεις άγιος, θα είσαι κανονικός άνθρωπος και θα είσαι ευλογημένος από τον Θεό και θα ευφραίνεις τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

494. Ο άνθρωπος ζει ολόκληρη τη ζωή του υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και δεν υπάρχει ούτε ένα άτομο που μπορεί να απελευθερωθεί από την επιρροή του Σατανά από μόνο του. Όλοι ζουν σε έναν βρόμικο κόσμο, μες στη διαφθορά και το κενό, χωρίς το παραμικρό νόημα ή αξία. Ζουν τέτοιες ξέγνοιαστες ζωές για τη σάρκα, για τη λαγνεία και για τον Σατανά. Δεν υπάρχει η παραμικρή αξία στην ύπαρξή τους. Ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση να βρει την αλήθεια που θα τον ελευθερώσει από την επιρροή του Σατανά. Αν και ο άνθρωπος πιστεύει στον Θεό και διαβάζει τη Βίβλο, δεν καταλαβαίνει πώς να απελευθερωθεί από τον έλεγχο της επιρροής του Σατανά. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, πολύ λίγοι άνθρωποι έχουν ανακαλύψει αυτό το μυστικό, πολύ λίγοι το έχουν κατανοήσει. Ως εκ τούτου, αν και ο άνθρωπος απεχθάνεται τον Σατανά και απεχθάνεται τη σάρκα, δεν ξέρει πώς να απαλλαγεί από την

παγιδευτική επιρροή του Σατανά. Σήμερα, δεν βρίσκεστε ακόμα υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά; Δεν μετανιώνετε για τις ανυπάκουες πράξεις σας, πολύ λιγότερο δε, νιώθετε ότι είστε βρόμικοι και ανυπάκουοι. Αφού αντιταχθείτε στον Θεό, διατηρείτε, μάλιστα, την ψυχική σας ηρεμία και νιώθετε μεγάλη γαλήνη. Η ηρεμία σου δεν οφείλεται στο ότι είσαι διεφθαρμένος; Αυτή η ψυχική ηρεμία δεν προέρχεται από την ανυπακοή σου; Ο άνθρωπος ζει σε μια ανθρώπινη κόλαση, ζει υπό τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά. Σε όλη τη γη, τα φαντάσματα ζουν μαζί με τον άνθρωπο, καταπατώντας τη σάρκα του ανθρώπου. Στη γη, δεν ζεις σε έναν όμορφο παράδεισο. Ο τόπος που βρίσκεσαι είναι το βασίλειο του διαβόλου, μια ανθρώπινη κόλαση, ένας Κάτω Κόσμος. Αν ο άνθρωπος δεν εξαγνιστεί, τότε είναι φτιαγμένος από βρομιά· αν δεν είναι προστατευμένος και φροντισμένος από τον Θεό, τότε είναι ακόμα αιχμάλωτος του Σατανά· αν δεν κριθεί και παιδευτεί, τότε δεν θα έχει κανένα μέσο να ξεφύγει από την καταπίεση της σκοτεινής επιρροής του Σατανά. Η διεφθαρμένη διάθεση που εμφανίζεις και η ανυπάκουη συμπεριφορά που βιώνεις είναι επαρκείς για να αποδείξουν ότι εξακολουθείς να ζεις υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Αν το μυαλό και οι σκέψεις σου δεν έχουν καθαρθεί και η διάθεσή σου δεν έχει κριθεί και παιδευτεί, τότε ολόκληρη η ύπαρξή σου εξακολουθεί να ελέγχεται από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, το μυαλό σου ελέγχεται από τον Σατανά, οι σκέψεις σου χειραγωγούνται από τον Σατανά και ολόκληρη η ύπαρξή σου ελέγχεται από τα χέρια του Σατανά. Ξέρεις πόσο μακριά βρίσκεσαι τώρα από τα πρότυπα του Πέτρου; Κατέχεις αυτό το επίπεδο; Πόσα γνωρίζεις για την παίδευση και την κρίση του σήμερα; Πόσα κατέχεις από αυτά που κατάφερε να γνωρίσει ο Πέτρος; Εάν, σήμερα, δεν μπορείς να μάθεις, θα είσαι σε θέση να επιτύχεις αυτή τη γνώση στο μέλλον; Κάποιος τόσο τεμπέλης και δειλός όπως εσύ, είναι απλά ανίκανος να γνωρίζει την παίδευση και την κρίση. Εάν επιδιώκεις την ηρεμία της σάρκας και τις απολαύσεις της σάρκας, τότε δεν θα έχεις κανένα μέσο εξαγνισμού και τελικά θα επιστραφείς στον Σατανά, γιατί αυτό που βιώνεις είναι ο Σατανάς και η σάρκα. Όπως είναι η κατάσταση σήμερα, πολλοί άνθρωποι δεν επιδιώκουν τη ζωή, πράγμα που σημαίνει ότι δεν ενδιαφέρονται να καθαρθούν ή να εισέλθουν σε μια βαθύτερη εμπειρία ζωής. Κι έτσι πώς μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση; Όσοι δεν επιδιώκουν τη ζωή δεν έχουν καμία ευκαιρία να οδηγηθούν στην τελείωση, και εκείνοι που δεν επιδιώκουν τη γνώση του Θεού και δεν επιδιώκουν αλλαγές στη διάθεσή τους, είναι ανίκανοι να ξεφύγουν από τη σκοτεινή επιρροή του Σατανά.

495. Όλοι όσοι πιστεύουν στον Θεό, κι όμως δεν επιδιώκουν την αλήθεια, δεν έχουν τρόπο διαφυγής από την επιρροή του Σατανά. Όλοι όσοι δεν ζουν τη ζωή τους με ειλικρίνεια, συμπεριφέρονται με έναν τρόπο μπροστά στους άλλους και διαφορετικά πίσω από την πλάτη τους, δίνουν την εντύπωση ταπεινότητας, υπομονής και αγάπης, ενώ η ουσία τους είναι ύπουλη, πονηρή και δεν είναι αφοσιωμένη στον Θεό —αυτοί οι άνθρωποι είναι οι κλασικοί εκπρόσωποι όσων ζουν υπό την επιρροή του σκότους· ανήκουν στο είδος του όφεως. Όσοι πιστεύουν στον Θεό πάντα μόνο για το δικό τους όφελος, είναι αυτάρεσκοι και υπερόπτες, επιδεικνύονται και προστατεύουν το δικό τους κύρος είναι άνθρωποι που αγαπούν τον Σατανά και αντιτίθενται στην αλήθεια. Αυτοί οι άνθρωποι αντιστέκονται στον Θεό και ανήκουν εξ ολοκλήρου στον Σατανά. Όσοι δεν μεριμνούν για τα φορτία του Θεού, δεν υπηρετούν τον Θεό ολόψυχα, νοιάζονται πάντα για τα δικά τους συμφέροντα και τα συμφέροντα των οικογενειών τους, αδυνατούν να εγκαταλείψουν τα πάντα για να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό και δεν ζουν ποτέ σύμφωνα με τα λόγια Του είναι άνθρωποι που ζουν έξω από τον λόγο Του. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν μπορούν να λάβουν τον έπαινο του Θεού.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τους ανθρώπους, το έκανε για να μπορέσουν να απολαύσουν την αφθονία Του και για να Τον αγαπήσουν αληθινά· με αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι θα ζούσαν υπό το φως Του. Σήμερα, όσον αφορά όλους όσοι δεν μπορούν να αγαπήσουν τον Θεό, δεν μεριμνούν για τα φορτία Του, αδυνατούν να Του δώσουν ολοκληρωτικά τις καρδιές τους, αδυνατούν να δεχτούν την καρδιά του Θεού ως δική τους και δεν μπορούν να επωμιστούν τα φορτία του Θεού σαν να ήταν δικά τους —το φως του Θεού δεν φωτίζει αυτούς τους ανθρώπους και, επομένως, ζουν όλοι τους υπό την επιρροή του σκότους. Βρίσκονται σε ένα μονοπάτι διαμετρικά αντίθετο από το θέλημα του Θεού και δεν υπάρχει ούτε ίχνος αλήθειας σε οτιδήποτε κάνουν. Κυλιούνται στον βούρκο με τον Σατανά· είναι άνθρωποι που ζουν υπό την επιρροή του σκότους. Αν μπορείς να τρως και να πίνεις συχνά τα λόγια του Θεού, να μεριμνάς για το θέλημά Του και να κάνεις πράξη τον λόγο Του, τότε ανήκεις στον Θεό και είσαι άνθρωπος που ζει μέσα στον λόγο Του. Είσαι διατεθειμένος να ξεφύγεις από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και να ζήσεις υπό το φως του Θεού; Αν ζεις μέσα στον λόγο του

Θεού, τότε το Άγιο Πνεύμα θα έχει την ευκαιρία να εκτελέσει το έργο Του· αν ζεις υπό την επιρροή του Σατανά, τότε στερείς αυτήν την ευκαιρία από το Άγιο Πνεύμα. Το έργο που εκτελεί το Άγιο Πνεύμα πάνω στους ανθρώπους, το φως με το οποίο τους φωτίζει και η αυτοπεποίθηση που δίνει Αυτός στους ανθρώπους διαρκούν μονάχα για μια στιγμή· αν οι άνθρωποι δεν είναι προσεκτικοί και δεν δώσουν βάση, τότε το έργο του Αγίου Πνεύματος θα τους προσπεράσει. Αν οι άνθρωποι ζουν μέσα στον λόγο του Θεού, τότε το Άγιο Πνεύμα θα είναι μαζί τους και θα εκτελεί έργο πάνω τους. Αν οι άνθρωποι δεν ζουν μέσα στον λόγο του Θεού, τότε ζουν υπό τα δεσμά του Σατανά. Αν οι άνθρωποι ζουν με διεφθαρμένες διαθέσεις, τότε στερούνται της παρουσίας ή του έργου του Αγίου Πνεύματος. Αν ζεις εντός των ορίων του λόγου του Θεού και εντός της κατάστασης που απαιτεί ο Θεός, τότε ανήκεις σε Αυτόν και το έργο Του θα εκτελεστεί πάνω σου· αν δεν ζεις εντός των ορίων των απαιτήσεων του Θεού, αλλά αντιθέτως ζεις υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, τότε αναμφίβολα ζεις υπό τη διαφθορά του Σατανά. Μόνο αν ζεις μέσα στον λόγο του Θεού και δίνεις την καρδιά σου σε Αυτόν, μπορείς να ικανοποιήσεις τις απαιτήσεις Του· πρέπει να κάνεις ό,τι λέει ο Θεός, να χρησιμοποιείς τις ομιλίες Του ως το θεμέλιο της ύπαρξής σου και την πραγματικότητα της ζωής σου· μόνο τότε θα ανήκεις στον Θεό. Αν πραγματικά ασκείσαι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, τότε Αυτός θα εκτελέσει έργο πάνω σου και κατόπιν θα ζεις υπό τις ευλογίες Του, υπό το φως της όψης Του· θα κατανοείς το έργο που εκτελεί το Άγιο Πνεύμα και θα νιώθεις τη χαρά της παρουσίας του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέφυγε από την επιρροή του σκότους και θα αποκτηθείς από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

496. Για να ξεφύγεις από την επιρροή του σκότους, πρέπει πρώτα να είσαι αφοσιωμένος στον Θεό και να έχεις τον ζήλο να επιδιώκεις την αλήθεια· μόνο τότε θα είναι σωστή η κατάστασή σου. Το να ζεις στη σωστή κατάσταση είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να ξεφύγεις από την επιρροή του σκότους. Το να μην έχεις τη σωστή κατάσταση σημαίνει πως δεν είσαι αφοσιωμένος στον Θεό και δεν έχεις τον ζήλο μέσα σου να αναζητήσεις την αλήθεια· τότε αποκλείεται να ξεφύγεις από την επιρροή του σκότους. Η διαφυγή του ανθρώπου από την επιρροή του σκότους βασίζεται στον λόγο Μου, και οι άνθρωποι που δεν μπορούν να ασκούνται σύμφωνα με τον λόγο Μου δεν θα μπορέσουν να ξεφύγουν από τα δεσμά της επιρροής του σκότους. Το να ζει κανείς στη σωστή κατάσταση σημαίνει να ζει υπό

την καθοδήγηση του λόγου του Θεού, να ζει σε μια κατάσταση αφοσίωσης στον Θεό, να ζει σε μια κατάσταση αναζήτησης της αλήθειας, να ζει στην πραγματικότητα του να δαπανά ειλικρινά τον εαυτό του για χάρη του Θεού και να ζει σε μια κατάσταση αληθινής αγάπης για τον Θεό. Όσοι ζουν στις καταστάσεις αυτές και σε αυτήν την πραγματικότητα, σιγά-σιγά θα μεταμορφώνονται όσο εισέρχονται πιο βαθιά στην αλήθεια και θα μεταμορφώνονται με την εμβάθυνση του έργου· και στο τέλος, σίγουρα θα γίνουν άνθρωποι που κερδίζονται από τον Θεό και αγαπούν αληθινά τον Θεό. Όσοι έχουν ξεφύγει από την επιρροή του σκότους θα μπορούν σταδιακά να διαπιστώσουν το θέλημα του Θεού και να κατορθώσουν να το κατανοήσουν, και να γίνουν τελικά έμπιστοι του Θεού. Όχι μόνο δεν τρέφουν αντιλήψεις για τον Θεό και δεν επαναστατούν εναντίον Του, αλλά επιπλέον, απεχθάνονται ακόμα πιο πολύ τις αντιλήψεις και την παρακοή που είχαν πριν, και αληθινή αγάπη για τον Θεό γεννιέται στις καρδιές τους. Όσοι αδυνατούν να ξεφύγουν από την επιρροή του σκότους, είναι όλοι τους απορροφημένοι από τη σάρκα τους και βρίθουν από παρακοή· οι καρδιές τους είναι γεμάτες με ανθρώπινες αντιλήψεις και φιλοσοφίες για τη ζωή, όπως και με τις δικές τους προθέσεις και σκέψεις. Ο Θεός απαιτεί μια ιδιαίτερη αγάπη από τον άνθρωπο· απαιτεί ο άνθρωπος να καταλαμβάνεται από τον λόγο Του και η καρδιά του να είναι γεμάτη αγάπη γι' Αυτόν. Να ζει μέσα στον λόγο του Θεού, να ψάχνει αυτό που θα πρέπει να αναζητά ο άνθρωπος μέσα στον λόγο Του, να αγαπά τον Θεό για τον λόγο Του, να τρέχει μόλις ακούει τον λόγο Του, να ζει για τον λόγο Του —αυτοί είναι οι στόχοι που θα πρέπει να επιτύχει ο άνθρωπος. Τα πάντα πρέπει να οικοδομούνται πάνω στα λόγια του Θεού· μόνο τότε θα είναι σε θέση ο άνθρωπος να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Αν ο άνθρωπος δεν είναι εφοδιασμένος με τον λόγο του Θεού, δεν είναι τίποτα παρά ένα σκουλήκι κυριευμένο από τον Σατανά! Ζύγισε το εξής: Πόσα από τα λόγια του Θεού έχουν ριζώσει μέσα σου; Σε ποια πράγματα ζεις σύμφωνα με τον λόγο του Θεού; Σε ποια πράγματα δεν ζεις σύμφωνα με αυτόν; Αν δεν σε έχει κυριέψει πλήρως ο λόγος του Θεού, τότε τι ακριβώς έχει καταλάβει την καρδιά σου; Στην καθημερινότητά σου, ελέγχεσαι από τον Σατανά ή σε κυριεύει ο λόγος του Θεού; Οι προσευχές σου έχουν ως βάση τον λόγο Του; Έχεις βγει από την αρνητική σου κατάσταση μέσω της διαφώτισης του λόγου του Θεού; Να θεωρείς τον λόγο του Θεού το θεμέλιο της ύπαρξής σου —σε αυτό θα πρέπει να εισέλθουν όλοι. Αν ο λόγος του Θεού δεν είναι παρών στη ζωή σου, τότε ζεις υπό την επιρροή του σκότους, επαναστατείς ενάντια στον Θεό, αντιστέκεσαι σ' Αυτόν και ατιμάζεις το όνομά Του. Η πίστη αυτών των ανθρώπων στον Θεό

είναι σκέτος δόλος και αναστάτωση. Πόση από τη ζωή σου έχεις ζήσει σύμφωνα με τον λόγο Του; Πόση από τη ζωή σου δεν έχεις ζήσει σύμφωνα με τον λόγο Του; Πόσες από τις απαιτήσεις του λόγου του Θεού έχουν εκπληρωθεί μέσα σου; Πόσες έχουν χαθεί μέσα σου; Έχεις εξετάσει προσεκτικά αυτά τα πράγματα;

Η διαφυγή από την επιρροή του σκότους απαιτεί και το έργο του Αγίου Πνεύματος και την πιστή συνεργασία του ανθρώπου. Γιατί λέω πως ο άνθρωπος δεν βρίσκεται στον σωστό δρόμο; Οι άνθρωποι που βρίσκονται στον σωστό δρόμο, μπορούν να δώσουν πρώτοι την καρδιά τους στον Θεό. Για να εισέλθει κανείς σ' αυτό το μάθημα απαιτείται μεγάλο χρονικό διάστημα, διότι η ανθρωπότητα ζούσε ανέκαθεν υπό την επιρροή του σκότους και βρισκόταν υπό τα δεσμά του Σατανά για χιλιάδες χρόνια. Επομένως, η είσοδος αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί σε μια-δυο μέρες μόνο. Έθεσα το ζήτημα αυτό σήμερα, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να κατανοήσουν την ίδια τους την κατάσταση· μόλις ο άνθρωπος μπορέσει να διακρίνει τι είναι η επιρροή του σκότους και τι σημαίνει να ζει κανείς στο φως, τότε η είσοδος γίνεται πολύ πιο εύκολα. Αυτό συμβαίνει, γιατί πρέπει να γνωρίζεις τι είναι η επιρροή του Σατανά πριν μπορέσεις να ξεφύγεις από αυτήν· κατόπιν μόνο θα έχεις τον τρόπο να απαλλαγείς από αυτήν. Όσον αφορά τι πρέπει να κάνεις από εκεί και πέρα, αυτό είναι θέμα των ίδιων των ανθρώπων. Να εισέρχεσαι στα πάντα από μια θετική πλευρά και ποτέ μην περιμένεις παθητικά. Μόνο έτσι θα μπορέσεις να αποκτηθείς από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέφυγε από την επιρροή του σκότους και θα αποκτηθείς από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

497. Ό,τι κάνει ο Θεός είναι απαραίτητο, και έχει εξαιρετική σημασία, διότι όλα όσα κάνει μέσα στον άνθρωπο αφορούν τη διαχείρισή Του και τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Φυσικά, το έργο που επιτέλεσε ο Θεός στον Ιώβ δεν διαφέρει, παρόλο που ο Ιώβ ήταν άμεμπτος και ευθύς στα μάτια του Θεού. Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το τι κάνει ο Θεός ή τα μέσα με τα οποία το κάνει, ανεξάρτητα από το κόστος ή τον στόχο Του, ο σκοπός των πράξεών Του δεν αλλάζει. Ο σκοπός του είναι να προσθέσει στον άνθρωπο τα λόγια του Θεού, τις απαιτήσεις του Θεού και το θέλημα του Θεού για τον άνθρωπο. Με άλλα λόγια, είναι να προσθέσει στον άνθρωπο ό,τι πιστεύει ο Θεός ότι είναι θετικό σύμφωνα με τα στάδιά Του, επιτρέποντας στον άνθρωπο να καταλάβει την καρδιά του Θεού και να κατανοήσει την

υπόσταση του Θεού και να του επιτρέψει να υπακούσει στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού, επιτρέποντας έτσι στον άνθρωπο να επιτύχει τον σεβασμό για τον Θεό και την αποφυγή του κακού —όλα αυτά είναι μια πτυχή του σκοπού του Θεού σε όλα όσα κάνει. Η άλλη άποψη είναι ότι, επειδή ο Σατανάς είναι το αντιθετικό στοιχείο και το αντικείμενο υπηρεσίας στο έργο του Θεού, ο άνθρωπος συχνά παραδίδεται στον Σατανά. Αυτό είναι το μέσο που χρησιμοποιεί ο Θεός για να επιτρέψει στους ανθρώπους να δουν την κακία, την ασχήμια και την ασέβεια του Σατανά εν μέσω των πειρασμών και των επιθέσεων του Σατανά, κάνοντας έτσι τους ανθρώπους να μισούν τον Σατανά και να είναι σε θέση να γνωρίζουν και να αναγνωρίζουν ό,τι είναι αρνητικό. Αυτή η διαδικασία τούς επιτρέπει να απελευθερωθούν σταδιακά από τον έλεγχο του Σατανά και από τις κατηγορίες, τις παρεμβάσεις και τις επιθέσεις του Σατανά —μέχρι που, χάρη στα λόγια του Θεού, στις γνώσεις τους για τον Θεό και χάρη στην υπακοή τους σ' Αυτόν, και στην πίστη τους στον Θεό και στον σεβασμό τους γι' Αυτόν, νικούν θριαμβευτικά τις επιθέσεις και τις κατηγορίες του Σατανά. Μόνο τότε θα έχουν σωθεί εντελώς από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Η σωτηρία των ανθρώπων σημαίνει ότι ο Σατανάς έχει ηττηθεί, σημαίνει ότι δεν αποτελούν πια το φαγητό στο στόμα του Σατανά —ότι αντί να τους καταπιεί, ο Σατανάς τους έχει αφήσει ελεύθερους. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι ακέραιοι, επειδή διαθέτουν πίστη, υπακοή και σεβασμό για τον Θεό και επειδή διακόπτουν κάθε σχέση με τον Σατανά. Ταπεινώνουν τον Σατανά, κάνουν τον Σατανά να δειλιάσει, και καταφέρνουν να κατατροπώσουν τον Σατανά. Η αποφασιστικότητά τους να ακολουθήσουν τον Θεό, και η υπακοή και ο σεβασμός για τον Θεό νικούν τον Σατανά και κάνουν τον Σατανά να τους εγκαταλείψει οριστικά. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι έχουν πραγματικά κερδηθεί από τον Θεό, και αυτός είναι ο απώτερος στόχος του Θεού για την σωτηρία του ανθρώπου. Εάν θέλουν να σωθούν και επιθυμούν να τους κερδίσει ο Θεός οριστικά, τότε όλοι όσοι ακολουθούν τον Θεό πρέπει να αντιμετωπίσουν πειρασμούς και επιθέσεις μεγάλης ή μικρής έκτασης από τον Σατανά. Όσοι εξέρχονται από αυτούς τους πειρασμούς και τις επιθέσεις και είναι σε θέση να νικήσουν πλήρως τον Σατανά είναι όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό. Τουτέστιν, όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό είναι όσοι έχουν υποβληθεί στις δοκιμασίες του Θεού και έχουν υποστεί τους πειρασμούς και τις επιθέσεις του Σατανά αμέτρητες φορές. Όσοι έχουν σωθεί από τον Θεό κατανοούν το θέλημα και τις απαιτήσεις του Θεού και είναι σε θέση να συναινούν στην κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού και δεν απαρνούνται την οδό του σεβασμού για τον Θεό και της αποφυγής του κακού εν

μέσω των πειρασμών του Σατανά. Όσοι σώζονται από τον Θεό διαθέτουν ειλικρίνεια, είναι καλόκαρδοι, διακρίνουν μεταξύ αγάπης και μίσους, έχουν αίσθηση της δικαιοσύνης και είναι λογικοί και σε θέση να νοιάζονται για τον Θεό και να αγαπούν ό,τι ανήκει στον Θεό. Ο Σατανάς δεν κρατά αυτούς τους ανθρώπους δέσμιους, δεν τους κατασκοπεύει, δεν τους κατηγορεί ούτε τους κακοποιεί, είναι εντελώς ελεύθεροι, έχουν αποδεσμευτεί και απελευθερωθεί πλήρως. Ο Ιώβ ήταν ένας τέτοιος απελευθερωμένος άνθρωπος και έτσι ακριβώς εξηγείται το γιατί ο Θεός τον είχε παραδώσει στον Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

498. Η πίστη του Ιώβ, η υπακοή και η μαρτυρία του για τη νίκη κατά του Σατανά αποτελούν πηγή τεράστιας αρωγής και ενθάρρυνσης για τους ανθρώπους. Στον Ιώβ, βλέπουν την ελπίδα για τη δική τους σωτηρία, και βλέπουν ότι μέσω της πίστης, της υπακοής και του σεβασμού για τον Θεό, είναι απολύτως δυνατό να νικήσουν τον Σατανά και να υπερισχύσουν του Σατανά. Βλέπουν ότι όσο αποδέχονται την κυριαρχία και τις ρυθμίσεις του Θεού και κατέχουν την αποφασιστικότητα και την πίστη να μην απαρνηθούν τον Θεό αφού χάσουν τα πάντα, τότε μπορούν να ταπεινώσουν και να νικήσουν τον Σατανά, και ότι χρειάζονται μόνο την αποφασιστικότητα και την επιμονή να παραμείνουν σταθεροί στη μαρτυρία τους —έστω κι αν αυτό σημαίνει ότι θα χάσουν τη ζωή τους— για να φοβηθεί ο Σατανάς και να αναγκαστεί σε άτακτη υποχώρηση. Η μαρτυρία του Ιώβ αποτελεί προειδοποίηση για τις επόμενες γενιές και αυτή η προειδοποίηση τους λέει ότι αν δεν νικήσουν τον Σατανά, τότε δεν θα μπορέσουν ποτέ να απαλλαγούν από τις κατηγορίες και τις παρεμβάσεις του Σατανά, ούτε θα μπορέσουν ποτέ να ξεφύγουν από την κακοποίηση και τις επιθέσεις του. Η μαρτυρία του Ιώβ έχει διαφωτίσει τις επόμενες γενιές. Αυτή η διαφώτιση διδάσκει στους ανθρώπους ότι μόνο αν είναι άμεμπτοι και ακέραιοι είναι σε θέση να σέβονται τον Θεό και να αποφεύγουν το κακό. Τους διδάσκει ότι μόνο εάν σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό, μπορούν να γίνουν ισχυροί και μεγάλοι μάρτυρες του Θεού. Μόνο αν γίνουν ισχυροί και μεγάλοι μάρτυρες του Θεού, δεν θα μπορούν ποτέ να ελέγχονται από τον Σατανά, και θα ζουν κάτω από την καθοδήγηση και την προστασία του Θεού —και μόνο τότε θα έχουν σωθεί πραγματικά. Η προσωπικότητα του Ιώβ και η επιδίωξη της ζωής του πρέπει να τύχουν μίμησης από όλους όσοι επιδιώκουν τη σωτηρία. Αυτά που βίωσε κατά τη διάρκεια ολόκληρης της ζωής του και η

διαγωγή του κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών του είναι ένας πολύτιμος θησαυρός για όλους όσοι σέβονται τον Θεό και αποφεύγουν το κακό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

499. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν σωθεί ακόμα, στη ζωή τους παρεμβαίνει συχνά ο Σατανάς, και μάλιστα την ελέγχει. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι που δεν έχουν σωθεί είναι δέσμιοι του Σατανά, δεν είναι ελεύθεροι, δεν έχουν απελευθερωθεί από τον Σατανά, δεν έχουν τα προσόντα ή το δικαίωμα να λατρεύουν τον Θεό, και ο Σατανάς τους καταδιώκει διαρκώς και τους επιτίθεται άγρια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ευτυχισμένοι, δεν έχουν δικαίωμα σε μια κανονική ύπαρξη, και επιπλέον δεν έχουν καμία αξιοπρέπεια. Μόνο αν ορθώσεις το ανάστημά σου και παλέψεις με τον Σατανά, χρησιμοποιώντας την πίστη σου στον Θεό και την υπακοή και τον σεβασμό για τον Θεό ως τα όπλα με τα οποία θα συμμετάσχεις σε έναν αγώνα ζωής και θανάτου με τον Σατανά, έτσι ώστε να νικήσεις πλήρως τον Σατανά και να τον κάνεις να φύγει με την ουρά στα σκέλια και να φοβάται όποτε σε βλέπει, έτσι ώστε να εγκαταλείψει εντελώς τις επιθέσεις και τις κατηγορίες εναντίον σου — μόνο τότε θα σωθείς και θα είσαι ελεύθερος. Αν είσαι αποφασισμένος να σπάσεις κάθε δεσμό με τον Σατανά, αλλά δεν είσαι εξοπλισμένος με τα όπλα που θα σε βοηθήσουν να νικήσεις τον Σατανά, τότε κινδυνεύεις. Καθώς περνάει ο καιρός, όταν έχεις υποστεί τόσα μαρτύρια από τον Σατανά που δεν σου έχει μείνει ούτε μια σπιθαμή δύναμης, αλλά ακόμα δεν έχεις καταφέρει να γίνεις μάρτυρας, και δεν έχεις απελευθερωθεί εντελώς από τις κατηγορίες και τις επιθέσεις του Σατανά εναντίον σου, τότε δεν έχεις πολλές ελπίδες σωτηρίας. Στο τέλος, όταν ανακηρύσσεται η ολοκλήρωση του έργου του Θεού, θα είσαι ακόμα στα χέρια του Σατανά, ανίκανος να απελευθερωθείς, και δεν θα έχεις ποτέ την ευκαιρία ή την ελπίδα. Ως εκ τούτου, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι θα είναι πλήρως δέσμιοι του Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

500. Κατά τη διάρκεια του έργου της διαρκούς παροχής και υποστήριξης του ανθρώπου, ο Θεός εκφράζει το συνολικό θέλημά και τις απαιτήσεις Του στον άνθρωπο και δείχνει τα έργα, τη διάθεσή Του και το τι έχει και είναι Αυτός στον άνθρωπο. Ο στόχος είναι να

εξοπλιστεί ο άνθρωπος με ανάστημα και να επιτρέψει στον άνθρωπο να αποκτήσει διάφορες αλήθειες από τον Θεό, ακολουθώντας Τον —αλήθειες που είναι τα όπλα που δόθηκαν στον άνθρωπο από τον Θεό για να πολεμήσει τον Σατανά. Αφού εξοπλιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος πρέπει να αντιμετωπίσει τις δοκιμασίες του Θεού. Ο Θεός έχει πολλά μέσα και οδούς για να δοκιμάζει τον άνθρωπο, αλλά καθένας από αυτούς απαιτεί τη «συνεργασία» του εχθρού του Θεού: του Σατανά. Τουτέστιν, εφόσον έχει δώσει στον άνθρωπο τα όπλα με τα οποία θα πολεμήσει τον Σατανά, ο Θεός παραδίδει τον άνθρωπο στον Σατανά και επιτρέπει στον Σατανά να «δοκιμάσει» το ανάστημα του ανθρώπου. Εάν ο άνθρωπος μπορεί να ξεφύγει από τους σχηματισμούς μάχης του Σατανά, αν μπορεί να ξεφύγει από τον κλοιό του Σατανά και να επιβιώσει μάλιστα, τότε ο άνθρωπος θα έχει περάσει τη δοκιμασία. Αλλά αν ο άνθρωπος αποτύχει να ξεφύγει από τους σχηματισμούς μάχης του Σατανά και υποταχθεί στον Σατανά, τότε δεν θα έχει περάσει τη δοκιμασία. Όποια πτυχή του ανθρώπου κι αν εξετάζει ο Θεός, τα κριτήρια για την εξέτασή Του είναι εάν ο άνθρωπος μένει ή όχι σταθερός στη μαρτυρία του όταν δέχεται επίθεση από τον Σατανά και εάν έχει απαρνηθεί ή όχι τον Θεό και έχει παραδοθεί και υποταχθεί στον Σατανά ενώ έχει πέσει στην παγίδα του Σατανά. Μπορεί να ειπωθεί ότι το αν ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί ή όχι εξαρτάται από το αν μπορεί να νικήσει και να κατατροπώσει τον Σατανά, και αν μπορεί να κερδίσει ή όχι την ελευθερία του εξαρτάται από το εάν είναι σε θέση να σηκώσει μόνος του τα όπλα που του έδωσε ο Θεός για να νικήσει τα δεσμά του Σατανά, κάνοντας τον Σατανά να χάσει εντελώς την ελπίδα και να τον αφήσει στην ησυχία του. Αν ο Σατανάς χάσει την ελπίδα και παραιτηθεί από κάποιον, αυτό σημαίνει ότι ο Σατανάς δεν θα προσπαθήσει ποτέ ξανά να πάρει αυτό το άτομο από τον Θεό, δεν θα το κατηγορήσει ποτέ ούτε θα παρέμβει σε αυτό το άτομο, δεν θα το θέσει ποτέ εκ νέου σε μαρτύρια ούτε θα του επιτεθεί. Μόνο κάποιος σαν κι αυτόν θα έχει πραγματικά κερδηθεί από τον Θεό. Αυτή είναι η όλη διαδικασία μέσω της οποίας ο Θεός κερδίζει ανθρώπους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

501. Σήμερα, μπορείς να επιζητήσεις να οδηγηθείς στην τελείωση ή να αναζητήσεις αλλαγές στην εξωτερική ανθρώπινη φύση σου και βελτιώσεις στο επίπεδό σου, όμως αυτό που έχει καίρια σημασία είναι να μπορέσεις να καταλάβεις ότι όλα όσα κάνει ο Θεός σήμερα

έχουν νόημα και είναι ωφέλιμα: Σου δίνουν τη δυνατότητα, εσένα που έχεις γεννηθεί σε έναν τόπο βρομιάς, να ξεφύγεις από τη βρομιά και να την αποτινάξεις, σου δίνουν τη δυνατότητα να υπερνικήσεις την επιρροή του Σατανά και να αφήσεις πίσω σου τη σκοτεινή επιρροή του. Αν εστιάσεις σ' αυτά τα πράγματα, είσαι προστατευμένος σ' αυτόν τον τόπο της βρομιάς. Εν τέλει, τι μαρτυρία θα κληθείς να δώσεις; Γεννήθηκες σε έναν τόπο βρομιάς, αλλά μπορείς να γίνεις άγιος, να μη σπιλωθείς ποτέ ξανά από τη βρομιά, να ζήσεις υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, αλλά να αποταχθείς την επιρροή του Σατανά, να μη σε κατέχει ούτε να σε παρενοχλεί ο Σατανάς και να ζήσεις στα χέρια του Παντοδύναμου. Αυτή είναι η μαρτυρία και η απόδειξη της νίκης στη μάχη με τον Σατανά. Είσαι σε θέση να απαρνηθείς τον Σατανά, δεν αποκαλύπτεις πλέον σατανικές διαθέσεις σε ό,τι βιώνεις, αλλά αντ' αυτού βιώνεις όσα απαιτούσε ο Θεός να καταφέρει ο άνθρωπος όταν τον δημιούργησε: κανονική ανθρώπινη φύση, κοινή λογική, κανονική διορατικότητα, κανονική βούληση να αγαπάει τον Θεό, και αφοσίωση στον Θεό. Αυτή είναι η μαρτυρία που καταθέτει ένα πλάσμα του Θεού. Λες: «Γεννηθήκαμε σε έναν τόπο βρομιάς, όμως, χάρη στην προστασία του Θεού, χάρη στην ηγεσία Του κι επειδή Εκείνος μας έχει κατακτήσει, έχουμε απαλλαγεί από την επιρροή του Σατανά. Το γεγονός ότι μπορούμε να υπακούμε σήμερα οφείλεται, επίσης, στο ότι μας έχει κατακτήσει ο Θεός, κι όχι στο ότι είμαστε καλοί ή στο ότι αγαπάμε τον Θεό από τη φύση μας. Το ότι έχουμε κατακτηθεί σήμερα, είμαστε σε θέση να καταθέσουμε μαρτυρία για Εκείνον και μπορούμε να Τον υπηρετήσουμε, οφείλεται στο γεγονός ότι ο Θεός μάς επέλεξε και μας προκαθόρισε· έτσι, παρομοίως, επειδή μας επέλεξε και μας προστάτεψε, έχουμε σωθεί και λυτρωθεί από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και μπορούμε να αφήσουμε πίσω μας τη βρομιά και να εξαγνιστούμε στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

502. Σήμερα, δεν πιστεύεις τα λόγια που λέω και δεν τα προσέχεις. Όταν έρθει η μέρα για να εξαπλωθεί αυτό το έργο και δεις το σύνολό του, θα το μετανιώσεις και εκείνη την στιγμή θα μείνεις με το στόμα ανοιχτό. Υπάρχουν ευλογίες, όμως δεν ξέρεις να τις απολαμβάνεις και υπάρχει και η αλήθεια, αλλά δεν την επιδιώκεις. Δεν επισύρεις την περιφρόνηση, λοιπόν, στον εαυτό σου; Σήμερα, αν και το επόμενο βήμα του έργου του Θεού δεν έχει αρχίσει ακόμα, δεν υπάρχει τίποτα εξαιρετικό ως προς τις απαιτήσεις που υπάρχουν

για σένα και για το τι απαιτείται να βιώσεις. Υπάρχει τόσο έργο και τόσες πολλές αλήθειες. Δεν αξίζουν να τις γνωρίσεις; Δεν έχουν τη δυνατότητα η παίδευση και η κρίση του Θεού να ξυπνήσουν το πνεύμα σου; Δεν έχουν τη δυνατότητα η παίδευση και η κρίση του Θεού να σε κάνουν να μισήσεις τον εαυτό σου; Είσαι ικανοποιημένος με το να ζεις κάτω από την επιρροή του Σατανά, με ειρήνη και χαρά, και λίγη σαρκική παρηγοριά; Δεν είσαι ο κατώτερος από όλους τους ανθρώπους; Κανείς δεν είναι πιο ανόητος από εκείνους που έχουν δει τη σωτηρία, αλλά δεν επιδιώκουν να την κερδίσουν· αυτοί είναι άνθρωποι που πέφτουν με τα μούτρα στη σάρκα και απολαμβάνουν τον Σατανά. Ελπίζεις ότι η πίστη σου στον Θεό δεν θα προκαλέσει καμία πρόκληση ή δοκιμασία ούτε την παραμικρή δυσκολία. Πάντα επιδιώκεις εκείνα τα πράγματα που είναι άχρηστα και δεν αποδίδεις αξία στη ζωή, αλλά βάζεις τις δικές σου εξωφρενικές σκέψεις πάνω από την αλήθεια. Είσαι τόσο άχρηστος! Ζεις σαν χοίρος —ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σ' εσένα και τους χοίρους και τα σκυλιά; Δεν είναι όλοι εκείνοι που δεν ακολουθούν την αλήθεια ενώ αγαπούν την σάρκα σαν θηρία; Δεν είναι όλοι αυτοί οι νεκροί χωρίς πνεύμα σαν όρθια πτώματα; Πόσα λόγια έχουν ειπωθεί ανάμεσά σας; Έχει γίνει μόνο λίγο έργο ανάμεσά σας; Πόσα σας έδωσα; Και γιατί δεν τα κέρδισες; Τι παράπονο έχεις; Μήπως δεν έχεις κερδίσει τίποτα επειδή είσαι πολύ ερωτευμένος με τη σάρκα; Και μήπως αυτό συμβαίνει επειδή οι σκέψεις σου είναι υπερβολικές; Δεν είναι επειδή είσαι πολύ ηλίθιος; Εάν δεν είσαι σε θέση να κερδίσεις αυτές τις ευλογίες, μπορείς να κατηγορήσεις τον Θεό που δεν σε έσωσε;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

503. Ο Θεός επιτελεί έργο σε τόσο μεγάλη κλίμακα και σώζει πλήρως αυτήν την ομάδα ανθρώπων, ώστε να μπορέσεις να ξεφύγεις από την επιρροή του Σατανά, να ζήσεις στους άγιους τόπους, να ζήσεις στο φως του Θεού και να έχεις την ηγεσία και την καθοδήγηση του φωτός. Τότε η ζωή σου θα έχει νόημα. Η τροφή και τα ρούχα σας διαφέρουν από εκείνα των απίστων· εσείς απολαμβάνετε τα λόγια του Θεού και διάγετε μια ζωή γεμάτη νόημα —αυτοί τι απολαμβάνουν; Απολαμβάνουν μόνο την «πατρογονική κληρονομιά» και το «εθνικό πνεύμα» τους. Δεν έχουν το παραμικρό ίχνος ανθρώπινης φύσης! Τα ρούχα, τα λόγια και οι πράξεις σας, όλα διαφέρουν από τα δικά τους. Στο τέλος, εσείς θα ξεφύγετε εντελώς από την ακαθαρσία, δεν θα είστε παγιδευμένοι πλέον στον πειρασμό του Σατανά και θα κερδίσετε την

καθημερινή παροχή του Θεού. Θα πρέπει να είστε πάντα προσεκτικοί. Παρόλο που ζείτε σε έναν μιαρό τόπο, η ακαθαρσία δεν σας έχει μολύνει και μπορείτε να ζήσετε πλάι στον Θεό, λαμβάνοντας τη μεγάλη προστασία Του. Ο Θεός επέλεξε εσάς από όλους αυτούς σε αυτήν την ασιατική χώρα. Δεν είστε οι πιο ευλογημένοι άνθρωποι; Εσύ είσαι ένα δημιουργημένο ον — φυσικά και θα πρέπει να λατρεύεις τον Θεό και να επιδιώκεις μια ζωή γεμάτη νόημα. Εάν δεν λατρεύεις τον Θεό αλλά ζεις μέσα στη μιαρή σάρκα σου, τότε δεν είσαι απλώς ένα κτήνος με ανθρώπινη ενδυμασία; Εφόσον είσαι άνθρωπος, θα πρέπει να δαπανήσεις τον εαυτό σου για τον Θεό και να υπομείνεις κάθε βάσανο! Θα πρέπει να αποδεχτείς με χαρά και σιγουριά τα λίγα βάσανα στα οποία υποβάλλεσαι σήμερα και να ζήσεις μια ζωή γεμάτη νόημα, όπως ο Ιώβ και ο Πέτρος. Σε αυτόν τον κόσμο, ο άνθρωπος φοράει τα ρούχα του διαβόλου, τρώει φαγητό από τον διάβολο, και εργάζεται και υπηρετεί υπό τον έλεγχο του διαβόλου, ο οποίος τον ποδοπατά και τον βυθίζει πλήρως στην ακαθαρσία του. Εάν δεν αντιλαμβάνεσαι το νόημα της ζωής και δεν αποκτήσεις την αληθινή οδό, τότε τι σημασία έχει να ζεις έτσι; Είστε άνθρωποι που επιδιώκουν το σωστό μονοπάτι, αυτοί που επιζητούν τη βελτίωση. Είστε άνθρωποι που ανέρχονται στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αυτοί που ο Θεός αποκαλεί δίκαιους. Δεν έχει αυτή η ζωή το μέγιστο νόημα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(ΙΔ) Σχετικά με το πώς να επιδιώκει κανείς την αλλαγή διάθεσης και την τελείωση από τον Θεό

504. Η αλλαγή επιτυγχάνεται στη διάθεση του ανθρώπου μέσω διαφόρων ειδών του έργου του Θεού. Χωρίς αυτές τις αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φέρει τη μαρτυρία του Θεού, και δεν θα μπορούσε να επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου σηματοδοτούν ότι ο άνθρωπος έχει απελευθερωθεί από τα δεσμά του Σατανά, έχει απελευθερωθεί από την επιρροή του σκότους και έχει μετατραπεί αληθινά σε ένα πρότυπο και δείγμα του έργου του Θεού, έχει γίνει πραγματικά μάρτυρας του Θεού και επιδιώκει την καρδιά του Θεού. Την σήμερον ημέρα, ο ενσαρκωμένος Θεός έχει έλθει να επιτελέσει το έργο Του στη γη και απαιτεί από τον άνθρωπο

να Τον γνωρίσει, να Τον υπακούσει, να φέρει τη μαρτυρία Του —να γνωρίζει το πρακτικό και φυσιολογικό του έργο, να υπακούει στο σύνολο του λόγου και του έργου Του που αντίκειται τις αντιλήψεις του ανθρώπου, και να φέρει μαρτυρία για το σύνολο του έργου Του που αφορά τη σωτηρία του ανθρώπου και για το σύνολο των πράξεών Του που κατακτούν τον άνθρωπο. Όσοι φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, πρέπει να έχουν γνώση του Θεού. Μόνο αυτού του είδους η μαρτυρία είναι ακριβής και αληθινή, και μόνο αυτό το είδος μαρτυρίας μπορεί να ταπεινώσει τον Σατανά. Ο Θεός χρησιμοποιεί εκείνους που κατάφεραν να Τον γνωρίσουν, έχοντας υποστεί την κρίση και την παίδευσή Του, την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Χρησιμοποιεί εκείνους που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά για να φέρουν τη μαρτυρία Του, και χρησιμοποιεί επίσης εκείνους των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει, και οι οποίοι έχουν αποκτήσει τις ευλογίες Του κατ' αυτόν τον τρόπο, για να φέρουν τη μαρτυρία Του. Ο Θεός δεν θέλει ο άνθρωπος να Τον εξυμνεί μόνο με λόγια, ούτε χρειάζεται τη δοξολογία και τη μαρτυρία των ανθρώπων του Σατανά που δεν έχουν σωθεί από Αυτόν. Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και μόνο εκείνοι των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει είναι ικανοί να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού, και ο Θεός δεν θα επιτρέψει στον άνθρωπο να ατιμάσει σκόπιμα το όνομά Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι γνωρίζουν τον Θεό μπορούν να φέρουν τη μαρτυρία του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

505. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να αλλάξουν την ίδια τη διάθεσή τους· πρέπει να υποστούν την κρίση και την παίδευση, τον πόνο και το ραφινάρισμα του λόγου του Θεού, ή να αντιμετωπιστούν, να πειθαρχηθούν και να κλαδευτούν από τον λόγο Του. Μόνο τότε μπορούν να επιτύχουν υπακοή και πίστη στον Θεό, και δεν θα είναι πλέον επιπόλαιοι απέναντί Του. Υπό το ραφινάρισμα του λόγου του Θεού αλλάζει η διάθεση των ανθρώπων. Μόνον μέσω της έκθεσης, της κρίσης, της πειθαρχίας και της αντιμετώπισης του λόγου Του δεν θα τολμούν πια να ενεργούν με απερισκεψία, αλλά αντ' αυτού θα γίνουν σταθεροί και συγκροτημένοι. Το πιο σημαντικό είναι ότι είναι σε θέση να υποτάσσονται στον τωρινό λόγο του Θεού και στο έργο Του. Ακόμα κι αν δεν συμφωνεί με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, είναι σε θέση να παραμερίσουν αυτές τις αντιλήψεις και να υποταχθούν πρόθυμα. Στο παρελθόν, όταν γινόταν λόγος για αλλαγή στη διάθεση, αφορούσε κυρίως στο να είναι κανείς σε θέση να απαρνηθεί τον εαυτό του, να επιτρέψει στη σάρκα να υποφέρει, να πειθαρχήσει το σώμα του και να απαλλαχθεί από τις σαρκικές προτιμήσεις —αυτό συνιστά ένα είδος αλλαγής στη διάθεση. Σήμερα, όλοι

γνωρίζουν ότι η πραγματική έκφραση της αλλαγής στη διάθεση είναι να υπακούει κανείς τον τωρινό λόγο του Θεού και να γνωρίζει αληθινά το νέο έργο Του. Με αυτόν τον τρόπο, η πρότερη κατανόηση των ανθρώπων για τον Θεό, την οποία είχαν διαμορφώσει οι δικές τους αντιλήψεις, μπορεί να διαγραφεί, και αυτοί μπορούν να κατανοήσουν αληθινά τον Θεό και να Τον υπακούσουν αληθινά —μόνο αυτή αποτελεί πραγματική έκφραση μιας αλλαγής στη διάθεση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι άνθρωποι η διάθεση των οποίων έχει αλλάξει είναι εκείνοι που έχουν εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

506. Η διάθεση του ανθρώπου πρέπει να μεταβληθεί ξεκινώντας από τη γνώση της υπόστασής του και μέσω αλλαγών στη σκέψη, τη φύση και τις διανοητικές του προοπτικές μέσα από θεμελιώδεις αλλαγές. Μονάχα έτσι θα επιτευχθούν πραγματικές αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου. Η διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου πηγάζει από το ότι ο Σατανάς έχει ποδοπατήσει και δηλητηριάσει την ύπαρξή του, από την ανήκουστη βλάβη που έχει προξενήσει ο Σατανάς στη σκέψη του, στην ηθική του, στην αντίληψη και τη λογική του. Ακριβώς επειδή αυτά τα βασικά πράγματα του ανθρώπου τα έχει διαφθείρει ο Σατανάς και είναι τελείως διαφορετικά από το πώς ήταν όταν ο Θεός τα δημιούργησε αρχικά, εναντιώνεται ο άνθρωπος στον Θεό και δεν καταλαβαίνει την αλήθεια. Έτσι, οι αλλαγές στη διάθεση του ανθρώπου θα πρέπει να ξεκινήσουν με αλλαγή στη σκέψη, τη λογική και την αντίληψη του, οι οποίες θα αλλάξουν τη γνώση του για τον Θεό και τη γνώση του για την αλήθεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να έχετε μια αμετάβλητη διάθεση σημαίνει πως είστε εχθρικοί προς τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

507. Στη ζωή του, εάν ο άνθρωπος επιθυμεί να εξαγνιστεί και να επιτύχει αλλαγές στη διάθεσή του, αν θέλει να βιώσει μια ζωή με νόημα και να εκπληρώσει το καθήκον του ως πλάσμα, τότε πρέπει να δεχτεί την παίδευση και την κρίση του Θεού και δεν πρέπει να επιτρέψει στην πειθαρχία και στα πλήγματα του Θεού να απομακρυνθούν απ' αυτόν, ώστε να μπορεί να απελευθερωθεί από τη χειραγώγηση και την επιρροή του Σατανά και να ζήσει υπό το φως του Θεού. Να γνωρίζεις ότι η παίδευση και η κρίση του Θεού είναι το φως και το φως της σωτηρίας του ανθρώπου, και ότι δεν υπάρχει καλύτερη ευλογία, χάρη ή προστασία για

τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος ζει υπό την επιρροή του Σατανά και υπάρχει μέσα στη σάρκα. Αν δεν καθαρθεί και δεν λάβει την προστασία του Θεού, τότε ο άνθρωπος θα εξαχρειώνεται όλο και περισσότερο. Αν θέλει να αγαπάει τον Θεό, τότε πρέπει να εξαγνιστεί και να σωθεί. Ο Πέτρος προσευχήθηκε: «Θεέ μου, όταν μου φέρεσαι ευγενικά, χαίρομαι και αισθάνομαι παρηγοριά. Όταν με παιδεύεις, αισθάνομαι ακόμα μεγαλύτερη παρηγοριά και χαρά. Αν και είμαι αδύναμος και υπομένω μια ανείπωτη δυστυχία, αν και υπάρχουν δάκρυα και θλίψη, ξέρεις ότι αυτή η θλίψη οφείλεται στην ανυπακοή μου και στην αδυναμία μου. Κλαίω γιατί δεν μπορώ να ικανοποιήσω τις επιθυμίες Σου, αισθάνομαι θλίψη και μεταμέλεια, επειδή δεν είμαι επαρκής για τις απαιτήσεις Σου, αλλά είμαι πρόθυμος να επιτύχω αυτό το βασίλειο, είμαι πρόθυμος να κάνω ό,τι μπορώ για να Σε ικανοποιήσω. Η παίδευσή Σου μου έδωσε προστασία και μου έδωσε την καλύτερη σωτηρία. Η κρίση Σου επισκιάζει την ανοχή και την υπομονή Σου. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, δεν θα απολάμβανα το έλεος και την τρυφερότητά Σου. Σήμερα, βλέπω ακόμα περισσότερο ότι η αγάπη Σου έχει υπερβεί τους ουρανούς και τα ξεπέρασε όλα. Η αγάπη Σου δεν είναι μόνο έλεος και τρυφερότητα. Είναι κάτι παραπάνω, είναι παίδευση και κρίση. Η παίδευση και η κρίση Σου μου έδωσαν τόσο πολλά. Χωρίς την παίδευση και την κρίση Σου, κανένα άτομο δεν θα εξαγνιζόταν και κανένα άτομο δεν θα μπορούσε να βιώσει την αγάπη του Δημιουργού».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

508. Εάν επιθυμείς να οδηγηθείς στην τελείωση, πρέπει πρώτα να έχεις την εύνοια του Θεού, διότι Εκείνος οδηγεί στην τελείωση αυτούς που ευνοεί και αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του. Εάν θέλεις να σε επιθυμεί η καρδιά του Θεού, τότε πρέπει να έχεις μια καρδιά που υπακούει στο έργο Του, πρέπει να προσπαθείς να επιδιώκεις την αλήθεια και πρέπει να αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού στο καθετί. Έχουν περάσει όλα όσα κάνεις από τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού; Είναι σωστή η πρόθεσή σου; Εάν η πρόθεσή σου είναι σωστή, τότε ο Θεός θα σε επαινέσει· αν η πρόθεσή σου είναι λανθασμένη, αυτό δείχνει ότι η καρδιά σου δεν αγαπά τον Θεό, αλλά τη σάρκα και τον Σατανά. Επομένως, πρέπει να χρησιμοποιείς την προσευχή ως τρόπο να αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού σε όλα τα πράγματα. Όταν προσεύχεσαι, παρόλο που δεν στέκομαι ενώπιόν σου αυτοπροσώπως, το Άγιο Πνεύμα είναι μαζί σου, κι εσύ προσεύχεσαι τόσο σε Εμένα όσο και στο Πνεύμα του

Θεού. Γιατί πιστεύεις σε αυτήν τη σάρκα; Πιστεύεις επειδή έχει το Πνεύμα του Θεού. Θα πίστευες σε αυτό το πρόσωπο αν δεν είχε το Πνεύμα του Θεού; Όταν πιστεύεις σε αυτό το πρόσωπο, πιστεύεις στο Πνεύμα του Θεού. Όταν σέβεσαι αυτό το πρόσωπο, σέβεσαι το Πνεύμα του Θεού. Η πίστη στο Πνεύμα του Θεού είναι πίστη σε αυτό το πρόσωπο, και η πίστη σε αυτό το πρόσωπο είναι, επίσης, πίστη στο Πνεύμα του Θεού. Όταν προσεύχεσαι, αισθάνεσαι ότι το Πνεύμα του Θεού είναι μαζί σου και ότι ο Θεός είναι ενώπιόν σου, επομένως προσεύχεσαι στο Πνεύμα Του. Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται υπερβολικά να φέρουν τις ενέργειές τους ενώπιον του Θεού· ενώ μπορεί να εξαπατήσεις τη σάρκα Του, δεν μπορείς να εξαπατήσεις το Πνεύμα Του. Οποιοδήποτε θέμα δεν μπορεί να αντέξει τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού βρίσκεται σε αντίθεση με την αλήθεια και θα πρέπει να αποβληθεί. Το αντίθετο θα συνιστούσε διάπραξη αμαρτίας απέναντι στον Θεό. Έτσι, πρέπει να εναποθέτεις την καρδιά σου ενώπιον του Θεού ανά πάσα στιγμή όταν προσεύχεσαι, όταν μιλάς και συναναστρέφεσαι με τους αδελφούς και τις αδελφές σου, και όταν εκτελείς το καθήκον σου και κάνεις τη δουλειά σου. Όταν εκπληρώνεις τη λειτουργία σου, ο Θεός είναι μαζί σου και, εφόσον η πρόθεσή σου είναι σωστή και είναι για χάρη του έργου του οίκου του Θεού, Εκείνος θα αποδεχθεί όλα όσα κάνεις· θα πρέπει να αφιερώσεις ειλικρινά τον εαυτό σου στην εκπλήρωση της λειτουργίας σου. Όταν προσεύχεσαι, εάν έχεις αγάπη για τον Θεό στην καρδιά σου και αναζητάς τη φροντίδα, την προστασία και τον εξονυχιστικό έλεγχο του Θεού, αν τα πράγματα αυτά συνιστούν την πρόθεσή σου, τότε οι προσευχές σου θα είναι αποτελεσματικές. Για παράδειγμα, όταν προσεύχεσαι στις συναντήσεις, εάν ανοίγεις την καρδιά σου και προσεύχεσαι στον Θεό και Του λες τι υπάρχει μέσα στην καρδιά σου χωρίς να λες ψέματα, τότε οι προσευχές σου θα είναι σίγουρα αποτελεσματικές. Αν αγαπάς ειλικρινά τον Θεό μέσα στην καρδιά σου, τότε ορκίσου το εξής στον Θεό: «Θεέ μου, που βρίσκεσαι στους ουρανούς και στη γη και ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, Σου ορκίζομαι: Είθε το Πνεύμα Σου να εξετάζει ό,τι κάνω και να με προστατεύει και να με φροντίζει όλες τις στιγμές, και να καταστήσει δυνατό όλα όσα κάνω να στέκονται στην παρουσία Σου. Αν η καρδιά μου πάψει ποτέ να Σε αγαπά ή Σε προδώσει, τότε παίδεψε και καταράσου με σκληρά. Μη με συγχωρέσεις ούτε σ’ αυτόν τον κόσμο ούτε στον επόμενο!» Τολμάς να πάρεις έναν τέτοιο όρκο; Εάν δεν τολμάς, αυτό δείχνει ότι είσαι δειλός και ότι αγαπάς ακόμα τον εαυτό σου. Έχετε αυτήν την αποφασιστικότητα; Αν έχεις πραγματικά αυτήν την αποφασιστικότητα, θα πρέπει να πάρεις αυτόν τον όρκο. Εάν έχεις την

αποφασιστικότητα να πάρεις αυτόν τον όρκο, τότε ο Θεός θα εκπληρώσει την αποφασιστικότητά σου. Όταν δίνεις έναν όρκο στον Θεό, Εκείνος ακούει. Ο Θεός καθορίζει αν είσαι αμαρτωλός ή δίκαιος με βάση την προσευχή και την άσκησή σου. Αυτή είναι τώρα η διαδικασία της τελείωσής σας, και αν έχεις πραγματικά πίστη στην τελείωση, τότε θα φέρνεις ενώπιον του Θεού το καθετί που κάνεις και θα αποδέχεσαι τον εξονυχιστικό Του έλεγχο· αν κάνεις κάτι που δείχνει εξωφρενική ανυπακοή ή αν προδώσεις τον Θεό, τότε Εκείνος θα πραγματοποιήσει τον όρκο σου, κι έτσι, ανεξάρτητα από το τι θα σου συμβεί, είτε πρόκειται για αιώνια απώλεια είτε για παίδευση, θα το έχεις προκαλέσει μόνος σου. Πήρες τον όρκο, οπότε θα πρέπει να τον τηρήσεις. Εάν πάρεις όρκο, αλλά δεν τον κρατήσεις, τότε θα υποστείς αιώνια απώλεια. Εφόσον ο όρκος ήταν δικός σου, ο Θεός θα πραγματοποιήσει τον όρκο σου. Μερικοί φοβούνται αφού προσευχηθούν, και θρηνούν: «Τα πάντα τέλειωσαν! Η ευκαιρία μου να είμαι ακόλαστος έχει χαθεί. Η ευκαιρία μου να κάνω πονηρά πράγματα έχει χαθεί. Η ευκαιρία μου να ενδίδω στη λαχτάρα μου για τα κοσμικά έχει χαθεί!» Αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να αγαπούν την κοσμικότητα και την αμαρτία, και είναι βέβαιο ότι θα υποστούν αιώνια απώλεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός οδηγεί στην τελείωση αυτούς που επιθυμεί η καρδιά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

509. Υπάρχει ένας κανόνας στην τελείωση των ανθρώπων από τον Θεό, που είναι ο εξής: Σε διαφωτίζει χρησιμοποιώντας μια επιθυμητή πλευρά σου, έτσι ώστε να έχεις ένα μονοπάτι για να το κάνεις πράξη και να μπορέσεις να διαχωρίσεις τον εαυτό σου από όλες τις αρνητικές καταστάσεις, βοηθώντας το πνεύμα σου να φτάσει στην απελευθέρωση, και καθιστώντας σε ικανότερο να Τον αγαπάς. Κατ' αυτόν τον τρόπο, είσαι ικανός να αποτινάξεις τη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά. Είσαι άδολος και ανοιχτός, πρόθυμος να γνωρίσεις τον εαυτό σου και να κάνεις την αλήθεια πράξη. Ο Θεός ασφαλώς θα σε ευλογήσει, οπότε, όταν είσαι αδύναμος και αρνητικός, Εκείνος σε διαφωτίζει διπλά, βοηθώντας σε να γνωρίσεις περισσότερο τον εαυτό σου, να γίνεις πιο πρόθυμος να μετανοήσεις, και πιο ικανός να κάνεις πράξη τα πράγματα που οφείλεις να κάνεις πράξη. Μόνο έτσι η καρδιά σου θα μπορέσει να γαληνέψει και να ηρεμήσει. Ένας άνθρωπος που συνήθως φροντίζει να γνωρίζει τον Θεό και τον εαυτό του, που δίνει σημασία στην άσκησή του, θα είναι και ικανός να λαμβάνει συχνά το έργο του Θεού, καθώς και την καθοδήγηση και τη διαφώτισή Του. Αν και ευρισκόμενος σε αρνητική

κατάσταση, ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ικανός να αντιστρέψει αμέσως τα πράγματα, είτε χάρη στη δράση της συνείδησης, είτε χάρη στη διαφώτιση από τον λόγο του Θεού. Πάντοτε, η αλλαγή της διάθεσης ενός ανθρώπου επιτυγχάνεται όταν αυτός γνωρίζει την πραγματική του κατάσταση, καθώς και τη διάθεση και το έργο του Θεού. Ένας άνθρωπος, πρόθυμος να γνωρίσει και να ανοίξει τον εαυτό του, θα είναι ικανός να κάνει την αλήθεια πράξη. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πιστός στον Θεό, και όποιος είναι πιστός στον Θεό, κατανοεί τον Θεό, είτε η κατανόηση αυτή είναι βαθιά ή ρηχή, πενιχρή ή άφθονη. Τούτη είναι η δικαιοσύνη του Θεού, και είναι κάτι που οι άνθρωποι κατορθώνουν· είναι το κέρδος τους. Ο άνθρωπος που έχει γνώση του Θεού, έχει μια βάση, ένα όραμα. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι βέβαιος για τη σάρκα του Θεού, και είναι βέβαιος για τον λόγο του Θεού και για το έργο του Θεού. Ανεξάρτητα από το πώς εργάζεται ή μιλά ο Θεός, ή το πώς οι άλλοι άνθρωποι προκαλούν αναστάτωση, αυτός μπορεί να σταθεί στο ύψος του και να παραμείνει σταθερός στη μαρτυρία του για τον Θεό. Όσο πιο πολύ είναι έτσι ένας άνθρωπος, τόσο περισσότερο μπορεί να εφαρμόζει την αλήθεια που κατανοεί. Επειδή κάνει πάντοτε πράξη τον λόγο του Θεού, κατανοεί περισσότερο τον Θεό και διαθέτει την αποφασιστικότητα να παραμείνει για πάντα σταθερός στη μαρτυρία του για τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι επικεντρώνονται στην άσκηση μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

510. Κατά την πίστη στον Θεό, αν οι άνθρωποι επιθυμούν τη μεταμόρφωση της δικής τους διάθεσης, τότε δεν πρέπει να αποσυνδέονται από την πραγματική ζωή. Στην πραγματική ζωή, πρέπει να γνωρίζεις τον εαυτό σου, να απαρνείσαι τον εαυτό σου, να κάνεις πράξη την αλήθεια, καθώς και να μάθεις τις αρχές, την κοινή λογική και τους κανόνες αυτοελέγχου στα πάντα πριν μπορέσεις να επιτύχεις σταδιακή μεταμόρφωση. Αν επικεντρώνεσαι μόνο στις θεωρητικές γνώσεις και ζεις μόνο ανάμεσα σε θρησκευτικές τελετές χωρίς να εμβαθύνεις στην πραγματικότητα, χωρίς να εισέρχεσαι στην πραγματική ζωή, τότε δεν θα εισέλθεις ποτέ στην πραγματικότητα, δεν θα γνωρίσεις ποτέ τον εαυτό σου, την αλήθεια ή τον Θεό, και θα είσαι πάντοτε τυφλός και αδαής. Το έργο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων δεν έχει σκοπό να τους επιτρέψει να ζήσουν μια κανονική ανθρώπινη ζωή μετά από μια σύντομη χρονική περίοδο ούτε να μεταμορφώσει τις εσφαλμένες αντιλήψεις και τα δόγματά τους. Αντ' αυτού, ο σκοπός Του είναι να αλλάξει τις παλιές διαθέσεις των ανθρώπων, να αλλάξει το

σύνολο του παλιού τρόπου ζωής τους και να αλλάξει όλους τους απαρχαιωμένους τρόπους σκέψης και την πνευματική στάση τους. Η επικέντρωση μόνο στην εκκλησιαστική ζωή δεν θα αλλάξει τις παλιές συνήθειες των ανθρώπων ούτε θα αλλάξει τις παλιές συμπεριφορές βάσει των οποίων ζούσαν για πολύ καιρό. Ό,τι κι αν συμβεί, οι άνθρωποι δεν πρέπει να αποσυνδεθούν από την πραγματική ζωή. Ο Θεός ζητά από τους ανθρώπους να βιώσουν την κανονική ανθρώπινη φύση στην πραγματική ζωή, όχι μόνο στην εκκλησιαστική ζωή· να βιώσουν την αλήθεια στην πραγματική ζωή, όχι μόνο στην εκκλησιαστική ζωή· και να εκπληρώσουν τις λειτουργίες τους στην πραγματική ζωή, όχι μόνο στην εκκλησιαστική ζωή. Για να εισέλθει κάποιος στην πραγματικότητα, πρέπει να στρέψει το καθετί προς την πραγματική ζωή. Αν, στην πίστη τους στον Θεό, οι άνθρωποι δεν μπορέσουν να καταφέρουν να γνωρίσουν τον εαυτό τους μέσω της εισόδου στην πραγματική ζωή, και αν δεν μπορέσουν να βιώσουν την κανονική ανθρώπινη φύση στην πραγματική ζωή, τότε θα καταλήξουν αποτυχημένοι. Όσοι δεν υπακούν στον Θεό είναι όλοι τους άνθρωποι που δεν μπορούν να εισέλθουν στην πραγματική ζωή. Είναι όλοι τους άνθρωποι που μιλούν για την ανθρώπινη φύση αλλά βιώνουν τη φύση των δαιμόνων. Είναι όλοι τους άνθρωποι που μιλούν για την αλήθεια, αλλά, αντ' αυτού, βιώνουν δόγματα. Όσοι δεν μπορούν να βιώσουν την αλήθεια στην πραγματική ζωή είναι αυτοί που πιστεύουν στον Θεό, αλλά ο Θεός τούς απεχθάνεται και τους έχει απορρίψει. Πρέπει να κάνεις πράξη την είσοδό σου στην πραγματική ζωή, να γνωρίσεις τις δικές σου ελλείψεις, την ανυπακοή και την άγνοιά σου, και να γνωρίσεις τη μη κανονική ανθρώπινη φύση και τις αδυναμίες σου. Με αυτόν τον τρόπο, όλη η γνώση σου θα ενσωματωθεί στην πραγματική σου κατάσταση και στις πραγματικές δυσκολίες σου. Μόνο αυτό το είδος της γνώσης είναι πραγματικό και μπορεί να σου δώσει τη δυνατότητα να κατανοήσεις στ' αλήθεια τη δική σου κατάσταση και να επιτύχεις τη μεταμόρφωση της διάθεσής σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μιλώντας για την εκκλησιαστική ζωή και την πραγματική ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

511. Το να τρως και να πίνεις από τα λόγια του Θεού, το να κάνεις πράξη την προσευχή, το να αποδέχεσαι το φορτίο του Θεού και το να αποδέχεσαι τις εργασίες που Εκείνος σου εμπιστεύεται —όλα αυτά γίνονται έτσι ώστε να έχεις ένα μονοπάτι μπροστά σου. Όσο πιο πολύ σε βαρύνει το φορτίο που σου έχει εμπιστευθεί ο Θεός, τόσο πιο εύκολο θα είναι να

τελειωθείς από Αυτόν. Κάποιοι είναι απρόθυμοι να συνεργαστούν με τους άλλους κατά την υπηρεσία τους στον Θεό, ακόμα και όταν έχουν κληθεί· πρόκειται για ανθρώπους οκνηρούς που επιθυμούν μόνο να απολαμβάνουν ανέσεις. Όσο περισσότερο σου ζητείται να υπηρετήσεις τον Θεό σε συνεργασία με άλλους, τόσο περισσότερη εμπειρία θα αποκτήσεις. Λόγω του ότι έχεις περισσότερα φορτία και εμπειρίες, θα αποκτήσεις περισσότερες ευκαιρίες να τελειωθείς. Ως εκ τούτου, αν μπορείς να υπηρετείς τον Θεό με ειλικρίνεια, τότε θα λαμβάνεις υπόψη το φορτίο του Θεού· κατ' αυτόν τον τρόπο, θα έχεις περισσότερες ευκαιρίες να τελειωθείς από τον Θεό. Τέτοιου είδους άνθρωποι τελειώνονται αυτήν τη στιγμή. Όσο περισσότερο σε συγκινεί το Άγιο Πνεύμα, τόσο πιο πολύ χρόνο θα αφιερώνεις στο να λαμβάνεις υπόψη το φορτίο του Θεού, τόσο περισσότερο θα τελειώνεσαι από τον Θεό και τόσο πιο πολύ θα σε κερδίζει Αυτός —ώσπου, στο τέλος, θα γίνεις ένα άτομο, το οποίο χρησιμοποιεί ο Θεός. Επί του παρόντος, υπάρχουν κάποιοι που δεν κουβαλούν κανένα φορτίο για την εκκλησία. Αυτοί οι άνθρωποι είναι τεμπέληδες και τσαπατσούληδες και νοιάζονται μόνο για τη δική τους σάρκα. Αυτοί οι άνθρωποι είναι υπερβολικά εγωιστές και είναι, επίσης, τυφλοί. Αν δεν μπορείς να δεις αυτό το ζήτημα καθαρά, δεν θα κουβαλήσεις κανένα φορτίο. Όσο περισσότερο λαμβάνεις υπόψη το θέλημα του Θεού, τόσο μεγαλύτερο φορτίο θα σου εμπιστευθεί Αυτός. Οι εγωιστές δεν είναι πρόθυμοι να υποστούν τέτοια πράγματα· είναι απρόθυμοι να πληρώσουν το τίμημα και, ως αποτέλεσμα, θα χάσουν τις ευκαιρίες να τελειωθούν από τον Θεό. Δεν βλάπτουν έτσι τον εαυτό τους; Αν είσαι κάποιος που λαμβάνει υπόψη το θέλημα του Θεού, τότε θα αναπτύξεις αληθινό φορτίο για την εκκλησία. Στην πραγματικότητα, αντί να το αποκαλείς φορτίο που κουβαλάς για την εκκλησία, καλύτερα να το αποκαλείς φορτίο που κουβαλάς για χάρη της ίδιας σου της ζωής, επειδή το φορτίο που αναπτύσσεις για την εκκλησία αποσκοπεί να σε κάνει να χρησιμοποιήσεις αυτές τις εμπειρίες, ώστε να σε οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός. Επομένως, όποιος κουβαλά το μεγαλύτερο φορτίο για την εκκλησία, όποιος κουβαλά φορτίο για να εισέλθει στη ζωή, αυτός θα τελειωθεί από τον Θεό. Το έχεις δει αυτό καθαρά; Αν η εκκλησία στην οποία ανήκεις είναι σκορπισμένη σαν την άμμο, όμως εσύ ούτε ανησυχείς ούτε αγχώνεσαι, και μάλιστα κάνεις τα στραβά μάτια όταν οι αδελφοί και οι αδελφές σου δεν τρώνε και δεν πίνουν κανονικά από τα λόγια του Θεού, τότε δεν κουβαλάς κανένα φορτίο. Τέτοιου είδους άνθρωποι δεν ευαρεστούν τον Θεό. Το είδος των ανθρώπων που ευαρεστούν τον Θεό πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη και λαμβάνουν υπόψη τους το θέλημα του Θεού. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να λάβετε υπόψη σσς το

φορτίο του Θεού εδώ και τώρα· δεν θα πρέπει να περιμένεις να αποκαλύψει ο Θεός τη δίκαιη διάθεσή Του σε όλους τους ανθρώπους πριν αρχίσεις να λαμβάνεις υπόψη σου το φορτίο του Θεού. Δεν θα ήταν πολύ αργά τότε; Τώρα είναι μια καλή ευκαιρία να τελειωθείς από τον Θεό. Αν αφήσεις αυτήν την ευκαιρία να γλιστρήσει μέσα από τα χέρια σου, θα το μετανιώνεις για όλη σου τη ζωή, όπως ακριβώς ο Μωυσής δεν μπόρεσε να εισέλθει στην εύφορη γη της Χαναάν και το μετάνιωνε για όλη του τη ζωή, πεθαίνοντας με τύψεις. Μόλις ο Θεός αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Του σε όλους τους λαούς, τότε θα γεμίσεις τύψεις. Ακόμα κι αν ο Θεός δεν σε παιδεύσει, θα παιδευτείς εσύ από μόνος σου εξαιτίας των τύψεών σου. Κάποιοι δεν πείθονται έτσι, αλλά αν δεν το πιστεύεις, απλώς περίμενε και θα δεις. Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που έχουν αποκλειστικό σκοπό να εκπληρώσουν αυτά τα λόγια. Είσαι πρόθυμος να θυσιαστείς για αυτά τα λόγια;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Να λαμβάνεις υπόψη το θέλημα του Θεού προκειμένου να επιτύχεις την τελείωση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

512. Το Άγιο Πνεύμα βαδίζει ένα μονοπάτι μέσα σε κάθε άνθρωπο, και δίνει σε κάθε άνθρωπο την ευκαιρία να οδηγηθεί στην τελείωση. Μέσω της αρνητικότητάς σου αναγκάζεσαι να γνωρίσεις την προσωπική σου διαφθορά και, στη συνέχεια, αποτινάσσοντας την αρνητικότητα, θα ανακαλύψεις ένα μονοπάτι για να το κάνεις πράξη· όλοι αυτοί είναι τρόποι με τους οποίους οδηγείσαι στην τελείωση. Επιπλέον, μέσα από τη συνεχή καθοδήγηση και τη φώτιση ορισμένων θετικών στοιχείων μέσα σου, θα εκπληρώσεις το καθήκον σου ενεργά, θα αναπτύξεις ενόραση και θα αποκτήσεις διακριτική ικανότητα. Όταν οι συνθήκες της ζωής σου είναι καλές, είσαι ιδιαίτερα πρόθυμος να διαβάζεις τον λόγο του Θεού και να προσεύχεσαι σε Αυτόν, και μπορείς και συσχετίζεις τα κηρύγματα που ακούς με τη δική σου κατάσταση. Σε τέτοιες στιγμές, ο Θεός σε διαφωτίζει και σε φωτίζει μέσα σου, κάνοντάς σε να συνειδητοποιήσεις κάποια στοιχεία της θετικής πλευράς. Έτσι οδηγείσαι στην τελείωση από θετικής πλευράς. Σε αρνητικές καταστάσεις, είσαι αδύναμος και παθητικός· νιώθεις ότι δεν έχεις τον Θεό στην καρδιά σου. κι όμως, ο Θεός σε φωτίζει, βοηθώντας σε να βρεις ένα μονοπάτι για να το κάνεις πράξη. Η έξοδος από αυτήν την κατάσταση αποτελεί επίτευξη της τελείωσης από αρνητικής πλευράς. Ο Θεός μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση, τόσο από θετικής, όσο και από αρνητικής πλευράς. Εξαρτάται από το αν είσαι ικανός να βιώνεις, κι από το αν επιδιώκεις να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό. Αν πραγματικά

επιδιώκεις να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό, τότε η αρνητική πλευρά δεν μπορεί να σου κοστίσει κάποια απώλεια, αλλά μπορεί να σου φέρει πράγματα πιο αληθινά, ενώ μπορεί να σε καταστήσει ικανότερο να γνωρίζεις αυτό που λείπει από μέσα σου, ικανότερο να κατανοείς την πραγματική σου κατάσταση, και να αντιληφθείς ότι ο άνθρωπος δεν έχει τίποτα και δεν είναι τίποτα· αν δεν βιώσεις δοκιμασίες, δεν μαθαίνεις, και πάντα θα νιώθεις ότι είσαι ανώτερος από τους άλλους και καλύτερος από όλους. Μέσα από όλα αυτά, θα κατανοήσεις ότι όλα όσα προηγήθηκαν, επιτελέστηκαν από τον Θεό και είχαν τη δική Του προστασία. Η είσοδος στις δοκιμασίες σε αφήνει χωρίς αγάπη ή πίστη, δεν προσεύχεσαι και είσαι ανίκανος να ψάλλεις ύμνους και, χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, στο μέσον αυτού, τελικά, γνωρίζεις τον εαυτό σου. Ο Θεός έχει πολλά μέσα για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση. Χρησιμοποιεί κάθε λογής περιβάλλοντα, προκειμένου να αντιμετωπίσει τη διεφθαρμένη διάθεση του ανθρώπου, και χρησιμοποιεί διάφορα πράγματα για να ξεγυμνώσει τον άνθρωπο· από τη μια πλευρά, αντιμετωπίζει τον άνθρωπο, από μια άλλη, τον ξεγυμνώνει και, από μια τρίτη, τον αποκαλύπτει, ξεθάβοντας και αποκαλύπτοντας τα «μυστήρια» στα βάθη της καρδιάς του ανθρώπου και δείχνοντας στον άνθρωπο τη φύση του μέσω της αποκάλυψης πολλών από τις καταστάσεις του. Ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση μέσω πολλών μεθόδων —μέσω της αποκάλυψης, της αντιμετώπισης, του εξευγενισμού και της παίδευσης του ανθρώπου— έτσι ώστε ο άνθρωπος να μάθει ότι ο Θεός είναι πρακτικός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο όσοι επικεντρώνονται στην άσκηση μπορούν να οδηγηθούν στην τελείωση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

513. Για την ώρα, αυτό που πρέπει αρχικά να επιδιώξετε είναι να τελειοποιηθείτε από τον Θεό σε καθετί, όπως και να τελειοποιηθείτε από τον Θεό μέσω όλων των ανθρώπων, των ζητημάτων και των πραγμάτων που αντιμετωπίζετε, έτσι ώστε να ενσωματωθεί σε εσάς περισσότερο από το Είναι του Θεού. Πρέπει πρώτα να λάβετε την κληρονομία του Θεού επί της γης πριν να δικαιούστε να κληρονομήσετε περισσότερες και μεγαλύτερες ευλογίες από τον Θεό. Όλα αυτά είναι όσα πρέπει να επιδιώξετε και να κατανοήσετε αρχικά. Όσο περισσότερο αναζητάς να τελειοποιηθείς από τον Θεό στο καθετί, τόσο πιο ικανός θα είσαι να διακρίνεις το χέρι του Θεού στο καθετί και μ' αυτόν τον τρόπο θα επιδιώκεις ενεργά να εισέλθεις στο Είναι του λόγου του Θεού και στην πραγματικότητα του λόγου Του μέσω διαφορετικών οπτικών και σε διαφορετικά θέματα. Δεν μπορείς να νιώθεις ικανοποιημένος

με παθητικές καταστάσεις όπως απλά να μη διαπράττεις αμαρτίες, να μην έχεις αντιλήψεις, καμία φιλοσοφία για τη ζωή και καμία ανθρώπινη βούληση. Ο Θεός τελειοποιεί τον άνθρωπο με ποικίλους τρόπους και, ως αποτέλεσμα, είναι πιθανό να τελειοποιηθείς κι εσύ στο καθετί. Μπορεί να τελειοποιηθείς όσον αφορά τα θετικά αλλά και τα αρνητικά, κι έτσι να εμπλουτιστούν αυτά που αποκτάς. Κάθε μέρα υπάρχουν ευκαιρίες να τελειοποιηθείς και χρόνος για να αποκτηθείς από τον Θεό. Μετά από μια περίοδο τέτοιας εμπειρίας θα έχεις αλλάξει πραγματικά. Πλέον θα μπορείς εκ φύσεως να καταλαβαίνεις καλύτερα πολλά πράγματα που πρότερα δεν κατανοούσες· δίχως να χρειάζεσαι άλλους να σε διδάξουν, χωρίς να το ξέρεις θα σε έχει διαφωτίσει ο Θεός έτσι ώστε να έχεις διαφώτιση σε καθετί και όλες οι εμπειρίες σου να είναι πιο λεπτομερείς. Ο Θεός θα σε καθοδηγήσει ώστε να μην παρεκκλίνεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Έπειτα Αυτός θα σε βάλει στο μονοπάτι προς την τελείωση.

[...] Εάν επιθυμείτε να τελειοποιηθείτε από τον Θεό, πρέπει να μάθετε να βιώνετε το καθετί και να διαφωτίζεστε σε καθετί που αντιμετωπίζετε. Όποτε αντιμετωπίζεις κάτι, είτε καλό είτε κακό, πρέπει να επωφελείσαι από αυτό και δεν θα πρέπει να σε κάνει παθητικό. Πρέπει πάση θυσία να είσαι σε θέση να το περιεργαστείς βρισκόμενος στην πλευρά του Θεού και όχι να το αναλύσεις και να το μελετήσεις από την οπτική του ανθρώπου (αυτό αποτελεί παρέκκλιση από την εμπειρία σου). Εάν αυτός είναι ο τρόπος της εμπειρίας σου, τότε στην καρδιά σου θα κυριαρχούν τα φορτία της ζωής σου, θα ζεις μονίμως υπό το φως της όψης του Θεού και δεν θα παρεκκλίνεις εύκολα από την πρακτική σου. Αυτό το είδος ανθρώπου έχει μεγάλες προοπτικές. Υπάρχουν τόσο πολλές ευκαιρίες για να τελειοποιηθείς από τον Θεό. Όλα εξαρτώνται από το εάν αγαπάτε πραγματικά τον Θεό και από το εάν έχετε την αποφασιστικότητα να τελειοποιηθείτε από τον Θεό, να αποκτηθείτε από τον Θεό και να λάβετε τις ευλογίες και την κληρονομία Του. Δεν αρκεί να έχετε μόνο αποφασιστικότητα. Θα πρέπει να κατέχετε και μεγάλη γνώση, ειδάλλως πάντα θα παρεκκλίνετε από την πρακτική σας. Ο Θεός είναι διατεθειμένος να τελειοποιήσει τον καθένα σας. Ωστόσο, ως έχει η κατάσταση σήμερα, παρόλο που οι περισσότεροι από καιρό έχουν δεχτεί το έργο του Θεού, έχουν περιοριστεί στο να απολαμβάνουν απλώς τη χάρη του Θεού και είναι διατεθειμένοι να λαμβάνουν μόνο λίγες ανέσεις της σάρκας από Αυτόν. Δεν είναι διατεθειμένοι να δεχτούν περισσότερες ή μεγαλύτερες αποκαλύψεις, δείχνοντας έτσι πως η καρδιά του ανθρώπου βρίσκεται πάντα εξωτερικά. Παρόλο που το έργο του ανθρώπου, η υπηρεσία του και η καρδιά

του που έχει αγάπη για τον Θεό όλα έχουν λιγότερες ακαθαρσίες, όσον αφορά την εσωτερική ουσία του ανθρώπου και το αφώτιστο σκεπτικό του, ο άνθρωπος εξακολουθεί να αναζητά την ηρεμία και τη χαρά της σάρκας και αδιαφορεί για τις συνθήκες και τους σκοπούς τελειοποίησης του ανθρώπου από τον Θεό. Οπότε οι ζωές των περισσοτέρων παραμένουν χυδαίες και παρηκμασμένες, δίχως την παραμικρή αλλαγή. Δεν βλέπουν την πίστη στον Θεό ως κάτι σημαντικό. Αντίθετα, μοιάζει σαν να έχουν πίστη απλώς για χάρη κάποιου άλλου, ενεργούν δίχως σοβαρότητα ή αφοσίωση και τα κουτσοβολεύουν, έρμαια σε μια άσκοπη ύπαρξη. Λίγοι είναι αυτοί που επιζητούν να εισέλθουν στο λόγο του Θεού στο καθετί, να λάβουν πράγματα που τους εμπλουτίζουν περισσότερο, να γίνουν άνθρωποι με μεγαλύτερο πλούτο στον οίκο του Θεού σήμερα και να δεχτούν περισσότερες από τις ευλογίες του Θεού. Εάν αναζητάς να οδηγηθείς στην τελείωση από τον Θεό σε καθετί, αν είσαι ικανός να κληρονομήσεις τις υποσχέσεις του Θεού επί της γης, αν αναζητάς να διαφωτιστείς από τον Θεό σε καθετί και δεν αφήνεις τα χρόνια να περνούν άσκοπα, τότε αυτή είναι η ιδανική οδός για να εισέλθεις ενεργά. Μόνο έτσι θα είσαι άξιος και θα δικαιούσαι να τελειοποιηθείς από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Υποσχέσεις προς αυτούς που έχουν τελειωθεί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

514. Το Άγιο Πνεύμα δεν εργάζεται μονάχα μέσα σε ορισμένους ανθρώπους τους οποίους χρησιμοποιεί ο Θεός, αλλά ακόμα περισσότερο μέσα στην εκκλησία. Εκείνος θα μπορούσε να εργάζεται μέσα στον οποιονδήποτε. Μπορεί να εργάζεται μέσα σε εσένα προς το παρόν, κι όταν εσύ πλέον θα το έχεις βιώσει, Εκείνος μπορεί να συνεχίσει το έργο Του μέσα σε κάποιον άλλον. Βιαστείτε να ακολουθήσετε· όσο πιο στενά ακολουθείτε το παρόν φως, τόσο περισσότερο δύναται να αναπτυχθεί η ζωή σας. Ό,τι είδος ανθρώπου κι αν είναι, από τη στιγμή που το Άγιο Πνεύμα εργάζεται μέσα του, φροντίστε να ακολουθήσετε. Δέξου τις εμπειρίες του μέσα από τις δικές σου και θα λάβεις ακόμη υψηλότερα πράγματα. Έτσι, η πρόοδός σου θα είναι ταχύτερη. Τούτο είναι το μονοπάτι της τελείωσης για τον άνθρωπο, καθώς κι ένας τρόπος μέσα από τον οποίο αναπτύσσεται η ζωή. Το μονοπάτι προς την τελείωση κατακτάται μέσω της υπακοής σου στο έργο του Αγίου Πνεύματος. Εσύ δεν γνωρίζεις μέσω τίνος ανθρώπου ο Θεός θα εργαστεί για την τελείωσή σου, ούτε μέσα από ποιο άτομο, περιστατικό ή πράγμα θα σε καταστήσει Εκείνος ικανό να περιέλθει στην κατοχή

σου και να αποκτήσεις γνώση. Εάν είσαι ικανός να περπατήσεις σε αυτόν τον σωστό δρόμο, τούτο δείχνει ότι έχεις πολλές ελπίδες να τελειωθείς από τον Θεό. Εάν είσαι ανίκανος να το πράξεις, τούτο δείχνει ότι το μέλλον σου είναι ζοφερό και στερείται φωτός. Από τη στιγμή που θα μπεις στον σωστό δρόμο, θα σου αποκαλυφθούν τα πάντα. Ανεξάρτητα από το τι μπορεί να αποκαλύψει το Άγιο Πνεύμα σε άλλους, αν εσύ προχωράς με βάση τη γνώση τους προκειμένου να βιώσεις πράγματα αφ' εαυτού σου, τότε αυτή η εμπειρία θα καταστεί μέρος της ζωής σου και θα είσαι ικανός να εξοπλίσεις άλλους μέσα από αυτή την εμπειρία. Εκείνοι που εξοπλίζουν άλλους παπαγαλίζοντας λόγια, είναι άνθρωποι που δεν έχουν καμία εμπειρία· πρέπει να μάθεις να ανακαλύπτεις, μέσα από τη διαφώτιση και τη φώτιση των άλλων, έναν τρόπο εξάσκησης, προτού να μπορέσεις να αρχίσεις να μιλάς για τη δική σου προσωπική εμπειρία και γνώση. Αυτό θα έχει και το μεγαλύτερο όφελος στη ζωή σου. Πρέπει να βιώνεις με τον συγκεκριμένο τρόπο, υπακούοντας σε όλα όσα προέρχονται από τον Θεό. Πρέπει να αναζητάς το θέλημα του Θεού παντού και να μελετάς τις διδαχές σε όλα τα πράγματα, ώστε η ζωή σου να δύναται να αναπτυχθεί. Αυτή η πρακτική παρέχει την ταχύτερη πρόοδο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

515. Θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς; Αν θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς από τον Θεό, τότε θα έχεις και το θάρρος να παραμερίσεις τη σάρκα σου και θα είσαι ικανός να εκτελέσεις τα λόγια του Θεού και να μην είσαι παθητικός ή αδύναμος. Θα είσαι σε θέση να υπακούς σε όλα όσα προέρχονται από τον Θεό και όλες οι ενέργειές σου, δημόσιες ή ιδιωτικές, θα δύνανται να παρουσιαστούν στον Θεό. Εάν είσαι έντιμος άνθρωπος και ασκείς την αλήθεια σε όλα τα πράγματα, τότε θα τελειωθείς. Οι δόλιοι άνθρωποι, που ενεργούν με έναν τρόπο μπροστά στους άλλους και με άλλον πίσω από την πλάτη τους, δεν επιθυμούν να τελειωθούν. Είναι όλοι τους παιδιά της απωλείας και της καταστροφής· δεν ανήκουν στον Θεό, αλλά στον Σατανά. Δεν είναι το είδος του ανθρώπου που έχει επιλέξει ο Θεός! Εάν οι ενέργειες κι η συμπεριφορά σου δεν δύνανται να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού ή να εξεταστούν από το Πνεύμα του Θεού, τούτο αποτελεί απόδειξη ότι κάτι κακό συμβαίνει με εσένα. Μόνον αν αποδέχεσαι την κρίση και το παίδεμα του Θεού και δίνεις σημασία στη μεταμόρφωση της διάθεσής σου, θα είσαι ικανός να εισέλθεις στο μονοπάτι προς την τελείωση. Αν θέλεις στ' αλήθεια να τελειωθείς από τον Θεό και να κάνεις το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει να είσαι

υπάκουος στο έργο του Θεού καθ' ολοκληρίαν, χωρίς να εκφράζεις το παραμικρό παράπονο, χωρίς να αποτολμάς να αξιολογείς ή να κρίνεις το έργο του Θεού. Αυτές είναι οι ελάχιστες υποχρεώσεις προκειμένου να τελειωθείς από τον Θεό. Η απαραίτητη υποχρέωση για εκείνους που επιδιώκουν να τελειωθούν από τον Θεό, είναι η εξής: πράττετε, με την καρδιά σας γεμάτη αγάπη για τον Θεό. Τι σημαίνει «πράττετε, με την καρδιά σας γεμάτη αγάπη για τον Θεό»; Σημαίνει ότι όλες οι ενέργειες κι η συμπεριφορά σου δύνανται να παρουσιαστούν ενώπιον του Θεού. Αν εσύ έχεις ορθές προθέσεις, είτε οι πράξεις σου είναι σωστές είτε λανθασμένες, δεν φοβάσαι μήπως παρουσιαστούν στον Θεό ή στους αδελφούς και τις αδελφές σου· τολμάς να πάρεις όρκο ενώπιον του Θεού. Πρέπει να παρουσιάζετε την κάθε πρόθεση, σκέψη και ιδέα σας ενώπιον του Θεού για να τις ελέγχει εξονυχιστικά· εάν πράττεις και μετέχεις με αυτόν τον τρόπο, τότε η πρόοδος στη ζωή σου θα είναι ταχεία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Εκείνοι που υπακούουν στον Θεό με ειλικρινή καρδιά θα κερδηθούν σίγουρα από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

516. Αν θέλεις να σε χρησιμοποιήσει και να σε οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός, τότε πρέπει να διακατέχεσαι από όλα αυτά: τη θέληση να υποφέρεις, πίστη, αντοχή, υπακοή, καθώς και την ικανότητα να βιώνεις το έργο του Θεού, να κατανοείς το θέλημά Του, να ενδιαφέρεσαι για τη θλίψη Του και ούτω καθεξής. Η τελείωση κάποιου δεν είναι εύκολη, και κάθε εξευγενισμός που βιώνεις απαιτεί την πίστη και την αγάπη σου. Αν θέλεις να τελειωθείς από τον Θεό, δεν αρκεί το να σπεύσεις εμπρός στο μονοπάτι ούτε αρκεί απλώς να δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό. Πρέπει να κατέχεις πολλά πράγματα για να μπορέσεις να γίνεις κάποιος που τελειώνεται από τον Θεό. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με βάσανα, πρέπει να είσαι σε θέση να παραμερίζεις το ενδιαφέρον για τη σάρκα και να μην κάνεις παράπονα κατά του Θεού. Όταν ο Θεός σού κρύβεται, πρέπει να είσαι σε θέση να έχεις την πίστη να Τον ακολουθείς, να διατηρείς την πρότερη αγάπη σου χωρίς να την αφήνεις να εξασθενήσει ή να εξαφανιστεί. Ό,τι κι αν κάνει ο Θεός, εσύ πρέπει να υποτάσσεσαι στο σχέδιό Του και να είσαι προετοιμασμένος να καταραστείς την ίδια σου τη σάρκα αντί να κάνεις παράπονα εναντίον Του. Όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με δοκιμασίες, πρέπει να ικανοποιείς τον Θεό, παρόλο που μπορεί να κλαις πικρά ή να διστάζεις να αποχωριστείς κάποιο αγαπημένο σου αντικείμενο. Αυτή μόνο είναι αληθινή αγάπη και πίστη. Όποιο κι αν είναι το πραγματικό σου ανάστημα, πρέπει πρώτα να κατέχεις και τη θέληση να υποστείς κακουχίες αλλά και αληθινή πίστη, και πρέπει, επίσης, να έχεις τη θέληση να απαρνηθείς τη σάρκα. Θα πρέπει να είσαι πρόθυμος να

υπομείνεις προσωπικές κακουχίες και να υποστείς απώλειες όσον αφορά τα προσωπικά σου συμφέροντα προκειμένου να ικανοποιήσεις το θέλημα του Θεού. Επιπλέον, πρέπει να είσαι ικανός να νιώθεις τύψεις για τον εαυτό σου μέσα σου: Στο παρελθόν, δεν μπόρεσες να ικανοποιήσεις τον Θεό, και τώρα μπορείς να νιώθεις τύψεις για τον εαυτό σου. Δεν πρέπει να υστερείς σε καμιά από αυτές τις πτυχές —μέσω των πραγμάτων αυτών θα σε οδηγήσει στην τελείωση ο Θεός. Αν δεν μπορείς να πληροίς αυτά τα κριτήρια, τότε δεν μπορείς να τελειωθείς.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όσοι πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση πρέπει να υποβληθούν σε εξευγενισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

517. Η μεταμόρφωση στη διάθεση αναφέρεται κυρίως στη μεταμόρφωση της φύσης ενός ανθρώπου. Τα συστατικά της φύσης κάποιου δεν μπορούν να διαφανούν από εξωτερικές συμπεριφορές· σχετίζονται άμεσα με την αξία και τη σημασία της ύπαρξής του. Τουτέστιν, αφορούν άμεσα τη στάση κάποιου για τη ζωή και τις αξίες του, τα πράγματα στα βάθη της ψυχής του, καθώς και την ουσία του. Αν κάποιος αδυνατεί να αποδεχθεί την αλήθεια, δεν θα υποστεί καμία μεταμόρφωση σε αυτές τις πτυχές. Μόνο με το να βιώσει κάποιος το έργο του Θεού, να εισέλθει πλήρως στην αλήθεια, να αλλάξει τις αξίες και τη στάση του για την ύπαρξη και τη ζωή, να εναρμονίσει τις απόψεις του με αυτές του Θεού, και να γίνει ικανός να υποταχθεί πλήρως και να αφιερωθεί στον Θεό, μπορεί να ειπωθεί πως έχει μεταμορφωθεί η διάθεση κάποιου. Μπορεί να φαίνεται πως καταβάλλεις κάποια προσπάθεια, μπορεί να αντέχεις εν όψει των κακουχιών, μπορεί να καταφέρνεις να εκτελείς διευθετήσεις του έργου εκ του άνωθεν ή μπορεί να είσαι ικανός να πηγαίνεις όπου σου ζητείται να πας, μα αυτές δεν είναι παρά μικρές αλλαγές συμπεριφοράς και δεν είναι αρκετές ώστε να λογίζονται ως μεταμόρφωση της διάθεσής σου. Μπορεί να είσαι σε θέση να διασχίσεις πολλά μονοπάτια, να υποφέρεις πολλές κακουχίες και να υπομείνεις τεράστια ταπείνωση· μπορεί να νιώθεις πολύ κοντά στον Θεό και μπορεί το Άγιο Πνεύμα να πραγματοποιεί κάποιο έργο πάνω σου. Ωστόσο, όταν ο Θεός σού ζητά να κάνεις κάτι που δεν ταιριάζει με τις αντιλήψεις σου, και πάλι ίσως να μην υποταχθείς· αντιθέτως, ίσως να αναζητήσεις δικαιολογίες, να επαναστατήσεις ενάντια στον Θεό και να αντισταθείς στον Θεό, να φτάσεις ακόμη και στο σημείο να ασκήσεις κριτική στον Θεό και να διαμαρτυρηθείς σ' Αυτόν. Αυτό θα ήταν σοβαρό

πρόβλημα! Θα έδειχνε ότι εξακολουθείς να έχεις μια φύση που εναντιώνεται στον Θεό, και ότι δεν έχεις υποστεί καμία απολύτως μεταμόρφωση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι θα πρέπει να γνωρίζει κανείς για τη μεταμόρφωση της διάθεσής του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

518. Μια αλλαγή της διάθεσης δεν είναι τόσο απλό ζήτημα. «Οι πράξεις μου έχουν αλλάξει κι έχω κατανοήσει την αλήθεια. Μπορώ επίσης να μιλάω για ορισμένες εμπειρίες με κάθε πτυχή της αλήθειας και μπορώ να μιλάω και για κάποιες μικρές κατανοήσεις. Επιπλέον, το Άγιο Πνεύμα με έχει αποδοκιμάσει γι' αυτό το πράγμα και τώρα είμαι σε θέση να το εγκαταλείψω για λίγο και είμαι σε θέση να υποταχθώ λίγο». Αυτό δεν μετράει ως μεταμόρφωση της διάθεσης της ζωής. Γιατί; Είσαι σε θέση να το εγκαταλείψεις λίγο αλλά αυτό στο οποίο εξασκείσαι δεν έχει φτάσει ακόμη στο επίπεδο του να κάνεις την αλήθεια πράξη. Ίσως το περιβάλλον σου να είναι προσωρινά κατάλληλο και οι συνθήκες ευνοϊκές, ή οι συνθήκες να σε εξαναγκάζουν να συμπεριφερθείς με αυτόν τον τρόπο, ή η ψυχική σου κατάσταση να είναι σταθερή και το Άγιο Πνεύμα να εργάζεται, τότε είσαι σε θέση να το κάνεις. Αν βρισκόσουν εν μέσω δοκιμασιών όπως ο Ιώβ, ο οποίος υπέφερε τον πόνο των δοκιμασιών, ή όπως ο Πέτρος, από τον οποίο ο Θεός ζήτησε να πεθάνει, θα ήσουν σε θέση να πεις: «Ακόμη κι αν πέθαινα αφού κατάφερα να Σε γνωρίσω, θα ήταν εντάξει»; Μια μεταμόρφωση στη διάθεση δεν συμβαίνει μέσα σε μία νύχτα, και δεν σημαίνει πως μπορείς να κάνεις πράξη την αλήθεια σε κάθε περιβάλλον αφού κατανοήσεις την αλήθεια. Αυτό περιλαμβάνει τη φύση του ανθρώπου. Εξωτερικά φαίνεται σαν να κάνεις πράξη την αλήθεια, μα στην πραγματικότητα, η φύση των πράξεών σου δεν δείχνει πως κάνεις πράξη την αλήθεια. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι, μόλις έχουν ορισμένες επιφανειακές συμπεριφορές, πιστεύουν: «Δεν εκπληρώνω τα καθήκοντά μου; Δεν εγκατέλειψα την οικογένεια και τη δουλειά μου; Δεν κάνω πράξη την αλήθεια εκπληρώνοντας τα καθήκοντά μου;» Μα ο Θεός δεν αναγνωρίζει πως κάνεις πράξη την αλήθεια. Όλοι εκείνοι των οποίων οι ενέργειες είναι επιμολυσμένες από προσωπικά κίνητρα και στόχους, δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Αυστηρά μιλώντας, αυτού του είδους η συμπεριφορά πιθανότατα θα καταδικαστεί από τον Θεό, Εκείνος δεν θα την επαινέσει ούτε και θα τη θυμάται. Εξετάζοντάς το αυτό περαιτέρω, κάνεις κάτι κακό και η συμπεριφορά σου αντιτίθεται στον Θεό. Εξωτερικά, τα όσα κάνεις δείχνουν να συμμορφώνονται με την αλήθεια: Δεν διακόπτεις, δεν ενοχλείς ούτε

αναστατώνεις τίποτα και δεν έχεις προκαλέσει πραγματική ζημιά ούτε παραβίασες την αλήθεια. Φαίνεται να είσαι λογικός και συνετός, ωστόσο η ουσία των ενεργειών σου έχει να κάνει με το ότι πράττεις το κακό και αντιστέκεσαι στον Θεό. Συνεπώς, πρέπει να προσδιορίσεις αν έχει συντελεστεί αλλαγή στη διάθεσή σου και αν κάνεις την αλήθεια πράξη εξετάζοντας τις προθέσεις πίσω από τις ενέργειές σου, υπό το φως των λόγων του Θεού. Δεν προσδιορίζεται από τα λόγια ή τις απόψεις των ανθρώπων. Αντίθετα, εξαρτάται από τον Θεό, ο οποίος είναι αυτός που λέει αν συμμορφώνεσαι ή όχι με το θέλημά Του, αν οι πράξεις σου έχουν την πραγματικότητα της αλήθειας και αν ανταποκρίνονται ή όχι στις απαιτήσεις και τα πρότυπά Του. Μόνο η αναμέτρησή σου με τις απαιτήσεις του Θεού είναι ακριβής. Μια μεταμόρφωση στη διάθεση και το να γίνει πράξη η αλήθεια δεν είναι τόσο εύκολα όσο φαντάζονται οι άνθρωποι. Καταλαβαίνετε τώρα; Έχετε καμία τέτοια εμπειρία; Μπορεί να μην το καταλαβαίνετε, αν περιλαμβάνει την ουσία των πραγμάτων. Έχετε εισέλθει υπερβολικά ρηχά. Τρέχετε όλη μέρα, από την αυγή ως το σούρουπο, σηκώνεστε πρωί και κοιμάστε αργά, μα δεν καταλαβαίνετε ξεκάθαρα τι είναι μια μεταμόρφωση στη διάθεση ή ποια είναι η πραγματική της κατάσταση. Δεν είναι αυτό ρηχό; Ανεξάρτητα με το αν είστε γέροι ή νέοι, μπορεί να μην νιώθετε την ουσία και το βάθος της μεταμόρφωσης της διάθεσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι θα πρέπει να γνωρίζει κανείς για τη μεταμόρφωση της διάθεσής του» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

519. Οι άνθρωποι μπορεί να συμπεριφέρονται καλά, αλλά αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα πως κατέχουν την αλήθεια. Ο ζήλος των ανθρώπων δεν μπορεί παρά να τους κάνει να συμμορφώνονται στο δόγμα και να ακολουθούν κανονισμούς· άνθρωποι που δεν κατέχουν την αλήθεια δεν έχουν τρόπο να λύσουν ουσιαστικά προβλήματα, και το δόγμα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την αλήθεια. Αυτοί που έχουν βιώσει μια αλλαγή στη διάθεσή τους είναι διαφορετικοί. Αυτοί που έχουν βιώσει μια αλλαγή στη διάθεσή τους έχουν κατανοήσει την αλήθεια, μπορούν να κρίνουν όλα τα θέματα, γνωρίζουν πώς να ενεργούν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, πώς να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές της αλήθειας, πώς να ενεργούν ώστε να ικανοποιήσουν τον Θεό και αντιλαμβάνονται τη φύση της διαφθοράς που αποκαλύπτουν. Όταν οι δικές τους ιδέες και αντιλήψεις αποκαλύπτονται, είναι σε θέση να κρίνουν και να απαρνηθούν τη σάρκα. Έτσι εκφράζεται μια αλλαγή στη διάθεση. Το κυριότερο σχετικά με μια αλλαγή στη διάθεση είναι πως έχουν κατανοήσει ξεκάθαρα την

αλήθεια, κι όταν υλοποιούν πράγματα, κάνουν πράξη την αλήθεια με σχετική ακρίβεια και η διαφθορά τους δεν αποκαλύπτεται τόσο συχνά. Γενικά, οι άνθρωποι των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει, φαίνονται ιδιαίτερα λογικοί και οξυδερκείς και, λόγω του ότι κατανοούν την αλήθεια, δεν επιδεικνύουν τόση αυταρέσκεια και αλαζονεία. Μπορούν να διακρίνουν και να αντιλαμβάνονται πολλή από τη διαφθορά που αποκαλύπτεται, κι έτσι δεν γίνονται αλαζονικοί. Είναι σε θέση να έχουν μετρημένη κατανόηση του ποια είναι η θέση του ανθρώπου, πώς να συμπεριφέρεται λογικά, πώς να είναι ευσυνείδητος, τι να λέει και τι όχι, και τι να λέει και να κάνει ανάλογα με το άτομο. Γι' αυτό και λέγεται πως κάτι τέτοιοι άνθρωποι είναι σχετικά λογικοί. Όσοι έχουν αλλαγή στη διάθεσή τους πραγματικά βιώνουν την ομοιότητα ενός ανθρώπου και κατέχουν την αλήθεια. Είναι πάντα σε θέση να μιλούν και να βλέπουν τα πράγματα σύμφωνα με την αλήθεια, και έχουν αρχές σε οτιδήποτε κάνουν· δεν υπόκεινται στην επιρροή κανενός ανθρώπου, ζητήματος ή πράγματος, έχουν όλοι τις δικές τους απόψεις και μπορούν να διατηρούν τις αρχές της αλήθειας. Η διάθεσή τους είναι σχετικά σταθερή, εκείνοι δεν αμφιταλαντεύονται, και ανεξάρτητα από την κατάστασή τους, κατανοούν πώς να κάνουν το καθήκον τους όπως αρμόζει και πώς να ενεργούν για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Αυτοί των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει δεν επικεντρώνονται στο τι να κάνουν ώστε να φαίνονται καλοί σε επιφανειακό επίπεδο —έχουν εσωτερική διαύγεια στο τι να κάνουν για να ικανοποιήσουν τον Θεό. Συνεπώς, μπορεί εξωτερικά να μη φαίνονται τόσο ενθουσιώδεις ούτε σαν να έχουν κάνει κάτι σπουδαίο, μα όλα όσα κάνουν είναι γεμάτα νόημα, είναι πολύτιμα κι έχουν πρακτικά αποτελέσματα. Αυτοί των οποίων η διάθεση έχει αλλάξει είναι βέβαιο πως κατέχουν μεγάλο μέρος της αλήθειας —αυτό μπορεί να επιβεβαιωθεί από την οπτική τους στα ζητήματα και τις αρχές τους στις πράξεις τους. Όσοι δεν κατέχουν την αλήθεια δεν υπέστησαν απολύτως καμία αλλαγή στη διάθεσή τους. Μια αλλαγή διάθεσης δεν σημαίνει πως έχει κανείς ώριμη και έμπειρη ανθρώπινη φύση. Αναφέρεται κυρίως στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αλλάζουν κάποια από τα σατανικά δηλητήρια μέσα στη φύση των ανθρώπων ως αποτέλεσμα της απόκτησης γνώσης του Θεού και της κατανόησης της αλήθειας. Δηλαδή, τα σατανικά αυτά δηλητήρια καθαίρονται, και η αλήθεια που εκφράζεται από τον Θεό ριζώνει μέσα στους ανθρώπους αυτούς, γίνεται η ζωή τους και γίνεται το θεμέλιο της ύπαρξής τους. Μόνο τότε γίνονται νέοι άνθρωποι και, ως εκ τούτου, αλλάζει η διάθεσή τους. Μια αλλαγή στη διάθεση δεν σημαίνει πως η εξωτερική διάθεση των ανθρώπων είναι ταπεινότερη από πριν, πως ήταν αλαζόνες αλλά τώρα μιλούν λογικά ή πως δεν άκουγαν κανέναν αλλά τώρα είναι σε θέση να ακούν τους άλλους —τέτοιες

εξωτερικές αλλαγές δεν μπορεί να χαρακτηριστούν μεταμορφώσεις της διάθεσης. Φυσικά, οι αλλαγές στη διάθεση όντως περιλαμβάνουν αυτές τις καταστάσεις και εκφράσεις, αλλά το κυριότερο είναι πως έχει αλλάξει εσωτερικά η ζωή τους. Η αλήθεια που εκφράζεται από τον Θεό γίνεται η ίδια τους η ζωή, τα σατανικά δηλητήρια μέσα τους εξαλείφονται, οι απόψεις τους έχουν αλλάξει εντελώς και καμιά τους δεν βρίσκεται σε αρμονία με αυτές του κόσμου. Βλέπουν τις μηχανορραφίες και τα δηλητήρια του μεγάλου κόκκινου δράκοντα ξεκάθαρα· έχουν κατανοήσει την πραγματική ουσία της ζωής. Έτσι οι αξίες της ζωής τους έχουν αλλάξει —αυτή είναι και η πιο θεμελιώδης αλλαγή και η ουσία μιας αλλαγής στη διάθεση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η διαφορά μεταξύ των εξωτερικών αλλαγών και των αλλαγών στη διάθεση» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

520. Αν επιθυμείς να εξαγνιστείς από τη διαφθορά και να υποστείς μια αλλαγή στη διάθεση της ζωής σου, τότε πρέπει να αγαπάς την αλήθεια και να μπορείς να αποδεχθείς την αλήθεια. Τι σημαίνει να αποδεχτεί κανείς την αλήθεια; Η αποδοχή της αλήθειας υποδεικνύει ότι, ανεξάρτητα από το είδος της διεφθαρμένης διάθεσης που έχεις, ή από το ποια δηλητήρια του μεγάλου κόκκινου δράκοντα υπάρχουν στη φύση σου, εσύ την αναγνωρίζεις όταν αποκαλύπτεται από τα λόγια του Θεού, και υποτάσσεσαι σ' αυτά τα λόγια· τα αποδέχεσαι άνευ όρων, δίχως να προβάλεις οποιεσδήποτε δικαιολογίες ή να προσπαθείς να τα ξεχωρίσεις επιλεκτικά, και καταφέρνεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου βάσει όσων λέει Αυτός. Τούτο σημαίνει να αποδέχεσαι τα λόγια του Θεού. Ανεξάρτητα από το τι λέει Αυτός, ανεξάρτητα από το πόσο ενδέχεται οι ομιλίες Του να διαπεράσουν την καρδιά σου, και ανεξάρτητα από το τι λόγια χρησιμοποιεί, μπορείς να τα αποδεχτείς, εφόσον όσα λέει είναι η αλήθεια, και μπορείς να τα αναγνωρίσεις, εφόσον συμμορφώνονται με την πραγματικότητα. Μπορείτε να υποταχθείτε στα λόγια του Θεού ανεξάρτητα από το πόσο βαθιά τα κατανοείτε, και αποδέχεστε και υποτάσσεστε στο φως το οποίο αποκαλύπτει το Άγιο Πνεύμα και το οποίο συναναστρέφονται οι αδελφοί και οι αδελφές σου. Όταν ένας τέτοιος άνθρωπος έχει επιδιώξει την αλήθεια ως ένα ορισμένο σημείο, μπορεί να αποκτήσει την αλήθεια και να επιτύχει μια μεταβολή της διάθεσής του. Παρόλο που εκείνοι που δεν αγαπούν την αλήθεια μπορεί να έχουν ικανοποιητική ανθρώπινη φύση, σε ό,τι αφορά την αλήθεια είναι μπερδεμένοι και δεν την παίρνουν στα σοβαρά. Αν και μπορεί να είναι ικανοί να κάνουν λίγες

καλές πράξεις, μπορούν να δαπανήσουν τον εαυτό τους για τον Θεό και είναι ικανοί για απάρνηση, δεν μπορούν να επιτύχουν μια αλλαγή στη διάθεση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσουμε τη φύση του ανθρώπου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

521. Βασικό για την επίτευξη αλλαγής στη διάθεση είναι να γνωρίζει κανείς τη δική του φύση, και αυτό πρέπει να συμβεί σύμφωνα με τις αποκαλύψεις που προέρχονται από τον Θεό. Μόνο στον λόγο του Θεού μπορεί κάποιος να γνωρίσει την αποτρόπαια φύση του, να αναγνωρίσει τα διάφορα δηλητήρια του Σατανά στη δική του φύση, να συνειδητοποιήσει ότι είναι ανόητος και αδαής και να αναγνωρίσει τα αδύναμα και αρνητικά στοιχεία στη φύση του. Αφού τα γνωρίσεις αυτά πλήρως και είσαι πραγματικά σε θέση να μισήσεις τον εαυτό σου και να απαρνηθείς τη σάρκα, να εφαρμόσεις με συνέπεια τον λόγο του Θεού και να έχεις τη βούληση να υποταχθείς απόλυτα στο Άγιο Πνεύμα και στον λόγο του Θεού, τότε θα έχεις μπει στο μονοπάτι του Πέτρου. Χωρίς τη χάρη του Θεού και χωρίς τη διαφώτιση και την καθοδήγηση από το Άγιο Πνεύμα, θα ήταν δύσκολο να βαδίσεις σε αυτό το μονοπάτι, καθώς οι άνθρωποι δεν κατέχουν την αλήθεια και δεν μπορούν να προδώσουν τον εαυτό τους. Το να βαδίσει κανείς στο μονοπάτι της τελείωσης στο οποίο πορευόταν ο Πέτρος βασίζεται κυρίως στο να έχει αποφασιστικότητα, να έχει πίστη και να στηρίζεται στον Θεό. Επιπλέον, πρέπει κανείς να υποτάσσεται στο έργο του Αγίου Πνεύματος· σε όλα τα πράγματα, δεν μπορεί να κάνει δίχως τα λόγια του Θεού. Αυτές είναι οι βασικές πτυχές, καμιά εκ των οποίων δεν μπορεί να παραβιαστεί. Το να καταφέρει κανείς να γνωρίσει τον εαυτό του μέσω της εμπειρίας είναι κάτι πολύ δύσκολο· δίχως το έργο του Αγίου Πνεύματος, είναι πολύ δύσκολο να εισέλθει σε αυτό. Για να βαδίσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου πρέπει να επικεντρωθεί στο να γνωρίσει τον εαυτό του και να μεταμορφώσει τη διάθεσή του. Το μονοπάτι του Παύλου δεν ήταν ένα μονοπάτι αναζήτησης της ζωής ή επικέντρωσης στην αυτογνωσία· εκείνος επικεντρώθηκε κυρίως στην επιτέλεση έργου και στην επιρροή και τη δυναμική του. Το κίνητρό του ήταν η απόκτηση των ευλογιών του Θεού σε αντάλλαγμα για το έργο και τα δεινά του, καθώς και η απόκτηση ανταμοιβών από τον Θεό. Το κίνητρο αυτό ήταν λανθασμένο. Ο Παύλος δεν επικεντρώθηκε στη ζωή, ούτε έδωσε καμία σημασία στην επίτευξη αλλαγής στη διάθεση· επικεντρώθηκε μόνο στις ανταμοιβές. Επειδή είχε λανθασμένους στόχους, το μονοπάτι στο οποίο βάδιζε ήταν, φυσικά, κι αυτό λανθασμένο.

Αυτό αποτελούσε απόρροια της αλαζονικής και επηρμένης φύσης του. Είναι ξεκάθαρο πως ο Παύλος δεν κατείχε την αλήθεια, ούτε είχε συνείδηση ή λογική. Με τη σωτηρία και την αλλαγή των ανθρώπων, ο Θεός αλλάζει, κατά κύριο λόγο, τη διάθεσή τους. Ο σκοπός των λόγων Του είναι να επιτευχθεί μέσα στους ανθρώπους το αποτέλεσμα του να έχουν μεταμορφωμένες διαθέσεις, όπως και να έχουν την ικανότητα να γνωρίζουν τον Θεό, να υποτάσσονται σ' Αυτόν και να Τον λατρεύουν με κανονικό τρόπο. Αυτός είναι ο σκοπός των λόγων και του έργου του Θεού. Ο τρόπος αναζήτησης του Παύλου αποτελούσε κατάφωρη παραβίαση του θελήματος του Θεού και ερχόταν σε σύγκρουση με αυτό· βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με αυτό. Ωστόσο, ο τρόπος αναζήτησης του Πέτρου ήταν σε απόλυτη σύμπνοια με το θέλημα του Θεού, κι αυτό είναι επακριβώς το αποτέλεσμα που επιθυμεί να επιτύχει ο Θεός μέσα στα ανθρώπινα όντα. Το μονοπάτι του Πέτρου είναι, επομένως, ευλογημένο και λαμβάνει τον έπαινο του Θεού. Επειδή το μονοπάτι του Παύλου παραβιάζει το θέλημα του Θεού, ο Θεός το αποστρέφεται και το καταριέται.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σημαίνει προπάντων να γνωρίζει την ανθρώπινη φύση» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

522. Εάν η γνώση των ανθρώπων για τον ίδιο τον εαυτό τους είναι υπερβολικά ρηχή, θα τους είναι αδύνατο να λύσουν τα προβλήματα, και η διάθεση της ζωής τους απλώς δεν θα αλλάξει. Είναι απαραίτητο να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σε βαθύ επίπεδο, δηλαδή να γνωρίζει κανείς τη δική του φύση: ποια στοιχεία περιλαμβάνει αυτή η φύση, πώς δημιουργήθηκαν αυτά τα πράγματα και από πού προήλθαν. Επιπλέον, είσαι όντως σε θέση να μισήσεις αυτά τα πράγματα; Έχεις δει τη δική σου άσχημη ψυχή και τη μοχθηρή σου φύση; Εάν είσαι πραγματικά σε θέση να δεις την αλήθεια για τον εαυτό σου, τότε θα αρχίσεις να απεχθάνεσαι τον εαυτό σου. Όταν σιχαθείς τον εαυτό σου και στη συνέχεια κάνεις πράξη τον λόγο του Θεού, θα είσαι σε θέση να απαρνηθείς τη σάρκα και να έχεις τη δύναμη να εφαρμόσεις την αλήθεια χωρίς δυσκολία. Γιατί πολλοί άνθρωποι ακολουθούν τις σαρκικές προτιμήσεις τους; Επειδή θεωρούν τον εαυτό τους πολύ καλό και νιώθουν ότι οι πράξεις τους είναι σωστές και δικαιολογημένες, ότι δεν έχουν κανένα ελάττωμα και ότι, μάλιστα, έχουν απόλυτο δίκιο, είναι, συνεπώς, ικανοί να ενεργούν με την παραδοχή ότι η δικαιοσύνη είναι με το μέρος τους. Όταν κάποιος αναγνωρίζει ποια είναι η πραγματική φύση του —πόσο άσχημη, απεχθής και αξιολύπητη είναι— τότε δεν είναι ιδιαίτερα περήφανος για τον εαυτό του, δεν

είναι τόσο αχαλίνωτα αλαζόνας και ούτε τόσο ευχαριστημένος με τον εαυτό του όπως πριν. Ένας τέτοιος άνθρωπος πιστεύει: «Πρέπει να είμαι ειλικρινής και προσγειωμένος, και να κάνω πράξη κάποιο μέρος από τον λόγο του Θεού. Αν δεν το κάνω, τότε δεν θα ανταποκρίνομαι στο πρότυπο του να είμαι άνθρωπος και θα ντρέπομαι να ζω υπό την παρουσία του Θεού». Τότε θεωρεί πραγματικά τον εαυτό του ως ευτελή, ως πραγματικά ασήμαντο. Εκείνη τη στιγμή καθίσταται εύκολο για αυτόν να υλοποιήσει την αλήθεια και εκείνος θα έχει κάπως την όψη που θα έπρεπε να έχει ο άνθρωπος. Μόνο όταν οι άνθρωποι απεχθάνονται πραγματικά τον εαυτό τους είναι σε θέση να απαρνηθούν τη σάρκα. Εάν δεν σιχαθούν τον εαυτό τους, δεν θα είναι σε θέση να απαρνηθούν τη σάρκα. Το να μισήσει κανείς πραγματικά τον εαυτό του περιλαμβάνει ορισμένα πράγματα: Πρώτον, να γνωρίζει τη δική του φύση· και δεύτερον, να βλέπει τον εαυτό του ως ενδεή και ελεεινό, να βλέπει τον εαυτό του ως εξαιρετικά μικρό και ασήμαντο, και να βλέπει τη δική του ελεεινή και ακάθαρτη ψυχή. Όταν κάποιος βλέπει πλήρως αυτό που πραγματικά είναι και επιτυγχάνεται αυτό το αποτέλεσμα, τότε αποκτά πραγματικά γνώση του εαυτού του και μπορεί να ειπωθεί ότι έχει καταφέρει να γνωρίσει τον εαυτό του πλήρως. Μόνο τότε μπορεί κάποιος πραγματικά να μισήσει τον εαυτό του, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να καταραστεί τον εαυτό του, και να αισθανθεί πραγματικά ότι έχει διαφθαρεί βαθιά από τον Σατανά, σε σημείο ώστε να μη μοιάζει καν με ανθρώπινο ον. Τότε, μια μέρα, όταν εμφανιστεί η απειλή του θανάτου, ένα τέτοιο άτομο θα σκεφτεί: «Αυτή είναι η δίκαιη τιμωρία του Θεού. Ο Θεός είναι όντως δίκαιος· θα έπρεπε στ' αλήθεια να πεθάνω!» Σ' αυτό το σημείο, δεν θα παραπονεθεί, πόσω δε μάλλον θα κατηγορήσει τον Θεό, νιώθοντας απλώς ότι ο ίδιος είναι τόσο οικτρός και αξιοθρήνητος, τόσο ακάθαρτος και διεφθαρμένος που θα έπρεπε να εξαλειφθεί από τον Θεό, και μια ψυχή σαν τη δική του δεν είναι κατάλληλη να ζει στη γη. Σε αυτό το σημείο, το συγκεκριμένο άτομο δεν θα αντισταθεί στον Θεό, πολύ λιγότερο δε, θα προδώσει τον Θεό. Εάν κάποιος δεν γνωρίζει τον εαυτό του και εξακολουθεί να θεωρεί τον εαυτό του πολύ καλό, τότε, όταν ο θάνατος χτυπήσει την πόρτα, το άτομο αυτό θα σκεφτεί: «Τα έχω καταφέρει τόσο καλά στην πίστη μου. Πόσο σκληρά έχω αναζητήσει! Έχω δώσει τόσο πολλά, έχω υποφέρει τόσο πολύ, αλλά, τελικά, ο Θεός μού ζητάει τώρα να πεθάνω. Δεν ξέρω πού έγκειται η δικαιοσύνη του Θεού. Γιατί μου ζητάει να πεθάνω; Εάν πρέπει να πεθάνει ακόμη κι ένα άτομο σαν κι εμένα, τότε ποιος θα σωθεί; Δεν θα έρθει το τέλος της ανθρώπινης φυλής;» Πρώτον, αυτό το άτομο τρέφει αντιλήψεις για τον Θεό. Δεύτερον, αυτό το άτομο διαμαρτύρεται και δεν δείχνει καμία

απολύτως υποταγή. Αυτό έκανε ακριβώς και ο Παύλος: Όταν ήρθε η ώρα να πεθάνει, δεν γνώριζε τον εαυτό του, και όταν η τιμωρία του Θεού πλησίαζε, ήταν πολύ αργά για να μετανοήσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το να γνωρίζει κανείς τον εαυτό του σημαίνει προπάντων να γνωρίζει την ανθρώπινη φύση» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

523. Όταν οι άνθρωποι μπαίνουν στο μονοπάτι της τελείωσης, η παλιά τους διάθεση είναι δυνατόν να αλλάξει. Επιπροσθέτως, η ζωή τους συνεχίζει να εξελίσσεται και εισέρχονται σταδιακά όλο και πιο βαθιά στην αλήθεια. Είναι σε θέση να αποστρέφονται τον κόσμο και όλους όσοι δεν επιδιώκουν την αλήθεια. Αποστρέφονται ιδιαίτερα τον ίδιο τους τον εαυτό, αλλά ακόμα περισσότερο, γνωρίζουν ξεκάθαρα τον εαυτό τους. Είναι διατεθειμένοι να ζήσουν με βάση την αλήθεια και θέτουν ως στόχο τους την επιδίωξη της αλήθειας. Δεν είναι διατεθειμένοι να ζήσουν με τις σκέψεις που παράγει το ίδιο τους το μυαλό και νιώθουν αποστροφή για την αυταρέσκεια, την ξιπασιά και την έπαρση του ανθρώπου. Ομιλούν με έντονη αίσθηση της ευπρέπειας, χειρίζονται τα όποια θέματα με ικανότητα διάκρισης και σοφία, και είναι πιστοί και υπάκουοι στον Θεό. Αν βιώσουν μια στιγμή παίδευσης και κρίσης, όχι μόνο δεν γίνονται παθητικοί ή αδύναμοι, αλλά αντιθέτως είναι ευγνώμονες για αυτήν την παίδευση και κρίση από τον Θεό. Πιστεύουν ότι δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς την παίδευση και την κρίση του Θεού, πιστεύουν ότι αυτά τους προστατεύουν. Δεν επιδιώκουν μια πίστη γαλήνης και χαράς ή αναζήτησης του άρτου του επιούσιου. Ούτε και επιδιώκουν εφήμερες σαρκικές απολαύσεις. Αυτά συμβαίνουν σ' εκείνους που έχουν τελειωθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

524. Αν μπορεί κανείς να ικανοποιήσει τον Θεό ενώ εκπληρώνει το καθήκον του, αν τα λόγια και οι πράξεις του βασίζονται σε αρχές κι εκείνος μπορεί να εισέλθει στην πραγματικότητα όλων των πτυχών της αλήθειας, τότε είναι άνθρωπος που οδηγείται στην τελείωση από τον Θεό. Μπορεί να ειπωθεί ότι το έργο και τα λόγια του Θεού έχουν υπάρξει πλήρως αποτελεσματικά γι' αυτούς τους ανθρώπους, ότι τα λόγια του Θεού έχουν γίνει η ζωή τους, ότι έχουν αποκτήσει την αλήθεια και ότι είναι σε θέση να ζουν σύμφωνα με τα λόγια του

Θεού. Κατόπιν τούτου, η φύση της σάρκας τους, δηλαδή το ίδιο το θεμέλιο της αρχικής τους ύπαρξης, θα σειστεί συθέμελα και θα καταρρεύσει. Όταν οι άνθρωποι κατέχουν τα λόγια του Θεού ως τη ζωή τους, γίνονται νέοι άνθρωποι. Αν τα λόγια του Θεού γίνουν η ζωή τους, αν το όραμα του έργου του Θεού, οι απαιτήσεις Του από την ανθρωπότητα, οι αποκαλύψεις Του στους ανθρώπους και τα πρότυπα για μια αληθινή ζωή, τα οποία ο Θεός απαιτεί από εκείνους να πληρούν, γίνουν η ζωή τους, αν ζουν σύμφωνα με αυτά τα λόγια και τις αλήθειες, τότε οδηγούνται στην τελείωση από τα λόγια του Θεού. Αυτοί οι άνθρωποι αναγεννιούνται κι έχουν γίνει νέοι άνθρωποι μέσα από τα λόγια του Θεού. Αυτό είναι το μονοπάτι μέσα από το οποίο επεδίωκε την αλήθεια ο Πέτρος· ήταν το μονοπάτι της τελείωσης, της τελείωσης μέσα από τα λόγια του Θεού και της απόκτησης ζωής μέσα από τα λόγια του Θεού. Η αλήθεια που εξέφρασε ο Θεός έγινε η ζωή του, και μόνο τότε έγινε ένας άνθρωπος που απέκτησε την αλήθεια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να περπατήσει κανείς στο μονοπάτι του Πέτρου» στο βιβλίο «Αρχεία των Συνομιλιών του Χριστού»

525. Αν οι άνθρωποι έχουν αληθινή κατανόηση της διάθεσης του Θεού και μπορούν να αποδώσουν εγκάρδιο αίνο στην αγιοσύνη και τη δικαιοσύνη Του, τότε αυτό σημαίνει ότι Τον γνωρίζουν πραγματικά και κατέχουν την αλήθεια· μόνο τότε ζουν μέσα στο φως. Μόνο όταν αλλάξει η άποψη κάποιου για τον κόσμο και τη ζωή, υπόκειται κανείς σε μια εκ βάθρων μεταμόρφωση. Όταν έχει κανείς κάποιον στόχο στη ζωή και συμπεριφέρεται σύμφωνα με την αλήθεια, όταν υποτάσσεται κανείς απόλυτα στον Θεό και ζει σύμφωνα με τα λόγια Του, όταν νοιώθει γαλήνιος και φωτίζεται ως τα βάθη της ψυχής του, όταν η καρδιά του έχει απαλλαγεί από το σκοτάδι και όταν μπορεί να ζει εντελώς ελεύθερα και δίχως περιορισμούς υπό την παρουσία του Θεού, τότε μόνο διάγει κανείς όντως γνήσια ανθρώπινη ζωή, και μόνο τότε καθίσταται άνθρωπος που κατέχει την αλήθεια. Επιπλέον, όλες οι αλήθειες που κατέχεις έχουν προέλθει από τα λόγια του Θεού και από τον ίδιο τον Θεό. Ο Κυβερνήτης ολόκληρου του σύμπαντος και των πάντων, ο Ύψιστος Θεός, σε επιδοκιμάζει ως πραγματικό άτομο που βιώνει την αληθινή ανθρώπινη ζωή. Τι θα μπορούσε να έχει περισσότερο νόημα από την επιδοκιμασία του Θεού; Αυτό σημαίνει να κατέχει κανείς την αλήθεια.

526. Εάν, στην πίστη του στον Θεό, ο άνθρωπος δεν είναι σοβαρός για τα ζητήματα της ζωής, δεν επιδιώκει την είσοδο στην αλήθεια, δεν επιδιώκει αλλαγές στη διάθεσή του, πολύ λιγότερο επιδιώκει τη γνώση του έργου του Θεού, τότε δεν μπορεί να οδηγηθεί στην τελείωση. Αν θέλεις να οδηγηθείς στην τελείωση, πρέπει να καταλάβεις το έργο του Θεού. Ειδικότερα, πρέπει να καταλάβεις τη σημασία της παίδευσης και της κρίσης Του και τον λόγο για τον οποίο υλοποιείται αυτό το έργο στον άνθρωπο. Είσαι σε θέση να το δεχτείς αυτό; Κατά τη διάρκεια αυτού του είδους της παίδευσης, είσαι σε θέση να επιτύχεις τις ίδιες εμπειρίες και γνώσεις με τον Πέτρο; Εάν επιδιώκεις τη γνώση του Θεού και του έργου του Αγίου Πνεύματος και επιδιώκεις αλλαγές στη διάθεσή σου, τότε έχεις την ευκαιρία να οδηγηθείς στην τελείωση.

Για όσους πρόκειται να οδηγηθούν στην τελείωση, αυτό το βήμα του έργου της κατάκτησης είναι απαραίτητο. Μόνο όταν έχει κατακτηθεί ο άνθρωπος μπορεί να βιώσει το έργο της τελείωσης. Δεν υπάρχει μεγάλη αξία μόνο στην εκτέλεση του ρόλου της κατάκτησης, που δεν θα σε καταστήσει κατάλληλο για χρήση από τον Θεό. Δεν θα έχεις κανένα μέσο για να παίξεις τον ρόλο σου στη διάδοση του ευαγγελίου, επειδή δεν επιδιώκεις τη ζωή και δεν επιδιώκεις τις αλλαγές και την ανανέωση του εαυτού σου, και έτσι δεν έχεις πραγματική εμπειρία ζωής. Κατά τη διάρκεια αυτού του βήμα προς βήμα έργου, κάποτε ενεργούσες ως πάροχος υπηρεσιών αλλά και ως αντιθετικό στοιχείο, αλλά αν τελικά δεν επιδιώκεις να είσαι ο Πέτρος και η επιδίωξή σου δεν συμβαδίζει με το μονοπάτι μέσα από το οποίο ο Πέτρος οδηγήθηκε στην τελείωση, τότε, φυσικά, δεν θα βιώσεις αλλαγές στη διάθεσή σου. Εάν είσαι κάποιος που επιδιώκει να οδηγηθεί στην τελείωση, τότε θα έχεις γίνει μάρτυρας και θα πεις: «Σ' αυτό το βήμα προς βήμα έργο του Θεού, δέχτηκα το έργο της παίδευσης και της κρίσης του Θεού και, αν και υπέμεινα μεγάλα βάσανα, έχω μάθει πώς ο Θεός οδηγεί τον άνθρωπο στην τελείωση, έχω κερδίσει το έργο που κάνει ο Θεός, έχω τη γνώση της δικαιοσύνης του Θεού, και η παίδευσή Του με έχει σώσει. Η δίκαιη διάθεσή Του έχει έρθει σ' εμένα και μου έφερε ευλογίες και χάρη· η κρίση και η παίδευσή Του είναι αυτά που με έχουν προστατεύσει και εξαγνίσει. Αν δεν είχα παιδευτεί και κριθεί από τον Θεό και αν δεν με είχαν βρει τα

σκληρά λόγια του Θεού, δεν θα μπορούσα να γνωρίσω τον Θεό ούτε θα μπορούσα να σωθώ. Σήμερα, διαπιστώνω το εξής: ως πλάσμα, κάποιος όχι μόνο απολαμβάνει όλα τα πράγματα που έφτιαξε ο Δημιουργός, αλλά, κυρίως, ότι όλα τα πλάσματα θα πρέπει να απολαμβάνουν τη δίκαιη διάθεση του Θεού και να απολαμβάνουν τη δίκαιη κρίση Του, επειδή τη διάθεση του Θεού αξίζει να την απολαμβάνει ο άνθρωπος. Ως πλάσμα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, θα πρέπει κανείς να απολαμβάνει τη δίκαιη διάθεση του Θεού. Στη δίκαιη διάθεσή Του, υπάρχει παίδευση και κρίση και, επιπλέον, υπάρχει μεγάλη αγάπη. Αν και δεν είμαι σε θέση να κερδίσω εντελώς την αγάπη του Θεού σήμερα, είχα τη μεγάλη τύχη να τη δω, και σε αυτό είμαι ευλογημένος». Αυτό είναι το μονοπάτι στο οποίο βαδίζουν όσοι βιώνουν την τελείωση και τη γνώση για την οποία μιλάνε. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ίδιοι με τον Πέτρο, έχουν τις ίδιες εμπειρίες με τον Πέτρο. Αυτοί οι άνθρωποι είναι επίσης εκείνοι που έχουν κερδίσει τη ζωή και που κατέχουν την αλήθεια. Όταν βιώσουν την εμπειρία μέχρι το τέλος, κατά τη διάρκεια της κρίσης του Θεού, σίγουρα θα απαλλαγούν εντελώς από την επιρροή του Σατανά και θα αποκτηθούν από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

527. Αυτό που θέλω είναι οι άνθρωποι όπως ο Πέτρος, άνθρωποι που επιδιώκουν να οδηγηθούν στην τελείωση. Η σημερινή αλήθεια δίνεται σε όσους τη λαχταρούν και την αναζητούν. Αυτή η σωτηρία παρέχεται σε όσους λαχταρούν να σωθούν από τον Θεό και όχι μόνο προορίζεται για να αποκτηθεί από εσάς, αλλά και προκειμένου να αποκτηθείτε από τον Θεό. Κερδίζετε τον Θεό για να μπορέσει ο Θεός να σας κερδίσει. Σήμερα, είπα αυτά τα λόγια σ' εσάς και τα έχετε ακούσει και θα πρέπει να πράξετε σύμφωνα με αυτά τα λόγια. Στο τέλος, όταν θα κάνετε αυτές τις λέξεις πράξη, θα είναι όταν θα σας έχω κερδίσει μέσα από αυτά τα λόγια. Ταυτόχρονα, θα έχετε κερδίσει αυτά τα λόγια, δηλαδή, θα έχετε κερδίσει αυτή την υπέρτατη σωτηρία. Μόλις εξαγνιστείτε, θα έχετε γίνει πραγματικοί άνθρωποι. Εάν δεν είσαι σε θέση να βιώσεις την αλήθεια ή να βιώσεις την ομοιότητα ενός ατόμου που έχει οδηγηθεί στην τελείωση, τότε μπορεί να ειπωθεί ότι δεν είσαι άνθρωπος· είσαι ένα όρθιο πτώμα, ένα θηρίο, επειδή είσαι χωρίς την αλήθεια, που σημαίνει ότι είσαι χωρίς την πνοή του Ιεχωβά και έτσι, είσαι ένας νεκρός που δεν έχει πνεύμα! Παρόλο που είναι δυνατόν να γίνεις μάρτυρας

μετά την κατάκτηση, αυτό που κερδίζεις είναι μόνο μια μικρή σωτηρία και δεν έχεις μεταμορφωθεί σε ένα ζωντανό ον με πνεύμα. Αν και έχεις δοκιμάσει παίδευση και κρίση, η διάθεσή σου δεν ανανεώνεται ούτε αλλάζει ως αποτέλεσμα αυτού. Είσαι ακόμα ο παλιός σου εαυτός, εξακολουθείς να ανήκεις στον Σατανά και δεν είσαι κάποιος που έχει εξαγνιστεί. Μόνο όσοι έχουν οδηγηθεί στην τελείωση έχουν αξία και μόνο τέτοιοι άνθρωποι έχουν αποκτήσει μια πραγματική ζωή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

528. Στο μελλοντικό μονοπάτι της υπηρεσίας σου, πώς μπορείς να εκπληρώσεις το θέλημα του Θεού; Ένα κρίσιμο σημείο είναι να επιδιώξεις την είσοδο στη ζωή, αλλαγή στη διάθεση και βαθύτερη είσοδο στην αλήθεια —αυτό είναι το μονοπάτι προς την επίτευξη του να τελειωθεί και να κερδηθεί κανείς από τον Θεό. Όλοι εσείς είστε αποδέκτες της αποστολής του Θεού, αλλά τι είδους αποστολή; Αυτό σχετίζεται με το επόμενο βήμα του έργου· το επόμενο βήμα του έργου θα είναι μεγαλύτερο έργο που θα επιτελεστεί απ' άκρη σε άκρη σε ολόκληρο το σύμπαν, άρα σήμερα, θα πρέπει να επιδιώκετε αλλαγές στη διάθεση της ζωής σας, ώστε στο μέλλον να γίνετε στ' αλήθεια η απόδειξη ότι ο Θεός αποκτά δόξα μέσα από το έργο Του, καθιστώντας σας υποδείγματα για το μελλοντικό Του έργο. Η σημερινή επιδίωξη αποσκοπεί εξ ολοκλήρου στο να μπουν τα θεμέλια για το μελλοντικό έργο, προκειμένου να σε χρησιμοποιήσει ο Θεός και να μπορέσεις να καταθέσεις μαρτυρία γι' Αυτόν. Εάν αυτός γίνει ο στόχος της επιδίωξής σου, θα είσαι σε θέση να αποκτήσεις την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Όσο υψηλότερα θέσεις τον στόχο της επιδίωξής σου, τόσο περισσότερο θα μπορέσεις να οδηγηθείς στην τελείωση. Όσο περισσότερο επιδιώκεις την αλήθεια, τόσο περισσότερο εργάζεται το Άγιο Πνεύμα. Όσο περισσότερη ενέργεια βάζεις σε αυτήν την επιδίωξη, τόσο περισσότερα θα κερδίσεις. Το Άγιο Πνεύμα οδηγεί στην τελείωση τους ανθρώπους με βάση την εσωτερική τους κατάσταση. Κάποιοι άνθρωποι λένε ότι δεν είναι διατεθειμένοι να τους χρησιμοποιήσει ο Θεός ή να τελειωθούν από Αυτόν, ότι θέλουν απλώς η σάρκα τους να παραμείνει ασφαλής και να μην υποστούν κάποια κακοτυχία. Κάποιοι άνθρωποι δεν είναι διατεθειμένοι να εισέλθουν στην βασιλεία, αλλά είναι διατεθειμένοι να κατέλθουν στο πηγάδι της αβύσσου. Σε αυτήν την περίπτωση, ο Θεός θα πραγματοποιήσει και αυτήν την επιθυμία σου. Ό,τι κι αν επιδιώκεις, ο Θεός θα το πραγματοποιήσει. Οπότε, τι

επιδιώκεις επί του παρόντος; Επιδιώκεις να τελειωθείς; Οι παρούσες πράξεις και η συμπεριφορά σου αποσκοπούν στο να τελειωθείς από τον Θεό και για να κερδηθείς από Αυτόν; Έτσι πρέπει να μετράς συνεχώς τον εαυτό σου στην καθημερινή σου ζωή. Εάν αφιερώσεις εξ ολοκλήρου την καρδιά σου στην επιδίωξη ενός μοναδικού στόχου, ο Θεός σίγουρα θα σε οδηγήσει στην τελείωση. Αυτό είναι το μονοπάτι του Αγίου Πνεύματος. Το μονοπάτι πάνω στο οποίο το Άγιο Πνεύμα καθοδηγεί τους ανθρώπους επιτυγχάνεται μέσω της επιδίωξής τους. Όσο μεγαλύτερη δίψα έχεις να τελειωθείς και να κερδηθείς από τον Θεό, τόσο περισσότερο θα εργάζεται μέσα σου το Άγιο Πνεύμα. Όσο περισσότερο αδυνατείς να αναζητάς και όσο πιο αρνητικός και οπισθοδρομικός είσαι, τόσο περισσότερες ευκαιρίες στερείς από το Άγιο Πνεύμα να εργαστεί· όσο περνάει ο καιρός, το Άγιο Πνεύμα θα σε εγκαταλείπει. Επιθυμείς να τελειωθείς από τον Θεό; Επιθυμείς να κερδηθείς από τον Θεό; Επιθυμείς να χρησιμοποιηθείς από τον Θεό; Θα πρέπει να επιδιώκετε να κάνετε τα πάντα, ώστε να τελειωθείτε, να κερδηθείτε και να χρησιμοποιηθείτε από τον Θεό, ώστε τα πάντα μέσα στο σύμπαν να μπορούν να δουν τις ενέργειες του Θεού να εκδηλώνονται μέσα σας. Εσείς είστε οι κύριοι ανάμεσα στα πάντα και, εν μέσω όλων όσα υπάρχουν, εσείς θα αφήσετε τον Θεό να απολαύσει μαρτυρία και δόξα μέσα από σας —αυτό αποδεικνύει ότι είστε η πιο ευλογημένη όλων των γενεών!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι άνθρωποι η διάθεση των οποίων έχει αλλάξει είναι εκείνοι που έχουν εισέλθει στην πραγματικότητα του λόγου του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

ΙΑ) Λόγια σχετικά με τη γνώση για τον Θεό
(Α) Σχετικά με την εξουσία του Θεού

529. Μέσα στην απεραντοσύνη του κόσμου και του στερεώματος, αμέτρητα πλάσματα ζουν και αναπαράγονται, ακολουθούν τον κυκλικό νόμο της ζωής και συμμορφώνονται με έναν σταθερό κανόνα. Όσοι πεθαίνουν παίρνουν μαζί τους τις ιστορίες των ζωντανών, ενώ όσοι ζουν επαναλαμβάνουν την ίδια τραγική ιστορία εκείνων που χάθηκαν. Έτσι λοιπόν, ο

άνθρωπος άθελά του αναρωτιέται: Γιατί ζούμε; Και γιατί πρέπει να πεθάνουμε; Ποιος διοικεί αυτόν τον κόσμο; Και ποιος δημιούργησε αυτήν την ανθρωπότητα; Δημιουργήθηκε πραγματικά από τη Μητέρα Φύση; Ελέγχει πραγματικά η ανθρωπότητα τη μοίρα της;... Αυτά είναι τα ερωτήματα που θέτει αδιάκοπα η ανθρωπότητα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Δυστυχώς, όσο μεγαλύτερη είναι η εμμονή του ανθρώπου με αυτά τα ερωτήματα, τόσο μεγαλύτερη η δίψα που αναπτύσσει για την επιστήμη. Η επιστήμη προσφέρει σύντομη ικανοποίηση και προσωρινή απόλαυση της σάρκας, επ' ουδενί, όμως, δεν επαρκεί για να ελευθερώσει τον άνθρωπο από τη μοναχικότητα, τη μοναξιά, και τον τρόμο και την αδυναμία που με δυσκολία κρύβει βαθιά μέσα στην ψυχή του. Ο άνθρωπος χρησιμοποιεί απλώς την επιστημονική γνώση που μπορεί να δει με γυμνό μάτι και να κατανοήσει με τον εγκέφαλό του προκειμένου να αναισθητοποιήσει την καρδιά του. Ωστόσο, οι επιστημονικές αυτές γνώσεις δεν επαρκούν για να εμποδίσουν τον άνθρωπο από το να εξερευνά μυστήρια. Ο άνθρωπος, πολύ απλά, δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Κυρίαρχος του σύμπαντος και των πάντων, πόσω μάλλον την απαρχή και το μέλλον της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος απλώς ζει, αναγκαστικά, εν μέσω αυτού του νόμου. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει, γιατί ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και στους ουρανούς υπάρχει μόνο Ένας εις τους αιώνας των αιώνων και κυρίαρχος επί των πάντων. Είναι Εκείνος που δεν έχει αντικρίσει ποτέ ο άνθρωπος, Εκείνος που δεν γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα, στην ύπαρξη του οποίου δεν πίστεψε ποτέ η ανθρωπότητα —και όμως είναι Εκείνος που εμφύσησε την ανάσα στους προγόνους του ανθρώπου και έδωσε ζωή στην ανθρωπότητα. Είναι Εκείνος που παρέχει και τρέφει τον άνθρωπο, επιτρέποντάς του να υπάρχει· και είναι Εκείνος που καθοδηγεί την ανθρωπότητα μέχρι και σήμερα. Επιπλέον, από Αυτόν και μόνο από Αυτόν εξαρτάται η ανθρωπότητα για την επιβίωση. Κυριαρχεί επί των πάντων και κυβερνά όλα τα έμβια όντα στο σύμπαν. Ορίζει τις τέσσερις εποχές, και είναι Αυτός που στέλνει τον άνεμο, τον παγετό, το χιόνι και τη βροχή. Φέρνει στους ανθρώπους τη λιακάδα και φέρνει τη νύχτα. Αυτός δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, παρέχοντας στον άνθρωπο τα βουνά, τις λίμνες και τα ποτάμια και όλα τα ζωντανά μέσα τους. Τα έργα Του είναι πανταχού παρόντα, η δύναμή Του είναι πανταχού παρούσα, η σοφία Του είναι πανταχού παρούσα, το ίδιο και η εξουσία Του. Καθένας από αυτούς τους νόμους και κανόνες είναι η ενσάρκωση των πράξεών Του, και αποκαλύπτει τη σοφία και την εξουσία Του. Ποιος μπορεί να εξαιρεθεί από την κυριαρχία Του; Και ποιος μπορεί να ξεφύγει από τα σχέδιά Του; Τα πάντα υπάρχουν υπό το βλέμμα Του

και, επιπλέον, τα πάντα ζουν υπό την κυριαρχία Του. Οι πράξεις και η δύναμή Του δεν αφήνουν στην ανθρωπότητα άλλη επιλογή από το να αναγνωρίσει το γεγονός ότι όντως υπάρχει και κυριαρχεί επί των πάντων. Τίποτα εκτός από Αυτόν δεν μπορεί να ορίζει το σύμπαν, πόσω μάλλον να παρέχει αδιάλειπτα σε αυτήν την ανθρωπότητα. Ανεξάρτητα από το αν είσαι σε θέση να αναγνωρίσεις τις πράξεις του Θεού, και από το κατά πόσο πιστεύεις στην ύπαρξή Του, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η μοίρα σου καθορίζεται από Αυτόν, ούτε και υπάρχει αμφιβολία ότι ο Θεός θα κυριαρχεί για πάντα επί των πάντων. Η ύπαρξη και η εξουσία Του δεν βασίζονται στο κατά πόσο τις αναγνωρίζει και τις κατανοεί ή όχι ο άνθρωπος. Μόνο Αυτός γνωρίζει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του ανθρώπου, και μόνο Αυτός μπορεί να καθορίσει τη μοίρα της ανθρωπότητας. Ανεξάρτητα από το αν είσαι σε θέση να αποδεχτείς αυτό το γεγονός, δεν θα περάσει πολύς καιρός έως ότου ο άνθρωπος γίνει αυτόπτης μάρτυρας όλων ετούτων, και αυτό θα κάνει σύντομα να συμβεί ο Θεός. Η ανθρωπότητα ζει και πεθαίνει υπό το βλέμμα του Θεού. Ο άνθρωπος ζει για τη διαχείρισή Του και, όταν τα μάτια του κλείσουν για τελευταία φορά, κλείνουν και για αυτήν τη διαχείριση. Ο άνθρωπος έρχεται και φεύγει ξανά και ξανά, εμπρός-πίσω. Όλα ανεξαιρέτως είναι μέρος της κυριαρχίας του Θεού και του σχεδιασμού Του. Η διαχείριση του Θεού δεν έπαψε ποτέ· προχωρά αιωνίως. Θα κάνει την ανθρωπότητα να συνειδητοποιήσει την ύπαρξή Του, να εμπιστευτεί την κυριαρχία Του, να δει τις πράξεις Του και να επιστρέψει στη βασιλεία Του. Αυτό είναι το σχέδιό Του και το έργο που διαχειρίζεται εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

530. Αφότου Εκείνος άρχισε τη δημιουργία όλων των πραγμάτων, άρχισε να εκφράζεται και να αποκαλύπτεται η δύναμη του Θεού, επειδή ο Θεός χρησιμοποίησε τον λόγο για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα. Ανεξάρτητα από τον τρόπο που Εκείνος τα δημιούργησε, κι ανεξάρτητα από το γιατί τα δημιούργησε, όλα δημιουργήθηκαν και διατηρήθηκαν και υπήρξαν χάρη στον λόγο του Θεού και αυτή είναι η μοναδική εξουσία του Δημιουργού. Τον καιρό που δεν είχε ακόμα εμφανιστεί το ανθρώπινο είδος στον κόσμο, ο Δημιουργός χρησιμοποίησε τη δύναμή Του και την εξουσία Του για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα για το ανθρώπινο είδος και χρησιμοποίησε τις μοναδικές Του μεθόδους για να φτιάξει ένα κατάλληλο περιβάλλον για να ζήσει η ανθρωπότητα. Όλα όσα έκανε Εκείνος έγιναν σε

αναμονή για την ανθρωπότητα, που σύντομα θα απολάμβανε την πνοή Του. Που σημαίνει, τον καιρό πριν δημιουργηθεί η ανθρωπότητα, η εξουσία του Θεού είχε αναδειχθεί σε όλα τα πλάσματα που διαφέρουν από το ανθρώπινο είδος, σε πράγματα μεγάλα όπως οι ουρανοί, οι φωστήρες, οι θάλασσες και η ξηρά και σε πράγματα μικρά όπως τα ζώα και τα πτηνά, καθώς και σε όλων των ειδών τα έντομα και τους μικροοργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και των διαφόρων βακτηριδίων που δεν είναι ορατά με γυμνό οφθαλμό. Στο κάθε ένα από αυτά δόθηκε ζωή από τον λόγο του Δημιουργού και καθένα απ' αυτά πολλαπλασιάστηκε χάρη στον λόγο του Θεού και καθένα απ' αυτά έζησε υπό την κυριαρχία του Δημιουργού και χάρη στον λόγο του Δημιουργού. Παρότι δεν έλαβαν την πνοή του Δημιουργού, ανέδειξαν τη ζωή και τη ζωτικότητα που τους χάρισε ο Δημιουργός μέσα από διάφορα σχήματα και δομές. Παρότι δεν είχαν αποκτήσει την ικανότητα της ομιλίας που ο Δημιουργός χάρισε στο ανθρώπινο είδος, το καθένα είχε λάβει από τον Δημιουργό έναν τρόπο έκφρασης, που διέφερε από τη γλώσσα του ανθρώπου. Η εξουσία του Δημιουργού δεν δίνει μόνο το σφρίγος της ζωής σε φαινομενικά στατικά υλικά αντικείμενα ώστε αυτά να μην εξαφανιστούν ποτέ, αλλά επιπλέον δίνει το ένστικτο της αναπαραγωγής και του πολλαπλασιασμού σε όλα τα έμψυχα πλάσματα, ώστε να μην εξαφανιστούν ποτέ κι έτσι από γενιά σε γενιά να περάσουν τους νόμους και τις αρχές της επιβίωσης που τους χαρίστηκαν από τον Δημιουργό. Ο τρόπος με τον οποίο ο Δημιουργός ασκεί την εξουσία Του δεν εμμένει αυστηρά σε κάποια μάκρο- ή μίκρο- άποψη και δεν περιορίζεται σε καμία μορφή. Εκείνος μπορεί να διατάζει τις λειτουργίες του σύμπαντος και να κυριαρχεί πάνω στη ζωή και τον θάνατο όλων των πραγμάτων και επιπλέον, μπορεί να διαχειρίζεται όλα τα πράγματα με τέτοιο τρόπο ώστε να Τον υπηρετούν. Μπορεί να διαχειρίζεται όλες τις λειτουργίες των βουνών, των ποταμών και των λιμνών και να εξουσιάζει όλα τα πράγματα που βρίσκονται σ' αυτά και επιπλέον μπορεί να παρέχει σε όλα τα πράγματα ό,τι τους χρειάζεται. Αυτή είναι η εκδήλωση της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού πάνω σε όλα τα πράγματα πέραν της ανθρωπότητας. Αυτή η εκδήλωση δεν είναι μόνο για μια ζωή και δεν θα σταματήσει ποτέ, ούτε θα ξεκουραστεί, και δεν μπορεί να αλλάξει ή να καταστραφεί από άνθρωπο ή πράγμα, ούτε μπορεί να αυξηθεί ούτε να μειωθεί από κανέναν άνθρωπο ή πράγμα —επειδή τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού και ως εκ τούτου η εξουσία του Δημιουργού δεν μπορεί να αντικατασταθεί από κανένα δημιουργημένο πλάσμα και είναι ανέφικτη για οποιοδήποτε μη δημιουργημένο ον. Πάρτε για παράδειγμα τους αγγελιοφόρους του Θεού και τους αγγέλους. Αυτοί δεν

διαθέτουν τη δύναμη του Θεού, πολύ δε περισσότερο δεν διαθέτουν την εξουσία του Δημιουργού κι ο λόγος που δεν διαθέτουν τη δύναμη και την εξουσία του Θεού είναι επειδή δεν διαθέτουν την ουσία του Δημιουργού. Τα μη δημιουργημένα όντα, όπως είναι οι αγγελιοφόροι του Θεού και οι άγγελοι, παρότι μπορούν να κάνουν κάποια πράγματα εκ μέρους του Θεού, δεν μπορούν να αντιπροσωπεύουν τον Θεό. Παρότι διαθέτουν κάποια δύναμη που δεν έχουν οι άνθρωποι, δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού, δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού για να δημιουργήσουν όλα τα πράγματα και να τα διατάζουν και να κυριαρχούν πάνω σ' αυτά. Έτσι λοιπόν η μοναδικότητα του Θεού δεν μπορεί να αντικατασταθεί από κανένα μη δημιουργημένο ον και ομοίως η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν μπορούν να αντικατασταθούν από κανένα μη δημιουργημένο ον. Στη Βίβλο έχεις διαβάσει για κανέναν αγγελιοφόρο του Θεού να έχει δημιουργήσει όλα τα πράγματα; Και γιατί ο Θεός δεν έχει στείλει κανέναν από τους αγγελιοφόρους Του ή τους αγγέλους Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα; Επειδή δεν διαθέτουν την εξουσία του Θεού κι έτσι δεν διαθέτουν την ικανότητα να ασκήσουν την εξουσία του Θεού. Όπως όλα τα πλάσματα είναι κι αυτά κάτω από την κυριαρχία του Δημιουργού και κάτω από την εξουσία του Δημιουργού κι έτσι με τον ίδιο τρόπο, ο Δημιουργός είναι επίσης ο Θεός τους και είναι ο Ηγεμόνας τους. Ανάμεσα σε όλους αυτούς, έναν προς έναν —είτε αυτοί είναι ευγενείς ή ταπεινοί, με μεγάλη ή μικρή δύναμη— δεν υπάρχει ούτε ένας που να μπορεί να υπερβεί την εξουσία του Δημιουργού κι έτσι ανάμεσά τους δεν υπάρχει κανένας που να μπορεί να αντικαταστήσει την ταυτότητα του Δημιουργού. Ποτέ δεν θα τους αποκαλέσει κανείς Θεό και ποτέ δεν θα μπορέσουν να γίνουν ο Δημιουργός. Αυτές είναι αλήθειες και γεγονότα που δεν αλλάζουν ποτέ!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

531. Ο Θεός παρακολουθούσε όλα όσα είχε δημιουργήσει να παίρνουν ζωή και να είναι δυνατά χάρη στον λόγο Του και σταδιακά να αρχίζουν να αλλάζουν. Σ' εκείνο το σημείο, ο Θεός ήταν ικανοποιημένος με τα διάφορα πράγματα που είχε φτιάξει με τον λόγο Του και με τις διάφορες ενέργειες που είχε επιτελέσει; Η απάντηση είναι ότι «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν». Τι βλέπετε εδώ; Τι αντιπροσωπεύει η φράση «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν»; Τι συμβολίζει; Σημαίνει ότι ο Θεός είχε τη δύναμη και τη σοφία να πραγματοποιήσει αυτά που είχε προγραμματίσει και καθορίσει, να πετύχει τους σκοπούς που ήθελε να πετύχει. Όταν ο Θεός ολοκλήρωνε την κάθε εργασία, μήπως μετάνιωνε; Η απάντηση παραμένει ότι «είδεν ο

Θεός ότι ήτο καλόν». Με άλλα λόγια, όχι μόνο δεν μετάνιωνε, αλλά αντιθέτως ήταν ικανοποιημένος. Τι σημαίνει δεν μετάνιωνε; Σημαίνει ότι το σχέδιο του Θεού είναι τέλειο, ότι η δύναμη και η σοφία Του είναι τέλειες και μια τέτοια τελείωση μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την εξουσία Του. Όταν ο άνθρωπος εκτελεί μια εργασία, μπορεί και αυτός, όπως ο Θεός, να δει ότι είναι καλή; Μπορεί ο άνθρωπος σε ό,τι κάνει να επιτύχει την τελείωση; Μπορεί ο άνθρωπος να ολοκληρώσει κάτι μια φορά και στον αιώνα τον άπαντα; Όπως ο άνθρωπος λέει: «τίποτε δεν είναι τέλειο, είναι μόνο καλύτερο», τίποτε από αυτά που κάνει ο άνθρωπος δεν μπορεί να φθάσει την τελείωση. Όταν ο Θεός είδε ότι όλα όσα είχε κάνει και επιτύχει ήταν καλά, όλα όσα έφτιαξε ο Θεός είχαν ορισθεί με τον λόγο Του, που σημαίνει ότι όταν «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν», όλα όσα έφτιαξε είχαν πάρει μια μόνιμη μορφή, είχαν καταταγεί ανά είδος και τους είχε δοθεί μια σταθερή θέση, ένας σταθερός σκοπός και μια λειτουργία, μια για πάντα στους αιώνες. Επιπλέον, ο ρόλος τους ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και το ταξίδι που πρέπει να κάνουν κατά τη διάρκεια της διαχείρισης όλων των πραγμάτων από τον Θεό είχε ήδη οριστεί από τον Θεό κι όλα αυτά δεν αλλάζουν. Αυτός είναι ο επουράνιος νόμος που ο Δημιουργός θέσπισε για όλα τα πράγματα.

«Είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν», αυτές οι απλές, υποεκτιμημένες λέξεις που τόσο συχνά αγνοούνται, είναι οι λέξεις του επουράνιου νόμου και του επουράνιου διατάγματος που δόθηκαν σε όλα τα πλάσματα του Θεού. Είναι μία ακόμη προσωποποίηση της εξουσίας του Θεού, μία προσωποποίηση που είναι πιο πρακτική και πιο βαθιά. Μέσα από τον λόγο Του, ο Δημιουργός όχι μόνο κατάφερε να κερδίσει ό,τι είχε αποφασίσει να κερδίσει και να επιτύχει ό,τι είχε αποφασίσει να επιτύχει, αλλά επίσης κατόρθωσε να έχει στα χέρια Του τον έλεγχο όλων εκείνων που είχε δημιουργήσει και να διοικεί όλα όσα είχε δημιουργήσει υπό την εξουσία Του και επιπλέον, όλα με τρόπο συστηματικό και τακτικό. Επίσης, όλα τα πράγματα πολλαπλασιάζονταν, υπήρχαν και χάνονταν σύμφωνα με τον λόγο Του και, επιπλέον, υπήρχαν υπό την εξουσία Του, σύμφωνα με τους νόμους που Εκείνος είχε θεσπίσει και δεν υπήρχε καμία εξαίρεση! Αυτός ο νόμος είχε άμεση ισχύ από τη στιγμή που «είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν» και θα υπάρχει, θα συνεχίσει και θα λειτουργεί σύμφωνα με το σχέδιο διαχείρισης του Θεού μέχρι τη μέρα που αυτό θα ανακληθεί από τον Δημιουργό! Η μοναδική εξουσία του Δημιουργού έχει εκδηλωθεί όχι μόνο από την ικανότητά Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και να διατάξει να πάρουν ζωή, αλλά επίσης κι από την ικανότητά Του να διοικεί

και να κυριαρχεί σε όλα τα πράγματα και να δίνει ζωή και ζωτικότητα σε όλα τα πράγματα και επιπλέον στην ικανότητά Του να κάνει μια για πάντα όλα τα πράγματα που θα δημιουργούσε με το σχέδιό Του να εμφανίζονται και να υπάρχουν στον κόσμο που Εκείνος έφτιαξε σε μία τέλεια μορφή, μια τέλεια δομή ζωής κι έναν τέλειο ρόλο. Επίσης, είχε εκδηλωθεί μέσω του τρόπου με τον οποίο οι σκέψεις του Δημιουργού δεν υπόκειντο σε κανέναν περιορισμό, δεν περιορίζονταν από τον χρόνο, τον χώρο, ούτε υπήρχαν γεωγραφικοί περιορισμοί. Όπως και η εξουσία Του, η μοναδική ταυτότητα του Δημιουργού θα παραμείνει αναλλοίωτη στους αιώνες των αιώνων. Η εξουσία Του θα είναι πάντα μια αναπαράσταση κι ένα σύμβολο της μοναδικής Του ταυτότητας και η εξουσία Του θα υπάρχει για πάντα πλάι στην ταυτότητά Του!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

532. Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα και έτσι φέρει όλη τη δημιουργία στο κράτος Του και την υποτάσσει στο κράτος Του· θα ελέγχει όλα τα πράγματα, έτσι ώστε να βρίσκονται στα χέρια Του. Όλη η δημιουργία του Θεού, συμπεριλαμβανομένων των ζώων, των φυτών, της ανθρωπότητας, των βουνών, των ποταμών, και των λιμνών —όλα πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Όλα τα πράγματα στον ουρανό και στο έδαφος πρέπει να βρεθούν υπό το κράτος Του. Δεν μπορούν να έχουν οποιαδήποτε άλλη επιλογή και πρέπει όλα να υποταχθούν στις ενορχηστρώσεις Του. Αυτό είχε οριστεί από τον Θεό και είναι η εξουσία του Θεού. Ο Θεός χειρίζεται τα πάντα και διατάζει και κατατάσσει όλα τα πράγματα, με το καθένα ταξινομημένο ανάλογα με το είδος του και κατανεμημένο στη θέση του, σύμφωνα με το θέλημά Του. Όσο σημαντικό και αν είναι, έγινε για να εξυπηρετήσει την ανθρωπότητα που δημιούργησε ο Θεός και τίποτα δεν μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό και κανένας δεν τολμά να παρακούσει τον Θεό ή να έχει οποιεσδήποτε απαιτήσεις από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

533. Πριν δημιουργηθεί η ανθρωπότητα, το σύμπαν —όλοι οι πλανήτες, όλα τα αστέρια στους ουρανούς— υπήρχε ήδη. Σε μακρο-επίπεδο, τα ουράνια αυτά σώματα βρίσκονται κανονικά σε τροχιά, υπό τον έλεγχο του Θεού, καθ' όλη τη διάρκεια της ύπαρξής τους, όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει. Ποιος πλανήτης πηγαίνει πού και ποια συγκεκριμένη ώρα· ποιος

πλανήτης εκτελεί την κάθε αποστολή και πότε· ποιος πλανήτης περιστρέφεται ακολουθώντας την κάθε τροχιά και πότε εξαφανίζεται ή αντικαθίσταται —όλα αυτά προχωρούν δίχως το παραμικρό λάθος. Οι θέσεις των πλανητών και οι αποστάσεις ανάμεσά τους ακολουθούν αυστηρά μοτίβα, όλα εκ των οποίων μπορούν να περιγραφούν με ακριβή στοιχεία· οι πορείες που διανύουν, η ταχύτητα και τα μοτίβα των τροχιών τους, και οι ώρες που βρίσκονται σε διάφορες θέσεις, μπορούν να προσδιοριστούν ποσοτικά με ακρίβεια και να περιγραφούν με ειδικούς νόμους. Οι πλανήτες ακολουθούν αυτούς τους νόμους εδώ και αναρίθμητους αιώνες, χωρίς ποτέ να παρεκκλίνουν ούτε στο ελάχιστο. Καμία δύναμη δεν μπορεί να αλλάξει ή να διαταράξει τις τροχιές τους ή τα μοτίβα που ακολουθούν. Επειδή οι ειδικοί νόμοι που διέπουν την κίνησή τους και τα ακριβή στοιχεία που τους περιγράφουν είναι προκαθορισμένα από την εξουσία του Δημιουργού, υπακούν στους νόμους αυτούς μόνοι τους, υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του Δημιουργού. Σε μακρο-επίπεδο, δεν είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να ανακαλύψει μερικά μοτίβα, μερικά στοιχεία, καθώς και μερικούς περίεργους και ανεξήγητους νόμους ή φαινόμενα. Παρόλο που η ανθρωπότητα δεν παραδέχεται πως ο Θεός υπάρχει, δεν δέχεται το γεγονός πως ο Θεός δημιούργησε τα πάντα και έχει υπό το κράτος Του τα πάντα και, επιπλέον, δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη της εξουσίας του Δημιουργού, οι επιστήμονες, οι αστρονόμοι και οι φυσικοί της ανθρωπότητας ανακαλύπτουν, όλο και περισσότερο, πως η ύπαρξη των πάντων στο σύμπαν, καθώς και οι αρχές και τα μοτίβα που υπαγορεύουν τις κινήσεις τους, διέπονται και ελέγχονται όλα από μια απέραντη και αόρατη σκοτεινή ενέργεια. Το γεγονός αυτό αναγκάζει τον άνθρωπο να αποδεχθεί και να παραδεχθεί πως υπάρχει ένας Μεγαλοδύναμος στο κέντρο αυτών των μοτίβων κίνησης, ο οποίος ενορχηστρώνει τα πάντα. Η δύναμή Του είναι εκπληκτική και, παρόλο που κανείς δεν μπορεί να δει το πραγματικό Του πρόσωπο, Αυτός κυβερνά και ελέγχει τα πάντα την κάθε στιγμή. Κανένας άνθρωπος και καμία δύναμη δεν μπορεί να υπερβεί την κυριαρχία Του. Αντιμέτωπος με το γεγονός αυτό, ο άνθρωπος πρέπει να αναγνωρίσει πως οι νόμοι που διέπουν την ύπαρξη των πάντων δεν γίνεται να ελέγχονται από ανθρώπους, δεν γίνεται να αλλαχθούν από κανέναν· την ίδια ώρα, ο άνθρωπος πρέπει να παραδεχθεί πως τα ανθρώπινα όντα δεν δύνανται να κατανοήσουν πλήρως αυτούς τους νόμους. Επιπλέον, δεν συμβαίνουν εκ φύσεως, αλλά υπαγορεύονται από έναν Κύριο και Άρχοντα. Όλα αυτά είναι εκφράσεις της εξουσίας του Θεού που η ανθρωπότητα μπορεί να αντιληφθεί σε μακρο-επίπεδο.

Σε μικρο-επίπεδο, όλα τα βουνά, τα ποτάμια, οι λίμνες, οι θάλασσες και οι χερσαίες εκτάσεις που βλέπει ο άνθρωπος πάνω στη γη, όλες οι εποχές που βιώνει και καθετί που κατοικεί στη γη, συμπεριλαμβανομένων των φυτών, των ζώων, των μικροοργανισμών και των ανθρώπων, υπόκεινται όλα στην κυριαρχία του Θεού και ελέγχονται από τον Θεό. Υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο του Θεού, τα πάντα δημιουργούνται ή εξαφανίζονται σύμφωνα με τις σκέψεις Του, οι ζωές τους διέπονται από συγκεκριμένους νόμους, και αυτά αυξάνονται και πληθύνονται με την τήρησή τους. Κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν είναι υπεράνω των νόμων αυτών. Γιατί συμβαίνει αυτό; Η μόνη απάντηση είναι: λόγω της εξουσίας του Θεού. Ή, για να το θέσουμε διαφορετικά, λόγω των σκέψεων και του λόγου του Θεού· επειδή ο ίδιος ο Θεός κάνει τα πάντα. Με άλλα λόγια, η εξουσία και ο νους του Θεού είναι αυτά που γεννούν τους νόμους αυτούς· θα μεταβάλλονται και θα αλλάζουν σύμφωνα με τις σκέψεις Του, ενώ όλες αυτές οι μεταβολές και οι αλλαγές λαμβάνουν χώρα ή εξαφανίζονται για χάρη του σχεδίου Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

534. Από τη στιγμή που εκστομίστηκε ο λόγος του Θεού, η εξουσία του Θεού αναλαμβάνει αυτό το έργο και το γεγονός που υποσχέθηκε ο Θεός με το στόμα Του σταδιακά αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα. Το αποτέλεσμα είναι ότι αρχίζουν να γίνονται αλλαγές σε όλα τα πράγματα, όπως ακριβώς με την άφιξη της άνοιξης το γρασίδι γίνεται πράσινο, τα λουλούδια ανθίζουν, τα δέντρα βλασταίνουν, τα πουλιά αρχίζουν να κελαηδούν, οι χήνες επιστρέφουν και οι αγροί γεμίζουν με ανθρώπους... Με την άφιξη της άνοιξης όλα τα πράγματα αναζωογονούνται και αυτό είναι το θαυμαστό έργο του Δημιουργού. Όταν ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του, όλα τα πράγματα στον ουρανό και στη γη ανανεώνονται και αλλάζουν σύμφωνα με τη σκέψη του Θεού —χωρίς καμία εξαίρεση. Όταν εκστομίζεται μια δέσμευση ή μια υπόσχεση από το στόμα του Θεού, όλα τα πράγματα εξυπηρετούν την εκπλήρωσή της και κινούνται γύρω από τον τελικό σκοπό και όλα τα δημιουργήματα ενορχηστρώνονται και διευθετούνται υπό το κράτος του Δημιουργού, παίζουν τους αντίστοιχους ρόλους τους και εξυπηρετούν τις αντίστοιχες λειτουργίες τους. Αυτό αποτελεί την εκδήλωση της εξουσίας του Θεού. Τι καταλαβαίνεις από αυτό; Πώς αντιλαμβάνεσαι την εξουσία του Θεού; Έχει κάποιο βεληνεκές η εξουσία του Θεού; Υπάρχει χρονικό όριο; Μπορεί να ειπωθεί ότι έχει συγκεκριμένο ύψος ή συγκεκριμένο μήκος; Μπορεί να ειπωθεί ότι έχει

συγκεκριμένο μέγεθος ή δύναμη; Μπορεί να μετρηθεί με τις ανθρώπινες διαστάσεις; Η εξουσία του Θεού δεν αναβοσβήνει, δεν έρχεται και παρέρχεται και κανένας δεν μπορεί να μετρήσει ακριβώς πόσο μεγάλη είναι η εξουσία Του. Ανεξάρτητα από την πάροδο του χρόνου, όταν ο Θεός ευλογεί κάποιον, αυτή η ευλογία θα συνεχίζεται και η συνέχειά της θα γίνεται η μαρτυρία της ανεκτίμητης εξουσίας του Θεού και θα επιτρέψει στην ανθρωπότητα να βλέπει την επανεμφάνιση της άσβεστης δύναμης ζωής του Δημιουργού, ξανά και ξανά. Κάθε εκδήλωση της εξουσίας Του είναι η τέλεια απόδειξη του λόγου που βγήκε από το στόμα Του και αποδεικνύεται σε όλα τα πράγματα και στην ανθρωπότητα. Επιπλέον, όλα τα επιτεύγματα που είναι απόρροια της εξουσίας Του είναι έξοχα πέραν κάθε σύγκρισης και πέρα για πέρα άψογα. Μπορεί να ειπωθεί ότι η σκέψη Του, ο λόγος Του, η εξουσία Του και όλο το έργο που έχει κάνει συνιστούν μια απαράμιλλα όμορφη εικόνα και για τα δημιουργήματα, η ανθρώπινη γλώσσα δεν έχει λόγια για να περιγράψει τη σημασία και την αξία της. Όταν ο Θεός υπόσχεται κάτι σε κάποιον, είτε έχει να κάνει με το πού ζει ή με το τι κάνει, το παρελθόν του πριν ή αφού έλαβε την υπόσχεση, ή με το πόσο μεγάλες αναταραχές υπήρξαν στο περιβάλλον που ζει —όλα αυτά είναι πολύ γνωστά στον Θεό, τα ξέρει σαν την παλάμη του χεριού Του. Όσος καιρός κι αν έχει περάσει απ' όταν μίλησε ο Θεός, για Εκείνον είναι σαν να έχει μόλις εκστομίσει τον λόγο Του. Που σημαίνει ότι ο Θεός έχει τη δύναμη και τέτοια εξουσία που μπορεί να παρακολουθεί, να ελέγχει και να πραγματοποιεί κάθε υπόσχεση που δίνει στην ανθρωπότητα και ανεξάρτητα από το ποια είναι η υπόσχεση, ανεξάρτητα από το πόσο χρόνο θα πάρει αυτή για να πραγματοποιηθεί ολοκληρωτικά και επιπλέον ανεξάρτητα από την έκταση του πεδίου εφαρμογής της —για παράδειγμα στον χρόνο, γεωγραφικά, ως προς τη φυλή και ούτω καθεξής— αυτή η υπόσχεση θα εκπληρωθεί, θα πραγματοποιηθεί και επιπλέον η εκπλήρωση και η πραγματοποίησή της δεν θα χρειαστούν την παραμικρή προσπάθεια από Εκείνον. Και τι αποδεικνύει αυτό; Ότι το εύρος της εξουσίας του Θεού είναι αρκετό για να ελέγχει ολόκληρο το σύμπαν και ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

535. Παρακολουθώντας την εξέλιξη της ανθρωπότητας σήμερα, μπορεί να ειπωθεί ότι η επιστήμη της ανθρωπότητας ακμάζει και οι επιστημονικές επιτεύξεις του ανθρώπου μπορεί να ειπωθεί ότι είναι εντυπωσιακές. Οι δυνατότητες του ανθρώπου, πρέπει να ομολογήσει κανείς, έχουν αυξηθεί ακόμη περισσότερο, αλλά υπάρχει μια επιστημονική ανακάλυψη που η

ανθρωπότητα δεν έχει καταφέρει να επιτύχει: Ο άνθρωπος έχει κατασκευάσει αεροπλάνα, αεροπλανοφόρα και την ατομική βόμβα, έχει πάει στο διάστημα, περπάτησε στο φεγγάρι, ανακάλυψε το διαδίκτυο, έζησε μια ζωή υψηλής τεχνολογίας και παρ' όλα αυτά δεν έχει την ικανότητα να δημιουργήσει ένα πλάσμα που ζει και αναπνέει. Τα ένστικτα κάθε ζώντος οργανισμού και οι νόμοι που διέπουν τις ζωές τους, ο κύκλος της ζωής και του θανάτου κάθε είδους των ζωντανών οργανισμών —όλα αυτά είναι ακατόρθωτα και αδύνατον να ελεγχθούν από την επιστήμη του ανθρώπου. Σ' αυτό το σημείο, πρέπει να ειπωθεί ότι όσο ψηλά κι αν έφτασε η επιστήμη του ανθρώπου, δεν συγκρίνεται με καμία από τις σκέψεις του Δημιουργού και δεν είναι ικανή να διακρίνει το θαύμα της δημιουργίας του Δημιουργού και τη δύναμη της εξουσίας Του. Υπάρχουν τόσοι πολλοί ωκεανοί πάνω στη γη, αλλά ποτέ αυτοί δεν καταστρατήγησαν τα όριά τους για να καλύψουν τη γη κατά βούληση και αυτό έγινε επειδή ο Θεός έθεσε όρια για καθέναν απ' αυτούς. Έμειναν εκεί που τους πρόσταξε Εκείνος και χωρίς την άδεια του Θεού δεν μπορούν να κινούνται ελεύθερα. Χωρίς την άδεια του Θεού δεν μπορούν να μπερδευτούν ο ένας ωκεανός με τον άλλο και μπορούν μόνο να κινηθούν όταν το λέει ο Θεός, και ποια είναι η κατεύθυνσή τους και πού θα μείνουν καθορίζεται από την εξουσία του Θεού.

Για να το πούμε απλά, «η εξουσία του Θεού» σημαίνει ότι εξαρτάται από τον Θεό. Ο Θεός έχει το δικαίωμα να αποφασίζει πώς θα κάνει κάτι, κι αυτό γίνεται με όποιον τρόπο Εκείνος επιθυμεί. Ο νόμος όλων των πραγμάτων εξαρτάται από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο και ούτε μπορεί ν' αλλάξει από τον άνθρωπο. Δεν μπορεί ν' αλλάξει με τη θέληση του ανθρώπου, τουναντίον αλλάζει με τη σκέψη του Θεού και τη σοφία του Θεού και τις εντολές του Θεού, κι αυτό είναι ένα γεγονός αναμφισβήτητο από οποιονδήποτε άνθρωπο. Οι ουρανοί και η γη και όλα τα πράγματα, το σύμπαν, ο έναστρος ουρανός, οι τέσσερεις εποχές του χρόνου, αυτά που είναι ορατά και αόρατα στον άνθρωπο —όλα υπάρχουν, λειτουργούν και αλλάζουν χωρίς το παραμικρό λάθος, με την εξουσία του Θεού, σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, σύμφωνα με τις προσταγές του Θεού και σύμφωνα με τους νόμους της αρχής της δημιουργίας. Ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν μπορεί ν' αλλάξει τους νόμους ή ν' αλλάξει τη έμφυτη σειρά με την οποία λειτουργούν. Εμφανίστηκαν στη ζωή λόγω της εξουσίας του Θεού και πεθαίνουν λόγω της εξουσίας του Θεού. Αυτή είναι ακριβώς η εξουσία του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

536. Η ίδια η εξουσία μπορεί να εξηγηθεί ως η δύναμη του Θεού. Καταρχάς, μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα ότι τόσο η εξουσία όσο και η δύναμη είναι πράγματα θετικά. Δεν συνδέονται με τίποτε αρνητικό και δεν έχουν σχέση με οποιοδήποτε δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον. Η δύναμη του Θεού μπορεί να δημιουργήσει πράγματα οποιασδήποτε μορφής που έχουν ζωή και ζωντάνια κι αυτό καθορίζεται από τη ζωή του Θεού. Ο Θεός είναι η ζωή κι έτσι Εκείνος είναι η πηγή όλων των έμβιων όντων. Επιπλέον, η εξουσία του Θεού μπορεί να κάνει όλα τα έμβια όντα να υπακούν την κάθε λέξη του Θεού, δηλαδή να δημιουργηθούν σύμφωνα με τα λόγια από το στόμα του Θεού και να ζουν και να πολλαπλασιάζονται με εντολή του Θεού, και στη συνέχεια ο Θεός προστάζει και δίνει εντολές σε όλα τα έμβια όντα και ποτέ δεν παρεκκλίνει τίποτε από αυτό, εις τους αιώνες των αιώνων. Κανένας άνθρωπος και κανένα αντικείμενο δεν διαθέτει αυτά τα χαρακτηριστικά. Μόνο ο Δημιουργός διαθέτει και φέρει τέτοια δύναμη, και αυτό καλείται εξουσία. Αυτή είναι η μοναδικότητα του Δημιουργού. Καθεμία από μόνη της, ανεξάρτητα από το αν είναι η ίδια η λέξη «εξουσία» ή η ουσία αυτής της εξουσίας, μπορεί να συσχετιστεί με τον Δημιουργό, επειδή είναι σύμβολο της μοναδικής ταυτότητας και ουσίας του Δημιουργού και αντιπροσωπεύει την ταυτότητα και το κύρος του Δημιουργού. Εκτός από τον Δημιουργό, κανένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν μπορεί να συσχετιστεί με τη λέξη «εξουσία». Αυτή είναι μια ερμηνεία της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

537. «Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής». Αυτά είναι τα αρχικά λόγια που είπε ο Δημιουργός στο ανθρώπινο είδος. Καθώς έλεγε αυτά τα λόγια, εμφανίστηκε ένα ουράνιο τόξο μπροστά στα μάτια του ανθρώπου και παρέμεινε μέχρι σήμερα. Όλοι έχουν δει ένα τέτοιο ουράνιο τόξο κι όταν το βλέπεις, ξέρεις πώς αυτό εμφανίζεται; Η επιστήμη δεν μπορεί να το εξηγήσει, ούτε να βρει από πού προέρχεται ή να προσδιορίσει πού βρίσκεται. Επειδή το ουράνιο τόξο είναι ένα σημείο της διαθήκης που έχει καταρτισθεί μεταξύ του Δημιουργού και του ανθρώπου. Δεν απαιτεί επιστημονική βάση, δεν φτιάχτηκε από τον άνθρωπο, ούτε ο άνθρωπος μπορεί να το αλλάξει. Είναι η συνέχεια της εξουσίας του Δημιουργού, αφού Εκείνος εκστόμισε τον λόγο Του. Ο Δημιουργός χρησιμοποίησε τη δική Του ιδιαίτερη μέθοδο για να τηρήσει τη διαθήκη Του με τον άνθρωπο και την υπόσχεσή Του κι έτσι η χρήση του ουράνιου τόξου από Εκείνον σαν ένα

σημείο της διαθήκης που Εκείνος κατάρτισε είναι ένα ουράνιο διάταγμα και νόμος που θα παραμείνει αναλλοίωτο για πάντα, είτε όσον αφορά στον Δημιουργό, είτε στο δημιουργημένο ανθρώπινο είδος. Παρόλα αυτά αυτός ο αμετάβλητος νόμος, πρέπει να ειπωθεί, είναι ακόμα μια αληθινή απόδειξη της εξουσίας του Δημιουργού αφότου δημιούργησε όλα τα πράγματα και πρέπει να ειπωθεί, ότι η εξουσία και η δύναμη του Δημιουργού δεν έχουν όρια. Η χρήση του ουράνιου τόξου από Εκείνον σαν ένα σημείο είναι μια συνέχεια και μια επέκταση της εξουσίας του Δημιουργού. Αυτό ήταν μια ακόμη πράξη που έκανε ο Θεός με χρήση του λόγου Του και ήταν ένα σημείο της διαθήκης που κατάρτισε ο Θεός με τον άνθρωπο χρησιμοποιώντας τον λόγο. Είπε στον άνθρωπο αυτό που ήθελε να κάνει και με ποιον τρόπο αυτό θα εκπληρωνόταν και θα πραγματοποιούνταν και με αυτόν τον τρόπο το θέμα επετεύχθη, σύμφωνα με τα λόγια από το στόμα του Θεού. Μόνο ο Θεός έχει τέτοια δύναμη και σήμερα, αρκετές χιλιάδες χρόνια αφότου είπε αυτά τα λόγια, ο άνθρωπος μπορεί ακόμα να βλέπει το ουράνιο τόξο που βγήκε από το στόμα του Θεού. Εξαιτίας αυτών των λόγων που ξεστόμισε ο Θεός, αυτό το πράγμα έμεινε αναλλοίωτο και αμετάβλητο μέχρι σήμερα. Κανένας δεν μπορεί να εξαφανίσει αυτό το ουράνιο τόξο, κανένας δεν μπορεί να αλλάξει τους νόμους του κι αυτό υπάρχει μόνο και μόνο εξαιτίας του λόγου του Θεού. Αυτή ακριβώς είναι η εξουσία του Θεού. «Ο Θεός κρατά τον λόγο Του κι ο λόγος Του θα πραγματοποιηθεί κι αυτό που θα πραγματοποιηθεί θα κρατήσει για πάντα». Αυτά τα λόγια είναι ξεκάθαρα εδώ κι αποτελούν ξεκάθαρο σημείο και χαρακτηριστικό της εξουσίας και της δύναμης του Θεού. Ένα τέτοιο σημείο ή χαρακτηριστικό δεν υπάρχει ούτε φαίνεται σε κανένα από τα δημιουργημένα όντα, ούτε φαίνεται σε κανένα από τα μη δημιουργημένα όντα. Είναι αποκλειστικότητα του μοναδικού Θεού και ξεχωρίζει την ταυτότητα και την ουσία που έχει μόνο ο Δημιουργός από αυτήν των πλασμάτων. Συγχρόνως, είναι ένα σημείο και ένα χαρακτηριστικό που εκτός από τον ίδιο τον Θεό, δεν μπορεί ποτέ να ξεπεραστεί από κανένα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο ον.

Η κατάρτιση της διαθήκης του Θεού με τον άνθρωπο ήταν μια πράξη μεγάλης σημασίας και μια πράξη με την οποία Εκείνος είχε σκοπό να επικοινωνήσει ένα γεγονός στον άνθρωπο και να ενημερώσει τον άνθρωπο για το θέλημά Του και για τον σκοπό αυτόν μεταχειρίστηκε μια μοναδική μέθοδο, χρησιμοποιώντας ένα ειδικό σημείο για να καταρτίσει μια διαθήκη με τον άνθρωπο, ένα σημείο που ήταν μια υπόσχεση της διαθήκης που είχε καταρτίσει με τον

άνθρωπο. Ήταν λοιπόν αυτή η κατάρτιση της διαθήκης ένα σπουδαίο γεγονός; Και πόσο σπουδαίο γεγονός ήταν; Αυτό ακριβώς είναι που κάνει τη διαθήκη τόσο ιδιαίτερη: Δεν είναι μια διαθήκη μεταξύ ενός ανθρώπου και κάποιου άλλου ή μιας ομάδας και μιας άλλης ή μιας χώρας και μιας άλλης, αλλά είναι μια διαθήκη μεταξύ του Δημιουργού κι ολόκληρης της ανθρωπότητας και θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι την ημέρα που ο Θεός θα καταργήσει όλα τα πράγματα. Ο εκτελεστής αυτής της διαθήκης είναι ο Δημιουργός και ο φύλακάς της είναι επίσης ο Δημιουργός. Εν συντομία, ολόκληρη η διαθήκη του ουράνιου τόξου που καταρτίσθηκε με τον άνθρωπο πραγματοποιήθηκε και επετεύχθη σύμφωνα με τον διάλογο μεταξύ του Δημιουργού και του ανθρώπου και έχει παραμείνει έτσι μέχρι σήμερα. Τι άλλο θα μπορούσαν να κάνουν τα πλάσματα εκτός από το να υποκύπτουν και να υπακούουν και να πιστεύουν και να εκτιμούν και να βλέπουν αυτοπροσώπως και να υμνούν την εξουσία του Δημιουργού; Επειδή κανένας άλλος πέρα από τον μοναδικό Θεό δεν έχει τη δύναμη να κάνει μια τέτοια διαθήκη. Η εμφάνιση του ουράνιου τόξου, ξανά και ξανά, αναγγέλλει στην ανθρωπότητα και εφιστά την προσοχή της στη διαθήκη μεταξύ του Δημιουργού και της ανθρωπότητας. Στις συνεχείς εμφανίσεις της διαθήκης μεταξύ του Δημιουργού και της ανθρωπότητας, εκείνο που αποδεικνύεται στην ανθρωπότητα δεν είναι ένα ουράνιο τόξο ή η ίδια η διαθήκη, αλλά η αμετάβλητη εξουσία του Δημιουργού. Η εμφάνιση του ουράνιου τόξου, ξανά και ξανά, αποδεικνύει τα τρομακτικά και θαυματουργά έργα του Δημιουργού σε κρυφά μέρη και συγχρόνως είναι μια ζωηρή αντανάκλαση της εξουσίας του Δημιουργού που δεν θα ξεθωριάσει ποτέ και δεν θα αλλάξει ποτέ. Δεν είναι αυτό η ένδειξη μιας άλλης πλευράς της μοναδικής εξουσίας του Δημιουργού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

538. Αφού διαβάσετε «ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γης» στη Γένεση 18:18, μπορείτε να νιώσετε την εξουσία του Θεού; Μπορείτε να αισθανθείτε πόσο εξαιρετικός είναι ο Δημιουργός; Μπορείτε να αισθανθείτε την υπεροχή του Δημιουργού; Τα λόγια του Θεού είναι συγκεκριμένα. Ο Θεός δεν λέει αυτά τα λόγια λόγω ή σαν έκφραση της βεβαιότητας την οποία έχει για την επιτυχία Του. Αντιθέτως, είναι λόγια που αποδεικνύουν την εξουσία της ομιλίας του Θεού κι είναι μια εντολή που εκπληρώνει τον λόγο του Θεού. Υπάρχουν εδώ δύο εκφράσεις στις οποίες θα πρέπει να δώσετε σημασία. Όταν ο Θεός λέγει «ο δε Αβραάμ θέλει

εξάπαντος γείνει έθνος μέγα και δυνατόν· και θέλουσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γης», υπάρχει κανένα στοιχείο ασάφειας σ' αυτά τα λόγια; Υπάρχει κανένα στοιχείο ανησυχίας; Υπάρχει κανένα στοιχείο φόβου; Λόγω των λέξεων «θέλει εξάπαντος» και «θέλουσιν» στην ομιλία του Θεού, αυτά τα στοιχεία που είναι χαρακτηριστικά του ανθρώπου και που τα βλέπει κανείς συχνά σ' αυτόν, δεν είχαν ποτέ καμία σχέση με τον Δημιουργό. Κανένας δεν θα τολμούσε να χρησιμοποιήσει τέτοια λόγια όταν εύχεται το καλό σε κάποιον, κανένας δεν θα τολμούσε να ευλογήσει κάποιον άλλον με ένα μεγάλο και σπουδαίο έθνος με τέτοια βεβαιότητα ή να υποσχεθεί ότι όλα τα έθνη στη γη θα ευλογηθούν από αυτόν. Όσο πιο βέβαια είναι τα λόγια του Θεού, τόσο πιο καλά αποδεικνύουν κάτι —και τι είναι αυτό το κάτι; Αποδεικνύουν ότι ο Θεός έχει τέτοια εξουσία, ότι η εξουσία Του μπορεί να κατορθώσει αυτά τα πράγματα κι ότι η εκπλήρωσή τους είναι αναπόφευκτη. Ο Θεός ήταν ενδόμυχα βέβαιος, χωρίς καμία επιφύλαξη, για όλες τις ευλογίες Του προς τον Αβραάμ. Επιπλέον, όλα αυτά θα πραγματοποιούνταν σύμφωνα με τον λόγο Του και καμία δύναμη δεν θα ήταν ικανή να αλλάξει, να εμποδίσει, να βλάψει ή να διαταράξει την εκπλήρωσή τους. Ανεξάρτητα από το τι συνέβη, τίποτα δεν θα μπορούσε να ακυρώσει ή να επηρεάσει την εκπλήρωση και την πραγματοποίηση του λόγου του Θεού. Αυτή είναι η απόλυτη ισχύς του λόγου που εκστομίστηκε από το στόμα του Δημιουργού και η εξουσία του Δημιουργού που δεν ανέχεται την άρνηση του ανθρώπου! Έχοντας διαβάσει αυτά τα λόγια, αμφιβάλεις ακόμα; Αυτά τα λόγια βγήκαν από το στόμα του Θεού και υπάρχει δύναμη, μεγαλοπρέπεια και εξουσία στον λόγο του Θεού. Τέτοια δύναμη και εξουσία και το αναπόφευκτο της εκπλήρωσης των γεγονότων είναι άπιαστα από οποιοδήποτε δημιουργημένο αλλά και μη δημιουργημένο πλάσμα κι αξεπέραστα από οποιοδήποτε δημιουργημένο αλλά και μη δημιουργημένο πλάσμα. Μόνο ο δημιουργός μπορεί να συνδιαλεχθεί με το ανθρώπινο είδος σε τέτοιο τόνο και τονισμό και τα γεγονότα έχουν αποδείξει ότι οι υποσχέσεις Του δεν είναι κούφια λόγια και επιπόλαιοι κομπασμοί, αλλά είναι η έκφραση της μοναδικής εξουσίας που δεν μπορεί να ξεπεράσει κανένας και κανένα πράγμα ή αντικείμενο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

539. Όταν ο Θεός είπε «θέλω πληθύνει το σπέρμα σου», αυτό ήταν ένα συμβόλαιο που ο Θεός συνήψε με τον Αβραάμ και όπως το συμβόλαιο του ουράνιου τόξου, θα εκπληρώνονταν στην αιωνιότητα, ήταν δε επίσης μια υπόσχεση από τον Θεό προς τον Αβραάμ. Μόνο ο Θεός

είναι αρμόδιος και ικανός να πραγματοποιήσει αυτήν την υπόσχεση. Ανεξάρτητα από το αν ο άνθρωπος το πιστεύει ή όχι, ανεξάρτητα από το αν ο άνθρωπος το δέχεται ή όχι και ανεξάρτητα από το πώς το βλέπει ο άνθρωπος και πώς το θεωρεί, όλο αυτό θα πραγματοποιηθεί κατά γράμμα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Ο λόγος του Θεού δεν θα διαφοροποιηθεί αν αλλάξουν οι άνθρωποι διάθεση ή ιδέες και δεν θα διαφοροποιηθεί εξαιτίας της αλλαγής σε κάποιον άνθρωπο, πράγμα ή αντικείμενο. Όλα τα πράγματα μπορεί να εξαφανιστούν, αλλά ο λόγος του Θεού θα παραμείνει ως έχει για πάντα. Αντιθέτως, η ημέρα που θα εξαφανιστούν τα πάντα είναι ακριβώς η μέρα που ο λόγος του Θεού θα έχει εκπληρωθεί εντελώς, επειδή Εκείνος είναι ο Δημιουργός και Εκείνος κατέχει την εξουσία του Δημιουργού και τη δύναμη του Δημιουργού, Εκείνος έχει τον έλεγχο όλων των πραγμάτων και όλης της δύναμης της ζωής. Εκείνος μπορεί να προκαλέσει τη δημιουργία εκ του μηδενός ή να μηδενίσει κάτι και Εκείνος ελέγχει τη μεταμόρφωση όλων των πραγμάτων από ζωντανά σε νεκρά κι έτσι για τον Θεό, τίποτε δεν θα ήταν απλούστερο από το να πολλαπλασιάσει το σπέρμα κάποιου. Αυτό στον άνθρωπο μοιάζει φαντασία, σαν ένα παραμύθι, αλλά για τον Θεό, αυτό που Εκείνος αποφασίζει να κάνει και υπόσχεται να κάνει δεν είναι φαντασία ούτε παραμύθι. Αντιθέτως είναι ένα γεγονός το οποίο ο Θεός έχει ήδη δει και είναι σίγουρο ότι αυτό θα πραγματοποιηθεί. Το αντιλαμβάνεστε αυτό; Αποδεικνύεται από τα γεγονότα ότι οι απόγονοι του Αβραάμ ήταν πολλοί; Και πόσο πολλοί; Τόσοι πολλοί όσα «τα άστρα του ουρανού και ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης» όπως είπε ο Θεός; Εξαπλώθηκαν σε όλα τα έθνη και σε όλες τις περιοχές, σε κάθε μέρος του κόσμου; Και τι ήταν εκείνο που έκανε το γεγονός αυτό να πραγματοποιηθεί; Πραγματοποιήθηκε από την εξουσία του λόγου του Θεού; Διότι αρκετές εκατοντάδες ή χιλιάδες χρόνια αφότου μίλησε ο Θεός, τα λόγια Του συνέχισαν να εκπληρώνονται και διαρκώς να γίνονται γεγονότα. Αυτή είναι η δύναμη του λόγου του Θεού και η απόδειξη της εξουσίας του Θεού. Όταν ο Θεός δημιούργησε όλα τα πράγματα στην αρχή, ο Θεός είπε γενηθήτω φως, και έγινε φως. Αυτό συνέβη πολύ γρήγορα, πραγματοποιήθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και δεν υπήρξε καμία καθυστέρηση στην πραγματοποίηση και την εκπλήρωσή του. Τα αποτελέσματα του λόγου του Θεού ήταν άμεσα. Και τα δύο ήταν μια εκδήλωση της εξουσίας του Θεού, αλλά όταν ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ, Εκείνος επέτρεψε στον άνθρωπο να δει μια άλλη πλευρά της ουσίας της εξουσίας του Θεού και επέτρεψε στον άνθρωπο να δει πόσο ανεκτίμητη είναι η εξουσία του

Δημιουργού και επιπλέον επέτρεψε στον άνθρωπο να δει μια πιο αληθινή, πιο υπέροχη πλευρά της εξουσίας του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

540. Αφότου ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ και τον Ιώβ, ο Θεός δεν έμεινε όπως ήταν, ούτε έβαλε τους αγγελιοφόρους Του να δουλεύουν ενώ Εκείνος περίμενε να δει το αποτέλεσμα. Αντιθέτως, μόλις ο Θεός εκστόμισε τον λόγο Του, με την καθοδήγηση της εξουσίας του Θεού, όλα τα πράγματα άρχισαν να συμμορφώνονται με το έργο που ήθελε ο Θεός να κάνει και φτιάχτηκαν οι άνθρωποι, τα πράγματα και τα αντικείμενα που ζήτησε ο Θεός. Που σημαίνει ότι μόλις τα λόγια εκστομίστηκαν από το στόμα του Θεού, η εξουσία του Θεού άρχισε να ασκείται σε όλη τη γη και Εκείνος καθόρισε μια σειρά για να πραγματοποιήσει και να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του προς τον Αβραάμ και τον Ιώβ, κάνοντας επίσης και όλα τα κατάλληλα σχέδια και προετοιμασίες για όλα όσα χρειαζόταν για το κάθε βήμα και το κάθε βασικό στάδιο που προγραμμάτισε να επιτελέσει. Εκείνον τον καιρό δεν κατηύθυνε μόνο τους αγγελιοφόρους Του, αλλά και όλα τα πράγματα που Εκείνος είχε δημιουργήσει. Που σημαίνει ότι τα όρια μέσα στα οποία εξασκούνταν η εξουσία του Θεού δεν συμπεριλάμβανε μόνο τους αγγελιοφόρους, αλλά και όλα τα πράγματα που διευθετούσε για να συμμορφώνονται με το έργο που ήθελε να κάνει. Αυτός ήταν ο ιδιαίτερος τρόπος με τον οποίο εξασκούνταν η εξουσία του Θεού. Στις φαντασιώσεις σας, κάποιοι μπορεί να έχουν την παρακάτω αντίληψη για την εξουσία του Θεού: ο Θεός έχει εξουσία και ο Θεός έχει δύναμη κι έτσι ο Θεός δεν έχει παρά να παραμείνει στον τρίτο ουρανό, ή δεν έχει παρά να παραμείνει σε ένα σταθερό μέρος και δεν χρειάζεται να κάνει κάποιο ιδιαίτερο έργο, κι ολόκληρο το έργο Του ολοκληρώνεται στη σκέψη Του. Μερικοί μπορεί επίσης να πιστεύουν ότι παρότι ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ, ο Θεός δεν χρειάστηκε να κάνει τίποτα και ήταν αρκετό για Εκείνον απλώς να εκφράσει τον λόγο Του. Αληθινά αυτό είναι που συνέβη; Όχι βέβαια! Παρότι ο Θεός κατέχει εξουσία και δύναμη, η εξουσία Του είναι αληθινή και πραγματική, δεν είναι κενή. Η αυθεντικότητα και η πραγματικότητα της εξουσίας και της δύναμης του Θεού σταδιακά αποκαλύπτονται και περιέχονται στη δημιουργία όλων των πραγμάτων και στην κυριαρχία επί όλων των πραγμάτων και στη διαδικασία με την οποία κυβερνά και διαχειρίζεται την ανθρωπότητα. Κάθε μέθοδος, κάθε προοπτική και κάθε λεπτομέρεια της κυριαρχίας του Θεού στην ανθρωπότητα και σε όλα τα πράγματα και όλο το

έργο που επιτέλεσε, καθώς και η κατανόησή Του για όλα τα πράγματα —στην κυριολεξία αποδεικνύουν όλα ότι η εξουσία και η δύναμη του Θεού δεν είναι κούφιες λέξεις. Η εξουσία και η δύναμή Του αναδεικνύονται και αποκαλύπτονται συνεχώς και σε όλα τα πράγματα. Αυτές οι εκδηλώσεις και αποκαλύψεις μιλούν για την πραγματική ύπαρξη της εξουσίας του Θεού, διότι Εκείνος χρησιμοποιεί την εξουσία και τη δύναμή Του για να συνεχίσει το έργο Του και να προστάζει όλα τα πράγματα και να κυβερνά όλα τα πράγματα κάθε στιγμή, και η δύναμη και η εξουσία Του δεν μπορεί να αντικατασταθούν από τους αγγέλους ή τους αγγελιοφόρους του Θεού. Ο Θεός αποφάσισε τι ευλογίες θα έδινε στον Αβραάμ και στον Ιώβ —αυτό εξαρτιόνταν από τον Θεό. Παρότι οι αγγελιοφόροι του Θεού επισκέφτηκαν προσωπικά τον Αβραάμ και τον Ιώβ, έπραξαν κατ' εντολή του Θεού και υπό την εξουσία του Θεού και επίσης υπό την κυριαρχία του Θεού. Παρότι ο άνθρωπος βλέπει τους αγγελιοφόρους του Θεού να επισκέπτονται τον Αβραάμ και δεν έχει καμία μαρτυρία στις καταγραφές της Βίβλου ότι ο Ιεχωβά Θεός προσωπικά έχει κάνει κάτι, ο μόνος που αληθινά ασκεί δύναμη και εξουσία είναι ο ίδιος ο Θεός και αυτό δεν επιδέχεται καμία αμφιβολία από κανέναν άνθρωπο! Παρότι έχεις δει ότι οι άγγελοι και οι αγγελιοφόροι έχουν μεγάλη δύναμη και έχουν κάνει θαύματα ή έχουν κάνει κάποια πράγματα κατά παραγγελία του Θεού, οι πράξεις τους είναι μόνο για λόγους ολοκλήρωσης της παραγγελίας του Θεού και σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν ένδειξη της εξουσίας του Θεού —επειδή κανένας άνθρωπος ή αντικείμενο δεν έχει και δεν διαθέτει την εξουσία του Δημιουργού για να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και να τα κυβερνήσει. Κι έτσι κανένας άνθρωπος και κανένα πράγμα δεν μπορεί να ασκήσει ή να αναδείξει την εξουσία του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

541. Μπορούσε ο Θεός να κάνει κάτι για να αποδείξει την ίδια Του την ταυτότητα; Για τον Θεό, αυτό ήταν παιχνιδάκι· ήταν πανεύκολο. Μπορούσε να κάνει κάτι οπουδήποτε, οποτεδήποτε, για να αποδείξει την ταυτότητα και την ουσία Του, ωστόσο ο Θεός έκανε τα πράγματα με τον δικό Του τρόπο —με σχέδιο και με βήματα. Δεν ενεργούσε αδιακρίτως, αντιθέτως έψαχνε την κατάλληλη στιγμή και την κατάλληλη ευκαιρία για να κάνει κάτι που θα επέτρεπε στον άνθρωπο να δει, κάτι που ήταν πραγματικά εμποτισμένο με νόημα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, Εκείνος αποδείκνυε την εξουσία και την ταυτότητά Του. Οπότε, μπορούσε η ανάσταση του Λαζάρου να αποδείξει την ταυτότητα του Κυρίου Ιησού; Ας εξετάσουμε αυτή

τη Γραφική περικοπή: «Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. Και εξήλθεν ο τεθνηκώς. [...]» Όταν το έκανε αυτό ο Κύριος Ιησούς, είπε μονάχα ένα πράγμα: «Λάζαρε, ελθέ έξω». Τότε ο Λάζαρος εξήλθε από τον τάφο του· αυτό επετεύχθη χάρη σε μόνο μια κουβέντα από το στόμα του Κυρίου. Κατά την περίοδο αυτή, ο Κύριος Ιησούς δεν έστησε κάποιο θυσιαστήριο, ούτε και εκτέλεσε άλλες ενέργειες. Είπε μόνο ένα πράγμα. Θα το λέγαμε θαύμα ή προσταγή; Ή μήπως ήταν κάποιου είδους μαγεία; Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πως θα μπορούσε να ονομαστεί θαύμα, ενώ, αν το δείτε από σύγχρονη οπτική, ασφαλώς και πάλι θα μπορούσατε να το αποκαλέσετε θαύμα. Ωστόσο, σίγουρα δε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ξόρκι που επαναφέρει μια ψυχή στη ζωή, ενώ, σε καμία περίπτωση δεν είναι μαγεία. Είναι ορθό να ειπωθεί πως το θαύμα αυτό ήταν η πιο φυσιολογική, μικρούτσικη επίδειξη της εξουσίας του Δημιουργού. Αυτή είναι η εξουσία και η ικανότητα του Θεού. Ο Θεός έχει την εξουσία να κάνει κάποιον να πεθάνει, να κάνει την ψυχή του να αφήσει το σώμα του και να επιστρέψει στον Άδη ή όπου πρέπει να πάει. Το πότε πεθαίνει κάποιος και το πού πηγαίνει μετά θάνατον, καθορίζονται από τον Θεό. Μπορεί να τα κάνει αυτά οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Δεν περιορίζεται από ανθρώπους, γεγονότα, αντικείμενα ή από τον χώρο και τον τόπο. Αν Αυτός θέλει να το κάνει, μπορεί να το κάνει, επειδή τα πάντα και όλα τα ζωντανά όντα βρίσκονται υπό τη διακυβέρνησή Του, και τα πάντα πολλαπλασιάζονται, υπάρχουν και χάνονται μέσω του λόγου Του και της εξουσίας Του. Μπορεί να αναστήσει κάποιον νεκρό κι αυτό είναι επίσης κάτι που μπορεί να κάνει οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Αυτή είναι η εξουσία που μόνο ο Δημιουργός κατέχει.

Όταν ο Κύριος Ιησούς έκανε κάτι όπως το να κάνει τον Λάζαρο να επιστρέψει από τον τάφο, ο στόχος Του ήταν να αποδείξει στους ανθρώπους, να δείξει στον Σατανά και να γνωστοποιήσει και στους δύο πως τα πάντα της ανθρωπότητας, η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας, καθορίζονται από τον Θεό και πως, παρόλο που Αυτός είχε ενσαρκωθεί, παρέμενε, όπως πάντα, στη διοίκηση του φυσικού κόσμου που είναι ορατός, όπως και του πνευματικού κόσμου που δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι. Αυτό ήταν για να γνωστοποιήσει στους ανθρώπους και στον Σατανά, πως τα πάντα της ανθρωπότητας δεν είναι υπό τη διοίκηση του Σατανά. Αυτή ήταν μια αποκάλυψη και μια εκδήλωση της εξουσίας του Θεού, όπως και ήταν ένας τρόπος να στείλει ο Θεός ένα μήνυμα στα πάντα, πως η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας βρίσκονται στα χέρια του Θεού. Η ανάσταση του Λαζάρου από τον Κύριο

Ιησού —αυτού του είδους η προσέγγιση ήταν ένας από τους τρόπους του Δημιουργού για να διδάξει και να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα. Ήταν μια απτή ενέργεια, στην οποία χρησιμοποίησε την ικανότητα και την εξουσία Του για να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα και να φροντίσει τους ανθρώπους. Ήταν ένας τρόπος χωρίς λόγια για να επιτρέψει ο Δημιουργός στην ανθρωπότητα να δει πως η αλήθεια ήταν πως Αυτός ήταν ο επικεφαλής των πάντων. Ήταν ένας τρόπος για να πει στην ανθρωπότητα, μέσω πρακτικών ενεργειών, πως δεν υπάρχει άλλη σωτηρία, παρά αυτή μέσω Αυτού. Αυτό το είδος των σιωπηλών μέσων για την καθοδήγηση της ανθρωπότητας από Αυτόν, διαρκεί για πάντα, είναι ανεξίτηλο, και έφερε στις καρδιές των ανθρώπων μια κατάπληξη και μια διαφώτιση που δεν μπορούν να ξεθωριάσουν ποτέ. Η ανάσταση του Λαζάρου δόξασε τον Θεό —αυτό έχει βαθύ αντίκτυπο σε κάθε ακόλουθο του Θεού. Παγιώνει σταθερά σε κάθε άνθρωπο που κατανοεί βαθιά το γεγονός αυτό, την κατανόηση και το όραμα πως μόνο ο Θεός μπορεί να διοικεί τη ζωή και τον θάνατο της ανθρωπότητας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

542. Από τη στιγμή που έρχεσαι σ' αυτόν τον κόσμο κλαίγοντας, αρχίζεις να εκτελείς το καθήκον σου. Υιοθετείς τον ρόλο σου στο σχέδιο του Θεού και με τη χειροτονία του Θεού. Ξεκινάς το ταξίδι της ζωής. Όποιο και αν είναι το παρελθόν σου και όποιο ταξίδι και αν απλώνεται μπροστά σου, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την ενορχήστρωση και τη ρύθμιση που ο Ουρανός επιφυλάσσει, και κανείς δεν έχει τον έλεγχο του πεπρωμένου του, διότι μόνον Εκείνος που κυβερνάει όλη την πλάση είναι ικανός για ένα τέτοιο έργο. Από την ημέρα που άρχισε να υπάρχει ο άνθρωπος, ο Θεός ήταν σταθερός στο έργο Του, διαχειριζόμενος αυτό το σύμπαν και κατευθύνοντας την αλλαγή και την πορεία όλων των πραγμάτων. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος λαμβάνει ήσυχα και εν αγνοία του την τροφή της γλυκύτητας και της βροχής και της δροσιάς από τον Θεό. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος ζει εν αγνοία του κάτω από την ενορχήστρωση του χεριού του Θεού. Η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου κρατιούνται από το χέρι του Θεού και όλη η ζωή του ανθρώπου γίνεται αντιληπτή στα μάτια του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν το πιστεύεις ή όχι αυτό, ο καθένας και όλα τα πράγματα, ζωντανά ή νεκρά, θα αλλάξουν, θα μετατραπούν, θα ανανεωθούν και θα

εξαφανιστούν σύμφωνα με τις σκέψεις του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός κυβερνάει τα πάντα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

543. Αν η γέννηση κάποιου είχε προκαθοριστεί από την προηγούμενη ζωή του, τότε ο θάνατός του σηματοδοτεί το τέλος αυτής της μοίρας. Αν η γέννηση κάποιου είναι η αρχή της αποστολής του σ' αυτή τη ζωή, τότε ο θάνατός του σηματοδοτεί το τέλος αυτής της αποστολής. Εφόσον ο Δημιουργός έχει προσδιορίσει ένα σταθερό σύνολο συνθηκών για τη γέννηση κάποιου, είναι αυτονόητο πως έχει επίσης διευθετήσει και ένα σταθερό σύνολο συνθηκών για τον θάνατό του. Με άλλα λόγια, κανείς δεν γεννιέται τυχαία, κανενός ο θάνατος δεν είναι απροσδόκητος, ενώ η γέννηση και ο θάνατος συνδέονται απαραίτητα με την προηγούμενη και την παρούσα ζωή κάποιου. Οι συνθήκες της γέννησης και του θανάτου κάποιου προαποφασίζονται και οι δύο από τον Δημιουργό· αυτό είναι το πεπρωμένο ενός ανθρώπου, η μοίρα του. Όπως και με τη γέννηση κάποιου, ο θάνατος κάθε ανθρώπου θα λάβει χώρα υπό διαφορετικό σύνολο ειδικών συνθηκών, γι' αυτό και ποικίλλει η διάρκεια ζωής των ανθρώπων και υπάρχουν διαφορετικοί τρόποι και χρόνοι θανάτου. Μερικοί άνθρωποι είναι δυνατοί και γεροί, κι όμως πεθαίνουν πρόωρα· άλλοι είναι αδύναμοι και ασθενικοί, κι όμως ζουν μέχρι τα γεράματα και αποβιώνουν γαλήνια. Μερικοί πεθαίνουν από μη φυσικά αίτια και άλλοι από φυσικά. Οι ζωές μερικών φτάνουν στο τέλος τους μακριά από το σπίτι τους, ενώ άλλοι κλείνουν τα μάτια τους για τελευταία φορά με τα αγαπημένα τους πρόσωπα στο πλευρό τους. Μερικοί άνθρωποι πεθαίνουν στον αέρα, άλλοι κάτω από τη γη. Μερικοί βυθίζονται κάτω από το νερό, άλλοι χάνονται σε καταστροφές. Μερικοί πεθαίνουν το πρωί, άλλοι το βράδυ... Όλοι θέλουν μια επιφανή γέννηση, μια λαμπρή ζωή και έναν ένδοξο θάνατο, αλλά κανείς δεν μπορεί να υπερβεί την ίδια του τη μοίρα, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την κυριαρχία του Δημιουργού. Αυτή είναι η ανθρώπινη μοίρα. Ο άνθρωπος μπορεί να καταστρώνει κάθε λογής σχέδια για το μέλλον του, αλλά κανείς δεν μπορεί να σχεδιάσει τον τρόπο και τον χρόνο της γέννησής του και της αναχώρησής του από τον κόσμο. Παρόλο που οι άνθρωποι κάνουν ό,τι μπορούν για να αποφύγουν και να αντισταθούν στην έλευση του θανάτου, εν αγνοία τους ο θάνατος πλησιάζει σιωπηλά. Κανείς δεν γνωρίζει πότε ή πώς θα πεθάνει, πόσο μάλλον πού θα συμβεί. Προφανώς, δεν είναι η ανθρωπότητα αυτή

που κρατά τη δύναμη της ζωής και του θανάτου, ούτε κάποιο ον στον φυσικό κόσμο, αλλά ο Δημιουργός, η εξουσία του οποίου είναι μοναδική. Η ζωή και ο θάνατος της ανθρωπότητας δεν είναι το προϊόν κάποιου νόμου του φυσικού κόσμου, αλλά μια συνέπεια της κυριαρχίας της εξουσίας του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

544. Υπό την εξουσία του Θεού, κάθε άνθρωπος ενεργά ή παθητικά δέχεται την κυριαρχία και τις διευθετήσεις Του και, όσο κι αν αγωνίζεται κανείς κατά τη διάρκεια της ζωής του, σε όσα στραβά μονοπάτια κι αν βαδίσει, στο τέλος, θα επιστρέψει στην τροχιά της μοίρας την οποία έχει σχεδιάσει γι' αυτόν ο Δημιουργός. Αυτό είναι το ανυπέρβλητο στοιχείο της εξουσίας του Δημιουργού, ο τρόπος με τον οποίο η εξουσία Του ελέγχει και κυβερνά το σύμπαν. Είναι αυτό το ανυπέρβλητο στοιχείο, αυτή η μορφή ελέγχου και διακυβέρνησης, που έχουν την ευθύνη των νόμων που υπαγορεύουν τις ζωές των πάντων, που επιτρέπουν στους ανθρώπους να μετενσαρκώνονται ξανά και ξανά δίχως παρέμβαση, που κάνουν τον κόσμο να γυρίζει ομαλά και να κινείται προς τα εμπρός, κάθε μέρα, κάθε χρόνο. Ἐχετε γίνει μάρτυρες όλων αυτών των γεγονότων και τα κατανοείτε, είτε επιφανειακά, είτε σε βάθος· το βάθος της κατανόησής σας εξαρτάται από την εμπειρία και τη γνώση σας για την αλήθεια, και τη γνώση σας για τον Θεό. Από το πόσο καλά γνωρίζεις την πραγματικότητα της αλήθειας, το πόσο έχεις δοκιμάσει τον λόγο του Θεού και το πόσο καλά γνωρίζεις την υπόσταση και τη διάθεση του Θεού, αντικατοπτρίζεται το βάθος της κατανόησής σου για την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού. Η ύπαρξη της κυριαρχίας και των διευθετήσεων του Θεού, εξαρτάται από το αν τα ανθρώπινα όντα υποτάσσονται σ' αυτές; Το γεγονός πως ο Θεός κατέχει την εξουσία αυτή, καθορίζεται από τον αν η ανθρωπότητα υποτάσσεται σε αυτήν; Η εξουσία του Θεού υπάρχει ασχέτως των περιστάσεων· σε κάθε περίπτωση, ο Θεός υπαγορεύει και διευθετεί κάθε ανθρώπινη μοίρα και τα πάντα, σύμφωνα με τις σκέψεις Του, με τις επιθυμίες Του. Αυτό δεν θα αλλάξει επειδή αλλάζουν οι άνθρωποι, δεν εξαρτάται από το θέλημα του ανθρώπου και δεν μπορεί να τροποποιηθεί από αλλαγές στον χρόνο, τον χώρο και τη γεωγραφία, γιατί η εξουσία του Θεού είναι η ίδια Του η υπόσταση. Το αν ο άνθρωπος είναι ικανός να γνωρίσει και να δεχθεί την κυριαρχία του Θεού και το αν ο άνθρωπος είναι ικανός να υποταχθεί σ' αυτήν, δεν αλλάζουν στο ελάχιστο το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα. Με άλλα λόγια, όποια στάση κι αν διατηρεί ο άνθρωπος προς την

κυριαρχία του Θεού, πολύ απλά δεν μπορεί να αλλάξει το γεγονός πως ο Θεός έχει την κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα και στα πάντα. Ακόμη κι αν δεν υποτάσσεσαι στην κυριαρχία του Θεού, Αυτός και πάλι κυβερνά τη μοίρα σου· ακόμη κι αν δεν γνωρίζεις την κυριαρχία Του, η εξουσία Του εξακολουθεί να υφίσταται. Η εξουσία του Θεού και το γεγονός της κυριαρχίας του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα δεν εξαρτώνται από την ανθρώπινη θέληση και δεν αλλάζουν σύμφωνα με τις προτιμήσεις και τις επιλογές του ανθρώπου. Η εξουσία του Θεού βρίσκεται παντού, κάθε ώρα, κάθε στιγμή. Αν ο ουρανός και η γη έπαυαν να υπάρχουν, η εξουσία Του ποτέ δεν θα έπαυε να υπάρχει, γιατί Αυτός είναι ο Θεός ο ίδιος, κατέχει τη μοναδική εξουσία, και η εξουσία Του δεν περιστέλλεται ή περιορίζεται από ανθρώπους, γεγονότα ή πράγματα, ούτε από τον χώρο ή τη γεωγραφία. Ανά πάσα ώρα και στιγμή, ο Θεός ασκεί την εξουσία Του, δείχνει τη δύναμή Του, συνεχίζει το έργο της διαχείρισής Του, όπως πάντα· ανά πάσα ώρα και στιγμή, Αυτός εξουσιάζει τα πάντα, φροντίζει τα πάντα, ενορχηστρώνει τα πάντα, όπως έκανε πάντοτε. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Είναι γεγονός· είναι η αμετάβλητη αλήθεια από αμνημονεύτων χρόνων!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

545. Οι αλήθειες που αφορούν την εξουσία του Θεού είναι αλήθειες που κάθε άνθρωπος πρέπει να βλέπει με σοβαρότητα, πρέπει να δοκιμάζει και να κατανοεί με την καρδιά του· γιατί οι αλήθειες αυτές επηρεάζουν τη ζωή κάθε ανθρώπου, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον κάθε ανθρώπου, τις κρίσιμες καμπές που πρέπει να περάσει κάθε άνθρωπος στη ζωή, τη γνώση του ανθρώπου για την κυριαρχία του Θεού και τη στάση με την οποία πρέπει να αντιμετωπίζει την εξουσία του Θεού και, φυσικά, τον τελικό προορισμό κάθε ανθρώπου. Έτσι, η γνώση και η κατανόησή τους απαιτούν την ενέργεια μιας ζωής. Όταν πάρεις την εξουσία του Θεού στα σοβαρά, όταν δεχθείς την κυριαρχία του Θεού, σταδιακά θα συνειδητοποιήσεις και θα καταλάβεις πως η εξουσία του Θεού υπάρχει πραγματικά. Ωστόσο, αν δεν αναγνωρίσεις ποτέ την εξουσία του Θεού και δεν δεχθείς ποτέ την κυριαρχία Του, τότε, όσα χρόνια κι αν ζήσεις, δεν θα αποκτήσεις την παραμικρή γνώση για την κυριαρχία του Θεού. Αν δεν γνωρίζεις και κατανοείς πραγματικά την εξουσία του Θεού, τότε, όταν φτάσεις στο τέλος του δρόμου, ακόμα κι αν πιστεύεις στον Θεό για δεκαετίες, δεν θα έχεις τίποτα να δείξεις από τη ζωή σου και η γνώση σου για την κυριαρχία του Θεού επί της ανθρώπινης μοίρας θα είναι, αναπόφευκτα, μηδενική. Αυτό δεν είναι πολύ θλιβερό; Επομένως, όσο μακριά κι αν έχεις

βαδίσει στη ζωή, όσο χρονών κι αν είσαι τώρα, όσο μακρύ κι αν είναι το υπόλοιπο ταξίδι σου, πρέπει πρώτα να αναγνωρίσεις την εξουσία του Θεού, να την πάρεις στα σοβαρά και να δεχθείς το γεγονός πως ο Θεός είναι ο μοναδικός σου Άρχοντας. Η απόκτηση σαφούς, ακριβούς γνώσης και κατανόησης αυτών των αληθειών σχετικά με την κυριαρχία του Θεού πάνω στην ανθρώπινη μοίρα, είναι υποχρεωτικό μάθημα για όλους, είναι το κλειδί για τη γνώση της ανθρώπινης ζωής και της απόκτησης της αλήθειας, είναι βασικό μάθημα ζωής για τη γνώση του Θεού που αντιμετωπίζουν όλοι κάθε μέρα, που κανείς δεν μπορεί να αποφύγει. Αν κάποιος από εσάς θέλει να κάνει παρακάμψεις για να φτάσει σ' αυτόν τον στόχο, τότε σου λέω πως αυτό είναι αδύνατον! Αν θέλεις να ξεφύγεις από την κυριαρχία του Θεού, τότε αυτό είναι ακόμα πιο αδύνατον! Ο Θεός είναι ο μόνος Κύριος του ανθρώπου, ο Θεός είναι ο μόνος Άρχοντας της ανθρώπινης μοίρας, έτσι είναι αδύνατον ο άνθρωπος να υπαγορεύσει τη μοίρα του, αδύνατον να την υπερβεί. Όσο σπουδαίες ικανότητες κι αν έχει κάποιος, δεν μπορεί να επηρεάσει, πόσο μάλλον, να ενορχηστρώσει, να διευθετήσει, να ελέγξει ή να αλλάξει τη μοίρα των άλλων. Μόνο ο μοναδικός Θεός ο ίδιος υπαγορεύει τα πάντα για τον άνθρωπο, γιατί μόνο Αυτός κατέχει τη μοναδική εξουσία που έχει κυριαρχία πάνω στην ανθρώπινη μοίρα· έτσι, μόνο ο Δημιουργός είναι ο μοναδικός Άρχοντας του ανθρώπου. Η εξουσία του Θεού έχει κυριαρχία, όχι μόνο επί της δημιουργημένης ανθρωπότητας, αλλά και επί των μη δημιουργημένων όντων που δεν μπορεί να δει κανένας άνθρωπος, επί των άστρων, επί του σύμπαντος. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός, ένα γεγονός που υπάρχει πραγματικά, που κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν μπορεί να αλλάξει. Αν κάποιος από εσάς είναι ακόμα δυσαρεστημένος με το πώς έχουν τα πράγματα, πιστεύοντας πως έχει κάποια ειδική δεξιότητα ή ικανότητα και νομίζοντας πως μπορεί ακόμα να σταθεί τυχερός και να αλλάξει τις παρούσες συνθήκες ή αλλιώς να ξεφύγει από αυτές· αν προσπαθήσεις να αλλάξεις τη μοίρα σου μέσα από ανθρώπινη προσπάθεια και έτσι ξεχωρίσεις από τους άλλους και κερδίσεις δόξα και πλούτη, τότε σου λέω πως δυσκολεύεις τα πράγματα για σένα, πας γυρεύοντας για μπελάδες, σκάβεις τον ίδιο σου τον λάκκο! Μια μέρα, αργά ή γρήγορα, θα ανακαλύψεις πως έκανες τη λάθος επιλογή, πως οι προσπάθειές σου ήταν χαμένος κόπος. Η φιλοδοξία σου, η επιθυμία σου να αγωνίζεσαι ενάντια στη μοίρα και η ίδια η εξωφρενική σου διαγωγή, θα σε οδηγήσουν σε έναν δρόμο δίχως επιστροφή και θα πληρώσεις μεγάλο τίμημα γι' αυτό. Παρόλο που τώρα δεν βλέπεις τη σοβαρότητα της συνέπειας, καθώς βιώνεις και εκτιμάς όλο και βαθύτερα την αλήθεια ότι ο Θεός είναι ο Άρχοντας της ανθρώπινης μοίρας, θα

συνειδητοποιήσεις σιγά-σιγά για τι μιλάω σήμερα, καθώς και τις πραγματικές του επιπτώσεις. Το αν έχεις πραγματικά καρδιά και πνεύμα, και το αν είσαι άνθρωπος που αγαπά την αλήθεια, εξαρτώνται από το είδος της στάσης που διατηρείς απέναντι στην κυριαρχία του Θεού και την αλήθεια. Φυσικά, αυτό καθορίζει και το αν μπορείς να γνωρίσεις και να κατανοήσεις πραγματικά την εξουσία του Θεού. Αν ποτέ στη ζωή σου δεν έχεις αισθανθεί την κυριαρχία και τις διευθετήσεις του Θεού, πόσο μάλλον να έχεις αναγνωρίσει και δεχθεί την εξουσία του Θεού, τότε δεν θα έχεις απολύτως καμία αξία και θα είσαι, αναμφίβολα, το αντικείμενο της απέχθειας και της απόρριψης του Θεού, εξαιτίας του μονοπατιού που πήρες και της επιλογής που έκανες. Ωστόσο, εκείνοι που, στο έργο του Θεού, μπορούν να δεχθούν τη δοκιμασία Του, να δεχθούν την κυριαρχία Του, να υποταχθούν στην εξουσία Του και να αποκτήσουν, σταδιακά, αληθινή εμπειρία του λόγου Του, θα έχουν αποκτήσει αληθινή γνώση της εξουσίας του Θεού, αληθινή κατανόηση της κυριαρχίας Του και θα έχουν υποταχθεί πραγματικά στον Δημιουργό. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι θα έχουν σωθεί πραγματικά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

546. Ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο, δημιούργησε αυτήν την ανθρωπότητα, και επιπροσθέτως ήταν ο αρχιτέκτονας της αρχαίας ελληνικής κουλτούρας και του ανθρώπινου πολιτισμού. Μόνο ο Θεός παρηγορεί αυτήν την ανθρωπότητα, και μόνο ο Θεός ενδιαφέρεται γι' αυτήν την ανθρωπότητα μέρα και νύχτα. Η ανθρώπινη ανάπτυξη και πρόοδος είναι αδιαχώριστη από την κυριαρχία του Θεού, ενώ η ιστορία και το μέλλον της ανθρωπότητας είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με τα σχέδια του Θεού. Αν είσαι πραγματικός χριστιανός, τότε σίγουρα θα πιστεύεις ότι η άνοδος κι η πτώση οποιασδήποτε χώρας ή έθνους πραγματοποιείται σύμφωνα με τα σχέδια του Θεού. Μόνο ο Θεός ξέρει την μοίρα μίας χώρας ή έθνους, και μόνο ο Θεός ελέγχει την πορεία αυτής της ανθρωπότητας. Αν η ανθρωπότητα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, αν μια χώρα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, τότε ο άνθρωπος πρέπει να υποκλιθεί στον Θεό με λατρεία, να μετανοήσει και να εξομολογηθεί μπροστά στον Θεό, διαφορετικά η μοίρα κι ο προορισμός του ανθρώπου θα καταλήξουν αναπόφευκτα σε καταστροφή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

547. Η μοίρα της ανθρωπότητας και η μοίρα του σύμπαντος είναι στενά συνυφασμένες με την κυριαρχία του Δημιουργού, άρρηκτα συνδεδεμένες με τις ενορχηστρώσεις του Δημιουργού· στο τέλος, δεν μπορούν να διαχωριστούν από την εξουσία του Δημιουργού. Μέσα από τους νόμους για τα πάντα, ο άνθρωπος κατανοεί την ενορχήστρωση και την κυριαρχία του Δημιουργού· μέσα από τους κανόνες επιβίωσης, αντιλαμβάνεται τη διακυβέρνηση του Δημιουργού· από τη μοίρα των πάντων, εξάγει συμπεράσματα για τους τρόπους με τους οποίους ο Δημιουργός ασκεί την κυριαρχία Του και τον έλεγχό Του πάνω τους· τέλος, στους κύκλους ζωής των ανθρώπινων όντων και των πάντων, ο άνθρωπος δοκιμάζει πραγματικά τις ενορχηστρώσεις και τις διευθετήσεις του Δημιουργού για τα πάντα και τα ζωντανά όντα, και βλέπει πραγματικά πώς αυτές οι ενορχηστρώσεις και οι διευθετήσεις αντικαθιστούν όλους τους επίγειους νόμους, κανόνες και θεσμούς, όλες τις άλλες ενέργειες και δυνάμεις. Υπό το πρίσμα αυτό, η ανθρωπότητα αναγκάζεται να αναγνωρίσει πως κανένα δημιούργημα δεν μπορεί να παραβεί την κυριαρχία του Δημιουργού και πως καμία δύναμη δεν μπορεί να επέμβει ή να τροποποιήσει τα γεγονότα και τα πράγματα που έχουν προκαθοριστεί από τον Δημιουργό. Είναι υπό τους θεϊκούς αυτούς νόμους και κανόνες που ζουν και πολλαπλασιάζονται, επί γενεές γενεών, οι άνθρωποι και τα πάντα. Αυτή δεν είναι η πραγματική προσωποποίηση της εξουσίας του Δημιουργού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

548. Παρότι ο Θεός κατέχει εξουσία και δύναμη, είναι πολύ αυστηρός και οι πράξεις Του διακατέχονται από αρχές και παραμένει πιστός στον λόγο Του. Η αυστηρότητά Του και οι αρχές που διέπουν τις πράξεις Του, αποδεικνύουν το απρόσβλητο του Δημιουργού και το ανυπέρβλητο της εξουσίας του Δημιουργού. Παρότι έχει την υπέρτατη εξουσία και όλα τα πράγματα είναι υπό το κράτος Του και παρότι έχει τη δύναμη να κυβερνά όλα τα πράγματα, ο Θεός ποτέ δεν έβλαψε και ούτε αναστάτωσε το σχέδιό Του και κάθε φορά που ασκεί την εξουσία Του ακολουθεί πιστά τις δικές Του αρχές και τηρεί επακριβώς ό,τι έχει πει και ακολουθεί τα βήματα και τους στόχους του σχεδίου Του. Είναι αυτονόητο ότι όλα τα πράγματα που κυβερνούνται από τον Θεό υπακούουν επίσης στις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας του Θεού και κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν εξαιρείται από τις ρυθμίσεις της εξουσίας Του, ούτε μπορεί να αλλάξει τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Στα μάτια του Θεού οι ευλογημένοι λαμβάνουν την καλή τύχη που προκαλεί η

εξουσία Του και οι καταραμένοι τιμωρούνται από την εξουσία του Θεού. Κάτω από την κυριαρχία της εξουσίας του Θεού, κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν εξαιρείται από την άσκηση της εξουσίας Του, ούτε μπορεί να αλλάξει τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Η εξουσία του Δημιουργού δεν αλλάζει εξαιτίας κάποιας αλλαγής σε οτιδήποτε και ομοίως οι αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του δεν αλλάζουν για κανένα λόγο. Στη γη και στον ουρανό μπορεί να συμβούν μεγάλες αναταραχές, αλλά η εξουσία του Δημιουργού δεν θα αλλάξει. Όλα τα πράγματα μπορεί να εξαφανιστούν, αλλά η εξουσία του Δημιουργού δεν θα εξαφανιστεί ποτέ. Αυτή είναι η ουσία της αμετάβλητης και απρόσβλητης εξουσίας του Δημιουργού και αυτή είναι η ίδια η μοναδικότητα του Δημιουργού!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

549. Ο Σατανάς δεν τόλμησε ποτέ να καταστρατηγήσει την εξουσία του Θεού και επιπλέον, πάντα άκουγε πολύ προσεκτικά και υπάκουε στις εντολές και στα συγκεκριμένα προστάγματα του Θεού, μην τολμώντας ποτέ να τα αψηφήσει και βεβαίως μην τολμώντας ποτέ να αλλάξει μόνος του καμία από τις εντολές του Θεού. Αυτά είναι τα όρια που έθεσε ο Θεός στον Σατανά κι ο Σατανάς δεν τόλμησε ποτέ να ξεπεράσει αυτά τα όρια. Αυτό δεν είναι η δύναμη της εξουσίας του Θεού; Αυτό δεν είναι μια μαρτυρία της εξουσίας του Θεού; Ο Σατανάς καταλαβαίνει πολύ καλύτερα από τον άνθρωπο πώς να συμπεριφέρεται απέναντι στον Θεό και πώς να θεωρεί τον Θεό κι έτσι, στον πνευματικό κόσμο, ο Σατανάς βλέπει ξεκάθαρα το κύρος και την εξουσία του Θεού και μπορεί πολύ καλά να εκτιμήσει τη δύναμη της εξουσίας του Θεού και τις αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας Του. Δεν τολμά καθόλου να τις παραβλέψει, ούτε τολμά να τις παραβεί με κανένα τρόπο ή να κάνει κάτι που θα καταστρατηγήσει την εξουσία του Θεού και δεν τολμά με κανένα τρόπο να αμφισβητήσει την οργή του Θεού. Παρότι η φύση του είναι κακή και αλαζονική, ο Σατανάς δεν έχει τολμήσει ποτέ να ξεπεράσει τα όρια και τους περιορισμούς που του θέτει ο Θεός. Για εκατομμύρια χρόνια έχει παραμείνει αυστηρά μέσα σ' αυτά τα όρια, έχει τηρήσει την κάθε διαταγή και εντολή του Θεού και ποτέ δεν έχει τολμήσει να ξεπεράσει το όριο. Παρότι μοχθηρός, ο Σατανάς είναι πολύ σοφότερος από τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Γνωρίζει την ταυτότητα του Δημιουργού και γνωρίζει τα όριά του. Από τις «πειθήνιες» πράξεις του Σατανά, φαίνεται ότι η εξουσία και η δύναμη του Θεού είναι ουράνια διατάγματα που δεν μπορούν να καταστρατηγηθούν από τον Σατανά και ότι ακριβώς λόγω της μοναδικότητας και

της εξουσίας του Θεού, όλα τα πράγματα αλλάζουν και πολλαπλασιάζονται με τάξη, ότι η ανθρωπότητα μπορεί να ζει και να πολλαπλασιάζεται μέσα στα πλαίσια που έθεσε ο Θεός, χωρίς να υπάρχει άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί να διαταράξει αυτήν την τάξη ούτε άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί να αλλάξει αυτόν τον νόμο —επειδή όλα προέρχονται από τα χέρια του Δημιουργού κι από την τάξη και την εξουσία του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

550. Η ιδιάζουσα ταυτότητα του Σατανά έχει κάνει κάποιους ανθρώπους να δείχνουν μεγάλο ενδιαφέρον για τις εκδηλώσεις του σε διάφορες μορφές. Υπάρχουν μάλιστα πολλοί ανόητοι άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο Σατανάς διαθέτει κι εκείνος εξουσία, όπως και ο Θεός, επειδή ο Σατανάς μπορεί να κάνει θαύματα και μπορεί να κάνει πράγματα που είναι αδύνατον να κάνουν οι άνθρωποι. Κι έτσι, πέρα από το να λατρεύουν τον Θεό, οι άνθρωποι κρατούν ένα μέρος στην καρδιά τους για τον Σατανά και φτάνουν στο σημείο να λατρεύουν τον Σατανά όπως τον Θεό. Αυτοί οι άνθρωποι είναι και αξιολύπητοι και απεχθείς. Είναι αξιολύπητοι εξαιτίας της άγνοιάς τους και απεχθείς επειδή είναι αιρετικοί και έχουν έμφυτη μοχθηρή φύση. Σ' αυτό το σημείο πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να σας πληροφορήσω για το τι είναι η εξουσία, τι συμβολίζει, και τι αντιπροσωπεύει. Γενικά μιλώντας, ο ίδιος ο Θεός είναι η εξουσία, η εξουσία Του συμβολίζει την υπεροχή και την ουσία του Θεού και η εξουσία του ίδιου του Θεού αντιπροσωπεύει το κύρος και την ταυτότητα του Θεού. Σε ποια περίπτωση λοιπόν, τολμά να πει ο Σατανάς ότι αυτός ο ίδιος είναι ο Θεός; Τολμά να πει ο Σατανάς ότι αυτός δημιούργησε όλα τα πράγματα και ότι κυριαρχεί σε όλα; Βεβαίως δεν τολμά! Διότι αυτός είναι ανίκανος να δημιουργήσει όλα τα πράγματα. Μέχρι τώρα, δεν έχει φτιάξει τίποτε απ' ό,τι έχει δημιουργήσει ο Θεός και δεν έχει δημιουργήσει ποτέ τίποτε που να είναι έμψυχο. Επειδή δεν διαθέτει την εξουσία του Θεού, ποτέ δεν θα μπορέσει να αποκτήσει το κύρος και την ταυτότητα του Θεού και αυτό καθορίζεται από την ουσία του. Έχει την ίδια δύναμη με τον Θεό; Βεβαίως δεν την έχει! Πώς ονομάζουμε τις πράξεις του Σατανά και τα θαύματα που κάνει; Είναι δύναμη; Μπορούμε να τα πούμε εξουσία; Όχι βέβαια! Ο Σατανάς οδηγεί το ρεύμα της διαφθοράς και ενοχλεί, βλάπτει και εμποδίζει κάθε πλευρά του έργου του Θεού. Τα τελευταία αρκετές χιλιάδες χρόνια, εκτός από το να διαφθείρει και να βλάπτει την ανθρωπότητα και να παρασύρει και να πλανεύει τον άνθρωπο προς τη διαφθορά και την

άρνηση του Θεού, έτσι ώστε ο άνθρωπος να πορεύεται προς τη σκοτεινή κοιλάδα του θανάτου, έχει κάνει τίποτε ο Σατανάς που να αξίζει και την παραμικρή μνεία, το παραμικρό εγκώμιο ή έπαινο από τον άνθρωπο; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη θα είχε διαφθαρεί η ανθρωπότητα απ' αυτόν; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη θα είχε βλαφτεί η ανθρωπότητα απ' αυτόν; Αν ο Σατανάς είχε εξουσία και δύναμη, θα είχε εγκαταλείψει η ανθρωπότητα τον Θεό και θα έκλινε προς τον θάνατο; Εφόσον ο Σατανάς δεν έχει ούτε εξουσία ούτε δύναμη, τι πρέπει να συμπεράνουμε για την ουσία όλων των πράξεών του; Υπάρχουν κάποιοι που ερμηνεύουν ό,τι κάνει ο Σατανάς ως απλά τεχνάσματα, ωστόσο εγώ πιστεύω ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν είναι τόσο κατάλληλη. Είναι οι μοχθηρές του ενέργειες που διαφθείρουν την ανθρωπότητα απλά τεχνάσματα; Η μοχθηρή δύναμη με την οποία ο Σατανάς έβλαψε τον Ιώβ και η λυσσαλέα επιθυμία να τον βλάψει και να τον ρημάξει δεν θα μπορούσαν ποτέ να επιτευχθούν με απλά τεχνάσματα. Κοιτάζοντας πίσω, βλέπουμε ότι σε μια στιγμή, τα κοπάδια και οι αγέλες του Ιώβ σκορπίστηκαν πέρα για πέρα στους λόφους και στα βουνά και εξαφανίστηκαν. Μέσα σε μια στιγμή, η μεγάλη περιουσία του Ιώβ εξαφανίστηκε. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί μ' ένα απλό τέχνασμα; Η φύση όλων των πράξεων του Σατανά αντιστοιχεί και ταιριάζει με αρνητικά χαρακτηριστικά, όπως η πρόκληση ζημιών, η παρεμπόδιση, η καταστροφή, η βλάβη, το κακό, η μοχθηρία και το σκοτάδι κι έτσι η εμφάνιση όλων αυτών που είναι άδικα και κακά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τις πράξεις του Σατανά και είναι αχώριστα από τη μοχθηρή φύση του Σατανά. Ανεξάρτητα από το πόσο «δυνατός» είναι ο Σατανάς, ανεξάρτητα από το πόσο θρασύς και φιλόδοξος είναι, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη ικανότητα έχει να προξενεί ζημιές, ανεξάρτητα από το πόσο ευρείας κλίμακας είναι οι τεχνικές που χρησιμοποιεί για να διαφθείρει και να παρασύρει τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το πόσο έξυπνα είναι τα κόλπα και τα σχέδια με τα οποία τρομοκρατεί τον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το πόσο ευμετάβλητη είναι η μορφή του, ποτέ δεν μπόρεσε να δημιουργήσει ούτε ένα έμψυχο ον, ποτέ δεν μπόρεσε να θέσει νόμους και κανόνες για την ύπαρξη όλων των πραγμάτων και ποτέ δεν μπόρεσε να κυβερνήσει ή να ελέγξει κανένα αντικείμενο, είτε έμψυχο ή άψυχο. Στο σύμπαν και στο στερέωμα, δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο που να έχει γεννηθεί από τον Σατανά, ή που να υπάρχει εξαιτίας του. Δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος ή αντικείμενο που αυτός κυβερνά ή ελέγχει. Αντιθέτως, ο Σατανάς όχι μόνο είναι αναγκασμένος να ζει υπό την κυριαρχία του Θεού, αλλά και πρέπει να

υπακούει όλες τις εντολές και τις προσταγές του Θεού. Χωρίς την άδεια του Θεού, είναι δύσκολο για τον Σατανά να ακουμπήσει ακόμα και μια σταγόνα νερό ή έναν κόκκο άμμου πάνω στη γη. Χωρίς την άδεια του Θεού, ο Σατανάς δεν μπορεί ούτε να κινήσει τα μυρμήγκια πάνω στη γη —πόσο μάλλον τους ανθρώπους, που δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Στα μάτια του Θεού, ο Σατανάς είναι κατώτερος και από τα κρινάκια στο βουνό, τα πουλιά που πετούν στον αέρα, τα ψάρια στη θάλασσα και τις κάμπιες στη γη. Ο ρόλος του περιορίζεται στο να υπηρετεί όλα τα πράγματα, να δουλεύει για την ανθρωπότητα και να υπηρετεί το έργο του Θεού και το σχέδιο διαχείρισής Του. Ανεξάρτητα από τη μοχθηρότητα της φύσης του και τη διαβολικότητα της ουσίας του, το μόνο πράγμα που μπορεί να κάνει είναι να συμμορφώνεται υπάκουα με το καθήκον του: δηλαδή να υπηρετεί τον Θεό και να αποτελεί ένα αντιθετικό στοιχείο προς τον Θεό. Αυτή είναι η ουσία και η θέση του Σατανά. Η ουσία του δεν συνδέεται με τη ζωή, δεν συνδέεται με τη δύναμη και δεν συνδέεται με την εξουσία. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα παιγνίδι στα χέρια του Θεού, μια απλή μηχανή που υπηρετεί τον Θεό!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

551. Παρότι ο Σατανάς έβλεπε πάντοτε τον Ιώβ ζηλόφθονα, χωρίς την άδεια του Θεού δεν θα τολμούσε να αγγίξει ούτε μια τρίχα από το κεφάλι του. Παρότι αυτός είναι έμφυτα κακός και σκληρός, αφότου ο Θεός του έδωσε την εντολή Του, ο Σατανάς δεν είχε άλλη επιλογή από το να συμμορφωθεί με την προσταγή του Θεού. Κι έτσι, παρόλο που ο Σατανάς ήταν τόσο τρελαμένος σαν τον λύκο ανάμεσα στα πρόβατα όταν συνάντησε τον Ιώβ, δεν τολμούσε να ξεχάσει τα όρια που του έθεσε ο Θεός, δεν τολμούσε να παραβιάσει τις εντολές του Θεού και ό,τι κι αν έκανε, ο Σατανάς δεν τολμούσε να παρεκκλίνει από τις αρχές και τα όρια του λόγου του Θεού —δεν είναι αυτό γεγονός; Από αυτό φαίνεται ότι ο Σατανάς δεν τολμά να παραβεί τίποτε από τον λόγο του Ιεχωβά Θεού. Για τον Σατανά, κάθε λέξη από το στόμα του Θεού είναι μια εντολή κι ένας επουράνιος νόμος και μια έκφραση της εξουσίας του Θεού —επειδή πίσω από την κάθε λέξη του Θεού υπάρχει και η ανάγνωση της τιμωρίας εκείνων που παραβιάζουν τις εντολές του Θεού και εκείνων που είναι ανυπάκουοι και αντιτίθενται στους επουράνιους νόμους. Ο Σατανάς ξεκάθαρα γνωρίζει ότι αν παραβιάσει τις εντολές του Θεού, θα πρέπει να δεχτεί τις συνέπειες της καταστρατήγησης της εξουσίας του Θεού και της αντίθεσης στους επουράνιους νόμους. Και ποιες είναι αυτές οι επιπτώσεις; Είναι

βεβαίως αυτονόητο ότι είναι η τιμωρία του από τον Θεό. Οι πράξεις του Σατανά προς τον Ιώβ ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος της διαφθοράς του ανθρώπου απ' αυτόν, και όταν ο Σατανάς τα έκανε αυτά, τα όρια του Θεού και οι εντολές Του προς τον Σατανά ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος των αρχών που διέπουν καθετί που κάνει αυτός. Επιπλέον, ο ρόλος και η θέση του Σατανά σ' αυτό το θέμα ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος του ρόλου και της θέσης του Σατανά, σε σχέση με το έργο της διαχείρισης του Θεού και η ολοκληρωτική υπακοή του Σατανά στον Θεό όταν έβαζε σε πειρασμό τον Ιώβ ήταν απλώς ένας μικρόκοσμος του πώς ο Σατανάς δεν τολμούσε να αντιτεθεί ούτε στο ελάχιστο στο έργο της διαχείρισης του Θεού. Τι είδος προειδοποίησης σας δίνουν αυτοί οι μικρόκοσμοι; Ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, συμπεριλαμβανομένου και του Σατανά, δεν υπάρχει άνθρωπος ή πράγμα που μπορεί να καταστρατηγήσει τους επουράνιους νόμους και τα διατάγματα του Δημιουργού, και κανένας άνθρωπος ούτε κανένα πράγμα που τολμά να παραβιάσει αυτούς τους επουράνιους νόμους και τα διατάγματα, επειδή κανένας άνθρωπος και κανένα πράγμα δεν μπορεί να αλλάξει ή να αποφύγει την τιμωρία του Δημιουργού προς εκείνους που δεν τα υπακούν. Μόνο ο Δημιουργός μπορεί να θεσπίσει επουράνιους νόμους και διατάγματα, μόνο ο Δημιουργός έχει τη δύναμη να τα θέσει σε ισχύ και μόνο η δύναμη του Δημιουργού δεν μπορεί να καταστρατηγηθεί από κανέναν και από τίποτε. Αυτή είναι η μοναδική εξουσία του Δημιουργού, αυτή η εξουσία είναι υπέρτατη όλων κι έτσι είναι αδύνατον να πούμε ότι «ο Θεός είναι ο μέγιστος και ο Σατανάς νούμερο δύο». Εκτός από τον Δημιουργό που κατέχει τη μοναδική εξουσία, δεν υπάρχει άλλος Θεός!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

552. Ο Σατανάς διαφθείρει την ανθρωπότητα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Έχει κάνει ανυπολόγιστο κακό, έχει καταδολιεύσει γενεές επί γενεών και έχει διαπράξει ειδεχθή εγκλήματα στον κόσμο. Έχει κακομεταχειριστεί τον άνθρωπο, τον έχει παραπλανήσει, έχει δελεάσει τον άνθρωπο για να αντιτεθεί στον Θεό και έχει κάνει μοχθηρές πράξεις που έχουν αναστατώσει και ζημιώσει το σχέδιο διαχείρισης του Θεού, ξανά και ξανά. Ωστόσο, με την εξουσία του Θεού, όλα τα πράγματα και οι ζώντες οργανισμοί συνεχίζουν να ακολουθούν τις οδηγίες και τους νόμους του Θεού. Σε σχέση με την εξουσία του Θεού, η μοχθηρή φύση του Σατανά και η σφοδρότητά του είναι τόσο άσχημες, τόσο σιχαμένες και τόσο αξιοκαταφρόνητες και τόσο τιποτένιες και τόσο ευπρόσβλητες. Παρότι ο Σατανάς

κυκλοφορεί ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα που έχει δημιουργήσει ο Θεός, δεν είναι ικανός να επιφέρει την παραμικρή αλλαγή στους ανθρώπους, στα πράγματα και στα αντικείμενα που προστάζονται από τον Θεό. Έχουν περάσει αρκετές χιλιάδες χρόνια και η ανθρωπότητα ακόμα χαίρεται το φως και τον αέρα που τους δόθηκε από τον Θεό και συνεχίζουν να αναπνέουν από την ανάσα του ίδιου του Θεού, συνεχίζουν να χαίρονται τα λουλούδια, τα πουλιά, τα ψάρια και τα έντομα που δημιούργησε ο Θεός και χαίρονται όλα τα πράγματα που τους παρέχει ο Θεός. Η μέρα και η νύχτα συνεχίζουν να αντικαθιστούν η μία την άλλη. Οι τέσσερεις εποχές εναλλάσσονται ως συνήθως. Οι χήνες που πετούν στον ουρανό μεταναστεύουν τον χειμώνα και πάλι επιστρέφουν την επόμενη άνοιξη. Τα ψάρια στο νερό δεν φεύγουν από τα ποτάμια και τις λίμνες —από το σπίτι τους. Τα τζιτζίκια στη γη τραγουδούν ακατάπαυστα το καλοκαίρι, οι γρύλοι στο χορτάρι σιγομουρμουρίζουν απαλά παρέα με τον άνεμο το φθινόπωρο, οι χήνες μαζεύονται σε κοπάδια ενώ οι αετοί παραμένουν μοναχικοί. Οι αγέλες των λιονταριών συντηρούνται με το κυνήγι. Τα ελάφια δεν ξεστρατίζουν από το γρασίδι και τα λουλούδια... Κάθε είδος ζωντανού οργανισμού ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα αναχωρεί και επιστρέφει, και πάλι αναχωρεί και ένα εκατομμύριο αλλαγές συντελούνται στο δευτερόλεπτο —αλλά εκείνο που δεν αλλάζει είναι τα ένστικτά τους και οι νόμοι της επιβίωσης. Όλα ζουν με τη μέριμνα και τη θρέψη του Θεού και κανένας δεν μπορεί ν' αλλάξει τα ένστικτά τους και ούτε κανείς μπορεί να τους χαλάσει τους νόμους της επιβίωσης. Παρότι η ανθρωπότητα που ζει ανάμεσα σ' όλα τα πράγματα έχει διαφθαρεί και παραπλανηθεί από τον Σατανά, ο άνθρωπος ακόμα δεν κατάφερε να απέχει από το νερό που δημιούργησε ο Θεός και από τον αέρα που δημιούργησε ο Θεός και απ' όλα τα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, και ο άνθρωπος συνεχίζει να ζει και να πολλαπλασιάζεται στον χώρο αυτόν που δημιούργησε ο Θεός. Τα ένστικτα της ανθρωπότητας δεν έχουν αλλάξει. Ο άνθρωπος συνεχίζει να εξαρτάται από τα μάτια του για να βλέπει, από τ' αυτιά του για ν' ακούει, από το μυαλό του για να σκέφτεται, από την καρδιά του για να καταλαβαίνει, από τα πόδια του για να περπατά, από τα χέρια του για να εργάζεται και ούτω καθεξής. Όλα τα ένστικτα που δόθηκαν από τον Θεό στον άνθρωπο για να μπορέσει να δεχθεί την προσφορά του Θεού παραμένουν απαράλλαχτα, η ικανότητα του ανθρώπου να συνεργάζεται με τον Θεό δεν έχει αλλάξει, η ικανότητα των ανθρώπων να εκπληρώνουν τα καθήκοντα ενός δημιουργημένου όντος δεν έχει αλλάξει, οι πνευματικές ανάγκες της ανθρωπότητας δεν έχουν αλλάξει, η επιθυμία της ανθρωπότητας να βρει τις ρίζες της δεν έχει αλλάξει και δεν έχει

αλλάξει και η λαχτάρα της ανθρωπότητας να σωθεί από τον Δημιουργό. Αυτές είναι οι παρούσες συνθήκες των ανθρώπων, που ζουν υπό την εξουσία του Θεού και που έχουν υποστεί την ανελέητη καταστροφή του Σατανά. Παρότι η ανθρωπότητα έχει υποστεί την καταδυνάστευση του Σατανά και δεν είναι πλέον ο Αδάμ και η Εύα της αρχής της δημιουργίας, αλλά έχει πάρα πολλά πράγματα ανταγωνιστικά με τον Θεό, όπως η γνώση, η φαντασία, οι απόψεις και ούτω καθεξής, και είναι γεμάτη από τη διεφθαρμένη σατανική διάθεση, στα μάτια του Θεού η ανθρωπότητα είναι πάντοτε η ίδια ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε. Η ανθρωπότητα ακόμα κυβερνάται και ενορχηστρώνεται από τον Θεό και ζει στην πορεία που καθόρισε ο Θεός και γι' αυτό, στα μάτια του Θεού, η ανθρωπότητα που έχει διαφθαρεί από τον Σατανά απλώς είναι καλυμμένη με βρομιά, μ' ένα στομάχι που γουργουρίζει, είναι νωχελική, έχει μια μνήμη που δεν είναι όσο καλή ήταν κάποτε, λίγο γερασμένη —αλλά όλες οι λειτουργίες και τα ένστικτα του ανθρώπου είναι εντελώς άφθαρτα. Αυτή είναι η ανθρωπότητα που προτίθεται ο Θεός να σώσει. Μόλις αυτή η ανθρωπότητα ακούσει το κέλευσμα του Δημιουργού και τη φωνή του Δημιουργού, θα σηκωθεί και θα τρέξει να εντοπίσει την πηγή αυτής της φωνής. Μόλις αυτή η ανθρωπότητα δει τη μορφή του Δημιουργού, ο άνθρωπος θα πάψει να προσέχει οτιδήποτε άλλο και θα τα εγκαταλείψει όλα για ν' αφοσιωθεί στον Θεό και θα προσφέρει και τη ζωή του ακόμα για Εκείνον. Όταν η καρδιά του ανθρώπου καταλάβει τον από καρδιάς λόγο του Δημιουργού, ο άνθρωπος θα απαρνηθεί τον Σατανά και θα συνταχθεί με τον Δημιουργό. Όταν ο άνθρωπος ξεπλύνει εντελώς τη βρομιά από πάνω του και για μια ακόμη φορά δεχθεί την πρόνοια και την τροφή του Θεού, τότε η μνήμη του ανθρώπου θα αποκατασταθεί και τότε ο άνθρωπος θα έχει αληθινά επιστρέψει στην κυριαρχία του Δημιουργού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

553. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να μιμηθεί την εξουσία του Θεού και δεν μπορεί να υποδυθεί την ταυτότητα και την υπόσταση του Θεού. Παρότι μπορείς να μιμηθείς τον τόνο με τον οποίο μιλάει ο Θεός, δεν μπορείς να μιμηθείς την ουσία του Θεού. Παρότι μπορείς να πάρεις τη θέση του Θεού και να Τον υποδυθείς, ποτέ δεν θα μπορέσεις να κάνεις αυτό που προτίθεται να κάνει ο Θεός και ποτέ δεν θα μπορέσεις να διοικήσεις και να δώσεις εντολές σε όλα τα πράγματα. Στα μάτια του Θεού θα είσαι για πάντα ένα μικρό πλάσμα κι ανεξάρτητα από το πόσο σπουδαίες είναι οι ικανότητες και οι δεξιότητές σου κι ανεξάρτητα από τα

χαρίσματα σου, η ύπαρξη είναι ολόκληρη υπό την κυριαρχία του Δημιουργού. Παρόλο που είσαι σε θέση να πεις μερικά άγρια λόγια, αυτό ούτε δείχνει ότι έχεις την ουσία του Δημιουργού, ούτε εκφράζει το ότι διαθέτεις την εξουσία του Δημιουργού. Η εξουσία και η δύναμη του Θεού είναι η ουσία του ίδιου του Θεού. Είναι κάτι που ούτε μαθαίνεται, ούτε μπορεί να προστεθεί εξωτερικά, αλλά είναι η έμφυτη ουσία του ίδιου του Θεού. Κι έτσι, η σχέση μεταξύ του Δημιουργού και των δημιουργημάτων δεν μπορεί να αλλάξει ποτέ. Όντας ένα από τα δημιουργήματα, ο άνθρωπος πρέπει να κρατά τη θέση του και να συμπεριφέρεται με συνείδηση και αίσθηση καθήκοντος και να διαφυλάσσει αυτό που του έχει εμπιστευτεί ο Δημιουργός. Κι ο άνθρωπος πρέπει να συμπεριφέρεται πάντα σωστά και να μην κάνει πράγματα που ξεπερνούν το εύρος των δυνατοτήτων του ή που είναι δυσάρεστα για τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να προσπαθεί να είναι σπουδαίος ή ξεχωριστός ή πάνω από τους άλλους, ούτε να προσπαθεί να γίνει Θεός. Αυτά είναι που δεν πρέπει να επιθυμεί ο άνθρωπος. Το να προσπαθεί κάποιος να γίνει σπουδαίος ή ξεχωριστός, είναι γελοίο. Το να ζητά να γίνει Θεός είναι ακόμη χειρότερο. Είναι αηδιαστικό και ποταπό. Εκείνο που είναι αξιέπαινο και που θα έπρεπε να ενδιαφέρει περισσότερο από οτιδήποτε τα δημιουργήματα, είναι να γίνουν αληθινά δημιουργήματα. Αυτός θα πρέπει να είναι ο μοναδικός στόχος τον οποίον όλοι οι άνθρωποι θα έπρεπε να προσπαθούν να πετύχουν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Β) Σχετικά με τη δίκαιη διάθεση του Θεού

554. Στο τελικό έργο Του που αφορά την ολοκλήρωση της εποχής, η διάθεση του Θεού χαρακτηρίζεται από παίδευση και κρίση, κατά την οποία αποκαλύπτει όλα όσα είναι άδικα προκειμένου να κρίνει δημοσίως όλους τους λαούς και να οδηγήσει στην τελείωση όσους Τον αγαπούν με ειλικρινή καρδιά. Μόνο μια τέτοια διάθεση μπορεί να φέρει την εποχή στο τέλος της. Οι έσχατες ημέρες έχουν ήδη καταφτάσει. Τα πάντα στην κτίση θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους και θα χωριστούν σε διαφορετικές κατηγορίες με βάση τη φύση τους. Αυτή είναι η στιγμή που ο Θεός αποκαλύπτει την έκβαση και τον προορισμό της

ανθρωπότητας. Εάν οι άνθρωποι δεν υποβληθούν σε παίδευση και κρίση, τότε δεν θα υπάρχει τρόπος να εκτεθεί η ανυπακοή και η αδικία τους. Μόνο μέσω παίδευσης και κρίσης μπορεί να αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης. Ο άνθρωπος δείχνει το αληθινό του πρόσωπο μόνο όταν παιδεύεται και κρίνεται. Το κακό θα ταξινομηθεί με το κακό, το καλό με το καλό και όλοι οι άνθρωποι θα διαχωριστούν σύμφωνα με το είδος τους. Μέσω της παίδευσης και της κρίσης θα αποκαλυφθεί η έκβαση όλης της κτίσης, έτσι ώστε να τιμωρηθούν οι κακοί και να ανταμειφθούν οι καλοί, και όλοι οι άνθρωποι να υπαχθούν στο κράτος του Θεού. Όλο αυτό το έργο πρέπει να επιτευχθεί μέσω της δίκαιης παίδευσης και κρίσης. Επειδή η διαφθορά του ανθρώπου έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της και η ανυπακοή του γίνεται όλο και πιο έντονη, μόνο η δίκαιη διάθεση του Θεού —μια διάθεση η οποία συνίσταται κυρίως από παίδευση και κρίση και αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών— μπορεί να μεταμορφώσει και να ολοκληρώσει πλήρως τον άνθρωπο. Μόνο αυτή η διάθεση μπορεί να εκθέσει το κακό και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να τιμωρήσει αυστηρά όλους τους άδικους. Επομένως, μια τέτοια διάθεση έχει εποχική σημασία, και η αποκάλυψη και η έκθεση της διάθεσής Του εκδηλώνονται χάριν του έργου κάθε νέας εποχής. Δεν ισχύει ότι ο Θεός αποκαλύπτει τη διάθεσή Του αυθαίρετα και άνευ σημασίας. Αν υποτεθεί ότι, αποκαλύπτοντας την έκβαση του ανθρώπου κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, ο Θεός παραχωρούσε και πάλι στον άνθρωπο απεριόριστη ευσπλαχνία και αγάπη και συνέχιζε να είναι στοργικός απέναντί του, χωρίς να υποβάλλει τον άνθρωπο σε δίκαιη κρίση, αλλά, αντιθέτως, δείχνοντάς του ανοχή, υπομονή και συγχώρεση, και δίνοντάς του άφεση αμαρτιών όσο σοβαρές κι αν ήταν οι αμαρτίες του, χωρίς ίχνος δίκαιης κρίσης, τότε πότε θα ολοκληρωνόταν όλη η διαχείριση του Θεού; Πότε θα μπορούσε μια τέτοια διάθεση να οδηγήσει τους ανθρώπους στον κατάλληλο προορισμό της ανθρωπότητας; Πάρε για παράδειγμα έναν δικαστή που είναι μονίμως στοργικός, έναν δικαστή με καλοσυνάτο πρόσωπο και τρυφερή καρδιά. Αγαπά τους ανθρώπους ανεξάρτητα από τα εγκλήματα που μπορεί να έχουν διαπράξει και είναι στοργικός και επιεικής μαζί τους, όποιοι κι αν είναι. Σε αυτήν την περίπτωση, πότε θα μπορέσει να καταλήξει σε μια δίκαιη ετυμηγορία; Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, μόνο η δίκαιη κρίση μπορεί να διαχωρίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με το είδος τους και να φέρει τον άνθρωπο σε μια νέα σφαίρα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ολόκληρη η εποχή φτάνει στο τέλος της μέσω της δίκαιης διάθεσης της κρίσης και της παίδευσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το όραμα του έργου του Θεού (3)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

555. Το όνομά Μου θα διαδοθεί από σπίτι σε σπίτι, σε όλα τα έθνη και προς όλες τις κατευθύνσεις, και θα το φωνάζουν τα στόματα τόσο των ενηλίκων όσο και των παιδιών σε όλον τον σύμπαν κόσμο· αυτή είναι μια απόλυτη αλήθεια. Είμαι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος και, επιπλέον, είμαι η μία και μοναδική θεϊκή υπόσταση. Ακόμη περισσότερο, Εγώ, η ολότητα της σάρκας, είμαι η απόλυτη εκδήλωση του Θεού. Οποιοσδήποτε τολμά να μη Με σέβεται, οποιοσδήποτε τολμά να εκδηλώνει αντίσταση με το βλέμμα του και οποιοσδήποτε τολμά να εκφέρει λόγια απείθειας εναντίον Μου, σίγουρα θα πεθάνει από τις κατάρες και την οργή Μου (θα υπάρξουν κατάρες λόγω της οργής Μου). Επιπλέον, οποιοσδήποτε τολμά να μη Μου είναι πιστός ή να μη Μου δείχνει υιική ευσέβεια, και οποιοσδήποτε τολμά να προσπαθεί να Με ξεγελάσει, σίγουρα θα πεθάνει από το μίσος Μου. Η δικαιοσύνη, η μεγαλοπρέπεια και η κρίση Μου θα διαρκέσουν αιωνίως. Αρχικά, ήμουν στοργικός και ελεήμων, αλλά αυτή δεν είναι η διάθεση της πλήρους θεϊκής φύσης Μου· μόνο η δικαιοσύνη, η μεγαλοπρέπεια και η κρίση συνθέτουν τη διάθεσή Μου, του ίδιου του πλήρους Θεού. Κατά τη διάρκεια της Εποχής της Χάριτος, ήμουν στοργικός και ελεήμων. Λόγω του έργου που είχα να περατώσω, διέθετα στοργική καλοσύνη και έλεος· στη συνέχεια, ωστόσο, δεν υπήρχε πλέον ανάγκη για τέτοια πράγματα (κι αυτά δεν έχουν υπάρξει από τότε). Τα πάντα είναι δικαιοσύνη, μεγαλοπρέπεια και κρίση, και αυτή είναι η πλήρης διάθεση της κανονικής ανθρώπινης φύσης Μου σε συνδυασμό με την πλήρη θεϊκή φύση Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 79» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

556. Για να κατανοήσει κανείς τη δίκαιη διάθεση του Θεού, πρέπει πρώτα να κατανοήσει τα συναισθήματα του Θεού: τι μισεί, τι απεχθάνεται, τι αγαπά, σε ποιον δείχνει ανοχή και έλεος και σε τι είδους άνθρωπο δίνει αυτό το έλεος. Αυτό είναι σημαντικό σημείο για να γνωρίζετε. Επιπλέον, πρέπει κανείς να κατανοήσει πως όσο στοργικός κι αν είναι ο Θεός, όσο έλεος και αγάπη κι αν έχει για τους ανθρώπους, ο Θεός δεν ανέχεται από κανέναν να υβρίζει το κύρος και τη θέση Του, ούτε ανέχεται από κανέναν να υβρίζει την αξιοπρέπειά Του. Παρόλο που ο Θεός αγαπά τους ανθρώπους, δεν τους παραχαϊδεύει. Δίνει στους ανθρώπους την αγάπη Του, το έλεός Του και τη μακροθυμία Του, αλλά ποτέ δεν τους έχει κάνει τα

χατίρια· έχει τις αρχές Του και τα όριά Του. Ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίο έχεις νιώσει την αγάπη του Θεού μέσα σου, ανεξάρτητα από το πόσο βαθιά είναι αυτή η αγάπη, ποτέ δεν πρέπει να φέρεσαι στον Θεό όπως θα φερόσουν σε κάποιον άλλο άνθρωπο. Ενώ αληθεύει πως ο Θεός φέρεται στους ανθρώπους σαν να είναι κοντά Του, αν ένας άνθρωπος βλέπει τον Θεό σαν έναν άλλο άνθρωπο, σαν να είναι απλώς ένα ακόμα ον της κτίσης, σαν έναν φίλο ή ένα αντικείμενο λατρείας, ο Θεός θα κρύψει το πρόσωπό Του απ' αυτόν και θα τον απαρνηθεί. Αυτή είναι η διάθεσή Του, και οι άνθρωποι δεν πρέπει να αντιμετωπίζουν αυτό το θέμα απερίσκεπτα. Επομένως, υπάρχει συχνή αναφορά στη διάθεση του Θεού στον λόγο Του: Δεν έχει σημασία σε πόσους δρόμους έχεις ταξιδέψει, πόσο έργο έχεις εκτελέσει ή πόσα έχεις υπομείνει, τη στιγμή που θα υβρίσεις τη διάθεση του Θεού, θα το ανταποδώσει στον καθένα σας βάσει του τι έχετε κάνει. Αυτό σημαίνει πως ο Θεός θεωρεί τους ανθρώπους κοντά Του, αλλά οι άνθρωποι δεν πρέπει να φέρονται στον Θεό σαν κάποιο φίλο ή συγγενή. Μη βλέπεις τον Θεό σαν το φιλαράκι σου. Όση αγάπη κι αν έχεις δεχθεί απ' Αυτόν, όση μακροθυμία κι αν σου έχει δώσει, ποτέ δεν πρέπει να φέρεσαι στον Θεό μόνο σαν φίλο. Αυτή είναι η δίκαιη διάθεση του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ζ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

557. Η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού προς την ύβριν είναι η αποκλειστικά δική Του ουσία· η οργή του Θεού είναι η αποκλειστικά δική Του διάθεση· η μεγαλοπρέπεια του Θεού είναι η αποκλειστικά δική Του ουσία. Η αρχή πίσω από την οργή του Θεού καταδεικνύει την ταυτότητα και τη θέση που κατέχει μόνο Εκείνος. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε ότι αποτελεί και σύμβολο της ουσίας του ίδιου του μοναδικού Θεού. Η διάθεση του Θεού είναι η δική Του έμφυτη ουσία. Δεν αλλάζει καθόλου με το πέρασμα του χρόνου, ούτε μεταβάλλεται όποτε αλλάζει η τοποθεσία. Η έμφυτη διάθεσή του είναι η εγγενής ουσία Του. Ανεξάρτητα από το πάνω σε ποιους επιτελεί το έργο Του, η ουσία Του δεν αλλάζει, ούτε και η δίκαιη διάθεσή Του. Όταν κάποιος εξοργίζει τον Θεό, αυτό που στέλνει Εκείνος είναι η έμφυτη διάθεσή Του· τη δεδομένη στιγμή, η αρχή πίσω από τον θυμό Του δεν αλλάζει, ούτε και η μοναδική ταυτότητα και θέση Του. Ο θυμός Του δεν οφείλεται σε κάποια αλλαγή στην ουσία Του ή στο ότι η διάθεσή Του έχει παραγάγει διαφορετικά στοιχεία, αλλά στο ότι η αντίθεση του ανθρώπου εναντίον Του υβρίζει τη διάθεσή Του. Η κατάφωρη πρόκληση του Θεού από τον άνθρωπο αποτελεί σοβαρή αμφισβήτηση της ίδιας της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Κατά την

άποψη του Θεού, όταν ο άνθρωπος Τον αμφισβητεί, Τον θέτει υπό αίρεση και δοκιμάζει τον θυμό Του. Όταν ο άνθρωπος εναντιώνεται στον Θεό, όταν ο άνθρωπος θέτει υπό αίρεση τον Θεό, όταν ο άνθρωπος συνεχώς δοκιμάζει την οργή του Θεού —το οποίο συμβαίνει και όταν η αμαρτία δρα ανεξέλεγκτη— η οργή του Θεού φυσικά θα αποκαλυφθεί και θα κάνει την εμφάνισή της. Επομένως, η έκφραση της οργής του Θεού συμβολίζει ότι όλες οι δυνάμεις του κακού θα πάψουν να υπάρχουν· συμβολίζει ότι όλες οι εχθρικές δυνάμεις θα καταστραφούν. Τούτη είναι η μοναδικότητα της δίκαιης διάθεσης του Θεού, και είναι και η μοναδικότητα της οργής Του. Όταν η αξιοπρέπεια και η αγιότητα του Θεού τίθενται υπό αμφισβήτηση, όταν δίκαιες δυνάμεις παρεμποδίζονται και είναι αόρατες από τον άνθρωπο, ο Θεός στέλνει την οργή Του. Λόγω της ουσίας του Θεού, όλες οι δυνάμεις πάνω στη γη, που Τον αμφισβητούν, εναντιώνονται σε Αυτόν και Τον πολεμούν, είναι κακές, διεφθαρμένες και άδικες· προέρχονται από τον Σατανά και ανήκουν στον Σατανά. Επειδή ο Θεός είναι δίκαιος, φωτεινός και τέλεια άγιος, όλα τα κακά, διεφθαρμένα και ανήκοντα στον Σατανά πράγματα, θα εξαφανιστούν με την απελευθέρωση της οργής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

558. Όταν ο Θεός στέλνει την οργή του, οι κακές δυνάμεις εντοπίζονται, τα κακά πράγματα καταστρέφονται, ενώ τα δίκαια και θετικά πράγματα απολαμβάνουν τη φροντίδα και την προστασία του Θεού και τους επιτρέπεται να συνεχίσουν. Ο Θεός στέλνει την οργή Του επειδή άδικα, αρνητικά και κακά στοιχεία παρεμποδίζουν, διαταράσσουν ή καταστρέφουν την κανονική δραστηριότητα και την ανάπτυξη δίκαιων και θετικών στοιχείων. Ο στόχος του θυμού του Θεού δεν είναι να διαφυλάξει τη δική Του θέση και ταυτότητα, αλλά να διασφαλίσει την ύπαρξη δίκαιων, θετικών, όμορφων και καλών στοιχείων, να διαφυλάξει τους νόμους και την τάξη της κανονικής επιβίωσης του ανθρώπινου γένους. Τούτη είναι η βασική αιτία της οργής του Θεού. Η οργή του Θεού αποτελεί μια πολύ σωστή, φυσική και αληθινή αποκάλυψη της διάθεσής Του. Δεν υπάρχουν προθέσεις πίσω από τη οργή του, ούτε και δόλος ή συνωμοσία· ή ακόμα περισσότερο, η οργή Του δεν περιέχει τίποτα από την επιθυμία, την πανουργία, την κακεντρέχεια, τη βία, το κακό ή οτιδήποτε άλλο από εκείνα που μοιράζεται ολόκληρη η διεφθαρμένη ανθρωπότητα. Προτού ο Θεός στείλει την οργή Του, έχει ήδη αντιληφθεί την ουσία όλων των ζητημάτων ξεκάθαρα και ολοκληρωτικά, και έχει ήδη διατυπώσει ακριβείς και σαφείς ορισμούς και συμπεράσματα.

Έτσι, ο στόχος του Θεού σε κάθε ζήτημα με το οποίο ασχολείται, είναι απολύτως ξεκάθαρος, όπως και η στάση Του. Δεν είναι μπερδεμένος· δεν είναι τυφλός· δεν είναι παρορμητικός· δεν είναι απερίσκεπτος· ακόμα δε περισσότερο, δεν είναι ανήθικος. Τούτη είναι η πρακτική πτυχή της οργής του Θεού, και ακριβώς χάρη σε αυτή την πρακτική πτυχή της οργής του Θεού, η ανθρωπότητα έχει επιτύχει την κανονική της ύπαρξη. Χωρίς την οργή του Θεού, η ανθρωπότητα θα περιέπιπτε σε αφύσικες συνθήκες διαβίωσης· όλα τα δίκαια, όμορφα και καλά πράγματα θα καταστρέφονταν και θα έπαυαν να υπάρχουν. Χωρίς την οργή του Θεού, οι νόμοι και οι κανόνες της ύπαρξης για τα δημιουργημένα όντα θα παραβιάζονταν ή και θα ανατρέπονταν τελείως. Από τη δημιουργία του ανθρώπου, ο Θεός χρησιμοποιεί αδιαλείπτως τη δίκαιη διάθεσή Του για να διασφαλίσει και να διατηρήσει την κανονική ύπαρξη της ανθρωπότητας. Επειδή η δίκαιη διάθεσή Του περιέχει οργή και μεγαλοπρέπεια, όλα τα κακά —οι άνθρωποι, τα πράγματα, τα αντικείμενα— και όλα όσα διαταράσσουν και βλάπτουν την κανονική ύπαρξη της ανθρωπότητας τιμωρούνται, ελέγχονται και καταστρέφονται χάρη στην οργή Του. Κατά τη διάρκεια των διάφορων περασμένων χιλιετιών, ο Θεός χρησιμοποιεί αδιαλείπτως τη δίκαιη διάθεσή Του για να πλήξει και να καταστρέψει όλα τα ακάθαρτα και κακά πνεύματα που εναντιώνονται στον Θεό και που, στο έργο του Θεού για τη διαχείριση της ανθρωπότητας, δρουν ως συνεργοί και υπηρέτες του Σατανά. Έτσι, το έργο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου προχωρά πάντα σύμφωνα με το σχέδιό Του. Τούτο σημαίνει ότι, χάρη στην ύπαρξη της οργής του Θεού, ο πιο δίκαιος σκοπός μεταξύ των ανθρώπων δεν καταστράφηκε ποτέ.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

559. Η μεταχείριση του Θεού προς ολόκληρη την ανόητη και αδαή ανθρωπότητα βασίζεται πρωτίστως στο έλεος και την ανεκτικότητα. Η οργή Του, από την άλλη πλευρά, κρύβεται μέσα στη μεγάλη πλειονότητα του χρόνου και των πραγμάτων· είναι άγνωστη στον άνθρωπο. Ως αποτέλεσμα αυτού, είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να βλέπει τον Θεό να εκδηλώνει την οργή Του, και του είναι επίσης δύσκολο να κατανοήσει την οργή Του. Ως εκ τούτου, ο άνθρωπος παίρνει αψήφιστα την οργή του Θεού. Όταν ο άνθρωπος βρεθεί αντιμέτωπος με το τελικό έργο και βήμα του Θεού για την ανεκτικότητα και τη συγχώρηση του ανθρώπου —δηλαδή, όταν φτάσει σε αυτούς η τελευταία προτροπή για έλεος και η τελευταία προειδοποίηση του Θεού— αν εκείνοι εξακολουθούν να χρησιμοποιούν τις ίδιες

μεθόδους για να εναντιώνονται στον Θεό και δεν κάνουν καμία προσπάθεια να μετανοήσουν, να διορθώσουν τους τρόπους τους ή να δεχτούν το έλεός Του, ο Θεός δεν θα παραχωρήσει περαιτέρω την ανεκτικότητα και την υπομονή Του σε αυτούς. Αντίθετα, εκείνη ακριβώς τη στιγμή, ο Θεός θα αποσύρει το έλεός Του. Μετά από αυτό, θα στείλει μόνο την οργή Του. Μπορεί να εκφράζει την οργή Του με διαφορετικούς τρόπους, ακριβώς όπως μπορεί και χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους για να τιμωρήσει και να καταστρέψει τους ανθρώπους.

Η χρήση της φωτιάς από τον Θεό για να καταστρέψει την πόλη των Σοδόμων, είναι η πιο γρήγορη μέθοδος για να εκμηδενίσει ολοκληρωτικά μια ανθρωπότητα ή κάποιο πράγμα. Η καύση του λαού των Σοδόμων κατέστρεψε περισσότερα από τα φυσικά τους σώματα· κατέστρεψε την ολότητα του πνεύματος, της ψυχής και του σώματός τους, εξασφαλίζοντας ότι οι άνθρωποι μέσα σε αυτή την πόλη θα έπαυαν να υπάρχουν τόσο στον υλικό κόσμο όσο και στον κόσμο, που είναι αόρατος στον άνθρωπο. Τούτος είναι ένας τρόπος, μέσα από τον οποίο ο Θεός αποκαλύπτει και εκφράζει την οργή Του. Αυτός ο τρόπος αποκάλυψης και έκφρασης είναι μια πτυχή της ουσίας της οργής του Θεού, ακριβώς όπως είναι, φυσικά, και μια αποκάλυψη της ουσίας της δίκαιης διάθεσης του Θεού. Όταν ο Θεός στέλνει την οργή Του, παύει να αποκαλύπτει οποιοδήποτε έλεος ή στοργικότητα, ούτε επιδεικνύει περισσότερη από την ανεκτικότητα ή την υπομονή Του· δεν υπάρχει κανένα πρόσωπο, πράγμα ή λόγος που να Τον πείσουν να συνεχίσει να είναι υπομονετικός, να δώσει και πάλι το έλεός Του, να παραχωρήσει για άλλη μια φορά την ανεκτικότητά Του. Στη θέση των πραγμάτων αυτών, και χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή, ο Θεός θα στείλει την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του, θα πράξει αυτό που επιθυμεί, και θα πράξει τα πράγματα αυτά με γρήγορο και καθαρό τρόπο και σύμφωνα με τις δικές Του επιθυμίες. Τούτος είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός στέλνει την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του, τις οποίες ο άνθρωπος δεν πρέπει να υβρίζει, και είναι επίσης έκφραση μιας πτυχής της δίκαιης διάθεσής Του. Όταν οι άνθρωποι παρακολουθούν τον Θεό να δείχνει ανησυχία και αγάπη προς τον άνθρωπο, είναι ανίκανοι να ανιχνεύσουν την οργή Του, να διακρίνουν τη μεγαλοπρέπειά Του ή να συναισθανθούν την έλλειψη ανεκτικότητάς Του προς την ύβρι. Τα στοιχεία αυτά οδηγούσαν πάντοτε τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι αποκλειστικά έλεος, ανεκτικότητα και αγάπη. Ωστόσο, όταν κάποιος παρακολουθεί τον Θεό να καταστρέφει μια πόλη ή να απεχθάνεται μια ανθρωπότητα, η οργή Του στην καταστροφή του ανθρώπου και η μεγαλοπρέπειά Του

επιτρέπουν στους ανθρώπους να διακρίνουν την άλλη πλευρά της δίκαιης διάθεσής Του. Τούτη είναι η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού προς την ύβρι. Η διάθεση του Θεού που δεν ανέχεται την ύβρι, ξεπερνά τη φαντασία κάθε δημιουργημένου όντος και, μεταξύ των μη-δημιουργημένων όντων, κανένα δεν είναι ικανό να παρέμβει σε αυτήν ή να την επηρεάσει· ακόμα δε περισσότερο, είναι αδύνατον να την υποδυθεί ή να τη μιμηθεί κάποιος. Έτσι, η ανθρωπότητα πρέπει να γνωρίσει περισσότερο αυτήν ακριβώς την πτυχή της διάθεσης του Θεού. Μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει τη συγκεκριμένη διάθεση, και μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει τέτοιου είδους διάθεση. Ο Θεός κατέχει τη συγκεκριμένη δίκαιη διάθεση, διότι απεχθάνεται την κακία, το σκοτάδι, την επαναστατικότητα και τις μοχθηρές πράξεις του Σατανά —που διαφθείρει και καταβροχθίζει την ανθρωπότητα— διότι απεχθάνεται όλες τις αμαρτωλές πράξεις που Του εναντιώνονται, και διότι η ουσία Του είναι αγία και αμόλυντη. Εξαιτίας τούτου, δεν πρόκειται να ανεχθεί από κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα να Του εναντιωθούν ανοιχτά ή να Τον αμφισβητήσουν. Ακόμη και ένα άτομο, στο οποίο έχει δείξει κάποτε έλεος ή το έχει επιλέξει, αρκεί μονάχα να προκαλέσει τη διάθεσή Του και να παραβιάσει την αρχή Του για υπομονή και ανεκτικότητα, και Εκείνος θα απελευθερώσει και θα αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Του —μια διάθεση που δεν ανέχεται καμία απολύτως ύβρι— χωρίς το ελάχιστο έλεος ή δισταγμό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

560. Αν και το ξέσπασμα της οργής του Θεού αποτελεί μια πτυχή της έκφρασης της δίκαιης διάθεσής Του, ο θυμός του Θεού ποτέ δε χτυπά αδιάκριτα και ποτέ δεν είναι άνευ αρχής. Αντιθέτως, ο Θεός δεν είναι καθόλου οξύθυμος, ούτε και βιάζεται να αποκαλύψει την οργή και τη μεγαλοπρέπειά Του. Επιπλέον, η οργή του Θεού βρίσκεται υπό σημαντικό έλεγχο και μέτρο· δε συγκρίνεται καθόλου με τον τρόπο που ο άνθρωπος γίνεται έξω φρενών ή δίνει διέξοδο στον θυμό του. Πολλές συνομιλίες μεταξύ ανθρώπου και Θεού βρίσκονται καταγεγραμμένες μέσα στη Βίβλο. Τα λόγια μερικών από αυτούς τους ανθρώπους ήταν ρηχά, αδαή και παιδαριώδη, αλλά ο Θεός δεν τους έπληξε, ούτε τους καταδίκασε. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας του Ιώβ, πώς μεταχειρίστηκε ο Ιεχωβά Θεός τους τρεις φίλους του Ιώβ και τους υπόλοιπους, αφού άκουσε τα λόγια που είπαν στον Ιώβ; Τους καταδίκασε; Μήπως όρμησε καταπάνω τους εξοργισμένος; Δεν έκανε τίποτα τέτοιο! Αντ' αυτού, είπε στον Ιώβ να παρακαλέσει, να προσευχηθεί γι' αυτούς· ο Θεός, από την άλλη

πλευρά, δεν πήρε τα λάθη τους κατάκαρδα. Όλα αυτά τα παραδείγματα αντιπροσωπεύουν τη βασική στάση με την οποία ο Θεός μεταχειρίζεται τη διεφθαρμένη, αδαή ανθρωπότητα. Επομένως, η απελευθέρωση της οργής του Θεού δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση έκφραση ή διέξοδο της διάθεσής Του. Η οργή του Θεού δεν είναι μια απόλυτη έκρηξη οργής, με τον τρόπο που το κατανοεί ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν απελευθερώνει την οργή Του επειδή είναι ανίκανος να ελέγξει την ίδια Του τη διάθεση ή επειδή ο θυμός Του έχει φτάσει στο σημείο βρασμού και πρέπει να βρει διέξοδο. Αντίθετα, η οργή Του αποτελεί απεικόνιση και γνήσια έκφραση της δίκαιης διάθεσής Του· είναι μια συμβολική αποκάλυψη της άγιας ουσίας Του. Ο Θεός είναι οργή, που δεν ανέχεται καμία ύβρι —τούτο δε σημαίνει ότι ο θυμός του Θεού δεν κάνει διακρίσεις μεταξύ των αιτιών ή ότι είναι ανήθικος· η διεφθαρμένη ανθρωπότητα είναι εκείνη που έχει την αποκλειστική ειδικότητα στις ανήθικες, τυχαίες εκρήξεις οργής που δεν κάνουν διακρίσεις μεταξύ των αιτιών. Μόλις κάποιος άνθρωπος αποκτήσει θέση, το βρίσκει συχνά δύσκολο να ελέγχει τη διάθεσή του, και έτσι απολαμβάνει να αρπάζει τις ευκαιρίες για να εκφράσει τη δυσαρέσκειά του και να δώσει διέξοδο στα συναισθήματά του· συχνά εξοργίζεται χωρίς προφανή λόγο, έτσι ώστε να αποκαλύψει την ικανότητά του και να αφήσει τους άλλους να μάθουν ότι η θέση και η ταυτότητά του είναι διαφορετικές από εκείνες των απλών ανθρώπων. Φυσικά, και οι διεφθαρμένοι, χωρίς θέση, άνθρωποι χάνουν κι αυτοί συχνά τον έλεγχο. Ο θυμός τους συχνά προκαλείται από ζημία στα προσωπικά τους οφέλη. Προκειμένου να προστατεύσει την προσωπική θέση και αξιοπρέπειά της, η διεφθαρμένη ανθρωπότητα συχνά δίνει διέξοδο στα συναισθήματά της και αποκαλύπτει την αλαζονική φύση της. Ο άνθρωπος θα εξοργιστεί και θα δώσει διέξοδο στα συναισθήματά του, προκειμένου να υπερασπιστεί την ύπαρξη της αμαρτίας, και οι ενέργειες αυτές αποτελούν τους τρόπους, με τους οποίους ο άνθρωπος εκφράζει τη δυσαρέσκειά του· ξεχειλίζουν από ανηθικότητα, από σκευωρίες και μηχανορραφίες, από τη διαφθορά και την κακία του ανθρώπου και, πάνω απ' όλα, βρίθουν από τις παράλογες φιλοδοξίες και επιθυμίες του ανθρώπου. Όταν η δικαιοσύνη αμφισβητεί την κακία, ο άνθρωπος δεν πρόκειται να εξοργιστεί προκειμένου να υπερασπιστεί την ύπαρξη της δικαιοσύνης· αντίθετα, απειλούνται, διώκονται και δέχονται επίθεση οι δυνάμεις της δικαιοσύνης, η στάση του ανθρώπου είναι η παράβλεψη, η υπεκφυγή ή η οπισθοχώρηση. Ωστόσο, όταν ο άνθρωπος βρεθεί αντιμέτωπος με τις δυνάμεις του κακού, θα προσπαθήσει να τις ικανοποιήσει και θα κάνει τεμενάδες προς αυτές. Επομένως, τα ξεσπάσματα του ανθρώπου αποτελούν διαφυγή από κακές δυνάμεις, μια

έκφραση της αχαλίνωτης και ασταμάτητης κακής συμπεριφοράς του υλικού ανθρώπου. Ωστόσο, όταν ο Θεός στείλει την οργή Του, όλες οι δυνάμεις του κακού θα τερματιστούν· όλες οι αμαρτίες που βλάπτουν τον άνθρωπο θα τερματιστούν· όλες οι εχθρικές δυνάμεις που εμποδίζουν το έργο του Θεού, θα καταστούν προφανείς, θα διαχωριστούν και θα αφοριστούν· όλοι οι συνεργοί του Σατανά που εναντιώνονται στον Θεό θα τιμωρηθούν, θα εκριζωθούν. Στη θέση τους, το έργο του Θεού θα προχωρήσει, ελεύθερο από κάθε εμπόδιο· βήμα προς βήμα, το σχέδιο διαχείρισης του Θεού θα συνεχίσει να εξελίσσεται σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα· ο εκλεκτός λαός του Θεού θα είναι απαλλαγμένος από τη διατάραξη και τον δόλο του Σατανά· όσοι ακολουθούν τον Θεό θα απολαύσουν την ηγεσία και τη συνδρομή του Θεού μέσα σε ήσυχο και γαλήνιο περιβάλλον. Η οργή του Θεού αποτελεί ασπίδα, η οποία εμποδίζει όλες τις δυνάμεις του κακού από το να πολλαπλασιάζονται και να δρουν ανεξέλεγκτες, και είναι επίσης μια δικλείδα ασφαλείας η οποία προστατεύει την ύπαρξη και την εξάπλωση όλων των δίκαιων και θετικών πραγμάτων, διαφυλάσσοντάς τα αιώνια από την καταπίεση και την υπονόμευση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

561. Όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με κάθε μία από τις πράξεις του Θεού, πρέπει πρώτα να βεβαιώνεσαι ότι η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι απαλλαγμένη από οποιαδήποτε άλλα στοιχεία, ότι είναι αγία και τέλεια· οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν το πλήγμα από τον Θεό, την τιμωρία και την καταστροφή της ανθρωπότητας. Χωρίς εξαιρέσεις, όλες οι πράξεις του Θεού τελούνται αυστηρώς σύμφωνα με την έμφυτη διάθεση και το σχέδιό Του —τούτο δεν συμπεριλαμβάνει τη γνώση, την παράδοση και τη φιλοσοφία της ανθρωπότητας— και όλες οι πράξεις του Θεού αποτελούν έκφραση της διάθεσης και ουσίας Του, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με οτιδήποτε ανήκει στο διεφθαρμένο ανθρώπινο γένος. Στις αντιλήψεις του ανθρώπου, μόνο η αγάπη, το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού προς την ανθρωπότητα είναι τέλεια, αναλλοίωτα και άγια. Ωστόσο, κανείς δεν γνωρίζει ότι η μήνις και η οργή του Θεού είναι εξίσου αναλλοίωτες· επιπλέον, κανείς δεν έχει μελετήσει ερωτήματα όπως, γιατί ο Θεός δεν ανέχεται καμία ύβρι ή γιατί η οργή Του είναι τόσο μεγάλη. Αντίθετα, κάποιοι συγχέουν την οργή του Θεού με τον θυμό της διεφθαρμένης ανθρωπότητας· θεωρούν τον θυμό του Θεού ως οργή του διεφθαρμένου ανθρώπινου γένους· μάλιστα, υποθέτουν λανθασμένα ότι η μήνις του Θεού είναι ακριβώς ίδια με τη φυσική αποκάλυψη της διεφθαρμένης διάθεσης της

ανθρωπότητας. Πιστεύουν λανθασμένα ότι η έκλυση της οργής του Θεού είναι ακριβώς ίδια με τον θυμό του διεφθαρμένου ανθρώπινου γένους, ο οποίος προκύπτει από τη δυσαρέσκεια· πιστεύουν, μάλιστα, ότι η έκλυση της οργής του Θεού αποτελεί έκφραση της διάθεσής Του. Έπειτα από τη συναναστροφή αυτή, ελπίζω ότι κάθε ένας από εσάς δεν θα έχει πλέον καθόλου παρανοήσεις, φαντασιώσεις ή υποθέσεις ως προς τη δίκαιη διάθεση του Θεού, και ελπίζω ότι, αφού ακούσατε τα λόγια Μου, μπορείτε πλέον να αναγνωρίσετε πραγματικά μέσα σας την οργή της δίκαιης διάθεσης του Θεού, να βάλετε στην άκρη όλες τις προηγούμενες λανθασμένες κατανοήσεις της οργής του Θεού, και να αλλάξετε τις ίδιες τις λανθασμένες πεποιθήσεις και απόψεις σας ως προς την ουσία της οργής του Θεού. Επιπλέον, ελπίζω ότι μπορείτε να έχετε μέσα σας έναν ακριβή ορισμό της διάθεσης του Θεού, ότι δεν θα έχετε πλέον καμία αμφιβολία ως προς τη δίκαιη διάθεση του Θεού και ότι δεν πρόκειται να επιβάλετε κανέναν ανθρώπινο συλλογισμό ή φαντασίωση πάνω στην αληθινή διάθεση του Θεού. Η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι η αληθινή ουσία του Θεού. Δεν είναι κάτι μορφοποιημένο ή γραμμένο από τον άνθρωπο. Η δίκαιη διάθεσή Του είναι η δίκαιη διάθεσή Του και δεν έχει καμία σχέση ή σύνδεση με οτιδήποτε από τη δημιουργία. Ο Θεός ο ίδιος είναι ο Θεός ο ίδιος. Δεν θα καταστεί ποτέ μέρος της δημιουργίας και, ακόμα και αν γίνει μέλος μεταξύ των δημιουργημένων όντων, η έμφυτη διάθεση και η ουσία Του δεν πρόκειται να αλλάξουν. Επομένως, γνώση του Θεού δε σημαίνει γνώση ενός αντικειμένου· δε σημαίνει ανάλυση κάποιου πράγματος, ούτε κατανόηση κάποιου ανθρώπου. Αν ο άνθρωπος χρησιμοποιεί τη γενική ιδέα του ή τη δική του μέθοδο για γνώση ενός αντικειμένου ή για κατανόηση ενός ατόμου προκειμένου να γνωρίσει τον Θεό, τότε δεν θα είσαι ποτέ ικανός να αποκτήσεις τη γνώση του Θεού. Η γνώση του Θεού δεν βασίζεται στην εμπειρία ή τη φαντασία και, επομένως, δεν πρέπει ποτέ να επιβάλλεις την εμπειρία ή τη φαντασία σου στον Θεό. Όσο πλούσιες και αν είναι η εμπειρία και η φαντασία σου, είναι ακόμα περιορισμένες· επιπλέον, η φαντασία σου δεν αντιστοιχεί σε γεγονότα, πολύ, δε, λιγότερο αντιστοιχεί στην αλήθεια, ενώ είναι ασύμβατη με την πραγματική διάθεση και ουσία του Θεού. Δεν θα επιτύχεις ποτέ, αν βασίζεσαι στη φαντασία σου προκειμένου να κατανοήσεις την ουσία του Θεού. Ο μοναδικός δρόμος έχει ως εξής: αποδοχή όλων όσων προέρχονται από τον Θεό και, στη συνέχεια, βαθμιαία βίωση και κατανόησή τους. Θα έρθει μια ημέρα, κατά την οποία, χάρη στη συνεργασία σου και στην πείνα και τη δίψα σου για την αλήθεια, ο Θεός θα σε διαφωτίσει, προκειμένου να Τον κατανοήσεις και να Τον γνωρίσεις πραγματικά.

562. Ο Θεός δεν είναι ποτέ αμφίγνωμος ή διστακτικός στις πράξεις Του· οι αρχές και οι στόχοι πίσω από τις ενέργειές Του είναι όλα σαφή και ολοφάνερα, καθαρά και τέλεια, χωρίς την ανάμιξη κανενός απολύτως τεχνάσματος ή σκευωρίας. Με άλλα λόγια, η ουσία του Θεού δεν περιέχει σκοτάδι ή κακό. Ο Θεός θύμωσε με τους κατοίκους της Νινευή επειδή οι κακές τους πράξεις είχαν φτάσει στα μάτια Του· τη δεδομένη στιγμή, ο θυμός Του πήγαζε από την ουσία Του. Εντούτοις, όταν η οργή του Θεού χάθηκε, χαρίζοντας για άλλη μια φορά την ανεκτικότητά Του στον λαό της Νινευή, όλα όσα αποκάλυψε αποτελούσαν και πάλι τη δική Του ουσία. Το σύνολο της μεταβολής αυτής οφειλόταν σε μια αλλαγή στη στάση του ανθρώπου απέναντι στον Θεό. Κατά τη διάρκεια ολόκληρης αυτής της χρονικής περιόδου, η απρόσβλητη διάθεση του Θεού δεν άλλαξε· η ανεκτική ουσία του Θεού δεν άλλαξε· αλλά ούτε και η στοργική και ελεήμων ουσία Του. Όταν οι άνθρωποι διαπράττουν κακές πράξεις και υβρίζουν τον Θεό, Εκείνος επιφέρει σε αυτούς τον θυμό Του. Όταν οι άνθρωποι μετανοούν πραγματικά, η γνώμη του Θεού αλλάζει, και ο θυμός Του παύει. Όταν οι άνθρωποι συνεχίζουν πεισματικά να εναντιώνονται στον Θεό, η οργή Του είναι ακατάπαυστη· λίγο-λίγο, η οργή Του θα πέσει πάνω τους ώσπου να καταστραφούν. Τούτη είναι η ουσία της διάθεσης του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν ο Θεός εκφράζει οργή ή έλεος και στοργικότητα, η διαγωγή, συμπεριφορά και στάση προς τον Θεό του ανθρώπου μέσα του υπαγορεύουν αυτό που δηλώνεται μέσα από την αποκάλυψη της διάθεσης του Θεού. Εάν ο Θεός υποβάλλει συνεχώς έναν άνθρωπο στην οργή Του, η καρδιά του συγκεκριμένου ανθρώπου αναμφισβήτητα εναντιώνεται στον Θεό. Επειδή ποτέ δεν μετανόησε αληθινά, δεν έσκυψε το κεφάλι του ενώπιον του Θεού ούτε και πίστεψε πραγματικά στον Θεό, ποτέ δεν κέρδισε το έλεος και την ανεκτικότητά Του. Εάν κάποιος λαμβάνει συχνά τη φροντίδα του Θεού και κερδίζει συχνά το έλεος και την ανεκτικότητά Του, τότε, αναμφίβολα, ο άνθρωπος αυτός έχει αληθινή πίστη για τον Θεό μέσα στην καρδιά του, και η καρδιά του δεν εναντιώνεται στον Θεό. Μετανοεί συχνά και ειλικρινά ενώπιον του Θεού· ως εκ τούτου, ακόμα κι αν η πειθαρχία του Θεού πέφτει συχνά πάνω σε αυτόν τον άνθρωπο, η οργή Του δεν πρόκειται.

563. Ανεξάρτητα από το πόσο θυμωμένος ήταν ο Θεός με τους κατοίκους της Νινευή, αμέσως μόλις εκείνοι κήρυξαν νηστεία, μετανοώντας εν σάκκω και σποδώ, η καρδιά Του σταδιακά μαλάκωσε, και Εκείνος άρχισε να αλλάζει γνώμη. Όταν τους διακήρυξε ότι επρόκειτο να καταστρέψει την πόλη τους —τη στιγμή που προηγήθηκε της ομολογίας και της μετάνοιάς τους για τις αμαρτίες τους— ο Θεός εξακολουθούσε να είναι θυμωμένος μαζί τους. Μετά την εκπλήρωση μιας σειράς από πράξεις μετανοίας, ο θυμός του Θεού για τον λαό της Νινευή μεταμορφώθηκε σταδιακά σε έλεος και ανεκτικότητα προς εκείνους. Δεν υπάρχει τίποτε αντιφατικό σχετικά με την συμπτωματική αποκάλυψη των δύο αυτών πτυχών της διάθεσης του Θεού στο ίδιο γεγονός. Πώς μπορεί κάποιος να κατανοήσει και να γνωρίσει αυτήν την έλλειψη αντιφατικότητας; Ο Θεός διατύπωσε και αποκάλυψε διαδοχικά τις δύο αυτές απολύτως αντίθετες ουσίες, καθώς οι άνθρωποι της Νινευή μετανοούσαν, επιτρέποντας στους ανθρώπους να δουν την πραγματικότητα και το απρόσβλητο της ουσίας του Θεού. Ο Θεός χρησιμοποίησε τη στάση Του, για να πει στους ανθρώπους τα εξής: Δεν είναι ότι ο Θεός δεν ανέχεται τους ανθρώπους, ή δεν θέλει να τους δείξει έλεος· είναι ότι σπανίως μετανοούν πραγματικά απέναντι στον Θεό, και είναι σπάνιο να απομακρυνθούν πραγματικά οι άνθρωποι από τους κακούς τρόπους τους και να εγκαταλείψουν τη βία των χεριών τους. Με άλλα λόγια, όταν ο Θεός είναι θυμωμένος με τον άνθρωπο, ελπίζει ότι ο άνθρωπος θα είναι ικανός να μετανοήσει αληθινά και ελπίζει να δει την πραγματική μετάνοια του ανθρώπου, οπότε και θα συνεχίσει να παρέχει ελεύθερα το έλεος και την ανεκτικότητά Του σε αυτόν. Τούτο σημαίνει ότι η κακή διαγωγή του ανθρώπου επισύρει την οργή του Θεού, ενώ το έλεος και η ανεκτικότητά Του απονέμονται σε όσους ακούν τον Θεό και μετανοούν πραγματικά ενώπιόν Του, σε όσους μπορούν να απομακρυνθούν από τους κακούς τρόπους τους και μπορούν να εγκαταλείψουν τη βία των χεριών τους. Η στάση του Θεού αποκαλύφθηκε πολύ καθαρά στη μεταχείρισή Του προς τους κατοίκους της Νινευή: Το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού δεν είναι καθόλου δύσκολο να επιτευχθούν· Εκείνος απαιτεί την αληθινή μετάνοια του ανθρώπου. Όσο οι άνθρωποι απομακρύνονται από τους κακούς τους τρόπους και εγκαταλείπουν τη βία των χεριών τους, ο Θεός αλλάζει τη γνώμη και τη στάση Του απέναντί τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

564. Όταν ο Θεός άλλαξε γνώμη για τον λαό της Νινευή, το έλεος και η ανεκτικότητά Του ήταν ένα ψεύτικο προκάλυμμα; Φυσικά και όχι! Τότε, τι σου επιτρέπει να κατανοήσεις η μεταβολή μεταξύ των δύο αυτών πτυχών της διάθεσης του Θεού πάνω στο ίδιο ζήτημα; Η διάθεση του Θεού αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σύνολο· δεν είναι καθόλου διαιρεμένη. Ανεξάρτητα από το αν Εκείνος εκφράζει θυμό ή έλεος και ανεκτικότητα προς τους ανθρώπους, όλα αποτελούν εκφράσεις της δίκαιης διάθεσής Του. Η διάθεση του Θεού είναι πραγματική και ζωντανή. Αλλάζει τις σκέψεις και τη στάση Του ανάλογα με την εξέλιξη των πραγμάτων. Η μεταβολή της στάσης Του προς τους κατοίκους της Νινευή διδάσκει στην ανθρωπότητα ότι έχει τις δικές Του σκέψεις και ιδέες· δεν είναι ρομπότ ούτε πήλινο αγαλματάκι, αλλά ο ίδιος ο ζωντανός Θεός. Μπορούσε να είναι θυμωμένος με τους ανθρώπους της Νινευή, ακριβώς όπως μπορούσε να συγχωρήσει το παρελθόν τους ανάλογα με τη στάση τους· μπορούσε να αποφασίσει να φέρει δυστυχίες στους κατοίκους της Νινευή, και μπορούσε να αλλάξει την απόφασή Του χάρη στη μετάνοιά τους. Στους ανθρώπους αρέσει να εφαρμόζουν αυστηρά κανόνες και να χρησιμοποιούν αυτούς τους κανόνες για να οριοθετήσουν και να ορίσουν τον Θεό, όπως και τους αρέσει να χρησιμοποιούν τύπους προκειμένου να επιχειρήσουν να κατανοήσουν τη διάθεση του Θεού. Γι' αυτό, και σύμφωνα με τη σφαίρα της ανθρώπινης σκέψης, ο Θεός δεν σκέφτεται, ούτε και διαθέτει καμιά ουσιαστική ιδέα. Στην πραγματικότητα, οι σκέψεις του Θεού μεταβάλλονται συνεχώς, ανάλογα με τις αλλαγές στα πράγματα και τα περιβάλλοντα· κατά τη διάρκεια της μεταβολής των σκέψεων αυτών, αποκαλύπτονται διαφορετικές πτυχές της ουσίας του Θεού. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μεταβολής, τη στιγμή που ο Θεός αλλάζει γνώμη, αποκαλύπτει στο ανθρώπινο γένος την αλήθεια της ύπαρξης της ζωής Του, και αποκαλύπτει ότι η δίκαιη διάθεσή Του είναι πραγματική και ζωντανή. Επιπλέον, ο Θεός χρησιμοποιεί τις ίδιες τις αληθινές Του αποκαλύψεις, προκειμένου να αποδείξει στην ανθρωπότητα την αλήθεια της ύπαρξης της οργής, του ελέους, της στοργικότητας και της ανεκτικότητάς Του. Η ουσία Του αποκαλύπτεται ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος, ανάλογα με την εξέλιξη των πραγμάτων. Κατέχει την οργή του λιονταριού και το έλεος και την ανεκτικότητα μιας μητέρας. Κανείς άνθρωπος δεν επιτρέπεται να αμφισβητήσει, να παραβιάσει, να αλλάξει ή να στρεβλώσει τη δίκαιη διάθεσή Του. Μεταξύ όλων των ζητημάτων και όλων των πραγμάτων, η δίκαιη διάθεση του Θεού, δηλαδή η οργή και το έλεός Του, μπορεί να αποκαλυφθεί ανά πάσα στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος. Εκφράζει έντονα τις πτυχές αυτές σε κάθε γωνιά της φύσης

και τις πραγματοποιεί έντονα σε κάθε στιγμή. Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν περιορίζεται από τον χρόνο ή τον χώρο, ή με άλλα λόγια, η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν εκφράζεται μηχανικά ούτε αποκαλύπτεται καθ' υπαγόρευση των ορίων του χρόνου ή του χώρου. Αντίθετα, η δίκαιη διάθεση του Θεού εκφράζεται και αποκαλύπτεται ελεύθερα ανά πάσα στιγμή και παντού. Βλέποντας τον Θεό να αλλάζει γνώμη, και παύοντας να δηλώνει την οργή Του, αποφεύγοντας να καταστρέψει την πόλη της Νινευή, μπορείς να πεις ότι ο Θεός είναι απλώς φιλεύσπλαχνος και στοργικός; Μπορείς να πεις ότι η οργή του Θεού αποτελείται από κενές λέξεις; Όταν ο Θεός εκφράζει βίαιη οργή και αποσύρει το έλεός Του, μπορείς να πεις ότι δεν αισθάνεται αληθινή αγάπη προς την ανθρωπότητα; Ο Θεός εκφράζει βίαιη οργή ως απάντηση στις κακές πράξεις των ανθρώπων· η οργή Του δεν έχει ψεγάδια. Η καρδιά του Θεού συγκινείται από τη μετάνοια των ανθρώπων, και η μετάνοια αυτή είναι εκείνη που μεταβάλλει έτσι τη γνώμη Του. Η συγκίνηση, η αλλαγή της γνώμης Του, καθώς και το έλεος και η ανεκτικότητα Του προς τον άνθρωπο δεν έχουν κανένα απολύτως ψεγάδι· είναι καθαρά, αγνά, τέλεια και ανόθευτα. Η ανεκτικότητα του Θεού είναι αμιγώς ανεκτικότητα· το έλεός Του είναι αμιγώς έλεος. Η διάθεσή Του αποκαλύπτει οργή, καθώς και έλεος και ανεκτικότητα, ανάλογα με τη μετάνοια του ανθρώπου και τη διαφορετική διαγωγή του. Ανεξάρτητα από το τι αποκαλύπτει και εκφράζει Εκείνος, όλα είναι αγνά· όλα είναι ειλικρινή· η ουσία τους είναι διαφορετική από εκείνη οποιουδήποτε πράγματος στη δημιουργία. Οι αρχές των ενεργειών που εκφράζει ο Θεός, οι σκέψεις και οι ιδέες Του ή οποιαδήποτε συγκεκριμένη απόφαση, καθώς και κάθε μία ενέργεια, είναι απαλλαγμένες από οποιαδήποτε ψεγάδια ή ατέλειες. Όπως αποφασίζει ο Θεός και όπως πράττει, έτσι ολοκληρώνει και τα εγχειρήματά Του. Αυτά τα αποτελέσματα είναι ακριβή και αλάνθαστα, διότι και η πηγή τους είναι αψεγάδιαστη και τέλεια. Η οργή του Θεού είναι αψεγάδιαστη. Ομοίως, το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού, τα οποία δεν κατέχει κανένα δημιούργημα, είναι άγια και αψεγάδιαστα, και μπορούν να αντέξουν στη μελέτη και την εμπειρία.

Αφού κατανοήσατε την ιστορία της Νινευή, βλέπετε την άλλη πλευρά της ουσίας της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Βλέπετε την άλλη πλευρά της μοναδικής δίκαιης διάθεσης του Θεού; Υπάρχει κάποιος μέσα στην ανθρωπότητα, που να διαθέτει το συγκεκριμένο είδος διάθεσης; Μήπως κάποιος διαθέτει οργή όμοια με του Θεού; Υπάρχει κάποιος με το έλεος και την ανεκτικότητα του Θεού; Ποιος, από τη δημιουργία, μπορεί να συγκεντρώσει τόσο μεγάλη

οργή και να αποφασίσει να καταστρέψει ή να προκαλέσει καταστροφή στην ανθρωπότητα; Και ποιος έχει τα προσόντα να παραχωρήσει έλεος να ανεχτεί και να συγχωρήσει τον άνθρωπο, αλλάζοντας, έτσι, την απόφασή του να τον καταστρέψει; Ο Δημιουργός εκφράζει τη δίκαιη διάθεσή Του μέσα από τις δικές Του μοναδικές μεθόδους και αρχές· δεν υπόκειται στον έλεγχο ή τους περιορισμούς κανενός ανθρώπου, γεγονότος ή πράγματος. Χάρη στη μοναδική διάθεσή Του, κανείς δεν είναι ικανός να Του αλλάξει σκέψεις και ιδέες, ούτε και να Τον πείσει να αλλάξει οποιαδήποτε από τις αποφάσεις Του. Ολόκληρη η συμπεριφορά και οι σκέψεις της δημιουργίας υπάρχουν κάτω από την κρίση της δίκαιης διάθεσής Του. Κανείς δεν μπορεί να ελέγξει κατά πόσο ασκεί οργή ή έλεος· μόνο η ουσία του Δημιουργού —ή με άλλα λόγια, η δίκαιη διάθεση του Δημιουργού— μπορεί να το αποφασίσει αυτό. Τούτη είναι η μοναδική φύση της δίκαιης διάθεσης του Δημιουργού!

Έχοντας αναλύσει και κατανοήσει τη μεταβολή της στάσης του Θεού προς τον λαό της Νινευή, είστε ικανοί να χρησιμοποιήσετε τη λέξη «μοναδικός», προκειμένου να περιγράψετε το έλεος που βρίσκεται μέσα στη δίκαιη διάθεση του Θεού; Είπαμε προηγουμένως ότι η οργή του Θεού αποτελεί μια πτυχή της ουσίας της μοναδικής δίκαιης διάθεσής Του. Τώρα θα ορίσω δύο πτυχές, την οργή του Θεού και το έλεός Του, ως τη δίκαιη διάθεσή Του. Η δίκαιη διάθεση του Θεού είναι αγία· είναι απρόσβλητη, όπως και αναμφισβήτητη· είναι κάτι που δεν κατέχει κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα. Ανήκει μόνο και αποκλειστικά στον Θεό. Τούτο σημαίνει ότι η οργή του Θεού είναι αγία και απρόσβλητη. Παρομοίως, η άλλη όψη της δίκαιης διάθεσης του Θεού —το έλεός Του— είναι άγιο και αδύνατον να υβρισθεί. Κανένα από τα δημιουργημένα ή μη-δημιουργημένα όντα δεν μπορεί να αντικαταστήσει ή να εκπροσωπήσει τον Θεό στις πράξεις Του, ούτε και μπορεί κανείς να Τον αντικαταστήσει ή να Τον εκπροσωπήσει στην καταστροφή των Σοδόμων ή τη σωτηρία της Νινευή. Τούτη είναι η αληθινή έκφραση της μοναδικής δίκαιης διάθεσης του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

565. Ενώ η πόλη της Νινευή ήταν γεμάτη με ανθρώπους εξίσου διεφθαρμένους, κακούς και βίαιους με αυτούς των Σοδόμων, η μετάνοιά τους ώθησε τον Θεό να αλλάξει γνώμη και να αποφασίσει να μην τους καταστρέψει. Επειδή η αντίδρασή τους στα λόγια και τις εντολές του Θεού επέδειξε μια στάση που ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με αυτή των πολιτών των Σοδόμων,

και λόγω της έντιμης υποταγής τους στον Θεό και της έντιμης μετάνοιας για τις αμαρτίες τους, καθώς και της πραγματικής και ειλικρινούς από κάθε άποψη συμπεριφοράς τους, ο Θεός, για άλλη μια φορά, έδειξε το ειλικρινές έλεός Του και τους το παραχώρησε. Κανείς δεν μπορεί να αντιγράψει την ανταμοιβή και το έλεος του Θεού για την ανθρωπότητα· κανείς άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να διαθέτει το έλεος ή την ανεκτικότητα του Θεού, ούτε και τα ειλικρινή αισθήματά Του προς το ανθρώπινο γένος. Υπάρχει κάποιος που να θεωρείς σπουδαίο ή ακόμα και υπεράνθρωπο, ο οποίος, από κάπου ψηλά, και μιλώντας ως σπουδαίος άνθρωπος ή επί κάποιου ανώτατου σημείου, θα έκανε το συγκεκριμένο είδος δήλωσης στην ανθρωπότητα ή τη δημιουργία; Ποιος, από το ανθρώπινο γένος, μπορεί να γνωρίζει τις συνθήκες διαβίωσης της ανθρωπότητας όπως την παλάμη του; Ποιος μπορεί να φέρει το βάρος και την ευθύνη για την ύπαρξη της ανθρωπότητας; Ποιος έχει τα προσόντα να διακηρύξει την καταστροφή μιας πόλης; Και ποιος έχει τα προσόντα να συγχωρήσει μια πόλη; Ποιος μπορεί να πει ότι αγαπά τη δημιουργία του; Μόνο ο Δημιουργός! Μόνο ο Δημιουργός νοιώθει οίκτο γι' αυτήν την ανθρωπότητα. Μόνο ο Δημιουργός δείχνει τρυφερότητα και στοργή στην ανθρωπότητα αυτή. Μόνο ο Δημιουργός διατηρεί μια αληθινή, αδιάρρηκτη στοργή για αυτήν την ανθρωπότητα. Ομοίως, μόνο ο Δημιουργός μπορεί να παραχωρεί έλεος σ' αυτή την ανθρωπότητα και να αγαπά όλη τη δημιουργία Του. Η καρδιά του σκιρτά και πονά σε κάθε μία από τις πράξεις του ανθρώπου: Νοιώθει οργισμένος και συντετριμμένος, και θλίβεται εξαιτίας του κακού και της διαφθοράς του ανθρώπου· αισθάνεται ευχαριστημένος, περιχαρής, επιεικής και ευφρόσυνος για τη μετάνοια και την πίστη του ανθρώπου· κάθε μία από τις σκέψεις και τις ιδέες Του υπάρχει για το ανθρώπινο γένος και περιστρέφεται γύρω του· αυτό που είναι και έχει εκφράζεται εξ ολοκλήρου προς χάριν της ανθρωπότητας· το σύνολο των συναισθημάτων Του είναι συνυφασμένο με την ύπαρξή της. Προς χάριν της ανθρωπότητας, ταξιδεύει σπεύδοντας παντού· σιωπηλά, χαρίζει κάθε κομμάτι της ζωής Του· αφιερώνει κάθε λεπτό και δευτερόλεπτο της ζωής Του... Ποτέ δεν ήξερε πώς να συμπονά τη δική Του ζωή, όμως πάντα σπλαχνιζόταν και αγαπούσε το ανθρώπινο γένος που ο ίδιος δημιούργησε... Δίνει όλα όσα έχει στην ανθρωπότητα αυτή... Χαρίζει άνευ όρων και χωρίς προσδοκία ανταμοιβής το έλεος και την ανεκτικότητά Του. Πράττει τούτο, αποκλειστικά και μόνο ώστε η ανθρωπότητα να μπορεί να συνεχίσει να επιβιώνει ενώπιον των οφθαλμών Του, λαμβάνοντας την πρόνοιά Του για τη ζωή· πράττει τούτο αποκλειστικά και μόνο ώστε η ανθρωπότητα να μπορέσει κάποτε να υποταχθεί ενώπιόν Του και να

αναγνωρίσει ότι Εκείνος είναι Αυτός που τροφοδοτεί την ύπαρξη του ανθρώπου και συνδράμει τη ζωή ολόκληρης της δημιουργίας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

566. Το έλεος και η ανεκτικότητα του Θεού όντως υπάρχουν, αλλά η αγιοσύνη και η δικαιοσύνη του Θεού, όταν εξαπολύει την οργή Του, δείχνουν επίσης στον άνθρωπο την πλευρά του Θεού που δεν ανέχεται καμία ύβρη. Όταν ο άνθρωπος είναι πλήρως ικανός να υπακούει τις εντολές του Θεού και ενεργεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Θεού, ο Θεός δείχνει μεγάλο έλεος προς τον άνθρωπο. Όταν ο άνθρωπος έχει γεμίσει με διαφθορά, μίσος και έχθρα γι' Αυτόν, ο Θεός είναι βαθιά θυμωμένος. Και σε τι βαθμό είναι βαθιά θυμωμένος; Η οργή Του θα συνεχίσει έως ότου ο Θεός δεν βλέπει πλέον την αντίσταση και τα σατανικά έργα του ανθρώπου, έως ότου δεν είναι πια μπροστά στα μάτια Του. Τότε μόνο θα εξαφανιστεί η οργή του Θεού. Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το ποιο είναι το άτομο, αν η καρδιά του έχει απομακρυνθεί από τον Θεό και έχει στραφεί μακριά από τον Θεό, ανεπιστρεπτί, τότε ανεξάρτητα από το πώς, κατά πώς φαίνεται ή όσον αφορά τις υποκειμενικές του επιθυμίες, επιθυμεί να λατρεύει και να ακολουθεί και να υπακούει τον Θεό στο σώμα του ή στη σκέψη του, μόλις η καρδιά του στραφεί μακριά από τον Θεό, η οργή του Θεού θα εξαπολυθεί ακατάπαυστα. Θα είναι τέτοια, ώστε όταν ο Θεός εξαπολύει την οργή Του σε μεγάλη έκταση, έχοντας δώσει στον άνθρωπο άφθονες ευκαιρίες, μόλις εξαπολυθεί, δεν θα υπάρξει τρόπος να την πάρει πίσω, και δεν θα είναι ποτέ πάλι ελεήμων και ανεκτικός με αυτόν τον άνθρωπο. Αυτή είναι η μία πλευρά της διάθεσης του Θεού που δεν ανέχεται καμία ύβρη. [...] Είναι ανεκτικός και ελεήμων έναντι όσων είναι ευγενικοί και όμορφοι και καλοί. Έναντι όσων είναι κακοί, και αμαρτωλοί και σατανικοί, είναι βαθύτατα οργισμένος, έτσι ώστε η οργή Του είναι ακατάπαυστη. Αυτές είναι οι δύο κυριότερες και πιο εμφανείς πτυχές της διάθεσης του Θεού και, επιπλέον, αυτές έχουν αποκαλυφθεί από τον Θεό από την αρχή έως το τέλος: άφθονο έλεος και βαθιά οργή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

567. Οι άνθρωποι λένε ότι ο Θεός είναι ένας δίκαιος Θεός και ότι όσο ο άνθρωπος Τον ακολουθεί μέχρι το τέλος, θα είναι σίγουρα αμερόληπτος απέναντι στον άνθρωπο, γιατί είναι

και πολύ δίκαιος. Αν ο άνθρωπος Τον ακολουθήσει μέχρι το τέλος, θα μπορούσε να βάλει στην άκρη τον άνθρωπο; Είμαι αμερόληπτος απέναντι σε όλους τους ανθρώπους και κρίνω όλους τους ανθρώπους με τη δίκαιη διάθεσή Μου, όμως υπάρχουν κατάλληλες συνθήκες για τις απαιτήσεις που θέτω στον άνθρωπο και αυτό που απαιτώ πρέπει να επιτευχθεί από όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από το ποιοι είναι. Δεν Με νοιάζει πόσο εκτεταμένα ή αξιοσέβαστα είναι τα προσόντα σου. Το μόνο που Με ενδιαφέρει είναι το εάν περπατάς στην οδό Μου και αν αγαπάς και διψάς για την αλήθεια. Αν δεν έχεις την αλήθεια και, αντ' αυτού, ντροπιάζεις το όνομά Μου και δεν ενεργείς σύμφωνα με την οδό Μου, κι απλώς με ακολουθείς ανέμελα ή χωρίς να νοιάζεσαι, τότε, εκείνη τη στιγμή, θα σε χτυπήσω και θα σε τιμωρήσω για την κακία σου και τι θα έχεις να πεις τότε; Θα μπορέσεις να πεις ότι ο Θεός δεν είναι δίκαιος; Σήμερα, αν έχεις συμμορφωθεί με τους λόγους που είπα, τότε είσαι το είδος του ατόμου που εγκρίνω. Λες ότι πάντα υποφέρεις ακολουθώντας τον Θεό, ότι Τον ακολούθησες στα δύσκολα και στα εύκολα, και έχεις μοιραστεί μαζί Του τους καλούς και τους κακούς καιρούς, αλλά δεν έχεις βιώσει τα λόγια του Θεού. Εσύ επιθυμείς να τρέχεις μόνο για τον Θεό και να δαπανάς τον εαυτό σου για τον Θεό κάθε μέρα και ποτέ δεν έχεις σκεφτεί να βιώσεις μια ζωή με νόημα. Λες, επίσης: «Όπως και να 'χει, πιστεύω ότι ο Θεός είναι δίκαιος. Έχω υποφέρει γι' Αυτόν, έχω τρέξει γι' Αυτόν, έχω αφιερώσει τον εαυτό μου σ' Αυτόν και έχω δουλέψει σκληρά παρά το γεγονός ότι δεν έχω λάβει καμία αναγνώριση. Σίγουρα θα με θυμηθεί». Είναι αλήθεια ότι ο Θεός είναι δίκαιος, όμως αυτή η δικαιοσύνη δεν έχει μολυνθεί από καμία ακαθαρσία: Δεν περιέχει ανθρώπινη βούληση και δεν είναι μολυσμένη από τη σάρκα ή τις ανθρώπινες συναλλαγές. Όλοι όσοι επαναστατούν και αντιτίθενται και δεν συμμορφώνονται με την οδό Του, θα τιμωρηθούν. Κανένας δεν συγχωρείται και κανένας δεν θα απαλλαχθεί! Κάποιοι λένε: «Σήμερα τρέχω για Σένα, όταν έρθει το τέλος, μπορείς να μου δώσεις μια μικρή ευλογία;» Έτσι σε ρωτώ: «Έχεις συμμορφωθεί με τα λόγια Μου;» Η δικαιοσύνη για την οποία μιλάς βασίζεται σε μια συναλλαγή. Νομίζεις μόνο ότι είμαι δίκαιος και αμερόληπτος απέναντι σε όλους τους ανθρώπους και ότι όλοι εκείνοι που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος σίγουρα θα σωθούν και θα κερδίσουν τις ευλογίες Μου. Υπάρχει εσωτερική σημασία στα λόγια Μου ότι «όλοι εκείνοι που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος σίγουρα θα σωθούν»: Αυτοί που Με ακολουθούν μέχρι το τέλος είναι εκείνοι που θα αποκτηθούν πλήρως από Μένα, είναι εκείνοι που αφού κατακτηθούν από Μένα, θα αναζητήσουν την αλήθεια για

να οδηγηθούν στην τελείωση. Ποιες συνθήκες έχεις επιτύχει; Έχεις πετύχει μόνο να ακολουθείς Εμένα μέχρι το τέλος, αλλά τι άλλο; Έχεις συμμορφωθεί με τα λόγια Μου; Έχεις ολοκληρώσει μία από τις πέντε απαιτήσεις Μου, αλλά δεν έχεις καμία πρόθεση να ολοκληρώσεις τις υπόλοιπες τέσσερις. Απλώς βρήκες το απλούστερο, ευκολότερο μονοπάτι και το ακολούθησες ελπίζοντας απλώς να σταθείς τυχερός. Απέναντι σ' ένα άτομο όπως εσύ, η δίκαιη διάθεσή Μου είναι αυτή της παίδευσης και της κρίσης, είναι μια δίκαιη ανταπόδοση και είναι η δίκαιη τιμωρία όλων των αμαρτωλών· όλοι εκείνοι που δεν περπατούν στην οδό Μου θα τιμωρηθούν σίγουρα, ακόμα κι αν με ακολουθήσουν μέχρι το τέλος. Αυτή είναι η δικαιοσύνη του Θεού. Όταν αυτή η δίκαιη διάθεση εκφράζεται στην τιμωρία του ανθρώπου, ο άνθρωπος μένει άφωνος και θα μετανιώσει που, παρόλο που ακολουθούσε τον Θεό, δεν περπάτησε στην οδό Του. «Εκείνο τον καιρό, υπέφερα μόνο λίγο ενώ ακολουθούσα τον Θεό, αλλά δεν περπάτησα στην οδό του Θεού. Τι δικαιολογίες υπάρχουν γι' αυτό; Δεν υπάρχει άλλη επιλογή από το να παιδευτώ!» Όμως, στο μυαλό του σκέφτεται: «Τέλος πάντων, έχω ακολουθήσει μέχρι το τέλος, οπότε, ακόμα κι αν με παιδεύσεις, δεν μπορεί να είναι πολύ έντονη η παίδευση και μετά την επιβολή αυτής της παίδευσης, θα εξακολουθείς να με θέλεις. Ξέρω ότι είσαι δίκαιος και δεν θα με μεταχειρίζεσαι με αυτόν τον τρόπο για πάντα. Άλλωστε, δεν είμαι σαν εκείνους που θα αφανιστούν· όσοι θα αφανιστούν, θα λάβουν μια βαριά παίδευση, ενώ η δική μου παίδευση θα είναι ελαφρύτερη». Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν είναι όπως νομίζεις. Δεν προκύπτει ότι όσοι είναι καλοί και ομολογούν τις αμαρτίες τους αντιμετωπίζονται με επιείκεια. Η δικαιοσύνη είναι η αγιότητα και είναι μια διάθεση που δεν ανέχεται οποιαδήποτε ύβριν από τον άνθρωπο και ό,τι είναι βρόμικο και δεν έχει αλλάξει γίνεται ο στόχος της αηδίας του Θεού. Η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν είναι νόμος, αλλά διοικητικό διάταγμα: Είναι διοικητικό διάταγμα εντός της βασιλείας Του και αυτό το διοικητικό διάταγμα είναι η δίκαιη τιμωρία για όποιον δεν κατέχει την αλήθεια και δεν έχει αλλάξει και δεν υπάρχει περιθώριο για τη σωτηρία του. Διότι όταν κάθε άνθρωπος ταξινομείται ανάλογα με το είδος, οι καλοί θα ανταμειφθούν και οι κακοί θα τιμωρηθούν. Όταν ο προορισμός του ανθρώπου γίνει σαφής, τότε είναι καιρός να τελειώσει το έργο της σωτηρίας, κατόπιν του οποίου το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου δεν θα εκτελείται πλέον και θα υπάρξουν αντίποινα για κάθε έναν από εκείνους που διαπράττουν κακό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

568. Το έλεός Μου εκτείνεται σε εκείνους που Με αγαπούν και απαρνιούνται τον εαυτό τους. Και η τιμωρία που επέρχεται στους τιποτένιους είναι ακριβώς απόδειξη της δίκαιης διάθεσής Μου και, ακόμη περισσότερο, μαρτυρία της οργής Μου. Όταν έρθουν οι καταστροφές, οι λιμοί και οι λοιμοί θα πέσουν επάνω σε όσους Μου αντιστέκονται και θα θρηνούν. Όλοι όσοι έχουν διαπράξει κάθε μορφή πονηρίας, αλλά Μ' έχουν ακολουθήσει για πολλά χρόνια, δεν θα αποφύγουν να πληρώσουν για τις αμαρτίες τους. Και εκείνοι, αντιμετωπίζοντας μια καταστροφή που όμοιά της σπάνια έχει συμβεί καθ' όλη τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών, θα ζουν σε ένα συνεχές καθεστώς πανικού και φόβου. Και όσοι από τους ακόλουθούς Μου έχουν δείξει πίστη μόνο σ' Εμένα θα χαίρονται και θα επικροτούν τη δύναμή Μου. Θα βιώσουν απερίγραπτη ικανοποίηση και θα ζουν σε μια αγαλλίαση που όμοιά της δεν έδωσα ποτέ ξανά στην ανθρωπότητα. Διότι εκτιμώ τις καλές πράξεις των ανθρώπων και απεχθάνομαι τις σατανικές. Από τότε που ξεκίνησα να ηγούμαι της ανθρωπότητας, επιθυμούσα διακαώς να κερδίσω μια ομάδα ανθρώπων με τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Δεν ξέχασα ποτέ όσους δεν έχουν τις ίδιες απόψεις μ' Εμένα. Τους φύλαξα με αποστροφή στην καρδιά Μου, αναμένοντας μόνο την ευκαιρία να αποδώσω αντίποινα, γεγονός το οποίο θα χαρώ πολύ να δω. Η ημέρα Μου επιτέλους ήρθε σήμερα και δε χρειάζεται πλέον να περιμένω!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Γ) Σχετικά με την αγιοσύνη του Θεού

569. Ο Θεός ενσαρκώθηκε στο πιο οπισθοδρομικό και ακάθαρτο μέρος όλων, και μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο είναι σε θέση να δείξει με σαφήνεια ολόκληρη την άγια και δίκαιη διάθεσή Του. Και μέσα από τι καταδεικνύεται η δίκαιη διάθεσή Του; Καταδεικνύεται όταν κρίνει τις αμαρτίες του ανθρώπου, όταν κρίνει τον Σατανά, όταν αποστρέφεται την αμαρτία

και όταν μισεί τους εχθρούς που εναντιώνονται και επαναστατούν εναντίον Του. Εκφράζω αυτά τα λόγια σήμερα για να κρίνω τις αμαρτίες του ανθρώπου, να κρίνω την αδικία του ανθρώπου, να καταραστώ την ανυπακοή του ανθρώπου. Η ατιμία και η δολιότητα του ανθρώπου, τα λόγια και οι πράξεις του ανθρώπου —όλα όσα έρχονται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού, πρέπει να υποβάλλονται σε κρίση, και η ανυπακοή του ανθρώπου πρέπει να καταδικάζεται ως αμαρτία. Τα λόγια Του περιστρέφονται γύρω από τις αρχές της κρίσης. Χρησιμοποιεί την κρίση της αδικίας του ανθρώπου, την κατάρα της ανυπακοής του ανθρώπου και την αποκάλυψη των άσχημων προσώπων του ανθρώπου για να εκδηλώσει τη δική Του δίκαιη διάθεση. Η αγιοσύνη αντιπροσωπεύει τη δίκαιη διάθεσή Του, και όντως η αγιοσύνη του Θεού είναι στην πραγματικότητα η δίκαιη διάθεσή Του. Οι διεφθαρμένες διαθέσεις σας είναι το πλαίσιο των σημερινών λόγων —τις χρησιμοποιώ για να μιλήσω και να κρίνω, και να πραγματοποιήσω το έργο της κατάκτησης. Μόνο αυτό είναι το αληθινό έργο και μόνο αυτό κάνει την αγιοσύνη του Θεού να ακτινοβολεί. Εάν δεν υπάρχει κανένα ίχνος διεφθαρμένης διάθεσης μέσα σου, τότε ο Θεός δεν θα σε κρίνει, ούτε θα σου δείξει τη δίκαιη διάθεσή Του. Εφόσον έχεις διεφθαρμένη διάθεση, ο Θεός δεν θα σε αφήσει να ξεφύγεις, και μέσω αυτού θα φανεί η αγιοσύνη Του. Αν ο Θεός έβλεπε ότι η ακαθαρσία και η ανυπακοή του ανθρώπου ήταν υπερβολικά μεγάλες, αλλά δεν σου μιλούσε, ούτε σε έκρινε, ούτε σε παίδευε για την αδικία σου, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι δεν είναι ο Θεός, διότι δεν θα μισούσε καθόλου την αμαρτία· θα ήταν εξίσου ακάθαρτος με τον άνθρωπο. Σήμερα, σε κρίνω ακριβώς εξαιτίας της ακαθαρσίας σου, και σε παιδεύω ακριβώς εξαιτίας της διαφθοράς και της ανυπακοής σου. Δεν επιδεικνύω τη δύναμή Μου σε εσάς ούτε σας καταπιέζω σκόπιμα· τα κάνω αυτά επειδή εσείς, που έχετε γεννηθεί σε αυτήν τη χώρα της ακαθαρσίας, έχετε μολυνθεί σε ακραίο σημείο από την ακαθαρσία. Απλώς έχετε χάσει την ακεραιότητα και την ανθρώπινη φύση σας και έχετε γίνει σαν τους χοίρους που γεννήθηκαν στις πιο ακάθαρτες γωνιές του κόσμου, οπότε γι' αυτόν τον λόγο κρίνεστε και γι' αυτό εξαπολύω την οργή Μου πάνω σας. Ακριβώς εξαιτίας αυτής της κρίσης, είστε σε θέση να δείτε ότι ο Θεός είναι ο δίκαιος Θεός και ότι ο Θεός είναι ο άγιος Θεός· ακριβώς εξαιτίας της αγιοσύνης Του και της δικαιοσύνης Του σας κρίνει και εξαπολύει την οργή Του επάνω σας. Επειδή μπορεί να αποκαλύψει τη δίκαιη διάθεσή Του όταν βλέπει την ανυπακοή του ανθρώπου, και επειδή μπορεί να αποκαλύψει την αγιοσύνη Του όταν βλέπει την ακαθαρσία του ανθρώπου, αυτό αρκεί για να αποδείξει ότι είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι άγιος και άσπιλος, και παρ' όλα

αυτά ζει στη χώρα της ακαθαρσίας. Αν ένας άνθρωπος κυλιέται στον βούρκο με άλλους και δεν υπάρχει τίποτε το άγιο σε αυτόν και δεν έχει δίκαιη διάθεση, τότε δεν έχει τα προσόντα να κρίνει την αδικία του ανθρώπου ούτε είναι κατάλληλος να προβεί στην κρίση του ανθρώπου. Αν κάποιος έκρινε κάποιον άλλο, δεν θα ήταν σαν να χαστούκιζε τον εαυτό του στο πρόσωπο; Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι που είναι εξίσου ακάθαρτοι ο ένας με τον άλλον να έχουν τα προσόντα να κρίνουν τους ομοίους τους; Μόνο ο ίδιος ο άγιος Θεός είναι σε θέση να κρίνει ολόκληρη την ακάθαρτη ανθρωπότητα. Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να κρίνει τις αμαρτίες του ανθρώπου; Πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να δει τις αμαρτίες του ανθρώπου και πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να έχει τα προσόντα να καταδικάσει αυτές τις αμαρτίες; Εάν ο Θεός δεν είχε τα προσόντα να κρίνει τις αμαρτίες του ανθρώπου, τότε πώς θα μπορούσε να είναι ο ίδιος ο δίκαιος Θεός; Όταν αποκαλύπτονται οι διεφθαρμένες διαθέσεις των ανθρώπων, ο Θεός μιλάει για να κρίνει τους ανθρώπους, και τότε μόνο οι άνθρωποι βλέπουν ότι Αυτός είναι άγιος. Καθώς κρίνει και παιδεύει τον άνθρωπο για τις αμαρτίες του, ενώ παράλληλα εκθέτει τις αμαρτίες του ανθρώπου, κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτήν την κρίση· ό,τι είναι ακάθαρτο κρίνεται από Αυτόν, και μόνο έτσι μπορεί να πει κανείς ότι η διάθεσή Του είναι δίκαιη. Αν τα πράγματα ήταν αλλιώς, πώς θα μπορούσε να πει κανείς ότι εσείς είστε αντιθετικά στοιχεία κατ᾽ όνομα και κατ᾽ ουσία;

[...] Η αγιοσύνη του Θεού φαίνεται μέσα από τους ανθρώπους που προέρχονται από τη χώρα της ακαθαρσίας. Σήμερα, χρησιμοποιεί την ακαθαρσία που εμφανίζουν αυτοί οι άνθρωποι της χώρας της ακαθαρσίας, και κρίνει, και κατ᾽ αυτόν τον τρόπο αυτό που είναι ο Θεός αποκαλύπτεται στην κρίση Του. Και γιατί άραγε κρίνει; Είναι σε θέση να πει τα λόγια της κρίσης επειδή μισεί την αμαρτία· πώς θα μπορούσε να είναι τόσο θυμωμένος αν δεν αποστρεφόταν την ανυπακοή της ανθρωπότητας; Αν δεν αισθανόταν καμία αηδία μέσα Του, καμία αποστροφή, εάν δεν έδινε καμία προσοχή στην ανυπακοή των ανθρώπων, τότε αυτό θα αποδείκνυε ότι είναι εξίσου ακάθαρτος με τον άνθρωπο. Αυτός μπορεί να κρίνει και να παιδεύει τον άνθρωπο ακριβώς επειδή αποστρέφεται την ακαθαρσία, και αυτό που αποστρέφεται δεν υπάρχει μέσα Του. Εάν υπήρχε επίσης εναντίωση και ανυπακοή μέσα Του, δεν θα μισούσε όσους είναι ανταγωνιστικοί και ανυπάκουοι. Εάν το έργο των εσχάτων ημερών διεξαγόταν στο Ισραήλ, δεν θα είχε κανένα νόημα. Γιατί το έργο των εσχάτων ημερών επιτελείται στην Κίνα, το πιο σκοτεινό και οπισθοδρομικό μέρος όλων; Προκειμένου να

επιδείξει την αγιοσύνη και τη δικαιοσύνη Του. Με λίγα λόγια, όσο πιο σκοτεινό είναι το μέρος, τόσο πιο ξεκάθαρα μπορεί να καταδειχθεί η αγιοσύνη του Θεού. Στην πραγματικότητα, όλα αυτά γίνονται για χάρη του έργου του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς επιτυγχάνονται τα αποτελέσματα του δεύτερου σταδίου του έργου της κατάκτησης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

570. Έχω δει ξεκάθαρα, εδώ και πολύ καιρό, τις διάφορες πράξεις των μοχθηρών πνευμάτων. Και έχω επίσης καταλάβει κάθε έναν από τους ανθρώπους που χρησιμοποιούν τα μοχθηρά πνεύματα (όσους έχουν λανθασμένες προθέσεις, ποθούν τη σάρκα ή τα πλούτη, παινεύονται για τον εαυτό τους, διαταράσσουν την εκκλησία κ.τ.λ.). Μην υποθέτετε ότι τα πάντα έχουν τελειώσει μόλις εκδιωχθούν τα μοχθηρά πνεύματα. Για να σου πω! Από τώρα και στο εξής, θα ξεφορτωθώ αυτούς τους ανθρώπους, έναν προς έναν, και δεν θα τους χρησιμοποιήσω ποτέ! Δηλαδή, όποιος έχει διαφθαρεί από μοχθηρά πνεύματα, δεν θα χρησιμοποιηθεί από Μένα και θα πεταχτεί έξω! Μη νομίζετε ότι δεν έχω αισθήματα! Να το ξέρετε! Εγώ είμαι ο άγιος Θεός και δεν θα κατοικήσω σ' έναν βρομερό ναό! Χρησιμοποιώ μόνο έντιμους και σοφούς ανθρώπους, οι οποίοι Μου είναι απολύτως πιστοί και μπορούν να νοιαστούν για το φορτίο Μου. Κι αυτό επειδή αυτού του είδους οι άνθρωποι έχουν προκαθοριστεί από Μένα. Δεν υπάρχει απολύτως κανένα μοχθηρό πνεύμα που να κάνει έργο επάνω τους. Ας ξεκαθαρίσω ένα πράγμα: Από τώρα και στο εξής, όλοι εκείνοι χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος, έχουν το έργο των μοχθηρών πνευμάτων. Ας το επαναλάβω: Δεν θέλω ούτε έναν που να κάνουν έργο επάνω του μοχθηρά πνεύματα. Θα ριχτούν όλοι στον Άδη μαζί με τη σάρκα τους!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 76» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

571. Η σάρκα που ενδύεται το Πνεύμα του Θεού είναι η ίδια η σάρκα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι υπέρτατο· Αυτός είναι παντοδύναμος, άγιος και δίκαιος. Παρομοίως, η σάρκα Του είναι κι αυτή υπέρτατη, παντοδύναμη, άγια και δίκαιη. Μια τέτοια σάρκα μπορεί να κάνει μόνο πράγματα δίκαια και ωφέλιμα για την ανθρωπότητα, πράγματα άγια, ένδοξα και ισχυρά· Εκείνος δεν δύναται να κάνει κάτι που παραβιάζει την αλήθεια, που παραβιάζει την ηθική και τη δικαιοσύνη, πόσο μάλλον δε, δύναται να πράξει οτιδήποτε που θα πρόδιδε το

Πνεύμα του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι άγιο, κι έτσι η σάρκα Του δεν διαφθείρεται από τον Σατανά· η σάρκα Του έχει διαφορετική ουσία από τη σάρκα του ανθρώπου. Διότι εκείνος που διαφθείρεται από τον Σατανά είναι ο άνθρωπος, όχι ο Θεός· ο Σατανάς δε θα μπορούσε ποτέ να διαφθείρει τη σάρκα του Θεού. Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι ο άνθρωπος και ο Χριστός κατοικούν στον ίδιο χώρο, μόνο ο άνθρωπος έχει κυριευτεί, χρησιμοποιείται κι έχει παγιδευτεί από τον Σατανά. Αντιθέτως, ο Χριστός παραμένει αιωνίως απρόσβλητος από τη διαφθορά του Σατανά, γιατί ο Σατανάς δεν θα είναι ποτέ ικανός να ανυψωθεί στον υψηλότερο τόπο και δεν θα είναι ποτέ σε θέση να πλησιάσει τον Θεό. Σήμερα, θα πρέπει όλοι σας να κατανοήσετε ότι η μόνη προδοσία εις βάρος Μου προέρχεται από την ανθρωπότητα, καθώς είναι διεφθαρμένη από τον Σατανά. Η προδοσία δεν θα αποτελέσει ποτέ ζήτημα που να αφορά ούτε στο ελάχιστο τον Χριστό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

572. Ο Θεός ο ίδιος δεν κατέχει κανένα στοιχείο παρακοής, καθώς η υπόστασή Του είναι καλή. Αποτελεί την έκφραση πάσης ομορφιάς και καλοσύνης, όπως και αγάπης. Ακόμη και στη σάρκα, ο Θεός δεν κάνει τίποτε που να παρακούει τον Θεό Πατέρα. Ακόμη κι αν σήμαινε πως θα θυσίαζε την ίδια Του τη ζωή, θα ήταν ολόψυχα πρόθυμος και δε θα έκανε άλλη επιλογή. Ο Θεός δεν κατέχει κανένα στοιχείο αυταρέσκειας και υπεροψίας, ούτε έπαρσης και αλαζονείας. Δεν έχει στοιχεία ατιμίας. Καθετί που δείχνει παρακοή στον Θεό προέρχεται από τον Σατανά, καθώς ο Σατανάς είναι η πηγή πάσης ασχήμιας και μοχθηρίας. Ο λόγος για τον οποίο ο άνθρωπος κατέχει ιδιότητες παρόμοιες με εκείνες του Σατανά είναι επειδή τον έχει διαφθαρεί και επεξεργαστεί ο Σατανάς. Ο Χριστός δεν έχει διαφθαρεί από τον Σατανά, συνεπώς κατέχει μόνο τα χαρακτηριστικά του Θεού και κανένα από αυτά του Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η υπόσταση του Χριστού είναι η υποταγή στο θέλημα του Επουράνιου Πατέρα» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

573. Ότι η αγιότητα του Θεού είναι η άψογη ουσία του Θεού, η ανιδιοτελής αγάπη του Θεού, ότι όλα όσα δίνει αυτός ο Θεός στον άνθρωπο είναι ανιδιοτελής αγάπη, και θα γνωρίσετε ότι η αγιότητα του Θεού είναι άσπιλη και ανεπίληπτη. Αυτές οι ουσίες του Θεού δεν είναι απλώς λόγια που χρησιμοποιεί για να επιδείξει την ταυτότητά Του, αλλά, αντιθέτως,

ο Θεός χρησιμοποιεί την ουσία Του για να αντιμετωπίσει τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, με τρόπο αθόρυβο και ειλικρινή. Με άλλα λόγια, η ουσία του Θεού δεν είναι κενή, ούτε είναι θεωρητική ή δογματική, και δεν είναι σίγουρα κάποιο είδος γνώσης. Δεν είναι κάποιο είδος εκπαίδευσης για τον άνθρωπο, αντιθέτως, είναι η αληθινή αποκάλυψη των ενεργειών του ίδιου του Θεού και είναι η αποκαλυμμένη ουσία αυτού που είναι και αυτού που έχει ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

574. Σε τι αναφέρεται η αγιότητα του Θεού για την οποία μιλάω; Σκεφτείτε το για λίγο. Είναι η αληθινότητα του Θεού η αγιότητά Του; Είναι η πιστότητα του Θεού η αγιότητά Του; Είναι η ανιδιοτέλεια του Θεού η αγιότητά Του; Είναι η ταπεινότητα του Θεού η αγιότητά Του; Είναι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο η αγιότητά Του; Ο Θεός χαρίζει απλόχερα την αλήθεια και τη ζωή στον άνθρωπο. Είναι αυτή η αγιότητά Του; (Ναι.) Όλο αυτό που αποκαλύπτει ο Θεός είναι μοναδικό, δεν υπάρχει μέσα στη διαφθορά της ανθρωπότητας ούτε μπορεί να διακριθεί εκεί. Το παραμικρό ίχνος αυτής δεν μπορεί να διακριθεί κατά τη διαδικασία διαφθοράς του ανθρώπου από τον Σατανά, ούτε και στη διεφθαρμένη διάθεση του Σατανά ή στην ουσία και τη φύση του Σατανά. Όλα όσα έχει και είναι ο Θεός είναι μοναδικά και μόνο ο ίδιος ο Θεός έχει αυτού του είδους την ουσία, μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει αυτού του είδους ουσία. [...] Η ουσία της αγιότητας είναι η αληθινή αγάπη, αλλά και περισσότερο από αυτό είναι η ουσία της αλήθειας, της δικαιοσύνης και του φωτός. Η λέξη «άγιος» αρμόζει μόνο στον Θεό. Τίποτα εντός της δημιουργίας δεν αξίζει να αποκαλείται άγιο. Ο άνθρωπος πρέπει να το καταλάβει αυτό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

575. Όταν ήρθε ο Θεός στη γη, Εκείνος δεν ήταν από αυτόν τον κόσμο και δεν ενσαρκώθηκε για να απολαύσει τον κόσμο. Ο τόπος όπου το έργο θα αποκάλυπτε τη διάθεσή Του και θα είχε τη μεγαλύτερη σημασία είναι ο τόπος όπου γεννήθηκε. Είτε πρόκειται για άγιο είτε για ακάθαρτο τόπο, και ανεξάρτητα από το πού εργάζεται, Εκείνος είναι άγιος. Τα πάντα στον κόσμο δημιουργήθηκαν από Εκείνον, αν και όλα τους έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Τα πάντα, ωστόσο, εξακολουθούν να Του ανήκουν· βρίσκονται όλα στα χέρια Του. Έρχεται σε έναν ακάθαρτο τόπο και εργάζεται εκεί για να αποκαλύψει την αγιοσύνη Του· αυτό το κάνει μόνο για χάρη του έργου Του, γεγονός που σημαίνει ότι Εκείνος υπομένει

μεγάλη ταπείνωση για να επιτελέσει ένα τέτοιο έργο προκειμένου να σώσει τους ανθρώπους αυτού του ακάθαρτου τόπου. Αυτό γίνεται για να γίνει μάρτυρας, για χάρη ολόκληρης της ανθρωπότητας. Αυτό που δείχνει αυτό το έργο στους ανθρώπους είναι η δικαιοσύνη του Θεού, και μπορεί καλύτερα να δείξει την υπεροχή του Θεού. Το μεγαλείο και η ακεραιότητά Του εκδηλώνονται από τη σωτηρία μιας ομάδας ανθρώπων χαμηλού επιπέδου, τους οποίους οι άλλοι περιφρονούν. Το ότι γεννήθηκε σε έναν ακάθαρτο τόπο δεν αποδεικνύει επ' ουδενί ότι Εκείνος είναι χαμηλού επιπέδου· δίνει απλώς τη δυνατότητα σε όλη την κτίση να δει το μεγαλείο Του και την αληθινή αγάπη Του για την ανθρωπότητα. Όσα περισσότερο το κάνει, τόσο περισσότερο αποκαλύπτει την αγνή, την αψεγάδιαστη αγάπη Του για τον άνθρωπο. Ο Θεός είναι άγιος και δίκαιος. Παρότι γεννήθηκε σε έναν ακάθαρτο τόπο και παρότι ζει με αυτούς τους ανθρώπους που είναι γεμάτοι βρομιά, όπως ακριβώς έζησε ο Ιησούς με τους αμαρτωλούς κατά την Εποχή της Χάριτος, δεν γίνεται κάθε κομματάκι του έργου Του προς χάριν της επιβίωσης της ανθρωπότητας; Δεν γίνεται όλο ώστε να μπορέσει η ανθρωπότητα να κερδίσει μεγάλη σωτηρία; Πριν από δυο χιλιάδες χρόνια, Εκείνος έζησε με αμαρτωλούς για πολλά χρόνια. Εκείνο έγινε για χάρη της λύτρωσης. Σήμερα, ζει με μια ομάδα ακάθαρτων, ποταπών ανθρώπων. Αυτό γίνεται για χάρη της σωτηρίας. Δεν γίνεται όλο το έργο Του για χάρη δική σας, των ανθρώπων; Αν δεν είχε σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα, γιατί να είχε ζήσει και να είχε υποφέρει με τους αμαρτωλούς για τόσο πολλά χρόνια αφότου γεννήθηκε σε φάτνη; Και αν δεν είχε σκοπό να σώσει την ανθρωπότητα, γιατί να ενσαρκωνόταν για δεύτερη φορά, να γεννιόταν σε αυτόν τον τόπο όπου συναθροίζονται δαίμονες, και να ζούσε με αυτούς τους ανθρώπους που έχουν διαφθαρεί βαθιά από τον Σατανά; Δεν είναι πιστός ο Θεός; Ποιο μέρος του έργου Του δεν έχει γίνει για την ανθρωπότητα; Ποιο μέρος δεν έχει γίνει για τη μοίρα σας; Ο Θεός είναι άγιος —αυτό είναι αμετάβλητο! Δεν μολύνεται από την ακαθαρσία, παρότι έχει έρθει σε έναν ακάθαρτο τόπο· το μόνο που μπορούν να σημαίνουν όλα αυτά είναι ότι η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα είναι εξαιρετικά ανιδιοτελής και ότι τα βάσανα και η ταπείνωση που υπομένει είναι εξαιρετικά μεγάλα!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η σημασία της σωτηρίας των απογόνων του Μωάβ» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

576. Οι ιδέες σου, οι σκέψεις σου, η συμπεριφορά σου, τα λόγια και οι πράξεις σου —δεν συνθέτουν όλες αυτές οι εκφράσεις ένα αντιθετικό στοιχείο στη δικαιοσύνη και την αγιοσύνη

του Θεού; Δεν είναι οι εκφράσεις σας εκδηλώσεις της διεφθαρμένης διάθεσης που αποκαλύπτουν τα λόγια του Θεού; Οι σκέψεις και οι ιδέες σου, τα κίνητρά σου, και η διαφθορά που αποκαλύπτεται μέσα σου δείχνουν τη δίκαιη διάθεση του Θεού, καθώς και την αγιοσύνη Του. Και ο Θεός γεννήθηκε στη χώρα της ακαθαρσίας, εντούτοις παραμένει άσπιλος από την ακαθαρσία. Ζει στον ίδιο ακάθαρτο κόσμο όπως εσύ, αλλά κατέχει λογική και αντίληψη, και μισεί την ακαθαρσία. Εσύ, ενδεχομένως, δεν είσαι καν σε θέση να εντοπίσεις οποιαδήποτε ακαθαρσία στα λόγια και τις πράξεις σου, αλλά Αυτός μπορεί, και σου τα επισημαίνει. Αυτά τα παλιά σου χαρακτηριστικά —η έλλειψη καλλιέργειας, διορατικότητας και σύνεσης, καθώς και ο οπισθοδρομικός τρόπος ζωής σου— έχουν τώρα έρθει στο φως από τις σημερινές αποκαλύψεις· μόνο μέσω του ερχομού του Θεού στη γη προκειμένου να εργαστεί κατ᾽ αυτόν τον τρόπο βλέπουν οι άνθρωποι την αγιοσύνη και τη δίκαιη διάθεσή Του. Σε κρίνει και σε παιδεύει, με αποτέλεσμα να αποκτάς κατανόηση. Ενίοτε, η δαιμονική σου φύση εκδηλώνεται, και Αυτός σου το επισημαίνει. Γνωρίζει την ουσία του ανθρώπου σαν την παλάμη του χεριού Του. Ζει ανάμεσά σας, τρώει το ίδιο φαγητό με εσένα, και ζει στο ίδιο περιβάλλον —ακόμα κι έτσι, όμως, γνωρίζει περισσότερα· μπορεί να σε εκθέσει και να διακρίνει τη διεφθαρμένη ουσία της ανθρωπότητας. Δεν υπάρχει τίποτα που να μισεί περισσότερο από τις φιλοσοφίες για τη ζωή, καθώς και την ατιμία και τη δολιότητα του ανθρώπου. Απεχθάνεται ιδιαίτερα τις σαρκικές αλληλεπιδράσεις των ανθρώπων. Μπορεί να μην είναι εξοικειωμένος με τις φιλοσοφίες του ανθρώπου για τη ζωή, αλλά μπορεί να δει ξεκάθαρα και να εκθέσει τις διεφθαρμένες διαθέσεις που αποκαλύπτουν οι άνθρωποι. Εργάζεται για να μιλάει και να διδάσκει τον άνθρωπο μέσα από αυτά τα πράγματα, χρησιμοποιεί αυτά τα πράγματα για να κρίνει τους ανθρώπους και να εκδηλώσει τη δική Του δίκαιη και άγια διάθεση. Έτσι, λοιπόν, οι άνθρωποι γίνονται αντιθετικά στοιχεία στο έργο Του. Μόνο ο ενσαρκωμένος Θεός μπορεί να καταδείξει με σαφήνεια τις διεφθαρμένες διαθέσεις του ανθρώπου και όλα τα άσχημα πρόσωπα του Σατανά. Παρόλο που δεν σε τιμωρεί, και απλώς σε χρησιμοποιεί ως αντιθετικό στοιχείο στη δικαιοσύνη και στην αγιοσύνη Του, εσύ νιώθεις ντροπή και δεν ξέρεις που να κρυφτείς, διότι είσαι υπερβολικά μιαρός. Μιλάει χρησιμοποιώντας εκείνα τα πράγματα που εκτίθενται στον άνθρωπο, και μόνο όταν τα πράγματα αυτά έρχονται στο φως, συνειδητοποιούν οι άνθρωποι πόσο άγιος είναι ο Θεός. Δεν παραβλέπει ούτε την παραμικρή ακαθαρσία στους ανθρώπους, ούτε καν τις ακάθαρτες σκέψεις στην καρδιά τους. Αν τα λόγια και οι πράξεις των ανθρώπων έρχονται σε αντίθεση με

το θέλημά Του, τότε δεν τους συγχωρεί. Σύμφωνα με τα λόγια Του, δεν υπάρχει χώρος για την ακαθαρσία των ανθρώπων ή για οτιδήποτε άλλο —τα πάντα πρέπει να έρθουν στο φως.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς επιτυγχάνονται τα αποτελέσματα του δεύτερου σταδίου του έργου της κατάκτησης» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

577. Δεν θα δείτε τον Θεό να έχει παρόμοιες απόψεις για τα πράγματα μ' αυτές των ανθρώπων και, επιπλέον, δεν θα Τον δείτε να χρησιμοποιεί τις απόψεις των ανθρώπων, τις γνώσεις τους, την επιστήμη ή τη φιλοσοφία τους, ούτε τη φαντασία των ανθρώπων για να χειριστεί καταστάσεις. Αντιθέτως, οτιδήποτε κάνει ο Θεός και οτιδήποτε Εκείνος αποκαλύπτει είναι συνδεδεμένο με την αλήθεια. Δηλαδή, κάθε λέξη που Εκείνος λέει και κάθε ενέργειά Του έχει ως γνώμονα την αλήθεια. Αυτή η αλήθεια δεν είναι κάποια αβάσιμη φαντασίωση. Αυτή η αλήθεια και αυτά τα λόγια εκφράζονται από τον Θεό χάρη στην ουσία του Θεού και τη ζωή Του. Καθότι αυτά τα λόγια και η ουσία των όσων έχει κάνει ο Θεός είναι αληθινά, μπορούμε να πούμε ότι η ουσία του Θεού είναι άγια. Με άλλα λόγια, οτιδήποτε κάνει και λέει ο Θεός φέρνει ζωτικότητα και φως στους ανθρώπους, δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να δουν θετικά πράγματα και την πραγματικότητα εκείνων των θετικών πραγμάτων, ενώ δείχνει την οδό στην ανθρωπότητα για να μπορέσει να βαδίσει στο σωστό μονοπάτι. Αυτά τα πράγματα καθορίζονται χάρη στην ουσία του Θεού και καθορίζονται χάρη στην ουσία της αγιοσύνης Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ε'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

578. Όταν θα φτάσεις στο σημείο να αντιλαμβάνεσαι την αγιότητα του Θεού, τότε θα μπορέσεις να πιστέψεις πραγματικά στον Θεό. Όταν αντιληφθείς την αγιότητα του Θεού, τότε θα μπορείς να συνειδητοποιήσεις πραγματικά το αληθινό νόημα των λόγων «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός». Δεν θα φαντάζεσαι πλέον ότι μπορείς να επιλέξεις να διαβείς άλλους δρόμους, και δεν θα θέλεις πια να προδώσεις όλα όσα έχει διευθετήσει ο Θεός για εσένα. Επειδή η ουσία του Θεού είναι άγια, αυτό σημαίνει ότι μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να διαβείς τον φωτεινό, τον σωστό δρόμο στη ζωή. Μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να γνωρίσεις το νόημα της ζωής, μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να βιώσεις την πραγματική ανθρώπινη φύση, να κατέχεις την αλήθεια, να γνωρίσεις την αλήθεια, και μόνο μέσα από τον Θεό μπορείς να αποκτήσεις ζωή από την αλήθεια. Μόνο ο ίδιος ο Θεός μπορεί να σε βοηθήσει

να αποφύγεις το κακό και να σε σώσει από τη βλάβη που προκαλεί ο Σατανάς και τον έλεγχο που έχει επάνω σου. Εκτός από τον Θεό, κανένας και τίποτα δεν μπορεί να σε σώσει από τον ωκεανό των συμφορών, ώστε να μην υποφέρεις άλλο: Αυτό καθορίζεται από την ουσία του Θεού. Μόνο ο ίδιος ο Θεός σε σώζει με τόση ανιδιοτέλεια, μόνο ο Θεός είναι ο τελικός υπεύθυνος για το μέλλον σου, για τη μοίρα σου και για τη ζωή σου και Εκείνος διευθετεί όλα τα πράγματα για εσένα. Αυτό είναι κάτι που τίποτα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο δεν μπορεί να καταφέρει. Επειδή τίποτα δημιουργημένο ή μη δημιουργημένο δεν έχει ουσία παρόμοια με του Θεού, κανένας άνθρωπος ή πράγμα δεν έχει την ικανότητα να σε σώσει ή να σε καθοδηγήσει. Αυτή είναι η σημασία της ουσίας του Θεού για τον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός ΣΤ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

579. Ανέκαθεν έθετα στον άνθρωπο πολύ αυστηρά πρότυπα. Εάν η πίστη σου προσφέρεται υπό όρους και με προθέσεις, τότε θα προτιμούσα να μην έχω καθόλου τη φερόμενη πίστη σου, γιατί απεχθάνομαι αυτούς που Με εξαπατούν με τις προθέσεις τους και Με εκβιάζουν με όρους. Επιθυμώ μονάχα ο άνθρωπος να είναι απόλυτα πιστός σ' Εμένα και να ενεργεί για χάρη —και προκειμένου να αποδείξει— αυτή τη μία λέξη: την πίστη. Απεχθάνομαι τη χρήση των γλυκόλογών σας για να Με κάνουν να χαρώ. Διότι πάντοτε σας αντιμετωπίζω με απόλυτη ειλικρίνεια και γι' αυτό θα ήθελα να ενεργείτε προς Εμένα με μια επίσης αληθινή πίστη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πιστεύεις αληθινά στον Θεό;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

580. Πρέπει να ξέρεις τι είδους ανθρώπους επιθυμώ· όσοι δεν είναι αγνοί δεν επιτρέπεται να εισέλθουν στη βασιλεία, όσοι είναι ακάθαρτοι δεν επιτρέπεται να σπιλώσουν το ιερό έδαφος. Παρόλο που μπορεί να έχεις κάνει πολύ έργο και να έχεις εργαστεί εδώ και πολλά χρόνια, αν τελικά είσαι θλιβερά βρόμικος, είναι απαράδεκτο στον νόμο του Ουρανού να επιθυμείς να εισέλθεις στη βασιλεία Μου! Από την ίδρυση του κόσμου μέχρι σήμερα, δεν έχω προσφέρει ποτέ εύκολη πρόσβαση στη βασιλεία Μου σε όσους προσπαθούν να κερδίσουν την εύνοιά Μου. Αυτός είναι ένας ουράνιος κανόνας και κανείς δεν μπορεί να τον παραβιάσει! Πρέπει να αναζητήσεις τη ζωή. Σήμερα, αυτοί που θα οδηγηθούν στην τελείωση είναι το ίδιο είδος με τον Πέτρο: Είναι αυτοί που επιδιώκουν τις αλλαγές στη δική τους διάθεση και είναι πρόθυμοι να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό και να εκτελέσουν το καθήκον

τους ως πλάσματα του Θεού. Μόνο τέτοιοι άνθρωποι θα οδηγηθούν στην τελείωση. Εάν αποβλέπεις μόνο στις ανταμοιβές και δεν προσπαθείς να αλλάξεις τη δική σου διάθεση ζωής, τότε όλες οι προσπάθειές σου θα είναι μάταιες —και αυτή είναι μια αναλλοίωτη αλήθεια!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η επιτυχία ή η αποτυχία εξαρτάται από το μονοπάτι που βαδίζει ο άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

581. Ο Θεός είναι αυτό που είναι και κατέχει αυτό που κατέχει. Όλα αυτά που εκφράζει και αποκαλύπτει, αποτελούν αναπαραστάσεις της ουσίας Του και της ταυτότητάς Του. Αυτό που είναι και που έχει, ομοίως με την ουσία και την ταυτότητά Του, αποτελούν πράγματα που δεν δύνανται να αντικατασταθούν από κανέναν. Η διάθεσή Του συμπεριλαμβάνει την αγάπη Του για τον άνθρωπο, την παρηγοριά για τον άνθρωπο, το μίσος για τον άνθρωπο και, ακόμη περισσότερο, μια πλήρη κατανόηση του ανθρώπου. Η προσωπικότητα του ανθρώπου, ωστόσο, μπορεί να είναι αισιόδοξη, ζωντανή ή σκληρή. Η διάθεση του Θεού είναι η διάθεση του Κυβερνώντα όλων των πραγμάτων και των έμβιων όντων, του Κυρίου ολόκληρης της δημιουργίας. Η διάθεσή Του αντιπροσωπεύει την τιμή, την εξουσία, την ευγένεια, το μεγαλείο και, πάνω απ' όλα, την υπεροχή. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της εξουσίας, το σύμβολο κάθε τι δικαίου, το σύμβολο όλων των ωραίων και αγαθών πραγμάτων. Περισσότερο από αυτό, είναι ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να[α] παρακαμφθεί ή κατακλυσθεί από το σκοτάδι ούτε από καμία εχθρική δύναμη, καθώς και ένα σύμβολο Εκείνου που δεν είναι δυνατόν να προσβληθεί (ούτε και θα ανεχθεί ποτέ να προσβληθεί)[β] από οποιοδήποτε δημιούργημα. Η διάθεσή Του είναι το σύμβολο της ύψιστης δύναμης. Κανένας απολύτως δεν μπορεί ή δεν πρέπει να διαταράξει το έργο ή τη διάθεσή Του. Αλλά η προσωπικότητα του ανθρώπου δεν είναι παρά ένα απλό σύμβολο της μικρής υπεροχής του ανθρώπου επί του ζώου. Ο άνθρωπος μέσα και έξω από τον εαυτό του δεν έχει καμία εξουσία, καμία αυτονομία ούτε την ικανότητα να υπερβεί εαυτόν, αλλά είναι στην ουσία του εκείνος που ζαρώνει στο έλεος όλων των ανθρώπων, γεγονότων και πραγμάτων. Η χαρά του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη και την ανάδυση του δικαίου και του φωτός· λόγω της καταστροφής του σκότους και του κακού. Αντλεί χαρά επειδή Εκείνος έφερε το φως και την ευημερία στο ανθρώπινο γένος· η χαρά Του είναι δίκαιη, σύμβολο της ύπαρξης όλων των θετικών πραγμάτων και, ακόμη περισσότερο, σύμβολο ελπίδας. Η οργή του Θεού οφείλεται στην ύπαρξη της αδικίας και στην ενόχληση που αυτή προκαλεί, οι οποίες βλάπτουν το ανθρώπινο γένος που Εκείνος έχει

δημιουργήσει, εξαιτίας της ύπαρξης του κακού και του σκότους, εξαιτίας της ύπαρξης όλων των πραγμάτων που απομακρύνουν την αλήθεια και, ακόμη περισσότερο, εξαιτίας της ύπαρξης των πραγμάτων που αντιτίθενται σε ό,τι καλό και ωραίο. Η οργή Του αποτελεί σημάδι πώς όλα τα αρνητικά παύουν να υπάρχουν και, ακόμη περισσότερο, αποτελεί σημάδι της αγιότητάς Του. Η θλίψη Του οφείλεται στον άνθρωπο, για τον οποίο έχει ελπίδες αλλά αυτός έχει περιπέσει στο σκότος, επειδή το έργο Του για τον άνθρωπο δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες Του και επειδή το ανθρώπινο γένος που αγαπά δεν μπορεί να ζει εξ ολοκλήρου υπό το φως. Αισθάνεται θλίψη για το αθώο ανθρώπινο γένος, για τον ειλικρινή αλλά αδαή άνθρωπο και για τον άνθρωπο που είναι καλός αλλά στερείται των δικών του απόψεων. Η θλίψη Του αποτελεί σημάδι της καλοσύνης και του ελέους Του, σημάδι του ωραίου και της αγαθότητας. Η ευτυχία Του, βεβαίως, προέρχεται από τη νίκη επί των εχθρών Του και την κατάκτηση της καλής πίστης του ανθρώπου. Πολύ δε περισσότερο, προκύπτει από την εκδίωξη και καταστροφή όλων των εχθρικών δυνάμεων, και από το γεγονός ότι το ανθρώπινο γένος διάγει έναν καλό και ειρηνικό βίο. Η ευτυχία του Θεού είναι διαφορετική από τη χαρά του ανθρώπου· είναι, μάλλον, το συναίσθημα της συγκέντρωσης καλών καρπών, ένα συναίσθημα πολύ μεγαλύτερο από τη χαρά. Η ευτυχία Του αποτελεί σύμβολο της εφεξής λύτρωσης του ανθρώπου από τον πόνο, αλλά και σημάδι της εισόδου του σε έναν κόσμο φωτός. Τα συναισθήματα του ανθρώπου, από την άλλη πλευρά, προκύπτουν προς ίδιον όφελος, όχι υπέρ του δικαίου, του φωτός ή του ωραίου, και πολύ λιγότερο προς όφελος της χάρης του Παραδείσου. Τα συναισθήματα του ανθρώπου είναι εγωιστικά και ανήκουν στον κόσμο του σκότους. Δεν υφίστανται προς όφελος του θελήματος και πολύ λιγότερο προς όφελος του σχεδίου του Θεού· έτσι, άνθρωπος και Θεός δεν μπορούν να εκφερθούν ποτέ στην ίδια πρόταση. Ο Θεός είναι αιώνια υπέρτατος και έντιμος, ενώ ο άνθρωπος είναι αιώνια μικρός, παντοτινά ανάξιος. Τούτο συμβαίνει επειδή ο Θεός κάνει πάντοτε θυσίες και αφιερώνει τον εαυτό Του στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος, από την άλλη πλευρά, θέλει μόνο να λαμβάνει και αγωνίζεται μόνο για τον εαυτό του. Ο Θεός κοπιάζει αιώνια για την επιβίωση του ανθρωπίνου γένους, ενώ ο άνθρωπος δεν συνεισφέρει ποτέ τίποτα προς χάριν του φωτός ή του δικαίου. Ακόμη και αν ο άνθρωπος καταβάλει κάποια προσπάθεια για ένα χρονικό διάστημα, αυτή είναι τόσο αδύναμη ώστε δεν μπορεί να αντέξει το παραμικρό χτύπημα· διότι η προσπάθεια του ανθρώπου αφορά μόνο το δικό του καλό και όχι των άλλων. Ο άνθρωπος είναι παντοτινά εγωιστής, ενώ ο Θεός είναι αιώνια ανιδιοτελής. Ο Θεός είναι η πηγή του

δικαίου, του καλού και του ωραίου, ενώ ο άνθρωπος είναι αυτός που διαδέχεται και καθιστά εμφανή κάθε ασχήμια και κακό. Ο Θεός δεν θα αλλάξει ποτέ την ουσία Του, τη γεμάτη δίκαιο και ομορφιά, ενώ ο άνθρωπος είναι απολύτως ικανός, ανά πάσα στιγμή και σε κάθε περίπτωση, να προδώσει το δίκαιο και να απομακρυνθεί από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

582. Η έλλειψη ανεκτικότητας του Θεού προς την ύβριν είναι η αποκλειστικά δική Του ουσία· η οργή του Θεού είναι η αποκλειστικά δική Του διάθεση· η μεγαλοπρέπεια του Θεού είναι η αποκλειστικά δική Του ουσία. Η αρχή πίσω από την οργή του Θεού καταδεικνύει την ταυτότητα και τη θέση που κατέχει μόνο Εκείνος. Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε ότι αποτελεί και σύμβολο της ουσίας του ίδιου του μοναδικού Θεού. Η διάθεση του Θεού είναι η δική Του έμφυτη ουσία. Δεν αλλάζει καθόλου με το πέρασμα του χρόνου, ούτε μεταβάλλεται όποτε αλλάζει η τοποθεσία. Η έμφυτη διάθεσή του είναι η εγγενής ουσία Του. Ανεξάρτητα από το πάνω σε ποιους επιτελεί το έργο Του, η ουσία Του δεν αλλάζει, ούτε και η δίκαιη διάθεσή Του. Όταν κάποιος εξοργίζει τον Θεό, αυτό που στέλνει Εκείνος είναι η έμφυτη διάθεσή Του· τη δεδομένη στιγμή, η αρχή πίσω από τον θυμό Του δεν αλλάζει, ούτε και η μοναδική ταυτότητα και θέση Του. Ο θυμός Του δεν οφείλεται σε κάποια αλλαγή στην ουσία Του ή στο ότι η διάθεσή Του έχει παραγάγει διαφορετικά στοιχεία, αλλά στο ότι η αντίθεση του ανθρώπου εναντίον Του υβρίζει τη διάθεσή Του. Η κατάφωρη πρόκληση του Θεού από τον άνθρωπο αποτελεί σοβαρή αμφισβήτηση της ίδιας της ταυτότητας και θέσης του Θεού. Κατά την άποψη του Θεού, όταν ο άνθρωπος Τον αμφισβητεί, Τον θέτει υπό αίρεση και δοκιμάζει τον θυμό Του. Όταν ο άνθρωπος εναντιώνεται στον Θεό, όταν ο άνθρωπος θέτει υπό αίρεση τον Θεό, όταν ο άνθρωπος συνεχώς δοκιμάζει την οργή του Θεού —το οποίο συμβαίνει και όταν η αμαρτία δρα ανεξέλεγκτη— η οργή του Θεού φυσικά θα αποκαλυφθεί και θα κάνει την εμφάνισή της. Επομένως, η έκφραση της οργής του Θεού συμβολίζει ότι όλες οι δυνάμεις του κακού θα πάψουν να υπάρχουν· συμβολίζει ότι όλες οι εχθρικές δυνάμεις θα καταστραφούν. Τούτη είναι η μοναδικότητα της δίκαιης διάθεσης του Θεού, και είναι και η μοναδικότητα της οργής Του. Όταν η αξιοπρέπεια και η αγιότητα του Θεού τίθενται υπό αμφισβήτηση, όταν δίκαιες δυνάμεις παρεμποδίζονται και είναι αόρατες από τον άνθρωπο, ο Θεός στέλνει την οργή Του. Λόγω της ουσίας του Θεού, όλες οι δυνάμεις πάνω στη γη, που Τον αμφισβητούν,

εναντιώνονται σε Αυτόν και Τον πολεμούν, είναι κακές, διεφθαρμένες και άδικες· προέρχονται από τον Σατανά και ανήκουν στον Σατανά. Επειδή ο Θεός είναι δίκαιος, φωτεινός και τέλεια άγιος, όλα τα κακά, διεφθαρμένα και ανήκοντα στον Σατανά πράγματα, θα εξαφανιστούν με την απελευθέρωση της οργής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Β'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Στο αρχικό κείμενο γράφει «αποτελεί σύμβολο αδυναμίας του να υπάρχει».

(Δ) Σχετικά με τον Θεό ως πηγή ζωής για τα πάντα

583. Η οδός της ζωής δεν είναι κάτι που μπορεί να κατέχει ο οποιοσδήποτε, ούτε είναι κάτι που μπορεί να επιτύχει εύκολα ο οποιοσδήποτε. Αυτό συμβαίνει γιατί η ζωή προέρχεται αποκλειστικά από τον Θεό, που σημαίνει ότι μόνο ο ίδιος ο Θεός κατέχει την ουσία της ζωής, δεν υφίσταται ζωή χωρίς τον ίδιο τον Θεό, και έτσι, μόνο ο Θεός είναι η πηγή της ζωής, και η ατέρμονη, ανεξάντλητη πηγή του νερού της ζωής. Απ' όταν Εκείνος δημιούργησε τον κόσμο, ο Θεός έχει κάνει πολύ δουλειά σε σχέση με τη ζωτικότητα της ζωής, έχει κάνει πολύ δουλειά που δίνει ζωή στον άνθρωπο, και έχει πληρώσει ακριβά για να αποκτήσει ζωή ο άνθρωπος, διότι ο ίδιος ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, και ο ίδιος ο Θεός αποτελεί την οδό μέσα από την οποία μπορεί να αναστηθεί ο άνθρωπος. Ο Θεός δεν είναι ποτέ απών από την καρδιά του ανθρώπου και πάντα ζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Εκείνος είναι η κινητήρια δύναμη στη ζωή του ανθρώπου, το θεμέλιο της ύπαρξης του ανθρώπου και μια ισχυρή παρακαταθήκη για την ύπαρξη του ανθρώπου μετά τη γέννησή του. Εκείνος είναι η αιτία που ο άνθρωπος ξαναγεννιέται, και τον κάνει ικανό να ζει ακλόνητα τον κάθε του ρόλο. Χάρη στην ισχύ Του και στην ακατάσβεστη ζωτική Του δύναμη, ο άνθρωπος έχει κατορθώσει να επιβιώνει από γενιά σε γενιά, στην πορεία της οποίας η δύναμη της ζωής του Θεού είναι ο στυλοβάτης της

ύπαρξης του ανθρώπου, και για την οποία ο Θεός έχει πληρώσει ένα τίμημα που δεν έχει ποτέ πληρώσει κανένας συνηθισμένος άνθρωπος. Η ζωτική δύναμη του Θεού υπερνικά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Επιπλέον, ξεπερνά οποιαδήποτε άλλη δύναμη. Η ζωή Του είναι αιώνια, η δύναμή Του είναι εκπληκτική, και κανένα δημιουργημένο ον και καμία εχθρική δύναμη δεν μπορεί να υπερισχύσει της ζωτικής Του δύναμης. Η ζωτική δύναμη του Θεού υφίσταται και εκπέμπει την εκπληκτική της λάμψη, ανεξαρτήτως χρόνου ή χώρου. Ο ουρανός και η γη μπορεί να υποστούν μεγάλες αλλαγές, όμως η ζωή του Θεού είναι πάντοτε η ίδια. Όλα τα πράγματα κάποτε πεθαίνουν, αλλά η ζωή του Θεού παραμένει, γιατί ο Θεός είναι η πηγή ύπαρξης των πάντων και η ρίζα της ύπαρξής τους. Η ζωή του ανθρώπου προέρχεται από τον Θεό, η ύπαρξη του ουρανού οφείλεται στον Θεό και η ύπαρξη της γης πηγάζει από τη δύναμη της ζωής του Θεού. Κανένα αντικείμενο που έχει ζωτικότητα δεν μπορεί να υπερβεί την υπέρτατη κυριαρχία του Θεού, και κανένα έμβιο ον δεν μπορεί να ξεφύγει από τη σφαίρα εξουσίας του Θεού. Έτσι λοιπόν, ανεξάρτητα από το ποιος είναι ο καθένας, όλοι πρέπει να υποτάσσονται στο κράτος του Θεού, όλοι πρέπει να ζουν υπό τις εντολές του Θεού, και δεν μπορεί κανείς να ξεφύγει από τον έλεγχό Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

584. Αφού τα δημιούργησε ο Θεός, βάσει των νόμων που Αυτός καθόρισε, όλα τα πράγματα λειτουργούν και συνεχίζουν να εξελίσσονται κανονικά. Κάτω από το βλέμμα Του, κάτω από τους νόμους Του, τα πάντα εξελίσσονται κανονικά, παράλληλα με την επιβίωση των ανθρώπων. Ούτε ένα πράγμα δεν είναι σε θέση να αλλάξει αυτούς τους νόμους, κι ούτε ένα πράγμα δεν μπορεί να καταστρέψει αυτούς τους νόμους. Χάρη στη διακυβέρνηση του Θεού μπορούν όλα τα πλάσματα να πολλαπλασιάζονται, και χάρη στη διακυβέρνησή Του και τη διαχείρισή Του όλα τα όντα μπορούν να επιβιώνουν. Αυτό σημαίνει ότι κάτω από τη διακυβέρνηση του Θεού, τα πάντα γεννιούνται, ακμάζουν, εξαφανίζονται και ξαναγεννιούνται με τάξη. Όταν έρχεται η άνοιξη, το ψιλόβροχο φέρνει αυτή την αίσθηση της άνοιξης και υγραίνει τη γη. Το έδαφος αρχίζει να μαλακώνει και το γρασίδι βγαίνει προς τα πάνω από το χώμα και αρχίζει να βλασταίνει, ενώ τα δένδρα πρασινίζουν σιγά-σιγά. Όλα αυτά τα ζωντανά πλάσματα φέρνουν μια φρέσκια ζωτικότητα στη γη. Αυτή είναι η εικόνα όλων όσα γεννιούνται και ακμάζουν. Επίσης, κάθε είδους ζώα βγαίνουν από τα λαγούμια τους

για να νιώσουν τη ζεστασιά της άνοιξης και ξεκινούν μια νέα χρονιά. Όλα τα πλάσματα χαίρονται τη λιακάδα στη διάρκεια του καλοκαιριού και απολαμβάνουν τη ζεστασιά που φέρνει η εποχή. Μεγαλώνουν ταχύτατα· τα δένδρα, το γρασίδι και κάθε είδους φυτό μεγαλώνουν πολύ γρήγορα, έπειτα ανθίζουν και βγάζουν καρπούς. Όλα τα πλάσματα είναι πολύ απασχολημένα το καλοκαίρι, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων. Το φθινόπωρο, οι βροχές φέρνουν την ψύχρα της εποχής, και όλων των ειδών τα ζωντανά πλάσματα αρχίζουν να διαισθάνονται την άφιξη της εποχής της συγκομιδής. Όλα τα πλάσματα καρποφορούν, και οι άνθρωποι αρχίζουν τη συγκομιδή των διαφόρων ειδών καρπών προκειμένου να έχουν τροφή ενόψει του χειμώνα. Τον χειμώνα, όλα τα πλάσματα αρχίζουν σταδιακά να ξεκουράζονται μέσα στην παγωνιά, να ησυχάζουν, κι οι άνθρωποι ακόμα κάνουν διάλειμμα κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής. Αυτές οι μεταβάσεις από την άνοιξη στο καλοκαίρι, στο φθινόπωρο και στον χειμώνα —αυτές οι αλλαγές συμβαίνουν όλες σύμφωνα με τους νόμους που θέσπισε ο Θεός. Καθοδηγεί όλα τα πράγματα και τους ανθρώπους χρησιμοποιώντας αυτούς τους νόμους και έχει θεσπίσει έναν πλούσιο και πολύχρωμο τρόπο ζωής για το ανθρώπινο γένος, προετοιμάζοντας ένα περιβάλλον για επιβίωση που έχει διαφορετικές θερμοκρασίες και διαφορετικές εποχές. Υπό αυτά τα μεθοδικά περιβάλλοντα επιβίωσης, οι άνθρωποι μπορούν επίσης να επιβιώσουν και να πολλαπλασιαστούν με οργανωμένο τρόπο. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να αλλάξουν αυτούς τους νόμους και ούτε ένα άτομο ή πλάσμα δεν μπορεί να τους παραβεί. Παρόλο που έχουν λάβει χώρα αναρίθμητες αλλαγές —θάλασσες έχουν μετατραπεί σε αγρούς, ενώ αγροί έχουν μετατραπεί σε θάλασσες— αυτοί οι νόμοι συνεχίζουν να υπάρχουν και υπάρχουν επειδή υπάρχει ο Θεός. Αυτό συμβαίνει χάρη στη διακυβέρνηση και τη διαχείριση του Θεού. Με αυτού του είδους το οργανωμένο, ευρύτερο περιβάλλον, η ζωή των ανθρώπων προχωρά μέσα στα πλαίσια αυτών των νόμων και κανονισμών. Αυτοί οι νόμοι καλλιέργησαν τη μια ανθρώπινη γενιά μετά την άλλη και ολόκληρες γενιές ανθρώπων έχουν επιβιώσει μέσα στα πλαίσια αυτών των νόμων. Οι άνθρωποι απολαμβάνουν αυτό το εύτακτο περιβάλλον για επιβίωση, καθώς και όλα τα πολυάριθμα πράγματα που δημιούργησε ο Θεός, για ολόκληρες γενιές. Παρόλο που οι άνθρωποι αισθάνονται ότι αυτοί οι τύποι νόμων είναι έμφυτοι, παρόλο που τους απορρίπτουν πλήρως και παρόλο που δεν μπορούν να νιώσουν ότι ο Θεός ενορχηστρώνει αυτούς τους νόμους, ότι ο Θεός κυβερνά πάνω από αυτούς τους νόμους, ό,τι και να γίνει, ο Θεός είναι

πάντα απασχολημένος με αυτό το αμετάβλητο έργο. Ο σκοπός Του σε αυτό το αμετάβλητο έργο είναι η επιβίωση του ανθρώπινου γένους, έτσι ώστε να συνεχίσουν να ζουν οι άνθρωποι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Θ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

585. Ο Θεός διοικεί τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των πάντων· διοικεί τους κανόνες που διέπουν την επιβίωση των πάντων· ελέγχει τα πάντα, και τα ορίζει ώστε να ενδυναμώνουν και να βασίζονται το ένα στο άλλο, έτσι ώστε να μη χαθούν ούτε να εξαφανιστούν. Μόνο έτσι μπορεί η ανθρωπότητα να συνεχίσει να ζει· μόνο έτσι μπορεί να ζήσει υπό την καθοδήγηση του Θεού σ' ένα τέτοιο περιβάλλον. Ο Θεός έχει υπό το κράτος Του αυτούς τους κανόνες που διέπουν τα πάντα και η ανθρωπότητα δεν μπορεί να επέμβει και δεν μπορεί να τους αλλάξει· μόνο ο Θεός ο ίδιος γνωρίζει αυτούς τους κανόνες και μόνο Αυτός ο ίδιος τους διαχειρίζεται. Πότε θα βλαστήσουν τα δέντρα· πότε θα βρέξει· πόσο νερό και πόσες θρεπτικές ουσίες θα δώσει η γη στα φυτά· ποια εποχή θα πέσουν τα φύλλα· ποια εποχή θα βγάλουν καρπούς τα δέντρα· πόσες θρεπτικές ουσίες θα δώσει το φως του ήλιου στα δέντρα· τι θα απελευθερώσουν τα δέντρα αφότου τραφούν με το φως του ήλιου —όλα αυτά είναι πράγματα που προκαθορίστηκαν από τον Θεό όταν δημιούργησε τα πάντα, ως κανόνες που κανείς δεν δύναται να παραβιάσει. Τα πράγματα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό, είτε είναι έμβια, είτε φαίνονται άβια στους ανθρώπους, βρίσκονται όλα στα χέρια του Θεού και υπό το κράτος Του. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να αλλάξει ή να παραβιάσει αυτόν τον κανόνα. Με άλλα λόγια, όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, διατύπωσε πώς πρέπει να είναι. Το δέντρο δεν θα μπορούσε να ριζώσει, να βλαστήσει και να μεγαλώσει δίχως τη γη. Αν η γη δεν είχε δέντρα, θα ξεραινόταν. Επίσης, το δέντρο είναι το σπίτι των ωδικών πτηνών, είναι ένα μέρος στο οποίο μπορούν να βρουν καταφύγιο από τον άνεμο. Θα ήταν εντάξει αν το δέντρο δεν είχε το φως του ήλιου; (Δεν θα ήταν εντάξει.) Αν το δέντρο είχε μόνο τη γη, αυτό δεν θα πετύχαινε. Όλα αυτά είναι για την ανθρωπότητα και για την επιβίωση της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος παίρνει καθαρό αέρα από το δέντρο και ζει πάνω στη γη που αυτό προστατεύει. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει δίχως το φως του ήλιου, ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει δίχως όλα τα διάφορα ζωντανά όντα. Παρόλο που οι σχέσεις ανάμεσα σ' αυτά τα πράγματα είναι περίπλοκες, πρέπει να θυμάσαι πως ο Θεός δημιούργησε τους κανόνες που διέπουν τα πάντα, ώστε να μπορούν να αλληλοενισχύονται, να αλληλοεξαρτώνται και να συνυπάρχουν. Με άλλα λόγια, καθετί που Αυτός δημιούργησε έχει αξία και σημασία. Αν ο Θεός δημιουργούσε κάτι

άνευ σημασίας, ο Θεός θα το άφηνε να εξαφανιστεί. Αυτή είναι μια από τις μεθόδους που χρησιμοποίησε στην παροχή των πάντων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ζ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

586. Όταν ο Θεός δημιούργησε τα πάντα, χρησιμοποίησε κάθε είδους μέθοδο και τρόπο για να τα ισορροπήσει, για να ισορροπήσει τις συνθήκες διαβίωσης για τα βουνά και τις λίμνες, για να ισορροπήσει τις συνθήκες διαβίωσης για τα φυτά και όλων των ειδών τα ζώα, τα πουλιά, τα έντομα —ο στόχος Του ήταν να επιτρέψει σε όλα τα είδη των έμβιων όντων να ζήσουν και να πολλαπλασιαστούν στο πλαίσιο των νόμων που είχε θεσπίσει. Κανένα από τα πράγματα της κτίσης δεν μπορεί να βγει εκτός του πλαισίου αυτών των νόμων, και οι νόμοι δεν μπορούν να παραβιαστούν. Οι άνθρωποι μπορούν να επιβιώσουν και να πολλαπλασιαστούν με ασφάλεια μόνο μέσα σε αυτού του τύπου το βασικό περιβάλλον, η μια γενιά μετά την άλλη. Αν οποιοδήποτε ον ξεπεράσει τον αριθμό ή το πεδίο που έχει ορίσει ο Θεός, ή αν ξεπεράσει τους ρυθμούς ανάπτυξης, τη συχνότητα ή τους αριθμούς κάτω από τον νόμο Του, το περιβάλλον επιβίωσης του ανθρώπου θα μπορούσε να πληγεί από διάφορες βαθμίδες συμφορών. Ταυτόχρονα, θα απειλείτο η επιβίωση των ανθρώπων. Αν ένας τύπος έμβιου όντος είναι πολύ μεγάλος αριθμητικά, θα κλέψει την τροφή των ανθρώπων, θα καταστρέψει τις πηγές νερού των ανθρώπων και θα ρημάξει τις πατρίδες τους. Με αυτόν τον τρόπο, η αναπαραγωγή των ανθρώπων ή η κατάσταση επιβίωσης θα δεχόταν άμεσα επιδράσεις. [...] Αν υπάρχει ένας τύπος ή αρκετοί τύποι έμβιων όντων που υπερβαίνουν τους κανονικούς αριθμούς τους, ο αέρας, η θερμοκρασία, η υγρασία, ακόμα και η περιεκτικότητα του αέρα στον χώρο επιβίωσης του ανθρώπου θα δηλητηριαστεί και θα καταστραφεί σε διάφορους βαθμούς. Ομοίως, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, η επιβίωση των ανθρώπων και η μοίρα τους θα υπόκεινται στην απειλή αυτού του είδους περιβάλλοντος. Έτσι, αν οι άνθρωποι χάσουν αυτές τις ισορροπίες, ο αέρας που αναπνέουν θα καταστραφεί, το νερό που πίνουν θα μολυνθεί και οι θερμοκρασίες που χρειάζονται επίσης θα αλλάξουν, θα δεχθούν διαφόρων βαθμίδων επιδράσεις. Αν συμβεί αυτό, τα περιβάλλοντα επιβίωσης τα οποία ανήκουν εγγενώς στην ανθρωπότητα θα υποστούν τεράστιες επιδράσεις και προκλήσεις. Κάτω από τέτοιου είδους συνθήκες όπου τα βασικά περιβάλλοντα επιβίωσης των ανθρώπων έχουν καταστραφεί, ποια θα είναι η μοίρα κι η προοπτική των ανθρώπων; Είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα! Επειδή ο Θεός γνωρίζει για ποιον λόγο υπάρχει καθένα από τα πράγματα της

κτίσης για χάρη της ανθρωπότητας, τον ρόλο που έχει το κάθε είδος πράγματος που Αυτός δημιούργησε, το είδος της επίδρασης που έχει το κάθε πράγμα στην ανθρωπότητα και τον βαθμό στον οποίο ωφελεί την ανθρωπότητα, επειδή υπάρχει ένα σχέδιο για όλα αυτά στην καρδιά του Θεού και Αυτός διαχειρίζεται κάθε πτυχή όλων των πραγμάτων που δημιούργησε, έτσι για τους ανθρώπους, κάθε πράγμα που κάνει είναι πολύ σημαντικό —όλα είναι απαραίτητα. Έτσι όταν βλέπεις κάποιο οικολογικό φαινόμενο ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, ή κάποιον φυσικό νόμο ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, δεν θα αμφιβάλλεις πλέον για την αναγκαιότητα κάθε πράγματος που δημιούργησε ο Θεός. Δεν θα χρησιμοποιείς πλέον αδαή λόγια για να κάνεις αυθαίρετες κρίσεις για τις διευθετήσεις του Θεού για όλα τα πράγματα και τους διάφορους τρόπους παροχών Του για τους ανθρώπους. Επίσης δεν θα βγάζεις αυθαίρετα συμπεράσματα για τους νόμους του Θεού για όλα τα πράγματα που δημιούργησε.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Θ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

587. Αν όλα τα πράγματα της κτίσης έχαναν τους νόμους τους, δεν θα υπήρχαν πλέον. Αν χάνονταν οι νόμοι όλων των πραγμάτων, τότε τα ζωντανά όντα ανάμεσα σε όλα τα πράγματα δεν θα ήταν σε θέση να συνεχίσουν. Οι άνθρωποι, επίσης, θα έχαναν το περιβάλλον επιβίωσής τους στο οποίο στηρίζουν την επιβίωσή τους. Αν οι άνθρωποι τα έχαναν όλα αυτά, δεν θα κατάφερναν να συνεχίσουν να ζουν και να πολλαπλασιάζονται για γενιές. Ο λόγος για τον οποίο τα ανθρώπινα όντα έχουν επιβιώσει μέχρι τώρα είναι επειδή ο Θεός τα έχει εφοδιάσει με όλα τα πράγματα της κτίσης για να τα φροντίσει, για να φροντίσει το ανθρώπινο γένος με διαφορετικούς τρόπους. Μόνο και μόνο επειδή ο Θεός φροντίζει τους ανθρώπους με διάφορους τρόπους, αυτοί έχουν καταφέρει να επιβιώνουν μέχρι τώρα. Επιβιώνουν μέχρι και σήμερα με αυτό το είδος καθορισμένου περιβάλλοντος επιβίωσης που είναι ευνοϊκό και τακτικό, όλων των ειδών οι άνθρωποι στη γη, όλων των ειδών οι φυλές μπορούν να επιβιώσουν μέσα στα όρια του προβλεπόμενου πεδίου τους. Κανένας δεν μπορεί να πάει πέρα από αυτά τα πεδία ή αυτά τα όρια, επειδή ο Θεός τα έχει οριοθετήσει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Θ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

588. Ο πνευματικός κόσμος είναι ένας σημαντικός τόπος, ο οποίος διαφέρει από τον υλικό κόσμο. Και γιατί λέω ότι αυτό είναι σημαντικό; Θα μιλήσουμε διεξοδικά γι' αυτό. Η ύπαρξη του πνευματικού κόσμου συνδέεται άρρηκτα με τον υλικό κόσμο της ανθρωπότητας.

Παίζει σημαντικό ρόλο στον κύκλο της ανθρώπινης ζωής και θανάτου στο κράτος του Θεού επί των πάντων. Αυτός είναι ο ρόλος του και ένας από τους λόγους για τους οποίους η ύπαρξή του είναι σημαντική. Επειδή είναι ένας τόπος που δεν είναι αισθητός στις πέντε αισθήσεις, κανείς δεν μπορεί να κρίνει με ακρίβεια το κατά πόσο ο πνευματικός κόσμος υπάρχει ή όχι. Οι διάφορες δυναμικές του συνδέονται στενά με την ανθρώπινη ύπαρξη, με αποτέλεσμα η τάξη ζωής της ανθρωπότητας να επηρεάζεται επίσης έντονα από τον πνευματικό κόσμο. Σχετίζεται αυτό με την κυριαρχία του Θεού; Ναι. Όταν το λέω αυτό, καταλαβαίνετε γιατί συζητώ αυτό το θέμα: Επειδή αφορά την κυριαρχία του Θεού και τη διοίκησή Του. Σε έναν τέτοιον κόσμο — που είναι αόρατος στους ανθρώπους— κάθε ουράνιο διάταγμα, διάταξη και διοικητικό σύστημα βρίσκεται πολύ ψηλότερα από τους νόμους και τα συστήματα κάθε χώρας του υλικού κόσμου και κανένα ον που ζει σ' αυτόν τον κόσμο δεν θα τολμούσε να τα παραβιάσει ή να τα σφετεριστεί. Σχετίζεται αυτό με την κυριαρχία και τη διοίκηση του Θεού; Σ' αυτόν τον κόσμο, υπάρχουν σαφή διοικητικά διατάγματα, σαφή ουράνια διατάγματα και σαφείς νόμοι. Σε διαφορετικά επίπεδα και σε διαφορετικές περιοχές, οι δικαστικοί επιμελητές επιτελούν το καθήκον τους και τηρούν τους κανόνες και τους κανονισμούς αυστηρά, διότι γνωρίζουν ποιες είναι οι συνέπειες της παραβίασης ενός ουράνιου διατάγματος, γνωρίζουν σαφώς τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός τιμωρεί το κακό και ανταμείβει το καλό, και πώς Αυτός διοικεί τα πάντα, πώς κυβερνά τα πάντα και, επιπλέον, βλέπουν με σαφήνεια πώς ο Θεός εκτελεί τα ουράνια διατάγματα και τους νόμους Του. Διαφέρουν αυτά από τον υλικό κόσμο στον οποίο κατοικεί η ανθρωπότητα; Διαφέρουν κατά πολύ. Πρόκειται για έναν κόσμο εντελώς διαφορετικό από τον υλικό κόσμο. Εφόσον υπάρχουν ουράνια διατάγματα και νόμοι, αφορούν την κυριαρχία, τη διοίκηση και, επιπλέον, τη διάθεση του Θεού και αυτό που έχει και είναι Αυτός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ι'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

589. Ο Θεός έχει θεσπίσει διάφορα ουράνια διατάγματα, διατάξεις και συστήματα στο πνευματικό βασίλειο, τα οποία μετά τη διακήρυξή τους εφαρμόζονται αυστηρά, όπως ορίζονται από τον Θεό, από όντα σε διάφορες επίσημες θέσεις στον πνευματικό κόσμο, και κανείς δεν τολμά να τα παραβιάσει. Συνεπώς, στον κύκλο ζωής και θανάτου της ανθρωπότητας στον κόσμο του ανθρώπου, εάν κάποιος μετενσαρκωθεί ως ζώο ή άνθρωπος, υπάρχουν νόμοι και για τα δύο. Επειδή αυτοί οι νόμοι προέρχονται από τον Θεό, κανείς δεν τολμά ούτε μπορεί να τους παραβιάσει. Μόνο λόγω αυτής της κυριαρχίας του Θεού και επειδή

υπάρχουν αυτοί οι νόμοι, ο υλικός κόσμος που βλέπουν οι άνθρωποι έχει αρμονία και τάξη. Μόνο εξαιτίας αυτής της κυριαρχίας του Θεού, η ανθρωπότητα είναι σε θέση να συνυπάρχει ειρηνικά με τον άλλο κόσμο που είναι εντελώς αόρατος για την ανθρωπότητα και είναι σε θέση να ζει σε αρμονία μ' αυτόν —όλα αυτά είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την κυριαρχία του Θεού. Αφού πεθάνει η σαρκική ζωή ενός ατόμου, η ψυχή εξακολουθεί να ζει, οπότε τι θα συνέβαινε αν υπήρχε χωρίς τη διοίκηση του Θεού; Η ψυχή θα περιπλανιόταν παντού, θα εισέβαλε παντού και θα έβλαπτε ακόμη και τα έμβια όντα στον κόσμο των ανθρώπων. Δεν θα βλάπτονταν μόνο οι άνθρωποι, αλλά ίσως και τα φυτά και τα ζώα —αλλά οι πρώτοι που θα βλάπτονταν θα ήταν οι άνθρωποι. Εάν συνέβαινε αυτό —αν μια τέτοια ψυχή υπήρχε χωρίς διοίκηση και όντως έβλαπτε τους ανθρώπους και όντως έκανε κακά πράγματα— τότε θα υπήρχε και ο σωστός χειρισμός αυτής της ψυχής στον πνευματικό κόσμο: Αν τα πράγματα ήταν σοβαρά, η ψυχή σύντομα θα έπαυε να υπάρχει, θα καταστρεφόταν. Αν ήταν δυνατόν, θα τοποθετούνταν κάπου και στη συνέχεια θα μετενσαρκωνόταν. Τουτέστιν, η διοίκηση των διαφόρων ψυχών από τον πνευματικό κόσμο διατάσσεται και εκτελείται σύμφωνα με στάδια και κανόνες. Μόνο λόγω αυτής της διοίκησης ο υλικός κόσμος του ανθρώπου δεν έχει καταλήξει στο χάος, η ανθρωπότητα του υλικού κόσμου διαθέτει κανονική νοοτροπία, κανονικό ορθολογισμό και καθορισμένη σαρκική ζωή. Μόνο αφότου η ανθρωπότητα έχει μια τέτοια κανονική ζωή, όσοι ζουν στη σάρκα θα είναι σε θέση να συνεχίσουν να αναπτύσσονται και να αναπαράγονται από γενιά σε γενιά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ι'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

590. Ο θάνατος ενός έμβιου όντος —ο τερματισμός μιας υλικής ζωής— δηλώνει ότι το έμβιο ον έχει περάσει από τον υλικό στον πνευματικό κόσμο, ενώ η γέννηση μιας νέας υλικής ζωής δηλώνει ότι ένα έμβιο ον έχει έλθει από τον πνευματικό κόσμο στον υλικό κόσμο και άρχισε να αναλαμβάνει τον ρόλο του, να παίζει τον ρόλο του. Είτε πρόκειται για την αναχώρηση ή την άφιξη ενός όντος, και οι δύο είναι αναπόσπαστες με το έργο του πνευματικού κόσμου. Όταν κάποιος έρχεται στον υλικό κόσμο, έχουν ήδη ρυθμιστεί και καθοριστεί κατάλληλα τα πάντα στον πνευματικό κόσμο από τον Θεό όσον αφορά την οικογένεια στην οποία πηγαίνει, την εποχή που φθάνει, την ώρα κατά την οποία φθάνει και τον ρόλο που παίζει. Συνεπώς, ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου —τα πράγματα που κάνει και τα μονοπάτια που ακολουθεί— βαίνει σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του πνευματικού κόσμου,

χωρίς το παραμικρό λάθος. Ο χρόνος κατά τον οποίο τερματίζεται μια υλική ζωή, εντωμεταξύ, και ο τρόπος και ο τόπος στον οποίο τερματίζεται, είναι ξεκάθαροι και διακριτοί στον πνευματικό κόσμο. Ο Θεός κυβερνά τον υλικό και τον πνευματικό κόσμο και δεν θα καθυστερήσει τον κανονικό κύκλο ζωής και θανάτου μιας ψυχής, ούτε θα μπορούσε να διαπράξει λάθη στις ρυθμίσεις του κύκλου ζωής και θανάτου μιας ψυχής. Κάθε δικαστικός επιμελητής στις επίσημες θέσεις του πνευματικού κόσμου εκτελεί τα καθήκοντά του και κάνει αυτό που οφείλει, σύμφωνα με τις οδηγίες και τους κανόνες του Θεού. Επομένως, στον κόσμο της ανθρωπότητας, κάθε υλικό φαινόμενο που βλέπει ο άνθρωπος είναι σε τάξη και δεν περιέχει χάος. Όλα αυτά οφείλονται στην ομαλή κυριαρχία του Θεού επί των πάντων, αλλά και επειδή η εξουσία του Θεού κυβερνά τα πάντα, και στα όσα κυβερνά περιλαμβάνεται ο υλικός κόσμος στον οποίο ζει ο άνθρωπος και, επιπλέον, ο αόρατος πνευματικός κόσμος πίσω από την ανθρωπότητα. Συνεπώς, εάν η ανθρωπότητα επιθυμεί να έχει μια καλή ζωή και επιθυμεί να ζήσει σε ένα ωραίο περιβάλλον, πέρα από ολόκληρο τον ορατό υλικό κόσμο, ο άνθρωπος πρέπει επίσης να έχει και τον πνευματικό κόσμο στη διάθεσή του, τον οποίο κανείς δεν μπορεί να δει, ο οποίος κυβερνά κάθε έμβιο ον για λογαριασμό της ανθρωπότητας, και ο οποίος χαρακτηρίζεται από τάξη.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

591. Από τη στιγμή που έρχεσαι σ' αυτόν τον κόσμο κλαίγοντας, αρχίζεις να εκτελείς το καθήκον σου. Υιοθετείς τον ρόλο σου στο σχέδιο του Θεού και με τη χειροτονία του Θεού. Ξεκινάς το ταξίδι της ζωής. Όποιο και αν είναι το παρελθόν σου και όποιο ταξίδι και αν απλώνεται μπροστά σου, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από την ενορχήστρωση και τη ρύθμιση που ο Ουρανός επιφυλάσσει, και κανείς δεν έχει τον έλεγχο του πεπρωμένου του, διότι μόνον Εκείνος που κυβερνάει όλη την πλάση είναι ικανός για ένα τέτοιο έργο. Από την ημέρα που άρχισε να υπάρχει ο άνθρωπος, ο Θεός ήταν σταθερός στο έργο Του, διαχειριζόμενος αυτό το σύμπαν και κατευθύνοντας την αλλαγή και την πορεία όλων των πραγμάτων. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος λαμβάνει ήσυχα και εν αγνοία του την τροφή της γλυκύτητας και της βροχής και της δροσιάς από τον Θεό. Όπως το καθετί, ο άνθρωπος ζει εν αγνοία του κάτω από την ενορχήστρωση του χεριού του Θεού. Η καρδιά και το πνεύμα του ανθρώπου κρατιούνται από το χέρι του Θεού και όλη η ζωή του ανθρώπου γίνεται αντιληπτή στα μάτια του Θεού. Ανεξάρτητα από το αν το πιστεύεις ή όχι αυτό, ο καθένας και όλα τα

πράγματα, ζωντανά ή νεκρά, θα αλλάξουν, θα μετατραπούν, θα ανανεωθούν και θα εξαφανιστούν σύμφωνα με τις σκέψεις του Θεού. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός κυβερνάει τα πάντα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

592. Ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο και έφερε τον άνθρωπο, ένα ζωντανό πλάσμα στο οποίο εμφύσησε ζωή, μέσα του. Στη συνέχεια, ο άνθρωπος κατέληξε να έχει γονείς και συγγενείς και δεν ήταν πλέον μόνος. Από την πρώτη στιγμή που ο άνθρωπος έριξε τη ματιά του σε αυτόν τον υλικό κόσμο, ήταν έτοιμος να υπάρξει μέσα στη χειροτονία του Θεού. Είναι η ανάσα της ζωής από τον Θεό που υποστηρίζει κάθε ζωντανό πλάσμα σε όλη την ανάπτυξή του μέχρι την ενηλικίωση. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, κανείς δεν πιστεύει ότι ο άνθρωπος ζει και μεγαλώνει κάτω από τη φροντίδα του Θεού. Αντίθετα, θεωρεί ότι ο άνθρωπος μεγαλώνει κάτω από την αγάπη και τη φροντίδα των γονιών του και ότι η ανάπτυξή του διέπεται από το ζωτικό ένστικτο. Αυτό συμβαίνει επειδή ο άνθρωπος δεν γνωρίζει ποιος έδωσε τη ζωή ή από πού γεννήθηκε, πολύ λιγότερο δε πώς το ζωτικό ένστικτο δημιουργεί θαύματα. Ο άνθρωπος γνωρίζει μόνο ότι η τροφή είναι η βάση της συνέχισης της ζωής, ότι η επιμονή είναι η πηγή της ύπαρξης της ζωής και ότι οι πεποιθήσεις του είναι ο πλούτος της επιβίωσής του. Ο άνθρωπος δεν αισθάνεται τη χάρη και την πρόνοια του Θεού. Ο άνθρωπος τότε σπαταλά τη ζωή που του έδωσε ο Θεός... Ούτε ένα μέλος αυτής της ανθρωπότητας την οποία ο Θεός φροντίζει μέρα και νύχτα δεν θεωρεί χρέος του να Τον λατρεύει. Ο Θεός συνεχίζει απλώς να εργάζεται πάνω στον άνθρωπο, από τον οποίο δεν έχει καμία προσδοκία, όπως έχει Εκείνος σχεδιάσει. Το κάνει με την ελπίδα ότι μια μέρα ο άνθρωπος θα ξυπνήσει από το όνειρό του και θα καταλάβει ξαφνικά την αξία και τον σκοπό της ζωής, θα καταλάβει το κόστος με το οποίο ο Θεός έχει δώσει τα πάντα στον άνθρωπο και θα ξέρει πόσο διακαώς επιθυμεί ο Θεός να επιστρέψει σε Εκείνον. [...]

Όλοι όσοι έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο πρέπει να βιώσουν τη ζωή και τον θάνατο και πολλοί έχουν βιώσει τον κύκλο του θανάτου και της αναγέννησης. Όσοι ζουν θα πεθάνουν σύντομα κι οι νεκροί σύντομα θα επιστρέψουν. Όλα αυτά είναι η πορεία της ζωής που διευθέτησε ο Θεός για κάθε ζωντανό ον. Ωστόσο, αυτή η πορεία κι ο κύκλος είναι η αλήθεια

που ο Θεός επιθυμεί να δει ο άνθρωπος, ότι η ζωή που απονέμεται στον άνθρωπο από τον Θεό είναι ατελείωτη και απεριόριστη από τη σάρκα, τον χρόνο ή το διάστημα. Αυτό είναι το μυστήριο της ζωής που δόθηκε στον άνθρωπο από τον Θεό και η απόδειξη ότι η ζωή προήλθε από Εκείνον. Αν και πολλοί δεν πιστεύουν ότι η ζωή προέρχεται από τον Θεό, ο άνθρωπος απολαμβάνει αναπόφευκτα όλα όσα προέρχονται από τον Θεό, είτε πιστεύουν είτε αρνούνται την ύπαρξή Του. Εάν ο Θεός κάποια στιγμή ξαφνικά αλλάξει το θυμικό Του και επιθυμήσει να ανακτήσει όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο και να πάρει πίσω τη ζωή που έχει δώσει, τότε τίποτα δεν θα υπάρχει πια. Ο Θεός χρησιμοποιεί τη ζωή Του για να προμηθεύσει το καθετί, τόσο τα ζωντανά όσο και τα άψυχα, φέρνοντας τα πάντα σε ευταξία χάρη στη δύναμη και την εξουσία Του. Αυτή είναι μια αλήθεια που κανένας δεν μπορεί να συλλάβει ή να κατανοήσει εύκολα, και αυτές οι ακατανόητες αλήθειες είναι η ίδια η εκδήλωση κι η απόδειξη της ζωτικής δύναμης του Θεού. Τώρα ας Μου επιτρέψεις να σου πω ένα μυστικό: Το μεγαλείο και η δύναμη της ζωής του Θεού δεν μπορούν να κατανοηθούν από οποιοδήποτε πλάσμα. Έτσι είναι τώρα, έτσι ήταν κάποτε, κι έτσι θα είναι στο μέλλον. Το δεύτερο μυστικό που θα μοιραστώ μαζί σου είναι το εξής: Η πηγή της ζωής προέρχεται από τον Θεό, για όλη τη δημιουργία, ανεξάρτητα από τη διαφορά στη μορφή ή τη δομή. Οποιουδήποτε είδους ζωντανό πλάσμα και αν είσαι, δεν μπορείς να πορευτείς ενάντια στο μονοπάτι της ζωής που έχει θέσει ο Θεός. Εν πάση περιπτώσει, το μόνο που επιθυμώ είναι να καταλάβει ο άνθρωπος ότι χωρίς τη φροντίδα, τη συντήρηση και την πρόνοια του Θεού, ο άνθρωπος δεν μπορεί να λάβει όλα όσα του έμελλε να λάβει, ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη είναι η προσπάθεια ή ο αγώνας. Χωρίς την προσφορά ζωής από τον Θεό, ο άνθρωπος χάνει την αξία της ζωής και χάνει τον σκοπο της ζωής. Πώς θα μπορούσε ο Θεός να επιτρέψει σε έναν άνθρωπο που σπαταλά την αξία της ζωής Του να είναι τόσο ανέμελος; Και πάλι, μην ξεχνάς ότι ο Θεός είναι η πηγή της ζωής σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

593. Ο Θεός είναι Αυτός που κυβερνάει επί των πάντων και Αυτός που διοικεί τα πάντα. Αυτός δημιούργησε όλα όσα υπάρχουν, διοικεί όλα όσα υπάρχουν, και κυβερνά επίσης όλα όσα υπάρχουν και παρέχει σε όλα όσα υπάρχουν. Αυτή είναι η κατάσταση του Θεού και η ταυτότητα του Θεού. Για τα πάντα και για όλα όσα υπάρχουν, η αληθινή ταυτότητα του Θεού

είναι ο Δημιουργός και ο Κυβερνήτης των πάντων. Αυτή είναι η ταυτότητα που κατέχει ο Θεός, και είναι μοναδικός μεταξύ των πάντων. Κανένα από τα πλάσματα του Θεού —είτε βρίσκονται μεταξύ των ανθρώπων είτε στον πνευματικό κόσμο— δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε μέσο ή δικαιολογία για να μιμηθεί ή να αντικαταστήσει την ταυτότητα και την κατάσταση του Θεού, διότι υπάρχει μόνο ένας μεταξύ των πάντων που κατέχει αυτή την ταυτότητα, τη δύναμη, την εξουσία, και την ικανότητα να κυριαρχεί επί των πάντων: ο μοναδικός μας ο Θεός ο ίδιος. Ζει και κινείται μεταξύ των πάντων. Μπορεί να φτάσει στο ψηλότερο μέρος, πάνω από τα πάντα. Μπορεί να ταπεινωθεί μέσω της ενανθρώπισής Του, να γίνει ένας από εκείνους που είναι από σάρκα και αίμα, να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τους ανθρώπους και να μοιραστεί τα καλά και τα άσχημα μαζί τους. Ταυτόχρονα, ορίζει όλα όσα υπάρχουν και αποφασίζει τη μοίρα όλων όσων υπάρχουν και σε ποια κατεύθυνση κινούνται. Επιπλέον, καθοδηγεί τη μοίρα ολόκληρης της ανθρωπότητας και την κατεύθυνση της ανθρωπότητας. Ένας τέτοιος Θεός θα πρέπει να τυγχάνει λατρείας, υπακοής και αναγνώρισης από όλα τα έμβια όντα. Συνεπώς, ανεξαρτήτως σε ποια ομάδα και τύπο μεταξύ των ανθρώπων ανήκεις, το να πιστεύεις στον Θεό, να ακολουθείς τον Θεό, να σέβεσαι τον Θεό, να αποδέχεσαι την κυριαρχία του Θεού και να αποδέχεσαι τις ρυθμίσεις του Θεού για τη μοίρα σου είναι η μόνη επιλογή και η απαραίτητη επιλογή, για οποιοδήποτε άτομο, για οποιοδήποτε έμβιο ον. Στη μοναδικότητα του Θεού, οι άνθρωποι βλέπουν ότι η εξουσία Του, η δίκαιη διάθεσή Του, η ουσία Του και τα μέσα με τα οποία παρέχει στα πάντα είναι όλα μοναδικά. Η μοναδικότητά Του καθορίζει την πραγματική ταυτότητα του ίδιου του Θεού και καθορίζει την κατάστασή Του. Επομένως, ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα, εάν ένα έμβιο ον στον πνευματικό κόσμο ή μεταξύ των ανθρώπων επιθυμούσε να πάρει τη θέση του Θεού, θα ήταν αδύνατο, όπως και αν προσπαθούσε να μιμηθεί τον Θεό. Αυτό είναι γεγονός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ι'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

594. Το τελικό Μου έργο δεν είναι μόνο για χάρη της τιμωρίας του ανθρώπου αλλά και για να καθορίσω τον προορισμό του ανθρώπου. Ακόμη περισσότερο, είναι για να λάβω γενική αναγνώριση για όλα όσα έκανα. Θέλω κάθε άνθρωπος να δει ότι όλα όσα έχω πράξει είναι σωστά και όλα όσα έχω πράξει είναι έκφραση της διάθεσής Μου. Δεν είναι το έργο του ανθρώπου, πόσο μάλλον η φύση του, που έφτιαξε την ανθρωπότητα. Αντίθετα, είμαι Εγώ που τρέφω κάθε πλάσμα που βρίσκεται στη δημιουργία. Χωρίς την ύπαρξή Μου, η ανθρωπότητα

θα χανόταν και θα περνούσε μέσα από τη μάστιγα της συμφοράς. Κανένας άνθρωπος δεν θα δει ξανά τον όμορφο ήλιο και το φεγγάρι ή τον πράσινο κόσμο. Η ανθρωπότητα θα βιώνει μόνο την παγερή νύχτα και την αδυσώπητη κοιλάδα της σκιάς του θανάτου. Εγώ είμαι η μοναδική σωτηρία της ανθρωπότητας. Εγώ είμαι η μόνη ελπίδα της ανθρωπότητας και, ακόμη περισσότερο, είμαι Εκείνος στον οποίο στηρίζεται όλη η ανθρωπότητα. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα ακινητοποιηθεί εντελώς. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα υποφέρει από καταστροφές και θα καταπατηθεί από κάθε είδους φαντάσματα, παρόλο που κανένας δεν Μου δίνει προσοχή. Έχω επιτελέσει έργο που δεν μπορεί να γίνει από κανέναν άλλον. Η μόνη Μου ελπίδα είναι ότι ο άνθρωπος θα Με ξεπληρώσει με ορισμένες καλές πράξεις. Παρόλο που εκείνοι που μπορούν να Με ξεπληρώσουν είναι πολύ λίγοι, θα φέρω εις πέρας το έργο Μου στον ανθρώπινο κόσμο και θα ξεκινήσω το επόμενο βήμα παράθεσης του έργου Μου, διότι όλο το πυρετώδες έργο Μου στον κόσμο των ανθρώπων όλα αυτά τα χρόνια, έχει αποφέρει καρπούς κι είμαι πολύ ευχαριστημένος. Δεν ενδιαφέρομαι για τον αριθμό των ανθρώπων, αλλά για τις καλές πράξεις τους. Σε κάθε περίπτωση, εύχομαι να προετοιμάσετε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σας. Τότε θα είμαι ευχαριστημένος. Διαφορετικά, κανένας σας δε θα διαφύγει της καταστροφής που σας χτυπά την πόρτα. Η καταστροφή έχει τις απαρχές της σ' Εμένα και φυσικά ενορχηστρώνεται από Εμένα. Αν δεν μπορείτε να είστε τόσο καλοί μπροστά στα μάτια Μου, τότε δεν θα μπορέσετε να διαφύγετε της καταστροφής.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

ΙΒ) Λόγια σχετικά με το σύνταγμα, τα διοικητικά διατάγματα και τις εντολές της Εποχής της Βασιλείας

595. Το έργο που έχω σχεδιάσει εξακολουθεί να συνεχίζει πιεστικά χωρίς διακοπή ούτε για μια στιγμή. Έχοντας εισέλθει στην Εποχή της Βασιλείας και έχοντας μεταφέρει εσάς, ως τον λαό Μου, μέσα στη βασιλεία Μου, θα έχω άλλες απαιτήσεις από εσάς. Δηλαδή, θα αρχίσω να διακηρύττω ενώπιόν σας το σύνταγμα με το οποίο θα κυβερνήσω αυτή την εποχή:

Εφόσον αποκαλείσθε λαός Μου, θα πρέπει να είστε ικανοί να δοξάζετε το όνομά Μου, δηλαδή να καταθέσετε μαρτυρία εν μέσω της δοκιμασίας. Εάν κανείς αποπειραθεί να Με καλοπιάσει και να αποκρύψει την αλήθεια από Μένα ή να εμπλακεί σε επαίσχυντες δοσοληψίες πίσω από την πλάτη Μου, αυτοί οι άνθρωποι, ανεξαιρέτως, θα εκδιωχθούν και θα απομακρυνθούν από τον οίκο Μου για να αναμείνουν να τους αντιμετωπίσω. Όσοι ήταν άπιστοι και ασεβείς απέναντί Μου στο παρελθόν και σήμερα ξεσηκώνονται ξανά για να Με κρίνουν ανοιχτά, θα εκδιωχθούν και αυτοί από τον οίκο Μου. Αυτοί που είναι ο λαός Μου οφείλουν να νοιάζονται συνεχώς για τα βάρη Μου, καθώς και να γυρεύουν να γνωρίσουν τα λόγια Μου. Θα διαφωτίσω μονάχα τέτοιους ανθρώπους και είναι βέβαιο ότι αυτοί θα ζουν υπό την καθοδήγηση και τη διαφώτισή Μου, χωρίς να υποβληθούν ποτέ σε παίδευση. Εκείνοι που δεν νοιάζονται για τα βάρη Μου και επικεντρώνονται στο να σχεδιάσουν το δικό τους μέλλον, δηλαδή εκείνοι που με τις πράξεις τους δεν έχουν στόχο να ικανοποιήσουν την καρδιά Μου αλλά αντιθέτως να παρακαλέσουν για ελεημοσύνη, αρνούμαι απόλυτα να χρησιμοποιήσω αυτά τα πλάσματα που μοιάζουν με ζητιάνους, διότι από τη στιγμή που γεννήθηκαν δεν γνωρίζουν καθόλου τι σημαίνει το να νοιάζονται για τα βάρη Μου. Είναι άνθρωποι που στερούνται κανονικής σύνεσης· τέτοιοι άνθρωποι υποφέρουν από εγκεφαλικό «υποσιτισμό» και πρέπει να πάνε στο σπίτι τους για λίγη «θρέψη». Τέτοιου είδους άνθρωποι Μού είναι άχρηστοι. Μεταξύ του λαού Μου, όλοι οφείλουν να θεωρούν ότι το να Με γνωρίζουν είναι ένα υποχρεωτικό καθήκον που πρέπει να εκπληρώσουν ολοκληρωτικά, όπως το να τραφούν, να ντυθούν και να κοιμηθούν, κάτι που κανείς δεν ξεχνά ούτε για μια στιγμή, έτσι ώστε τελικά το να Με γνωρίσουν γίνεται μια συνηθισμένη δεξιότητα όπως το φαγητό, κάτι που κανείς πράττει αβίαστα, με εξασκημένο χέρι. Όσον αφορά τα λόγια που εκφέρω, πρέπει να εκλαμβάνετε την κάθε λέξη με τη μέγιστη βεβαιότητα και να την αφομοιώνετε πλήρως· δεν μπορούν να υπάρξουν επιπόλαια ημίμετρα. Όποιος δεν δίνει προσοχή στα λόγια Μου θα θεωρείται ότι Μου αντιτίθεται άμεσα. Όποιος δεν τρώει τον λόγο Μου ή δεν γυρεύει να τον γνωρίσει θα θεωρείται ότι δεν Μου δίνει προσοχή και θα διώχνεται κατευθείαν έξω από τη θύρα του οίκου Μου. Διότι, όπως έχω πει και στο παρελθόν, αυτό που επιθυμώ δεν είναι ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων αλλά λίγοι εκλεκτοί. Εάν, από εκατό ανθρώπους, μόνο ένας είναι ικανός να Με γνωρίσει μέσω των λόγων Μου, τότε θα ξεφορτωνόμουν πρόθυμα όλους τους υπόλοιπους για να επικεντρωθώ στο να διαφωτίσω και να φωτίσω αυτόν τον άνθρωπο. Από αυτό μπορείτε να δείτε ότι δεν είναι απαραιτήτως αλήθεια ότι μπορώ να

εκδηλωθώ, να βιωθώ, μονάχα μέσα από μεγάλους αριθμούς. Αυτό που θέλω είναι το σιτάρι (παρόλο που οι σπόροι του μπορεί να μην είναι γεμάτοι) και όχι τα ζιζάνια (ακόμα και όταν οι σπόροι είναι αρκετά γεμάτοι που γίνονται άξιοι θαυμασμού). Αναφορικά με εκείνους που δεν δίνουν καμία σημασία στην αναζήτηση αλλά αντιθέτως χασομερούν, αυτοί θα πρέπει να φύγουν οικειοθελώς. Δεν επιθυμώ να τους βλέπω πια για να μη συνεχίσουν να ατιμάζουν το όνομά Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 5» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

596. Δεν βιάζομαι να τιμωρήσω κανέναν ούτε φέρομαι άδικα σε κανέναν —είμαι δίκαιος σε όλους. Ασφαλώς αγαπώ τους υιούς Μου και ασφαλώς μισώ εκείνους τους μοχθηρούς που Με αψηφούν· αυτή είναι η αρχή πίσω από τις ενέργειές Μου. Όλοι σας θα πρέπει να έχετε κάποια διορατικότητα επί των διοικητικών διαταγμάτων Μου· αν όχι, τότε δεν θα έχετε τον παραμικρό φόβο και θα ενεργείτε απερίσκεπτα ενώπιόν Μου. Επιπλέον, δεν θα γνωρίζετε τι θέλω να καταφέρω, τι θέλω να επιτύχω, τι θέλω να κερδίσω ή τι είδους ανθρώπους χρειάζεται η βασιλεία Μου.

Τα διοικητικά διατάγματά Μου είναι τα εξής:

1) Όποιος κι αν είσαι, αν Με αντικρούεις στην καρδιά σου, θα κριθείς.

2) Εκείνοι που έχω επιλέξει θα πειθαρχούνται ευθύς αμέσως για οποιονδήποτε λανθασμένο τρόπο σκέψης.

3) Θα βάλω σε μία πλευρά εκείνους που δεν πιστεύουν σ’ Εμένα. Θα τους αφήσω να μιλάνε και να ενεργούν απερίσκεπτα μέχρι τέλους, οπότε και θα τους τιμωρήσω εκτενώς και θα τους ξεδιαλέξω.

4) Θα προσέχω και θα προστατεύω εκείνους που πιστεύουν σ’ Εμένα πάντοτε. Θα τους παρέχω συνεχώς ζωή μέσω της σωτηρίας. Αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν την αγάπη Μου και σε καμία περίπτωση δεν θα οδηγηθούν στην πτώση ούτε θα χάσουν τον δρόμο τους. Οποιαδήποτε αδυναμία μπορεί να έχουν θα είναι προσωρινή, και Εγώ σίγουρα δεν θα θυμάμαι τις αδυναμίες τους.

5) Εκείνοι που φαίνεται ότι πιστεύουν, αλλά δεν πιστεύουν στ' αλήθεια —εκείνοι που πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, κι όμως δεν αναζητούν τον Χριστό, αλλά δεν αντιστέκονται κιόλας— είναι το πιο αξιοθρήνητο είδος ανθρώπων και θα τους κάνω να δουν καθαρά μέσα από τις πράξεις Μου. Μέσω των ενεργειών Μου θα σώσω αυτούς τους ανθρώπους και θα τους φέρω πίσω.

6) Οι πρωτότοκοι υιοί, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι που αποδέχθηκαν το όνομά Μου, θα είναι ευλογημένοι! Θα σας δώσω αναμφισβήτητα τις καλύτερες ευλογίες και θα έχετε τη δυνατότητα να τις απολαμβάνετε με την ψυχή σας· κανένας δεν θα τολμά να σας σταθεί εμπόδιο. Όλα αυτά έχουν ετοιμαστεί εξ ολοκλήρου για εσάς, καθώς αυτό είναι το διοικητικό διάταγμά Μου.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 56» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

597. Ανακοινώνω τώρα τα διοικητικά διατάγματα της βασιλείας Μου: Τα πάντα βρίσκονται εντός της κρίσης Μου, τα πάντα βρίσκονται εντός της δικαιοσύνης Μου, τα πάντα βρίσκονται εντός της μεγαλοπρέπειάς Μου, κι Εγώ ασκώ τη δικαιοσύνη Μου προς τους πάντες. Όσοι λένε ότι πιστεύουν σ' Εμένα, αλλά, βαθιά μέσα τους, Μου πηγαίνουν κόντρα, ή όσοι Με έχουν εγκαταλείψει μες στην καρδιά τους, θα εκδιωχθούν κλοτσηδόν —όμως όλα θα γίνουν στον δικό Μου χρόνο. Όσοι μιλάνε σαρκαστικά για Μένα, αλλά με τρόπο που δεν γίνεται αντιληπτός από τους άλλους, θα βρουν ακαριαίο θάνατο (θα χαθούν πνευματικά, σωματικά και ψυχικά). Όσοι καταπιέζουν ή σνομπάρουν τους αγαπημένους Μου θα κριθούν πάραυτα από την οργή Μου. Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι που ζηλεύουν όσους αγαπώ και Με βρίσκουν άδικο, θα παραδοθούν στους αγαπημένους Μου ώστε να κριθούν από εκείνους. Όλοι όσοι έχουν καλή συμπεριφορά, είναι απλοί και έντιμοι (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που υστερούν σε σοφία), και Μου φέρονται με σταθερή ειλικρίνεια, θα παραμείνουν όλοι στη βασιλεία Μου. Όσοι δεν έχουν περάσει από εκπαίδευση —εκείνοι, δηλαδή, οι έντιμοι άνθρωποι που δεν έχουν σοφία και ενορατικότητα— θα έχουν δύναμη στη βασιλεία Μου. Ωστόσο, έχουν υποβληθεί κι αυτοί σε αντιμετώπιση και σπάσιμο. Το ότι δεν έχουν περάσει από εκπαίδευση δεν είναι απόλυτο. Αντιθέτως, μέσα από αυτά τα πράγματα θα δείξω σε όλους την παντοδυναμία και τη σοφία Μου. Θα πετάξω έξω όλους όσοι εξακολουθούν να Με

αμφισβητούν· δεν θέλω ούτε έναν από δαύτους (απεχθάνομαι τους ανθρώπους που εξακολουθούν να Με αμφισβητούν σε μια ώρα σαν κι αυτή). Μέσω των πράξεων που επιτελώ σε ολόκληρο το σύμπαν, θα δείξω στους έντιμους ανθρώπους τη θαυμασιότητα των ενεργειών Μου, κατόπιν του οποίου θα αυξηθούν η σοφία, η ενορατικότητα και η διάκρισή τους. Θα κάνω, επίσης, τους δόλιους ανθρώπους να καταστραφούν στη στιγμή, ως αποτέλεσμα των θαυμαστών πράξεών Μου. Όλοι οι πρωτότοκοι υιοί που αποδέχθηκαν πρώτοι το όνομά Μου (δηλαδή, εκείνοι οι άγιοι και άσπιλοι, έντιμοι άνθρωποι), θα είναι οι πρώτοι που θα επιτύχουν την είσοδο στη βασιλεία και θα εξουσιάζουν όλα τα έθνη και όλους τους λαούς μαζί Μου, κυβερνώντας ως βασιλείς στη βασιλεία και κρίνοντας όλα τα έθνη και όλους τους λαούς (αυτό αναφέρεται στους πρωτότοκους υιούς στη βασιλεία και σε κανέναν άλλο). Εκείνοι απ' όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, οι οποίοι έχουν κριθεί κι έχουν μετανοήσει, θα εισέλθουν στη βασιλεία Μου και θα γίνουν ο λαός Μου, ενώ εκείνοι που είναι πεισματάρηδες και αμετανόητοι θα ριχθούν στο πηγάδι της αβύσσου (για να χαθούν παντοτινά). Η κρίση στη βασιλεία θα είναι η τελευταία και θα αποτελεί τη διεξοδική κάθαρση του κόσμου από Εμένα. Τότε δεν θα υπάρχει πλέον αδικία, θλίψη, δάκρυα ή αναστεναγμοί και, ακόμη περισσότερο, δεν θα υπάρχει πια κόσμος. Τα πάντα θα αποτελούν εκδήλωση του Χριστού και τα πάντα θα είναι η βασιλεία του Χριστού. Τόση δόξα! Τόση δόξα!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 79» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

598. Τώρα διακηρύσσω τα διοικητικά διατάγματά Μου για εσάς (τα οποία ισχύουν από την ημέρα της διακήρυξής τους και ορίζουν διαφορετική παίδευση σε διαφορετικούς ανθρώπους):

Εγώ κρατάω τις υποσχέσεις Μου και τα πάντα βρίσκονται στα χέρια Μου: Οποιοσδήποτε αμφιβάλλει, σίγουρα θα θανατωθεί. Δεν υπάρχει περιθώριο για οποιαδήποτε σκέψη· θα εξολοθρευτεί αμέσως, εξαλείφοντας, έτσι, το μίσος από την καρδιά Μου. (Εφεξής, επιβεβαιώνεται ότι όποιος θανατώνεται δεν πρέπει να είναι μέλος της βασιλείας Μου και πρέπει να είναι απόγονος του Σατανά.)

Ως πρωτότοκοι υιοί, θα πρέπει να διατηρείτε τη θέση σας και να εκπληρώνετε καλά τα καθήκοντά σας και να μην είστε αδιάκριτοι. Θα πρέπει να προσφέρετε τον εαυτό σας για το

σχέδιο διαχείρισής Μου και, οπουδήποτε πηγαίνετε, θα πρέπει να γίνεστε καλοί μάρτυρες για Μένα και να δοξάζετε το όνομά Μου. Μη διαπράττετε επαίσχυντες πράξεις· να αποτελείτε παράδειγμα για όλους τους υιούς Μου και για ολόκληρο τον λαό Μου. Μην είστε έκλυτοι ούτε για μια στιγμή: Πρέπει πάντοτε να εμφανίζεστε ενώπιον των πάντων φέροντας την ταυτότητα των πρωτότοκων υιών, και να μην είστε δουλοπρεπείς· απεναντίας, θα πρέπει να βαδίζετε προς τα εμπρός με το κεφάλι ψηλά. Σας ζητώ να δοξάζετε το όνομά Μου, όχι να το ντροπιάζετε. Ο καθένας εκ των πρωτότοκων υιών έχει τη δική του προσωπική λειτουργία και δεν μπορεί να κάνει τα πάντα. Αυτή είναι η ευθύνη που σας έχω δώσει, και δεν πρέπει να την αποφύγετε. Πρέπει να αφιερώσετε τον εαυτό σας ολόκαρδα, με όλη τη διάνοιά σας και όλη τη δύναμή σας στην εκπλήρωση αυτού που σας έχω εμπιστευτεί.

Από σήμερα, σε όλον τον σύμπαν κόσμο, η εκπλήρωση του καθήκοντος της ποίμανσης όλων των υιών Μου και ολόκληρου του λαού Μου θα ανατεθεί στους πρωτότοκους υιούς Μου, και θα παιδέψω όποιον δεν μπορεί να αφιερώσει όλη την καρδιά και τη διάνοιά του στην εκπλήρωσή του. Αυτή είναι η δικαιοσύνη Μου. Δεν θα τη χαρίσω και δεν θα δείξω επιείκεια ούτε στους πρωτότοκους υιούς Μου.

Αν υπάρχει κάποιος ανάμεσα στους υιούς Μου ή στον λαό Μου που χλευάζει και προσβάλλει κάποιον από τους πρωτότοκους υιούς Μου, θα τον τιμωρήσω σκληρά, καθότι οι πρωτότοκοι υιοί Μου αντιπροσωπεύουν Εμένα· ό,τι κάνει κάποιος σ' αυτούς, το κάνει και σ' Εμένα. Αυτό είναι το πιο αυστηρό διοικητικό διάταγμά Μου. Θα επιτρέψω στους πρωτότοκους υιούς Μου, να αποδώσουν, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, τη δικαιοσύνη Μου ενάντια σε οποιονδήποτε υιό Μου ή οποιοδήποτε μέλος του λαού Μου που παραβιάζει αυτό το διάταγμα.

Θα εγκαταλείψω σταδιακά όποιον Με βλέπει επιπόλαια και εστιάζει μόνο στην τροφή, τον ρουχισμό και τον ύπνο Μου, ασχολείται μόνο με τις εξωτερικές υποθέσεις Μου και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το φορτίο Μου, και δεν δίνει σημασία στην ορθή εκπλήρωση της λειτουργίας του. Αυτό απευθύνεται σε όλους όσοι έχουν αυτιά.

Όποιος τελειώνει την παροχή υπηρεσίας του σ' Εμένα πρέπει να αποσύρεται υπάκουα χωρίς φασαρία. Να προσέχεις, διαφορετικά θα σε τακτοποιήσω. (Αυτό αποτελεί συμπληρωματικό διάταγμα.)

Οι πρωτότοκοι υιοί Μου θα πάρουν εφεξής τη σιδερένια ράβδο και θα αρχίσουν να εκτελούν την εξουσία Μου για να κυβερνήσουν όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, να περπατούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη και όλους τους λαούς, και να επιτελούν την κρίση, τη δικαιοσύνη και τη μεγαλοπρέπειά Μου ανάμεσα σε όλα τα έθνη και όλους τους λαούς. Οι υιοί Μου και ο λαός Μου θα Με φοβούνται, θα Με εξυμνούν, θα Με επευφημούν και θα Με δοξάζουν χωρίς σταματημό, καθότι το σχέδιο διαχείρισής Μου έχει εκπληρωθεί και οι πρωτότοκοι υιοί Μου μπορούν να βασιλεύουν μαζί Μου.

Αυτό αποτελεί μέρος των διοικητικών διαταγμάτων Μου· μετά απ' αυτό, θα σας τα πω καθώς προχωρά το έργο. Από τα παραπάνω διοικητικά διατάγματα θα δείτε τον ρυθμό με τον οποίο επιτελώ το έργο Μου, καθώς και το στάδιο στο οποίο έχει φτάσει το έργο Μου. Αυτό θα αποτελεί επιβεβαίωση.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 88» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

599. Οι δέκα κανονιστικές διατάξεις που πρέπει να τηρεί ο εκλεκτός λαός του Θεού την Εποχή της Βασιλείας

(Επιλεγμένα αποσπάσματα από τον λόγο του Θεού)

1) Ο άνθρωπος δεν θα πρέπει να μεγεθύνει εαυτόν, ούτε να δοξάζει εαυτόν. Θα πρέπει να λατρεύει και να δοξάζει τον Θεό.

2) Να πράττεις όλα όσα είναι προς όφελος του έργου του Θεού και να απέχεις από οτιδήποτε βλάπτει τα συμφέροντα του έργου Του. Να υπερασπίζεσαι το όνομα του Θεού, τη μαρτυρία Του και το έργο Του.

3) Τα χρήματα, τα υλικά αντικείμενα και κάθε περιουσιακό στοιχείο στον οίκο του Θεού συνιστούν τις προσφορές που θα πρέπει να δίδουν οι άνθρωποι. Τις προσφορές αυτές δεν δύναται να τις απολαμβάνει κανείς πέραν του ιερέα και του Θεού, καθώς οι προσφορές του ανθρώπου είναι προς τέρψη του Θεού. Ο Θεός μοιράζεται αυτές τις προσφορές μόνο με τον ιερέα και κανείς άλλος δεν είναι σε θέση ούτε έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει οποιοδήποτε τμήμα αυτών. Όλες οι προσφορές του ανθρώπου (συμπεριλαμβανομένων των χρημάτων και των υλικών αντικειμένων που είναι προς απόλαυση) δίδονται στον Θεό, όχι στον άνθρωπο.

Οπότε, ο άνθρωπος δεν θα πρέπει να απολαμβάνει αυτά τα υλικά αγαθά. Αν το έπραττε αυτό, τότε αυτό θα συνιστούσε κλοπή των προσφορών. Όποιος το πράττει αυτό είναι Ιούδας, γιατί, εκτός του ότι ήταν προδότης, ο Ιούδας εκμεταλλεύτηκε τα χρήματα που υπήρχαν στο πουγκί.

4) Η διάθεση του ανθρώπου είναι διεφθαρμένη, ενώ επιπροσθέτως γίνεται έρμαιο των συναισθημάτων. Ως εκ τούτου, απαγορεύεται ρητά σε δύο μέλη του αντίθετου φύλου να εργάζονται μαζί ασυνόδευτοι όταν υπηρετούν τον Θεό. Οποιοσδήποτε αποκαλύπτεται ότι δρα κατά αυτόν τον τρόπο, θα εκδιώκεται, χωρίς εξαίρεση.

5) Μην κρίνεις τον Θεό, ούτε να συζητάς με απερίσκεπτο τρόπο θέματα που Τον αφορούν. Να πράττεις όπως οφείλει να πράττει ο άνθρωπος και να μιλάς όπως οφείλει να μιλά ο άνθρωπος και να μην υπερβαίνεις τα εσκαμμένα, ούτε να παραβιάζεις τα όρια. Έλεγχε τη γλώσσα σου και πρόσεχε τα βήματά σου ώστε να μην πράξεις οτιδήποτε προσβάλλει τη διάθεση του Θεού.

6) Να κάνεις ό,τι οφείλει να κάνει ο άνθρωπος, να εκπληρώνεις τις υποχρεώσεις σου, να εκπληρώνεις τις ευθύνες σου και να τηρείς το καθήκον σου. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, θα πρέπει να συμβάλλεις στο έργο Του. Αν δεν το πράττεις, τότε είσαι ακατάλληλος να τρως και να πίνεις τον λόγο του Θεού και να ζεις στον οίκο Του.

7) Όσον αφορά το έργο και τα θέματα της εκκλησίας, πέραν της υπακοής στον Θεό, να ακολουθείς σε όλα τις οδηγίες του ανθρώπου που χρησιμοποιεί το Άγιο Πνεύμα. Ακόμη και η παραμικρή παράβαση θεωρείται απαράδεκτη. Να συμμορφώνεσαι απόλυτα και να μην αναλύεις τι είναι σωστό και τι λάθος. Το τι είναι σωστό και τι λάθος δεν σε αφορά. Η μόνη σου έγνοια πρέπει να είναι η πλήρης υπακοή.

8) Οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να υπακούουν τον Θεό και να Τον προσκυνούν. Να μην εξυμνείς ή εξαίρεις κανένα άτομο. Μην δίδεις την πρώτη θέση στον Θεό, τη δεύτερη θέση στους ανθρώπους που εξαίρεις και την τρίτη θέση στον εαυτό σου. Κανένας άνθρωπος δεν θα πρέπει να κατέχει θέση στην καρδιά σου και δεν θα πρέπει να θεωρείς τους ανθρώπους —ιδίως εκείνους που σέβεσαι— ισότιμους με τον Θεό, ίσους με Αυτόν. Αυτό είναι ανυπόφορο για τον Θεό.

9) Οι σκέψεις σου θα πρέπει να αφορούν το έργο της εκκλησίας. Άφησε κατά μέρος τις προσδοκίες της δικής σου σάρκας, να είσαι αποφασιστικός για τα οικογενειακά θέματα, να αφιερώνεσαι ολόψυχα στο έργο του Θεού και να το θέτεις σε πρώτη μοίρα και τη δική σου ζωή σε δεύτερη. Αυτή είναι η ευπρέπεια ενός αγίου.

10) Οι συγγενείς που δεν είναι πιστοί (τα τέκνα σου, ο σύζυγος ή η σύζυγός σου, οι αδελφές σου ή οι γονείς σου κλπ.) δεν θα πρέπει να εξαναγκάζονται προκειμένου να συμμετέχουν στην εκκλησία. Του οίκου του Θεού δεν του λείπουν μέλη και δεν είναι ανάγκη να αυξηθεί ο αριθμός τους με ανθρώπους που δεν έχουν καμία χρησιμότητα. Όσοι δεν πιστεύουν πρόθυμα, δεν πρέπει να οδηγούνται στην εκκλησία. Το διάταγμα αυτό απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους. Ως προς αυτό, θα πρέπει να ελέγχετε, να παρακολουθείτε και να υπενθυμίζετε ο ένας στον άλλο το παρόν διάταγμα, και κανείς δεν επιτρέπεται να το παραβιάζει. Ακόμη και όταν συγγενείς που δεν είναι πιστοί εισέρχονται διστακτικά στην εκκλησία, δεν πρέπει να λαμβάνουν βιβλία ή νέο όνομα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ανήκουν στον οίκο του Θεού και η είσοδός τους στην εκκλησία πρέπει να εμποδίζεται με κάθε αναγκαίο μέσο. Αν η εκκλησία αντιμετωπίζει προβλήματα λόγω της εισβολής δαιμόνων, τότε εσύ ο ίδιος θα εκδιωχθείς ή θα σου επιβληθούν περιορισμοί. Εν ολίγοις, όλοι έχουν ευθύνη όσον αφορά αυτό το ζήτημα, δεν θα πρέπει όμως να ενεργείτε απερίσκεπτα, ούτε να το χρησιμοποιείτε με σκοπό να διευθετήσετε προσωπικά ζητήματα.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

600. Οι άνθρωποι πρέπει να συμμορφώνονται με τα πολλά καθήκοντα που πρέπει να εκτελούν. Με αυτό πρέπει να συμμορφώνονται οι άνθρωποι και αυτό είναι που πρέπει να φέρουν εις πέρας. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να κάνει αυτό που πρέπει να κάνει το Άγιο Πνεύμα· ο άνθρωπος δεν μπορεί να διαδραματίσει ρόλο σ' αυτό. Ο άνθρωπος πρέπει να συμμορφώνεται με αυτό που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος, κάτι που δεν έχει καμία σχέση με το Άγιο Πνεύμα. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτό που οφείλει να κάνει ο άνθρωπος και πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση μ' αυτό σαν να 'ναι εντολή, όπως ακριβώς είναι η συμμόρφωση με τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης. Παρόλο που αυτή δεν είναι η Εποχή του Νόμου, υπάρχει ακόμη πολύς λόγος που είναι παρόμοιος μ' αυτόν της Εποχής του Νόμου και με τον οποίο πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση· δεν εκτελείται στηριζόμενος απλώς στο

άγγιγμα του Αγίου Πνεύματος, αλλά είναι αυτό με το οποίο πρέπει να συμμορφώνεται ο άνθρωπος. Για παράδειγμα: Μην κατακρίνεις το έργο του πρακτικού Θεού. Μην αντιταχθείς με τον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό. Ενώπιον του Θεού θα φέρεσαι όπως αρμόζει και δεν θα είσαι ακόλαστος. Τα λόγια σου πρέπει να είναι μετρημένα, ενώ ο λόγος και οι πράξεις σου πρέπει να ακολουθούν τις διευθετήσεις του ανθρώπου που μαρτυρείται από τον Θεό. Να φοβάσαι τη μαρτυρία του Θεού. Μην αγνοήσεις το έργο του Θεού και τον λόγο που εκφέρει το στόμα Του. Μη μιμηθείς τον τόνο και τους σκοπούς των λεγομένων του Θεού. Εξωτερικά, μην κάνεις οτιδήποτε που πρόδηλα αντιτίθεται στον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό. Και ούτω καθεξής. Με αυτά πρέπει να συμμορφώνεται κάθε άνθρωπος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εντολές της νέας εποχής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

601. Σήμερα, με τίποτα δεν είναι σημαντικότερο να συμμορφώνεται ο άνθρωπος απ᾽ ό,τι τα παρακάτω: Δεν πρέπει να προσπαθείς να καλοπιάσεις τον Θεό που στέκεται μπροστά στα μάτια σου ούτε να αποκρύψεις οτιδήποτε από Αυτόν. Μη ξεστομίσεις αισχρότητες ή υπεροπτικό λόγο ενώπιον του Θεού που βρίσκεται μπροστά σου. Μην εξαπατήσεις τον Θεό που βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου χρησιμοποιώντας χρηστολογία και κολακεία για να κερδίσεις την εμπιστοσύνη Του. Μην πράξεις ασεβώς ενώπιον του Θεού. Θα υπακούς σε όσα εκφέρει το στόμα του Θεού και δεν θα αντιστέκεσαι, αντιτίθεσαι ή αμφισβητείς τον λόγο Του. Μην ερμηνεύσεις όπως σε βολεύει τον λόγο που εκφέρει το στόμα του Θεού. Πρέπει να προσέχεις τα λόγια σου για να μη γίνουν η αιτία να πέσεις θύμα των δόλιων σκευωριών των πονηρών. Πρέπει να προσέχεις τα βήματά σου για να αποφύγεις να καταπατήσεις τα όρια που σου έθεσε ο Θεός. Εάν το κάνεις, θα γίνει η αιτία να εκφέρεις επηρμένο και πομπώδη λόγο από τη σκοπιά του Θεού κι έτσι, θα γίνεις κάποιος που απεχθάνεται ο Θεός. Μην επαναλάβεις απερίσκεπτα τον λόγο που εκφέρει το στόμα του Θεού από φόβο μήπως σε χλευάσουν οι άλλοι και γελοιοποιηθείς στους διαβόλους. Θα υπακούς σε όλο το έργο του Θεού του σήμερα. Ακόμα κι αν δεν το καταλαβαίνεις, δεν θα το κατακρίνεις· το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να αναζητάς και να συναναστρέφεσαι. Ουδείς θα καταπατήσει την αρχική θέση του Θεού. Δεν μπορείς παρά να υπηρετείς τον Θεό του σήμερα από τη θέση του ανθρώπου. Δεν μπορείς να διδάξεις τον Θεό του σήμερα από τη θέση του ανθρώπου· κάτι τέτοιο θα ήταν εσφαλμένο. Ουδείς μπορεί να αντικαταστήσει τον άνθρωπο που μαρτυρείται από τον Θεό· στον λόγο, τις πράξεις και τις πιο ενδόμυχες σκέψεις σου, στέκεις στη θέση του

ανθρώπου. Αυτό πρέπει να τηρείται, είναι η ευθύνη του ανθρώπου, δεν μπορεί να τροποποιηθεί από κανέναν και κάτι τέτοιο θα παραβίαζε τα διοικητικά διατάγματα. Πρέπει να το ενθυμούνται όλοι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εντολές της νέας εποχής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

602. Κάθε πρόταση που εκφέρω φέρει εξουσία και κρίση, και κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τα λόγια Μου. Μόλις ακουστούν τα λόγια Μου, είναι βέβαιο πως τα πράγματα θα επιτευχθούν σύμφωνα με τα λόγια Μου· αυτή είναι η διάθεσή Μου. Τα λόγια Μου είναι εξουσία, και οποιοσδήποτε τα τροποποιεί υβρίζει την παίδευσή Μου και πρέπει να τον πατάξω. Σε σοβαρές περιπτώσεις, καταστρέφει την ίδια τη ζωή του και καταλήγει στον Άδη ή στο πηγάδι της αβύσσου. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζω την ανθρωπότητα, και ο άνθρωπος δεν έχει τον τρόπο να τον αλλάξει —αυτό είναι το διοικητικό Μου διάταγμα. Να το θυμάστε αυτό! Κανείς δεν επιτρέπεται να υβρίζει το διάταγμά Μου· τα πράγματα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το θέλημά Μου! Στο παρελθόν, ήμουν υπερβολικά επιεικής απέναντί σας και ερχόσασταν αντιμέτωποι μόνο με τα λόγια Μου. Τα λόγια που εξέφερα περί πάταξης των ανθρώπων δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμη. Από σήμερα, όμως, όλες οι καταστροφές (όσες σχετίζονται με τα διοικητικά διατάγματά Μου) θα έρθουν η μία μετά την άλλη για να τιμωρήσουν όλους όσοι δεν συμμορφώνονται με το θέλημά Μου. Πρέπει να υπάρξει η έλευση των γεγονότων, διαφορετικά οι άνθρωποι δεν θα ήταν σε θέση να δουν την οργή Μου, αλλά θα βυθίζονταν στην ακολασία ξανά και ξανά. Αυτό είναι ένα στάδιο του σχεδίου διαχείρισής Μου και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο επιτελώ το επόμενο στάδιο του έργου Μου. Σας το λέω αυτό εκ των προτέρων, έτσι ώστε να αποφύγετε να διαπράξετε ύβρη και να υποστείτε αιώνια απώλεια. Τουτέστιν, από σήμερα θα κάνω όλους τους ανθρώπους, εκτός από τους πρωτότοκους υιούς Μου, να λάβουν την κατάλληλη θέση τους σύμφωνα με το θέλημά Μου, και θα τους παιδέψω έναν-έναν. Δεν θα αφήσω ούτε έναν τους να ξεφύγει. Για τολμήστε να επιδοθείτε πάλι στην ακολασία! Για τόλμα να φανείς πάλι ανυπάκουος! Έχω πει προηγουμένως ότι είμαι δίκαιος με όλους, ότι δεν έχω ίχνος συναισθήματος, και αυτό δείχνει ότι η διάθεσή Μου δεν πρέπει να υβρίζεται. Αυτή είναι η υπόστασή Μου. Κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Όλοι οι άνθρωποι ακούνε τα λόγια Μου και όλοι οι άνθρωποι βλέπουν την ένδοξη όψη Μου. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να Με υπακούν πλήρως και απολύτως —αυτό είναι το διοικητικό Μου διάταγμα. Όλοι οι άνθρωποι

σε ολόκληρο το σύμπαν και στα πέρατα της γης θα πρέπει να Με δοξάζουν και να Με εξυμνούν, διότι είμαι ο μοναδικός Θεός ο ίδιος, διότι είμαι η υπόσταση του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να αλλάξει τα λόγια και τις ομιλίες Μου, τη λαλιά και τη συμπεριφορά Μου, καθώς αυτά είναι θέματα αποκλειστικά δικά Μου και είναι πράγματα που κατείχα από αρχαιοτάτων χρόνων και που θα υπάρχουν για πάντα.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 100» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

603. Η κρίση Μου έρχεται σε όλους, τα διοικητικά Μου διατάγματα αγγίζουν τους πάντες και τα λόγια Μου και η υπόστασή Μου αποκαλύπτονται σε όλους. Αυτή είναι η ώρα για το μεγάλο έργο του Πνεύματός Μου (αυτήν την ώρα ξεχωρίζουν όσοι θα ευλογηθούν από όσους θα υποστούν δεινά). Μόλις ακουστούν τα λόγια Μου, θα έχω ξεχωρίσει όσους θα ευλογηθούν και όσους θα υποστούν δεινά. Όλα αυτά είναι απολύτως ξεκάθαρα και μπορώ να τα δω όλα με μια ματιά. (Το αναφέρω αυτό σε σχέση με την ανθρώπινη φύση Μου· επομένως, τα λόγια αυτά δεν αντίκεινται στον προκαθορισμό και την επιλογή Μου.) Περιπλανιέμαι στα βουνά και στα ποτάμια και ανάμεσα στα πάντα, διασχίζω τους χώρους του σύμπαντος, παρατηρώντας και εξαγνίζοντας κάθε τόπο, ώστε εκείνες οι ακάθαρτες τοποθεσίες και εκείνοι οι έκλυτοι τόποι να πάψουν να υφίστανται και, ως αποτέλεσμα των λόγων Μου, να καούν ολοσχερώς μέχρι να μη μείνει τίποτα. Για Μένα, τα πάντα είναι εύκολα. Εάν είχε έρθει τώρα η ώρα που προκαθόρισα ότι θα γίνει η καταστροφή του κόσμου, θα μπορούσα να τον κάνω μια μπουκιά με την εκφορά ενός μόνο λόγου. Ωστόσο, δεν είναι τώρα ο καιρός. Τα πάντα πρέπει να είναι έτοιμα προτού επιτελέσω αυτό το έργο, ώστε να μην προκληθεί αναστάτωση στο σχέδιό Μου και να μη διακοπεί η διαχείρισή Μου. Ξέρω πώς να το επιτελέσω με σύνεση: Διαθέτω τη σοφία Μου και έχω τις διευθετήσεις Μου. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να κουνήσουν ούτε το δαχτυλάκι τους· προσέξτε μη σκοτωθείτε από το χέρι Μου. Αυτό ήδη θίγει τα διοικητικά Μου διατάγματα. Αυτό καταδεικνύει τη σκληρότητα των διοικητικών διαταγμάτων Μου, καθώς και τις αρχές των διοικητικών Μου διαταγμάτων, οι οποίες έχουν δύο όψεις: Από τη μία, θανατώνω όλους όσοι δεν συμμορφώνονται με το θέλημά Μου και υβρίζουν τα διοικητικά Μου διατάγματα· από την άλλη, εν μέσω της οργής Μου, καταριέμαι όλους όσοι υβρίζουν τα διοικητικά Μου διατάγματα. Αυτές οι δύο πτυχές είναι απαραίτητες και αποτελούν τις εκτελεστικές αρχές των διοικητικών Μου διαταγμάτων. Η μεταχείριση που

τυγχάνουν οι πάντες βασίζεται σε αυτές τις δύο αρχές, χωρίς συναίσθημα, ανεξάρτητα από το πόσο πιστοί είναι. Αυτό αρκεί για να καταδείξει τη δικαιοσύνη, τη μεγαλοπρέπεια και την οργή Μου, που θα κάνουν στάχτη καθετί επίγειο, καθετί εγκόσμιο και καθετί που δεν συμμορφώνεται με το θέλημά Μου. Στα λόγια Μου υπάρχουν μυστήρια που παραμένουν κρυμμένα· στα λόγια Μου υπάρχουν, επίσης, μυστήρια που έχουν αποκαλυφθεί. Συνεπώς, σύμφωνα με τις ανθρώπινες αντιλήψεις, σύμφωνα με το ανθρώπινο μυαλό, τα λόγια Μου είναι πάντα ακατανόητα και η καρδιά Μου είναι πάντα ακατάληπτη. Με άλλα λόγια, πρέπει να απαλλάξω τους ανθρώπους από τις αντιλήψεις και το σκεπτικό τους. Αυτό είναι το πιο σημαντικό στοιχείο του σχεδίου διαχείρισής Μου. Πρέπει να το κάνω κατ' αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε να κερδίσω τους πρωτότοκους υιούς Μου και να επιτύχω όσα θέλω να κάνω.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 103» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

604. Για όσο εξακολουθεί να υπάρχει ο παλιός κόσμος, Εγώ θα εξαπολύω την οργή Μου στα έθνη του, θα διακηρύσσω ανοιχτά τα διοικητικά διατάγματά Μου σε όλο το σύμπαν και θα παιδεύω οποιονδήποτε τα παραβιάζει:

Καθώς στρέφω το πρόσωπό Μου προς το σύμπαν για να μιλήσω, όλη η ανθρωπότητα ακούει τη φωνή Μου, και επ' αυτού βλέπει όλα τα έργα που έχω εκπονήσει σε ολόκληρο το σύμπαν. Όσοι πηγαίνουν ενάντια στο θέλημά Μου, δηλαδή, όσοι Μου αντιτάσσονται με τις πράξεις του ανθρώπου, θα καταρρεύσουν υπό το βάρος του παιδέματός Μου. Θα πάρω τα πολυπληθή αστέρια του ουρανού και θα τα ξαναφτιάξω και, χάρη σ' Εμένα, ο ήλιος κι η σελήνη θα ανανεωθούν, οι ουρανοί δεν θα είναι πλέον όπως ήταν, οι μυριάδες των στοιχείων επάνω στη γη θα ανανεωθούν. Όλα θα ολοκληρωθούν μέσα από τα λόγια Μου. Τα πολυάριθμα έθνη του σύμπαντος θα διαχωριστούν εκ νέου και θα αντικατασταθούν από το έθνος Μου, ούτως ώστε όλα τα έθνη επάνω στη γη να εξαφανιστούν για πάντα και να γίνουν ένα έθνος που θα Με λατρεύει. Όλα τα έθνη επάνω στη γη θα καταστραφούν και θα πάψουν να υπάρχουν. Από τα ανθρώπινα όντα του σύμπαντος, όλα όσα ανήκουν στον διάβολο θα εξολοθρευτούν, όλοι όσοι λατρεύουν τον Σατανά θα εξαλειφθούν από την πυρωμένη φλόγα Μου. Εκτός από αυτούς που βρίσκονται τώρα εντός του ρεύματος, οι υπόλοιποι θα γίνουν στάχτη. Όταν παιδέψω τους πολυάριθμους λαούς, αυτοί που ανήκουν στον θρησκευτικό

κόσμο θα επιστρέψουν, σε διαφορετικό βαθμό, στη βασιλεία Μου, κατακτημένοι από τα έργα Μου, επειδή θα έχουν δει την έλευση του Πανάγιου επάνω σε ένα λευκό σύννεφο. Όλοι οι άνθρωποι θα ακολουθήσουν τους ομοίους τους και θα δεχθούν παίδεμα, ανάλογα με τις πράξεις τους. Όλοι όσοι Μου εναντιώθηκαν θα αφανιστούν. Όσο για εκείνους των οποίων οι πράξεις επάνω στη γη δεν είχαν να κάνουν με Εμένα, λόγω του τρόπου με τον οποίο εξιλεώθηκαν, θα συνεχίσουν να υπάρχουν επάνω στη γη κάτω από την εξουσία των υιών Μου και του λαού Μου. Θα αποκαλύψω τον Εαυτό Μου στις μυριάδες των λαών και στις μυριάδες των εθνών, ηχώντας με τη δική Μου φωνή σε ολόκληρη τη γη, για να ανακηρύξω την ολοκλήρωση του υπέροχου έργου Μου, ώστε να μπορεί να το αντικρίσει ολόκληρη η ανθρωπότητα με τα ίδια της τα μάτια.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 26» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

ΙΓ) Λόγια σχετικά με τις απαιτήσεις, τις προτροπές, την παρηγορία και τις προειδοποιήσεις του Θεού

(Α) Οι απαιτήσεις του Θεού από τον άνθρωπο

605. Τώρα, πρέπει επιδιώξετε να γίνετε ο λαός του Θεού, και θα ξεκινήσετε την ολοκληρωτική είσοδο στον σωστό δρόμο. Λαός του Θεού σημαίνει είσοδος στην Εποχή της Βασιλείας. Σήμερα, αρχίζετε να εισέρχεστε επίσημα στην εκπαίδευση της βασιλείας, και η μελλοντική σας ζωή θα πάψει να είναι τόσο χαλαρή και ακατάστατη όσο πριν· τέτοιες ζωές είναι ανίκανες να επιτύχουν τα πρότυπα που απαιτεί ο Θεός. Εάν δεν αισθάνεσαι ότι το ζήτημα αυτό επείγει, αυτό δείχνει ότι δεν έχεις καμία επιθυμία να βελτιώσεις τον εαυτό σου, ότι η επιδίωξή σου είναι θολή και μπερδεμένη και είσαι ανίκανος να εκπληρώσεις το θέλημα του Θεού. Είσοδος στην εκπαίδευση της Βασιλείας σημαίνει αρχή της ζωής του λαού του Θεού —είσαι πρόθυμος να δεχτείς τέτοια εκπαίδευση; Είσαι πρόθυμος να νοιώσεις τον επιτακτικό χαρακτήρα; Είσαι πρόθυμος να ζήσεις υπό την πειθαρχία του Θεού; Είσαι πρόθυμος να ζήσεις υπό το παίδεμα του Θεού; Πώς θα κάνεις πράξη όταν τα λόγια του Θεού σε βρίσκουν και σε δοκιμάζουν; Και τι θα κάνεις την ώρα που αντιμετωπίζεις όλων των ειδών τα γεγονότα; Στο παρελθόν, δεν εστίαζες στη ζωή· σήμερα, πρέπει να εισέλθεις στην πραγματικότητα της ζωής και να επιδιώξεις αλλαγές στη διάθεση της ζωής σου. Τούτο πρέπει να επιτύχει ο λαός της

Βασιλείας. Όλοι όσοι είναι άνθρωποι του Θεού πρέπει να κατέχουν τη ζωή, να αποδέχονται την εκπαίδευση της Βασιλείας και να επιδιώκουν αλλαγές στη διάθεση της ζωής τους. Τούτο απαιτεί ο Θεός από τον λαό της Βασιλείας.

Οι απαιτήσεις του Θεού για τον λαό της Βασιλείας είναι οι εξής:

1) Πρέπει να αποδέχονται τις αποστολές του Θεού, δηλαδή, να αποδέχονται όλα τα κηρύγματα από το έργο του Θεού τις έσχατες ημέρες.

2) Πρέπει να εισέλθουν στην εκπαίδευση της Βασιλείας.

3) Πρέπει να επιδιώξουν να αγγίξει ο Θεός τις καρδιές τους. Όταν η καρδιά σου έχει στραφεί ολοκληρωτικά προς τον Θεό και διάγεις μια κανονική πνευματική ζωή, θα ζεις στη σφαίρα της ελευθερίας, που σημαίνει ότι θα ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία της αγάπης του Θεού. Μόνο όταν ζεις υπό τη φροντίδα και την προστασία του Θεού, θα ανήκεις στον Θεό.

4) Πρέπει να κερδηθούν από τον Θεό.

5) Πρέπει να καταστούν εκδήλωση της δόξας του Θεού πάνω στη γη.

Τα πέντε αυτά σημεία είναι οι αποστολές Μου προς εσάς. Τα λόγια μου κηρύσσονται στον λαό του Θεού και εάν είσαι απρόθυμος να αποδεχτείς αυτές τις αποστολές, δεν πρόκειται να σε αναγκάσω —αλλά εάν πραγματικά τις αποδεχτείς, τότε θα είσαι ικανός να κάνεις το θέλημα του Θεού. Σήμερα, αρχίζετε να αποδέχεστε τις αποστολές του Θεού και επιδιώκετε να καταστείτε ο λαός της Βασιλείας και να αποκτήσετε τα πρότυπα που απαιτούνται για να είστε ο λαός της Βασιλείας. Τούτο είναι το πρώτο βήμα για την είσοδο. Αν επιθυμείς να κάνεις απόλυτα το θέλημα του Θεού, τότε πρέπει να αποδεχτείς τις πέντε αποστολές, και εάν είσαι ικανός να τις επιτύχεις, θα αναζητάς την καρδιά του Θεού και σίγουρα θα είσαι πολύ χρήσιμος για τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνώρισε το νεότερο έργο του Θεού και ακολούθησε τα βήματά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

606. Αυτό που έχετε κληρονομήσει σήμερα υπερβαίνει εκείνο όλων των προηγούμενων αποστόλων και των προφητών, και είναι μεγαλύτερο ακόμα και από εκείνο του Μωυσή και

του Πέτρου. Οι ευλογίες δεν κερδίζονται σε μία-δύο ημέρες· πρέπει να αποκτηθούν μέσω μεγάλης θυσίας. Δηλαδή, πρέπει να έχετε ραφιναρισμένη αγάπη, μεγάλη πίστη και τις πολλές αλήθειες που ο Θεός σάς ζητά να κατακτήσετε· επιπροσθέτως, πρέπει να είστε ικανοί να σταθείτε μπροστά στη δικαιοσύνη και ποτέ να μην δειλιάσετε ή να υποταχθείτε, και πρέπει να τρέφετε μια συνεχή και αμείωτη αγάπη προς τον Θεό. Απαιτείται από εσάς αποφασιστικότητα, καθώς και αλλαγή στη διάθεση που έχετε στη ζωή σας· η διαφθορά σας πρέπει να θεραπευτεί, και πρέπει να δεχτείτε όλες τις ενορχηστρώσεις του Θεού χωρίς διαμαρτυρία, κι ακόμη να είστε υπάκουοι μέχρι τον θάνατο. Αυτό πρέπει να κατορθώσετε. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός του έργου του Θεού και οι απαιτήσεις Του από αυτήν την ομάδα ανθρώπων. Όπως Εκείνος σας ανταμείβει, έτσι ο Θεός πρέπει να σας ζητήσει αντάλλαγμα και να έχει ανάλογες απαιτήσεις. Επομένως, όλο το έργο του Θεού δεν είναι χωρίς νόημα, και για αυτόν το λόγο, μπορεί κανείς να δει γιατί ο Θεός ξανά και ξανά πραγματοποιεί έργο υψηλών προδιαγραφών και αυστηρών απαιτήσεων. Για αυτό πρέπει να είστε γεμάτοι με πίστη στον Θεό. Εν συντομία, όλο το έργο του Θεού γίνεται για το δικό σας καλό, έτσι ώστε να είστε άξιοι να λάβετε την κληρονομιά Του. Αυτό δεν γίνεται τόσο για χάρη της δόξας Του, αλλά για χάρη της σωτηρίας σας και για την τελείωση αυτής της ομάδας ανθρώπων που βασανίζονται βαθιά στην ακάθαρτη γη. Πρέπει να καταλάβετε το θέλημα του Θεού. Και γι' αυτό παροτρύνω τους πολλούς αδαείς ανθρώπους που δεν έχουν καμία διορατικότητα ή αίσθηση: Μη δοκιμάζετε τον Θεό και μην αντιστέκεστε πλέον. Ο Θεός έχει υπομείνει ήδη όλα τα δεινά που ο άνθρωπος ποτέ δεν υπέμεινε, και καιρό πριν υπέστη περισσότερη ταπείνωση αντί του ανθρώπου. Τι άλλο δεν μπορείτε να αφήσετε; Τι μπορεί να είναι σημαντικότερο από το θέλημα του Θεού; Τι θα μπορούσε να είναι πάνω από την αγάπη του Θεού; Ήδη είναι ένα καθήκον διπλά δύσκολο για τον Θεό, να φέρει εις πέρας το έργο Του στην ακάθαρτη γη. Αν ο άνθρωπος εν γνώσει του και σκόπιμα κάνει παραβάσεις, το έργο του Θεού θα πρέπει να παρατείνεται. Εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν συμφέρει κανέναν και δεν ωφελεί κανέναν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι το έργο του Θεού τόσο απλό όσο φαντάζεται ο άνθρωπος;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

607. Τα λόγια που λέω είναι αλήθειες που απευθύνονται σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και όχι σε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο ή τύπο ανθρώπου. Γι' αυτό, θα πρέπει να επικεντρωθείτε στο να λάβετε τα λόγια Μου από την οπτική γωνία της αλήθειας, όπως επίσης

και να διατηρήσετε μία στάση αναπόσπαστης προσοχής και ειλικρίνειας. Μην αγνοήσετε την παραμικρή λέξη ή αλήθεια που λέω και μη δέχεστε όλα τα λόγια Μου με περιφρόνηση. Στη ζωή σας, βλέπω ότι πολλά από αυτά που κάνετε είναι άσχετα με την αλήθεια και, επομένως, ζητώ συγκεκριμένα να γίνετε υπηρέτες της αλήθειας, να μην υποδουλώνεστε στην κακία και στην ασχήμια, και να μην ποδοπατάτε την αλήθεια, ούτε και να βεβηλώνετε καμιά από τις γωνιές του οίκου του Θεού. Αυτή είναι η παραίνεσή Μου για εσάς.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

608. Το μόνο που ελπίζω είναι να μην αφήσετε να πάνε στράφι οι μεγάλες προσπάθειες που έχω καταβάλει και, ακόμη περισσότερο, να μπορέσετε να καταλάβετε την προσεκτική μέριμνα που έχω λάβει και να αντιμετωπίσετε τα λόγια Μου ως το θεμέλιο της συμπεριφοράς σας ως ανθρώπινα όντα. Είτε είναι το είδος των λόγων που είστε πρόθυμοι να ακούσετε είτε όχι, είτε είναι λόγια που αποδέχεστε ευχαρίστως είτε τα δέχεστε μονάχα με δυσφορία, πρέπει να τα αντιμετωπίζετε με σοβαρότητα. Ειδάλλως, η χαλαρή και αδιάφορη διάθεση και συμπεριφορά σας θα Με αναστατώσουν πολύ και, μάλιστα, θα Μου προξενήσουν αηδία. Ελπίζω ολόψυχα ότι όλοι σας μπορείτε να διαβάσετε επανειλημμένα τα λόγια Μου —χιλιάδες φορές— και μάλιστα να φτάσετε στο σημείο να τα αποστηθίσετε. Μόνο έτσι θα είστε σε θέση να μη διαψεύσετε τις προσδοκίες που έχω από εσάς. Ωστόσο, κανείς από εσάς δεν ζει έτσι τώρα. Αντιθέτως, είστε όλοι βυθισμένοι σε μια άσωτη ζωή, σε μια ζωή φαγητού και ποτού μέχρι σκασμού, και κανείς σας δεν χρησιμοποιεί τα λόγια Μου για να εμπλουτίσει την καρδιά και την ψυχή του. Γι' αυτόν τον λόγο, έχω καταλήξει σε ένα συμπέρασμα αναφορικά με το αληθινό πρόσωπο της ανθρωπότητας: Ο άνθρωπος μπορεί να Με προδώσει ανά πάσα στιγμή και κανένας δεν μπορεί να είναι απόλυτα πιστός στα λόγια Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

609. Ο Θεός απαιτεί μια ιδιαίτερη αγάπη από τον άνθρωπο· απαιτεί ο άνθρωπος να καταλαμβάνεται από τον λόγο Του και η καρδιά του να είναι γεμάτη αγάπη γι' Αυτόν. Να ζει μέσα στον λόγο του Θεού, να ψάχνει αυτό που θα πρέπει να αναζητά ο άνθρωπος μέσα στον λόγο Του, να αγαπά τον Θεό για τον λόγο Του, να τρέχει μόλις ακούει τον λόγο Του, να ζει για τον λόγο Του —αυτοί είναι οι στόχοι που θα πρέπει να επιτύχει ο άνθρωπος. Τα πάντα πρέπει

να οικοδομούνται πάνω στα λόγια του Θεού· μόνο τότε θα είναι σε θέση ο άνθρωπος να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Αν ο άνθρωπος δεν είναι εφοδιασμένος με τον λόγο του Θεού, δεν είναι τίποτα παρά ένα σκουλήκι κυριευμένο από τον Σατανά! Ζύγισε το εξής: Πόσα από τα λόγια του Θεού έχουν ριζώσει μέσα σου; Σε ποια πράγματα ζεις σύμφωνα με τον λόγο του Θεού; Σε ποια πράγματα δεν ζεις σύμφωνα με αυτόν; Αν δεν σε έχει κυριέψει πλήρως ο λόγος του Θεού, τότε τι ακριβώς έχει καταλάβει την καρδιά σου; Στην καθημερινότητά σου, ελέγχεσαι από τον Σατανά ή σε κυριεύει ο λόγος του Θεού; Οι προσευχές σου έχουν ως βάση τον λόγο Του; Έχεις βγει από την αρνητική σου κατάσταση μέσω της διαφώτισης του λόγου του Θεού; Να θεωρείς τον λόγο του Θεού το θεμέλιο της ύπαρξής σου —σε αυτό θα πρέπει να εισέλθουν όλοι. Αν ο λόγος του Θεού δεν είναι παρών στη ζωή σου, τότε ζεις υπό την επιρροή του σκότους, επαναστατείς ενάντια στον Θεό, αντιστέκεσαι σ' Αυτόν και ατιμάζεις το όνομά Του. Η πίστη αυτών των ανθρώπων στον Θεό είναι σκέτος δόλος και αναστάτωση. Πόση από τη ζωή σου έχεις ζήσει σύμφωνα με τον λόγο Του; Πόση από τη ζωή σου δεν έχεις ζήσει σύμφωνα με τον λόγο Του; Πόσες από τις απαιτήσεις του λόγου του Θεού έχουν εκπληρωθεί μέσα σου; Πόσες έχουν χαθεί μέσα σου; Έχεις εξετάσει προσεκτικά αυτά τα πράγματα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ξέφυγε από την επιρροή του σκότους και θα αποκτηθείς από τον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

610. Είστε πρόθυμοι να απολαύσετε τις επί της γης ευλογίες Μου, ευλογίες που μοιάζουν με αυτές επάνω στον ουρανό; Είστε πρόθυμοι να αντιμετωπίσετε την κατανόηση για Εμένα, την απόλαυση από τα λόγια Μου και τη γνώση για Εμένα ως τα πιο πολύτιμα και γεμάτα νόημα πράγματα στη ζωή σας; Είστε πραγματικά ικανοί να Μου υποταχθείτε πλήρως, χωρίς να σκέφτεστε τις δικές σας προοπτικές; Είστε πραγματικά ικανοί να αφήσετε τον εαυτό σας να θανατωθεί από Εμένα και να οδηγηθεί από Εμένα σαν πρόβατο; Υπάρχει κανείς ανάμεσά σας που να είναι ικανός να πετύχει τέτοια πράγματα; Μήπως όλοι όσοι γίνονται δεκτοί από Εμένα και λαμβάνουν τις υποσχέσεις Μου, είναι αυτοί που κερδίζουν τις ευλογίες Μου; Καταλάβατε τίποτα από αυτά τα λόγια; Αν σας δοκιμάσω, μπορείτε πραγματικά να θέσετε τον εαυτό σας υπό το έλεός Μου και, εν μέσω αυτών των δοκιμασιών, να αναζητήσετε τις προθέσεις Μου και να αντιληφθείτε την καρδιά Μου; Δεν επιθυμώ από εσένα να έχεις την

ικανότητα να λες πολλά συγκινητικά λόγια, ούτε να αφηγείσαι πολλές συγκλονιστικές ιστορίες. Αντιθέτως, αυτό που σου ζητώ είναι να μπορείς να γίνεις ένας καλός μάρτυρας για Εμένα και να μπορείς να εισέλθεις πλήρως και βαθέως στην πραγματικότητα. Αν δεν μιλούσα ευθέως, θα μπορούσες να εγκαταλείψεις τα πάντα γύρω σου και να αφήσεις τον εαυτό σου να χρησιμοποιηθεί από Εμένα; Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα που απαιτώ; Ποιος είναι ικανός να συλλάβει το νόημα των λόγων Μου; Ωστόσο, σας ζητάω να μη σας βαραίνουν πλέον αμφιβολίες, να είστε προνοητικοί κατά την είσοδό σας και να αντιλαμβάνεστε την ουσία των λόγων Μου. Αυτό θα σας αποτρέψει από κάθε παρανόηση των λόγων Μου, θα έχετε ξεκάθαρο το νόημά Μου και, συνεπώς, δεν θα παραβιάζετε τα διοικητικά διατάγματά Μου. Ελπίζω να αντιληφθείτε τις προθέσεις Μου για εσάς στα λόγια Μου. Να μη σκέφτεστε πλέον τις δικές σας προοπτικές και να ενεργείτε σαν να είστε αποφασισμένοι ενώπιόν Μου να υποβληθείτε στις ενορχηστρώσεις του Θεού στα πάντα. Όλοι όσοι βρίσκονται εντός του οίκου Μου θα πρέπει να κάνουν όσα περισσότερα μπορούν· πρέπει να προσφέρεις τον καλύτερο εαυτό σου σ' αυτήν την τελευταία ενότητα του έργου Μου στη γη. Είσαι σίγουρα πρόθυμος να κάνεις αυτού του είδους τα πράγματα πράξη;

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 4» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

611. Οι άνθρωποί Μου πρέπει να είναι πάντοτε σε ετοιμότητα απέναντι στα πανούργα σχέδια του Σατανά, να προστατεύουν την πύλη του οίκου Μου για εμένα, να είναι ικανοί να στηρίζουν ο ένας τον άλλο και να προμηθεύουν ο ένας τον άλλο, και αυτό θα σας αποτρέψει από το να πέσετε στην παγίδα του Σατανά, που τότε θα είναι πολύ αργά για μετάνοια. Γιατί σας εκπαιδεύω με τόση επιμονή; Γιατί σας γνωστοποιώ τα στοιχεία του πνευματικού κόσμου; Γιατί σας υπενθυμίζω και σας παροτρύνω ξανά και ξανά; Το έχετε σκεφτεί ποτέ; Το έχετε κατανοήσει ποτέ; Συνεπώς, δεν χρειάζεται μονάχα να είστε ικανοί να γίνετε έμπειροι βασιζόμενοι στα θεμέλια του παρελθόντος, αλλά πρέπει επίσης να αποβάλετε από μέσα σας την ανηθικότητα υπό την καθοδήγηση των σημερινών λόγων, επιτρέποντας σε κάθε μία από τις λέξεις Μου να ριζώσουν, να ανθίσουν και να αποδώσουν καρπούς μέσα στο πνεύμα σας, και το σπουδαιότερο, να αποδώσουν περισσότερους καρπούς. Διότι αυτό που ζητώ δεν είναι φωτεινά, άφθονα λουλούδια, αλλά πλούσιους καρπούς —επιπρόσθετα, καρπούς που δεν

σαπίζουν. Κατανοείτε την αληθινή σημασία των λόγων Μου; Παρόλο που τα λουλούδια σε ένα θερμοκήπιο είναι αναρίθμητα όπως τα αστέρια και ελκύουν όλους τους επισκέπτες, μόλις μαραθούν γίνονται τόσο άθλια όσο τα απατηλά σχέδια του Σατανά και κανείς δεν ενδιαφέρεται για αυτά. Όμως, όσοι έχουν χτυπηθεί από τον άνεμο και έχουν καεί από τον ήλιο, και είναι μάρτυρές Μου, παρόλο που αυτά τα λουλούδια δεν είναι όμορφα, μόλις μαραθούν τότε βγάζουν τον καρπό τους, διότι αυτή είναι η απαίτησή Μου. Όταν εκφέρω αυτά τα λόγια, πόσα κατανοείτε; Μόλις τα λουλούδια μαραθούν και αποφέρουν καρπούς, και μόλις όλοι αυτοί οι καρποί μπορούν να Μου προσφερθούν προς ευχαρίστησή Μου, τότε θα ολοκληρώσω το έργο Μου στη γη και θα αρχίσω να απολαμβάνω την αποκρυστάλλωση της σοφίας Μου!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 3» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

612. Τα άτομα που πιστεύουν στον Θεό εδώ και πολύ καιρό, ελπίζουν σε έναν όμορφο προορισμό· όλα τα άτομα που πιστεύουν στον Θεό ελπίζουν ότι θα τους έρθει ξαφνικά καλή τύχη, και όλοι ελπίζουν ότι πριν το καταλάβουν θα βρεθούν καθισμένοι ειρηνικά κάπου στον ουρανό. Αλλά λέω ότι, αυτά τα άτομα με τις υπέροχες σκέψεις, δεν έμαθαν ποτέ τους αν έχουν τα προσόντα για να δεχθούν μια τέτοια καλή τύχη ουρανοκατέβατη ή για να καθίσουν σε μια θέση στον ουρανό. Εσείς, αυτήν τη στιγμή, έχετε καλή γνώση του εαυτού σας, όμως ακόμη ελπίζετε ότι μπορείτε να ξεφύγετε από τις καταστροφές των εσχάτων ημερών και από τη χείρα του Παντοδύναμου που τιμωρεί τους κακούς. Φαίνεται πως τα γλυκά όνειρα και η επιθυμία να έρχονται τα πράγματα όπως ακριβώς τα θέλουν είναι κοινό γνώρισμα όλων των ανθρώπων που έχει διαφθείρει ο Σατανάς, και όχι κάποια μεγαλειώδης ιδέα ενός μεμονωμένου ατόμου. Ακόμα και έτσι, εξακολουθώ να θέλω να δώσω ένα τέλος στις υπερβολικές επιθυμίες σας και στην ανυπομονησία σας να κερδίσετε ευλογία. Δεδομένου ότι οι παραβάσεις σας είναι πολλές και τα γεγονότα της ανυπακοής σας εξίσου πολλά και ολοένα αυξανόμενα, πως μπορούν αυτά να ταιριάξουν με τα όμορφα σχέδιά σας για το μέλλον; Αν θέλεις να συνεχίσεις, όπως σε ευχαριστεί, να είσαι λάθος, με τίποτα να σε συγκρατεί, αλλά εξακολουθείς να θέλεις τα όνειρα να γίνουν πραγματικότητα, τότε σε προτρέπω να συνεχίσεις να είσαι σε αυτήν τη νάρκη σου και ποτέ να μην ξυπνήσεις, διότι το όνειρό σου είναι κενό και, παρουσία του δίκαιου Θεού, Εκείνος δεν θα κάνει κάποια εξαίρεση για σένα. Αν θέλεις απλώς

τα όνειρα να γίνουν αληθινά, τότε να μην ονειρεύεσαι ποτέ, αλλά να βλέπεις πάντοτε την αλήθεια κατάματα, να αντικρίζεις τα γεγονότα. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να σε σώσω. Ποια είναι τα χειροπιαστά βήματα αυτής της μεθόδου;

Πρώτον, κάνε μια έρευνα για όλες τις παραβάσεις σου κι εξέτασε όλη τη συμπεριφορά και τις σκέψεις σου που δεν συμβαδίζουν με την αλήθεια.

Το παραπάνω έργο είναι ένα έργο που μπορείτε να κάνετε εύκολα, και πιστεύω ότι οι σκεπτόμενοι άνθρωποι είναι ικανοί να το κάνουν. Μολαταύτα, αυτοί οι άνθρωποι που δεν ξέρουν ποτέ τι σημαίνει παράβαση και τι αλήθεια, είναι η εξαίρεση, γιατί στην ουσία δεν είναι σκεπτόμενοι άνθρωποι. Μιλάω σε ανθρώπους που έχουν εγκριθεί από τον Θεό, είναι ειλικρινείς, δεν έχουν υβρίσει σε μεγάλο βαθμό τα διοικητικά διατάγματα και μπορούν εύκολα να βρουν τις δικές τους παραβάσεις. Αν και αυτό είναι κάτι εύκολο που απαιτώ από εσάς, δεν είναι και το μόνο. Όπως και να ’χει, ελπίζω ότι δεν θα γελάσετε στα κρυφά με αυτήν την απαίτηση ή, ακόμη περισσότερο, ότι δεν θα την περιφρονήσετε ή θα την εκλάβετε ελαφρά τη καρδία. Να την αντιμετωπίσετε σοβαρά και να μην την απορρίψετε.

Δεύτερον, για κάθε μια από τις παραβάσεις σου και για κάθε φορά που παράκουσες, να αναζητάς μια αντίστοιχη αλήθεια και να χρησιμοποιείς αυτές τις αλήθειες για να τα επιλύσεις. Έπειτα, να αντικαθιστάς τις παραβατικές ενέργειές σου και τις ανυπάκουες σκέψεις και ενέργειές σου με την πράξη της αλήθειας.

Τρίτον, να είστε ένα ειλικρινές άτομο, όχι κάποιος που το παίζει πάντα έξυπνος, που είναι πάντα πανούργος. (Σε αυτό το σημείο σας ζητάω ξανά να είστε ένα ειλικρινές άτομο.)

Αν μπορείς να κατορθώσεις και τα τρία παραπάνω στοιχεία, τότε είσαι τυχερός, ένα άτομο του οποίου τα όνειρα πραγματοποιούνται και το οποίο αποκτά καλή τύχη. Ίσως αντιμετωπίσετε τις τρεις παραπάνω δυσάρεστες απαιτήσεις σοβαρά ή ίσως τις αντιμετωπίσετε ανεύθυνα. Οτιδήποτε από τα δύο κι αν συμβεί, ο σκοπός Μου είναι να εκπληρώσω τα όνειρά σας, να κάνω τα ιδανικά σας πράξη, όχι να σας ξεγελάσω ή να σας γελοιοποιήσω.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

613. Ἔχω πολλές επιθυμίες. Επιθυμώ να συμπεριφέρεστε με σωστό και ευπρεπή τρόπο, να είστε πιστοί στην εκπλήρωση του καθήκοντός σας, να έχετε αλήθεια και ανθρώπινη φύση, να είστε κάποιοι που μπορούν να εγκαταλείψουν τα πάντα και να δώσουν τη ζωή τους για τον Θεό και ούτω καθεξής. Όλες οι παραπάνω ελπίδες πηγάζουν από τις ανεπάρκειές σας, τη διαφθορά και την ανυπακοή σας. Αν κάθε συζήτηση που είχα μαζί σας δεν ήταν αρκετή για να τραβήξω την προσοχή σας, τότε πιθανώς το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να μην πω τίποτε άλλο. Μολαταύτα, καταλαβαίνετε τα αποτελέσματα εξ αυτού. Ποτέ δεν αναπαύομαι, συνεπώς, αν δεν μιλάω, θα κάνω κάτι για να το βλέπουν οι άνθρωποι. Θα μπορούσα να κάνω τη γλώσσα κάποιου να σαπίσει ή να κάνω κάποιον να πεθάνει διαμελισμένος ή να δώσω στους ανθρώπους νευρικές ανωμαλίες και να κάνω την όψη τους αποκρουστική με τόσο πολλούς τρόπους. Από την άλλη πλευρά, θα μπορούσα να κάνω κάποια άτομα να αντέχουν τα βασανιστήρια που ετοιμάζω γι' αυτούς. Με αυτόν τον τρόπο θα αισθανόμουνα χαρούμενος, πολύ ευτυχισμένος και εξαιρετικά ικανοποιημένος. Ανέκαθεν λεγόταν ότι «το καλό ανταποδίδεται με καλό, και το κακό με κακό», οπότε γιατί όχι και τώρα; Αν θέλεις να Μου εναντιωθείς και θέλεις να Με κρίνεις, τότε θα σαπίσω το στόμα σου κι αυτό θα Με γεμίσει με άπειρη ευχαρίστηση. Αυτό γίνεται διότι, τελικά, αυτό που έχεις κάνει δεν είναι η αλήθεια, πόσο μάλλον έχει καμία σχέση με τη ζωή, ενώ όλα όσα κάνω Εγώ είναι αλήθεια, όλα είναι σχετικά με τις αρχές του έργου Μου και των διοικητικών διαταγμάτων που θεσπίζω. Συνεπώς, σε παροτρύνω να συγκεντρώσεις κάποια αρετή, να σταματήσεις να κάνεις τόσο κακό και να ακολουθείς τις απαιτήσεις Μου στον ελεύθερο χρόνο σου. Τότε θα αισθανθώ χαρούμενος. Αν βάζατε (ή δωρίζατε) στην αλήθεια το ένα χιλιοστό της προσπάθειας που καταβάλλετε στη σάρκα, τότε σου λέω ότι δεν θα διέπραττες συχνά παραβάσεις και δεν θα σάπιζε το στόμα σου. Δεν είναι αυτό προφανές;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

614. Όντας ένα από τα δημιουργήματα, ο άνθρωπος πρέπει να κρατά τη θέση του και να συμπεριφέρεται με συνείδηση και αίσθηση καθήκοντος και να διαφυλάσσει αυτό που του έχει εμπιστευτεί ο Δημιουργός. Κι ο άνθρωπος πρέπει να συμπεριφέρεται πάντα σωστά και να μην κάνει πράγματα που ξεπερνούν το εύρος των δυνατοτήτων του ή που είναι δυσάρεστα για τον Θεό. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να προσπαθεί να είναι σπουδαίος ή ξεχωριστός ή πάνω από τους

άλλους, ούτε να προσπαθεί να γίνει Θεός. Αυτά είναι που δεν πρέπει να επιθυμεί ο άνθρωπος. Το να προσπαθεί κάποιος να γίνει σπουδαίος ή ξεχωριστός, είναι γελοίο. Το να ζητά να γίνει Θεός είναι ακόμη χειρότερο. Είναι αηδιαστικό και ποταπό. Εκείνο που είναι αξιέπαινο και που θα έπρεπε να ενδιαφέρει περισσότερο από οτιδήποτε τα δημιουργήματα, είναι να γίνουν αληθινά δημιουργήματα. Αυτός θα πρέπει να είναι ο μοναδικός στόχος τον οποίον όλοι οι άνθρωποι θα έπρεπε να προσπαθούν να πετύχουν.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Α'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

615. Ο καθένας σας θα πρέπει να επιτελεί το καθήκον του στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, με ανοιχτή και τίμια καρδιά, και να είναι πρόθυμος να πληρώσει όποιο τίμημα χρειαστεί. Όπως έχετε πει, όταν έρθει εκείνη η ημέρα, ο Θεός δεν θα είναι αμελής απέναντι σε κανέναν από εκείνους που υπέφεραν ή πλήρωσαν κάποιο τίμημα γι' Αυτόν. Αυτό το είδος της πεποίθησης αξίζει να διατηρηθεί, και δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάτε. Μόνο με αυτόν τον τρόπο δύναμαι να νοιώσω ήσυχος για λογαριασμό σας. Ειδάλλως, ποτέ δεν θα καταφέρω να είμαι ήσυχος με σας, και θα αποτελείτε πάντα το αντικείμενο της αποστροφής Μου. Εάν όλοι μπορείτε να ακολουθείτε τη συνείδησή σας και να δίνετε ολόκληρο το είναι σας για Μένα, χωρίς να λυπάστε καμία προσπάθεια για το έργο Μου, και αφιερώνετε μια ολόκληρη ζωή κόπων στο έργο του ευαγγελίου Μου, τότε δεν θα σπαρταρά η καρδιά Μου συχνά από χαρά για σας; Δεν θα μπορώ να αισθάνομαι απολύτως ήσυχος σχετικά με εσάς;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προς τον προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

616. Είσαι σε θέση να επικοινωνήσεις τη διάθεση που εκφράζει ο Θεός σε κάθε εποχή με συγκεκριμένο τρόπο, με γλώσσα που να μεταφέρει κατάλληλα τη σπουδαιότητα της εκάστοτε εποχής; Είσαι σε θέση, εσύ που βιώνεις το έργο του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, να περιγράψεις λεπτομερώς τη διάθεση του Θεού; Μπορείς να καταθέσεις μαρτυρία για τη διάθεση του Θεού με σαφή και ακριβή τρόπο; Πώς θα μεταβιβάσεις τι έχεις δει και τι έχεις βιώσει σε αυτούς τους αξιολύπητους, κακόμοιρους, και ευσεβείς θρησκευόμενους πιστούς που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη και περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Τι είδους άνθρωποι περιμένουν εσένα να τους ποιμάνεις; Μπορείς να φανταστείς; Έχεις συναίσθηση του φορτίου που έχεις επωμιστεί, της αποστολής και της ευθύνης σου; Πού είναι η αίσθηση της ιστορικής αποστολής σου; Πώς θα υπηρετήσεις ικανοποιητικά ως κύριος στην επόμενη

εποχή; Έχεις ισχυρό αίσθημα κυριαρχίας; Πως θα εξηγούσες τι είναι ο κύριος των πάντων; Είναι όντως ο κύριος όλων των έμβιων όντων και όλων των αντικειμένων στον κόσμο; Ποια είναι τα σχέδιά σου για την εξέλιξη της επόμενης φάσης του έργου; Πόσοι άνθρωποι περιμένουν να γίνεις ο ποιμένας τους; Είναι βαρύ το καθήκον σου; Πρόκειται για ανθρώπους κακόμοιρους, αξιολύπητους, τυφλούς, που τα έχουν χαμένα και θρηνούν στο σκοτάδι —πού είναι ο δρόμος; Πόσο λαχταρούν το φως, σαν έναν διάττοντα αστέρα που θα κατέλθει ξαφνικά και θα διαλύσει τις δυνάμεις του σκότους που καταπιέζουν τους ανθρώπους για τόσο πολλά χρόνια. Ποιος μπορεί να γνωρίζει την πλήρη έκταση της αγωνιώδους ελπίδας, και πόσο το λαχταρούν αυτό μέρα-νύχτα; Αυτοί οι άνθρωποι που υποφέρουν βαθιά, παραμένουν φυλακισμένοι σε ένα σκοτεινό μπουντρούμι, χωρίς ελπίδα να απελευθερωθούν, ακόμα και την ημέρα που το φως θα λάμψει στιγμιαία· πότε θα πάψουν να θρηνούν; Τρομερή είναι η ατυχία αυτών των εύθραυστων πνευμάτων που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να αναπαυτούν, και τόσο πολύς ο καιρός που έχουν μείνει καθηλωμένοι σε αυτήν την κατάσταση εξαιτίας ανήλεων δεσμών και της αμετάβλητης ιστορίας. Και ποιος έχει ακούσει τον θρήνο τους; Ποιος έχει αντικρίσει τη θλιβερή τους κατάσταση; Σου πέρασε ποτέ από το μυαλό πόσο θλιμμένη και ανήσυχη είναι η καρδιά του Θεού; Πώς μπορεί να αντέχει να βλέπει την αθώα ανθρωπότητα που Αυτός δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια να βασανίζεται τόσο; Εξάλλου, τα ανθρώπινα όντα είναι θύματα που έχουν δηλητηριαστεί. Και παρόλο που έχουν επιβιώσει μέχρι σήμερα, ποιος να ήξερε ότι η ανθρωπότητα έχει εδώ και πολύ καιρό δηλητηριαστεί από τον πονηρό; Έχεις ξεχάσει πως είσαι ένα από τα θύματα; Δεν είσαι διατεθειμένος να αγωνιστείς, λόγω της αγάπης σου για τον Θεό, για να σώσεις εκείνους που έχουν επιβιώσει; Δεν είσαι πρόθυμος να βάλεις τα δυνατά σου, ώστε να ξεπληρώσεις τον Θεό, που αγαπά την ανθρωπότητα σαν την ίδια τη σάρκα και το αίμα Του; Σε τελευταία ανάλυση, πώς θα ερμήνευες το ότι έχεις χρησιμοποιηθεί από τον Θεό για να ζήσεις την εξαιρετική ζωή σου; Έχεις όντως τη βούληση και την αυτοπεποίθηση να ζήσεις την ουσιαστική ζωή ενός ευσεβούς ανθρώπου που υπηρετεί τον Θεό;

από το κεφάλαιο «Πώς θα πρέπει να επιληφθείς της μελλοντικής αποστολής σου;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

617. Εσύ είσαι ένα δημιουργημένο ον —φυσικά και θα πρέπει να λατρεύεις τον Θεό και να επιδιώκεις μια ζωή γεμάτη νόημα. Εάν δεν λατρεύεις τον Θεό αλλά ζεις μέσα στη μιαρή

σάρκα σου, τότε δεν είσαι απλώς ένα κτήνος με ανθρώπινη ενδυμασία; Εφόσον είσαι άνθρωπος, θα πρέπει να δαπανήσεις τον εαυτό σου για τον Θεό και να υπομείνεις κάθε βάσανο! Θα πρέπει να αποδεχτείς με χαρά και σιγουριά τα λίγα βάσανα στα οποία υποβάλλεσαι σήμερα και να ζήσεις μια ζωή γεμάτη νόημα, όπως ο Ιώβ και ο Πέτρος. Σε αυτόν τον κόσμο, ο άνθρωπος φοράει τα ρούχα του διαβόλου, τρώει φαγητό από τον διάβολο, και εργάζεται και υπηρετεί υπό τον έλεγχο του διαβόλου, ο οποίος τον ποδοπατά και τον βυθίζει πλήρως στην ακαθαρσία του. Εάν δεν αντιλαμβάνεσαι το νόημα της ζωής και δεν αποκτήσεις την αληθινή οδό, τότε τι σημασία έχει να ζεις έτσι; Είστε άνθρωποι που επιδιώκουν το σωστό μονοπάτι, αυτοί που επιζητούν τη βελτίωση. Είστε άνθρωποι που ανέρχονται στο έθνος του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, αυτοί που ο Θεός αποκαλεί δίκαιους. Δεν έχει αυτή η ζωή το μέγιστο νόημα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

618. Θα πρέπει να επιζητείτε να καταβάλλετε κάθε δυνατή προσπάθεια για να αγαπάτε τον Θεό σε αυτό το γαλήνιο περιβάλλον. Στο μέλλον, δεν θα έχετε άλλες ευκαιρίες να αγαπήσετε τον Θεό, διότι οι άνθρωποι έχουν την ευκαιρία να αγαπήσουν τον Θεό μόνο όταν βρίσκονται στη σάρκα· όταν θα ζουν σε έναν άλλο κόσμο, κανείς δεν θα μιλάει για την αγάπη προς τον Θεό. Αυτή δεν είναι η ευθύνη ενός δημιουργημένου όντος; Πώς, λοιπόν, θα πρέπει να αγαπάτε τον Θεό κατά τη διάρκεια της ζωής σας; Εσύ το έχεις σκεφτεί ποτέ σου; Περιμένεις να πεθάνεις και μετά να αγαπήσεις τον Θεό; Δεν είναι αυτά λόγια του αέρα; Σήμερα, γιατί δεν επιδιώκεις να αγαπάς τον Θεό; Μπορεί η αγάπη για τον Θεό ενώ παραμένεις απασχολημένος να είναι αληθινή αγάπη για τον Θεό; Ο λόγος για τον οποίο λέγεται ότι αυτό το στάδιο του έργου του Θεού θα τελειώσει σύντομα είναι επειδή ο Θεός έχει ήδη μαρτυρία ενώπιον του Σατανά. Επομένως, ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να κάνει τίποτα· ο άνθρωπος απλώς καλείται να επιδιώκει να αγαπά τον Θεό όσο βρίσκεται εν ζωή —αυτό έχει σημασία. Επειδή οι απαιτήσεις του Θεού δεν είναι υψηλές και, επιπλέον, επειδή έχει μεγάλο άγχος στην καρδιά Του, έχει αποκαλύψει μια σύνοψη του επόμενου σταδίου του έργου πριν ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο του έργου, το οποίο δείχνει σαφώς πόσος χρόνος απομένει· αν ο Θεός δεν είχε άγχος στην καρδιά Του, θα εξέφραζε αυτά τα λόγια τόσο νωρίς; Ο Θεός εργάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο επειδή ο χρόνος είναι λιγοστός. Ελπίζω ότι θα μπορέσετε να αγαπήσετε τον Θεό με όλη σας την καρδιά, με όλο σας τον νου και με όλη σας τη δύναμη,

όπως εκτιμάτε την ίδια σας τη ζωή. Δεν είναι αυτή μια ζωή γεμάτη νόημα; Πού αλλού θα μπορούσατε να βρείτε το νόημα της ζωής; Δεν είσαι ιδιαίτερα τυφλός; Είσαι πρόθυμος να αγαπήσεις τον Θεό; Είναι ο Θεός άξιος της αγάπης του ανθρώπου; Είναι οι άνθρωποι άξιοι της λατρείας του ανθρώπου; Άρα τι θα πρέπει να κάνεις; Να αγαπάς έντονα τον Θεό, χωρίς επιφύλαξη, και δες τι θα σου κάνει ο Θεός. Δες αν θα σε σκοτώσει. Εν ολίγοις, το έργο της αγάπης προς τον Θεό είναι πιο σημαντικό από το να αντιγράφεις και να γράφεις πράγματα για τον Θεό. Θα πρέπει να δώσεις προτεραιότητα σε ό,τι είναι σημαντικότερο, έτσι ώστε η ζωή σου να αποκτήσει μεγαλύτερη αξία και να είναι γεμάτη ευτυχία, και τότε θα πρέπει να περιμένεις την «ποινή» που θα σου δώσει ο Θεός. Αναρωτιέμαι αν το σχέδιό σου θα συμπεριλαμβάνει την αγάπη για τον Θεό. Εύχομαι τα σχέδια όλων να ολοκληρωθούν από τον Θεό και να γίνουν όλα πραγματικότητα.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 42» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

619. Ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώξει να βιώσει μια ζωή με νόημα, και δεν πρέπει να είναι ικανοποιημένος με τις τρέχουσες συνθήκες του. Για να βιώσεις το παράδειγμα του Πέτρου, πρέπει να διαθέτεις τις γνώσεις και τις εμπειρίες του Πέτρου. Ο άνθρωπος πρέπει να επιδιώκει πράγματα που είναι υψηλότερα και πιο βαθιά. Πρέπει να επιδιώκει μια βαθύτερη, καθαρότερη αγάπη για τον Θεό και μια ζωή που έχει αξία και νόημα. Μόνο αυτό είναι η ζωή και μόνο τότε ο άνθρωπος θα είναι ίδιος με τον Πέτρο. Πρέπει να εστιάσεις στην ενεργό είσοδό σου στην θετική πλευρά και δεν πρέπει να επιτρέψεις υποτακτικά στον εαυτό σου να υποχωρήσει για λόγους στιγμιαίας ευκολίας, ενώ αγνοείς πιο βαθιές, πιο συγκεκριμένες και πιο πρακτικές αλήθειες. Η αγάπη σου πρέπει να είναι έμπρακτη και πρέπει να βρεις τρόπους για να απελευθερωθείς από αυτήν την αλλοτριωμένη, ξέγνοιαστη ζωή που δεν διαφέρει από τη ζωή ενός ζώου. Πρέπει να βιώσεις μια ζωή με νόημα, μια ζωή με αξία και δεν πρέπει να ξεγελάς τον εαυτό σου ή να μεταχειρίζεσαι τη ζωή σου σαν ένα παιχνίδι με το οποίο παίζεις. Για όλους όσοι φιλοδοξούν να αγαπήσουν τον Θεό, δεν υπάρχουν άπιαστες αλήθειες ή μια δικαιοσύνη στην οποία δεν μπορούν να παραμείνουν πιστοί. Πώς πρέπει να ζήσεις τη ζωή σου; Πώς πρέπει να αγαπάς τον Θεό και να χρησιμοποιήσεις αυτή την αγάπη για να ικανοποιήσεις την επιθυμία Του; Δεν υπάρχει πιο σημαντικό θέμα από αυτό στη ζωή σου. Πάνω απ' όλα, πρέπει να έχεις τέτοιες φιλοδοξίες και επιμονή, και δεν θα πρέπει να είσαι σαν

εκείνα τα δειλά και αδύναμα άτομα. Πρέπει να μάθεις πώς να αποκτάς εμπειρία μιας ουσιαστικής ζωής και να βιώνεις ουσιαστικές αλήθειες και να μην συμπεριφέρεσαι στον εαυτό σου επιπόλαια με αυτόν τον τρόπο. Χωρίς να το συνειδητοποιήσεις, η ζωή σου θα σε προσπεράσει και μετά από αυτό, θα έχεις, άραγε, άλλη μια ευκαιρία να αγαπήσεις τον Θεό; Μπορεί ο άνθρωπος να αγαπάει τον Θεό όταν πεθάνει; Πρέπει να έχεις τις ίδιες φιλοδοξίες και την ίδια συνείδηση με τον Πέτρο. Η ζωή σου πρέπει να έχει νόημα και δεν πρέπει να παίζεις παιχνίδια με τον εαυτό σου. Ως άνθρωπος και ως άτομο που ακολουθεί τον Θεό, πρέπει να είσαι σε θέση να εξετάσεις προσεκτικά το πώς αντιμετωπίζεις τη ζωή σου, πώς πρέπει να προσφέρεις τον εαυτό σου στον Θεό, πώς πρέπει να έχεις μια πιο ουσιαστική πίστη στον Θεό και πώς, εφόσον αγαπάς τον Θεό, θα πρέπει να Τον αγαπάς με έναν τρόπο που είναι πιο καθαρός, πιο όμορφος και πιο καλός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

620. Οι σωστές απαιτήσεις του Θεού από τους ανθρώπους και όσους Τον ακολουθούν είναι οι εξής. Ο Θεός απαιτεί πέντε πράγματα από όσους Τον ακολουθούν: αληθινή πίστη, πιστή τήρηση των κανόνων, απόλυτη υπακοή, αληθινή γνώση και ειλικρινή σεβασμό.

Σε αυτά τα πέντε πράγματα, ο Θεός απαιτεί από τους ανθρώπους να μην Τον αμφισβητούν πλέον ούτε να Τον ακολουθούν χρησιμοποιώντας τη φαντασία τους ή ασαφείς και αόριστες απόψεις. Δεν πρέπει να ακολουθούν τον Θεό έχοντας οποιεσδήποτε φαντασιώσεις ή αντιλήψεις. Ο Θεός απαιτεί από όσους Τον ακολουθούν να το κάνουν πιστά, όχι με μισή καρδιά ή επιφυλακτικά. Όταν ο Θεός θέτει οποιεσδήποτε απαιτήσεις σ' εσένα ή σε δοκιμάζει, σε κρίνει, σε αντιμετωπίζει ή σε «κλαδεύει» ή σε πειθαρχεί και σε πατάσσει, εσύ θα πρέπει να είσαι απολύτως υπάκουος σ' Αυτόν. Δεν πρέπει να ζητάς την αιτία ή να θέτεις όρους, πολύ λιγότερο δε, θα πρέπει να αναφέρεις τον λόγο. Η υπακοή σου πρέπει να είναι απόλυτη. Η γνώση για τον Θεό είναι ο τομέας στον οποίο οι άνθρωποι έχουν τις περισσότερες ελλείψεις. Συχνά επιβάλλουν στον Θεό εκφράσεις, ομιλίες και λόγια που δεν σχετίζονται μ' Αυτόν, με την πεποίθηση ότι αυτά τα λόγια είναι ο πιο ακριβής ορισμός της γνώσης για τον Θεό. Δεν γνωρίζουν ότι αυτές οι εκφράσεις, οι οποίες προέρχονται από τη φαντασία των ανθρώπων, τη δική τους λογική και τη δική τους διάνοια, δεν έχουν την παραμικρή σχέση με

την ουσία του Θεού. Και έτσι θέλω να σας πω ότι, με τη γνώση που θέλει ο Θεός για τους ανθρώπους, ο Θεός δεν ζητά απλώς να αναγνωρίσεις τον Θεό και τα λόγια Του, αλλά να είναι σωστή η γνώση σου για τον Θεό. Ακόμα κι αν μπορείς να πεις μόνο μία πρόταση ή γνωρίζεις μόνο λίγα, αυτό το μικρό κομμάτι της γνώσης είναι σωστό και αληθές και συμβατό με την ουσία του ίδιου του Θεού. Διότι ο Θεός απεχθάνεται τη δοξολογία και τον αίνο του ανθρώπου γι' Αυτόν όταν είναι μη ρεαλιστικός και απερίσκεπτος. Επιπλέον, δεν Του αρέσει όταν οι άνθρωποι Τον αντιμετωπίζουν σαν τον αέρα. Δεν Του αρέσει όταν, κατά τη συζήτηση θεμάτων για τον Θεό, οι άνθρωποι μιλάνε επιπόλαια, κατά βούληση και χωρίς δισταγμό, μιλώντας όπως νομίζουν. Επιπλέον, μισεί όσους πιστεύουν ότι γνωρίζουν τον Θεό και κομπάζουν ότι γνωρίζουν τον Θεό, συζητώντας θέματα σχετικά με τον Θεό ασυγκράτητα ή ανεπιφύλακτα. Η τελευταία από τις πέντε αυτές απαιτήσεις ήταν ο ειλικρινής σεβασμός. Αυτή είναι η απώτερη απαίτηση του Θεού από όλους όσους Τον ακολουθούν. Όταν κάποιος έχει τη σωστή και αληθινή γνώση για τον Θεό, είναι σε θέση να έχει πραγματικά φόβο Θεού και να αποφεύγει το κακό. Αυτός ο φόβος προέρχεται από τα βάθη της καρδιάς του και είναι γεμάτος προθυμία και όχι επειδή ο Θεός τον έχει πιέσει. Ο Θεός δεν ζητάει να Του κάνεις δώρο οποιαδήποτε καλή στάση, φέρσιμο ή εξωτερική συμπεριφορά προς Αυτόν. Αντίθετα, ζητάει να έχεις φόβο Θεού και να Τον σέβεσαι από τα βάθη της καρδιάς σου. Αυτός ο φόβος επιτυγχάνεται ως αποτέλεσμα των αλλαγών στη διάθεση της ζωής σου, επειδή γνωρίζεις τον Θεό, επειδή έχεις κατανοήσει τα έργα του Θεού, επειδή έχεις κατανοήσει την ουσία του Θεού, και επειδή έχεις αναγνωρίσει το γεγονός ότι είσαι ένα από τα πλάσματα του Θεού. Συνεπώς, όταν χρησιμοποιώ τη λέξη «ειλικρινής» για να ορίσω τον φόβο εδώ, ο στόχος Μου είναι να κατανοήσει η ανθρωπότητα ότι ο φόβος των ανθρώπων για τον Θεό θα πρέπει να προέρχεται από τα βάθη της καρδιάς τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο ίδιος ο Θεός, ο μοναδικός Ι'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

621. Θα πρέπει τώρα όλοι σας να εξετάσετε προσεκτικά τους εαυτούς σας όσο πιο γρήγορα μπορείτε, ώστε να δείτε πόση προδοσία εις βάρος Μου παραμένει μέσα σας. Περιμένω με ανυπομονησία την απάντησή σας. Μην είστε επιπόλαιοι όταν Με αντιμετωπίζετε. Δεν παίζω ποτέ παιχνίδια με τους ανθρώπους. Αν πω πως θα κάνω κάτι, τότε θα το κάνω σίγουρα. Ελπίζω όλοι σας να γίνετε άνθρωποι που παίρνουν τα λόγια Μου στα σοβαρά και δεν τα θεωρούν επιστημονική φαντασία. Αυτό που θέλω από εσάς είναι

χειροπιαστές πράξεις, όχι τις φαντασιοκοπίες σας. Στη συνέχεια, πρέπει να απαντήσετε στις ερωτήσεις Μου, οι οποίες είναι οι εξής: 1. Εάν είσαι πραγματικά πάροχος υπηρεσιών, τότε μπορείς να Μου παρέχεις υπηρεσίες πιστά, χωρίς ίχνος χαλαρότητας ή αρνητισμού; 2. Εάν διαπιστώσεις ότι δεν σε εκτίμησα ποτέ, θα εξακολουθείς να είσαι σε θέση να παραμείνεις και να Μου παράσχεις δια βίου υπηρεσία; 3. Εάν εξακολουθώ να είμαι πολύ ψυχρός απέναντί σου παρά το γεγονός ότι έχεις δαπανήσει μεγάλη προσπάθεια, θα είσαι σε θέση να συνεχίσεις να εργάζεσαι για Μένα στην αφάνεια; 4. Εάν, αφού έχεις δαπανήσει κάποια πράγματα για Μένα, Εγώ δεν ικανοποιήσω τις ασήμαντες απαιτήσεις σου, θα αποκαρδιωθείς και θα απογοητευτείς από Μένα ή, μάλιστα, θα εξαγριωθείς και θα ξεστομίσεις ύβρεις; 5. Εάν ήσουν πάντα πολύ αφοσιωμένος και έτρεφες μεγάλη αγάπη για Μένα, κι όμως υπομείνεις το βάσανο μιας ασθένειας, της φτώχειας και της εγκατάλειψης από τους φίλους και τους συγγενείς σου, ή αν υπομείνεις οποιεσδήποτε άλλες κακοτυχίες στη ζωή, θα εξακολουθήσεις να είσαι αφοσιωμένος σ' Εμένα και να Με αγαπάς; 6. Εάν τίποτα απ' ό,τι έχεις φανταστεί στην καρδιά σου δεν ταιριάζει με ό,τι έχω κάνει, πώς θα βαδίσεις στο μελλοντικό σου μονοπάτι; 7. Εάν δεν λάβεις τίποτα από όσα ήλπιζες να λάβεις, τότε μπορείς να συνεχίσεις να Με ακολουθείς; 8. Αν ποτέ σου δεν έχεις κατανοήσει τον σκοπό και τη σημασία του έργου Μου, τότε μπορείς να είσαι ένα υπάκουο άτομο που δεν κρίνει αυθαίρετα και δεν βγάζει αυθαίρετα συμπεράσματα; 9. Μπορείς να εκτιμήσεις σαν θησαυρό όλα τα λόγια που έχω πει και όλο το έργο που έχω κάνει ενόσω βρίσκομαι μαζί με την ανθρωπότητα; 10. Είσαι σε θέση να είσαι πιστός ακόλουθός Μου, πρόθυμος να υπομείνεις μια ζωή βασάνων για Μένα, παρόλο που δεν λαμβάνεις τίποτα; 11. Είσαι σε θέση να εγκαταλείψεις τη σκέψη, τον σχεδιασμό και την προετοιμασία για το μελλοντικό μονοπάτι επιβίωσής σου για χάρη Μου; Αυτές οι ερωτήσεις αντιπροσωπεύουν τις τελικές απαιτήσεις Μου από εσάς και ελπίζω όλοι σας να μπορείτε να Μου δώσετε απαντήσεις.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η προδοσία (2)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

622. Εκείνο που ζητώ είναι η αφοσίωση και η υποταγή σου τώρα, η αγάπη σου και η μαρτυρία σου τώρα. Ακόμη κι αν δεν γνωρίζεις τώρα τι είναι η μαρτυρία ή τι είναι η αγάπη, πρέπει να Μου φέρεις ό,τι έχεις και δεν έχεις και να παραδώσεις σ' Εμένα τους μόνους θησαυρούς σου: την αφοσίωση και την υποταγή σου. Πρέπει να ξέρεις ότι η απόδειξη της

νίκης Μου επί του Σατανά έγκειται στην αφοσίωση και την υποταγή του ανθρώπου, όπως και η απόδειξη της ολοκληρωτικής κατάκτησης του ανθρώπου από Εμένα. Καθήκον της πίστης σου σ' Εμένα είναι να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός σ' Εμένα και σε κανέναν άλλον και να είσαι υπάκουος έως το τέλος. Πριν ξεκινήσω το επόμενο βήμα του έργου Μου, πώς θαγίνεις μάρτυράς Μου; Πώς θα είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα; Αφιερώνεις όλη την αφοσίωσή σου για τη λειτουργία σου ή απλώς θα τα παρατήσεις; Προτιμάς να υποταχθείς σε όσα έχω σχεδιάσει (είτε είναι θάνατος είτε καταστροφή) ή να τραπείς σε φυγή στη μέση της διαδρομής για να αποφύγεις το παίδεμά Μου; Σε παιδεύω, για να γίνεις μάρτυράς Μου, να είσαι πιστός και υπάκουος σ' Εμένα. Επίσης, το τωρινό παίδεμα είναι για να ξεδιπλωθεί το επόμενο βήμα του έργου Μου και να μπορέσει να προχωρήσει το έργο Μου χωρίς εμπόδια. Επομένως, σε παροτρύνω να είσαι σοφός και να μην βλέπεις τη ζωή σου ή τη σημασία της ύπαρξής σου ως κάτι ευτελές. Μπορείς να γνωρίζεις επακριβώς ποιο θα είναι το έργο Μου; Γνωρίζεις πώς θα εργαστώ τις ημέρες που έρχονται και πώς το έργο Μου θα ξεδιπλωθεί; Θα πρέπει να γνωρίζεις τη σημασία των βιωμάτων σου από το έργο Μου και, επιπλέον, τη σημασία της πίστης σου σ' Εμένα. Έχω κάνει τόσα πολλά. Πώς μπορώ να τα παρατήσω στη μέση όπως φαντάζεσαι; Έχω κάνει τόσο εκτενές έργο. Πώς θα μπορούσα να το καταστρέψω; Πράγματι, έχω έρθει για να δώσω ένα τέλος σ' αυτήν την εποχή. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά πρέπει ακόμα να ξέρεις ότι θα ξεκινήσω μια νέα εποχή, θα ξεκινήσω νέο έργο και, πάνω απ' όλα, θα διαδώσω το ευαγγέλιο της βασιλείας. Οπότε, πρέπει να γνωρίζεις ότι το τωρινό έργο είναι μόνο για να ξεκινήσει μία νέα εποχή και για να θέσει τα θεμέλια για τη διάδοση του ευαγγελίου στο προσεχές διάστημα και τη λήξη της εποχής στο μέλλον. Το έργο Μου δεν είναι τόσο απλό όσο νομίζεις, ούτε τόσο ευτελές ή ασήμαντο όσο πιστεύεις. Γι' αυτό, και πάλι πρέπει να σου πω: Πρέπει να δώσεις τη ζωή σου για το έργο Μου και, επιπλέον, οφείλεις να αφιερώσεις τον εαυτό σου στη δόξα Μου. Επίσης, το να γίνεις μάρτυράς Μου είναι κάτι που το περιμένω από καιρό και, ακόμη περισσότερο, επιθυμώ να διαδώσεις το ευαγγέλιό Μου. Οφείλεις να καταλάβεις αυτό που βρίσκεται στην καρδιά Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι γνωρίζεις περί πίστης;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

(Β) Οι προτροπές και η παρηγοριά του Θεού προς τον άνθρωπο

623. Σήμερα, ο Θεός σάς κρίνει, σας παιδεύει και σας καταδικάζει, αλλά πρέπει να ξέρεις ότι ο σκοπός της καταδίκης σου είναι να γνωρίσεις τον εαυτό σου. Σε καταδικάζει, σε καταριέται, σε κρίνει και σε παιδεύει ώστε να μπορέσεις να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ώστε να μπορέσει να αλλάξει η διάθεσή σου και, επιπλέον, ώστε να μπορέσεις να μάθεις την αξία σου και να δεις ότι όλες οι ενέργειες του Θεού είναι δίκαιες και γίνονται σύμφωνα με τη διάθεσή Του και τις απαιτήσεις του έργου Του, ότι εργάζεται σύμφωνα με το σχέδιό Του για τη σωτηρία του ανθρώπου και ότι είναι ο δίκαιος Θεός που αγαπά, σώζει, κρίνει και παιδεύει τον άνθρωπο. Εάν γνωρίζεις μόνο ότι έχεις χαμηλό κύρος και ότι είσαι διεφθαρμένος και ανυπάκουος, αλλά δεν γνωρίζεις ότι ο Θεός επιθυμεί να διασαφηνίσει τη σωτηρία Του μέσω της κρίσης και της παίδευσης που επιτελεί μέσα σου σήμερα, τότε δεν έχεις κανέναν τρόπο να αποκτήσεις εμπειρία, πόσο μάλλον δε, είσαι ικανός να συνεχίσεις προς τα εμπρός. Ο Θεός δεν έχει έλθει για να σκοτώσει ή να καταστρέψει, αλλά για να κρίνει, να καταραστεί, να παιδέψει και να σώσει. Έως ότου φτάσει στο τέλος του το σχέδιο διαχείρισής Του που αριθμεί 6.000 έτη —προτού Εκείνος αποκαλύψει την έκβαση κάθε κατηγορίας ανθρώπου— το έργο του Θεού επί γης θα γίνεται για χάρη της σωτηρίας· ο αποκλειστικός σκοπός του είναι να ολοκληρωθούν —διεξοδικά— όσοι Τον αγαπούν και να υποταχθούν στο κράτος Του. Όπως κι αν σώζει ο Θεός τους ανθρώπους, όλα γίνονται κάνοντάς τους να απελευθερωθούν από την παλιά σατανική τους φύση· δηλαδή, τους σώζει κάνοντάς τους να αναζητήσουν τη ζωή. Αν δεν το κάνουν, τότε δεν θα έχουν τρόπο να δεχτούν τη σωτηρία του Θεού. Η σωτηρία είναι το έργο του ίδιου του Θεού και η αναζήτηση της ζωής είναι κάτι που πρέπει να αναλάβει ο άνθρωπος προκειμένου να αποδεχτεί τη σωτηρία. Στα μάτια του ανθρώπου, η σωτηρία είναι η αγάπη του Θεού, και η αγάπη του Θεού δεν μπορεί να είναι παίδευση, κρίση και κατάρες· η σωτηρία πρέπει να περιέχει αγάπη, συμπόνια και, επιπλέον, λόγια παρηγοριάς και απεριόριστες ευλογίες που παραχωρεί ο Θεός. Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι όταν ο Θεός σώζει τον άνθρωπο, το κάνει συγκινώντας τον με τις ευλογίες και τη χάρη Του, έτσι ώστε να μπορέσει να δώσει την καρδιά του στον Θεό. Τουτέστιν, το γεγονός ότι συγκινεί τον άνθρωπο αποτελεί τη σωτηρία του από Εκείνον. Αυτού του είδους η σωτηρία επιτελείται μέσω του κλεισίματος μιας συμφωνίας. Μόνο όταν ο Θεός τούς προσφέρει τα εκατονταπλάσια, θα υποταχθούν οι άνθρωποι ενώπιον του ονόματος του Θεού και θα προσπαθούν να τα

πηγαίνουν καλά για χάρη Του και να Του φέρνουν δόξα. Αυτή δεν είναι η πρόθεση του Θεού για την ανθρωπότητα. Ο Θεός έχει έλθει να εργαστεί στη γη για να σώσει τη διεφθαρμένη ανθρωπότητα· δεν υπάρχει αναλήθεια σε αυτό. Αν υπήρχε, τότε σίγουρα δεν θα είχε έλθει να επιτελέσει το έργο Του αυτοπροσώπως. Στο παρελθόν, τα μέσα της σωτηρίας Του περιλάμβαναν την επίδειξη υπέρτατης αγάπης και συμπόνιας, σε βαθμό που Εκείνος έδωσε όλο Του το Είναι στον Σατανά σε αντάλλαγμα για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Το παρόν δεν μοιάζει καθόλου με το παρελθόν: Η σωτηρία που σας παραχωρείται σήμερα λαμβάνει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες, κατά τη διάρκεια της ταξινόμησης του καθενός ανά είδος· τα μέσα της σωτηρίας σας δεν είναι η αγάπη ή η συμπόνια, αλλά η παίδευση και η κρίση, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί πιο επισταμένως. Έτσι, όλα όσα λαμβάνετε είναι παίδευση, κρίση και ανηλεή πάταξη, αλλά να γνωρίζετε το εξής: Σε αυτήν την άσπλαχνη πάταξη δεν υπάρχει η παραμικρή τιμωρία. Όσο σκληρά κι αν είναι τα λόγια Μου, αυτά που σας πλήττουν δεν είναι παρά μερικά λόγια που ίσως σας φαίνονται εντελώς άσπλαχνα και, όσο οργισμένος κι αν είμαι, αυτά που πέφτουν πάνω σας σαν βροχή είναι και πάλι λόγια διδασκαλίας, και δεν θέλω να σας βλάψω ούτε να σας θανατώσω. Δεν αποτελούν όλα αυτά γεγονός; Να ξέρετε ότι, τη σήμερον ημέρα, είτε πρόκειται για δίκαιη κρίση είτε για άσπλαχνο εξευγενισμό και παίδεμα, όλα γίνονται για χάρη της σωτηρίας. Σήμερα, είτε ταξινομηθεί ο καθένας ανά είδος είτε αποκαλυφθούν οι κατηγορίες του ανθρώπου, ο σκοπός όλων των λόγων και όλου του έργου του Θεού είναι η σωτηρία εκείνων που αγαπούν αληθινά τον Θεό. Η δίκαιη κρίση γίνεται για τον εξαγνισμό του ανθρώπου και ο άσπλαχνος εξευγενισμός γίνεται για την κάθαρσή του· τα σκληρά λόγια ή η σκληρή συμμόρφωση γίνονται αμφότερα με σκοπό τον εξαγνισμό και για χάρη της σωτηρίας. Συνεπώς, η σημερινή μέθοδος σωτηρίας διαφέρει από εκείνη του παρελθόντος. Σήμερα, σας δίνεται η σωτηρία μέσω της δίκαιης κρίσης, κι αυτό είναι ένα καλό εργαλείο για την ταξινόμηση του καθενός σας ανά είδος. Επιπλέον, η αδυσώπητη παίδευση λειτουργεί ως η υπέρτατη σωτηρία σας —και τι έχετε να πείτε ενόψει αυτής της παίδευσης και κρίσης; Δεν απολαμβάνατε ανέκαθεν τη σωτηρία, από την αρχή μέχρι το τέλος; Έχετε δει τον ενσαρκωμένο Θεό κι έχετε συνειδητοποιήσει την παντοδυναμία και τη σοφία Του· επιπλέον, έχετε βιώσει αλλεπάλληλη πάταξη και πειθαρχία. Ωστόσο, δεν έχετε λάβει και υπέρτατη χάρη; Δεν είναι οι ευλογίες σας μεγαλύτερες από εκείνες οποιωνδήποτε άλλων; Οι χάρες σας είναι πιο πλουσιοπάροχες ακόμη κι από τη δόξα και τα πλούτη που απολάμβανε ο Σολομών! Σκεφτείτε το: Εάν η πρόθεση πίσω από την έλευσή Μου ήταν να σας καταδικάσω και να σας τιμωρήσω, και όχι να σας σώσω, θα μπορούσαν οι ημέρες

σας να διαρκέσουν τόσο πολύ; Θα μπορούσατε εσείς, τα αμαρτωλά όντα από σάρκα και αίμα, να έχετε επιβιώσει μέχρι σήμερα; Εάν ο στόχος Μου ήταν μονάχα να σας τιμωρήσω, τότε γιατί να είχα ενσαρκωθεί και να είχα ξεκινήσει ένα τόσο μεγάλο εγχείρημα; Το να τιμωρήσω εσάς, τους απλούς θνητούς, δεν θα μπορούσε να γίνει με την εκφορά μίας και μόνο λέξης; Θα εξακολουθούσα να πρέπει να σας καταστρέψω αφότου σας καταδίκαζα σκόπιμα; Ακόμη δεν πιστεύετε αυτά τα λόγια Μου; Θα μπορούσα να σώσω τον άνθρωπο μόνο μέσω της αγάπης και της συμπόνιας; Ή μήπως θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω μόνο τον σταυρό για να σώσω τον άνθρωπο; Η δίκαιη διάθεσή Μου δεν είναι πιο πρόσφορη για να κάνει τον άνθρωπο εντελώς υπάκουο; Δεν είναι πιο ικανή να σώσει επισταμένως τον άνθρωπο;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

624. Όλοι σας ζείτε σε έναν τόπο αμαρτίας και ακολασίας, και είστε όλοι ακόλαστοι και αμαρτωλοί. Σήμερα, όχι μόνο είστε σε θέση να αντικρίσετε τον Θεό, αλλά, πάνω απ' όλα, έχετε λάβει παίδευση και κρίση, έχετε λάβει πολύ βαθιά σωτηρία, με άλλα λόγια, έχετε λάβει τη μέγιστη αγάπη του Θεού. Όλα όσα κάνει ο Θεός, τα κάνει με πραγματική στοργή για εσάς. Εκείνος δεν έχει καμία κακή πρόθεση. Σας κρίνει λόγω των αμαρτιών σας, έτσι ώστε να εξετάσετε τον εαυτό σας και να λάβετε αυτήν την τεράστια σωτηρία. Όλα αυτά γίνονται με σκοπό την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Από την αρχή μέχρι το τέλος, ο Θεός κάνει τα μέγιστα για να σώσει τον άνθρωπο και σε καμία περίπτωση δεν επιθυμεί να καταστρέψει ολοσχερώς τους ανθρώπους που Εκείνος δημιούργησε με τα ίδια Του τα χέρια. Σήμερα, έχει έρθει ανάμεσά σας για να κάνει έργο, άρα δεν είναι αυτή η σωτηρία ακόμα μεγαλύτερη; Αν σας μισούσε, θα συνέχιζε να κάνει ένα έργο τέτοιου μεγέθους για να σας καθοδηγήσει προσωπικά; Γιατί να υποφέρει τόσο; Ο Θεός δεν σας μισεί ούτε έχει κακές προθέσεις απέναντί σας. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι η αγάπη του Θεού είναι η πιο αληθινή αγάπη. Μόνο λόγω της ανυπακοής των ανθρώπων πρέπει Εκείνος να τους σώσει μέσω της κρίσης· διαφορετικά, η σωτηρία τους δεν θα καταστεί δυνατή. Επειδή δεν γνωρίζετε πώς να ζείτε και δεν έχετε καν την επίγνωση του πώς να ζείτε, κι επειδή ζείτε σε αυτόν τον ακόλαστο και αμαρτωλό τόπο και είστε και οι ίδιοι ακόλαστοι και βρομεροί διάβολοι, Εκείνος δεν αντέχει να σας αφήσει να εκμαυλιστείτε ακόμα περισσότερο, δεν αντέχει να σας βλέπει να ζείτε τώρα

σε ένα βρομερό τόπο σαν κι αυτόν, όπου ο Σατανάς σάς ποδοπατά κατά βούληση και δεν αντέχει να σας αφήσει να πέσετε στον Άδη. Το μόνο που θέλει Εκείνος είναι να κερδίσει αυτήν την ομάδα ανθρώπων και να σας σώσει εξ ολοκλήρου. Αυτός είναι ο βασικός σκοπός για τον οποίο επιτελεί το έργο της κατάκτησης πάνω σας —είναι μόνο για τη σωτηρία. Αν δεν μπορείς να δεις ότι όλα όσα γίνονται επάνω σου είναι αγάπη και σωτηρία, αν νομίζεις ότι είναι απλώς μια μέθοδος, ένας τρόπος βασανισμού του ανθρώπου και κάτι αναξιόπιστο, τότε μπορείς κάλλιστα να επιστρέψεις στον κόσμο σου και να υποφέρεις πόνο και κακουχίες! Αν είσαι πρόθυμος να ακολουθήσεις αυτό το ρεύμα και να απολαύσεις αυτήν την κρίση και αυτήν την τεράστια σωτηρία, να απολαύσεις όλες αυτές τις ευλογίες, ευλογίες που δεν απαντώνται πουθενά στον κόσμο των ανθρώπων, και να απολαύσεις αυτήν την αγάπη, τότε φέρσου σωστά: Μείνε σε αυτό το ρεύμα για να αποδεχθείς το έργο της κατάκτησης, ώστε να οδηγηθείς στην τελείωση. Σήμερα, παρόλο που μπορεί να υποστείς λίγο πόνο και εξευγενισμό λόγω της κρίσης του Θεού, αυτός ο πόνος έχει αξία και νόημα. Παρόλο που οι άνθρωποι εξευγενίζονται και εκτίθενται ανηλεώς από την παίδευση και την κρίση του Θεού —οι οποίες έχουν στόχο να τιμωρηθούν για τις αμαρτίες τους, να τιμωρηθούν στη σάρκα τους— κανένα μέρος αυτού του έργου δεν έχει πρόθεση να καταδικαστεί και να τιμωρηθεί η σάρκα τους. Οι σκληρές αποκαλύψεις του λόγου αποσκοπούν όλες τους να σε οδηγήσουν στο σωστό μονοπάτι. Έχετε βιώσει προσωπικά τόσο μεγάλο μέρος αυτού του έργου και είναι ξεκάθαρο ότι δεν σας έχει οδηγήσει σε κάποιο κακό μονοπάτι! Όλα αυτά γίνονται για να σε κάνουν να βιώσεις μια κανονική ανθρώπινη φύση και όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν από την κανονική ανθρώπινη φύση σου. Κάθε στάδιο του έργου του Θεού βασίζεται στις ανάγκες σου, γίνεται σύμφωνα με τις αδυναμίες σου και σύμφωνα με το πραγματικό ανάστημά σου, και δεν επωμίζεστε κανένα αβάσταχτο φορτίο. Αυτό δεν το κατανοείς ξεκάθαρα σήμερα, και θεωρείς ότι είμαι σκληρός μαζί σου και όντως πιστεύεις πάντοτε ότι ο λόγος για τον οποίο σε παιδεύω, σε κρίνω και σε επιπλήττω καθημερινά είναι το ότι σε μισώ. Εντούτοις, παρόλο που αυτό που έχεις υποστεί είναι παίδευση και κρίση, στην πραγματικότητα είναι αγάπη για εσένα και η μέγιστη προστασία. Αν δεν μπορείς να κατανοήσεις το βαθύτερο νόημα αυτού του έργου, τότε θα είναι αδύνατο να συνεχίσεις να βιώνεις εμπειρίες. Αυτή η σωτηρία θα έπρεπε να σου φέρει παρηγοριά. Μην αρνείσαι να έρθεις στα συγκαλά σου. Εφόσον έχεις φτάσει μέχρι εδώ, θα έπρεπε να βλέπεις ξεκάθαρα τη σημασία του έργου της κατάκτησης και δεν θα έπρεπε να έχεις πλέον οποιεσδήποτε απόψεις σχετικά μ' αυτό, ούτως ή άλλως!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (4)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

625. Όλοι οι άνθρωποι έχουν υποβληθεί σε εξευγενισμό χάρη στα λόγια του Θεού. Εάν δεν είχε ενσαρκωθεί ο Θεός, είναι βέβαιο ότι η ανθρωπότητα δεν θα είχε την ευλογία του να υποφέρει μέσω αυτού του εξευγενισμού. Για να το θέσω διαφορετικά, όλοι εκείνοι που είναι σε θέση να δεχτούν τις δοκιμασίες των λόγων του Θεού είναι ευλογημένοι. Με βάση το έμφυτο επίπεδο των ανθρώπων, τη συμπεριφορά τους και τη στάση τους απέναντι στον Θεό, δεν αξίζουν να λάβουν αυτού του είδους τον εξευγενισμό. Έχουν απολαύσει αυτήν την ευλογία επειδή έχουν εξυψωθεί από τον Θεό. Οι άνθρωποι συνήθιζαν να λένε ότι δεν ήταν άξιοι να δουν το πρόσωπο του Θεού ούτε να ακούσουν τα λόγια Του. Σήμερα, το γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν λάβει τον εξευγενισμό των λόγων Του οφείλεται εξ ολοκλήρου στην εξύψωση και στο έλεος του Θεού. Αυτή είναι η ευλογία του κάθε ατόμου που γεννιέται κατά τις έσχατες ημέρες —εσείς το έχετε βιώσει αυτό προσωπικά; Οι πτυχές στις οποίες οι άνθρωποι θα πρέπει να βιώνουν βάσανα και αναποδιές καθορίζονται από τον Θεό —δεν βασίζονται στις απαιτήσεις των ίδιων των ανθρώπων. Αυτό αποτελεί αδιαμφισβήτητη αλήθεια. Κάθε πιστός θα πρέπει να έχει την ικανότητα να δέχεται τις δοκιμασίες των λόγων του Θεού και να υποφέρει διαμέσου των λόγων Του. Το κατανοείτε αυτό ξεκάθαρα; Συνεπώς, σε αντάλλαγμα για τα βάσανα που έχεις υποστεί, έχεις λάβει τις σημερινές ευλογίες· αν δεν υποφέρεις για τον Θεό, δεν μπορείς να κερδίσεις τον έπαινό Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η γνήσια αγάπη για τον Θεό είναι αυθόρμητη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

626. Το γεγονός ότι είσαι ικανός να δέχεσαι την κρίση, την παίδευση, την πάταξη και τον εξευγενισμό των λόγων του Θεού και, επιπλέον, είσαι ικανός να δέχεσαι τις αποστολές του Θεού, είχε προκαθοριστεί από τον Θεό στην αρχή του χρόνου, και έτσι δεν πρέπει να απελπίζεσαι όταν παιδεύεσαι. Κανείς δεν μπορεί να αφαιρέσει το έργο που έχει γίνει σ' εσάς και τις ευλογίες που έχουν δοθεί μέσα σας, και κανείς δεν μπορεί να πάρει όλα όσα σας έχουν δοθεί. Οι άνθρωποι της θρησκείας δεν μπορούν να συγκριθούν μ' εσάς. Δεν έχετε μεγάλη εμπειρία από την Αγία Γραφή, ούτε είστε εφοδιασμένοι με θρησκευτικές θεωρίες, αλλά επειδή ο Θεός έχει εργαστεί μέσα σας, έχετε κερδίσει περισσότερα από οποιονδήποτε μέσα

στους αιώνες —και τούτη είναι η μεγαλύτερη ευλογία σας. Εξαιτίας αυτού, πρέπει να είστε ακόμη πιο αφοσιωμένοι και πιστοί στον Θεό. Επειδή ο Θεός σε εξυψώνει, πρέπει να ενισχύσεις τις προσπάθειές σου και να προετοιμάσεις το ανάστημά σου να δεχτείς τις αποστολές Του. Πρέπει να παραμείνεις σταθερός στη θέση που σου έδωσε ο Θεός, να επιδιώξεις να γίνεις ένας από τους ανθρώπους Του, να αποδεχθείς την εκπαίδευση της Βασιλείας, να αποτελέσεις απόκτημα του Θεού και, τελικά, να γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Τις έχεις πάρει αυτές τις αποφάσεις; Εάν έχεις λάβει τέτοιες αποφάσεις, τότε σίγουρα θα αποτελέσεις απόκτημα του Θεού στο τέλος και θα γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Πρέπει να κατανοήσεις ότι η κυριότερη αποστολή είναι να αποτελέσεις απόκτημα του Θεού και να γίνεις λαμπρός μάρτυράς Του. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γνώρισε το νεότερο έργο του Θεού και ακολούθησε τα βήματά Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

627. Προς όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που έχουν ακούσει τη φωνή Μου: Έχετε ακούσει τη φωνή της σκληρής κρίσης Μου και έχετε υπομείνει ακραία δεινά. Ωστόσο, πρέπει να γνωρίζετε πως πίσω από την αυστηρή φωνή Μου κρύβονται οι προθέσεις Μου! Σας πειθαρχώ, ώστε να μπορέσετε να σωθείτε. Πρέπει να γνωρίζετε πως, για τους αγαπητούς υιούς Μου, θα σας πειθαρχήσω, θα σας κλαδέψω και θα σας καταστήσω ολοκληρωμένους σύντομα. Η καρδιά Μου είναι τόσο πρόθυμη, αλλά εσείς δεν κατανοείτε την καρδιά Μου και δεν ενεργείτε σύμφωνα με τον λόγο Μου. Σήμερα, ο λόγος Μου έρχεται πάνω σας, σας κάνει να αναγνωρίσετε πραγματικά πως ο Θεός είναι ένας στοργικός Θεός και όλοι σας έχετε βιώσει την ειλικρινή αγάπη του Θεού. Ωστόσο, υπάρχει και ένας μικρός αριθμός ανθρώπων που προσποιούνται και, όταν δουν τη θλίψη άλλων ανθρώπων, θα έχουν κι αυτοί δάκρυα στα μάτια τους. Υπάρχουν άλλοι που, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται να χρωστάνε στον Θεό και φαίνονται μετανιωμένοι, ωστόσο, μέσα τους, δεν κατανοούν πραγματικά τον Θεό, ούτε είναι σίγουροι γι' Αυτόν· αντιθέτως, είναι απλώς ένα προσωπείο. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που απεχθάνομαι περισσότερο! Αργά ή γρήγορα, αυτοί οι άνθρωποι θα αποκοπούν από την πόλη Μου. Η πρόθεσή Μου είναι ότι θέλω εκείνους που Με θέλουν διακαώς, και μόνο εκείνοι που Με επιδιώκουν με αληθινή καρδιά μπορούν να Με ευχαριστήσουν· εκείνους σίγουρα θα τους στηρίξω με τα ίδια Μου τα χέρια και θα διασφαλίσω πως δεν θα αντιμετωπίσουν καμία συμφορά. Οι άνθρωποι που θέλουν πραγματικά τον Θεό, θα είναι πρόθυμοι να δείχνουν

στοχαστικό ενδιαφέρον προς την καρδιά του Θεού και να κάνουν το θέλημά Μου. Επομένως, πρέπει σύντομα να εισέλθετε στην πραγματικότητα και να δεχτείτε τον λόγο Μου ως τη ζωή σας —αυτό είναι το μεγαλύτερο φορτίο Μου. Αν οι εκκλησίες και οι άγιοι εισέλθουν όλοι στην πραγματικότητα και είναι όλοι ικανοί να συναναστραφούν απευθείας μαζί Μου, να είναι πρόσωπο με πρόσωπο μ' Εμένα και να κάνουν πράξη την αλήθεια και τη δικαιοσύνη, μόνο τότε είναι οι αγαπημένοι υιοί Μου, αυτοί με τους οποίους είμαι πολύ ευχαριστημένος, και σ' αυτούς θα απονείμω όλες τις μεγάλες ευλογίες.

από το «Κεφάλαιο 23» του «Ομιλίες του Χριστού στην αρχή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

628. Σήμερα, δεν θα πρέπει να είσαι ικανοποιημένος με το πώς κατακτήθηκες, αλλά πρέπει επίσης να εξετάσεις το μονοπάτι πάνω στο οποίο θα περπατήσεις στο μέλλον. Πρέπει να έχεις τις φιλοδοξίες εκείνες και το θάρρος για να οδηγηθείς στην τελείωση και δεν πρέπει πάντα να θεωρείς ότι δεν είσαι σε θέση να το κάνεις αυτό. Έχει η αλήθεια τους αγαπημένους της; Μπορεί η αλήθεια να αντιταχθεί σκοπίμως στους ανθρώπους; Αν ακολουθήσεις την αλήθεια, μπορεί να σε συντρίψει; Εάν μείνεις πιστός στη δικαιοσύνη, θα σε τσακίσει; Εάν είναι αληθινή η επιθυμία σου να κυνηγήσεις τη ζωή, μπορεί η ζωή να σου ξεφύγει; Εάν δεν έχεις την αλήθεια, αυτό δεν συμβαίνει επειδή η αλήθεια σε αγνοεί, αλλά γιατί παραμένεις μακριά από την αλήθεια. Εάν δεν μπορείς να εμμείνεις στη δικαιοσύνη, αυτό δεν συμβαίνει επειδή υπάρχει κάτι κακό στη δικαιοσύνη, αλλά επειδή πιστεύεις ότι είναι αποσυνδεδεμένη από τα γεγονότα. Αν δεν έχεις κερδίσει τη ζωή αφού την κυνηγάς τόσα πολλά χρόνια, αυτό δεν συμβαίνει επειδή η ζωή δεν έχει συνείδηση προς εσένα, αλλά επειδή εσύ δεν έχεις συνείδηση προς τη ζωή και έχεις απομακρύνει τη ζωή. Εάν ζεις στο φως και δεν υπήρξες ικανός να κερδίσεις το φως, αυτό δεν συμβαίνει επειδή το φως αδυνατεί να σε φωτίσει, αλλά επειδή δεν έχεις δώσει καμία προσοχή στην ύπαρξη του φωτός και έτσι το φως απομακρύνθηκε ήσυχα από εσένα. Αν δεν το ακολουθήσεις, τότε μπορεί να ειπωθεί ότι είσαι άχρηστο σκουπίδι και δεν έχεις θάρρος στη ζωή σου και δεν έχεις το πνεύμα να αντισταθείς στις δυνάμεις του σκότους. Είσαι πολύ αδύναμος! Δεν μπορείς να ξεφύγεις από τις δυνάμεις του Σατανά που σε πολιορκούν και είσαι μόνο πρόθυμος να κάνεις αυτού του είδους την ασφαλή και σίγουρη ζωή και να πεθάνεις αδαής. Αυτό που πρέπει να επιτύχεις είναι η επιδίωξή σου να κατακτηθείς. Αυτό είναι το δεσμευτικό σου καθήκον. Εάν είσαι ικανοποιημένος με την κατάκτηση, τότε διώχνεις την ύπαρξη του φωτός. Πρέπει να

υποφέρεις για την αλήθεια, πρέπει να παραδοθείς στην αλήθεια, πρέπει να υπομείνεις με ταπείνωση για την αλήθεια και για να κερδίσεις περισσότερη αλήθεια, πρέπει να υποστείς περισσότερα βάσανα. Αυτό πρέπει να κάνεις. Δεν πρέπει να πετάξεις την αλήθεια για χάρη μιας ειρηνικής οικογενειακής ζωής, και δεν πρέπει να χάσεις την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητα της ζωής σου για χάρη μιας στιγμιαίας απόλαυσης. Πρέπει να ακολουθήσεις όλα όσα είναι όμορφα και καλά και πρέπει να ακολουθήσεις ένα μονοπάτι στη ζωή που θα έχει μεγαλύτερο για σένα νόημα. Εάν έχεις μια τόσο χυδαία ζωή και δεν βάζεις στόχους, τότε δεν σπαταλάς τη ζωή σου; Τι μπορείς να κερδίσεις από μια τέτοια ζωή; Θα πρέπει να εγκαταλείψεις όλες τις απολαύσεις της σάρκας για χάρη της μιας αλήθειας και δεν πρέπει να πετάξεις όλες τις αλήθειες για χάρη μιας μικρής απόλαυσης. Τέτοιοι άνθρωποι δεν έχουν ακεραιότητα ή αξιοπρέπεια. Δεν υπάρχει νόημα στην ύπαρξή τους!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι εμπειρίες του Πέτρου: η γνώση του για την παίδευση και την κρίση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

629. Μην υποθέτεις ότι το να ακολουθείς τον Θεό είναι τόσο εύκολο. Το βασικό είναι ότι πρέπει να Τον γνωρίσεις, πρέπει να γνωρίσεις το έργο Του και να έχεις τη θέληση να υπομείνεις δυσχέρειες για χάρη Του, να θυσιάσεις τη ζωή σου γι' Αυτόν και να τελειωθείς από Αυτόν. Αυτό το όραμα θα πρέπει να έχεις. Δεν ωφελεί να προσανατολίζονται πάντα οι σκέψεις σου στο να απολαμβάνεις τη χάρη. Μην υποθέτεις ότι ο Θεός είναι εδώ μόνο και μόνο για την απόλαυση των ανθρώπων ή μόνο για να τους παραχωρήσει χάρη. Κάνεις λάθος! Αν κάποιος δεν μπορεί να ρισκάρει τη ζωή του για να Τον ακολουθήσει και αν δεν μπορεί να εγκαταλείψει κάθε εγκόσμιο αγαθό για να ακολουθήσει, τότε σίγουρα δεν θα καταφέρει να Τον ακολουθήσει μέχρι τέλους! Πρέπει να έχεις τα οράματα ως το θεμέλιό σου. Αν μια μέρα σου τύχει κάποια συμφορά, τι οφείλεις να κάνεις; Θα ήσουν ακόμα σε θέση να Τον ακολουθείς; Μη λες ελαφρά τη καρδία αν θα κατάφερνες να ακολουθήσεις μέχρι τέλους. Καλά θα κάνεις πρώτα να ανοίξεις διάπλατα τα μάτια σου για να δεις τι ώρα είναι τώρα. Αν και τώρα μπορεί να είστε σαν κολόνες σε έναν ναό, θα έρθει κάποτε ο καιρός που όλες αυτές οι κολόνες θα φαγωθούν από σκουλήκια, κάτι που θα οδηγήσει στην κατάρρευση του ναού, γιατί επί του παρόντος στερείστε τόσων οραμάτων. Προσέχετε μόνο ο καθένας τον μικρόκοσμό του και δεν γνωρίζετε ποιος είναι ο πιο αξιόπιστος και κατάλληλος τρόπος αναζήτησης. Δεν προσέχετε το όραμα του έργου του σήμερα ούτε κρατάτε αυτά τα πράγματα

στην καρδιά σας. Ἐχετε σκεφτεί ότι μια μέρα ο Θεός θα σας βάλει σε ένα πολύ άγνωστο μέρος; Μπορείτε να φανταστείτε τι θα απογίνετε μια μέρα, όταν ίσως αρπάξω τα πάντα από σας; Θα είχατε εκείνη την ημέρα όση ενέργεια έχετε και σήμερα; Θα επανεμφανιζόταν η πίστη σας; Καθώς ακολουθείτε τον Θεό, πρέπει να γνωρίζετε το μεγαλύτερο όραμα, που είναι ο «Θεός»: Αυτό είναι το πιο σημαντικό θέμα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πρέπει να κατανοήσετε το έργο — μην ακολουθείτε σε σύγχυση!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

630. Η απόκτηση γνώσης για τον Θεό μέσω της πίστης σε Αυτόν: αυτός είναι ο τελικός στόχος, καθώς κι αυτό που θα επιζητήσει ο άνθρωπος. Πρέπει να αφιερώσεις προσπάθεια στη βίωση των λόγων του Θεού, έτσι ώστε να μπορούν να πραγματοποιηθούν στην άσκησή σου. Αν έχεις μόνο δογματική γνώση, τότε η πίστη σου στον Θεό θα καταλήξει στο κενό. Μόνο αν στη συνέχεια κάνεις, επίσης, πράξη και βιώσεις τον λόγο Του, μπορεί η πίστη σου να θεωρηθεί ολοκληρωμένη και σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Σε αυτόν τον δρόμο, πολλοί άνθρωποι μπορούν να μιλάνε για πολλή γνώση, αλλά τη στιγμή του θανάτου τους, τα μάτια τους βουρκώνουν και μισούν τον εαυτό τους που ξόδεψαν μια ολόκληρη ζωή κι έζησαν για το τίποτα ως τα βαθιά γεράματα. Απλώς κατανοούν δόγματα, αλλά δεν μπορούν να κάνουν πράξη την αλήθεια και να γίνουν μάρτυρες για τον Θεό. Αντ' αυτού, απλώς τρέχουν πέρα δώθε, πολυάσχολοι σαν μέλισσες. Μόλις βρεθούν στο χείλος του θανάτου, κατανοούν τελικά ότι τους λείπει η πραγματική μαρτυρία, ότι δεν γνωρίζουν καθόλου τον Θεό. Τότε, όμως, δεν είναι πολύ αργά; Γιατί να μην αδράξεις τη μέρα και να επιδιώξεις την αλήθεια που αγαπάς; Γιατί να περιμένεις μέχρι αύριο; Αν, στη ζωή σου, δεν υποφέρεις για την αλήθεια ούτε επιζητείς να την κερδίσεις, μήπως αυτό σημαίνει ότι επιθυμείς να νιώσεις μεταμέλεια την ώρα του θανάτου σου; Αν ισχύει αυτό, τότε γιατί να πιστεύεις στον Θεό; Στην πραγματικότητα, υπάρχουν πολλά θέματα στα οποία, αν ο άνθρωπος αφιερώσει έστω και ελάχιστη προσπάθεια, μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια και, συνεπώς, να ικανοποιήσει τον Θεό. Η καρδιά του ανθρώπου καταλαμβάνεται συνεχώς από δαίμονες και, συνεπώς, δεν μπορεί να πράττει για χάρη του Θεού. Αντιθέτως, συνεχώς παλινδρομεί για τη σάρκα και δεν επωφελείται καθόλου στο τέλος. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους ο άνθρωπος έχει συνεχώς προβλήματα και βάσανα. Αυτά δεν αποτελούν τα βασανιστήρια του Σατανά; Αυτή δεν είναι η διαφθορά της σάρκας; Δεν θα πρέπει να ξεγελάς τον Θεό υπηρετώντας μόνο στα

λόγια. Αντίθετα, πρέπει να προβαίνεις σε απτές πράξεις. Μην ξεγελάς τον εαυτό σου. Τι νόημα έχει αυτό; Τι μπορείς να κερδίσεις αν ζεις για χάρη της σάρκας σου και μοχθείς για φήμη και πλούτη;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οφείλεις να ζεις για την αλήθεια αφού πιστεύεις στον Θεό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

631. Όσοι δεν επιδιώκουν τη ζωή, δεν μπορούν να μεταμορφωθούν και όσοι δεν διψούν για την αλήθεια, δεν μπορούν να κερδίσουν την αλήθεια. Δεν επικεντρώνεσαι στην επιδίωξη της προσωπικής μεταμόρφωσης και της εισόδου, αντιθέτως επικεντρώνεσαι σε εξωφρενικές επιθυμίες και σε πράγματα που περιορίζουν την αγάπη σου για τον Θεό και σε εμποδίζουν να Τον πλησιάσεις. Μπορούν τα πράγματα αυτά να σε μεταμορφώσουν; Μπορούν να σε φέρουν στη βασιλεία; Αν το αντικείμενο της επιδίωξής σου δεν είναι η αναζήτηση της αλήθειας, τότε μπορείς κάλλιστα να εκμεταλλευτείς αυτήν την ευκαιρία και να επιστρέψεις στον κόσμο για να επιτύχεις. Πραγματικά δεν αξίζει να χάνεις τον χρόνο σου με αυτόν τον τρόπο —γιατί να τυραννιέσαι; Δεν αληθεύει ότι θα μπορούσες να απολαμβάνεις κάθε λογής πράγματα έξω στον όμορφο κόσμο; Χρήματα, όμορφες γυναίκες, κύρος, ματαιοδοξία, οικογένεια, παιδιά και ούτω καθεξής —δεν είναι αυτά τα προϊόντα του κόσμου τα καλύτερα πράγματα που θα μπορούσες να απολαύσεις; Τι ωφελεί να τριγυρνάς εδώ γύρω αναζητώντας ένα μέρος όπου μπορείς να είσαι ευτυχισμένος; Ο Υιός του ανθρώπου δεν έχει πού την κεφαλήν κλίναι, οπότε πώς θα μπορούσες να έχεις εσύ έναν τόπο άνεσης; Πώς θα μπορούσε να δημιουργήσει Εκείνος για εσένα έναν όμορφο τόπο άνεσης; Είναι δυνατόν; Πέρα από την κρίση Μου, σήμερα μπορείς να λάβεις μόνο διδασκαλίες για την αλήθεια. Δεν μπορείς να λάβεις άνεση από Εμένα και δεν μπορείς να κερδίσεις την ευκολία που λαχταράς μέρα-νύχτα. Δεν θα σου δώσω τα πλούτη του κόσμου. Αν επιδιώκεις αληθινά, είμαι πρόθυμος να σου δώσω την οδό της ζωής στην ολότητά της, να είσαι ξανά σαν ψάρι μέσα στο νερό. Αν δεν επιδιώκεις αληθινά, θα τα πάρω όλα πίσω. Δεν είμαι πρόθυμος να δώσω τα λόγια από το στόμα Μου σε εκείνους που είναι άπληστοι για άνεση, που είναι ακριβώς όπως τα γουρούνια και τα σκυλιά!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Γιατί είσαι απρόθυμος να είσαι αντιθετικό στοιχείο;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

632. Σήμερα, η πίστη είναι αυτή που σου δίνει τη δυνατότητα να κατακτηθείς και το γεγονός ότι κατακτάσαι είναι αυτό που σου δίνει τη δυνατότητα να πιστεύεις σε κάθε πράξη του Ιεχωβά. Το γεγονός ότι λαμβάνεις τέτοια παίδευση και κρίση οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην πίστη. Μέσω αυτής της παίδευσης και κρίσης, εσύ κατακτάσαι και οδηγείσαι στην τελείωση. Χωρίς το είδος της παίδευσης και της κρίσης που λαμβάνεις σήμερα, η πίστη σου θα ήταν μάταιη, καθότι δεν θα γνώριζες τον Θεό· ανεξάρτητα από το πόσο πολύ πίστευες σ' Εκείνον, η πίστη σου θα παρέμενε μόνο μια κενή έκφραση, χωρίς να βασίζεται στην πραγματικότητα. Μόνο αφότου λάβεις αυτό το έργο της κατάκτησης —έργο το οποίο σε καθιστά απολύτως υπάκουο— γίνεται η πίστη σου αληθινή και αξιόπιστη, και στρέφεται η καρδιά σου προς τον Θεό. Ακόμη κι αν υφίστασαι μεγάλη κρίση και κατάρα λόγω αυτής της λέξης, «πίστη», έχεις αληθινή πίστη και λαμβάνεις το πιο αληθινό, το πιο πραγματικό και το πιο πολύτιμο πράγμα. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο κατά τη διάρκεια της κρίσης βλέπεις τον τελικό προορισμό των δημιουργημάτων του Θεού· μέσα από αυτήν την κρίση βλέπεις ότι πρέπει να αγαπάς τον Δημιουργό· μέσα από ένα τέτοιο έργο κατάκτησης βλέπεις το χέρι του Θεού· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση αρχίζεις να κατανοείς πλήρως την ανθρώπινη ζωή· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση κερδίζεις το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής και φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις το πραγματικό νόημα του «ανθρώπου»· μόνο μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση βλέπεις τη δίκαιη διάθεση του Παντοδύναμου και την όμορφη, ένδοξη όψη Του· μέσα απ' αυτό το έργο της κατάκτησης μαθαίνεις την προέλευση του ανθρώπου και καταλαβαίνεις την «αθάνατη ιστορία» όλης της ανθρωπότητας· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση φτάνεις στο σημείο να κατανοήσεις τους προγόνους της ανθρωπότητας και την προέλευση της διαφθοράς της ανθρωπότητας· μέσα απ' αυτήν την κατάκτηση λαμβάνεις χαρά και παρηγοριά, καθώς και ατέρμονη συμμόρφωση, πειθαρχία και λόγια επίπληξης από τον Δημιουργό προς την ανθρωπότητα που Εκείνος δημιούργησε· μέσα απ' αυτό το έργο της κατάκτησης λαμβάνεις ευλογίες, καθώς και τις συμφορές που αξίζει ο άνθρωπος... Όλα αυτά δεν οφείλονται σε εκείνο το ψήγμα πίστης που έχεις; Δεν μεγάλωσε η πίστη σου αφότου απέκτησες αυτά τα πράγματα; Δεν έχεις κερδίσει εξαιρετικά πολλά; Όχι μόνο έχεις ακούσει τον λόγο του Θεού και έχεις αντικρίσει τη σοφία του Θεού, αλλά έχεις βιώσει, επίσης, προσωπικά κάθε στάδιο του έργου Του. Μπορεί να έλεγες ότι αν δεν είχες πίστη, τότε δεν θα υπέμενες αυτού του είδους την παίδευση ή αυτού του είδους την κρίση. Όμως, θα πρέπει να ξέρεις ότι χωρίς πίστη, όχι μόνο δεν θα μπορούσες να λάβεις αυτού του είδους την παίδευση

κι αυτού του είδους τη φροντίδα από τον Παντοδύναμο, αλλά θα έχανες, επίσης, για πάντα την ευκαιρία να συναντήσεις τον Δημιουργό. Δεν θα μάθαινες ποτέ την προέλευση της ανθρωπότητας και δεν θα κατανοούσες ποτέ τη σημασία της ανθρώπινης ζωής. Ακόμα κι αν πέθαινε το σώμα σου και έφευγε η ψυχή σου, εσύ και πάλι δεν θα καταλάβαινες όλες τις πράξεις του Δημιουργού, πολύ λιγότερο δε, θα ήξερες ότι ο Δημιουργός επιτέλεσε τόσο σπουδαίο έργο στη γη αφότου δημιούργησε την ανθρωπότητα. Ως μέλος αυτής της ανθρωπότητας την οποία Εκείνος δημιούργησε, είσαι πρόθυμος να πέσεις ανεπίγνωστα κατ' αυτόν τον τρόπο στο σκοτάδι και να υποστείς αιώνια τιμωρία; Αν διαχωρίσεις τον εαυτό σου από την παίδευση και την κρίση του σήμερα, με τι θα έρθεις αντιμέτωπος; Νομίζεις ότι μόλις διαχωριστείς από την παρούσα κρίση, θα μπορέσεις να γλιτώσεις από αυτήν τη δύσκολη ζωή; Δεν αληθεύει ότι αν αφήσεις «τούτο το μέρος», αυτά που θα αντιμετωπίσεις θα είναι οδυνηρά βασανιστήρια ή σκληρή κακομεταχείριση που θα επιφέρει ο διάβολος; Μήπως θα αντιμετωπίσεις αβάσταχτες ημέρες και νύχτες; Νομίζεις ότι μόνο και μόνο επειδή ξεφεύγεις από αυτήν την κρίση σήμερα, μπορείς να διαφεύγεις για πάντα τα μελλοντικά βασανιστήρια; Τι θα συναντήσεις στο διάβα σου; Μπορεί να είναι πραγματικά η Σάνγκρι-Λα που ελπίζεις; Νομίζεις ότι μπορείς να γλιτώσεις από τη μελλοντική αιώνια παίδευση, απλώς ξεφεύγοντας από την πραγματικότητα όπως κάνεις τώρα; Από αύριο, θα μπορέσεις να βρεις ποτέ ξανά αυτού του είδους την ευκαιρία και αυτού του είδους την ευλογία; Θα μπορέσεις να τα βρεις όταν σε πλήξει η καταστροφή; Θα μπορέσεις να τα βρεις όταν όλη η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση; Η παρούσα ευτυχισμένη ζωή σου κι εκείνη η μικρή αρμονική οικογένειά σου, μπορούν να υποκαταστήσουν τον μελλοντικό αιώνιο προορισμό σου; Αν έχεις αληθινή πίστη και κερδίζεις πολλά λόγω της πίστης σου, τότε όλα αυτά είναι τα πράγματα που εσύ —ένα δημιουργημένο ον— θα πρέπει να κερδίσεις, καθώς κι αυτά που θα έπρεπε να είχες από την αρχή. Τίποτα δεν είναι πιο ευεργετικό για την πίστη και τη ζωή σου από αυτήν την κατάκτηση.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

633. Όταν ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο και ανάβλυσε το νερό που παραχώρησε ο Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Δαβίδ έπαιξε τη λύρα για να δοξάσει Εμένα, τον Ιεχωβά —με την καρδιά του γεμάτη χαρά— αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν ο Ιώβ

έχασε τα ζώα του που γέμιζαν τα βουνά, καθώς και ανείπωτες ποσότητες πλούτου, και το κορμί του γέμισε με οδυνηρές πληγές, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν μπόρεσε να ακούσει τη δική Μου φωνή, του Ιεχωβά, και να δει τη δική Μου δόξα, του Ιεχωβά, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Το γεγονός ότι ο Πέτρος μπόρεσε να ακολουθήσει τον Ιησού Χριστό οφειλόταν στην πίστη του. Το γεγονός ότι μπόρεσε να καρφωθεί στον σταυρό για χάρη Μου και να καταθέσει ένδοξη μαρτυρία οφειλόταν, επίσης, στην πίστη του. Όταν ο Ιωάννης είδε την ένδοξη εικόνα του Υιού του ανθρώπου, αυτό έγινε λόγω της πίστης του. Όταν είδε το όραμα των εσχάτων ημερών, αυτό έγινε ακόμη περισσότερο λόγω της πίστης του. Ο λόγος για τον οποίο τα λεγόμενα πλήθη των εθνών των Εθνικών έχουν λάβει την αποκάλυψή Μου και έχουν φτάσει στο σημείο να μάθουν ότι έχω επιστρέψει στη σάρκα για να επιτελέσω το έργο Μου ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι επίσης λόγω της πίστης τους. Όλοι εκείνοι που έχουν πληγεί από τα σκληρά λόγια Μου, κι όμως έχουν παρηγορηθεί από αυτά και έχουν σωθεί, δεν το έχουν καταφέρει λόγω της πίστης τους; Εκείνοι που πιστεύουν σ' Εμένα, αλλά οι οποίοι, παρόλα αυτά, πλήττονται από τη δυστυχία, δεν έχουν επίσης απορριφθεί από τον κόσμο; Εκείνοι που ζουν έξω από τον λόγο Μου, αποφεύγοντας την οδύνη της δοκιμασίας, δεν παρασύρονται όλοι μέσα στον κόσμο; Είναι όπως τα φθινοπωρινά φύλλα που στροβιλίζονται εδώ κι εκεί, μην έχοντας τόπο να αναπαυθούν και, ακόμη λιγότερο, χωρίς την παρηγοριά των δικών Μου λόγων. Παρόλο που το παίδεμα και το ραφινάρισμά Μου δεν τους ακολουθούν, δεν είναι αυτοί ζητιάνοι που περιφέρονται από μέρος σε μέρος, περιπλανώμενοι στους δρόμους έξω από τη βασιλεία των ουρανών; Είναι ο κόσμος, πραγματικά, τόπος της ανάπαυσής σου; Μπορείς, πραγματικά, αποφεύγοντάς το παίδεμά Μου, να πετύχεις και το ελάχιστο χαμόγελο ικανοποίησης από τον κόσμο; Μπορείς, αλήθεια, να χρησιμοποιήσεις την φευγαλέα σου απόλαυση για να καλύψεις την ανεξάλειπτη κενότητα στην καρδιά σου; Μπορείς να τους ξεγελάσεις όλους στην οικογένειά σου, αλλά δεν μπορείς να ξεγελάσεις Εμένα. Επειδή η πίστη σου είναι τόσο πενιχρή, είσαι ακόμη αδύναμος μέχρι σήμερα να βρεις οποιαδήποτε από τις χαρές που έχει η ζωή να προσφέρει. Σε συμβουλεύω: καλύτερα να ξοδέψεις ειλικρινά τη μισή από τη ζωή σου για χάρη Μου, παρά ολόκληρη τη ζωή σου στη μετριότητα και στην υπηρεσία της σάρκας, υποφέροντας όλα τα βάσανα που ένας άνθρωπος δύσκολα μπορεί ν' αντέξει. Ποιον σκοπό υπηρετεί το να θεωρείς τον εαυτό σου τόσο πολύτιμο και να ξεφεύγεις από την παίδεμά Μου; Ποιον σκοπό υπηρετεί το να κρύβεσαι από το στιγμιαίο Μου παίδεμα μόνο για να δρέψεις μια αιωνιότητα ταπείνωσης, μια αιωνιότητα

παιδεμού; Στην πραγματικότητα, δεν μεταστρέφω κανέναν στο θέλημά Μου. Αν ένας άνθρωπος είναι αληθινά πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα τα σχέδιά Μου, δεν θα του φερθώ άσχημα. Όμως, απαιτώ όλοι οι άνθρωποι να πιστεύουν σ' Εμένα, όπως ο Ιώβ πίστευε σ' Εμένα, τον Ιεχωβά. Αν η πίστη σας είναι ανώτερη από του Θωμά, τότε η πίστη σας θα κερδίσει την επιδοκιμασία Μου, στην αφοσίωσή σας θα βρείτε τη μακαριότητά Μου, και οπωσδήποτε θα βρείτε τη δόξα Μου στις ημέρες σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι σημαίνει να είσαι αληθινός άνθρωπος» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

634. Αν έβαζα πλούτη μπροστά σας και σας ζητούσα να διαλέξετε ελεύθερα, γνωρίζοντας ότι[α] δεν θα σας καταδικάσω, τότε οι περισσότεροι θα διάλεγαν τα πλούτη και θα απαρνούνταν την αλήθεια. Οι καλύτεροι από εσάς θα παρατούσαν τα πλούτη και διστακτικά θα διάλεγαν την αλήθεια, ενώ εκείνοι που βρίσκονται στο μεταίχμιο, θα άρπαζαν τα πλούτη στο ένα χέρι και την αλήθεια στο άλλο. Μ' αυτό τον τρόπο, δεν θα φαινόταν ο πραγματικός σας εαυτός; Όταν πρόκειται για την επιλογή μεταξύ της αλήθειας και εκείνου στο οποίο είστε πιστοί, τότε όλοι θα πάρετε μια τέτοια απόφαση, και η στάση σας θα παραμείνει ίδια. Δεν είναι έτσι; Δεν είναι πολλοί ανάμεσά σας που κυμαίνονται μεταξύ σωστού και λάθους; Στις αναμετρήσεις μεταξύ θετικού και αρνητικού, μαύρου και άσπρου, σίγουρα γνωρίζετε τις επιλογές που κάνατε μεταξύ της οικογένειας και του Θεού, των παιδιών και του Θεού, της ειρήνης και της διάρρηξης, του πλούτου και της φτώχειας, του κύρους και του κοινότοπου, της υποστήριξης και του παραγκωνισμού, και τα συναφή. Μεταξύ μιας ειρηνικής οικογένειας και μιας διασπασμένης, διαλέγετε την πρώτη και χωρίς δισταγμό. Μεταξύ του πλούτου και του καθήκοντος, διαλέγετε επίσης το πρώτο, μην έχοντας καν την θέληση να επιστρέψετε στην ακτή[β]. Μεταξύ πολυτέλειας και φτώχειας, διαλέγετε το πρώτο. Μεταξύ των γιων, κορών, συζύγων κι Εμένα, διαλέγετε τα πρώτα. Και μεταξύ της σύλληψης και της αλήθειας, διαλέγετε πάλι το πρώτο. Ερχόμενος αντιμέτωπος με κάθε είδους σατανικές πράξεις σας, έχω χάσει κυριολεκτικά την πίστη Μου σ' εσάς. Εκπλήσσομαι εντελώς που οι καρδιές σας αντιστέκονται τόσο στο να μαλακώσουν. Τόσα χρόνια αφοσίωσης και προσπάθειας επέφεραν προφανώς μόνο παραίτηση και απελπισία σ' Εμένα. Ωστόσο, οι ελπίδες Μου για εσάς αυξάνονται κάθε ημέρα που περνάει, διότι η μέρα Μου έχει ήδη ξεδιπλωθεί πλήρως ενώπιον όλων. Παρόλα αυτά, συνεχίζετε να αναζητάτε εκείνα που ανήκουν στο σκότος και στο κακό,

και αρνείστε να απελευθερωθείτε. Έτσι, ποια θα είναι η κατάληξή σας; Το σκεφτήκατε ποτέ αυτό προσεκτικά; Αν σας ζητούταν να διαλέξετε ξανά, ποια θα ήταν η θέση σας τότε; Θα ήταν ακόμη όπως η προηγούμενη; Εκείνο που θα Μου δίνατε θα ήταν και πάλι απογοήτευση και άθλια θλίψη; Οι καρδιές σας θα εξακολουθούσαν να έχουν ελάχιστη ζεστασιά; Ακόμη δεν θα γνωρίζατε τι να κάνετε για να καθησυχάσετε την καρδιά Μου; Την στιγμή αυτή, ποια είναι η επιλογή σας; Θα υποταχθείτε στα λόγια Μου ή θα κουραστείτε από αυτά; Η ημέρα Μου έχει ξεδιπλωθεί μπροστά στα μάτια σας, κι αυτό που βλέπετε είναι μια νέα ζωή και ένα νέο σημείο εκκίνησης. Ωστόσο, πρέπει να σας πω ότι αυτό το σημείο εκκίνησης δεν είναι η αρχή του προηγούμενου νέου έργου, αλλά το κλείσιμο του παλαιού. Πρόκειται, δηλαδή, για την τελευταία πράξη. Πιστεύω ότι όλοι θα καταλάβετε ποιο είναι το ασυνήθιστο σχετικά μ' αυτό το σημείο εκκίνησης. Αλλά σύντομα, θα καταλάβετε την πραγματική σημασία του σημείου εκκίνησης, οπότε ας πορευθούμε μαζί αφήνοντάς το πίσω, κι ας προχωρήσουμε στον επόμενο επίλογο! Ωστόσο, αυτό που συνεχίζει να Με ανησυχεί, είναι ότι όταν έρχεστε αντιμέτωποι με την αδικία και την δικαιοσύνη, πάντοτε διαλέγετε την πρώτη. Αλλά όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν σας. Ελπίζω επίσης να βγάλω απ' το μυαλό Μου όσα έγιναν στο παρελθόν σας, το ένα μετά το άλλο, ωστόσο αυτό είναι πολύ δύσκολο να γίνει. Έχω, όμως, πολύ καλά μέσα για να το κατορθώσω. Ας αντικαταστήσει το παρελθόν το μέλλον και ας επιτρέψει στις σκιές του παρελθόντος σας να διαλυθούν σε αντάλλαγμα του πραγματικού εαυτού σας σήμερα. Επομένως, πρέπει να σας βάλω στον κόπο να κάνετε ξανά την επιλογή: Σε ποιον ακριβώς είστε πιστοί;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Σε ποιον είσαι αφοσιωμένος;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

635. Οι νέοι άνθρωποι δεν πρέπει να μην έχουν ιδανικά, φιλοδοξίες και την ενθουσιώδη επιθυμία να βελτιώσουν τον εαυτό τους· δεν πρέπει να αποθαρρύνονται με τις προοπτικές τους, ούτε πρέπει να χάνουν την ελπίδα τους στη ζωή ή την εμπιστοσύνη τους στο μέλλον· θα πρέπει να έχουν την επιμονή να συνεχίζουν στην οδό της αλήθειας που έχουν τώρα επιλέξει — να κάνουν πραγματικότητα την επιθυμία τους να δαπανήσουν όλη τους τη ζωή για Μένα. Δεν θα πρέπει να μην έχουν την αλήθεια, ούτε θα πρέπει να υποθάλπουν την υποκρισία και την αδικία —θα πρέπει να παραμένουν σταθεροί στη σωστή στάση. Δεν θα πρέπει απλώς να περιφέρονται άσκοπα, αλλά να έχουν το πνεύμα να τολμούν να κάνουν θυσίες και να αγωνίζονται για τη δικαιοσύνη και την αλήθεια. Οι νέοι θα πρέπει να έχουν τη γενναιότητα να

μην υποκύπτουν στην καταπίεση των δυνάμεων του σκότους και να μεταμορφώνουν τη σημασία της ύπαρξής τους. Οι νέοι άνθρωποι δεν θα πρέπει να παραδίνονται στις αντιξοότητες, αλλά θα πρέπει να είναι ανοιχτοί και ειλικρινείς, με ένα πνεύμα συγχώρεσης για τους αδελφούς και τις αδελφές τους. Φυσικά, αυτές είναι οι απαιτήσεις που έχω από όλους, καθώς και η συμβουλή Μου σε όλους. Ακόμη περισσότερο, όμως, είναι τα καθησυχαστικά λόγια Μου για όλους τους νέους. Θα πρέπει να ασκείστε σύμφωνα με τα λόγια Μου. Οι νέοι, ιδίως, δεν θα πρέπει να μην έχουν την αποφασιστικότητα να ασκούν τη διάκριση σε θέματα και να αναζητούν τη δικαιοσύνη και την αλήθεια. Θα πρέπει να επιδιώκετε καθετί όμορφο και καλό, και θα πρέπει να αποκτάτε την πραγματικότητα όλων των θετικών πραγμάτων. Θα πρέπει να είστε υπεύθυνοι απέναντι στη ζωή σας και να μην την παίρνετε αψήφιστα. Οι άνθρωποι έρχονται στη γη και είναι σπάνιο να Με συναντήσουν, και είναι επίσης σπάνιο να έχουν την ευκαιρία να αναζητήσουν και να κερδίσουν την αλήθεια. Γιατί δεν εκτιμάτε αυτό το όμορφο διάστημα ως το σωστό μονοπάτι να επιδιώκετε σε αυτήν τη ζωή; Και γιατί είστε πάντα τόσο απαξιωτικοί προς την αλήθεια και τη δικαιοσύνη; Γιατί πάντα ποδοπατιέστε και καταστρέφεστε γι' αυτήν την αδικία και την ακαθαρσία που παίζει με τους ανθρώπους; Και γιατί ενεργείτε όπως εκείνοι οι ηλικιωμένοι που ασχολούνται με αυτό που κάνουν οι άδικοι; Γιατί μιμείστε τους παλιούς τρόπους των παλιών πραγμάτων; Οι ζωές σας θα πρέπει να είναι γεμάτες δικαιοσύνη, αλήθεια και αγιοσύνη· οι ζωές σας δεν θα έπρεπε να είναι τόσο εξαχρειωμένες σε τόσο νεαρή ηλικία, κάνοντάς σας να πέσετε στον Άδη. Δεν νομίζετε ότι αυτό θα ήταν τρομερή ατυχία; Δεν νομίζετε ότι αυτό θα ήταν τρομερά άδικο;

Όλοι σας θα πρέπει να κάνετε το απόλυτα τέλειο έργο σας και να το θυσιάσετε στο βωμό Μου, καθιστώντας το την απόλυτη, μοναδική θυσία που αποδίδετε σ' Εμένα. Θα πρέπει όλοι σας να μένετε ακλόνητοι στη στάση σας και να μην παρασύρεστε εδώ κι εκεί με κάθε αεράκι που φυσά, όπως τα σύννεφα στον ουρανό. Δουλεύετε σκληρά τη μισή ζωή σας, επομένως γιατί δεν αναζητάτε τον προορισμό που θα πρέπει να έχετε; Μοχθείτε τη μισή ζωή σας, ωστόσο αφήνετε τους γονείς σας, που μοιάζουν με χοίρους και σκύλους, να σέρνουν την αλήθεια και τη σημασία της προσωπικής σας ύπαρξης στον τάφο. Δεν νομίζεις ότι πρόκειται για μεγάλη αδικία εις βάρος σου; Δεν αισθάνεσαι ότι είναι εντελώς άσκοπο να ζεις τη ζωή κατ' αυτόν τον τρόπο; Η αναζήτηση της αλήθειας και του σωστού μονοπατιού κατ' αυτόν τον τρόπο θα καταλήξει να δημιουργήσει προβλήματα, έτσι ώστε οι γείτονες να είναι ανήσυχοι και ολόκληρη η οικογένεια να είναι δυσαρεστημένη, και θα οδηγήσει σε θανατηφόρες

καταστροφές. Το να ζεις κατ' αυτόν τον τρόπο δεν συνιστά μια εντελώς ασήμαντη ζωή; Τίνος η ζωή θα μπορούσε να είναι πιο τυχερή από τη δική σου και τίνος η ζωή θα μπορούσε να είναι πιο γελοία από τη δική σου; Δεν Με αναζητάς προκειμένου να κερδίσεις τη χαρά και τα λόγια παρηγοριάς Μου για σένα; Αλλά αφού έχεις τρέξει από εδώ κι από εκεί για τη μισή ζωή σου, Με προκαλείς μέχρι να γίνω έξαλλος και να μη σου δίνω καμία σημασία ούτε να σε επαινώ — αυτό δεν σημαίνει ότι ολόκληρη η ζωή σου είναι μάταιη; Πώς θα μπορούσες να τολμήσεις να πας να δεις τις ψυχές εκείνων των αγίων ανά τους αιώνες που έχουν απελευθερωθεί από το καθαρτήριο; Είσαι αδιάφορος απέναντί Μου και στο τέλος προκαλείς μια θανατηφόρα καταστροφή —θα ήταν καλύτερο να επωφεληθείς από αυτήν την ευκαιρία και να κάνεις ένα χαρούμενο ταξίδι διασχίζοντας τον απέραντο ωκεανό, κι έπειτα να υπακούσεις στην «ανάθεσή» Μου. Σου είπα πριν από πολύ καιρό ότι εσένα σήμερα, έτσι αδιάφορος που είσαι και συνάμα, όμως, απρόθυμος να φύγεις, τελικά θα σε σκεπάσουν και θα σε καταπιούν τα κύματα που δημιούργησα Εγώ. Μπορείτε στ' αλήθεια να προστατέψετε τον εαυτό σας; Είσαι στ' αλήθεια σίγουρος ότι η τρέχουσα μέθοδος της επιδίωξής σου θα διασφαλίσει ότι θα οδηγηθείς στην τελείωση; Δεν είναι πολύ σκληρή η καρδιά σου; Αυτού του είδους η ακολούθηση, αυτού του είδους η επιδίωξη, αυτού του είδους η ζωή κι αυτού του είδους ο χαρακτήρας, πώς θα μπορούσαν να κερδίσουν τον έπαινό Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Λόγια για τους νέους αλλά και τους μεγαλύτερους» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

636. Ο Θεός δεν θέλει να κατακτήσει τους ανθρώπους μέσω της παίδευσης· δεν θέλει να σέρνει πάντα τους ανθρώπους από τη μύτη. Θέλει οι άνθρωποι να υπακούν τα λόγια και το έργο Του με πειθαρχημένο τρόπο και, μέσω αυτού, να ικανοποιήσουν το θέλημά Του. Οι άνθρωποι, όμως, δεν ντρέπονται καθόλου και συνεχώς επαναστατούν εναντίον Του. Πιστεύω πως το καλύτερο για μας είναι να βρούμε τον πιο απλό τρόπο να Τον ικανοποιήσουμε, δηλαδή, να υπακούμε σε όλες τις διευθετήσεις Του. Αν μπορέσεις να το επιτύχεις πραγματικά αυτό, τότε θα οδηγηθείς στην τελείωση. Δεν πρόκειται για κάτι εύκολο και ευχάριστο; Ακολούθησε το μονοπάτι που θα έπρεπε να ακολουθήσεις· μη δίνεις σημασία στο τι λένε οι άλλοι και μη σκέφτεσαι πάρα πολύ. Το μέλλον και η μοίρα σου βρίσκονται στα δικά σου χέρια; Προσπαθείς συνεχώς να διαφύγεις, ευχόμενος να ακολουθήσεις το εγκόσμιο μονοπάτι —γιατί, όμως, δεν μπορείς να ξεφύγεις; Γιατί αμφιταλαντεύεσαι σε κάποιο σταυροδρόμι για πολλά χρόνια, κι έπειτα καταλήγεις να επιλέγεις για ακόμα μία φορά αυτό το μονοπάτι;

Έπειτα από πολυετή περιπλάνηση, για ποιον λόγο έχεις τώρα επιστρέψει ακούσια σε αυτόν τον οίκο; Από εσένα εξαρτάται αυτό; Εσείς που βρίσκεστε σε αυτό το ρεύμα, αν δεν Με πιστεύετε, ακούστε το εξής: Αν σχεδιάζεις να φύγεις, δες αν σε αφήνει ο Θεός, δες πώς σε συγκινεί το Άγιο Πνεύμα —βίωσέ το από μόνος σου. Για να είμαι ειλικρινής, ακόμη κι αν πληγείς από συμφορές, πρέπει να τις περάσεις σε αυτό το ρεύμα, κι αν υπάρχουν δεινά, τότε πρέπει να υποφέρεις εδώ, σήμερα· δεν μπορείς να πας κάπου αλλού. Σου είναι αυτό ξεκάθαρο; Πού θα πήγαινες; Αυτό είναι το διοικητικό διάταγμα του Θεού. Νομίζεις ότι η επιλογή αυτής της ομάδας ανθρώπων από τον Θεό δεν έχει νόημα; Στο έργο Του σήμερα, ο Θεός δεν θυμώνει εύκολα —αν, όμως, οι άνθρωποι προσπαθήσουν να διαταράξουν το σχέδιό Του, τότε το πρόσωπό Του αλλάζει αυτοστιγμεί, κι από φωτεινό γίνεται συννεφιασμένο. Συνεπώς, σε συμβουλεύω να ησυχάσεις και να υποταχθείς στα σχέδια του Θεού, καθώς και να Του δώσεις τη δυνατότητα να σε καταστήσει ολοκληρωμένο. Μόνο οι άνθρωποι που το κάνουν αυτό είναι έξυπνοι.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το μονοπάτι... (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

637. Ο προορισμός και η μοίρα σας είναι πολύ σημαντικοί για σας —αποτελούν ζητήματα σοβαροτάτης ανησυχίας. Πιστεύετε ότι αν δεν πράττετε με μεγάλη προσοχή, τούτο θα ισοδυναμεί με την έλλειψη προορισμού και τη συντριβή της μοίρας σας. Αλλά έχετε ποτέ σκεφθεί ότι εάν οι προσπάθειες που αναλώνει κάποιος γίνονται αποκλειστικά προς χάριν του προορισμού του, τότε αποτελούν απλώς άκαρπο μόχθο; Τέτοιες προσπάθειες δεν είναι γνήσιες —είναι κίβδηλες και απατηλές. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, όσοι εργάζονται για τον προορισμό τους θα λάβουν την τελική τους ήττα, επειδή οι αποτυχίες στην πίστη των ανθρώπων προς τον Θεό συμβαίνουν εξαιτίας της εξαπάτησης. Έχω πει στο παρελθόν ότι δεν αρέσκομαι στην κολακεία, τη δουλοπρέπεια ή στην ενθουσιώδη μεταχείρισή Μου από τους ανθρώπους. Μου αρέσει έντιμοι άνθρωποι να αντιμετωπίζουν την αλήθεια και τις προσδοκίες Μου. Πολύ δε περισσότερο, Μου αρέσει όταν οι άνθρωποι είναι ικανοί να δείχνουν τη μέγιστη προσοχή και φροντίδα για την καρδιά Μου, και όταν μπορούν ακόμα και να παραιτηθούν από τα πάντα προς χάριν δική Μου. Μονάχα έτσι μπορεί η καρδιά Μου να νοιώσει παρηγοριά. Πόσα πράγματα σ' εσάς δεν Μου αρέσουν τούτην τη στιγμή; Και πόσα Μου αρέσουν; Κανείς από εσάς δεν έχει συνειδητοποιήσει όλη την ασχήμια που επιδείξατε προς χάριν του προορισμού σας;

Μέσα Μου, δεν επιθυμώ να βλάψω τις καρδιές που είναι θετικές και πρόθυμες και, ιδιαιτέρως, δεν επιθυμώ να μειώσω την ενέργεια όσων κάνουν πιστά το καθήκον τους· εντούτοις, πρέπει να θυμίσω στον καθέναν από εσάς τις ανεπάρκειές σας και τη βρόμικη ψυχή βαθιά μέσα στις καρδιές σας. Ο σκοπός της πράξης αυτής είναι η ελπίδα ότι θα είστε ικανοί να προσφέρετε την αληθινή καρδιά σας όταν έρχεστε αντιμέτωποι με τα λόγια Μου, επειδή αυτό που μισώ περισσότερο είναι η εξαπάτηση των ανθρώπων απέναντί Μου. Ελπίζω μόνο ότι, στο τελευταίο στάδιο του έργου Μου, θα είστε ικανοί να ενεργήσετε με εξαιρετικό τρόπο, πλήρως αφοσιωμένοι, και όχι πια απρόθυμοι. Φυσικά, ελπίζω επίσης ότι όλοι σας θα έχετε έναν καλό προορισμό. Ωστόσο, εξακολουθώ να έχω τη δική Μου απαίτηση, η οποία είναι να λάβετε την καλύτερη απόφαση, προσφέροντας σε Εμένα την αποκλειστική και τελική σας αφοσίωση. Αν κάποιος δεν διαθέτει αυτήν την αποκλειστική αφοσίωση, τότε το άτομο αυτό θα αποτελέσει σίγουρα θησαυρό του Σατανά και Εγώ δεν θα συνεχίσω να κάνω χρήση αυτού. Θα τον στείλω στο σπίτι του, προκειμένου να λάβει τη φροντίδα των γονέων του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προς τον προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

638. Οι σημερινές σας ενέργειες και η σημερινή σας συμπεριφορά θα καθορίσουν αν μελλοντικά θα είσαι ευλογημένος ή καταραμένος. Εάν πρόκειται να τελειωθείς από τον Θεό, θα γίνει τώρα, σ' αυτήν την εποχή· δεν θα υπάρξει άλλη ευκαιρία στο μέλλον. Ο Θεός θέλει αληθινά να σας οδηγήσει στην τελείωση τώρα και αυτό δεν είναι τρόπος του λέγειν. Στο μέλλον, ανεξαρτήτως του τι δοκιμασίες θα σας βρουν, τι γεγονότα θα συμβούν, ή τι καταστροφές θα συναντήσετε, ο Θεός επιθυμεί να σας οδηγήσει στην τελείωση· αυτό είναι οριστικό και αδιαμφισβήτητο. Από πού φαίνεται αυτό; Από το γεγονός ότι ο λόγος του Θεού δια μέσου των αιώνων και των γενεών, δεν είχε ποτέ φτάσει σε τόσο μεγάλο ύψος όσο σήμερα. Έχει εισέλθει στο ύψιστο βασίλειο, και το σημερινό έργο του Αγίου Πνεύματος πάνω σε όλους τους ανθρώπους δεν έχει προηγούμενο. Σχεδόν κανένας από τις προηγούμενες γενιές δεν είχε μια τέτοια εμπειρία· ακόμα και στην εποχή του Ιησού, δεν υπήρχαν οι σημερινές αποκαλύψεις. Τα λόγια που απευθύνονται σ' εσάς, αυτά που καταλαβαίνετε και αυτά που βιώνετε έχουν όλα φτάσει σε νέα κορύφωση. Εν μέσω των δοκιμασιών και των παιδεύσεων, εσείς δεν φεύγετε, και αυτό είναι αρκετό για να αποδείξει ότι το έργο του Θεού έχει φθάσει σε μεγαλείο άνευ προηγουμένου. Αυτό δεν είναι κάτι που μπορεί να πράξει ο άνθρωπος ούτε είναι κάτι που ισχυρίζεται ο άνθρωπος · αντιθέτως, είναι το έργο του ίδιου του

Θεού. Συνεπώς, από πολλές από τις πραγματικότητες του έργου του Θεού φαίνεται ότι ο Θεός επιθυμεί να οδηγήσει τον άνθρωπο στην τελείωση και ότι σίγουρα Εκείνος μπορεί να σας ολοκληρώσει. Αν έχετε αυτήν τη γνώση και κάνετε αυτήν τη νέα ανακάλυψη, τότε δεν θα περιμένετε τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού. Αντ' αυτού, θα επιτρέψετε στον Θεό να σας ολοκληρώσει στην παρούσα εποχή. Συνεπώς, θα πρέπει ο καθένας σας να βάλει τα δυνατά του, χωρίς να φείδεστε προσπαθειών, ώστε να μπορέσετε να τελειωθείτε από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όλοι εκτελούν τη λειτουργία τους» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

639. Η επιθυμία του Θεού είναι η τελείωση του κάθε ανθρώπου, η τελική απόκτησή του από Εκείνον, ο ολοκληρωτικός καθαρμός του από Εκείνον και η μετατροπή του σε κάποιον, τον οποίον Εκείνος αγαπά. Δεν έχει καμία σημασία, αν Εγώ λέγω ότι είστε καθυστερημένοι ή πτωχοί τω πνεύματι —αυτό είναι γεγονός. Τα λόγια Μου δεν αποδεικνύουν ότι σκοπεύω να σας εγκαταλείψω, ότι έχω χάσει τις ελπίδες Μου για εσάς, και πολύ λιγότερο, ότι δεν θέλω να σας σώσω. Σήμερα έχω έρθει να επιτελέσω το έργο για τη σωτηρία σας, δηλαδή το έργο που επιτελώ, αποτελεί συνέχεια του έργου για τη σωτηρία. Κάθε άνθρωπος έχει την ευκαιρία να τελειωθεί: Υπό την προϋπόθεση ότι είσαι πρόθυμος, ότι ακολουθείς, στο τέλος θα είσαι ικανός να επιτύχεις αυτό το αποτέλεσμα, και κανείς δεν πρόκειται να εγκαταλειφθεί. Εάν είσαι πτωχός τω πνεύματι, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του πτωχού πνεύματός σου· αν είσαι υψηλού επιπέδου, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του υψηλού επιπέδου σου· αν είσαι αδαής και αναλφάβητος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του αναλφαβητισμού σου· εάν είσαι μορφωμένος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες του γεγονότος ότι είσαι μορφωμένος· εάν είσαι ηλικιωμένος, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες της ηλικία σου· εάν είσαι σε θέση να παρέχεις φιλοξενία, οι απαιτήσεις Μου από εσένα θα είναι ανάλογες τούτου· αν λες ότι αδυνατείς να προσφέρεις φιλοξενία και μπορείς μόνο να εκτελείς ένα συγκεκριμένο καθήκον, είτε πρόκειται για τη διάδοση του Ευαγγελίου είτε για τη φροντίδα της εκκλησίας ή για τη συμμετοχή σου σε άλλα γενικά ζητήματα, η τελείωσή Μου για εσένα θα είναι ανάλογη του καθήκοντος που εσύ εκτελείς. Πίστη, μέχρι τέλους υπακοή και επιδίωξη της υπέρτατης αγάπης για τον Θεό — τούτα πρέπει να εκπληρώσεις και δεν υπάρχουν καλύτερες ασκήσεις από αυτές τις τρεις. Τελικά, ο άνθρωπος πρέπει να επιτύχει αυτά τα τρία πράγματα και, αν το κατορθώσει, θα καταστεί τελειωθείς. Αλλά, πάνω απ' όλα, πρέπει πραγματικά να ακολουθείς, να λαμβάνεις

ενεργά μέρος, και να μην είσαι παθητικός ως προς αυτό. Έχω πει ότι κάθε άνθρωπος έχει την ευκαιρία να τελειωθεί και είναι ικανός να τελειωθεί, και αυτό ισχύει, αλλά εσύ δεν προσπαθείς να είσαι καλύτερος στην επιδίωξή σου. Εάν δεν επιτύχεις τα τρία αυτά κριτήρια, τότε, στο τέλος, θα πρέπει να εξαλειφθείς. Θέλω όλοι να προλάβουν, να αποκτήσουν άπαντες το έργο και τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος και να είναι ικανοί να υπακούν μέχρι τέλους, διότι αυτό είναι το καθήκον που πρέπει να επιτελεί ο καθένας από εσάς. Μετά την εκτέλεση του καθήκοντός σας, άπαντες θα έχετε τελειωθεί, και θα φέρετε αδιάψευστη μαρτυρία. Όλοι όσοι φέρουν μαρτυρία είναι εκείνοι που έχουν υπάρξει νικηφόροι επί του Σατανά και έχουν κερδίσει την υπόσχεση του Θεού· αυτοί θα παραμείνουν για να ζήσουν στον θαυμαστό προορισμό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

640. Η ανθρωπότητα, έχοντας απομακρυνθεί από την παροχή ζωής του Παντοδύναμου, έχει άγνοια του σκοπού της ύπαρξης, όμως, μολαταύτα, φοβάται τον θάνατο. Οι άνθρωποι δεν έχουν βοήθεια ούτε υποστήριξη, κι όμως εξακολουθούν να είναι απρόθυμοι να κλείσουν τα μάτια τους και είναι προετοιμασμένοι να παρατείνουν μια ποταπή ύπαρξη σ' αυτόν τον κόσμο —σακιά από σάρκα δίχως καμία αίσθηση της δικής τους ψυχής. Ζεις κατ' αυτόν τον τρόπο, δίχως ελπίδα, όπως κάνουν κι άλλοι, δίχως στόχο. Μόνο ο Πανάγιος του θρύλου θα σώσει τους ανθρώπους που, ενώ βογκούν εν μέσω των βασάνων τους, λαχταρούν απεγνωσμένα τον ερχομό Του. Μέχρι στιγμής, τέτοια πεποίθηση δεν έχουν όσοι στερούνται συνειδητότητας. Ωστόσο, οι άνθρωποι εξακολουθούν να τη λαχταρούν έντονα. Ο Παντοδύναμος δείχνει έλεος σ' αυτούς τους ανθρώπους που έχουν υποφέρει βαθύτατα· ταυτόχρονα, έχει απηυδήσει με αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν συνειδητότητα, καθώς περιμένει πολύ καιρό μια απάντηση από τα ανθρώπινα όντα. Επιθυμεί να αναζητήσει, να αναζητήσει την καρδιά και το πνεύμα σου, να σου φέρει νερό και τροφή για να σε αφυπνίσει, ώστε να μην είσαι πια διψασμένος και πεινασμένος. Όταν είσαι αποκαμωμένος και αρχίζεις να αισθάνεσαι κάπως τη ζοφερή απόγνωση αυτού του κόσμου, μη νιώθεις χαμένος, μην κλαις. Ο Παντοδύναμος Θεός, ο Φύλακας, θα καλοδεχθεί την άφιξή σου οποιαδήποτε στιγμή. Επαγρυπνεί στο πλευρό σου, περιμένοντάς σε να γυρίσεις πίσω. Περιμένει την ημέρα που θα ανακτήσεις ξαφνικά τη μνήμη σου: όταν θα συνειδητοποιήσεις ότι προήλθες από τον Θεό, ότι

σε άγνωστο χρόνο έχασες τον δρόμο σου, ότι σε άγνωστο χρόνο έχασες καθ' οδόν τη συνειδητότητά σου κι ότι σε άγνωστο χρόνο απέκτησες έναν «πατέρα»· επιπλέον, όταν θα συνειδητοποιήσεις ότι ο Παντοδύναμος πάντα επαγρυπνούσε και περίμενε εκεί πέρα την επιστροφή σου πάρα πολύ καιρό. Επαγρυπνεί με απεγνωσμένη λαχτάρα, περιμένει μιαν απόκριση δίχως απάντηση. Το ότι στέκεται φρουρός είναι άκρως ανεκτίμητο και γίνεται για χάρη της ανθρώπινης καρδιάς και του ανθρώπινου πνεύματος. Ίσως να στέκεται φρουρός επ' αόριστον και ίσως αυτό να βρίσκεται στο τέλος του. Όμως θα πρέπει να γνωρίζεις ακριβώς πού βρίσκονται αυτήν τη στιγμή η καρδιά και το πνεύμα σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο στεναγμός του Παντοδύναμου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

641. Η αγάπη και η συμπόνια του Θεού διαπερνούν καθεμία λεπτομέρεια του έργου διαχείρισής Του και, ανεξάρτητα από το αν οι άνθρωποι είναι σε θέση να κατανοήσουν τις καλές προθέσεις Του, Εκείνος εξακολουθεί να κάνει ακούραστα το έργο που σχεδιάζει να ολοκληρώσει. Ανεξάρτητα από το πόσο κατανοούν οι άνθρωποι τη διαχείριση του Θεού, η βοήθεια και τα οφέλη που αποφέρει στον άνθρωπο το έργο Του μπορούν να εκτιμηθούν από όλους. Ίσως, σήμερα, δεν έχεις νιώσει καθόλου την αγάπη ή τη ζωή που παρέχει ο Θεός, όμως εφόσον δεν Τον εγκαταλείψεις και δεν παραιτηθείς της αποφασιστικότητάς σου να επιδιώκεις την αλήθεια, θα έλθει μια μέρα που θα σου αποκαλυφθεί το χαμόγελό Του. Γιατί στόχος του έργου διαχείρισης του Θεού είναι να ανακτήσει τους ανθρώπους που βρίσκονται υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά, όχι να εγκαταλείψει όσους έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά και αντιτάσσονται στον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί μόνο μέσα από τη διαχείριση του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

642. Όσο επιτελείται το έργο της σωτηρίας του Θεού, κάθε άνθρωπος που μπορεί να σωθεί θα σωθεί στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, και κανείς τους δεν θα απορριφθεί, καθώς ο σκοπός του έργου του Θεού είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Όλοι όσοι, κατά τη διάρκεια της σωτηρίας του ανθρώπου από τον Θεό, δεν μπορούν να επιτύχουν αλλαγή στη διάθεσή τους — καθώς και όλοι όσοι αδυνατούν να υποταχθούν ολοκληρωτικά στον Θεό— θα υποστούν τιμωρία. Αυτό το στάδιο του έργου —του έργου των λόγων— θα ξεκλειδώσει για τους ανθρώπους όλες τις οδούς και όλα τα μυστήρια που δεν κατανοούν, έτσι ώστε να μπορέσουν

να κατανοήσουν το θέλημα του Θεού και τις απαιτήσεις του Θεού από τους ίδιους, και ώστε να μπορέσουν να πληρούν τις προϋποθέσεις για να κάνουν πράξη τα λόγια του Θεού και να επιτύχουν αλλαγές στη διάθεσή τους. Ο Θεός χρησιμοποιεί μόνο λόγια για να επιτελέσει το έργο Του και δεν τιμωρεί τους ανθρώπους επειδή είναι λίγο επαναστατικοί· αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τώρα είναι ο καιρός του έργου της σωτηρίας. Αν τιμωρούνταν όποιος ενεργούσε ανυπάκουα, τότε κανείς δεν θα είχε την ευκαιρία να σωθεί· όλοι θα τιμωρούνταν και θα έπεφταν στον Άδη. Ο σκοπός των λόγων που κρίνουν τον άνθρωπο είναι να του επιτρέψει να γνωρίσει τον εαυτό του και να υποταχθεί στον Θεό· δεν είναι να τον τιμωρήσει με αυτήν την κρίση. Κατά τη διάρκεια του έργου των λόγων, πολλοί άνθρωποι θα αποκαλύψουν την παρακοή και την απείθειά τους, καθώς και την ανυπακοή τους προς τον ενσαρκωμένο Θεό. Ωστόσο, Εκείνος δεν θα τιμωρήσει όλους αυτούς τους ανθρώπους εξαιτίας αυτού, αλλά, αντιθέτως, θα απορρίψει μόνο όσους είναι διεφθαρμένοι μέχρι το μεδούλι και δεν μπορούν να σωθούν. Θα δώσει τη σάρκα τους στον Σατανά και, σε ορισμένες περιπτώσεις, θα εξαλείψει τη σάρκα τους. Όσοι απομείνουν θα συνεχίσουν να ακολουθούν και να βιώνουν την αντιμετώπιση και το κλάδεμα. Αν, ενόσω ακολουθούν, αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδυνατούν να δεχτούν την αντιμετώπιση και το κλάδεμα, και εκφυλίζονται όλο και περισσότερο, τότε θα έχουν χάσει την ευκαιρία τους για σωτηρία. Κάθε άνθρωπος που έχει υποταχθεί στην κατάκτησή του μέσω λόγων θα έχει άφθονες ευκαιρίες για σωτηρία· η σωτηρία καθενός εξ αυτών των ανθρώπων από τον Θεό θα δείξει την υπέρτατη επιείκειά Του. Με άλλα λόγια, θα τους επιδειχθεί η υπέρτατη ανοχή. Εφόσον οι άνθρωποι επιστρέψουν από το λανθασμένο μονοπάτι και εφόσον μπορέσουν να μετανοήσουν, ο Θεός θα τους δώσει ευκαιρίες να αποκτήσουν τη σωτηρία Του. Όταν οι άνθρωποι επαναστατούν για πρώτη φορά εναντίον του Θεού, Εκείνος δεν επιθυμεί να τους θανατώσει· αντ᾽ αυτού, κάνει ό,τι μπορεί για να τους σώσει. Εάν κάποιος δεν έχει πραγματικά περιθώριο σωτηρίας, τότε ο Θεός θα τον απορρίψει. Ο λόγος για τον οποίο ο Θεός αργεί να τιμωρήσει ορισμένους ανθρώπους είναι επειδή επιθυμεί να σώσει όλους όσοι δύνανται να σωθούν. Κρίνει, διαφωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους μόνο με λόγια και δεν χρησιμοποιεί ράβδο για να τους θανατώσει. Η χρήση λόγων για να φέρει σωτηρία στους ανθρώπους είναι ο σκοπός και η σημασία του τελικού σταδίου του έργου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Θα πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ευλογίες του κύρους και να κατανοήσετε το θέλημα του Θεού, το οποίο είναι να φέρει σωτηρία στον άνθρωπο» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

643. Στο τεράστιο σύμπαν, αμέτρητες αλλαγές έχουν συμβεί, ξανά και ξανά. Καμία δεν είναι ικανή να οδηγήσει και να καθοδηγήσει αυτή την ανθρωπότητα εκτός από Εκείνον που κυβερνάει τα πάντα στο σύμπαν. Δεν υπάρχει κανένας ισχυρός άνθρωπος να μοχθήσει ή να κάνει προετοιμασίες για αυτήν την ανθρωπότητα, πολύ λιγότερο δε κάποιος που να είναι σε θέση να οδηγήσει αυτή την ανθρωπότητα στον προορισμό του φωτός και στην απελευθέρωση από τις γήινες αδικίες. Ο Θεός θρηνεί για το μέλλον της ανθρωπότητας, και θρηνεί για την πτώση της ανθρωπότητας. Αισθάνεται θλίψη για την αργή πορεία της ανθρωπότητας προς την παρακμή και στο μονοπάτι χωρίς επιστροφή. Η ανθρωπότητα έχει ραγίσει την καρδιά του Θεού και Τον έχει αποκηρύξει για να αναζητήσει τον κακό. Έχει κανείς σκεφτεί ποτέ την κατεύθυνση προς την οποία θα μπορούσε να στραφεί μια τέτοια ανθρωπότητα; Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κανείς δεν αισθάνεται την οργή του Θεού. Κανείς δεν αναζητά έναν τρόπο να ευχαριστήσει τον Θεό ή να προσπαθήσει να πλησιάσει τον Θεό. Επιπλέον, κανείς δεν προσπαθεί να κατανοήσει τη θλίψη και τον πόνο του Θεού. Ακόμη και αφού ακούσει τη φωνή του Θεού, ο άνθρωπος συνεχίζει την πορεία του στο μονοπάτι του μακριά από τον Θεό, αποφεύγοντας τη χάρη και τη φροντίδα του Θεού και περιφρονώντας την αλήθεια του Θεού, και προτιμά να πουλήσει τον εαυτό του στον Σατανά, τον εχθρό του Θεού. Και ποιος έχει κάνει την παραμικρή σκέψη —εάν ο άνθρωπος εμμείνει στην ισχυρογνωμοσύνη του— για το πώς θα ενεργήσει ο Θεός απέναντι σ' αυτή την ανθρωπότητα που Τον έχει απορρίψει ασυζητητί; Κανείς δεν ξέρει ότι οι επαναλαμβανόμενες υπενθυμίσεις και προτροπές του Θεού είναι επειδή Εκείνος κρατά στα χέρια Του μια άνευ προηγουμένου καταστροφή που έχει προετοιμάσει, μία καταστροφή που θα είναι αφόρητη για τη σάρκα και την ψυχή του ανθρώπου. Αυτή η καταστροφή δεν είναι απλώς τιμωρία της σάρκας, αλλά και της ψυχής. Πρέπει να ξέρεις το εξής: Όταν το σχέδιο του Θεού αποτυγχάνει και όταν οι υπενθυμίσεις Του και οι προτροπές Του δεν εισακούγονται, τι είδους θυμό θα εξαπολύσει; Αυτό δεν θα μοιάζει με τίποτα από ό,τι έχει βιώσει μέχρι σήμερα ή έχει ακούσει οποιοδήποτε δημιούργημα. Και έτσι λέω, αυτή η καταστροφή είναι πρωτοφανής και ποτέ δεν θα επαναληφθεί. Αυτό συμβαίνει επειδή μόνο μία δημιουργία και μία σωτηρία είναι μέσα στο σχέδιο του Θεού. Αυτή

είναι η πρώτη φορά και η τελευταία. Επομένως, κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τις επίπονες προθέσεις και την διακαή προσδοκία με την οποία ο Θεός σώζει αυτή τη φορά την ανθρωπότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «γνωρίζοντας ότι».

β. Επιστρέφω στην ακτή: κινεζικός ιδιωματισμός που σημαίνει «αποστρέφομαι τους σατανικούς μου τρόπους».

(Γ) Οι προειδοποιήσεις του Θεού προς τον άνθρωπο

644. Αυτοί που επιθυμούν να κερδίσουν τη ζωή χωρίς να στηρίζονται στην αλήθεια που ειπώθηκε από τον Χριστό, είναι οι πιο γελοίοι άνθρωποι στη γη, κι εκείνοι που δεν αποδέχονται την οδό της ζωής που έφερε ο Χριστός, είναι χαμένοι σε μια φαντασία. Κι έτσι, λέω ότι οι άνθρωποι που δεν αποδέχονται τον Χριστό των εσχάτων ημερών, θα είναι για πάντα περιφρονημένοι από τον Θεό. Ο Χριστός είναι η πύλη του ανθρώπου για τη βασιλεία κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, και κανείς δεν μπορεί να Τον παρακάμψει. Κανείς δεν μπορεί να τελειωθεί από τον Θεό, παρά μόνο μέσω του Χριστού. Εφόσον πιστεύεις στον Θεό, πρέπει να αποδεχτείς τα λόγια Του και να υπακούσεις στην οδό Του. Δεν πρέπει να σκεφτείς ότι μπορεί να κερδίσεις την ευλογία χωρίς να λάβεις την αλήθεια ή να αποδεχτείς την παροχή της ζωής. Ο Χριστός έρχεται τις έσχατες ημέρες, ώστε σε όλους εκείνους που Τον πιστεύουν αληθινά, να παρέχονται με ζωή. Το έργο Του έχει σκοπό να κλείσει την παλιά εποχή και να μπούμε σε μια νέα, και είναι το μονοπάτι που πρέπει να διαβούν όλοι εκείνοι που θα μπουν στη νέα εποχή. Εάν δεν είσαι ικανός να Τον αναγνωρίσεις, και, αντ' αυτού, Τον καταδικάζεις,

Τον βλασφημείς ή ακόμα Τον καταδιώκεις, τότε είναι σίγουρο ότι θα καίγεσαι στην αιωνιότητα και δεν θα εισέλθεις ποτέ στη βασιλεία του Θεού. Επειδή ο Χριστός αυτός είναι ο ίδιος η έκφραση του Αγίου Πνεύματος, η έκφραση του Θεού, Εκείνος τον οποίο εμπιστεύτηκε ο Θεός να εκτελέσει το έργο Του πάνω στη γη. Κι έτσι, λέω ότι εάν δεν μπορείς να αποδεχτείς όλα εκείνα που κάνει ο Χριστός των εσχάτων ημερών, τότε βλασφημείς το Άγιο Πνεύμα. Τα αντίποινα που θα πρέπει να υποστούν εκείνοι που βλασφημούν το Άγιο Πνεύμα, είναι αυταπόδεικτα σε όλους. Σου λέω επίσης ότι αν αντιταχθείς στον Χριστό των εσχάτων ημερών και Τον απαρνηθείς, τότε δεν θα υπάρξει κανένας που να μπορεί να υποστεί τις συνέπειες για λογαριασμό σου. Περαιτέρω, απ' αυτή εδώ την ημέρα και μετά, δεν θα έχεις άλλη ευκαιρία να κερδίσεις την αποδοχή του Θεού. Ακόμη κι αν προσπαθήσεις να λυτρώσεις τον εαυτό σου, ποτέ δεν θα μπορέσεις να κοιτάξεις ξανά το πρόσωπο του Θεού. Γιατί αυτό στο οποίο αντιτίθεσαι, δεν είναι ένας άνθρωπος, αυτό που απαρνείσαι, δεν είναι ένα ασήμαντο ον, αλλά ο Χριστός. Είσαι ενήμερος για τις επιπτώσεις; Δεν έχεις κάνει ένα μικρό λάθος, αντιθέτως, έχεις διαπράξει ένα απεχθές έγκλημα. Κι έτσι, σάς συμβουλεύω όλους να μη δείχνετε τα δόντια σας μπροστά στην αλήθεια ή να κάνετε απερίσκεπτη κριτική, διότι μόνο η αλήθεια μπορεί να σάς δώσει ζωή, και τίποτα εκτός από την αλήθεια μπορεί να επιτρέψει να ξαναγεννηθείτε και να δείτε το πρόσωπο του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μόνο ο Χριστός των εσχάτων ημερών μπορεί να δώσει στον άνθρωπο την οδό για την αιώνια ζωή» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

645. Πιστεύουμε ότι καμιά χώρα ή εξουσία δεν μπορεί να σταθεί στον δρόμο αυτού που επιθυμεί να πετύχει ο Θεός. Αυτοί που παρεμποδίζουν το έργο του Θεού, αντιστέκονται στον λόγο του Θεού, ενοχλούν και βλάψουν το σχέδιο του Θεού, τελικά θα τιμωρηθούν από τον Θεό. Αυτός που αψηφά το έργο του Θεού, θα σταλεί στην κόλαση. Οποιαδήποτε χώρα αψηφά το έργο του Θεού, θα καταστραφεί. Οποιοδήποτε έθνος υψώνεται για να εναντιωθεί στο έργο του Θεού, θα αφανιστεί από προσώπου γης, και θα παύσει να υπάρχει. Παροτρύνω όλους τους ανθρώπους όλων των εθνών, χωρών, ακόμα και των βιομηχανιών, να ακούνε την φωνή του Θεού, να αντικρίζουν το έργο του Θεού, να προσέχουν τη μοίρα της ανθρωπότητας, συνεπώς να κάνουν τον Θεό το πιο άγιο, το πιο αξιότιμο, το υψηλότατο και το μοναδικό αντικείμενο λατρείας στην ανθρωπότητα, και να επιτρέπουν σε όλη την ανθρωπότητα να ζήσει κάτω από τις ευλογίες του Θεού, ακριβώς όπως οι απόγονοι του Αβραάμ έζησαν με την

υπόσχεση του Ιεχωβά, και όπως ο Αδάμ κι η Εύα, που αρχικά φτιάχτηκαν από τον Θεό, έζησαν στον Κήπο της Εδέμ.

Το έργο του Θεού ομοιάζει με ισχυρά εκτινασσόμενα κύματα. Κανείς δεν μπορεί να Τον περιορίζει, και κανείς δεν μπορεί να σταματήσει τα βήματά Του. Μόνο αυτοί που ακούν προσεκτικά τα λόγια Του, και που Τον αναζητούν και διψάνε γι' Αυτόν, μπορούν να ακολουθήσουν τα βήματά Του και να λάβουν την υπόσχεσή Του. Αυτοί που δεν πραγματοποιούν όλα τα παραπάνω, θα υποβληθούν σε συντριπτική καταστροφή και άξια τιμωρία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

646. Ο Θεός αναζητά εκείνους που λαχταρούν να εμφανιστεί. Αναζητά αυτούς που μπορούν ν' ακούσουν τον λόγο Του, αυτούς που δεν έχουν λησμονήσει την αποστολή Του και προσφέρουν ως θυσία την καρδιά και το σώμα τους σε Αυτόν. Αναζητά αυτούς που είναι υπάκουοι σαν μωρά μπροστά Του, και δεν Του αντιστέκονται. Αν είσαι ανεμπόδιστος από οποιαδήποτε τυχόν δύναμη στην αφοσίωσή σου στον Θεό, τότε ο Θεός θα σε κοιτάξει με εύνοια και θα δώσει τις ευλογίες Του σ' εσένα. Αν είσαι υψηλής κοινωνικής θέσης, ευυπόληπτος, πολυμαθής, κάτοχος πληθώρας περιουσιακών στοιχείων, και υποστηρίζεσαι από πολλούς ανθρώπους, κι όμως όλα τα παραπάνω δεν σε εμποδίζουν να έρθεις μπροστά στον Θεό για να αποδεχτείς το κάλεσμά Του και την αποστολή Του, προκειμένου να εκτελέσεις ό,τι σου ζητά, τότε όλα όσα κάνεις θα είναι τα πιο σημαντικά στην γη και τα πιο δίκαια για την ανθρωπότητα. Αν απορρίπτεις το κάλεσμα του Θεού για χάρη του κύρους και για τους δικούς σου σκοπούς, τότε όλα όσα κάνεις θα είναι καταραμένα, ακόμα και απεχθή από τον Θεό. Ίσως είσαι πρόεδρος, ή επιστήμονας, ή πάστορας, ή πρεσβύτερος, αλλά όσο ψηλά και αν βρίσκεται το αξίωμά σου, αν βασίζεσαι στην δική σου γνώση και ικανότητα στη σταδιοδρομία σου, πάντα θα είσαι μια αποτυχία, και πάντοτε θα στερείσαι τις ευλογίες του Θεού, γιατί ο Θεός δεν δέχεται οτιδήποτε κι αν κάνεις, δεν αναγνωρίζει ότι η καριέρα σου είναι μια δίκαιη καριέρα, ή δεν αποδέχεται ότι δουλεύεις προς όφελος της ανθρωπότητας. Θα πει πως οτιδήποτε κι αν κάνεις, οδηγεί στην χρήση της γνώσης και της δύναμης της ανθρωπότητας για ν' απεκδυθεί ο άνθρωπος την προστασία του Θεού και ν' αρνηθεί τις

ευλογίες του Θεού. Θα πει ότι οδηγείς την ανθρωπότητα προς το σκοτάδι, προς τον θάνατο και προς την έναρξη μιας ύπαρξης χωρίς όρια, στην οποία ο άνθρωπος έχει χάσει τον Θεό και την ευλογία Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

647. Θέλετε να μάθετε τον λόγο για τον οποίο οι Φαρισαίοι αντιτάχθηκαν στον Ιησού; Επιθυμείτε να μάθετε την υπόσταση των Φαρισαίων; Φαντάζονταν πολλά πράγματα σχετικά με τον Μεσσία. Επιπλέον, πίστευαν μονάχα στον ερχομό του Μεσσία, αλλά δεν αναζητούσαν την αλήθεια της ζωής. Κι έτσι, ακόμη και σήμερα περιμένουν τον Μεσσία επειδή δεν γνωρίζουν την οδό της ζωής και δεν ξέρουν ποιος είναι ο δρόμος της αλήθειας. Πώς, πιστεύετε εσείς, τέτοιοι ανόητοι, ισχυρογνώμονες και αδαείς άνθρωποι μπορούν να κερδίσουν την ευλογία του Θεού; Πώς θα μπορούσαν να αντικρύσουν τον Μεσσία; Αντιτάχθηκαν στον Ιησού γιατί δεν γνώριζαν την κατεύθυνση του έργου του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν ήξεραν την αλήθεια που είπε ο Ιησούς, κι επιπλέον, διότι δεν καταλάβαιναν τον Μεσσία. Και δεδομένου ότι δεν είχαν δει ποτέ τον Μεσσία και δεν ανήκαν ποτέ στη συντροφιά Του, έκαναν το λάθος να προσκολληθούν μάταια στο όνομα του Μεσσία, ενώ αντιτίθονταν στην υπόσταση του Μεσσία με κάθε τρόπο. Αυτοί οι Φαρισαίοι ουσιαστικά ήταν ισχυρογνώμονες, αλαζόνες και δεν υπάκουαν στην αλήθεια. Η αρχή της πίστης τους στον Θεό είναι: Ανεξαρτήτως από το πόσο βαθυστόχαστο είναι το κήρυγμά Σου, από το πόσο μεγάλη είναι η εξουσία Σου, Εσύ δεν είσαι ο Χριστός, εκτός κι αν Σε αποκαλούν Μεσσία. Δεν είναι παράλογες και γελοίες αυτές οι απόψεις; Θα σας ρωτήσω και το εξής: Δεν είναι εξαιρετικά εύκολο για εσάς να διαπράξετε τα λάθη των προγενέστερων Φαρισαίων, δεδομένου ότι δεν έχετε κατανοήσει καθόλου τον Ιησού; Είσαι σε θέση να διακρίνεις την οδό της αλήθειας; Μπορείς πραγματικά να εγγυηθείς πως δεν θα αντιταχθείς στον Χριστό; Είσαι ικανός να ακολουθήσεις το έργο του Αγίου Πνεύματος; Εάν δεν γνωρίζεις αν θα εναντιωθείς στον Χριστό, τότε λέω πως ήδη ζεις στο χείλος του θανάτου. Όσοι δεν γνώριζαν τον Μεσσία ήταν όλοι ικανοί να εναντιωθούν στον Ιησού, να Τον απορρίψουν και να Τον συκοφαντήσουν. Οι άνθρωποι που δεν κατανοούν τον Ιησού είναι όλοι ικανοί να Τον απαρνηθούν και να Τον διασύρουν. Επιπλέον, είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν την επιστροφή του Ιησού ως δόλο του Σατανά και περισσότεροι άνθρωποι θα καταδικάσουν τον Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος. Όλα αυτά δε σας κάνουν να

φοβάστε; Αυτό που αντιμετωπίζετε είναι βλασφημία απέναντι στο Άγιο Πνεύμα, η καταστροφή των λόγων του Αγίου Πνεύματος στις εκκλησίες κι η απόρριψη όλων όσων εκφράζει ο Ιησούς. Τι μπορείτε να κερδίσετε από τον Ιησού αν βρίσκεστε σε κατάσταση τέτοιας σύγχυσης; Πώς μπορείτε να κατανοήσετε το έργο του Ιησού όταν επιστρέψει ενσαρκωμένος επάνω σε ένα λευκό σύννεφο, εάν αρνείστε πεισματικά να συνειδητοποιήσετε τα σφάλματά σας; Σας λέω αυτό: Άνθρωποι που δεν αποδέχονται την αλήθεια, αλλά περιμένουν τυφλά την επιστροφή του Ιησού πάνω σε λευκά σύννεφα, σίγουρα βλασφημούν απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και είναι η κατηγορία που θα καταστραφεί. Απλά επιθυμείτε τη χάρη του Ιησού και απλώς θέλετε να απολαύσετε το γαλήνιο βασίλειο των ουρανών, κι όμως, ποτέ δεν έχετε υπακούσει στα λόγια του Ιησού και ποτέ δεν έχετε αποδεχτεί την αλήθεια που εκφράζει ο Ιησούς καθώς επιστρέφει ενσαρκωμένος. Τι θα προσφέρετε ως αντάλλαγμα για το γεγονός της επιστροφής του Ιησού πάνω σε ένα λευκό σύννεφο; Είναι η ειλικρίνεια με την οποία επανειλημμένως αμαρτάνετε και μετά εξομολογείστε, ξανά και ξανά; Τι θα θυσιάσετε για τον Ιησού που επιστρέφει πάνω σ' ένα λευκό σύννεφο; Είναι τα χρόνια δουλειάς με τα οποία κολακεύετε τον εαυτό σας; Τι θα προσφέρετε ώστε να σας εμπιστευτεί ο Ιησούς που έχει επιστρέψει; Είναι η αλαζονική σας φύση που δεν υπακούει σε καμία αλήθεια;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

648. Σας λέω, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό λόγω των σημείων, ανήκουν σίγουρα στην κατηγορία που θα υποστεί καταστροφή. Αυτοί που δεν είναι ικανοί να αποδεχτούν τα λόγια του Ιησού που επέστρεψε ενσαρκωμένος είναι σίγουρα τα τέκνα της κολάσεως, οι απόγονοι του αρχαγγέλου, η κατηγορία που θα υποβληθεί σε αιώνια καταστροφή. Πολλοί μπορεί να μην ενδιαφέρονται γι' αυτά που λέω, μα εξακολουθώ να θέλω να πω σε κάθε αυτοαποκαλούμενο άγιο που ακολουθεί τον Ιησού πως, όταν δείτε τον Ιησού με τα ίδια σας τα μάτια να κατεβαίνει από τον ουρανό επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο, αυτή θα είναι η δημόσια εμφάνιση του Ηλίου της δικαιοσύνης. Αυτή ίσως να είναι μια στιγμή μεγάλου ενθουσιασμού για εσένα, όμως θα πρέπει να γνωρίζεις πως η στιγμή που θα γίνεις μάρτυρας της καθόδου του Ιησού από τον ουρανό, θα είναι επίσης η στιγμή που θα πας στην κόλαση για να τιμωρηθείς. Θα είναι ο καιρός του τέλους του σχεδίου διαχείρισης του Θεού και θα είναι η στιγμή που ο Θεός θα επιβραβεύσει τον καλό και θα τιμωρήσει τον πονηρό. Διότι η κρίση του

Θεού θα έχει ολοκληρωθεί πριν ο άνθρωπος διακρίνει τα σημεία, όταν θα υπάρχει μόνο η έκφραση της αλήθειας. Αυτοί που αποδέχονται την αλήθεια και δεν αναζητούν σημεία και, συνεπώς, έχουν εξαγνιστεί, θα έχουν επιστρέψει ενώπιον του θρόνου του Θεού και θα έχουν μπει στην αγκάλη του Δημιουργού. Μονάχα αυτοί που εμμένουν στην πεποίθηση πως «ο Ιησούς που δεν επιβαίνει ένα λευκό σύννεφο, είναι ένας ψευδόχριστος», θα υποβληθούν σε αιώνια τιμωρία, επειδή πιστεύουν μονάχα στον Ιησού που επιδεικνύει σημεία, αλλά δεν αναγνωρίζουν τον Ιησού που διακηρύσσει αυστηρή κρίση και απελευθερώνει την αληθινή οδό της ζωής. Κι έτσι, ο Ιησούς θα ασχοληθεί μαζί τους μονάχα όταν θα επιστρέψει φανερά επάνω σ' ένα λευκό σύννεφο. Είναι πολύ ισχυρογνώμονες, με υπέρμετρη αυτοπεποίθηση και αλαζονεία. Πώς μπορεί ο Ιησούς να επιβραβεύσει τέτοιους αχρείους; Η επιστροφή του Ιησού αποτελεί μεγάλη σωτηρία για εκείνους που είναι σε θέση να αποδεχτούν την αλήθεια, αλλά γι' αυτούς που αδυνατούν να την αποδεχτούν αποτελεί οιωνό καταδίκης. Θα πρέπει να επιλέξετε το δικό σας μονοπάτι και να μη βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα και να μην απορρίπτετε την αλήθεια. Θα πρέπει να μην είστε ένα άτομο αδαές και αλαζονικό, μα κάποιος που υπακούει στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και ποθεί και αναζητά την αλήθεια· μόνο έτσι θα επωφεληθείτε. Σας συμβουλεύω να βαδίσετε προσεχτικά το μονοπάτι της πίστης στον Θεό. Μη βγάζετε εύκολα συμπεράσματα· επιπροσθέτως, μην είστε χαλαροί και απερίσκεπτοι στην πίστη σας στον Θεό. Θα πρέπει να γνωρίζετε πως, τουλάχιστον, αυτοί που πιστεύουν στον Θεό θα πρέπει να είναι ταπεινοί κι ευλαβείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά την απορρίπτουν περιφρονητικά, είναι ανόητοι και αδαείς. Αυτοί που έχουν ακούσει την αλήθεια αλλά βγάζουν εύκολα συμπεράσματα ή την καταδικάζουν, είναι κυριευμένοι από έπαρση. Κανείς που πιστεύει στον Ιησού δεν είναι σε θέση να καταριέται ή να καταδικάζει άλλους. Θα πρέπει όλοι να είστε ορθολογιστές και να αποδέχεστε την αλήθεια. Μπορεί, έχοντας ακούσει την οδό της αλήθειας και έχοντας διαβάσει τα λόγια της ζωής να πιστεύεις πως μόνο μία λέξη στις 10.000 συμφωνεί με τις δικές σου πεποιθήσεις και τη Βίβλο, και τότε θα πρέπει να συνεχίσεις να ψάχνεις σε αυτή τη δεκαχιλιοστή από αυτές τις λέξεις. Ακόμα σε συμβουλεύω να είσαι ταπεινός, να μην έχεις υπερβολική αυτοπεποίθηση και να μην επαινείς τόσο τον εαυτό σου. Αν η καρδιά σου τρέφει τέτοιο πενιχρό φόβο Θεού, θα κερδίσεις περισσότερο φως. Εάν εξετάσεις προσεχτικά και μελετήσεις επανειλημμένα αυτά τα λόγια, θα καταλάβεις κατά πόσο πρόκειται για την αλήθεια και κατά πόσο πρόκειται για τη ζωή. Ίσως,

έχοντας διαβάσει μονάχα μερικές προτάσεις, κάποιοι θα καταδικάσουν τυφλά αυτά τα λόγια, λέγοντας «Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία φώτιση του Αγίου Πνεύματος» ή «Αυτός είναι ένας ψευδόχριστος που ήρθε για να εξαπατήσει τον κόσμο». Αυτοί που λένε τέτοια πράγματα έχουν τυφλωθεί από την αλαζονεία! Καταλαβαίνεις ελάχιστα το έργο και τη σοφία του Θεού και σε συμβουλεύω ν' αρχίσεις ξανά από το μηδέν! Δεν πρέπει να καταδικάζετε τυφλά τα λόγια του Θεού λόγω της εμφάνισης ψευδόχριστων κατά τις έσχατες ημέρες και δεν πρέπει να βλασφημείτε απέναντι στο Άγιο Πνεύμα επειδή φοβάστε την απάτη. Δεν θα ήταν πολύ κρίμα; Εάν, έπειτα από τέτοια διεξοδική εξέταση, πιστεύεις ακόμα πως αυτά τα λόγια δεν είναι η αλήθεια, δεν είναι η οδός και δεν είναι η έκφραση του Θεού, τότε στο τέλος θα τιμωρηθείς και δεν θα ευλογηθείς. Αν δεν μπορείς να αποδεχθείς μια αλήθεια που έχει εκφραστεί τόσο απλά και τόσο ξεκάθαρα, δεν είσαι ακατάλληλος για τη σωτηρία του Θεού; Δεν είσαι κάποιος που δεν είναι αρκετά τυχερός ώστε να επιστρέψεις ενώπιον του θρόνου του Θεού; Σκέψου το! Μη φέρεσαι επιπόλαια και απερίσκεπτα και μην αντιμετωπίζεις την πίστη στον Θεό ως ένα παιχνίδι. Σκέψου για το καλό του στόχου σου, για χάρη των προοπτικών σου, για χάρη της ζωής σου και μην πειραματίζεσαι με τον εαυτό σου. Μπορείς να αποδεχτείς αυτά τα λόγια;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν πλέον δεις το πνευματικό σώμα του Ιησού, ο Θεός θα έχει φτιάξει εκ νέου ουρανό και γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

649. Τις έσχατες ημέρες, ο Χριστός θα χρησιμοποιήσει την αλήθεια για να διδάξει τους ανθρώπους σε όλη τη γη και να τους γνωστοποιήσει όλες τις αλήθειες. Αυτό είναι το έργο της κρίσης του Θεού. Πολλοί έχουν κακό προαίσθημα για τη δεύτερη ενσάρκωση του Θεού, διότι ο άνθρωπος δυσκολεύεται να πιστέψει πως ο Θεός θα ενσαρκωνόταν, ώστε να επιτελέσει το έργο της κρίσης. Εντούτοις, πρέπει να πω πως συχνά, το έργο του Θεού υπερβαίνει κατά πολύ τις ανθρώπινες προσδοκίες και είναι δύσκολο να το συλλάβει ο νους του ανθρώπου. Διότι οι άνθρωποι είναι απλώς σκουλήκια πάνω στη γη, ενώ ο Θεός είναι το υπέρτατο Ων που γεμίζει το σύμπαν· το μυαλό του ανθρώπου μοιάζει με λάκκο από βρομόνερα, ένα έδαφος πρόσφορο μόνο για σκουλήκια, ενώ κάθε στάδιο του έργου που κατευθύνεται από τις σκέψεις του Θεού, είναι το απόσταγμα της σοφίας Του. Ο άνθρωπος συνεχώς επιθυμεί να εναντιώνεται στον Θεό, για το οποίο λέω πως είναι αυτονόητο ποιος θα υποστεί απώλειες στο τέλος. Σας

παροτρύνω όλους να μη θεωρείτε τους εαυτούς σας σημαντικότερους από τον χρυσό. Εάν άλλοι μπορούν να δεχτούν την κρίση του Θεού, τότε γιατί να μην μπορείς κι εσύ; Πόσο ανώτερος είσαι από τους άλλους; Εάν άλλοι μπορούν να σκύβουν το κεφάλι μπροστά στην αλήθεια, γιατί δεν μπορείς να το κάνεις κι εσύ; Το έργο του Θεού έχει μια ασταμάτητη δυναμική. Δεν θα επαναλάβει το έργο της κρίσης απλά και μόνο λόγω αυτών που έχετε «συνεισφέρει», και θα μετανιώσετε οικτρά που αφήσατε μια τόσο μεγάλη ευκαιρία να σας διαφύγει. Εάν δεν πιστεύεις τα λόγια Μου, τότε περίμενε απλά εκείνον τον μεγάλο λευκό θρόνο στον ουρανό να σε κρίνει! Πρέπει να γνωρίζεις πως όλοι οι Ισραηλίτες απέρριψαν και απαρνήθηκαν τον Ιησού, κι όμως το γεγονός της λύτρωσης της ανθρωπότητας από τον Ιησού επεκτάθηκε και πάλι σε όλο το σύμπαν και στα πέρατα της γης. Δεν είναι αυτή μια πραγματικότητα που δημιούργησε ο Θεός καιρό πριν; Αν περιμένεις ακόμα τον Ιησού να σε ανεβάσει στους ουρανούς, τότε έχω να πω πως είσαι ισχυρογνώμων και ένα κομμάτι νεκρού ξύλου[α]. Ο Ιησούς δεν πρόκειται να αναγνωρίσει έναν ψεύτικο πιστό σαν εσένα, που δεν πιστεύει στην αλήθεια και αναζητά μόνο ευλογίες. Αντιθέτως, δεν θα δείξει κανένα έλεος και θα σε ρίξει στη λίμνη της φωτιάς, όπου θα καίγεσαι για δεκάδες χιλιάδες χρόνια.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

650. Ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον κόσμο, δημιούργησε αυτήν την ανθρωπότητα, και επιπροσθέτως ήταν ο αρχιτέκτονας της αρχαίας ελληνικής κουλτούρας και του ανθρώπινου πολιτισμού. Μόνο ο Θεός παρηγορεί αυτήν την ανθρωπότητα, και μόνο ο Θεός ενδιαφέρεται γι' αυτήν την ανθρωπότητα μέρα και νύχτα. Η ανθρώπινη ανάπτυξη και πρόοδος είναι αδιαχώριστη από την κυριαρχία του Θεού, ενώ η ιστορία και το μέλλον της ανθρωπότητας είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένα με τα σχέδια του Θεού. Αν είσαι πραγματικός χριστιανός, τότε σίγουρα θα πιστεύεις ότι η άνοδος κι η πτώση οποιασδήποτε χώρας ή έθνους πραγματοποιείται σύμφωνα με τα σχέδια του Θεού. Μόνο ο Θεός ξέρει την μοίρα μίας χώρας ή έθνους, και μόνο ο Θεός ελέγχει την πορεία αυτής της ανθρωπότητας. Αν η ανθρωπότητα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, αν μια χώρα επιθυμεί να έχει μια καλή μοίρα, τότε ο άνθρωπος πρέπει να υποκλιθεί στον Θεό με λατρεία, να μετανοήσει και να εξομολογηθεί

μπροστά στον Θεό, διαφορετικά η μοίρα κι ο προορισμός του ανθρώπου θα καταλήξουν αναπόφευκτα σε καταστροφή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός προΐσταται της μοίρας όλης της ανθρωπότητας» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

651. Για χάρη της μοίρας σας, οφείλετε να αναζητάτε την έγκριση του Θεού. Δηλαδή, εφόσον αναγνωρίζετε ότι συγκαταλέγεστε μέσα στον οίκο του Θεού, οφείλετε τότε να φέρετε ηρεμία στον Θεό και να Τον ικανοποιείτε σε όλα. Με άλλα λόγια, πρέπει να είστε ηθικοί στις πράξεις σας και να συμμορφώνεστε με την αλήθεια που εμπεριέχεται σ' αυτές. Αν αυτό είναι πέρα από τις δυνάμεις σου, τότε θα γίνεις το αντικείμενο της απέχθειας και της απόρριψης του Θεού, και κάθε άνθρωπος θα σε απορρίψει. Όταν υποπέσεις σε μια τέτοια δύσκολη κατάσταση, δεν θα μπορείς να συγκαταλέγεσαι στα μέλη του οίκου του Θεού. Αυτό σημαίνει να μη σε εγκρίνει ο Θεός.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

652. Οι απαιτήσεις Μου μπορεί να είναι απλές, αλλά αυτό που σας λέω δεν είναι τόσο απλό όσο «ένα κι ένα κάνουν δυο». Αν το μόνο που κάνετε είναι να μιλάτε τυχαία γι' αυτό, να απεραντολογείτε με κενές, μεγαλόστομες δηλώσεις, τότε τα σχέδιά σας και οι επιθυμίες σας θα είναι για πάντα μια λευκή σελίδα. Δεν θα δείξω κανένα ίχνος ελέους σε όσους από εσάς υποφέρουν για πολλά χρόνια και δουλεύουν σκληρά, χωρίς όμως να έχουν τίποτα να επιδείξουν. Αντιθέτως, αντιμετωπίζω αυτούς που δεν έχουν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις Μου με τιμωρία, όχι με ανταμοιβές, πόσο μάλλον με κάποια συμπάθεια. Ίσως φαντάζεστε ότι με το να είστε ακόλουθος για πολλά χρόνια, καταβάλλετε σκληρή δουλειά ό,τι και να γίνει· συνεπώς, σε κάθε περίπτωση μπορείτε να έχετε ένα μπολ ρύζι στον οίκο του Θεού επειδή ήσασταν πάροχοι υπηρεσιών. Θα έλεγα πως η πλειονότητα από εσάς σκέφτεστε κατά αυτόν τον τρόπο, διότι μέχρι τώρα έχετε εφαρμόσει πάντα την αρχή του πώς να εκμεταλλεύεστε κάτι και να μην αποτελείτε αντικείμενο εκμετάλλευσης. Συνεπώς σας λέω με κάθε σοβαρότητα: Δεν Με νοιάζει πόσο αξιέπαινη είναι η σκληρή δουλειά σου, πόσο εντυπωσιακά είναι τα προσόντα σου, πόσο στενά Με ακολουθείς, πόσο γνωστός είσαι ή πόσο βελτιωμένη είναι η συμπεριφορά σου. Εφόσον δεν έχεις πράξει σύμφωνα με τις απαιτήσεις Μου, δεν θα μπορέσεις ποτέ να κερδίσεις τον έπαινό Μου. Ξεγράψτε όλες αυτές τις ιδέες και τους

υπολογισμούς σας όσο πιο νωρίς γίνεται, και αρχίστε να αντιμετωπίζετε τις απαιτήσεις Μου με σοβαρότητα. Διαφορετικά, θα κάνω στάχτη όλους τους ανθρώπους, προκειμένου να βάλω ένα τέλος στο έργο Μου. Στην χειρότερη περίπτωση, θα μετατρέψω τα δικά Μου χρόνια έργου και πόνου σε ένα τίποτα, γιατί δεν μπορώ να φέρω τους εχθρούς Μου και τους ανθρώπους που αναδίδουν την μπόχα του κακού, κατά το παράδειγμα του Σατανά, στη βασιλεία Μου, στην επόμενη εποχή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

653. Τώρα είναι η στιγμή που το Πνεύμα Μου εργάζεται πάνω σε σπουδαία πράγματα και η στιγμή που ξεκινώ το έργο Μου ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών. Ακόμη περισσότερο, είναι η στιγμή που ταξινομώ όλα τα δημιουργημένα όντα, βάζοντας το καθένα στην αντίστοιχη κατηγορία, έτσι ώστε το έργο Μου να μπορεί να προχωρήσει πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά. Έτσι, αυτό που σας ζητώ εξακολουθεί να είναι να προσφέρεις ολόκληρη την ύπαρξή σου για όλο το έργο Μου και, επιπλέον, να διακρίνεις και να διασφαλίζεις όλο το έργο που έχω επιτελέσει σε εσένα και να βάζεις όλη τη δύναμή σου στο έργο Μου, ώστε να μπορεί να γίνει πιο αποτελεσματικό. Αυτό πρέπει να κατανοήσεις εσύ. Πάψτε να έρχεστε σε διαμάχη μεταξύ σας, ψάχνοντας έναν τρόπο να γυρίσετε πίσω ή αναζητώντας ανέσεις της σάρκας που θα καθυστερήσουν το έργο Μου και θα χαλάσουν το θαυμάσιο μέλλον σου. Με αυτόν τον τρόπο, αντί να μπορέσεις να προστατευτείς, θα οδηγηθείς στην καταστροφή. Δεν θα ήταν ανόητο εκ μέρους σου; Αυτό που απολαμβάνεις άπληστα σήμερα είναι το ίδιο πράγμα που καταστρέφει το μέλλον σου, ενώ ο πόνος που υφίστασαι σήμερα είναι αυτό ακριβώς που σε προστατεύει. Εσύ πρέπει να γνωρίζεις ξεκάθαρα αυτά τα πράγματα, ώστε να αποφύγεις να πέσεις θύμα των πειρασμών από τους οποίους θα είναι δύσκολο ν' απαγκιστρωθείς, και να αποφύγεις να χαθείς στην πυκνή ομίχλη και να μην μπορείς να βρεις τον ήλιο. Όταν η πυκνή ομίχλη διαλυθεί, εσύ θα βρεθείς στην κρίση της μεγάλης ημέρας. Τότε πια, η μέρα Μου θα έχει προσεγγίσει την ανθρωπότητα. Πώς θα ξεφύγεις από την κρίση Μου; Πώς θα μπορέσεις να αντέξεις τον καύσωνα του ήλιου; Όταν αποδίδω τον πλούτο Μου στον άνθρωπο, δεν τον εκτιμά, αλλά, αντιθέτως, τον τοποθετεί στην άκρη, σε ένα μέρος όπου κανείς δεν θα τον παρατηρήσει. Όταν κατέρθει η μέρα Μου στον άνθρωπο, εκείνος δεν θα μπορεί πλέον να ανακαλύψει τον πλούτο Μου ούτε να βρει την πικρή αλήθεια που του είπα πολύ καιρό πριν.

Θα θρηνήσει και θα κλάψει, γιατί έχει χάσει τη λάμψη του φωτός και έχει πέσει στο σκοτάδι. Αυτό που βλέπετε σήμερα είναι μόνο το αιχμηρό σπαθί του στόματός Μου. Δεν είδατε τη ράβδο στο χέρι Μου ούτε τη φλόγα με την οποία καίω τον άνθρωπο, και αυτός είναι ο λόγος που εξακολουθείτε να είστε περιφρονητικοί και να συμπεριφέρεστε αλόγιστα κατά την παρουσία Μου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εξακολουθείτε να έρχεστε σε διένεξη μαζί Μου μέσα στον οίκο Μου, αμφισβητώντας με την ανθρώπινη γλώσσα αυτά για τα οποία μίλησα με το στόμα Μου. Ο άνθρωπος δεν Με σέβεται, και αν και εξακολουθεί να βρίσκεται σε εχθρότητα μαζί Μου μέχρι σήμερα, ακόμα δεν έχει κανένα σεβασμό. Έχετε τη γλώσσα και τα δόντια των αδίκων στο στόμα σας. Τα λόγια και οι πράξεις σας είναι σαν αυτά του φιδιού που παρέσυρε την Εύα στην αμαρτία. Απαιτείτε ο ένας από τον άλλο οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος και αγωνίζεστε μπροστά Μου να αποκτήσετε θέση, φήμη και κέρδος για τον εαυτό σας, αλλά δεν ξέρετε ότι παρακολουθώ κρυφά τα λόγια και τις πράξεις σας. Πριν έρθετε καν μπροστά Μου, έχω μετρήσει τα ίδια τα βάθη της καρδιάς σας. Ο άνθρωπος πάντα θέλει να ξεφύγει από το χέρι Μου και να αποφύγει την παρατήρηση των ματιών Μου, αλλά ποτέ δεν απέφυγα τα λόγια ή τις πράξεις του. Αντίθετα, αφήνω σκόπιμα αυτά τα λόγια και τις πράξεις να εισέλθουν στα μάτια Μου, για να μπορώ να παιδεύσω την αδικία του ανθρώπου και να κρίνω την παρακοή του. Έτσι, τα λόγια και οι πράξεις του ανθρώπου, που είναι κρυφά, παραμένουν πάντα μπροστά στο βήμα της κρίσης Μου, και η κρίση Μου δεν άφησε ποτέ τον άνθρωπο, επειδή η παρακοή του είναι πολύ μεγάλη. Έργο Μου είναι η καύση και ο εξαγνισμός όλων των λόγων και των πράξεων του ανθρώπου που ειπώθηκαν και έγιναν παρουσία του Πνεύματός Μου. Με αυτόν τον τρόπο[β], όταν εγκαταλείψω τη γη, οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να είναι σε θέση να διατηρήσουν την πίστη τους σ' Εμένα και να Με υπηρετήσουν όπως Με υπηρετούν οι άγιοι υπηρέτες Μου στο έργο Μου, επιτρέποντας στο έργο Μου στη γη να συνεχιστεί μέχρι την ημέρα που θα ολοκληρωθεί.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο της διάδοσης του ευαγγελίου είναι επίσης το έργο της σωτηρίας του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

654. Στη γη, κάθε λογής κακά πνεύματα παραμονεύουν διαρκώς για να βρουν ένα μέρος να αναπαυτούν, και ψάχνουν αδιάκοπα για ανθρώπινα πτώματα προς βορά. Λαέ Μου! Πρέπει να παραμείνεις υπό τη φροντίδα και την προστασία Μου. Μην είσαι ποτέ έκλυτος! Μη συμπεριφέρεσαι ποτέ απερίσκεπτα! Θα πρέπει να προσφέρεις την αφοσίωσή σου στον

οίκο Μου, και μόνο με την αφοσίωση μπορείς να εξαπολύσεις αντεπίθεση ενάντια στα κόλπα του διαβόλου. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να συμπεριφερθείς όπως στο παρελθόν, κάνοντας άλλα μπροστά Μου κι άλλα πίσω από την πλάτη Μου· αν φέρεσαι έτσι, τότε είσαι ήδη πέραν κάθε λύτρωσης. Δεν έχω εκφράσει υπεραρκετά λόγια σαν κι αυτά; Ακριβώς επειδή η παλαιά φύση του ανθρώπου είναι αδιόρθωτη πρέπει να απευθύνω επανειλημμένες υπενθυμίσεις στους ανθρώπους. Μη βαριέστε! Όλα όσα λέω είναι για χάρη της εξασφάλισης της μοίρας σας! Αυτό που χρειάζεται ο Σατανάς είναι ακριβώς ένας φαύλος και ρυπαρός τόπος· όσο πιο πολύ απέχετε από τη λύτρωση και όσο πιο έκλυτοι είστε, αρνούμενοι να συγκρατηθείτε, τόσο περισσότερο τα ακάθαρτα αυτά πνεύματα θα επωφελούνται κάθε ευκαιρίας να διεισδύσουν μέσα σας. Αν έχετε φτάσει σε αυτό το σημείο, τότε η αφοσίωσή σας δεν θα είναι παρά ανούσια φλυαρία, χωρίς κανένα απολύτως έρεισμα στην πραγματικότητα, και τα ακάθαρτα πνεύματα θα καταβροχθίσουν την αποφασιστικότητά σας και θα τη μετατρέψουν σε ανυπακοή και σατανικές ραδιουργίες που θα χρησιμοποιηθούν για να διαταραχθεί το έργο Μου. Από εκείνο το σημείο, θα μπορούσα να σας πατάξω ανά πάσα στιγμή. Κανείς δεν κατανοεί τη σοβαρότητα αυτής της κατάστασης· όλοι οι άνθρωποι απλώς αγνοούν αυτά που ακούν, και δεν είναι ούτε στο ελάχιστο προσεκτικοί. Δεν θυμάμαι τι γινόταν στο παρελθόν· εξακολουθείς όντως να περιμένεις από Μένα να είμαι επιεικής απέναντί σου, «ξεχνώντας» για άλλη μια φορά;

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 10» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

655. Πολλοί θα προτιμούσαν να καταδικαστούν στην κόλαση από το να μιλήσουν και να πράξουν με ειλικρίνεια. Δεν προκαλεί απορία ότι έχω άλλη μεταχείριση φυλαγμένη για όσους είναι ανειλικρινείς. Φυσικά, κατανοώ πλήρως τη μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζετε προσπαθώντας να είστε ειλικρινείς. Είστε όλοι τρομερά έξυπνοι και επιδέξιοι στο να αξιολογείτε σύμφωνα με τα δικά σας μικροπρεπή μέτρα και σταθμά. Έτσι, το έργο Μου γίνεται ακόμη πιο εύκολο. Κι εφόσον ο καθένας από εσάς κρύβει τα μυστικά του στον κόρφο του, τότε, θα σας στείλω έναν-έναν στην καταστροφή για να «διαπαιδαγωγηθείτε» με φωτιά, ούτως ώστε μετά απ' αυτό να είστε απόλυτα αποφασισμένοι να πιστεύετε τα λόγια Μου. Τέλος, θα πάρω με τη βία από το στόμα σας τα λόγια «Ο Θεός είναι Θεός της πίστης», μετά θα χτυπάτε το στήθος σας και θα θρηνείτε λέγοντας «Δόλια είναι η καρδιά του ανθρώπου!» Ποια

θα είναι η ψυχική κατάστασή σας σ' αυτήν τη συγκυρία; Φαντάζομαι ότι δεν θα είστε τόσο παρασυρμένοι από την υπεροψία σας όσο είστε τώρα. Και, πολύ περισσότερο, δεν θα είστε τόσο «υπερβολικά βαθυστόχαστοι για να σας καταλάβουν» όσο είστε τώρα. Ορισμένοι συμπεριφέρονται με τυπικό και σωστό τρόπο και φαίνονται ιδιαίτερα «καλότροποι» στην παρουσία του Θεού, ωστόσο γίνονται περιφρονητικοί και χάνουν κάθε αυτοσυγκράτηση στην παρουσία του Πνεύματος. Θα λογαριάζατε έναν τέτοιον άνθρωπο στην τάξη των ειλικρινών; Αν είσαι υποκριτής και επιδέξιος στην κοινωνικοποίηση, τότε Εγώ λέω ότι είσαι σίγουρα άνθρωπος που παίζει με τον Θεό. Αν τα λόγια σου είναι γεμάτα δικαιολογίες και αιτιολογίες χωρίς αξία, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος εντελώς απρόθυμος να κάνει την αλήθεια πράξη. Αν έχεις πολλές εκμυστηρεύσεις που είσαι απρόθυμος να μοιραστείς και αν είσαι εντελώς απρόθυμος να αποκαλύψεις τα μυστικά σου —δηλαδή, τις δυσκολίες σου— μπροστά σε άλλους, ώστε να αναζητήσεις την οδό του φωτός, τότε Εγώ λέω ότι είσαι άνθρωπος που δεν θα λάβει εύκολα σωτηρία και δεν θα αναδυθεί εύκολα απ' το σκοτάδι. [...] Το πώς θα εξελιχθεί η μοίρα κάποιου στο τέλος, εξαρτάται από το αν έχει μία ειλικρινή και κόκκινη σαν το αίμα καρδιά, και αν έχει αγνή ψυχή. Αν είσαι πολύ ανέντιμος, αν είσαι κάποιος με κακόβουλη καρδιά και κάποιος με ακάθαρτη ψυχή, τότε είναι βέβαιο ότι θα καταλήξεις στο μέρος όπου τιμωρείται ο άνθρωπος, όπως είναι γραμμένο στο αρχείο της μοίρας σου. Αν ισχυρίζεσαι ότι είσαι πολύ έντιμος, αλλά ποτέ δεν καταφέρνεις να πράττεις ανάλογα με την αλήθεια ή να λες έναν λόγο αλήθειας, τότε περιμένεις ακόμη από τον Θεό να σε ανταμείψει; Ελπίζεις ακόμη ο Θεός να σε θεωρεί την κόρη των οφθαλμών Του; Δεν είναι παράλογος αυτός ο τρόπος σκέψης; Εξαπατάς τον Θεό στο καθετί, οπότε πώς μπορεί ο οίκος του Θεού να στεγάσει κάποιον σαν κι εσένα, του οποίου τα χέρια είναι ακάθαρτα;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

656. Τώρα, το κατά πόσο αποτελεσματική ήταν ή όχι η επιδίωξή σας υπολογίζεται από τα όσα κατέχετε επί του παρόντος. Αυτό χρησιμοποιείται για να προσδιοριστεί η κατάληξή σας· με άλλα λόγια, η κατάληξή σας αποκαλύπτεται από τις θυσίες και τα πράγματα που έχετε κάνει. Η κατάληξή σας θα φανερωθεί από την επιδίωξή σας, από την πίστη σας και από τα όσα έχετε κάνει. Μεταξύ όλων σας, υπάρχουν πολλοί που είναι ήδη πέραν πάσης σωτηρίας, καθότι σήμερα είναι η μέρα της αποκάλυψης των καταλήξεων των ανθρώπων, κι Εγώ δεν θα τελώ υπό σύγχυση στο έργο Μου· δεν θα οδηγήσω στην επόμενη εποχή εκείνους που είναι

πέραν πάσης σωτηρίας. Θα έρθει ο καιρός που θα τελειώσει το έργο Μου. Δεν θα εργαστώ σε εκείνα τα σιχαμερά, άψυχα πτώματα, τα οποία είναι τελείως αδύνατον να σωθούν· τώρα διανύουμε τις έσχατες ημέρες της σωτηρίας του ανθρώπου, κι Εγώ δεν θα κάνω ανώφελο έργο. Μην καταφέρεσαι εναντίον του Ουρανού και της γης —το τέλος του κόσμου πλησιάζει. Είναι αναπόφευκτο. Τα πράγματα έχουν φτάσει σ' αυτό το σημείο και δεν υπάρχει τίποτα που μπορείς να κάνεις εσύ, ως ανθρώπινο ον, προκειμένου να τα σταματήσεις· δεν μπορείς να αλλάξεις τα πράγματα όπως επιθυμείς. Χθες δεν πλήρωσες κάποιο τίμημα για την επιδίωξη της αλήθειας και δεν υπήρξες αφοσιωμένος· σήμερα, που έχει έρθει η ώρα, είσαι πέραν σωτηρίας· και αύριο, θα εξοντωθείς και δεν θα υπάρχει κανένα περιθώριο σωτηρίας για σένα. Παρόλο που η καρδιά Μου είναι πράα κι Εγώ καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια για να σε σώσω, αν δεν αγωνιστείς εσύ ο ίδιος για λογαριασμό σου και δεν σκέφτεσαι από μόνος σου, τότε τι σχέση έχει αυτό με Εμένα; Εκείνοι που σκέφτονται μόνο τη σάρκα τους και απολαμβάνουν τις ανέσεις, εκείνοι που δίνουν την εντύπωση πως πιστεύουν, αλλά δεν πιστεύουν στ' αλήθεια, εκείνοι που εμπλέκονται σε κακή ιατρική και μαγεία, εκείνοι που είναι έκφυλοι, κουρελήδες και ρακένδυτοι, εκείνοι που κλέβουν τις θυσίες για τον Ιεχωβά και τα υπάρχοντά Του, εκείνοι που αγαπούν τη δωροδοκία, εκείνοι που ονειρεύονται παθητικά να ανέλθουν στον ουρανό, εκείνοι που είναι αλαζονικοί και επηρμένοι, που πασχίζουν μόνο για προσωπική φήμη και πλούτη, εκείνοι που διαδίδουν απρέπειες, εκείνοι που βλασφημούν τον ίδιο τον Θεό, εκείνοι που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να επικρίνουν και να συκοφαντούν τον ίδιο τον Θεό, εκείνοι που σχηματίζουν κλίκες και επιζητούν την ανεξαρτησία, εκείνοι που εξυψώνουν τους εαυτούς τους πάνω από τον Θεό, εκείνοι οι επιπόλαιοι άντρες και γυναίκες, νεαρής, μέσης και μεγαλύτερης ηλικίας, που είναι δέσμιοι της ανηθικότητας, εκείνοι οι άντρες και οι γυναίκες που απολαμβάνουν προσωπική φήμη και πλούτη και επιδιώκουν το προσωπικό κύρος ανάμεσα σε άλλους, εκείνοι οι αμετανόητοι άνθρωποι που είναι παγιδευμένοι στην αμαρτία —δεν είναι όλοι τους πέραν πάσης σωτηρίας; Η ανηθικότητα, η αμαρτία, η κακή ιατρική, η μαγεία, η βωμολοχία και οι απρέπειες είναι όλα ανεξέλεγκτα στις τάξεις σας, ενώ ποδοπατάτε την αλήθεια και τα λόγια της ζωής, και βεβηλώνετε την ιερή γλώσσα. Εσείς, οι Εθνικοί, πρησμένοι από τη βρομιά και την ανυπακοή! Ποια θα είναι η τελική κατάληξή σας; Μα πώς είναι δυνατόν εκείνοι που αγαπούν τη σάρκα, που διαπράττουν μαγεία της σάρκας και είναι παγιδευμένοι μέσα στην έκφυλη αμαρτία να έχουν το θράσος να συνεχίζουν να ζουν! Δεν γνωρίζεις ότι οι άνθρωποι σαν κι εσάς είναι σκουλήκια πέραν

σωτηρίας; Τι σας δίνει το δικαίωμα να απαιτείτε το ένα και το άλλο; Μέχρι σήμερα, δεν έχει υπάρξει η παραμικρή αλλαγή σ' εκείνους που δεν αγαπούν την αλήθεια κι αγαπούν μόνο τη σάρκα. Πώς είναι δυνατόν να σωθούν αυτοί οι άνθρωποι; Εκείνοι που δεν αγαπούν την οδό της ζωής, που δεν εξυμνούν τον Θεό και δεν γίνονται μάρτυρες για Εκείνον, που μηχανορραφούν για χάρη του κύρους τους, που εκθειάζουν τους εαυτούς τους, δεν εξακολουθούν να είναι ίδιοι, ακόμη και σήμερα; Τι αξία έχει η σωτηρία τους; Το αν μπορείς να σωθείς δεν εξαρτάται από το πόση αρχαιότητα έχεις ή από το πόσα χρόνια εργάζεσαι, πόσο μάλλον δε, από το πόσα διαπιστευτήρια έχεις συγκεντρώσει. Αντίθετα, εξαρτάται από το αν έχει αποδώσει καρπούς η επιδίωξή σου. Οφείλεις να γνωρίζεις ότι εκείνοι που σώζονται είναι τα «δέντρα» που αποδίδουν καρπούς, όχι τα δέντρα που έχουν μεν πλούσιο φύλλωμα και άφθονα άνθη, αλλά δεν αποδίδουν καρπούς. Ακόμα κι αν έχεις περάσει πολλά χρόνια περιπλανώμενος στους δρόμους, τι σημασία έχει; Πού είναι η μαρτυρία σου; Ο σεβασμός σου για τον Θεό είναι πολύ μικρότερος από την αγάπη που νιώθεις για τον εαυτό σου και από τις λάγνες επιθυμίες σου —δεν είναι έκφυλος ένας τέτοιος άνθρωπος; Πώς θα μπορούσε να αποτελέσει δείγμα και πρότυπο για σωτηρία; Η φύση σου είναι αδιόρθωτη, εσύ είσαι εξαιρετικά ανυπότακτος και πέραν πάσης σωτηρίας! Δεν θα εξοντωθούν αυτού του είδους οι άνθρωποι; Η ώρα που θα τελειώσει το έργο Μου δεν θα είναι η ώρα της έλευσης της έσχατης ημέρας σου; Έχω κάνει τόσο πολύ έργο και σας έχω πει τόσο πολλά λόγια —πόσα από αυτά έχετε εμπεδώσει πραγματικά; Σε πόσα από αυτά έχετε υπακούσει ποτέ; Όταν τελειώσει το έργο Μου, θα έρθει ο καιρός που θα σταματήσεις να Μου εναντιώνεσαι και να Μου αντιτάσσεσαι. Ενόσω εργάζομαι, εσείς ενεργείτε συνεχώς εναντίον Μου· δεν συμμορφώνεστε ποτέ με τα λόγια Μου. Εγώ κάνω το έργο Μου κι εσύ κάνεις το δικό σου «έργο», οικοδομώντας το δικό σου μικρό βασίλειο. Δεν είστε τίποτε άλλο παρά μια αγέλη αλεπούδων και σκύλων, που κάνει τα πάντα εναντίον Μου! Προσπαθείτε μονίμως να φέρετε στην αγκάλη σας εκείνους που σας προσφέρουν την αμέριστη αγάπη τους —πού είναι ο σεβασμός σας; Ό,τι κάνετε είναι δόλιο! Δεν δείχνετε καμία υπακοή και κανένα σεβασμό, και ό,τι κάνετε είναι δόλιο και βλάσφημο! Είναι δυνατόν να σωθούν τέτοιου είδους άνθρωποι; Οι σεξουαλικά ανήθικοι και λάγνοι άντρες θέλουν πάντοτε να προσελκύουν εκείνες τις προκλητικές πόρνες προς δική τους ευχαρίστηση. Σε καμία περίπτωση δεν θα σώσω τέτοιου είδους σεξουαλικά ανήθικους δαίμονες. Σιχαμένοι δαίμονες, σας μισώ, και η λαγνεία και η προκλητικότητά σας θα σας ρίξουν στην κόλαση. Τι έχετε να πείτε προς υπεράσπισή σας; Εσείς, οι σιχαμεροί

δαίμονες και τα μοχθηρά πνεύματα, είστε τόσο απεχθείς! Είστε αηδιαστικοί! Πώς θα μπορούσαν να σωθούν τέτοια αποβράσματα; Είναι ακόμα δυνατόν να σωθούν εκείνοι που είναι δέσμιοι της αμαρτίας; Σήμερα, αυτή η αλήθεια, αυτή η οδός και αυτή η ζωή δεν σας ελκύουν· αντιθέτως, εσείς ελκύεστε από την αμαρτία, το χρήμα, το κύρος, τη φήμη και το κέρδος, τις απολαύσεις της σάρκας, την ομορφιά των αντρών και τα κάλλη των γυναικών. Με τι προσόντα θα εισέλθετε στη βασιλεία Μου; Η εικόνα σας είναι σπουδαιότερη ακόμη κι από εκείνη του Θεού, το κύρος σας είναι ανώτερο ακόμη κι από του Θεού, για να μην αναφερθώ στην αίγλη σας ανάμεσα στους ανθρώπους —έχετε γίνει ένα είδωλο που λατρεύουν οι υπόλοιποι. Δεν έχεις γίνει ο αρχάγγελος; Όταν αποκαλυφθεί η κατάληξη των ανθρώπων, το οποίο θα σημαίνει πως το έργο της σωτηρίας πλησιάζει στο τέλος του, πολλοί ανάμεσά σας θα είστε πτώματα πέραν πάσης σωτηρίας και θα πρέπει να εξοντωθείτε. Κατά τη διάρκεια του έργου της σωτηρίας, Εγώ είμαι ευγενικός και καλός με όλους τους ανθρώπους. Όταν ολοκληρωθεί το έργο, θα αποκαλυφθεί η κατάληξη που θα έχει ο κάθε διαφορετικός τύπος ανθρώπων, και τότε δεν θα είμαι πλέον ευγενικός και καλός, διότι θα έχει αποκαλυφθεί η κατάληξη των ανθρώπων, ο καθένας θα έχει ταξινομηθεί σύμφωνα με το είδος του και θα είναι πλέον ανώφελο να συνεχιστεί το έργο της σωτηρίας, καθότι θα έχει παρέλθει η εποχή της σωτηρίας και, από τη στιγμή που θα παρέλθει, δεν θα επιστρέψει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Άσκηση (7)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

657. Σας έχω προειδοποιήσει πολλές φορές και σας έχω παραδώσει πολλές αλήθειες προκειμένου να σας κατακτήσω. Σήμερα, αισθάνεστε πιο εμπλουτισμένοι απ᾽ όσο στο παρελθόν, κατανοείτε πολλές αρχές γύρω από τον τρόπο ύπαρξης ενός ατόμου και κατέχετε τόση πολλή από την κοινή λογική που τα πιστά άτομα πρέπει να έχουν. Αυτό είναι που έχετε κερδίσει στη διάρκεια πολλών ετών τώρα. Δεν αρνούμαι τα επιτεύγματά σας, αλλά πρέπει να ομολογήσω ειλικρινά ότι επίσης δεν αρνούμαι τις πολυάριθμες φορές που Με παρακούσατε και επαναστατήσατε εναντίον Μου όλα αυτά τα χρόνια, γιατί δεν υπάρχει ούτε ένας άγιος ανάμεσά σας, είστε χωρίς εξαίρεση άτομα διεφθαρμένα από τον Σατανά κι εχθροί του Χριστού. Οι παραβάσεις σας και οι φορές που Με παρακούσατε μέχρι σήμερα είναι αμέτρητες, συνεπώς, δεν είναι παράξενο που πάντα επαναλαμβάνομαι μπροστά σας. Δεν θέλω να συνυπάρξω μαζί σας με αυτόν τον τρόπο, αλλά για χάρη του μέλλοντός σας, για χάρη του προορισμού σας, θα επαναλάβω εδώ, για ακόμα μία φορά, ό,τι έχω πει. Ελπίζω ότι θα Με

ικανοποιήσετε και, περισσότερο, ελπίζω ότι θα είστε σε θέση να πιστέψετε κάθε λέξη που λέω και, ακόμη περισσότερο, ότι θα συνάγετε τις σοβαρές συνέπειες των λόγων Μου. Να μην αμφιβάλλετε για όσα λέω ή, χειρότερα, να μη χρησιμοποιείτε τα λόγια Μου όπως επιθυμείτε και να μην τα πετάτε κατά βούληση, κάτι το οποίο βρίσκω ανυπόφορο. Να μην κρίνετε τα λόγια Μου, πόσο μάλλον να τα λαμβάνετε ελαφρά τη καρδία ή να λέτε ότι πάντα σας βάζω σε πειρασμό ή, ακόμη χειρότερα, ότι όσα σας έχω πει στερούνται ακρίβειας. Αυτές τις ενέργειες τις βρίσκω ανυπόφορες. Επειδή αντιμετωπίζετε Εμένα και τα όσα λέω με τέτοια καχυποψία, δίχως να λαμβάνετε ποτέ υπόψη σας τα λόγια Μου και αγνοώντας Με, λέω στον καθένα από εσάς με κάθε σοβαρότητα: Μη συνδέετε όσα λέω με τη φιλοσοφία, μην τα βάζετε στο ίδιο τσουβάλι με τα ψέματα των τσαρλατάνων και, ακόμη περισσότερο, μην αντιδράτε στα λόγια Μου με περιφρόνηση. Ίσως κανείς στο μέλλον δεν θα είναι σε θέση να σας πει όλα όσα σας λέω ή να σας μιλήσει τόσο φιλάνθρωπα, πόσο μάλλον να σας οδηγήσει μέσα από αυτά τα σημεία τόσο υπομονετικά. Οι ημέρες που θα έρθουν θα περάσουν αναπολώντας τις καλές στιγμές ή κλαίγοντας γοερά ή βογκώντας από πόνο ή περνώντας σκοτεινές νύχτες χωρίς ίχνος αλήθειας ή ζωής στη διάθεσή σας, ή απλώς περιμένοντας απέλπιδα ή μέσα σε πικρή μετάνοια ότι είστε πέρα της λογικής... Αυτές οι εναλλακτικές πιθανότητες είναι στην ουσία αναπόδραστες για οποιονδήποτε από εσάς. Διότι κανένας από εσάς δεν καταλαμβάνει μια θέση πάνω στην οποία να λατρεύει πραγματικά τον Θεό. Βυθίζεστε σε έναν κόσμο ασελγείας και κακού, αναμειγνύετε μέσα στα πιστεύω σας, στο πνεύμα, στην ψυχή και στο σώμα σας, τόσα πολλά πράγματα που δεν έχουν τίποτα να κάνουν με τη ζωή και την αλήθεια, τα οποία στην ουσία είναι ενάντιά τους. Συνεπώς, αυτό που ελπίζω για εσάς είναι ότι μπορείτε να έρθετε στον δρόμο του φωτός. Η μόνη ελπίδα Μου είναι να μπορέσετε να καταστείτε ικανοί να ενδιαφερθείτε για τον εαυτό σας, να φροντίσετε τον εαυτό σας, και να μη δίνετε τόσο μεγάλη έμφαση στον προορισμό σας ενώ βλέπετε τη συμπεριφορά και τις παραβάσεις σας με αδιαφορία.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

658. Όσο περισσότερες είναι οι παραβάσεις σου, τόσο λιγότερες είναι οι πιθανότητες να κερδίσεις έναν καλό προορισμό. Αντιθέτως, όσο λιγότερες είναι παραβάσεις σου, τόσο περισσότερες είναι οι πιθανότητες να δεχθείς έπαινο από τον Θεό. Αν οι παραβάσεις σου

αυξηθούν στο σημείο που Μου είναι αδύνατο να σε συγχωρέσω, τότε θα έχεις χαραμίσει τελειωτικά τις ευκαιρίες σου να συγχωρεθείς. Σε αυτήν την περίπτωση, ο προορισμός σου δεν θα είναι πάνω αλλά κάτω. Αν δεν Με πιστεύεις, τότε γίνε τολμηρός και κάνε λάθος, και τότε δες τι σε περιμένει. Αν είσαι ένα ειλικρινές άτομο που κάνει πράξη την αλήθεια, τότε σίγουρα έχεις μια ευκαιρία να συγχωρεθούν οι παραβάσεις σου, και οι φορές που Με παρακούς θα μειώνονται διαρκώς. Αν είσαι ένα άτομο που είναι απρόθυμο να κάνει πράξη την αλήθεια, τότε οι παραβάσεις σου ενώπιον του Θεού σίγουρα ολοένα θα αυξάνονται, οι φορές που Με παρακούς ολοένα θα πληθαίνουν, μέχρι να φτάσεις στο όριο, το οποίο θα είναι η στιγμή της ολοσχερούς καταστροφής σου και αυτή θα είναι η στιγμή που θα διαλυθούν τα ευχάριστα όνειρά σου για λήψη ευλογίας. Να μη θεωρείς τις παραβάσεις σου ως λάθη ενός ανώριμου ή ανόητου ανθρώπου, να μη χρησιμοποιείς τη δικαιολογία ότι δεν έκανες πράξη την αλήθεια γιατί το μικρό ανάστημά σου την καθιστούσε αδύνατη να γίνει πράξη και, ακόμη περισσότερο, να μη θεωρείς απλώς τις παραβάσεις που διέπραξες ως πράξεις κάποιου που δεν ήξερε καλύτερα. Αν είσαι καλός στο να συγχωρείς τον εαυτό σου και καλός στο να αντιμετωπίζεις τον εαυτό σου με γενναιοδωρία, τότε λέω πως είσαι ένας δειλός που ποτέ δεν θα κερδίσει την αλήθεια, και οι παραβάσεις σου ποτέ δεν θα πάψουν να σε στοιχειώνουν, δεν θα σε αφήσουν να εκπληρώσεις ποτέ τις απαιτήσεις της αληθείας και θα σε καθιστούν πάντα έναν πιστό σύντροφο του Σατανά. Αλλά, ακόμη και έτσι, η συμβουλή Μου παραμένει: Να μη δίνεις σημασία μόνο στον προορισμό σου και αγνοείς τις κρυφές παραβάσεις σου. Να λαμβάνεις σοβαρά υπόψη τις παραβάσεις σου και να μην αγνοείς όλες τις παραβάσεις σου επειδή νοιάζεσαι για τον προορισμό σου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι παραβάσεις θα οδηγήσουν τον άνθρωπο στην κόλαση» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

659. Αν και μέρος της ουσίας του Θεού είναι η αγάπη, και Εκείνος εκτείνει έλεος απέναντι σε όλους, οι άνθρωποι παραβλέπουν και λησμονούν το σημείο ότι η ουσία Του είναι επίσης αξιοπρέπεια. Το ότι διαθέτει αγάπη, δε σημαίνει ότι οι άνθρωποι μπορούν να Τον υβρίζουν ελεύθερα και ότι δεν έχει καθόλου αισθήματα ή αντιδράσεις. Το ότι διαθέτει έλεος, δε σημαίνει ότι δεν έχει καθόλου αρχές ως προς τη μεταχείριση των ανθρώπων. Ο Θεός ζει· υπάρχει πραγματικά. Δεν είναι κάποια φανταστική μαριονέτα ή κάτι άλλο. Δεδομένου ότι υπάρχει, πρέπει πάντα να ακούμε προσεκτικά τη φωνή της καρδιάς Του, να δίνουμε προσοχή

στη στάση Του, και να κατανοούμε τα αισθήματά Του. Δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τις φαντασιώσεις των ανθρώπων για να ορίσουμε τον Θεό, και δεν πρέπει να επιβάλλουμε τις σκέψεις και τις επιθυμίες των ανθρώπων πάνω Του, κάνοντάς Τον να χρησιμοποιεί το ύφος και τη σκέψη του ανθρώπου στη μεταχείριση της ανθρωπότητας. Αν πράττεις τούτο, τότε οργίζεις τον Θεό, προκαλείς την οργή Του και αμφισβητείς την αξιοπρέπειά Του! Έτσι, αφού κατανοήσατε τη σοβαρότητα αυτού του ζητήματος, παροτρύνω τον καθέναν από εσάς να είναι προσεκτικός και συνετός στις πράξεις του. Να είστε προσεκτικοί και συνετοί όταν μιλάτε. Και όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεστε στον Θεό, όσο πιο προσεκτικοί και συνετοί είστε, τόσο το καλύτερο! Όταν δεν κατανοείς τη στάση του Θεού, μη μιλάς απρόσεκτα, μην πράττεις απρόσεκτα, ούτε να κολλάς αβασάνιστα ετικέτες. Ακόμη περισσότερο, μην καταλήγετε σε αυθαίρετα συμπεράσματα. Αντ' αυτού, πρέπει να περιμένεις και να αναζητάς· και αυτό επίσης αποτελεί μια εκδήλωση του σεβασμού προς τον Θεό και της αποφυγής του κακού. Πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν μπορείς να το επιτύχεις αυτό και, πάνω από οτιδήποτε άλλο, αν μπορείς να κατέχεις τη συγκεκριμένη στάση, τότε ο Θεός δεν πρόκειται να σε κατηγορήσει για την ανοησία, την άγνοια και την έλλειψη κατανόησης που έχεις όσον αφορά τους λόγους που υπάρχουν πίσω από διάφορα πράγματα. Αντ' αυτού, χάρη στον φόβο σου μήπως υβρίσεις τον Θεό, στον σεβασμό σου προς τις προθέσεις Του και στην προθυμία σου να υπακούς σε Αυτόν, ο Θεός θα σε θυμάται, θα σε καθοδηγεί και θα σε διαφωτίζει, ή θα ανεχτεί την ανωριμότητα και την άγνοιά σου. Αντιστρόφως, αν η στάση σου απέναντί Του είναι ασεβής —αν κρίνεις αυθαίρετα τον Θεό, και, εξίσου αυθαίρετα, εικάζεις και καθορίζεις τις ιδέες Του— ο Θεός θα σε καταδικάσει, θα σε πειθαρχήσει, θα φτάσει ακόμη και να σε τιμωρήσει· ή θα σου δώσει κάποιο άγγελμα. Ίσως το άγγελμα αυτό να σχετίζεται με το αποτέλεσμά σου. Γι' αυτό, θέλω και πάλι να τονίσω το εξής: Θα πρέπει να είστε προσεκτικοί και συνετοί σε ό,τι προέρχεται από τον Θεό. Μη μιλάς απρόσεκτα, και μην πράττεις απρόσεκτα. Πριν πεις οτιδήποτε, πρέπει να σκέφτεσαι: Μήπως, πράττοντας έτσι προκαλέσω τον θυμό του Θεού; Η πράξη αυτή ενέχει σεβασμό προς τον Θεό; Ακόμη και για απλά ζητήματα, θα πρέπει πάντα να προσπαθείς να απαντάς σε αυτά τα ερωτήματα, να τα εξετάζεις πραγματικά. Αν στ' αλήθεια μπορείς να ασκείσαι σύμφωνα με αυτές τις αρχές σε κάθε πτυχή, στο καθετί, ανά πάσα στιγμή, και να υιοθετείς μια τέτοια στάση ιδίως όταν δεν κατανοείς κάτι, τότε ο Θεός πάντα θα σε καθοδηγεί και θα σου προσφέρει ένα μονοπάτι για να ακολουθήσεις. Ανεξάρτητα από το τι δείχνουν οι άνθρωποι, ο Θεός τα βλέπει όλα σαφώς,

καθαρά, και θα σου χορηγήσει μια ακριβή και ταιριαστή αξιολόγηση αυτών των εικόνων. Αφού θα έχεις βιώσει την τελική δοκιμασία, ο Θεός θα πάρει το σύνολο της συμπεριφοράς σου, αθροίζοντάς το απολύτως, προκειμένου να καθορίσει το αποτέλεσμά σου. Το αποτέλεσμα αυτό θα πείσει άπαντες, πέρα από κάθε αμφιβολία. Εκείνο που θέλω να σας πω είναι ότι κάθε πράξη, κάθε ενέργεια και κάθε σας σκέψη θα αποφασίσουν τη μοίρα σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

660. Αναφορικά με το πώς οι άνθρωποι αναζητούν και πώς οι άνθρωποι προσεγγίζουν τον Θεό, η στάση των ανθρώπων είναι μείζονος σημασίας. Μην παραμελείς τον Θεό, λες και είναι ένα μάτσο κενός αέρας που τριγυρνά στο πίσω μέρος του μυαλού σου. Πάντα να σκέφτεσαι ότι ο Θεός της πίστης σου είναι ζωντανός Θεός, πραγματικός Θεός. Δεν κάθεται ψηλά, στον τρίτο ουρανό, χωρίς να κάνει τίποτα. Αντίθετα, ψάχνει συνεχώς τις καρδιές όλων, παρακολουθώντας τι κάνεις, ως και την πιο μικρή λέξη και την πιο μικρή πράξη σου, παρακολουθώντας πώς συμπεριφέρεσαι και ποια είναι η στάση σου απέναντί Του. Είτε είσαι πρόθυμος να δώσεις τον εαυτό σου στον Θεό είτε όχι, όλη σου η συμπεριφορά και οι εσώτερες σκέψεις και ιδέες σου είναι ενώπιον του Θεού, και παρακολουθούνται από Εκείνον. Η άποψη του Θεού για εσένα, καθώς και η στάση Του απέναντί σου αλλάζουν διαρκώς, ανάλογα με τη συμπεριφορά, τις πράξεις, αλλά και ανάλογα με τη στάση σου απέναντί Του. Θα ήθελα να προσφέρω μερικές συμβουλές σε κάποιους ανθρώπους: Μη βάζετε τον εαυτό σας σαν βρέφη στα χέρια του Θεού, λες και Εκείνος έπρεπε να σε υπεραγαπά, λες και δεν θα μπορούσε ποτέ να σε αφήσει και λες και η στάση Του απέναντί σου είναι σταθερή και δεν θα μπορούσε ποτέ να αλλάξει, και σας συμβουλεύω να πάψετε να ονειρεύεστε! Ο Θεός είναι δίκαιος ως προς τη μεταχείρισή Του για κάθε άνθρωπο. Προσεγγίζει το έργο της κατάκτησης και σωτηρίας της ανθρωπότητας με σοβαρότητα. Τούτη είναι η διαχείρισή Του. Αντιμετωπίζει το κάθε άτομο σοβαρά, όχι σαν κατοικίδιο με το οποίο παίζει. Η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο δεν είναι περιποιητική ούτε τυφλή· το έλεος και η ανεκτικότητά Του απέναντι στην ανθρωπότητα δεν είναι επιεική ούτε απρόσεκτα. Αντιθέτως, η αγάπη του Θεού για το ανθρώπινο γένος σημαίνει αγάπη, ευσπλαχνία και σεβασμός για τη ζωή· το έλεος και η ανεκτικότητά Του εκφράζουν τις προσδοκίες Του για τον άνθρωπο· το έλεός και η ανεκτικότητά Του είναι αυτά που χρειάζεται η ανθρωπότητα για να επιβιώσει. Ο Θεός είναι ζωντανός, και ο Θεός πράγματι

υπάρχει· η στάση Του απέναντι στην ανθρωπότητα έχει αρχές, δεν είναι καθόλου δογματικός κανόνας, και μπορεί να μεταβληθεί. Το θέλημά Του για το ανθρώπινο γένος σταδιακά αλλάζει και μετασχηματίζεται ανάλογα με τον χρόνο, την περίσταση και τη στάση του κάθε ανθρώπου. Επομένως, θα πρέπει να γνωρίζεις, με απόλυτη σαφήνεια, μέσα στην καρδιά σου ότι η ουσία του Θεού είναι αμετάβλητη και ότι η διάθεσή Του θα εκφραστεί σε διαφορετικούς χρόνους και διαφορετικά πλαίσια. Εσύ μπορεί να μην πιστεύεις ότι πρόκειται για σοβαρό ζήτημα, και χρησιμοποιείς τις προσωπικές σου αντιλήψεις για να φανταστείς πώς πρέπει να πράττει ο Θεός. Αλλά υπάρχουν στιγμές που ισχύει το απόλυτο αντίθετο της άποψής σου και, χρησιμοποιώντας τις προσωπικές σου αντιλήψεις για να προσπαθήσεις να κρίνεις τον Θεό, Τον έχεις κιόλας οργίσει. Τούτο συμβαίνει, επειδή ο Θεός δεν λειτουργεί όπως εσύ νομίζεις, και ο Θεός δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει το ζήτημα όπως εσύ πιστεύεις ότι θα το αντιμετωπίσει. Και έτσι, σου υπενθυμίζω να είσαι προσεκτικός και συνετός όταν προσεγγίζεις το οτιδήποτε γύρω σου, και να μάθεις να ακολουθείς την αρχή του βαδίσματος στον δρόμο του Θεού στα πάντα —σεβόμενος τον Θεό και αποφεύγοντας το κακό. Πρέπει να αναπτύξεις μια σταθερή κατανόηση ως προς τα ζητήματα του θελήματος και της στάσης του Θεού· βρες διαφωτισμένους ανθρώπους για να σου το επικοινωνήσουν και αναζήτησε με ζέση. Μη θεωρείς τον Θεό της πίστης σου ως μαριονέτα —κρίνοντας αυθαίρετα, καταλήγοντας σε αυθαίρετα συμπεράσματα, μη συμπεριφερόμενος στον Θεό με τον σεβασμό που Του αξίζει. Κατά τη διαδικασία της σωτηρίας του Θεού, όταν Εκείνος καθορίζει το αποτέλεσμά σου, ανεξάρτητα από το αν σου χαρίσει έλεος ή ανεκτικότητα ή κρίση και παίδεμα, η στάση Του απέναντί σου δεν είναι παγιωμένη. Εξαρτάται από τη στάση σου απέναντι στον Θεό και την κατανόησή σου για Αυτόν. Μην επιτρέψεις σε μια περαστική πτυχή της γνώσης ή κατανόησής σου για τον Θεό, να Τον καθορίσει για πάντα. Μην πιστεύετε σε έναν νεκρό Θεό· πιστέψτε σε έναν ζωντανό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει το έργο Του» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

661. Επιθυμείτε βαθιά να βρείτε τη χαρά του Θεού, όμως είστε πολύ μακριά Του. Ποιο είναι το ζήτημα εδώ; Δέχεστε μόνο τα λόγια Του, αλλά όχι και τη αντιμετώπιση ή το κλάδεμά Του· ακόμα λιγότερο είστε σε θέση να αποδεχθείτε κάθε Του ρύθμιση, να έχετε απόλυτη πίστη σε Εκείνον. Τότε, ποιο είναι το ζήτημα εδώ; Σε τελική ανάλυση, η πίστη σας είναι ένα

άδειο κέλυφος αβγού, από το οποίο δεν θα μπορέσει ποτέ να βγει ένα κλωσσόπουλο. Διότι η πίστη σας δεν σας έφερε την αλήθεια, ούτε σας κέρδισε τη ζωή, αλλά, αντιθέτως, σας έφερε μια απατηλή αίσθηση συντήρησης και ελπίδας. Ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό είναι λόγω αυτής της ελπίδας και της αίσθησης υποστήριξης, παρά για την αλήθεια και τη ζωή. Ως εκ τούτου, μπορώ να πω ότι η πορεία της πίστης σας δεν είναι τίποτα άλλο παρά προσπάθεια να κερδίσετε την εύνοια του Θεού μέσω δουλικότητας και ξεδιαντροπιάς, και με κανέναν τρόπο δεν γίνεται να θεωρηθεί αληθινή πίστη. Πώς να γεννηθεί ένα κλωσσόπουλο από μια τέτοια πίστη; Με άλλα λόγια, τι καρπούς μπορεί να αποφέρει αυτός ο τρόπος πίστης; Ο σκοπός της πίστης σας στον Θεό είναι να Τον χρησιμοποιήσετε, προκειμένου να εκπληρώσει τους στόχους σας. Δεν είναι αυτό ένα ακόμη δείγμα της προσβολής που διαπράττετε έναντι της διάθεσης του Θεού; Πιστεύετε στην ύπαρξη του Θεού στους ουρανούς, αλλά αρνείστε την ύπαρξη του Θεού στη γη. Ωστόσο, δεν εγκρίνω τις απόψεις σας. Επιδοκιμάζω μόνο τους ανθρώπους που παραμένουν προσγειωμένοι και υπηρετούν τον Θεό στη γη, αλλά σε καμία περίπτωση αυτούς που ποτέ δεν αναγνώρισαν τον Χριστό που είναι στη γη. Δεν έχει σημασία πόσο πιστοί είναι τέτοιοι άνθρωποι στον Θεό των ουρανών, στο τέλος δεν θα ξεφύγουν από το χέρι Μου που τιμωρεί τους κακούς. Αυτοί οι άνθρωποι είναι το κακό· είναι οι κακοί που αντιτάσσονται στον Θεό και δεν έχουν ποτέ υπακούσει πρόθυμα τον Χριστό. Φυσικά, ο αριθμός τους περιλαμβάνει όλους αυτούς που δεν ξέρουν και, επιπλέον, δεν αναγνωρίζουν τον Χριστό. Πιστεύεις πως μπορείς να φέρεσαι όπως σου αρέσει στον Χριστό, αρκεί να είσαι πιστός στον Θεό που είναι στους ουρανούς; Λάθος! Η αμάθεια σου για τον Χριστό είναι αμάθεια για τον Θεό στους ουρανούς. Δεν έχει σημασία πόσο πιστός είσαι στον Θεό στους ουρανούς, είναι απλά κούφια λόγια και προσποίηση, διότι ο Θεός στη γη δεν παίζει μόνο κύριο ρόλο στο να λαμβάνει ο άνθρωπος την αλήθεια και μια πιο βαθιά γνώση, αλλά έχει ακόμα πιο βασικό ρόλο στην καταδίκη του ανθρώπου και, αργότερα, στην κατανόηση των δεδομένων για την τιμωρία των κακών. Κατάλαβες τα ευεργετικά και τα επιβλαβή αποτελέσματα τώρα; Τα βίωσες; Εύχομαι σύντομα να καταλάβετε αυτήν την αλήθεια: για να γνωρίζετε τον Θεό, πρέπει να γνωρίζετε όχι μόνο τον Θεό στους ουρανούς, αλλά είναι ακόμη σημαντικότερο να γνωρίζετε τον Θεό στη γη. Μην μπερδεύετε τις προτεραιότητες σας και μην επιτρέπετε στα δευτερεύοντα να αντικαθιστούν τα κύρια. Μόνο με αυτό τον τρόπο μπορείς να χτίσεις μια αληθινά καλή σχέση με τον Θεό, να έρθεις πιο κοντά Του και να φέρεις την καρδιά σου κοντύτερα σε Αυτόν. Εάν ήσουν πιστός για πολλά χρόνια και έχει καιρό που συνδέεσαι

μαζί Μου, όμως παραμένεις μακριά Μου, τότε πρέπει να πω πως έχεις συχνά προσβάλλει τη διάθεση του Θεού και το τέλος σου θα είναι πολύ δύσκολο να το υποθέσεις. Εάν, παρόλο που συνδέεσαι με Εμένα πολλά χρόνια, όχι μόνο δεν σε έχουν κάνει να έχεις ανθρωπιά και αλήθεια, αλλά, αντιθέτως, πονηροί τρόποι ρίζωσαν στη φύση σου και, όχι μόνο θρέφεις τις διπλές αυταπάτες μεγαλείου όπως πριν, αλλά έχουν πολλαπλασιαστεί και οι παρανοήσεις σου για Εμένα, έτσι που να Με αντιμετωπίζεις σαν έναν μικρό παρατρεχάμενο σου, τότε λέω πως η ασθένειά σου δεν είναι μόνο επιφανειακή, αλλά έχει εισχωρήσει στα κόκαλά σου. Το μόνο που απομένει είναι να περιμένεις να διευθετηθούν οι διαδικασίες για την κηδεία σου. Τότε, δε χρειάζεται να με εκλιπαρείς να γίνω ο Θεός σου, γιατί έχεις διαπράξει μια αμαρτία αντάξια θανάτου, μια ασυγχώρητη αμαρτία. Ακόμη κι αν σου έδειχνα έλεος, ο Θεός στους ουρανούς θα επέμενε να πάρει τη ζωή σου, γιατί η προσβολή σου έναντι της διάθεσης του Θεού δεν είναι ένα συνηθισμένο πρόβλημα, αλλά ένα πρόβλημα πολύ σοβαρής φύσεως. Όταν φτάσει ο καιρός, μη Με κατηγορήσεις για το ότι δεν ενημερώθηκες εκ των προτέρων. Όλα καταλήγουν στο εξής: όταν συσχετίζεσαι με τον Χριστό —τον Θεό στη γη— όπως με έναν συνηθισμένο άνθρωπο, δηλαδή όταν πιστεύεις ότι ο Θεός δεν είναι παρά ένας άνθρωπος, τότε είναι που θα αφανιστείς. Αυτή είναι η μοναδική Μου νουθεσία προς όλους σας.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πώς να γνωρίσετε τον Θεό στη γη» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

662. Κάθε άνθρωπος, καθώς πορεύεται ζώντας μια ζωή πίστης στον Θεό, έχει αντισταθεί και εξαπατήσει τον Θεό κάποιες στιγμές. Κάποια παραπτώματα δεν χρειάζεται να καταγραφούν ως ύβρις, αλλά κάποια είναι ασυγχώρητα. Γιατί υπάρχουν πολλές πράξεις που παραβαίνουν τα διοικητικά διατάγματα, δηλαδή, παραβαίνουν τη διάθεση του Θεού. Πολλοί που ανησυχούν για τη δική τους μοίρα ίσως ρωτήσουν ποιες είναι οι πράξεις αυτές. Πρέπει να γνωρίζετε ότι είστε αλαζόνες και υπερόπτες εκ φύσεως, και απρόθυμοι να υποταχθείτε στα γεγονότα. Για τον λόγο αυτό, θα σας πω μετά από λίγο, αφού έχετε αναλογιστεί το θέμα του εαυτού σας. Σας προτρέπω να κατανοήσετε καλύτερα το περιεχόμενο των διοικητικών διαταγμάτων και να κάνετε μια προσπάθεια να γνωρίσετε τη διάθεση του Θεού. Διαφορετικά, θα σας φανεί δύσκολο να κρατήσετε το στόμα σας κλειστό και να μην εκφέρετε απερίσκεπτα μεγαλόστομες κουβέντες, και άθελά σας θα προσβάλετε τη διάθεση του Θεού και θα πέσετε στο σκοτάδι, χάνοντας την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και το φως. Καθώς είστε ανήθικοι στις πράξεις σας, κάνοντας και λέγοντας κάτι που δεν πρέπει, θα λάβεις την τιμωρία που

αρμόζει. Πρέπει να γνωρίζεις ότι, παρόλο που είσαι ανήθικος σε λόγο και σε πράξη, ο Θεός είναι πολύ ηθικός και στα δύο. Η αιτία που λαμβάνεις τιμωρία είναι γιατί έχεις υβρίσει τον Θεό, όχι κάποιον άνθρωπο. Αν, στη ζωή σου, διαπράξεις πολλές φορές ύβρη ενάντια στη διάθεση του Θεού, τότε θα γίνεις σίγουρα παιδί της κόλασης. Στον άνθρωπο, ίσως φανεί ότι έχεις διαπράξει μόνο λίγες πράξεις που δεν είναι σύμφωνες με την αλήθεια, και τίποτα παραπάνω. Γνωρίζεις, ωστόσο, ότι στα μάτια του Θεού είσαι ήδη κάποιος για τον οποίο δεν υπάρχει πια προσφορά περί αμαρτίας; Γιατί έχεις παραβεί τα διοικητικά διατάγματα του Θεού παραπάνω από μία φορά και, επίσης, δεν έχεις δείξει κανένα σημάδι μετάνοιας, επομένως, δεν έχεις καμία επιλογή από το να πέσεις στην κόλαση, όπου ο Θεός τιμωρεί τον άνθρωπο. Ένας μικρός αριθμός ανθρώπων, ενώ ακολουθούσαν τον Θεό, διέπραξαν ορισμένες πράξεις που παραβίαζαν τις αρχές, αλλά αφού αντιμετωπίστηκαν και έλαβαν καθοδήγηση, ανακάλυψαν σταδιακά τη διαφθορά τους και από τότε εισήλθαν στη σωστή πορεία της πραγματικότητας και συνεχίζουν καλά εδραιωμένοι σήμερα. Τέτοιοι άνθρωποι είναι εκείνοι που θα παραμείνουν στο τέλος. Αλλά τους ειλικρινείς αναζητώ. Αν είσαι ειλικρινής άνθρωπος και άνθρωπος που πράττει ανάλογα με τις αρχές, τότε μπορείς να είσαι ο έμπιστος του Θεού. Αν στις πράξεις σου δεν προσβάλλεις τη διάθεση του Θεού και αναζητάς το θέλημα του Θεού και έχεις στην καρδιά σου φόβο Θεού, τότε η πίστη σου είναι σε υψηλό επίπεδο. Όποιος δεν έχει φόβο Θεού και δεν έχει καρδιά που τρέμει με φόβο, θα παραβιάζει εύκολα τα διοικητικά διατάγματα του Θεού. Πολλοί υπηρετούν τον Θεό με βάση το πάθος τους, αλλά δεν κατανοούν τα διοικητικά διατάγματα του Θεού και δεν έχουν ιδέα για τις επιπτώσεις των λόγων Του. Και επομένως, με τις καλές προθέσεις τους, συχνά καταλήγουν να κάνουν πράγματα που διαταράσσουν τη διαχείριση του Θεού. Σε σοβαρές περιπτώσεις, απορρίπτονται, στερούνται κάθε περαιτέρω ευκαιρίας να Τον ακολουθήσουν και ρίχνονται στην κόλαση, μην έχοντας καμία σχέση με τον οίκο του Θεού ποτέ ξανά. Οι άνθρωποι αυτοί εργάζονται στον οίκο του Θεού βάσει των αδαών καλών προθέσεών τους και καταλήγουν να εξοργίζουν τη διάθεση του Θεού. Οι άνθρωποι φέρνουν στον οίκο του Θεού τους τρόπους με τους οποίους υπηρετούν αξιωματούχους και άρχοντες, και προσπαθούν να τους βάλουν σε εφαρμογή, μάταια πιστεύοντας ότι μπορούν να εφαρμοστούν εδώ εύκολα, χωρίς κόπο. Ποτέ δεν φαντάστηκαν ότι ο Θεός δεν έχει τη διάθεση ενός προβάτου, αλλά τη διάθεση ενός λιονταριού. Γι' αυτό, όσοι σχετίζονται με τον Θεό για πρώτη φορά δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί Του, γιατί η καρδιά του Θεού είναι διαφορετική από την καρδιά του

ανθρώπου. Μόνο αφού κατανοήσεις πολλές αλήθειες θα μπορείς συνεχώς να γνωρίζεις τον Θεό. Η γνώση αυτή δεν αποτελείται από φράσεις ή δόγματα, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως θησαυρός μέσω του οποίου θα εισέλθεις σε σχέση στενής εμπιστοσύνης με τον Θεό, και ως απόδειξη ότι Εκείνος ευφραίνεται με σένα. Αν σου λείπει η πραγματικότητα της γνώσης και δεν είσαι εξοπλισμένος με την αλήθεια, τότε η ένθερμη υπηρεσία σου μπορεί να επιφέρει σε σένα μόνο απέχθεια και αποστροφή από τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Οι τρεις νουθεσίες» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

663. Κάθε φράση που έχω εκστομίσει, περιέχει μέσα της τη διάθεση του Θεού. Καλά θα κάνετε να μελετήσετε προσεκτικά τα λόγια Μου, και σίγουρα θα ωφεληθείτε πολύ από αυτά. Η ουσία του Θεού είναι πολύ δύσκολο να κατανοηθεί, αλλά πιστεύω ότι όλοι σας έχετε τουλάχιστον κάποια ιδέα σχετικά με τη διάθεση του Θεού. Ελπίζω, λοιπόν, ότι θα Μου δείξετε και θα κάνετε περισσότερα από αυτά που δεν προσβάλλουν τη διάθεση του Θεού. Τότε θα νοιώσω ήσυχος. Για παράδειγμα, να έχεις ανά πάσα στιγμή τον Θεό μέσα στην καρδιά σου. Όποτε ενεργείς, να το πράττεις σύμφωνα με τα λόγια Του. Αναζήτα τις προθέσεις Του σε όλα τα πράγματα, και απέφευγε να κάνεις όσα προσβάλλουν τον Θεό και δείχνουν ασέβεια στο πρόσωπό Του. Ακόμα λιγότερο, δεν πρέπει να τοποθετείς τον Θεό στο πίσω μέρος του μυαλού σου, προκειμένου να γεμίσεις το μελλοντικό κενό της καρδιάς σου. Εάν το πράξεις, θα έχεις προσβάλει τη διάθεση του Θεού. Αν, πάλι, υποθέτοντας ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής σου δεν κάνεις ούτε μία βλάσφημη παρατήρηση, ούτε ένα παράπονο εναντίον του Θεού, και, αν υποθέτοντας ότι είσαι ικανός να φέρεις εις πέρας σωστά όλα όσα σου έχει αναθέσει, καθώς και ότι υποτάσσεσαι σε όλα τα λόγια Του καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής σου, τότε θα έχεις αποφύγει την παράβαση των διοικητικών διαταγμάτων. Για παράδειγμα, εάν έχεις πει ποτέ: «Γιατί δεν πιστεύω πως είναι ο Θεός;» «Νομίζω ότι αυτά τα λόγια δεν είναι τίποτα περισσότερο από κάποια φώτιση του Αγίου Πνεύματος», «Κατά τη γνώμη μου, όλα όσα πράττει ο Θεός, δεν είναι απαραιτήτως σωστά», «Η ανθρώπινη φύση του Θεού δεν υπερτερεί της δικής μου», «Είναι εντελώς αδύνατον να πιστέψει κανείς τα λόγια του Θεού», ή άλλα τέτοια σχόλια που φανερώνουν κριτική, τότε σε προτρέπω να εξομολογείσαι και να μετανοείς για τις αμαρτίες σου πιο συχνά. Ειδάλλως, ποτέ δεν θα τύχεις συγχώρησης, καθώς προσβάλλεις όχι κάποιον άνθρωπο, αλλά τον ίδιο τον Θεό. Εσύ μπορεί να πιστεύεις ότι κρίνεις έναν άνθρωπο, αλλά το Πνεύμα του Θεού δεν θεωρεί κάτι τέτοιο. Η έλλειψη του

σεβασμού σου για τη σάρκα Του ισοδυναμεί με έλλειψη σεβασμού στο πρόσωπό Του. Δεδομένου τούτου, δεν έχεις προσβάλει τη διάθεση του Θεού; Πρέπει να θυμάσαι ότι όλα αυτά που πραγματοποιούνται από το Πνεύμα του Θεού, γίνονται προκειμένου να προστατευθεί το έργο που πραγματοποιεί ο Θεός εν σαρκί και προκειμένου το εν λόγω έργο να γίνει σωστά. Αν το αμελήσεις, τότε λέγω ότι είσαι κάποιος που ποτέ δεν θα είναι ικανός να επιτύχει να πιστέψει στον Θεό. Διότι προκάλεσες την οργή του Θεού, οπότε κι Εκείνος θα χρησιμοποιήσει την κατάλληλη τιμωρία, προκειμένου να σου δώσει ένα μάθημα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Είναι πολύ σημαντική η κατανόηση της διάθεσης του Θεού» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

664. Αφού κατανοήσατε τη διάθεση του Θεού και αυτό που Αυτός έχει και είναι, βγάλατε κάποιο συμπέρασμα για το πώς πρέπει να φέρεστε στον Θεό; Τέλος, σε απάντηση στην ερώτηση αυτή, θα ήθελα να σας δώσω τρεις νουθεσίες: Πρώτον, μη δοκιμάζεις τον Θεό. Όσα κι αν κατανοείς για τον Θεό και όσα κι αν γνωρίζεις για τη διάθεσή Του, σε καμία περίπτωση μην Τον δοκιμάζεις. Δεύτερον, μην αναμετριέσαι με τον Θεό για κύρος. Όποιου είδους κύρος κι αν σου δίνει ο Θεός, όποιου είδους έργο κι αν σου εμπιστεύεται, όποιου είδους καθήκον κι αν σε καλεί να εκτελέσεις και όσο κι αν έχεις δαπανήσει και θυσιάσει για τον Θεό, σε καμία περίπτωση μην αναμετριέσαι μαζί Του για κύρος. Τρίτον, μην ανταγωνίζεσαι τον Θεό. Ανεξάρτητα από το εάν μπορείς να κατανοήσεις ή αν μπορείς να υπακούσεις σ' αυτά που κάνει μαζί σου ο Θεός, σ' αυτά που κανονίζει για εσένα και στα πράγματα που σου προσφέρει, σε καμία περίπτωση μην ανταγωνίζεσαι τον Θεό. Αν μπορείς να ακολουθήσεις αυτές τις τρεις νουθεσίες, τότε θα είσαι σχετικά ασφαλής και δε θα εξαγριώνεις εύκολα τον Θεό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

665. Ενδεχομένως να έχεις υποφέρει πολύ στη ζωή σου, όμως εξακολουθείς να μην καταλαβαίνεις τίποτα· έχεις άγνοια των πάντων σχετικά με τη ζωή. Παρόλο που έχεις παιδευτεί και κριθεί, δεν έχεις αλλάξει καθόλου και, βαθιά μέσα σου, δεν έχεις αποκτήσει τη ζωή. Όταν θα έρθει η ώρα να δοκιμαστεί το έργο σου, θα βιώσεις μια δοκιμασία τόσο σφοδρή όσο η φωτιά, κι ακόμη μεγαλύτερα βάσανα. Αυτή η φωτιά θα μετατρέψει όλο σου το είναι σε στάχτη. Ως κάποιος που δεν κατέχει τη ζωή, κάποιος χωρίς ίχνος καθαρού χρυσού μέσα του,

κάποιος που είναι ακόμα κολλημένος στην παλιά διεφθαρμένη διάθεση και κάποιος που δεν μπορεί να τα πάει καλά ούτε στο να είναι αντιθετικό στοιχείο, πώς θα μπορούσες να μην εξαλειφθείς; Μπορεί ένας άνθρωπος που αξίζει λιγότερο από μία δεκάρα και δεν έχει ζωή να έχει οποιαδήποτε χρησιμότητα για το έργο της κατάκτησης; Όταν έρθει εκείνη η ώρα, οι ημέρες σας θα είναι πιο δύσκολες κι από αυτές του Νώε και των Σοδόμων! Οι προσευχές σου δεν θα ωφελούν σε τίποτα τότε. Πώς θα μπορέσεις να επιστρέψεις αργότερα και να ξεκινήσεις εκ νέου να μετανοείς, όταν το έργο της σωτηρίας θα έχει ήδη τελειώσει; Από τη στιγμή που θα έχει γίνει όλο το έργο της σωτηρίας, δεν θα υπάρξει άλλο· αυτό που θα υπάρξει θα είναι η έναρξη του έργου της τιμωρίας των κακών. Αντιστέκεσαι, επαναστατείς και κάνεις πράγματα που ξέρεις ότι είναι μοχθηρά. Δεν αποτελείς τον στόχο της αυστηρής τιμωρίας; Σήμερα, σου το εξηγώ αυτό λεπτομερώς. Αν επιλέξεις να μην ακούσεις, τότε, όταν σε πλήξει αργότερα η καταστροφή, δεν θα είναι πολύ αργά αν μόνο τότε ξεκινήσεις να νιώθεις ενοχές και αρχίσεις να πιστεύεις; Σου δίνω μια ευκαιρία να μετανοήσεις σήμερα, αλλά εσύ δεν είσαι πρόθυμος να το κάνεις. Πόσο καιρό θέλεις να περιμένεις; Μέχρι την ημέρα της παίδευσης; Σήμερα, δεν θυμάμαι τις παρελθοντικές σου παραβάσεις. Σε συγχωρώ ξανά και ξανά, στρέφω το βλέμμα Μου μακριά από την αρνητική σου πλευρά για να κοιτάζω μονάχα τη θετική σου πλευρά, επειδή όλα τα τωρινά λόγια και το τωρινό έργο Μου αποσκοπούν να σε σώσουν, κι Εγώ δεν έχω καμία κακή πρόθεση απέναντί σου. Ωστόσο, εσύ αρνείσαι να εισέλθεις. Δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το καλό από το κακό και δεν ξέρεις πώς να εκτιμήσεις την καλοσύνη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν περιμένουν απλώς την έλευση της τιμωρίας και του δίκαιου κολασμού;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Η πραγματική αλήθεια του έργου της κατάκτησης (1)» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

666. Το έργο Μου ανάμεσά σας δεν είναι σε καμία περίπτωση το ίδιο με το έργο του Ιεχωβά στο Ισραήλ και, κυρίως, δεν είναι το ίδιο με το έργο που επιτέλεσε ο Ιησούς στην Ιουδαία. Με μεγάλη ανοχή μιλώ και εργάζομαι, και με θυμό, όπως επίσης και με κρίση κατακτώ αυτούς τους έκφυλους. Δεν έχει καμία σχέση με την καθοδήγηση του λαού Του στο Ισραήλ από τον Ιεχωβά. Το έργο Του στο Ισραήλ ήταν η παροχή τροφής και ζώντος ύδατος, ενώ Εκείνος ήταν γεμάτος συμπόνια και αγάπη για τον λαό Του κατά την παροχή Του προς αυτούς. Το σημερινό έργο γίνεται σε ένα καταραμένο έθνος ενός μη εκλεκτού λαού. Δεν υπάρχει άφθονο φαγητό, ούτε η θρέψη του ζώντος ύδατος που σβήνει τη δίψα, πόσω δε

μάλλον, υπάρχει παροχή άφθονων υλικών αγαθών· υπάρχει μόνο παροχή άφθονης κρίσης, κατάρας και παίδευσης. Αυτά τα σκουλήκια που ζουν στον σωρό της κοπριάς είναι παντελώς ανάξια να κερδίσουν τα απέραντα κοπάδια των βοοειδών και των προβάτων, τον μεγάλο πλούτο και τα πιο όμορφα παιδιά στη γη, όπως αυτά που παρείχα στο Ισραήλ. Το σύγχρονο Ισραήλ προσφέρει στον βωμό τα βοοειδή και τα πρόβατα, τα χρυσά και τα ασημένια αντικείμενα με τα οποία θρέφω τον λαό του, υπερβαίνοντας τη δεκάτη που απαιτούσε ο Ιεχωβά σύμφωνα με τον νόμο, επομένως τους έχω δώσει ακόμα περισσότερα —πάνω από εκατό φορές περισσότερα από αυτά που θα κέρδιζε το Ισραήλ βάσει του νόμου. Αυτά με τα οποία θρέφω το Ισραήλ ξεπερνούν όλα όσα απέκτησε ο Αβραάμ και όλα όσα απέκτησε ο Ισαάκ. Θα κάνω την οικογένεια του Ισραήλ καρπερή και πολυπληθή, και θα κάνω τον λαό Μου στο Ισραήλ να εξαπλωθεί σε όλον τον κόσμο. Αυτοί που ευλογώ και φροντίζω εξακολουθούν να είναι ο εκλεκτός λαός του Ισραήλ, δηλαδή οι άνθρωποι που αφιερώνουν τα πάντα σ’ Εμένα και έχουν κερδίσει τα πάντα από Μένα. Θυσιάζουν τα νεογέννητα μοσχαράκια και αρνάκια τους στον ιερό βωμό Μου και προσφέρουν ό,τι έχουν ενώπιόν Μου, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να θυσιάζουν τους νεογέννητους πρωτότοκους υιούς τους εν αναμονή της επιστροφής Μου, επειδή Με έχουν πάντα στο μυαλό τους. Κι εσείς τι κάνετε; Προκαλείτε τον θυμό Μου, έχετε απαιτήσεις από Εμένα, κλέβετε τις θυσίες εκείνων που προσφέρουν πράγματα σ’ Εμένα και δεν γνωρίζετε ότι Με προσβάλλετε· συνεπώς, το μόνο που κερδίζετε είναι θρήνος και τιμωρία στο σκοτάδι. Έχετε προκαλέσει τον θυμό Μου πολλές φορές και έχω ρίξει βροχή τις καυτές φλόγες Μου, σε σημείο που πολλοί βρήκαν τραγικό τέλος και ευτυχισμένα σπιτικά έγιναν έρημοι τάφοι. Το μόνο που έχω γι’ αυτά τα σκουλήκια είναι ατέλειωτος θυμός, και δεν έχω καμία πρόθεση να τα ευλογήσω. Μόνο για χάρη του έργου Μου έχω κάνει μια εξαίρεση και σας έχω εξυψώσει, και έχω υποστεί μεγάλη ταπείνωση και εργαστεί ανάμεσά σας. Αν δεν ήταν για το θέλημα του Πατέρα Μου, πώς θα μπορούσα να ζήσω στον ίδιο οίκο με τα σκουλήκια να κυλιούνται μέσα στην κοπριά; Νιώθω ακραία αποστροφή για όλες τις ενέργειες και τα λόγια σας και, τέλος πάντων, επειδή έχω κάποιο «ενδιαφέρον» για τη βρομιά και την παρακοή σας, αυτό έχει αποτελέσει μια μεγάλη συλλογή των λόγων Μου. Ειδάλλως, δεν θα έμενα σε καμία περίπτωση ανάμεσά σας για τόσο πολύ. Συνεπώς, θα πρέπει να ξέρετε ότι η στάση Μου απέναντί σας είναι απλά στάση συμπόνιας και οίκτου· δεν έχω ούτε μία σταγόνα αγάπης για εσάς. Το μόνο που έχω για εσάς είναι ανοχή, γιατί το κάνω μόνο και μόνο για χάρη του έργου Μου. Και έχετε δει τις πράξεις Μου, μόνο και

μόνο γιατί έχω επιλέξει τη βρομιά και την παρακοή ως «πρώτες ύλες»· ειδάλλως, δεν θα αποκάλυπτα σε καμία περίπτωση τις πράξεις Μου σ' αυτά τα σκουλήκια. Το έργο Μου μέσα σας χαρακτηρίζεται μόνο από δισταγμό, δεν έχει καμία σχέση με την προθυμία και τη βούληση που εφάρμοσα στο έργο Μου στο Ισραήλ. Κουβαλώ τον θυμό Μου ενώ αναγκάζομαι να μιλώ ανάμεσά σας. Αν δεν ήταν για χάρη του σπουδαιότερου έργου Μου, πώς θα μπορούσα να ανεχτώ το συνεχές θέαμα αυτών των σκουληκιών; Αν δεν ήταν για χάρη του ονόματός Μου, θα είχα αναληφθεί εδώ και καιρό στα υψηλότερα ύψη και θα είχα αποτεφρώσει ολοκληρωτικά αυτά τα σκουλήκια μαζί με τον σωρό της κοπριάς τους! Αν δεν ήταν για χάρη της δόξας Μου, πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε αυτούς τους μοχθηρούς δαίμονες να Μου αντιστέκονται ανοικτά κουνώντας πάνω-κάτω τα κεφάλια τους μπροστά στα μάτια Μου; Αν δεν επρόκειτο για την ομαλή εκτέλεση του έργου Μου χωρίς το παραμικρό εμπόδιο, πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε αυτούς τους ανθρώπους που μοιάζουν με σκουλήκια να Με κακομεταχειρίζονται ασύστολα; Αν εκατό άνθρωποι σε ένα χωριό του Ισραήλ ξεσηκώνονταν για να Μου αντισταθούν με αυτόν τον τρόπο, ακόμα και αν έκαναν θυσίες για Εμένα, θα τους εξαφάνιζα και πάλι ρίχνοντάς τους μέσα στις ρωγμές του εδάφους, έτσι ώστε να εμποδίσω τους ανθρώπους στις άλλες πόλεις να επαναστατήσουν ξανά. Είμαι φωτιά που κατακαίει τα πάντα και δεν ανέχομαι την προσβολή. Λόγω του ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν από Εμένα, ό,τι και αν λέω και κάνω, εκείνοι πρέπει να υπακούν και δεν επιτρέπεται να επαναστατούν. Οι άνθρωποι δεν έχουν το δικαίωμα να ανακατεύονται στο έργο Μου, πόσω δε μάλλον, έχουν τα προσόντα να αναλύουν τι είναι σωστό και τι λάθος στο έργο και στα λόγια Μου. Είμαι ο Κύριος της δημιουργίας και τα δημιουργήματα θα πρέπει να επιτυγχάνουν όλα όσα απαιτώ με σεβασμό στην καρδιά τους για Μένα· δεν θα πρέπει να προσπαθούν να Με μεταπείσουν και, κυρίως, δεν θα πρέπει να αντιστέκονται. Χρησιμοποιώ την εξουσία Μου για να διοικήσω τον λαό Μου και όλοι όσοι αποτελούν μέρος της δημιουργίας Μου θα πρέπει να υποτάσσονται στην εξουσία Μου. Παρόλο που σήμερα είστε τολμηροί και θρασείς ενώπιόν Μου, παρόλο που παρακούτε τα λόγια τα οποία σας διδάσκω και δεν φοβάστε, Εγώ απλώς απαντώ στην παρακοή σας με ανοχή· δεν θα χάσω την ψυχραιμία Μου ώστε αυτό να έχει αντίκτυπο στο έργο Μου, επειδή κάτι μικροσκοπικά, ασήμαντα σκουλήκια ανακάτεψαν το χώμα στον σωρό της κοπριάς. Ανέχομαι τη συνεχή ύπαρξη όλων όσα αποστρέφομαι και όλων των πραγμάτων που απεχθάνομαι για χάρη του θελήματος του Πατέρα Μου, και θα το κάνω μέχρι οι ομιλίες Μου να ολοκληρωθούν, μέχρι

την τελευταία πνοή Μου. Μην ανησυχείς! Δεν γίνεται να βυθιστώ στο ίδιο επίπεδο με ένα ανώνυμο σκουλήκι και δεν θα συγκρίνω τον βαθμό των δεξιοτήτων Μου μαζί σου. Σε αποστρέφομαι, αλλά μπορώ να υπομείνω. Με παρακούς, αλλά δεν μπορείς να ξεφύγεις από την ημέρα που θα σε παιδέψω, την οποία Μου υποσχέθηκε ο Πατέρας Μου. Μπορεί ένα σκουλήκι που αποτελεί δημιούργημα να συγκριθεί με τον Κύριο της δημιουργίας; Το φθινόπωρο, τα φύλλα που πέφτουν επιστρέφουν στις ρίζες τους· εσύ θα επιστρέψεις στον οίκο του «πατέρα» σου και Εγώ θα επιστρέψω στο πλευρό του Πατέρα Μου. Θα Με συνοδεύει η τρυφερή στοργή Του κι εσένα θα σε ακολουθεί το ποδοπάτημα του πατέρα σου. Εγώ θα έχω τη δόξα του Πατέρα Μου κι εσύ θα έχεις την ντροπή του δικού σου πατέρα. Εγώ θα χρησιμοποιήσω την παίδευση που έχω συγκρατήσει εδώ και πολύ καιρό για να σε συνοδέψει, ενώ εσύ θα συναντήσεις την παίδευσή Μου με τη σάπια σάρκα σου που διαφθείρεται εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Εγώ θα έχω ολοκληρώσει το έργο Μου του λόγου μέσα σου, το οποίο συνοδεύεται από ανοχή, ενώ εσύ θα αρχίσεις να εκπληρώνεις τον ρόλο του να υποστείς την καταστροφή από τα λόγια Μου. Θα είμαι πανευτυχής και θα εργαστώ στο Ισραήλ· εσύ θα θρηνείς και θα τρίζεις τα δόντια σου, και θα υπάρχεις και θα πεθαίνεις στη λάσπη. Εγώ θα επανακτήσω την αρχική μορφή Μου και δεν θα παραμείνω άλλο στη βρομιά μαζί σου, ενώ εσύ θα επανακτήσεις την αρχική σου ασχήμια και θα συνεχίσεις να τρυπώνεις στον σωρό με την κοπριά. Όταν το έργο και τα λόγια Μου φτάσουν στο τέρμα, θα είναι ημέρα χαράς για Μένα. Όταν η αντίσταση και η παρακοή σου φτάσουν στο τέρμα, θα είναι ημέρα θρήνου για σένα. Δεν θα συμπάσχω μ' εσένα και δεν θα Με ξαναδείς ποτέ. Δεν θα κάνω πλέον διάλογο μαζί σου και εσύ δεν θα Με ξανασυναντήσεις ποτέ πια. Θα μισώ την παρακοή σου και εσύ θα νοσταλγείς το κάλλος Μου. Εγώ θα σε πατάξω κι εσύ θα μαραζώνεις για Μένα. Εγώ θα σε αποχωριστώ με χαρά, ενώ εσύ θα αποκτήσεις επίγνωση του χρέους σου απέναντί Μου. Δεν θα σε ξαναδώ ποτέ, μα εσύ πάντοτε θα ελπίζεις να έρθω. Θα σε μισώ, επειδή τώρα Μου αντιστέκεσαι, και εσύ θα Με νοσταλγείς, επειδή τώρα σε παιδεύω. Δεν θα θέλω να ζω δίπλα σου, μα εσύ θα το λαχταράς πικρά και θα θρηνείς αιωνίως, διότι θα μετανιώσεις για όλα όσα Μου έχεις κάνει. Θα νιώθεις τύψεις για την παρακοή και την αντίστασή σου, θα ξαπλώνεις, μάλιστα, με το πρόσωπο στο χώμα μετανιωμένος και θα προσπέφτεις ενώπιόν Μου και θα ορκίζεσαι ότι δεν θα Με παρακούσεις ξανά. Εντούτοις, στην καρδιά σου μόνο θα Με αγαπάς, μα ποτέ δεν θα μπορέσεις να ακούσεις τη φωνή Μου. Θα σε κάνω να ντρέπεσαι για τον εαυτό σου.

667. Τώρα κοιτάζω την αχαλίνωτη σάρκα σου που θα Με καλόπιανε, και σου δίνω μόνο μια μικρή προειδοποίηση, παρόλο που δεν θα σε «εξυπηρετήσω» με παίδευση. Οφείλεις να ξέρεις τι ρόλο παίζεις στο έργο Μου και τότε θα είμαι ικανοποιημένος. Όσον αφορά θέματα εκτός αυτού, αν Μου αντιστέκεσαι ή ξοδεύεις τα χρήματά Μου ή τρως τις δικές Μου θυσίες, του Ιεχωβά, ή αν εσείς, τα σκουλήκια, δαγκώνετε ο ένας τον άλλον ή αν, εσείς που μοιάζετε με σκυλιά, συγκρούεστε ή κακοποιείτε ο ένας τον άλλον —δεν Με νοιάζει τίποτα από αυτά. Πρέπει μόνο να μάθετε τι είδους πράγματα είστε και τότε θα είμαι ικανοποιημένος. Πέρα από όλα αυτά, αν θέλετε να τραβήξετε όπλα ο ένας εναντίον του άλλου ή να πολεμήσετε ο ένας τον άλλον με τα λόγια, κανένα πρόβλημα· δεν έχω καμία επιθυμία να ανακατευτώ σε αυτά τα πράγματα και δεν εμπλέκομαι ούτε στο ελάχιστο στα ανθρώπινα ζητήματα. Δεν είναι ότι δεν νοιάζομαι για τις συγκρούσεις μεταξύ σας· απλώς δεν είμαι ένας από εσάς, οπότε δεν συμμετέχω σε ζητήματα που έχετε μεταξύ σας. Εγώ ο ίδιος δεν είμαι δημιουργημένο ον και δεν ανήκω σε αυτόν τον κόσμο, οπότε αποστρέφομαι την πολύβουη ζωή των ανθρώπων και τις μπερδεμένες, απρεπείς σχέσεις μεταξύ τους. Αποστρέφομαι ιδιαιτέρως τα θορυβώδη πλήθη. Ωστόσο, γνωρίζω πολύ καλά τις ακαθαρσίες στην καρδιά κάθε δημιουργήματος, και πριν σας δημιουργήσω, ήδη γνώριζα την αδικία που υπήρχε βαθιά στην ανθρώπινη καρδιά και γνώριζα όλον τον δόλο και την ατιμία μέσα της. Επομένως, αν και δεν υπάρχουν καθόλου ίχνη όταν οι άνθρωποι κάνουν αδικίες, Εγώ εξακολουθώ να γνωρίζω ότι η αδικία που θρέφει η καρδιά σας ξεπερνά τον πλούτο όλων όσα δημιούργησα. Ο καθένας σας έχει ανέβει στην κορυφή του πλήθους· έχετε ανέλθει, ώστε να γίνετε οι πρόγονοι των μαζών. Είστε εντελώς δεσποτικοί και τρέχετε σε κατάσταση αμόκ ανάμεσα σε όλα τα σκουλήκια ψάχνοντας ένα ήρεμο μέρος και προσπαθώντας να κατασπαράξετε τα σκουλήκια που είναι μικρότερα από εσάς. Είστε κακόβουλοι και μοχθηροί μέσα σας, ξεπερνώντας ακόμα κι εκείνα τα φαντάσματα που έχουν βυθιστεί στον πυθμένα της θάλασσας. Ζείτε στον πάτο της κοπριάς, ενοχλώντας τα σκουλήκια από πάνω μέχρι κάτω, ώστε να μη βρίσκουν ησυχία, μαλώνετε ο ένας με τον άλλον για λίγο κι έπειτα ηρεμείτε. Δεν γνωρίζετε τη θέση σας, κι όμως ακόμα πολεμάτε ο ένας τον άλλον στην κοπριά. Τι θα κερδίσετε από αυτήν την πάλη; Αν όντως Με σεβόσαστε μέσα σας, πώς θα μπορούσατε να πολεμάτε ο ένας τον άλλον πίσω από την πλάτη Μου; Όσο υψηλό και

αν είναι το κύρος σου, δεν παραμένεις ένα μικρό βρομερό σκουλήκι στην κοπριά; Θα μπορέσεις ποτέ να βγάλεις φτερά και να γίνεις περιστέρι στον ουρανό; Εσείς, μικρά βρομερά σκουλήκια, κλέβετε προσφορές από τον δικό Μου βωμό, του Ιεχωβά· κάνοντάς το αυτό, μπορείτε να σώσετε την κατεστραμμένη, καταρρακωμένη φήμη σας και να γίνετε ο εκλεκτός λαός του Ισραήλ; Είστε ξεδιάντροποι φουκαράδες! Αυτές τις θυσίες στον βωμό Μου τις πρόσφεραν οι άνθρωποι για να εκφράσουν όσοι Με σέβονται τα καλοπροαίρετα συναισθήματά τους. Προορίζονται για να τεθούν υπό τον έλεγχό Μου και προς χρήση Μου, άρα πώς είναι δυνατόν να Μου κλέβεις τα μικρά τρυγόνια που Μου έχουν δώσει οι άνθρωποι; Δεν φοβάσαι ότι θα γίνεις Ιούδας; Δεν φοβάσαι ότι η γη σου μπορεί να γίνει αγρός αίματος; Ξεδιάντροπε! Νομίζεις ότι τα τρυγόνια τα οποία προσέφεραν οι άνθρωποι είναι για να ταΐσουν την κοιλιά σου, σκουλήκι; Ό,τι σου έδωσα, σ' το έδωσα με χαρά και προθυμία· ό,τι δεν σου έδωσα, είναι στη διάθεσή Μου. Δεν επιτρέπεται να κλέβεις έτσι απλά τις προσφορές Μου. Εκείνος που εργάζεται είμαι Εγώ, ο Ιεχωβά —ο Κύριος της δημιουργίας— και οι άνθρωποι προσφέρουν θυσίες για Μένα. Πιστεύεις ότι αυτές αποτελούν αποζημίωση για το τρέξιμό σου δεξιά κι αριστερά; Στ' αλήθεια, είσαι ξεδιάντροπος! Για ποιον τρέχεις δεξιά κι αριστερά; Για τον εαυτό σου δεν το κάνεις; Γιατί κλέβεις τις θυσίες Μου; Γιατί κλέβεις χρήματα από το δικό Μου πορτοφόλι; Δεν είσαι γιος του Ιούδα του Ισκαριώτη; Τις θυσίες που προορίζονται για Μένα, τον Ιεχωβά, πρέπει να τις απολαμβάνουν οι ιερείς. Είσαι ιερέας; Τολμάς αυτάρεσκα να τρως τις θυσίες Μου και τις αποθέτεις μάλιστα και στο τραπέζι· δεν αξίζεις δεκάρα! Ανάξιε φουκαρά! Το πυρ Μου, το πυρ του Ιεχωβά, θα σε κατακάψει!

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Όταν τα φύλλα που πέφτουν επιστρέψουν στις ρίζες τους, θα μετανιώσεις για όλο το κακό που έχεις κάνει» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

668. Έχω εργαστεί και μιλήσει κατ' αυτόν τον τρόπο ανάμεσά σας, έχω ξοδέψει τόση ενέργεια και προσπάθεια, ωστόσο πότε ακούσατε όσα σας λέω ευθέως; Πού έχετε υποκλιθεί σ' Εμένα, τον Παντοδύναμο; Γιατί Μού συμπεριφέρεστε έτσι; Γιατί ό,τι λέτε και κάνετε προκαλεί τον θυμό Μου; Γιατί είναι οι καρδιές σας τόσο σκληρές; Σας έχω χτυπήσει ποτέ με θανατικό; Γιατί δεν κάνετε τίποτα άλλο από το να Με γεμίζετε θλίψη και ανησυχία; Περιμένετε την ημέρα της οργής Μου, του Ιεχωβά, να πέσει επάνω σας; Περιμένετε από Εμένα να εξαπολύσω την οργή Μου που προκαλείται από την ανυπακοή σας; Όλα όσα κάνω δεν είναι για εσάς; Ωστόσο, πάντοτε συμπεριφερόσασταν σ' Εμένα, τον Ιεχωβά, με τον εξής

τρόπο: Κλέβατε τις θυσίες Μου, παίρνατε τις προσφορές από τον βωμό Μου στο σπίτι σας, στη φωλιά του λύκου, για να ταΐσετε τα λυκόπουλα και τα λυκόπουλα των λυκόπουλων. Οι άνθρωποι μάχονται ο ένας με τον άλλον, αντιμετωπίζοντας ο ένας τον άλλον με θυμωμένες ματιές και ξίφη και δόρατα, ρίχνοντας τα λόγια Μου, του Παντοδύναμου, στο αποχωρητήριο για να γίνουν ακάθαρτα όπως τα περιττώματα. Πού είναι η ακεραιότητά σας; Η ανθρώπινη φύση σας έχει γίνει τερατώδης! Οι καρδιές σας εδώ και καιρό έχουν μετατραπεί σε πέτρα. Δεν γνωρίζετε ότι όταν φτάσει η ημέρα της οργής Μου θα είναι όταν σας κρίνω για το κακό που διαπράξατε εναντίον Μου, του Παντοδύναμου, σήμερα; Νομίζετε ότι παίζοντας μαζί Μου κατ' αυτόν τον τρόπο, ρίχνοντας τα λόγια Μου στον βούρκο και μην ακούγοντάς τα — πιστεύετε ότι φερόμενοι έτσι πίσω από την πλάτη Μου μπορείτε να ξεφύγετε από την οργισμένη ματιά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι σας έχουν ήδη δει τα μάτια Μου, του Ιεχωβά, όταν κλέβατε τις θυσίες Μου και εποφθαλμιούσατε τα υπάρχοντά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι όταν κλέβατε τις θυσίες Μου, ήταν μπροστά στον βωμό στον οποίο προσφέρονται οι θυσίες; Πώς μπορούσατε να πιστεύετε ότι είστε τόσο έξυπνοι ώστε να Με εξαπατήσετε μ' αυτόν τον τρόπο; Πώς θα μπορούσε η οργή Μου να περάσει πάνω από τις αποτρόπαιες αμαρτίες σας; Πώς θα μπορούσε η μαινόμενη οργή Μου να παραβλέψει τις σατανικές πράξεις σας; Το κακό που διαπράττετε σήμερα δεν σας αφήνει διέξοδο αλλά συσσωρεύει παίδευση για εσάς για αύριο. Προκαλεί την παίδευσή Μου, του Παντοδύναμου, προς εσάς. Πώς μπορούν οι κακές σας πράξεις και τα μοχθηρά σας λόγια να ξεφύγουν από την παίδευσή Μου; Πώς μπορούν οι προσευχές σας να φτάσουν στα αυτιά Μου; Πώς θα μπορούσα να ανοίξω δρόμο για την αδικία σας; Πώς θα μπορούσα να ξεχάσω τις κακές σας πράξεις καθώς Με αψηφάτε; Πώς μπορώ να μην κόψω τις γλώσσες σας που είναι τόσο δηλητηριώδεις όσο ενός φιδιού; Δεν Με επικαλείστε για χάρη της δικαιοσύνης σας, αλλά αντίθετα, συσσωρεύετε την οργή Μου ως αποτέλεσμα της αδικίας σας. Πώς θα μπορούσα να σας συγχωρήσω; Στα μάτια Μου, του Παντοδύναμου, τα λόγια και οι πράξεις σας είναι ακάθαρτα. Τα μάτια Μου, του Παντοδύναμου, βλέπουν την αδικία σας ως αδιάκοπη παίδευση. Πώς θα μπορούσε η δίκαιη παίδευσή Μου και η κρίση Μου να φύγουν από εσάς; Επειδή το κάνετε αυτό σ' Εμένα, γεμίζοντάς Με με θλίψη και οργή, πώς θα μπορούσα να σας αφήσω να ξεφύγετε από τα χέρια Μου και να ξεφύγετε από την ημέρα που Εγώ, ο Ιεχωβά, θα σας παιδεύσω και θα σας καταραστώ; Δεν γνωρίζετε ότι όλα τα μοχθηρά σας λόγια και οι ομιλίες σας έχουν ήδη φτάσει στα αυτιά Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η αδικία σας έχει ήδη λερώσει τα άγια άμφια της δικαιοσύνης Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η ανυπακοή σας έχει ήδη προκαλέσει τον ορμητικό θυμό

Μου; Δεν γνωρίζετε ότι εδώ και καιρό Με έχετε αφήσει να βράζω από θυμό και έχετε δοκιμάσει την υπομονή Μου; Δεν γνωρίζετε ότι έχετε ήδη κουρελιάσει τη σάρκα Μου; Έχω αντέξει έως τώρα, τόσο που δεν μπορώ να κρατήσω άλλο τον θυμό Μου, δεν είμαι τόσο ανεκτικός απέναντί σας πλέον. Δεν γνωρίζετε ότι οι κακές σας πράξεις έχουν ήδη φτάσει στα μάτια Μου και οι κραυγές Μου έχουν ήδη φτάσει στα αυτιά του Πατέρα Μου; Πώς θα μπορούσε να σας επιτρέψει να Μου συμπεριφέρεστε έτσι; Μήπως κάποιο από τα έργα που κάνω σ' εσάς δεν είναι για χάρη σας; Ωστόσο, ποιος από εσάς έχει αγαπήσει πιο πολύ το έργο το δικό Μου, του Ιεχωβά; Θα μπορούσα να είμαι άπιστος στο θέλημα του Πατέρα Μου, γιατί είμαι αδύναμος και λόγω της αγωνίας που έχω περάσει; Δεν κατανοείτε την καρδιά Μου; Σας μιλώ όπως μίλησε ο Ιεχωβά. Μήπως δεν έχω εγκαταλείψει τόσα πολλά για εσάς; Παρόλο που είμαι πρόθυμος να περάσω όλη αυτήν την ταλαιπωρία για χάρη του έργου του Πατέρα Μου, πώς μπορείτε να ελευθερωθείτε από την παίδευση που φέρνω σ' εσάς ως αποτέλεσμα των δεινών Μου; Δεν έχετε απολαύσει τόσα πολλά από Εμένα; Σήμερα, έχω σταλεί σ' εσάς από τον Πατέρα Μου. Δεν γνωρίζετε ότι απολαμβάνετε πολύ περισσότερα από τα γενναιόδωρα λόγια Μου; Δεν γνωρίζετε ότι η ζωή Μου ανταλλάχθηκε με τη ζωή σας και με τα πράγματα που απολαμβάνετε; Δεν γνωρίζετε ότι ο Πατέρας Μου χρησιμοποίησε τη ζωή Μου για να πολεμήσει τον Σατανά, κι επίσης σάς έδωσε τη ζωή Μου, κάνοντάς σας να λάβετε τα εκατονταπλάσια και επιτρέποντάς σας να αποφύγετε τόσους πολλούς πειρασμούς; Δεν γνωρίζετε ότι μόνο διαμέσου του έργου Μου απαλλαχθήκατε από πολλούς πειρασμούς και από πολλές σκληρές παιδεύσεις; Δεν γνωρίζετε ότι μόνο εξαιτίας Μου ο Πατέρας Μου σας επιτρέπει να περνάτε καλά έως σήμερα; Πώς θα μπορούσατε να παραμένετε τόσο σκληροί και ανυποχώρητοι σήμερα, λες κι έχουν αναπτυχθεί κάλοι στην καρδιά σας; Πώς θα μπορούσε το κακό που διαπράττετε σήμερα να ξεφύγει την ημέρα της οργής που θα ακολουθήσει της αναχώρησής Μου από τη γη; Πώς θα μπορούσα να επιτρέψω σε όσους είναι τόσο σκληροί και ανυποχώρητοι να ξεφύγουν από τον θυμό του Ιεχωβά;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

669. Αναλογιστείτε το παρελθόν: Πότε η ματιά Μου ήταν θυμωμένη και η φωνή Μου αυστηρή προς εσάς; Πότε έχω διυλίσει τον κώνωπα μαζί σας; Πότε σας επέπληξα παράλογα; Πότε σας επέπληξα κατά πρόσωπο; Μήπως δεν είναι για χάρη του έργου Μου που ζητώ απ' τον Πατέρα Μου να σας φυλάξει από κάθε πειρασμό; Γιατί Μου συμπεριφέρεστε έτσι; Έχω

χρησιμοποιήσει ποτέ την εξουσία Μου για να τσακίσω τη σάρκα σας; Γιατί Με ξεπληρώνετε έτσι; Αφού αμφιταλαντευτήκατε απέναντί Μου, δεν κρατήσατε μια σταθερή στάση· προσπαθείτε να Με καλοπιάσετε, Μου αποκρύπτετε πράγματα, και τα στόματά σας είναι γεμάτα από το σάλιο των ασεβών. Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να εξαπατήσουν το Πνεύμα Μου; Νομίζετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να διαφύγουν της οργής Μου; Πιστεύετε ότι οι γλώσσες σας μπορούν να κρίνουν τις πράξεις Μου, του Ιεχωβά, όπως επιθυμούν; Είμαι Εγώ ο Θεός τον οποίο ο άνθρωπος κρίνει; Μπορώ να επιτρέψω σε ένα μικρό σκουλήκι να Με βλασφημήσει έτσι; Πώς μπορώ να συμπεριλάβω τέτοιους υιούς ανυπακοής στις αιώνιες ευλογίες Μου; Τα λόγια και οι πράξεις σας έχουν εδώ και καιρό εκτεθεί και σας καταδίκασαν. Όταν άπλωσα τους ουρανούς και δημιούργησα το καθετί, δεν επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να συμμετέχει όπως το ευχαριστεί, ούτε επέτρεψα σε κανένα πλάσμα να διακόψει το έργο Μου και τη διαχείρισή Μου όπως επιθυμούσε. Δεν ανεχόμουν κανέναν άνθρωπο ή αντικείμενο. Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι σκληροί και απάνθρωποι προς Εμένα; Πώς θα μπορούσα να συγχωρήσω όσους επαναστατούν ενάντια στα λόγια Μου; Πώς θα μπορούσα να σώσω όσους είναι ανυπάκουοι προς Εμένα; Μήπως δεν είναι η μοίρα των ανθρώπων στα χέρια μου, του Παντοδύναμου; Πώς μπορώ να θεωρήσω την αδικία και την ανυπακοή σου άγια; Πώς μπορούν οι αμαρτίες σου να βεβηλώνουν την αγιότητά Μου; Δεν βεβηλώνομαι από την ανηθικότητα των άδικων ούτε απολαμβάνω τις προσφορές των άδικων. Αν ήσουν αφοσιωμένος σ' Εμένα, τον Ιεχωβά, θα μπορούσες να πάρεις για τον εαυτό σου τις θυσίες στον βωμό Μου; Θα χρησιμοποιούσες τη δηλητηριώδη γλώσσα σου για να βλασφημήσεις το άγιο όνομά Μου; Θα επαναστατούσες εναντίον των λόγων Μου κατ' αυτόν τον τρόπο; Θα μεταχειριζόσουν τη δόξα Μου και το άγιο όνομά Μου ως εργαλείο με το οποίο θα υπηρετούσες τον Σατανά, τον κακόβουλο; Η ζωή Μου παρέχεται προς απόλαυση των αγίων. Πώς θα μπορούσα να σου επιτρέψω να παίξεις με τη ζωή Μου όπως επιθυμείς και να τη χρησιμοποιείτε ως εργαλείο διαμάχης μεταξύ σας; Σχετικά με τη στάση σας απέναντί Μου, πώς μπορείτε να είστε τόσο άκαρδοι και να στερείστε της οδού του καλού; Δεν γνωρίζετε ότι έχω ήδη γράψει τις κακές σας πράξεις στα λόγια αυτά της ζωής; Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής όταν θα παιδεύσω την Αίγυπτο; Πώς θα μπορούσα να σας επιτρέψω να Μου εναντιώνεστε και να Με αψηφάτε με τέτοιο τρόπο ξανά και ξανά; Σας το λέω απλά, όταν έρθει η ημέρα, η παίδευσή σας θα είναι πιο αφόρητη και από εκείνη της Αιγύπτου! Πώς μπορείτε να ξεφύγετε την ημέρα της οργής Μου; Σας το λέω αληθινά: Η αντοχή Μου ετοιμάστηκε για τις κακές σας πράξεις και υπάρχει για την παίδευσή σας την ημέρα εκείνη.

Μήπως δεν είστε εκείνοι που θα υποφέρουν τη μανιασμένη κρίση όταν έχω φτάσει στο τέλος της αντοχής Μου; Δεν είναι το καθετί στα δικά Μου χέρια, του Παντοδύναμου; Πώς μπορώ να σας επιτρέψω να Με παρακούτε έτσι, κάτω από τους ουρανούς; Οι ζωές σας θα είναι πολύ δύσκολες, γιατί έχετε γνωρίσει τον Μεσσία, για τον οποίο λεγόταν ότι θα έρθει, ωστόσο δεν ήρθε ποτέ. Δεν είστε εχθροί Του; Ο Ιησούς ήταν φίλος σας, ωστόσο εσείς είστε εχθροί του Μεσσία. Δεν γνωρίζετε ότι παρόλο που είστε φίλοι με τον Ιησού, οι κακές σας πράξεις έχουν γεμίσει τα δοχεία όσων είναι απεχθείς; Παρόλο που είστε πολύ κοντά στον Ιεχωβά, δεν γνωρίζετε ότι τα μοχθηρά σας λόγια έχουν φτάσει στα αυτιά του Ιεχωβά και προκάλεσαν την οργή Του; Πώς μπορεί να είναι κοντά σου και πώς μπορεί να μην κάψει τα δοχεία σου που είναι γεμάτα με κακές πράξεις; Πώς μπορεί να μην είναι εχθρός σου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

670. Κάθεστε όλοι σε κομψά καθίσματα, διδάσκοντας όσους από τις νεότερες γενιές είναι σαν κι εσάς, βάζοντάς τους να καθίσουν μαζί σου. Πού να ξέρατε πώς οι «απόγονοί» σας είχαν πνεύσει τα λοίσθια και είχαν απωλέσει το έργο Μου εδώ και πολύ καιρό. Η δόξα Μου λάμπει από τη γη της Ανατολής έως τη γη της Δύσης, μα όταν εξαπλωθεί στα πέρατα της γης και ξεκινήσει να αναδύεται και να ακτινοβολεί, θα πάρω τη δόξα Μου από την Ανατολή και θα τη φέρω στη Δύση, έτσι ώστε οι άνθρωποι του σκότους, οι οποίοι Με έχουν εγκαταλείψει στην Ανατολή, να στερηθούν εφεξής τη φώτιση. Όταν συμβεί αυτό, θα ζείτε στην κοιλάδα της σκιάς. Παρόλο που οι άνθρωποι σήμερα είναι εκατό φορές καλύτεροι από ό,τι στο παρελθόν, και πάλι δεν πληρούν τις απαιτήσεις Μου, και πάλι δεν μαρτυρούν τη δόξα Μου. Το ότι μπορείτε να είστε εκατό φορές καλύτεροι από ό,τι στο παρελθόν είναι αποκλειστικά αποτέλεσμα του έργου Μου· είναι ο καρπός που απέφερε το έργο Μου στη γη. Ωστόσο, νιώθω ακόμη αποστροφή προς τα λόγια και τις πράξεις σας, καθώς και προς τον χαρακτήρα σας, και νιώθω απίστευτη πικρία για τον τρόπο που φέρεστε ενώπιόν Μου, διότι δεν Με κατανοείτε καθόλου. Πώς, λοιπόν, θα μπορέσετε τελικά να βιώσετε τη δόξα Μου, και πώς θα μπορέσετε να αφοσιωθείτε απόλυτα στο μελλοντικό έργο Μου; Η πίστη σας είναι πανέμορφη· λέτε πως είστε πρόθυμοι να δαπανήσετε ολόκληρη τη ζωή σας για λογαριασμό του έργου Μου και ότι είστε πρόθυμοι να θυσιάσετε τη ζωή σας γι' αυτό, μα οι διαθέσεις σας δεν έχουν αλλάξει πολύ. Απλώς μιλάτε αλαζονικά, παρά το γεγονός ότι η πραγματική σας συμπεριφορά είναι

πανάθλια. Λες και η γλώσσα και τα χείλη των ανθρώπων είναι στους ουρανούς, αλλά τα πόδια τους βρίσκονται κάτω στη γη, κι ως εκ τούτου, τα λόγια και οι πράξεις, καθώς και η φήμη τους βρίσκονται ακόμη σε τραγική κατάσταση. Η φήμη σας έχει καταστραφεί, η συμπεριφορά σας είναι έκφυλη, ο τρόπος ομιλίας σας είναι ποταπός, και η ζωή σας είναι άθλια· μάλιστα, ολόκληρη η ανθρώπινη φύση σας έχει βουλιάξει στην αθλιότητα. Είστε στενόμυαλοι προς τους άλλους και κάνετε παζάρια για το παραμικρό. Τσακώνεστε για τη φήμη και το κύρος σας σε σημείο, μάλιστα, που είστε διατεθειμένοι να κατέλθετε στην κόλαση και στη λίμνη του πυρός. Τα τρέχοντα λόγια και οι πράξεις σας Μου αρκούν για να αποφασίσω πως είστε αμαρτωλοί. Η στάση σας προς το έργο Μου, Μου αρκεί για να αποφασίσω πως είστε άδικοι, και ολόκληρη η διάθεσή σας Μου αρκεί για να επισημάνω πως είστε βρόμικες ψυχές γεμάτες βδελύγματα. Οι εκδηλώσεις σας και όσα αποκαλύπτετε αρκούν για να πω πως είστε άνθρωποι που έχετε χορτάσει με το αίμα των ακάθαρτων πνευμάτων. Όταν αναφέρεται η είσοδος στη βασιλεία, δεν αποκαλύπτετε τα αισθήματά σας. Πιστεύετε ότι το πώς είστε τώρα αρκεί για να διαβείτε την πύλη της βασιλείας Μου των ουρανών; Πιστεύετε πως μπορείτε να εισέλθετε στην ιερή γη του έργου και λόγου Μου, χωρίς τα δικά σας λόγια και πράξεις να υποβληθούν πρώτα στις δοκιμασίες Μου; Ποιος μπορεί να Με ξεγελάσει; Πώς θα μπορούσαν οι άθλιες, ποταπές συμπεριφορές και συζητήσεις σας να ξεφύγουν από το βλέμμα Μου; Έχω αποφασίσει ότι η ζωή σας είναι μια ζωή που πίνει το αίμα και τρώει τη σάρκα εκείνων των ακάθαρτων πνευμάτων, επειδή τα μιμείστε ενώπιόν Μου καθημερινά. Η συμπεριφορά σας είναι ιδιαίτερα άσχημη ενώπιόν Μου, άρα πώς θα μπορούσα να μη σας θεωρώ αηδιαστικούς; Τα λόγια σας περιέχουν τις ακαθαρσίες των ακάθαρτων πνευμάτων: Καλοπιάνετε, αποκρύπτετε και κολακεύετε ακριβώς όπως αυτοί που επιδίδονται στη μαγεία και όπως αυτοί που είναι ύπουλοι και πίνουν το αίμα των αδίκων. Όλες οι ανθρώπινες εκφράσεις είναι άκρως άδικες, άρα πώς γίνεται όλοι οι άνθρωποι να τοποθετηθούν στην ιερή γη, όπου βρίσκονται οι δίκαιοι; Νομίζεις πως αυτή σου η άθλια συμπεριφορά μπορεί να σε κάνει να ξεχωρίσεις ως άγιος σε σύγκριση με τους αδίκους; Η γλώσσα σου που μοιάζει με δηλητηριώδους φιδιού θα καταστρέψει τελικά τη σάρκα σου που σπέρνει τον όλεθρο και δημιουργεί βδελύγματα, και αυτά σου τα χέρια που είναι καλυμμένα με το αίμα ακάθαρτων πνευμάτων, επίσης θα παρασύρουν τελικά την ψυχή σου στην κόλαση. Γιατί, άραγε, δεν αρπάζεις αυτήν την ευκαιρία να καθάρεις τα χέρια σου που είναι καλυμμένα με βρόμα; Και γιατί δεν εκμεταλλεύεσαι αυτήν την ευκαιρία να κόψεις αυτή σου τη γλώσσα που λέει άδικα λόγια;

Μήπως γιατί είσαι διατεθειμένος να υποφέρεις στις φλόγες της κόλασης για χάρη των δύο σου χεριών, της γλώσσας και των χειλιών σου; Επαγρυπνώ παρακολουθώντας τις καρδιές όλων με τα δυο Μου μάτια, επειδή πολύ καιρό πριν δημιουργήσω τους ανθρώπους, είχα κρατήσει γερά τις καρδιές τους μες στα δυο Μου χέρια. Πολύ καιρό πριν είχα κοιτάξει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, άρα πώς θα μπορούσαν οι σκέψεις τους να ξεφύγουν από το βλέμμα Μου; Και πώς θα μπορούσαν να προλάβουν να ξεφύγουν και να μην καούν από το Πνεύμα Μου;

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο χαρακτήρας όλων σας είναι τόσο ποταπός!» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

671. Έχω βρεθεί ανάμεσά σας, συσχετίστηκα μαζί σας για πολλές ανοίξεις και φθινόπωρα· έχω ζήσει ανάμεσά σας για πολύ καιρό, και έχω ζήσει μαζί σας. Πόση από την άθλια συμπεριφορά σας έχει περάσει απαρατήρητη μπροστά ακριβώς από τα μάτια Μου; Αυτά τα εγκάρδια λόγια σας αντηχούν διαρκώς στα αυτιά Μου· πόσα εκατομμύρια φιλοδοξίες σας έχουν εναποτεθεί στον βωμό Μου —τόσες που δεν μπορούν καν να μετρηθούν. Εντούτοις, όσον αφορά την αφοσίωσή σας και όσα δαπανάτε, δεν δίνετε ούτε το ελάχιστο. Δεν εναποθέτετε ούτε μία σταγονίτσα ειλικρίνειας πάνω στον βωμό Μου. Πού είναι οι καρποί της πίστης σας σ' Εμένα; Έχετε λάβει απεριόριστη χάρη από Μένα κι έχετε δει απεριόριστα μυστήρια από τον ουρανό· σας έχω μάλιστα δείξει τις φλόγες του ουρανού, μα δεν αντέχω να σας κάψω. Παρ' όλ' αυτά, πόσα Μου έχετε δώσει ως αντάλλαγμα; Πόσα είστε πρόθυμοι να Μου δώσετε; Κρατώντας το φαγητό που σου έδωσα, γυρνάς και το προσφέρεις σ' Εμένα, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να πεις πως ήταν κάτι που έλαβες ως αντάλλαγμα για τον ιδρώτα της δικής σου σκληρής δουλειάς και πως Μου προσφέρεις όλα τα υπάρχοντά σου. Πώς γίνεται να μη γνωρίζεις πως όλες οι «συνεισφορές» σου σ' Εμένα είναι απλώς πράγματα που έχουν κλαπεί από τον βωμό Μου; Άραγε, τώρα που τα προσφέρεις σ' Εμένα, δεν Με εξαπατάς; Πώς γίνεται να μη γνωρίζεις πως αυτό που απολαμβάνω σήμερα είναι όλες οι προσφορές στον βωμό Μου, και όχι αυτό που έχεις κερδίσει για τη σκληρή δουλειά σου και στη συνέχεια το πρόσφερες σ' Εμένα; Τολμάτε πράγματι να Με εξαπατάτε με αυτόν τον τρόπο, άρα πώς μπορώ να σας συγχωρήσω; Πώς μπορείτε να προσδοκάτε από Μένα να το ανεχτώ αυτό κι άλλο; Σας έχω δώσει τα πάντα. Σας έχω φανερώσει τα πάντα, έχω φροντίσει για τις ανάγκες σας, και έχω ανοίξει τα μάτια σας, κι όμως Με εξαπατάτε με αυτόν τον τρόπο,

αγνοώντας τη συνείδησή σας. Σας έχω παραχωρήσει τα πάντα ανιδιοτελώς, έτσι ώστε παρόλο που υποφέρετε, εξακολουθείτε να έχετε κερδίσει από Μένα όλα όσα έχω φέρει από τον ουρανό. Παρ' όλ' αυτά, δεν έχετε καμία απολύτως αφοσίωση, κι ακόμη κι αν κάνετε μια μικρή συνεισφορά, κατόπιν προσπαθείτε να «τακτοποιήσετε τις οφειλές» σας προς Εμένα. Δεν ισοδυναμεί η συνεισφορά σου με το μηδέν; Αυτό που Μου έχεις δώσει δεν είναι παρά ένας μόνο κόκκος άμμου, ενώ αυτό που Μου έχεις ζητήσει είναι ένας τόνος χρυσού. Δεν είσαι άραγε παράλογος; Εργάζομαι ανάμεσά σας. Δεν υπάρχει κανένα απολύτως ίχνος του δέκα τοις εκατό που θα έπρεπε να μου προσφερθεί, πόσο μάλλον κάποιες επιπλέον θυσίες. Επίσης, αυτό το δέκα τοις εκατό που συνεισφέρουν όσοι είναι ευσεβείς, το αρπάζουν οι μοχθηροί. Δεν διασκορπίζεστε όλοι μακριά Μου; Δεν είστε όλοι ανταγωνιστικοί προς Εμένα; Δεν διαλύετε όλοι τον βωμό Μου; Πώς θα μπορούσαν τα μάτια Μου να βλέπουν αυτούς τους ανθρώπους ως θησαυρό; Δεν είναι τα γουρούνια και τα σκυλιά που αποστρέφομαι; Πώς θα μπορούσα να χαρακτηρίσω τις αμαρτίες σας θησαυρό; Για ποιον γίνεται στην ουσία το έργο Μου; Θα μπορούσε να αποσκοπεί απλώς και μόνο στο να σας πατάξω όλους για να αποκαλύψω την εξουσία Μου; Δεν κρέμονται οι ζωές όλων σας από μία και μόνο λέξη Μου; Γιατί άραγε χρησιμοποιώ μόνο λόγια για να σας διδάξω και δεν έχω μετατρέψει τα λόγια σε πράξεις ώστε να σας πατάξω όσο το δυνατόν συντομότερα; Αποσκοπούν τα λόγια και το έργο Μου απλώς στο να πατάξω την ανθρωπότητα; Είμαι ένας Θεός που αδιακρίτως σκοτώνει τους αθώους; Αυτήν τη στιγμή, πόσοι από σας έρχεστε ενώπιόν Μου με όλο σας το είναι για να αναζητήσετε το σωστό μονοπάτι της ανθρώπινης ζωής; Μόνο τα σώματά σας βρίσκονται ενώπιόν Μου· οι καρδιές σας έχουν ξεφύγει και είναι πολύ, πάρα πολύ μακριά από Μένα. Επειδή δεν γνωρίζετε ποιο είναι πραγματικά το έργο Μου, υπάρχουν αρκετοί από σας που επιθυμούν να αποχωρήσουν από Μένα και να απομακρυνθούν από Μένα, έχοντας αντ' αυτού την ελπίδα να ζήσουν σ' έναν παράδεισο, στον οποίο δεν υπάρχει ούτε παίδευση ούτε κρίση. Αυτό δεν εύχονται οι άνθρωποι ενδόμυχα; Σίγουρα δεν προσπαθώ να σε εξαναγκάσω. Όποιο μονοπάτι κι αν πάρεις είναι δική σου επιλογή. Το σημερινό μονοπάτι συνοδεύεται από κρίση και κατάρες, μα θα πρέπει όλοι να γνωρίζετε πως αυτά που σας έχω παραχωρήσει —είτε πρόκειται για κρίση είτε για παίδευση— είναι τα καλύτερα δώρα που μπορώ να σας παρέχω, και είναι όλα τους πράγματα που χρειάζεστε επειγόντως.

672. Όλες οι ψυχές που έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά βρίσκονται υποδουλωμένες στη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Μόνο αυτοί που πιστεύουν στον Χριστό έχουν διαχωριστεί, έχουν διασωθεί από το στρατόπεδο του Σατανά και έχουν μεταφερθεί στη σημερινή βασιλεία. Οι άνθρωποι αυτοί δεν ζουν πλέον υπό την επιρροή του Σατανά. Ακόμα κι έτσι, η φύση του ανθρώπου εξακολουθεί να είναι ριζωμένη στη σάρκα του ανθρώπου, το οποίο σημαίνει ότι παρόλο που η ψυχή σας έχει σωθεί, η φύση σας παραμένει όπως ήταν, και η πιθανότητα να Με προδώσετε παραμένει στο εκατό τοις εκατό. Αυτός είναι ο λόγος που το έργο Μου διαρκεί τόσο καιρό, επειδή η φύση σας είναι υπερβολικά αδιάλλακτη. Τώρα, όλοι σας υπομένετε κακουχίες στο μέγιστο των δυνατοτήτων σας καθώς εκπληρώνετε τα καθήκοντά σας, ωστόσο, ο καθένας σας είναι ικανός να Με προδώσει και να επιστρέψει στη σφαίρα επιρροής του Σατανά, στο στρατόπεδό του, καθώς και να επιστρέψει στην παλιά του ζωή —αυτό είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός. Εκείνη την ώρα, θα σας είναι αδύνατο να παρουσιάσετε ένα ίχνος ανθρώπινης φύσης ή ανθρώπινης ομοιότητας, όπως κάνετε τώρα. Σε σοβαρές περιπτώσεις, θα καταστραφείτε και, επιπλέον, θα καταδικαστείτε αιώνια, θα τιμωρηθείτε αυστηρά, και δεν θα μετενσαρκωθείτε ξανά. Αυτό είναι το πρόβλημα που βρίσκεται μπροστά σας. Σας το υπενθυμίζω με αυτόν τον τρόπο, έτσι ώστε, πρώτον, το έργο Μου να μην αποβεί μάταιο και, δεύτερον, ώστε να μπορέσετε όλοι σας να ζήσετε σε μέρες με φως. Στην πραγματικότητα, το κύριο πρόβλημα δεν είναι το κατά πόσο το έργο Μου αποβεί μάταιο. Το σημαντικό είναι να είστε σε θέση να ζήσετε μια ευτυχισμένη ζωή και να έχετε ένα θαυμάσιο μέλλον. Το έργο Μου είναι το έργο της σωτηρίας των ψυχών των ανθρώπων. Αν η ψυχή σου πέσει στα χέρια του Σατανά, τότε το σώμα σου δεν θα ζήσει εν ειρήνη. Εάν προστατεύω το σώμα σου, τότε και η ψυχή σου θα βρίσκεται σίγουρα υπό τη φροντίδα Μου. Εάν πραγματικά σε αποστρέφομαι, τότε το σώμα και η ψυχή σου θα πέσουν αμέσως στα χέρια του Σατανά. Μπορείς να φανταστείς την κατάστασή σου τότε; Αν μια μέρα τα λόγια Μου περάσουν απαρατήρητα από εσάς, τότε είτε θα σας παραδώσω όλους στον Σατανά, ο οποίος θα σας υποβάλει σε ανυπόφορα βασανιστήρια έως ότου κατευναστεί τελείως η οργή Μου, είτε θα τιμωρήσω Εγώ ο ίδιος εσάς τους αδιόρθωτους ανθρώπους, γιατί οι καρδιές σας που Με προδίδουν δεν θα έχουν αλλάξει ποτέ.

673. Ελπίζω μόνο ότι, στο τελευταίο στάδιο του έργου Μου, θα είστε ικανοί να ενεργήσετε με εξαιρετικό τρόπο, πλήρως αφοσιωμένοι, και όχι πια απρόθυμοι. Φυσικά, ελπίζω επίσης ότι όλοι σας θα έχετε έναν καλό προορισμό. Ωστόσο, εξακολουθώ να έχω τη δική Μου απαίτηση, η οποία είναι να λάβετε την καλύτερη απόφαση, προσφέροντας σε Εμένα την αποκλειστική και τελική σας αφοσίωση. Αν κάποιος δεν διαθέτει αυτήν την αποκλειστική αφοσίωση, τότε το άτομο αυτό θα αποτελέσει σίγουρα θησαυρό του Σατανά και Εγώ δεν θα συνεχίσω να κάνω χρήση αυτού. Θα τον στείλω στο σπίτι του, προκειμένου να λάβει τη φροντίδα των γονέων του. Το έργο Μου υπήρξε μεγάλη βοήθεια για εσάς· εκείνο που ελπίζω να πάρω από σας είναι μια καρδιά έντιμη που στοχεύει ανοδικά αλλά, μέχρι τώρα, τα χέρια Μου εξακολουθούν να είναι άδεια. Σκεφτείτε το: Αν μια μέρα εξακολουθώ να είμαι τόσο θιγμένος, σε βαθμό που δεν περιγράφεται με λόγια, τότε ποια θα είναι η στάση Μου απέναντί σας; Θα είμαι τόσο φιλικός; Θα είναι η καρδιά Μου τόσο ειρηνική; Μπορείτε να κατανοήσετε τα αισθήματα κάποιου που έχει καλλιεργήσει κοπιωδώς το χωράφι του, αλλά δεν έχει συλλέξει ούτε έναν σπόρο; Καταλαβαίνετε πόσο μεγάλο είναι το τραύμα κάποιου που έχει υποστεί ένα σημαντικού μεγέθους χτύπημα; Δύνασθε να γευθείτε την πικρία ενός γεμάτου ελπίδα ατόμου, που υποχρεούται να αποχωριστεί κάποιον με άσχημο τρόπο; Έχετε δει τον θυμό ενός ατόμου που το έχουν προκαλέσει; Δύνασθε να κατανοήσετε το αίσθημα της επιτακτικής ανάγκης για εκδίκηση ενός ατόμου που το αντιμετώπισαν με εχθρότητα και εξαπάτηση; Αν κατανοείτε τη νοοτροπία αυτών των ανθρώπων, πιστεύω ότι δεν θα σας είναι δύσκολο να φανταστείτε τη στάση του Θεού, όταν έλθει η στιγμή να τιμωρήσει. Τέλος, ελπίζω ότι όλοι σας καταβάλλετε σοβαρές προσπάθειες προς χάριν του προορισμού σας· εντούτοις, καλό θα ήταν να μη χρησιμοποιείτε δόλια μέσα στις προσπάθειές σας, διαφορετικά θα εξακολουθώ να νοιώθω μέσα Μου απογοητευμένος από εσάς. Πού οδηγεί μια τέτοια απογοήτευση; Μήπως κοροϊδεύετε τον εαυτόν σας; Εκείνοι που αφιερώνουν σκέψη στον προορισμό τους και παρόλα αυτά τον καταστρέφουν, είναι οι άνθρωποι με τις μικρότερες δυνατότητες να σωθούν. Ακόμα κι αν αυτοί οι άνθρωποι εξοργιστούν, ποιος θα τους συμμεριστεί; Εν γένει, είμαι ακόμα πρόθυμος να σας εύχομαι να έχετε έναν καλό και

ταιριαστό προορισμό. Ακόμα δε περισσότερο, ελπίζω ότι κανένας από εσάς δεν θα περιπέσει στην καταστροφή.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προς τον προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

674. Το τελικό Μου έργο δεν είναι μόνο για χάρη της τιμωρίας του ανθρώπου αλλά και για να καθορίσω τον προορισμό του ανθρώπου. Ακόμη περισσότερο, είναι για να λάβω γενική αναγνώριση για όλα όσα έκανα. Θέλω κάθε άνθρωπος να δει ότι όλα όσα έχω πράξει είναι σωστά και όλα όσα έχω πράξει είναι έκφραση της διάθεσής Μου. Δεν είναι το έργο του ανθρώπου, πόσο μάλλον η φύση του, που έφτιαξε την ανθρωπότητα. Αντίθετα, είμαι Εγώ που τρέφω κάθε πλάσμα που βρίσκεται στη δημιουργία. Χωρίς την ύπαρξή Μου, η ανθρωπότητα θα χανόταν και θα περνούσε μέσα από τη μάστιγα της συμφοράς. Κανένας άνθρωπος δεν θα δει ξανά τον όμορφο ήλιο και το φεγγάρι ή τον πράσινο κόσμο. Η ανθρωπότητα θα βιώνει μόνο την παγερή νύχτα και την αδυσώπητη κοιλάδα της σκιάς του θανάτου. Εγώ είμαι η μοναδική σωτηρία της ανθρωπότητας. Εγώ είμαι η μόνη ελπίδα της ανθρωπότητας και, ακόμη περισσότερο, είμαι Εκείνος στον οποίο στηρίζεται όλη η ανθρωπότητα. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα ακινητοποιηθεί εντελώς. Χωρίς Εμένα, η ανθρωπότητα θα υποφέρει από καταστροφές και θα καταπατηθεί από κάθε είδους φαντάσματα, παρόλο που κανένας δεν Μου δίνει προσοχή. Έχω επιτελέσει έργο που δεν μπορεί να γίνει από κανέναν άλλον. Η μόνη Μου ελπίδα είναι ότι ο άνθρωπος θα Με ξεπληρώσει με ορισμένες καλές πράξεις. Παρόλο που εκείνοι που μπορούν να Με ξεπληρώσουν είναι πολύ λίγοι, θα φέρω εις πέρας το έργο Μου στον ανθρώπινο κόσμο και θα ξεκινήσω το επόμενο βήμα παράθεσης του έργου Μου, διότι όλο το πυρετώδες έργο Μου στον κόσμο των ανθρώπων όλα αυτά τα χρόνια, έχει αποφέρει καρπούς κι είμαι πολύ ευχαριστημένος. Δεν ενδιαφέρομαι για τον αριθμό των ανθρώπων, αλλά για τις καλές πράξεις τους. Σε κάθε περίπτωση, εύχομαι να προετοιμάσετε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σας. Τότε θα είμαι ευχαριστημένος. Διαφορετικά, κανένας σας δε θα διαφύγει της καταστροφής που σας χτυπά την πόρτα. Η καταστροφή έχει τις απαρχές της σ' Εμένα και φυσικά ενορχηστρώνεται από Εμένα. Αν δεν μπορείτε να είστε τόσο καλοί μπροστά στα μάτια Μου, τότε δεν θα μπορέσετε να διαφύγετε της καταστροφής. Εν μέσω δοκιμασιών, οι πράξεις και τα έργα σας δεν θεωρούνταν εντελώς κατάλληλα, γιατί η πίστη κι η αγάπη σας ήταν ρηχές και δείξατε μόνο ότι είστε φοβισμένοι ή σκληροί. Σχετικά μ' αυτό, θα κρίνω μόνο το καλό ή το κακό. Η ανησυχία Μου συνεχίζει να είναι ο τρόπος με τον

οποίο ο καθένας σας πράττει και εκφράζεται, και πάνω σ' αυτή τη βάση θα καθορίσω το τέλος σας. Ωστόσο, πρέπει να το ξεκαθαρίσω: Δεν θα δώσω περισσότερο έλεος σε όσους δεν έδειξαν την παραμικρή πίστη σ' Εμένα κατά τη διάρκεια των δοκιμασιών, γιατί το έλεός Μου φτάνει μόνο μέχρι εκεί. Επιπλέον, δεν Μου αρέσουν εκείνοι που κάποτε Με πρόδωσαν, πολύ λιγότερο δε, Μ' αρέσει να συναναστρέφομαι όσους ξεπουλούν τα συμφέροντα των φίλων τους. Αυτή είναι η διάθεσή Μου, ανεξαρτήτως ποιοι είναι οι άνθρωποι αυτοί. Πρέπει να σας πω το εξής: Όποιος ραγίζει την καρδιά Μου δεν θα λάβει επιείκεια από Εμένα για δεύτερη φορά και όποιος υπήρξε πιστός σ' Εμένα θα παραμείνει για πάντα στην καρδιά Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

Υποσημειώσεις:

α. Ένα κομμάτι νεκρού ξύλου: κινέζικη έκφραση, που σημαίνει «χωρίς καμιά ελπίδα».

β. Το αρχικό κείμενο δεν περιέχει τη φράση «Με αυτόν τον τρόπο».

ΙΔ) Λόγια σχετικά με τα πρότυπα του Θεού για τον καθορισμό της έκβασης του ανθρώπου και σχετικά με την κατάληξη κάθε είδους ατόμου

675. Πριν η ανθρωπότητα εισέλθει στην ανάπαυση, το εάν κάθε άτομο θα τιμωρηθεί ή θα ανταμειφθεί θα καθορίζεται ανάλογα με το αν αναζητά την αλήθεια, αν γνωρίζει τον Θεό, αν μπορεί να υπακούσει στον ορατό Θεό. Όσοι έχουν υπηρετήσει τον ορατό Θεό, αλλά ακόμα δεν Τον γνωρίζουν ή δεν Τον υπακούουν, στερούνται αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι είναι κακοποιοί και αναμφισβήτητα οι κακοποιοί θα τιμωρηθούν. Επιπλέον, θα τιμωρηθούν σύμφωνα με την κακή συμπεριφορά τους. Ο Θεός είναι για να πιστεύει σ' Αυτόν ο άνθρωπος και είναι επίσης άξιος της υπακοής του ανθρώπου. Εκείνοι που πιστεύουν μόνο στον ασαφή και αόρατο Θεό είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον Θεό. Επιπλέον, δεν μπορούν να υπακούν στον Θεό. Αν αυτοί οι άνθρωποι εξακολουθούν να μην μπορούν να πιστέψουν στον ορατό Θεό, από τη στιγμή που θα τελειώσει το έργο Του της κατάκτησης και επίσης παραμένουν ανυπάκουοι και αντιστέκονται στον ορατό ενσαρκωμένο Θεό, αυτοί, οι ασαφιστές, θα καταστραφούν χωρίς αμφιβολία. Είναι το ίδιο που συμβαίνει με όσους

βρίσκονται μεταξύ σας —όποιος αναγνωρίζει προφορικά τον ενσαρκωμένο Θεό, αλλά δεν μπορεί να κάνει πράξη την αλήθεια της υπακοής στον ενσαρκωμένο Θεό, τελικά θα εξαλειφθεί και θα καταστραφεί, και ο καθένας που αναγνωρίζει προφορικά τον ορατό Θεό και επίσης τρώει και πίνει από την αλήθεια που εκφράζεται από τον ορατό Θεό, αλλά ακόμη επιζητά τον ασαφή και αόρατο Θεό, θα καταστραφεί ακόμα περισσότερο στο μέλλον. Κανείς από αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορεί να παραμείνει μέχρι την ώρα της ανάπαυσης, αφού τελειώσει το έργο του Θεού· Κανείς απ' αυτούς τους ανθρώπους δεν μπορούν να παραμείνουν μέχρι την ώρα της ανάπαυσης. Οι δαιμονικοί άνθρωποι είναι εκείνοι που δεν κάνουν πράξη την αλήθεια. Η ουσία τους είναι η αντίσταση και η ανυπακοή στον Θεό και δεν έχουν τις παραμικρές προθέσεις να υπακούν τον Θεό. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα καταστραφούν. Είτε έχεις αλήθεια, είτε αντιστέκεσαι στον Θεό, αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία σου, όχι σύμφωνα με την εμφάνιση σου ή την περιστασιακή ομιλία και συμπεριφορά σου. Η ουσία κάθε ατόμου αποφασίζει αν θα καταστραφεί· αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία που αποκαλύπτεται από τη συμπεριφορά του και την επιδίωξη της αλήθειας. Μεταξύ των ανθρώπων που δουλεύουν όμοια και κάνουν παρόμοια εργασία, εκείνοι οι οποίοι έχουν καλή ανθρώπινη ουσία και αλήθεια είναι οι άνθρωποι που μπορούν να παραμείνουν, αλλά εκείνοι των οποίων η ουσία είναι κακή και παρακούν τον ορατό Θεό, είναι αυτοί που θα καταστραφούν. Όλο το έργο ή όλα τα λόγια του Θεού που αφορούν τον προορισμό της ανθρωπότητας θα αντιμετωπίσουν καταλλήλως τους ανθρώπους σύμφωνα με την ουσία του καθενός· δεν θα λάβει χώρα ούτε το παραμικρό σφάλμα και δεν θα γίνει ούτε ένα λάθος. Μόνο όταν κάνουν έργο οι άνθρωποι, μπαίνει στην εξίσωση το ανθρώπινο συναίσθημα ή νόημα. Το έργο που κάνει ο Θεός είναι το καταλληλότερο. Δεν θα φέρει, σε καμία περίπτωση, ψευδείς ισχυρισμούς εναντίον οποιουδήποτε πλάσματος.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

676. Όλοι ανεξαιρέτως οι κακοποιοί κι όλοι όσοι δεν έχουν σωθεί θα καταστραφούν όταν οι άγιοι ανάμεσα από την ανθρωπότητα εισέλθουν στην ανάπαυση, ανεξάρτητα από το αν είναι τα πνεύματα των νεκρών ή εκείνοι που εξακολουθούν να ζουν με σάρκα και οστά. Ανεξάρτητα από ποια εποχή είναι αυτή στην οποία ανήκουν αυτά τα κακοποιά πνεύματα και οι κακοποιοί άνθρωποι ή τα πνεύματα των δίκαιων ανθρώπων και εκείνων που εφαρμόζουν

τη δικαιοσύνη, όλοι οι κακοποιοί θα καταστραφούν κι όλοι οι δίκαιοι θα επιβιώσουν. Το αν ένα άτομο ή πνεύμα λαμβάνει σωτηρία δεν αποφασίζεται εξ ολοκλήρου βάσει του έργου της τελικής εποχής, αλλά καθορίζεται μάλλον με βάση το αν έχει αντισταθεί ή ήταν ανυπάκουο στον Θεό. Εάν οι άνθρωποι της προηγούμενης εποχής έπρατταν το κακό και δεν μπορούσαν να σωθούν, θα ήταν αναμφισβήτητα στόχοι για τιμωρία. Αν οι άνθρωποι σε αυτή την εποχή πράττουν το κακό και δεν μπορούν να σωθούν, είναι επίσης σίγουρα στόχοι για τιμωρία. Οι άνθρωποι χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, όχι με βάση την εποχή. Μόλις χωρίζονται με βάση το καλό και το κακό, οι άνθρωποι δεν τιμωρούνται ούτε ανταμείβονται αμέσως· αντίθετα, ο Θεός θα επιτελέσει το έργο της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού, μόνον αφού έχει ολοκληρώσει την επιτέλεση του έργου της κατάκτησης τις έσχατες ημέρες. Στην πραγματικότητα, χρησιμοποιεί το καλό και το κακό για να διαχωρίσει την ανθρωπότητα από τότε που πραγματοποίησε το έργο Του ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Απλώς θα επιβραβεύσει τους δίκαιους και θα τιμωρήσει τους ασεβείς μετά την ολοκλήρωση του έργου Του, αντί να χωρίσει τους πονηρούς και τους δίκαιους, μετά την ολοκλήρωση του έργου Του στο τέλος και αμέσως μετά να ξεκινήσει το έργο Του να τιμωρήσει το κακό και να επιβραβεύσει το καλό. Το τελικό έργο Του της τιμωρίας του κακού και της ανταμοιβής του καλού γίνεται εξ ολοκλήρου για να εξαγνίσει τελείως όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μπορεί να φέρει σε αιώνια ανάπαυση μια εντελώς αγία ανθρωπότητα. Αυτό το στάδιο του έργου Του είναι το πιο κρίσιμο έργο Του. Είναι το τελικό στάδιο του συνολικού έργου διαχείρισής Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

677. Το πρότυπο με το οποίο ο άνθρωπος κρίνει τον άνθρωπο βασίζεται στη συμπεριφορά του. Αυτός του οποίου η συμπεριφορά είναι καλή είναι ένας δίκαιος άνθρωπος και αυτός, του οποίου η συμπεριφορά είναι αποτρόπαια είναι κακός. Το πρότυπο, με το οποίο ο Θεός κρίνει τον άνθρωπο βασίζεται στο αν η ουσία του υπακούει σε Αυτόν· κάποιος που υπακούει στον Θεό είναι ένας δίκαιος άνθρωπος, και κάποιος που δεν υπακούει στον Θεό είναι εχθρός και κακός, ανεξάρτητα από το αν η συμπεριφορά του ατόμου είναι καλή ή κακή, κι ανεξάρτητα από το αν ο λόγος αυτού του ατόμου είναι σωστός ή λανθασμένος. Μερικοί άνθρωποι επιθυμούν να κάνουν καλές πράξεις, ώστε να αποκτήσουν έναν καλό προορισμό στο μέλλον, και μερικοί άνθρωποι επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν τον καλό λόγο για να

αγοράσουν έναν καλό προορισμό. Οι άνθρωποι πιστεύουν ψευδώς ότι ο Θεός καθορίζει την έκβαση του ανθρώπου σύμφωνα με τη συμπεριφορά ή την ομιλία του και, γι᾽ αυτό, πολλοί άνθρωποι θα επιδιώξουν να το χρησιμοποιήσουν για να κερδίσουν προσωρινή χάρη μέσω της εξαπάτησης. Οι άνθρωποι που αργότερα θα επιβιώσουν ώς την ανάπαυση, θα έχουν όλοι υπομείνει την ημέρα της δοκιμασίας και θα έχουν επίσης γίνει μάρτυρες του Θεού· όλοι θα είναι άνθρωποι που έχουν κάνει το καθήκον τους και σκοπεύουν να υπακούσουν στον Θεό. Όσοι απλώς επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν την ευκαιρία να υπηρετήσουν για να αποφύγουν να κάνουν πράξη την αλήθεια, δεν θα μπορέσουν να παραμείνουν. Ο Θεός έχει τα κατάλληλα πρότυπα για την κατάταξη των αποτελεσμάτων όλων των ανθρώπων. Δεν παίρνει απλώς αυτές τις αποφάσεις σύμφωνα με τα λόγια και τη συμπεριφορά κάποιου, ούτε σύμφωνα με τη συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια μιας μόνο χρονικής περιόδου. Δεν θα είναι επιεικής προς όλη την κακή συμπεριφορά ενός ατόμου εξαιτίας της παρελθούσης υπηρεσίας του για τον Θεό, ούτε θα του χαριστεί στον θάνατο εξαιτίας μιας μοναδικής δαπάνης για τον Θεό. Κανείς δεν μπορεί να αποφύγει την τιμωρία για την κακία του και κανείς δεν μπορεί να καλύψει την κακή συμπεριφορά του, ώστε να αποφύγει το μαρτύριο της καταστροφής. Εάν κάποιος μπορεί πραγματικά να κάνει το δικό του καθήκον, τότε αυτό σημαίνει ότι είναι αιώνια πιστός στον Θεό και δεν αναζητά ανταμοιβές, ανεξάρτητα από το αν λαμβάνει ευλογίες ή υποφέρει από κακοτυχία. Εάν οι άνθρωποι είναι πιστοί στον Θεό όταν βλέπουν τις ευλογίες, αλλά χάνουν την πίστη τους όταν δεν μπορούν να τις δουν, και τελικά ακόμα δεν μπορούν να γίνουν μάρτυρες του Θεού και ακόμα αδυνατούν να κάνουν το καθήκον τους όπως έπρεπε, αυτοί οι άνθρωποι που κάποτε πιστά παρείχαν υπηρεσία στον Θεό θα καταστραφούν. Εν ολίγοις, οι κακοί άνθρωποι δεν μπορούν να επιβιώσουν στην αιωνιότητα, ούτε μπορούν να εισέλθουν στην ανάπαυση· μόνο οι δίκαιοι είναι οι κύριοι της ανάπαυσης.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

678. Το αν κάποιος λαμβάνει ευλογίες ή υποφέρει από κακοτυχία, καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία του ατόμου, και όχι σύμφωνα με την κοινή ουσία που μοιράζεται με άλλους. Το βασίλειο απλώς δεν έχει τέτοιου είδους υπόδειξη ή τέτοιου είδους κανόνα. Εάν κάποιος τελικά μπορεί να επιβιώσει, είναι επειδή έχει επιτύχει τις απαιτήσεις του Θεού, κι αν τελικά αδυνατεί κανείς να παραμείνει τον καιρό της ανάπαυσης, είναι επειδή αυτός ο άνθρωπος είναι

ανυπάκουος στον Θεό και δεν έχει ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του Θεού. Ο καθένας έχει έναν κατάλληλο προορισμό. Αυτοί οι προορισμοί καθορίζονται σύμφωνα με την ουσία κάθε ατόμου και δεν έχουν καμία σχέση με τους άλλους. Η κακή συμπεριφορά ενός παιδιού δεν μπορεί να μεταφερθεί στους γονείς του και η δικαιοσύνη του παιδιού δεν μπορεί να μοιραστεί με τους γονείς του. Η κακή συμπεριφορά ενός γονέα δεν μπορεί να μεταφερθεί στα παιδιά του και η δικαιοσύνη ενός γονέα δεν μπορεί να μοιραστεί με τα παιδιά του. Ο καθένας φέρει τις δικές του αμαρτίες και ο καθένας απολαμβάνει τη δική του ανάλογη τύχη. Κανείς δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον άλλο. Αυτή είναι η δικαιοσύνη. Κατά την άποψη του ανθρώπου, αν οι γονείς αποκτήσουν καλή τύχη, το ίδιο θα συμβεί και με τα παιδιά τους, κι αν τα παιδιά διαπράττουν το κακό, οι γονείς τους πρέπει να εξιλεωθούν για τις αμαρτίες τους. Αυτή είναι η προοπτική του ανθρώπου και ο τρόπος του ανθρώπου να κάνει πράγματα. Δεν είναι η προοπτική του Θεού. Η έκβαση του καθενός καθορίζεται σύμφωνα με την ουσία που προέρχεται από τη συμπεριφορά του και καθορίζεται πάντοτε κατάλληλα. Κανείς δεν μπορεί να φέρει τις αμαρτίες του άλλου, πόσο μάλλον να λάβει τιμωρία στη θέση κάποιου άλλου. Αυτό είναι απόλυτο. Η γονική μέριμνα ενός γονέα για τα παιδιά του δεν σημαίνει ότι μπορεί να εκτελεί δίκαιες πράξεις εκ μέρους του παιδιού του, ούτε η στοργική αγάπη ενός παιδιού προς τους γονείς του σημαίνει ότι μπορεί να εκτελεί δίκαιες πράξεις εκ μέρους των γονιών του. Αυτό είναι το αληθινό νόημα πίσω από τα λόγια «Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφίνεται· δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται και μία αφίνεται». Κανείς δεν μπορεί να πάρει στην ανάπαυση τα κακόβουλα παιδιά του λόγω της βαθιάς αγάπης του γι' αυτά, ούτε μπορεί να πάρει στην ανάπαυση τη σύζυγό του (ή τον σύζυγό της) βάσει της δικής του δίκαιης συμπεριφοράς. Αυτός είναι ένας διοικητικός κανόνας· δεν μπορεί να υπάρξουν εξαιρέσεις για κανέναν. Οι πράκτορες της δικαιοσύνης είναι πράκτορες της δικαιοσύνης, και οι κακοποιοί είναι κακοποιοί. Οι πράκτορες της δικαιοσύνης θα μπορέσουν να επιβιώσουν, και οι κακοποιοί θα καταστραφούν. Οι άγιοι είναι άγιοι· δεν είναι βρόμικοι. Οι βρόμικοι είναι βρόμικοι, και δεν περιέχουν ίχνος αγιότητας. Όλοι οι πονηροί άνθρωποι θα καταστραφούν κι όλοι οι δίκαιοι θα επιβιώσουν, έστω κι αν τα παιδιά ενός κακοποιού εκτελούν δίκαιες πράξεις και ακόμη κι αν οι γονείς ενός δίκαιου προσώπου διαπράττουν κακές πράξεις. Δεν υπάρχει σχέση μεταξύ ενός συζύγου που πιστεύει και μιας συζύγου που δεν πιστεύει, και δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των παιδιών που πιστεύουν και των γονέων που δεν πιστεύουν. Είναι δύο ασυμβίβαστα είδη.

Πριν από την είσοδο στην ανάπαυση, κάποιος έχει φυσικούς συγγενείς, αλλά όταν κάποιος έχει μπει στην ανάπαυση, κανείς δεν μπορεί να μιλά πλέον για φυσικούς συγγενείς. Όσοι κάνουν το καθήκον τους είναι εχθροί με όσους δεν το κάνουν· όσοι αγαπούν τον Θεό και εκείνοι που μισούν τον Θεό αντιτίθενται ο ένας στον άλλο. Εκείνοι που εισέρχονται στην ανάπαυση και εκείνοι που έχουν καταστραφεί είναι δύο ασύμβατα είδη δημιουργημάτων. Τα δημιουργήματα που εκπληρώνουν το καθήκον τους θα είναι σε θέση να επιβιώσουν και τα δημιουργήματα που δεν εκπληρώνουν το καθήκον τους θα καταστραφούν. Επιπλέον, αυτό θα διαρκέσει στην αιωνιότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

679. Οι κακοποιοί και οι δίκαιοι είναι, τελικά, όλοι τους δημιουργήματα. Τα πλάσματα που διαπράττουν το κακό, τελικά, θα καταστραφούν και τα πλάσματα που εκτελούν δίκαιες πράξεις θα επιβιώσουν. Αυτή είναι η πιο κατάλληλη διάταξη για αυτά τα δύο είδη. Οι κακοποιοί δεν μπορούν, λόγω της ανυπακοής τους, να αρνηθούν ότι είναι η δημιουργία του Θεού, αλλά έχουν λεηλατηθεί από τον Σατανά, κι έτσι δεν μπορούν να σωθούν. Τα δημιουργήματα με δίκαιη συμπεριφορά δεν μπορούν να βασίζονται στο γεγονός ότι θα επιβιώσουν, για να αρνηθούν ότι έχουν δημιουργηθεί από τον Θεό, ωστόσο, μετά τη διαφθορά τους από τον Σατανά, έχουν λάβει σωτηρία. Οι κακοποιοί είναι πλάσματα που είναι ανυπάκουα στον Θεό· είναι πλάσματα που δεν μπορούν να σωθούν και έχουν ήδη λεηλατηθεί εντελώς από τον Σατανά. Οι άνθρωποι που διαπράττουν κακό είναι επίσης άνθρωποι· είναι άνθρωποι που έχουν διαφθαρεί σε μέγιστο βαθμό και άνθρωποι που δεν μπορούν να σωθούν. Ακριβώς όμως επειδή είναι και δημιουργήματα, οι άνθρωποι με δίκαιη συμπεριφορά έχουν επίσης διαφθαρεί, αλλά είναι άνθρωποι που είναι πρόθυμοι να απελευθερωθούν από τη διεφθαρμένη τους διάθεση και είναι ικανοί να υπακούσουν τον Θεό. Οι άνθρωποι με δίκαιη συμπεριφορά δεν βρίθουν δικαιοσύνης· αντιθέτως, έλαβαν σωτηρία και απελευθερώθηκαν από τη διεφθαρμένη διάθεσή τους για να υπακούσουν στον Θεό. Θα μείνουν σταθεροί ώς το τέλος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουν διαφθαρεί από τον Σατανά. Αφού τελειώσει το έργο του Θεού, ανάμεσα σε όλα τα πλάσματά Του θα υπάρξουν εκείνα που θα καταστραφούν κι εκείνα που θα επιβιώσουν. Αυτή είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη του έργου διαχείρισης. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί. Οι κακοποιοί δεν μπορούν να επιβιώσουν· όσοι υπακούν και

Τον ακολουθούν μέχρι το τέλος, σίγουρα θα επιβιώσουν. Καθώς πρόκειται για το έργο της διαχείρισης της ανθρώπινης φύσης, θα υπάρχουν εκείνοι που παραμένουν κι αυτοί που εξαλείφονται. Αυτά είναι διαφορετικά αποτελέσματα διαφορετικών ειδών ανθρώπων και οι πιο κατάλληλες ρυθμίσεις για τα πλάσματά Του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

680. Ζήτησα από πολλούς πάνω στη γη να γίνουν ακόλουθοί Μου. Ανάμεσα σε όλους αυτούς τους ακόλουθους, υπάρχουν εκείνοι που υπηρετούν ως ιερείς, εκείνοι που ηγούνται, εκείνοι που είναι οι υιοί, εκείνοι που απαρτίζουν τον λαό κι εκείνοι που προσφέρουν υπηρεσία. Τους χωρίζω σ' αυτές τις διαφορετικές κατηγορίες ανάλογα με την πίστη που δείχνουν σ' Εμένα. Όταν όλοι οι άνθρωποι θα έχουν ταξινομηθεί κατά το είδος τους, δηλαδή, όταν η φύση του κάθε είδους ανθρώπου θα έχει αποκαλυφθεί, τότε θα προσμετρήσω κάθε άνθρωπο στο σωστό είδος και θα τοποθετήσω το κάθε είδος στην αρμόζουσα θέση, ώστε να πραγματώσω τον σκοπό Μου της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους. Κατόπιν, ζητάω από τις ομάδες εκείνων που θέλω να σώσω να επιστρέψουν στον οίκο Μου και, εν συνεχεία, επιτρέπω σε όλους αυτούς τους ανθρώπους να αποδεχθούν το έργο Μου τις έσχατες ημέρες. Την ίδια στιγμή, ταξινομώ τον άνθρωπο σύμφωνα με το είδος του, και ύστερα ανταμείβω ή τιμωρώ τον καθένα βάσει των πράξεων του. Τέτοια είναι τα βήματα που συγκροτούν το έργο Μου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Πολλοί μεν οι κλητοί, λίγοι δε οι εκλεκτοί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

681. Τώρα, γνωρίζεις πραγματικά γιατί έχεις πίστη σ' Εμένα; Γνωρίζεις πραγματικά τον σκοπό και τη σημασία του έργου Μου; Γνωρίζεις πραγματικά το καθήκον σου; Γνωρίζεις πραγματικά τη μαρτυρία Μου; Αν απλώς πιστεύεις σ' Εμένα, αλλά ούτε η δόξα Μου ούτε η μαρτυρία Μου μπορούν να φανούν σ' εσένα, τότε σε έχω απορρίψει εδώ και καιρό. Όσο για εκείνους που τα ξέρουν όλα, αποτελούν, αν μη τι άλλο, αγκάθια στα μάτια Μου και στον οίκο Μου, είναι απλώς πέτρες όπου σκοντάφτει κανείς. Είναι ζιζάνια, χωρίς την παραμικρή λειτουργία και χωρίς καθόλου βαρύτητα, τους οποίους πρέπει να ξεχωρίσω από το έργο Μου. Τους αποστρέφομαι εδώ και καιρό. Όσο για εκείνους που δεν έχουν μαρτυρία, ο θυμός Μου πέφτει αιωνίως επάνω τους και η ράβδος Μου δεν τους αφήνει ποτέ. Τους έχω παραδώσει

εδώ και καιρό στα χέρια του κακού και δεν έχουν καμία από τις ευλογίες Μου. Την ημέρα εκείνη, η τιμωρία τους θα είναι μακράν πιο βαριά από εκείνη των ανόητων γυναικών. Τώρα επιτελώ μόνο το έργο που έχω καθήκον να επιτελέσω. Θα δέσω όλο το σιτάρι σε δεμάτια, μαζί μ' εκείνα τα ζιζάνια. Αυτό είναι το έργο Μου σήμερα. Τα ζιζάνια αυτά θα τα ξεχωρίσω την ημέρα της διαλογής, τότε οι σπόροι από το σιτάρι θα μαζευτούν στην αποθήκη και τα ξεδιαλεγμένα ζιζάνια θα ριχτούν στη φωτιά για να γίνουν σκόνη. Το έργο Μου τώρα είναι μονάχα να δέσω όλους τους ανθρώπους σε δεμάτια, δηλαδή να τους κατακτήσω ολοκληρωτικά. Στη συνέχεια, θα αρχίσω να ξεδιαλέγω για να αποκαλύψω το τέλος των ανθρώπων.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Τι γνωρίζεις περί πίστης;» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

682. Αυτοί που αναζητούν κι αυτοί που δεν αναζητούν είναι τώρα δύο διαφορετικοί τύποι ανθρώπων και είναι δύο τύποι ανθρώπων με δύο διαφορετικούς προορισμούς. Εκείνοι που επιδιώκουν τη γνώση της αλήθειας και κάνουν πράξη την αλήθεια είναι οι άνθρωποι που ο Θεός θα σώσει. Εκείνοι που δεν γνωρίζουν την αληθινή οδό είναι οι δαίμονες και οι εχθροί· είναι οι απόγονοι του αρχαγγέλου και θα καταστραφούν. Ακόμη και οι ευσεβείς πιστοί ενός ασαφούς Θεού δεν είναι επίσης δαίμονες; Οι άνθρωποι που έχουν καλή συνείδηση, αλλά δεν αποδέχονται την αληθινή οδό, είναι δαίμονες· η ουσία τους είναι μια αντίσταση στον Θεό. Εκείνοι που δεν αποδέχονται την αληθινή οδό είναι εκείνοι που αντιστέκονται στον Θεό, κι ακόμη κι αν αυτοί οι άνθρωποι υπομείνουν πολλές κακουχίες, και πάλι θα καταστραφούν. Αυτοί που δεν θέλουν να εγκαταλείψουν τον κόσμο, που δεν μπορούν να αντέξουν να χωρίσουν με τους γονείς τους, που δεν μπορούν να αντέξουν να απαλλαγούν από τις σαρκικές απολαύσεις τους, είναι όλοι ανυπάκουοι στον Θεό και όλοι θα καταστραφούν. Όποιος δεν πιστεύει στον ενσαρκωμένο Θεό είναι δαιμονικός επομένως, θα καταστραφεί. Εκείνοι που πιστεύουν, αλλά δεν κάνουν πράξη την αλήθεια, αυτοί που δεν πιστεύουν στον ενσαρκωμένο Θεό κι εκείνοι που δεν πιστεύουν καθόλου στην ύπαρξη του Θεού, θα καταστραφούν. Όποιος είναι σε θέση να παραμείνει, είναι ένα πρόσωπο που έχει υποστεί την πίκρα του ραφιναρίσματος και στέκεται σταθερό· αυτό είναι ένα πρόσωπο που έχει πραγματικά υποβληθεί σε δοκιμασίες. Όποιος δεν αναγνωρίζει τον Θεό, είναι εχθρός· δηλαδή, οποιοσδήποτε μέσα ή έξω από αυτό το ρεύμα που δεν αναγνωρίζει τον ενσαρκωμένο Θεό, είναι ένας αντίχριστος! Ποιος είναι ο Σατανάς, ποιοι είναι δαίμονες και ποιοι είναι οι εχθροί

του Θεού, αν όχι αυτοί που αντιστέκονται και που δεν πιστεύουν στον Θεό; Δεν είναι αυτοί που είναι ανυπάκουοι στον Θεό; Δεν είναι αυτοί που λένε προφορικά ότι πιστεύουν, ενώ στερούνται αλήθειας; Δεν είναι αυτοί οι άνθρωποι που επιδιώκουν μόνο την απόκτηση ευλογιών, αλλά δεν μπορούν να γίνονται μάρτυρες του Θεού; Εξακολουθείς να συναναστρέφεσαι με αυτούς τους δαίμονες σήμερα και να έχεις συνείδηση και αγάπη προς αυτούς, μα, σ' αυτήν την περίπτωση, δεν επεκτείνεις τις καλές προθέσεις σου προς τον Σατανά; Δεν θεωρείται συσχετισμός με δαίμονες; Αν σήμερα οι άνθρωποι εξακολουθούν να αδυνατούν να διακρίνουν το καλό από το κακό, και συνεχίζουν να είναι στοργικοί και ελεήμονες στα τυφλά, χωρίς καμία πρόθεση να αναζητήσουν το θέλημα του Θεού ή να είναι σε θέση να τρέφουν, με οποιοδήποτε τρόπο, τις προθέσεις του Θεού ως δικές τους, τότε η κατάληξή τους θα είναι ακόμα πιο καταστροφική.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

683. Η αντιμετώπιση του Θεού προς τους ανθρώπους που Τον βλασφημούν ή Του αντιστέκονται ή ακόμα και προς εκείνους που Τον κακολογούν, προς τους ανθρώπους που σκοπίμως Του επιτίθενται, Τον κακολογούν και Τον καταριούνται, δεν είναι να κάνει τα στραβά μάτια ή να προσποιηθεί πως δεν ακούει. Έχει ξεκάθαρη στάση προς αυτούς. Απεχθάνεται τους ανθρώπους αυτούς και, στην καρδιά Του, τους καταδικάζει. Επιπλέον, ανακοινώνει ανοιχτά το αποτέλεσμα που θα έχουν, ώστε οι άνθρωποι να γνωρίζουν πως έχει ξεκάθαρη στάση προς εκείνους που Τον βλασφημούν, όπως και να γνωρίζουν τον τρόπο που θα καθορίσει το αποτέλεσμά τους. Ωστόσο, αφού τα είπε αυτά ο Θεός, οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να βλέπουν μόνο σπάνια την αλήθεια για το πώς ο Θεός θα αντιμετώπιζε τους ανθρώπους εκείνους και δεν μπορούσαν να κατανοήσουν τις αρχές πίσω από το αποτέλεσμα του Θεού, την ετυμηγορία Του για εκείνους. Με άλλα λόγια, η ανθρωπότητα δεν μπορεί να δει τη συγκεκριμένη στάση και τις μεθόδους που έχει ο Θεός για την αντιμετώπισή τους. Αυτό έχει να κάνει με τις αρχές που έχει ο Θεός όταν κάνει πράγματα. Ο Θεός χρησιμοποιεί την έλευση των γεγονότων για να αντιμετωπίσει την κακή συμπεριφορά κάποιων ανθρώπων. Δηλαδή, δεν ανακοινώνει την αμαρτία τους και δεν καθορίζει το αποτέλεσμά τους, αλλά χρησιμοποιεί απευθείας την έλευση των γεγονότων για να τους επιτρέψει να τιμωρηθούν και να λάβουν τα προβλεπόμενα αντίποινά τους. Όταν λάβουν

χώρα τα γεγονότα αυτά, η σάρκα των ανθρώπων είναι αυτή που τιμωρείται· είναι όλα κάτι το ορατό στο ανθρώπινο μάτι. Όταν αντιμετωπίζει την κακή συμπεριφορά κάποιων ανθρώπων, ο Θεός τους καταριέται απλώς με λόγια, ωστόσο, την ίδια ώρα, τους πλήττει ο θυμός του Θεού, και ενώ η τιμωρία που εισπράττουν μπορεί να είναι κάτι που οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν, αυτού του είδους το αποτέλεσμα μπορεί να είναι ακόμα πιο σοβαρό από τα αποτελέσματα του να τιμωρείσαι ή να πεθαίνεις, τα οποία μπορούν να δουν οι άνθρωποι. Αυτό συμβαίνει γιατί, υπό τις συνθήκες που ο Θεός έχει καθορίσει να μη σώζει τέτοιου είδους ανθρώπους, να μην τους δείχνει πια έλεος ή να έχει μακροθυμία προς αυτούς και να μην τους προσφέρει άλλες ευκαιρίες, η στάση που Αυτός υιοθετεί απέναντί τους είναι να τους παραμερίζει. Ποια είναι η σημασία του «παραμερίζω»; Η σημασία του όρου είναι να αφήνεις κάτι στην άκρη, να μη του δίνεις πια σημασία. Εδώ, όμως, όταν ο Θεός «παραμερίζει κάποιον», υπάρχουν δύο διαφορετικές εξηγήσεις για τη σημασία του: Η πρώτη είναι πως Αυτός έχει παραδώσει τη ζωή και τα πάντα του ανθρώπου εκείνου στον Σατανά, ώστε να τα αντιμετωπίσει εκείνος. Ο Θεός δε θα ήταν πια υπεύθυνος γι' αυτά και δε θα τα διαχειριζόταν πια. Ανεξάρτητα απ' το αν ο άνθρωπος εκείνος ήταν τρελός ή χαζός, αν ήταν στη ζωή ή στον θάνατο, ή αν είχε πέσει στην κόλαση ως τιμωρία, δε θα είχε καμία σχέση με τον Θεό. Αυτό θα σήμαινε πως το πλάσμα εκείνο δε θα είχε καμία σχέση με τον Δημιουργό. Η δεύτερη εξήγηση είναι πως ο Θεός έχει αποφασίσει πως Αυτός ο ίδιος θέλει να κάνει κάτι με τον άνθρωπο αυτό, με τα ίδια Του τα χέρια. Είναι πιθανό πως θα αξιοποιήσει την υπηρεσία αυτού του είδους ανθρώπου ή πως θα αξιοποιήσει αυτό το είδος ανθρώπου ως αντιθετικό στοιχείο. Είναι πιθανό πως θα έχει ειδικό τρόπο για να αντιμετωπίζει αυτό το είδος ανθρώπου, ειδικό τρόπο να του φέρεται —όπως ακριβώς τον Παύλο. Αυτή είναι η αρχή και η στάση στην καρδιά του Θεού για το πώς έχει αποφασίσει να αντιμετωπίζει αυτό το είδος ανθρώπου. Επομένως, όταν οι άνθρωποι αντιστέκονται στον Θεό και όταν Τον κακολογούν και Τον βλασφημούν, αν επιβαρύνουν τη διάθεσή Του ή Τον φέρουν στο απροχώρητο, τότε οι συνέπειες είναι αδιανόητες. Η πιο σοβαρή συνέπεια είναι πως ο Θεός παραδίδει τις ζωές τους και τα πάντα τους στον Σατανά, μια για πάντα. Δε θα συγχωρεθούν σε όλη την αιωνιότητα. Αυτό σημαίνει πως ο άνθρωπος αυτός έχει γίνει τροφή στο στόμα του Σατανά, ένα παιχνίδι στο χέρι του και, από εκεί και πέρα, ο Θεός δεν έχει καμία σχέση μαζί του.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού, η διάθεση του Θεού και ο ίδιος ο Θεός Γ'» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

684. Τώρα είναι η στιγμή που καθορίζω το τέλος του κάθε ανθρώπου, όχι το στάδιο στο οποίο ξεκίνησα να κατεργάζομαι τον άνθρωπο. Καταγράφω στο αρχείο Μου, ένα-ένα, τα λόγια και τις πράξεις κάθε ανθρώπου, όπως επίσης και την πορεία του καθώς Με ακολουθεί, τα έμφυτα χαρακτηριστικά του και τις τελικές του επιδόσεις. Με αυτόν τον τρόπο, κανένα είδος ανθρώπου δεν θα ξεφύγει από το χέρι Μου και όλοι θα είναι με το δικό τους είδος, όπως θα καθορίζω Εγώ. Εγώ αποφασίζω τον προορισμό του κάθε ανθρώπου όχι με βάση την ηλικία, την ιεραρχία, τον βαθμό στον οποίο κάποιος υπέφερε και λιγότερο απ' όλα, τον βαθμό στον οποίο προκαλούν τον οίκτο, αλλά σύμφωνα με το αν κατέχουν την αλήθεια. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή, μόνο αυτή. Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι όλοι όσοι δεν ακολουθούν το θέλημα του Θεού θα τιμωρηθούν. Αυτό είναι σίγουρο. Για τον λόγο αυτό, όλοι όσοι τιμωρούνται, τιμωρούνται έτσι για τη δικαιοσύνη του Θεού και ως αντίποινα για τις πολυάριθμες κακές πράξεις τους.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Προετοίμασε αρκετές καλές πράξεις για τον προορισμό σου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

685. Αντιλαμβάνεσαι τώρα τι είναι κρίση και τι είναι αλήθεια; Εάν έχεις καταλάβει, τότε σε προτρέπω να υποταχθείς υπάκουα στην κρίση, αλλιώς δεν θα έχεις ποτέ την ευκαιρία να λάβεις την επιδοκιμασία του Θεού ή να σε οδηγήσει στη βασιλεία Του. Εκείνοι που απλώς αποδέχονται την κρίση, μα δεν μπορούν να εξαγνιστούν ποτέ, δηλαδή, εκείνοι που διαφεύγουν εν μέσω του έργου της κρίσης, ο Θεός θα τους απεχθάνεται και θα τους απορρίπτει για πάντα. Οι αμαρτίες τους είναι πιο πολλές και πιο βαριές από εκείνες των Φαρισαίων, διότι έχουν προδώσει τον Θεό και επαναστατούν εναντίον Του. Τέτοιοι άνθρωποι που δεν είναι άξιοι ούτε καν να υπηρετούν, θα λάβουν ακόμα μεγαλύτερη τιμωρία, μια τιμωρία που θα είναι επιπλέον αιώνια. Ο Θεός δεν θα δείξει έλεος σε κανέναν προδότη που κάποτε επέδειξε αφοσίωση σ' Εκείνον μονάχα στα λόγια και στη συνέχεια Τον πρόδωσε. Τέτοιοι άνθρωποι θα υποστούν αντίποινα μέσω τιμωρίας του πνεύματος, της ψυχής και του σώματος. Δεν είναι αυτή μια ακριβής αποκάλυψη της δίκαιης διάθεσης του Θεού; Δεν είναι αυτός ο σκοπός του Θεού για την κρίση και την αποκάλυψη του ανθρώπου; Ο Θεός ξαποστέλνει όλους εκείνους που κάνουν κάθε είδους κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της κρίσης, σε ένα μέρος μολυσμένο από μοχθηρά πνεύματα, επιτρέποντας σε αυτά τα κακά πνεύματα να καταστρέψουν τη σάρκα αυτών των ανθρώπων κατά βούληση. Τα σώματα τους

αναδίδουν δυσωδία πτωμάτων και τέτοια είναι η τιμωρία που τους αρμόζει. Ο Θεός καταγράφει στο αρχείο τους όλες τις αμαρτίες αυτών των άπιστων ψευδών ακολούθων, των ψευδών αποστόλων, και των ψευδών εργατών· έπειτα, όταν είναι η κατάλληλη στιγμή, τους πετά ανάμεσα στα ακάθαρτα πνεύματα, επιτρέποντας σε τούτα τα πνεύματα να βεβηλώσουν κατά βούληση τα σώματα τους, ώστε να μη μπορέσουν ποτέ ξανά να ενσαρκωθούν και να μη δουν ποτέ ξανά το φως. Αυτοί οι υποκριτές που υπηρετούσαν μέχρι κάποια στιγμή, μα τώρα δεν είναι ικανοί να παραμείνουν πιστοί μέχρι το τέλος, ο Θεός τους προσμετρά ανάμεσα στους αχρείους, έτσι ώστε να περάσουν στο συμβούλιο των αχρείων και να γίνουν κομμάτι του απείθαρχου αυτού όχλου· στο τέλος, ο Θεός θα τους αφανίσει. Ο Θεός απορρίπτει και δεν λαμβάνει υπόψη αυτούς που ποτέ δεν υπήρξαν πιστοί στον Χριστό ή που δεν αφιέρωσαν καμία προσπάθεια, και θα τους εξολοθρεύσει όλους με την αλλαγή των εποχών. Δεν θα υπάρχουν πλέον στη γη, πόσο μάλλον θα αποκτήσουν πρόσβαση στη βασιλεία του Θεού. Εκείνοι που ποτέ δεν υπήρξαν ειλικρινείς απέναντι στον Θεό, αλλά αναγκάστηκαν από τις περιστάσεις να ασχοληθούν επιπόλαια μ' Αυτόν, προσμετρούνται ανάμεσα σε αυτούς που υπηρετούν τον λαό Του. Μονάχα ένας μικρός αριθμός αυτών των ανθρώπων μπορεί να επιβιώσει, ενώ η πλειοψηφία θα χαθεί μαζί μ' εκείνους που δεν είναι ικανοί ούτε καν να υπηρετήσουν. Τελικά, ο Θεός θα φέρει στη βασιλεία Του όλους εκείνους που σκέφτονται όπως ο ίδιος, τον λαό και τους υιούς του Θεού, όπως επίσης κι εκείνους που προορίζονται από τον Θεό να γίνουν ιερείς. Αυτό είναι το απόσταγμα που λαμβάνει ο Θεός από το έργο Του. Όσο για εκείνους που δεν εμπίπτουν σε καμία από τις κατηγορίες που έχει ορίσει ο Θεός, θα προσμετρηθούν μαζί με τους άπιστους. Και σίγουρα μπορείτε να φανταστείτε ποια θα είναι η κατάληξή τους. Ήδη σας έχω πει όλα όσα έπρεπε να πω· εσείς θα αποφασίσετε ποιον δρόμο θα επιλέξετε. Αυτό που πρέπει να καταλάβετε είναι το εξής: Το έργο του Θεού δεν περιμένει ποτέ κάποιον που δεν μπορεί να συμβαδίσει μαζί Του, και η δίκαιη διάθεση του Θεού δεν δείχνει έλεος σε κανέναν άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Χριστός επιτελεί το έργο της κρίσης με την αλήθεια» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

ΙΕ) Λόγια σχετικά με την προφητεία για το κάλλος της βασιλείας και τον προορισμό της ανθρωπότητας, καθώς και για τις υποσχέσεις και τις ευλογίες του Θεού

686. Το έργο Μου δεν διαρκεί παρά έξι χιλιάδες χρόνια και υποσχέθηκα ότι ο έλεγχος του κακού επάνω σε ολόκληρη την ανθρωπότητα επίσης δεν θα ήταν για παραπάνω από έξι χιλιάδες χρόνια. Κι έτσι, ο χρόνος τελειώνει. Ούτε θα συνεχίσω, ούτε θα καθυστερήσω περισσότερο: Κατά τη διάρκεια των εσχάτων ημερών, θα κατατροπώσω τον Σατανά, θα πάρω πίσω όλη Μου τη δόξα και θα ανακτήσω τις ψυχές που ανήκουν σ' Εμένα στη γη, ώστε αυτές οι δύστυχες ψυχές να ξεφύγουν από τη θάλασσα των δεινών κι έτσι, να ολοκληρωθεί ολόκληρο το έργο Μου στη γη. Από αυτήν την ημέρα και έπειτα, δεν θα ενσαρκωθώ ποτέ ξανά στη γη και το Πνεύμα Μου που ελέγχει τα πάντα δεν θα εργαστεί στη γη ποτέ ξανά. Θα κάνω μόνο ένα πράγμα στη γη: Θα ξαναφτιάξω την ανθρωπότητα, μία ανθρωπότητα που είναι άγια και που είναι η πιστή πόλη Μου στη γη. Αλλά να γνωρίζετε ότι δεν θα εκμηδενίσω ολόκληρο τον κόσμο ούτε θα εκμηδενίσω ολόκληρη την ανθρωπότητα. Θα κρατήσω το εναπομείναν ένα τρίτο —το ένα τρίτο που Με αγαπά και έχει κατακτηθεί πλήρως από Εμένα, και θα κάνω αυτό το ένα τρίτο να καρποφορήσει και να πολλαπλασιαστεί στη γη όπως έκαναν οι Ισραηλίτες υπό τον νόμο, τρέφοντάς τους με άφθονα πρόβατα και βοοειδή και όλα τα πλούτη της γης. Η ανθρωπότητα αυτή θα παραμείνει μαζί Μου για πάντα, ωστόσο δεν είναι η απαράδεκτα ακάθαρτη ανθρωπότητα του σήμερα, αλλά η ανθρωπότητα που θα είναι μια ομάδα από όλους όσοι έχω κερδίσει Εγώ. Μία τέτοια ανθρωπότητα δεν θα καταστραφεί, ενοχληθεί ή πολιορκηθεί από τον Σατανά, και θα είναι η μόνη ανθρωπότητα που θα υπάρχει επάνω στη γη μετά τη νίκη Μου επί του Σατανά. Είναι η ανθρωπότητα που έχει κατακτηθεί σήμερα από Εμένα και έχει κερδίσει την υπόσχεσή Μου. Και επομένως, η ανθρωπότητα που έχει κατακτηθεί κατά τις έσχατες ημέρες, είναι επίσης η ανθρωπότητα που θα διασωθεί και θα κερδίσει τις αιώνιες ευλογίες Μου. Θα είναι η μοναδική απόδειξη του θριάμβου Μου κατά του Σατανά και τα μόνα λάφυρά Μου από τη μάχη Μου με τον Σατανά. Αυτά τα λάφυρα του πολέμου τα έχω σώσει από τη σφαίρα επιρροής του Σατανά και είναι η μόνη αποκρυστάλλωση και ο καρπός από το σχέδιο διαχείρισής Μου των έξι χιλιάδων ετών. Προέρχονται από κάθε έθνος και κάθε δόγμα και από κάθε μέρος και χώρα σε όλο το σύμπαν. Είναι από διαφορετικές φυλές, έχουν διαφορετικές γλώσσες, έθιμα και χρώμα δέρματος και

είναι διασκορπισμένοι σε κάθε έθνος και δόγμα στην υφήλιο, και ακόμη, σε κάθε γωνιά του κόσμου. Τελικά, θα συγκεντρωθούν όλοι μαζί για να αποτελέσουν μια ολοκληρωμένη ανθρωπότητα, μία συνάθροιση ανθρώπων που δεν τη φτάνουν οι δυνάμεις του Σατανά.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Κανείς που αποτελείται από σάρκα δεν μπορεί να ξεφύγει από την ημέρα της οργής» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

687. Με την ολοκλήρωση των λόγων Μου, η βασιλεία σχηματίζεται σταδιακά επάνω στη γη και ο άνθρωπος επιστρέφει σταδιακά στην κανονικότητα, κι έτσι, εγκαθίσταται στη γη η βασιλεία της καρδιάς Μου. Μέσα στη βασιλεία, όλοι οι άνθρωποι του Θεού ανακτούν τη ζωή του κανονικού ανθρώπου. Ο παγερός χειμώνας φεύγει, για να πάρει τη θέση του ένας κόσμος με πόλεις γεμάτες άνοιξη, όπου θα επικρατεί άνοιξη όλον τον χρόνο. Οι άνθρωποι δεν έρχονται πλέον αντιμέτωποι με τον ζοφερό, μίζερο κόσμο του ανθρώπου, δεν υπομένουν πλέον το ψύχος του κόσμου του ανθρώπου. Οι άνθρωποι δεν μάχονται μεταξύ τους, οι χώρες δεν πολεμάνε μεταξύ τους, δεν γίνονται πλέον σφαγές και δεν υπάρχουν εκείνα τα ρυάκια αίματος από τις σφαγές· όλοι οι τόποι πλημμυρίζουν από ευτυχία και παντού υπάρχει διάχυτη εγκαρδιότητα ανάμεσα στους ανθρώπους. Πηγαίνω από τόπο σε τόπο, απολαμβάνω επάνω από τον θρόνο Μου, ζω ανάμεσα στ' αστέρια. Και οι άγγελοι Μού προσφέρουν νέα τραγούδια και νέους χορούς. Δεν κυλάνε πλέον δάκρυα στο πρόσωπό τους λόγω της ευθραυστότητάς τους. Δεν ακούω πλέον, ενώπιόν Μου, τον ήχο από το κλάμα των αγγέλων, και κανένας δεν Μου παραπονιέται πια για κακουχίες. Σήμερα, όλοι ζείτε ενώπιόν Μου· αύριο, θα ζείτε όλοι στη βασιλεία Μου. Δεν είναι αυτή η μεγαλύτερη ευλογία που δίνω στον άνθρωπο;

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 20» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

688. Όταν η βασιλεία κατέλθει εξ ολοκλήρου στη γη, όλοι οι άνθρωποι θα ανακτήσουν την αρχική τους εικόνα. Γι' αυτό ο Θεός λέει: «απολαμβάνω επάνω από τον θρόνο Μου, ζω ανάμεσα στ' αστέρια. Και οι άγγελοι Μού προσφέρουν νέα τραγούδια και νέους χορούς. Δεν κυλάνε πλέον δάκρυα στο πρόσωπό τους λόγω της ευθραυστότητάς τους. Δεν ακούω πλέον, ενώπιόν Μου, τον ήχο από το κλάμα των αγγέλων, και κανένας δεν Μου παραπονιέται πια για κακουχίες». Αυτό δείχνει ότι η ημέρα κατά την οποία ο Θεός αποκτά την πλήρη δόξα είναι η ημέρα που ο άνθρωπος απολαμβάνει την ανάπαυσή του. Οι άνθρωποι δεν χρειάζεται πλέον

να βιάζονται λόγω της αναταραχής που προκαλεί ο Σατανάς, ο κόσμος σταματά να εξελίσσεται προς τα εμπρός και οι άνθρωποι ζούνε σε ανάπαυση, καθώς τα μυριάδες αστέρια στο στερέωμα ανανεώνονται, ο ήλιος, η σελήνη, τα αστέρια και ούτω καθεξής, και όλα τα βουνά και τα ποτάμια στους ουρανούς και στη γη, όλα αλλάζουν. Και επειδή ο άνθρωπος έχει αλλάξει, και ο Θεός έχει αλλάξει, οπότε, όλα τα πράγματα θα αλλάξουν κι αυτά. Αυτός είναι ο υπέρτατος στόχος του σχεδίου διαχείρισης του Θεού, και αυτός που θα επιτευχθεί τελικά.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 20» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

689. Μέσα σε μια λάμψη αστραπής, κάθε ζώο αποκαλύπτεται στην αληθινή του μορφή. Επίσης, φωτισμένα τα ανθρώπινα όντα από το φως Μου, έχουν ανακτήσει την ιερότητα που κατείχαν κάποτε. Ω, ο διεφθαρμένος κόσμος του παρελθόντος έπεσε επιτέλους στο βρόμικο νερό και, βυθιζόμενος κάτω από την επιφάνεια, διαλύθηκε κι έγινε λάσπη! Ω, όλη η ανθρωπότητα που δημιούργησα έχει επανέλθει επιτέλους στη ζωή, μέσα στο φως, έχει βρει το θεμέλιο της ύπαρξης και έχει πάψει να παλεύει μέσα στον βούρκο! Ω, τα μυριάδες πράγματα της δημιουργίας που κρατώ στα χέρια Μου! Πώς είναι δυνατόν, μέσα από τα λόγια Μου, να μην ανανεωθούν; Πώς είναι δυνατόν, μέσα στο φως, να μην πραγματοποιούν τα καθήκοντά τους; Η γη δεν είναι πλέον ακίνητη και σιωπηλή, ο ουρανός δεν είναι πλέον έρημος και θλιβερός. Ο ουρανός και η γη δεν χωρίζονται πλέον από ένα κενό, είναι ενωμένα ως ένα και δεν πρόκειται ποτέ να χωριστούν ξανά. Σ' αυτήν την εορταστική περίσταση, σ' αυτήν τη στιγμή αγαλλίασης, η δικαιοσύνη Μου και η αγιότητά Μου έχουν σκορπιστεί απ' άκρη σ' άκρη στο σύμπαν, και όλη η ανθρωπότητα τις εξυμνεί αδιάλειπτα. Οι πόλεις του ουρανού γελούν με χαρά και τα βασίλεια της γης χορεύουν με χαρά. Ποιος, αυτήν τη στιγμή, δεν αγαλλιάζει; Και ποιος, αυτήν τη στιγμή, δεν θρηνεί; Η γη στην αρχέγονη κατάστασή της ανήκει στον ουρανό και ο ουρανός είναι ενωμένος με τη γη. Ο άνθρωπος είναι το νήμα που ενώνει τον ουρανό με τη γη και, χάρη στην ιερότητά του, χάρη στην ανανέωσή του, ο ουρανός δεν είναι πλέον κρυμμένος από τη γη και η γη δεν είναι πλέον σιωπηλή απέναντι στον ουρανό. Τα πρόσωπα της ανθρωπότητας στεφανώνονται από χαμόγελα ικανοποίησης και, μέσα στις καρδιές τους, εκκρίνεται μια γλυκύτητα, η οποία δεν γνωρίζει όρια. Ο άνθρωπος δεν φιλονικεί με τον άνθρωπο, ούτε οι άνθρωποι χτυπιούνται μεταξύ τους. Υπάρχει κανένας, ο οποίος, μέσα στο φως Μου, δεν ζει ειρηνικά με τους άλλους; Υπάρχει κανένας, ο οποίος, στην εποχή Μου,

ατιμώνει το όνομά Μου; Όλα τα ανθρώπινα όντα στρέφουν το ευλαβικό βλέμμα τους προς Εμένα και, μέσα στην καρδιά τους, Μου κραυγάζουν κρυφά. Έχω ερευνήσει κάθε ενέργεια της ανθρωπότητας: μεταξύ των ανθρώπινων όντων που έχουν εξαγνιστεί, δεν υπάρχει κανένας που να είναι ανυπάκουος σ' Εμένα, κανένας που να Με κρίνει. Η διάθεσή Μου επικαλύπτει όλη την ανθρωπότητα. Ο καθένας αρχίζει να Με γνωρίζει, έρχεται πιο κοντά Μου και Με λατρεύει. Μένω σταθερός στην άποψή Μου για το πνεύμα του ανθρώπου, δοξάζομαι στην υψηλότερη κορυφή στα μάτια του ανθρώπου και ρέω μέσα στο αίμα στις φλέβες του. Η χαρμόσυνη ανάταση στις καρδιές των ανθρώπων γεμίζει κάθε τόπο στο πρόσωπο της γης, ο αέρας είναι δροσερός και φρέσκος, δεν υπάρχουν πλέον πυκνές ομίχλες που να σκεπάζουν το έδαφος και ο ήλιος λάμπει με μεγαλοπρέπεια.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 18» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

690. Υπό το φως Μου, οι άνθρωποι βλέπουν και πάλι το φως. Μέσα στον λόγο Μου, οι άνθρωποι βρίσκουν πράγματα που απολαμβάνουν. Έχω έλθει από την Ανατολή· κατάγομαι από την Ανατολή. Όταν λάμπει η δόξα Μου, φωτίζονται όλα τα έθνη, τα πάντα έρχονται στο φως και τίποτα δεν παραμένει στο σκοτάδι. Στη βασιλεία, η ζωή που διάγει ο λαός του Θεού μαζί με τον Θεό είναι απροσμέτρητα χαρούμενη. Τα ύδατα χορεύουν από χαρά βλέποντας τις ευλογημένες ζωές των ανθρώπων, τα βουνά απολαμβάνουν την αφθονία Μου μαζί με τους ανθρώπους. Όλοι οι άνθρωποι πασχίζουν, εργάζονται σκληρά, δείχνουν την αφοσίωσή τους στη βασιλεία Μου. Στη βασιλεία δεν υπάρχει πια παρακοή, δεν υπάρχει πια αντίσταση· οι ουρανοί και η γη αλληλοεξαρτώνται, ο άνθρωπος κι Εγώ ερχόμαστε κοντά και τα συναισθήματα που νιώθουμε είναι βαθιά, μέσα από τη γλυκιά ευδαιμονία της ζωής, στηριζόμαστε ο ένας στον άλλον... Εκείνη τη στιγμή, ξεκινώ επισήμως τη ζωή Μου στον ουρανό. Ο Σατανάς δεν προκαλεί πλέον αναστάτωση και οι άνθρωποι εισέρχονται στην ανάπαυση. Σε ολόκληρο το σύμπαν, ο εκλεκτός λαός Μου ζει μέσα στη δόξα Μου, ευλογημένος πέραν κάθε σύγκρισης, όχι ως άνθρωποι που ζουν μεταξύ ανθρώπων, αλλά ως άνθρωποι που ζουν με τον Θεό. Όλη η ανθρωπότητα έχει βιώσει τη διαφθορά του Σατανά και έχει πιει την πίκρα και τη γλυκύτητα της ζωής ως τη στερνή σταγόνα. Ζώντας, τώρα, υπό το φως Μου, πώς μπορεί κάποιος να μην ευφραίνεται; Πώς είναι δυνατόν να απέχει κανείς ανέμελα από αυτήν την όμορφη στιγμή και να την αφήνει να χαθεί; Εσείς οι άνθρωποι!

Ψάλετε τον ύμνο που υπάρχει στην καρδιά σας και χορέψτε για Μένα από χαρά! Ανυψώστε την ειλικρινή καρδιά σας και προσφέρετέ τη σε Μένα! Χτυπήστε τα τύμπανά σας και παίξτε χαρούμενα για Μένα! Ακτινοβολώ την ευχαρίστησή Μου σε όλο το σύμπαν! Αποκαλύπτω το ένδοξο πρόσωπό Μου στους ανθρώπους! Θα βροντοφωνάξω! Θα υπερβώ το σύμπαν! Ήδη βασιλεύω ανάμεσα στους ανθρώπους! Οι άνθρωποι Με εξυμνούν! Πλανιέμαι ψηλά στους γαλάζιους ουρανούς και οι άνθρωποι βαδίζουν μαζί Μου. Βαδίζω ανάμεσα στους ανθρώπους και Με περιβάλλει ο λαός Μου! Οι καρδιές των ανθρώπων είναι πανευτυχείς, οι ύμνοι τους σείουν το σύμπαν, σχίζουν τους ουρανούς! Το σύμπαν δεν καλύπτεται πλέον από ομίχλη· δεν υπάρχει πλέον λάσπη, ούτε συσσωρευμένα βρομόνερα. Άγιοι άνθρωποι του σύμπαντος! Υπό την προσεκτική εξέτασή Μου, δείχνετε την αληθινή σας όψη. Δεν είστε άνθρωποι καλυμμένοι από βρομιά, αλλά άγιοι καθαροί σαν τον νεφρίτη, είστε όλοι οι λατρεμένοι Μου, είστε όλοι η χαρά Μου! Τα πάντα επανέρχονται στη ζωή! Όλοι οι άγιοι έχουν επιστρέψει για να Με υπηρετήσουν στον ουρανό, έχουν εισέλθει στη ζεστή αγκαλιά Μου, δεν θρηνούν πλέον, δεν ανησυχούν πια, προσφέρουν τον εαυτό τους σ' Εμένα, επιστρέφουν στον οίκο Μου, και στην πατρίδα τους θα Με αγαπούν ακατάπαυστα! Δίχως να αλλάζουν ποτέ σε όλη την αιωνιότητα! Πού είναι η θλίψη! Πού είναι τα δάκρυα! Πού είναι η σάρκα! Η γη παρέρχεται, μα οι ουρανοί είναι παντοτινοί. Εμφανίζομαι σε όλους τους λαούς και όλοι οι λαοί Με δοξάζουν. Αυτή η ζωή, αυτό το κάλλος, από αμνημονεύτων χρόνων έως το τέλος του χρόνου, δεν θα αλλάξει. Αυτή είναι η ζωή της βασιλείας.

από το κεφάλαιο «Ευφρανθείτε, πάντες οι λαοί!» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

691. Η βασιλεία επεκτείνεται εν μέσω της ανθρωπότητας, διαμορφώνεται εν μέσω της ανθρωπότητας, ορθώνεται εν μέσω της ανθρωπότητας. Δεν υπάρχει καμία δύναμη ικανή να καταστρέψει τη βασιλεία Μου. Από τον λαό που ανήκει σήμερα στη βασιλεία Μου, ποιοι από εσάς δεν είναι άνθρωποι που να ανήκουν στο ανθρώπινο γένος; Ποιος από εσάς βρίσκεται εκτός της ανθρώπινης κατάστασης; Όταν το νέο σημείο εκκίνησής Μου ανακοινωθεί στα πλήθη, πώς θα αντιδράσει η ανθρωπότητα; Έχετε δει ιδίοις όμμασι την κατάσταση της ανθρωπότητας. Είναι σίγουρο ότι δεν εξακολουθείτε να τρέφετε ελπίδες ότι θα αντέξετε για πάντα σε αυτόν τον κόσμο; Τώρα βαδίζω ανάμεσα στον λαό Μου, ζω ανάμεσα στον λαό Μου. Σήμερα, εκείνοι που έχουν γνήσια αγάπη για Μένα, τέτοιοι άνθρωποι είναι ευλογημένοι.

Ευλογημένοι εκείνοι που Μου υποτάσσονται, οι οποίοι σίγουρα θα έχουν μια θέση στη βασιλεία Μου. Ευλογημένοι εκείνοι που Με γνωρίζουν, οι οποίοι σίγουρα θα έχουν ισχύ στη βασιλεία Μου. Ευλογημένοι εκείνοι που Με επιζητούν, οι οποίοι σίγουρα θα ξεφύγουν από τα δεσμά του Σατανά και θα απολαμβάνουν την ευλογία Μου. Ευλογημένοι εκείνοι που μπορούν να απαρνηθούν τον εαυτό τους, οι οποίοι σίγουρα θα εισέλθουν στην κατοχή Μου και θα κληρονομήσουν την αφθονία της βασιλείας Μου. Εκείνους που τρέχουν ολόγυρα για χάρη Μου θα τους θυμάμαι, εκείνους που ξοδεύουν για χάρη Μου θα τους αγκαλιάσω χαρωπά, εκείνους που Μου κάνουν προσφορές θα τους παρέχω απολαύσεις. Εκείνους που βρίσκουν την απόλαυση στα λόγια Μου θα τους ευλογήσω. Θα αποτελέσουν σίγουρα τους πυλώνες που συγκρατούν το επιστύλιο της βασιλείας Μου, θα απολαμβάνουν σίγουρα απαράμιλλης αφθονίας στον οίκο Μου και κανένας δεν θα μπορεί να συγκριθεί μαζί τους. Αποδεχθήκατε ποτέ τις ευλογίες που σας δόθηκαν; Γυρέψατε ποτέ τις υποσχέσεις που σας έγιναν; Είναι σίγουρο ότι, υπό την καθοδήγηση του φωτός Μου, θα σπάσετε αυτήν τη θηλιά με την οποία σας στραγγαλίζουν οι δυνάμεις του σκότους. Είναι σίγουρο ότι, εν μέσω του σκότους, δεν θα χάσετε το φως που σας οδηγεί. Θα είστε σίγουρα οι κυρίαρχοι όλης της δημιουργίας. Θα είστε σίγουρα νικητές ενώπιον του Σατανά. Είναι σίγουρο ότι, με την πτώση της βασιλείας του μεγάλου κόκκινου δράκοντα, θα ξεχωρίσετε ανάμεσα στις ορδές των μυριάδων για να γίνετε μάρτυρες της νίκης Μου. Η στάση σας θα είναι σίγουρα αποφασιστική και ακλόνητη στη γη του Σινείμ. Μέσα από τα δεινά που υπομένετε θα κληρονομήσετε τις ευλογίες που προέρχονται από Εμένα και θα ακτινοβολήσετε σίγουρα τη δόξα Μου σ' ολόκληρο το σύμπαν.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 19» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

692. Η σοφία Μου απαντάται παντού στη γη και σε ολόκληρο το σύμπαν. Μέσα σε όλα τα πράγματα βρίσκονται οι καρποί της σοφίας Μου, μέσα σε όλους τους ανθρώπους υπάρχουν διάχυτα τα αριστουργήματα της σοφίας Μου, τα πάντα είναι όπως στη βασιλεία Μου και οι άνθρωποι αναπαύονται κάτω από τους ουρανούς Μου, όπως τα πρόβατα στα βοσκοτόπια Μου. Κινούμαι επάνω από τους ανθρώπους και παρακολουθώ τα πάντα. Τίποτα δεν φαίνεται πια παλιό και κανένας δεν είναι όπως ήταν. Αναπαύομαι στον θρόνο Μου, πλαγιάζω πάνω από ολόκληρο το σύμπαν και είμαι πλήρως ικανοποιημένος, επειδή όλα τα πράγματα έχουν ανακτήσει την ιερότητά τους και Εγώ μπορώ να διαμένω και πάλι ειρηνικά

στη Σιών, ενώ οι άνθρωποι στη γη μπορούν να ζούνε μια γαλήνια, χαρούμενη ζωή υπό την καθοδήγησή Μου. Όλοι οι άνθρωποι διαχειρίζονται τα πάντα μέσα στο χέρι Μου, έχουν ανακτήσει την πρότερη ευφυΐα τους και την αρχική εμφάνισή τους, δεν καλύπτονται πλέον από σκόνη· αντιθέτως, στη βασιλεία Μου, είναι αγνοί σαν τον νεφρίτη, καθένας με ένα πρόσωπο σαν εκείνο του αγίου μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, επειδή η βασιλεία Μου έχει εδραιωθεί στους ανθρώπους.

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 16» του «Τα λόγια του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

693. «Κινούμαι επάνω από τους ανθρώπους και παρακολουθώ τα πάντα. Τίποτα δεν φαίνεται πια παλιό και κανένας δεν είναι όπως ήταν. Αναπαύομαι στον θρόνο Μου, πλαγιάζω πάνω από ολόκληρο το σύμπαν [...]» Αυτή είναι η έκβαση του τωρινού έργου του Θεού. Όλοι οι εκλεκτοί του Θεού επιστρέφουν στην αρχική τους μορφή και, λόγω αυτού του γεγονότος, οι άγγελοι, οι οποίοι υπέφεραν επί τόσα χρόνια, απελευθερώνεται, ακριβώς όπως ο Θεός λέει «με ένα πρόσωπο σαν εκείνο του αγίου μέσα στην καρδιά του ανθρώπου». Επειδή οι άγγελοι εργάζονται στη γη και υπηρετούν τον Θεό στη γη, ενώ η δόξα του Θεού εκτείνεται σε ολόκληρο τον κόσμο, ο ουρανός κατεβαίνει στη γη και η γη ανυψώνεται στον ουρανό. Συνεπώς, ο άνθρωπος είναι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ ουρανού και γης. Ο ουρανός και η γη δεν είναι πλέον χώρια, δεν διαχωρίζονται πια, αλλά έχουν γίνει ένα. Σε όλον τον κόσμο, μόνο ο Θεός και ο άνθρωπος υπάρχουν. Δεν υπάρχει σκόνη ή βρωμιά και τα πάντα έχουν ανανεωθεί, σαν ένα αρνάκι που ξαπλώνει σ' ένα καταπράσινο λιβάδι κάτω από τον ουρανό, απολαμβάνοντας όλη τη χάρη του Θεού. Λόγω της άφιξης του πράσινου, μια πνοή ζωής ακτινοβολεί, επειδή ο Θεός έρχεται στον κόσμο για να ζήσει δίπλα στον άνθρωπο για όλη την αιωνιότητα, ακριβώς όπως ειπώθηκε από τον ίδιο τον Θεό «Εγώ μπορώ να διαμένω και πάλι ειρηνικά στη Σιών». Αυτό είναι το σύμβολο της ήττας του Σατανά, είναι η ημέρα ανάπαυσης του Θεού, και αυτή η μέρα θα εξυμνείται, θα διακηρύσσεται και θα γιορτάζεται απ' όλους τους ανθρώπους. Όταν ο Θεός αναπαυτεί στον θρόνο Του θα σημαίνει, επίσης, ότι έχει ολοκληρώσει το έργο Του στη γη, και θα είναι εκείνη ακριβώς η στιγμή που θα αποκαλυφθούν στον άνθρωπο όλα τα μυστήρια του Θεού. Ο Θεός και ο άνθρωπος θα βρίσκονται για πάντα σε αρμονία και δεν θα χωρίσουν ποτέ. Τέτοιες είναι οι όμορφες σκηνές από τη βασιλεία!

Απόσπασμα από το «Κεφάλαιο 16» του «Ερμηνείες των μυστηρίων των λόγων του Θεού προς ολόκληρο το σύμπαν» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

694. Με βάση τις διαφορετικές λειτουργίες και μαρτυρίες τους, οι νικητές στη βασιλεία θα υπηρετούν ως ιερείς ή ακόλουθοι, και όλοι εκείνοι που πέρασαν τις δοκιμασίες, θα γίνουν το σώμα των ιερέων μέσα στη βασιλεία. Το σώμα των ιερέων θα διαμορφωθεί όταν το έργο του ευαγγελίου σε όλο το σύμπαν έχει τελειώσει. Όταν εκείνη η ώρα έρθει, αυτό που πρέπει να γίνει από τον άνθρωπο θα είναι η εκτέλεση του καθήκοντός του μέσα στη βασιλεία του Θεού και η ζωή του μαζί με τον Θεό μέσα στη βασιλεία. Στο σώμα των ιερέων θα υπάρχουν αρχιερείς και ιερείς, και οι υπόλοιποι θα είναι οι υιοί και ο λαός του Θεού. Όλα αυτά καθορίζονται από τις μαρτυρίες τους προς τον Θεό κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας· δεν είναι τίτλοι που δίνονται έτσι, χωρίς λόγο. Μόλις η κατάσταση του ανθρώπου παγιωθεί, το έργο του Θεού θα σταματήσει, γιατί ο καθένας ταξινομείται ανάλογα με το είδος και επιστρέφει στην αρχική του θέση, και αυτό είναι το σημείο της ολοκλήρωσης του έργου του Θεού, αυτό θα είναι το τελικό αποτέλεσμα του έργου του Θεού και των πράξεων του ανθρώπου, και είναι και η αποκρυστάλλωση των οραμάτων του έργου του Θεού και της συνεργασίας του ανθρώπου. Στο τέλος, ο άνθρωπος θα βρει ανάπαυση στη βασιλεία του Θεού, και ο Θεός, επίσης, θα επιστρέψει στην κατοικία Του για να αναπαυθεί. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα των 6.000 χρόνων συνεργασίας μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Το έργο του Θεού και οι πράξεις του ανθρώπου» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

695. Μόλις ολοκληρωθεί το έργο της κατάκτησης, ο άνθρωπος θα μεταφερθεί σε έναν κόσμο ωραίο. Φυσικά, τούτη η ζωή θα υπάρχει ακόμα στη γη, αλλά θα είναι εντελώς διαφορετική από τη ζωή του ανθρώπου σήμερα. Είναι η ζωή που θα διάγει η ανθρωπότητα έπειτα από την ολοκληρωτική κατάκτησή της, και θα είναι μια νέα αρχή για τον άνθρωπο πάνω στη γη· όσο για την ανθρωπότητα, το να διάγει μια τέτοια ζωή, θα αποτελεί απόδειξη ότι έχει εισέλθει σε ένα νέο και όμορφο βασίλειο. Θα είναι η αρχή της ζωής του ανθρώπου και του Θεού στη γη. Η προϋπόθεση μιας τόσο όμορφης ζωής πρέπει να είναι ότι, μετά τον εξαγνισμό και την κατάκτησή του, ο άνθρωπος θα υποταχθεί στον Δημιουργό. Έτσι λοιπόν, το έργο της κατάκτησης αποτελεί το τελευταίο στάδιο του έργου του Θεού, προτού το ανθρώπινο

γένος εισέλθει στον θαυμαστό προορισμό. Μια τέτοια ζωή είναι η μελλοντική ζωή του ανθρώπου πάνω στη γη, η πλέον όμορφη ζωή στη γη, το είδος της ζωής που ο άνθρωπος λαχταρά, το είδος, που ο άνθρωπος δεν έχει επιτύχει ποτέ μέχρι τώρα στην ιστορία του κόσμου. Είναι το τελικό αποτέλεσμα του 6.000 χρόνων έργου διαχείρισης, είναι αυτό που το ανθρώπινο γένος λαχταρά περισσότερο, και είναι επίσης η υπόσχεση του Θεού στον άνθρωπο. Αλλά αυτή η υπόσχεση δεν μπορεί να υλοποιηθεί αμέσως: Ο άνθρωπος θα εισέλθει στον μελλοντικό προορισμό μόνο μετά την ολοκλήρωση του έργου των εσχάτων ημερών και την πλήρη κατάκτησή του, δηλαδή, μετά την απόλυτη συντριβή του Σατανά. Μετά τον εξευγενισμό του ανθρώπου, η φύση του δεν είναι πλέον αμαρτωλή, επειδή ο Θεός θα έχει νικήσει τον Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν παρεμβάσεις από εχθρικές δυνάμεις, ούτε και καμία εχθρική δύναμη, που να δύναται να επιτεθεί στη σάρκα του ανθρώπου. Κι έτσι, ο άνθρωπος θα είναι ελεύθερος και άγιος —θα έχει εισέλθει στην αιωνιότητα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

696. Όταν ο άνθρωπος επιτύχει την αληθινή ζωή του ανθρώπου πάνω στη γη και όλες οι δυνάμεις του Σατανά βρεθούν αιχμάλωτες, ο άνθρωπος θα ζει ευκολότερα πάνω στη γη. Τα πράγματα δεν θα είναι τόσο σύνθετα, όπως σήμερα: Ανθρώπινες σχέσεις, κοινωνικές σχέσεις, σύνθετες οικογενειακές σχέσεις... όλες ενοχλητικές, οδυνηρές! Η εδώ ζωή του ανθρώπου είναι άθλια! Μετά την κατάκτηση του ανθρώπου, η καρδιά και το μυαλό του θα αλλάξουν: Η καρδιά του θα σέβεται και θα αγαπά τον Θεό. Μετά την κατάκτηση όλων όσων από το σύμπαν επιδιώκουν να αγαπήσουν τον Θεό, δηλαδή μετά τη συντριβή και αιχμαλωσία του Σατανά —και όλων των δυνάμεων του σκότους— τότε η επίγεια ζωή του ανθρώπου θα είναι απρόσκοπτη και εκείνος θα δύναται να ζει ελεύθερα. Εάν ο άνθρωπος απορρίψει τις σαρκικές σχέσεις και τις πολυπλοκότητες της σάρκας, τότε η ζωή του θα είναι πολύ πιο εύκολη. Οι σαρκικές σχέσεις του ανθρώπου είναι υπερβολικά περίπλοκες, ενώ η εμπλοκή του σε αυτές, αποδεικνύει ότι δεν έχει ελευθερωθεί ακόμη από την επιρροή του Σατανά. Εάν είχες την ίδια σχέση με καθέναν από τους αδελφούς σου και καθεμία από τις αδελφές σου, εάν είχες την ίδια σχέση με κάθε μέλος της οικογένειάς σου, τότε δεν θα είχες καμία έγνοια και δεν θα χρειαζόταν να ανησυχείς για κανέναν. Όλα θα ήταν τέλεια και με αυτόν τον τρόπο ο

άνθρωπος θα απαλλασσόταν από το ήμισυ των δεινών του. Διάγοντας μια κανονική ανθρώπινη ζωή πάνω στη γη, ο άνθρωπος θα είναι παρόμοιος με άγγελο· αν και θα εξακολουθεί να είναι από σάρκα, θα μοιάζει κατά πολύ με άγγελο. Αυτή είναι η τελική υπόσχεση, η τελευταία που δίδεται στον άνθρωπο.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

697. Αυτοί που θα τελειοποιηθούν από τον Θεό είναι αυτοί που θα λάβουν τις ευλογίες και την κληρονομιά Του. Αυτό σημαίνει πως ενστερνίζονται αυτό που έχει και είναι ο Θεός, έτσι ώστε να γίνει αυτό που έχουν μέσα τους. Έχουν όλα τα λόγια του Θεού σφυρηλατημένα μέσα τους. Όποιο και να είναι το Είναι του Θεού, έχετε τη δυνατότητα να το ενστερνιστείτε εξ ολοκλήρου ως έχει και με αυτόν τον τρόπο να βιώσετε την αλήθεια. Αυτό είναι το είδος του ανθρώπου που τελειοποιείται και αποκτάται από τον Θεό. Μόνο τέτοιο είδος ανθρώπου δικαιούται να κληρονομήσει αυτές τις ευλογίες που απονέμει ο Θεός:

1) Να λάβει το σύνολο της αγάπης του Θεού.

2) Να ενεργεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού στο καθετί.

3) Να λαμβάνει την καθοδήγηση του Θεού, να ζει υπό το φως του Θεού και να διαφωτίζεται από τον Θεό.

4) Να βιώνει την εικόνα που αγαπά ο Θεός στη γη· να αγαπά τον Θεό πραγματικά όπως ο Πέτρος, που σταυρώθηκε για τον Θεό και ήταν άξιος να πεθάνει με αντάλλαγμα την αγάπη του Θεού· να έχει την ίδια δόξα με τον Πέτρο.

5) Να τον αγαπούν, να τον σέβονται και να τον θαυμάζουν όλοι επί της γης.

6) Να υπερνικά όλα τα δεσμά του θανάτου και του Άδη, να μην αφήνει περιθώρια στο έργο του Σατανά, να κατέχεται από τον Θεό, να ζει με φρέσκο και ζωντανό πνεύμα, να μην έχει αίσθημα κόπωσης.

7) Να τον διακατέχει απερίγραπτο αίσθημα αγαλλίασης και διέγερσης πάντοτε και καθ' όλη τη ζωή του, σαν να έχει δει τον ερχομό της μέρας της δόξας του Θεού.

8) Να λαμβάνει δόξα με τον Θεό και να έχει όψη παρόμοια με τους αγαπητούς αγίους του Θεού.

9) Να γίνει αυτό που αγαπά ο Θεός στη γη, δηλαδή ο πολυαγαπημένος υιός του Θεού.

10) Να αλλάξει μορφή και να ανέλθει με τον Θεό στον τρίτο ουρανό, υπερβαίνοντας τη σάρκα.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Υποσχέσεις προς αυτούς που έχουν τελειωθεί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

698. Όταν ο άνθρωπος εισέλθει στον αιώνιο προορισμό, θα λατρεύει τον Δημιουργό· και ακριβώς επειδή έχει κερδίσει τη σωτηρία και έχει εισέλθει στην αιωνιότητα, δεν πρόκειται να επιδιώκει κανέναν στόχο, αλλά ούτε και θα χρειάζεται να ανησυχεί μήπως τον πολιορκεί ο Σατανάς. Κατά τη συγκεκριμένη στιγμή, ο άνθρωπος θα γνωρίζει τη θέση του και θα εκτελεί το καθήκον του και, ακόμη και χωρίς παίδευση ή κρίση, το κάθε άτομο θα εκτελεί το καθήκον του. Εκείνη την εποχή, ο άνθρωπος θα αποτελεί δημιούργημα και ως προς την ταυτότητα, αλλά και ως προς την κατάσταση. Πλέον δεν θα υφίσταται ο διαχωρισμός σπουδαίου-ταπεινού· το κάθε άτομο θα επιτελεί απλώς μια διαφορετική λειτουργία. Ωστόσο, ο άνθρωπος θα εξακολουθεί να ζει σε έναν εύτακτο, σωστό προορισμό για το ανθρώπινο γένος, και θα εκτελεί το καθήκον του προς χάριν της λατρείας προς τον Δημιουργό, και μια τέτοια ανθρωπότητα, θα είναι η ανθρωπότητα της αιωνιότητας. Κατά τη συγκεκριμένη εποχή, ο άνθρωπος θα έχει αποκτήσει μια ζωή φωτισμένη από τον Θεό, υπό τη φροντίδα και την προστασία Του, μια ζωή μαζί με τον Θεό. Το ανθρώπινο γένος θα διάγει μια κανονική ζωή πάνω στη γη, και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος θα εισέλθει στον σωστό δρόμο. Το σχέδιο διαχείρισης των 6.000 χρόνων θα έχει επιτύχει την απόλυτη συντριβή του Σατανά, πράγμα που σημαίνει ότι ο Θεός θα έχει ανακτήσει την αρχική εικόνα του ανθρώπου αμέσως μετά τη δημιουργία του και, ως εκ τούτου, θα έχει εκπληρωθεί η αρχική πρόθεση του Θεού.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Αποκαθιστώντας την κανονική ζωή του ανθρώπου και οδηγώντας τον σε έναν θαυμαστό προορισμό» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

699. Η ζωή σε ανάπαυση είναι μια ζωή χωρίς πόλεμο, χωρίς βρωμιά, χωρίς συνεχιζόμενη αδικία. Αυτό σημαίνει ότι στερείται της παρενόχλησης του Σατανά (εδώ ο «Σατανάς»

αναφέρεται σε εχθρικές δυνάμεις), της διαφθοράς του Σατανά, καθώς και της εισβολής οποιασδήποτε δύναμης που αντιτίθεται στον Θεό. Όλα ακολουθούν το δικό τους είδος και λατρεύουν τον Άρχοντα της δημιουργίας. Ο ουρανός και η γη είναι απολύτως ήρεμοι. Αυτή είναι η ξεκούραστη ζωή της ανθρωπότητας. Όταν ο Θεός εισέλθει στην ανάπαυση, καμιά αδικία δεν θα παραμείνει πια πάνω στη γη και δεν θα υπάρξει πλέον εισβολή από καμία εχθρική δύναμη. Η ανθρωπότητα θα εισέλθει επίσης σε μια νέα σφαίρα· δεν θα είναι πια μια ανθρωπότητα διεφθαρμένη από τον Σατανά, αλλά μια ανθρωπότητα που έχει σωθεί αφότου έχει διαφθαρεί από τον Σατανά. Η ημέρα ανάπαυσης της ανθρωπότητας είναι επίσης και η ημέρα ανάπαυσης του Θεού. Ο Θεός έχασε την ανάπαυσή Του λόγω της ανικανότητας της ανθρωπότητας να εισέλθει στην ανάπαυση· δεν ήταν ότι αρχικά δεν μπορούσε να αναπαυθεί. Η είσοδος στην ανάπαυση δεν σημαίνει ότι όλα τα πράγματα θα σταματήσουν να μετακινούνται ή ότι όλα θα σταματήσουν να αναπτύσσονται, ούτε σημαίνει ότι ο Θεός θα σταματήσει να εργάζεται ή ο άνθρωπος θα πάψει να ζει. Το σημάδι της εισόδου στην ανάπαυση είναι το εξής: Ο Σατανάς καταστράφηκε· αυτοί οι κακοί άνθρωποι που στηρίζουν τον Σατανά στο να πράττει το κακό έχουν τιμωρηθεί και εξαφανιστεί· όλες οι δυνάμεις, οι εχθρικές προς τον Θεό, παύουν να υπάρχουν. Ο Θεός που εισέρχεται σε ανάπαυση σημαίνει ότι δεν θα επιτελεί πλέον το έργο Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα που εισέρχεται σε ανάπαυση σημαίνει ότι όλη η ανθρωπότητα θα ζήσει μέσα στο φως του Θεού και κάτω από τις ευλογίες Του. Δεν θα υπάρξει καμία από τις διαφθορές του Σατανά, ούτε θα γίνουν αδικίες. Η ανθρωπότητα θα ζήσει κανονικά στη γη και κάτω από τη φροντίδα του Θεού. Όταν ο Θεός και ο άνθρωπος εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί, αυτό θα σημαίνει ότι η ανθρωπότητα έχει σωθεί και ότι ο Σατανάς έχει καταστραφεί, ότι το έργο του Θεού μέσα στον άνθρωπο έχει ολοκληρωθεί εντελώς. Ο Θεός δεν θα συνεχίσει να εργάζεται μέσα στον άνθρωπο και ο άνθρωπος δεν θα ζει πλέον υπό τη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ως εκ τούτου, ο Θεός δεν θα είναι πλέον απασχολημένος και ο άνθρωπος δεν θα τρέχει πλέον. Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση ταυτόχρονα. Ο Θεός θα επιστρέψει στην αρχική Του θέση και κάθε άτομο θα επιστρέψει στην αντίστοιχη θέση του. Αυτοί είναι οι προορισμοί που ο Θεός και ο άνθρωπος θα διαμείνουν αντίστοιχα μετά το τέλος ολόκληρης της διαχείρισης του Θεού. Ο Θεός έχει τον προορισμό του Θεού και ο άνθρωπος έχει τον προορισμό του ανθρώπου. Ενώ αναπαύεται, ο Θεός θα συνεχίσει να καθοδηγεί όλη την ανθρωπότητα στη ζωή τους πάνω στη γη. Ενώ βρίσκεται υπό το φως του Θεού, ο άνθρωπος

θα λατρεύει τον έναν αληθινό Θεό στον ουρανό. Ο Θεός δεν θα ζει πλέον ανάμεσα στην ανθρωπότητα και ο άνθρωπος δεν θα είναι σε θέση να ζήσει μαζί με τον Θεό στον προορισμό του Θεού. Ο Θεός και ο άνθρωπος δεν θα μπορούν να ζήσουν μέσα στο ίδιο βασίλειο· αντίθετα, και οι δύο θα έχουν το δικό τους αντίστοιχο τρόπο ζωής. Ο Θεός είναι Αυτός που καθοδηγεί όλη την ανθρωπότητα, ενώ όλη η ανθρωπότητα είναι η αποκρυστάλλωση του έργου διαχείρισης του Θεού. Είναι η ανθρωπότητα που οδηγείται. Όσον αφορά την ουσία, η ανθρωπότητα δεν είναι παρόμοια με τον Θεό. Για να αναπαυθείς, θα πρέπει να επιστρέψεις στην αρχική σου θέση. Επομένως, όταν ο Θεός εισέρχεται στην ανάπαυση, σημαίνει ότι ο Θεός επιστρέφει στην αρχική Του θέση. Ο Θεός δεν θα ζει πλέον πάνω στη γη, ούτε θα μοιράζεται τη χαρά και την ταλαιπωρία της ανθρωπότητας σαν να βρίσκεται ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Όταν η ανθρωπότητα εισέρχεται στην ανάπαυση, αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος έχει γίνει μια πραγματική δημιουργία· η ανθρωπότητα θα λατρεύει τον Θεό από τη γη και θα έχει φυσιολογική ανθρώπινη ζωή. Οι άνθρωποι δεν θα είναι πλέον ανυπάκουοι στον Θεό ούτε θα αντιστέκονται στον Θεό· θα επιστρέψουν στην αρχική ζωή του Αδάμ και της Εύας. Αυτές είναι οι αντίστοιχες ζωές και οι προορισμοί του Θεού και της ανθρωπότητας μετά την είσοδό τους στην ανάπαυση. Η ήττα του Σατανά είναι μια αναπόφευκτη εξέλιξη στον πόλεμο μεταξύ του Θεού και του Σατανά. Με αυτόν τον τρόπο, η είσοδος του Θεού στην ανάπαυση μετά την ολοκλήρωση του έργου διαχείρισής Του και η πλήρης σωτηρία και η είσοδος του ανθρώπου στην ανάπαυση, θα γίνουν αναπόφευκτη εξέλιξη. Ο τόπος ανάπαυσης του ανθρώπου είναι στη γη και ο τόπος ανάπαυσης του Θεού είναι στον ουρανό. Ενώ ο άνθρωπος λατρεύει τον Θεό στην ανάπαυση, θα ζήσει επί της γης, κι ενώ ο Θεός καθοδηγεί το υπόλοιπο τμήμα της ανθρωπότητας στην ανάπαυση, θα τους καθοδηγήσει από τον ουρανό, όχι από τη γη. Ο Θεός θα εξακολουθεί να είναι το Πνεύμα, ενώ ο άνθρωπος θα εξακολουθεί να είναι σάρκα. Ο Θεός και ο άνθρωπος έχουν και οι δύο διαφορετικούς τρόπους ανάπαυσης. Ενώ ο Θεός αναπαύεται, θα έρθει και θα εμφανιστεί ανάμεσα στους ανθρώπους· ενώ ο άνθρωπος αναπαύεται, θα οδηγηθεί από τον Θεό να επισκεφθεί τον ουρανό, κι επίσης να απολαύσει τη ζωή στον ουρανό.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

700. Όταν η ανθρωπότητα έχει αποκατασταθεί στην αρχική της ομοίωση, όταν η ανθρωπότητα μπορεί να εκπληρώσει τα αντίστοιχα καθήκοντά της, να διατηρήσει τη δική της θέση και να υπακούει σε όλες τις ρυθμίσεις του Θεού, ο Θεός θα έχει αποκτήσει μια ομάδα ανθρώπων πάνω στη γη που Τον λατρεύει και θα έχει επίσης εγκαθιδρύσει μια βασιλεία πάνω στη γη που Τον λατρεύει. Θα έχει αιώνια νίκη επί της γης και όσοι αντιτίθενται σ' Αυτόν, θα χαθούν στην αιωνιότητα. Αυτό θα αποκαταστήσει την αρχική Του πρόθεση στη δημιουργία του ανθρώπου. Θα αποκαταστήσει την πρόθεσή Του να δημιουργήσει όλα τα πράγματα και θα αποκαταστήσει επίσης την εξουσία Του στη γη, την εξουσία Του ανάμεσα σε όλα τα πράγματα και την εξουσία Του ανάμεσα στους εχθρούς Του. Αυτά είναι τα σύμβολα της συνολικής νίκης Του. Από εκεί και πέρα, η ανθρωπότητα θα εισέλθει στην ανάπαυση και θα εισέλθει σε μια ζωή που ακολουθεί το σωστό δρόμο. Ο Θεός θα εισέλθει επίσης στην αιώνια ανάπαυση με τον άνθρωπο και θα εισέλθει σε μια αιώνια ζωή, την οποία θα μοιράζονται ο Θεός και ο άνθρωπος. Η βρωμιά και η ανυπακοή στη γη θα εξαφανιστούν, όπως και ο θρήνος στη γη. Όλοι στη γη που αντιτίθενται στον Θεό, δεν θα υπάρχουν. Μόνο ο Θεός και εκείνοι οι άνθρωποι που έχουν σώσει, θα παραμείνουν· μόνο η δημιουργία Του θα παραμείνει.

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Ο Θεός και ο άνθρωπος θα εισέλθουν στην ανάπαυση μαζί» στο βιβλίο «Ο Λόγος Ενσαρκώνεται»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΘΕΟΥ

Ιστότοπος ευαγγελίου
https://el.kingdomsalvation.org

Ο ιστότοπός μας

Κατεβάστε την εφαρμογή

YouTube: https://l.kingdomsalvation.org/el/video

Facebook: https://l.kingdomsalvation.org/el/facebook

Email: contact.el@kingdomsalvation.org

Κλασικά Λόγια του Παντοδύναμου Θεού, του Χριστού των Εσχάτων Ημερών

Επιμέλεια: Συντακτική ομάδα της Εκκλησίας του Παντοδύναμου Θεού

Πρώτη Έκδοση Δεκέμβριος 2019

Πνευματικά δικαιώματα © 2019 Εκκλησία του Παντοδύναμου Θεού

Όλα τα δικαιώματα προστατεύονται. Το παρόν βιβλίο δεν διατίθεται προς πώληση και δεν επιτρέπεται η ανατύπωση χωρίς άδεια.

ISBN: 9789864321162 (ePub)

Δημοσιεύθηκε από το ίδρυμα Taoyuan Christian New Song Church Foundation
(Almighty God New Song Church)
2 Guohua Street, Taoyuan City, Taiwan
+886 (03) 3357581
+30-694-960-3798
contact.el@kingdomsalvation.org
https://el.kingdomsalvation.org/
https://el.godfootsteps.org/

Νομικός σύμβουλος: Zongjie LIN